

GOVERNMENT OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY

ACCESSION NO. 8999

CALL No. Sa8km / G.N.B

~~D 3204~~ 20

Parts 10, 11, 12

(Sauptika, Stri, S'anti)

Sa. 8 Km
G. N. B.



8999

॥ अथ श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्वप्रारंभः ॥

pts. 10, 11 & 12 Sauptika, Stri and Sante Parva

1000

1719
111

100

UNION TELEGRAPHIC COMPANY
DELHI

Acc. No. 8999

Date 23.7.57

Call No. 898K

G.N.B





॥ श्रीगणेशायनमः ॥ वेदव्यासायनमः ॥ पूर्वस्मिन्पर्वण्यर्षाधीकुटुंबनाशमनुस्वयमपिनइयतीरपुक्तं इदानीं परधर्मानुगोत्राक्षणस्तद्वर्षेपिनिचयतर्मकर्मकरोतीत्पुच्यते ततस्तेसहितधीराहृत्वा
 दिनासौप्तिकपर्वणि ततःदुर्योधनेनसैनापत्येऽश्वत्याघ्नो अभिपेकानंतरं तेअश्वत्थामकृपाचार्यकृतवर्माणःशिविराभ्यासांशिविरनिकटस्थदेहां आसाद्यवाहान्विमुच्यन्धविशंतितियोजना १ । २ । ३
 ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् १ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेसहितावी
 राःप्रयातादक्षिणामुखाः ॥ उपास्तमनवेलायांशिविराम्याशमागताः १ विमुच्यवाहांस्त्वरिताभीताःसमभवंस्तदा ॥ गहनदेशमासाद्यप्रच्छन्नान्यविशंतते २से
 नानिवेशमभितोनातिदूरमवस्थिताः ॥ निकृत्तानिशितैःशस्त्रैःसमंतात्क्षतविक्षताः ३ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यपांडवानेवर्चितयन् ॥ श्रुत्वाचनिनदंघोरंपांडवानांज
 यैषिणाम् ४ अनुसारभयाद्गीताःप्राड्मुखाःप्राद्रवन्पुनः ॥ तेमुहूर्त्तान्तोगत्वाश्रांतवाहाःपिपासिताः ५ नामृष्यंतमहेष्वासाःक्रोधामर्षवशंगताः ॥ राज्ञोवधेनसं
 तप्तामुहूर्त्तसमवस्थिताः ६ ॥ घृतराश्रुवाच ॥ अश्रद्धेयमिदंकर्मकृतंभीमेनसंजय ॥ यत्सनागायुतप्राणःपुत्रोममनिपातितः ७ अवध्यःसर्वभूतानांवज्रसंहननोयु
 वा ॥ पांडवैःसमरेपुत्रोनिहतोममसंजय ८ नदिष्टमभ्यतिक्रांतुंशक्यंगालगणेनरैः ॥ यत्समेत्यरणेपाथःपुत्रोममनिपातितः ९ अद्रिसारमयंनूनंहृदयंममसंजय ॥
 हतंपुत्रशतंश्रुत्वायन्नदीर्णसहस्रघा १० कथं हिवृद्धमिथुनंहतपुत्रंभविष्यति ॥ नह्यहंपांडवेयस्यविषयेवस्तुमुत्सहे ११ कथंराज्ञःपिताभूत्वास्वयंराजाचसंजय ॥ प्रे
 ष्यभूतःप्रवर्त्तयंपांडवेयस्यशासनात् १२ आज्ञाप्यपृथिवींसर्वांस्थित्वामुर्द्धनिसंजय ॥ येनपुत्रशतंपूर्णमेकेननिहतंमम १३ कृतंसत्यंवचस्तस्यविदुरस्यमहात्म
 नः ॥ अकुर्वतावचस्तेनममपुत्रेणसंजय १४ कथमस्यभविष्यामिप्रेष्यभूतोदुरंतकृत ॥ कथंभीमस्यवाक्यानिश्रोतुंशक्यामिसंजय १५ अधर्मेणहतेतातपुत्रेदुर्यो
 धनेमम ॥ कृतवर्माकृपोद्रौणिःकिमकुर्वतसंजय १६ ॥ संजयउवाच ॥ गत्वातुबावकाराजन्नातिदूरमवस्थिताः ॥ अपश्यंतवनंधोरंनानाहुमलतावृतम् १७ ते
 मुहूर्त्ततुविश्रम्यलब्धतोयैर्हयोत्तमैः ॥ सूर्यास्तमन्वेलायांसमासेदुर्महद्वनम् १८ नानामृगगणैर्जुष्टंनानापक्षिगणावृतम् ॥ नानाहुमलताच्छन्नानाव्यालनिषेवि
 तम् १९ नानातोयैःसमाकीर्णंनानापुष्पोपशोभितम् ॥ पद्मिनीशतसंछन्नैनीलोत्पलसमायुतम् २० प्रविश्यतद्रनंधोरंवीक्षमाणाःसमंततः ॥ शाखासहस्रसंछन्नं
 न्यग्रोधंददृशुस्ततः २१ उपेत्यतुतदाराजन्यग्रोधंतेमहारथाः ॥ ददृशुर्द्विपदश्रेष्ठाःश्रेष्ठंतंवेनस्पतिम् २२ तेऽवतीर्यरथेभ्यश्चविप्रमुच्यचवाजिनः ॥ उपस्पृ
 श्ययथान्यायंसंध्यामन्वासतप्रभो २३ ततोस्तंपर्वतश्रेष्ठमनुप्राप्तेदिवाकरे ॥ सर्वस्यजगतोधात्रीशर्वरीसमपद्यत २४ ग्रहनक्षत्रताराभिःसंपूर्णाभिरलंकृतम् ॥ न
 भौंशुकमिवाभातिप्रेक्षणीयंसमंततः २५ इच्छयातेप्रवल्मंतियेसत्वारात्रिचारिणः ॥ दिवाचराश्वयेसत्वास्तेनिद्रावशमागताः २६

१ अनुसारःपृष्ठममनं प्राद्रवन्नितिपुनर्वाहान्योजयिष्वेऽगम्यते ५ नामृष्यंतपिपासामपिनपरामृष्टवंतः राज्ञोदुर्योधनस्य ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७
 १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ अलंकृतंरजतधिदुधितं अंशुकंवस्त्रम् २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ शयनोपेतौ प्रागिति शेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ पर्यणामयन्परिणीतवन्त आसन् ३६ । ३७ इयं हारिन्मणिनिमलोचनं घोणानासा नखरस्तीक्ष्णनखः ३८ । ३९

रात्रिचराणां सत्वानां निर्घोषोऽभूत्सुदारुणः ॥ क्रव्यादाश्च प्रमुदिता घोरा प्राप्ता च शर्वरी २७ तस्मिन् रात्रिमुखे घोरे दुःखशोकसमन्विताः ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणिरुपो पविविशुः समम् २८ तत्रोपविष्टाः शोचन्तो न्यग्रोधस्य समीपतः ॥ तमेवार्थमतिक्रान्तं कुरुपांडवयोः क्षयम् २९ निद्रया च परीतां गानिषेदुर्धरणीतले ॥ श्रमेण सुदृढं युक्ता विक्षता विविधैः शरैः ३० ततो निद्रावशं प्राप्सौ कृपभोजौ महारथौ ॥ सुखोचिता वदुःखा हौ निषण्णौ धरणीतले ३१ तौ तु सुप्तौ महाराजश्रमशोकसमन्वितौ ॥ महाहंशयनोपेतौ भूमावेव ह्यनाथवत् ३२ क्रोधामर्षवशं प्राप्सौ द्रोणपुत्रस्तु भारत ॥ नवैस्मसजगामाथ निद्रां सर्पइव श्वसन् ३३ नलेभे स तु निद्रां वेद ह्यमानो हि मन्युना ॥ वीक्षां च क्रेमहाबाहुस्तद्वनं घोरदर्शनम् ३४ वीक्षमाणो वनो देशं नानासत्त्वे निषेवितम् ॥ अपश्यत् महाबाहुर्न्यग्रोधं वायसैर्युतम् ३५ तत्र काकसहस्राणि तांनि शां पर्यणामयन् ॥ सुखं स्वपंतिकौरव्यपृथक्पृथक्पाश्रयाः ३६ सुप्तेषु ते पुकाकेषु विश्रब्धेषु समंततः ॥ सोऽपश्यत्सहस्रायां तमुलूकं घोरदर्शनम् ३७ महास्वनं महाकायं हर्यक्षं बहुपिंगलम् ॥ सुदीर्घघोणानखरं सुपर्णमिव वेगितम् ३८ सोऽथ शब्दं मृदुं कृत्वा लीयमान इवांडजः ॥ न्यग्रोधस्य ततः शाखां प्रार्थयामास भारत ३९ स त्रिपत्यतुशाखायां न्यग्रोधस्य विहंगमः ॥ सुप्ताब्जघानसुबहून्वायसान्वायसांतकः ४० केषां चिदच्छिनत्पक्षान् शिरांसि च चकर्त ह ॥ चरणांश्चैव केषां चिद्भ्रंज चरणाद्युधः ४१ क्षणेनाहनद्वलवान्येऽस्य दृष्टिपथे स्थिताः ॥ तेषां शरीरावयवैः शरीरैश्च विशांपते ४२ न्यग्रोधमंडलं सर्वसंछन्नं सर्वतोऽभवत् ॥ तांस्तु हत्वा ततः काकान्कौशिको मुदितोऽभवत् ४३ प्रतिकृत्य यथाकामं शत्रूणां शत्रुसूदनः ॥ तद्द्वासापधं कर्म कौशिकेन कृतं निशि ४४ तद्भावे कृतसंकल्पो द्रौणिरैकोऽन्वर्चितयत् ॥ उपदेशः कृतोऽनेन पक्षिणामसंयुगे ४५ शत्रूणां क्षपणे युक्तः प्राप्तः कालश्च मेमतः ॥ नाद्यशक्या मया हंतुं पांडवाजितकाशिनः ३६ बलवन्तः कृतोत्साहाः प्रातलक्षाः प्रहारिणः ॥ राज्ञः सकाशात्तेषां तु प्रतिज्ञातो वधो मया ४७ पतंगान्प्रिसमावृत्तिमास्थाय आत्मा विनाशिनीम् ॥ न्यायतो युध्यमानस्य प्राणत्यागो न संशयः ४८ छद्मनाच भवेत्सिद्धिः शत्रूणां च क्षयो महान् ॥ ततः संशयितादर्थोऽद्योऽर्थो निःसंशयो भवेत् ४९ तं जना बहुमन्यं ते ये च शास्त्रविशारदाः ॥ यच्चाप्यत्र भवेद्वाक्यं गार्हितं लोकनिर्दितम् ५० कर्तव्यं तन्मनुष्येण क्षत्रधर्मेण वर्तता ॥ निर्दितानि च सर्वाणि कुत्सितानि पदेपदे ५१ सोपधानिकृतान्येव पांडवैरकृतात्मभिः ॥ अस्मिन्नर्थे पुरागीताः श्रूयंते वर्माचिंतकैः ५२ श्लोकान्यायमवेक्षद्भिस्तत्त्वार्थास्तत्त्वदर्शिभिः ॥ परिश्रान्ते विदीर्णैर्वाभुं जानेवाऽपिशत्रुभिः ५३ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रहर्तव्यं रिपोर्बलम् ॥ निद्रार्तमर्धरात्रे च तथानष्टप्रणायकम् ५४ भिन्नयोधं बलं यच्च द्विधा युक्तं च यद्भवेत् ॥ इत्येवं निश्चयं च त्रेसुप्तानां निशि मारणे ५५

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ ॥ इति सौप्तिकपर्वणि नीलकण्ठीये मारतमावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अ ॥ श्रुतं तद्वति १ देवेषां संतापवद्धाः पुरुषकारे निहीनतया वद्धाः तेन देवं प्रधानं पुरुषकार उपसर्जनमिस्तु कं भवति २ । ३ । ४ वर्षं किं फलं न साधयतेऽपि तु साधयत्येव कृषिं विनाऽपि विने चराः केवलं पर्जन्येन जीवंति न तु कृषी

पांडूनां सहपांचालैर्द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ सकूरांमतिमास्थाय विनिश्चित्य मुहुर्मुहुः ५६ सुप्तौ प्राबोधयत्तौ तु मातुलं भोजमेव च ॥ तौ प्रबुद्धौ माहात्मानौ कृपभोजौ महाबलौ ५७ नोत्तरं पातिपद्येतां तत्र युक्तं हियावृत्तौ ॥ समुहूर्तमिव ध्यात्वा वाष्पविह्वलमब्रवीत् ५८ हतो दुर्योधनो राजा एव वीरो महाबलः ॥ यस्यार्थे वैरे मस्माभिरासक्तं पांडवैः सह ५९ एकाकी बहुभिः क्षुद्रैराहवेशुद्धविक्रमः ॥ पातितो भीमसेनेन एकादशचमूपतिः ६० वृकोदरेण क्षुद्रेण सुवृशंसामिदं कृतम् ॥ सूर्धाभिषिक्तस्य शिरःपादे न परिमृद्रता ६१ विनर्दति च पंचालाः क्ष्वेलंति च हसंति च ॥ धमंति शंखान् शतशो हृष्टा ग्रंथि च दुंदुभीन् ६२ वादित्रघोपस्तु मुलो विमिश्रः शंखानिः स्वनैः ॥ अनिले नेरितो घोरो दिशः पूरयतीवह ६३ अश्वानां हेपमाणानां गजानां चैव बृंहताम् ॥ सिंहनादश्च शूराणां श्रूयते सुमहानयम् ६४ दिशं प्रार्चांसमाश्रित्य हृष्टानां गच्छतां प्रशम् ॥ रथनेमिस्वनाश्चैव श्रूयंते लोमहर्षणाः ६५ पांडवैर्धातृराष्ट्राणां यदिदं कदं कृतम् ॥ वयमेव त्रयः शिष्टा अस्मिन्महति वैशसे ६६ केचिन्नागशतप्राणाः केचित्सर्वास्त्रकोविदाः ॥ निहताः पांडवैर्यैस्ते मन्येकालस्य पर्ययम् ६७ एवमेतेन भाव्यं हि नूनं कार्येण तत्त्वतः ॥ यथाह्यस्येदृशीनिष्ठा कृतकार्येऽपि दुष्करे ६८ भवतोस्तु यदि प्रज्ञानमोहादपनीयते ॥ व्यापन्नेस्मिन्महत्यर्थे यन्नः श्रेयस्तदुच्यताम् ६९ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ अ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ कृपउवाच ॥ श्रुतं तेवचनं सर्वयद्यदुक्तं त्वया विभो ॥ ममापितुवचः किंचिच्छृणुष्याद्य महाभुज १ आबद्धामानुषाः सर्वे निबद्धाः कर्मणोर्द्वयोः ॥ देवेषु पुरुषकारे च परंताभ्यां न विद्यते २ न हि देवेन सिध्यंति कार्याण्येकेन सत्तम ॥ न चापि कर्मणैकेन द्वाभ्यां सिद्धिस्तु योगतः ३ ताभ्यामुभाभ्यां सर्वार्थानि बद्धा अधमोत्तमाः ॥ प्रवृत्ताश्चैव दृश्यंते निवृत्ताश्चैव सर्वशः ४ पर्जन्यः पर्वते वर्षन्किञ्चुसाधयते फलम् ॥ कृष्टे क्षेत्रे तथा वर्षन्किञ्च साधयते फलम् ५ उत्थानं चापि देवस्य ह्यनुत्थानं च देवतम् ॥ व्यर्थं भवति सर्वत्र पूर्वस्तत्र विनिश्चयः ६ सुवृष्टे च यथा देवे सम्यक्क्षेत्रे च कर्षिते ॥ बीजं महागुणं भूयात्तथा सिद्धिर्हि मानुषी ७ तयोर्देवां विनिश्चित्य स्वयं चैव प्रवर्तते ॥ प्राज्ञाः पुरुषकारे तु वर्तते दाक्ष्यमाश्रिताः ८ ताभ्यां सर्वे हि कार्याथामनुष्याणां न रर्षभ ॥ विचेष्टतः स्मदृश्यंते निवृत्तास्तु तथैव च ९ कृतः पुरुषकारश्च सोऽपि देवेन सिध्यति ॥ तथाऽस्य कर्मणः कर्तुरभिनिर्वर्तते फलम् १०

बलाः केवलया कृष्या जीवति एवं पुरुषकारो देवमपेक्षते देवं तु नार्तीव पुरुषकारापेक्षमिति भावः ५ एतदेवाह उत्थानमिति देवस्य प्रधानस्योत्थानं पुरुषकारो व्यर्थं भवति तथाऽनुत्थानमुत्थानहीनं देवमपि व्यर्थमिति पक्षद्वयं सर्वत्र व्यवस्थाति तत्र पूर्वपक्षः श्रेयानित्यर्थः ६ द्वयोरानुकूल्यं श्रेष्ठतरमित्याह सुवृष्टइति ७ देवं बलवदिति शेषः यतः स्वयमपि पुरुषकारं विनाऽपि प्रवर्तते फलं दातुमिति शेषः । तर्हि किंपुरुषकारेणेत्याशंक्याह प्राज्ञा इति पुरुषा पराधनिवृत्तिमात्रं तत्फलमित्यर्थः ८ विचेष्टतः प्रवृत्ता दृश्यंते लोकदृष्टयेत्यर्थः ९ । १०

११ । १२ कर्माकृत्वाद्दुःखं पश्येदित्यपि प्रायशोस्ति १३ दुर्बलं तुल्यं भौ वेष्टावान् लभते निश्चेष्टो न लभत इत्युत्सर्गमाप्रमित्यर्थः १४ । १५ यदिति दक्षो निश्चयतां नयातीति भावः १६ अदक्षस्तु पर
प्रयत्नाजिज्ञेनर्जावन्नपि भोक्तुमेवायं समर्थो नार्जापि तु मिति निश्चय इत्याह कृत्वोति १७ एतदेव वाक्ययोः साहित्यं अन्यथा तयोरन्यतरालंबनेन १८ एतदेव स्पष्टयति हीनमिति पुरुषकारेण हीनं

॥ २ ॥

उत्थानं च मनुष्याणां दक्षाणां देववर्जितम् ॥ अफलं दृश्यते लोके सम्यगप्युपपादितम् ११ तत्रालसामनुष्याणां ये भवंत्यमनस्विनः ॥ उत्थानं ते विगर्हति प्राज्ञानां तत्र
रोचते १२ प्रायशो हि कृतं कर्म नाफलं दृश्यते भुवि ॥ अकृत्वा च पुनर्दुःखं कर्म पश्येन्महाफलम् १३ चेष्टामकुर्वन्नलभते यदि किंचिद्यच्छया ॥ योवानलभते कृत्वा दु
र्दशातावुभावपि १४ शक्नोते जीवितुं दक्षो नालसः सुखमेधते ॥ दृश्यते जीवलोकेऽस्मिन्दक्षाः प्रायोहितैषिणः १५ यदि दक्षः समारंभात् कर्मणो नाश्रुते फलम् ॥ ना
स्यवाच्यं भवेत्किंचिल्लब्धव्यं वाऽधिगच्छति १६ अकृत्वा कर्म यो लोकं फलं विंदति विधितः ॥ स तु वक्तव्यतायाति द्वेष्यो भवति भूयशः १७ एवमेतदनादृत्यवर्तते य
स्त्वतोऽन्यथा ॥ सकरोत्यात्मनो नर्थानेषु बुद्धिमतां नयः १८ हीनं पुरुषकारेण यदि देवेन वा पुनः ॥ कारणाभ्यामथैताभ्यामुत्थानमफलं भवेत् १९ हीनं पुरुषकारे
ण कर्म त्विह न सिद्धयति ॥ देवतेभ्यो न मस्कृत्य यस्त्वर्थान् सम्यगीहते २० दक्षो दाक्षिण्यसंपन्नो न समो वै विहन्यते ॥ सम्यगीहा पुनरियं यो वृद्धानुपसेवते २१ आपृ
च्छति च यच्छ्रेयः करोति च हितं वचः ॥ उत्थायोत्थाय हि सदा प्रष्टव्या वृद्धसंमताः २२ ते स्मयोगे परं मूलं तन्मूला सिद्धिरुच्यते ॥ वृद्धानां वचनं श्रुत्वा योऽभ्युत्थानं प्र
योजयेत् २३ उत्थानस्य फलं सम्यक्तदासलभतेऽचिरात् ॥ रागाक्रोधाद्भयाल्लोभाद्योऽर्थानि हतिमानवः २४ अनीशश्चावमानी च सशीघ्रं भ्रश्यते श्रियः ॥ सोऽयं
दुर्योधनेनार्थोलुब्धेनादीर्घदर्शना २५ असमर्थः समारब्धो मूढत्वादविचिंतितः ॥ हितबुद्धी न नादृत्यसंमंन्यासाद्युभिः सह २६ वार्यमाणोऽकरोद्वैरं पांडवैर्गुणवत्तरैः ॥
पूर्वमप्यतिदुःशीलो न धैर्यं कर्तुमर्हति २७ तपत्यर्थे विपन्ने हि मित्राणां न कृतं वचः ॥ अनुवर्तमाने हेतुतं वयं पापपूरुषम् २८ अस्मानप्यनयस्तस्मात्प्राप्तोऽयं दारुणो
महान् ॥ अनेन तु ममाद्यापि व्यसनेनोपतापिता २९ बुद्धिश्चितयते किंचितस्वश्रेयो नावबुद्धयते ॥ मुह्यता तु मनुष्येण प्रष्टव्याः सुहृदो जनाः ३० तत्रा
स्य बुद्धिर्विनयस्तत्र श्रेयश्च पश्यति ॥ ततोऽस्य मूलं कार्याणां बुद्धयानि श्रित्य वै बुधाः ३१ तेऽत्र प्रष्टव्याः त्वयुस्तत्कर्तव्यं तथा भवेत् ॥ ते वयं घृतराष्ट्रं च गांधारीं
च समेत्यह ३२ उपपृच्छामहे गत्वा विदुरं च महा मातिम् ॥ तेऽपृष्टास्तु वदेयुर्न च्छ्रेयो नः समन्तरम् ३३ तदस्माभिः पुनः कार्यमिति मे नैष्ठिकी मतिः ॥
अनारंभानुकार्याणानार्थः संपद्यते काचित् ३४

देवोत्थानमफलं भवेदेव हीनं पुरुषकारस्योत्थानमपि तस्मात् प्राभ्यामप्युत्थातव्यमित्यर्थः १९ कर्मदेवं फलितमाह देवतेभ्य इति २० ईहां विवृणोति सम्यगिति २१ । २२ योगे अलब्धलाभे
२३ । २४ अनीशः अजितचित्तः अवमानी परमवजानन् २५ । २६ । २७ तपति संतापं प्राप्नोति भीमनमप्रोरुः सन् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारत भावदीपे द्वितीयेऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ कृपस्येति १ । २ । ३ सर्वात्मानमित्यत्र सर्वः आत्मानमिति च्छेदः संघिरार्थः ४ । ५ योगे समुदाये
६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ हे भोजहे कृतवर्मन् एकमेव संबोधयन् कृपस्य वचसि अनादरं सूचयति १२ अकृतधर्मत्वात् अवसरानुरोधात् इदानीं मम शांतिबुद्धिर्नरोचते इत्यर्थः १३ । १४ । १५

कृते पुरुषकारे तु येषां कार्यं न सिद्धयति ॥ देवेनोपहृतास्ते तु नात्र कार्या विचारणा ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिकपसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
॥ संजय उवाच ॥ कृपस्य वचनं श्रुत्वा धर्मार्थसहितं शुभम् ॥ अश्वत्थामा महाराज दुःखशोकसमन्वितः १ दह्यमानस्तु शोकेन प्रदीप्तेनाग्निना यथा ॥ कूरं मनस्ततः
कृत्वा तावुभौ प्रत्यभाषत २ पुरुषे पुरुषे बुद्धिर्याया भवति शोभना ॥ तुष्यंति च पृथक् सर्वे प्रज्ञयाते स्वयास्वया ३ सर्वो हि मन्यते लोक आत्मानं बुद्धिमत्तरम् ॥ सर्वस्या
त्मा बहुमतः सर्वाऽऽत्मानं प्रशंसति ४ सर्वस्य हि स्वका प्रज्ञा साधुवादे प्रतिष्ठिता ॥ परबुद्धिं च निर्दिंति स्वां प्रशंसंति चासकृत् ५ कारणांतरयोगेन योगे येषां समागतिः ॥
अन्योन्येन च तुष्यंति बहु मन्यंति चासकृत् ६ तस्यैव तु मनुष्यस्य सासा बुद्धिस्तदा तदा ॥ कालयोगे विपर्यासं प्राप्या न्योन्यं विपद्यते ७ विचित्रत्वात् चित्तानां मनु
ष्याणां विशेषतः ॥ चित्तवैकल्यमासाद्य सासा बुद्धिः प्रजायते ८ यथा हि वैद्यः कुशलो ज्ञात्वा व्याधिं यथाविधि ॥ भेषज्यं कुरुते योगात्प्रशमार्थमिति प्रभो ९ एवं कार्य
स्य योगार्थं बुद्धिं कुर्वति मानवाः ॥ प्रज्ञया हि स्वयायुक्तास्तां च निर्दिंति मानवाः १० अन्यया यो वने मर्त्या बुद्ध्या भवति मोहितः ॥ मध्येऽन्यया जरायां तु सोऽन्यारोचयते मतिं
११ व्यसनं वामहाघोरं सृष्टिं चापिता दृशीम् ॥ अवाप्य पुरुषो भोजकुरुते बुद्धिवैकृतम् १२ एकस्मिन्नेव पुरुषे सासा बुद्धिस्तदा तदा ॥ भवत्यकृतधर्मत्वात्सातस्यैव
नरोचते १३ निश्चित्य तु यथा प्रज्ञयां मतिं साधु पश्यति ॥ त्रया प्रकुरुते भावं सातस्योद्योगकारिका १४ सर्वो हि पुरुषो भोजसाध्वेतदिति निश्चितः ॥ कर्तुमारभते प्री
तो मरणादिषु कर्मसु १५ सर्वे हि बुद्धिमाज्ञाय प्रज्ञां वापि स्वकां नराः ॥ चेष्टंते विविधां चिष्टां हितमित्येव जानते १६ उपजाता व्यसनजायेयमद्य मतिर्मम ॥ युवयोस्तां
प्रवक्ष्यामि मम शोकविनाशिनीं १७ प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा कर्मता सुविधाय च ॥ वर्णवर्णसमाधत्ते ह्येकैकं गुणभाग्गुणम् १८ ब्राह्मणे वेदमभ्यंतु क्षत्रिये ते जउत्तमम् ॥
दाक्ष्यं वैश्ये च शूद्रे च सर्ववर्णानुकूलताम् १९ अदांतो ब्राह्मणोऽसाधुर्निस्तेजाः क्षत्रियोऽधमः ॥ अदक्षो निश्चयते वैश्यः शूद्रश्च प्रति कूलवान् २० सोऽस्मि जातः कूले श्रेष्ठे
ब्राह्मणानां सुपूजिते ॥ मंदभाग्यतयाऽस्म्येतं क्षत्रधर्ममबुद्धितः २१ क्षत्रधर्मं विदित्वाऽहं यदि ब्राह्मण्यमाश्रितः ॥ प्रकुर्यां सुमहत्कर्म न मे तसाधुसंमतम् २२ धारयं
श्च धनुर्दिव्यं दिव्यान्यस्त्राणि चाहवे ॥ पितरं निहतं दृष्ट्वा किं नु वक्ष्यामि संसदि २३ सोऽहमद्यथा कामं क्षत्रधर्ममुपास्यतम् ॥ गंताऽस्मि पदवीं राज्ञः पितुश्चापि महात्म
नः २४ अद्य स्वप्स्यंति पांचाला विश्वस्ता जितकाशिनः ॥ विमुक्तयुग्यकवचाहर्षेण च समन्विताः २५

दि ब्राह्मण्यं संप्रितः सन् शमादिरूपं सुमहत्कर्म प्रकुर्यात्तन्मे साधुसंमतं न अवलंबितस्य च क्षत्रधर्मस्य निर्वाहोऽवश्यं कर्तव्य इत्यर्थः २१ । २३ गंतास्मि गमिष्यामि पदवीं मानुष्यम् २४ । २५

॥ ३ ॥

जयंमत्वाऽऽत्मनश्चैव श्रान्ता व्यायामकर्षिताः ॥ तेषां निशि प्रसुप्तानां सुस्थानां शिविरे स्वके २६ अवस्कंदं करिष्यामि शिविरस्याद्यदुष्करम् ॥ तानवस्कंदं शिविरे
प्रेतभूतविचेतसः २७ सूदयिष्यामि विक्रम्य मघवानि वदानवान् ॥ अद्य तान्सहितान्सर्वान् पृष्टुमुग्रपुरोगमान् २८ सूदयिष्यामि विक्रम्य कक्षं दीप्तइवानलः ॥ निह
त्यचैव पांचालान् शान्तिलब्धाऽस्मि सत्तम २९ पांचालेषु भविष्यामि सूदयन्नद्यसंयुगे ॥ पिनाकपाणिः संकुद्धः स्वयं रुद्रः पशुष्विव ३० अद्याहं सर्वपांचालान् निहत्य च नि
कृष्य च ॥ अर्दयिष्यामि संहृष्टोरणे पांडुसुतांस्तथा ३१ अद्याहं सर्वपांचालैः कृत्वा भूमिं शरीरिणीम् ॥ प्रहृत्यैकैकशस्तेषु भविष्याम्यनृणः पितृः ३२ दुर्योधनस्य क
र्णस्य भीष्मसैधवयोरपि ॥ गमयिष्यामि पांचालान्पदवीमद्यदुर्गमाम् ३३ अद्य पांचालराजस्य पृष्टुमुग्रस्य वै निशि ॥ नचिरात्प्रमथिष्यामि पशोरिव शिरोबलात् ३४
अद्य पांचालपांडूनां शयितानात्मजां निशि ॥ खड्गेन निशितेनाजौ प्रमथिष्यामि गौतम ३५ अद्य पांचालसेनां तानिहत्य निशि सौप्तिके ॥ कृतकृत्यः सुखी चैव भविष्या
मिमहामते ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कृप उवाच ॥ दिष्ट्याते प्रतिकर्तव्ये मतिर्जातियमच्युत ॥ नत्वां वारयितुं
शक्ते वज्रपाणिरपि स्वयम् १ अनुयास्यावहेत्वांतु प्रभाते सहिता बुभौ ॥ अद्य रात्रौ विश्रमस्व विमुक्तकवचध्वजः २ अहं त्वामनुयास्यामि कृतवर्मा च सात्वतः ॥ परान
भिमुखं यांतरथा वा स्थायदंशितौ ३ आवाभ्यां सहितः शत्रून् श्वोनिहंता समागमे ॥ विक्रम्य रथिनां श्रेष्ठपांचालान्सपदानुगान् ४ शक्तस्त्वमसि विक्रम्य विश्रमस्व निशा
मिमाम् ॥ चिरं ते जाग्रतस्तात स्वपतावन्निशामिमाम् ५ विश्रान्तश्च विनिद्रश्च स्वस्थचित्तश्च मानदा ॥ समेत्य समरे शत्रून् वधिष्यासि न संशयः ६ न हित्वारथिनां श्रेष्ठं प्रगृही
तवरायुधं ॥ जेतुमुत्सहते शश्वदपि देवेषु वासवः ७ कृपेण सहितं यांतं गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ कोद्रौ णियुधिसंरब्धयो धयेदपि देवराट् ८ तेवयं निशि विश्रान्ता विनिद्रा विगत
ज्वराः ॥ प्रभातायां रजन्यां वै निहनिष्यामशात्रवान् ९ तव ह्यस्त्राणि दिव्यानि मम चैव न संशयः ॥ सात्वतोऽपि महेष्वासो नित्यं युद्धेषु कोविदः १० तेवयं सहितास्ता
त सर्वान् शत्रून् समागतान् ॥ प्रसह्य समरे हत्वा प्रीतिं प्राप्स्यामपुष्कलाम् ११ विश्रमस्व त्वमव्यग्रः स्वपचेमां निशां सुखम् ॥ अहं च कृतवर्मा च त्वां प्रयांतं नरोत्तमम् १२
अनुयास्यावसहितौ धन्विनौ परतापनौ ॥ रथिनं त्वरयायांतरथमा स्थायदंशितौ १३ सगत्वा शिविरं तेषां नाम विश्राव्य चाहवे ॥ ततः कर्ताऽसि शत्रूणां युद्धयतां कदनं
महत् १४ कृत्वा च कदनं तेषां प्रभाते विमलेऽहनि ॥ विहरस्व यथाशक्त्सूदयित्वा महासुरान् १५ त्वं हि शक्तेरणे जेतुं पांचालानां वरूथिनीम् ॥ दैत्यसेनामिव कुद्धः सर्व
दानवसूदनः १६ मया त्वां सहितं संख्ये गुप्तं च कृतवर्मणा ॥ नसहेतविभुः साक्षाद् वज्रपाणिरपि स्वयम् १७

निहंतानिहनिष्यति ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

सौ. १०
अ०
॥ ४ ॥
॥ ३ ॥

१८ । १९ । २० । २१ २२ चतुर्थं आतुरादीनां चतुर्णामध्ये एको भागः अमर्षः मेममस्वप्रं भङ्गात् अदितिनाशयेत् वस्मात् स्वपेत्पुक्तं तन्न पुज्यते अनुस्मरन् अनुस्मरतः नशां स्वति अमर्षं हस्यर्षः
नचाहं समरे तात कृतवर्मानं चैव हि ॥ अनिर्जित्यरणे पांडून् च यास्यामि कर्हिंचित् १८ इत्वाच समरे कुद्धान् पांचालान् पांडुभिः सह ॥ निवर्तिष्यामहे सर्वे हतावास्वर्ग
गावयम् १९ सर्वोपायैः सहायास्ते प्रभाते वयमाहवे ॥ सत्यमेतन्महाबाहो प्रब्रवीमि तवानघ २० एवमुक्तस्ततो द्रौणिर्मातुलेन हितवच ॥ अब्रवीन्मातुलं राज
न्क्रोधसंरक्तलोचनः २१ आतुरस्य कुतो निद्रानरस्यामर्षितस्य च ॥ अर्थाश्चितयतश्चापिकामयानस्य बापुनः ॥ तदिदं समनुप्राप्तं पश्य मेऽद्य चतुष्टयम् २२
पश्य भागचतुर्थं मे स्वप्रमहायनाशयेत् ॥ किं नाम दुःखं लोकेऽस्मिन्पितुर्वधमनुस्मरन् २३ हृदयं निर्दहन्मेऽद्य रात्र्यहानि न शाम्यति ॥ यथाच निहतः पापैः पि
ताममविशेषतः २४ प्रत्यक्षमपि ते सर्वं तन्मे मर्माणि कृतं तति ॥ कथं हि माह शो लोके मुहूर्तमपि जीवति २५ द्रोणो हतेति यद्वाचः पांचालानां शृणोम्यहम् ॥ पृष्टु
मुग्रहत्त्वा तु नाहं जीवितुमुत्सहे २६ समेपितुर्वधाद्ध्यः पांचालाये च संगताः ॥ विलापो भग्नसकथस्य यस्तुराज्ञो मया श्रुतः २७ सपुनर्हृदयं कस्य कूरस्यापि निर्द
हेत् ॥ कस्य ह्यकरुणस्यापि नेत्राभ्यामश्रुना वजेत् २८ नृपतेर्भग्नसकथस्य श्रुत्वा तादृग्वचः पुनः ॥ यश्चायं मित्रपक्षो मे मयि जीवति निर्जितः २९ शोकं मे वर्धय
त्येष वारिवेग इवार्णवम् ॥ एकाग्रमनसो मेऽद्य कुतो निद्रा कुतः सुखम् ३० वासुदेवार्जुनाभ्यां च तानहं परिरक्षितान् ॥ अविषह्य तमान् मन्ये महेद्रेणापि सत्तम ३१
नचापिशक्तः संयंतुं कोपमेतं समुत्थितम् ॥ तं न पश्यामि लोकेऽस्मिन् यो मां कोपात्निवर्तयेत् ३२ तथैव निश्चिता बुद्धिरेषासाधुमतामम ॥ वार्तिकैः कथ्यमानस्तु
मित्राणां मे परामवः ३३ पांडवानां च विजयो हृदयं दहतीव मे ॥ अहंतु कदनं कृत्वा शत्रूणां मद्यसौप्तिके ॥ ततो विश्रमिता चैव स्वप्ता च विगतज्वरः ३४ ॥ इति श्रीम
हाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिमंत्रणायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ कृप उवाच ॥ शुश्रूषुरपि दुर्मेधाः पुरुषोऽनियतेन्द्रियः ॥ नालं वेदयितुं कृत्स्नौ धर्मार्थाविति
मेमतिः १ तथैव तावन्मेधावी विनयं यो न शिक्षते ॥ नच किंच न जानाति सोऽपि धर्मार्थनिश्चयम् २ चिरं ह्यपि जडः शूरः पांडितं पर्युपास्य हि ॥ नसधर्मांश्चि जाना
तिदर्वीसूपरसानिव ३ मुहूर्तमपि तं प्राज्ञः पांडितं पर्युपास्य हि ॥ क्षिप्रं धर्मांश्चि जानाति जिह्वासूपरसानिव ४ शुश्रूषुस्त्वमेधावी पुरुषो नियतेन्द्रियः ॥ जानी
यादागमान्सर्वान् ग्राह्यं च न विरोधयेत् ५ अनेयस्त्वमानीयो दुरात्मा पापपूरुषः ॥ दिष्टमुत्सृज्य कल्याणं करोति बहुपापकम् ६ नाथवंतं तु सुहृदः प्रतिषेधंति
प्राज्ञं कुर्वाणं कर्मपापकम् ॥ प्रज्ञासंप्रतिषेधंति यथाशक्ति पुनः पुनः ९ सकल्याणे मनः कृत्वानियम्यात्मानमात्मना ॥ कुरुमेव च न तात येन पश्चात्प्रतप्यसे १०
सादृश्लोकः १३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ स्वप्तास्वप्स्यामि ३४ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥
शुश्रूषुरिति दुर्मेधाः मूढः अनियतेतिच्छेदः १ । २ । ३ । ४ । ५ अनेयः सन्मार्गनेतुमशक्यः दिष्टमुपादिष्टं ६ । ७ । ८ । ९ । १०

अभा.टी.

॥ ४ ॥

नवधःपूज्यतेलोकेसुप्तानामिहधर्मतः ॥ तथैवापास्तशस्त्राणांविमुक्तथवाजिनाम् ११ येचब्रूयुस्तवास्मोतियेचस्युःशरणागताः ॥ विमुक्तमूर्धजायेचबेचा
 पिहतवाहनाः १२ अद्यस्वप्स्यंतिपंचालाविमुक्तकवचाविभो ॥ विश्वस्तारजनीसर्वेप्रेताइवविचेतसः १३ यस्तेषांतदवस्थानांइत्येतपुरुषोऽनृजुः ॥ व्यक्तं
 सनरकेमज्जेदगाधेविपुलेऽपुवे १४ सर्वास्त्रविदुर्पालोकेश्रेष्ठस्त्वमसिविश्रुतः ॥ नचतेजातुलोकेस्मिन्सुसूक्ष्ममपिकिल्बिषम् १५ त्वंपुनःसूर्यसंकाशःश्वोभूत
 उदितेरवौ ॥ प्रकाशेसर्वभूतानांविजेतायुधिशत्रवान् १६ असंभावितरूपंहित्वायिकर्मविगर्हितम् ॥ शुक्लेरक्तमिवन्यस्तंभवेदितिमतिर्मम १७ ॥ अश्वत्थामो
 वाच ॥ एवमेवयथाऽऽत्थत्वंमातुलेहनसंशयः ॥ तैस्तुपूर्वमयंसेतुःशतधाविदलीकृतः १८ प्रत्यक्षंभूमिपालानांभवतांचापिसन्निधौ ॥ न्यस्तशस्त्रोममपिता
 घृष्टयुग्मेनपातितः १९ कर्णश्चपतितेचक्रेरथस्यरथिनांवरः ॥ उत्तमेव्यसनेमग्नोहतोगांडीवधन्वना २० तथाशांतनवोभीष्मोन्यस्तशस्त्रोनिरायुधः ॥ शिखं
 डिनंपुरस्कृत्यहतोगांडीवधन्वना २१ भूरिश्रवामहेष्वासस्तथाप्रायगतोरणे ॥ क्रोशतांभूमिपालानांयुयुधानेनपातितः २२ दुर्योधनश्चभीमेनसमेत्यगदयार
 णे॥पश्यतांभूमिपालानामधर्मेणनिपातितः २३ एकाकीबहुभिस्तत्रपरिवार्यमहारथैः ॥ अधर्मेणनरव्याघ्रोभीमसेनेनपातितः २४ विलापोभग्रसक्यस्ययोमेरा
 ज्ञःपरिश्रुतः ॥ वार्तिकाणांकथयतांसमेमर्माणिकंतति २५ एवंचाधर्मिकाःपापाःपांचालाभिन्नसेतवः ॥ तानेवंभिन्नमर्यादान्किमवात्रविगर्हति २६ पितृहंतृनहं
 हत्वापांचालात्रिशिसौप्तिके ॥ कामंकीटःपतंगोवाजन्मप्राप्यभवामिवै २७ त्वरेचाहमनेनाद्यदिदंमेचिकीर्षितम् ॥ तस्यमेत्वरमाणस्यकुतोनिद्राकुतःसुखम्
 २८ नसजातःपुमाँल्लोकेकश्चिन्नसमविष्यति ॥ योमेव्यावर्तयेदेतावधेतेषांकृतांमतिं २९ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वामहाराजद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ एकांतयो
 जयित्वाश्वान्प्रायादभिमुखःपरान् ३० तमब्रूतामहात्मानोभोजशरद्वताबुभौ ॥ किमर्थस्यंदनोयुक्तःकिंचकार्यंचिकीर्षितम् ३१ एकसार्थप्रयातौस्वस्त्वयासह
 नरर्षभ ॥ समदुःखसुखौचापिनावांशंकितुमर्हसि ३२ अश्वत्थामातुसंकुद्धःपितुर्वधमनुस्मरन् ॥ ताभ्यातथ्यंतथाऽऽचरुयौयदस्यात्मचिकीर्षितम् ३३ इत्वा
 शतसहस्राणियोधानांनिशितैःशरैः ॥ न्यस्तशस्त्रोममपिताघृष्टयुग्मेनपातितः ३४ तंतथैवहानिष्यामिन्यस्तधर्माणमद्यवै ॥ पुत्रंपांचालराजस्यपापंपापेन
 कर्मणा ३५ कथंचनिहतःपापःपांचाल्यःपशुवन्मया ॥ शस्त्रेणविजिताँल्लोकान्नाभुयादितिमेमतिः ३६ क्षिप्रंसन्नद्धकवचौसखङ्गावात्तकार्मुकौ ॥ मामास्थाय
 प्रतीक्षेतांरथवर्यौपरंतपौ ३७ इत्युक्त्वारथमास्थायप्रायादभिमुखःपरान् ॥ तमन्वगात्कपोराजनकृतवर्माचसात्वतः ३८

हराणां २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ एकसार्थप्रयातोस्वाएकसाहित्येनप्रयत्नवंतोस्वः अस्तेर्लटउत्तमस्यद्विवंधनम् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

॥ ४ ॥

३९ । ४० इतिसौप्तिकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावेदीपेपंचमोध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ द्वारदेशेइति १ । २ । ३ । ४ बद्धाःमहासपाःअंगदरूपायेनतं आग्निज्वालाव्याप्तमुखंकुद्रमित्यर्थः ५
 तेप्रयाताव्यरोचंतपरानभिमुखास्त्रयः ॥ ह्यमानायथायज्ञेसमिद्धाहव्यवाहनाः ३९ ययुश्चाशिविरंतेषांसंप्रसुप्तजनंविभो ॥ द्वारदेशंतुसंप्राप्यद्रौणिस्तस्थौ
 महारथः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेसौप्तिकेपर्वणिद्रौणिगमनेपंचमोध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ द्वारदेशेततोद्रौणिमवास्थितमवेक्ष्य
 तौ ॥ अकुर्वतांभोजकृपौकिंसंजयवदस्वमे १ ॥ संजयउवाच ॥ कृतवर्माणमामंयकृपंचसमहारथः ॥ द्रौणिर्मन्युपरीतात्माशिविर्द्वारभागमत् २ तत्रभूतं
 महाकार्यंचंद्रार्कसदृशयुतिम् ॥ सोऽपश्यद्वारमाश्रित्यतिष्ठंतलोमहर्षणम् ३ वसानंचर्मवैयाघ्रंमहारुधिरविस्त्रवम् ॥ कृष्णाजिनोत्तरासंगंनागयज्ञोपवीतिनम्
 ४ बाहुभिःस्वायतैःपीनैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ बद्धांगदमहासर्पज्वालामालाकुलाननम् ५ देष्टाकरालवदनंव्यादितास्यंभयानकम् ॥ नयनानांसहस्रैश्चविचि
 त्रैरभिभूषितम् ६ नैवतस्यवपुःशक्यंप्रवक्तुंवेषएवच ॥ सर्वथातुतदालक्ष्यस्फुटैरुपिपर्वताः ७ तस्यास्यनासिकाभ्यांचश्रवणाभ्यांचसर्वशः ॥ तेभ्यश्चाक्षि
 सहस्रेभ्यःप्रादुरासन्महार्चिषः ८ तथातेजोमरीचिभ्यःशंखचक्रगदाधराः ॥ प्रादुरासन्हृषीकेशाःशतशोऽथसहस्रशः ९ तदस्यहुतमालोक्यमूतंलोकभयंकरम् ॥
 द्रौणिरव्यधितोदिव्यैरस्त्रवर्षैरवाकिरत् १० द्रौणिमुक्ताञ्छरांस्तास्तुतद्भूतंमहदग्रसत् ॥ उदधेरिववार्योधान्पावकोवडवामुखः ११ अग्रसतांस्तथाभू
 तंद्रौणिनाप्रहितान्शरान् ॥ अश्वत्थामातुसंप्रेक्ष्यशरौघांस्तान्निरर्थकान् १२ रथशक्तिमुमोचासौदीप्तामग्निशिखामिव ॥ सातमाहत्यदीप्ताग्रास्थशक्तिरदीयत्
 १३ युग्मांतिसूर्यमाहत्यमहोल्केवदिवच्युता ॥ अथहेमस्फुटदिव्यखड्गमाकाशवर्चसम् १४ कोशात्समुद्भवर्हाशुबिलादीप्तमिवोरगम् ॥ ततःखड्गवर्धमानभू
 तायप्राहिणोत्तदा १५ सतदासाद्यभूतंवैबिलेनकुलवद्ययौ ॥ ततःसकुपितोद्रौणिरिद्रकेतुनिभांगदाम् १६ ज्वलंतीप्राहिणोत्तस्मैभूतंतामपिचाग्रसत् ॥ ततः
 सर्वायुधाभावेवीक्षमाणस्ततस्ततः १७ अपश्यत्कृतमाकाशमनाकाशंजनार्दनैः ॥ तदद्भुततमंदृष्ट्वाद्रोणपुत्रोनिरायुधः १८ अब्रवीदसिसंततःकृपवाक्यमनुस्म
 रन् ॥ ब्रुवतामप्रियंपथ्यंसुहृदान्श्रुणोतियः १९ सशोचत्यापदंप्राप्ययथाऽहमतिवर्त्यतौ ॥ शास्त्रदृष्टानविद्वान्यःसमतीत्याजिघांसति २० सपथःप्रच्युतोधर्मात्कु
 पथेप्रतिहन्यते ॥ गोब्राह्मणनृपस्त्रीषुसख्युर्मातुर्गुरोस्तथा २१ हीनप्राणजडांधेषुसुप्तभीतोत्थितेषुच ॥ मत्तोन्मत्तप्रमत्तेपुनश्चाणिचपातयेत् २२ इत्येवंगुरु
 भिःपूर्वमुपदिष्टंनृणांसदा ॥ सोऽहमुत्क्रम्यपंथानंशास्त्रदृष्टंसनातनम् २३ अमार्गेणैवमारभ्यघोरामापदमागतः ॥ तांचापदंधोरतरांप्रवदंतिमनीषिणः २४
 यदुद्यम्यमहत्कृत्यंभयादापिनिवर्तते ॥ अशक्तश्चैवतत्कर्तुंकर्मशक्तिबलादिह २५ नहिदैवाद्दरीयोवैमानुषंकर्मकथ्यते ॥ मानुष्यंकुर्वतःकर्मयदिदैवान्नसिध्यति २६
 नयनानांसहस्रैरित्यनेनालौकिकत्वंदर्शितम् । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ रथशक्तिचक्रं १९ युगातेमिथुनराशेरंतेअतिर्वाप्तम् १४ । १५ । १६ । १७ अनाकाशंनिरवकाशं १८ । १९
 अतिवर्त्यंअतिक्रम्य तांतयोःरूपकृतवर्मणोर्वाक्यमितिशेषः शास्त्रदृष्टान्अवध्यत्वेनशास्त्रेज्ञातान्समतीत्यशास्त्रमुद्धंध्य २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ देवान् अत्यगात् देवेभ्योऽधिकः ३३ । ३४ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपेषु षोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ स्वभिति १ । २
 सपथः प्रच्युतो धर्माद्विपदं प्रतिपद्यते ॥ प्रतिज्ञानं ह्यविज्ञानं प्रवदंति मनीषिणः २७ यदारभ्य क्रियां कांचिद्गयादिहानि वर्तते ॥ तदिदं दुष्प्रणीतेन भयं मांसमुप
 स्थितम् २८ नाहिद्रोणसुतः संख्ये निवर्तते कथंचन ॥ इदं च सुमहद्वृत्तं देवदंडमिवोद्यतम् २९ न चैतदभिजानामि चिंतयन्नपि सर्वथा ॥ ध्रुवं ये यमधर्मं प्रवृत्ता
 कलुषामतिः ३० तस्याः फलमिदं घोरं प्रतिघाताय कल्पते ॥ तदिदं देवविहितं मम संख्ये निवर्तनम् ३१ नान्यत्र देवादुद्यंतमिह शक्यं कथंचन ॥ सोऽहमद्यम
 हादेवं प्रपद्ये शरणं विभुम् ३२ देवदंडमिमं घोरं सहिमेनाशयिष्याति ॥ कपर्दिनं देवदेवमुमापतिमनामयम् ३३ कपालमालिनं रुद्रं भगनेत्रहरं हरम् ॥ सहिदेवो व्य
 गाह्वांस्तपसा विक्रमेण च ॥ तस्माच्छरणमभ्येभिर्गिरिशंशूलपाणिनम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि द्रौणिचिंतायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ एवं संचिंतयित्वा तु द्रोणपुत्रो विशांपते ॥ अवतीर्य रथोपस्थाद्देवेशं प्रणतः स्थितः १ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ उग्रं स्थाणुं शिवं रुद्रं शर्वमीशानमी
 श्वरम् ॥ गिरिशं वरदं देवं भवभावनमीश्वरम् २ शितिकंठमजं शुक्रं दक्षक्रतुहरं हरम् ॥ विश्वरूपं विरूपाक्षं बहुरूपमुमापतिं ३ इमं शानवासिनं दत्तं महागणपतिं वि
 भुम् ॥ खट्वांगधारिणं रुद्रं जटिलं ब्रह्मचारिणम् ४ मनसा सुविशुद्धेन दुष्करेणाल्पचेतसा ॥ सोऽहमात्मोपहारेण यक्ष्ये त्रिपुरघातिनम् ५ स्तुतं स्तुत्यं स्तूयमा
 नममो घं कृत्वा ससम् ॥ विलोहितं नीलकंठमसह्यं दुर्निवारणम् ६ शक्रं ब्रह्मसृजं ब्रह्मब्रह्मचारिणमेव च ॥ व्रतवंतं तपोनिष्ठमनंतं तपतांगतिम् ७ बहुरूपं गणा
 ध्यक्षं त्र्यक्षं पारिपदप्रियम् ॥ घनाध्यक्षं क्षितिमुखं गौरीहृदयवल्लभम् ८ कुमारपितरं पिंगोवृषोत्तमवाहनम् ॥ तनुवाससमत्युग्रमुमाभूषणतत्परम् ९ परंपरे
 भ्यः परमं परं यस्मात्प्रविद्यते ॥ इष्वस्त्रोत्तमभर्तारं दिगंतं देशरक्षिणम् १० हिरण्यकवचं देवं चंद्रमौलिविभूषणम् ॥ प्रपद्ये शरणं देवं परमेण समाधिना ११ इमां च
 दापदं घोरं तराम्यद्य सुदुष्कराम् ॥ सर्वभूतोपहारेण यक्ष्येऽहं शुचिना शुचिम् १२ इति तस्य व्यवसितं ज्ञात्वा योगात्सुकर्मणः ॥ पुरस्तात्कांचनीवेदी प्रादुरासी
 न्महात्मनः १३ तस्यां वेद्यां तदारजं श्वित्रभानुरजायत ॥ सदृशो विदिशः खंचज्वालाभिरिव पूरयन् १४ दीप्तास्यनयनाश्चात्र नैकपादशिरोभुजाः ॥ रत्न
 चित्रांगदधराः समुद्यतकरास्तथा १५ द्वीपशैलप्रतीकाशाः प्रादुरासन्महागणाः ॥ श्ववराहो रूपाश्च हयगोमायुगोमुखाः १६ ऋक्षमार्जारवदनाव्याघ्रद्वीपि
 मुखास्तथा ॥ काकवक्राः प्लवमुखाः शुकवक्रास्तथैव च १७ महाजगरवक्राश्च हंसवक्राः शितप्रभाः ॥ दावाघाटमुखाश्चापि चापवक्राश्च भारत १८ कूर्मनक्र
 मुखाश्चैव शिशुमारमुखास्तथा ॥ महामकरवक्राश्च तिमिवक्रास्तथैव च १९ हरिवक्राः कौंचमुखाः कपोतेभ्यस्तथा ॥ पारावतमुखाश्चैव महुवक्रास्तथैव च
 २० पाणिकर्णाः सहस्राक्षास्तथैव च महोदराः ॥ निर्मासाः काकवक्राश्च श्येनवक्राश्च भारत २१

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ छवमुखाः मंडूकवक्राः १७ दावाघाटः पक्षिविशेषः १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ बृहंतः शेषाः भेदानि अंडाः वृषणाः पिंडिकाः जानुनोरधः पश्चाद्भागश्च येषां ते बृहच्छेफांडपिंडि

तथैवाशिरसो राजनः ऋक्षवक्राश्च भारत ॥ प्रदीप्तनेत्रजिह्वाश्च ज्वालावर्णास्तथैव च २२ ज्वालाकेशाश्च राजेन्द्रज्वलद्रोमचतुर्भुजाः ॥ मेषवक्रास्तथैवान्ये तथा लागमु
 खानृप २३ शंखाभाः शंखवक्राश्च शंखवर्णास्तथैव च ॥ शंखमालापरिकराः शंखध्वनिसमस्वनाः २४ जटाधराः पंचशिखास्तथा मुंडाः कृशोदराः ॥ चतुर्दंष्ट्राश्च
 तुर्जिह्वाः शंकुकर्णाः किरीटिनः २५ मौजीधराश्च राजेन्द्रतथा कुंचितमूर्धजाः ॥ उष्णीषिणो मुकुटिनश्चारुवक्राः स्वलंकृताः २६ पद्मोत्पलापीडधरास्तथा मुकुटधा
 रिणः ॥ माहात्म्येन च संयुक्ताः शतशोऽथ सहस्रशः २७ शतघ्नीवज्रहस्ताश्च तथा मुसलपाणयः ॥ भ्रुवुंडीपाशहस्ताश्च दंडहस्ताश्च भारत २८ पृष्ठेषु बद्धेषु धयाश्चित्र
 बाणोत्कटास्तथा ॥ सध्वजाः सपताकाश्च सघंटाः सपरश्वधाः २९ महापाशोद्यतकरास्तथा लघुडपाणयः ॥ स्थूणाहस्ताः खड्गहस्ताः सपीच्छितकिरीटिनः ३०
 महासर्पांगदधराश्चित्राभरणधारिणः ॥ रजोध्वजाः पंकदिग्धाः सर्वशुक्रांबरस्रजः ३१ नीलांगाः पिंगलांगाश्च मुंडवक्रास्तथैव च ॥ भेरीशंखमृदंगांश्च झंझरानकगो
 मुखान् ३२ अवाद्यन्पारिषदाः प्रहृष्टाः कनकप्रभाः ॥ गायमानास्तथैवान्ये नृत्यमानास्तथाऽपरे ३३ लघयंतः प्रवृत्तश्च वलंगंतश्च महारथाः ॥ धावंतो जवनामुंडाः
 पवनोद्धृतमूर्धजाः ३४ मत्ताइव महानागा विनदंतो मुहुर्मुहुः ॥ सुभीमाघोररूपाश्च शूलपट्टिशपाणयः ३५ नानाविरागवसनाश्चित्रमाल्यानुलेपनाः ॥ रत्नचित्रां
 गदधराः समुद्यतकरास्तथा ३६ हंतारो द्विपतांशूराः प्रसह्यासह्यविक्रमाः ॥ पातारोऽसृग्वसौघानां मांसांत्रकृतभोजनाः ३७ चूडालाः कर्णिकाराश्च प्रहृष्टाः पिठरोद
 राः ॥ अतिहस्वातिदीर्घाश्च प्रलंबाश्चातिभैरवाः ३८ विकटाः काललंबोष्ठा बृहच्छेफांडपिंडिकाः ॥ महार्हना नाविकटामुंडाश्च जटिलाः परे ३९ साकंदुग्रहनक्षत्रांघ्रां
 कुर्युस्ते महीतले ॥ उत्सहेरंश्च ये हंतुं भूतग्रामं चतुर्विधम् ४० ये च वीतभयानित्यं हरस्य भुकुटीसहाः ॥ कामकारकरानित्यं त्रैलोक्यस्येश्वरेश्वराः ४१ नित्यानंद
 प्रमुदितावागीशा वीतमत्सराः ॥ प्राप्याष्टगुणमैश्वर्यं येन यास्यंति वैस्मयम् ४२ येषां विस्मयते नित्यं भगवान् कर्मभिर्हरः ॥ मनोवाक्कर्मभिर्युक्तैर्नित्यमाराधितश्चैः
 ४३ मनोवाक्कर्मभिर्भक्तान्पातिपुत्रानिवौरसान् ॥ पिवंतोऽसृग्वसाश्चान्ये कुद्वा ब्रह्मद्विषांसदा ४४ चतुर्विधात्मकं सोमं ये पिवंति च सर्वदा ॥ श्रुतेन ब्रह्मचर्येण तपसा
 च दमेन च ४५ ये समाराध्यं शूलकं भवसायुज्यमागताः ॥ यैरात्मभूतैर्भगवान्पार्वत्या च महेश्वरः ४६ महाभूतगणैर्भुक्तेभूतभव्यभवत्प्रभुः ॥ नानावादित्रहसितक्ष्वे
 डितोत्कुष्ठगर्जितैः ४७ संत्रासयंतस्ते विश्वमश्वत्थामानमभ्ययुः ॥ संस्तुवंतो महादेवं भाः कुर्वाणाः सुवर्चसः ४८ विवर्धयिष्वो द्रौणेर्महिमानं महात्मनः ॥ जिज्ञासमा
 नास्तत्तेजःसौप्तिकं च दिदृक्षवः ४९ भीमोऽग्रपरिघालात् शूलपट्टिशपाणयः ॥ घोररूपाः समाजग्भूतसंघाः समंततः ५०

काः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ चतुर्विधात्मकं सोमं अन्नरूपं लताररूपं अमृतरूपं चंद्रमंडलरूपं चक्राद्याध्यात्माधियज्ञाधिदेवाधिलोकस्य देवतारूपा इत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

१२ । ५२ । ५३ ततःसौम्येनसोमदैब्रत्येनमंत्रेण । 'आप्यायस्वसमेतुतेविश्वतःसोमवृष्ण्यं । मवावाजस्यसंगये' इत्यनेनमंत्रेण आत्मानंशरीरंउपहारंहविष्यंउपाहरत्उपसादिहवान् मंत्रार्थस्तु हेसोम त्वंआप्यायस्व कथंतेत्वांप्रतिविश्वतःसर्वात्मनावृष्ण्यंवृष्णेरीश्वरस्याविर्भावस्थानंशरीरंएवप्रविशतु ततश्चतेनशरिरेणाप्यायितस्त्वंसंगयेसंग्रामेवाजस्यवीर्यस्यदाताभव कर्मणिपथी वाजं जनयेयुर्भयंयेस्मत्रैलोक्यस्यापिदर्शनात् ॥ तान्प्रेक्षमाणोऽपिव्यथानचकारमहाबलः ५१ अथद्रौणिर्धनुष्पाणिर्वद्गोधांगुलित्रवान् ॥ स्वयमेवात्मनात्मानमुप हारमुपाहरत् ५२ धनुंसिसमिधस्तत्रपवित्राणिसिताःशराः ॥ हविरात्मवतश्चात्मातस्मिन्भारतकर्मणि ५३ ततःसौम्येनमंत्रेणद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ उपहारंम हामन्युरथात्मानमुपाहरत् ५४ तंरुद्रंरौद्रकर्माणंरौद्रैःकर्मभिरच्युतम् ॥ अभिष्टुत्यमहात्मानमित्युवाचकृतांजलिः ५५ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ इममात्मानमद्याहंजा तमांगिरसेकुले ॥ स्वप्रौजुहोमिभगवन्प्रतिगृह्णीष्वमांवलिं ५६ भवद्भक्त्यामहादेवपरमेणसमाधिना ॥ अस्यामापदिविश्वात्मघुपाकुर्मितवाग्रतः ५७ त्वयिसर्वा णिभूतानिसर्वभूतेषुचासिवै ॥ गुणानांहिप्रधानानामेकत्वंत्वयितिष्ठति ५८ सर्वभूताश्रयविमोहविभूतमवस्थितम् ॥ प्रतिगृहाणमादेवयद्यशक्याःपरमेया ५९ इत्युक्त्वाद्रौणिरास्थायतावेदीदीप्तपावकाम् ॥ संत्यज्यात्मानमारुह्यकृष्णवर्त्मन्युपाविशत् ६० तमूर्ध्वबाहुंनिश्वेष्टंदृष्ट्वाहविरुपस्थितम् ॥ अब्रवीद्भगवान्साक्षान्म हादेवोहसन्निव ६१ सत्यशौचार्जवत्यागैस्तपसानियमेनच ॥ क्षांत्याभक्त्याचष्ट्याचबुद्ध्याचवचसातथा ६२ यथावदहमाराद्धःकृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ तस्मा दिष्टतमःकृष्णादन्योममनविद्यते ६३ कुर्वतातातसमानंत्वांचजिज्ञासतामया ॥ पांचालाःसहसागुप्तामायाश्वबहुशःकृताः ६४ कृतस्तस्यैवसंमानःपांचालानरक्ष तामया ॥ अभिभूतास्तुकालेनैषामद्यास्तिजीवितम् ६५ एवमुक्त्वामहात्मानंभगवानात्मनस्तनुम् ॥ आविवेशददौचास्मैविमलंखड्गमुत्तमम् ६६ अथाविष्टोभ गवताभूयोजज्वालतेजसा ॥ वेगवांश्चाभवद्बुद्धेदेवसृष्टेनतेजसा ६७ तमदृश्यानिभूतानिरक्षांसिचसमाद्रवन् ॥ अभितःशशिविरंयातंसाक्षादिवेश्वरम् ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेसौप्तिकेपर्वणिद्रौणिकृतशिवार्चनेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ घृतराश्रुवाच ॥ तथाप्रयातेशिविरंद्रोणपुत्रेमहारथे ॥ कच्चिल्लपश्चभोजश्चमयातौनव्यवर्तताम् १ कच्चित्रवारितौक्षुद्रैरक्षिभिर्नोपलक्षितौ ॥ असह्यमितिमन्वानौननिवृत्तौमहारथौ २ कच्चिदुन्मथ्यशिविरंहत्वासोमकपां डवान् ॥ दुर्योधनस्यपदवींगतौपरमिकारणे ३ पंचालैर्निहतौवीरौकच्चितुस्वपतांक्षितौ ॥ कच्चिताभ्यांकृतंकर्मतन्ममाचक्ष्वसंजय ४ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिन्प्रयातेशिविरंद्रोणपुत्रेमहात्मनि ॥ कृपश्चकृतवर्मांचशिविरद्वार्यतिष्ठताम् ५ अश्वत्थामातुतौदृष्ट्वायत्नवंतौमहारथौ ॥ प्रहृष्टःशनकैराजन्निदं वचनम ब्रवीत् ६ यतौभवंतौपर्याप्तौसर्वक्षत्रस्यनाशने ॥ किंपुनर्योधशेषस्यप्रसुप्तस्यविशेषतः ७

भवप्रापय भूमाप्तावित्यस्यरूपं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इतिसौप्तिकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येदीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ तथेति १ कच्चित्रोपलक्षितावित्यत्रकच्चिदित्यावर्षते २ । ३ पांचालैःपूर्वनिहतौसंतौस्वपतांकच्चिदकोपात्स्वपतांपांचालानांकर्मवधारण्यताभ्यांकच्चिकृतमितिसंबंधः ४ । ५ । ६ । ७

वांशुवांप्राप्येतिशेषः ८१९ उद्देशज्ञोष्टष्ट्युमस्यरुद्रः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पादाष्टीलैःपादग्रंथिभिः पार्थिवघातैरित्यर्थः २४ अहंप्रवेक्ष्येशिविरंचरिष्यामिचकालवत् ॥ यथानकश्चिदपिवांजीवन्मुच्येतमानवः ८ तथाभवद्गथाकार्यस्यादितिमेनिश्चितामतिः ॥ इत्युक्त्वाप्राविशद्रौणिःपा र्थानांशिविरंमहत् ९ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्यविहायभयमात्मनः ॥ सप्रविश्यमहाबाहुरुद्देशज्ञश्चतस्यह १० घृष्टद्युम्नस्यनिलयंशनकैरभ्युपागमत् ॥ तेतुकत्वामह त्कर्मश्रांताश्वबलवद्रणे ११ प्रसुप्ताश्चैवविध्वस्ताःसमेत्यपरिधाविताः ॥ अथप्रविश्यतद्वेश्मघृष्टद्युम्नस्यभारत १२ पांचाल्यंशयनेद्रौणिरपश्यत्सुप्तमंतिकात् ॥ क्षौमावदातेमहतस्पर्द्धर्यास्तरणसंवृते १३ माल्यप्रवरसंयुक्तेषूपैश्रुणश्चवासिते ॥ तंशयानंमहात्मानंविस्त्रब्धमकुतोभयम् १४ प्राबोधयतपादेनशयनस्थंमही पते ॥ संबुध्यचरणस्पर्शादुत्थायरणदुर्मदः १५ अभ्यजानादमेयात्माद्रोणपुत्रंमहारथम् ॥ तमुत्पतंतंशयनादश्वत्थामामहाबलः १६ केशेष्वालभ्यपाणिभ्यांनि ष्पिपेषमहीतले ॥ सबलंतेननिष्पिष्टःसाध्वसेनचभारत १७ निद्रयाचैवपांचाल्योनाशकञ्चेष्टितुंतदा ॥ तमाक्रम्यपदारजन्कंठेचोरसिचोभयोः १८ नदंतंवि स्फुरंतंचपशुमारममारयत् ॥ तुदन्नखैस्तुसद्रौणिनातिव्यक्तमुदाहरत् १९ आचार्यपुत्रशस्त्रेणजहिमांमाचिरंकथाः ॥ त्वत्कृतेसुकृतांल्लोकानगच्छेयंद्विपदांवर २० एवमुक्त्वातुवचनंविररामपरंतपः ॥ सुतःपंचालराजस्यआक्रांतोबलिनाभृशम् २१ तस्याव्यक्तांतुतांवाचसंश्रुत्यद्रौणिरब्रवीत् ॥ आचार्यघातिनांलोकानसं तिकुलपांसन २२ तस्माच्छस्त्रेणनिधनंत्वमर्हसिदुर्मते ॥ एवंबुवाणस्तंवीरंसिंहोमत्तमिवाद्रिपम् २३ मर्मस्वभ्यवधीतकुद्धःपादाष्टीलैःसुदारुणैः ॥ तस्यवीरस्य शब्देनमार्यमाणस्यवेश्मनि २४ अबुध्यंतमहाराजस्त्रियोयेचास्यराक्षिणः ॥ तेदृष्ट्वाघर्षयंतंमतिमानुषविक्रमम् २५ भूतमेवाध्यवस्यंतोनस्मप्रव्याहरन्मयात् ॥ तंतुतेनाभ्युपायेनगमयित्वायमक्षयम् २६ अध्यतिष्ठततेजस्वीरथंप्राप्यसुदर्शनम् ॥ सतस्यभवनाद्राजन्निष्क्रम्यानादयन्दिशः २७ रथेनशिविरंप्रायाज्जिघांसु द्विषतोबली ॥ अपक्रांततस्तस्मिन्द्रोणपुत्रेमहारथे २८ सहितैरक्षिभिःसर्वैःप्राणैर्दुर्योषितस्तदा ॥ राजानंनिहतंदृष्ट्वाभृशंशोकपरायणाः २९ व्याक्रोशनक्षत्रि याःसर्वेघृष्टद्युम्नस्यभारत ॥ तासांतुतेनशब्देनसमीपेक्षत्रियर्षभाः ३० क्षिप्रंचसमनह्यंतकिमेतादितेचाबुवन् ॥ स्त्रियस्तुराजन्वित्रस्ताभारद्वाजंनिरीक्ष्यताः ३१ अबुवन्दीनकंठेनक्षिप्रमाद्रवतेतिवै ॥ राक्षसोवामनुष्योवानैनंजानीमहेवयम् ३२ हत्वापांचालराजानंरथमारुह्यतिष्ठति ॥ ततस्तेयोधमुख्याश्वसहसापर्यवारयन् ३३ सतानापततःसर्वानरुद्रास्त्रेणव्यपोथयत् ॥ घृष्टद्युम्नंचहत्वासतांश्वैवास्यपदानुगान् ३४ अपश्यच्छयनेसुप्तमुत्तमौजसमंतिके ॥ तमप्याक्रम्यपादेनकंठेचोर सितेजसा ३५ तथैवमारयामासविनर्दंमरिंदमम् ॥ युधामन्युश्चसंप्राप्तोमत्वातरंक्षसाहतम् ३६ गदामुद्यम्यवेगेनहृदिद्रौणिमताडयत् ॥ तदभिष्टुत्यजग्राहक्षि तौचैनमपातयत् ३७

॥ ७ ॥

विस्फुरंतं च पशुवत्तथैवैनममारयत् ॥ तथासवीरोहत्वातंततोऽन्यान्समुपाद्रवत् ३८ संसुप्तानेवराजेंद्रतत्रतत्रमहारथान् ॥ स्फुरतोवेपमानांश्चशमितेवपशून्मुखे
 ३९ ततोनिस्त्रिंशमादायजघानान्यानपृथक्पृथक् ॥ भागशोविचरन्मार्गानसियुद्धविशारदः ४० तथैवगुल्मेसंप्रेक्ष्यशयानान्मध्यगौलिमकान् ॥ श्रान्तानव्य
 स्तायुधान्सर्वानक्षणेनैवव्यपोथयत् ४१ योधानश्चानद्विपांश्चैवप्राच्छिनत्सवरासिना ॥ रुधिराक्षितसर्वांगःकालसृष्टइवांतकः ४२ विस्फुरद्विश्वतैर्द्रौणिर्निस्त्रिं
 शस्योद्यमेनच ॥ आक्षेपणेनचैवासोस्त्रिधारकोक्षितोऽभवत् ४३ तस्यलोहितरक्तस्यदीप्तखड्गस्ययुध्यतः ॥ अमानुषइवाकारोबभौपरमभीषणः ४४ येत्वजा
 ग्रंतकौरव्यतोपिशब्देनमोहिताः ॥ निरीक्ष्यमाणा अन्योन्यं दृष्ट्वा दृष्ट्वा प्रविष्यथुः ४५ तद्रूपंतस्यतेदृष्ट्वाक्षत्रियाः शत्रुकार्षिणः ॥ राक्षसं मन्यमानास्तं नयनानिन्य
 मीलयन् ४६ सघोररूपोव्यचरत्कालवाच्छिविरेततः ॥ अपश्यद्रौपदीपुत्रानवाशिष्टांश्चसोमकान् ४७ तेनशब्देनवित्रस्ताधनुर्हस्तामहारथाः ॥ घृष्टघुम्रंहतं
 श्रुत्वाद्रौपदेयाविशांपते ४८ अवाकिरन्शरव्रातैर्भारद्वाजमभीतवत् ॥ ततस्तेननिनादेनसंप्रबुद्धाः प्रभद्रकाः ४९ शिखीमुखैश्शिखंडीचद्रोणपुत्रंसमार्दयन् ॥
 भारद्वाजःसतान्दृष्ट्वाशरवर्षाणिवर्षतः ५० ननादबलवन्नादंजिघांसुस्तान्महारथान् ॥ ततःपरमसंकुद्धःपितुर्वधमनुस्मरन् ५१ अवरुह्यरथोपस्थात्त्वरमाणो
 भिदुद्भवे ॥ सहस्रचंद्रविमलं गृहीत्वा चर्मसंयुगे ५२ खड्गं च विमलं दिव्यं जात रूप परिष्कृतम् ॥ द्रौपदेयानभिद्रव्यखड्गेनव्यधमद्रुली ५३ ततःसनरशादूलःप्रति
 विध्यं महाहवे ॥ कुक्षिदेशेऽर्धाद्राजनसहतोन्यपतहुवि ५४ प्राप्तेनविद्धाद्रौणिंतुसुतसोमःप्रतापवान् ॥ पुनश्चासिसमुद्यम्यद्रोणपुत्रमुपाद्रवत् ५५ सुतसो
 मस्यसासितंवाहुंछित्वानरर्षभ ॥ पुनरप्याहनत्पार्श्वेसभिन्नहृदयोऽपतत् ५६ नाकुलिस्तुशतानीकोरथचक्रेणवीरवान् ॥ दोभ्यामुत्क्षिप्यवेगेनवक्षस्येनमता
 डयत् ५७ अताडयच्छतानीकमुक्तचक्रं द्विजस्तुसः ॥ सविह्लोययौभूमिततोऽस्यापाहरच्छिरः ५८ श्रुतकर्मातुपरिघं गृहीत्वासमताडयत् ॥ अभिदुत्यययौ
 द्रौणिसव्येसफलकेभृशम् ५९ सतुतंश्रुतकर्माणमास्येजघ्नेवरासिना ॥ सहतोन्यपतहूमौविमूढोविकृताननः ६० तेनशब्देनवीरस्तुश्रुतकीर्तिर्महारथः ॥ अ
 श्वत्थामानमासाद्यशरवर्षैरवाकिरत् ६१ तस्यापिशरवर्षाणिचर्मणाप्रतिवार्यसः ॥ संकुंडलंशिरःकायात्प्राजमानमुपाहरत् ६२ ततोभीष्मनिहतारंसहसैर्वःप्रभद्र
 कैः ॥ अहनत्सर्वतोवीरंनानाप्रहरणैर्वली ६३ शिखीमुखेनचान्येनभ्रुवोर्मध्येसमार्पयत् ॥ सतुक्रोधसमाविष्टोद्रोणपुत्रोमहाबलः ६४ शिखांडिनंसमासाद्यद्विधा
 चिच्छेदसोऽसिना ॥ शिखांडिनंततोहत्वाक्रोधाविष्टःपरंतपः ६५

नाद्रकाविदवःउच्छलंतितेस्त्रिभिःप्रकारैरेवरकोक्षितोनतुस्वदेहस्यान्येनप्रहारादित्यर्थः

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

॥ ७ ॥

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ पांडुसृंजयान्पांडवसंबंधिनःसृंजयान् पांडोर्गोत्रापत्यानि सृंजयाश्चतान्वा ८० । ८१ । ८२ । ८३

प्रभद्रकगणान्सर्वानभिदुद्राववेगवान् ॥ यच्चशिष्टं विराटस्यबलंतुभृशमाद्रवत् ६३ हृपदस्यचपुत्राणांपौत्राणांसुहृदामपि ॥ चकारकदनंघोरं दृष्ट्वा दृष्ट्वा महाबलः
 ६७ अन्यानन्यांश्चपुरुषानभिसृत्याभिसृत्यच ॥ न्यक्तंतदसिनाद्रौणिरसिमार्गविशारदः ६८ कालीरक्तास्यनयनारक्तमाल्यानुलेपनाम् ॥ रक्तावरधराभेकांपाश
 हस्तांकुडुंबिनीम् ६९ ददृशुःकालरात्रितेगायमानामवस्थिताम् ॥ नराश्वकुंजरान्पाशैर्वद्धाघोरैःप्रतस्थुषी ७० वहंतीविविधान्प्रेतान्पाशबद्धान्चिमूर्धजान् ॥
 तथैवचसदाराजन्न्यस्तशस्त्रान्महारथान् ७१ स्वप्रेसुप्तान्नयंतीतारात्रिष्वन्यासुमारिष ॥ ददृशुर्योधमुख्यास्तेघ्रंतं द्रौणिचसर्वदा ७२ यतःप्रभृतिसंग्रामःकुरु
 पांडवसेनयोः ॥ ततःप्रभृतितांकन्यामपश्यन्द्रौणिमेवच ७३ तांस्तुदैवहतान्पूर्वपश्चाद्द्रौणिव्यपातयत् ॥ त्रासयन्सर्वभूतानि विनदनभैरवान् रवान् ७४ तदनु
 स्मृत्यतेवीरादर्शनं पूर्वकालिकम् ॥ इदंतदित्यमन्यंतदैवेनोपनिपीडिताः ७५ ततस्तेननिनादेनप्रत्यबुद्धं तं घन्विनः ॥ शिविरेपांडवेयानांशतशोथसहस्रशः ७६
 सोच्छिनत्कस्यचित्पादौजघनंचैवकस्यचित् ॥ कांश्चिद्विभेदपार्श्वेषुकालसृष्टइवांतकः ७७ अत्युग्रप्रतिपिष्टैश्चनदाद्दिश्वभृशोत्कटैः ॥ गजाश्वमथितैश्चान्यैर्मही
 क्रीर्णाऽभवत्प्रभो ७८ क्रोशतांकिमिदंकोऽयंकःशब्दःकिंनुकिंरुतम् ॥ एवंतेपांतथाद्रौणिरंतकःसमपद्यत् ७९ अपेतशस्त्रसन्नाहान्सन्नद्वान्पांडुसृंजयान् ॥ प्राहि
 णोन्मृत्युलोकायद्रौणिःप्रहरतांवरः ८० ततस्तच्छस्त्रवित्रस्ताउत्पतंतोभयातुराः ॥ निद्रांधानष्टसंज्ञाश्चतत्रतत्रनिलिलियरे ८१ ऊरुस्तंभगृहीताश्चकश्मला
 भिहतौजसः ॥ विनदंतोभृशंत्रस्ताःसमासीदन्परस्परम् ८२ ततोर्थं पुनर्द्रौणिरास्थितोभीमानिःस्वनम् ॥ धनुष्पाणिःशरैरेन्यान्प्रेषयद्वैयमक्षयम् ८३ पुनरुत्प
 ततश्चापिदूरादपिनरोत्तमान् ॥ शूरान्संपततश्चान्यान्कालरात्र्यैःयवेदयत् ८४ तथैवस्यंदनाग्रेणप्रमथन्सविधावति ॥ शरवर्षैश्चविविधैरवर्षच्छात्रवांस्ततः ८५
 पुनश्चसुविचित्रेणशतचंद्रेणचर्मणा ॥ तेनचाकाशघर्णेनतथाऽचरतसोऽसिना ८६ तथासशिविरंतेषांद्रौणिराहवदुर्मदः ॥ व्यक्षोभयतराजेंद्रमहाहृदमिवद्विपः
 ८७ उत्पेतुस्तेनशब्देनयोधाराजन्चिचेतसः ॥ निद्रार्ताश्चभयार्ताश्चव्यधावंतततस्ततः ८८ विस्वरंचुकुशुश्चान्येवहृद्वदंतथाऽवदन् ॥ नचस्मप्रत्यपद्यंतशस्त्रा
 णिवसनानिच ८९ विमुक्तकेशाश्चाप्यन्येनाभ्यजानन्परस्परम् ॥ उत्पतंतोऽपतन्श्रान्ताःकेचित्तत्राभ्रमंस्तदा ९० पुरीषमसृजन्केचित्केचिन्मूत्रंप्रसुसुवुः ॥
 बंधनानिचराजेंद्रसंछिद्यतुरगाद्विपाः ९१ समंपर्यपतंश्चान्येकुर्वतोमहदाकुलम् ॥ तत्रकेचिन्नराभीताव्यलीयंतमहीतले ९२ तथैवतात्रिपतितानपिषंग
 जवाजिनः ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानैरक्षांसिपुरुषर्षभ ९३ हृष्टानिव्यनदशुचैर्मुदाभरतसत्तम ॥ सशब्दःपूरितोराजन्भूतसंघैर्मुदायुतैः ९४ अपूरयद्विशःसर्वा
 दिवंचातिमहान्स्वनः ॥ तेषामार्तरवंश्रुत्वावित्रस्तागजवाजिनः ९५

८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

म.भा.टी.
॥ ८ ॥

१३। १७। १८ अमंजनगात्राण्यनमयन् अमृद्वन्परस्परंमदितवंतः १९ अविषन्अपिषन् १००। १ कांदिशीकाः भयदृताः १। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। ११०। ११। १२। १३। १४
मुक्ताःपर्यपतनराजन्मृद्वन्तःशिविरेजनम् ॥ तैस्तत्रपरिधावाद्भिश्चरणोदोरितंरजः १६ अकरोच्छिविरेतेषारजन्यांद्दिगुणंतमः ॥ तस्मिस्तमासिसंजातेप्रमूढाः
सर्वतोजनाः १७ नाजानन्पितरःपुत्रान्भ्रातृन्भ्रातरएवच ॥ गजोगजानतिक्रम्यनिर्मनुष्याहयाहयान् १८ अताडयंस्तथाऽभंजंस्तथाऽमृद्वंश्चभारत ॥ ते
भग्नाःप्रपतंतिस्मनिघ्नंतश्चपरस्परम् १९ न्यपातयंस्तथाचान्यान्पातायित्वातदाऽपिषन् ॥ विचेतसःसनिद्राश्चतमसाचावृतानराः १०० जघ्नुःस्वानेवतत्रा
थकालेनैवप्रचोदिताः ॥ त्यक्त्वाद्द्वाराणिचद्वास्थास्तथागुल्मानिगौलिमकाः १ प्राद्वंतयथाशक्तिकांदिशीकाविचेतसः ॥ विप्रनष्टाश्चतेऽन्योन्यंनानजानंततथा
विभो २ क्रोशंतस्तातपुत्रेतिदेवोपहतचेत सः ॥ पलायतांदिशःस्तेषांस्वानप्युन्मृज्यवांधवान् ३ गोत्रनामभिरन्योन्यमाक्रदंतततोजनाः ॥ हाहाकारंचकु
र्वाणाःपृथिव्यांशिरतेपरे ४ तान्बुद्धारणमध्येऽसौद्रोणपुत्रोन्यवारयत् ॥ तत्रापरेवध्यमानामुहुर्मुहुरचेतसः ५ शिविरान्निष्पतंतिस्मक्षत्रियाभयपीडिताः ॥
तांस्तुनिष्पतितांस्त्रस्तानाशिविराज्जीवितैषिणः ६ कृतवर्माकृपश्चैवद्वारदेशेनिजघ्नतुः ॥ विस्त्रस्तयंत्रकवचान्मुक्तकेशान्कृतांजलीन् ७ वेपमानानक्षितौभीता
त्रैवकांश्चिदमुच्यताम् ॥ नामुच्यततयोःकश्चिन्निष्कांतशिविराद्गहिः ८ कृपश्चैवमहाराजहादिक्यश्चैवदुर्मतिः ॥ भूयश्चैवचिकीर्षतौद्रोणपुत्रस्यतौप्रियम्
९ त्रिषुदेशेषुददतुःशिविरस्यहुताशनम् ॥ ततःप्रकाशेशिविरेखङ्गेनपितृनंदनः ११० अश्वत्थामामहाराजव्यचरत्कृतहस्तवत् ॥ कांश्चिदापततोविरान
परांश्चैवधावतः ११ व्ययोजयतखड्गेनप्राणैर्द्विजवरोत्तमः ॥ कांश्चिद्योधान्सखड्गेनमध्येसंछिद्यवीर्यवान् १२ अपातयद्द्रोणपुत्रःसंरब्धास्तिलकांडवत् ॥ नि
नदद्भिर्भृशायस्तैर्नराश्वद्विरदोत्तमैः १३ पतितैरभवत्कीर्णामेदिनीभरतर्षभ ॥ गानुपाणांसहस्रेषुहतेषुपतितेषुच १४ उदतिष्ठन्कंधानिवहून्पुथायचाप
तन् ॥ सायुधान्सांगदान्बाहून्विचकर्त्तशिरांसिच १५ हस्तिहस्तोपमानूरून्हस्तान्पादांश्चभारत ॥ पृष्ठच्छिन्नानपार्श्वच्छिन्नानशिराश्छिन्नान्स्तथाऽपरान्
१६ समहात्माऽकरोद्भ्राणिःकांश्चिच्चापिपराङ्मुखान् ॥ मध्यदेशेनरानन्यांश्चिच्छेदान्यांश्चकर्णतः १७ अंसदेशेनिहत्यान्यान्कायेप्रवेशयच्छिरः ॥ एवंविचर
तस्तस्यनिघ्नतःसुबहून्नरान् १८ तमसारजनीघोराबभौदारुणदर्शना ॥ किंचित्प्राणेश्वरुषैर्हेतैश्चान्यैःसहस्रशः १९ बहुनाचगजाश्वेनभूरभूद्गीमदर्शना ॥
यक्षरक्षःसमाकीर्णैरथाश्वद्विपदारुणे १२० कुद्वेनद्रोणपुत्रेणसंछन्नाःप्रापतन्भुवि ॥ भ्रातृनन्येपितृनन्येपुत्रानन्येविचुकुशुः २१ केचिदूचुर्नतत्कुद्वैधार्तराष्ट्रैः
कृतंरणे ॥ यत्कृतंनःप्रसुप्तानारक्षोभिःकूरकर्मभिः २२ असात्रिध्याद्विपार्थानामिदंभःकदनंकृतम् ॥ नचासुरैर्नगंधर्वैर्नयक्षैर्नचराक्षसैः २३ शक्योविजेतुंको
तेयोगोत्तायस्यजनार्दनः ॥ ब्रह्मण्यःसत्यवाग्दांतःसर्वभूतानुकंपकः २३ नचसुप्तंप्रमत्तंनान्यस्तशस्त्रंकृतांजलिम् ॥ धावंतंमुक्तकेशंवाहंतिपार्थोधनंजयः २५

१५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५

सो. १०
अ०
॥ ८ ॥

॥ ८ ॥

२६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८ मृश्राशिताभृशंसंतर्पिताः । दंत्यपाटेअसगतिदीप्यादानेध्वित्यस्यवाक्यं मृशमुदीपिताइस्वयं: ३९ विदुः

तदिदंनःकृतंघोरंरक्षोभिःकूरकर्मभिः ॥ इतिलालप्यमानाःस्मशेरतेबहवोजनाः २६ स्तनतांचमनुष्यणामपरेषांचकूजताम् ॥ ततोमुहूर्तांप्राशाम्यत्सशब्द
स्तुमुलोमहान् २७ शोणितव्यातिपित्कार्यावसुधायांचभूमिष ॥ तद्रजस्तुमुलंघोरंक्षणेनांतरधीयत २८ सचेष्टमानानुद्विग्नान्निरुत्साहान्सहस्रशः ॥ न्यपात
यन्नरान्कुद्वःपशून्पशुपतिर्यथा २९ अन्योन्यंसंपरिष्वज्यशयानान्द्रवतोऽपरान् ॥ संलीनान्युध्यमानांश्चसर्वान्द्रौणिरपोथयत् १३० दह्यमानाहुताशेनव
ध्यमानाश्चतेनते ॥ परस्परंतदायोधाननयद्यमसादनम् ३१ तस्यारजन्यास्वर्धेनपांडवानांमहद्वलम् ॥ गमयामासराजेंद्रद्रौणिर्यमनिवेशनम् ३२ निशा
चराणांसत्वानारात्रिःसाहर्षवर्द्धिनी ॥ आसीन्नरगजाश्वानारौद्रीक्षयकरीभृशम् ३३ तत्रादृश्यंतरक्षांसिपिशाचाश्चपृथग्विधाः ॥ खादंतोनरमांसानिपिबंतः
शोणितानिच ३४ करालाःपिंगलाश्चैवशैलदंतारजस्वलाः ॥ जटिलादिर्षिशंखाश्चपंचपादामहोदराः १३५ पश्चादंगुलयोरूक्षाविरूपाभैरवस्वनाः ॥ घंटाजा
लावसक्ताश्चनीलकंठाविभीषणाः ३६ सपुत्रदारासुकूराःसुदुर्दर्शाःसुनिर्घृणाः ॥ विविधानिचरूपाणितत्रादृश्यंतरक्षसाम् ३७ पीत्वाचशोणितंहृष्टाःप्रानृत्य
न्गणशोपरे ॥ इदंपरमिदंमध्यमिदंस्वाद्रित्तिचाबुवन् ३८ मेदोमज्जास्थिरक्तानांसानांचभृशशिताः ॥ परेमांसानिखादंतःक्रव्यादामांसजीविनः ३९ वसाश्चैवा
परेपीत्वापर्यधावन्विकुक्षिकाः ॥ नानावक्रास्तथारौद्राःक्रव्यादाःपिशिताशनाः १४० अयुतानिचतत्रासन्प्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ रक्षसांघोररूपाणांमहतांकू
रकर्मणाम् ४१ मुदितानांविद्वत्तानांतस्मिन्महतिवैशसे ॥ समेतानिवहून्यासन्भूतानिचजनाधिप ४२ प्रत्यूषकालेशिविरात्प्रतिगंतुमियेषसः ॥ नृशोणिताव
सिक्तस्यद्रौणेरासीदसिस्तरुः ४३ पाणिनासहसंश्लिष्टएकीभूतइवप्रभो ॥ दुर्गमांपदवींमत्वाविरराजजनक्षये ४४ युगांतिसर्वभूतानिभस्मकृत्वेवपावकः ॥ यथा
प्रतिज्ञंतकर्मकृत्वाद्रौणायानिःप्रभो ४५ दुर्गमांपदवींगच्छन्पितुरासीद्गतज्वरः ॥ यथैवसंसुप्तजनेशिविरेप्राविशन्निशि ४६ तथैवहत्वानिःशब्देनिश्चक्रामनरर्ष
भः ॥ निष्क्रम्यशिविरात्तस्मात्ताभ्यांसंगम्यवीर्यवान् ४७ आचरुयौकर्मतत्सर्वंहृष्टःसहर्षयन्विभो ॥ तावथाचरुयतुस्तस्मैप्रियंप्रियकरौत्तदा ४८ पांचालान्मृ
जयांश्चैवविनिकृत्तान्सहस्रशः ॥ प्रीत्याचोच्चरुदक्रोशंस्तथैवास्फोटयंस्तलान् ४९ एवंविधाहिसारात्रिःसोमकानांजनक्षये ॥ प्रसुप्तानांप्रमत्तानामासीत्सुभृशदारु
णा १५० असंशयंहिकालस्यपर्यायोदुरतिक्रमः ॥ तादृशानिहतायत्रकृत्वाऽस्माकंजनक्षयम् ५१ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ प्रागेवसुमहत्कर्मद्रौणिरेतन्महारथः॥
नाकरोदीदृशंकस्मान्मत्पुत्रविजयेघृतः ५२ अथकस्माद्धतेक्षुद्रंकर्मदंकृतवानसौ ॥ द्रोणपुत्रोमहात्मासतन्मेशंसितुर्महसि ५३ संजयउवाच ॥ तेषांनूनंभयात्रा
सौकृतवान्कुरुवंदन ॥ असात्रिध्याद्विपार्थानांकेशवस्यचधीमत्तः ५४ त्रिकाःविपुलकुशयः १४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५।

सात्यकेश्वापिकर्मेदं द्रोणपुत्रेण साधितम् ॥ कोहितेषां समक्षं तान् हन्यादपि मरुत्पतिः ५५ एतदीदृशकं वृत्तराजमुत्तजने विभो ॥ ततो जनक्षयं कृत्वा पांडवानां
महात्पयम् ५६ दिष्ट्यादिष्टैव चान्योन्यं समेत्योचुर्महारथाः ॥ पर्यष्वजत्ततो द्रौणिस्ताभ्यां संप्रति नंदितः ५७ इदं हर्षानुसुमहदादं देवाक्यमुत्तमम् ॥ पां
चालानिहताः सर्वे द्रौपदेयाश्च सर्वशः ५८ सोमकामत्स्यशेषाश्च सर्वे विनिहता मया ॥ इदानीं कृतकृत्याः स्मयामतत्रैव माचिरम् ॥ यदि जीवति नो राजा तस्मै शं
सामहेवयम् १५९ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि रात्रियुद्धे पांचालादिवधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तेहत्वा सर्वपांचालान् द्रौपदेयां
श्च सर्वशः ॥ आगच्छन्सहितास्तत्र यत्र दुर्योधनो हतः १ गत्वा चैनमपश्यंत किंचित्प्राणं जनाधिपम् ॥ ततो रथेभ्यः प्रस्कंद्य परिव्रुस्तवात्मजम् २ तं मग्नस
कथं राजेन्द्र कृच्छ्रप्राणमचेतसम् ॥ वमंतं रुधिरं वक्रादपश्यन्वसुधातले ३ वृत्तं समंताद्बहुभिः श्वापदैर्घैरदर्शनैः ॥ शालावृकगणैश्चैव भक्षयिष्यद्विरंतिकात् ४
निवारयंतं कृच्छ्रात्तान् श्वापदांश्च चिखादिषून् ॥ विचेष्टमानं मर्त्यांश्च भृशं गाढवेदनम् ५ तं शयानं तथा दृष्ट्वा भूमौ सुरुधिरोक्षितम् ॥ इतश्चिष्टास्त्रयो वीराः शो
कार्ताः पर्यवारयन् ६ अश्वत्थामाकृपश्चैव कृतवर्मा च सात्वतः ॥ तैस्त्रिभिः शोणितादिग्धैर्निःश्वसद्भिर्महारथैः ७ शुशुभे स वृत्तं राजा वेदात्रिभिरिवाग्निभिः ॥ ते
तं शयानं संप्रेक्ष्य राजानमतथोचितम् ८ अविषह्येन दुःखेन ततस्तेरुरुदुस्त्रयः ॥ ततस्तुरुधिरं हस्तैर्मुखात्निर्मृज्यतस्य हि ॥ रणे राज्ञः शयानस्य कृपणं पर्यदेव
यन् ९ ॥ कृप उवाच ॥ न देवस्यातिभारोऽस्ति यदयं रुधिरोक्षितः ॥ एकादशच भूर्भर्ता शैते दुर्योधनो हतः १० पश्य चामीकराभस्य चामीकरा विभूषिताम् ॥
गदांगदाप्रियस्ये मांसभीषेपतितां भुवि ११ इयमेनं गदाशूरं न जहाति रणेरणे ॥ स्वर्गायापि व्रजंतं हि न जहाति यशस्विनम् १२ पश्ये मांसहवीरेण जांबूनदवि
भूषिताम् ॥ शयानां शयने हर्म्ये भार्या प्रीतिमतीमिव १३ योऽयं मूर्धाभिपिक्तानामग्रे जातः परंतपः ॥ सहतो ग्रसते पांभून्पश्य कालस्य पर्ययम् १४ येनाजौ
निहता भूमावशेरत हतद्विषः ॥ स भूमौ निहतः शैते कुरु राजः परैरयम् १५ भयान्नमंति राजानो यस्य स्मशतसंघशः ॥ स वीरशयने शैते क्रव्याद्भिः परिवारितः
१६ उपासत द्विजाः पूर्वमर्थहेतोर्यमीश्वरम् ॥ उपासते च तं ह्यद्य क्रव्यादा मांसहेतवः १७

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ मांसहेतवः मांसार्थिनः १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

॥ संजय उवाच ॥ तं शयानं कुरुश्रेष्ठं ततो भरतसत्तम ॥ अश्वत्थामासमालोक्य करुणं पर्यदेवयत् १८ आहुस्त्वां राजशार्दूलमुख्यं सर्वधनुष्मताम् ॥ धनाध्यक्षोप
मं युद्धेशिष्यं संकर्षणस्य च १९ कथं विवरमद्राक्षीद्रीमसेनस्तवानघ ॥ बलिनं कृतिनं नित्यं सचपापात्मवानृप २० कालो नूनं महाराजलोकेऽस्मिन्बलवत्तरः ॥
पश्यामो निहतं त्वांचभीमसेनेन संयुगे २१ कथं त्वांसर्वधर्मज्ञं क्षुद्रः पापो वृकोदरः ॥ निकृत्या हतवान्मंदो नूनं कालो दुरत्ययः २२ धर्मयुद्धे ह्यधर्मेण समाहूयौ जसामृधे ॥
गदया भीमसेनेन निर्भग्ने सक्थिनी तव २३ अधर्मेण हतस्याजौ मृद्यमानं पदाशिरः ॥ यत्पेक्षितवान्क्षुद्रं धिक्कृष्णं धिग्युधिष्ठिरम् २४ युद्धेष्वपवादिष्यंति योधा
नूनं वृकोदरम् ॥ यावत्स्थास्यंति भूतानि निकृत्या ह्यसिपातितः २५ न नुरामोऽब्रवीद्राजं स्त्वांसदायदुनंदनः ॥ दुर्योधनसमो नास्ति गदया इति वीरवान् २६
श्लाघते त्वां हि वाष्णे यो राजन्संस्तु भारत ॥ स शिष्यो मम कौरव्यो गदायुद्ध इति प्रभो २७ यां गतिं क्षत्रियस्याहुः प्रशस्तां परमर्षयः ॥ हतस्याभिमुखस्याजौ प्रा
प्तस्त्वमासितां गतिम् २८ दुर्योधननशोचामित्वा महं पुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रौ तु शोचामि गांधारीपितरंचते २९ भिक्षुकौ विचरिष्ये तेशोचं तौ पृथिवीमिमाम् ॥ धि
गस्तुकृष्णं वाष्णे यमर्जुनं चापि दुर्मतिम् ३० धर्मज्ञमानि नौ यौ त्वां वध्यमानमुपेक्षताम् ॥ पांडवाश्चापिते सर्वे किं वक्ष्यंति नराधिप ३१ कथं दुर्योधनोऽस्माभिर्हतइ
त्यनपत्रपाः ॥ धन्यस्त्वमासि गांधारेयस्त्वमायोधने हतः ३२ प्रायशोऽभिमुखः शत्रून्धर्मेण पुरुषर्षभ ॥ हतपुत्रा हि गांधारी निहतज्ञातिवांधवा ३३ प्रज्ञाचक्षुश्च
दुर्धर्षः कां गतिं प्रतिपत्स्यते ॥ धिगस्तुकृतवर्माणं मां कृपंश्च महारथम् ३४ ये वयं न गताः स्वर्गं त्वां पुरस्कृत्य पार्थिवम् ॥ दातारं सर्वकामानां रक्षितारं प्रजाहितम्
३५ यद्वयं नानुगच्छाम त्वां धिगस्मान्नराधमान् ॥ कृपस्य तव वीर्येण मम चैव पितुश्च मे ३६ सभृत्यानां न रव्याघ्ररत्नवंति गृहाणि च ॥ तव प्रसाददस्माभिः समित्रैः सह
वांधवैः ३७ अवाप्ताः क्रतवो मुख्या बहवो भूरिदक्षिणाः ॥ कुतश्चापीदृशं पापाः प्रवर्तिष्यामहेवयम् ३८ यादृशेन पुरस्कृत्य त्वंगतः सर्वपार्थिवान् ॥ वयमेव त्रयो
राजनृगच्छंतं परमां गतिम् ३९ यद्वै त्वां नानुगच्छामस्तेन वक्ष्यामहेवयम् ॥ तत्स्वर्गहीना हीनार्थाः स्मरंतः सुकृतस्यते ४० किं नाम तद्भवेत्कर्म येन त्वां न व्रजा
मैव ॥ दुःखं नूनं कुरुश्रेष्ठ चरिष्याममहीमिमाम् ४१ हीनानां न स्वयाराजन्कुतः शांतिः कुतः सुखम् ॥ गत्वेव तु महाराजसमेत्य च महारथान् ४२ यथा ज्येष्ठं यथा
श्रेष्ठं पूजयेवं च नान्मम ॥ आचार्यं पूजयित्वा च केतुं सर्वधनुष्मताम् ४३ हतं मया द्यशंसे तथाष्टद्युम्नं नराधिप ॥ परिष्वजेथाराजानं बाल्हिकं सुमहारथम् ४४
सैधवं सोमदत्तं च भूरिश्रवसमेव च ॥ तथा पूर्वगतामन्यान्स्वर्गे पार्थिवसत्तमात् ४५ अस्मद्वाक्यात्परिष्वज्यसं पृच्छेस्त्वमनामयम् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ इत्ये
वमुक्त्वा राजानं भग्नसकथमचेतनम् ॥ अश्वत्थामासमुदीक्ष्य पुनर्वचनमब्रवीत् ४७ वक्ष्यामहे मस्मीमवेम ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

४।५।६।७।८।९ दिष्टयोति पुत्रनाशापेक्षया राज्याप्राप्तिसुखं तव महदित्याधिष्ठेपः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४
 ततस्तस्मिन्क्षणे कल्पोरथेनादित्यवर्चसा ॥ नकुलः कृष्णयासार्धमुपायात्परमार्तया ४ उपप्लव्यंगतासातुश्रुत्वासुमहदाप्रियम् ॥ तदाविनाशं सर्वेषां पुत्राणां व्य
 थिताऽभवत् ५ कंभमानेव कदलीवातेनाभिसमीरिता ॥ कृष्णाराजानमासाद्यशोकार्तान्यपतद्भुवि ६ बभूववदनंतस्याः सहसाशोककर्षितम् ॥ फुल्लपद्मपलाशा
 क्ष्यास्तमोग्रस्तइवांशुमान् ७ ततस्तांपतितां दृष्ट्वा संभ्रांत्यविक्रमः ॥ बाहुभ्यां परिजग्राहसमुत्पत्यवृकोदरः ८ सासमाश्वासितातेन भीमसेनेन भामिनी ॥
 रुदतीपांडवं कृष्णासाहिभारतमब्रवीत् ९ दिष्ट्याराजन्नवाप्येमामखिलां भोक्ष्यसे महीम् ॥ आत्मजानक्षत्रधर्मेण संप्रदाययमायवै १० दिष्ट्यात्वं कुशलीपार्थ
 मत्तमातंगामिनीम् ॥ अवाप्यपृथिवीं कृत्वा सौभद्रं नस्मरिष्यसि ११ आत्मजानक्षत्रधर्मेण श्रुत्वा शूरात्रिपातितान् ॥ उपप्लव्येमयासार्धं दिष्ट्यात्वं नस्मरिष्य
 सि १२ प्रसुप्तान विधंश्रुत्वा द्रौणिनापापकर्मणा ॥ शोकस्तपतिमां पार्थदुताशनइवाश्रयम् १३ तस्यपापकृतो द्रौणेर्नचेदद्यत्वारणे ॥ ह्रियतेसानुबंधस्ययु
 धिविक्रम्यजीवितम् १४ इहैव प्रायमासिष्येतन्निबोधतपांडवाः ॥ नचेत्फलमवाप्नोति द्रौणिः पापस्यकर्मणः १५ एवमुक्त्वा ततः कृष्णापांडवं प्रत्युपाविशत् ॥
 युधिष्ठिरं याज्ञसेनीधर्मराजं यज्ञस्विनी १६ दृष्ट्वापविष्टं राजर्षिः पांडवो महिषीप्रियां ॥ प्रत्युवाच सधर्मात्मा द्रौपदीं चारुदर्शनाम् १७ धर्म्यधर्मेण धर्मज्ञे प्राप्तास्ते
 निधनं शुभे ॥ पुत्रास्तेभ्रातरश्चैव तान्न शोचितुमर्हसि १८ सकल्याणिवनं दुर्गदूरं द्रौणिरितोगतः ॥ तस्यत्वं पातनं संख्ये कथं ज्ञास्यसि शोभने १९ द्रौपद्युवाच ॥
 द्रोणपुत्रस्य सहजो मणिः शिरसि मे श्रुतः ॥ निहत्य संख्ये तं पापं पश्येयं मणिमाहृतम् २० राजन् शिरसिते कृत्वा जीवेयमिति मे मतिः ॥ इत्युक्त्वा पांडवं कृष्णाराजा
 नं चारुदर्शना २१ भीमसेनमथागत्य परमं वाक्यमब्रवीत् ॥ त्रातुमर्हसि मां भीमक्षत्रधर्ममनुस्मरन् २२ जहितं पापकर्माणं शंवरं मघवानिव ॥ नहिते विक्रमे तुल्यः
 पुमानस्तीह कश्चन २३ श्रुतं तत्सर्वलोकेषु परमव्यसने यथा ॥ द्वीपोऽभूत्स्वं हि पार्थानां नगरे वारणावते २४ द्विर्दिवदर्शने चैव तथा त्वमभवोगतिः ॥ तथा वि
 राटनगरे कीचकेन भृशार्दिताम् २५ मामप्युद्धृतवान् कृच्छ्रात्पौलोमीमघवानिव ॥ यथैतान्यकृथाः पार्थमहाकर्माणि वै पुरा २६ तथा द्रौणिममित्रघ्नं विनिहत्य सुखी
 भव ॥ तस्यावदुविधं दुःखं निशम्य परिदेवितम् २७ नचामर्षत कौंतेयो भीमसेनो महाबलः ॥ सकांचनविचित्रांगमारुरोहमहारथम् २८ आदायरुचिरं चित्रं स
 मार्गणगुणंधनुः ॥ नकुलं सारथिं कृत्वा द्रोणपुत्रवधेष्टतः २९ विस्फार्य सशरं चापं तूर्णमश्वानचोदयत् ॥ तेहयाः पुरुषव्याघ्रचोदितावातरंहसः ३० वेगेन त्वारि
 ताजग्मुर्हरयः शीघ्रगामिनः ॥ शिविरात्स्वाहृहीत्वा सरथस्य पदमच्युतः ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषीके पर्वणि द्रौणिवधार्थं भीमसेनगमने
 एकादशोऽध्यायः ११ २५।२६।२७।२८।२९।३० पदंगमनमार्गचिन्हं गृहीत्वाऽऽलक्ष्य ३१ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

तस्मिन्निति १ आक्रंदेसंग्रामे २।३।४।५।६।७।८ स्यातास्यास्यसि ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ मेमत्तं दातुमिच्छसितेन

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन्प्रयाते दुर्धर्षेयदूनामृषमस्ततः ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् १ एषपांडवतेभ्रातापुत्रशोकपरायणः ॥ जिवांसुद्रौ
 णिमाक्रंदे एक एवाभिधावति २ भीमः प्रियस्तसर्वेभ्यो भ्रातृभ्यो भरतर्षभ ॥ तं कृच्छ्रगतमद्यत्वं कस्मान्नाभ्युपपद्यसे ३ यत्तदाऽऽचष्टपुत्राय द्रोणः परपुरंजयः ॥
 अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम देहत्पृथिवीमपि ४ तन्महात्मा महाभागः केतुः सर्वधनुष्मताम् ॥ प्रत्यपादयदाचार्यः प्रीयमाणो धनं जयम् ५ तंपुत्रोप्येक एवैनमन्वयाचदम
 र्षणः ॥ ततः प्रोवाच पुत्राय नातिहृष्टमना इव ६ विदितं चापलं ह्यासीदात्मजस्य दुरात्मनः ॥ सर्वधर्मविदाचार्यः सोऽन्वशात्स्वसुतंततः ७ परमापहृतेनापिन
 स्मता तत्वारणे ॥ इदमस्त्रं प्रयोक्तव्यं मानुषेषु विशेषतः ८ इत्युक्त्वा गुरुः पुत्रं द्रोणः पश्चादथोक्तवान् ॥ नत्वं जातु सतं मार्गं स्थातेति पुरुषर्षभ ९ सतदाज्ञाय
 दुष्टात्मापितुर्वचनमप्रियम् ॥ निराशः सर्वकल्याणैः शोकात्पर्यचरन्महीम् १० ततस्तदाकुरुश्रेष्ठवनस्थे त्वयि भारत ॥ अवसद्वारकामेत्यवृष्णिभिः परमार्चितः
 ११ सकदाचित्समुद्रांतिवसनद्वारवतीमनु ॥ एक एकं समागम्य मामुवाच हसन्निव १२ यत्तदुग्रंतपः कृष्णचरन्सत्यपराक्रमः ॥ अगस्त्याद्भारताचार्यः प्रत्यपद्य
 तमेपिता १३ अस्त्रं ब्रह्मशिरोनाम देवगंधर्वपूजितम् ॥ तदद्यमयिदाशार्हयथापितारिमेतथा १४ अस्मत्तस्तदुपादाय दिव्यमस्त्रं यदूतम् ॥ ममाप्यस्त्रं प्रयच्छ
 त्वंचक्रैरिपुहंरणे १५ सराजन्प्रीयमाणेन मयाऽप्युक्तः कृतांजलिः ॥ याचमानः प्रयत्नेन मत्तोऽस्त्रं भरतर्षभ १६ देवदानवगंधर्वमनुष्यपतंगोरगाः ॥ नसमामम
 वीर्यस्य शतशेनापि पिंडिताः १७ इदं धनुरियं शक्तिरिदं चक्रमियं गदा ॥ यद्यदिच्छसिचेदस्त्रं मत्तस्तत्तद्दामिते १८ यच्छक्रोपिसमुद्यंतं प्रयोक्तुमपिवारणे ॥
 तद्गहाणविनाऽस्त्रेण यन्मेदातुमर्षिप्ससि १९ ससुनाभं सहस्रारं वज्रनाभमयस्मयम् ॥ ववेचकं महाभागो मत्तः स्पर्धन्मया सह २० गृहाण चक्रमित्युक्तो मया तु तद
 नंतरम् ॥ जग्राहोत्पत्य सहसा चक्रं सव्येन पाणिना २१ नचैनमशकत्स्थानात्संचालयितुमप्युत ॥ अथैनं दक्षिणेनापिग्रहीतुमुपचकमे २२ सर्वयत्नबलेनापि
 गृह्णन्नेवमिदंततः ॥ ततः सर्वबलेनापियदैर्ननशशाकह २३ उद्यंतुंवाचालयितुं द्रौणिः परमदुर्मनाः ॥ कृत्वायत्नं परिश्रान्तः सन्यवर्तत भारत २४ निवृत्तमनसंत
 स्मादभिप्रायाद्विचेतसम् ॥ अहमामं व्यसंविग्रमश्वत्थामानमब्रुवम् २५ यः सदैवमनुष्येषु प्रमाणं परमंगतः ॥ गांडीवधन्वाश्वेताश्वः कपिप्रवरकेतनः २६ यः साक्षा
 देवदेवेशं शितिकंठमुपापतिम् ॥ द्वंद्वयुद्धे पराजिष्णुस्तोषयामासंकरम् २७ यस्मात्प्रियतरोनास्ति ममान्यपुरुषोभुवि ॥ नादेयंयस्यमेकिंचिदपिदाराः सु
 तास्तथा २८ तेनापिसुहृदा ब्रह्मन्पार्थनाक्लिष्टकर्मणा ॥ नोक्तपूर्वमिदं वाक्यं यस्त्वं मामभिभाषसे २९ ब्रह्मचर्यमहद्वोरंतीर्त्वा द्वादशवार्षिकम् ॥ हिमवत्पार्श्व
 मास्थाय यो मया तपसार्जितः ३० विनाऽपि गृहाण त्वदीयेऽस्त्रे ममेच्छानास्तीति भावः २९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०

अर्चीर्णब्रह्मचर्योयः सृष्ट्वाऽऽवर्तयते पुनः ॥ तदस्त्रं सानुबंधस्य पूर्वानंतस्य कृतंति ७ ब्रह्मचारी त्रतो चापि दुरवापमवाप्यत ॥ परमव्यसनातोऽपि नार्जुनोऽस्त्रं व्य
मुंचत ९ सत्यव्रतधरः शूरो ब्रह्मचारी च पांडवः ॥ गुरुवर्ती च तेनास्त्रं संजहारार्जुनः पुनः १० द्रौणिर्प्यथसंप्रेक्ष्यतावृषीपुरतः स्थितौ ॥ नशशाकपुनर्धोरमस्त्रं
संहर्तुमोजसा ११ अशक्तः प्रतिसंहारे परमास्त्रस्य संयुगे ॥ द्रौणिर्दीनमनाराज न द्वैपायनमभाषत १२ उत्तमव्यसनातेन प्राणत्राणमभीप्सुना ॥ मयैतदस्त्रमुत्सृष्टं भी
मसेन भयान्मुने १३ अधर्मश्च कृतोऽनेन घातैराष्ट्रं जिघांसता ॥ मिथ्याचारेण भगवन्भीमसेनेन संयुगे १४ अतः सृष्टमिदं ब्रह्मन्मयाऽस्त्रमकृतात्मना ॥ तस्य भूयो
द्यसंहारं कर्तुं नाहमिहोत्सहे १५ निःसृष्टं हि मया दिव्यमेतदस्त्रं दुरासदम् ॥ अपांडवा येति मुने वह्निते जोऽनुमंथ्य वै १६ तदिदं पांडवेयानामंतकायाभिसंहितम् ॥
अद्य पांडुसुतान्सर्वान्जीविताङ्गं शयिष्यति १७ कृतं पापमिदं ब्रह्मरुषाविष्टेन चेतसा ॥ वधमाशास्य पार्थानामयास्त्रं सृजतारणे १८ ॥ व्यास उवाच ॥ अस्त्रं
ब्रह्मशिरस्तात विद्वान्पार्थो धनं जयः ॥ उत्सृष्टवान् अरोषेण ननाशायत वाहवे १९ अस्त्रमस्त्रेण तुरणे तव संशयिष्यता ॥ विसृष्टमर्जुनेनेदं पुनश्च प्रतिसंहतम् २०
ब्रह्मास्त्रमप्यवाप्यैतदुपदेशात्पितुस्तव ॥ क्षत्रधर्मान्महाबाहुना किंपतधनं जयः २१ एवं घृतिमतः साधोः सर्वास्त्रविदुषः सतः ॥ सम्राट्बंधोः कस्मात्त्वं वधमस्याचि
कीर्षसि २२ अस्त्रं ब्रह्मशिरो यत्र परमास्त्रेण वध्यते ॥ समाद्वादशपर्जन्यस्तद्राष्ट्रं नाभिवर्षति २३ एतदर्थं महाबाहुः शक्तिमानपि पांडवः ॥ न विहन्यात्तदस्त्रं तु प्रजा
हितचिकीर्षया २४ पांडवास्त्वं चराष्ट्रं च सदा संरक्ष्य मेव हि ॥ तस्मात्संहरदिव्यं त्वमस्त्रमेतन्महाभुज २५ अरोषस्तव चैवास्तु पार्थाः संतु निरामयाः ॥ न ह्यध
मेण राजर्षिः पांडवो जेतुमिच्छति २६ मणिचैव प्रयच्छाद्ययस्ते शिरसि तिष्ठति ॥ एतदादायते प्राणां प्रतिदास्यंति पांडवाः २७ ॥ द्रौणिरुवाच ॥ पांडवैर्या
निरत्नानियच्चान्यत्कौरवैर्धनम् ॥ अवाप्तमिह तेभ्योऽयं मणिर्मम विशिष्यते २८ यमावध्यभयं नास्ति शस्त्रव्याधिस्तु घाश्रयम् ॥ देवेभ्यो दानवेभ्यो वानागेभ्यो
वाकथंचन २९ न च रक्षोगणभयं न तस्करभयं तथा ॥ एवं वीर्यो मणिरयं न मेत्याज्यः कथंचन ३० यत्तु मे भगवानाह तन्मे कार्यमनंतरम् ॥ अयं मणिरयं चाहमीषि
का तु पतिष्यति ३१ गर्भेषु पांडवेयानाममोघं चैतदुत्तमम् ॥ न च शक्तोऽस्मि भगवन्संहर्तुं पुनरुद्यतम् ३२ एतदस्त्रमत्तश्चैव गर्भेषु विसृजाम्यहम् ॥ न च वाक्यं
भगवतो न करिष्ये महामुने ३३ ॥ व्यास उवाच ॥ एवं कुरु चान्या तु बुद्धिः कार्या त्वयाऽनघ ॥ गर्भेषु पांडवेयानां विसृज्यैतदुपरम ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततः परममस्त्रं तु द्रौणिरुद्यतमाहवे ॥ द्वैपायनवचः श्रुत्वा गर्भेषु प्रमुमोच ह ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि ब्रह्मशिरोस्त्रस्य पांडवेयगर्भप्रवे
शने पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्दीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

तदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० संविदे संज्ञापं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ प्रायोपेतां मरुणा र्वयो नियमस्तेनोपेतां २२

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तदाऽऽज्ञाय हृषीकेशो विसृष्टं पापकर्मणा ॥ हृष्यमाण इदं वाक्यं द्रौणिं प्रत्यब्रवीत्तदा १ विराटस्य सुतां पूर्वस्नुपांगां डीवधन्वनः ॥ उपप्लव्यगतां
दृष्ट्वा व्रतवान् ब्राह्मणोऽब्रवीत् २ परिक्षिणेषु कुरुपुत्रस्तव भविष्यति ॥ एतदस्य परिक्षित्वं गर्भस्थस्य भविष्यति ३ तस्य तद्वचनं साधोः सत्यमेतद्भविष्यति ॥ परि
क्षिद्रविता ह्येषां पुनर्वंशकरः सुतः ४ एवं बुवाणं गोविंदं सात्वतां प्रवरंतदा ॥ द्रौणिः परमसंरब्धः प्रत्युवाचेदमुत्तरम् ५ नैतदेवं यथा त्वत्पक्षपातेन केशव ॥ वचनं पुंड
रीकाक्षन च मद्राक्यमन्यथा ६ पतिष्यति तदस्त्रं हि गर्भे तस्यामयोद्यतम् ॥ विराटदुहितुः कृष्णयंत्रं रक्षितुमिच्छसि ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अमोघः परमास्त्रस्य
पातस्तस्य भविष्यति ॥ स तु गर्भोऽमृतो जातो दीर्घमायुरवाप्स्यति ८ त्वांतु कापुरुषं पापं विदुः सर्वे मनीषिणः ॥ असकृत्पापकर्माणं बालजीवितघातकम् ९ तस्मा
त्त्वमस्य पापस्य कर्मणः फलमाप्नुहि ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणि चरिष्यसि महीमिमाम् १० अप्राप्नुवन्कचित्कांचित्संविदं जातु केनचित् ॥ निर्जनानसहायस्त्वं देशान्प्रवि
चरिष्यसि ११ भवित्री न हितेऽद्भुतजनमध्येषु संस्थितिः ॥ पूयशोणितगंधी च दुर्गकांतारसंश्रयः १२ विचरिष्यसि पापात्मा सर्वव्याधिसमन्वितः ॥ वयः प्राप्य परि
क्षितुवेदव्रतमवाप्य च १३ कृपाच्छारद्रताच्छूरः सर्वास्त्राण्युपपत्स्यते ॥ विदित्वा परमास्त्राणि क्षत्रधर्मव्रते स्थितः १४ षष्टिवर्षाणि धर्मात्मावसुधां पालयिष्यति ॥
इतश्चोर्ध्वं महाबाहुः कुरुराजो भविष्यति १५ परिक्षिन्नमनसोऽपि मिषतस्ते सुदुर्मते ॥ अहंतं जीवयिष्यामि दग्धं शस्त्राग्निजे जसा ॥ पश्य मे तपसो वीर्यसत्यस्य च नरा
धम १६ ॥ व्यास उवाच ॥ यस्मादनादृत्य कृतं त्वयाऽस्मान्कर्मदारुणम् ॥ ब्राह्मणस्य सतश्चैव यस्मात्ते तृप्तमीदृशम् १७ तस्माद्यद्देवकीपुत्र उक्तवानुत्तमं वचः ॥
असंशयं ते तद्वा विक्षत्रधर्मस्त्वयाऽऽश्रितः १८ ॥ अश्वत्थामो वाच ॥ सहैव भवता ब्रह्मं स्थास्यामि पुरुषेष्विह ॥ सत्यवागस्तु भगवानयं च पुरुषोत्तमः १९ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ प्रदायाथ मणिं द्रौणिः पांडवानां महात्मनाम् ॥ जगाम विमनास्तेषां सर्वेषां पश्यतां वनम् २० पांडवाश्चापि गोविंदं पुरस्कृत्य हतद्विषः ॥ कृष्णद्वैपायनं चै
व नारदं च महामुनिं २१ द्रौणपुत्रस्य सहजं मणिमादाय सत्कराः ॥ द्रौपदीमभ्यधावंत प्रायोपेतां मनस्विनीं २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्ते पुरुषव्याघ्राः सदश्वैरनि
लोपमैः ॥ अभ्ययुः सहदा शार्हाः शिविरं पुनरेव हि २३ अवतीर्य रथेभ्यस्तु त्वरमाणामहारथाः ॥ ददृशुर्द्रौपदीं हृष्टामार्त्तामार्त्ततराः स्वयम् २४ तामुपेत्य निरानंदां दुः
खशोकसमन्विताम् ॥ परिवार्य व्यतिष्ठंत पांडवाः सहकेशवाः २५ ततो राज्ञाऽभ्यनुज्ञातो भीमसेनो महाबलः ॥ प्रददौ तं मणिं दिव्यं वचनं चेदमब्रवीत् २६ अयं भद्रे
तव मणिः पुत्रहंतुर्जितः सते ॥ उत्तिष्ठ शोकमुत्सृज्य क्षात्रधर्ममनुस्मर २७ प्रयाणे वासुदेवस्वशमार्थमसितेक्षणे ॥ यान्युक्तानि त्वया भीरुवाक्यानि मधुघातिनि २८

२३ दृष्टामश्वत्यान्नः परामवेन आतां पुत्रादेः शोकेन २४ । २५ । २६ । २७ मधुघातिनि मधुदेत्यहंतारि २८

नैवमेतयः संतिनपुत्राभ्रातरोनच ॥ नैवत्वमिति गोविंदशममिच्छति राजनि २९ उक्तवत्यसितीव्राणिवाक्यानि पुरुषोत्तमम् ॥ क्षत्रधर्मानुरूपानि तानि संस्म
 तुमर्हसि ३० हतोदुर्योधनः पापो राज्यस्य परिपंथिकः ॥ दुःशासनस्य रुधिरं पीतं विस्फुरतो मया ३१ वैरस्य गतमावृण्यं न स्मवाच्याविवक्षताम् ॥ जित्वा मुक्तो
 द्रोणपुत्रो ब्राह्मण्याद्गौरवेण च ३२ यशोऽस्य पतितं देवि शरीरं त्वशेषितम् ॥ वियोजितश्च मणिना भ्रंशितश्चायुधं भुवि ३३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ केवलानृण्यमाप्ताऽ
 स्मि गुरुपुत्रो गुरुर्मम ॥ शिरस्येतं मणिं राजा प्रतिवध्नातु भारत ३४ तं गृहीत्वा ततो राजा शिरस्येवाकरोत्तदा ॥ गुरोरुच्छिष्टमित्येव द्रौपद्यावचनादपि ३५ ततो दि
 व्यं मणिवरं शिरसाधारयन् प्रभुः ॥ शुशुभे सतदाराजासचंद्रइव पर्वतः ३६ उत्तस्थौ पुत्रशोकात्ताततः कृष्णामनस्विनी ॥ कृष्णं चापि महाबाहुः परिपप्रच्छ धर्मराट्
 ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि द्रौपदीसांत्वनायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हतेषु सर्वसैन्येषु सौप्तिके तैरथैस्त्रिभिः ॥
 शोचन् युधिष्ठिरो राजा दाशार्हमिदमब्रवीत् १ कथं नु कृष्णपापेन क्षुद्रेणाकृतकर्मणा ॥ द्रौणिनामिह ताः सर्वे मम पुत्रामहारथाः २ तथा कृतास्त्रविक्रान्ता सहस्रशतयोधि
 नः ॥ दुपदस्यात्मजाश्चैव द्रोणपुत्रेण पातिताः ३ यस्य द्रोणो महेष्वासो न प्रादादाहवे मुखम् ॥ निजघ्नेरथिनां श्रेष्ठं घृष्टं कथं नु सः ४ किं नु तेन कृतं कर्म तथा युक्तं नर
 र्षभ ॥ यदेकः समरे सर्वानवधीनो गुरोः सुतः ५ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नूनं स देवदेवानामीश्वरेश्वरमव्ययम् ॥ जगाम शरणं द्रौणिरेकस्तेनावधीद्वहन् ६ प्रसन्नो हि
 महादेवो दद्यादमरतामपि ॥ वीर्यं च गिरिशो दद्याद्येनंद्रमपि शातयेत् ७ वेदाहं हि महादेवं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ यानि चास्य पुराणानि कर्माणि विविधानि च ८ आदिरे
 पहिभूतानां मध्यमंतश्च भारत ॥ विचेष्टते जगच्चेदं सर्वमस्यैव कर्मणा ९ एवं सिसृक्षुर्भूतानि दर्शय प्रथमं विभुः ॥ पितामहोऽब्रवीच्चैनं भूतानि सृजमाचिरम् १० हरि
 केशस्तथेत्युक्त्वा भूतानां दोषदर्शिवान् ॥ दीर्घकालं तपस्तेपे मग्नोऽभसि महातपाः ११ सुमहांतं ततः कालं प्रतीक्ष्यैनं पितामहः ॥ स्रष्टारं सर्वभूतानां ससर्ज मनसाऽपरम्
 १२ सोऽब्रवीत्पितरं दृष्ट्वा गिरिशं सुतमं भसि ॥ यदि मे नाग्रजोऽस्त्यन्यस्ततः स्रक्ष्याम्यहं प्रजाः १३ तमब्रवीत्पितानास्ति त्वदन्यः पुरुषोऽग्रजः ॥ स्थाणुरेष जले मग्नो
 विस्रब्धः कुरुवै कृतम् १४ भूतान्यन्वसृजत्सप्तदक्षार्दींस्तु प्रजापतीन् ॥ यैरिमं व्यकरोत्सर्वभूतग्रामंचतुर्विधम् १५

मतप्रधानवदचेतनः स्यादित्याशंक्याह विचेष्टत इति ।

'को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात् । यदेव आकाशानंदोनस्यात्' इति श्रुतेः प्राणापानचेष्टाऽपीश्वराधीना किमुत्तरणमारणादिरिति सर्वस्थे श्वराधीनत्वात् न कृताकृताभ्यां पुरुषेण संतापः कार्य इति भावः
 ९ न केवलं वयमेवास्य कर्मणा चेष्टां कुर्मोऽपि तु ब्रह्मादयोऽपीत्याह एवमित्यादिना प्रथमं रुद्रं तमोमयं विमुच्छिण्य मयईश्वरः १० । ११ अपरंचतुर्मुखं रजोमयं १२ । १३ वैकृतं विकारं १४ । १५

१६ आतुरजतु १७ । १८ । १९ २० लिङ्गं सवसामर्षं मेद्ररूपेण अविद्यत भूमौ पातितवान् एतदेव पूजितं तत्सर्वसिद्धिप्रदमास्तिकानां भविष्यतीत्यभिप्रायेण २१ । २२ । २३ । २४ तपसेति मे
 म नतपसा जलवासरूपेण प्रजार्थं मंत्रजातं अन्नादन्नमित्येव रूपेण ओषध्योर्बीजां कुरु संतानक्रमेण परिवर्तते एवमेवात्राद्रेतोद्वारा प्रजाश्च परिवर्तते तः प्रवाहरूपेण सृष्टिस्थितिकार्ययोर्निर्वाहे सातत्येन प्र
 वृत्ते किमीश्वरेणेत्यभिप्रायेण लिङ्गेऽमाह ते सति ईश्वरस्तिरोधानं प्राप्तवानित्यर्थः २५ । २६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 तत इति ईश्वरस्तिरोधानानंतरं देवयुगे कृतयुगे विनाऽपीश्वराराधनं प्रजाः स्वाभाविकैरेव शमदमादिभिः कृतकृत्या अभूवन् अतीते तु देवयुगे निरीश्वरास्ताः केवलेन कर्मणैव फलसिद्धिं मिच्छन्त्यो यज्ञ

ताः सृष्टमात्राः शुधिताः प्रजाः सर्वाः प्रजापतिम् ॥ विभक्षयिषवो राजन्सहसा प्राद्रवंस्तदा १६ समक्ष्यमाणस्त्राणार्थी पितामहमुपाद्रवत् ॥ आभ्यो मां भगवांस्त्रातुष्ट
 तिरासां विधीयताम् १७ ततस्ताभ्यो ददावन्नमोषधीः स्थावराणि च ॥ जंगमानि च भूतानि दुर्बलानि वलीयसाम् १८ विहितान्नाः प्रजास्तास्तु जग्मुः सृष्टायथाग
 तम् ॥ ततो वष्टधिरैराजन्प्रीतिमत्यः स्वयोनिषु १९ भूतग्रामे विष्टद्वेतुष्टेलोकगुरावपि ॥ उदातिष्ठ ज्जलाज्ज्येष्ठः प्रजाश्चेमाददर्शसः २० बहुरूपाः प्रजासृष्टा विष्टदा
 श्वस्वतेजसा ॥ चुक्रोध भगवान् रुद्रो लिङ्गं स्वंचाप्यविध्यत् २१ तत्प्रविद्धं तथा भूमौ तथैव प्रत्यतिष्ठत् ॥ तमुवाचाव्ययो ब्रह्मावचोभिः शमयन्निव २२ किं कृतं सलिले
 शर्वचिरकालस्थितेन ते ॥ किमर्थं चेदमुत्पाद्य लिङ्गं भूमौ प्रवेशितम् २३ सोऽब्रवीज्जातसंरंभस्तथालोकगुरुर्गुरुम् ॥ प्रजाः सृष्टाः परेण माः किं करिष्याम्यनेन वै २४
 तपसाऽधिगतं चान्नं प्रजार्थं मे पितामह ॥ ओषध्यः परिवर्तेरन्यथैवं सततं प्रजाः २५ एवमुक्त्वा ससक्रोधो जगाम विमनाभवः ॥ गिरेर्भुजवतः पादंतपस्तुं महातपाः
 २६ ॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिके पर्वणि ऐषिके पर्वणि युधिष्ठिरकृष्णसंवादे षोडशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततो देवयुगेऽतीते देवा वै
 समकल्पयन् ॥ यज्ञं वेदप्रमाणेन विधिवद्युमीप्सवः १ कल्पयामासुरथतेसाधनानि हवींषि च ॥ भागार्हा देवताश्चैव यज्ञियं द्रव्यमेव च २ तावै रुद्रमजानं व्योया
 धातथ्येन देवताः ॥ नाकल्पयंत देवस्य स्थाणोर्भागं नराधिप ३ सोऽकल्पयमाने भागे तु कृत्वा सा मखेऽमरैः ॥ ततः साधनमन्विच्छन्धनुरादौ ससर्ज ह ४ लोकयज्ञः
 क्रियायज्ञो गृहयज्ञः सनातनः ॥ पंचभूतनृयज्ञश्च जज्ञे सर्वा मिदं जगत् ५ लोकयज्ञैर्नृयज्ञैश्च कपर्दी विदधे धनुः ॥ धनुः सृष्टमभूत्स्यपंचकिं कुप्रमाणतः ६

मकल्पयन् १ । २ रुद्रं ईश्वरं यज्ञस्य फलदातारम् ३ 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्या विदित्वाऽस्मिंल्लोके यजति जुहोति ददाति तपस्तप्यतेऽतव देवास्य तद्भवति' इति श्रुतेः निरीश्वराराधनहीनो यज्ञोऽप्यवा
 नित्ये तद्दर्शयति आख्यायिका मुखेनेव सोऽकल्पयमाने इत्यादिना साधनं यज्ञनाशकम् ४ लोकयज्ञो लोके पणासर्वांसाधुमेव जानास्विति वासनारूपः । क्रियायज्ञः गर्भाधानादिसंस्काररूपः ।
 गृहयज्ञः पत्नीसाध्याग्निहोत्रादिः । पंचभूतनृयज्ञः पंचभूतानां गुणैः शब्दादिभिर्या नृणां प्रीतिस्तद्रूपः विषयजंतुस्त्वमित्यर्थः । एतैरेव चतुर्भिर्नृजैः सर्वजगत्सृष्टम् ५ तत्र मध्यमयोः शास्त्रोक्तयोर्नृयो
 र्नाशार्थं प्रथमं चरमं यज्ञाभ्यामीश्वरो धनुः कृतवान् किं कुर्वन्तः पंचहस्तं पंचविषयप्रमाणं लोकवासनादेहवासनाशब्दादिविषयपंचकात्परतोनास्तीत्यर्थः ६

वषट्कारसंज्ञेन गृह्यज्ञेन तेजोमेवासनोर्केचित्सकोपंगच्छदइतिसतस्यवासनाद्वयरूपस्यधनुषोऽप्यास्थानीयः यानितुयज्ञांगानिचत्वारिअर्थित्वंसमर्थत्वंविद्वत्वंशास्त्रेणपर्युदस्तत्वंचतानितस्यधनुषः
कोकदेववासनारूपस्यसन्नहनेदाठर्चायअभवत् ७ यतःयज्ञांगानिलोकेषणादौविनियुक्तानिमूलेस्ततोहेतोःमहादेवःकुद्रोयज्ञंजवानेत्यादिस्पष्टार्थम् ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

वषट्कारोऽभवज्यातुधनुषस्तस्यभारत ॥ यज्ञांगानिचत्वारितस्यसंनहनेऽभवत् ७ ततःकुद्रोमहादेवस्तदुपापादायकार्मुकम् ॥ आजगामाथतत्रैवयत्रदेवाः
समीजिरे ८ तमात्कार्मुकं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमव्ययम् ॥ विव्यथेपृथिवीदेवीपर्वताश्चचक्रंपिरे ९ नववौषधैश्चैवनाग्निर्ज्वालवैधितः ॥ व्यग्रमञ्चापिसंविश्रंदिदिन
क्षत्रमंडलम् १० नवभौमास्करश्चापिसोमःश्रीमुक्तमंडलः ॥ तिमिरेणाकुलं सर्वमाकाशं चाभवद्वृतम् ११ अभिमूतास्ततो देवा विषयात्प्रजज्ञिरे ॥ नप्रत्यभाञ्चय
ज्ञःसदेवतास्त्रिसिरे तथा १२ ततःसयज्ञं विव्याधरौद्रेण हृदिपत्रिणा ॥ अपक्रांतस्ततो यज्ञो मृगो भूत्वासपावकः १३ सतुतेनैवरूपेण दिव्यं प्राप्य व्यराजत ॥ अन्वी
यमानोरुद्रेण युधिष्ठिरनभस्तले १४ अपक्रांतस्ततो यज्ञे संज्ञानप्रत्यभात्सुरान् ॥ नष्टसंज्ञेपुदेषुन प्राज्ञायत किंचन १५ त्र्यंबकः सवितुर्बाहूभगस्यनयने तथा ॥ पूष्ण
श्चदशनान् कुद्रोधनुष्कोट्याव्यशातयत् १६ प्राद्रवंतस्ततो देवा यज्ञांगानिचसर्वशः ॥ केचित्तत्रैव घूर्णतो गतासव इवाभवन् १७ सतुविद्राव्यतत्सर्वीशितिकंठोऽवहस्य
च ॥ अवष्टभ्यधनुष्कोटिरुधविषुधांस्ततः १८ ततोवागमैरुक्ताज्यांतस्यधनुषोऽच्छिनत् ॥ अथतत्सहसाराजंश्छिन्नज्यं विस्फुरद्वनुः १९ ततोविधनुषं देवा
देवश्रेष्ठमुपागमन् ॥ शरणं सहयज्ञेन प्रसादं चाकरोत्प्रभुः २० ततःप्रसन्नो भगवान्स्थाप्यकोपं जलाशये ॥ सजलं पावको भूत्वा शोषयत्यनिशं प्रभो २१ भगस्यनयने
चैव बाहू च सवितुस्तथा ॥ प्रादात्पूष्णश्चदशनान्पुनर्यज्ञांश्च पांडव २२

तथामगस्यनेत्रे मनसःसंकल्पौ अहमिदं करिष्ये अहमिदं करिष्ये इत्येवंरूपौ विहितप्रतिषिद्धरूपा । पूष्णोऽशान्वागिन्द्रियस्थानानि मंत्रांश्चेत्यर्थः । एतानि सर्वाणि धनुष्कोट्यापूर्वोक्त्यालोके
पणयादेहेषणयावपशातयत् १५ । १७ एवंयज्ञेनष्टेऽपि धनुष्कोटिमपि पुष्पाभावात्पूर्वोक्तारुधतलोकदेहयोरपिरंजनं कुंठितमभूदित्यर्थः १८ ततोऽमरैरुक्तावाक् विविदिपंति यज्ञेनेति पूर्वो
क्तादेववाणी ज्यांश्रौतयज्ञरूपां धनुषःपूर्वोक्तासनाद्वयात्मकात् अच्छिनत्दूरीचकार निष्कारमंईश्वरमीत्यर्थं यज्ञंकारितवतीत्यर्थः १९ विधनुषं काम्यकर्महीनं देवमात्मानं देवा इन्द्रियाण्युपागमन्
चित्तशुद्ध्यातिशयादात्मवश्यान्यभूवन् । ततश्च ईश्वरस्तैः शरणीकृतः प्रसन्नोऽभूत् २० कोपं रजस्तमोरूपं जलाशये मूढचित्ते २१ ततःसात्त्विको यज्ञः प्रवृत्त इत्याह भगस्योति पूर्ववदित्यर्थः २२

सर्वाणि हवींषि सर्वाणि कर्माणि इश्वरार्पितान्येवाकुर्वन्नित्यर्थः २३ । २४ । २५ फलितमाह नतदिति ईश्वरस्य वशे सर्वमिति ज्ञात्वा शोकं माकारि रिति भावः २६ ॥ इति सौप्तिके पर्वणि नील

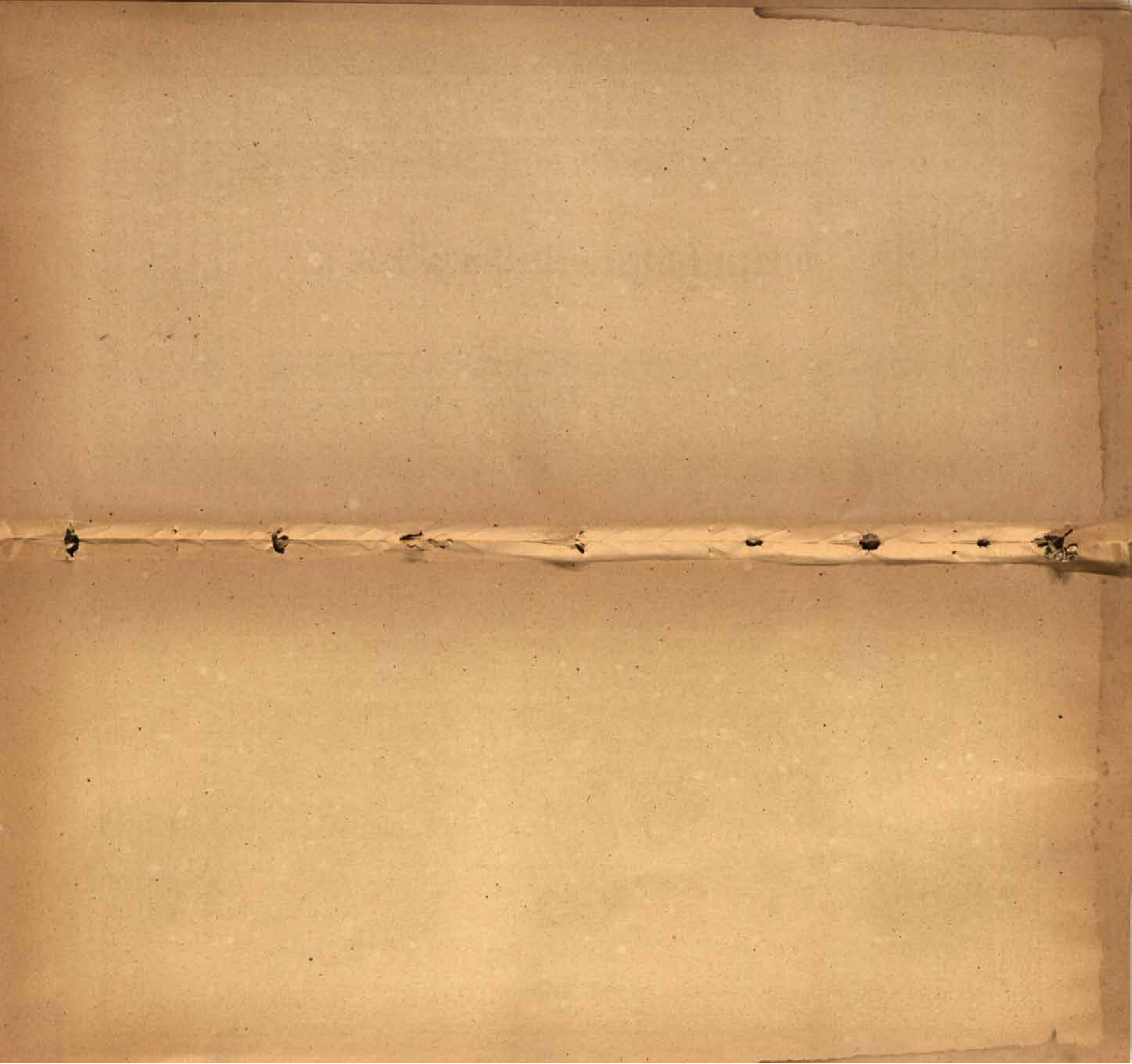
ततःसुस्थमिदं सर्वं भूवपुनरेव हि ॥ सर्वाणि च हवींष्यस्य देवाभागमकल्पयन् २३ तस्मिन् कुद्वेऽभवत्सर्वमसुस्थं भुवनं प्रभो ॥ प्रसन्ने च पुनःसुस्थं प्रसन्नोऽस्य च वीर्यं
वान् २४ ततस्तेनिहताः सर्वे तव पुत्रामहारथाः ॥ अन्ये च बहवः शूराः पांचालस्य पदानुगाः २५ नतन्मनसि कर्तव्यं न चतद्रौणिना कृतम् ॥ महादेवप्रसादे
न कुरुकार्यमन्तरम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां सौप्तिकैषीकपर्वणि अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ ऐषीकं पर्वसमाप्तम् ॥ ॥ पर्वद्वयमिदं संलग्नम् ॥ ॥ अस्यानंतरं स्त्रीपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ हतेदुर्योधने चैव हते
सैन्ये च सर्वशः ॥ ॥ घृतराश्रो महाराज श्रुत्वा किमकरोन्मुने ॥ १ ॥

कंठीये भारतमावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्तमिदं सौप्तिकं पर्वं ॥



॥ इति श्रीमहाभारते सौप्तिकपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वप्रारंभः ॥





श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ एवंतत्त्वदृष्ट्याशोकानकर्तव्यइत्युक्तं लोकदृष्ट्याऽपिसनकार्यइत्याह हतेदुर्योधनेऽप्येवत्यादिनाऽध्यायेनेकेन १ । २ अन्योन्यकारितात्पांडवानांगभैरवाशिरोऽखंपत
 त्विस्यम्बस्थाप्नाशापोदत्तः । सहस्रवर्षाणिगलत्कुट्टोमाविष्यसीत्यम्बत्याम्नःकृष्णेनशापोदत्तइत्यर्थः १ । ४ । ५ । ६ शून्याराजभिर्हीना केवलाउपरतोत्सवा ७ आनुपूर्व्येणेति आदौहता
 ॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेद्यासायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ हते
 दुर्योधने चैव हते सैन्ये च सर्वशः ॥ हृतराश्रो महाराज श्रुत्वा किमकरोन्मुने १ तथैव कौरवराजा धर्मपुत्रो महामनाः ॥ रूपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः २ अश्वत्था
 म्भः श्रुतं कर्मशापादन्योन्यकारितात् ॥ वृतांतमुत्तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः ३ वैशंपायन उवाच ॥ हते पुत्रशते दीनं छिन्नशाखमिव द्रुमम् ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तं हृतरा
 प्रमहीपतिम् ४ ध्यानभूकत्वमापन्नं चितथा समभिष्टुतम् ॥ अभिगम्य महाराज संजयो वाक्यमब्रवीत् ५ किं शोचसि महाराज नास्ति शोके सहायता ॥ अक्षौहि
 ण्यो हताश्चाष्टौ दश चैव विशांपते ६ निर्जेनेयं वसुमती शून्या संप्रतिकेवला ॥ नानादिगम्यः समागम्य नानादेश्या नराधिपाः ७ सहैव तव पुत्रेण सर्वैर्वैनिधनंगताः ॥
 पितृणां पुत्रपौत्राणां ज्ञातानां सुहृदां तथा ॥ गुरुणां चानुपूर्व्येण प्रेतकार्याणिकारय ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वाऽकरुणं वाक्यं पुत्रपौत्रवधार्दितः ॥ पपा
 तभ्रुविदुर्धर्षो वाताहत इव द्रुमः ९ ॥ हृतराष्ट्र उवाच ॥ हतपुत्रो हतामात्यो हतसर्वसुहृज्जनः ॥ दुःखं नूनं भविष्यामि विचरन् पृथिवीमिमाम् १० किं नुबंधविहीनस्य
 जीवितेन ममाद्यै ॥ हूनपक्षस्य इव मे जरा जीर्णस्य पक्षिणः ११ हृतराज्यो हतबंधुर्हतचक्षुश्चैव तथा ॥ न भ्राजिष्ये महाप्राज्ञ क्षीणरश्मि र्वांशुमान् १२ न कृतं सु
 हृदां वाक्यं जामदग्न्यस्य जल्पतः ॥ नारदस्य च देवर्षेः कृष्णद्वैपायनस्य च १३ सभामध्ये तु कृष्णेन यच्छ्रेयोऽभिहितं मम ॥ अलं वैरेण ते राजन् पुत्रः संगृह्यतामिति
 १४ तच्च वाक्यमकृत्वाऽहं भृशं तप्यामि दुर्मतिः ॥ न हि श्रोतास्मि भीष्मस्य धर्मयुक्तं प्रभाषितम् १५ दुर्योधनस्य च तथा वृषभस्यैव नर्दतः ॥ दुःशासनवधं श्रुत्वा कर्ण
 स्य च विपर्ययं १६ द्रोणसूर्योपरागंच हृदयं मे विदीर्यते ॥ न स्मराम्यात्मनः किंचित्पुरा संजयदुष्कृतम् १७ यस्येदं फलमद्येह मयामूढेन भुज्यते ॥ नूनं व्यपकृतं किंचिन्म
 यापूर्वे पुजन्मसु १८ येन मांदुःखभागेषु धाता कर्मसु युक्तवान् ॥ परिणामश्च वयसः सर्वबंधुक्षयश्च मे १९ सुहृन्मित्रविनाशश्च देवयोगादुपागतः ॥ कोऽन्योऽस्ति दुःखितत
 रो मत्तोऽन्यो हि पुमान्भुवि २० तन्ममाद्यैव पश्यंतु पांडवाः संशितव्रताः ॥ विवृतं ब्रह्मलोकस्य दीर्घमध्वानमास्थितम् २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य लालप्यमानस्य
 बहुशोकं वितन्वतः ॥ शोकापहनं रेंद्रस्य संजयो वाक्यमब्रवीत् २२ शोकं राजन् व्यपनुदश्रुतास्ते वेदनिश्चयाः ॥ शास्त्रागमाश्च विविधा वृद्धेभ्यो नृपसत्तम २३ संजये
 पुत्रशोकार्ते यदूचुर्मुनयः पुरा ॥ यथा यौवनजं दर्पमास्थिते ते सुते नृप २४ न त्वबासुहृदां वाक्यं ब्रुवतामवधारितम् ॥ स्वार्थश्च न कृतः कश्चिद्बुधेन फलश्रुत्वा २५
 नामादावैव पश्चाद्दत्तानां पश्चादेवेति पौर्वापर्येण प्रेतानां परेतानां कार्याणि पारलौकिकानि कर्माणि ८ । ९ दुःखं यथा स्यात्तथा मविष्यामि १० । ११ । १२ । १३ । १४ श्रोताऽस्मि श्रुतवानास्मि
 १५ विपर्ययं विनाशम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० तन्मामिति अद्यैव प्राणत्यागं करिष्यामीत्यर्थः २१ वितन्वतः विरचयतः २२ । २३ । २४ । २५

अवृत्तौतिच्छेदः २१ । २७ शल्यश्चमंघ्रीतिपूर्वोणान्वयः २८ । २९ । ३० ब्रुवन्नुद्योधनभासीदितिशेषः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ प्रपातं पर्वताग्रांशश्च ३७ परंमोक्षं ३८
३९ । ४० । ४१ । ४२ दहंतिशोकादित्यर्थात् मन्युर्देव्यं 'मन्युर्देव्येकतोक्नुधि'इत्यमरः । आत्मानं चित्तं आत्मना धेयेण धारय प्राणान्मात्याक्षीरित्यर्थः ४३ । ४४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये

आसिनैवैकधारेणस्वबुद्ध्यातुविचेष्टितम् ॥ प्रायशोऽष्टसंपन्नाःसततंपर्युपासिताः २६ यस्यदुःशासनोमंत्रीराधेयश्चदुरात्मवान् ॥ शकुनिश्चैवदुष्टात्माचित्रसेनश्चदुर्म
तिः २७ शल्यश्चयेनवैसर्वशल्यभूतंकृतंजगत् ॥ कुरुद्वस्यभीष्मस्यगांधार्याविदुरस्यच २८ द्रोणस्यचमहाराजकृपस्यचशरद्वतः ॥ कृष्णस्यचमहाबाहोनार
दस्यचधीमतः २९ ऋषीणांचतथाऽन्येषां व्यासस्यामिततेजसः ॥ नकृतंतेनवचनंतवपुत्रेणभारत ॥ नधर्मःसत्कृतःकश्चिन्नित्यंयुद्धमभीप्सता ३० अल्पबुद्धि
रहंकारीनित्यंयुद्धमितिब्रुवन् ॥ क्रूरोदुर्मर्षणो नित्यमसंतुष्टश्चवीर्यवान् ३१ श्रुतवानसिमेधावीसत्यवांश्चैवनित्यदा ॥ नमुह्यंतीदृशाःसंतोऽबुद्धिमंतोभवादृशाः ३२
नधर्मःसत्कृतःकश्चित्तवपुत्रेणमारिष ॥ क्षपिताःक्षत्रियाःसर्वेशूणां वर्धितंयशः ३३ मध्यस्थोहित्वमप्यासीर्नक्षमंकिंचिदुक्तवान् ॥ दुर्धरेणत्वयाभारस्तुलया
नसमंघृतः ३४ आदावेवमनुष्येणवर्तितव्यंयथाक्षमं ॥ यथानातीतमर्थवैपश्वात्तापेनयुज्यते ३५ पुत्रद्वयात्त्वयाराजन्प्रियंतस्यचिकीर्षितम् ॥ पश्वात्तापमि
मंप्राप्तोनत्वंशोचितुमर्हसि ३६ मधुयःकेवलंदृष्ट्वाप्रपातंनानुपश्यति ॥ सन्नष्टोमधुलोभेनशोचत्येवंयथाभवान् ३७ अर्थान्नशोचन्प्राप्तोतिनशोचन्विदतेफलं ॥
नशोचन्प्रियमाप्तोतिनशोचन्विदतेपरं ३८ स्वयमुत्पादयित्वाऽग्निवस्त्रेणपरिवेष्टयन् ॥ दह्यमानोमनस्तापंभजतेनसंपंडितः ३९ त्वयैवससुतेनायंवाक्यवायु
समीरितः ॥ लोभाज्येनचसांसिक्तोज्वलितःपार्थपावकः ४० तस्मिन्समिद्धेपतिताःशलभाइवतेसुताः ॥ तान्वैशराग्निनिर्दग्धान्नत्वंशोचितुमर्हसि ४१ यच्चाशु
पातात्कलिलं वदनं वहसेनृप ॥ अशास्त्रदृष्टमेतद्धिनप्रशंसंतिपंडिताः ४२ विस्फुलिगाइवह्येतान्दहंति किलमानवान् ॥ जहीहिमन्युं बुद्ध्यावैधारयात्मानमात्मना
४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेन संजयेन महात्मना ॥ विदुरो भूय एवाह बुद्धिपूर्वपरंतपः ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि
विशोककरणे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽमृतसमैर्वाक्यैर्हृदयन्पुरुषर्षभम् ॥ वैचित्रवीर्यविदुरो यदुवाच निबोधत १
॥ विदुर उवाच ॥ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे धारयात्मानमात्मना ॥ एषा वै सर्वसत्वानां लोकेश्वरपरागतिः २ सर्वे क्षयांतानि च याः पतनांताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगावि
प्रयोगांतामरणांतं च जीवितम् ३ यदा शूरं च भीरुं च यमः कर्षति भारत ॥ तर्किनो त्यंति हिते क्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ४ अयुध्यमानो भ्रियते युध्यमानश्च जीवति ॥
कालं प्राप्य महाराज न कश्चिदतिवर्तते ५ अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावादिना न्येव तत्र कापरिदेवना ६

भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ तत इति १ एषामरणांता अत उचिष्ठशोकं त्यज २।३।४।५ 'भावांतरमभावो हिकया चित्तव्यपेक्षया' इति न्यायेन कृत्स्नप्रपंचस्याभावो ब्रह्मतदादीनि भावो
नामरूपात्मकता तन्मध्यानि तयाऽभावादिना नीति तथा च । 'आदावैते च यत्रास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति न्यायेन मध्येऽप्यभावभूतानां तेषां स्वप्नेऽप्रतीयमानानामिव नाशेऽप्यर्थः शोक इत्यर्थः ९

सांसिद्धिके स्वभावसिद्धे ७ । ८ संवर्तयति स्ववशं नयति ९ तत्र गामिनां परत्र गमनशीलानां यस्य काल उपस्थितः सोऽग्रे प्रयाति १० । ११ । १२ । अदर्शनादज्ञानात् १३ नोऽस्माकं क्षत्रियाणां

नशोचन्मृतमन्वेति नशोचन्भ्रियते नरः ॥ एवं सांसिद्धिके लोके किमर्थमनुशोचसि ७ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधान्युत ॥ नकालस्य प्रियः कश्चिन्नद्रेप्यः कुरु
रुसत्तम ८ यथा वायुस्तृणाग्राणिसंवर्तयति सर्वशः ॥ तथा कालवशं यांति भूतानि भरतर्षभ ९ एकसार्थप्रयातानां सर्वेषां तत्र गामिनाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र
कापरिदेवना १० नचाप्येतान्दहन्त्युद्धेराजन्शोचितुमर्हसि ॥ प्रमाणं यदृशास्त्राणि गतास्ते परमांगतिम् ११ सर्वे स्वाध्यायवतो हि सर्वे च चरितव्रताः ॥ सर्वे चा
मिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १२ अदर्शनादापतिताः पुनश्चादर्शनंगताः ॥ नैते तव नतेषां तत्र कापरिदेवना १३ हतोऽपिलभते स्वर्गं हत्वा चलमते यशः ॥
उभयं नो बहुगुणानास्ति निष्फलतारणे १४ तेषां कामदुघान् लोकानिन्द्रः संकल्पयिष्यति ॥ इंद्रस्यातिथयो ह्येते भवंति भरतर्षभ १५ नयज्ञैर्दक्षिणावद्भिर्न तपोभिर्न
विद्यया ॥ स्वर्गं यांति यथा मर्त्या यथा शूरारणे हताः १६ शरीराग्निपुशूराणां जुहुवुस्ते शराहृतीः ॥ ह्यमानान् शरांश्चैव सेहुस्ते जस्विनो मिथः १७ एवं राजं
स्तवाचक्षे स्वर्ग्यं पथानमुत्तमम् ॥ नयुद्धादधिकं किंचित्क्षत्रियस्येह विद्यते १८ क्षत्रियास्ते महात्मानः शूराः समितिशोभनाः ॥ आशिषः परमाः प्राप्तानशो
च्याः सर्वे एवाहि १९ आत्मानमात्मनाऽऽश्वास्यमाशुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्यशोकाभिभूतस्त्वं कायमुत्सृष्टुमर्हसि २० मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसा
रेष्वनुभूतानिकस्यते कस्य वा वयम् २१ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे भूटमाविशंति न पंडितम् २२ नकालस्य प्रियः कश्चिन्नद्रेप्यः कुरु
सत्तम ॥ नमध्यस्थः कश्चित्कालः सर्वकालः प्रकर्षति २३ कालः पचति भूतानि कालः संहरते प्रजाः ॥ कालः सुप्तेषु जागर्तिकालो हि दुरतिक्रमः २४ अनित्यं यौवनं
रूपं जीवितं द्रव्यसंचयः ॥ आरोग्यं प्रियसंवासो गृह्ये देषु न पंडितः २५ न जानपदिकं दुःखमेकः शोचितुमर्हसि ॥ अप्यभावेन युज्येत तच्चास्य न निवर्तते २६ अ
शोचन्प्रतिकुर्वीत यदि पश्येत्पराक्रमम् ॥ भैषज्यमेतदुःखस्य यदेतन्नानुचितयेत् २७ चिंत्यमानं हिनव्येति भूयश्चापि प्रवर्धते ॥ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगात्प्रि
यस्य च २८ मानुषामानसैर्दुःखैर्दहंते चाल्पबुद्धयः ॥ नार्थो न धर्मो न सुखं यदेतदनुशोचसि २९ न चनापैतिकार्यार्थां त्रिवर्गं चैव हीयते ॥ अन्यामन्याधनावस्थां
प्राप्य वैशेषिकी नराः ॥ असंतुष्टाः प्रमुह्यंति संतोषं यांति पंडिताः ३० प्रज्ञयामानसंदुःखं हन्याच्छरीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्यं न बालैः समतामियात् ३१ शयानं
चानुशेते हितिष्ठंतं चानुतिष्ठति ॥ अनुधावति धावंतं कर्म पूर्वकृतं नरम् ३२ यस्यां यस्यामवस्थायां यत्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यां तस्यामवस्थायां तत्फलं समुपाश्रुते ३३

१० । १५ । १६ । १७ । आचक्षे कथयामि १८ । १९ दीर्घमध्वानमास्वितं मां पांडवा अद्यैव पश्यं तु इत्युक्तं तत्राह आत्मानमिति कायदेहं कार्यमित्वपि पाठः २० । २१ । २२ । २३ । २४
२५ जानपदिकं सर्वसाधारणं अभावेन मरणेन तच्च दुःखं च २६ । २७ । २८ । २९ कार्याणां प्रापेतीति नापि स्वपैत्येव ३० । ३१ । ३२ अवस्थायां यौवनादिरूपायाम् ३३

येनेति स्थूलेनदेहेनकृतं तत्तेनैवमुच्यते मनःकृतं चेतनेनैवमुच्यते स्वप्नादौ ३२ अपकृतस्यायथार्थस्व ३५ । ३६ मूलं शरीरम् ३७ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
सुभाषितैरिति १ । २ शान्तिचित्तस्योपरतिम् १ शान्तिहेतुलोकस्य अशाश्वतत्वज्ञानमित्याह अशाश्वतमिति ३ यदेति पितृवनं मृत्युम् ५ यदि मरणमात्राद्विमुच्यते तर्हि देहशोषणं किमर्थं क्रियत इत्याह निर्मासैरिति तत्र परलोके तेषां मृतानां परेतपस्विनः तस्मान्मरणानंतरमपि विषमगतिरस्त्येवेत्यर्थः ६ येन हेतुना अदृष्टरूपेण कुलेन रूपेण च विशेषणं प्राप्नोति सोऽदृष्टरूपो हेतुः सर्वत्र कार्येऽस्ती

॥ २ ॥

येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः ॥ तेन तेन शरीरेण तत्फलं समुपाश्रुते ३४ आत्मैव ह्यात्मनो बंधुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ आत्मैव ह्यात्मनः साक्षी कृतस्यापकृतस्य च ३५ शुभेन कर्मणा सौख्यं दुःखं पापेन कर्मणा ॥ कृतं भवति सर्वत्र नाकृतं विद्यते क्वचित् ३६ न हि ज्ञानविरुद्धेषु बहूपायेषु कर्मसु ॥ मूलघातिषु सज्जन्ते बुद्धिमंतो भवद्विधाः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि घृतराष्ट्रविशोककरणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ सुभाषितैर्महाप्राज्ञशोकोऽप्यविगतो मम ॥ भूय एव तु वाक्यानि श्रोतुमिच्छामि त्वत्तः १ अनिष्टानां च संसर्गादिष्टानां च विसर्जनात् ॥ कथं हि मानसैर्दुःखैः प्रमुच्यन्ते तु पंडिताः २ ॥ विदुर उवाच ॥ यतो यतो मनो दुःखात्सुखाद्वा विप्रमुच्यते ॥ ततस्ततो नियम्यैतच्छान्तिं विदेत वै बुधः ३ अशाश्वतमिदं सर्वं चित्त्यमानं नरर्षभ ॥ कदलीसन्निभोलोकः सारो ह्यस्य न विद्यते ४ यदा प्राज्ञाश्च मूढाश्च धनवंतोऽथ निर्धनाः ॥ सर्वे पितृवनं प्राप्य स्वपंतिं विगतज्वराः ५ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबंधिभिः ॥ किं विशेषं प्रपश्यंति तत्र तेषां परेजनाः ६ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलरूपविशेषणम् ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छंति विप्रलब्धधियो नराः ७ गृहाणीव हि मर्त्यानां माहुर्देहानि पंडिताः ॥ कालेन विनियुज्यन्ते सत्वमेकं तु शाश्वतम् ८ यथा जीर्णमजीर्णं वा वस्त्रं त्यक्त्वा तु पूरुषः ॥ अन्यद्रोचयते वस्त्रमेवं देहाः शरीरिणाम् ९ वैचित्र्यैसाध्यं हि दुःखं वायुदिवसुखम् ॥ प्राप्नुवंतीह भूतानि स्वकृतेनैव कर्मणा १० कर्मणा प्राप्यते स्वर्गः सुखं दुःखं च भारत ॥ ततो वहति तं भारमवशः स्ववशोऽपि वा ११ यथा च मृन्मयं भांडं चक्राह्वं विपद्यते ॥ किंचित्प्रक्रियमाणं वा कृतमात्रमथापि वा १२ छन्नं वाप्यवरोप्यं तमवतीर्णमथापि वा ॥ आर्द्रं वाऽप्यथवा शुष्कं पच्यमानमथापि वा १३ उत्तार्यमाणमापाकादुद्धृतं चापि भारत ॥ अथवा परिभृज्जंतमेवं देहाः शरीरिणाम् १४ गर्भस्थो वा प्रसूतो वाऽप्यथवा दिवसांतरः ॥ अर्धमासगतो वाऽपि मासमात्रगतोऽपि वा १५ संवत्सरगतो वाऽपि द्विसंवत्सर एव वा ॥ यौवनस्थोऽथ मध्यस्थो वृद्धो वाऽपि विपद्यते १६ प्राक्कर्मभिस्तु भूतानि भवंति न भवंति च ॥ एवंसांसिद्धिकेलोके किमर्थमनुत्पद्यसे १७ यथा तु सलिलं राजन् क्रीडार्थमनुसंतरत् ॥ उन्मज्जेच्च निमज्जेच्च किंचित्सत्त्वं नराधिप १८ एवं संसारगहने उन्मज्जननिमज्जने ॥ कर्मभोगेन बध्यन्ते क्लिश्यन्ते चाल्पबुद्धयः १९

ति पूर्वकर्माधीनेषु पुत्रादिसंभोगवियोगेषु नशोकादिकं युक्तमि

तिभावः ७ सत्त्वांलिंगशरीरं शाश्वतं मोक्षपर्यंतं स्थायित्वात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ अकरोप्यंतं अवरोप्यमाणम् १३ आपाकात् कुलालकृतात् पात्रपाककृतात् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ कथमिति १ जन्मप्रभृतिशुक्रशोणितसंयोगादारभ्य क्रियागर्भवृद्धिरूपा उपलक्ष्यते कलिलं शुक्रशोणितसंयोगः । एकरात्रोषितं कलिलं भवति पंचरात्राद्बुद्धइत्यादिशास्त्राद्भवति । तत्र कलिले वसते जीवइति शेषः । किंचिदंतरं पूर्वदिनापेक्षया वृद्धवस्था मेदेन अल्पेन परिमाणान्तरेण २ पंचमेमासे अतीति अवयवाभिवृद्धेर्पि देवासंचैतन्यस्याविर्भावकल्पयत् पूर्वचित्तन्यसत्तामात्रं पंचमेऽतीति तुष्टे आविर्भावइति विशेषः । ततः सप्तदशमासाभ्यंतरे संपूर्णो गर्भो जायते ३।४। ५ तस्माद्योनिद्वारात् संसारात् संसारं प्राप्य ६

ते तु प्राज्ञाः स्थिताः सत्त्वे संसारेऽस्मिन् रहितैः पिणः ॥ समागमज्ञा भूतानां तेषां तिपरमांगतिम् २० ॥ इति श्रीम० स्त्रीप० जलप्रदानिकप० विशोककरणे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ कथं संसारगहनं विज्ञेयं वदतांवर ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वमाख्याहि पृच्छतः १ ॥ विदुर उवाच ॥ जन्मप्रभृतिभूतानां क्रियासर्वोपलक्ष्यते ॥ पूर्वमेवेह कलिले वसते किंचिदंतरम् २ ततः संपंचमेऽतीति मासे वासमकल्पयत् ॥ ततः सर्वांगसंपूर्णो गर्भो वैसतु जायते ३ अमेध्यमध्ये वसति मांसशोणितलेपने ॥ ततस्तु वायुवेगेन ऊर्ध्वपादो ह्यधः शिराः ४ योनिद्वारमुपागम्य बहून्केशान्समृच्छति ॥ योनि संपीडनाच्चैव पूर्वकर्मभिरन्वितः ५ तस्मान्मुक्तः संसारादन्यान्पश्यत्युपद्रवान् ॥ ग्रहास्तमनुगच्छंति सारमेया इवामिषम् ६ ततः प्राप्नोत्तरे काले व्याधयश्चापितं तथा ॥ उपसर्पति जीवंतं बध्यमानं स्वकर्मभिः ७ तं बद्धमिद्रियैः पाशैः संगस्वादुभिरावृत्तम् ॥ व्यसनान्यपि वर्तते विविधानि नराधिप ८ बध्यमानश्चैतैर्भूयो नैव तृप्तिमुपैति सः ॥ तदानावैति चैवायं प्रकुर्वन्साध्वसाधुवा ९ तथैव परिरक्षंति ये ध्यानपरिनिष्ठिताः ॥ अयं न बुद्धयते तावद्यमलोकमथागतम् १० यमद्रूतौर्विकल्प्यंश्च मृत्युं कालेन गच्छति ॥ वाग्धीनस्य च यन्मात्रमिष्टानिष्टं कृतं मुखे ॥ भूय एवात्मनाऽऽत्मानं बध्यमानमुपेक्षते ११ अहो विनिकृतो लोको लोभेन च वशीकृतः ॥ लोभक्रोधभयोन्मतो नात्मानमवबुध्यते १२ कुलीनत्वे च रमते दुष्कुलीनान्विकुत्सयन् ॥ धनदर्पेण ह्यश्वदरिद्रान्परिकुत्सयन् १३ मूर्खानिति परानाहनात्मानं समवेक्षते ॥ दोषान्निक्षपति चान्येषां नात्मानं शास्तुमिच्छति १४ यदा प्राज्ञाश्च मूर्खाश्च धनवंतश्च निर्धनाः ॥ कुलीनाश्च कुलीनाश्च मानिनोऽथाप्यमानिनः १५ सर्वे पितृवनं प्राप्ताः स्वपंतिं विगतत्वचः ॥ निर्मासैरस्थिभूयिष्ठैर्गात्रैः स्नायुनिबंधनैः १६ विशेषं प्रपश्यंति तत्र तेषां परेजनाः ॥ येन प्रत्यवगच्छेयुः कुलरूपविशेषणं १७ यदा सर्वसमं न्यस्ताः स्वपंतिं धरन्ति लोके ॥ कस्मादन्योन्यमिच्छंति प्रलब्धुमिह दुर्बुधाः ॥ प्रत्यक्षं च परोक्षं च योनिशम्य श्रुतिं त्विमां १८ अधुवे जीवलोकेऽस्मिन् यो धर्ममनुपालयन् ॥ जन्मप्रभृतिवर्तेत प्राप्नुयात्परमांगतिम् १९

७ संगः विषयसंगः स्वादुर्येवातैः ८ । ९ यद्यपि मूढः पापं नावैति तथाऽपि ध्यानपरिनिष्ठितास्ततस्तथैव यथाशास्त्रात् आत्मानं परिरक्षन्त्येव १० तस्यैवं यमद्रूतैर्नीयमानस्य वाग्धीनस्य सर्वोद्विधा विकलस्य यन्मात्रं यदिकंचिद्विष्टानिष्टं पुण्यं पापं तन्मुखे प्रथमं कृतं भवति तत्रापि पुण्यफलं भुंजानो विषयेषु भोगात् आत्मानं बध्यमानं गर्भवासादिना पात्यमानं उपेक्षते न तु स्वहितं कामयते ११ । १२ । १३ । १४ । १५ विगतत्वचः आच्छादनहीनाः १६ तस्य नास्ति क्यमनुवदति येनेत्यादिना १७ यदेति सार्धः परमता नुवाद्ः प्रत्यक्षादितः सर्वे सर्वाणि भूतानि समंतुल्यं स्वपंतिं कृमि विट्मस्मभावंगच्छति तदाऽन्योन्यं प्रलब्धुं विप्रलब्धुं कृत्स्विग्यमानं देहिअमुं लोकं प्राप्स्यसीति प्रतारयितुं दुर्बुधाः दुष्पंडिता इच्छंति देहं स्वस्यात्मनो नष्टत्वात् आपुष्मिकफलवचनमर्थकं स्यादिति भावः १८ वर्तेत परमार्थसाधनव्यापारं कुर्यात् १९

पंथानोमार्गान् द्वितीयाथैप्रथमा अन्यान्गतिमार्गान्मोक्षयते किंनु ऊर्ध्वमार्गमेव प्रापयति १० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ यदिदं धर्मगहनमित्यध्यायस्य विवरणं उत्तराध्यायेन क्रियते अहोखलु महदुःखमित्यादिना १ । २ द्वाभ्यामविद्याकर्मभ्यां जायत इति द्विजः जंतुः वनसंसारः क्रव्यादाव्याधयः ३ महान्स्वनोदुःखशब्दोयैस्तेः सिंहादिभिर्वा धिमिः ४ । ५ । ६ । ७ वागुराः विषयतृष्णादिवासनाः ८ । ९ । १० । ११ विलम्बः तत्रैवाभिमानवान् १२ ऊर्ध्वपादो ह्यधःशिराः स्वर्गच्युतः संसारमनुसृतः १३ नागं कालसर्पवीनाहोमु

एवं सर्वविदित्वा वैयस्तत्त्वमनुवर्तते ॥ सप्रमोक्षयते सर्वान्पंथानोमनुजेश्वर २० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यदिदं धर्मगहनं बुद्ध्या समनुगम्यते ॥ तद्विस्तरतः सर्वबुद्धिमार्गं प्रशंसमे १ ॥ विदुर उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयंभुवे ॥ यथासंसारगहनं वदंति परमर्षयः २ कश्चिन्महत्किं तां रिवर्तमानो द्विजः किल ॥ महदुर्गमनुप्राप्तो वनं क्रव्यादसंकुलम् ३ सिंहव्याघ्रगजक्षौघैरतिघोरं महास्वनैः ॥ पिशितादिरतिभयैर्महोग्राकृतिभिस्तथा ४ समंतात्संपरिक्षिप्तं यत्स्मदृष्ट्वा त्रसेद्यमः ॥ तदस्मदृष्ट्वा हृदयमद्वेगमगमत्परम् ५ अभ्युच्छ्रयंचरोष्णां वै विक्रियाश्च परंतप ॥ सतद्वनं व्यनुसरन्संप्रधावन्नितस्ततः ६ वीक्षमाणो दिशः सर्वांशरणं क्वमवेदिति ॥ सतेषां छिद्रमन्विच्छन् प्रदुतो भयपीडितः ७ नचनिर्याति वैदूरं नवातौ विप्रमोच्यते ॥ अथापश्यद्वनं घोरं समंताद्वागुरावृतम् ८ बाहुभ्यां संपरिक्षिप्तं स्त्रिया परमघोरया ॥ पंचशीर्षधरेर्नागैः शैलैरिव समुन्नतैः ९ नभःस्पृशैर्महावृक्षैः परिक्षिप्तं महावनम् ॥ वनमध्ये च तत्राभूदुदपानः समावृतः १० वल्लीभिस्तृणच्छन्नाभिर्दृढाभिरभिसंवृतः ॥ पपातसद्विजस्तत्र निगूढेसलिलाशये ११ विलम्बश्चाभवत्तस्मिन्लतासंतानसंकुले ॥ पनसस्य यथाजातं वृंतं वदं महाफलम् १२ सतथा लंभते तत्र हूर्ध्वपादो ह्यधःशिराः ॥ अथ तत्रापि चान्योऽस्य भूयो जात उपद्रवः १३ कूपमध्ये महानागमपश्यत महाबलम् ॥ कूपवीनाह्वेलायामपश्यत महागजम् १४ षड्भ्रुकं कृष्णशुकं च द्विपदकपदचारिणम् ॥ क्रमेण परिसर्पंतं वल्लीवृक्षसमावृतम् १५ तस्य चापि प्रशाखा सुवृक्षशाखा वलंबिनः ॥ नानारूपामधुकराघोररूपाभयावहाः १६ आसते मधुसंवृत्य पूर्वमेव निकेतजाः ॥ भूयोभूयः समीहंते मधुनि भरतर्षभ १७ स्वादनीयानि भूतानां यैर्वालो विप्रकृष्यते ॥ तेषां मधुना बहुधा धारा प्रस्रवते तदा १८ आलंबमानः सपुमानधारां पिवति सर्वदा ॥ नचास्य तृष्णा विरता पिवमानस्य संकटे १९ अभीप्सति तदानित्यमदृष्टः सपुनः पुनः ॥ नचास्य जीविते राजत्रिवेदः समजायत २० तत्रैव च मनुष्यस्य जीविताशा प्रतिष्ठिता ॥ कृष्णाश्वेताश्च तं वृक्षं कुड्डयंति च मूषिकाः २१

खबंधनं तस्य स्वदेहकूपप्रच्छादकस्य मरणकारणस्य क्रोधलोमादेर्वेलायां संवत्सराख्यः कालगजः परिवर्तते तं तिरोघातुं सहायो भवति १४ षड्भ्रुकः तवः वक्राणियस्यतं कृष्णशुकं कृष्णशुकपक्षमयं द्विपदकः द्वादशपादाभासायस्य वल्ली जीविताशा वृक्ष आयुर्जीवितकालः १५ प्रशाखा सुवाल्ययीवनाद्यवस्थानु मधुकराः कामरसार्थिन इन्द्रियगणाः १६ मधुकामान्संवृत्य संवृत्य निकेताः संधिगृहास्तज्जाः समीहंते इन्द्रियमधुकराः १७ इन्द्रियतृष्णया जीवोपि न दृश्यतीत्याह तेषामिति १८ । १९ । २० तत्रैव कामसुखे कृष्णाः श्वेताश्च मूषिकाः राश्यहानि वृक्षं कुड्डयंति आयुः क्षिप्यंति २१

व्यालैः शुभ्रमतंगजादिवृक्षैर्धर्माधिभिः स्त्रियाजरया नागेन मृत्सुसर्पेण कुंजरेण संवत्सराख्येन कालेन २२ वृक्षप्रपातो मरणं मधुलोमाद्विषयसुखासक्तेः २३ । २४ इति स्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारत व्यालैश्च वनदुर्गातिस्त्रियाच परमोग्रया ॥ कूपाघस्ताच्च नागेन वीनाहे कुंजरेण च २२ वृक्षप्रपाताच्च भयं मूषिकेभ्यश्च पंचमम् ॥ मधुलोमान्मधुकरैः षष्ठमाहुर्महद्वयम् २३ एवं सवसते तत्राक्षिप्तः संसारसागरे ॥ नचैव जीविताशायां निर्वेदमुपगच्छति २४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहोखलु महदुःखं कृच्छ्रवासश्च तस्य ह ॥ कथं तस्य रतिस्तत्र तुष्टिर्वा विदतां वर १ सदेशः कनुयत्रासौ वसते धर्मसंकटे ॥ कथं वासविमुच्येत नरस्तस्मान्महाभयात् २ एतन्मे सर्वमाचक्ष्वसाधुचेष्टामहेतदा ॥ कृपामे महती जाता तस्याभ्युद्धरणेन हि ३ ॥ विदुर उवाच ॥ उपमानमिदं राजन्मोक्षविद्वि रुदाहृतम् ॥ सुकृतं विदते येन परलोकेषु मानवः ४ उच्यते यत्तु कान्तारं महासंसार एव सः ॥ वनं दुर्गाहियच्चैतत्संसारगहनं हितत् ५ ये च ते कथिता व्यालाव्याधयस्ते प्रकीर्तिताः ॥ यासानारीवृहत्काया अध्यतिष्ठत तत्र वै ६ तामाहुस्तु जरां प्राज्ञारूपवर्णविनाशिनीम् ॥ यस्तत्र कूपौ च पते स तु देहः शरीरिणाम् ७ यस्तत्र वसतेऽघस्तान्महाहिः काल एव सः ॥ अंतकः सर्वभूतानां दिदिनां सर्वहार्थसौ ८ कूपमध्ये च या जाता वल्ली यत्र समानवः ॥ प्रताने लंबते लज्जो जीविताशा शरीरिणाम् ९ स यस्तु कूपवीनाहेतं वृक्षं परिसर्पति ॥ षड्भ्रुकः कुंजरो राजन्सतु संवत्सरः स्पृतः १० मुखानि ऋतवां मासाः पादाद्वादशकीर्तिताः ॥ ये तु वृक्षं निरुतंति मूषिकाः पन्नगास्तथा ११ राश्यहानि तु तान्याहुर्भूतानां परिचितकाः ॥ ये ते मधुकरास्तत्र कामास्ते परिकीर्तिताः १२ यास्तु तावदुशो धाराः स्रवंति मधुनि स्रवम् ॥ तास्तु कामरसान्विद्याय त्रमज्जंति मानवाः १३ एवं संसारचक्रस्य परितृतिं विदुर्बुधाः ॥ येन संसारचक्रस्य पाशांश्छिदंति वै बुधाः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकपर्वणि विशोककरणे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहोऽभिहितमाख्या नं भवता तत्त्वदर्शिना ॥ भूय एव तु मे हर्षः श्रुत्वा वागमृतं तव १ ॥ विदुर उवाच ॥ शृणु भूयः प्रवक्ष्यामि मार्गस्यैतस्य विस्तरम् ॥ यच्छ्रुत्वा विप्रमुच्यंते संसारेभ्यो विचक्षणाः २ यथा तु पुरुषो राजन्दीर्घमध्वानमास्थितः ॥ क्वचित्क्वचिच्छ्रमाच्छ्रान्तः कुरुते वासमेव वा ३ एवं संसारपर्याये गभं वासेषु भारत ॥ कुर्वंति दुर्बुधा वासं मुच्यंते तत्र पंडिताः ४ तस्मादध्वानमेवैतमाहुः शास्त्रविदो जनाः ॥ यत्तु संसारगहनं वनमाहुर्मनोषिणः ५ सोऽयं लोकसमावर्तो मर्त्यानां भरतर्षभ ॥ चराणां स्थावराणां च न गृध्येत प्रपंडितः ६ शारिरामानसाश्चैव मर्त्यानां ये तु व्याधयः ॥ प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च ते व्यालाः कथिता बुधैः ७ क्लिश्यमानाश्च तैर्नित्यं वार्यमाणाश्च भारत ॥ स्वकर्मभिर्महाव्यालैर्भो द्विजं त्यल्पबुद्धयः ८

मावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ अहोखल्विति स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ येनेति येन निर्वेदेन पाशांश्छिदंति १४ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ अहोभिहितमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९। १०। ११ निधयःकालस्यकर्तार्यसाधकाः अभिलिखितानिसर्वतोवयसा आयुषासुखदुःखजराव्याधिभिःकर्मणा अदृष्टरूपेणन्यस्तानि १२ सत्त्वंबुद्धिः कर्मबुद्धिर्मनः । 'मनःप्रग्रहमेवच'इति श्रुतेः १३ यमंघाताभिमानीभोक्ता वेगमनुवावतिकर्ममार्गप्रवृत्तिमनुसरति परिवर्ततेधमति १४ यःसंयतःसंयमीसंयच्छतेतानिन्द्रियाद्यान्संयमतेसननिवर्तते संसारेभूतःसन्नपुनरावर्तते १५ अथापितैर्विमुच्येतव्याधिभिःपुरुषोवृष ॥ आवृणोत्येवतंपश्चाज्जरारूपविनाशिनी ९ शब्दरूपरसस्पर्शैर्मधैश्चविविधैरपि ॥ मज्जमांसमहापंकेनिरालंबेसमं ततः १० संवत्सराश्रमासाश्रपक्षाहोरात्रसंधयः ॥ क्रमेणास्योपयुंजतिरूपमायुस्तथैवच ११ एतेकालस्यनिधयोनेतानजानंतिदुर्बुधाः ॥ घात्राभिलिखितान्याहुःसर्वभूतानिकर्मणा १२ रथःशरीरंभूतानांस्त्वमाहुस्तुसारथिम् ॥ इंद्रियाणिहयानाहुःकर्मबुद्धिस्तुरश्मयः १३ तेषांहयानांघोवेगंघावतामनुवावति ॥ सतुसंसारचक्रेऽस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते १४ यस्तान्संयमतेबुद्ध्यासंयतोननिवर्तते ॥ येतुसंसारचक्रेऽस्मिंश्चक्रवत्परिवर्तते १५ भ्रममाणानमुह्यंतिसंसारेनभ्रमंतिते ॥ संसारेभ्रमतांराजदुःखमेतद्विजायते १६ तस्मादस्यनिवृत्त्यर्थंयत्नमेवाचरेद्बुधः ॥ उपेक्षानात्रकर्तव्याशतशास्त्रःप्रवर्धते १७ यत्तंद्रियो नरोराजन्क्रोधलोभनिराकृतः ॥ संतुष्टःसत्यवादीयःसशांतिमधिगच्छति १८ याम्यमाहूरथंहोनेमुह्यंतेयेनदुर्बुधाः ॥ सचैतत्प्राप्तुयाद्राजन्यत्वंप्राप्तोनराधिप १९ अनुतर्पुलमेवैतद्दुःखंभवतिमारिष ॥ राज्यनाशंसुहृन्नाशंसुतनाशंचभारत ॥ साधुःपरमदुःखानांदुःखमेषज्यमाचरेत् २० ज्ञानौषधमवाप्येहदूरपारंमहौषधम् ॥ छिद्याहुःस्वमहाव्याधिंनरःसंयतमानसः २१ नविक्रमोनचाप्यर्थो नमित्रंनसुहृज्जनः ॥ तथोन्मोचयतेदुःखाद्यथाऽऽत्मास्थिरसंयमः २२ तस्मान्मैत्रंसमास्थायशालिमापद्यभारत ॥ दमस्त्यागोऽप्रमादश्चतेत्रयोब्रह्मणोहयाः २३ शीलरश्मिसमायुक्तःस्थितोयोमानसेरथे ॥ त्यक्त्वाभृत्युमयंराजन्ब्रह्मलोकंसगच्छति २४ अभयंसर्वभूतेभ्योयोददातिमहीपते ॥ समच्छतिपरंस्थानंविष्णोःपदमनामयम् २५ नतत्कतुसहस्रेणनोपवासैश्चनित्यशः ॥ अभयस्यचदानेनयत्फलंप्राप्तुयान्नरः २६ नह्यात्मनःप्रियतरंकिंचिद्भूतेषुनिश्चितम् ॥ अनिष्टंसर्वभूतानांमरणंनामभारत २७ तस्मात्सर्वेषुभूतेषुदयाकार्याविपश्चिता ॥ नानामोहसमायुक्ताबुद्धिजालेनसंवृताः २८ असूक्ष्मदृष्टयोमंदाभ्राम्यंतेतत्रतत्रह ॥ सुसूक्ष्मदृष्टयोराजन्वजंतिब्रह्मशाश्वतम् २९ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप०विशोककरणेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ विदुरस्यतुतद्वाक्यंनिशम्यकुरुसत्तमः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तःपपातभुवि मूर्च्छितः १ तंतथापतितंभूमौनिःसंज्ञंप्रेक्ष्यवांधवाः ॥ कृष्णद्वैपायनश्चैवक्षताचविदुरस्तथा २

जीवतोऽपिताहृत्मानमुह्यंतिनभ्रमंतियोषिचक्रे ११ शतशास्त्रःसंसारवृत्तः १० क्रोधलोभानिराकृतांयेनसः याम्यंयमलोकप्रापकंसंसारगहनं १९ अनुतर्पुंलंघ्णाशीलंलक्ष्मीकृत्य २० दूरपारं ब्रह्मज्ञानं २१ स्थिरापुनर्निवर्तितुमसमर्थः संयमस्तुच्छविषयेभ्यइन्द्रियपरावृत्तिर्यस्यतादृशः आत्मास्वयं २२ ब्रह्मणःब्रह्मलोकस्यप्रापकाइतिशेषः २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावर्दीपेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ विदुरस्येति १ । २

३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२

संजयःसुहृदश्चान्येद्वास्थायेचास्यसंमताः ॥ जलेनसुखशीतेनतालवृत्तैश्चभारत ३ पस्पर्शुश्चकरैर्गात्रंवीज्यमानश्चयत्नतः ॥ आश्वास्यतुचिरंकालंघृतरार्द्रं तथागतम् ४ अथदीर्घस्यकालस्यलब्धसंज्ञोमर्हसिपतिः ॥ बिललापचिरंकालंपुत्राधिभिरभिभुतः ५ धिमस्तुखलुमानुष्यमानुषेषुपरिग्रहे ॥ यतोमूलानिदुःखानिसंभवन्तिमुहुर्मुहुः ६ पुत्रनाशेऽर्ष्यनाशेचज्ञातिसंबंधिनामथ ॥ प्राप्यतेसुमहद्दुःखंविषाग्निप्रतिभंविभो ७ येनदह्यंतिगात्राणियेनप्रज्ञाविनश्यति ॥ येनाभिभूतःपुरुषोमरणंवद्भुमन्यते ८ तदिदंव्यसनंप्राप्तंमयाभाग्यविपर्ययात् ॥ तस्यांतंनाधिगच्छामिऋतेप्राणविमोक्षणात् ९ तथैवाहंकरिष्यामिअद्यैवद्विजसत्तम ॥ इत्युक्त्वातुमहात्मानांपितरंब्रह्मवित्तमम् १० घृतराष्ट्रोऽभवन्मूढःसशोकंपरमंमतः ॥ अभूच्चतूष्णींराजाऽसौध्यायमानोमहीपते ११ तस्यतद्दचनंश्रुत्वा कृष्णद्वैपायनःप्रभुः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तंपुत्रवचनमब्रवीत् १२ ॥ व्यासउवाच ॥ घृतराष्ट्रमहाबाहोयत्त्वांक्ष्यामितच्छृणु ॥ श्रुतवानसिमेधावीधर्मार्थकुशलःप्रभो १३ नतेऽस्त्यविदितंकिंचिद्देदिव्यंपरंतप ॥ अनित्यतांहिमर्त्यानांविजानासिनसंज्ञयः १४ अभुवेजीवलोकेचस्थानेवाशाश्वतेसति ॥ जीवितेमरणांतिकस्माच्छोचसिभारत १५ प्रत्यक्षंतवराजेंद्रवैरस्यास्यसमुद्भवः ॥ पुत्रंतेकारणंकृत्वाकालयोमेनकारितः १६ अवश्यंभवित्तव्येचक्रुणवैशसेनृप ॥ कस्माच्छोचसितान्शूरान्गताम्परमिकांगतिम् १७ जानताश्चमहाबाहोविदुरेणमहात्मना ॥ यतितंसर्वयत्नेनज्ञमंप्रतिजनेश्वर १८ नचदैवकृतोमार्गःशक्यो भूतेनकेनचित् ॥ घटताऽपिचिरंकालंनियंतुमितिमेमतिः १९ देवतानांहियत्कार्यंमयाप्रत्यक्षतःश्रुतम् ॥ तत्तेहंसंप्रवक्ष्यामियथास्थैर्यंभवेत्तव २० पुराऽहंत्वरितोयातःसभामैर्द्रीजितकृमः ॥ अपश्यंतत्रचतदासमवेतान्दिवौकसः २१ नारदप्रमुखाश्चापिसर्वेदेवर्षयोऽनघ ॥ तत्रचापिमयादृष्टापृथिवीपृथिवीपते २२ कथार्थमुपसंप्राप्तादेवतानांसमीपतः ॥ उपमन्यतदाधात्रीदेवानाहसमागतान् २३ यत्कार्यंममयुष्माभिर्ब्रह्मणःसदनेतदा ॥ प्रतिज्ञातंमहाभागास्तच्छीघ्रंसंविधीयताम् २४ तस्यास्तद्दचनंश्रुत्वाविष्णुलोकंनमस्कृतः ॥ उवाचवाक्यंप्रहसन्नपृथिवीदेवसंसदि २५ घृतराष्ट्रस्यपुत्राणांयस्तुज्येष्ठःशतस्यवै ॥ दुर्योधन इतिख्यातःसतेकार्यंकरिष्याति २६ तंचप्राप्यमहीपालंलुतलुत्याभविष्यासि ॥ तस्यार्थेपृथिवीपालाःकुरुक्षेत्रंसमागताः २७ अन्योन्यंघातयिष्यंतिदृष्टैःशस्त्रैः प्रहारिणः ॥ ततस्तेभवितादेवीभारस्ययुधिनाशनम् २८ गच्छशीघ्रंस्वकंस्थानंलोकान्धारयशोभने ॥ येषुतेसुतोराजन्लोकसंहारकारणात् २९ कलेरंशःसमुत्पन्नोर्गाधार्याजठरेनृप ॥ अमर्षीचपलश्चापिक्रोधानाहुःप्रसाधनः ३० दैवयोगात्समुत्पन्नाभ्रातरश्चास्यतादृशाः ॥ शकुनिर्मातुलश्चैवकर्णश्चपरमःसखा ३१ समुत्पन्नाविनाशार्थेपृथिव्यांसहितावृषाः ॥ यादृशोजायतेराजातादृशोऽस्यजनोभवेत् ३२

म भा टी.

॥ ५ ॥

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये
अधर्मो धर्मतां याति स्वामी चेद्दार्मिको भवेत् ॥ स्वामिनो गुणदोषाभ्यां भृत्याः स्युर्नात्र संशयः ३३ दुष्टराजानमासाद्य गतास्ते तनयानृप ॥ एतमर्थं महाबाहो
नारदो वेदतत्त्ववित् ३४ आत्मा पराधात्पुत्रास्ते विनष्टाः पृथिवीपते ॥ मातान् शोचस्व राजेन्द्र न हि शोकेऽस्ति कारणम् ३५ न हिते पांडवाः स्वल्पमपराध्यांति भा
रत ॥ पुत्रास्तव दुरात्मानो यैरियं घातिता मही ३६ नारदेन च भद्रं ते पूर्वमेव न संशयः ॥ युधिष्ठिरस्य समितौ राजसूये निवेदितम् ३७ पांडवाः कौरवाः सर्वे समा
साद्य परस्परम् ॥ न भविष्यंति कौंतेय तेषु कृत्यं तदा चर ३८ नारदस्य वचः श्रुत्वा तदाऽशोचंत पांडवाः ॥ एवं तं सर्वं मां ख्यातं देवगुह्यं सनातनम् ३९ कथं तेशो
कनाशः स्यात्प्राणेषु च दयाप्रभो ॥ स्नेहश्च पांडुपुत्रे पुत्रात्त्वादेव कृतं विधिम् ४० एष चार्थो महाबाहो पूर्वमेव मया श्रुतः ॥ कथितो धर्मराजस्य राजसूये कृतूत्तमे ४१
यतितं धर्मपुत्रेण मया गुह्यं निवेदिते ॥ अविग्रहं कौरवाणां दैवं तु बलवत्तरम् ४२ अनतिक्रमणीयो हि विधीराजं कथंचन ॥ कृतांतस्य तु भूतेन स्थावरेण चरेण च
४३ भवान् धर्मपरो यत्र बुद्धिश्चेष्टश्च भारत ॥ मुह्यते प्राणिनां ज्ञात्वा गतिं चागतिमेव च ४४ त्वां तु शोकेन संतप्तं मुह्यमानं मुहुर्मुहुः ॥ ज्ञात्वा युधिष्ठिरं राजा प्राणान्
पिपस्वित्यजेत् ४५ कृपालुर्नित्यशोवीरस्ति र्थग्योनि गतेष्वपि ॥ सकथं त्वयिराजेन्द्र कृपां नैव करिष्यति ४६ मम चैव नियोगेन विधेश्चाप्यनिवर्तनात् ॥ पांडवा
नां च कारुण्यात्प्राणान्धारय भारत ४७ एवं ते वर्तमानस्य लोके कीर्तिर्भविष्यति ॥ धर्मार्थः सुमहांस्तात तसं स्याच्च तपश्चिरात् ४८ पुत्रशोकं समुत्पन्नं दुतांशं ज्व
लितं यथा ॥ प्रज्ञां भ्रसामहाभाग निर्वापय सदा सदा ४९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा तस्य वचनं व्यासस्यामिततेजसः ॥ मुहूर्तं समनुध्याय नृपुत्रराशौऽभ्य
भाषत ५० महता शोकजालेन प्रणुन्नोऽस्मिद्विजोत्तम ॥ नात्मानमवबुध्यामि मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ५१ इदं तु वचनं श्रुत्वा तव देव नियोगजम ॥ धारयिष्याम्यहं प्राणा
नृघटिष्ये न तु शांचितुम् ५२ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ घृतराष्ट्रस्य राजेन्द्र तत्रैवांतरधीयत ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकप०
घृतराष्ट्रविशोककरणे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ गते भगवति व्यासे घृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ किमचेष्टत विप्रर्षे तन्मे व्याख्यातुमर्हसि
१ तथैव कौरवो राजा धर्मपुत्रो महामनाः ॥ रूपप्रभृतयश्चैव किमकुर्वत ते त्रयः २ अश्वत्थाम्नः श्रुतं कर्म शापश्चान्योन्यकारितः ॥ घृतांतसु तरं ब्रूहि यदभाषत संजयः
३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हते दुर्योधने चैव हते सैन्ये च सर्वशः ॥ संजयो विगतप्रज्ञो घृतराष्ट्रमुपस्थितः ४ ॥ संजय उवाच ॥ आगम्य नानादेशेभ्यो नानाजनप
देश्वराः ॥ पितृलोकं गताराज न सर्वतव सुतैः सह ५ याच्यमानेन सततं तव पुत्रेण भारत ॥ घातिता पृथिवी सर्वा विरेस्यां तं विधिस्तता ६ पुत्राणामथ पौत्राणां पितृ
णां च महीपते ॥ आनुपूर्व्येण सर्वेषां प्रेतकार्याणि कारय ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वचनं घोरं संजयस्य महीपतिः ॥ गता सुरिवनिश्चेष्टो न्यपतत्पृथिवीतले ८
अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ४ ॥ गतेऽपि १ । २ । ३ विगता प्रज्ञा व्यासदत्तं दिव्यज्ञानं यस्य स विगतप्रज्ञः ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० शोकस्यातिगाढत्वात्पुनर्विदुरेणोक्तं अभावादीनीत्यादि ११ । १२ । १३ । १४ संवर्तयति वतुं लयति कंपयति वा १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० आचक्षे कथयामि २१ । २२
तं शयानमुपागम्य पृथिव्यां पृथिवीपतिम् ॥ विदुरः सर्वधर्मज्ञ इदं वचनमब्रवीत् ९ उत्तिष्ठ राजन् किं शेषे मा शुचो भरतर्षभ ॥ एषा वै सर्वसत्वानां लोकेश्वरपरागतिः १०
अभावादीनि भूतानि भावमध्यानि भारत ॥ अभावा निधनान्येव तत्र कापरिदेवना ११ न शोचन्मृतमन्वेति न शोचन्म्रियते नरः ॥ एवं सां सिद्धिवे लोके किमर्थ
मनुशोचसि १२ अयुध्यमानो म्रियते युध्यमानस्तु जीवति ॥ कालं प्राप्य महाराजन कश्चिदतिवर्तते १३ कालः कर्षति भूतानि सर्वाणि विविधानि च ॥ न काल
स्य प्रियः कश्चिन्नद्रेष्यः कुरुसत्तम १४ यथा वायुस्तृणाग्राणि संवर्तयति सर्वतः ॥ तथा कालवशं यांति भूतानि भरतर्षभ १५ एकस्मार्थं प्रयातानां सर्वे पांतत्रगामि
नाम् ॥ यस्य कालः प्रयात्यग्रे तत्र कापरिदेवना १६ यांश्चापि निहतान्युद्धेराजं स्वमनुशोचसि ॥ न शोच्याहि महात्मनः सर्वे ते त्रिदिवंगताः १७ न यज्ञैर्दक्षिं
णावद्भिर्न तपोभिर्न विद्यया ॥ तथा स्वर्गमुपायांति यथाश्चरास्तनुत्यजः १८ सर्वे वेदविदः श्वराः सर्वे सुचरितव्रताः ॥ सर्वे चाभिमुखाः क्षीणास्तत्र कापरिदेवना १९
शरीराग्निपुश्रराणां जुहुवुस्ते शराहुतीः ॥ हूयमानान् शरांश्चैव सेदुरुत्तमपूरुषाः २० एवं राजंस्तवाचक्षे स्वर्ग्यपंथानमुत्तमम् ॥ न युद्धादधिकं किंचित्क्षत्रियस्ये
ह विद्यते २१ क्षत्रियास्ते महात्मानः श्वराः समिति शोभनाः ॥ आशिषं परमां प्राप्तान् शोच्याः सर्वे एव हि २२ आत्मनाऽऽत्मानमाश्वास्य मा शुचः पुरुषर्षभ ॥ नाद्य
शोकाभिभूतस्त्वं कार्यमुत्स्रष्टुमर्हसि २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि विदुरवाक्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
विदुरस्य तु तद्वाक्यं श्रुत्वा तु पुरुषर्षभः ॥ युज्यतां शयानमित्युक्त्वा पुनर्वचनमब्रवीत् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ शीघ्रमानय गांधारीं सर्वाश्च भरतस्त्रियः ॥ वधूं कुंतीमुपा
दाययाश्चान्यास्तत्र योषितः २ एवमुक्त्वा सधर्मात्मा विदुरं धर्मवित्तमम् ॥ शोकविग्रहतज्ञानो यानमेवान्वपद्यत ३ गांधारीपुत्रशोकात्तां भर्तुर्वचननोदिता ॥ सहकुं
त्याय तोराजा सहस्त्रीभिरुपाद्रवत् ४ ताः समासाद्य राजानं भृशं शोकसमन्विताः ॥ आमंत्र्यान् योन्यमीयुः स्मृशुस्ततः ५ ताः समाश्वासयत्क्षत्ताताम्यश्वात्
तरः स्वयम् ॥ अश्रुकण्ठीः समारोप्य ततोऽसौ भिर्ययौ पुरात् ६ ततः प्रष्पादः संजज्ञे सर्वेषु कुरुवेश्मसु ॥ आकुमारं पुरं सर्वमवच्छोककंशितम् ७ अहृष्टपूर्वायानार्यः पुरादे
व गणैरपि ॥ पृथग्जनेन दृश्यंते तास्तदानि हतेश्वराः ८ प्रकीर्य केशान् सुशुभान् भूषणान्यवमुच्य च ॥ एकवस्त्रधरानार्यः परिपेतुरनाथवत् ९ श्वेतपर्वतरूपेभ्यो गृहे
भ्यस्तास्त्वपाक्रमन् ॥ गुहान्य इव शैलानां पृषत्यो हतयूथपाः १० तान्युदीर्णानि नारीणां तदा वृंदान्यनेकशः ॥ शोकात्तान्यद्रवन् राजन् किं शोरीणामिवांगने ११

कार्यं अवश्यकर्तव्यमुदकदानादि । २३ ॥ ॥ इति स्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीयेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ विदुरस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ समारोप्यवाहने
ध्वितिशेषः ६ । ७ । ८ । ९ एषस्यश्चिन्नहरिष्यः १० किशोरीणां अश्वशावकीनां ' किशोरोऽश्वस्यशावकः ' इति मेदिनी । अंतनेनृत्वशिक्षामूर्त्ति ११

॥ ६ ॥

प्रपृथ्वान्क्रोशन्त्यःपुत्रान्भ्रातृन्पितृन्पि ॥ दर्शयन्तीवताहस्मयुगांतिलोकसंक्षयम् १२ विलपंत्योरुदंत्यश्चधावमानास्ततस्ततः ॥ शौकेनोपहतज्ञानाःकर्तव्यं
नप्रजज्ञिरे १३ व्रीडाजग्मुःपुरायाःस्मसखीनामपियोषितः ॥ ताएकवस्त्रानिलज्जाःश्वश्रूणांपुरतोऽभवन् १४ परस्परंसुसूक्ष्मेषुशोकेष्वाम्बासयंस्तदा ॥ ताः
शोकविह्वलाराजत्रवैक्षंतपरस्परम् १५ ताभिःपरिवृतोराजारुदतीभिःसहस्रशः ॥ निर्ययौनगराद्दीनस्तूर्णमायोधनंप्रति १६ शिल्पिनोवणिजोवैश्याःसर्वकर्मो
पजीविनः ॥ तेषार्थिवंपुरस्कृत्यनिर्ययुर्नगराद्दहिः १७ तासांविक्रोशमानानामार्तानांकुरुसंक्षये ॥ प्रादुरासीन्महान्शब्दोव्यथयन्भुवनान्युत १८ युगांतकाले
संप्राप्तेभूतानांदह्यतामिव ॥ अभावःस्यादयंप्राप्तइतिभूतानिमेनिरे १९ धृशमुद्रिग्रमनसस्तेपौराःकुरुसंक्षये ॥ प्राक्रोशंतमहाराजस्वनुरक्तास्तदाभृशम् २०
॥ इति श्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकपर्वणि घृतराष्ट्रनिर्गमने दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्रोशमात्रंतोगत्वाददृशुस्तान्महार
थान् ॥ शारद्वतंरुपद्रौणिकृतवर्माणमेवच १ तेतुदृष्ट्वैवराजानंप्रज्ञाचक्षुपमीश्वरम् ॥ अश्रुकंठाविनिःश्वस्यरुदंतमिदमब्रुवन् २ पुत्रस्तवमहाराजकृत्वाकर्मसुदु
ष्करम् ॥ गतःसानुचरोराजनशकलोकंमहीपते ३ दुर्योधनवलान्मुक्तावयमेवत्रयोरथाः ॥ सर्वमन्यत्परिक्षीणसैन्यंतेभरतर्षभ ४ इत्येवमुक्काराजानंरुपःशारद्वत
स्ततः ॥ गांधारीपुत्रशोकार्तामिदंवचनमब्रवीत् ५ अभीतायुध्यमानास्तेघ्रंतःशत्रुगणान्बहून् ॥ वीरकर्माणिकुर्वाणाःपुत्रास्तेनिधनंगताः ६ ध्रुवंसंप्राप्यलोकां
स्तेनिर्मलान्शस्त्रनिर्जितान् ॥ भास्वरंदेहमास्थायविहरंत्यमराइव ७ नहिकश्चिद्विशूराणायुद्धयमानःपराइमुखः ॥ शस्त्रेणनिधनंप्राप्तोनचकश्चित्तांजलिः ॥
८ एवतांक्षत्रियस्याहुःपुराणाःपरमांगतिम् ॥ शस्त्रेणनिधनंसंख्येतन्नशोचितुमर्हसि ९ नचापिशत्रवस्तेषामृद्धयंतराज्ञिपांडवाः ॥ शृणुयत्कृतमस्माभिरश्व
त्थामपुरोगमैः १० अधर्मेणहतंश्रुत्वाभीमसेनेनतेसुतम् ॥ सुप्तंशिविरमासाद्यपांडूनांकदनंकृतम् ११ पंचालानिहताःसर्वेष्टुष्टुम्नपुरोगमाः ॥ द्रुपदस्यात्मजाश्चै
वद्रौपदेयाश्चपातिताः १२ तथाविशसनंकृत्वापुत्रशत्रुगणस्यते ॥ प्राद्रवामरणेस्थातुंनहिशक्यामहेत्रयः १३ तेहिशूरामहेष्वासाःक्षिप्रमेप्यंतिपांडवाः ॥ अम
र्षवशमापन्नवैरंप्रतिजिहीर्षवः १४ तेहतानात्मजान्श्रुत्वाप्रमताःपुरुषर्षभाः ॥ निरीक्षंतःपदंशूराःक्षिप्रमेवयशस्विनि १५ तेषांतुकदनंकृत्वासंस्थातुंनोत्सहा
महे ॥ अनुजानीहिनोराज्ञिमाचशोकेमनःकृथाः १६ राजंस्त्वमनुजानीहिधैर्यमातिष्ठचोत्तमम् ॥ दिष्टांतंपश्यचापित्वंक्षात्रंधर्मचकेवलम् १७ इत्येवमुक्काराजानं
कृत्वाचाभिप्रदाक्षिणम् ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणपुत्रश्चभारत १८ अवेक्षमाणाराजानंघृतराष्ट्रमनीषिणम् ॥ गंगामनुमहाराजतूर्णमश्वानचोदयन् १९

६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ दिष्टांतंमरणम् १७।१८।१९

स्त्री.१३

अ०

७११॥

॥ ६ ॥

२०।२१।२२।२३ तदनंतरंरुपाचार्यकृतवर्मन्यांवियोगानंतरम् २४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावेदीपेदशमोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ हतेष्विति १।२।३।४।५
अपक्रम्यतुतेराजन्सर्वेएवमहारथाः ॥ आमंत्रयान्योन्यमुद्रिग्रास्त्रिधातेप्रययुस्तदा २० जगामहास्तिनपुरंरुपःशारद्वतस्तदा ॥ स्वमेवराष्ट्रंहादिकयोद्रौणि
व्यासाश्रमंययौ २१ एवंप्रययुर्वारिवाक्षिमाणाःपरस्परम् ॥ भयार्ताःपांडुपुत्राणामागस्कृत्वाभहात्मनाम् २२ समेत्यवीराराजानंतदात्वनुदितेरवौ ॥ विप्र
जग्मुर्महात्मानोयथेच्छकमरिंदमाः २३ समासाद्याथवैद्रौणिपांडुपुत्रामहारथाः ॥ व्यजयंस्तेरणेराजन्विक्रम्यतदनंतरम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीप
र्वणिजलप्रदानिकपर्वणिकृपद्रौणिभोजदर्शनेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ हतेषुसर्वसैन्येषुधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ शुश्रुवेपितरंवृ
द्धनिर्यातंगजसाह्वयान् १ सोऽभ्ययात्पुत्रशोकार्तःपुत्रशोकपरिभुतम् ॥ शोचमानंमहाराजभ्रातृभिःसहितस्तदा २ अन्वीयमानोवीरेणदाशाहेणमहात्मना ॥
युयुधानेनचतथातथैवचयुयुत्सुना ३ तमन्वगात्सुदुःखार्ताद्रौपदीशोककार्शिता ॥ सहपांचालयोषिद्विर्थास्तत्रासन्समागताः ४ संगंगामनुवृंदानिस्त्रीणांभरत
सत्तम ॥ कुररीणामिवातीनांक्रोशंतीनांददर्शह ५ ताभिःपरिवृतोराजाक्रोशंतीभिःसहस्रशः ॥ ऊर्ध्वबाहुभिरार्ताभीरुदतीभिःप्रियाप्रियैः ६ कनुधर्मज्ञता
राज्ञःकनुसाऽद्यात्तशंसता ॥ यच्चावधीत्पितृन्भ्रातृन्गुरुपुत्रान्सखीनपि ७ घातयित्वाकथंद्रौणभीष्मंचांपेपितामहम् ॥ मनस्तेभून्महाबाहोहत्वाचापेज
यद्रथम् ८ किंनुराज्येनतेकार्यंपितृन्भ्रातृन्पश्यतः ॥ अभिमन्युंचदुर्धर्षद्रौपदेयांश्चभारत ९ अतीत्यतामहाबाहुःक्रोशंतीःकुररीरिव ॥ ववंदेपितरंज्येष्ठं
धर्मराजोयुधिष्ठिरः १० ततोऽभिवाद्यपितरंधर्मेणामित्रकर्षणः ॥ न्यवेदयंतनामानिपांडवास्तेऽपिसर्वशः ११ तमात्मजांतकरणंपितापुत्रवधार्दितः ॥ अ
प्रीयमाणःशोकार्तःपांडवंपरिषस्वजे १२ धर्मराजंपरिष्वज्यसांत्वयित्वाचभारत ॥ दुष्टात्माभीममन्वेच्छद्विषक्षुरिवपावकः १३ सकोपपावकस्तस्यशोकवा
युसमीरितः ॥ भीमसेनमयंदावंदिषक्षुरिवदृश्यते १४ तस्यसंकल्पमाज्ञायभीमंप्रन्यशुभंहरिः ॥ भीममाक्षिप्यपाणिभ्यांप्रददौभीममायसम् १५ प्रागेवतुम
हाशुद्धिर्बुद्धातस्येगितंहरिः ॥ संविधानंसहाप्राज्ञस्तत्रक्रेजनार्दनः १६ तंशुहीत्वैवपाणिभ्यांभीमसेनमयस्मयम् ॥ बभंजवलवान्मराजामन्यमानोवृकोदरम्
१७ नागायुतबलप्राणःसराजाभीममायसम् ॥ भंक्त्वाविमथितोरस्कःसुस्त्रावरुधिरंमुखात् १८ ततःपपातमेदिन्यांतथैवरुधिरोक्षितः ॥ प्रपुष्पिताग्रशिखरः
पारिजातइवद्रुमः १९ पत्यशृङ्गाच्चतंविद्वान्मृतोगावल्गणिस्तदा ॥ मैवमित्यब्रवीच्चैनंशमयन्सांत्वयन्निव २० सतृकोपंसमुत्सृज्यगतमन्युर्महामनाः ॥ हाहा
भीमेतिबुक्रोशन्नुपःशोकसमन्वितः २१ तंविदित्वागतक्रोधंभीमसेनवधार्दितम् ॥ वासुदेवोवरःपुंसामिदंवचनमब्रवीत् २२ माशुचोघृतराष्ट्रंत्वंनैषभीमस्त्वया
हतः ॥ आयसीप्रतिमाह्येषात्वयानिष्पातिताविभो २३

संबंधः ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ आक्षिप्य निवार्य आयसंलोहमयं १५ संविधानमायसस्यभीमस्यनिर्माणं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

प्रियाप्रियैःपांडवानांप्रियाःअभिमन्युप्रभृतयः अप्रियाःदुर्योधनादयःतेहेतुभिःक्रोशंतीभिरिति

२४ । २५ । २६ । २७ पुत्रेति धर्मावपकृतमालिगनच्छलेनभीमवधःकर्तव्यइत्याशया १८ वृकोदरेणअहताअपिनजीवेयुः गतायुधातेषानिमित्तांतरेणापिनाशाऽऽयंभावादिदिमावः २९ । ३०
॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ नतस्कथाःतन्नकृतवानसि अहमावर्षः ४ । ५ । ६ श्रेयोहिताहितेउच्यमानोनगृहीतइत्य

॥ ७ ॥
त्वाक्रोधवशमापन्नविदित्वाभरतर्षभ ॥ मयाऽपकृतःकौतेयोमृत्योर्दृष्टांतरगतः २४ नहितेराजशार्दूलबलेतुल्योऽस्तिकश्चन ॥ कःसहेतमहाबाहोवाहोर्विग्र
हणनरः २५ यथांतकमेनुप्राप्यर्जावन्काश्चिन्नमुच्यते ॥ एवंबाह्वंतरंप्राप्यतवजीवेन्नकश्चन २६ तस्मात्पुत्रेणयातेऽसौप्रतिमाकारिताऽऽयसी ॥ भीमस्यसे
यंकौरव्यतवैवोपहृतामया २७ पुत्रशोकाभिसंततंधर्मादपकृतंमनः ॥ तवरजेंद्रतेनत्वंभीमसेनांजिघांससि २८ नत्वेतत्क्षमंराजनहन्यास्त्वंयदृकोदरम् ॥
नहिपुत्रामहाराजजीवेयुस्तेकथंचन २९ तस्माद्यत्कृतमस्माभिर्मन्यमानैःशमंप्रति ॥ अनुमन्यस्वतत्सर्वमाचशोकेमनःकृथाः ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्री
पर्वणिजलप्रदानिकपर्वणिआयसभीमभंगेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततएनमुपातिष्ठन्नशौचार्थपरिचारिकाः ॥ कृतशौचंपुन
श्चैनंप्रोवाचमधुसूदनः १ राजन्नर्धातावेदास्तशास्त्राणिविधानिच ॥ श्रुतानिचपुराणानिराजधर्माश्चकेवलाः २ एवंविद्वान्महाप्राज्ञःसमर्थःसन्बलाबले ॥
आत्मापराधात्कस्मात्त्वंकुरुषेकोपमीदृशम् ३ उक्तवांस्त्वांतदैवाहंभीष्मद्रोणौचभारत ॥ विदुरःसंजयश्चैववाक्यंराजन्नतत्कृथाः ४ सवार्यमाणोनास्माकमका
र्षीर्वचनंतदा ॥ पांडवानधिकान्जानन्बलेशौर्येचकौरव ५ राजाहियःस्थिरप्रज्ञःस्वयंदोषानवेक्षते ॥ देशकालविभागंचपरंश्रेयःसविंदति ६ उच्यमानस्तु
यःश्रेयोमृच्छीतेनोहिताहिते ॥ आपदःसमनुप्राप्यसशोचत्यनयेस्थितः ७ ततोऽन्यवृत्तमात्मानंसमवेक्षस्वभारत ॥ राजंस्त्वंह्यविधेयात्मादुर्योधनवशोस्थि
तः ८ आत्मापराधादापन्नस्तत्किंभीमांजिघांससि ॥ तस्मात्संयच्छकोपंत्वंस्वमनुस्मरदुष्कृतम् ९ यस्तुतांस्पर्धयाक्षुद्रःपांचालीमानयत्सभाम् ॥ सहतोभीम
सेनेनवैरंप्रतिजिहीर्षता १० आत्मनोऽतिक्रमंपश्यपुत्रस्यचदुरात्मनः ॥ यदनागसिपांडूनांपरित्यागस्त्वयाकृतः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःस
कृष्णेनसर्वसत्यंजनाधिप ॥ उवाचदेवकीपुत्रंघृतराष्ट्रोमहीपतिः १२ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ पुत्रस्नेहस्तुबलवान्धैर्यान्मांसमचालयत् १३ दि
ष्ट्यातुपुरुषव्याघ्रोबलवान्सत्यविक्रमः ॥ त्वद्भुतोनागमत्कृष्णभीमोबाह्वंतरंमम १४ इदानींत्वहमव्यग्रोगतमन्युर्गतज्वरः ॥ मध्यमंपांडवंवीरंद्रष्टुमिच्छामिमा
धव १५ हतेषुपार्थिवेद्रेषुपुत्रेषुनिहतेषुच ॥ पांडुपुत्रेषुवैशर्मप्रतिश्वाप्यवतिष्ठते १६ ततःसभीमंचधनंजयंचमाद्याश्वपुत्रौपुरुषप्रवीरौ ॥ पस्पर्शगात्रैःप्र
रुदनसुगात्रानाश्वास्यकल्याणमुवाचचैतान् १७ ॥ इतिश्रीम०स्त्री०जलप्रदानिकप० घृतराष्ट्रकोपविमोचने पांडवपरिष्वंगोनामत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

त्रयः ७ । ८ । ९ । १० अनागसिअपराधाभावेपरित्यागोराज्याप्रदानेनतिरस्कारः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिस्त्री०नीलकंठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

घृतराष्ट्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ कल्पवादीहितवादी ६ एतद्वचःपांडवानशमुद्यतंवाक्यम् ७ । ८ । ९ नचास्यतांतामितिपाठे अस्यपनंदुर्योधनंतोषमाणायाभाशीर्वचनेनतोषयंत्यास्तेतवतां

॥ वैशंपायनउवाच ॥ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातास्ततस्तेकुरुपांडवाः ॥ अभ्ययुर्भ्रातरःसर्वेगांधारींसहकेशवाः १ ततोज्ञात्वाहतामित्रंयुधिष्ठिरमुपागतम् ॥ गांधारीपुत्र
शोकार्ताशुमेच्छदनिदिता २ तस्याःपापमभिप्रायंविदित्वापांडवान्प्रति ॥ ऋषिःसत्यवतीपुत्रःप्रागेवसमबुध्यत ३ संगंगायामुपस्पृश्यपुण्यगंधिपयःशुचि ॥
तंदेशमुपसंपेदेपरमर्षिर्मनोजवः ४ दिव्येनचक्षुषापश्यन्नमनसातद्गतेनच ॥ सर्वप्राणभृतांभावंसतत्रसमबुध्यत ५ सस्तुषामब्रवीत्कालेकल्यवादीमहातपाः ॥ शा
पकालमवाक्षिप्यशमकालमुदीरयन् ६ नकोपःपांडवेकार्योगांधारिशममाधुहि ॥ वचोनिगृह्यतामेतच्छृणुचेदंवचोमम ७ उक्ताऽस्यष्टादशाहानिपुत्रेणजय
मिच्छता ॥ शिवमाशास्वमेमातर्युध्यमानस्यशत्रुभिः ८ सातथायाच्यमानात्वंकालेकालेजयैषिणा ॥ उक्तवत्यसिगांधारियतोधर्मस्ततोजयः ९ नचाप्यतीतां
गांधारिवाचंतेवितथामहम् ॥ स्मरामितोषमाणायास्तथाप्रणिहिताह्यसि १० विग्रहेतुमुलेराज्ञांगत्वापारमसंशयम् ॥ जितंपांडुसुतैर्युद्धेनंधर्मस्ततोऽधिकः ११
क्षमाशीलापृरामृत्वासाऽद्यनक्षमसेकथम् ॥ अधर्मजहिधर्मज्ञेयतोधर्मस्ततोजयः १२ स्वंचधर्मपरिस्मृत्यवाचंचोक्तांमनस्विनि ॥ कोपंसंयच्छगांधारिमैवंभूःस
त्यवादिनि १३ ॥ गांधार्युवाच ॥ भगवन्नाभ्यसूयामिनैतानिच्छामिनश्यतः ॥ पुत्रशोकेनतुबलान्मनोविह्वलतीवमे १४ यथैवकुंत्याकौतेयारक्षितव्यास्तथाम
या ॥ तथैवघृतराष्ट्रेणरक्षितव्यामयायथा १५ दुर्योधनापराधेनशकुनेःसौवलस्यच ॥ कर्णदुःशासनाभ्यांचकृतोऽयंकुरुसंक्षयः १६ नापराध्यतिबीभत्सुर्नचपा
र्थोवृकोदरः ॥ नकुलःसहदेवश्चनैवजातुयुधिष्ठिरः १७ युध्यमानाहिकौरव्याःकृतमानाःपरस्परम् ॥ निहताःसहिताश्चान्यैस्तच्चनास्त्यप्रियंमम १८ किंतुकर्मा
करोद्भीमोवासुदेवस्यपश्यतः ॥ दुर्योधनंसमाहूयगदायुद्धेमहामनाः १९ शिक्षयाम्यधिकंज्ञात्वाचरंतंबहुधारणे ॥ अधोनाभ्याःप्रहृतवांस्तन्मेकोपमवर्षयत् २०
कथंनुधर्मधर्मज्ञैःसमुद्दिष्टंमहात्मभिः ॥ त्यजेयुराहवेश्वराःप्राणहेतोःकथंचन २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणि जलप्रदानिकपर्वणि गांधारीसांत्वनायांचतु
र्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्याभीमसेनोऽथभीतवत् ॥ गांधारींप्रत्युवाचेदंवचःसानुनयंतदा १ अधर्मोयादिवाधर्म
स्त्रासात्त्रमयाकृतः ॥ आत्मानंत्रातुकामेनतन्मेत्वंक्षंतुमर्हसि २ नहियुद्धेनपुत्रस्तेधर्म्येणसमहाबलः ॥ नशक्यःकेनचिद्धंतुमतोविषममाचरम् ३ अधर्मेणजि
तःपूर्वतेनचापियुधिष्ठिरः ॥ निरुताश्चसदैवस्मततोविषममाचरम् ४ सैन्यस्यैकोऽवशिष्टोऽयंगदायुद्धेनवीर्यवान् ॥ मांहवानहरेद्राज्यमितिवैतत्कृतंमया ५ रा
जपुत्रींचपांचालीमेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ भवत्याविदितंसर्वमुक्तवान्यत्सुतस्तव ६

तांवाचंवितथांनस्मराभीत्यन्वयः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

कृतमानाःकृताहंकाराः १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ तदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ उक्तवान्नहितेपतयःसंतीत्यादि ६

असंगुह्यानुमहस्य ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ अंतोष्ठात् अधरोष्ठात् उपरिचततमित्यर्थः दंतोष्ठादित्यपपाठः १६ वृषसेनेनकर्णपुत्रेण १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० किंचित्कमपि
 सुयोधनमसंगुह्यनशक्याभूःससागरा ॥ केवलाभोक्तुमस्माभिरतश्चैतत्कृतंमया ७ तथाऽप्याप्रियमस्माकंपुत्रस्तेसमुपाचरत् ॥ द्रौपद्यायत्सभामध्येसव्यमूरुमद
 शयत् ८ तदैववध्यःसोऽस्माकंदुराचारश्चतेसुतः ॥ धर्मराजाज्ञयाचैवस्थिताःस्मसमयेतदा ९ वैरमुद्दीपितंराज्ञिपुत्रेणतवतन्महत ॥ क्लेशिताश्वनेनित्यंततए
 तत्कृतंमया १० वैरस्यास्यगताःपारंहत्वादुर्योधनंरणे ॥ राज्यंयुधिष्ठिरःप्राप्तोवयंचगतमन्यवः ११ ॥ गांधार्युवाच ॥ नतस्यैषवधस्तातयत्प्रशंससिमेसुतम् ॥
 कृतवांश्चापितत्सर्वयादिदंभाषसेमयि १२ हताश्वेनकुलेयदुवृषसेनेनभारत ॥ अपिबःशोणितंसंख्येदुःशासनशरीरजम् १३ सद्भिर्विगर्हितंचोरमनार्यजनसेवितम् ॥
 कूरंकर्माकृथास्तस्मात्तदयुक्तंवृकोदर १४ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अन्यस्यापिनपातव्यंरुधिरंकिंपुनःस्वकम् ॥ यथैवात्मातथाभ्राताविशेषोनास्तिकश्चन १५ रु
 धिरंनव्यतिक्रामदंतोष्ठादंवाशुचः ॥ वैवस्वतस्तुतद्वेदहस्तौभेरुधिरोक्षितौ १६ हताश्वेनकुलंदृष्ट्वावृषसेनेनसंयुगे ॥ भातृणांसंप्रहृष्टानांत्रासःसंजनितोमया
 १७ केशपक्षपरामर्शद्रौपद्याभूतकारिते ॥ क्रोधाद्यदबुवंचाहंतच्चमेहदिवर्तते १८ क्षत्रधर्माह्युतोराज्ञिभवेयंशाश्वतीःसमाः ॥ प्रतिज्ञांतामानिस्तीर्यतस्तत्कृत
 वानहम् १९ नमामर्हसिगांधारिदोषेणपरिशंकितुम् ॥ अनिष्टह्यपुरापुत्रानस्मास्वनपकारिषु ॥ अधुनाकिंनुदोषेणपरिशंकितुमर्हसि २० ॥ गांधार्युवाच ॥ वृ
 द्धस्यास्यशतंपुत्रान्निघ्नंस्त्वमपराजितः ॥ कस्मान्नशेषेःकिंचियेनाल्पमपराधितम् २१ संतानमावयोस्तातवृद्धयोर्हतराज्ययोः ॥ कथमंधद्वयस्यास्यय
 धिरेकानवर्जिता २२ शेषेह्यवस्थितेतातपुत्राणामंतकेत्वयि ॥ नमेदुःखंभवेदेतद्यदित्वंधर्ममाचरेः २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुगांधारीयुधिष्ठिरम
 पृच्छत् ॥ कसराजेतिसक्रोधापुत्रपौत्रवधादिता २४ तामभ्यगच्छद्राजेंद्रोवेषमानःकृतांजलिः ॥ युधिष्ठिरस्त्वदंतत्रमधुरंवाक्यमब्रवीत् २५ पुत्रहंतानृ
 शंसोऽहंतवदेवियुधिष्ठिरः ॥ शापार्हःप्राथिवीनाशेहेतुभूतःशपस्वमाम् २६ नहिमेजीवितेनार्थोनराज्येनधनेनवा ॥ तादृशानसुहृदोहत्वामूढस्यास्यसुहृदुहः
 २७ तमेवंवादिनंभीतंसंनिकर्षगतंतदा ॥ नोवाचकिंचिद्गांधारीनिःश्वासपरमाधृशम् २८ तस्यावनतदेहस्यपादयोर्निपतिष्यतः ॥ युधिष्ठिरस्यनृपतेर्धर्मज्ञा
 दीर्घदर्शिनी २९ अंगुल्यग्राणिददृशेदेवीपट्टांतरेणसा ॥ ततःसकुनखीभूतोदर्शनीयनखोनृपः ३० तदृष्ट्वाचार्जुनोऽगच्छद्वासुदेवस्यपृष्ठतः ॥ एवंसंचेष्टमा
 नांस्तानितश्चेतश्चभारत ३१ गांधारीविगतक्रोधासांत्वयामासमाहवत् ॥ तयातेसमनुज्ञातामातरंवीरमातरम् ३२ अभ्यगच्छंतसाहिताःपृथापृथुलवक्षसः ॥
 चिरस्यदृष्ट्वापुत्रानसापुत्राधिभिरभिभुता ३३ वाष्पमाहारयद्देवीवस्त्रेणावृत्यवैमुखम् ॥ ततोवाष्पंसमुत्सृज्यसहपुत्रैस्तदापृथा ३४ अपश्यदेतानशस्त्रौघैर्वहृधा
 क्षतविक्षतान् ॥ सातानेकैकशःपुत्रानसंसृशंतीपुनःपुनः ३५ अन्वशोचतदुःखार्ताद्रौपदींचहतात्मजाम् ॥ रुदतीमथपांचालींददर्शपतितांभुवि ३६
 नशेषेःशेषेकमपिनरक्षितवानसि २१ नवर्जितावधकालेनत्यक्ता २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ कुमखीभूतोहस्तवेशाहतिशेषः ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६

३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ वांआवाम् ४४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकण्ठीने भारतभावदीपे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥ एवमिति अवकर्तनंमुद्रस्थानम् १ ॥ २

॥ द्रौपद्युवाच ॥ आर्येपुत्राःकृतेसर्वेसौभद्रसहितागताः ॥ नत्वांतेऽप्याभिगच्छंतिचिरंदृष्ट्वातपस्विनीम् ३७ किंनुराज्येनवैकार्यंविहीनायाःसुतैर्मम ॥ तांसमाश्वास
 यामासपृथापृथुललोचना ३८ उत्थाप्ययाज्ञसेर्नाहुरुदतींशोककरीताम् ॥ तथैवसहिताचापिपुत्रैरेनुगतानृप ३९ अभ्यगच्छतगांधारीमार्तामार्ततरास्वयम् ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तामुवाचाथगांधारीसहवच्चायशास्विनीम् ४० मैवंपुत्रीतिशोकार्तापश्यमामपिदुःखिताम् ॥ मन्येलोकविनाशोऽयंकालपर्यायनोदितः ४१
 अवश्यभावीसंप्राप्तःस्वभावालोमहर्षणः ॥ इदंतत्समनुप्राप्तंविदुरस्यवचोमहत ४२ असिद्धानुनयेकृष्णयदुवाचमहामतिः ॥ तस्मिन्नपरिहार्येऽर्थेव्यतीतेचविशे
 षतः ४३ माशुचोनहिशोच्यास्तेसंग्रामेनिधनंगताः ॥ यथैवाहंतथैवत्वंकोवामाश्वासयिष्याति ॥ ममैवह्यपराधेनकुलमग्र्यंविनाशितम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते
 स्त्रीपर्वणिजलप्रदानिकप० पृथापुत्रदर्शनेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ समाप्तंजलप्रदानिकंपर्व ॥ अथस्त्रीविलापपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुगांधारी
 कुरूणामवकर्तनम् ॥ अपश्यत्तत्रातिष्ठंतीसर्वदिव्येनचक्षुषा १ पतिव्रतामहाभागासमानव्रतचारिणी ॥ उग्रेणतपसायुक्तासततसत्यवादिनी २ वरदानेनकृष्ण
 स्यमहर्षेःपुण्यकर्मणः ॥ दिव्यज्ञानबलोपेताविविधंपर्यदेक्यत् ३ ददर्शसाशुद्धिमतीदूरादपियथांतिके ॥ र्णाजिरेनृवीराणामहुतंलोमहर्षणम् ४ अस्थिवेशवसा
 कीर्णशोणितौघपरिभुतम् ॥ शरीरैर्वहृसाहस्रैर्विनिकीर्णसमततः ५ गजाश्वस्थयोधानामावृतंरुधिराविलैः ॥ शरीरैरिशिरस्कैश्चविदेहैश्चशिरोगणैः ६ गजाश्वनर
 नारीणांनिःस्वनैरभिसंवृतम् ॥ सृगालवक्त्राकोलकंककाकानिषेवितम् ७ रक्षसांपुरुषादानांमोदनंकुरराकुलम् ॥ अशिवाभिःशिवाभिश्चनादितंग्रध्रसेवितम् ८
 ततोव्यासाभ्यनुज्ञातोघृतराश्रेमहीपतिः ॥ पांडुपुत्राश्चतेसर्वेयुधिष्ठिरपुरोगमाः ९ वासुदेवंपुरस्कृत्यहतबंधुंचपार्थिवम् ॥ कुरुस्त्रियःसमासाद्यजग्मुरायोधनंप्र
 ति १० समासाद्यकुरुक्षेत्रंताःस्त्रियोनिहतेश्वराः ॥ अपश्यंतहतांस्तत्रपुत्रान्भ्रातृन्पितृन्पतीन् ११ क्रव्यादैर्भक्ष्यमाणान्वैगोमायुवलवायसैः ॥ भूतैःपिशाचैर
 क्षोभिर्विवैश्वनिशाचरैः १२ रुद्राक्रीडनिभंदृष्ट्वातदाविशसनंस्त्रियः ॥ महार्हेभ्योऽथयानेभ्योविक्रोशंत्योनिपोतिरे १३ अहृष्टपूर्वपश्यंत्योदुःखार्ताभरतस्त्रियः ॥
 शरीरेष्वस्वलन्नन्याःपतंत्यश्वापराभुवि १४ श्रांतानांचाप्यनाथानांसीत्काचनचेतना ॥ पांचालकुरुयोषाणांरूपणंतदभून्महत १५ दुःखोपहतचित्ताभिःसमं
 तादनुनादितम् ॥ दृष्ट्वाऽऽयोधनमत्युग्रंधर्मज्ञासुबलात्मजा १६ ततःसापुंडरीकाक्षमामंयपुरुषोत्तमम् ॥ कुरूणांविशंसदृष्ट्वाइदंवनमब्रवीत् १७ पश्यैत्वाःपुंडरी
 काक्षस्तुयामेनिहतेश्वराः ॥ प्रवर्णिकेशाःक्रोशंतीःकुररीरैवमाधव १८ अमूस्त्वभिसमागम्यस्मरंत्योभर्तृजान्गुणान् ॥ पृथगेवाभिधावंत्यःपुत्रान्भ्रातृन्पितृन्पतीन् १९

वीरसूभिर्महाराजहतपुत्राभिरावृतम् ॥ कचिच्चवीरपत्नीभिर्हतवीराभिरावृतम् २० शोभितंपुरुषव्याघ्रैःकर्णभीष्माभिमन्युभिः ॥ द्रोणद्रुपदशल्यैश्चञ्चलाद्भिरि
 वपावकैः २१ काचनैःक्वचैर्निष्कैर्मणिभिश्चमहात्मनाम् ॥ अंगदैर्हस्तकेयूरैःस्रग्भिश्चसमलंकृतम् २२ वीरबाहुविसृष्टाभिःशक्तिभिःपरिधैरापि ॥ खड्गैश्चविधि
 धैस्तीक्ष्णैःसशरैश्चशरासनैः २३ क्रव्यादसंधैर्मुदितैस्तृष्टिभिःसहितैःकचिच्च ॥ कचिदाक्रीडमानैश्चशयानैश्चापरैःकचिच्च २४ एतदेवंविधंवीरसंप्रशयायोधनं
 विभा ॥ पश्यमानाहिदह्यामिशोकेनाहंजनार्दन २५ पंचालानांकुरुणांचविनाशेमुमुदन् ॥ पंचानामपिभूतानामहंवधमचितयम् २६ तान्सुपर्णाश्चगृध्रा
 श्वकर्षयंत्यसृगुक्षिताः ॥ विगृह्यचरणैर्गृध्राभक्षयंतिसहस्रशः २७ जयद्रथस्यकर्णस्यतथैवद्रोणभीष्मयोः ॥ अभिमन्योर्विनाशंचकश्चित्तयितुमर्हति २८ अव
 ध्यकल्पान्निहतान्गतसत्वानचेतसः ॥ गृध्रकंकवटश्येनश्चसृगालादनीकृतान् २९ अमर्षवशमापन्नान्दुर्योधनवशोस्थितान् ॥ पश्येमान्पुरुषव्याघ्रान्संशांता
 न्पावकानिव ३० शयानायेपुरासर्वेष्टूनिशयनानिच ॥ विपन्नास्तेऽद्यवसुधांविष्टतामधिशेरते ३१ बंदिभिःसततंकालेस्तुवाद्भिरभिनंदिताः ॥ शिवानाम
 शिवाघोराःशृण्वंतिविविधागिरः ३२ येषुराशेरतेवीराःशयनेपुयशास्त्रिनः ॥ चंदनागुरुदिग्वांगास्तेऽद्यपांसुपुशेरते ३३ तेषामाभरणान्येतेगृध्रगोमा
 युवायसाः ॥ आक्षिपंतिशिवाघोराःविनदंत्यःपुनःपुनः ३४ बाणान्विनिशितान्पीतान्निस्त्रिंशान्निमलागदाः ॥ युद्धाभिमनिनःसर्वेजीवंतइवविभ्राति ३५ सु
 रूपवर्णाबहवःक्रव्यादैरवघट्टिताः ॥ ऋषभप्रतिरूपाश्चशेरतेहरितस्रजः ३६ अपरेपुनरालिङ्ग्यगदाःपरिघवाहवः ॥ शेरतेऽभिमुखाःशूरादयिताइवयोषितः
 ३७ विभ्रतःक्वचान्यन्येविमलान्यायुधानिच ॥ नघर्षयंतिक्रव्यादाजीवंतीतिजनार्दन ३८ क्रव्यादैःकृष्यमाणानामपरेषामहात्मनाम् ॥ शातकौभ्यःस्रज
 श्वित्राविप्रकीर्णाःसमंततः ३९ एतेगोमायवोभीमानिहतानांयशास्त्रिणां ॥ कंठांतरगतान्हारानाक्षिपंतिसहस्रशः ४० सर्वेष्वपररात्रेषुयाननंदंतबंदिनः ॥
 स्तुतिभिश्चपराध्याभिरुपचरिश्चाशिक्षिताः ४१ तानिमाःपरिदेवंतिदुःखार्ताःपरमांगनाः ॥ कृपणंशृणुशार्दूलदुःखशोकार्दिताभृशम् ४२ रक्तोत्पलवनानीव
 विभांतिरुचिराणिच ॥ मुखानिपरमस्त्रीणांपरिशुष्काणिकेशव ४३ रुदिताद्भिरताह्येताध्यायंत्यःसपरिच्छदाः ॥ कुरुस्त्रियोऽभिगच्छंतितेनेवदुःखिताः
 ४४ एतान्यादित्यवर्णानितपनीयनिभानिच ॥ रोषरोदनताम्राणिवक्राणिकुरुयोषिताम् ४५ श्यामानांवरवर्णानांगौरीणामेकवाससाम् ॥ दुर्योधनवरस्त्रीणां
 पश्यदृष्टानिकेशव ४६ आसामपरिपूर्णार्थनिशम्यपरिदेवितम् ॥ इतरेतरसंकंदान्नविजानंतियोषितः ४७ एतादीर्घभिवोच्छस्यविकुश्यचविलप्यच ॥ वि
 स्पंदमानादुःखेनवीराजहतिजीवितम् ४८

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ एताःशोचंतीरभिलक्षयेतिशेषः ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ विजग्धान् मलितान् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ७ ॥
 बह्व्यादृष्टाशरीराणिक्रोशंतिविलपंतिच ॥ पाणिभिश्चापराघ्नंतिशिरांसिमृदुपाणयः ४९ शिरोभिःपतितैर्हस्तैःसर्वगैर्यथशःकृतैः ॥ इतरेतरसंप्रकैराकीर्णा
 भातिमेदिनी ५० विशिरस्कानथोकायानदृष्टाह्येताननिंदितान् ॥ मुह्यंत्यनुगतानार्योविदेहाशिरांसिच ५१ शिरःकायेनसंधायप्रेक्षमाणाविचेतसः ॥ अप
 श्यंत्योपरंतत्रनेदमस्येतिदुःखिताः ५२ बाहुरुचरणानन्यान्विशिखोन्मथितान्पृथक् ॥ संदधत्योऽसुखाविष्टामूर्च्छत्येताःपुनःपुनः ५३ उत्कृत्यशिरसश्चान्या
 न्विजग्धान्मृगपक्षिभिः ॥ दृष्ट्वाकाश्चिन्नजानंतिभर्तृन्भरतयोषितः ५४ पाणिभिश्चापराघ्नंतिशिरांसिमधुसूदन ॥ प्रेक्ष्यभ्रातृन्पितृन्पुत्रान्पतींश्चनिहतान्परैः
 ५५ बाहुभिश्चसखड्गैश्चशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ अगम्यकल्पापृथिवीमांसशोणितकर्दमा ५६ बभूवभरतश्रेष्ठप्राणिभिर्गतजीवितैः ॥ नदुःखेषूचिताःपूर्वदुःखं
 गाहंत्यनिदिताः ५७ भातृभिःपतिभिःपुत्रैरुपाकीर्णावसुंधरा ॥ यूथानीवकिशोरीणांसुकेशीनाजनार्दन ५८ स्नुषाणांघृतराष्ट्रस्यपश्यदृष्टान्यनेकशः ॥ इतो
 दुःखतरंकिनुकेशवप्रतिभातिमे ५९ यदिमाःकुर्वतेसर्वारूपमुञ्जावचंस्त्रियः ॥ नूनमाचरितंपापमयापूर्वेषुजन्मसु ६० यापश्यामिहतान्पुत्रान्पौत्रान्भ्रातृ
 श्वमाधव ॥ एवमार्ताविलपतीसमाभाष्यजनार्दनम् ॥ गांधारीपुत्रशोकार्ताददर्शनहतंसुतम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापपर्वणिआयोधनदर्श
 नेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनंहतंदृष्ट्वागांधारीशोककर्षिता ॥ सहसान्यपतद्भूमौछिन्नेवकदलीवने १ सातुलब्ध्वापुनःसंज्ञांवि
 कुश्यचविलप्यच ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्यशयानंरुधिरोक्षितम् २ परिष्वज्यचगांधारीकृपणंपर्यदेवयत् ॥ हाहापुत्रतिशोकार्ताविललापाकुलेद्रिया ३ सुगूढजडु
 विपुलंहारनिष्कविभूषितम् ॥ वारिणानेत्रजेनोरःसिंचंतीशोकतापिता ४ समीपस्थंहृषीकेशमिदंवचनमब्रवीत् ॥ उपस्थितेऽस्मिन्संग्रामेज्ञातीनांसक्षयेविभो
 ५ मामयंप्राहवाष्णैयप्रांजलिर्नृपसत्तमः ॥ अस्मिन्ज्ञातिसमुद्धर्षेजयमंबवान्ब्रवीतुमे ६ हत्युक्तेजानतीसर्वमहंस्वव्यसनागमम् ॥ अब्रुवंपुरुषव्याघ्रयतोधर्मस्त
 तोजयः ७ यथाचयुध्यमानस्त्वंनवैमुह्यसिपुत्रक ॥ ध्रुवंशस्त्रजितान्लोकान्प्राप्स्यस्यमरवत्प्रभो ८ इत्येवमब्रुवंपूर्वनैनंशौचामिवैप्रभो ॥ घृतराष्ट्रंशुचामिकृप
 णंहतबांधवम् ९ अमर्षणंयुधांश्रेष्ठंरुतास्त्रयुद्धदुर्भदम् ॥ शयानंवीरशयनेपश्यमाधवमेसुतम् १० योऽयंमूर्धावसिक्तानामग्रेयातिपरंतपः ॥ सोऽयंपांसुपुशेते
 ऽद्यपश्यकालस्यपर्ययम् ११ ध्रुवंदुर्योधनोवीरोगतिसुलभतांगतः ॥ तथाह्यभिमुखःशेतेशयनेवीरसेविते १२ यंपुरापथुपासीनारमयंतिवरस्त्रियः ॥ तंवीर
 शयनेसुत्तरमयंत्यशिवाःशिवाः १३ यंपुरापथुपासीनारमयंतिमहीक्षितः ॥ महीतलस्थंनिहतंघृष्टास्तंपथुपासते १४ यंपुराव्यजनैरम्यैरुपवीजंतियोषितः ॥
 तमद्यपक्षव्यजनैरुपवीजंतिपक्षिणः १५ एषशेतेमहाषाडुर्बलवान्सत्यविक्रमः ॥ सिंहेनेवद्विपःसंख्येभामिसेनेनपातितः १६

दुर्योधनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ पंचशाखाभ्यांपंचांगुलिभ्यांपाणिभ्यां ३० । ३१ । ३२ । ३३ इतिस्त्रीपर्वणि
 पश्यदुर्योधनं कृष्णशयानं रुधिराक्षितम् ॥ निहतं भीमसेनेन गदासंभृज्यभारत १७ अक्षौहिणीर्महाबाहुर्दशैकाचकेशव ॥ आनयद्यःपुरासंख्येसोऽनयान्निघनं
 गतः १८ एषदुर्योधनःशेतेमहेष्वसोमहाबलः ॥ शार्दूलइवसिंहेनभीमसेनेनपातितः ॥ विदुरंह्यवमन्यैषपितरंचैवमंदभाक् ॥ बालोद्वद्वावमानेनमंदोमृत्युव
 शंगतः २० निःसपत्न्यामहीयस्यत्रयोदशसमाःस्थिता ॥ सशेतेनिहतोभूमौपुत्रोमेपृथिवीपतिः २१ अपश्यंकृष्णपृथिवीधार्तराष्ट्रानुशासिताम् ॥ पूर्णाहस्ति
 मवाश्वैश्ववाष्णेयनतुतच्चिरम् २२ तामेवाद्यमहाबाहोपश्याम्यन्यानुशासिताम् ॥ हीनाहस्तिगवाश्वेनकिंनुजीवामिमाधव २३ इदंकष्टतरंपश्यपुत्रस्यापि
 वधान्मम ॥ यदिमाःपर्युपासंतेहतान्शूरानुरणेस्त्रियः २४ प्रकीर्णकेशांसुश्रोणीदुर्योधनशुभांकगाम् ॥ रुक्मवेदीनिभांपश्यंकृष्णलक्ष्मणमातरम् २५ नूनमे
 पापुराबालाजीवमानेमहीभुजे ॥ भुजावाश्रित्यरमतेसुभुजस्यमनस्विनी २६ कथंतुशतधानेदंहृदयंमदीर्यते ॥ पश्यंत्यानिहतंपुत्रंपुत्रेणसहितरणे २७ पुत्रं
 रुधिरसंसिक्तमुपजिघ्रत्यनिदिता ॥ दुर्योधनंतुवामोरूपाणिनापरिमार्जती २८ किंनुशोचतिभर्तारंपुत्रंचेषामनस्विनी ॥ तथाह्यवस्थिताभातिपुत्रंचाप्यभि
 वीक्ष्यसा २९ स्वशिरःपंचशाखाभ्यामभिहत्यायतेक्षणा ॥ पतत्युरसिवीरस्यकुरुराजस्यमाधव ३० पुंडरीकानिभाभातिपुंडरीकांतरप्रभा ॥ मुखंविमृज्यपु
 त्रस्यभर्तुश्चैवतपस्विनी ३१ यदिसत्यागमाःसंतियदिवैश्रुतयस्तथा ॥ ध्रुवलोकानवाप्तोऽयंनृपोबाहुबलार्जितान् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलाप
 पर्वणिदुर्योधनदर्शनेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ पश्यमाधवपुत्रान्मेशतसंख्यान्जितकृमान् ॥ गदयाभीमसेनेनभूयिष्ठंनिहतानुरणे १ इदं
 दुःखतरंमेऽद्ययदिमामुक्तमूर्धजाः ३ हतपुत्रारणेबालाःपरिधावंतिमेस्तुषाः २ प्रासादतलचारिण्यश्वरणैर्भूषणान्वितैः ॥ आपन्नायत्स्पृशंतीमांरुधिराद्रांसुं
 धराम् ३ कच्छादुत्सारयंतिस्मृग्रगोमायुवायसान् ॥ दुःखेनार्ताविघूर्णेत्योमताइवचरंत्युत ४ एषाऽन्यात्वनवद्यांगीकरसंमितमध्यथा ॥ घोरमायोधनंहृद्वा
 निपतत्यतिदुःखिता ५ दृष्ट्वापार्थिवसुतामेतालक्ष्मणमातरम् ॥ राजपुत्रीमहाबाहोमनोनल्पशाम्यति ६ भ्रातृश्वान्याःपितृश्वान्याःपुत्रांश्वनिहताम्
 भुवि ॥ दृष्ट्वापरिपतंत्येताःप्रगृह्यसुमहाभुजान् ७ मध्यमानांतुनारीणांवृद्धानांचापराजित ॥ आक्रंदंहतबंधूनांदारुणेशैशेऽश्रुणु ८ रथनीडानिदेहांश्वहता
 नांगजवाजिनाम् ॥ आश्रित्यश्रममोहार्ताःस्थिताःपश्यमहाभुज ९ अन्यांचापहतंकायाच्चारुकुंडलमुत्रसम् ॥ स्वस्यबंधोःशिरःकृष्णगृहीत्वापश्यतिष्ठतीम्
 १० पूर्वजातिकृतंपापंमन्येनारूपमिवानघ ॥ एताभिर्निर्वद्याभिर्मयाचैवालपमेधया ११ यदिदंधर्मराजेनपातितंनोजनार्दन ॥ नहिनाशोऽस्तिवाष्णेयक
 र्मणोःशुभपापयोः ॥ प्रत्यग्रवयसःपश्यदर्शनीयकुचाननाः १२

नीलकंठीये भारतभावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पश्येति १ । २ । ३ । ४ करसंमितमध्यमासुष्टिप्रमितमध्या ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ७ ॥
 कुलेषुजाताहीमत्यःकृष्णपक्षमाक्षिमूर्धजाः १३ हंसगद्गदभाषिण्योदुःखशोकप्रमोहिताः ॥ सारस्यइववाशंत्यःपतिताःपश्यमाधव १४ फुल्लपद्मप्रकाशानिपुं
 डरीकाक्षयोषिताम् ॥ अनवद्यानिवक्राणितापयत्येषरश्मिवान् १५ ईर्षुणांममपुत्राणांवासुदेवावरोधनम् ॥ मत्तमातंगदपाणांपश्यंत्यद्यपृथग्जनाः १६ शतचं
 द्राणिचर्माणिध्वजांश्चादित्यवर्चसः ॥ रौक्माणिचैववर्माणिनिष्कानपिचकांचनान् १७ शीर्षत्राणानिचेतानिपुत्राणामिमाहीतले ॥ पश्यदीप्तानिगोविंदपावकान्सु
 हुतानिव १८ एषदुःशासनःशेतेशूरेणामित्रघातिना ॥ पीतशोणितसर्वांगोयुधिभीमेनपातितः १९ गदयाभीमसेनेनपश्यमाधवमेसुतम् ॥ द्यूतकेशाननुस्मृ
 त्यद्रौपदीनोदितेनच २० उक्ताह्यनेनपांचालीसभायांचूतनिर्जिता ॥ प्रियंचिकीर्षिताभ्रातुःकर्णस्यचजनार्दन २१ सदैवसहदेवेननकुलेनार्जुनेनच ॥ दासी
 भूताऽसिपांचालिक्षिप्रंप्रविशनोऽहान् २२ ततोऽहमद्भुवंकृष्णतदादुर्योधनंनृपम् ॥ मृत्युपाशपरिक्षिप्तंशकुर्निपुत्रवर्जय २३ निबोधेनंसुदुर्बुद्धिमातुलंकलहापि
 यम् ॥ क्षिप्रमेनंपरित्यज्यपुत्रशाम्यस्वपांडवैः २४ नबुद्धयसेत्वंदुर्बुद्धेभीमसेनममर्षणम् ॥ वाङ्माराचैस्तुदंस्तीक्ष्णैरुल्काभिरिवकुंजरम् २५ तानेवंरहसिकु
 द्धोवाक्शल्यानवधारयन् ॥ उत्ससर्जविषंतेषुसर्पोऽपिभेष्विव २६ एषदुःशासनःशेतेविक्षिप्यविपुलौभूजौ ॥ निहतोभीमसेनेनसिंहेनेवमहागजः २७ अ
 त्यर्थमकरोद्रौद्रभीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ दुःशासनस्ययत्कुद्धोऽपिवच्छोणितमाहवे २८ ॥ इतिश्री०स्त्री०स्त्रीविलापप०गांधारीवाक्येअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥
 गांधार्युवाच ॥ एषमाधवपुत्रोमेविकर्णःप्राज्ञसंमतः ॥ भूमौविनिहतःशेतेभीमेनशतधाकृतः १ गजमध्येहतःशेतेविकर्णोमधुसूदन ॥ नीलमेघपरिक्षिप्तःशर
 दीवनिशाकरः २ अस्यचापग्रहेणैवपाणिःकृतकिणोमहान् ॥ कथंचिच्छिद्यतेगृध्रैस्तुकामैस्तलत्रवान् ३ अस्यभार्याऽऽमिषप्रेप्सूनृग्रकाकांस्तपस्विनी ॥
 वारयत्यनिशंबालानचशकनोतिमाधव ४ युषावृंदारकःशूरोविकर्णःपुरुषर्षभ ॥ सुखोषितःसुखार्हश्चशेतेपांसुपुमाधव ५ कर्णिनालीकनाराचैर्भिन्नमर्मा
 णमाहवे ॥ अद्यापिनजहात्येनंलक्ष्मीर्भरतसत्तमम् ६ एषसंग्रामशूरेणप्रतिज्ञांपालयिष्यता ॥ दुर्मुखोभिमुखःशेतेहतोऽरिगणहारणे ७ तस्यैतद्गदनंकृष्ण
 श्वापदैर्धर्मक्षितम् ॥ विभात्यभ्याधिकंतातसप्तम्यामिवचंद्रमाः ८ शूरस्यहिरण्यकृष्णपश्यान्ननमथेदृशम् ॥ सकथंनिहतोऽमित्रैःपांसून्ग्रसतिमेसुतः ९ यस्या
 हवमुखेसौम्यस्थातानैवोपपद्यते ॥ सकथंदुर्मुखोऽमित्रैर्हतोविबुधलोकजित् १० चित्रसेनंहतंभूमौशयानंमधुसूदन ॥ धार्तराष्ट्रमंपश्यप्रतिमानंधनुष्मताम्
 ११ तंचित्रमाल्याभरणंयुवत्यःशोककर्षिताः ॥ क्रव्यादसंधैःसहितारुदत्यःपर्युपासते १२ स्त्रीणांरुदितनिर्घोषःश्वापदानांचगर्जितम् ॥ चित्ररूपमिदं
 कृष्णविचित्रप्रतिभातिमे १३ युषावृंदारकोनित्यंप्रवरस्त्रीनिषेवितः ॥ विविशतिरसौशेतेध्वस्तःपांसुपुमाधव १४

एषमाधवेतिस्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१९। १६। १७। १८। १९। २०। २१ ॥ इतिस्त्रीपर्वणि नीलकंठीये मारतभावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ अथ्यर्धगुणसार्धगुणम् १। २। ३। ४। ५। ६। ७

शरसंरुत्तवर्माणवीरंविशसनेहतम् ॥ परिवार्यासतेष्टघ्राःपश्यकृष्णविर्विशतिम् १५ प्रविश्यसमरेश्वरःपांडवानामनीकिनीम् ॥ सर्वीरशयनेशेतेपरःसत्पुरुषोचिते
 १६ स्मितोपपन्नं सुनसं सुधुताराधिपोपमम् ॥ अतीवशुभ्रं वदनं कृष्णपश्यविर्विशतेः १७ एनंहिपर्युपासंते बहुधावरयोषितः ॥ क्रीडंतमिव गंधर्वदेवकन्याः सहस्र
 शः १८ हंतारं परसैन्यानां शूरं समितिशोभनम् ॥ निवर्हणममित्राणां दुःसहं विषहेतकः १९ दुःसहस्यैतदाभाति शरीरं संवृतं शरैः ॥ गिरिरात्मगतैः फुल्लैः कर्ण
 कारैरिवाचितः २० शातकौम्यास्त्रजाभातिकवचेन च भास्वता ॥ अग्निनेव गिरिः श्वेतोगतासुरपिदुःसहः २१ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि
 गांधारीवाक्ये एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ गंधार्युवाच ॥ अथ्यर्धगुणमाहृयं बलेशौर्यैश्च केशव ॥ पित्रात्वया च दाशार्हदं संसिंहमिवोत्कटम् १ यो वि
 भेदचमूमेकोममपुत्रस्य दुर्भेदात् ॥ समूत्वा मृत्युरन्येषां स्वयं मृत्युवशंगतः २ तस्योपलक्ष्ये कृष्णकर्णैरमिततेजसः ॥ अभिमन्योर्हतस्यापि प्रभानैवोपशाम्यति
 ३ एषा विराटदुहिता स्नुषा गांडीवधन्वनः ॥ आर्ता बालं पतिं वीरं दृष्ट्वा शोचत्यनिदिता ४ तमेषा हि समागम्य भार्या भर्तारं मंतेके ॥ विराटदुहिता कृष्णपाणिना परि
 मार्जति ५ तस्य वक्रमुपाघ्राय सौभद्रस्य मनस्विनी ॥ विबुद्धकमलाकारं कंबुवृत्तशिरोधरम् ६ काम्यरूपवती चैषा परिष्वजति भामिनी ॥ लज्जमाना पुरा चैनं माध्वीक
 मदमूर्च्छिता ७ तस्य क्षतजसंदिग्धं जातरूपपरिष्कृतम् ॥ विमुच्य क्वचं कृष्णशरीरमभिधीक्षते ८ अवेक्षमाणा तं बाला कृष्णत्वामभिभाषते ॥ अयं ते पुंडरीकाक्षसदृ
 शाक्षो निपातितः ९ बलेर्वयि च सदृशस्तेजसा चैव तेऽनघ ॥ रूपेण च तथाऽत्यर्थं शेते भुवि निपातितः १० अत्यंतं सुकुमारस्य रां क्वाजिनशायिनः ॥ कच्चिदद्य
 शरीरं ते भूमौ न परितप्यते ११ मातंगभुजवर्माणौ ज्याक्षेपकठिनत्वचौ ॥ कांचनांगदिनौ शेते निक्षिप्य विपुलौ भुजौ १२ व्यायम्य बहुधानूनं सुखसुप्तश्रमा
 दिव ॥ एवं विलपती मार्तानं हि मामभिभाषसे १३ न स्मराम्यपराधं ते किं मानं प्रतिभाषसे ॥ ननु मां त्वं पुरा दुरादभिधीक्ष्याभिभाषसे १४ न स्मराम्यपराधं मे किं मानं प्र
 तिभाषसे ॥ आर्यामार्यसुभद्रां त्वामिमांश्च त्रिदशोपमान् १५ पितृन्मां चैव दुःखार्तां विहाय क्व गमिष्यासि ॥ तस्य शोणितदिग्धान्वैकेशानुद्यम्य पाणिना १६ उत्संगे
 वक्रमाधाय जीवंतामेव प्रच्छति ॥ स्वस्त्रीयं वासुदेवस्य पुत्रं गांडीवधन्वनः १७ कथं त्वारणमध्यस्थं जहुरे ते महारथाः ॥ विगस्तुकूरकर्तृस्तान् कृपकण्ठजयद्रथान्
 १८ द्रोणद्रोणायनीचोभौ यैरहं विधवाकृता ॥ रथर्षभाणां सर्वेषां कथमासीत्तदा मनः १९ बालं त्वां परिवार्यैकं मम दुःखाय जघुषाम् ॥ कथं नु पांडवानां च पंचालानां
 तु पश्यताम् २० त्वं वीरनिधनं प्राप्तो नाथवान् सन्ननाथवत् ॥ दृष्ट्वा बहुभिराक्रंदेनिहतं त्वां पिता तव २१ वीरः पुरुषशादूलः कथं जीवति पांडवः ॥ नराज्यलाभो वि
 पुलः शत्रूणां च पराभवः २२

८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ वपुःशस्ताकृतिः । 'वपुःकृबिंतनां शस्ताकृतावपि' इति मेदिनी ३४। १५ ॥ इतिस्त्रीपर्वणि नीलकंठीये मारतभावदीपे विंशतित
 प्रीतिघास्यति पार्थानां त्वामृते पुष्करेक्षण ॥ तव शस्त्रजितौ लोकां धर्मेण च दमेन च २३ क्षिप्रमन्वागमिष्यामि तत्र मां प्रतिपालय ॥ दुर्मरं पुनरप्राप्ते काले भवतिके
 नचित् २४ यदहं त्वारणे दृष्ट्वा हतं जीवामि दुर्भगा ॥ कामिदानो नरव्याघ्रश्लक्ष्णया स्मितया गिरा २५ पितृलोके समेत्या न्यां मामि वामं त्रयिष्यसि ॥ नूनमप्स
 रसां स्वर्गे मनांसि प्रमथिष्यसि २६ परमेण च रूपेण गिरा च स्मितपूर्वया ॥ प्राप्य पुण्यकृतौ लोकां प्सरोभिः समेयिवान् २७ सौभद्रविहरन काले स्मरेथाः सुकृता
 निमे ॥ एतावानिह संवासो विहितस्ते मया सह २८ षण्मासान् सप्तमे मासि त्वं वीरनिधनंगतः ॥ इत्युक्तवचनामेतामपकर्षति दुःखिताम् २९ उत्तरां मोघसंकल्पा
 मत्स्यराजकुलस्त्रियः ॥ उत्तरामपकृष्यैनामार्तामार्ततराः स्वयम् ३० विराटं निहतं दृष्ट्वा क्रोशंति विलपंति च ॥ द्रोणास्त्रशरसंकृतं शयानं रुधिरोक्षितम् ३१ वि
 राटं वितुदंत्येतेष्टघ्नो मायुवायसाः ॥ वितुद्यमानं विहगैर्विराट्मासितेक्षणाः ३२ न शक्नुवन्ति विहगात्रिवारयितुमातुराः ॥ आसामातपतप्तानामायासेन च यो
 पिताम् ३३ श्रमेण च विवर्णानां वक्राणां विभ्रुतं वपुः ॥ उत्तरं चाभिमन्युं च कांबोजं च सुदक्षिणम् ३४ शिशूनेतान् हतान् पश्य लक्ष्मणं च सुदर्शनम् ॥ आयोध
 नशिरोमध्ये शयानं पश्य माधव ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि गांधारीवाक्ये विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ गंधार्युवाच ॥ एष वै कर्तनः
 शेते महेष्वासो महारथः ॥ ज्वलितानलवत्संख्ये संशातः पार्थतेजसा १ पश्य वै कर्तनं कर्णं निहत्यातिरथान् बहून् ॥ शौणितौ घपरीतां गं शयानं पतितं भुवि २ अ
 मर्षी दीर्घरोपश्च महेष्वासो महाबलः ॥ रणे विनिहतः शेते शूरो गांडीवधन्वना ३ यं स्म पांडवसंत्रासान् मम पुत्रामहारथाः ॥ प्रायुध्यंत पुरस्कृत्य मातंग इव यूथ
 पम् ४ शादूलमिव सिंहेन समरे सव्यसाचिना ॥ मातंगमिव मत्तेन मातंगेन निपातितम् ५ समेताः पुरुषव्याघ्रनिहतं शूरमाहवे ॥ प्रकीर्णमूर्धजाः पत्न्योरुदत्यः
 पर्युपासते ६ उद्विग्नाः सततं यस्माद्दर्शनाजोयुधिष्ठिरः ॥ त्रयोदशसमानि द्रांचितयन्नाध्यगच्छत ७ अनाघृष्यः परैर्युद्धेश्नुभिर्मघवानिव ॥ युगांताग्निरिवा
 चिष्मान्ना हिमवानिव निश्चलः ८ समूत्वा शरणं वीरो धार्तराष्ट्रस्य माधव ॥ भूमौ विनिहतः शेते वातमग्र इव द्रुमः ९ पश्य कर्णस्य पत्नी त्वं वृषसेनस्य मातरम् ॥ लाल
 प्यमानां करुणं रुदतीं पतितां भुवि १० आचार्यशापोऽनुगतो भ्रुवं त्वां यदग्रसञ्चक्रमिदं धरित्री ॥ ततः शरेणापहतं शिरस्ते धनं जयेनाहवशो भिनायुधि ११ हा
 हाधिगेषापतिता विसंज्ञासमीक्ष्य जांबूनदबद्धकक्षम् ॥ कर्णमहाबाहुमदीनसत्वं सुषेणमातारुदती भृशार्ता १२ अल्पावशेषोऽपि कृतो महात्मा शरीरभक्षैः परि
 भक्षयद्भिः ॥ द्रष्टुं न नः प्रीतिकरः शशीव कृष्णस्य पक्षस्य चतुर्दशाहे १३ सावर्त्तमाना पतिता पृथिव्या मुत्थाय दीना पुनरेव चैषा ॥ कर्णस्य वक्रं परिजिघ्रमाणारो
 रूयते पुत्रवधाभितप्ता १४ ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि कर्णदर्शनो नामैकविंशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ मोऽध्यायः ॥ २० ॥ एष वै कर्तन इति
 आवंत्यं भीमसेनेनेति च स्पष्टायै एकविंशद्वाविंशो १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४ ॥ इतिस्त्रीपर्वणि नीलकंठीये मारतभावदीपे एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥१२॥

स्त्री.११

अ०

॥२३॥

॥ गांधार्युवाच ॥ आवंत्यंभीमसेनेनभक्षयंतिनिपातितम् ॥ यद्गोमायवःशूरं बहुबंधुमबंधुवत् १ तंपश्यकदनं कृत्वाशूराणांमधुसूदन ॥ शयानंवीरशयनेरु
धिरेणसमुक्षितम् २ तंसृगालाश्वकंकाश्वक्रव्यादाश्वपृथग्विधाः ॥ तेनतेनविकर्षतिपश्यकालस्यपर्ययम् ३ शयानंवीरशयनेशूरमाक्रंदकारिणम् ॥ आवंत्यम
भितो नार्योरुदत्यःपर्युपासते ४ प्रातिपेयंमहेष्वासंहतंभलेनबाहिकम् ॥ प्रसुप्तमिवशाईलंपश्यकृष्णमनस्विनम् ५ अतीवमुखवर्णोऽस्यनिहतस्यापिशोभते ॥
सोमस्येवाभिपूर्णस्यपौर्णमास्यांसमुद्यतः ६ पुत्रशोकाभितप्तेनप्रतिज्ञांचाभिरक्षता ॥ पाकशासनिनासंख्येवार्धक्षत्रिनिपातितः ७ एकादशचमूर्धित्वारक्ष्यमाणंम
हात्मना ॥ सत्यंचिकीर्षतापश्यहतमेनंजयद्रथम् ८ सिंधुसौवीरभर्तारंदर्पपूर्णमनस्विनम् ॥ भक्षयंतिशिवाष्ट्राजनार्दनजयद्रथम् ९ संरक्ष्यमाणंभार्याभिरनुरक्ता
भिरच्युत ॥ भीषयंत्योविकर्षतिगहनंनिम्नमंतिकात् १० तमेताःपर्युपासंतेरक्ष्यमाणंमहाभुजम् ॥ सिंधुसौवीरभर्तारंकावोजयवनस्त्रियः ११ यदाकृष्णामुपादाय
प्राद्रवत्केकयैःसह ॥ तदैववध्यःपांडुनाजनार्दनजयद्रथः १२ दुःशलांमानयद्विस्तुयदासुक्तोजयद्रथः ॥ कथमद्यनतां कृष्णमानयंतिस्मतेपुनः १३ सैषाम
मसुताबालाविलपंतीचदुःखिता ॥ आत्मनाहंतिचात्मानमाक्रोशंतीचपांडवान् १४ किंतुदुःखतरंकृष्णपरंममभविष्यति ॥ यत्सुताविधवाबालास्तुपाश्व
निहतेश्वराः १५ हाहाधिगदुःशलांपश्यवीतशोकभयामिव ॥ शिरोभर्तुरनासाद्यधावमानामितस्ततः १६ वारयामासयःसर्वान्पांडवान्पुत्रशुद्धिनः ॥ सहत्वा
विपुलाःसेनाःस्वयंमृत्युवशंगतः १७ तंमत्तमिवमातंगंवीरंपरमदुर्जयम् ॥ परिवार्यरुदंत्येताःस्त्रियश्चंद्रोपमाननाः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतस्त्रीपर्वणिस्त्रीविलापे
गांधारीवाक्येद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ एषशल्योहतःशेतेसाक्षात्कुलमातुलः ॥ धर्मज्ञेनहतस्तातधर्मराजेनसंयुगे १ यस्त्वयास्पर्धतेनित्यं
सर्वत्रपुरुषर्षभ ॥ सएषनिहतःशेतेमद्राजोमहाबलः २ येनसंगृह्यतातातरथमाधिरथेर्युधि ॥ जयार्थंपांडुपुत्राणांयदातेजोवधःकृतः ३ अहोधिकपश्यशल्य
स्यपूर्णचंद्रसुदर्शनम् ॥ मुखंपद्मपलाशाक्षंकाकैरादष्टमव्रणम् ४ अस्यचामीकराभस्यतप्तकांचनसप्रभा ॥ आस्याद्विनिःसृताजिह्वाभक्ष्यतेकृष्णपक्षिभिः ५
युधिष्ठिरेणनिहतंशल्यंसमितिशोभनम् ॥ रुदत्यःपर्युपासंतेमद्राजंकुलांगनाः ६ पुताःसुसूक्ष्मवसनामद्राजंनरर्षभम् ॥ क्रोशंत्योऽथसमासाद्यक्षत्रियाःक्षत्रि
यर्षभम् ७ शल्यंनिपतितंनार्यःपरिवार्याभितःस्थिताः ॥ वासिताष्टयःपंकेपरिमग्रमिवद्विपम् ८ शल्यंशरणदंशूरंपश्येमंमृष्णिनंदन ॥ शयानंवीरशयनेशैरे
विंशकलीकृतम् ९ एषशैलालयोरामगदत्तःप्रतापवान् ॥ गजांकुशधरःश्रीमान्शेतेभुविनिपातितः १० यस्यरुक्ममयीमालाशिरस्येषाविराजते ॥
श्वापदैर्भक्ष्यमाणस्यशोभयंतीवमूर्धजान् ११ शोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ एषइति १।२।३।४।५।६।७ वासिताःकरिष्यः गृष्टयःसुक्तरप्रसूताः ८।९।१०।११

॥१२॥

अहिनाहप्रालुरेण १२।१३ भीष्मकद्रयंकरकर्मकृत १४।१५।१६।१७।१८।१९ शास्त्रमाज्ञाप २० निर्णयेपारावर्षेण परावरौपरलोकेहलोकौ तद्विषयेणज्ञानेन तत्त्वज्ञानबलेनप्राणा
एतेनकिलपार्थस्ययुद्धमासीत्सुदारुणम् ॥ रोमहर्षणमत्युग्रंशक्रस्यत्वहिनायथा १२ योधयित्त्वामहाबाहुरेषपार्थधनेंजयम् ॥ संशयंगमयित्वाचकुंतीपुत्रेणपा
तितः १३ यस्यनास्तिसमोलोकेशौर्येवीर्येचकश्चन ॥ सएषनिहतःशेतेभीष्मोभीष्मकदाहवे १४ पश्यशांतनवंकृष्णशयानंसूर्यवर्चसम् ॥ युगांतइवकालेन
पतितंसूर्यमंबरात् १५ एषतस्वारणेशत्रूनशस्त्रतापेनवीर्यवान् ॥ नरसूर्योऽस्तमभ्येतिमूर्योऽस्तमिवकेशव १६ शरतल्पगतंभीष्ममूर्ध्वरेतसमच्युतम् ॥ श
यानंवीरशयनेपश्यशूरनिषेविते १७ कर्णिनालीकनाराचैरास्तीर्यशयनोत्तमम् ॥ आविशयशेतेभगवान्स्कंदःशरवर्णयथा १८ अतूलपूर्णगंगियस्त्रिभिर्बाणैःस
मन्वितम् ॥ उपाधायोपधानाडुषंत्तंगांडीवधन्वना १९ पालयानःपितुःशास्त्रमूर्ध्वरेतामहायशाः ॥ एषशांतनवःशेतेमाधवाप्रतिमोयुधि २० धर्मात्सातात
सर्वज्ञःपारावर्षेणनिर्णये ॥ अमर्त्यहवमर्त्यःसन्नेषप्राणानघारयत् २१ नास्तियुद्धेकृतीकश्चिन्नविद्वान्पराक्रमी ॥ यत्रशांतनवोभीष्मःशेतेऽद्यनिहतःशैरः २२
स्वयमेतेनशूरेणपृच्छमानेनपांडवैः ॥ धर्मज्ञेनाहवेमृत्युरादिष्टःसत्यवादिना २३ प्रनष्टःकुरुवंशश्चपुनर्येनसमुद्भूतः ॥ सगतःकुरुभिःसार्धंमहाबुद्धिःपराभवम्
२४ धर्मेषुकुरवःकंपुपुरिप्रक्षयंतिमाधव ॥ गतेदेवव्रतेस्वर्गदेवकल्पेनरर्षभे २५ अर्जुनस्यविनेतारमाचार्यसायकस्तथा ॥ तंपश्यपतितंद्रोणंकुरुणांगुरुमुत
मम् २६ अस्त्रचतुर्विधंवेदयथैवत्रिदशेश्वरः ॥ भार्गवोवामहावीर्यस्तथाद्रोणोऽपिमाधव २७ यस्यप्रसादाद्भीष्मःपांडवःकर्मदुष्करम् ॥ चकारसहतःशेतेनैन
मस्त्राप्यपालयन् २८ यंपुरोधायकुरवआह्वयंतिस्मपांडवान् ॥ सोऽयंशस्त्रभृताश्छिद्रोणःशस्त्रैःपरिक्षतः २९ यस्यनिर्दहतःसेनांगतिरग्रेरिवाभवत् ॥ समूमौ
निहतःशेतेशांतार्चिरिवपावकः ३० धनुर्मुष्टिरशीर्णश्चहस्तावापश्चमाधव ॥ द्रोणस्यनिहतस्याज्जोहश्यतेजीवतोयथा ३१ वेदायस्माच्चत्वारःसर्वाण्यस्त्राणि
केशव ॥ अनपेतानिवेशुराद्यथैवादौप्रजापतेः ३२ वंदनार्हाविमौतस्यवंदिभिर्विदितौशुभौ ॥ गोमायवोविकर्षतिपादौशिष्यशतार्चितौ ३३ द्रोणंद्रुपदपुत्रेणनि
हतंमधुसूदन ॥ कृपीकृपणमन्वास्तेदुःखोपहतचेतना ३४ तांपश्यरुदतीभार्तासुक्तकेशीमधोमुखीम् ॥ हतंपतिमुपासंतीद्रोणंशस्त्रभृतांवरम् ३५ बाणैर्षिञ्च
तनुत्राणंघृष्टयुग्मेनकेशव ॥ उपास्तेवैष्टुधेद्रोणंजटिलान्नहचारिणी ३६ प्रेतकृत्येचयततेकृपीकृपणमातुरा ॥ हतस्यसमरेभर्तुःसुकुमारीयशस्विनी ३७ अग्नीनाधाय
विधिवच्चितांप्रज्वाल्यसर्वतः ॥ द्रोणमाधायगायंतित्रीणिसामानिसामगाः ३८ कुर्वतिचचितामेतेजटिलान्नहचारिणः ॥ धनुर्भिःशक्तिभिश्चैवरथनीडैश्चमाधव ३९ शैरे
श्वविधिवैरन्यैर्भक्ष्यतेभूरितेजसम् ॥ इतिद्रोणंसमाधायशंसंतिचरुदंतिच ४० सामभिस्त्रिभिरंतस्यैरनुशंसंतिचापरे ॥ अग्नावग्निंसमाधायद्रोणंहुत्वाहुताशने ४१

४२ ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ सोमदत्तसुतमितिस्पष्टार्थश्रुतिः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ बीमत्सुरातीनि
 गच्छन्त्यभिमुखागंगांद्रोणशिष्याद्विजातयः ॥ अपसव्यांचितिकृत्वापुरस्कृत्यकृपांचते ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीवि० गांधारीवचनेत्रयोर्विशो
 ऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ गांधार्युवाच ॥ सोमदत्तसुतं पश्ययुयुधानेनपातितम् ॥ वितुद्यमानंविहगैर्बहुभिर्माधवांतिके १ पुत्रशोकाभिसंतप्तःसोमदत्तो जनार्दन ॥
 युयुधानंमहेष्वासंगर्हयन्निवदृश्यते २ असौहिभूरिश्रवसोमाताशोकपरिहृता ॥ आश्वासयतिभर्तारंसोमदत्तमर्निदिता ३ दिष्ट्यानैनंमहाराजदारुणंभरतक्षयम् ॥
 कुरुसंकंदनंघोरंयुगांतमनुपश्यसि ४ दिष्ट्यायूपध्वजंपुत्रंवीरंभूरिसहस्रदम् ॥ अनेकक्रतुयज्वानंनिहतंनानुपश्यसि ५ दिष्ट्यास्तुषाणामाक्रंदेघोरंविलपितं
 बहु ॥ नश्रुणोषिमहाराजसारसीनामिवाणवे ६ एकवस्त्रार्थसंवाताःप्रकीर्णांसितमूर्धजाः ॥ स्नुषास्तेपरिधावन्तिहतापत्याहतेश्वराः ७ श्वापदैर्भक्ष्यमाणंत्वमहो
 दिष्ट्यानपश्यसि ॥ छिन्नबाहुंनरव्याघ्रमर्जुनेननिपातितम् ८ शलंविनिहतंसंख्येभूरिश्रवसमेवच ॥ स्नुषाश्चविविधाःसर्वादिष्ट्यानाद्येहपश्यसि ९ दिष्ट्या
 तत्कांचनंछत्रंयूपकेतोर्महात्मनः ॥ विनिकीर्णंरथोपस्थेसोमदत्तेर्नपश्यसि १० अमूस्तुभूरिश्रवसोभार्याःसात्याकिनाहतम् ॥ परिवार्यानुशोचन्तिभर्तारमासिते
 क्षणाः ११ एताविलप्यकरुणंभर्तृशोकेनकर्षिताः ॥ पतंत्यभिमुखाभूमौकृपणंवतकेशव १२ बीमत्सुरतिवीभत्संकर्मेदमकरोत्कथम् ॥ प्रमत्तस्ययदच्छैत्सिद्धि
 हुंशूरस्ययज्वनः १३ ततःपापतरंकर्मेकृतवानपिसात्यकिः ॥ यस्मात्प्रायोपविष्टस्यप्राहाषीत्संशितात्मनः १४ एकोद्वाभ्यांहतःशेषेत्वमधर्मेणधार्मिक ॥ किंनु
 वक्ष्यतिवैसत्सुगोष्ठीषुचसभासुच १५ अपुण्यमयशस्यंचकर्मेदंसात्यकिःस्वयम् ॥ इतियूपध्वजस्यैताःस्त्रियःक्रोशन्तिमाधव १६ भार्यायूपध्वजस्यैषाकरसं
 मितमध्यमा ॥ कृत्वोत्संगेभुजंभर्तुःकृपणंपरिदेवति १७ अयंसहंताशूराणांमित्राणामभयप्रदः ॥ प्रदातागोसहस्राणांक्षत्रियांतकरःकरः १८ अयंसरसनोत्कर्षी
 पीनस्तनविमर्दकः ॥ नाभ्यूरुजघनस्पर्शीनीवीविस्रंसनःकरः १९ वासुदेवस्यसात्रिध्येपार्थेनाक्लिष्टकर्मणा ॥ युध्यतःसमरेऽन्येनप्रमत्तस्यनिपातितः २०
 किंनुवक्ष्यसिसंसत्सुकथासुचजनार्दन ॥ अर्जुनस्यमहत्कर्मस्वयंवासकिरीटभृत् २१ इत्येवंगर्हयित्वैषातूष्णीमास्तेवरांगना ॥ तामेतामनुशोचन्तिसपत्न्यःस्वा
 मिवस्तुषाम् २२ गांधारराजःशकुनिर्बलवानसत्यविक्रमः ॥ निहतःसहदेवेनभागिनेयेनमातुलः २३ यःपुराहेमदंडाभ्यांयजनाभ्यांस्मवीज्यते ॥ सएषप
 क्षिभिःपक्षैःशयानउपवीज्यते २४ यःस्वरूपाणिकुरुतेशतशोऽथसहस्रशः ॥ तस्यमायाविनोमायादग्धाःपांडवतेजसा २५ माययानिकृतिप्रज्ञोजितवानयो
 युधिष्ठिरम् ॥ सभायांविपुलंराज्यंसपुनर्जीवितंजितः २६ शकुन्ताःशकुर्निकृष्णसंमतात्पर्युपासते ॥ कैतवंममपुत्राणांविनाशायोपाशीक्षितम् २७

मूलकर्मा अतिबीभत्सं अतिगर्हितम् १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७

२८। २९। ३० ॥ इतिस्त्रीपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ कांबोजमिति कांबोजास्तरणंकंबलविशेषः १।२।३।४।५।६।७।८।९

एतेनैतन्महद्वैरंप्रसक्तंपांडवैःसह ॥ वधायममपुत्राणामात्मनःसगणस्यच २८ यथैवममपुत्राणांलोकाःशस्त्रजिताःप्रभो ॥ एवमस्यापिदुर्बुद्धेर्लोकाःशस्त्रेणवैजिताः
 २९ कथंचनायंतत्रापिपुत्रान्मेभ्रातृभिःसह ॥ विरोधयेदृजुप्रज्ञानदृजुर्मधुसूदन ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेस्त्रीपर्वणिस्त्रीवि० गांधारीवाक्येचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥
 ॥ गांधार्युवाच ॥ ॥ कांबोजंपश्यदुर्ध्वंकांबोजास्तरणोचितम् ॥ शयानमृषभस्कंधं हतं पांसुपुमाधव १ यस्यक्षतजसंदिग्धौवाहूचंदनभूपितौ ॥
 अवेक्ष्यकरुणंभार्याविलपत्यतिदुःखिता २ इमौतौपरिघप्रख्यौबाहूशुभतलांगुली ॥ ययोर्विवरमापन्नानरतिर्मापुराऽजहात् ३ कांगतितुगमिष्यामि
 त्वयाहीनाजनेश्वर ॥ हतबंधुरनाथाचवेपंतीमधुरस्वरा ४ आतपेकाम्यमानानांविधिधानामिवस्त्रजाम् ॥ क्लान्तानामपिनारीणांश्रीर्जहतिवैतनूः ५
 शयानमभितःशूरकालिंगमधुसूदन ॥ पश्यदीप्तांगदयुगप्रतिनद्धमहाभुजम् ६ मागधानामधिपतिंजयत्सेनंजनार्दन ॥ आवार्यसर्वतःपत्न्यःप्ररुदंत्यःसुविह्वलाः
 ७ आसामायतनेत्राणांसुस्वराणांजनार्दन ॥ मनःश्रुतिहरोनादोमनोमोहयतीवमे ८ प्रकीर्णवस्त्राभरणारुदत्यःशोककर्षिताः ॥ स्वास्तीर्णशयनोपेतामागध्यः
 शेरतेभुवि ९ कोसलानामधिपतिराजपुत्रं बृहद्बलम् ॥ भर्तारंपरिवार्यैताःपृथक्प्ररुदिताःस्त्रियः १० अस्यगात्रगतान्वाणान्कार्ष्णिबाहुवलापितान् ॥
 उद्धरंत्यसुखाविष्टामूर्च्छमानाःपुनःपुनः ११ आसांसर्वानवद्यानामातपेनपरिश्रमात् ॥ प्रम्लाननलिनाभानिभांतिवक्राणिमाधव १२ द्रोणेननिहताःशूराः
 शेरतेरुचिरांगदाः ॥ धृष्टद्युम्नसुताःसर्वेशिशवोहेमालिनः १३ रथाग्न्यगारंचापार्चिशरशक्तिगर्धनम् ॥ द्रोणमासाद्यनिर्दग्धाःशलभाइवपावकम् १४
 तथैवनिहताःशूराःशेरतेरुचिरांगदाः ॥ द्रोणेनाभिमुखाःसर्वेभ्रातरःपंचकेकयाः १५ तप्तकांचनवर्माणस्तालध्वजरथव्रजाः ॥ भासयन्तिमर्हीभासाज्वलिता
 इवपावकाः १६ द्रोणेनद्रुपदंसंख्येपश्यमाधवपातितम् ॥ महाद्रिपमिवारण्येसिंहेनमहताहतम् १७ पांचालराज्ञोविमलंपुंडरीकाक्षपांडुरम् ॥ आतपत्रं
 समाभातिशरदीवानिशाकरः १८ एतास्तुद्रुपदंवृद्धंस्तुषाभार्याश्चदुःखिताः ॥ दग्ध्वागच्छन्तिपांचाल्यंराजानमपसव्यतः १९ धृष्टकेतुंमहात्मानंचेदिपुंग
 वमंगनाः ॥ द्रोणेननिहतंशूरंहरन्तिहृतचेतसः २० द्रोणास्त्रमभिहत्यैषविमर्देमधुसूदन ॥ महेष्वासोहतःशेतेनद्याहतइवद्रुमः २१ एषचेदिपतिःशूरोऽष्टकेतुर्म
 हारथः ॥ शेतेविनिहतःसंख्येहत्वाशत्रून्सहस्रशः २२ वितुद्यमानंविहगैस्तंभार्याःपर्युपाश्रिताः ॥ चेदिराजंहृषीकेशहतंसबलबांधवम् २३ दाशार्हपुत्रजंवीरं
 शयानंसत्यविक्रमम् ॥ आरोप्यांकेरुदंत्येताश्चेदिराजवरांगनाः २४ अस्यपुत्रंहृषीकेशसुवक्रंचारुकुंडलम् ॥ द्रोणेनसमरेपश्यनिकृतं बहुधाशरैः २५

१०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ दाशार्हपुत्रजमित्यत्रपुण्यामपिपुत्रशब्दः २४। २५

पितरमिति पितृपदस्यावृत्तिः शोकाकुलत्वाद्दोषाय २१ । २० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ तयोर्भीष्मविदुरयोः दर्शनमनागतवेक्षणं ३६ । ३७ । ३८ । ३९
 पितरं नूनमाजिस्थं युध्यमानं परैः सह ॥ नाजहात्पितरं वीरमद्यापिमधुसूदन २६ एवमपि पुत्रस्य पुत्रपितरमन्वगात् ॥ दुर्योधनं महाबाहो लक्ष्मणः
 परवीरहा २७ विद्वानुर्विदावावंत्योपतितौ पश्यमाधव ॥ हिमांते पुष्पितौ शालीमरुता गलिता विव २८ कांचनांगदवर्माणौ बाणखड्गधनुर्धरौ ॥ ऋषभप्रति
 रूपाक्षौ शयानौ विमलस्रजौ २९ अवध्याः पांडवाः कृष्णसर्वेषु त्वया सह ॥ येमुक्ताद्रोणभीष्माभ्यां कर्णाद्विकर्तनात्कृपात् ३० दुर्योधनाद्रोणसुतासैव वाच
 जयद्रथात् ॥ सोमदत्ताद्विकर्णाच्च शूराच्च कृतवर्मणः ३१ ये हन्तुः शस्त्रवेगेन देवानपिनरर्षभाः ॥ तद्देवि हताः संख्ये पश्य कालस्य पर्ययम् ३२ नातिभारोऽस्ति दे
 वस्य ध्रुवं माधवकश्चन ॥ यदि मे निहताः शूराः क्षत्रियैः क्षत्रियर्षभाः ३३ तद्देवि हताः कृष्णमम पुत्रास्तरस्विनः ॥ यद्देवा कृतकामस्त्वमुपप्लव्यं गतः पुनः ३४
 शांतनोश्चैव पुत्रेण प्राज्ञेन विदुरेण च ॥ तद्देवोक्ताऽस्मि मास्मे हं कुरुष्वामसुतेष्विति ३५ तयोर्हि दर्शनं नैतन्मिथ्या भवितुमर्हति ॥ आचिरेणैव मे पुत्राभस्मीभूता
 जनार्दन ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वान्यपत हूमौ गांधारी शोकमूर्च्छिता ॥ दुःखोपहतविज्ञाना धैर्यमुत्सृज्य भारत ३७ ततः कोपपरीतांगी पुत्रशोकपरिहृ
 ता ॥ जगाम शौरिदोषेण गांधारी व्यथितोद्रिया ३८ ॥ गांधार्युवाच ॥ पांडवाघातं राष्ट्राश्च दग्धाः कृष्णपरस्परं ॥ उपेक्षिता विनश्यंतस्त्वया कस्माज्जनार्दन ३९
 शक्तेन बहुभृत्येन विपुलेतिष्ठताबले ॥ उभयत्र समर्थेन श्रुतवाक्येन चैव ह ४० इच्छतोपेक्षितो नाशः कुरूणां मधुसूदन ॥ यस्मात्त्वयामहाबाहो फलंतस्मादवाशुहि
 ४१ पतिशुश्रूषया यन्मे तपः किंचिदुपार्जितम् ॥ तेन त्वां दुरवापेन शप्स्ये च कगदाधरम् ४२ यस्मात्परस्परं प्रंतोज्ञातयः कुरुपांडवाः ॥ उपेक्षितास्ते गो
 विंदतस्माज्जातीन् च विष्यसि ४३ त्वमप्युपस्थिते वर्षे षट्त्रिंशो मधुसूदन ॥ हतज्ञातिर्हता मात्यो हतपुत्रो वने चरः ४४ अनाथवदविज्ञातो लोकेष्वनभिलक्षितः ॥
 कुस्मितेनाभ्युपायेन निधनं समवाप्स्यसि ४५ तवाप्येवं हतसुतानि हतज्ञातिवांधवाः ॥ स्त्रियः परिपतिष्यंति यथैतामरत्तास्त्रियः ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तच्छ्रुत्वा वचनं घोरं वासुदेवो महामनाः ॥ उवाच देवी गांधारी भीषदभ्युत्समयन्निव ४७ जानेऽहमेतदप्येवं चीर्णचरसि क्षत्रिये ॥ देवादेव विनश्यंति
 वृष्णयोनात्र संशयः ४८ संहर्ता वृष्णि चक्रस्य नान्यो मद्भिद्यते शुभे ॥ अवध्यास्ते नैरन्धैरपि वा देवदानवैः ४९ परस्परकृतं नाशं यतः प्राप्स्यंति यादवाः ॥
 इत्युक्तवातिदाशाहं पांडवास्त्रस्तचेतसः ॥ बभूवुर्भृशं विभ्रानिराशाश्चापि जीविते ५० ॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्वणि स्त्रीविलापपर्वणि गांधारीशापदाने
 पंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥ समाप्तं च स्त्रीविलापपर्व ॥

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ तवापीति । अनिरस्तः परध्वंसो याति शक्तमुपेक्षकं ॥ कुलध्वंसप्रसूतार्तिगांधार्या इव केशवं ४५ अभ्युत्समयन्नीषदसन् ४७ चीर्णचरसि मद्गुणितमेवानु
 तिष्ठसि स्वतपोनाशार्थमिति भावः ४८ । ४९ । ५० ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये पंचविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ॥

उत्तिष्ठति १ दुष्कृतं दुराचरितं स्वकीयं २ वैरमिषं पुत्रं वैरपुत्रं ३ द्वौ पूर्वापरदुःखद्वयकूपौ ४ तपोरूपायार्थामोत्पन्नं तपोधीयं स्वद्विधावधार्यायमेव गर्भधत्ते अन्या तु जयार्थी वंकीत्याद्यर्थाय मपी
 ॥ अथश्राद्धपर्व ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ गांधारिमाचशोके मनःकृथाः ॥ तवैव ह्यपराधेन कुरवो निधनं गताः १ यत्त्वं पुत्रं दुरात्मानमीषु मत्स्यं तमानिनम् ॥
 दुर्योधनं पुरस्कृत्य दुष्कृतं साधुमन्यसे २ निष्टुरं वैरपुत्रं वृद्धानां शासनातिगं ॥ कथमात्मकृतं दोषं मद्यथाघातुमिहेच्छसि ३ मृतं वायुदिवानष्टं याऽतीतमनुशोचति
 दुःखेन लभते दुःखं द्वावनर्थी प्रपद्यते ४ तपोधीयं ब्राह्मणीधत्त गर्भगौर्वोढारं घावितारं तुरंगी ॥ शूद्रादासं पशुपालं चैव श्यावधार्थीयं क्षत्रियाराजपुत्री ५ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य पुनरुक्तं वचोऽप्रियं ॥ तूर्णो बभूव गांधारी शोकव्याकुललोचना ६ घृतराष्ट्रस्तुराजर्षिर्निष्टया बुद्धिजंतमः ॥ पर्यपृच्छ तर्षभज्ञो
 धर्मराजं युधिष्ठिरं ७ जीवतां परिमाणज्ञं सैन्यानामसि पांडव ॥ हतानां यदि जानीषे परिमाणं वदस्व मे ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दशायुतानामयुतं सहस्राणि च विश
 तिः ॥ कोट्यः षष्टिश्च षट्चैव ह्यस्मिन् राजन मृधेहताः ९ अलक्षितानां वीराणां सहस्राणि चतुर्दश ॥ दशचान्यानि राजेन्द्र शतं षष्टिश्च पंचच १० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
 युधिष्ठिर गतिं कति गताः पुरुषसत्तम ॥ आचक्ष्व मे महाबाहो सर्वज्ञो ह्यसि मे मतः ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यैर्हुतानि शरीराणि हृष्टैः परमसंयुगे ॥ देवराजसमान् लोकान्
 गतास्ते सत्यविक्रमाः १२ ये त्वहृष्टेन मनसामर्तव्यमिति भारत ॥ युद्धयमाना हताः संख्ये गंधर्वैः सहसंगताः १३ ये च संग्रामभूमिष्ठाया च मानाः पराङ्मुखाः ॥ शस्त्रेण
 निधनं प्राप्ता गतास्ते गुह्यकान्प्राते १४ पात्यमानाः परैरेतु हीयमानानिरायुधाः ॥ हीनिषेवामहात्मानः परानभिमुखारणे १५ छिद्यमानाः शितैः शस्त्रैः क्षत्रधर्मपरा
 यणाः ॥ गतास्ते ब्रह्मसदनं न मेऽप्राप्तिविचारणा १६ ये त्वन्न निहताराजत्रंतरायोधनं प्रति ॥ यथा कथंचित्पुरुषास्ते गतास्तूतरान्कुरून् १७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥
 केन ज्ञानबलेनैव पुत्रपश्यसि सिद्धवत् ॥ तन्मे वद महाबाहो श्रोतव्यं यदि वै मया १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निदेशाद्भवतः पूर्ववने विचरता मया ॥ तीर्थयात्राप्रसंगे
 न संप्राप्तोऽयमनुग्रहः १९ देवर्षिर्लोमशो वृष्टस्ततः प्राप्नोस्म्यनुस्मृतिम् ॥ दिव्यं च क्षुरपि प्रातं ज्ञानयोगेन वैपुरा २० ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अनाथानां जनानां
 च सनाथानां च भारत ॥ कञ्चित्तेषां शरीराणि धक्ष्यसे विधिपूर्वकम् २१ नयेषामस्ति संस्कर्तानच येऽत्राहिताग्रयः ॥ वयं च कस्य कुर्यामो बहुत्वात्तातकर्मणाम् २२
 यान्सुपर्णाश्च घृष्टाश्च विकर्षंति यतस्ततः ॥ तेषां तु कर्मणालोका भविष्यंति युधिष्ठिर २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाराजकुंती पुत्रो युधिष्ठिरः ॥ आ
 दिदेश सुधर्माणं धीम्यं मृतं च संजयम् २४ विदुरं च महाबुद्धियुत्सुं चैव कौरवम् ॥ इंद्रसेनमुखांश्चैव भृत्यान्मूर्तांश्च सर्वशः २५ भवंतः कारयं त्वेषां प्रितकार्याण्यशे
 षतः ॥ यथाचानाथवर्त्किंचिच्छरीरं विनश्यति २६ शासनाद्धर्मराजस्य क्षतासूतश्च संजयः ॥ सुधर्माणं दुर्योधनपुरोहितं २७ ॥ २५ । २६ । २७ ॥

तिभावः १ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ सुधर्माणं दुर्योधनपुरोहितं २४ । २५ । २६ । २७

म.मा.टी.
॥१४॥

१८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२ स्नेहपाचितैः स्नेहसंयुक्तैः ३३। ३४ ॥ इति स्त्रीपर्वणि नीलकंठीये मा०

खो. ११
अ०
॥२५॥

चंदनागुरुकाष्ठानितथाकालीयकान्युत ॥ घृततैलचर्मवाश्रुमाणिवसनानि च २८ समाहृत्य महार्हाणिदारूणांचैवसंचयान् ॥ रथांश्चमृदितास्तत्रनानाप्रहर
णानि च २९ चिताः कृत्वायप्रत्नेनयथामुख्यान्नराधिपान् ॥ दाहयामासुरव्यग्राः शास्त्रदष्टेनकर्मणा ३० दुर्योधनचराजानंभ्रातंश्चास्यशताधिकान् ॥ शल्यंशलं
चराजानंभूरिश्रवसमेव च ३१ जयद्रथं चराजानमभिमन्युंच भारत ॥ दौःशासनिलक्ष्मणंचष्टकेतुंचपार्थिवम् ३२ बृहंतंसोमदत्तंचसृजयांश्चशताधिकान् ॥
राजानंक्षेमधन्वानं विराटद्रुपदौ तथा ३३ शिखंडिनंचपांचाल्यंष्टुष्टुभ्रंचपार्षतम् ॥ युधामन्युंचविक्रांतमुत्तमौजसमेव च ३४ कौसल्यंद्रौपदेयांश्चशकुनिंचा
पिसौबलम् ॥ अचलं वृषकंचैवभगदत्तंचपार्थिवम् ३५ कर्णवैकर्तनंचैवसहपुत्रममर्षणम् ॥ केकयांश्चमहेष्वासांश्चिगर्तांश्चमहारथान् ३६ घटोत्कचंराक्षसेंद्रं च
कश्चातरमेव च ॥ अलंबुषंराक्षसेंद्रंजलसंपंचपार्थिवम् ३७ पुतांश्चान्यांश्चसुबहून्पार्थिवांश्चसहस्रशः ॥ घृतघाराहुतैर्दीप्तैः पावकैः समदाहयन् ३८ पितृमेवाश्वके
षांचित्प्रावर्ततमहात्मनाम् ॥ सामभिश्चाप्यगायंततेऽन्वशोचंतचापरैः ३९ साम्राष्ट्यांचनादेनस्त्रीणांचरुदितस्वनैः ॥ कश्मलंसर्वभूतानांनिशायांसमपद्यत
४० तेष्विधूमाः प्रदीप्ताश्चदीप्यमानाश्चपावकाः ॥ नभसीवान्वदश्यंतग्रहास्तन्वभ्रसंतृताः ४१ येचाप्यनाथास्तत्रासन्नानादेशसमागताः ॥ तांश्चसर्वान्समाना
द्यराशीकृत्वासहस्रशः ४२ चित्वादारुभिरव्यग्रेः प्रभूतैः स्त्रंदृष्टपाचितैः ॥ दाहयामासतान्सर्वांश्चिदुरोराजशासनात् ४३ कारयित्वाक्रियास्तेषांकुराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यगंगामभिमुखोऽगमत् ४४ ॥ इति श्रीमहाभा० स्त्री० श्राद्धपर्वणिकुरूणामौर्ध्वदहिकेषाद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तेसमासाद्यगंगां तु शिवापुण्यजलोचिताम् ॥ हृदिनीचप्रसन्नाचमहारूपां महाबलाम् १ भूषणान्युत्तरीयाणिवेष्टनान्यवमुच्य च ॥ ततमपितृणांभ्रातृणां
पौत्राणांस्वजनस्य च २ पुत्राणामार्यकाणांचपतीनांचकुरुस्त्रियः ॥ उदकंचक्रिरेसर्वारुदत्योभृशदुःखिताः ३ सुहृदांचापिधर्मज्ञांश्चकुःसलिलक्रियाः ॥
उदकेक्रियमाणेतुवीराणांवीरपत्निभिः ४ मृपतीर्थाभवद्गंगाम्भूयोविप्रससार च ॥ तन्महोदधिसंकाशंनिरानंदमनुत्सवम् ५ वीरपत्नीभिराकीर्णगंगाती
रमशोभत ॥ ततःकुंतीमहाराजसहस्राशोककशिता ६ रुदतीमंदयावाचापुत्रान्वचनमब्रवीत् ॥ यःसर्वारोमहेष्वासोरथयूथपयूथपः ७ अर्जुनेनजितःसंख्येवीरल
क्षणलक्षितः ॥ धंसूतपुत्रंमन्यध्वंराधेयमितिपांडवाः ८ योव्यराजच्चमुमध्येदिवाकरइवप्रभुः ॥ प्रत्ययुध्यतवःसर्वान्पुरायःसपदानुगात् ९ दुर्योधनबलंसर्व
यःप्रकर्षन्व्यरोचत ॥ यस्यनास्तिसमोवीर्येष्टथिव्यामपिपार्थिवः १० योऽवृणीतयशःशूरःप्राणैरपिसदाभुवि ॥ कर्णस्यसत्यसंधस्यसंग्रामेष्वपलायिनः ११

॥१४॥

पर्विशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ५ ॥ तेसमासाद्येति १ वेष्टनानिउष्णीषकटिबंधनादीनि २। ३। ४ मृपतीर्थाशोभनजलावतरणमार्गा ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११

१२। १३ भवन्भवन् अहमावर्षः १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ नेहस्मेति कर्णेभ्रातृत्वेनज्ञातेसतितदनुसारिणामस्माकमपिदुर्लभनामविष्यन्नापिकीर

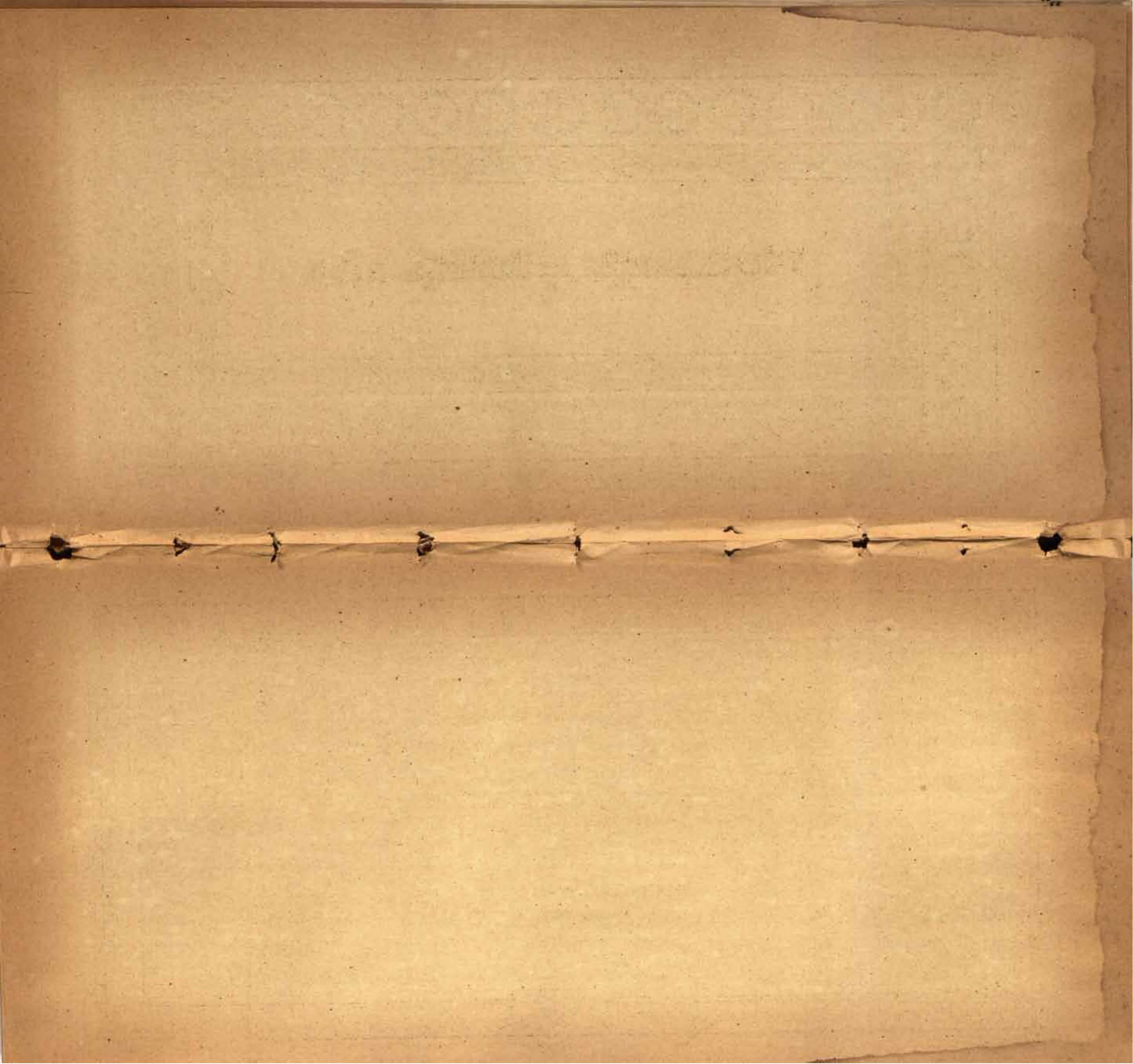
कुरुध्वमुदकंतस्यभ्रातुरक्लिष्टकर्मणः ॥ सहिवःपूर्वजोभ्राताभास्करान्मध्यजायत १२ कुंडलीकवचीशूरोदिवाकरसमप्रभः ॥ श्रुत्वातुपांडवाःसर्वेमातुर्वचनमापि
यम् १३ कर्णमेवानुशोचंतोभूयःक्लांततराऽभवन् ॥ ततःसगुरुषव्याघ्रःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १४ उवाचमातरंवीरोनिःश्वसान्निवपन्नगः ॥ यःशरोर्मिर्ध्वजावर्तोम
हाभुजमहाग्रहः १५ तलशब्दानुनादितोमहारथमहाहृदः ॥ यस्येषुपातमासाद्यनान्यस्तिष्टेद्वनंजयात् १६ कथंपुत्रोभवत्याःसदेवगर्भःपुराऽभवत् ॥ यस्य
बाहुप्रतापेनतापिताःसर्वतोवयम् १७ तमाग्निमिववस्त्रेणकथंछादितवत्यसि ॥ यस्यबाहुवलंनित्यंघातंरारुपासितम् १८ उपासितंयथाऽस्माभिर्वलंगांडीव
धन्वनः ॥ भूमिपानांचसर्वेषांवलंबलवतांवरः १९ नान्यंकुंतीसुतात्कर्णादमृह्लाद्रथिनारथी ॥ सनःप्रथमजोभ्रातासर्वशस्त्रघृतांवरः २० असूततंभवत्यग्रेकथ
मकुतविक्रमम् ॥ अहोभवत्यामंत्रस्यगूहनेनवयंहताः २१ निघनेनाहिकर्णस्यपीडितास्तुसर्वाधवाः ॥ अभिमन्योर्विनाशेनद्रौपदेयवधेन च २२ पंचालानां
विनाशेनकुरूणांपतनेन च ॥ ततःशतगुणंदुःखमिदंमामस्पृशद्भृशम् २३ कर्णमेवानुशोचामिदह्याम्यग्राविवाहितः ॥ नेहस्मकिंचिदप्राप्यंभवेदपिदिविस्थि
तम् २४ नचेद्वैशसंधोरं कौरवांतकरंभवेत् ॥ एवंविलप्यबहुलंधर्मराजोयुधिष्ठिरः २५ व्यरुदच्छन्नकैराजंश्चकारास्योदकंप्रभुः ॥ ततोविनेदुःसहसास्त्रिय
स्ताभ्वलुसर्वशः २६ अभितोयाःस्थितास्तत्रतास्मिद्बुदककर्मणि ॥ ततअनाययामासकर्णस्यसपरिच्छदाः २७ स्त्रियःकुरुपतिर्धीमान्भ्रातुःप्रेम्णायुधिष्ठि
रः ॥ सताभिःसहघर्मात्प्रेतकृत्यमनंतरम् २८ चकारविधिवद्दीमान्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ पापेनासौमयाश्रेष्ठोभ्राताज्ञातिर्निपातितः २९ अतोमनस्रिय
हुहंस्त्रीणांतन्नमविष्यति ॥ इत्युक्त्वासतुगंगायाउत्तताराकुलेंद्रियः ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैर्गंगातीरमुपेयिवान् ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां
वैयासिक्यांस्त्रीपर्वणिकर्णगूढजत्वकथनेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ॥ समाप्तमिदंस्त्रीपर्व ॥ अतःपरंशांतिपर्वमविष्यति ॥ तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतोदकास्तेसुहृदांसर्वेषांपांडुनंदनाः ॥ विदुरोघृतराष्ट्रश्चसर्वाश्चभरतस्त्रियः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

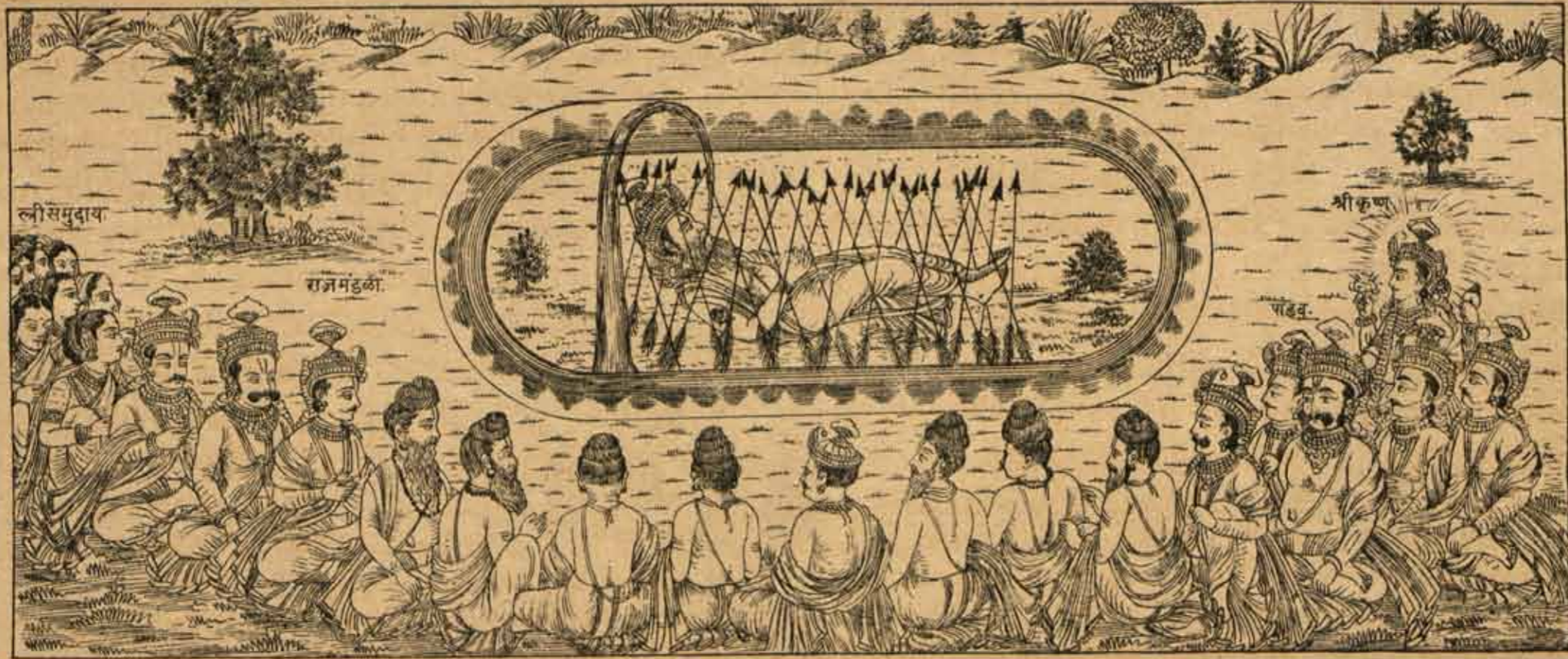
षाणांशयोऽमविष्यदित्यर्थः २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायां वैयासिक्यां श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादापुरंधरचतुर्धरं
शावसंश्रीगोविंदसूरिसुनोःश्रीनीलकंठतीमारतमावदीपे स्त्रीपर्वोपक्रमोः सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि आदिपर्वोकाध्यायपर्वश्लोकसंख्याविषयंलिपिकरप्रमादादिना बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते स्त्रीपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते शांतिपर्वप्रारंभः ॥





॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमद्रोपालमानस्यश्रीलक्ष्मणपदानुगः ॥ नीलकंठोमावदीपंकुरुतेशांतिपर्वणि ॥ १ ॥ यस्साधनेषु रुच्यर्थमितिहासोऽप्यमीरितः ॥ धर्मार्थकामभोजास्तेसम्पगत्रनिरु-
पिताः ॥ २ ॥ धर्मादित्रयमर्थकामकरणवीत्यर्थमित्युत्पत्तिकाधीशुद्धिक्रतुजीवनार्थकतयामुत्तर्यमित्युत्तमाः ॥ एतत्पांडवधार्तराष्ट्रचरितव्याख्यामिषाद्दशितयेनासौनिजवाक्यजातद्वयंमह्यंमददा-
त्वाद्दरात् ॥ ३ ॥ तत्रतावच्छांतौराजधर्मापद्धर्ममोक्षधर्माख्याःकांडाख्यःरुमेणविश्वस्यापन्नस्यविरक्तस्यचोपकारकास्तेष्वभ्याहितस्वात्प्राथम्यंराजधर्माणां । राजशब्दार्थश्चात्रप्रकरणाद्वा-
ज्जारंजनकाम्ययेतिवक्ष्यमाणनिर्वचनानुसारेणसमानप्रकरणेसर्वारंजयतिप्रजाइतिमनूक्तेः'थातो नृपतेर्धर्मवक्ष्यामिहितकाम्यया'इतिवृद्धपराशरेणापिसर्ववर्णसाधारणनृपतिशब्दप्रयोगाच्चयःप्रजारं-
जनंकरोतिसएवबोध्यः । सचक्षत्रियोऽक्षत्रियोवाउत्थानेनसदापुत्रेत्यादिनावक्ष्यमाणानुत्थानादीन्धर्माननुतिष्ठेत् । तत्रापियःकामलोभादिहीनोऽस्त्यंतनिर्विण्णःकेवलंप्रजापालानजंघर्म-
मात्रंकामयते सएवराज्याहंइतिशुचिष्ठिरोदाहरणेनप्रथमंनिरूपयति । कृतोदकास्तेसुहृदामित्यादिना नमोधर्मायमहते इत्यतःप्राक्तनेनग्रंथेन । कृतोदकाःकृतप्रेततर्पणाः । सुहृदामित्यनेनैव-
दुर्योधनादीनामपिग्रहणं । मरणांतानिवैराणीतिन्यायेनतेषामपीदानां सुहृत्त्वात् १ तत्रगंगातीरेपुराद्बहिर्मासात्रवासस्यप्रयोजनंतुयत्कचिच्छुद्धं कृतंतज्जन्यदोषनिर्हरणेनशुद्धिसंपादनं तदे-

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैव नरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयसुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कृतो-
दकास्तेसुहृदांसर्वेषांपांडुनंदनाः ॥ विदुरोष्टतराष्ट्रश्वसर्वाश्वभरतस्त्रियः १ तत्रतेसुमहात्मानोन्यवसन्पांडुनंदनाः ॥ शौचंनिर्वर्तयिष्यंतोमासमात्रंवहिःपुरात् २
कृतोदकंतुराजानंधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिजग्मुर्महात्मानःसिद्धाब्रह्मर्षिसत्तमाः ३ द्वैपायनोनारदश्चदेवलश्चमहानृषिः ॥ देवस्थानश्चकष्वध्वतेषांशिष्याश्चसत्त-
माः ४ अन्येचवेदविद्वांसःकृतप्रज्ञाद्विजातयः ॥ एहस्थाःस्नातकाःसंतोददृशुःकुरुसत्तमम् ५ तेऽभिगम्यमहात्मनःपूजिताश्चयथाविधि ॥ आसनेषुमहार्हेषुवि-
शुस्तेमहर्षयः ६ प्रतिगृह्यततःपूजांतत्कालसदृशीतदा ॥ पर्युपासन्यथान्यायंपरिवार्ययुधिष्ठिरम् ७ पुण्येभागीरथीतीरेशोकव्याकुलचेतसम् ॥ आश्वासयंतोरा-
जानंविप्राःशतसहस्रशः ८ नारदस्त्वब्रवीत्कालेधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ संभाष्यमुनिभिःसार्धंकृष्णद्वैपायनादिभिः ९ भवताबाहुवीर्येणप्रसादान्माधवस्यच ॥ जिते-
यमवनिःकृत्स्नाधर्मेणचयुधिष्ठिर १० दिष्ट्यामुक्तस्तुसंग्रामादस्माल्लोकभयंकरात् ॥ क्षत्रधर्मरतश्चापिकच्चिन्मोदसिपांडव ११

तदुक्तंशौचंनिर्वर्तयिष्यंतइति । नस्वत्रशानाशौचशुद्धिर्मासमात्रेणेतिविवक्षितं । 'दशाहारशुद्धयतेविप्रोद्वादशाहेनभूपतिः । वैश्यःपंचदशाहेनशूद्रोमासेनशुद्धयति'इतिमनुवाक्यविरोधात् ।
नचैतेशूद्रायेनमासमाशौचंकर्युः । किंच'उद्यवैराहवेशस्त्रैःक्षत्रधर्महतस्यच । सद्यःसंतिष्ठतेयज्ञस्तथाऽऽशौचमितिस्थितिः'इति । संग्रामहतानांसर्पिदाःसद्यएवशुद्धयंतंन्युक्तंमनुना । तेनद्वा-
दशाहमपिनेषामाशौचंमासस्तुदूरतोनिरस्तइतिप्रतीयते । यद्वा सौष्ठिकेषुवृद्धतानांसुहृदांद्वादशमहमाशौचमस्ति तेनपुद्धदिनेष्वष्टादशाहपर्यंतप्रत्यहमाशौचप्राप्तिः सद्यःशुद्धिश्चाऽऽद्यदिने
प्राप्तस्याशौचस्यद्वादशाहेननिरुत्तिरितिमासंशौचसंपादनोक्तिर्युज्यते २ । ३ । ४ वेदविद्वांसोवेदार्थविदः कृतप्रज्ञावेदोक्ताचारनिष्ठाः स्नातकाब्रह्मचारिणः संतोऽभयदाक्षिणाप्रदाःसंन्यासिचः
५ तेराज्ञाऽभिगम्यप्रत्युपगम्यनमस्कारादिनापूर्वपूजिताःसंतआसनेषुविविशुरितिसंबंधः ६ पूजामर्चादिकां परिवार्यपर्युपासनपरितउपविष्टवंतः तदुभावाप्यः ७ आश्वासयंतः हेतौशतप्रत्ययः
आश्वासनार्थपर्युपासन्नित्यर्थः ८ कालेऽवसरेसंभाष्यैकमत्यं कृत्वाऽब्रवीत् ९ भवतइतिपठ्यंतपाठेपूर्वधर्मणाक्रांतासतीयमवनिरिदानांस्वद्वलेनमाधवबलसहायेनधर्मेणकर्त्राजितापुवाभ्यां
खलनाशेकृतेसतिधर्माप्रादुरभूदित्यर्थः १० दिष्ट्याभाग्येन कच्चिदितिकामप्रवेदने अनेनकर्मणातवमोदंसुहृत्प्रीणनंविशोकस्वंचकामयमानस्त्वांपृच्छामीत्यर्थः ११

२२ । ब्रह्मास्त्रमिति त्वं तु ब्रह्मसूत्रे तस्वास्त्रविद्यार्हस्यर्थः १९ । १४ गुरुरेव पितृव्यमिदं संधायार्हं ब्राह्मणो मार्गवोऽस्मीति १९ । १९ । १७ । १८ समुद्रातिवक्षिणसमुद्रसमीपे १९ होमधेनुं कर्ण
 पर्वोऽदिशावत्सवधपवात्रधेनुवधो ज्ञेयः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ मेव्याहृतमिति शेषः अव्याहृतमनुकंतद्वदन्यथेत्यर्थः नेदमठयाऽऽतमिति पाठः सुगमः केवलं नृष्णीयया
 द्रोणस्तथोक्तः कर्णेन सापेक्षः फाल्गुनं प्रति ॥ दौरात्म्यं चैव कर्णस्य विदित्वा तमुवाच १२ ब्रह्मास्त्रं ब्राह्मणो विद्याद्यथा वच्चरितव्रतः ॥ क्षत्रियो वा तपस्वी यो नान्यो वि
 द्यात्कथंचन १३ इत्युक्तो गिरसां श्रेष्ठमामं व्यप्रतिपूज्य च ॥ जगाम सहसारा मं महेंद्रं पर्वतं प्रति १४ सतुराममुपागम्य शिरसाऽभिप्रणम्य च ॥ ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति
 गौरवेणाभ्यगच्छत् १५ रामस्तं प्रति जग्राह पृष्ठागोत्रादिसर्वशः ॥ उप्यतां स्वागतं चेति प्रीतिमांश्चाभवद्दृशम् १६ तत्र कर्णस्य वसतो महेंद्रेऽस्वर्गसन्निभे ॥ गंधर्वै
 राक्षसैर्यक्षैर्देवैश्चासीत्समागमः १७ सतत्रेष्वस्त्रमकरोद्गुश्रेष्ठाद्यथाविधि ॥ प्रियश्चाभवदत्यर्थं देवानवरक्षसाम् १८ सकदाचित्समुद्रांते विचरन्नाश्रमांतिके ॥ एकः
 खड्गधनुष्पाणिः परिचक्रामसूर्यजः १९ सोऽग्निहोत्रप्रसक्तस्य कस्यचिद्ब्रह्मवादिनः ॥ जघाना ज्ञानतः पार्थहोमधेनुं यदृच्छया २० तदज्ञानकृतं मत्वा ब्राह्मणाय
 न्यवेदयत् ॥ कर्णः प्रसादयंश्चैनमिदमित्यब्रवीद्वचः २१ अबुद्धिपूर्वभगवन्धेनुरेपाहता तव ॥ मया तत्र प्रसादं च कुरुष्वेति पुनः पुनः २२ तंसविप्रोऽब्रवीत्कुद्धो वाचा
 निर्भर्त्सयन्निव ॥ दुराचारवधार्हस्त्वं फलं प्राप्नुहि दुर्मते २३ येन विस्पर्धसे नित्यं यदर्थघटसेऽनिशम् ॥ युध्यतस्तेन ते पापभूमिश्चक्रं ग्रसिष्यति २४ ततश्चक्रे महीग्रस्ते
 मूर्धानं ते विचेतसः ॥ पातयिष्यति विक्रम्य शत्रुं च्छनराधम २५ यथेयं गौर्हता मूढप्रमत्तेन त्वयामम ॥ प्रमत्तस्य तथाऽरातिः शिरस्ते पातयिष्यति २६ शप्तः
 प्रसादयामास कर्णस्तं द्विजसत्तमम् ॥ गोभिर्धनैश्चरत्नैश्च सचैनं पुनरब्रवीत् २७ नहि मेऽव्याहृतं कुर्यात्सर्वलोकोऽपि केवलम् ॥ गच्छवातिष्ठवायद्वा कार्यते तत्समाचर
 २८ इत्युक्तो ब्राह्मणेनाथ कर्णोऽन्यादधो मुखः ॥ राममभ्यगमद्गीतस्तदेव मनसा स्मरन् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनप० कर्णशापोनाम
 द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ कर्णस्य बाहुर्वीर्येण प्रणयेन दमेन च ॥ तुतोषभृगुशार्दूलो गुरुशुश्रूषया तथा १ तस्मै सविधिवत्सं ब्रह्मास्त्रं सनि
 वर्तनम् ॥ प्रोवाचाखिलमव्यग्रं तपस्वी तत्तपस्विने २ विदितास्त्रस्ततः कर्णो रममाणो श्रमेभृगोः ॥ चकारैव धनुर्वेदे यत्नमहुतविक्रमः ३ ततः कदाचिद्रामस्तु
 चरन्नाश्रममंतिकात् ॥ कर्णेन सहितो धीमानुपवासेन कर्शितः ४ सुष्वापजामदभ्यस्तु विश्रंभोत्पन्नसौहृदः ॥ कर्णस्योत्संग आधाय शिरः क्रांतमना गुरुः ५ अथ
 कृमिः श्लेष्ममेदोमांसशोणितभोजनः ॥ दारुणोदारुणस्पर्शः कर्णस्याभ्याशमागतः ६ सतस्योरुमथासाद्य विभेदरुधिराशनः ॥ नचैनमशकल्लेभुं हंतुं वापि
 गुरोर्भयात् ७ संदश्यमानस्तु तथा कृमिणा तेन भारत ॥ गुरोः प्रबोधनाशंकीतमुपैक्षतसूर्यजः ८

स्यात्तथायत्ते कार्यतद्वासमाचरेत्यन्वयः २८ । २९ ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतभावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ कर्णस्येति प्रश्रयेणेति पाठेऽनुरागेण दमेनैव प्रियजयेन १ कृत्स्नं सरहस्यं
 नतु मंत्रमात्रं अखिलमंगप्रत्यंगदेवताराधनसहितं अव्यग्रं यथास्यात्तथा तपस्वी एकाग्रचित्तः १ अश्रमेभृगवर्जिते आश्रमे इत्यर्थः २ विश्रंभो विश्वासः ३ श्लेष्मं वृरीकर्तुं मयाग्निद्रामंगमयात् ७ ८

९ । १० । ११ । १२ तूर्वाभिरिव तीक्ष्णरोमभिः संवृतं सन्निरुद्धांगं प्रासेन संकुचितांगं नाम प्रसिद्धं नाम तेनाम्ना १३ असृजिशोणिते १४ विश्वरूपः कामरूपी करालवान्भीषणरूपवान् मेघवा
 ह्नो मेघोपरिस्थः १५ । १६ । १७ । १८ देवयुगे सत्ययुगे १९ । २० । २१ । २२ नकुशलममद्रष्ट २३ । २४ कामयास्वरसेन २५ ब्रह्मसूत्रयोरंतरेऽभ्यज्जातं तदेवाह सूतं माविद्धीति
 २६ । २७ कथं तर्हि ब्राह्मणो भार्गवोऽस्मीति मित्यावचनं त्वयोक्तमित्यत आह पितागुरुरिति २८ । २९ तस्मादिति हेमठ तेतववधकालादन्यत्र ब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यतीति न किंतु वधकालपवनप्रति
 कर्णस्तु वेदनाधैर्यादिसह्यां विनिगृह्यताम् ॥ अकंपयन्नव्यथयन्धारयामास भार्गवम् ९ यदाऽस्य रुधिरेणां परिस्पृष्टं भृगुद्वहः ॥ तदाऽबुद्धयततेजस्वी सं त्रस्तश्चेदम
 ब्रवीत् १० अहोऽस्म्यशुचितां प्रातः किमिदं क्रियते त्वया ॥ कथयस्व भयं त्यक्त्वा याथातथ्यमिदं मम ११ तस्य कर्णस्तदा च कृमिणा परिभक्षणम् ॥ ददर्श राम
 स्तं चापि कृमिं सूकरसन्निभम् १२ अष्टपादं तीक्ष्णदंष्ट्रं सूचीभिरिव संवृतम् ॥ रोमभिः सन्निरुद्धांगमलर्कनामनामतः १३ सदृष्टमात्रो रामेण कृमिः प्राणानवासृ
 जत् ॥ तस्मिन्नेवासृजि क्लिन्नस्तदहुतमिवाभवत् १४ ततोऽतरिक्षे दृष्टे विश्वरूपः करालवान् ॥ राक्षसोलोहितग्रीवः कृष्णांगो मेघवाहनः १५ सरामं प्रांजलिर्भू
 त्वावभाषे पूर्णमानसः ॥ स्वस्तितेभृगुशार्दूलगमिष्येऽहं यथागतम् १६ मोक्षितो नरकादस्माद्भवतामुनिसत्तम ॥ भद्रं तवास्तु वंदे त्वां प्रियं मे भवता कृतम् १७ तमु
 वाचमहाबाहुर्जामदभ्यः प्रतापवान् ॥ कस्त्वं कस्माच्च नरकं प्रतिपन्नो ब्रवीहि तत् १८ सोऽब्रवीदहमासं प्राक्दंशो नाम महासुरः ॥ पुरा देवयुगे तात भृगोस्तुल्यवया इव
 १९ सोऽहं भृगोः सुदयितां भार्यामपहरं बलात् ॥ महर्षेरभिशापेन कृमिभूतोऽपतं भुवि २० अब्रवीद्विसर्मा कुद्धस्तव पूर्वपितामहः ॥ मूत्रश्लेष्माशनः पापनिरयं प्रतिप
 त्स्यसे २१ शापस्यांतो भवेद्ब्रह्मन्नित्येवं तमथाब्रुवम् ॥ भविता भार्गवाद्रामादिति मामब्रवीद्भृगुः २२ सोऽहमेनां गतिं प्राप्तो यथानकुशलं तथा ॥ त्वया साधो समागम्य वि
 मुक्तः पापयोनितः २३ एवमुक्त्वानमस्कृत्य ययौ रामं महासुरः ॥ रामः कर्णं च सक्रोधमिदं वचनमब्रवीत् २४ अतिदुःखमिदं मूढनजातु ब्राह्मणः सहेत् ॥ क्षत्रियस्येव ते
 धैर्यं कामयासत्यमुच्यताम् २५ तमुवाच ततः कर्णः शापाद्रीतः प्रसादयन् ॥ ब्रह्मक्षत्रांतरजातं सूतं मां विद्धि भार्गव २६ राधेयः कर्ण इति मां प्रवदंति जनाभुवि ॥ प्रसा
 दं कुरु मे ब्रह्मन्नस्त्रलुब्धस्य भार्गव २७ पितागुरुं संदेहो वेदविद्याप्रदः प्रभुः ॥ अतो भार्गव इत्युक्तं मया गोत्रं तवांतिके २८ तमुवाच भृगुश्रेष्ठः सरोषः प्रहसन्निव ॥ भूमौ
 निपतितं दीनं वेपमानं कृतांजलिं २९ यस्मान्मिथ्योपचरितो ह्यस्त्रलोभादिह त्वया ॥ तस्मादेतन्न ते मूढब्रह्मास्त्रं प्रतिभास्यति ३० अन्यत्र वधकालात्ते सदृशेन समीयुषः ॥
 अब्राह्मणेन हि ब्रह्मधुवंतिष्ठेत्कदाचन ३१ गच्छेदानीं न ते स्थानमनृतस्येह विद्यते ॥ न त्वया सदृशो युद्धे भविता क्षत्रियो भुवि ३२ एवमुक्तः सरामेण न्यायेनोपजगाम
 ह ॥ दुर्योधनमुपागम्य कृतास्त्रोऽस्मीति चाब्रवीत् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकर्णोत्सर्गात्मिका मत्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

मास्याति कालांतरं तु प्रतिभास्यत्येवेत्यर्थः इत्युत्तरेण संबन्धः ३० सदृशोऽजुनादीशूरेतेपुरतः स्थिते समीयुषो युध्यमानस्य । 'समित्याजिसमिद्युधे' इति संपूर्वस्य इणोयुद्धार्थस्वदर्शनात् । धुवं मरणा
 वधिनतिष्ठेद्ब्रह्मन्नास्त्रम् ३१ । ३२ न्यायेनाभिवंदनादिपूर्वकमुपजगाम इष्टदेशमिति शेषः ३३ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

कर्णस्तुसमवाप्यैवमित्यध्यापःस्पष्टार्थः १ विषयेदेशे २।३।४।५।६।७।८।९ वर्षवरःषट्ठः १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ व्यपेयुर्व्यपगताः २०।२१
 नारदउवाच ॥ कर्णस्तुसमवाप्यैवमहर्षिर्गवन्दनात् ॥ दुर्योधनेनसहितोमुमुदेभरतर्षभ १ ततःकदाचिद्राजानःसमाजग्मुःस्वयंवरे ॥ कर्लिगविषयेराजनराज्ञ
 श्वित्रांगदस्यच २ श्रीमद्राजपुरं नामनगरंतत्रभारत ॥ राजानःशतशस्तत्रकन्यार्थेसमुपागमन् ३ श्रुत्वादुर्योधनस्तत्रसमेतान्सर्वपार्थिवान् ॥ स्थेनकाचनंगेन
 कर्णेनसहितोययौ ४ ततःस्वयंवरेतस्मिन्संप्रवृत्तेमहोत्सवे ॥ समाजग्मुर्नृपतयःकन्यार्थेनृपसत्तम ५ शिशुपालोजरासंधोभीष्मकोवक्रएवच ॥ कपोतरोमानील
 श्वरुक्मीचदृढविक्रमः ६ सृगालश्चमहाराजःक्षीराज्याधिपतिश्चयः ॥ अशोकःशतधन्वाचभोजोवीरश्चनामतः ७ एतेचान्येचबहवोदक्षिणादिशमाश्रिताः ॥
 म्लेच्छाचार्याश्चराजानःप्राच्योदीच्यास्तथैवच ८ काचनंगदिनःसर्वेशुद्धजाबूनदप्रभाः ॥ सर्वेभास्वरदेहाश्वव्याघ्राइवबलोत्कटाः ९ ततःसमुपविष्टेषुतेपुराजसु
 भारत ॥ विवेशरंगंसाकन्याघात्रीवर्षवरान्विता १० ततःसंश्राव्यमाणेषुराज्ञानामसुभारत ॥ अत्यक्रामद्वार्तराष्ट्रंसाकन्यावरवर्णिनी ११ दुर्योधनस्तुकोरव्योना
 मर्षयतलंघनम् ॥ प्रत्यपेघञ्चतांकन्यामसत्कृत्यनराधिपान् १२ सर्वीर्यमदमत्तत्वाद्भीष्मद्रोणावुपाश्रितः ॥ रथमारोप्यतांकन्यामाजहारनराधिपः १३ तमन्व
 गाद्रथीखड्गीबद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ कर्णःशस्त्रभृतांश्रेष्ठःपृष्ठतःपुरुषर्षभ १४ ततोविमर्दःसुमहानराज्ञामासीदुद्युत्सताम् ॥ सन्नह्यतांतनुत्राणिरथान्योजयताम
 पि १५ तेऽभ्यधावंतसंकुद्धाःकर्णदुर्योधनावुभौ ॥ शरवर्षाणिमुंचंतोमेघाःपर्वतयोस्वि १६ कर्णस्तेषामापततामेकैकेनशरेणह ॥ धनुंषिचशरव्रातान्पातयामा
 समूतले १७ ततोविधनुषःकांश्चित्कांश्चिदुद्यतकार्मुकान् ॥ कांश्चिच्चोद्धृतोबालान्रथशक्तिगदास्तथा १८ लाघवाद्वाकुलीकृत्यकर्णःप्रहरतांवरः ॥ इतसूतांश्च
 भूयिष्ठानवजिग्येनराधिपान् १९ तेस्वयंवाहयंतोऽश्वान्पाहिपाहीतिवादिनः ॥ व्यपेयुस्तेरणंहित्वाराजानोभग्नमानसाः २० दुर्योधनस्तुकर्णेनपाल्यमानोऽभ्य
 यात्तदा ॥ हृष्टःकन्यामुपादायनगरंनागसाह्वयम् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा० दुर्योधनस्यस्वयंवरेकन्याहरणं नामघतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ नारदउवाच ॥ आविष्कृतबलंकर्णश्रुत्वा राजासमागवः ॥ आह्वयद्वैरथेनाजौजरासंधोमहीपतिः १ तयोःसमभवद्युद्धंदिव्यास्त्रविबुधोर्द्वयोः ॥ युधिनानाप्रहरणै
 रन्योन्यमभिवर्षतोः २ क्षीणवाणौविधनुषौभग्नखड्गौमर्हीगतौ ॥ बाहुभिःसमसज्जेतामुभावापिवलान्वितौ ३ बाहुकंटकयुद्धेनतस्यकर्णोऽथयुध्यतः ॥ विभेदसं
 धिदेहस्यजरयाश्चेपितस्यहि ४ सविकारंशरीरस्यदृष्ट्वा नृपतिरात्मनः ॥ प्रीतोऽस्मीत्यब्रवीत्कर्णवैरमुत्सृज्यदूरतः ५ प्रीत्याददौसकर्णायमालिनीनगरीमथ ॥
 अंगेषुनरशादूलसराजाऽऽसीत्सपत्नजित् ६

॥ इतिशांतिप० रा० नीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्थाऽध्यायः ॥ ४ ॥ आविष्कृतेति १।२।३ बाहुकंटकयुद्धेनबाहुकंटककेतकपत्रंतद्वयत्रबालिनादुबलस्यशरीरंपाव्यतेतद्बाहुकंटकं
 नामयुद्धं यथोक्तं । 'एकांजांपदाऽऽक्रम्यपरामुद्यम्यपाव्यते ॥ केतकीपत्रवच्छत्रुयुद्धंतद्बाहुकंटकम्' इति जरासंधस्यसंबंधीयोदेहस्तस्यसंधिविभेदः ॥ विकारंपादनरूपम् ५।६

७।८।९।१०।११ रयस्यार्षानुकीर्तनाच्छल्याच्चतेजोवधादितिसंबंधः १२।१३।१४।१५ इतिशांति० रा०नी०भारतभावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ एतावदुक्त्वेति दध्वौ
 भ्रातृवधजंदोषांचितितवान् १ पर्यश्रुनयनंपरितोऽश्रुव्यासनयनं २ मधुराभाभापाभापणंयस्याःसातथा ३ एनंकर्णं ४ यातितःप्रवर्तितस्तवतुभ्यं ५ आश्रयंभ्रातुःकर्मकनिष्ठानांपरिपालनंज्ञापयितुं
 पालयामासचंपांचकर्णःपरबलार्दनः ॥ दुर्योधनस्यानुमतेतवापिविदितंतथा ७ एवंशस्त्रप्रतापेनप्रथितःसोऽभवत्क्षितौ ॥ त्वद्धितार्थसुरेन्द्रेणभिक्षितोवर्मकुं
 हले ८ सदिव्येसहजेप्रादात्कुंडलेपरमार्चिते ॥ सहजंक्वचंचापिमोहितोदेवमायया ९ विमुक्तःकुंडलाभ्यांचसहजेनचवर्मणा ॥ निहतोविजयेनाजौवासुदेव
 स्यपश्यतः १० ब्राह्मणस्याभिशापेनरामस्यचमहात्मनः ॥ कुंत्याश्वरदानेनमाययाचशतक्रतोः ११ भीष्मावमानात्संख्यायार्थस्यार्धाङ्गीर्तनात् ॥
 शल्यातेजोवधाच्चापिवासुदेवनयेनच १२ रुद्रस्यदेवराजस्ययमस्यवरुणस्यच ॥ कुबेरद्रोणयोश्चैवकृपस्यचमहात्मनः १३ अस्त्राणिदिव्यान्धादाययुधिगां
 डीवधन्वना ॥ हतोवैकर्तनःकर्णोदिवाकरसमद्युतिः १४ एवंशस्तवभ्राताबहुमिश्वापिवांचितः ॥ नशोच्यःपुरुषव्याघ्रयुद्धेननिधनंगतः १५ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेशांतिप० राज० कर्णवीर्यकथनं नामपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतावदुक्तादेवार्षीर्विररामसनारदः ॥ युधिष्ठिरस्तुराजर्षिर्दध्वौ
 शोकपरिभ्रुतः १ तंदीनमनसवीरंशोकोपहतमातुरम् ॥ निःश्वसंतंयथानागंपर्यश्रुनयनंतथा २ कुंतीशोकपरीतांगीदुःखोपहतचेतना ॥ अब्रवीन्मधुराभा
 षाकालेवचनमर्थवत् ३ युधिष्ठिरमहाबाहोनेनंशोचितुमर्हसि ॥ जहिशोकंमहाप्राज्ञशृणुचेदंवचोमम ४ यातितःसमयापूर्वभ्रात्र्यंज्ञापयितुंतव ॥ भास्करेणचदे
 वेनपित्राघर्मभृतांवरः ५ यद्वाच्यंहितकामेनसुहृदाहितमिच्छता ॥ तथादिवाकरेणोक्तःस्वप्रांतेममचाग्रतः ६ नचैनमशकद्रानुरहंवास्त्रेहकारणैः ॥ पुराप्रत्य
 नुनेतुंवानेतुंवाऽप्येकतांत्वया ७ ततःकालपरीतःसवैरस्योद्धरणेरतः ॥ प्रतीपकारीयुष्माकमित्तिचोपेक्षितोमया ८ इत्युक्तोधर्मराजस्तुमात्रावाष्पाकुले
 क्षणः ॥ उवाचवाक्यंधर्मात्माशोकव्याकुलितेन्द्रियः ९ भवत्यागूढमंत्रत्वात्पीडितोऽस्मीत्युवाचताम् १० शशापचमहातेजाःसर्वलोकेषुयोपितः ॥ नमुह्यंघा
 रयिष्यंतीत्येवंदुःखसमन्वितः ११ सराजापुत्रपौत्राणांसंबंधिसुहृदांतदा ॥ स्मरन्नुद्विग्नहृदयोबभूवोद्विग्नचेतनः १२ ततःशोकपरीतात्मासधूमइवपावकः ॥
 निर्वेदमगमद्दीमानराजासंतापपीडितः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिस्रीशापेष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 युधिष्ठिरस्तुधर्मात्माशोकव्याकुलचेतनः ॥ शुशोचदुःखसंततःस्मृत्वाकर्णमहारथम् ३

त्वयासौभ्रात्रंयुधिष्ठिरादिभ्यःप्रदर्शनीयमित्यभ्यर्थितइति ५।६ प्रत्यनुनेतुंज्ञमयितुं ७ कालपरीतोमृत्युग्रस्तः उद्धरणेशशृणानिःशेषनाशेनोन्मूलने ८।९।१०।११ सराजेति कर्माणि
 षष्ठ्यौ उद्विग्नहृदयउद्विग्नचेतनोबभूव । ध्यायतीवलेलायतीवेतिश्रुतेः बुद्धीध्यायंत्यांचेतनोऽपिध्यायतीवेत्यादिरर्थः १२ निर्वेदंराज्यादवैराग्यं १३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशास
 नपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरइति १

दुःखं देहं द्विधा दीनां तापः शोकस्तत्कृतं वैकल्पं ताभ्यामाविष्टो व्याप्तः कश्चित्कृतीकृतः १ यद्यदिभैरवमाधीर्णस्वात्तर्हिज्ञातिवधाजातादुर्मतिर्नप्राप्तास्यादित्यर्थः । लिङ्निमित्ते लृङ्क्रियाति
पत्तौ ३ यतो वयं वृत्तार्थाः संक्षिप्तपुरुषार्थाः ज्ञातिवधेन हतभाग्याः स्म ततो हेतोर्नोऽस्माकमभिप्रायः समुद्धार्या इत्यर्थः । ज्ञातिवधोऽप्यस्माकंधर्मवधपेवेत्याशंक्याह आत्मानामिति धर्मफलपज्ञाः
स्वर्गोक्तिमात्रमः उभयमपि नास्तीत्यर्थः ४ सत्यपि शास्त्रदृष्टे फलेवीमत्सत्त्वात्त्रिंशत्पञ्चमं इत्याह धिगिति बलं सहायादि पौरुषं पराक्रमः अमर्षः क्रोधः येन आचारादिना आपदंशोकं ५
तर्हि को धर्मः श्रेष्ठः इत्यत आह साध्वति क्षमादिकमेव श्रेष्ठमित्यर्थः ६ । ७ ननु युद्धे जयश्चेत्प्राप्तो मृत्युश्चेत्स्वर्गलाम इत्युभयलोकहितं युद्धमित्याशंक्याद्यं निरस्यति त्रैलोक्यस्येति ८ । ९

आविष्टो दुःखशोकाभ्यानिःश्वसंश्च पुनः पुनः ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनमुवाचेदं वचनं शोककश्चित् २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्वैक्ष्यमाचरिष्यामवृष्ण्यंधकपुरे वयम् ॥ ज्ञाती
न्निष्पुरुषान्कृत्वानेमां प्राप्स्यामि दुर्गतिम् ३ आमित्रानः समुद्धार्याः वृत्तार्थाः कुरवः किल ॥ आत्मानमात्मना हत्वा किंधर्मफलमाप्नुमः ४ धिगस्तुक्षात्रमाचारं
धिगस्तुवलपौरुषम् ॥ धिगस्त्वमर्षेणे मामापदंगमिता वयम् ५ साधुक्षमादमः शौचं वैराग्यं चाप्यमत्सरः ॥ अहिंसासत्यवचनं नित्यानि वनचारिणाम् ६ वयंतुलो
भान्मोहाच्चदंभमानंचसंश्रिताः ॥ इमामवस्थांसंप्राप्ताराज्यलाभमुत्सया ७ त्रैलोक्यस्यापिराज्येन नास्मान्कश्चित्प्रहर्षयेत् ॥ बांधवान्निहता नृद्विष्टाः
विजयैषिणः ८ ते वयं पृथिवीहेतोरवध्यानपृथिवीश्वरान् ॥ संपरित्यज्य जीवामोहीनार्था हतबांधवाः ९ आमिषेष्ट्यमानानामशुभं वैशुनामिव ॥ आ
मिषं चैव नो हीष्टमामिषस्य विवर्जनम् १० न पृथिव्या सकलयानसुवर्णस्य राशिभिः ॥ नगवाश्वेन सर्वेण तेत्याज्याय इमेहताः ११ काममन्युपरीतास्ते क्रोधहर्षसम
श्विताः ॥ मृत्युयानं समारुह्य गता वैवस्वतक्षयम् १२ बहुकल्याणसंयुक्तानिच्छंति पितरः सुतान् ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च तितिक्षया १३ उपवासैस्तथे
ज्याभिर्व्रतकौतुकमंगलैः ॥ लभंते मातरोगर्भान्मासान्दशच विभ्रति १४ यदि स्वस्तिप्रजायंते जाता जीवंति वा यदि ॥ संभाविता जातवलास्ते द्युर्यदिनः सुखम्
१५ इह चामुत्र चैवेति रूपणाः फलहेतवः ॥ तासामयं समुद्योगो निवृत्तः देवलोऽफलः १६ यदासां निहताः पुत्रायुवानो मृष्टकुंडलाः १७ अभुक्त्वा पार्थिवान्भो
गानृणान्यनपहाय च ॥ पितृभ्यो देवताभ्यश्च गता वैवस्वतक्षयम् १८ यदैषामं वपितरौ जातकामावुभावापि ॥ संजातधनरत्नेषु तदैव निहता नृपाः १९

हीनार्थत्वमेवाह आमिषमिति आमिषेराज्यनिमित्ते अशुभं ज्ञातिप्रोहारख्यं शुनामिवेतेषां भवति नोऽस्माकं त्वामिषं चाऽऽमिषस्य विवर्जनं चेति द्वयमपीष्टं १० एतदेव विभजते न पृथिव्य
ति । पृथिव्यादेरामिषस्य वर्जनमिष्टं वंधु रूपं त्वामिषमिष्टमेव वंधुनामयं सर्वत्याज्यमित्यर्थः ११ कामेति मृत्युयानं मृत्युमार्गं युद्धे मृतानां स्वर्गोऽपि नास्ति किंतु कामाद्याक्रांतत्वात्तरकएवास्ती
त्यर्थः १२ एवं हि नृणां पापहतानां नरकंचोपपाद्यतसंबंधिनां शोकंच व्युत्पादयति बहुकल्याणेत्यादिना १३ व्रतानि गौरीव्रतादीनि कौतुकानि दुर्गोत्सवादीनि मंगलानि लक्ष्मीनारायणशिलादीनि
तैः १४ । १५ । १६ । १७ अनपहाय अपरिहृत्य अनवदायेति पाठे अपरिशोध्य पितृभ्य इति पठ्यं चतुर्थी १८ यदैषामिति अर्जुनेन सह वदन्नपिसन्निहितां मातरमुक्तार्थं संवादाय संबो
धयति हेअंवेति पितरौ मातापितरौ माधारी पृतराष्ट्री पदैव जातकामो तदैव ते नृपादुर्थो घनमभूतयो हताः १९

संयुक्ता इति कामोऽर्थस्वामिलापः । मनुस्तदलाभे देव्यं । क्रोधः कामप्रतिबंधे सत्यत्पुत्रता । हर्षोऽलाभे सति अत्युत्फुल्लता तैरसमंजसाः । हस्तपाठेऽसमंजस इति सकारांतः शब्दः । विषमाये पुरुषा
स्ते जयफलं भूमेः स्वर्गस्य वा जयेन यत्फलं तत्र भोक्तारो न भोक्ष्यंति । जानुकदाचि जीवने मरणे वा काहेचित्कश्चिदेशे इह परत्र वा २० ननु ये हतास्ते स्वर्गोऽपि नास्ति किंतु कामाद्याक्रांतत्वात्तरकएवास्ती
स्ते हता एव न तु स्वर्गगताः कामाद्युपेतत्वादित्युक्तहेतोः । एवं न चेदपहंतास्ते न च कर्मणानि मितेन स्वर्गं तांस्तान्पश्येन्न च पश्यतीति लोकाय तमतमाश्रित्योक्तम् २१ तत्सर्वविनाशकारणत्वं प्रतिपत्स्यति
पर्यवस्यति वयं राज्यालोभाद्विनाशे अवांतरकारणं मुख्यकारणत्वं स्मद्राज्यापहाराद्धातैराप्रापेवेति भावः २२ तदेवाह सदैवेत्यादिना निकृतिर्वचनं तन्निष्ठैव प्रज्ञायस्येति निकृतिप्रज्ञः मायकाकपट
सूत्रादिनोपजीवनं यस्य स तथा मिथ्याविनीतश्च घृतराष्ट्रैवात्र ग्राह्यः सर्वमूलत्वात् २३ युद्धयतां लोकद्वयनाशमुपपाद्योपतंहरत्यर्थेन नसकामा इति २४ श्रुतवतांपंडितानां रत्नानीत्यादौ मुक्तानी

संयुक्ताः काममन्युभ्यां क्रोधहर्षासमंजसाः ॥ न ते जयफलं किंचिद्रोक्तारो जातु कार्हीचित् २० पंचालानां कुरूणां च हता एव हि ये हताः ॥ नचेत्सर्वानयं लोकः पश्येत्स्वेनै
व कर्मणा २१ वयमेवास्य लोकस्य विनाशकारणं स्मृताः ॥ घृतराष्ट्रस्य पुत्रेषु तत्सर्वं प्रतिपत्स्यति २२ सदैव निकृतिप्रज्ञो द्वेषामायोपजीवनः ॥ मिथ्याविनीतः सत
तमस्मास्वनपकारिषु २३ नसकामावयंते च न चास्माभिर्नतैर्जितम् ॥ न वै भुक्तेयमवनिर्नार्यो गीतवादि तम् २४ नामात्यसुहृदां वाक्यं न च श्रुतवतां श्रुतम् ॥
नरत्नानि परार्थानि न भूर्नद्रविणागमः २५ अस्मद्वेषेण संतप्तः सुखं न स्मेहं विदति ॥ ऋद्धिमस्मासुतां दृष्ट्वा विवर्णो हरिणः कृशः २६ घृतराष्ट्रश्च नृपतिः सौबलेन नि
वेदितः ॥ तं पिता पुत्रं द्वित्वा दनुमेनेऽनये स्थितः २७ अनपेक्ष्यैव पितरंगीयं विदुरंतथा ॥ असंशयं क्षयं राजायथैवाहंतथागतः २८ अनियम्याशुचि लुब्धं पुत्रं
कामवशानुगम् ॥ यशसः पतितो दीप्ताद्वा तयि त्वासहोदरान् २९ इमौ हि द्वौ शोकाग्रौ प्रक्षिप्य समुद्योधनः ॥ अस्मत्प्रद्वेषसंयुक्तः पापबुद्धिः सदैवह ३० को हि बंधुः
कुलीनः संस्तथा ब्रूयात्सुहृज्जने ॥ यथाऽसाववदद्वाक्यं युयुत्सुः कृष्णसंनिधौ ३१ आत्मनो हि वयं दोषाद्दिनष्टाः शाश्वतीः समाः ॥ प्रदहंतो दिशः सर्वाभास्वरा इव तेज
सा ३२ सोऽस्माकं वैरपुरुषो दुर्मतिः प्रग्रहंतः ॥ दुर्योधनकृते ह्येतत्कुलं नो विनिपातितम् ३३ अवध्यानां वधं कृत्वा लोके प्राप्ताः स्मवाच्यताम् ॥ कुलस्यास्यांतक
रणं दुर्मतिपापपूरुषम् ३४ राजाराश्वेश्वरं कृत्वा घृतराष्ट्रोऽप्यशोचति ॥ हताः श्वराः कृतं पापं विषयः स्वो विनाशितः ३५ हत्वानो विगतो मन्युः शोको मारुंधयत्ययम् ॥
धनं जयकृतं पापं कल्याणेनोपहन्यते ३६ ख्यापनेनानुतापेन दानेन तपसाऽपि वा ॥ निवृत्त्यातीर्थगमनाच्छ्रुतिस्मृतिजपेन वा ३७ त्यागवांश्च पुनः पापं नालं कर्तुं
मिति श्रुतिः ॥ त्यागवान्जन्ममरणेनाप्रोतीति श्रुतिर्यदा ३८

त्यादिर्यथालिंशेषः २५ तत्र हेतुरस्मादिति हरिणः

पांडुरः २९ । २७ तथागतो बुद्धपुनिः क्षाणक बुद्धिरित्यावत् यथाह मनवस्थित बुद्धिस्तथा घृतराष्ट्रोऽपीत्यर्थः २८ एतत्फलमाह अनियम्येति २९ प्रक्षिप्य गत इति शेषः ३० युयुत्सुयोद्धकामः
वाक्यमस्मद्वेषेण पांडवान्प्राप्त इत्येवं रूपम् ३१ तदेवार्थत आह आत्मन इति दुर्योधनेऽप्युपचारादात्मपदप्रयोगः आत्मनो दुर्योधनस्य ३२ प्रग्रहं दृष्टं वधं गतः प्राप्तः नोऽस्माभिः ३३ अवध्या
नामवध्यकल्पानां भीष्मादीनां गुरुत्वाद्वावधानर्हीणाम् ३४ विषय आमिषम् ३५ नोऽस्माकं सर्वेषां मन्युः क्रोधस्तान् हस्वाविगतः मांस्वेकं शोको रुंधयति रुणद्धि रोषयतीति वक्तव्ये रुंधयतीति
प्रयोगो वक्तव्ये रुंधयतीति कल्याणेनोपकारेण ३६ निवृत्त्यात्यागेन ३७ एतेषु त्यागमेव प्रज्ञां सति त्यागवानिति । श्रुतिः त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः इति यदायदाह ३८

तस्मात्प्राप्तवर्त्मालभ्ययोगमार्गः कृतमतिःश्रवणमननादिनाहं ब्रह्मास्मीतिनिश्चितबुद्धिः ब्रह्मअखंडानंदसंपद्यतेएकयेनप्राप्नोति सइति एवंत्यागफलंजानन्नहोनिर्द्वयःपरिग्रहशून्यः मुनिर्ध्याननिष्ठःज्ञानेनब्रह्मात्मैक्यविषयेणसमन्वितोभवितुमिच्छुः ३९ समन्वितःसन्वावनंभमिष्यामि कृत्स्नोषर्मायोगेनात्मदर्शनं यदाहयाज्ञवल्क्यः । 'इज्याऽऽचारदमोऽर्हिसादानस्वाध्यायकर्मणां ॥ अयं तुपरमोषर्मायोगेनात्मदर्शनम्'इति । कृत्स्नतमोषर्मस्तुपार्थितिकंजीवन्मुक्तिलुखं ४० परिग्रहवतागृहस्येननहिप्राप्तुंशक्यं एतेनयाज्ञवल्कपादिवत्स्वस्यापिविद्वत्संन्यासेऽधिकारोदर्शितः परिग्रहसत्त्वेदोषमाहमयेति परिग्रहात्पापकरणंततश्चजन्मादिहेतोर्माहस्यपुनःप्राप्तिरित्यर्थः अत्रश्रुतिः । 'तत्त्वेवमयंविदुषोऽमन्वानस्य'तदेवब्रह्मभयहेतुर्विदुषोप्यमन्वानस्यध्यानशून्यस्येतिश्रुत्यर्थः फलितमाहसइति ४१ । ४२ गमिष्यामिनिर्विक्षेपेणध्यानसिद्धयर्थं कविदितिअज्ञातदेशत्वंदर्शितं ४३ । ४४ ॥ इतिशांतिप०रा०नी०भा०त०भावदीपे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अथार्जुनः दृष्टौ

प्राप्तवर्त्मालुतमतिर्ब्रह्मसंपद्यतेतदा ॥ सधनंजयनिर्द्वेद्रोमुनिर्ज्ञानसमन्वितः ३९ वनमामंन्यवःसर्वानगमिष्यामिपरंतप ॥ नहिकृत्स्नतमोषर्मःशक्यःप्राप्तुमिति श्रुतिः ४० परिग्रहवतातन्मेप्रत्यक्षमरिसूदन ॥ मयानिसृष्टंपापंहिपरिग्रहमभीप्सता ४१ जन्मक्षयनिमित्तंचप्राप्तुंशक्यमितिश्रुतिः ॥ सपरिग्रहमुत्सृज्यकृत्स्नं राज्यंसुखानिच ४२ गमिष्यामिविनिर्मुक्तोविशोकोनिर्ममःकचित् ॥ प्रशाधित्वमिमामुर्वीक्षेमांनिहतकंटकाम् ४३ नममार्थोऽस्तिराज्येनभोगैर्वाकुरुनंदन ॥ एतावदुक्तावचनंकुरुराजोयुधिष्ठिरः ॥ उपारमततःपार्थःकर्त्नीयानम्यभाषत ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनप० युधिष्ठिरपरिदेवनंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथार्जुनउवाचेदमधिक्षिप्तइवाक्षमी ॥ अभिनीततरंवाक्यंदृढवादपराक्रमः १ दर्शयत्रैद्रिरात्मानमुग्रमुग्रपराक्रमः ॥ स्मयमानोमहातेजाःसृक्किणीपरिसंलिहन् २ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अहोदुःखमहोत्कृष्टमहोवैकुण्ठमुत्तमम् ॥ यत्कृत्वाऽमानुषंकर्मत्यजेषाःश्रियमुत्तमाम् ३ शत्रून्हत्वामहींलब्ध्वास्वधर्मणोपपादिताम् ॥ एवंविधंकथं सर्वत्यजेषाबुद्धिलाघवात् ४ क्लीबस्यहिकुतोरारज्यंदीर्घसूत्रस्यवापुनः ॥ किमर्थंचमहीपालानवधीः क्रोधमूर्च्छितः ५ योह्याजिजीविषेद्रैक्ष्यंकर्मणानैकस्यचित् ॥ समारंभान्बुभूषेतहतस्वस्तिरकिंचनः ॥ सर्वलोकेषुविख्यातो नपुत्रपशुसंहितः ६ कापार्लीनृपपापिष्टांष्टिमासाद्यजिवितः ॥ संत्यज्यराज्यमृद्धंतेलोकोऽयंकिंविद्विष्यति ७ सर्वारंभान्समुत्सृज्यहतस्वस्तिरकिंचनः ॥ कस्मादाशंससेभैक्ष्यंकर्तुंप्राकृतवत्प्रभो ८

युक्तिशक्त्युपेतौवादपराक्रमावुक्तिविक्रमौयस्यसतथा १ । २ अमानुषमितिच्छेदः ३ दुःखंस्वजनवधात् कृच्छंपरवीरजयात् वैकुण्ठंमार्दवं धर्मलब्धस्यत्यागादित्याह शत्रूनिशित शत्रून्शातयितृनृपानहत्वाप्रविनाश्यशत्रून्शातयितव्यान्स्वीयान्हत्वाघातयित्वेतिचद्वयोरैकेनवाक्येनसंग्रहः ४ क्लीबस्यस्वीयवधेकातरस्य दीर्घसूत्रस्यपरवधेअरुसस्य एवंचमहीपालानुभयपत्नीयान्किमर्थधवधीरतोऽपिक्लीबोसीत्यर्थः ५ एतदेवस्पष्टयति योहीति सार्धंश्लोकोवाक्यं हिप्रसिद्धं यःपुमानहतस्वस्तिर्नष्टकल्याणः अकिंचनोदरिद्रः अतएवक्रमात्सर्वलोकेषुनविख्यातः पुत्रपशुसंहितःपुत्रादिभिराश्लिष्टश्चनभवति समैक्ष्यंआजिजीविषेदुपजीवितुमिच्छेत् सकर्मणापौरुषेणकस्यचिदपिपरस्य समारंभंतदातिसमारंभाअर्थास्तात्रैवबुभूषेतनैवप्राप्तुमिच्छेत् त्वंप्राप्तकल्याणःसंपन्नःख्यातःपुत्राद्याश्लिष्टश्चपौरुषेणार्थाल्लब्ध्वाभैक्ष्येणजीवितुमिच्छसीतिविपर्यस्तमुद्विरेसीतिभावः ६ कापार्लीभिक्षापात्रवतीमिमामृष्टिजीविकामासाद्यराज्यंसंत्यज्यजीवितस्ते इतिसंबंधः ७ सर्वारंभान्सर्वार्थान्धर्मादीन् प्राकृतवन्मूढवत् ८

९ धर्महानिर्व्युत्पादयति यदीति अस्माकराज्येऽनधिकारात् अधिकारिणस्तवैवधर्मलोपजांकिंल्विषंभवतीत्यर्थः १० अर्थस्तुधर्मादीनांचतुर्णामपिमूलमितिसर्वेषासनत्याज्यइत्याह आर्किंचन्यमित्यादिना 'आर्किंचन्यंमुनीनांचराज्यादप्यधिकंमतम्' इतियद्वाक्यंतदुद्दीश्यनहुषोराजमअधनतामिहधिगस्तिस्त्वय्यब्रवीत् । अधनेधनाभावेनिमित्तेसत्यगस्त्यशापात्सर्पाभावदशार्था नृशंसंनिर्दयंभीमसेनादिमनुष्यग्रसंरूपंकर्मकृत्वादारिद्र्यपापहेतुत्वात्त्रिदितवानित्यर्थः ११ एतदपिऋषीणाभेवोचितं नराज्ञामित्याह अश्वस्तनमिति'वयमेवास्यलोकस्यविनाशकारणंस्मृताः' इतियदुक्तंतत्राह यंत्विममित्यादि १२ वयंक्षत्रियाःकस्यघ्नातुःपितुर्वाअपराधंअमेमहिनकस्यापीत्यर्थः १३ क्षमायांदोषमाह अभिशस्तामिति अभिशस्तवादित्यर्थः शंसितुंप्रशंसितुं १४ । १५ । १६

अस्मिन्नराजकुलेजातोजित्वाकृत्स्नां सुवरां ॥ धर्मार्थावखिलौहित्वावनंमौढ्यात्प्रतिष्ठसे ९ यदीमानिहर्वापीहविमथिष्यत्यसाधवः ॥ भवताविप्रहीणानिप्राप्तं त्वामेवकिंल्वपम् १० आर्किंचन्यंमुनीनांचइतिवैनहुषोब्रवीत् ॥ कृत्वात्तुशंसंघ्नधनेधिगस्त्वधनतामिह ११ अश्वस्तनमृषीणांहिविद्यतेवेदतद्भवान् ॥ यंत्विमंधर्ममित्याहुर्धनादेषप्रवर्तते १२ धर्मसंहरतेतस्यधनंहरतियस्यसः ॥ हियभाणेधनेराजनवयंकस्यक्षमेमहि १३ अभिशस्तंप्रपश्यंतिदरिद्रं पार्श्वतःस्थितम् ॥ दरिद्रं पातकंलोकेनतच्छंसितुमर्हति १४ पतितःशोच्यतेराजन्निर्धनश्चापिशोच्यते ॥ विशेषनाधिगच्छामिपतितस्याधनस्यच १५ अर्थेभ्योहिविद्वेभ्यःसंभृतेभ्यस्ततस्ततः ॥ क्रियाःसर्वाःप्रवर्ततेपर्वतेभ्यइवापगाः १६ अर्थाद्धर्मश्चकामश्चस्वर्गश्चैव नराधिप ॥ प्राणयात्राऽपिलोकस्यविनाह्यर्थनासिद्धयति १७ अर्थेनहिविहीनस्यपुरुषस्याल्पमेधसः ॥ विच्छिद्यंतेक्रियाःसर्वाग्रीष्मेकुसरितोयथा १८ यस्यार्थास्तस्यमित्राणियस्यार्थास्तस्यवाधवाः ॥ यस्यार्थाःसपुमांल्लोकस्यार्थाःसचपंडितः १९ अधनेनार्थकामेनार्थःशक्योविधित्सितुम् ॥ अर्थैरर्थानिवध्यंतेगजैरिवमहागजाः २० धर्मःकामश्चस्वर्गश्चहर्षःक्रोधःश्रुतंदमः ॥ अर्थादेतानिसर्वाणिप्रवर्ततेनराधिप २१ धनात्कुलंप्रभवतिधनाद्धर्मःप्रवर्धते ॥ नाधनस्यास्त्ययंलोकोनपरःपुरुषोत्तम २२ नाधनोधर्मकृत्यानियथावदनुतिष्ठति ॥ धनाद्धिधर्मःस्रवतिशैलादभिनदीयथा २३ यःकृशार्थःकृशगवःकृशभृत्यःकृशातिथिः ॥ सवैराजन्कृशोनामनशरीरकृशःकृशः २४ अवेक्षस्वयथान्यायंपश्यदेवासुरंयथा ॥ राजन्किमन्यज्ज्ञातीनां वधाद्दृढयंतिदेवताः २५ नचेद्धर्तव्यमन्यस्यकथं तद्धर्ममारभेत ॥ एतावानेववेदेषुनिश्चयःकविभिःकृतः २६ अध्येतव्यात्रयीनित्यंभवितव्यंविपश्चिता ॥ सर्वथाधनमाहार्यंयष्टव्यंचापियत्नतः २७ द्रोहाद्देवैरवाप्तानिदिविस्थानानिसर्वशः ॥ द्रोहात्किमन्यज्ज्ञातीनां गृह्यंतेयेनदेवताः २८ इतिदेवाव्यवसितावेदवादाश्चज्ञाश्वताः ॥ अधीयंतेऽध्यापयंतेयजंतेयाजयंतिच २९

प्राणेति मुमुक्षुणांप्राणयात्राऽप्यर्थाधीनेति मोक्षोऽप्यर्थादेवभवतीत्याशयः १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ कृशार्थःक्षीणार्थः २४ यत्कृतंज्ञातीनांपरस्परंयुद्धेहतानांहेतुणांचश्रेयोनास्तीतिच्छिष्टाचारदर्शननदूषयति अवेक्षस्वेत्यादिना २५ अन्यस्यपरस्यधनंचेन्नहर्तव्यंतत्तर्हिजाकर्मधर्ममाचरेत् तस्यदृश्यंतराभावात्प्रकथंचिदित्यर्थः २६ आहार्यस्वधर्मणार्जनीयं तस्यचप्रयोजनंयष्टव्यमित्युक्तं २७ । २८ । २९

शं. १२
अ०
॥ १ ॥

ननु परद्रव्यापहारो दोषोऽस्तीत्याशंक्याह कृत्स्नामिति यदेवधनं राजानोऽन्यतः परस्मादाददेतदेवतेषां श्रेयः श्रेयस्करमन्यथा अनपकृतमपकारवर्जितंधनं राजानास्त्येवेत्यर्थः । यज्ञार्थपशु
बीजादिवधादिवपरद्रव्यापहारोऽपिराज्ञानदोषोऽस्तीति भावः ३० । ३१ निरुच्यते उत्कृष्टत्वेन कीर्त्यते स्पंदंति प्रस्रवंति ३२ । ३३ किंच परवितापहारोऽस्य परोद्धरणार्थ एवेत्याह येषा
मिति येषां मांडलिकानां प्रजादीनां च द्रव्यापहर्तारामजतेते सर्वे तदवभृते पूता भवन्तीत्यन्वयः ३५ विश्वरूप इति ब्रह्मणे ब्राह्मणमालमत इत्यादिशास्त्राद्ब्राह्मणादीनां मृतानां च स्वदेहस्य च होमो
यज्ञार्थं क्रियते तत्र क्रियान्द्रव्यापहार इति भावः ३६ एवमनादिरनंतश्चायं यज्ञियः पंथा इत्याह शाश्वत इति । दाशरथः एकः पशुः द्वौ पत्नीयजमानौ त्रयो वेदाश्चत्वारः ऋत्विज इति दशरथाश्रमचरं
कृत्स्नं तदेव तच्छ्रेयो यदप्याददेतेऽन्यतः ॥ न पश्यामो न पकृतं धनं किंचित्कचिद्वयम् ३० एवमेव हिराजानो जयंति पृथिवीमिमाम् ॥ जित्वा ममेयं भवते पुत्रा इव पितु
र्धनम् ३१ राजर्षयोऽपिते स्वर्ग्याधर्मो ह्येषां निरुच्यते ॥ यथैव पूर्णा बुद्धेः स्पंदं त्यापो दिशो दश ३२ एवं राजकुलाद्वित्तं पृथिवीं प्राति तिष्ठति ॥ आसीदियं दिलीप
स्य नृगस्य नहुषस्य च ३३ अंबरीषस्य मांघातुः पृथिवी सात्वयि स्थिता ॥ सत्वां द्रव्यमयो यज्ञः संप्राप्तः सर्वदक्षिणः ३४ तंचेन्नयजसे राजन् प्राप्सस्वराज्यं किल्वि
षम् ॥ येषां राजाऽश्वमेधेन यजते दक्षिणावता ३५ उपेत्य तस्यावभृथे पूताः सर्वे भवन्ति ते ॥ विश्वरूपो महादेवः सर्वमेधे महामखे ॥ जुहाव सर्वभूतानि तथैवात्मानमा
त्मना ३६ शाश्वतोऽयं भूतिपथो नास्त्यंतमनुशुश्रुम् ॥ महान् दाशरथः पंथामाराजन् कुपथंगमः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जु
नवाक्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मुहूर्तं तावदेकाग्रो मनः श्रोत्रैतरात्मनि ॥ धारयन्नपितच्छुत्वारोचे तव च नमम १ साधुगम्य
महं मार्गं न जातु वल्लते पुनः ॥ गच्छेयं तद्गमिष्यामि हित्वा ग्राम्यसुखान्युत २ क्षेम्यश्चैकाकिनागम्यः पंथाः कोऽस्तीति पृच्छामाम् ॥ अथवानेच्छसि प्रष्टुमपृच्छन्न
पि मे शृणु ३ हित्वा ग्राम्यसुखाचारं तप्यमानो महत्तपः ॥ अरण्ये फलमूलशीचरिष्यामि मृगैः सह ४ जुह्वानोऽग्निं यथा कालमुभौ कालावुपस्पृशन् ॥ कृशः परिमिता
हारश्चर्मचीरजटाधरः ५ शीतवातातपसहः क्षुत्पिपासाश्रमक्षमः ॥ तपसा विधिदृष्टेन शरीरमुपशोषयन् ६ मनःकर्णसुखानित्यं शृण्वन्नुच्चावचागिरः ॥ मुदिताना
मरण्येषु वसतां मृगपक्षिणाम् ७ आजिघ्रन्पेशलान् गंधान् फुल्लानां वृक्षवीरुधाम् ॥ नानारूपान्वने पश्यन् रमणीयान्वनौकसः ८ वानप्रस्थजनस्यापि दर्शनं कुलवा
सिनाम् ॥ नाप्रियाण्याचरिष्यामि किंपुनर्ग्रामवासिनाम् ९ एकां तशीलीं विष्टुशं पक्वापकेन वर्तयन् ॥ पितृन् देवांश्च वन्येन वाग्भिरद्भिश्च तर्पयन् १० एवमारण्यशा
स्त्राणामुग्रमुग्रतरं विधिम् ॥ सेवमानः प्रतीक्ष्ये देहस्यास्य समापनम् ११ अथ वैकोऽहमेकाहमेकैकस्मिन्वनस्पतौ ॥ चरन्मैक्ष्यं मुनिर्मुंडः क्षपयिष्ये कलेवरम् १२
तियस्मिन्सदशरथः सप्तदशरथः ३७ ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ मुहूर्तमिति त्वमपि मनुकुं निवृत्तिमार्गं मपिश्रुत्वा मुहूर्तं मंतरात्मनि हृदयपुंडरीके
मनःश्रोत्रे बाह्याभ्यंतरकरणे धारयन् स्थिरीकुर्वन् तावदावावेकाग्रो भवेति शेषः पश्चान्मम वचनं तुभ्यं रोचे तस्वदृचये मवेत् । अंतर्मुखस्यैव निवृत्तिमार्गं इष्टो न बहिर्मुखस्येति भावः । श्रोत्रैतरिति संघिरार्थः
१ साध्विति उत अपि ग्राम्यसुखानि हित्वा साधुगम्यं मार्गं गच्छेयं न पुनस्त्वत्कृते जातु तद्ग्राज्यं गमिष्यामि स्वीकरिष्यामि २ राज्यमेव साधुगम्यो मार्ग इति चेत्तत्राह क्षेम्य इति ३ तत्र तावन्नस्य धर्मा
ननुष्ठास्यातीत्याह हिस्वेत्यादिना ४ । ५ । ६ । ७ पेशलान् रम्यान् ८ । ९ । १० । ११ यथेर्धर्मानुष्ठानं प्रति जानीतेऽप्येवेति १२

१३ । १४ आत्मारामो योगेनात्मन्येवरममाणः प्रसन्नात्मा शुद्धसत्त्वः केनचिन्निमित्तेन संविदं संवाचमकुर्वाणः कृत्यामावात् १५ चतुर्विधान् जंगमस्य जरायुनां जस्वेदजमेदेन त्रैविध्यात् स्वध
र्मस्याः प्राणभृत इन्द्रियपोषकाश्च प्रजाः प्रतिसम इत्यन्वयः १६ । १७ केनचिन्मार्गेण १८ एवं यत्याश्रमधर्मानुष्ठास्त्वाश्रमधर्ममाह ऋजुरिति कामक्रोधादिशून्यः प्राणिहितोऽतर्मुखः त्रस्यती
ति त्रसंभयादिधर्मकलिंगशरीरं मरणकालेऽत्रैव तिष्ठतीति स्थायं स्थूलशरीरं तयोर्वर्जकः स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानशून्य इत्यर्थः १९ एवं रूपस्य कथं देहयात्रा निर्वोद इत्याशंक्याह स्वभाव इति स्व
भावो देहादीनां पूर्वसंस्कारः कटवेष्टनवत्प्रारब्धकर्मोपस्थापितदेहनिर्वाहार्थमग्रेत्रजतिपुरस्कृतो भवति नन्वेवं सुषुप्तावापि यात्रास्यादित्याशंक्याह प्रमवंत्यक्षनान्यपीति यथा प्रसुप्तः शिशुस्तनपिब
पांसुभिः समभिच्छन्नः शून्यागारप्रतिश्रयः ॥ वृक्षमूळनिकेतो वा त्यक्तसर्वप्रियाप्रियः १३ न शोचन्न प्रहृष्यंश्च तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ निराशीर्निर्ममो भूत्वा
निर्द्वंद्वो निष्परिग्रहः १४ आत्मारामः प्रसन्नात्मा जडां धवधिराकृतिः ॥ अकुर्वाणः परैः कांचित्संविदं जातु कैरपि १५ जंगमाजंगमान्सर्वानविहिंसश्चतुर्विधान् ॥
प्रजाः सर्वाः स्वधर्मस्थाः समः प्राणभृतः प्रति १६ न चाप्यवहसन्कांचिन्न कुर्वन्भ्रुकुटीः कचित् ॥ प्रसन्नवदनो नित्यं सर्वेन्द्रियसुसंयतः १७ अपृच्छन्कस्यचिन्मार्गं
प्रव्रजन्नेवकेनचित् ॥ नदेशं न दिशं कांचिद्रंतुमिच्छन्नविशेषतः १८ गमनेनिरपेक्षश्च पश्चादनवलोकयन् ॥ ऋजुः प्रणिहितो गच्छंस्त्रसस्थावरवर्जकः १९ स्वभा
वस्तुप्रयात्यग्रे प्रमवंत्यक्षनान्यपि ॥ द्वंद्वानि च विरुद्धानि तानि सर्वाण्यर्चितयन् २० अल्पं वा स्वादुवाभोज्यं पूर्वालाभेन जातु चित् ॥ अन्येष्वपि चरं ह्याभमला
भेसत्तपूरयन् २१ विधूमेन्यस्तमुसले व्यंगारे भुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारे काले विगतमिक्षुके २२ एककालं चरन्मैक्ष्यं त्रीनथद्वेचपंचवा ॥ स्नेहपाशं विमु
च्याहं चरिष्यामि महीमिमाम् २३ अलाभे सति वालाभे समदर्शामहातपाः ॥ न जिजीविषुवत्किंचिन्नमुर्षुवदाचरन् २४ जीवितं मरणं चैव नाभिनंदन्न च द्विषन् ॥
वास्यैके तक्षतो बाहुं चंदने नैकमुक्षतः ॥ नाकल्याणं न कल्याणं चिंतयन्नभयोस्तयोः २५ याः काश्चिज्जीवता शक्याः कर्तुमभ्युदयाक्रियाः ॥ सर्वास्ताः समाभित्य
ज्यनिमेषादिव्यवस्थितः २६ तेषु नित्यमसक्तश्च त्यक्तसर्वेन्द्रियक्रियः ॥ अपरित्यक्तसंकल्पः सुनिर्णित्कात्मकलमषः २७ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो व्यतीतः सर्ववागुराः
नवशेकस्य चित्तिष्ठन्सधर्मा मातरि श्वनः २८ वीतरागश्चरन्नेवंतुष्टिं प्राप्स्यामि शाश्वतीम् ॥ तृष्णया हि महत्पापमज्ञानादस्मि कारितः २९ कुशला कुशलान्येके
कृत्वा कर्माणि मानवाः ॥ कार्यकारणसंश्लिष्टं स्वजनं नाम विभ्रति ३०

तिसंस्कारदाठर्यात् एवं देहद्वयाभिमानहीनोऽहमपि भोजनादिकं करिष्यामीत्यर्थः द्वंद्वविषुयानिविरुद्धान्यपमानाल्पमोष्यादीनि तान्यार्चितयन् २० पूर्वालाभेन पूर्वस्मिन्नृष्टेऽलाभेन हेतुना जातु
कदाचिदन्वेष्येपि गृहेषु लाभं लब्धमन्नं चरन्भक्षयन् २१ मैक्ष्यकालमाह विधूमे इति गृहे इति शेषः २२ त्रीन् गृहान् २३ जिजीविषुवद्दनादिसंग्रहं मुर्षुवदन्नादित्यागम् २४ वासीतक्षा युधंतया २५
या इति निमेषोन्मेषाशनपानादिशारीरनिर्वाहमात्रकर्मस्वस्थित इत्यर्थः २६ तेष्वपि कर्मसु असक्तः अपरित्यक्तो नित्यं वशीकृतः संकल्पो मनः क्रियापेन दृढमना इत्यर्थः । नास्ति परित्यक्तः संकल्पो
यस्मादन्य इति वा । सुनिर्णित्कात्मकलमषः सम्यक्दूरीकृतधीमलः २७ वागुराः स्नेहपाशान् २८ चिकीर्षितमाह वीतराग इति २९ एके मूढाः कार्यकारणसंश्लिष्टं स्वसुखेन निमित्तमृतेन संलग्नं
कृत्वा किंचिद्विभ्रत्यात्मोपकारकत्वेन पुष्पंति तथा च श्रुतिः । 'नवाअरेपत्युः कामायपतिः प्रियो भवत्यात्मनस्तु कामायपतिः प्रियो भवति' इति ३०

अनात्मीयेष्वात्मीयबुद्ध्यात्तत्पोपणार्थकृतकर्मतुपरणोतेऽपिनमुच्यतीत्याह आयुपइति ३१ व्याविद्धेघ्नाम्यमाणे समेतिसंयोगमेति ३२ अस्वस्थमात्मन्यध्यासंविनारज्ज्वांमुजंगवदविद्यमानम् ३३ ऐहिकार्थानांत्यागेसुखमुक्त्वाऽऽनुष्मिकाणामपित्यागेतदस्तीत्याह दिवइति भवेनस्वर्गैश्वर्येण कारणमविद्यातस्यास्तत्तदुःखमयत्वंतद्विद्वत् ३४ कृत्वाहीति विविधं सामाख्युपायव द्विविधलक्षणं नानाविधकपटादिरूपं कर्मकृत्वास्वल्पैः पार्थिवैः सुद्रराजभिर्नृपतिर्भहारजोवध्यते कारणैः स्वापमानादिभिर्हेतुभिः बहवोमिलित्वा एकं महातं प्रतीत्यर्थः ३५ यस्मादुःखमयं क्षयिष्णुचपेर्भ्यर्तस्मात् स्थानं मोक्षं अव्ययमपक्षयशून्यं आश्वतमनादि ध्रुवंसदैकरूपम् ३६ संस्थापयिष्यामि समापयिष्यामि ३७ ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नी० भारत० नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आयुषोते प्रहायेदं क्षिणप्राणं कलेवरम् ॥ प्रतिगृह्णाति तत्पापं कर्तुः कर्मफलं हितम् ३१ एवं संसारचक्रेऽस्मिन् व्याविद्धे रथचक्रवत् ॥ समेतिभूतग्रामोऽयं भूतग्रामेण कार्थवान् ३२ जन्ममृत्युजराव्याधिवेदनाभिरभिद्रुतम् ॥ अपारमिव चास्वस्थं संसारं त्यजतः सुखम् ३३ दिवः पतत्सुदेवेषु स्थानेभ्यश्च महर्षिषु ॥ कोहिनामभवेनार्थभवेत्कारणतत्त्ववित् ३४ कृत्वा हि विविधं कर्म तत्तद्विविधलक्षणम् ॥ पार्थिवैर्नृपतिः स्वल्पैः कारणैरेव बध्यते ३५ तस्मात्प्रज्ञासृतमिदं चिरान्मां प्रत्युपस्थितम् ॥ तत्प्राप्य प्रार्थयेत्स्थानमव्ययं शाश्वतं ध्रुवम् ३६ एतया संततं घृत्या चरन्नेवं प्रकारया ॥ जन्ममृत्युजराव्याधिवेदनाभिरभिद्रुतम् ॥ देहं संस्थापयिष्यामि निर्भयं मार्गमास्थितः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनप्र० युधिष्ठिरवाक्ये नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ४ ॥ भीम उवाच ॥ श्रोत्रियस्येव ते राजन्मदकस्याविपश्चितः ॥ अनुवाकहता बुद्धिर्नैषात्तत्त्वार्थदर्शिनी १ आलस्ये कृतचित्तस्य राजधर्मानसूयतः ॥ विनाशे घातं रात्राणां किं फलं भरतर्षभ २ क्षमांऽनुकंपाकारुण्यमानुशंस्यं न विद्यते ॥ क्षात्रमाचरतो मार्गमपि बंधोस्त्वदंतरे ३ यदीमांभवतो बुद्धिर्विद्यामवयमदृशीम् ॥ शस्त्रं नैव ग्रहीष्यामो न वधिष्याम कंचन ४ भैक्ष्यमेवाचरिष्याम शरीरस्याविमोक्षणात् ॥ नचेदं दारुणं युद्धमभविष्यन्महीक्षिताम् ५ प्राणस्यान्नमिदं सर्वमिति वैकवयोविदुः ॥ स्थावरं जंगमं चैव सर्वं प्राणस्य भोजनम् ६ आददानस्य चेद्राज्यं ये केचित्पारिपंथिनः ॥ हंतव्यास्तइति प्राज्ञाक्षत्रधर्मविदोविदुः ७ ते स दोषाहताऽस्माभीराज्यस्य परिपंथिनः ॥ तान्हत्वा भुंक्ष्व धर्मण्युधिष्ठिरमहीमिमाम् ८ यथा हि पुरुषः खात्वा कूपमप्राप्य चोदकम् ॥ पंकदिग्धो निवर्तेत कर्मदं नस्तथोपमम् ९ यथाऽऽरुह्य महावृक्षमपहृत्य ततो मधु ॥ अप्राश्य निधनं गच्छेत्कर्मदं नस्तथोपमम् १० यथा महातमध्वानमाशया पुरुषः पतन् ॥ स निराशो निवर्तेत कर्मदं नस्तथोपमम् ११ यथा शत्रून्घातयित्वा पुरुषः कुरुनंदन ॥ आत्मानं घातयेत्पश्चात्कर्मदं नस्तथोपमम् १२

श्रोत्रियस्येव दपाठः ऋस्यमं दत्वा देवा विपश्चितोऽर्थज्ञानशून्यस्य अनुवाकेन

नित्यपाटेन हतानष्टा १ आलस्ये एव ननु परमार्थं कृतचित्तस्य तव २ त्वदंतरे त्वतोऽन्यत्र ३ । ४ । ५ प्राणस्य प्राणवतो बलिष्ठस्येदं सर्वमन्नमिवान्नं भोग्यम् 'वीरभोग्यावशुंधरा' इति स्मृतेः अतएव तस्यैव भोजनं भुज्यते पालयते इति व्युत्पत्त्या पालनीयमिदं यद्यप्येतत्प्राणोपासनाप्रकरणेश्रुतं तथाऽपि सर्वस्यात्पार्थिवैर्मित्यंशेन साभ्यानुदाहृतम् ६ । ७ हताऽस्माभिरिति संघिरार्थः तान् धर्मेण हत्वा निघ्नन् स्वराज्यं भुंक्ष्व । हंतरे न्येभ्योऽपि हस्यत इति कानिच् अनुनासिकलोपो हस्वस्येति लुक् ८ तथा तेन प्रकारेणोपधीयत इति तथोपमम् ९ । १० पतन् गच्छन् ११ । १२

१३ । १४ अशक्तयः शक्तिहीनाः १५ अगती कर्तनी नानाथरक्षकान् दैर्घ्यमार्थं इदं ज्ञानपिनघ्नायान्दृष्ट्वा जनाइतरेऽपि अर्थसिद्धये कथं नानुपश्येयुरपितु अलोचयेयुरेव एतत्तया दशममवचनं दृष्टं पश्यत युक्तमयुक्तं वेति परीक्षयतेत्यर्थः समर्थैः स्वार्थसिद्धयर्थं यतितव भवेति भावः १६ ननु संन्यास एव नः श्रेयान्निस्तु कृतत आह आपदिंति व्यसितेन दुर्गतिं प्रापितेन १७ इह क्षत्रयो नौत्यागं चरन् भैक्ष्यं मुनिर्मुदइत्युक्तं विधे संन्यासं न पारिचक्षते न प्रशंसति तत्र हेतुः धर्मोति 'मुखजानामयं धर्मो वैष्णवलिं गधारणं ॥ बाहुजातोरुजातानानां यं धर्मो विधीयते' इति स्मृतेः क्षत्रियस्य मौढ्यादिकं निषिद्धं तस्याचरणे धर्मोऽवति क्रमोऽस्त्येवेति भावः १८ ननु हिंसाऽयं क्षात्रधर्मो निव्यपेत्त्याशंक्याह कथमिति हिंसा र्थं नृपन्ना हिंस्रयो नो जाता हिंसैकजीवनास्तदेव तस्यैव हिंस्रधर्मस्य निर्दाकथं मापेयुः । कथं वा तत्र घातात्तस्य धर्मस्य एतान् गच्छेते न निव्यते । घातुविहितत्वात्सहजत्वाच्च नासौ धर्मो निव्य इत्यर्थः । यदाह भगवान् 'स दोषमपि कौंतेय सहजं कर्म न त्यजेत्' इति १९ कथं तर्हि जाबालोपनिषदि अथ परित्राहं मुंडो विवर्णवासा इत्युपक्रम्य भरतरेव त कप्रभृतयोऽनुमत्ता उन्मत्तवदाचरंतः इति भरतादीनां क्षत्रियाणां मौढ्यमुन्मत्तचर्यां च श्रूयते इत्याशंक्याह श्रियेति 'ऋचः समानियजूः पिसाहि श्री

यथाऽन्नं क्षुधितो लब्ध्वा न भुंजीयाद्यदृच्छया ॥ कामीव कामिनी लब्ध्वा कर्मदं नस्तथोपमम् १३ वयमेवात्र गह्याहियद्वयं मंदचेतसम् ॥ त्वाराजन्ननुगच्छामो ज्येष्ठोऽयमिति भारत १४ वयं हि बाहुबलिनः कृतविद्यामनस्विनः ॥ क्लीबस्य वाक्येति षामोयथैवाशक्तयस्तथा १५ अगती कर्तनी नस्मान्नष्टार्थानर्थसिद्धये ॥ कथं नै नानुपश्येयुर्जनाः पश्यतया दशम् १६ आपत्काले हि संन्यासः कर्तव्य इति शिष्यते ॥ जरयाऽपि परीतेन शत्रुभिर्व्यसितेन वा १७ तस्मादिह कृतप्रज्ञास्त्यागं न परिचक्षते ॥ धर्मव्यतिक्रमं चैव मन्यंते सूक्ष्मदर्शिनः १८ कथं तस्मात्समुत्पन्नास्तन्निष्ठास्तदुपाश्रयाः ॥ तदेव निर्दाभापेयुर्धाता तत्र न गच्छते १९ श्रिया विहीनैरधनेर्नास्ति कैः संप्रवर्तितम् ॥ वेदवादस्य विज्ञानं सत्याभासमिवानृतम् २० शक्यं तु मौनमास्थाय विभ्रताऽऽत्मानमात्मना ॥ धर्मच्छद्मसमास्थाय च्यवितुं न तु जीवितुम् २१ शक्यं पुनररण्येषु सुखमेकेन जीवितुम् ॥ अविभ्रता पुत्रपौत्रान् देवर्षीं न तिथीन्पितृन् २२ नेमेमृगाः स्वर्गजितो न वराहानपक्षिणः ॥ अथान्येन प्रकारेण पुण्यमाहुर्न तं जनाः २३ यदि संन्यासतः सिद्धिराजा कश्चिदवाप्नुयात् ॥ पर्वताश्च ध्रुमाश्चैवाक्षिप्रं सिद्धिमवाप्नुयुः २४ एते हि नित्यसंन्यासादृश्यंते निरुपद्रवाः ॥ अपरिग्रहवंतश्च सततं ब्रह्मचारिणः २५ अथ चेदात्मभागे पुनान्येषां सिद्धिमश्नुते ॥ तस्मात्कर्मैव कर्तव्यं नास्ति सिद्धिरकर्मणः २६

रमृतासताम् इति श्रुतेः श्रियात्रय्यायिथया विहीनैः अधने लक्ष्म्या च हीनैः इदमनृतं संप्रवर्तितं वेदयतीति वेदो विधिस्तस्य वादोऽर्थवादस्तरसंबंधिविज्ञानं संन्यासविधिस्तु त्वर्थं भरतादिकीर्तनं प्रजापतिवपोत्सन्ननवदर्यं शो दोननुतावतामौढ्यं श्रियस्वाधिकारः सिद्धयतीति भावः २० यत्तु ऋजुः प्रणिहितो गच्छति अत्याश्रम उक्तस्तद्वृषयति शक्यं त्वति आत्मानं देहमात्मनास्वेनैव विभ्रतानिश्चलं स्थापयता धर्मं च्छद्मकपटयोगं आस्थाय च्यवितुं न तु भवशक्यं न जीवितुं केवलं प्रणिधानेन शरीरनाशो भवेदित्यर्थः २१ यत्तु स्वभावस्तुत्रजरय्ये इति सुप्रबालकस्तनपानवहे हयात्रासिद्धि रक्षाताद्वृषयति द्वाभ्यां शक्यं पुनरिति पुत्राद्यभरणेन पशुसाम्येन च तत्रापि दोषोऽस्तीत्यर्थः २२ अथेत्यतः शब्दार्थे तमेकचरमन्येन प्रकारेण एकचर्या विना न पुण्यं श्रेयांसमाहुः साचमूगोऽप्यस्तीति न तयोर्विशेष इति भावः २३ संन्यासयुक्तमेकाकित्वमपि निरस्यति द्वाभ्यां यदीति २४ २५ ननु पश्वाद्यः कर्मयोगो न भवति किंतु पूर्वकृतमेव ते मुंजते अहं तु कर्माधिकृतः स्वप्रयत्नेन भुवंपदं प्राप्स्यामीति चेत्तत्राह अथ चेदिति आत्मभागे पुस्वसंपत्स्वव्येषां सिद्धिपरकर्माजितं फलं नाशुते किंतु स्वकर्माजितमेवाशुते तर्हि कर्मैव कुर्वित्यर्थः सिद्धिर्मांसाः २६

शां. १२
अ०
॥ ११ ॥

म. भा. टी.
॥ ८ ॥

ननुमुमुक्षुणादेहमरणव्यातिरिक्तकर्मनापेक्षितमित्यत आह औदकाइति उदकेभवामीनादयः सृष्टयः स्थावरास्तेषामभ्यात्मैवदेहएवमर्त्योनान्यइतितेऽपिमुच्येरन् २७ लोकदृष्ट्याऽपिकर्मैवकर्तव्यमित्याह अवेक्षस्वेति २८ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नीलकंठीयेमारतभावदीपेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ एवं संन्यासः श्रेयानिति धर्मस्यपक्षः गार्हस्थ्यं श्रेयइतिभीमस्यपक्षः तत्राऽऽध्यस्यश्रेष्ठं मत्वाऽनाधिकारिकृतसंन्यासापेक्षयागार्हस्थ्यमेवश्रेयइत्याख्यायिकामुखेनसमर्थयन्नर्जुनउवाच अत्रैवेत्यादिना १ प्रवव्रजुः पुनर्गृहं प्रतिनमंतव्यमितिप्रकर्षेणगताइत्यर्थः २ । ३ विघसाशिभिर्महायज्ञावशिष्टभोजिभिः ४ । ५ शास्तिज्ञापयति विगतोद्यमोऽत्रयस्यतदन्नं विघसंशीर्णतृणपर्णफलादिकंतद्वनशीलास्तुवयमेवातोविघसाशिनः श्रेयांसः स्मइतिमेनिरेइत्यर्थः ६ पंकदिग्धान् औदकाः सृष्टयश्चैवजंतवः सिद्धिमाप्नुयुः ॥ तेषामात्मैवमर्त्योनान्यः कश्चनविद्यते २७ अवेक्षस्वयथास्वैः स्वैः कर्मभिव्यापृतजंगत् ॥ तस्मात्कर्मैवकर्तव्यनास्ति सिद्धिरकर्मणः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमितिहासंपुरातनं ॥ तापसैः सहसंवादंशक्रस्यभरतर्षभ १ केचिद्ब्रह्मन्परित्यज्यवनमभ्यागमन् द्विजाः ॥ अजातशत्रुवोमंदाः कुलेजाताः प्रवव्रजुः २ धर्मोऽयमिति मन्वानाः समृद्धा ब्रह्मचारिणः ॥ त्यक्त्वाभ्रातृनृपितृंश्चैवतानिद्रोऽन्वकृपायत ३ तानावभाषेभगवान्पक्षीभूत्वाहिरण्यमयः ॥ सुदुष्करंमनुष्यैश्चयत्कृतंविघसाशिभिः ४ पुण्यं भवतिकर्मदं प्रशस्तं चैवजीवितम् ॥ सिद्धार्थास्तेगतिमुख्याप्राप्ताधर्मपरायणाः ५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ अहोवतायंशकुनिर्विघसाशान्प्रशंसति ॥ अस्मान् नमयंशास्तिवयंचविघसाशिनः ६ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ नाहंयुष्मान्प्रशंसामिपंकदिग्धान् रजस्वलान् ॥ उच्छिष्टभोजिनोमंदानन्येवैविघसाशिनः ७ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ इदंश्रेयः परमिति वयमेवाम्युषास्महे ॥ शकुनेब्रूहियच्छ्रेयोभृशंतेश्रद्धामहे ८ ॥ ॥ शकुनिरुवाच ॥ ॥ यदिमानाभिः कध्वंविभज्यात्मानमात्मना ॥ ततोऽहं वः प्रवक्ष्यामियाथातथ्यंहितवंचः ९ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ शृणुमस्तेवचस्तातपंथानोविदितास्तव ॥ नियोगेचैवधर्मात्मन्स्थातुमिच्छामशाधिनः १० ॥ शकुनिरुवाच ॥ चतुष्पदांगैः प्रवरालोहानांकांचनंवरम् ॥ शब्दानां प्रवरोमंत्रो ब्राह्मणो द्विपदांवरः ११ मंत्रोऽयंजातकर्मादिब्राह्मणस्यविधीयते ॥ जीवतोपियथाकालंश्मशाननिघनादिभिः १२ कर्माणिवैदिकान्यस्यस्वर्ग्यः पंथास्त्वनुत्तमः ॥ कथंमेसर्वकर्माणिमंत्रसिद्धानिचक्रिरे १३ आत्मानं दृढवादीनितथासिद्धिरिहेष्यते ॥ मासार्धमासाऋतव आदित्यशशितारकम् १४

रजस्वलानित्यागतुकस्वाभाविकदोषयुक्तत्वमुक्तक्रमेण उच्छिष्टभोजिनइति प्रायेणशीर्णतृणपर्णफलानिमृगकीटपक्ष्युच्छिष्टानिभवंति तद्भोजिनोमंदानमूढान् ७ तेतवंचइतिशेषः ८ श्रद्धधानोऽन्योवक्ताऽऽस्मांशंकिताऽऽभ्योमंताऽऽभेतीत्यात्मन्येवायंविभामोविषमभागद्वयं यदिपूर्तानमविष्यथेत्यर्थः ९ पंथानः श्रेयोमार्गाः १० । ११ मंत्रोमंत्रोक्तसंस्कारः इमशानेतिपदंयतिनिघनव्याप्त्यर्थम् १२ कर्माणस्वर्ग्यः पंथाइतिनचेत्तर्हि कथंमेमत्समक्षंमदर्थंवाकर्माणिचक्रिरेप्रायः स्वर्गाधिनिइतिशेषः अतस्तानिस्वर्ग्याण्येवेतिभावः मंत्रसिद्धानिमंत्रैः प्रकाशितानि १३ आत्मानामिति दृढवादीदृढनिश्चयः पुमान्यथाऽऽत्मानमितिपति गुणाभावआर्षः । यदेवतारूपंजानीतेअयमहमस्मिंसांशिवइदितथैवहलोकेशास्त्रेवासिद्धिस्तदेवतातादात्म्यरूपाइष्यते । 'तंयथायथोपासतेतथेतः प्रेत्यभवंति'इतिश्रुतेः । अथागमो । यांयां देवतांनिराहतस्यास्तस्यास्ताद्राव्यमनुभवतीतिस्मृतेश्च तत्रकतिप्रकारासिद्धिरित्यत आह मासेति माघादिभिर्मासैः शुकुर्धर्मासैः शिशिरादिभिर्ऋतुभि-

॥ ८ ॥

-श्चाऽऽदित्यमार्गप्राप्तिरूपाएकासिद्धिः क्रममुक्तिस्थानभूतब्रह्मलोकावाप्तिफला । तथाश्रावणादिभिर्मासैः ऋणैरर्धमासैर्वर्षादिभिर्ऋतुभिः शशिमार्गप्राप्तिरूपाद्वितीयासिद्धिः पुनरावृत्तिस्थानमृतस्वर्गलोकावाप्तिफला । तथामार्गद्वयानपेक्षाआध्यात्मिकमाधिमौतिकंवाविमुक्तमुपासीनानां देहांतेतारकब्रह्मावाप्तिरूपातृतीयासद्योमुक्तिफला तथाचश्रुतयः । 'सप्तान्त्रह्यगमयतिनसपुनरावर्तते इति । तथाएतमेवाध्वानंपुनर्निवर्ततइति । तथाऽत्रहिजंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टेयेनामावमृतीभूत्वामोक्षीभवति'इतिचक्रमणज्ञेयाः १४ ईहंतइति तदिदमादित्यशशितारकारमकंसिद्धिः त्रयंकर्मसंज्ञितं कर्मफलत्वेनाभिहितमीहंतेकामयंतेसर्वभूतानि । तस्मात्कर्माधिकारस्यानंगार्हस्थ्यमेवसिद्धिश्चेत्तुपुण्यश्रायमाश्रमोमहांश्च १५ अन्ययादोषमाहअथेति निदंतो निदांकृत्वाकापथंस्त्वदुकंत्यागमार्गयेगतास्तेषामेनः पापंविद्यते १६ आदित्यशशितारकाख्यसिद्धिः त्रयानादरेदुर्गतिमाह देवेति वंशइववंशोर्षिरादिपर्वोपतत्वान्मार्गः देववंशोदेवयानमार्गः । तथापितृवंशः पितृयानमार्गः ब्रह्मवंशो ब्रह्मावाप्तिमार्गः । तत्प्राप्त्युपायबहुत्वात्प्रत्येकंबहुवचनम् । एपात्यागेनाऽश्रुतीपथंनुप्रदंशूकादियोर्निर्याति श्रुतीतिदेर्घ्यंमार्थं १७ एतत्कर्मवोयुष्माकमस्तु तच्चतपोयुक्तमुपासनायुक्तं उपासनाचात्रद्विविधा अच्यत्सममधियज्ञंच । तत्रयज्ञगिश्वादीविराट्दृष्टिरूपाबाअश्वस्यमेघस्याशिरइत्यादिनाविहितांत्या । आद्यात्वविमुक्तोपासनासोऽविमुक्त

ईहंतेसर्वभूतानितदिदंकर्मसंज्ञितम् ॥ सिद्धिक्षेत्रमिदंपुण्यमयमेवाश्रमोमहान् १५ अथयेकर्मनिदंतोमनुष्याः कापथंगताः ॥ मूढानामर्थहीनानांतेषामेनस्तु विद्यते १६ देववंशान्पितृवंशान्ब्रह्मवंशांश्चशाश्वतान् ॥ संत्यज्यमूढावर्ततेततोयात्यश्रुतीपथम् १७ एतद्दोऽस्तुतपोयुक्तं ददामीत्युषिचोदितम् ॥ तस्मात्तद्व्यवस्थानंतपस्वितपउच्यते १८ देववंशान्ब्रह्मवंशान्पितृवंशांश्चशाश्वतान् ॥ संविभज्यगुरोश्चर्यातद्वैदुष्करमुच्यते १९ देवावैदुष्करं कृत्वाविभूतिपरमागताः ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमुद्रोऽदुष्करं प्रब्रवीमिवः २० तपःश्रेष्ठं प्रजानां हिमूलमेतन्नसंशयः ॥ कुटुंबविधिनाऽनेनयस्मिन्सर्वप्रतिष्ठितम् २१ एतद्विदुस्तपोविप्राद्वं द्वातीताविमत्सराः ॥ तस्माद्भ्रतंमध्यमंतुलोकेषुतपउच्यते २२ दुराघर्षेपदंचैवगच्छंतिविघसाशिनः ॥ सायंप्रातर्विभज्यान्नंस्वकुटुंबेयथाविधि २३ दत्त्वाऽतिथिभ्योदेवेभ्यः पितृभ्यः स्वजनायच ॥ अवशिष्टानियेऽश्रितितानाहुर्विघसाशिनः २४

पास्यइयुपक्रम्यकतमच्चास्यस्थानंभ्रूवोर्ग्राणस्यचयःसंधिरित्यादिनाविहिता । एतेनद्विविधाऽप्युपासनाकर्मसमुच्चितैवकर्तव्येतिदर्शितम् । किंभूतमेतत्कर्म ददामीति ऋषिणामंत्रेणचोदितं तथाचैववाक्यंकर्मकांडे । 'देहिभेददाभिते'इति । देवतोदेशेनद्रव्यत्यागरूपंदानं कुरुपुण्यं चाहंपुत्रपशुवर्गादिकंफलंदास्यामीतिमंत्रार्थः । यस्मादेवंतस्मात्तत्तत्रतत्रमार्गेव्यवस्थाननिष्ठापूर्विकास्थितिस्तदेवतपस्विनांतपउच्यतेनान्यत्कायशोषणादि १८ देवेति अंगोपास्तियुक्तंवाकेवलंवाविमुक्तोपास्तियुक्तंवादेववंशादिशब्दोपलक्षितं कर्मगुरोश्चर्यापरिचर्यासंविभज्यपरस्परविरोधेनदिननाडीविभागेनानित्यांक्रियमाणं दुष्करं दुःसाध्यमुच्यतेद्विद्विः इत्यमेवकर्तव्यमितिभावः १९ एतदेवपरकृत्याद्रढयति देवाइति २० तपःकर्मैवप्रजानांमूलमतःश्रेष्ठं यतोऽनेनच्छांदोग्यदृष्टेनकुटुंबावेधिनाकुटुंबेशुचौदेशेस्वाध्यायमधीयानइत्यादिनायस्मिन्गृहस्थकर्मणिसर्वप्रतिष्ठितं तथाचभूत्रम् । 'कृत्स्नमावातुगृहिणोपसंहारः'इति । सर्वेषामाश्रमाणां धर्मोऽष्टेवसंतिनत्वन्वयेतिहेतोश्छांदोग्येकुटुंबइत्यादिश्रुत्यागृहिणैववियोपसंहारःकृतइतिपुत्रार्थः २१ व्रतं ब्रह्मचर्याद्युपतमध्ययनंमध्यमंचतद्रदितंयज्ञादिचतपाःशब्देनोच्यते २२ तयोद्वितीयंस्तौति दुराघर्षेति २३ विघसाशिपदंवाचष्टे सायमिति साधेन २४

४

अनुपस्कृतानिःसंशयाः २९ । २६ ततइति तेतरुणाःसंन्यासचिकीर्षवः उत्सृज्यनास्तीतिगताः आश्रमांतरेसिद्धिर्नास्तीतिदुत्सृज्यगताइतियोज्यं २७ फलितमाह तस्मादीति २८ ॥ इति
शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्येकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ॥ एवमर्जुनवाक्यात्कर्मणामवश्यकर्तव्यत्वेसिद्धे संकर्मत्वाभिमानंफलाशांक्षत्यत्वात्तानि
कर्तव्यानीतिनकुलवाक्येनप्रतिपादयिष्यन्नारभते अर्जुनस्येत्यादि १ ताम्नास्थोदुःखेनविवर्णमुखः २ विशाख्यूपेक्षेत्रविशेषे देवानांदेवैःअग्रयोऽग्निस्थापनार्थानिस्वद्विलानिचिताइष्टकाभी
रचिताअष्टापिदृश्यते तेनदेवत्वमपिकर्मफलमेवेत्यर्थः । 'कर्मणापितृलोकोविद्ययादेवलोकः' इतिश्रुतेश्रयनाश्रितविद्याबलाद्ब्रह्मलोकंगतायेतेऽन्नदेवाः । तथाग्नेःकेवलकर्मणास्त्रलोकंगतायेते
ऽन्नपितरइतिबोध्यं ३ अनास्तिकानामास्तिक्यशून्यानामपि पाठांतरेस्पष्टोऽर्थः प्राणदावृष्टिद्वाराअन्नप्रदाः'अन्नहप्राणः'इतिश्रुतेः विधिर्मन्त्रिवाअकामयतेत्यादि अष्ट्यादिभावस्यकर्मसाध्यत्व

तस्मात्स्वधर्ममास्थायसुव्रताःसत्यवादिनः ॥ लोकस्यगुरवोभूत्वातेभवंत्यनुपस्कृताः २५ त्रिदिवंप्राप्यशक्रस्यस्वर्गलोकेविमत्सराः ॥ वसंतिशाश्वतान्वर्षान्
जनादुष्करकारिणः २६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ततस्तेतद्वचःश्रुत्वाधर्मार्थसहितंहितम् ॥ उत्सृज्यनास्तीतिगतागार्हस्थ्यंसमुपाश्रिताः २७ तस्मात्त्वमपिसर्वज्ञधैर्य
मालंब्यशाश्वतम् ॥ प्रशाधिपृथिवींलुत्स्नाहतामित्रानरोत्तम २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिअर्जुनवाक्येऋषिशकुनिसंवादकथने
एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अर्जुनस्यवचःश्रुत्वानकुलोवाक्यमब्रवीत् ॥ राजानमभिसंप्रेक्ष्यसर्वधर्मभृतांवरम् १ अनुरुध्यमहाप्राज्ञोभ्रातु
श्चित्तमरिंदम ॥ व्यूढोरस्कोमहाबाहुस्ताम्रास्योमितभाषिता २ ॥ नकुलउवाच ॥ विशाख्यूपेदेवानांसर्वेषामग्रयश्चिताः ॥ तस्माद्विद्धिमहाराजदेवाःकर्मफले
स्थिताः ३ अनास्तिकानांभूतानांप्राणदाःपितरश्चये ॥ तेऽपिकर्मैवकुर्वीतेविधिसंप्रेक्ष्यपार्थिव ४ वेदवादापविद्धांस्तुतान्विद्धिभृशनास्तिकान् ॥ नहिवेदोक्त
मुत्सृज्यविप्रःसर्वेषुकर्मसु ५ देवयानेननाकस्यपृष्ठमाप्नोतिभारत ॥ अत्याश्रमानयंसर्वानित्याहुर्वेदनिश्चयाः ६ ब्राह्मणाःश्रुतिसंपन्नास्तान्निबोधनराधिप ॥
वित्तानिधर्मलब्धानिक्रतुमुख्येष्ववासृजन् ७ कृतात्मासमहाराजसवैत्यागीस्मृतोनरः ८ अनवेक्ष्यसुखादानंतथैवोर्ध्वप्रतिष्ठितः ॥ आत्मत्यागीमहाराजस
त्यागीतामसोमतः ९ अनिकेतःपरिपतन्वृक्षमूलाश्रयोमुनिः ॥ अपाचकःसदायोगीसत्यागीपार्थभिक्षुकः १०

ज्ञापकं ४ वेदवादोऽपविद्धस्त्यक्रोयैस्वान् ५ देवयानेनमार्गेणपृष्ठमुपरिभागंब्रह्मलोकमित्यर्थः । अयंगृहाश्रमःसर्वांशाश्रमान्अतिअतिक्रांतस्तेभ्यःश्रेष्ठइत्यर्थः १ तान्ब्राह्मणान्गत्वाभिबोध
बुध्यस्व अवास्त्रान्समार्षयन् ७ कृतात्माजितचित्तः अहंममामिमानशून्यइत्यर्थः सत्यागीसात्विकइतिशेषः ८ सुखादानंगार्हस्थ्यसुखमोगं ऊर्ध्ववनादौप्रतिष्ठितोनिष्ठावान्सन्यआत्मत्यागी
देहत्यागीसतामसोमतः । 'अनधीत्याद्विजोवेदाननुत्पाद्यसुतानपि ॥ अनिष्टाशक्तितोयज्ञैर्मोक्षमिच्छन्पतत्यधः'इति मनुक्तयनभिज्ञत्वात्तामसोऽयंत्यागीतिभावः ९ परिपतन्भिन्नार्थपर्यटन्
यतोऽपाचकःयोगीनिरुद्धसर्ववृत्तिभिर्लुकइति । याश्चाधर्माब्राह्मणःस्मृतः । सोऽयंब्राह्मणकल्पोधर्मः ह्युमोऽपिप्रजापरिपालनकेशाहंणक्षत्रियेणआश्रितइतिराजसत्वादोषमूलः तथाचश्रुतिः ।
'यद्विज्ञत्रियायप्रापंभवतिब्राह्मणकल्पोऽस्यप्रजाप्राजाजायते' इतिभाभूवं पाचकोभिक्षुकः १०

'संन्यस्यैतसर्वकर्माणिवेदंतुनपरित्यजेत् । निवृत्तौवेदमभ्यस्यन्पुत्रैश्चपुंसवसेत्'इतिभूमकेवेदन्यासमकृत्वाभ्रातृराज्यैनिवस्यामीत्याशंक्याह क्रोचेति विप्रइत्यनेनायमपिधर्मोब्राह्मणस्यैवविधि
तोधिकारादितिदाशतम् । तेनायंत्यागोराजसपवपूर्ववदिसिद्धम् ११ । १२ समीक्षयेति आश्रमांतरेस्वर्गएवास्तिकामःगार्हस्थ्येतुमवमस्तीत्ययमेवमार्गोऽगतिश्चेत्यर्थः १२ इतीति आवश्यक
कमेवेदंमयेतिभावंकृत्वायःसंगफलेऽसाराहितःकरोतिसत्यागी नान्यइत्यर्थः १४ वनेऽपिकामस्मरणंभरतपत्येवेत्याह यदेति धर्मवैतंसिकोधर्मध्वजी १५ अभिमानःकर्ताऽहमित्येवंरूपस्तेनकृतं
कर्मफलवन्नगतिप्रदंन त्यागमुक्तमभिमानत्यागोपेतम् १६ आर्षःऋषीणांहितः १७ अन्नगार्हस्थ्ये १८ इहविधौ प्रसृतस्यनिष्ठावतः १९ । २० । २१ तच्चकर्मगृहस्थाश्रमिणोविरोधकंनिगडव

क्रोधहर्षावनादृत्यपैशुन्यंचविशेषतः ॥ विप्रोवेदानधीतेयःसत्यागीपार्थउच्यते ११ आश्रमांस्तुलयासर्वान्घृतानाहुर्मनीषिणः ॥ एकतश्चत्रयोरराजगृहस्थाश्र
मएकतः १२ समीक्ष्यतुलयापार्थकामंस्वर्गंचभारत ॥ अयंपंथामहर्षीणामियंलोकविदांगतिः १३ इतियःकुरुतेभावंसत्यागीभरतर्षभ ॥ नयःपरित्यज्यगृहा
न्वनमेतिविमूढवत् १४ यदाकामान्समीक्षेतधर्मवैतंसिकोनरः ॥ अथैनंमृत्युपाशेनकंठेवघ्नातिमृत्युराट् १५ अभिमानकृतंकर्मनैतत्फलवदुच्यते ॥ त्यागयुक्तं
महाराजसर्वमेवमहाफलम् १६ शमोदमस्तथाधैर्यसत्यंशौचमथार्जवम् ॥ यज्ञोद्यतिश्चधर्मश्चनित्यमार्षोविधिःस्मृतः १६ पितृदेवातिथिकृतेसमारंभोऽत्रशस्य
ते ॥ अत्रैवहिमहाराजत्रिवर्गःकेवलंफलम् १८ एतस्मिन्वर्तमानस्यविधावप्रतिषेधिते ॥ त्यागिनःप्रसृतस्येहनोच्छित्तिर्विद्यतेकचित् १९ असृजद्विप्रजाराज
न्प्रजापतिरकल्मषः ॥ मांयक्ष्यंतीतिधर्मात्मायज्ञैर्विविधदक्षिणैः २० वीरुधश्चैववृक्षांश्चयज्ञार्थवैतथौषधीः ॥ पशूंश्चैवतथामेध्यानयज्ञार्थानिहर्षीषिच २१ गृह
स्थाश्रमिणस्तच्चयज्ञकर्मविरोधकम् ॥ तस्माद्गार्हस्थ्यमेवेहदुष्करंदुर्लभंतथा २२ तत्संप्राप्यगृहस्थायेपशुधान्यधनान्विताः ॥ नयजंतेमहाराजशाश्वतंतेषुकि
ल्विषम् २३ स्वाध्याययज्ञाऋषयोज्ञानयज्ञास्तथाऽपरे ॥ अथापरेमहायज्ञानमनस्येववितन्वते २४ एवमनःसमाधानंमार्गमातिष्ठतोऽनृप ॥ द्विजातेर्ब्रह्मभूत
स्यरूपहयंतिदिवोकसः २५ सरत्नानिविचित्राणिसंहृतानिततस्ततः ॥ मखेष्वनभिसंत्यज्यनास्तिक्यमभिजल्पसि २६ कुटुंबमास्थितेत्यागंनपश्यामिनरा
धिप ॥ राजसूयाश्वमेधेषुसर्वमेधेषुवापुनः २७ येचान्येकतवस्तातब्राह्मणैरभिपूजिताः ॥ तैर्यजस्वमहीपालशक्रोदेवपतिर्यथा २८ राज्ञःप्रमाददोषेणदस्युभिःप
रिमुष्यताम् ॥ अशरण्यःप्रजानांयःसराजाकलिरुच्यते २९ अश्वान्गाश्चैवदासीश्चकरेणुश्चस्वलंकृताः ॥ ग्रामान्जनपदांश्चैवक्षेत्राणिचगृहाणिच ३०

द्विशेषणरोधकम् २१ एतस्यागोदोषमाह तदिति २३ अपरेयोगिनःमहायज्ञानितिवशुवचनंवितर्कविचाराद्यवांतरयोगभेदापेक्षम् २४ । २५ त्रिष्वपियज्ञेष्वद्योतीतकालः उपस्थितंमध्यममुहं
ध्यात्यस्यवार्ताकुर्वतस्तेनास्तिक्यंस्पष्टमित्याह सइति २६ पूर्ववेदसंन्यासेऽपितवाधिकारोनास्तीत्युक्तं इदानींवेदसंन्यासएवसंभवतीत्यर्थेनाह कुटुंबमिति । कुत्रार्हत्यागंपश्यसीत्यतआह
राजसूयेति २७ फलितमाह येचेति २८ प्रमादोराज्याकरणं परिमुष्यतांलुप्यमानानाम् २९ । ३०

मात्सर्वबंधुप्रोहः दानामावेनकलिस्वरूपापवयंजाताइत्यर्थः ३२ । ३२ । ३२ अंतरालेपिशाचयोनी ३४ अंतर्व्यासंगः अहंजातादाताकर्ताहर्ताइत्यादिरात्मपूजा बहिर्व्यासंगःपुत्रपश्चादि
पूजा तयोःकारकंमूलंअहंकारममकारौत्यक्त्वैवत्यागीभवेन्नतुयोर्गृहंहित्वाप्रतिष्ठितिसइत्यर्थः ३९ । ३९ । ३० । ३८ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे
द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नबाह्यभिति अहंकारममकारौत्यक्तव्यावित्पुक्तं तत्रायत्यागेसर्वव्यवहारोच्छेदःस्यादितिममकारएवत्याज्यइत्येतदर्थमध्यायआरभ्यते । तत्रब्रह्म
ममकारास्पदंद्विविधं बाह्यंवावहारिकं शारीरंशरीरेमवमनःकल्पितं च पयोक्तं । 'घटौमृन्मयधीमयौ'इति । तथाचश्रुतिर्विदुषोविदेहकेवल्यकालेबाह्यद्रव्यस्यस्वकारणेलयंदर्शयति गताःकलाः
पंचदशप्रतिष्ठाइति । कलाः प्राणमनःप्रमृतयः प्रतिष्ठाःउपादानकारणानिप्रतिगताः तथाहमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंयतीतिमनःकल्पितानांकलानांपुरुषेलयंदर्शयति अतःशा

अप्रदायद्विजातिभ्योमात्सर्याविष्टचेतसः ॥ वयंतैराजकलयोभविष्यामविशांपते ३१ अदातारोशरण्याश्वराजकिल्विषभागिनः ॥ दोषाणामेवभोक्तारोसुखा
नांकदाचन ३२ अनिष्ठाचमहायज्ञैरकृत्वाचपितृस्वधाम् ॥ तीर्थेष्वनभिसंश्रुत्यप्रव्रजिष्यसिचेत्प्रभो ३३ छिन्नाभ्रमिवगंताऽसिविलयंमारुतेरितम् ॥ लोकयो
रुमयोर्भ्रष्टोर्ह्यंतरालेव्यवस्थितः ३४ अंतर्वर्हिंश्वयत्किंचिन्मनोव्यासंगकारकम् ॥ परित्यज्यभवेत्यागीनहित्वाप्रतिष्ठति ३५ एतस्मिन्वर्तमानस्यविधावप्र
तिषेधिते ॥ ब्राह्मणस्यमहाराजनोच्छ्रित्तिर्विद्यतेकाचित् ३६ निहृत्यशस्त्रंस्तरसासमृद्धान्शक्रोयथादैत्यबलानिसंख्ये ॥ कःपार्थशोचेन्निरतःस्वधर्मेपूर्वःस्मृतेपा
र्थिवशिष्टजुष्टे ३७ क्षात्रेणधर्मेणपराक्रमेणजित्वामर्हामंत्रविद्वद्यःप्रदाय ॥ नाकस्यपृष्ठेऽसिनरेंद्रगंतानशोचितव्यंभवताऽद्यपार्थ ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिकुलवाक्येद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ सहदेवउवाच ॥ नबाह्यद्रव्यमुत्सृज्यसिद्धिर्भवतिभारत ॥ शारीरंद्रव्यमुत्सृज्य
सिद्धिर्भवतिवानवा १ बाह्यद्रव्यविमुक्तस्यशारीरेष्वनुगृह्यतः ॥ योधर्मोयत्सुखंवास्याद्विषताततथाऽस्तुनः २ शारीरंद्रव्यमुत्सृज्यपृथिवीमनुशासतः ॥
योधर्मोयत्सुखंवास्यात्सुहृदांततथाऽस्तुनः ३ द्यक्षरस्तुभवेन्मृत्युरुक्षरं ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ममेतिचभवेन्मृत्युर्नममेतिचशाश्वतम् ४ ब्रह्ममृत्युततोराजन्ना
त्मन्येवसमाश्रितौ ॥ अदृश्यमानौभूतानियोधयेतामसंशयम् ५ अविनाशोऽस्यसत्वस्यनियतोयदिभारत ॥ हत्वाशरीरंभूतानानहिंसाप्रतिपत्स्यते ६ अथापि
चसहोत्पत्तिःसत्वस्यप्रलयस्तथा॥नष्टेशरीरेनष्टःस्याद्दृथाचस्यात्क्रियापथः७तस्मादेकांतमुत्सृज्यपूर्वैःपूर्वतैरैश्वर्यः ॥पंथानिषेवितःसद्भिःसनिषेव्योविजानताः

रीरमेवद्रव्यबंधनमूलंनबाह्यभितिबाह्यत्यागोव्यर्थः । शारीरंद्रव्यत्यागेऽपिमनश्चाचल्यात्पुनरुपादानेसिद्धिर्भवतीतिनवेत्यनेनउक्तं । तेनदृढत्यागएवसिद्धिकारित्युक्तं अक्षरयोज
नास्पष्टा १ । २ । ३ ममेतिस्वीकारः नममेतिपरित्यागश्च एतौमृत्युशाश्वतौसंसारमोक्षयोर्मूलेइत्यर्थः ४ आत्मनिबुद्धौभूतानिशास्त्रकर्तृन्तथाचकेचित्कर्ताऽऽत्मानित्यइतिकेचिदनित्यइति ५
तत्राद्येदोषामावमाह अविनाशइति ६ सत्वस्यकर्तृत्वधर्मवत्याबुद्धेः ७ द्वितीयेकृतहानादिदोषइत्याह तस्मादिति यस्मात्कर्तृनाशोमोक्षामावोनाशेदेहात्मवादप्रसंगस्तस्मादेकांतमन्यतरं
निश्चयंत्यक्ताप्राचांपयास्तन्मिथ्यात्वपक्षएवावर्तव्यः । तेनकल्पितस्यशारीरंद्रव्यस्यस्वाप्रत्येवत्यागोयुज्यतइत्याशयवानाह तस्मादिति ८

निष्फलंवाह्यद्रव्यत्यागं कृत्वाऽस्तरंद्रव्यत्यागमकुर्वन्मूढएवेत्याहद्वाभ्यां लब्ध्वापीति ९ । १० तल्लभयद्रव्यत्यागःश्रेयानित्यागकंयाह बाह्येति भूतानांवाह्यमाभ्यंतरंचयद्रव्यंतरंस्व
भावस्वस्यप्रत्यगात्मनोभावं सत्तांपश्यजानीहि तदात्मव्यतिरिक्तंनस्तीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'आत्मैवेदं सर्वम्'इति येनुपमांसस्तदात्मरूपंभूतंनित्यसिद्धंपश्यति वृत्तमितिपाठेऽपिसएवार्थः ।
तेमहतोभयादुभयद्रव्यसंगजातसंसारान्मुच्यंतेकल्पितस्यमरीचिकोदकस्यमनस्येवत्यागःकर्तव्योऽनस्वरूपतस्तस्यनित्यानित्यत्त्वादितिभावः ११ । १२ मक्त्येवभाषितंनतुज्ञानगर्वेण १३
लब्ध्वाऽपिपृथिवीकृत्स्नांसहस्थावरजंगमाम् ॥ नभुङ्क्तेमोक्षःसम्यङ्निष्फलंतस्यजीवितम् ९ आथवावसतोराजनवनेवन्येनजीवतः ॥ द्रव्येषुयस्यममतामृ
त्योरास्येसवर्तते १० बाह्यांतरंचभूतानांस्वभावंपश्यभारत ॥ येषुपश्यंतितद्रूतंमुच्यंतेतेमहाभयात् ११ भवान्पिताभवान्माताभवान्भ्राताभवान्गुरुः ॥
दुःखप्रलापानार्तस्यतन्मेत्वंक्षंतुमर्हसि १२ तथ्यंवायदिवाऽतथ्यंयन्मयैतत्प्रभाषितम् ॥ तद्विद्विपृथिवीपालभक्त्याभरतसत्तम १३ ॥ ॥ इति श्रीम
हाभारते शांतिपर्वणि राजध०सहदेववाक्ये त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अव्याहरतिकौंतेयेधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ भ्रातृणांब्रुव
तांतास्तान्निविधान्वेदनिश्चयान् १ महाभिजनसंपन्नाश्रीमत्यायतलोचना ॥ अम्यभाषतराजेंद्रद्रौपदीयोपितावरा २ आसीनमृषभंराज्ञांभ्रातृभिःपरिवा
रितम् ॥ सिंहशादूलसदृशैर्वारणैरिवयूथपम् ३ अभिमानवतीनित्यंविशेषेणयुधिष्ठिरे ॥ लालितासतंतराज्ञाधर्मज्ञाधर्मदर्शिनी ४ आमंत्र्यविपुलश्रोणोसाम्ना
परमवल्लुना ॥ भर्तारमभिसंप्रेक्ष्यततोवचनमब्रवीत् ५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ इमेतेभ्रातरःपार्थशुष्यंतेस्तोककाइव ॥ वावाशयमानास्तिष्ठंतिनचैनानभिनंदसे
६ नंदयैतान्महाराजमत्तानिवमहाद्विपान् ॥ उपपन्नेनवाक्येनसतसंदुःखभागिनः ७ कथंनैतवनेराजनपूर्वमुक्तातथावचः ॥ भ्रातृनेतान्स्मसहितान्श्रीतवाता
तपादितान् ८ वयंदुर्योधनंहत्वामृषेभोक्ष्याममेदिनाम् ॥ संपूर्णांसर्वकामानामाहवेविजयैषिणः ९ विरथाश्वरथान्कृत्वानिहत्यचमहागजान् ॥ संस्तीर्यचरथैर्भू
मिससादिभिररिदमाः १० यजतांविधिधैर्यज्ञैःसमृद्धैरात्तदक्षिणैः ॥ वनवासकृतंदुःखंभविष्यतिसुखायवः ११ इत्येतानेवमुक्त्वात्वंस्वयंधर्ममृतावर ॥ कथमद्यपु
नवीराविनिहांसिमनांसिनः १२ नक्तीवोवसुधांभुंकेनक्तीवोधनमश्रुते ॥ नक्तीवस्यगृहेपुत्रामत्स्याःपंकइवासते १३ नादंडःक्षत्रियोभातिनादंडोभूमिमश्नुते ॥
नादंडस्यप्रजाराज्ञःसुखंविदंतिभारत १४ मित्रतासर्वभूतेषुदानमध्ययनंतपः ॥ ब्राह्मणस्यैवधर्मःस्यान्नराज्ञोराजसत्तम १५ असतांप्रतिषेधश्चसतांचपरिपा
लनम् ॥ एषराज्ञांपरोधर्मःसमरेचापलायनम् १६ यस्मिन्नक्षमाचक्रोधश्चदानादानेभयाभये ॥ निग्रहानुग्रहौचोभौसवैधर्मविदुच्यते १७ नश्रुतेननदानेन
नसात्वेननचेज्यया ॥ त्वयेयंपृथिवीलब्धानसंकोचेनचाप्युत १८

॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतमावदीपे

त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अव्याहरति वक्तव्यामावाह्यतुकोधान्मौख्याद्वा १ । १ । ३ । ४ साम्नासांत्ववादेन वल्लुनारमणीयेन ५ स्तोककाश्चातकावावाशयमानाःपुनःपुनः
क्रवंतः ६ उपपन्नेनयुक्तिपुजेन ७ । ८ सर्वकामानांसर्वैर्यैः ९ । १० । ११ । १२ क्लीबोऽधीरा १३ । १४ । १५ प्रतिषेधोदंडोराज्यान्निर्वासनंवा १६ दानमादानंचते १७ संकोचेनयाचया १८

म.भा.टी.
॥११॥

त्रिभिरंगीस्त्रिसृष्टिःशक्तिभिः ताश्च प्रभुशक्तिर्षत्रशक्तिरुसाहशक्तिस्ताभिरनुत्तमंश्रेष्ठम् १९ । २० । २१ अधरेणपश्चिमतः २२ कौचद्वीपादिवशीकरणसिद्धद्वारा राजसूये २३ । २४ । २५ । २६
२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ नस्यकर्मनासाद्वाराभेजग्रहणं नष्टेतिपाठेनष्टाःप्रेतास्तद्वाधानिवृत्त्यर्थैरक्षाबंधनादिभिःकर्मभिः ३४ । ३५ । एतेषांएताननादृत्य ३६ । ३७ । ३८ । ३९
घतद्वलममित्राणां तथावीर्यसमुद्यतम् ॥ हस्त्यश्वरथसंपन्नं त्रिभिरंगैरनुत्तमम् १९ रक्षितं द्रोणकर्णाभ्यामश्वत्थाम्नाकृपेण च ॥ तत्त्वयानिहतं वरितस्माहुंक्ष्व
वसुंधराम् २० जुंबुद्वीपो महाराजनानाजनपदैर्युतः ॥ त्वायापुरुषशार्दूलदंडेन मृदितः प्रभो २१ जुंबुद्वीपेन सदृशः कौचद्वीपो नराधिप ॥ अधरेण महामेरोर्दंडेन
मृदितस्त्वया २२ कौचद्वीपेन सदृशः शाकद्वीपो नराधिप ॥ पूर्वेण तु महामेरोर्दंडेन मृदितस्त्वया २३ उत्तरेण महामेरोः शाकद्वीपेन संमितः ॥ भद्राश्वः पुरुषव्याघ्र
दंडेन मृदितस्त्वया २४ द्वीपाश्च सांतरद्वीपानानाजनपदाश्रयाः ॥ विगाह्य सागरं वीरदंडेन मृदितास्त्वया २५ एतान्यप्रतिमेयानि कृत्वा कर्माणि भारत ॥
न प्रीयसे महाराज पूज्यमानो द्विजातिभिः २६ सत्वं भ्रातृनिमान् दृष्ट्वा प्रतिनंदस्वभारत ॥ ऋषभानिवसं मत्तान् गजेन्द्रान् जितानिव २७ अमरप्रतिमाः सर्वेशु साहाः
परंतपाः ॥ सुकोऽपि हि सुखायैषां मम स्यादिति मे मतिः २८ किंपुनः पुरुषव्याघ्रपतयो मे न रर्षभाः ॥ समस्तानींद्रियाणीव शरीरस्य विचेष्टने २९ अनृतं नाब्रवी
च्छुश्रूः सर्वज्ञा सर्वदर्शिनी ॥ युधिष्ठिरस्त्वां पांचालिसुखे धास्यत्यनुत्तमे ३० हत्वार राजसहस्राणि बहून्याशु पराक्रमः ॥ तद्वचर्थं संप्रपश्यामि मोहात्तव जनाधिप ३१
येषामुन्मत्तको ज्येष्ठः सर्वेतेऽप्यनुसारिणः ॥ तवोन्मादान् महाराज सोन्मादाः सवंपांडवाः ३२ यदि हि स्युरनुन्मत्ता भ्रातरस्ते नराधिप ॥ बद्धा त्वां नास्तिकैः सार्धं प्रशा
सेयुर्वसुंधराम् ३३ करुते मूढ एवांहियः श्रेयोनाधिगच्छति ॥ धूपैरंजनयोगैश्च न स्य कर्मभिरेव च ३४ भेषजैः सचिकित्स्यः स्याद्य उन्मार्गेण गच्छति ॥ साऽहं सर्वाध
मालोके स्त्रीणां भरतसत्तम ३५ तथा विनिरुता पुत्रैर्याऽहमिच्छामि जीवितुम् ॥ एतेषां यत्मानानां न मेऽद्य वचनं मृषा ३६ त्वंतु सर्वाभिर्हात्य कृत्वा कुरुषे स्वयमा
पदम् ॥ यथाऽऽस्तां संमतौ राज्ञां पृथिव्यां राजसत्तम ३७ मांघाताचां वरीषश्च तथा राजन विराजसे ॥ प्रशाधिपृथिवीं देवीं प्रजाधर्मणं पालयन् ३८ सपर्वतवन
द्वीपां महाराज न विमनाभव ॥ यजस्व विविधैर्यज्ञैर्युध्यस्वारीन् प्रयच्छ च ॥ धनानि भोगान्वासांसि द्विजातिभ्यो नृपोत्तम ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णिराजधर्मानुशासनप० द्रौपदीवाक्ये चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ याज्ञसे न्यावचः श्रुत्वा पुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ अनुमान्य महाबाहुं ज्ये
ष्ठं भ्रातरमच्युतम् १ ॥ अर्जुन उवाच ॥ दंडः शास्ति प्रजाः सर्वा दंड एवाभिरक्षति ॥ दंडः सुप्तेषु जागर्ति दंडं धर्मं विदुर्बुधाः २ दंडः संरक्षते धर्मं तथैवार्थं जनाधिप ॥
कामं संरक्षते दंडोऽस्त्रिवर्गो दंड उच्यते ३ दंडे न रक्ष्यते धान्यं धनं दंडे न रक्ष्यते ॥ एवं विद्वद्बुधा धत्स्व भावं पश्य स्वलौकिकम् ४

॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ याज्ञसे न्यावच इति १ नादंडः भ्रात्रियोभातीति द्रौपद्युक्तिमुपबृंहयति दंड इति २ । ३ उपाधस्त्वदं
दमिति शेषः लौकिकं मावलोक व्यवहारं पश्य स्वपश्य । यद्वा शोभनश्चासावलौकिकश्च तं भावं शास्त्रे कगम्यमानं दात्मानं तददृष्ट्वा पश्य बहिः श्वदं मुपाधस्त्वतेन सह देवोक्तोऽर्थः प्रदर्शितो भवति ४

शां. १२
अ०
॥१५॥

॥११॥

५ सांसिद्धिकेषु श्वदं दार्ढ्यभावे ६ । * दंडशब्दार्थमाह यस्मादिति दमयति ताडनादिना दंडवति ब्रिहस्पतिमपहरति ८ मुष्यत इति मुजं मुक्तं तन्मात्रार्पणं वेतनप्रदानमित्यर्थः । दानं राज्ञे प्रव्या
र्षणं । निर्दंडो दास्यमेव कारयेत्त्वस्य दंडोऽस्ति । 'शुद्रं तु कारयेदास्यम्' इति मनुकेः एतच्चाल्पापराधे ज्ञेयं ९ । १० श्यामो हृदाभिघातेन दंडं व्यस्यं च्यजनकत्वात् लोहिताक्षो दंडवितुः क्रोधातिश
राजदंडभयादेके पापाः पापं न कुर्वते ॥ यमदंडभयादेके परलोकभयादपि ५ परस्परभयादेके पापाः पापं न कुर्वते ॥ एवं सांसिद्धिके लोके सर्वे दंडे प्रतिष्ठितम् ६ दंडस्यै
व भयादेके न खादंति परस्परम् ॥ अंधेत मसि मज्जेयुर्यदि दंडो न पालयेत् ७ यस्मादंतां तान् दमयत्यशिष्ठान् दंडयत्यपि ॥ दमना दंडनाच्चैव तस्मादं दं विदुर्बुधाः ८ वा
चादंडो ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां भुजार्पणम् ॥ दानदंडाः स्मृतवैश्यानिर्दंडः शुद्र उच्यते ९ असंमोहाय मर्त्यानामर्थसंरक्षणाय च ॥ मर्यादास्थापिता लोके दंडसंज्ञा वि
शांपते १० यत्र श्यामो लोहिताक्षो दंडश्चरति सूद्यतः ॥ प्रजास्तत्र न मुह्यंते नेताचेत्साधु पश्यति ११ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थश्च भिक्षुकः ॥ दंडस्यैव भयादेते
मनुष्यावर्त्मनि स्थिताः १२ नाभीतो यजते राजन्नाभीतो दातुमिच्छति ॥ नाभीतः पुरुषः कश्चित्समये स्थातुमिच्छति १३ नाच्छिच्चापरमर्माणि नाकृत्वा कर्मदु
ष्करम् ॥ नाहत्वामत्स्यघातीव प्राप्नोति महतीं श्रियम् १४ नाघ्नतः कीर्तिरस्तीहनवित्तं न पुनः प्रजाः ॥ इंद्रो वृत्रवधेनैव महेंद्रः समपद्यत १५ य एव देवा हंतारस्तां लो
कोऽर्चयते भृशम् ॥ हंता रुद्रस्तथा स्कंदः शक्रोऽग्निर्वरुणो यमः १६ हंता कालस्तथा वायुर्धृत्व्युर्वैश्रवणोरविः ॥ वसवो मरुतः साध्या विश्वे देवाश्च भारत १७ एता
न्देवान् मस्यंति प्रतापप्रणता जनाः ॥ न ब्रह्माणं घातारं न पूषाणं कथंचन १८ मध्यस्थान् सर्वभूतेषु दांतान् शमपरायणान् ॥ जयंते मानवाः केचित् प्रशांताः सर्वकर्मसु
१९ न हि पश्यामि जीवंतं लोके कंचिदहिंसया ॥ सत्वैः सत्वा हि जीवंति दुर्बलैर्बलवत्तराः २० न कुलो मूषिकान्ति विडालो न कुलंतथा ॥ विडालमत्तिश्वराज न श्वानं
व्यालमृगस्तथा २१ तान्ति पुरुषः सर्वान्पश्य कालो यथागतः ॥ प्राणस्यान्नमिदं सर्वजंगमं स्थावरंचयत् २२ विधानं देवविहितं तत्र विद्वान्मुह्यति ॥ यथा सृष्टोऽसि
राजेंद्र तथा भवितुमर्हसि २३ विनीतक्रोधहर्षाहिमंदावनमुपाश्रिताः ॥ विनावधं न कुर्वंति तापसाः प्राणयापनम् २४ उदके बहवः प्राणाः पृथिव्यां च फलेषु च ॥ न च क
श्चिन्नतान् हंति किमन्यत्प्राणयापनात् २५ सूक्ष्मयोनीनि भूतानि तर्कगम्यानि कानि चित् ॥ पक्ष्मणोऽपि निपातेन येषां स्यात्स्कंधपर्ययः २६ ग्रामान्निष्क्रम्य मुनयो वि
गतक्रोधमत्सराः ॥ वने कुटुंबधर्माणो दृश्यंते परिमोहिताः २७ भूमिं भित्त्वौषधींश्छित्त्वा वृक्षादीनि दं जान्पशून् ॥ मनुष्यास्तन्वते यज्ञांस्ते स्वर्गं प्राप्नुवंति च २८ दंडनी
त्यां प्रणीतायां सर्वे सिद्धं त्युपक्रमाः ॥ कौंतेय सर्वभूतानां तत्र मेनास्ति संशयः २९ दंडश्चेन्न भवे लोके विनश्ये सुरिमाः प्रजाः ॥ जले मत्स्यानि वा भक्ष्यन् दुर्बलान् बलवत्तराः ३०

यात् सूद्यतः सुतरामुद्यतः साधुयथापराधं ११ । १२ । १३ महतीं भिद्रलोकादिं मत्स्यघातीवित्यनपकारिणामपि वधः कार्य इत्यत्र दृष्टांतः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० व्या
लमृगश्चिन्नव्याघ्रः २१ । २२ यथा सृष्टः शौर्यतेजोऽतिदांक्ष्यमित्याद्युक्तस्वभावः क्षत्रियः सृष्टोऽसिधात्रा २३ विनीतावपनीतो क्रोधहर्षोऽस्ते मंदाः क्षत्रियाः २४ । २५ स्कंधपर्ययो देहस्य विपर्य
यः २६ । २७ । २८ ततो दंडयुक्तानीतिर्दंडनीतिस्तस्यां प्रणीतायां प्रवर्तितयां २९ अभक्ष्यन् भक्षयेत् ३०

संतर्जिताः पूत्कारेण ३१ । ३२ भोगायपालनाय मर्यादायादितिशेषः ३३ । ३४ सुनीतिनयनाय विनयमापणाय ३५ । ३६ कल्याणीमपत्यवर्तानदुहेतलोकः उद्धहनंगच्छेत्कितुव्यभिचरं देव
३७ विष्वग्लोपः सर्वोच्छेदः सेतवोमर्यादाः ममत्वंपरिच्छिन्नं जानीयुः सर्वैः सर्वत्रममत्वं कुर्यादित्यर्थः ३८ तिष्ठेयुरनुतिष्ठेयुः ३९ आश्रिता आश्रमिणः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सत्यंचेदं ब्रह्मणा पूर्वमुक्तं दंडः प्रजारक्षतिसाधुनीतः ॥ पश्याग्रयश्च प्रतिशान्यभीताः संतर्जिता दंडमया ज्वलन्ति ३१ अघंतमइवेदं स्यात्प्रज्ञायत किंचन ॥ दंड
श्चेन्न भवेत्लोके विभजन्साध्वसाधुनी ३२ येऽपि संभिन्नमर्यादानास्तिकवेदनिंदकाः ॥ तेऽपि भोगाय कल्पंते दंडेनाशुनिपीडिताः ३३ सर्वो दंडजितो लोको दुर्लभो
हि शुचिर्जनः ॥ दंडस्य हि मया द्वातो भोगायैव प्रवर्तते ३४ चातुर्वर्ण्यं प्रमोदाय सुनीतिनयनाय च ॥ दंडो विधात्रा विहितो धर्मार्थौ भुविरक्षितुम् ३५ यदि दंडात्
विभ्येयुर्वयांसि श्वापदानि च ॥ अयुः पशुन्मनुष्यांश्च यज्ञार्थानि हवींषि च ३६ न ब्रह्मचार्थधीयीत कल्याणी न दुहेत गाम् ॥ न कन्योद्धहनंगच्छेद्यदि दंडो न पाल
येत् ३७ विष्वग्लोपः प्रवर्तते भिद्येरन्सर्वसेतवः ॥ ममत्वं न प्रजानीयुर्यदि दंडो न पालयेत् ३८ न संवत्सरसत्राणि तिष्ठेयुरकुतोभयाः ॥ विधिवद्दक्षिणावन्ति यदि दंड
डो न पालयेत् ३९ चरेयुर्नाश्रमं धर्मं यथा क्तं विधिमाश्रिताः ॥ न विद्यां प्राप्नुयात्कश्चिद्यदि दंडो न पालयेत् ४० न चोद्धानवलीवर्दानाश्चाश्वतरगर्दभाः ॥ युक्तावहे
युर्यानां नियदि दंडो न पालयेत् ४१ न प्रेष्यावचनं कुर्युर्न बालाजातुर्कश्चित् ॥ न तिष्ठेद्युवती धर्मं यदि दंडो न पालयेत् ४२ दंडे स्थिताः प्रजाः सर्वाभयं दंडे विदुर्बुधाः ॥
दंडे स्वर्गो मनुष्याणां लोकोऽयं सुप्रतिष्ठितः ४३ न तत्र कूटं पापं वा वंचना वाऽपि दृश्यते ॥ यत्र दंडः सुविहितश्चरत्यरि विनाशनः ४४ हविःश्चाप्रलिहेद्दंडादंडश्चेन्नो
द्यतो भवेत् ॥ हरेत्काकः पुरोडाशं यदि दंडो न पालयेत् ४५ यदीदं धर्मतो राज्ञं विहितं यद्यधर्मतः ॥ कार्यं स्तत्र न शोको वै भुंक्ष्वभोगान्यजस्व च ४६ सुखेन धर्म
श्रीमंतश्चरंति शुचिवाससः ॥ संवर्षतः फलेदानैर्भुजानाश्चान्नमुत्तमम् ४७ अर्थे सर्वे समारंभाः समायत्तान संशयः ॥ सच दंडे समायत्तः पश्य दंडस्य गौरवम् ४८ लो
कयात्रार्थमेवेह धर्मप्रवचनं कृतम् ॥ अहिंसा साधुहिंसोति श्रेयान् धर्मपरिग्रहः ४९ नात्यंतं गुणवत्किंचिन्न चाप्यत्यंतं निर्गुणम् ॥ उभयं सर्वकार्येषु दृश्यते साध्वसाधु
वा ५० पशुनां वृषणं छिच्छ्वाततोर्भिदंति मस्तकम् ॥ वहंति बहवो भारान् वधंति दमयंति च ५१ एवं पर्याकुले लोके वितथैर्जर्जरीकृते ॥ तैस्तैर्यायैर् महाराजपुरा
णं धर्ममाचर ५२ यजदेहि प्रजारक्ष धर्मं समनुपालय ॥ अमित्रान् जहिकौंतेय मित्राणि परिपालय ५३ माचते निघ्नतः शत्रून् मन्युर्भवतु पार्थिव ॥ न तत्र किल्विषं
किंचिच्छर्तुर्भषति भारत ५४ आततायी हियो हन्यादाततायिनमागतम् ॥ न तेन भूणहासस्यान्मन्युस्तं मन्युमार्छति ५५

४७ । ४८ गोष्ठमविष्टव्याप्रादेरहिंसागवामेव हिंसा भवति । अतएतयोर्मध्ये धर्मस्य परिग्रह आर्तत्राणं श्रेयान् ४९ । ५० मस्तकं भिदंति गृहद्विर्भामूदिति । नस्तकानिति पाठेनासिकाः ५१ ज
र्जरीकृते दंडेन तदभावे भारवहनादिकार्येन स्यादतः पुराणमेव धर्ममाचर । मत्त्वप्रवाहायातं हिंसादिदोषभवेत्स्वेति भावः ५२ । ५३ मन्युर्न्यय ५४ आततायी शत्रुपाणिः मन्युः क्रोधः मन्यु
क्रोधमार्छति आसर्वतः कच्छति प्राप्नोति 'मन्युः कर्तानां कर्ता' इति श्रुतेस्तत्र न भूणहासवत्स्वियर्थः ५५

वस्तुतस्त्ववध्यपव आत्मा देहस्युशालावदनात्मा तेन देहेन देहे निहतो नात्मा हंता वावच्यो वेत्याह अवध्य इत्यादिना ५६ । ५७ । ५८ ॥ इति शांतिपर्वणिरा० नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचदशो
ऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अर्जुनस्येति ननु देहश्चेच्छाला तुल्यस्तर्हितत्पीडयाकः पीड्यते इत्याशं क्यमन एव पीड्यते नास्मेति वक्तुमयमध्यायः १ नवशकुमः कर्तुमिति शेषः २ । ३ । ४ । ५
आयस्यामुत्तरकाले तदास्वेवर्तमानकाले अगतिर्दुर्भागः गतिः सन्मार्गः ६ राज्यं प्रति हेतुं राज्ञं कर्तुं शक्ति ७ देहमनघ्नीदुःखाश्रयेन त्वात्मेति ज्ञात्वा सुखेन राज्यं कर्तव्यमिति तात्पर्यं । निर्द्वंद्वशरीरं
अवध्यः सर्वभूतानामंतरात्मानसंशयः ॥ अवध्येचात्मनिकथं वध्यो भवति कस्यचित् ५६ यथा हि पुरुषः शाला पुनः संप्रविशेन्न वाम् ॥ एवं जीवः शरीराणिताने
तानि प्रपद्यते ५७ देहान्पुराणानुत्सृज्य नवान्संप्रतिपद्यते ॥ एवं मृत्युमुखं प्राहुर्जना ये तत्त्वदर्शिनः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनप
र्वणि अर्जुनवाक्ये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ धैर्यमास्थाय ते जस्वज्येष्ठं भ्रातरम
ब्रवीत् १ राजन विदितधर्मोऽसिनतेऽस्य विदितं काचित् ॥ उपाशिक्षामते तृप्तसदेव न च शकुमः २ न वक्ष्यामि न वक्ष्यामीत्येवं मे मनसि स्थितम् ॥ अतिदुः
खानु वक्ष्यामि तन्निबोध जनाधिप ३ भवतः संप्रमोहेन सर्वसंशयितं कृतम् ॥ विक्रवत्वं च न प्राप्तमवलत्वं तथैव च ४ कथं हिराजालोकस्य सर्वशास्त्रविशारदः ॥ मो
हमापद्यसे दैन्याद्यथा कापुरुषस्तथा ५ अगतिश्च गतिश्चैव लोकस्य विदिता तव ॥ आयत्यां च तदा त्वेचनतेऽस्य विदितं प्रभो ६ एवं गते महाराज राज्यं प्रति जना
धिप ॥ हेतुमत्र प्रवक्ष्यामि तमिहैकमनाः शृणु ७ द्विविधो जायते व्याधिः शरीरो मानसस्तथा ॥ परस्परं तयोर्जन्मनिर्द्वंद्वं नोपलभ्यते ८ शरीरं जायते व्याधि
र्मानसो नात्र संशयः ॥ मानसा जायते वाऽपि शरीर इति निश्चयः ९ शरीरं मानसं दुःखं योऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखेन लभते दुःखं द्वावनर्थो च विंदति १० शीतो
ष्णे चैव वायुश्च त्रयः शरीरजा गुणाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं यत्तदाहुः स्वस्थलक्षणम् ११ तेषामन्यतमोऽत्रेके विधानमुपदिश्यते ॥ उष्णेन बाध्यते शीतं शीतेनोष्णं
प्रबाध्यते १२ सत्त्वं रजस्तम इति मानसाः स्युस्त्रयो गुणाः ॥ तेषां गुणानां साम्यं यत्तदाहुः स्वस्थलक्षणम् १३ तेषामन्यतमोऽत्रेके विधानमुपदिश्यते ॥ हर्षेण
बाध्यते शोको हर्षः शोकेन बाध्यते १४ कश्चित्सुखे वर्तमानो दुःखस्य स्मर्तुमिच्छति ॥ कश्चिद्दुःखे वर्तमानः सुखस्य स्मर्तुमिच्छति १५ सत्त्वं न दुःखी दुःखस्य
न सुखी च सुखस्य वा ॥ न दुःखी सुखजातस्य न सुखी दुःखजस्य वा १६ स्मर्तुमिच्छसि कौरव्यदिष्टं हि बलवत्तरं ॥ अथवा ते स्वभावोऽयं येन पार्थिव क्लिश्यसे १७

विना व्याधिर्नास्ति मनो विना आधिर्नास्तीत्यर्थः ८ । ९ । १० शीतोष्णे कफपित्ते वायुर्वातः ११ विधानं चिकित्सा उष्णेन द्रव्येण १२ । १३ । १४ कश्चिदिति कश्चिन्मूढो दिव्यरुया
दिभुक्तकालेनष्टं पुत्रादिस्मरणशोकेन हर्षेण बाधते । कश्चिद्दुःखकालेऽतीतं सुखं स्मरन् हर्षेण शोकेन बाधते । इदमुभयं देहाद्यभिमानविषयं १५ त्वंतु शरीरमानसाभ्यामन्यः कालत्रयेऽपि न दुःखी
न वा सुखी । अतस्तदुभयस्मरणानर्हत्वात्सुखकाले दुःखं दुःखकाले सुखं वा स्मर्तुं नार्हसि अथापि चेत्स्मरसि तर्हि देवमेव बलीय इत्याह साधेन स इति १६ अयते तव देहादिसंघातमानिनः स्वभावपूर्व
तिचेत्किं प्रीयदीकेशादिकं दुःखं न स्मर्तुं महस्यपितुर्अर्हस्येवेत्याह अथवेत्यादिना १७

१८ । १९ । २० । २१ यच्चयथाचतेद्रोणभीष्माभ्यामात्मतुल्याभ्यासहयुद्धमासीत्तथातेतवचात्मसमेनमनसाएकेनयोद्धव्यमुपास्थितमितियोजना । द्रोणादिवन्मनोऽपित्वत्तोऽन्यदित्याशयः । एकेननिर्विकल्पावस्थेनाऽऽत्ममनोनाशोभवतीत्यर्थः २२ । २३ तस्मिन्मनसिवासनातंतुसंतानरूपेअभिर्जितेसतिदेहांतरेऽपिपूर्वसंस्कारात्तवयुध्यतस्तस्ययुद्धमाप्तिरनिवार्येत्याहतस्मिन्निति २४ तस्मादिति यस्मादेवंतस्मादद्यैवस्वकर्मभिर्यमाद्यष्टांगैर्व्यक्तंस्थूलशरीरंत्यक्त्वाऽव्यक्तरूपस्यमनसःपरंशत्रुभूतमैकार्त्स्यं गंतव्यंप्राप्तव्यं अतोयुध्यस्व मनोजयार्थसन्नद्धोभवेत्यर्थः २५ तस्मिन्म

दृष्ट्वासभागतां कृष्णामेकवस्त्रारजस्वलाम् ॥ विषतांपांडुपुत्राणां तस्य स्मर्तुमर्हसि १८ प्रवाजनंचनगरादजिनैश्च विवासनम् ॥ महारण्यनिवासश्च न तस्य स्मर्तुमर्हसि १९ जटासुरात्परिक्लेशंचित्रसेनेन चाहवम् ॥ सैंधवाच्चपरिक्लेशंकथंविस्मृतवानसि २० पुनरज्ञातचर्यायांकीचकेनपदावधम् ॥ द्रौपद्याराज पुत्र्याश्चकथंविस्मृतवानसि २१ यच्चतेद्रोणभीष्माभ्यांयुद्धमासीदरिंदम ॥ मनसैकेनयोद्धव्यंततेयुद्धमुपास्थितम् २२ यत्रनास्तिशरैःकार्येनभिन्नैर्नचबंधुभिः ॥ आत्मनैकेनयोद्धव्यंततेयुद्धमुपास्थितम् २३ तस्मिन्ननिर्जितेयुद्धेप्राणान्यदिविमोक्ष्यसे ॥ अन्यंदेहंसमास्थायततस्तैरपियोत्स्यसे २४ तस्मादद्यैवगंतव्यंयुद्धयस्वभरतर्षभ ॥ परमंव्यक्तरूपस्यव्यक्तंत्यक्त्वास्वकर्मभिः २५ तस्मिन्ननिर्जितेयुद्धेकामवस्थांगमिष्यसि ॥ एतज्जिह्वामहाराजकृतकृत्योभविष्यसि २६ एतांबुद्धिविनिश्चित्यभूतानामागतिं गतिम् ॥ पितृपैतामहेवृत्तेशाधिराज्यंयथोचितम् २७ दिष्ट्यादुर्योधनःपापोनिहतःसानुगोयुधि ॥ द्रौपद्याःकेशपाशस्यदिष्ट्यात्वंपदवीगतः २८ यजस्ववाजिमेधेनविधिवद्दक्षिणावता ॥ वयंतेर्किंकराःपार्थवासुदेवश्चवीर्यवान् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणिभीमवाक्येषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असंतोषःप्रमादश्चमदोरागोप्रशांतता ॥ बलंमोहोऽभिमानश्चाप्युद्वेगश्चैवसर्वशः १ एभिःपाप्ममिराविष्टोराज्यंत्वमभिकांक्षसे ॥ निरामिषोविनिर्मुक्तःप्रशांतःसुसुखीभव २ यइमामखिलांभूमिंशिष्यादेकोमहीपतिः ॥ तस्याप्युदरमेकं वै किमिदंत्वंप्रशंससि ३ नाह्नापूरयितुंशक्यांनमासैर्भरतर्षभ ॥ अपूर्यांपूरयन्निष्छामायुषाऽपिनशक्यात् ४ यथेद्धःप्रज्वलत्यग्निरसमिद्धःप्रशाम्यति ॥ अल्पाहारतयात्वग्निंशमयौदर्यमुत्थितम् ५ आत्मोदरकृतेप्राज्ञःकरोतिविघसंबहु ॥ जयोदरं पृथिव्यातेश्रेयोनिर्जितयाजितम् ६ मानुषान्कामभोगांस्त्वमैश्वर्यंचप्रशंससि ॥ अभोगिनोऽबलाश्चैवयांतिस्थानमनुत्तमम् ७

नसि कामवस्थां आवाच्यामित्यर्थः एतन्मनः २६ एतांमनोदेहाभ्यामन्यश्चात्मेत्येवंरूपां । मृतानामागतिं गतिं च मनसा तादात्म्येन कृतामवेक्ष्य तदपहाय हर्षशोकविमुक्तः सन्नराज्यं कुर्वित्यर्थः २० । २८ । २९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराज० नीलकंठीयेभारतमावदीपेषोडशोऽध्यायः १६ ॥ १७ ॥ असंतोषइति मनस्तादात्म्यं त्यक्त्वा हर्षविषादशून्योराज्यं यज्ञांश्च कुर्वित्युक्तं तत्रत्यागो वाक्मात्रेण न भवति किंतु मनोनिरोधेन सचसंतोषैकाग्रमनसैराग्यशान्तिर्धैर्यविवेकाहंकारत्यागानुद्वेगादिनासाध्यः राज्यं त्वसंतोषादिमताकर्तव्यमतोराज्याकांक्षीवृथापादित्यं माकुर्व किंतु राज्यं त्यक्त्वा संतोषादिनिष्ठ एव भवेति श्लोकद्वयार्थः १ । २ । ३ । ४ इद्धः प्रदीप्तः ५ श्रेयसापरलोकजयेमेव पृथिवी जिता भवतीति ते तव जितं जय एवास्तीति भावः ६ अबलास्तपःकृशाः ७

अलब्धलामोयोगो लब्धसंरक्षणक्षेमस्तदुभयधर्माधर्मात्मकसंसाररूपत्वान्महद्भयंतस्मान्मुच्यस्वमुक्तोभव ८ एकेति कथाप्रइवस्वार्थपरएवराजाऽतोवध्यते पारार्थत्वस्यानुपगिकंनमोचयितुंक्षम मितिभावः ९ विषयानिति बहिरर्थीस्त्यक्त्वाशांतःसंन्यासीसन्नबध्यतइत्युक्तं तद्दुद्धयंतरं बुद्धेर्धैर्ययोयथातयापश्यजानीहि १० एवंचेत्पत्राहारादिकंमुनयोनकुर्युरितिद्वयोःश्लोकयोर्भावः ११ १२ । १३ मनसैवस्थ्यागःकार्येहृत्येतन्निरस्यति निरामिषाइति अतआत्मानंत्यागीतिबद्धंमृपावादीभवसीत्यर्थः १४ ईजानावर्णाश्रमाद्यभिमानिनः गताइतिशेषः मोक्षिणोनिःसंगाः १५ १६ बंधनंराज्यसंगस्ताभ्यामामिषाभ्याम् १७ यत्पितृपैतामहंराज्यमित्युक्तं तत्रापिस्वस्यासंगं दर्शयति अपिगाथामिति १८ । १९ यत्कंदिष्ट्यादुर्योधनोहतइतितत्राह प्रज्ञेति मंदत्वादे

योगःक्षेमश्चराष्टस्यधर्माधर्मौत्वयिस्थितौ ॥ मुच्यस्वमहतोभारात्त्यागमेवाभिसंश्रय ८ एकोदरकृतेव्याघ्रःकरोतिविघसंबहु ॥ तमन्येऽप्युपजीवंतिमंदालोभव शासृगाः ९ विषयान्प्रतिसंगृह्यसंन्यासं कुर्वते यदि ॥ नचतुष्यंतिराजानःपश्यदुद्धयंतरंयथा १० पत्राहारैरश्मकुट्टैर्देतो लूखलिकैस्तथा ॥ अब्भक्षैर्वायुभक्षैश्चतैरयंनरकोजितः ११ यस्त्वमां वसुधां कृत्स्नां प्रशासेदखिलां नृपः ॥ तुल्याश्मकांचनोयश्चसकृतार्थो न पार्थिवः १२ संकल्पेषुनिरारंभो निराशो निर्ममोभव ॥ अशोकंस्थानमातिष्ठइहचामुत्रचाव्ययम् १३ निरामिषानशोचंतिशोचसित्वांकिमामिषम् ॥ परित्यज्यामिषंसर्वंमृषावादात्प्रमोक्ष्यसे १४ पंथानोपिदृयानश्चदेवयानश्चविश्रुतौ ॥ ईजानाःपितृयानेनदेवयानेनमोक्षिणः १५ तपसाब्रह्मचर्येणस्वाध्यायेनमहर्षयः ॥ विमुच्यदेहांस्तेयांतिमृत्योरविषयंगताः १६ आमिषबंधनंलोकैर्मेहोक्तं तथाऽऽमिषम् ॥ ताभ्यांविमुक्तःपापाभ्यांपदमाप्नोति तत्परम् १७ अपिगाथांपुरागीतांजनकेनवदंत्युत ॥ निर्द्वेदेनविमुक्तेनमोक्षंसमनुपश्यता १८ अनंतवतमेवित्तंयस्यमेनास्ति किंचन ॥ मिथिलायांप्रदीप्तायांनमेदह्यति किंचन १९ प्रज्ञाप्रासादमारुह्यअशोच्यानशोचतोजनान् ॥ जगतीस्थानिवाद्रिस्थोमंदबुद्धिर्नचेक्षते २० दृश्यंपश्यतियःपश्यन्सचक्षुष्मान्सबुद्धिमान् ॥ अज्ञातानांचविज्ञानात्संबोधाद्बुद्धिरुच्यते २१ यस्तुवाचंविजानातिबहुमानमियात्सवै ॥ ब्रह्मभावप्रपन्नानां वैद्यानां भावितात्मनाम् २२ यदाभूत्पृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ॥ ततएवचविस्तारंब्रह्मसंपद्यतेतदा २३

वप्रज्ञाप्रासादमारोदुमशक्तः । अशोच्यान्स्वर्गतान्दुर्योधनादीन्शोचतस्तहारादीन्नपश्यसि । परदुःखेनसुखीभवन्मूर्खोऽसीतिभावः २० कस्तर्हिबुद्धिमानित्यतआह दृश्यमिति दृश्यं द्रष्टुं योग्यं कर्तव्यमकर्तव्यंच । अज्ञातंज्ञापयतितस्यकर्तव्यत्वमकर्तव्यत्वं वा संबोधयति सम्यग्निश्चाययतिसानुद्धिस्तद्वानुद्धिमान् २१ यत्चेतांबुद्धिविनिश्चित्येत्युक्तं तत्राह यइति यस्तुवैद्यानां विद्यावर्तावाचंविजानातिननुतदर्थं सत्त्वादृशोबहुमानमियात् । गुरून्प्युपदेष्टुं योग्यमात्मानं मन्यते ननुतत्त्वं विदति २२ कस्तर्हि तत्त्वं विदतीत्यतआह यदेति यदायस्मिन्कालेभूतानां वियदादीनांपृथग्भावानात्संबोधात्संयुक्तंस्मिन्नानिपर्यवसन्नं विज्ञानमिति यावत् चक्षुरावादीनामिवमृषामात्रमनुपश्यतिशास्त्राचार्योपदेशमनुध्यानेनसाक्षात्करोतितथातत् एकस्मादेवविस्तारमुत्पत्तिंचपश्यतितदाब्रह्मसंपद्यतेतत्त्वं विदति २३

ते बुद्धि मंतस्तां गतिं ब्रह्मसंपत्तियां तिनत्वाद्दशाविद्वांसः शास्त्रमात्राभिज्ञाः यतोऽल्पचेतसः मंदबुद्धयोर्बहिर्मुखा इत्यर्थः । कथं तर्हि बुद्धि मंतो भवन्तीत्यत आह नाबुद्धयोनातपसडाति ये अतपसो नते
अबुद्धयो न तपसैव बुद्धिः प्राप्यत इत्यर्थः २४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेर्दीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ७ ॥ तूर्णो भूतमिति १ बुद्धिर्चर्यतपोऽनुष्ठातुं न मेव
श्रेय इत्युक्तं तत्र कर्मणो बहिःसिद्धिमास्थिता जनकादय इत्युक्तेऽपि चि सशुद्धिकरं यज्ञादिकं तपोऽस्तीत्याख्यायिका मुखेन प्रतिपादयिष्यन्नुन उवाच कथयंतीति २ । ३ पावकं यज्ञादिद्वारा
शौचकं ४ धानामृष्टयवाः निरीहं वितृष्णं ५ हेतुमद्युक्तियुक्तं ६ नतेवरो नते त्वया वरणीयः ७ प्रतिज्ञा सर्वसंगंत्य क्षमा मीत्येवंरूपा स्वल्पेनापि कुंडिकादिसंग्रहेण नष्टेऽर्थः ८ एतेन धानामुष्टिना ९

ते जनास्तां गतिं याति नावेद्वांसोऽल्पचेतसः ॥ नाबुद्धयोनातपसः सर्वे बुद्धौ प्रतिष्ठितम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधिष्ठिर
वाक्ये सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तूर्णो भूतं तुराजानं पुनरेवार्जुनोऽब्रवीत् ॥ संतप्तः शोकदुःखाभ्यां राजवाक्शल्यपीडितः १
अर्जुन उवाच ॥ कथयंति पुरावृत्तमिति हासमिमं जनाः ॥ विदेहराज्ञः संवादं भार्यया सह भारत २ उत्सृज्य राज्यां भिक्षार्थं कृतबुद्धिं नरेश्वरम् ॥ विदेहराजमहिषीदुः
खिताय दभाषत ३ धनान्यपत्यंदाराश्वरत्नानिविधानि च ॥ पंथानं पावकं हित्वा जनको मौढ्यमास्थितः ४ तं ददं प्रियाभार्या भिक्षवृत्तिमकिंचनम् ॥ धाना
मुष्टिमुपासीनं निरीहं गतमत्सरम् ५ तमुवाच समागत्य भर्तारमकुतोभयम् ॥ कुह्यामनस्विनीभार्या विविक्ते हेतुमद्वचः ६ कथमुत्सृज्य राज्यां स्वंधनधान्यसमन्वि
तम् ॥ कापाली वृत्तिमास्थाय धानामुष्टिर्नतेष्वरः ७ प्रतिज्ञातेऽन्यथाराजन्विचेष्टाचान्यथा तव ॥ यद्राज्यं महदुत्सृज्य स्वल्पे तुष्यसि पार्थिव ८ नैतेनातिथयो
राजन् देवर्षिपितरस्तथा ॥ अद्य शक्यास्त्वया भर्तुं मोघस्तेऽयं परिश्रमः ९ देवतातिथिभिश्चैव पितृभिश्चैव पार्थिव ॥ सर्वैरेतैः परित्यक्तः परिव्रजसि निष्क्रियः
१० यस्त्वं त्रैविद्यवृद्धानां ब्राह्मणानां सहस्रशः ॥ भर्ता भूत्वा च लोकस्य सोऽद्य तैर्भृतिमिच्छसि ११ श्रियं हित्वा प्रदीतां वंश्वत्सं प्रति वीक्ष्यसे ॥ अपुत्रा जननीतेऽ
द्य कौसल्याचापतिस्त्वया १२ अमी च धर्मकामास्त्वांक्षत्रियाः पर्युपासते ॥ त्वदाशामभिकांक्षंतः कृपणाः फलहेतुकाः १३ तांश्च त्वं विफलान् कुर्वन्कुं नुलोकंगमि
ष्यसि ॥ राजन् संशयिते मोक्षे परतंत्रेषु देहिषु १४ नैव तेऽस्ति परो लोको नापरः पापकर्मणः ॥ धर्म्यान्दारान्परित्यज्य यस्त्वं मिच्छसि जीवितुम् १५ स्रजो गं
धानलंकारान्वासांसि विविधानि च ॥ किमर्थमाभिसंत्यज्य परिव्रजसि निष्क्रियः १६ निपानं सर्वभूतानां भूत्वा त्वं पावनं महत् ॥ आढ्यो वनस्पतिर्भूत्वा सो
ऽन्यास्त्वं पर्युपासते १७ खादंति हस्तिनं न्यासैः क्रव्यादा बहवोऽप्युत ॥ बहवः कृमयश्चैव किंपुनस्त्वामनर्थकम् १८

यतो निष्क्रियोऽतो देवतादिभिः परित्यक्तः सन्नेव परिव्रजसि १० भृतिस्वोदरभरणं ११ । १२ फलहेतुकाः फलार्थिनाः १३ परतंत्रेषु दृष्टाधीनेषु १४ । १५ । १६ निपीयतेऽस्मिन्स्वेच्छया गो
भिर्जलमिति निपानमाहावः कूपोपांतस्थेषु द्रजलाशय इतियावत् तद्ब्रूत्वा तथा आढ्यः फलवान्पक्षिणामाश्रयश्च भूत्वा अन्यान् उद्वार्य कथं पर्युपासते १० हस्तिनमपिन्यासैः सर्वकर्मत्यागं रुपेत्
क्रव्यादा मांसादाः खादंति अनर्थकं सर्वं पुरुषार्थहीनं १८

यइमामिति त्रिविष्टब्धं त्रिदंडं १९ अवसीयसे अरुघवस्थासि अनेन धानामुष्टिना सर्वराज्यादिकंसमं संगित्वा विशेषात् २० इहार्थ इति जीवनार्थं बाह्यमप्यर्थे त्यक्तुमशक्तः कथमांतरान्देहेन्द्रियादीं
स्त्यक्ष्यसि । तथा च सर्वसंगत्यागप्रतिज्ञाव्यर्थे च किं तर्हि सर्वसंगत्यागरूपमत आह कावेति देहेन्द्रियमनो बुद्धिविषयाणां त्यागे शुद्धाचिन्मात्रस्पतवाहं च तादृशी काममत्सं चकः । न ह्यसंगचिन्मात्र
योर्द्वयोश्चरस्परसंबंधोऽस्ति भेदकोपाधेरभावात् एवं सति मयि कश्चेत्तनुग्रहो न कश्चिदित्यर्थः २१ एवमसंगस्य तवराज्यं कुर्वतो यथा कथंचित्प्रारब्धकर्मवसानपर्यंतं देहं धारयतः कुंडिकाद्यपेक्षया
राज्यमेव मंगलमनुग्राहकमित्याह प्रशाधीत्यादिना २२ सौखिकैः परमसुखार्थिभिः संन्यासिभिः संभूतानर्थान् कुंडिकादीन् वीक्ष्य यः स्वयमपि तथा करोति स किं नु द्वाज्यादिकं त्यजत्यपि नु नैव

यइमां कुंडिकां भिद्या त्रिविष्टब्धं च यो हरेत् ॥ वासश्चापि हरेत् तस्मिन् कथं ते मानसं भवेत् १९ यस्त्वं सर्वमुत्सृज्य धानामुष्टेरनुग्रहः ॥ यदानेन समं सर्वं किमिदं ह्यवसी
यसे २० धानामुष्टेरिहार्थं चैत्प्रतिज्ञाते विनश्यति ॥ कावाऽहंतवको मे त्वं कश्चेत्तमप्यनुग्रहः २१ प्रशाधिपृथिवीं राजन्यदिते नुग्रहो भवेत् ॥ प्रासादं शयनं यानं वा
सांस्याभरणानि च २२ श्रिया विहीनैरधनैस्त्यक्तमित्रैरकिंचनैः ॥ सौखिकैः संभूतानर्थान्यभ्यंत्य जति किं नु तत् २३ योऽत्यंतं प्रतिगृह्णीयाद्यश्च दद्यात्स देवाहि ॥
तयोस्त्वमंतरं विद्धि श्रेयांस्ताभ्यां क उच्यते २४ सदैव याचमानेषु तथा दंभान्धितेषु च ॥ एते पुदाक्षिणादत्तादावाग्ना विवदुर्दुतम् २५ जातवेदाश्च थाराजन्नादग्धै
वोपशाम्यति ॥ सदैव याचमानो हितथाशाम्यति वै द्विजः २६ सतां वै ददतोऽन्नं च लोकेऽस्मिन् प्रकृतिर्भुवा ॥ नचेद्राजा भवेद्दाता कुतः स्युर्मोक्षकाक्षिणः २७
अन्नाद्गृहस्थालोकेऽस्मिन् भिक्षवस्तत एव च ॥ अन्नात्प्राणः प्रभवति अन्नदः प्राणदो भवेत् २८ गृहस्थेभ्योऽपि निर्मुक्ता गृहस्थानेव संश्रिताः ॥ प्रभवं च प्रतिष्ठां च दां
तां विदंत आसते २९ त्यागान् भिक्षुकं विद्यान्नमौढ्यान्न च याचनात् ॥ ऋजुस्तु योऽर्थं त्यजति न सुखं विद्धि भिक्षुकम् ३० असक्तः सक्तवद्गच्छन्निःसंगो मुक्तवं
धनः ॥ समः शत्रौ च मित्रे च स वै मुक्तो महीपते ३१ परिव्रजंति दानार्थं मुंडाः काषायवाससः ॥ सिता बहुविधैः पाशैः संचिन्वन्तो वृथाऽऽमिषम् ३२ त्रयां च नाम
वार्तां च त्यक्त्वा पुत्रान् व्रजंति ये ॥ त्रिविष्टब्धं च वासश्च प्रतिगृह्णन्त्य बुद्धयः ३३ अनिष्कषाये काषायमीहार्थमिति विद्वितम् ॥ धर्मध्वजानां मुंडानां वृत्त्यर्थमिति मे
मतिः ३४ काषायैरजिनैश्चैरैर्न ग्रान्मुंडान् जटाधरान् ॥ विभ्रत्साधून् महाराज जल्लोकान् जितेन्द्रियः ३५ अश्रयाधेयानि गुर्वर्थं क्रतून्पिसुदाक्षिणान् ॥ ददात्यह
रहः पूर्वको नु धर्मरतस्ततः ३६ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तत्त्वज्ञो जनको राजालोकेऽस्मिन्निस्तिगीयते ॥ सोऽप्यासीन्मोहसंपन्नो मामोहवशमन्वगाः ३७ एवं धर्ममनु
क्रांताः सदादानतपःपराः ॥ आनृशंस्यगुणोपेताः कामक्रोधविवर्जिताः ३८

त्यजति किंचित्परिग्रहं त्यक्त्वा देवोपहतत्वाद्नुचितं परिग्रहांतरं भवकरोतीत्यसंगत्वमस्य दुर्लभमित्यर्थः २३ एतदेवाह यइति २४ सदैव याचमानः परिव्राट् २५ सचक्षे शान्दग्धैवोपशाम्य
त्यभिवदित्याह जातेति २६ एतच्च गृहस्थाधीनमित्याह सतामिति सतां संन्यासिनां प्रकृतिर्जीवनं २७ । २८ । २९ । ३० ऋजुत्वमेवाह असक्त इति ३१ दानार्थं दानं प्राप्नुं सता बद्धाः प्राशैर्मठो
भेभूयाच्छिष्यो भेभूयान्मानो भेभूयादित्यादिभिः आमिषंधनं मटपुस्तकाद्यर्थं ३२ । ३३ अनिष्कषाये रागादिदेऽप्रवर्जनाभावे ३४ साधून्निष्कषायान् ३५ । ३६ । ३७ । ३८

१९ । १० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ अंत्रःसंगत्यक्त्वाबाहिःकर्मकुर्वित्युक्तं दूषयन्पुषिष्ठिरउवाच वेदेति अपराणि धर्मशास्त्राणिपराणिब्रह्मशास्त्राणि 'कुर्वन्नेवेहकर्मणिजिजीवेषेच्छतंसमाः'इति 'त्यजतेवहितज्ज्ञेयम्'इतिकुर्मकर्मत्पजेतिचशास्त्रत्रयंवेदजाने १ तवोनिश्चयमप्यहंवेद । विविदिषंतियज्ञेनदानेने त्यादिश्रुतेरात्मवेदनेच्छापर्वतं कर्मविषयः १ एतमेवप्रजाजिनोऽहो कर्मिच्छंतःप्रव्रजंतीतिइच्छोत्तरं प्रव्रज्येति कर्मतस्यागश्रुत्योर्व्यवस्थामजानंस्त्वमूर्खोऽसीत्याह त्वंत्वित्यादिना ३ । ४ । ५ । ६ धर्मधर्मप्रतिपादकेतत्रविषयेदुष्प्रतरंदुरवगाहम् ७ । ८ कस्तर्हिनिश्चयइत्यतआह तपइति अवधिरनिर्देश्यं ब्रह्म ९ । १० एतेषुतपोविभजते तपइति ११ अरण्यइति अतिजघन्यतपोऽपिघनाज्या

प्रजानांपालनेयुक्तादानमुत्तममास्थिताः ॥ इष्टान् लोकानवाप्स्यामोगुरुवृद्धोपचायिनः ३९ देवतातिथिभूतानानिर्वपंतोयथाविधि ॥ स्थानमिष्टमवाप्स्यामोब्र ह्मण्याःसत्यवादिनः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्येअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वेदाहंता तशास्त्राणिअपराणिपराणिच ॥ उभयंवेदवचनंकुरुकर्मत्यजेतिच १ आकुलानिचशास्त्राणिहेतुभिश्चिंतितानिच ॥ निश्चयश्चैवयोमंत्रेवेदाहंतंयथाविधि २ त्वं तुकेवलमस्त्रज्ञोवीरव्रतसमन्वितः ॥ शास्त्रार्थतत्त्वतोऽंगतुंनसमर्थःकथंचन ३ शास्त्रार्थसूक्ष्मदर्शीयोधर्मनिश्चयकोविदः ॥ तेनाप्येवंनवाच्योऽहंयदिधर्मप्रपश्यसि ४ भ्रातृसौहृदमास्थाययदुक्तं वचनंत्वया ॥ न्याय्यंयुक्तंचकौतेयप्रीतोऽहंतेनतेऽर्जुन ५ युद्धधर्मेषुसर्वेषुक्रियाणानैपुणेषुच ॥ नत्वयासदृशःकश्चिन्निपुलोकेषु विद्यते ६ धर्मसूक्ष्मतरंवाच्यंतत्रदुष्प्रतरंत्वया ॥ धनंजयनमेतुद्धिमभिर्शंकितुमर्हसि ७ युद्धशास्त्रविदेवत्वनवृद्धाःसेवितास्त्वया ॥ संक्षिप्तविस्तरविदानतेषावि त्सिनिश्चयम् ८ तपस्त्यागोऽविधिरितिनिश्चयस्त्वेषधीमताम् ॥ परस्परंज्यायएषांयेषानैश्रेयसीमतिः ९ यस्त्वेतन्मन्यसेपार्थनज्यायोऽस्तिघनादिति ॥ तत्र तेवर्तयिष्यामियथानैतत्प्रधानतः १० तपःस्वाध्यायशीलाहिदृश्यंतेषामिकाजनाः ॥ ऋषयस्तपसायुक्तायेषांलोकाःसनातनाः ११ अजातशत्रुवोधीरास्व थाऽन्येवनवासिनः ॥ अरण्येवहवश्चैवस्वाध्यायेनदिवंगताः १२ उत्तरेणतुपंथानमार्याविषयनिग्रहात् ॥ अबुद्धिजंतमस्त्यक्त्वालोकांस्त्यागवतांगताः १३ दक्षिणेनतुपंथानंयंभास्वंतंप्रचक्षते ॥ एतेक्रियावतांलोकायेऽमशानानिमेजिरे १४ अनिर्देश्यागतिःसातुयांप्रपश्यंतिमोक्षिणः ॥ तस्माद्योगःप्रधानेष्टः सतुदुःखंप्रवेदितुम् १५ अनुस्मृत्यतुशास्त्राणिकवयःसमवस्थिताः ॥ अपीहस्यादपीहस्यात्सारासारदिदृक्षया १६

यः किमुत्स्यागविधिरितिभावः १९ त्यागमाह उत्तरेणेति १३ इमशानानीतिक्रियावतांजन्ममरणसंबंधोदुर्वारइतित्यागएवकर्तव्यइतिदर्शितम् १४ अविधिमाह अनिर्देश्येति गतिर्मोक्षः प्र त्यागानंदरूपः तस्माद्धेतोस्तस्मान्मायेत्यर्थः योगश्चित्तवृत्तिनिराधः सः प्रधानंचतदिष्टश्चप्रधानेष्टः योगेनैवब्रह्मप्राप्यतेनान्यथेत्यर्थः यदाहदक्षः । 'स्वसंवेद्यंहितब्रह्मकुमारीस्त्रीमुख्यया ॥ अ योगीनैवजानातिजात्यंधोवैयथाघटम्'इति सतुदुःखंप्रवेदितुंमुभ्यंज्ञापयितुमशक्यस्तवतत्रानधिकारादित्यर्थः १५ अपिर्वायं इहवासारोऽस्तीहवेति एवमिहवाऽसारइवेतिशास्त्राण्यालोक्य कवयःसारमुपादायासारंपरित्यज्यसमवस्थिताः सम्यङ्निश्चयवंतोजाताइत्यर्थः १६

अरण्यकानिवेदांताम् १७ एकांतजनवर्जितं तद्दुदासेनतस्यागेन केचिच्छरीरेस्थितमात्मानमिच्छादिमंतं प्राहुः । ममेदंभूयादित्यादिभिरिगितोऽल्लोकेः १८ एवंपरमतमुपन्यस्यसिद्धांतमाह अग्रा ह्यमिति चक्षुषासमनस्कैश्चक्षुरादिभिरग्राह्यंतःसूक्ष्मंगिरावाऽनिर्देश्यं । कर्महेतुपुरस्कारंयैवपुरस्कारोब्राह्मणोऽहंगृहस्थोऽहमितिचक्षुर्वाग्मोचरत्वंयस्यतस्सूक्ष्ममेवविपरिवर्तते जीवरूपेणास्ती त्यर्थः १९ कल्याणगोचरमात्मोन्मुखं निरालंबनोनिरहंकारः २० सूक्ष्मगम्येसूक्ष्मयाबुद्ध्यागम्ये सद्भिश्चनिषेवितंऽतरहंकारत्यागरूपेसतिकथंवाह्यतमानर्थानुपपादेयत्वेनप्रशंससि २१ पूर्वशा स्त्रविदःकर्मकांडविदोऽपि एवमर्थमनर्थत्वेनपश्यंतिकिमुत्तज्ञानिनः २२ दुरावर्ताःदुःखेनापिसिद्धांतं ग्राहयितुमशक्याः दृढःपूर्वःप्राग्भावीयःसंस्कारोयेपतिदृढपूर्व । बहुवीहावप्यार्षोऽसर्वनामता २३ वेदवादानतिक्रम्यशास्त्राण्यारण्यकानिच ॥ विपाट्यकदलीस्तंभसारंददृशिरेनते १७ अथैकांतव्युदासेनशरीरेपांचभौतिके ॥ इच्छाद्वेषसमायुक्तमात्मानं प्राहुरिगितैः १८ अग्राह्यंचक्षुषासूक्ष्ममनिर्देश्यंचतद्गिरा ॥ कर्महेतुपुरस्कारंभूतेषुपरिवर्तते १९ कल्याणगोचरं कृत्वामनस्तृष्णांनिमृह्यच ॥ कर्मसंततिमु त्सृज्यस्यान्निरालंबनःसुखी २० अस्मिन्नेवंसूक्ष्मगम्येमार्गोसद्भिर्निषेविते ॥ कथमर्थमनर्थाद्यमर्जुनत्वंप्रशंससि २१ पूर्वशास्त्रविदोऽप्येवंजनाःपश्यंतिभारत ॥ क्रियासुनिरतानित्यंदानेयज्ञेचकर्मणि २२ भवंतिसुदुरावर्ताहेतुमंतोऽपिपंडिताः ॥ दृढपूर्वस्मृतामूढानैतदस्तीतिवादिनः २३ अनृतस्यावमंतारोव क्तारोजनसंसदि ॥ चरंतिवसुधां कृत्स्नांवावदूकाबहुश्रुताः २४ पार्थयन्नविजानीमःकस्तानज्जातुमिहार्हति ॥ एवंप्राज्ञाःश्रुताश्चापिमहांतःशास्त्रवितमाः २५ तपसामहदाप्रोतिबुद्ध्यावैर्विदतेमहत् ॥ त्यागेनसुखमाप्रोतिसदाकौतेयतत्त्ववित् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि अर्जुनवाक्येएकोनविंशति तमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अस्मिन्वाक्यांतरेवक्तादेवस्थानोमहातपाः ॥ अभिनीततरंवाक्यमित्युवाचयुधिष्ठिरम् १ ॥ देवस्थानउवाच ॥ यद्वचःफाल्गुनेनोक्तंनज्यायोऽस्तिघनादिति ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामितदेकांतमनाःशृणु २ आजतशत्रोधर्मेणकृत्स्नातेवसुधाजिता ॥ तांजित्वाचवृथाराजन्नपरित्यक्तुमर्हसि ३ चतुष्पदीहिनिःश्रेणीब्रह्मण्येवप्रतिष्ठिता ॥ तांक्रमेणमहावाहोयथावज्जयपार्थिव ४ तस्मात्पार्थमहायज्ञैर्यजस्वबहु दक्षिणैः ॥ स्वाध्याययज्ञाऋषयोज्ञानयज्ञास्तथाऽपरे ५ कर्मनिष्ठाश्चबुद्धयेथास्तपोनिष्ठाश्चपार्थिव ॥ वैखानसानांकौतेयवचनंश्रूयतेयथा ६ ईहेतघनहे तोर्यस्तस्यानीहागरीयसी ॥ भूयान्दोषोहिवर्धेतयस्तंधर्ममुपाश्रयेत् ७

१४ हेपार्थ यत्तयान्लौकिकानप्यर्थान्ब्रवयंविजानीमस्तानइतरःकोज्ञातुमर्हति नकोऽपि यथा एवंप्राज्ञाअपि अस्माकमन्येषांचदुर्ज्ञेवाइत्यर्थः २५ महद्वैराग्यं महत्परंब्रह्म तत्त्ववितपआदीनामे व २६ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणि रा० नीलकंठीयेभारतमावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अस्मिन्वाक्यांतरेवक्तेत्यादिना दंडएवद्विराजंभ्रममोन्मुंडनमित्यंतेनग्रं थेनात्माविविदिपोत्पत्तेःपूर्वकर्मणिकर्तव्यानिपश्चात्त्याज्यानीतियुधिष्ठिरमंतंब्राह्मणविषयं ननुअत्रियविषयमितिप्रतिपाद्यते वाक्यांतरेवाक्यावसरे अभिनीततरंयुक्तिमत्तरं १ । १ । २ चतुष्पदी चतुराश्री ४ तामेवाह स्वाध्यायेतिक्रमाद्ब्रह्मचारियतिगृहस्थवानप्रस्थान्बुध्यस्वेत्यर्थः ५ वैखानसानांहैरण्यगर्भाणां ६ घनहेतुःकारणंयस्यतस्ययज्ञादेर्यज्ञाद्यर्थेहेतघनंतस्यानीहवगरी यसी । प्रक्षालनाद्विपंकश्चदूरादस्पर्शनंवरम्'इतिन्यायायात्तमिभंपरधर्मयःअत्रियउपाश्रयेत्सदृग्धेत्याह भूयानिति ७

चोहेतौयस्मान्निधिकारणात् यज्ञार्थधनसंहारं धनसंचयं आत्मानमिति बुद्ध्या दूषित आत्मानं देहं तद्वत्प्रियं धनं वा अनर्हते अयोग्याय कर्मणे समर्पयति योग्याय च न स आत्मद्रोहजा भूणहत्यां न बुध्यते
 सार्धः ८ दानधर्मशुद्धिधर्मः दैशो धने इत्यस्य रूपं पञ्चेस्पष्टोऽर्थः ९ यज्ञोद्दिष्टो यज्ञार्थमेव आज्ञो वेदेन यज्ञसृष्ट इति पाठे यज्ञार्थमेव सृष्टः अनंतरः सनिहितः यज्ञादेव सर्वकामावाप्तिर्भवतीति भावः
 १०।११। १२ भाट्टमुपकरणं पात्रादि १३। १४ ॥ इति शांतिपर्वणि रा० नीलकंठीये भारतमावदीपे विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ अत्रैव क्षत्रियस्य वैखानसधर्माश्रयणं दोषः पालनयागदाना
 दिक्गुणइत्यस्मिन्नर्थे एव १ असंतुष्टो हिराजा प्रजाः पोडयत्यतः संतोषमेव स्तोतिसंतोषइति सातुष्टिः २ सम्यक्प्रतितिष्ठति येन तदा हयवेति यदा प्रसीदति तदा तुष्टिः प्रतितिष्ठतीति संबन्धः कदा
 प्रसीदति यदा कामान् जाग्रदादि विषयान् संहरते आत्मनि प्रविलापयति तदाऽऽत्मज्योतिः स्वयं ज्योतिरात्मा स्वात्मन्येव स्वस्वरूपे एव प्रसीदति द्रष्टृदर्शनेन दृश्यादिभेददर्शनरूपं मलं त्यजति ३ न वि
 कृत्स्नं च धनसंहारं कुर्वतीति विधिकारणात् ॥ आत्मानं दूषितो बुद्ध्या भूगहत्यां न बुद्धयते ८ अनर्हते यद्ददाति न ददाति यदहते ॥ अर्हानर्हा परिज्ञानादानधर्मोऽपि दु
 ष्करः ९ यज्ञाय सृष्टानि धनानि धानायाज्ञोद्दिष्टः पुरुषोरक्षिता च ॥ तस्मात्सर्वयज्ञ एवोपयोज्यं धनं ततोऽनंतर एव कामः १० यज्ञैरिन्द्रो विविधैरत्नवद्भिर्देवान् सर्वा
 नभ्यया हूरिते जाः ॥ तेनेद्रत्वं प्राप्य विभ्राजतेऽसौ तस्माद्यज्ञे सर्वमेवोपयोज्यं ११ महादेवः सर्वयज्ञे महात्मा हुत्वाऽऽत्मानं देवदेवो बभूव ॥ विश्वान् लोकान् व्याप्य वि
 ष्टभ्यकीर्त्या विराजतेऽतिमान् कृतिवासाः १२ आविक्षितः पार्थिवोऽसौ मरुतो वृद्ध्या शक्रं योऽजय देवराजम् ॥ यज्ञेयस्य श्रीः स्वयं सन्निविष्टाय स्मिन्भांडं कांचनं स
 र्वमासीत् १३ हरिश्चंद्रः पार्थिवेन्द्रः श्रुतस्ते यज्ञैरिन्द्रा पुण्यभागी तशोकः ॥ ऋद्ध्या शक्रं योऽजयन् मानुषः संस्तस्माद्यज्ञे सर्वमेवोपयोज्यं १४ ॥ इति श्रीमहा० शां
 तिपर्वणिराज० देवस्थानवाक्ये विंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ देवस्थान उवाच ॥ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ इंद्रेण समये पृष्टो यदुवाच बृहस्प
 तिः १ संतोषो वै स्वर्गतमः संतोषः परमं सुखं ॥ तुष्टेर्न किंचित्परतः सा सम्यक्प्रतितिष्ठति २ यदा संहरते कामान् कूर्मोऽगानीव सर्वशः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिराचिरा
 त्स्वात्मन्येव प्रसीदति ३ न विभेतियदा चायं यदा चास्मान्निभ्यति ॥ कामद्वेषौ च जयति तदाऽऽत्मानं च पश्यति ४ यदाऽसौ सर्वभूतानां नृह्याति न कांक्षति ॥
 कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ५ एवं कौतेय भूतानि तंतं धर्मं तथा तथा ॥ तदात्मना प्रपश्यंति तस्माद्बुध्यस्व भारत ६ अन्ये सामप्रशंसंति व्यायामपरे
 जनाः ॥ नैकं न चापरे केचिदुभयं च तथाऽपरे ७ यज्ञमेव प्रशंसंति संन्यासपरे जनाः ॥ दानमेकं प्रशंसंति केचिच्चैव प्रतिग्रहम् ८

मेति द्वितीयाभावात् अस्मान्निभ्यति अस्य निष्क्रियत्वात् समाधी व्युत्थाने तु कामक्रोधौ जयति ४ यदा काले ९ एवमिति भूतानि अधिकारिणी वाः यथा यथा येन येन प्रकारेण यद्यत्कर्म यज्ञा
 दिक्वा सगुणोपासने निर्गुणोपासने वा सांगं गं वा करोति तत्तत्कर्म तथा तथा तेन तेन प्रकारेण फल आत्मना आविर्भूतं आत्मना स्वानुभवेन पश्यति १० एतेन 'तं यथा यथा पासते तथेतः प्रेत्य भवति' इति श्रुतेरर्थो
 दर्शितः १ तस्मात्सर्वेभ्यो भूतेभ्यो भयं ददद्भयं विदित्यभयं ददद्भयं विदतीति बुध्यस्व १ सम्यक्प्रजापालनेन स्वमध्यमं माप्नुहीति भावः ६ अन्यइति सामप्रीति व्यायामं यज्ञं अपरे एकं ध्यानं
 न प्रशंसंति इति नापि तु प्रशंसंति उभयं साध्याया मा एकस्यैव अवस्थाभेदेन प्रशंसंति १ अपरे तथैव प्रशंसंति प्रागुपासने केके ज्ञेयं ७ पंचाप्येतां नृणां विष्टोति यज्ञेति त्रिभिः यज्ञसंन्यासवान् नैर्दे
 वसर्वभूतविभ्राणां प्रीतिर्भवति प्रतिग्रहं प्रजाभ्यो यजमानेभ्यो वा द्रव्यादानं व्यायामरूपं मंदाः प्रशंसंति ८

सर्वपरित्यागेन स्वकं केचित् । राज्यमेके इत्यादि पादत्रयेण सामव्यायाभावेकस्यैवाह ९ अंत्यं पक्षमाह केचिदेकांतशीलिनः १० सिद्धांतमाह अद्रोहेणेति ११ प्रजनं पुत्रोत्पादनं प्रधानं वासोऽष्ट
 श्वेतिसमासस्तम् १२ । १३ प्रग्रहेसंग्रहे १४ । १५ श्रावणेन शास्त्रश्रवणाद्विहितेन १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मोनुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे
 केचित्सर्वपरित्यज्य तूष्णीं ध्यायंत आसते ॥ राज्यमेके प्रशंसंति प्रजानां परिपालनम् ९ इत्वालिच्वाच भित्वाच केचिदेकांतशीलिनः ॥ एतत्सर्वसमालोक्य बुधा
 नामेषानि श्रयः १० अद्रोहेणैव भूतानां योधर्मः ससर्तामतः ॥ अद्रोहः सत्यवचनं संविभागो दया दमः ११ प्रजनं स्वेषु दारेषु मार्दवं हीरचापलम् ॥ एवं धर्मप्रधा
 नेष्टं मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् १२ तस्मादेतत्प्रयत्नेन कौतेय प्रतिपालम् ॥ यो हिराज्ये स्थितः शश्वद्दशो तुल्यप्रियाप्रियः १३ क्षत्रियो यज्ञाशिष्टाशिराशास्त्रार्थत
 त्ववित् ॥ असाधुनिग्रहरतः साधूनां प्रग्रहेरतः १४ धर्मवर्त्मनि संस्थाप्य प्रजावर्तेत धर्मतः ॥ पुत्रसंक्रामितश्रीश्रवने वन्येन वर्तयन् १५ विधिना श्रावणेनैष कुर्या
 त्कर्माप्यतंद्रितः ॥ य एवं वर्तते राजन्स राजधर्मनिश्चितः १६ तस्यायं च परश्चैव लोकः स्यात्सफलोदयः ॥ निर्वाणं हि सुदुष्प्राप्यं बहुविघ्नं च मे मतम् १७ एवं ध
 र्ममनुक्रांताः सत्यदानतपःपराः ॥ आनृशंस्य गुणैर्युक्ताः कामक्रोधविवर्जिताः १८ प्रजानां पालने युक्ता धर्ममुत्तममास्थिताः ॥ गोब्राह्मणार्थे युध्यंतः प्राप्ताः गतिम
 नुत्तमाम् १९ एवं रुद्राः सवसवस्तथाऽऽदित्याः परंतप ॥ साध्या राजर्षिसंघाश्च धर्ममेवं समाश्रिताः ॥ अप्रमत्तास्ततः स्वर्गप्राप्ताः पुण्यैः स्वकर्मभिः २०
 ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मदेवस्थानवाक्ये एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्मिन्नेवांतरे वाक्यं पुनरेवाजुनोऽब्रवीत् ॥ निर्वि
 ण्णमनसं ज्येष्ठमिदं भ्रातरमच्युतम् १ क्षत्रधर्मेण धर्मज्ञप्राप्यराज्यं सुदुर्लभम् ॥ जित्वा चारीन्नरश्रेष्ठतप्यतो किं भृशं भवान् २ क्षत्रियाणां महाराजसंग्रामे निधनं म
 तम् ॥ विशिष्टं बहुभिर्धैः क्षत्रधर्ममनुस्मर ३ ब्राह्मणानां तपस्त्यागः प्रेत्य धर्मविधिः स्मृतः ॥ क्षत्रियाणां च निधनं संग्रामे विहितं प्रभो ४ क्षात्रधर्मो महारौद्रः शस्त्र
 नित्यइति स्मृतः ॥ वधश्च मरतश्रेष्ठकालेशस्त्रेण संयुगे ५ ब्राह्मणस्यापि चेद्राजन् क्षत्रधर्मेण वर्ततः ॥ प्रशस्तं जीवितं लोकेऽत्र हि ब्रह्मसंभवम् ६ न त्यागेन पुनर्य
 ज्ञानतपोमनुजेश्वर ॥ क्षत्रियस्य विधीयंते न परस्वोपजीवनम् ७ स भवान्सर्वधर्मज्ञो धर्मात्मा भरतर्षभ ॥ राजामनीषीनि पुणो लोके दृष्टपरावरः ८ त्यक्त्वा संताप
 जंशोकं दंशितो भव कर्माणि ॥ क्षत्रियस्य विशेषेण हृदयं वज्रसन्निभम् ९ जित्वाऽरीन् क्षत्रधर्मेण प्राप्यराज्यमकंठकम् ॥ विजितात्मा मनुष्येन्द्रयज्ञदानपरो भव १०
 इन्द्रो वै ब्रह्मणः पुत्रः क्षत्रियः कर्मणाऽभवत् ॥ ज्ञातीनां पापवृतीनां जघान नवतीर्नव ११ तच्चास्य कर्म पूज्यं च प्रशस्यं च विशांपते ॥ तेनेद्रत्वं समापेदे देवानामिति
 नः श्रुतम् १२ सत्वं यज्ञैर्महाराज यजस्व बहुदक्षिणैः ॥ यथैवेन्द्रो मनुष्येन्द्रा चिराय विगतज्वरः १३

कविशतितमोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ अस्मिन्निति अच्युतं धर्मात् १ । २ । ३ त्यागः संन्यासः ४ । ५ । ६ यज्ञ आत्मयज्ञः समाधिरिति यावत् ७ । ८ दंशितः सन्नद्धः विजयं धर्मसंदि
 तमिति पाठे प्रशंसंतीत्यध्याहारः ९ । १० ब्रह्मणः कश्यपस्य नवतीर्नव दशाधिकं शताष्टकम् ११ इन्द्रत्वमेभ्यर्थं १२ । १३

मात्वमेवंगतेकिंचिच्छोचेथाःक्षत्रियर्षभ ॥ गतास्तेक्षत्रधर्मेणशस्त्रपूताःपरांगतिम् १४ भवितव्यंतथातच्चयदृत्तंभरतर्षभ ॥ दिष्टंहिराजशार्दूलनशक्यमतिवार्ते
तुम् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिअर्जुनवाक्येद्राविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकांतेयोगुडाकेशे
नपांडवः ॥ नोवाचकिंचित्कौरव्यस्ततोद्वैपायनोऽब्रवीत् १ ॥ व्यासउवाच ॥ बीभत्सोर्वचनंसौम्यसत्यमेतद्युधिष्ठिर ॥ शास्त्रदृष्टःपरोधर्मःस्थितोगार्हस्थ्यमाश्रि
तः २ स्वधर्मचरधर्मज्ञयथाशास्त्रंयथाविधि ॥ नहिगार्हस्थ्यमुत्सृज्यतवारण्यंविधीयते ३ गृहस्थंहिसदादेवाःपितरोऽतिथयस्तथा ॥ भृत्याश्चैवोऽपजीवंतितान्भ
रस्वमहीपते ४ वयांसिपशवश्चैवभूतानिचजनाधिप ॥ गृहस्थैरेवधार्यतेतस्माच्छ्रेष्ठोऽगृहाश्रमी ५ सोऽयंचतुर्णामेतेषामाश्रमाणांदुराचरः ॥ तंचराद्यविधिंपार्थ
दुश्चरंदुर्वलंदियैः ६ वेदज्ञानंचतेकृत्स्नंतपश्चाच्चरितंमहत् ॥ पितृपैतामहंराज्यंधुर्यवद्रोढुमर्हसि ७ तपोयज्ञस्तथाविद्याभैक्ष्यमिन्द्रियसंयमः ॥ ध्यानमेकांतशीलत्वं
तुष्टिर्ज्ञानंचशक्तितः ८ ब्राह्मणानांमहाराजचेष्टांसंसिद्धिकारिका ॥ क्षत्रियाणांतुवक्ष्यामितवापिविदितंपुनः ९ यज्ञोविद्यासमुत्थानमसंतोषःश्रियंप्रति ॥ दंड
धारणमुग्रत्वंप्रजानांपरिपालनम् १० वेदज्ञानंतथाकृत्स्नंतपःसुचरितंतथा ॥ द्रविणोपार्जनंभूरिपात्रेचप्रतिपादनम् ११ एतानिराज्ञांकर्माणिसुकृतानिविशांप
ते ॥ इमंलोकममुंचैवसाधयंतीतिनःश्रुतम् १२ एषांज्यायस्तुकांतेयदंडधारणमुच्यते ॥ बलंहिक्षत्रियेनित्यंबलेदंडःसमाहितः १३ एताविद्याःक्षत्रियाणांराजन्
संसिद्धिकारिकाः ॥ अपिगाथामिमांचापिबृहस्पतिरगायत १४ भूमिरेतौनिगिरतिसर्पोविलशयानिव ॥ राजानंचाविरोद्धारंब्राह्मणंचाप्रवासिनम् १५ सुद्युम्नश्चापि
राजर्षिःश्रूयतेदंडधारणात् ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिदक्षःप्राचेतसोयथा १६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्कर्मणाकेनसुद्युम्नोवसुधाधिपः ॥ संसिद्धिंपरमांप्राप्तःश्रोतुमिच्छा
मितंनृपम् १७ ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ शंखश्चलिखितश्चास्तांभ्रातरौसंशितव्रतौ १८ तयोरावसथावास्तांरमणीयौपृथक्पृथक् ॥
नित्यपुष्पफलैर्वृक्षैरुपेतौबाहुदामनु १९ ततःकदाचिल्लिखितःशंखस्याश्रममागताः ॥ यदृच्छयाऽथशंखोऽपिनिष्कांतोऽभवदाश्रमात् २० सोऽभिगम्याश्रमंभ्रातुः
शंखस्यलिखितस्तदा ॥ फलानिपातयामाससम्यक्परिणतान्युत २१ तान्युपादायविस्रब्धोभक्षयामाससद्विजः ॥ तस्मिंश्चभक्षयत्येवशंखोऽप्याश्रममागतः २२
भक्षयंतंतुतंद्दृष्ट्वाशंखोभ्रातरमब्रवीत् ॥ कुतःफलान्यवाप्तानिहेतुनाकेनखादसि २३ सोऽब्रवीद्भ्रातरंज्येष्ठमुपसृत्याभिवाद्यच ॥ इतएवगृहीतानिमयेतिप्रहसन्निव २४

जितानिचतानिद्वित्रियाणितः ६ । ७ विद्याआत्मनोऽसंगत्वज्ञानं ज्ञानंशास्त्रविषयम् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ विलशयान्मूषिकान् अप्रवासिनंगृहादेसंगिनम् १५ । १६ । १७
१८ बाहुदानदीमनुत्तस्तीपे १९ । २० । २१ विस्रब्धोभवेतामीतिनिश्चयवान् २२ । २३ । २४

इदंभक्षणंरुतम् २५ हेपार्थिवसत्तम मयाअदत्तादानंकृतमित्यस्मेराज्ञेकययस्वेतिसंबंधः २६ । २७ । २८ अंतपालेभ्योद्वारपालेभ्यः २९ । ३० करिष्यइतिसंधिरार्षः ३१ अनिसृष्टान्वदत्ता
नि गुरुणाज्येष्ठभ्रात्रा ३२ यथादंडधारणेराजाप्रमाणंतथाऽनुज्ञायाहेतुःप्रमाणम् ३३ शुचिकर्मादनुज्ञयैवशोधितदोषः । श्रुतकर्मतिपाटेऽश्रावितकर्मा कीर्तनेनापिदोषानश्रयतीत्यर्थः ३४ । ३५
तमब्रवीत्तथाशंखस्तीवरोषसमन्वितः ॥ स्तेयंत्वयाकृतमिदंफलान्याददतास्वयम् २५ गच्छराजानमासाद्यस्वकर्मकथयस्ववै ॥ अदत्तादानमेवंहिकृतंपार्थिवस
त्तम् २६ स्तेनंमांत्वंवेदित्वाचस्वधर्ममनुपालय ॥ शीघ्रंधारयचौरस्यममदंडंनराधिप २७ इत्युक्तस्तस्यवचनात्सुद्युम्नसनराधिपम् ॥ अभ्यगच्छन्महाबाहो लि
खितःसंशितव्रतः २८ सुद्युम्नस्त्वंतपालेभ्यःश्रुत्वालिलिखितमागतम् ॥ अभ्यगच्छत्सहामात्यःपद्भ्यामेवजनेश्वरः २९ तमब्रवीत्समागम्यसराजाधर्मवित्तमम् ॥
किमागमनमाचक्ष्वभगवन्कृतमेवतत् ३० एवमुक्तःसविप्रर्षिःसुद्युम्नमिदमब्रवीत् ॥ प्रतिश्रुत्यकारिष्येतिश्रुत्वातत्कर्तुमर्हसि ३१ अनिसृष्टानिगुरुणाफलानिमनुज
र्षभ ॥ भक्षितानिमहाराजतत्रमांशाधिमाचिरम् ३२ ॥ सुद्युम्नउवाच ॥ प्रमाणंचेन्मतोराजाभवतोदंडधारणे ॥ अनुज्ञायामपितथाहेतुःस्याद्ब्राह्मणर्षभ ३३
सभवानभ्यनुज्ञातःशुचिकर्मांमहाव्रतः ॥ बृहिकामानतोऽन्यांस्त्वंकरिष्यामिहितेवचः ३४ ॥ व्यासउवाच ॥ संलंघ्यमानोब्रह्मर्षिःपार्थिवेनमहात्मना ॥ नान्यं
सवरयामासतस्मादंडादृतेवरम् ३५ ततःसपृथिवीपालोलिखितस्यमहात्मनः ॥ करौप्रच्छेदयामासदंडोजगामसः ३६ सगत्वाभ्रातरंशंखमार्तरूपोऽब्रवी
दिदम् ॥ घृतदंडस्यदुर्बुद्धेर्भवांस्तत्क्षंतुमर्हति ३७ ॥ शंखउवाच ॥ नकुप्येतधर्मज्ञनत्वंदूषयसेमम ॥ धर्मस्तृतेव्यतिक्रांतस्ततस्तेनिष्कृतिःकृता ३८ त्वं
गत्वाबाहुदांशीघ्रंतर्पयस्वयथाविधि ॥ देवानृषीन्पितृंश्चैवमाचाधर्ममनःकृथाः ३९ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाशंखस्यलिखितस्तदा ॥ अवगाह्याषगांपुण्यामुदकार्थंप्र
चक्रमे ४० प्रादुरास्तांतस्तस्यकरौजलजसन्निभौ ॥ ततःसविस्मितोभ्रातुर्दर्शयामासतौकरौ ४१ ततस्तमब्रवीच्छंखस्तपसेदंकृतंमया ॥ माचतेऽत्रविशंकाऽ
भूद्देवमत्रविधीयते ४२ ॥ लिखितउवाच ॥ किंतुनाहंत्वयापूतःपूर्वमेवमहाद्युते ॥ यस्यतेतपसोवीर्यमीदृशंद्विजसत्तम ४३ ॥ शंखउवाच ॥ एवमेतन्मयाका
र्येनाहंदंडधरस्तव ॥ सचपूतोनरपतिस्त्वंचापिपितृभिःसह ४४ ॥ व्यासउवाच ॥ सराजापांडवश्चेष्टश्रेयान्वैतेनकर्मणा ॥ प्राप्तवान्परमांसिद्धिदक्षःप्राचेतसो
यथा ४५ एषधर्मःक्षत्रियाणांप्रजानांपरिपालनम् ॥ उत्पथोऽन्योमहाराजमास्मशोकेमनःकृथाः ४६ भ्रातुरस्यहितंवाक्यंशृणुधर्मज्ञसत्तम ॥ दंडपुवहिराजे
द्रक्षत्रधर्मानमुंडनम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध०व्यासवाक्येत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुनरेवमहर्षिस्तंकृष्ण
द्वैपायनोमुनिः ॥ अजातशत्रुकांतेयमिदंवचनमब्रवीत् १

३६ । ३७ मममांमयावानदूषयसे तेत्वया निष्कृतिःप्रायश्चित्तम् ३८ । ३९ उदकस्यार्थप्रयोजनमाचमनादिकर्तुमितिशेषः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ आखंडाधि
कातात्पर्यमाहदंडइति ४७ ॥ इतिशांतिपर्वण.रा०नीलकंठीयेभारतमावदीपेत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पुनरेवेति १

म.मा.टी.
॥१८॥

स्वधर्मद्वारा जपकर्तव्यमित्युक्ते प्राजापतिनामानुष्यार्थमपितरकर्तव्यमित्याह अरण्यइत्यादिना २।३।४।५।६।७।८ वचनार्हिसाप्रधानः क्षत्रधर्मोभेमाऽस्वित्येवंरूपं हेतुकसत्तम ९
आददानस्यपरस्वापहंतुः समानधर्मः अविषमो धर्मस्तत्रकुशलाः स्थापयंति अवश्यकर्तव्यतयाव्यवस्थापयंति हेनरेश्वर नरेश्वरमिति पाठोत्तरे विजयादिकं कर्तुमिति शेषः १० मर्षयते दस्यूनपिनहंति

अरण्येवसतांतातभ्रातृणांतेमनस्विनाम् ॥ मनोरथामाहाराजयेतत्रासंयुधिष्ठिर २ तानिमेभरतश्रेष्ठप्राप्तुवंतुमहारथाः ॥ प्रशाधिप्रथिवीपार्थययातिरिवनादृषः
३ अरण्येदुःखवसतिरनुभूतातपस्विभिः ॥ दुःखस्यातिनरव्याघ्रसुखान्यनुभवंतुवै ४ धर्ममर्थचकामंचभ्रातृभिः सहभारत ॥ अनुभूयततः पश्चात्प्रस्थाताऽसि
विशांपते ५ अर्थिनांचपितृणांचदेवतानांचभारत ॥ आनृप्यंगच्छकैतेयतत्सर्वचकरिष्यसि ६ सर्वमेधाश्वमेधाभ्यांयजस्वकुरुनंदन ॥ ततःपश्चान्महाराजग
मिष्यसिपरांगतिम् ७ भ्रातृश्वसर्वानक्रतुभिः संयोज्यबहुदक्षिणैः ॥ संप्राप्तः कीर्तिमतुलां पांडवेयभविष्यसि ८ विद्वस्तेपुरुषव्याघ्रवचनंकुरुसत्तम ॥ शृणुष्वैवंयथा
कुर्वन्नधर्माच्चयसेनृप ९ आददानस्यविजयंविग्रहंचयुधिष्ठिर ॥ समानधर्मकुशलाः स्थापयंति नरेश्वर १० देशकालप्रतीक्षीयोदस्यूनमर्षयतेनृपः ॥ शास्त्रजांबु
द्धिमास्थाययुज्यतेनैसाहिसः ११ आदायबलिषड्भाग्योरशंभिरक्षति ॥ प्रतिगृह्णाति तत्पापंचतुर्थांशेनभूमिप १२ नित्रोघचयथाऽऽतिष्ठन्नधर्मान्मन्त्रच्यवतेनृ
पः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणामनुरुद्धयन्नपेतभीः १३ कामक्रोधवनादत्यापितेवसमदर्शनः ॥ शास्त्रजांबुद्धिमास्थाययुज्यतेनैसाहिसः १४ देवेनाभ्याहतो राजा
कर्मकालेमहाद्युते ॥ नसाधयतियत्कर्मनतत्राहुरतिक्रमम् १५ तरसाडुद्धिपूर्ववानिग्राह्यापुवशत्रवः ॥ पापैः सहनसंदध्याद्राज्यं पुण्यंचकारयेत् १६ शूराश्चार्याश्च
सत्कार्याविद्वांसश्चयुधिष्ठिर ॥ गोमिनोधनिनश्चैवपरिपाल्याविशेषतः १७ व्यवहारेषुधर्मेषुयोक्तव्याश्वबहुश्रुताः ॥ गुणयुक्तेपिनैकस्मिन्नाविश्वसेतविचक्षणः १८
अरक्षितादुर्विनीतोमानीस्तब्धोऽभ्यसूयकः ॥ एनसायुज्यते राजादुर्दांतइतिचोच्यते १९ येरक्षमाणाहीयंते देवेनाभ्याहता नृप ॥ तस्करैश्चापिहीयंते सर्वतद्रा
जकिल्बिषम् २० सुमंत्रिते सुनीते च सर्वतश्चोपपादिते ॥ पौरुषेकर्मणि कृतेनास्त्यधर्मोयुधिष्ठिर २१ विच्छिद्यंते समारब्धाः सिद्धयंते चापि देवतः ॥ कृतेपुरुष
कारेतुनैः स्पृशति पार्थिवम् २२ अत्रते राजशाहू लवर्तयिष्ये कथाभिमां ॥ यद्वृत्तं पूर्वराजर्षेर्हयग्रीवस्य पांडव २३ शत्रून्हत्वा हतस्याजौ शूरस्याक्लिष्टकर्मणः ॥
असहायस्य संग्रामे निर्जितस्य युधिष्ठिर २४ यत्कर्मवैनिग्रहेशात्रवाणांयोगश्चाश्रयः पालनेमानवानाम् ॥ कृत्वा कर्मप्राप्यकीर्तिसयुद्धाद्वाजिग्रीवो मोदते स्वर्गलोके २५

एनसातज्जेनपापेन १।१।२ आतिष्ठतिच्छेदः धर्मशास्त्राणानिग्रहादितिलंघनाज्जातादधर्मादितोऽप्यवतेतानि अनुकृत्यन्नपेतभीश्चमवति १।१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।
कर्मकार्यविदो ब्राह्मणाः गोमंतोवाधनिनो वैश्याः १७।१८ स्तब्धोऽभ्यानमानयन्नभ्यसूयको गुणेषु दोषदृष्टिः १९ येजनाः देवेन आवर्षणादिना २० मंत्रनीतिसहायाद्युपेतपुरुषकारे कृतेऽपियदिज
नाहीयंते भ्रयंते वा वहीराज्ञोऽधर्मो नास्तीत्यर्थः २१।२२।२३ शत्रून्हत्वा माप्यततः क्षत्रोः सकाशादाजौ हतस्य वधं प्राप्स्ये तत्र हेतुरसहायस्योति २४ यत्कर्मकर्तव्यं तत्कर्म कृत्वा तिसंबंधः २५

॥१८॥

२६ कामजः क्रोधो युद्धमूलभूतोऽग्निः चातुर्होत्रं ब्रह्माद्याः ऋत्विजः चतुरश्रत्वारः २७। २८ संत्यक्तात्मा त्यक्ताहंकारः २९ योगः क्रियायामुत्साहो न्यासा अभिमानत्यागास्तेषु कर्तव्योऽसिद्धि
यज्ञादिक्रियामन्यदीर्घानुषोचसिद्धिर्वंदनीतिमर्हांचपालयिष्वेतियोजना स्वयंचयज्ञशीलः ३० मानुषं लोकमिति संबंधः तनुत्यजा प्रयागादी ३१। ३२। ३३। ३४ ॥ इति शां.रा.नी.भारत
संत्यक्तात्मा समरेष्वततायी शस्त्रैश्छिन्नो दस्युभिर्वध्यमानः ॥ अश्वग्रीवः कर्मशीलो महात्मा संसिद्धार्थो मोदते स्वर्गलोके २६ घनुर्यूपोरशनाज्याशरः सुक्लुवः खड्गो
रुधिरं यत्र चाज्यम् ॥ रथो वेदी कामजो युद्धमग्निश्चातुर्होत्रं चतुरो वाजिमुख्याः २७ हुत्वा तस्मिन् न्यज्ञवद्वावथारीन्पापान्मुक्तो राजसिंहस्तरस्वी ॥ प्राणान् हुत्वा चाव
भृथेरणे सवाजिग्रीवो मोदते देवलोके २८ राश्ररक्षन्नुद्धिपूर्वनयेन संत्यक्तात्मा यज्ञशीलो महात्मा ॥ सर्वाल्लोकानव्याप्यकीर्त्या मनस्वी वाजिग्रीवो मोदते देवलोके २९
दैवीसिद्धिमानुषो दंडनीतियोगन्यासैः पालयित्वा मर्हांच ॥ तस्माद्राजा धर्मशीलो महात्मा वाजिग्रीवो मोदते देवलोके ३० विद्वांस्त्यामीश्रद्धधानः कृतज्ञस्त्यक्कालो
कमानुषं कर्म कृत्वा ॥ मेधाविनां विदुषां संमतानां तनुत्यजालोकमाक्रम्य राजा ३१ सम्यग्वेदान्प्राप्यशास्त्राण्यधीत्यसम्यग्राज्यं पालयित्वा महात्मा ॥ चातुर्वर्ण्यं
स्थापयित्वा स्वधर्मे वाजिग्रीवो मोदते देवलोके ३२ जित्वा संग्रामान्पालयित्वा प्रजाश्वसोमं पीत्वा तर्पयित्वा द्विजाश्रयान् ॥ युक्त्या दंडं धारयित्वा प्रजानां युद्धे क्षिणे मोदते
देवलोके ३३ वृत्तं यस्य श्लाघनीयं मनुष्याः संतो विद्वांसोऽर्हयंत्यर्हणीयम् ॥ स्वर्गं जित्वा वीरलोकानवाप्यसिद्धिं प्राप्तः पुण्यकीर्तिमहात्मा ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिव्यासवाक्ये चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ द्वैपायन वचः श्रुत्वा कुपिते च धनं जये ॥ व्यासमामंथ्य
कौतेयः प्रत्युवाच युधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नपार्थिवमिदं राज्यं न भोगाश्च पृथग्विधाः ॥ प्रीणयंति मनो मे ज्यशोको मां रुंधयत्ययम् २ श्रुत्वा वीरवि
हीनानामपुत्राणां च योषिताम् ॥ परिदेव्यमानानां शान्तिं नोपलभे मुने ३ इत्युक्तः प्रत्युवाचे दं व्यासो योगविदां वरः ॥ युधिष्ठिरं महाप्राज्ञो धर्मज्ञो वेदपारगः ४
॥ व्यास उवाच ॥ न कर्मणालभ्यते चेज्यया वानाप्यस्ति दाता पुरुषस्य काश्चित् ॥ पर्याययोगाद्दिहितं विधात्रा कालेन सर्वलभते मनुष्यः ५ न बुद्धिशास्त्राध्ययनेन
शक्यं प्राप्नुं विशेषं मनुजैरकाले ॥ मूर्खोऽपि चाप्रोत्तिकदाचिदर्थान्कालो हिकार्यं प्रतिनिर्विशेषः ६ नामूतिकालेषु फलदंति शिल्पानि मंत्राश्च तथोपधानि ॥ तान्येव
कालेन समाहितानि सिद्धयंति वर्धयंति च भूतिकाले ७ कालेन शीघ्राः प्रवहंति वाताः कालेन वृष्टिर्जलदानुपैति ॥ कालेन पद्मोत्पलवज्जलंचकालेन पुष्यंति वनेषु वृक्षाः ८
कालेन कृष्णाश्चसिताश्चरात्र्यः कालेन चंद्रः परिपूर्णो विवः ॥ नाकालतः पुष्पफलं दुमाणां नाकालवेगाः सरितो वहंति ९ नाकालमत्ताः खगपन्नगाश्च सृगादिपाः शैलसृगा
श्वलोके ॥ नाकालतः स्त्रीषु भवंति गर्भानार्यात्यकालेशिशिरोष्णवर्षाः १०

माव० चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ द्वैपायनेति
कुपिते राजकारणात् १ रुंधयति शोको पहतो गुरूणां बंधुनावावाक्यं नृणोतीति भावः २ वीरविहीनानां पतिहीनानां ३। ४ न लभ्यते वीरो हतवीराभिर्वारपत्नीभिरित्यर्थः नापिताभ्यः
काश्चित्पतिदातुं समर्थाः स्तीत्यर्थः कालेन लभते न त्वकालेऽस्तस्तासां पतिलामकालोतीति इति न ताः शोच्याः ५ विशेषं विगतं शेषमस्यास्ति तादृशेषु पुत्रादिकं ६ ददंति ददते ७।८।९।१०

११ अस्तंगिरिभानुरभ्युपैति १२ सेनजितापुत्रशोककृतदुःखार्तेन १३ पर्यायःकालगतिः १४ महिनस्तिनहन्यते इननस्यकर्ताकर्मवानभवति तेनकर्त्रात्मवादोदेहात्मवादश्चतार्किकलोकायति
 कमताक्रमेणनिरस्ती १५ कश्चित्तार्किकः अपरःसांख्यः स्वभावतश्चित्ततातः भूतानां देहाद्याकाराणां प्रभवाप्ययौ उत्पत्तिनाशौ नियतौ आत्मानकर्तानाप्यकर्ता किंतु स्वसत्तामात्रेण महाहृदत
 रंगाणां मरीचयइवभूतानामुत्पत्तिविनाशयोर्हेतुरितिभावः १६ मीढ्यात्तुष्यायत्रेवापचितिप्रतीकारं चरेन्नत्वध्यायन् १७ शोच्यान्शोकाक्रांतां बालविधवयादुहित्रातुल्यान् दुःखेषुशोकजेषुमन
 स्तापेषुदुःखानिशिरस्ताडनादीनिदुःखादेर्द्विगुणीकरणमूढकार्थमित्यर्थः १८ मोहनवृत्तेरवधिमाह आत्मेति अर्थव्यावहारिक आत्मा अहंप्रत्ययविषयः सोऽपिममस्वरूपं न मत्तः प्रथमभूतत्वात् सर्वा

शां.रा. १२
 अ०
 ॥ २५ ॥

नाकालतोभ्रियते जायते वानाकालतोव्याहरते च बालः ॥ नाकालतोयौवनमभ्युपैति नाकालतोरोहति वीजमुत्तम् ११ नाकालतोभानुरुपैतियोगं नाकालतोऽस्तंगि
 रिमभ्युपैति ॥ नाकालतोवर्धते हीयते च चंद्रः समुद्रोऽपिमहोर्मिमाली १२ अत्राप्युदाहरंती ममितिहासपुरातनम् ॥ गीतराज्ञासेनजितादुःखार्तेन युधिष्ठिर १३
 सर्वानिवेषपर्यायो मर्त्यान्स्पृशति दुःसहः ॥ कालेन परिपक्वा हि प्रियं ते सर्वपार्थिवाः १४ प्रंतिकान्यान्नराजंस्तानप्यन्येतथानराः ॥ संज्ञैपालौकिकी राजन्नहिन
 स्तिनहन्यते १५ हंतीति मन्यते कश्चिन्नहंतीत्यपि चापरः ॥ स्वभावतस्तु नियतौ भूतानां प्रभवाप्ययौ १६ नष्टेनेवादारिवापुत्रेपितरिवामृते ॥ अहोदुःखमिति
 ध्यायन्दुःखस्यापचितिचरेत् १७ सकिंशोचसिमूढः सन्नशोच्यान्किमनुशोचसि ॥ यस्यदुःखेषुदुःखानिभयेषु च भयान्यपि १८ आत्माऽपिचायं नममसर्वाऽपिपृ
 थिवीमम ॥ यथामम तथाऽन्येषामिति पश्यन्नमुह्यति १९ शोकस्थानसहस्राणि हर्षस्थानशतानि च ॥ दिवसेदिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् २० एवमेतानि कालेन
 प्रियद्वेष्याणि भागशः ॥ जीवेषु परिवर्तते दुःखानि च सुखानि च २१ दुःखमेवास्ति न सुखं तस्मात्तदुपलभ्यते ॥ तृष्णातिप्रभवंदुःखं दुःखातिप्रभवंसुखम् २२ सु
 खस्यानंतरंदुःखं दुःखस्यानंतरंसुखम् ॥ न नित्यं लभते दुःखं न नित्यं लभते सुखम् २३ सुखमेवाहि दुःखांतं कदाचिदुःखतः सुखम् ॥ तस्मादेतद्वयं जह्याद्यच्छे
 च्छाश्वतंसुखम् २४ सुखांतं प्रभवंदुःखं दुःखांतं प्रभवंसुखम् ॥ यन्निमित्तो भवेच्छोकस्तापोवादुःखमूर्च्छितः ॥ आयासोवाऽपियन्मूलस्तदेकांगमपित्यजेत् २५
 सुखं वायदिवादुःखं प्रियं वायदिवाऽप्रियम् ॥ प्राप्तं प्राप्तमुपासीत हृदयेनापराजितः २६ ईषदप्यंगदाराणां पुत्राणामाचरन्प्रियम् ॥ ततो ज्ञास्यसि कः कस्य केन वा क
 थमेव च २७ ये च मूढतमालोके ये च बुद्धेः परंगताः ॥ त एव सुखमेधंते मध्यमः क्लिश्यते जनः २८

प्रथिवीति सर्वप्रपंचोपलक्षणं सर्ववामभैवस्वरूपं यथाऽहं सर्वस्मादन्यः सर्वात्मा च तथाऽन्येषीत्याह यथेति एवमद्वैतात्मतत्त्वं पश्यन्नमुह्यतीत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'तरति शोकमात्मवित्' इति १९ । २०
 यानि प्रियाणि तान्येव काले दुःखानि भवन्ति यानि द्वेष्याणि तान्येव सुखानि तस्माद्वातजडस्य ताडनमिव सर्वदुःखमेव मोहात्सुखवद्विमातीत्यर्थः ३१ तृष्णायायाऽऽर्तिरनवास्थितचित्ततातज्जुःखं दुःख
 स्याति विनाशस्तज्जुःखं २२ संततेयं सुखदुःखधारेत्यतस्त्याज्येवेत्याह सुखस्येत्यादिना २३ । २४ दुःखमूर्च्छितः दुःखेन वर्धितः एकांगमपि सर्पदष्टागुष्ठवत्त्यजेत् किमुत बाह्यराज्यादीति भावः २५ हृदयेन
 शोकमूलेन २६ प्रियमाचरन् कुर्वन्केन हेतुना कथं केन प्रकारेण कस्यसंबंधीति ज्ञास्यसि २७ मूढजमाः प्रसुप्तनरवज्जडाः बुद्धेः परं ब्रह्मगताः प्राप्ताः अतस्त्वमधमस्तु न भवसि मध्यमोऽपि माभूरित्यर्थः २८

॥ १९ ॥

२९ येन तृष्णादिनिमित्तेन ३० भवाभवी ऐश्वर्यानेश्वर्ये ३१ दीक्षामिति राज्ञो यामयोगसंन्यासस्थानीयाः युद्धपालं क्रतौ वित्तत्यागश्चेति तान्येवास्यापावनानीत्यर्थः ३२ संत्यक्तात्मानिरहंकारः
 इह ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मो नृशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये दीपे च विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ७ ॥ अस्मिन्नेवेति १ । २ । ३ समयमध्ययनसंप्रदायस्याविच्छेदं
 आश्रिता आश्रमिणः ब्रह्मचारिण इत्यर्थः ४ । ५ कार्याणिराजकार्याणि प्रतिष्ठाप्यानि तद्वचसाऽनुष्ठेयानीत्यर्थः तथाहि । धर्माधर्मनिर्णयार्थं पर्यदमुपक्रम्य एको वाऽध्यात्मवित्तमइति स्मरंति पर्व

इत्यब्रवीन्महाप्राज्ञो युधिष्ठिरससेनजित् ॥ परावरलोलोकस्य धर्मवित्सुखदुःखवित् २९ येन दुःखेन यो दुःखानसजातुसुखी भवेत् ॥ दुःखानां दृक्षयोनास्ति जा
 यते ह्यपरात्परम् ३० सुखंचदुःखंचमवाभवौ चलाभालाभौ मरणं जावितंच ॥ पर्यायतः सर्वमवाप्नुवंति तस्माद्दीरो नैव हृष्येन्न शोचेत् ३१ दीक्षाराज्ञः संयुगे युद्धमा
 दुर्योगराज्ये दंडनीत्यांच सम्यक् ॥ वित्तत्यागो दक्षिणार्चा च यज्ञे सम्यग्दानं पावनानीति विद्यात् ३२ रक्षन्नराज्यं बुद्धिपूर्वनयेन संत्यक्तात्मा यज्ञशीलो महात्मा ॥ सर्वा
 नलोकान् धर्मदृष्ट्या चरंश्चाप्यूर्ध्वदेहान् मोदते देवलोके ३३ जित्वा संग्रामान्पालयित्वा चराष्ट्रसोमपीत्वा वर्धयित्वा प्रजाश्च ॥ युक्त्या दंडं धारयित्वा प्रजानां युद्धे क्षीणो
 मोदते देवलोके ३४ सम्यग्वेदान्प्राप्यशास्त्राण्यधीत्यस्य ग्राज्यं पालयित्वा च राजा ॥ चातुर्वर्ण्यं स्थापयित्वा स्वधर्मे पूतात्मा वैमोदते देवलोके ३५ यस्य वृत्तनमस्यं
 ति स्वर्गस्थस्यापि मानवाः ॥ पौरजानपदामात्याः सराजाराजसत्तमः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० सेनजिदुपाख्याने पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अस्मिन्नेव प्रकरणे धर्मनंजयमुदारधीः ॥ अभिनीततरं वाक्यमित्युवाच युधिष्ठिरः १ यदेतन्मन्यसे पार्थ न ज्यायोऽस्ति धनादिति ॥ न स्वर्गे
 न सुखं नार्थो निर्धनस्येति तन्मृषा २ स्वध्याययज्ञसंसिद्धादृश्यं ते बहवो जनाः ॥ तपोरताश्च मुनयो येषां लोकाः सनातनाः ३ ऋषीणां समयं शश्वद्ये रक्षंति धनं ज
 य ॥ आश्रिताः सर्वधर्मज्ञा देवास्तान्ब्राह्मणान्विदुः ४ स्वाध्यायनिष्ठान् हि ऋषीन् ज्ञाननिष्ठांस्तथाऽपरान् ॥ बुद्धयेथाः संततंचापि धर्मनिष्ठान् धनं जय ५ ज्ञान
 निष्ठेषु कार्याणि प्रतिष्ठाप्यानि पांडव ॥ वैखानसानां वचनं वथानो विदितं प्रभो ६ अजाश्च पृथ्व्यश्चैव सिकताश्चैव भारत ॥ अरुणाः केतवश्चैव स्वाध्यायेन दिवंगताः
 ७ अवाप्यैतानि कर्माणि वेदोक्तानि धनं जय ॥ दानमध्ययनं यज्ञो निग्रहश्चैव दुर्ग्रहः ८ दक्षिणेन च पंथानमर्यम्णो ये दिवंगताः ॥ एतान् क्रियावतां लोकानुक्तवान् पू
 र्वमप्यहम् ९ उत्तरेण तु पंथानं नियमाद्यं प्रपश्यसि ॥ एते यामवतां लोकाभांति पार्थ सनातनाः १० तत्रोत्तरांगतिपार्थ प्रशंसंति पुराविदः ॥ संतोषो वै स्वर्गतमः
 संतोषः परमं सुखम् ११ तुष्टेर्न किंचित्परमं साम्प्रत्यक् प्रतिष्ठति ॥ विनीतक्रोधहर्षस्य सततं सिद्धिरुत्तमा १२

स्वेन वरणीय इति शेषः कव्यानीति पाठे पिड्याणि हवीं पिज्ञाननिष्ठेभ्य एव देयानीत्यर्थः । ज्ञाननिष्ठेषु ऋष्यानि प्रतिपाद्यानीत्येव वैखानसानां वचनम् ६ अजादयो बालश्चैव वृषीणां ग
 णविशेषाः ७ । ८ एतान् द्युरूपान् क्रियावतां कर्मिणां ९ उत्तरेण उत्तरतः स्थितम् १० गतिद्वयादप्यधिकमाह संतोष इति संतोषः परं वैराग्यं परमं सुखं कैवल्यम् ११ सागुष्टिः परमवैरा
 ग्यामिधा उत्तमा सिद्धिर्विनीतक्रोधहर्षस्य क्रोधादिजयिनः सम्यक्प्रतिष्ठति इतरस्य तु नेत्यर्थः १२

॥ १९ ॥

१३ । १४ । १५ आत्मज्योतिषजात्मज्ञस्यनिर्वाणमोक्षः १६ वृत्तंशीलंईहंतिईहंते १७ धनहेतोर्धर्मायवित्तस्यार्जनेइतिशेषः तदाश्रयोधर्मोयज्ञादिस्तस्मिन्नपिभूयान्दोषोऽस्ति १८ ईहमाने
 वधनार्थेना १९ सम्यक्साधुक्रमद्वयतःत्रोहयुक्तानेवतद्धनमितिस्वत्रोहानितिप्राहुः किंसाविनाधनमाप्तिर्नास्तीत्यर्थः । प्राप्तमपियथावयंसर्वथाप्रतिकूलं नानामपहेतुत्वात् २० संभिन्नवृत्तः
 संकीर्णस्वभावः वीतंगतंभाविशोकजंभयंयस्मात्सर्वीतशोकभयः अल्पेनधनेनहेतुनागृपितस्तृष्णावान्नसन्तुष्टंस्तेनत्रोहेणजायमानांनृहृदयान्बुध्यतेलोमी अल्पार्थेपिन्नृहृदयामर्जयतीत्यर्थः २१
 दुर्लभंघनंप्राप्यानुकूल्येभ्योपिभृत्येभ्योदत्त्वादस्युभयादिवभृशमनुत्पद्यतइतिसंबंधः वित्तव्ययमहदुःखंभवतीत्यर्थः २२ देवस्वं तथात्रैवार्थिकाधिकान्नोयःसहितोमंपिबेद्विजः । प्राक्सौमिकीःक्रियाः

अत्राप्युदाहरंतीमां गाथां गीतां यथातिना ॥ योऽभिप्रेत्याहरेत्कामान्कर्मोऽज्ञानीवसर्वशः १३ यदाचायंनविभेतियदाचास्मान्निभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसं
 पद्यतेतदा १४ यदानभावंकुरुतेसर्वभूतेषुपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा १५ विनीतमानमोहश्चबहुसंगविवर्जितः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिषःसाधोर्नि
 र्वाणमुपपद्यते १६ इदंतुशृणुमेपार्थब्रुवतःसंयतेन्द्रियः ॥ धर्ममन्येवृत्तमन्येधनमीहंतिचापरे १७ धनहेतोर्द्वेहेततस्यानीहागरीयसी ॥ भूयान्दोषोहिवित्तस्यय
 श्वधर्मस्तदाश्रयः १८ प्रत्यक्षमनुपश्यामित्वमपिद्रष्टुमर्हसि ॥ वर्जनंवर्जनीयानामीहमानेनदुष्करम् १९ येवित्तमपिपद्यंतेसम्यक्कंतेषुदुर्लभम् ॥ द्रुह्यतःप्रैतित
 त्प्राहुःप्रतिकूलंयथातथम् २० यस्तुसंभिन्नवृत्तःस्याद्द्वीतशोकभयोनरः ॥ अल्पेनदृपितोदुह्यन्नृणहत्यांनबुध्यते २१ दुष्यत्याददतोभृत्यानित्यंदस्युभयादिव ॥
 दुर्लभंघनंप्राप्यभृशंदत्त्वाऽनुत्पद्यते २२ अधनःकस्यकिंवाच्योविमुक्तःसर्वशःसुखी ॥ देवस्वमुपगृह्यैवधनेनसुखीभवेत् २३ तत्रगाथांयज्ञगीतांकीर्तयंतिपुरा
 विदः ॥ त्रयीमुपाश्रितांलोकेयज्ञसंस्तरकारिकाम् २४ यज्ञायसृष्टानिधनानिधात्रायज्ञायसृष्टःपुरुषोरक्षिताच ॥ तस्मात्सर्वयज्ञेषुपयोज्यंघनंनकामाय
 हितंप्रशस्तम् २५ एतत्स्वार्थेचकौतेयधनंघनवतांवर ॥ धाताददातिमर्त्येभ्योयज्ञार्थमिति विद्वित् २६ तस्माद्दुद्ध्यंतिपुरुषानहितत्कस्यचिद्भुवम् ॥ श्रद्ध
 धानस्ततोलोकोदद्याच्चैवयजेतच २७ लब्धस्यत्यागमित्याहुर्नभोग्नचसंक्षयम् ॥ तस्यकिंसंचयेनार्थःकार्येज्यायसितिष्ठति २८ येस्वधर्मादपेतेभ्यःप्रयच्छंत्य
 ल्पबुद्ध्यः ॥ शतवर्षाणितेप्रेत्यपुरीषंभुंजतेजनाः २९ अनर्हतेयद्ददातिनददातियदहंते ॥ अर्हानर्हापरिज्ञानादानधर्मोऽपिदुष्करः ३० लब्धानामपिवित्तानां
 बोधव्यौद्वावतिक्रमौ ॥ अपात्रेप्रतिपत्तिश्चपात्रेचाप्रतिपादनम् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध०युधिष्ठिरवाक्येषुद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥

कुर्याद्यस्यान्नंवापिकंभवेत् इतिस्मृतेरल्पमपिसंचितंघनंदेवस्वमेवतदाप्युपसंष्टुद्वेभ्योऽदत्त्वेनतेनतावताऽपिसुखीभवेत्किंतुलाभाहोमःप्रवर्ततइतिन्यायेतृष्णाधिक्यादुःखमेवानुभवतीत्यर्थः
 २३ गाथां वैदिकजनेयज्ञमतिष्ठाकरीम् २४ तामाहयज्ञायेति २५ एतद्धनंस्वार्थे चायज्ञार्थेपि २६ तस्मादिति घनस्वाम्यंतस्यापिनास्तीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'भाष्यःकस्यस्विद्धनम्'इति फंलि
 तमाह अद्धानतइति । इत्याहुःप्रशस्तमाहुरित्यर्थः कार्येत्यागरूपे २६ । २७ अपात्रेघनंनदेयमित्याह । यद्दति २९ । ३० । ३१ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठी
 येभारतभावदर्पिषुद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ॥ ॥

अभिमन्याविति १ वृषसेनेकर्णे पाठांतरेवसुषेणोऽपिसएव २ । ३ । ४ । ५ । ६ पररथारुजंपररथानांपीडकं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आमर्षयन्निश्चिन्वन् १६ । १७

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अभिमन्योहतेबालेद्रौपद्यास्तनयेषुच ॥ वृष्टयुग्मेविराटेचद्रुपदेचमहीपतौ १ वृषसेनेचधर्मज्ञेष्टकेतौतुपार्थिवे ॥ तथाऽन्येषुनरेंद्रेषुनानादे
 श्येषुसंयुगे २ नचमुंचतिमांशोकोज्ञातिघातेनमातुरम् ॥ राज्यकामुकमत्युग्रंस्ववंशोच्छेदकारिणम् ३ यस्यकिक्रीडमानेनमयावैपरिवर्तितम् ॥ समयारा
 ज्यलुब्धेनगमियोयुधिपातितः ४ यदाह्नेनविघूर्णितमपश्यंपार्थसायकैः ॥ कंपमानंयथावज्रैःप्रेक्ष्यमाणंशिखांडिना ५ जीर्णसिंहमिवप्रांशुंनरसिंहंपितामहम् ॥
 कार्यमाणंशरैर्दृष्ट्वाभृशंमेव्यथितंमनः ६ प्राङ्मुखंसीदमानंचरथेपररथारुजम् ॥ घूर्णमानंयथाशैलंतदामेकश्मलोऽभवत् ७ यःसबाणधनुष्पाणियोधयामास
 भार्गवम् ॥ बहून्यहानिकौरव्यःकुरुक्षेत्रेमहासृष्टे ८ समेतंपार्थिवंक्षत्रंवारारणस्यांनदीसुतः ॥ कन्यार्थमाह्वयद्दीरोरथेनैकेनसंयुगे ९ येनचोग्रायुधोराजाचक्र
 तीदुरासदः ॥ दग्धश्चास्रप्रतापेनसमयायुधिघातितः १० स्वयंमृत्युंरक्षमाणःपांचाल्यंयःशिखांडिनम् ॥ नबाणैःपातयामाससोऽर्जुनेननिपातितः ११ यदै
 नंपतितंभूमावपश्यंरुधिरोक्षितम् ॥ तदैवाविशदत्युग्रोऽज्वरोमांसुनिसत्तम १२ येनसंवर्धिताबालायेनस्मपरिरक्षिताः ॥ समयाराज्यलुब्धेनपापेनगुरुघातिना ॥
 अल्पकालस्यराज्यस्यकृतेमूढेनघातितः १३ आचार्यश्चमहेष्वासःसर्वपार्थिवपूजितः ॥ अभिगम्यरणेभिध्यापापेनोक्तःसुतंप्रति १४ तन्मेदहतिगात्राणि
 यन्मांगुरुरभाषत ॥ सत्यमाख्याहिराजंस्त्वयदिजीवतिमेसुतः १५ सत्यमामर्षयन्निश्चिन्वन् १६ कुंजरंचांतरंरुत्वामिथ्योपचरितंमया १६ सुभृ
 शंराज्यलुब्धेनपापेनगुरुघातिना ॥ सत्यंचुकमुन्मुच्यमयासगुरुराहवे १७ अश्वत्थामाहतइतिनिरुक्तःकुंजरेहते ॥ कौल्लोकास्तुगमिष्यामिहत्वाकर्मसुदुष्क
 रम् १८ अघातयंचयत्कर्णंसमरेष्वपलायिनम् १९ ज्येष्ठभ्रातरमत्युग्रंकोमतःपापकृतमः ॥ अभिमन्युंचयद्दालंजातंसिंहमिवाद्रिषु २० प्रावेशयमहंलुब्धो
 बाहिर्नीद्रोणपालितां ॥ तदाप्रभृतिबीभत्सुंनशक्रोमिनिरीक्षितुम् २१ कृष्णंचपुंडरीकाक्षंकिंलिवषीभूणहायथा ॥ द्रौपदींचापिदुःखार्तांपंचपुत्रैर्विनाकृतां २२
 शोचामिपृथिवींहीनांपंचभिःपर्वतैरिव ॥ सोऽहमागस्करःपापःपृथिवीनाशकारकः २३ आसीनएवमेवेदंशोषयिष्येकलेवरम् ॥ प्रायोपविष्टंजानीध्वमथमां
 गुरुघातिनम् २४ जातिष्वन्यास्वपियथानभवेयंकुलांतकृत् ॥ नभोक्षयेनचपानीयमुपभोक्ष्येकथंचन २५ शोषयिष्येप्रियान्प्राणानिहस्थोऽहंतपोधनाः ॥
 यथेष्टंगम्यतांकाममनुजानेप्रसाद्यवः २६ सर्वेमामनुजानीतत्यक्ष्यामीदंकलेवरम् ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमेवंवादिनंपार्थबंधुशोकेनविह्वलम् २७ मैवमि
 त्यब्रवीद्व्यासोनिगृह्यमुनिसत्तमः २८ ॥ व्यासउवाच ॥ अतिवेलंमहाराजनशोकंकर्तुमर्हसि ॥ पुनरुक्तंतुवक्ष्यामिदिष्टमेतदितिप्रभो २९ संयोगाविप्रयो
 गांताजातानांप्राणिनांभुवम् ॥ बुद्धदाइवतोयेषुभवंतिनभवंतिच ३० ॥ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ अतिवेलमत्यर्थ २९ । ३०

३१ आलस्यं तत्काले सुखमपि दुःखांतं दाक्षयंतकाले दुःखमपि सुखोदयं । भूतिरणिमादिः ३२ । ३३ अतएव कर्मभ्य एव कर्मणां रयागे त्वंने शो न प्रभुः ३४ ॥ इति श्रीमच्छांशांशां नीलकण्ठीये भारत
मावदीपे सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ज्ञातीति अभ्युत्सि सृजतस्य कृमिच्छतः १ । २ । ३ कल्याणमिच्छता सुखादिकं कथं प्रतिपत्तव्यं केन प्रकारेण पृथ्वेनाऽनिष्टत्वेनो
दासीनत्वेन वा ज्ञातव्यं ४ आत्मानं देहपुत्रमनु अनंतरमव्यवधानेनैव देहस्वभावमाप्तेषु वा दौर्घ्यविषादौ न कुर्वीत किंतु दासीति वैतिभावः ५ । ६ प्रसिच्यते किं च श्रद्धयं भवतीत्यर्थः ७ भोगान्मो

सर्वेक्षयां तानि च याः पतनां ताः समुच्छ्रयाः ॥ संयोगविप्रयोगांतामरणांतं हि जीवितम् ३१ सुखंदुःखांतमालस्यं दाक्षयंदुःखं सुखोदयम् ॥ भूतिः श्रीर्हीर्घृतिः
कीर्तिर्दक्षेव सति नालसे ३२ नालं सुखाय सुहृदो नालं दुःखाय शत्रवः ॥ न च प्रजाऽलमर्थेभ्यो न सुखेभ्योऽप्यलं धनम् ३३ यथा सृष्टोसि कौंतेय धात्रा कर्मसु तत्कुरु ॥
अतएव हि सिद्धिस्तेने शस्त्वं कर्मणां नृप ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्माव्यासवाक्ये सप्तविंशतितमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ज्ञातिशोकाभितप्तस्य प्राणानभ्युत्सि सृक्षतः ॥ ज्येष्ठस्य पांडुपुत्रस्य व्यासः शोकमपानुदत् १ ॥ व्यास उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ अ
श्मगतां न रव्याघ्रतन्निबोधयुधिष्ठिर २ अश्मानं ब्राह्मणं प्राज्ञं वैदेहोजनको नृपः ॥ संशयं परिपप्रच्छ दुःखशोकसमन्वितः ३ ॥ जनक उवाच ॥ आगमे यदि
वाऽप्याये ज्ञातीनां द्रविणस्य च ॥ नरेण प्रतिपत्तव्यं कल्याणं कथमिच्छता ४ ॥ अश्मोवाच ॥ उत्पन्नमिममात्मानं नरस्यानंतरंततः ॥ तानितान्यनुवर्तते
दुःखानि च सुखानि च ५ तेषामन्यतरापतौ यद्यदेवोपपद्यते ॥ तदस्य चेतनामाशुहरत्यभ्रमिवानिलः ६ अभिजातोऽस्मि सिद्धोऽस्मि नास्मि केवलमानुषः ॥
इत्येभिर्हेतुभिस्तस्य त्रिभिश्चितं प्रसिच्यते ७ संप्रसक्तमना भोगान्विसृज्य पितृसंचितान् ॥ परिक्षीणः परस्वानामादानं साधुमन्यते ८ तमतिक्रांतमर्यादमाददा
नमसांप्रतम् ॥ प्रतिषेधंति राजानो लुब्धा मृगमिवेषुभिः ९ ये च विशतिवर्षावा त्रिंशद्दर्षाश्च मानवाः ॥ परेण ते वर्षशतान्न भविष्यंति पार्थिव १० तेषां परमदुःखा
नां बुद्ध्याभैषज्यमाचरेत् ॥ सर्वप्राणभृतां तृप्तं प्रेक्षमाणस्ततस्ततः ११ मानसानां पुनर्योनिर्दुःखानां चित्तविभ्रमः ॥ अनिष्टोपनिपातो वा तृतीयं नोपपद्यते १२
एवमेतानि दुःखानि तानि तानि ह मानवम् ॥ विविधान्युपवर्तते तथा संस्पर्शजान्यपि १३ जरा मृत्युहिभूतानां खादितरौ तृकाविव ॥ बलिनां दुर्बलानां च ह
स्वानां महतामपि १४ न कश्चिज्जात्वतिक्रमे जरा मृत्युहिमानवः ॥ अपिसागरपर्यंतां विजित्ये मां वसुंधराम् १५ सुखं वायदिवा दुःखं भूतानां पर्युपस्थितम् ॥
प्राप्तव्यमवशैः सर्वपरिहारो न विद्यते १६

ग्यार्यां न घनादीन् विसृज्य भोगे

ननटनर्तकादिद्वारा व्ययीकृत्य आदानं चौर्यसाधुहितं ८ असांप्रतममुक्तं यथास्यात्तथा इषुभिः प्रतिषेधंति निघ्नंतीत्यर्थः लुब्धा व्याधाः ९ ये चोरास्ते परेण विशस्यादिवर्षादूर्ध्ववर्षशतात्तदशतवर्षपर्यंतं
नमविष्यंति न जीविष्यंति चौर्यप्रसक्ताः सद्य एव मार्यं त इत्यर्थः १० तेषां दारिद्र्योत्थानां भैषज्यं प्रतीकारं तमेवाह सर्वेति । दुःखे दुःखाधिकान्पश्येत्सुखे पश्येत्सुखाधिकान् ॥ आत्मानं हर्षशोकाभ्यांश
सृभ्यामिव नार्पयेत् इति भावः ११ विभ्रमो विपर्यासः अनिष्टोपनिपातो विविधानिष्टवृद्धिरिति अनिष्टपुत्रशोकादितत्प्राप्तिर्वा १२ संस्पर्शजानि विषयसंगजानि १३ १४ १५ प्राप्तव्यं भोक्तव्यं १६

तेऽर्था जरादयः पदार्थाः ततोऽन्यथाऽजरत्वादि रूपेण ये मनुष्यस्य कांक्षिता इष्टाः १७ विधानमदृष्टम् १८ प्राप्तिर्लामो व्ययामः श्रमः अलाम इति यावत् तयोर्योगः प्राप्तिष्ठितं विधानमित्यनुष्य
ते १९ गंधेति फलस्यागंधादयो निवर्तते पूर्वपूर्वं उत्तरे उत्तरे उपयाति तथैव सुखादीन् प्रत्याख्येयानि अनुसृत्य वर्तते विद्वान् २० । २१ । २२ । २३ । २४ बुभुक्षाः क्षुद्रमभृतयः २५ निर्माणेऽदृष्टे से

पूर्वेवयासिमव्येवाऽप्युत्तरेवानराधिप ॥ अवर्जनीयास्तेऽर्थावैकांक्षितायेततोऽन्यथा १७ अप्रियैः सह संयोगो विप्रयोगश्च सुप्रियैः ॥ अर्थानर्थौ सुखंदुःखं विधानमनु
वर्तते १८ प्रादुर्भावश्च भूतानां देहत्यागस्तथैव च ॥ प्राप्तिर्व्यायामयोगश्च सर्वमेतत्प्राप्तिष्ठितम् १९ गंधवर्णरसस्पर्शानिवर्तते स्वभावतः ॥ तथैव सुखदुःखानि विधा
नमनुवर्तते २० आसनं शयनं यानमुत्थानं पानभोजनम् ॥ नियतं सर्वभूतानां कालेनैव भवत्युत् २१ वैद्याश्चाप्यातुराः संति बलवंतश्च दुर्बलाः ॥ श्रीमंतश्चापरेषण्डा
विचित्रः कालपर्ययः २२ कुले जन्मतथा वीर्यमारोग्यं रूपमेव च ॥ सौभाग्यमुपभोगश्च भवितव्येन लभ्यते २३ संति पुत्राः सुबहवो दरिद्राणामनिच्छताम् ॥ नास्ति पु
त्रः समृद्धानां विचित्रं विधिचेष्टितम् २४ व्याधिरग्निर्जलं शस्त्रं बुभुक्षाश्चापदो विषम ॥ ज्वरश्च मरणं जंतोरुच्चाच्च पतनं तथा २५ निर्माणेयस्य यदिष्टं तेन गच्छति सेतुना
॥ दृश्यते नाप्यतिक्रामन्ननिष्क्रांतोऽथवा पुनः ॥ दृश्यते चाप्यतिक्रामन्ननिष्क्रांतोऽथवा पुनः २६ दृश्यते हियुवैव हे विनश्यन्वसुमान्नरः ॥ दरिद्रश्च परिक्लिष्टः शतवर्षो
जरान्वितः २७ अकिंचनाश्च दृश्यंते पुरुषाश्चिरजीविनः ॥ समृद्धे च कुले जाता विनश्यंति पतंगवत् २८ प्रायेण श्रीमतां लोके भोक्तुं शक्तिर्न विद्यते ॥ काष्ठान्यपि हि
जीर्यंते दरिद्राणां च सर्वशः २९ अहमेतत्करोमीति मन्यते कालनोदितः ॥ यद्यदिष्टमसंतोषादुरात्मा पापमाचरेत् ३० मृगयाक्षाः स्त्रियः पानं प्रसंगानिदिता बुधैः ॥
दृश्यंते पुरुषाश्चात्र संप्रयुक्ता बहुश्रुताः ३१ इतिकालेन सर्वार्थानीप्सितानीप्सितानिह ॥ स्पृशंति सर्वभूतानि निमित्तं नोपलभ्यते ३२ वायुमाकाशमग्निं चंद्रादित्यावहः
क्षये ॥ ज्योतीषिसरितः शैलान्कः करोति विर्तिच ३३ शीतमुष्णं तथाऽमर्षकालेन परिवर्तते ॥ एवमेव मनुष्याणां सुखदुःखेन र्षभ ३४ नौषधानिनमंत्राश्च न होमानपु
नर्जपाः ॥ त्रायंते मृत्युनोपेतं जरया चापि मानवम् ३५ यथाकाष्ठं च काष्ठं च समेयातां महोदधौ ॥ समेत्य च व्यपेयातां तद्द्रूतसमागमः ३६ ये चैव पुरुषाः स्त्रीभिर्गीतवाद्यै
रुपस्थिताः ॥ ये चानाथाः परान्नादाः कालस्तेषु समक्रियः ३७ मातापितृसहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ संसारेष्वनुभूतानि कस्यते कस्य वावयम् ३८ नैवास्य कश्चिद्
वितानायं भवति कस्यचित् ॥ पथिसंगतमेवेदं दारबंधुसुहृज्जनैः ३९ कासं कचगमिष्यामि कोन्वहं किमिहास्थितः ॥ कस्मात्किमनुशोचयमित्येवं स्थापयेन्मनः ४०

तुना कर्ममर्यादयाऽतिक्रामन्नति प्राप्य निष्क्रांतो न दृश्यते किंतु पापेन सद्यो बध्यत एव कश्चिन्नुनिष्क्रांतो न भवतीत्यपि दृश्यते २५ । २७ । २८ । २९ । ३० प्रसंगाद्युद्धविवादादयः अत्र मृगयादौ ३१
इह निमित्तं नोपलभामहे किं त्वदृष्टनिमित्तमेव तदित्यर्थः ३२ यथा वाय्वादिरीशकृतत्वादिना इत्येव दुःखमपीत्याह वायुमित्यादिना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ उपस्थिताः सेविताः कालो मृ
त्युः ३७ । ३८ पथिमागं अन्यैरिवेह दारादिभिः संगतं ज्ञेयम् ३९ स्थापयेद्विचारे इति शेषः ४०

४१ एवमिष्टवियोगेशोकोनकार्यइत्पुक्त्वाऽमुत्रनरकपातमयादपिशोकोनकार्यइत्याह नदृष्टपूर्वमित्यादिना आगमैकगम्यःपरलोकआगमेचयुद्धेशप्रधातिनासनश्यतीतिनदृष्टमतोवैवतेशोकइत्यर्थः ४२ धर्म्याणिधर्मावहानि ४३ । ४४ । ४५ । ४६ नागागजाःउत्तमैर्बलिष्ठैः ४७ । ४८ । ४९ अध्वानंतंसारमार्गं अवशाइतिच्छेदः ५० अभ्येत्याविर्भवति नित्यारमपक्षेजीवाद्देहोत्पत्तिर

अनित्येप्रियसंवासेसंसारेचक्रवद्वतौ ॥ पथिसंगतमेवैतद्भ्रातामातापितासखा ४१ नदृष्टपूर्वप्रत्यक्षंपरलोकंविदुर्बुधाः ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्यश्रद्धातव्यंबुभूषता ४२ कुर्वीतपितृदेवत्यंधर्म्याणिचसमाचरेत् ॥ यजेच्चविद्वान्विधिवत्रिवर्गचाप्युपाचरेत् ४३ सन्निमज्जेज्जगदिदंगंभीरेकालसागरे ॥ जराभृत्युमहाग्राहेनकश्चिदवबुध्यते ४४ आयुर्वेदमधीयानाःकेवलंसपरिग्रहाः ॥ दृश्यंतेबहवोवैद्याव्याधिभिःसमभिभुताः ४५ तोपिवंतःकषायांश्चसर्पीषिविविधानिच ॥ नमृत्युमतिवर्ततेवेला मिवमहोदधिः ॥ ४६ ॥ रसायनविदश्चैवसुप्रयुक्तरसायनाः ॥ दृश्यंतेजरयाभग्नानगानागैरिवोत्तमैः ४७ तथैवतपसोपेताःस्वाध्यायाभ्यसनेरताः ॥ दातारो यज्ञशीलाश्चनतरंतिजरांतकौ ४८ नह्यहानिनिवर्ततेनमासानपुनःसमाः ॥ जातानांसर्वभूतानानपक्षानपुनःक्षपाः ४९ सोऽप्यविपुलमध्वानंकालेनध्रुवमध्रुवः ॥ नरोऽप्यशःसमभ्येति सर्वभूतनिषेवितम् ५० देहोवाजीवतोऽभ्येतिजीवोवाऽभ्येतिदेहतः ॥ पथिसंगममभ्येतिदारैरन्यैश्चबंधुभिः ५१ नायमत्यंतसंवासोलभ्यते जातुकेनचित् ॥ अपिस्वेनशरीरेणकिमुतान्येनकेनचित् ५२ कनुतेऽप्यपिताराजनकनुतेऽप्यपितामहाः ॥ नत्वंपश्यसितानद्यनत्वांपश्यंतितेऽनघ ५३ नचैव पुरुषोद्रष्टास्वर्गस्यनरकस्यच ॥ आगमस्तुसतांचक्षुर्नृपतेतमिहाचर ५४ चरितब्रह्मचर्योहिप्रजायेतयजेतच ॥ पितृदेवमनुष्याणामानृष्यादनसूयकः ५५ स यज्ञशीलःप्रजनेनिविष्टःप्राग्ब्रह्मचारीप्रविविक्तचक्षुः ॥ आराधयेत्स्वर्गमिमंचलोकंपरंचमुक्त्वाहृदयव्यलीकम् ५६ समंहिधर्मचरतोऽनृपस्यद्रव्याणिचाभ्याहरतो यथावत् ॥ प्रवृत्तधर्मस्ययशोऽभिवर्धतेसर्वेषुलोकेषुचराचरेषु ५७ इत्येवमाज्ञायविदेहराजोवाक्यंसमग्रंपरिपूर्णहेतु ॥ अश्मानमामंत्र्यविशुद्धबुद्धिर्ययौष्टहंस्वंप्रति शांतशोकः ५८ तथात्वमप्यच्युतमुंचशोकमुत्तिष्ठशक्रोपमहर्षमेहि ॥ क्षात्रेणधर्मेणमहीजितातेतांभुंक्ष्वकुंतीसुतमाज्वमंस्थाः ५९ ॥ ॥ इतिश्रीम०शां०राज ध०व्यासवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ अव्याहरतिराजेंद्रधर्मपुत्रेयुधिष्ठिरे ॥ गुडाकेशोहृषीकेशमभ्यभाषतपांडवः १ अर्जुनउवाच ॥ ॥ ज्ञातिशोकाभिसंतप्तोधर्मपुत्रःपरंतपः ॥ एषशोकार्णवेमग्रस्तमाश्वासयमाधव २

नित्यात्मपक्षेदेहाब्जीवोत्पत्तिर्वाभवत् संध्यादारादिसंगमःपांसंगमत्तुल्यएवेत्यर्थः ५१ संवासःसहावस्थानं ५२ । ५३ । ५४ प्रजायेतपुत्रादीनुत्पादयेत् आनृष्याद्धेतोः ५५ प्रजनेप्रजोत्पादने हृदयव्यलीकं हृत्स्थमप्रियंशोकमनृतं वाममत्वाद्यध्यासंमुक्त्वास्वर्गमिमंचलोकंपरंपरमात्मानंवा आराधयेत् ५६ समंरागद्वेषवर्जयथास्यात्तथाधर्मचरतः ५७ । ५८ हेअच्युतेति स्वधर्माच्च्युतोऽसीत्यर्थः तस्त्वया ५९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अव्याहरति हेत्वभावेऽपिशोकोबाधतेइतिविस्मयान्मौनमास्थिते १ । २

तेवयम् १ पर्यवर्ततअभिमुखोऽभूत् ४ । ५ भुर्जरान्नःसंप्रगृह्यहस्तेष्ट्वा ६ व्याकोशं विकसितम् ७ हताः अस्मिन्संधिरार्षः ८ लाभाः अर्थाः ९ । १० । ११ । १२ मृतान्महानुभावान्श्रुत्वा तान्बंधुनृशोचिर्तुर्नार्हसीतिसंबंधः १३ सृजयस्यपुत्रःसहदेवस्तस्यशोकेनार्तं सहदेवायसार्जयायेतिब्राह्मणात् १४ अविमुक्ताइति मरणेऽपिसुखादेर्वियोगोनास्तीतिप्रायोपवेशनंन्यर्थमितिमा

सर्वेस्मतेसंशयिताःपुनरेवजनार्दन ॥ अस्यशोकंमहाबाहोप्रणाशयितुमर्हसि ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुगोविंदोविजयेनमहात्मना ॥ पर्यवर्तत राजानंपुंडरीकेशोऽच्युतः ४ अनतिक्रमणीयोहिधर्मराजस्यकेशवः ॥ बाल्यात्प्रभृतिगोविंदःप्रीत्याचाभ्यधिकोऽर्जुनात् ५ संप्रगृह्यमहाबाहुर्भुजंचंदनभूषितम् ॥ शैलस्तंभोपमंशौरिरुवाचाभिविनोदयन् ६ शुशुभेवदनंतस्यसुदंष्ट्रंचारुलोचनम् ॥ व्याकोशमिवाविस्पष्टंपद्मंसूर्यइवोदिते ७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ माकृथाःपुरुषव्याघ्रशोकंत्वंगात्रशोषणम् ॥ नदितेसुलभामूयोयेहताऽस्मिन्नरणाजिरे ८ स्वप्रलब्धायथालाभावितथाःप्रतिबोधने ॥ एवंतेक्षत्रियाराजनपेव्यतीतामहारणे ९ सर्वेऽप्यभिमुखाःशूराविजितारणशोभिनः ॥ नैषांकश्चिष्टतोवापलायन्वापिपातितः १० सर्वेत्यक्त्वाऽत्मनःप्राणान्युद्धावीरामहासृधे ॥ शस्त्रपूतादिवंप्राप्तानताच्छोचितुमर्हसि ११ क्षत्रधर्मरताःशूरावेदवेदांगपारगाः ॥ प्राप्तावीरगतिपुण्यांतान्नशोचितुमर्हसि १२ मृतान्महानुभावांस्त्वंश्रुत्वैव पृथिवीपतीन् ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् १३ सृजयंपुत्रशोकार्तेयथाऽयंनारदोऽब्रवीत् ॥ सुखदुःखैरहंत्वंचप्रजाःसर्वाश्चसृजय १४ अविमुक्ता मरिष्यामस्तत्रकापरिदेवना ॥ महाभाग्यंपुराराज्ञाकीर्त्यमानंमयाश्रुणु १५ गच्छावधानंनृपतेततोदुःखंप्रहास्यसि ॥ मृतान्महानुभावांस्त्वंश्रुत्वैवपृथिवीपतीन् १६ शममानयसंतापंशृणुविस्तरशश्वमे ॥ क्रूरग्रहाभिशमनमायुर्वर्धनमुत्तमं १७ आग्निमाणांक्षितिभुजामुपादानंमनोहरम् ॥ आविक्षितंमरुतंचमृतंमृजयशुश्रुम् १८ यस्यसेंद्राःसवरुणाबृहस्पतिपुरोगमाः ॥ देवाविश्वसृजोराज्ञोयज्ञमीयुर्महात्मनः १९ यःस्पर्धयाऽजयच्छक्रंदेवराजंपुरंदरम् ॥ शक्रप्रियैषीयं विद्वान्प्रत्याचष्टबृहस्पतिः २० संवर्तोयाजयामासयवीयान्सबृहस्पतेः ॥ यस्मिन्प्रशासतिमर्हीचृपतौराजसत्तम ॥ अकृष्टपच्यापृथिवीविवभौचैत्यमालिनी २१ आविक्षितस्यवैसत्रेविश्वेदेवाःसभासदः ॥ मरुतःपरिवेष्टारःसाध्याश्चासन्महात्मनः २२ मरुद्गणामरुतस्ययत्सोममपिबंस्ततः ॥ देवान्मनुष्यान्गंधर्वा नत्यरिच्यंतदक्षिणाः २३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः २४ सुहोत्रंचैवातिथिनंमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यस्मिन्हिरण्यंवृषेमघवापरिवत्सरम् २५ सत्यनामावसुमतीयंप्राप्यऽसीज्जनाधिपम् ॥ हिरण्यमवहन्नद्यस्तस्मिन्नजनपदेश्वरे २६

वः महाभाग्यंमहात्म्यम् १९ । २० । २१ उपादानमुपादानुश्रोतुंयोग्यम् २८ ईयुःप्रत्यक्षमागतवंतः २९ यागंमाकुर्वितिप्रत्याचष्टप्रत्याख्यातवान् २० । २१ 'मरुतःपरिवेष्टारोमरुतस्याव सनृगहे ॥ आविक्षितस्यकामप्रेविश्वेदेवाःसभासदः' इतिश्रुतेर्यदृश्यतिआविक्षितस्येति २२ अत्यरिच्यंतपृथिवीःदक्षिणादत्तास्तास्तेर्वीरुमशक्याजाताइत्यर्थः २३ चतुर्भद्रतरः चत्वारि धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याख्यानिमद्राणियस्मिन्सचतुर्भद्रः स्वयाभवधिमूतेनत्वतोऽतिशयेनचतुर्भद्रइत्यर्थः २४ । २५ । २६

पृषदाज्यं दधि मिश्रमाज्यं कस्यचिदयं पुत्रोत्पादनाय निमित्तं तद्युवनाश्वेन पीतं तत्तरे तोरुधिरयोमविनाऽपितदुदरे गभोऽभवत् । सपितुः पार्श्वमिस्वानिः सारितो देवैरित्याख्यायिकायांऽत्र सूचितः
८२ । ८३ । ८४ । ८५ अह्नाएकेन शतं पलानि व्यवर्धत द्वादशसमो द्वादशवर्षतुल्यः । द्वादशशतपलतुलितो वाऽभवत् एतावानेव प्रायेण पक्वस्य पुरुषस्य भारो भवति ८६ । ८७ । ८८ अमेदिभिन्ना
८९ । ९० मत्स्यान् ह्यैरण्यानि तिसंबंधः ९१ । ९२ । ९३ । ९४ शम्यास्थूलवृषः काष्ठदंडः सबलवता सिंहापावहुरं पतेत्तावान् देशः शम्यापातः तावता तरेण पुरः पुरोयज्ञवेदीं कुर्वाणो वसुंधरां पर्यग

समृद्धो युवनाश्वस्य जठरे यो महात्मनः ॥ पृषदाज्योद्भवः श्रीमांस्त्रिलोकविजयी नृपः ८२ यदृष्ट्वा पितुरुत्संगेशयानं देवरूपिणम् ॥ अन्योन्यमब्रुवन् देवाः कमयं
धास्यतीति वै ८३ मामेव धास्यतीत्येवमिंद्रोऽथाभ्युपपद्यत ॥ मां धाते तिततस्तस्य नाम चक्रे शतक्रतुः ८४ ततस्तु पयसो धारां पुष्टिहेतोर्महात्मनः ॥ तस्यास्ये
यौवनाश्वस्य पाणिर्निद्रस्य चास्रवत् ८५ तं पिबन् पाणिमिंद्रस्य शतमहाव्यवर्धत ॥ स आसीद् द्वादशसमो द्वादशाहेन पार्थिवः ८६ तमिमं पृथिवी सर्वा एकाह्ना समप
द्यत ॥ धर्मात्मानं महात्मानं शूरमिंद्रसमं युधि ८७ यश्चांगारं तु नृपतिं मरुत्तमसितंगयम् ॥ अंगं हृद्द्रथं चैव मां धाता समरेऽजयत् ८८ यौवनाश्वो यदांगारं समरेऽ
त्ययुध्यत ॥ विस्फारैर्धनुषो देवाद्यौरभे दीति मे निरे ८९ यत्र सूर्य उदेति स्म यत्र च प्रति तिष्ठति ॥ सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते ९० अश्वमेधशतेने द्वारा
जसूयशतेन च ॥ अददद्रोहितान् मत्स्यान् ब्राह्मणेभ्यो विशांपते ९१ हैरण्यान् योजनोत्सेधानाय तान् दशयोजनम् ॥ अतिरिक्तान् द्विजातिभ्यो व्यभजंस्त्वितरे जनाः
९२ सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्प्यथाः ९३ ययातिनाहुषं चैव मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ यद्दमां पृथिवीं कृत्स्नां विजित्य सहसा ग
राम् ९४ शम्यापातेनाभ्यतीया द्वे दीभिश्चित्रयन्महीम् ॥ ईजानः क्रतुभिर्मुख्यैः पर्यगच्छद्दसुंधराम् ९५ इष्ट्वा क्रतुसहस्रेण वाजपेयशतेन च ॥ तर्पयामास विप्रेन्द्रां
स्त्रिभिः कांचनपर्वतैः ९६ व्यूढेनासुरयुद्धेन हत्वा देतेयदानवान् ॥ व्यभजत्पृथिवीं कृत्स्नां ययातिर्नहुषात्मजः ९७ अंत्येषु पुत्रान्निक्षिप्य यदुहुषु पुरोगमान् ॥ पूरुं
राज्येऽभिषिच्यथ सदारः प्राविशद्गनम् ९८ सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्प्यथाः ९९ अंबरीषं च नाभागं मृतं सृजय शुश्रु
म् ॥ यं प्रजावत्रिरेपुण्यं गोप्तारं नृपसत्तमम् १०० यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञामयुतयाजिनाम् ॥ ईजानो वितते यज्ञे ब्राह्मणेभ्यः सुसंहितः १ नैतत्पूर्वे जनाश्च कुर्नकरि
ष्यंति चापरे ॥ इत्यंबरीषं नाभागि मन्वमोदंत दक्षिणाः २ शतराजसहस्राणि शतराजशतानि च ॥ सर्वेऽश्वमेधैरीजानास्तेऽन्वयुर्दक्षिणायनम् ३ सचेन्ममारसृज
य चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्प्यथाः ४ शशविंदुं चैत्रथं मृतं शुश्रुमसृजय ॥ यस्य भार्या सहस्राणां शतमासीन् महात्मनः १०५

च्छत्रपरित्यज्य समुद्रतीरं प्रासइत्यर्थः ९९ । १०० व्यभजत्पुत्रेभ्यो दत्तवान् ९७ यदुहुषु पुरो गमान् ९८ । ९९ । १०० याजिनां यज्वनाराज्ञां सहस्रं ब्राह्मणेभ्यः ब्राह्मणा
नामांश्चिथ्यार्थं अयुतयोजितवान् नृपान् दास्ये योजितवानित्यर्थः १०१ दक्षिणाः दाक्षयुक्ताः १ सर्वे राजानां स्वरीषयज्ञेषु विप्रदास्यं कुर्वाणा अश्वमेधफलभागित्वात्तद्याजिनः संतः अंबरीषमाहा
त्म्यादक्षिणायनं अनुपश्चात् अयुर्गताः । उत्तरायणमागेषु हिरण्यमर्भलोके प्राप्ता इत्यर्थः ३ । ४ । १०५

शशविंदवाः शशविंदोः पुत्राः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ददतोदानं कुर्वतः अयः सुवर्णं तदेव वित्तं अक्षयं सत्त्वर्धतां भेषजमिति पाठस्त्वनार्थः १२ । १३ । १४ । १५ व्यामं व्यायत हस्तप्रमाणं
पंचहस्तोन्मितं दशव्यामां पंचाशद्वस्तविस्तारां द्विरामतां शतहस्तदीर्घाम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ उपातिष्ठंतपितृकायं मानियोजयमानियोजयति २२ तेषां मारितानां पणूनां चर्मराशोः
सहस्रं तु सहस्राणां यस्यासनशाशविंदवाः ॥ हिरण्यकवचाः सर्वे सर्वे चोत्तमघन्विनः ६ शतं कन्याराजपुत्रमेकैकं पृथगन्वयुः ॥ कन्यां कन्यां शतं नागानां गंगामं
शतरथाः ७ रथेरथेशतं चाश्वदेशजाहेममालिनः ॥ अश्वे अश्वेशतं गावोगवां तद्ददजाविकं ८ एतद्धनमपर्यंतमश्वमेधे महामखे ॥ शशविंदुर्महाराजब्राह्मणेभ्यः
समार्पयत् ९ सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्प्यथाः १० गयं चामूर्तरयसं मृतं शुश्रुमसृजय ॥ यः सवर्षशतराजाहुत
शिष्टाशनोऽभवत् ११ यस्मै वह्निर्वरं प्रादात्ततो ववे वरान्गयः ॥ ददतो योऽक्षयं वित्तं धर्मेश्रद्धाचवर्धतां १२ मनो मे रमतां सत्ये त्वत्प्रसादाद्दुताशन ॥ लेभे च का
मांस्तान्सर्वान्पावकादिति नः श्रुतम् १३ दर्शे च पूर्णमासे च चातुर्मास्येषु नः पुनः ॥ अयजद्धयमेधेन सहस्रं परिवत्सरान् १४ शतं गवांसहस्राणि शतमश्वतराणि
च ॥ उत्थायोत्थायैव प्रादात्सहस्रं परिवत्सरान् १५ तर्पयामास सोमेन देवान्वितैर्द्विजानपि ॥ पितृन्स्वधाभिः कामैश्चस्त्रियः सपुरुषर्षभ १६ सौवर्णां पृथिवीं
कृत्वा दशव्यामां द्विरायताम् ॥ दक्षिणामदद्राजावाजिमेधे महाक्रतौ १७ यावत्यः सिकताराजगंगायां पुरुषर्षभ ॥ तावतीरे गवाः प्रादादामूर्तरयसोगयः १८
सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैव मापुत्रमनुत्प्यथाः १९ रंति देवं च सां कृत्यं मृतं सृजय शुश्रुम् ॥ सम्यगाराध्ययः शकाद्दरं लेभे महात
पाः १२० अन्नं च नो बहुभवेदतिथीं श्वलभे मही ॥ श्रद्धाचनो माव्यगमन्माचयाचिष्मकंचन २१ उपातिष्ठंतपशवः स्वयंतं संशितव्रतम् ॥ ग्राम्यारण्यामहात्मा
नं रंति देवं यशस्विनम् २२ महानदी चर्मराशेरुक्ते दात्ससृजेयतः ॥ ततश्चर्मण्वतित्येवं विख्याता सामहानदी २३ ब्राह्मणेभ्यो ददौ निष्कान्सदसिप्रतते चृपः ॥
तुभ्यं निष्कं तुभ्यं निष्कमिति क्रोशंति वै द्विजाः २४ सहस्रं तुभ्यमित्युक्त्वा ब्राह्मणान्संप्रपद्यते ॥ अन्वाहार्योपकरणं द्रव्योपकरणं च यत् २५ घटाः पात्र्यः
कटाहानि स्थाल्यश्चापिठराणि च ॥ नासीत्किंचिदसौवर्णं रंति देवस्य धीमतः २६ सां कृते रंति देवस्य यां रात्रिमवसन गृहे ॥ आलभ्यंतशतं गावः सहस्राणि च
विंशतिः २७ तत्रस्मसूदाः क्रोशंति सुमृष्टमणि कुंडलाः ॥ सुपंभूयिष्ठमश्रीध्वं नाद्यमांसं यथापुरा २८ सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चै
व मापुत्रमनुत्प्यथाः २९ सगरं च महात्मानं मृतं शुश्रुमसृजय ॥ ऐक्ष्वाकं पुरुषव्याघ्रमतिमानुषविक्रमम् १३० षष्टिः पुत्रसहस्राणि यं यांतमनुजग्मिरे ॥
नक्षत्रराजं वर्षातिव्यभ्रेज्योतिर्गणा इव ३१ एकच्छत्रामहीयस्य प्रतापादभवत्पुरा ॥ योऽश्वमेधसहस्रेण तर्पयामास देवताः १३२

उत्केदात्सारद्रवात् १३ तुभ्यमिति निष्कं निष्कशतं । शतं तुभ्यं शतं तुभ्यमिति स्मेव प्रताम्यति इति मंत्रवर्णात् । तुभ्यं निष्कशतं ददामीति क्रोशंति वै द्विजाः ननु किञ्चिद्गृह्णाति २४ सहस्रं तुभ्य
मित्युक्त्वा ब्राह्मणान्संप्रपद्यते प्राप्नोति २५ पिठराणि वित्ततमुत्तानि दातुं प्राप्ताणि २६ । २७ नाद्यमांसं यथापुरा प्रापयोगस्य प्रागुक्त्वात् २८ । २९ ऐक्ष्वाकमिक्ष्वाकुवंशजं १३० । ३१ । ३२

१३ आदेशेन आज्ञया तद्विषयं स्वर्णप्रासादरूपं ३४ । ३५ । ३६ वैश्वेनेन तुत्रं महारण्येदं दकारण्ये ३७ । ३८ । ३९ पुटकेपुटकेपत्रेपत्रेइति प्राञ्चः १४० । १४१ । १४२ त्रिनलोत्सेधान्नलवः किष्कु
चमुः शतमिति पाठं प्रकल्प्य व्याख्यायते प्राचीनैः । वस्तुतस्तु नल इत्यत्र च्छां दसो वर्णलोपः ४३ । ४४ विप्रलसं विप्रलपितं ४५ । ४६ विशोकोजात इति शेषः ४७ । ४८ गमितः मृतः विजातः गुणवान्

यः प्रादात्कनकस्तंभं प्रासादं सर्वकांचनम् ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणां स्त्रीणां शयनसंकुलम् ३३ द्विजातिभ्योऽनुरूपेभ्यः कामांश्च विविधान्वहून् ॥ यस्यादेशेन तद्विषयं
व्यभजंत द्विजातयः ३४ खानयामासयः कोपात्पृथिवीसागरांकिताम् ॥ यस्य नाम्नासमुद्रश्च सागरत्वमुपागतः ३५ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रा
त्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ३६ राजानंचपृथुं वै न्यंमृतं शुश्रुमसृजय ॥ यमभ्यर्षिचन्संभूय महारण्ये महर्षयः ३७ प्रथयिष्यति वै लोकान्पृथुरित्येव शब्दितः ॥
क्षताद्यो वैत्रायतीति सतस्मात्क्षत्रियः स्मृतः ३८ पृथुं वै न्यं प्रजादृष्टारक्ताः स्मेतियदब्रुवन् ॥ ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत १३९ अरुष्टपच्यापृथि
वीपुटकेपुटकेमयु ॥ सर्वाद्रोणदुषागावो वै न्यस्यासन्प्रशासतः ॥ १४० ॥ अरोगाः सर्वसिद्धार्थामनुप्या अकुतोभयाः ॥ यथाभिकाममवसन्नक्षेत्रेषु च ग्रहेषु च ४१
आपस्तस्तंभिरेचास्यसमुद्रमभियास्यतः ॥ सरितश्चानुदीर्यैतध्वजभंगश्चनाभवत् ४२ हैरण्योस्त्रिनलोत्सेधान्पर्वतानेकविंशति ॥ ब्राह्मणेभ्यो ददौ राजा
योऽश्वमेधे महामखे ४३ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरश्चैवमापुत्रमनुत्प्यथाः ४४ किंवातूर्णाध्यायसे सृजयत्वं न मे राजन्वाचमिमां
शृणोषि ॥ नचेन्मोघं विप्रलसं मेदं पथ्यं मुषो रिवसुप्रयुक्तं ४५ ॥ सृजय उवाच ॥ शृणोमि ते नारदवाचमेनां विचित्रार्थांस्त्रिजमिव पुण्यगंधाम् ॥ राजर्षी
णां पुण्यकृतां महात्मनां कीर्त्या युक्तानां शोकनिर्नाशनार्थां ४६ नते मोघं विप्रलसं महर्षे दृष्ट्वा हं नारदत्वां विशोकः ॥ शुश्रूषेते वचनं ब्रह्मवादिन्न तदृप्याभ्यमृतस्येव
पानात् ४७ अमोघदर्शिनमचेत्प्रसादं सतापदग्धस्य विभो प्रकुर्याः ॥ सुतस्य संजीवनमद्यमेस्यात्तव प्रसादात्सुतसंगमश्च ४८ ॥ नारद उवाच ॥ यस्ते पुत्रो
गमितोऽयं विजातः स्वर्णं धीवीमदात्पर्वतस्ते ॥ पुनस्तु ते पुत्रमहं ददामि हिरण्यनाभं वर्षसहस्रिणं च १४९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासन
पर्वणि षोडशराजोपाख्याने एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सकथं कांचनं धीवीसृजयस्य सुतोऽभवत् ॥ पर्वतेन किमर्थं वा दत्तस्तेन
ममारच १ यदा वर्षसहस्राद्युस्तदा भवति मानवः ॥ कथमप्राप्तकौमारः सृजयस्य सुतो मृतः २ उताहो नाममात्रं वै सुवर्णं धीविनोऽभवत् ॥ कथं वा कांचनं धीवीत्ये
तदिच्छामि वेदितुम् ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अत्र ते वर्णयिष्यामि यथावृत्तं जनेश्वर ॥ नारदः पर्वतश्चैव द्वावपि लोकसत्तमौ ४ मातुलोभाग्निनेयश्च देवलोकादि
हागतौ ॥ विहर्तुकामौ संप्रित्यामानुषेषु पुराविभो ५ हविःपवित्रभोज्येन देवभोज्येन चैव हि ॥ नारदो मातुलश्चैव भाग्निनेयश्च पर्वतः ६

१४९ ॥ इति शांतिपर्वे रा० भी० भारतभावे एकोनत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ सहति १ । २ । ३ । ४ । ५ हविःपवित्रभोज्येन शाल्यन्नेन देवभोज्येन वृतेन ताभ्यां विहर्तुकामाविति संबंधः ६

७ । ८ । ९ । १० प्रगुणीमवानुलोभव ११ । १२ । १३ सुकुमारीनाम्ना सौम्यमूर्तमं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ पर्वतं प्रवर्तमानं २२ तत्त्वां २३ । २४ । २५ ।
तावुभौ तपसोपेतावनीतलचारिणौ ॥ भुंजानौ मानुषान्भोगान् यथावत्पर्यधावताम् ७ प्रीतिमंतौ मुदा युक्तौ समयं चैव चक्रतुः ॥ यो भवेद्दृढसंकल्पः शुभो वाय
दिवाऽशुभः ८ अन्योन्यस्य च आख्येयो मृषाशापोऽन्यथा भवेत् ॥ तौ तथेति प्रतिज्ञाय महर्षी लोकपूजितौ ९ सृजयंश्चेत्यमभ्येत्य राजानमिदमूचतुः ॥ आवा
मवतिवत्स्यावः कंचित्कालं हितायते १० यथावत्पृथिवीपाल आवयोः प्रगुणां भव ॥ तथेति कृत्वा राजा तौ सत्कृत्योपचचारह ११ ततः कदाचित्तौ राजा महात्मानौ
तपोधनौ ॥ अब्रवीत्परमप्रीतः सुतेयं वरवर्णिनी १२ एकैव मम कन्यैषा युवां परिचरिष्यति ॥ दर्शनीयाऽनवद्यां गीशीलवृत्तसमाहिता १३ सुकुमारी कुमारी च
पद्मकिंजल्कसुप्रभा ॥ परमं सौम्यमित्युक्तं ताभ्यां राजा शशासताम् १४ कन्ये विप्रावुपचरदेववात्पितृवच्च ॥ सा तु कन्या तथेत्युक्त्वा पितरंधर्मचारिणी १५
यथानिदेशं राजस्तौ सत्कृत्योपचचारह ॥ तस्यास्तेनोपचारेण रूपेणाप्रतिमेन च १६ नारदं हृच्छयस्तूर्णसहसैवाभ्यपद्यत ॥ वृधेहितस्तस्य हृदिकामो
महात्मनः १७ यथाशुकस्य पक्ष्यस्य प्रवृत्तौ चंद्रमाः शनैः ॥ नचतं भाग्निनेयाय पर्वताय महात्मने १८ शशंसहृच्छयंती व्रवीडमानः सधर्मवित् ॥ तपसा चेंगितै
श्चैव पर्वतोऽथ बुधो घतम् १९ कामार्ते नारदं कुद्मः शशापै नंततो भृशम् ॥ कृत्वा समयमव्यग्रो भवान्वै सहितो मया २० यो भवेद्दृढसंकल्पः शुभो वाय दिवाऽशुभः ॥
अन्योन्यस्य स आख्येय इति तद्वै मृषाकृतम् २१ भवतावचनं ब्रह्मं स्तस्मादेष शपाम्यहम् ॥ नहिकामं प्रवर्तंतं भवानाचष्टमेपुरा २२ सुकुमार्यां कुपार्यां तैस्मादेष
शपाम्यहम् ॥ ब्रह्मचारी गुरुर्यस्मात्पस्वी ब्राह्मणश्च सन् २३ अकार्षीः समयं शमावाभ्यां यः कृतो मिथः ॥ शप्स्ये तस्मात्सुकुद्भो भवंतं तं निबोधमे २४ सुकुमा
रीचते भार्या भविष्यति न संशयः ॥ वानरं चैव ते रूपं विवाहात्प्रभृतिप्रभो २५ संद्रक्ष्यंति न राश्वान्ये स्वरूपेण विनाशनम् ॥ सतद्वाक्यं तु विज्ञाय नारदः पर्वतं तथा
२६ अशपत्तमपि क्रोधाद्भागिनेयं स मातुलः ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च २७ युक्तोऽपि नित्यधर्मश्च न वै स्वर्गमवाप्स्यसि ॥ तौ तु शप्त्वा भृशं कुद्मो परस्पर
रममर्षणौ २८ प्रतिजग्मतुरन्योन्यं कुद्मविगजोत्तमौ ॥ पर्वतः पृथिवीं कृत्स्नां विचचार महामतिः २९ पूज्यमानो यथान्यायं ते जसास्वेन भारत ॥ अथताम
लभत्कन्यां नारदः सृजयात्मजाम् ३० धर्मेण विप्रप्रवरः सुकुमारीमनिदिताम् ॥ सा तु कन्या यथाशापं नारदं तं ददर्शह ३१ पाणिग्रहणं त्राणां नियोगादेव नारदम् ॥
सुकुमारी च देवार्षिवानरप्रतिमाननम् ३२ नैवावमन्यत तदा प्रीतिमत्येव चाभवत् ॥ उपतस्थे च भर्तारं न चान्यं मनसाऽप्यगात् ३३ देवं मुनिं वायुक्षं वापति त्वेष
तिवसला ॥ ततः कदाचिद्गवान्पर्वतोऽनुचचारह ३४ वनं विरहितां किंचित्त्रापश्यत्स नारदम् ॥ ततोऽभिवाद्य प्रोवाच नारदं पर्वतस्तदा ३५ भवान्प्रसादं
कुरुतात्स्वर्गादेशाय मे प्रभो ॥ तमुवाच ततो हृष्ट्वा पर्वतं नारदस्तथा ३६

कृताजलिमुपासीनं दीनं दीनतरः स्वयम् ॥ त्वयाऽहं प्रथमं शप्तो वानरस्त्वं भविष्यसि ३७ इत्युक्तेन मया पश्चाच्छस्त्वमपि मत्सरात् ॥ अद्य प्रभृतिवैवासंस्वर्गेनावाप्स्य
सीतिह ३८ तव नैतद्विसदृशं पुत्रस्थाने हि मे भवान् ॥ निवर्तयेतां तौ शापावन् योन्येन तदा मुनी ३९ श्रीसमृद्धं तदा दृष्ट्वा नारदं देवरूपिणम् ॥ सुकुमारी प्रदुद्राव परप
त्यभिशंक्या ४० तां पर्वतस्ततो दृष्ट्वा प्रद्रवंती मनिदिताम् ॥ अब्रवीत्तव भर्तृषु नात्र कार्या विचारणा ४१ ऋषिः परमधर्मात्मानारदो भगवान् प्रभुः ॥ तवैवाभेद्यहद
योभातेऽभूदत्र संशयः ४२ सानुनीता वहुविधं पर्वतेन महात्मना ॥ शापदोषं च तं भर्तुः श्रुत्वा प्रकृतिमागता ॥ पर्वतोऽथ ययौ स्वर्गं नारदोऽभ्यगमदृष्ट्वा ४३
वासुदेव उवाच ॥ प्रत्यक्षकर्ता सर्वस्य नारदो भगवान् ऋषिः ॥ एष वक्ष्यति ते प्रष्टो यथा वृत्तं नरोत्तम ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा० नारदपर्वतोपाख्याने त्रिं
शत्तमोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो राजा पांडु सुतो नारदं प्रत्यभाषत ॥ भगवच्छ्रोतुमिच्छामि सुवर्णं विंशतिं भवम् १ एवमुक्तस्तु सुमुनिर्ध
र्मराजेन नारदः ॥ आचक्षेयथा वृत्तं सुवर्णं विंशतिं प्रति २ ॥ नारद उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथाऽयं केशवोऽब्रवीत् ॥ कार्यस्यास्य तु यच्छेषं तत्ते वक्ष्यामि पृच्छ
तः ३ अहं च पर्वतश्चैव स्वस्त्रीयो मे महा मुनिः ॥ वस्तु कामावभिगतौ सृजयं जयतां वरम् ४ तत्रावां पूजितौ तेन विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ सर्वकामैः सुविहितौ निवसावो
ऽस्य वैशमनि ५ व्यतिक्रान्ता सुवर्णासु समये गमनस्य च ॥ पर्वतो मासुवाचे दं काले वचनमर्थवत् ६ आवामस्य नरेन्द्रस्य गृहे परमपूजितौ ॥ उषितौ समये ब्रह्मंस्तद्वि
चित्तयसांप्रतम् ७ ततोऽहमद्भुवं राजन् पर्वतं शुभदर्शनम् ॥ सर्वमेतत्त्वयि विभो भागिने यो पपद्यते ८ वरेण च्छंद्यतां राजालभतां यद्यदिच्छति ॥ आवयोस्तपसा सिद्धिं
प्राप्नोद्यदि मन्यसे ९ तत आहूय राजानं सृजयं जयतां वरम् ॥ पर्वतोऽनुमतो वाक्यमुवाच कुरुपुंगव १० प्रीतौ स्वोत्पसत्कारैर्भवदार्जवसंभृतैः ॥ आवाभ्यामभ्यनुज्ञातो
वरं च वरचितय ११ देवानामविहिंसायानं भवेन्मानुषक्षयम् ॥ तद्गृहाण महाराज पूजाहो नौमतो भवान् १२ ॥ सृजय उवाच ॥ प्रीतौ भवंतौ यादिमेकतमे तावतामम ॥
एष एव परोलाभो निर्वृत्तो मे महाफलः १३ तमेवं वादिनं भूयः पर्वतः प्रत्यभाषत ॥ वृणीष्व राजन् संकल्पं यत्ते हृदि चिरं स्थितम् १४ ॥ सृजय उवाच ॥ अभीप्सामि सुतं वी
रं वीर्यवंतं दृढव्रतम् ॥ आयुष्मन्तं महाभागं देवराज समद्युतिम् १५ ॥ पर्वत उवाच ॥ भविष्यत्येष ते कामो न त्वायुष्मान् भविष्यति ॥ देवराजाभिभूत्यर्थं संकल्पो ह्येष ते हृदि
१६ ख्यातः सुवर्णं धीवीति पुत्रस्तव भविष्यति ॥ रक्ष्यश्च देवराजात्स देवराजसमद्युतिः १७ तच्छ्रुत्वा सृजयो वाक्यं पर्वतस्य महात्मनः ॥ प्रसादयामास तदानैतदेवं भवेदिति
१८ आयुष्मान् मे भवेत्पुत्रो भवतस्तपसा मुने ॥ न च तं पर्वतः किंचिदुवाचेन्द्रव्यपेक्षया १९ तमहं नृपतिं दीनमद्भुवं पुनरेव च ॥ स्मर्तव्योऽस्मि महाराज दर्शयिष्यामि ते सुतम् २०

सांप्रतं कल्याणम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ देवानामिति येन देवपीडामनुष्यक्षयश्च न भवति तत्तादृशं वरं गृहाणोति भावः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

अहंते दयितं पुत्रं प्रेतराजवशंगतम् ॥ पुनर्दास्यामि तद्रूपं मा शुचः पृथिवीपते २१ एवमुक्त्वा तु नृपतिं प्रयातौ स्वोयथेप्सितम् ॥ सृजयश्च यथा कामं प्रविवेश स्वमंदि
रम् २२ सृजयस्याथ राजर्षेः कस्मिंश्चित्कालपर्यये ॥ जज्ञे पुत्रो महावीर्यस्तेजसा प्रज्वलन्निव २३ वृषे स यथा कालं सरसीवमहोत्पलम् ॥ बभूव कांचनं धीवीयथार्थं
नामतस्य तत् २४ तदद्भुततमं लोके पप्रथे कुरुसत्तम ॥ बुभुधेतच्चेद्वेद्रो वरदानं महर्षितः २५ ततः स्वाभिभवाद्गीतो बृहस्पतिमते स्थितः ॥ कुमारस्यांतरप्रेक्षी बभू
व बलवृत्रहा २६ चोदयामास तद्भ्रं दिव्यास्त्रं भूर्तिमस्थितम् ॥ व्याघ्रो भूत्वा जहीमं त्वं राजपुत्रमिति प्रभो २७ प्रवृद्धः किल वीर्येण मामेषोऽभिभविष्यति ॥ सृजय
स्य सुतो वज्रयथै नं पर्वतोऽब्रवीत् २८ एवमुक्तस्तु शक्रेण वज्रः परपुरंजयः ॥ कुमारमंतरप्रेक्षी नित्यमेवान्वपद्यत २९ सृजयोऽपि सुतं प्राप्य देवराजसमद्युतिम् ॥ हृष्टः
सांतःपुरो राजावनित्यो बभूवह ३० ततो भागीरथी तीरे कदाचिन्निर्जने कने ॥ धात्री द्वितीयो बालः सक्रीडार्थं पर्यधावत् ३१ पंचवर्षकदेशीयो बालो नागेंद्रविक्रमः ॥
सहसोत्पतितं व्याघ्रमाससाद महाबलम् ३२ स बालस्तेन निष्पिष्टो वेपमानो नृपात्मजः ॥ व्यसुः पपात मेदिन्यां ततो धात्री विबुक्षुः ३३ हत्वा तुराजपुत्रं सतत्रैवांत
रधीयत् ॥ शाहू लो देवराजस्य मायया तां हतस्तदा ३४ धात्र्यास्तु निनदं श्रुत्वा रुदत्याः परमार्तवत् ॥ अभ्यधावत तं देशं स्वयमेव महीपतिः ३५ सददशशयानं तंगता
सुपीतशोणितम् ॥ कुमारं विगतानं दं निशाकरमिव च्युतम् ३६ सतमुत्संगमारोप्य परिपीडितमानसः ॥ पुत्रं रुधिरसंसिक्तं पर्यदेवदातुरः ३७ ततस्तामातरस्त
स्य रुदत्यः शोककशीताः ॥ अभ्यधावत तं देशं यत्र राजाससृजयः ३८ ततः सराजासस्मारमामेवगतमानसः ॥ तदाऽहं चित्तं न ज्ञात्वा गतवांस्तस्य दर्शनम् ३९ मयैता
निचवाक्यानि श्रावितः शोकलालसः ॥ यानितेयदुवीरेण कथितानि महीपते ४० संजीवितश्चापि पुनर्वासवानुमते तदा ॥ भवितव्यं तथा तच्च न तच्छक्यमतोऽन्यथा
४१ तत ऊर्ध्वं कुमारस्तु स्वर्णं धीवीमहायशाः ॥ चित्तं प्रसादयामास पितुर्मातुश्च वीर्यवान् ४२ कारयामास राज्यां च पितरि स्वर्गते नृप ॥ वर्षाणां शतमेकं च सहस्रं भीमविक्र
मः ४३ तत ईजे महायज्ञैर्बहुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ तर्पयामास देवांश्च पितृंश्चैव महाद्युतिः ४४ उत्पाद्य च बहून्पुत्रान् कुलसंतानकारिणः ॥ कालेन महाराजकालधर्म
मुपेयिवान् ४५ सत्वं राजेंद्रं संजातं शोकमेनं निवर्तय ॥ यथा त्वं केशवः प्राह व्यासश्च सुमहातपाः ४६ पितृपैतामहं राज्यास्थाय धुरमुद्रह ॥ इद्व्यापुष्यैर्महायज्ञैरि
ष्टं लोकमवाप्स्यसि ४७ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिरा० स्वर्णं धीवीसंभवोपाख्याने एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तूर्णो भूतं तुराजानं शोचमानं यु
धिष्ठिरम् ॥ तपस्वी धर्मतत्त्वज्ञः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् १ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रजानां पालनं धर्मो राज्ञां राजीवलोचन ॥ धर्मः प्रमाणं लोकस्य नित्यं धर्मानुवर्तिनः २

॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ७ ॥ ॥ तूर्णो भूतमिति १ । २

तत्तस्माद्भ्रमनुतिष्ठस्वपदपालयेतिचसंबंधः ३।४।५।६ शातयीतमारयेत् ७।८।९।१० मेमादहंति हृदयपंचंति शरीरंशोपयंति ११ मयावहवोघातिताइत्युक्तं तर्किकहनन
क्रियायांतवप्रयोज्यकर्तृत्वंप्रयोजककर्तृत्वंवावध्यस्यचकर्तृत्वंप्राकृतकर्मफलभोक्तृत्ववेतिविकल्पानाह ईश्वरइति १२ नायइत्याह ईश्वरेणेति परशोरिवपरप्रयोज्यस्यतवहंतृत्वनास्तीत्यर्थः
१३।१४ परप्रयोज्योऽप्यहंपरशोःप्रयोक्ताऽस्मिननुपरशुवदचेतनोऽस्मीतिममपापसंबंधोऽस्त्येवेत्याह अथवेति प्राप्नुयात्परशोरुपादाता एवंहियेनपरशोर्दंडःशस्त्रपरशुश्रुतस्तमेवपापंकर्तृ
नाप्नुयात्तस्यप्रथमप्रयोज्यत्वात्पुरुषेउपादातारितन्नविद्यतेतस्यजघन्यत्वात् १५ नचेति यदिचैतन्नेष्टं एतर्किक यदन्येनप्रद्वर्त्राकृतंपापंतस्यफलंशस्त्रकर्ताभाषुयादिति । तर्हिजघन्यप्रयोज्ये

अनुतिष्ठस्वतद्राजन्पितृपैतामहंपदम् ॥ ब्राह्मणेपुत्रपोधर्मःसन्वित्योवेदनिश्चितः ३ तत्प्रमाणंब्राह्मणानांशाश्वतंभरतर्षभ ॥ तस्यधर्मस्यकृत्स्नस्यक्षत्रियःपरिरक्षिता
४ यःस्वयंप्रतिहंतिस्मशासनंविषयेरतः ॥ सबाहुभ्यांविनिग्राह्योलोकयात्राविघातकः ५ प्रमाणमप्रमाणयःकुर्यान्मोहवशंगतः ॥ भृत्योवायदिवापुत्रस्तपस्वीवाथ
कश्चन ६ पापान्सर्वैरुपायैस्तान्नियच्छेच्छातयीतवा ॥ अतोऽन्यथावर्तमानोराजाप्राप्नोतिकिल्बिषम् ७ धर्मविनश्यमानंहियोनरक्षेत्सधर्महा ॥ तेत्वयाधर्महं
तारोनिहताःसपदानुगाः ८ स्वधर्मवर्तमानस्त्वकिंनुशोचसिपांडव ॥ राजाहिहन्यादद्याच्चप्रजारक्षेच्चधर्मतः ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नतेऽभिश्केवचनंयद्भवी
पितपोधन ॥ अपरोक्षोहितेधर्मःसर्वधर्मविदांवर १० मयात्ववध्यावहवोघातिताराज्यकारणात् ॥ तानिकर्माणिमेब्रह्मन्दहंतिचपचांतिच ११ ॥ व्यासउवाच ॥
ईश्वरोवाभवेत्कर्तापुरुषोवाऽपिभारत ॥ हठोवावर्ततेलोकेकर्मजंवाफलंस्मृतम् १२ ईश्वरेणनियुक्तोहिसाध्वसाधुचभारत ॥ कुरुतेपुरुषःकर्मफलमिश्वरगामित् ॥
१३ यथाहिपुरुषर्षिच्छाद्दृक्षंपरशुनावने ॥ छेतुरेवभवेत्पापंपरशोर्नकथंचन १४ अथवातदुपादानात्प्राप्नुयात्कर्मणःफलम् ॥ दंडशस्त्रकृतंपापंपुरुषेतन्नविद्यते १५
नचैतदिष्टंकोतेययदन्येनकृतंफलम् ॥ प्राप्नुयादितियस्माच्चईश्वरेतन्निवेशय १६ अथापिपुरुषःकर्ताकर्मणोःशुभपापयोः ॥ नपरोविद्यतेतस्मादेवमेतच्छुभंकृतम्
१७ नहिकश्चित्कचिद्राजान्दिष्टंप्रतिनिवर्तते ॥ दंडशस्त्रकृतंपापंपुरुषेतन्नविद्यते १८ यदिवायन्यसेराजनहतमेकंप्रतिष्ठितम् ॥ एवमप्यशुभंकर्मनभूतंनभावि
ष्यति १९ अथाभिपत्तिर्लोकस्यकर्तव्यापुण्यपापयोः ॥ अभिपन्नमिदंलोकेराज्ञामुद्यतदंडनम् २०

त्वय्यपिपापामावादीश्वरेएवतन्निवेशय १६ अथापीति यदापुरुषएवकर्तापरईश्वरोनास्ति तस्मादपिहेतोस्त्वयाएतच्छुभमेवकृतम् १७ यतःकश्चिदपिदिष्टंप्रत्यदृष्टस्यप्रतिकूलोभूत्वाऽवश्यंभा
विनःकर्मणःसकाशान्ननिवर्तते दैवस्यदुर्लभ्यत्वादितिभावः । ननुदिष्टमपिजन्मांतरायःस्वस्येवापराधइत्याशंक्याह दंडेति पूर्वपूर्वापराधस्योत्तरोत्तरहेतुत्वमित्यनादित्वादिदानांतनस्यकर्तृना
पराधोऽस्तीत्यतःप्राचीनकर्तादंडशस्त्रकृदिवनपर्यनुयोज्यइतिभावः १८ तृतीयपक्षंदूषयति प्रतिष्ठितंनिश्चितंयथास्यात्तथायादिपुरुषंहतंहननक्रियायाःकर्माभूतमेवमन्यसेतर्हिस्वभाववादिनस्ते
मृतभाव्यशुभाभावाद्द्वैवशोकइत्यर्थः १९ चतुर्थपक्षमाह अथेति पुण्यपापयोःशुभदुःखयोःअभिपत्तिरुपपत्तिःकर्तव्या साचधर्माधर्मावतरेणघटते तौचशास्त्रेकगम्यावितिचेद्राज्ञामुद्यतदंड
नमुद्धतदमनंलोकेशास्त्रेचोपपन्नतरमित्यर्थः २०

अत्रशंक्ते तथाऽपीति यद्यप्येवंतथापिलोकेशास्यमानेकमाणिशुभान्यशुभानिचसमापतंतस्यवश्यमायातिफलंचप्रयच्छंत्यतोममप्रायोपवेशनमेववरमितिभावः २१ समाघते एवमिति यस्मात्क
र्मणःपापादशुभफलात्मकंपापप्रवृत्तिरूपंकर्मभवतितत्पापमूलंकर्मत्यज २२ सापवादेर्निघोऽपिस्वधर्मेस्थितस्यतेआत्मत्यागोनोचितइत्यर्थः २३ ननुतथापिनिघ्यात्कर्मण पापंभवतीत्याशंक्याह
तथापिलोकेकर्माणिसमावर्तंतिभारत ॥ शुभाशुभफलंचैतेप्राप्नुवंतीतिमेमतिः २१ एवमप्यशुभंकर्मकर्मणस्तत्फलात्मकम् ॥ त्यजत्वंराजशादूलमैवंशोकेमनः
कृथाः २२ स्वधर्मवर्तमानस्यसापवादेऽपिभारत ॥ एवमात्मपरित्यागस्तवराजन्नशोभनः २३ विहितानिहिकौतेयप्रायश्चित्तानिकर्मणाम् ॥ शरीरवांस्तानि
कुर्यादशरीरःपराभवेत् २४ तद्राजनजीवमानस्त्वंप्रायश्चित्तंकरिष्यसि ॥ प्रायश्चित्तमकृत्वातुप्रेत्यत्तप्तासिभारत २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजघ
र्मानुशासनपर्वणि प्रायश्चित्तविधौद्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ हताःपुत्राश्चपौत्राश्चभ्रातरःपितरस्तथा ॥ श्वशुरागुरवश्चैवमातु
लाश्चपितामहाः १ क्षत्रियाश्चमहात्मानःसंबंधिसुहृदस्तथा ॥ वयस्याभागिनेयाश्चज्ञातयश्चपितामह २ बहवश्चमनुष्येद्रानानादेशसमागताः ॥ घातितारा
ज्यलुब्धेनमयैकेनपितामह ३ तांस्तादृशानंहंत्वाधर्मनित्यान्महीक्षितः ॥ असकृत्सोमपान्वीरान्किंप्राप्स्यामितपोधन ४ दह्याम्यनिशमद्यापिचितयानः
पुनःपुनः ॥ हीनांपार्थिवसिंहैस्तैःश्रीमद्भिःपृथिवीमिमाम् ५ दृष्ट्वाज्ञातिवधंधोरंहतांश्चशतशःपरान् ॥ कोटिशश्चनरानन्यान्परितप्येपितामह ६ कानुता
सांवरस्त्रीणामवस्थाऽद्यभविष्यति ॥ विहीनानांतुतनयैःपतिभिर्भ्रातृभिस्तथा ७ अस्मानंतकरान्घोरान्पांडवान्वृष्णिंसंहतान् ॥ आक्रोशंत्यःकृशादीनाःप्र
पतिष्यंतिभूतले ८ अपश्यंत्यःपितृन्भ्रातृन्पतीन्पुत्रांश्चयोषितः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्स्त्रियःसर्वागमिष्यंतिमक्षयम् ९ वत्सलत्वाद्धिजश्रेष्ठतत्रमेनास्ति संशयः ॥
व्यक्तंसौक्ष्म्याच्चधर्मस्यप्राप्स्यामःस्त्रीवधंवयम् १० यद्वयंसुहृदोहत्वाकृत्वापापमनंतकम् ॥ नरकेनपतिष्यामोह्यधःशिरसएवह ११ शरीराणिविमोक्ष्याम
स्तपसोऽग्रेणसतम ॥ आश्रमाणांविशेषंत्वमथाचक्ष्वपितामह १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्यतद्वाक्यंश्रुत्वाद्द्वैपायनस्तदा ॥ निरीक्ष्यनिपुणंबुद्ध्या
ऋषिःप्रोवाचपांडवम् १३ ॥ व्यासउवाच ॥ माविषादं कथाराजनक्षत्रधर्ममनुस्मरन् ॥ स्वधर्मेणहताह्येतेक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ १४ काक्षमाणाःश्रियं कृत्स्नां पृ
थिव्यांचमहद्यशः ॥ कृतांतविधिसंयुक्ताःकालेननिधनंगताः १५ नत्वंहंतानभीमोऽयंनार्जुनोनयमावपि ॥ कालःपर्यायधर्मेणप्राणानादत्तदेहिनाम् १६ न
तस्यमातापितरौनानुग्राह्योहिकश्चन ॥ कर्मसाक्षीप्रजानांयस्तेनकालेनसंहताः १७

विहितानीति २४।२५ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेद्वात्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ४ ॥ हताःपुत्राश्चेति १।२।३।४।५।६।७।८।९
१० अंतकंप्रायश्चित्तेरप्यधिनाश्यम् ११ शरीराणीति ममभुतपवप्रशस्तमितिनिश्चयोऽस्ति तथापिआश्रमाणांमध्येविशेषंश्रेष्ठमुक्तदोषनिवर्तनक्षममाचक्ष्वेत्यर्थः १२।१३।१४ कृतांत
विधिःपरमाणहरणंतेनसंयुक्ताः स्वापराधेनेवहताइत्यर्थः १५ वस्तुतस्तुतेषामपिस्वातंत्र्यनास्तीत्याह नत्वाभिति पर्यायधर्मेणमरणविधिना आदत्तगृहीतवान् १६।१७

हेतुमात्रनिमित्तमात्रमिदंयुद्धं तस्यतेन अस्मैअस्य ऐश्वर्यनियंतृत्वम् १८ कर्मसूत्रात्मकंविद्विसाक्षिणंशुभपापयोः ॥ सुखदुःखगुणोदकंकाळकालफल
स्यर्थः १९ । २० आत्मनहति शांतस्यापितवर्हिस्त्रेकर्मणिप्रवृत्तिरितिकालस्यैवेतन्माहात्म्यमित्यर्थः २१ । २२ पुरुषस्येति उत्पात्तिवद्विनाशोऽपियाद्यच्छकपवेतिभावः २३ व्यलीकमनृतांचि
त्तवैतंसिकंचित्तबंधनंतदर्थं तन्नितृत्त्यर्थमृपामृतमपिहंतृत्वादिंकयदिसत्यमितिमन्यसेतर्हिप्रायश्चित्तंकुर्वित्यर्थः २४ यवीयसःयवीयांसः २५ सुमुच्छयोविरोधः २६ । २७ संश्रिताःसन्नदाः

हेतुमात्रमिदंतस्यविहितंभरतर्षभ ॥ यद्धंतिभूतैर्भूतानितदस्मैरूपमैश्वरम् १८ कर्मसूत्रात्मकंविद्विसाक्षिणंशुभपापयोः ॥ सुखदुःखगुणोदकंकाळकालफल
प्रदम् १९ तेषामपिमहाबाहोःकर्माणिपरिचित्तय ॥ विनाशहेतुकानित्वंयैस्तेकालवशंगताः २० आत्मनश्चविजानीहिनियतव्रतशासनम् ॥ यदात्वमीदृशंकर्म
विधिनाऽऽक्रम्यकारितः २१ त्वष्ट्रेवविहितंयंत्रयथाचेष्टयितुर्वशे ॥ कर्मणाकालयुक्तेनतथेदंचेष्टतेजगत् २२ पुरुषस्यहिदृष्टेयामुत्पत्तिमितिमतः ॥ यदृच्छया
विनाशंचशोकहर्षावनर्थकौ २३ व्यलीकमापियत्त्वत्रचित्तवैतंसिकंतव ॥ तदर्थमिष्यतेराजंप्रायश्चित्तंतदाचर २४ इदंतुश्रूयतेपार्थयुद्धेदेवासुरेपुरा ॥ असु
राभ्रातरोज्येष्ठादेवाश्चापियवीयसः २५ तेषामपिश्रीनिमित्तंमहानासीत्समुच्छ्रयः ॥ युद्धवर्षसहस्राणिद्वारिंशदभवत्किल २६ एकार्णवामर्हीकृत्वारुधिरेणप
रिह्यताम् ॥ जघुर्देव्यास्तथादेवास्त्रिदिवंचामिलेभिरे २७ तथैवपृथिवीलब्ध्वाब्राह्मणावेदपारगाः ॥ संश्रितादानवानांविंसाह्यार्थदर्पमोहिताः २८ शालावृकाइ
तिख्यातास्त्रिषुलोकेषुभारत ॥ अष्टाशीतिसहस्राणितेचापिविबुधैर्हताः २९ धर्मव्युच्छित्तिमिच्छंतोयेऽधर्मस्यप्रवर्तकाः ॥ हंतव्यास्तेदुरात्मानोदेवैर्देव्याइ
वोल्बणाः ३० एकंहत्वायदिकुलेशिष्टानांस्यादनामयम् ॥ कुलंहत्वाचराष्ट्रेचनतदृतोपघातकम् ३१ अधर्मरूपोधर्मोहेकश्चिदस्तिनराधिप ॥ धर्मश्चाधर्म
रूपोऽस्तितच्चज्ञेयंविपश्चिता ३२ तस्मात्संस्तंभयात्मानंश्रुतवानसिपांडव ॥ देवैःपूर्वगतंमार्गंमनुयातोसिभारत ३३ नहीदृशागमिष्यंतिनरकंपांडवर्षभ ॥
भ्रातृनाश्वासयैतांस्वंसुहृदश्चपरंतप ३४ योहिपापसमारंभेकार्येतद्भावभावितः ॥ कुर्वन्नपितथैवस्यात्कृत्वाचनिरपत्रपः ३५ तस्मिंस्तत्कलुषंसर्वसमाप्तमि
तिशब्दितम् ॥ प्रायश्चित्तंनतस्यास्तिहासोवापापकर्मणः ३६ त्वंतुशुक्लाभिजातीयःपरदोषेणकारितः ॥ अनिच्छमानःकर्मदंष्टृत्वाचपरितप्यसे ३७ अ
श्वमेधोमहायज्ञःप्रायश्चित्तमुदाहृतं ॥ तमाहरमहाराजविपाप्मैवंभविष्यसि ३८ मरुद्भिःसहाजित्वाऽग्निभगवान्पाकशासनः ॥ एकैकंक्रतुमाहृत्यशतकृत्वःशतक्रतुः ३९

साधार्यसाहाय्यार्थम् २८ । २९ अधर्मस्येतिच्छेदः ३० राष्ट्रंनामयंस्यात्तर्हितदेकस्यकुलस्यवाहननंतृत्तोपघातकंघर्षनाशकंनभवति ३१ अधर्मरूपोधर्मवद्रातिधर्मः यथाशालावृकाख्यब्राह्म
णवधः धर्मश्चाधर्मःयथाकर्णपर्वोक्तसत्यवादिनःचोरेभ्यःकार्पाटिकमार्गप्रदिशतः ३२ । ३३ । ३४ तद्भावभावितःपापभावनांगतः कुर्वन्पापमितिर्वर्तते ३५ तस्मिन्निति तस्यापश्चात्तापिनो
निरुज्जस्यप्रायश्चित्तंवातेनपापहासोवानास्तीत्यर्थः ३६ परदोषेणदुर्योधनदोषेण ३७ । ३८ । ३९

४० महीयंतंमहीयमानं ४१ । ४२ हतनाथानांस्त्रीणांशोकेनममदोषोनंतइत्युक्तंवाह तेषामिति ४३ । ४४ कामाःआशेरतेऽस्मिन्कामाशयःपूर्णकामइत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति
शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठियेभारतभावदीपित्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ कानिकृत्वेभि प्रायश्चित्तीयतेप्रायश्चित्तेऽधिक्रियते १ मिथ्यानुवर्तयन्कापव्यं चरन्
२ सूर्येणाभ्युदितः यस्मिन्नशयानेसतिसूर्योऽभ्युदेतीत्यर्थः । अभिनिर्मुक्तो यस्मिन्नशयानेसतिसूर्योस्तंगच्छतीत्यर्थः । अव्याधितंचेस्वपंतमादित्योऽभ्युदियादित्यादिस्मृत्युक्तप्रायश्चित्तंस्कुर्वा

धूतपाप्माजितस्वर्गोलोकान्प्राप्यसुखीदयान् ॥ मरुद्गणैर्घृतःशक्रःशुशुभेभासयन्दिशः ४० स्वर्गोलोकेमहीयंतंमप्सरोभिःशचीपतिम् ॥ ऋषयःपर्युपासंतेदेवाश्च
विबुधेश्वरम् ४१ सेयंत्वामनुसंप्राप्ताविक्रमेणवसुंधरा ॥ निर्जिताश्वमहीपालाविक्रमेणत्वयाऽनघ ४२ तेषांपुराणिराष्ट्राणिगत्वाराजन्सुहृदृतः ॥ भ्रातृपुत्रांश्चपौ
त्रांश्चस्वेस्वेराज्येऽभिषेचय ४३ बालानपिचगर्भस्थान्सांत्वेनसमुदाचरन् ॥ रंजयन्प्रकृतीःसर्वाःपरिपाहिवसुंधराम् ४४ कुमारोनास्तियेषांचकन्यास्तत्राभिषे
चय ॥ कामाशयोहिस्त्रिवर्गःशोकमेवंप्रहास्यसि ४५ एवमाश्वासनं कृत्वा सर्वराष्ट्रेषुभारत ॥ यजस्ववाजिमेधेनयथेद्रोविजयीपुरा ४६ अशोच्यास्तेमहात्मानः
क्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ ॥ स्वकर्मभिर्गतानांशकृतांतवलमोहिताः ४७ अवाप्तःक्षत्रधर्मस्तेराज्यंप्राप्तमकंठकम् ॥ रक्षस्वधर्मकौंतेयश्रेयान्यःप्रेतभारत ४८ ॥ इति
श्रीम०शां०रा०प्रायश्चित्तीयोपारख्यानेत्रयस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ३३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ कानिकृत्वेहकर्माणिप्रायश्चित्तीयतेनरः ॥ किं कृत्वामुच्यतेतत्र
तन्मेब्रूहिपितामह ॥ १ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ अकुर्वन्विहितंकर्मप्रतिषिद्धानिचाचरन् ॥ प्रायश्चित्तीयतेह्येवंरोमिथ्याऽनुवर्तयन् २ सूर्येणाभ्युदितोय
श्चब्रह्मचारीभवत्युत ॥ तथासूर्याभिनिर्मुक्तःकुनखीश्यावदन्नपि ३ परिवृत्तिःपरिवेत्ताब्रह्मघ्नोयश्चकुत्सकः ॥ दिधिषूपपतिर्यःस्यादग्रेदिधिपुरेवच ४ अवकीर्णी
मवेद्यश्चद्विजातिवधकस्तथा ॥ अतीर्थेब्राह्मणस्त्यागीतीर्थेचाप्रतिपादकः ५ ग्रामघातीचकौंतेयमांसस्यपरिविक्रयी ॥ यश्चाग्नीनपविध्येततथैवब्रह्मविक्रयी ६
गुरुस्त्रीवधकोयश्चपूर्वःपूर्वस्तुर्गर्हितः ॥ वृथापशुसमालंभीगृहदाहस्यकारकः ७ अन्ततेनोपवर्तीचप्रतिरोद्धामुरोस्तथा ॥ एतान्येनांसिसर्वाणिव्युक्तांतसमयश्च
यः ८ अकार्याणितुवक्ष्यामियानितानिनिबोधमे ॥ लोकवेदविरुद्धानितान्येकाग्रमनाःशृणुः ९ स्वधर्मस्यपरित्यागःपरधर्मस्यचक्रिया ॥ अयाज्ययाजनंचैव
तथाऽभक्ष्यस्यभक्षणम् १० शरणागतसंत्यागोभृत्यस्याभरणंतथा ॥ रसानां विक्रयश्चापितिर्यग्योनिवधस्तथा ११

दित्यर्थः । कुनखीश्यावदन्नितिच'स्वर्णहारीतुकुनखीसुरापःश्यावदंतकः'इतिकर्मविपाकेजन्मांतरीयदोषवताऽपिसूर्यारुणसंवादादावुपदिष्टंप्रायश्चित्तंकर्तव्यमित्युक्तं ३ अनूदेज्येष्टेऊठवान्कनिष्ठः
परिवेत्ता परिवृत्तिःपूर्वजः ज्येष्ठायामनूदायांकनिष्ठामूठवानग्रेदिधिषुः दिधिषूपपतिस्तुकनिष्ठान्निवाहोत्तरंज्येष्ठामूठवान् ४ अवकीर्णीनष्टव्रतः अतीर्थेअपात्रे त्यागीदाता ५ ग्रामघातीसमूहहंता ।
याजीतिपाठांतरं मांसस्थेतिनृपश्वादेः अपविध्येतस्यजेत् । ब्रह्मविक्रयीभृतकाध्यापकः राजविक्रयीतिपाठेसोमविक्रयी । राजानमाप्यायतीत्यादीसोमेराजशब्दश्रवणात् ६ । ७ । ८ । ९
अभक्ष्यस्यलशुनादेः १० रसानालवणगुडादीनां ११

नित्यदेयानिमोघासादीनि १२ दक्षिणानामिष्टानां १३ विवदतेधनाद्यर्थपित्रासहकलहंकराति । अप्रजायन्वर्षपत्न्याकालेमैथुनमकुर्वन् १४ इतरेणसंक्षेपेण १५ एतानिस्वधर्मस्यपरि
त्यागइत्यादीनिकर्माणि क्रियमाणानियेमानवाः उपजीवंतइतिशेषः १६ जिघांसीहंतुमिच्छावान् इयात्गच्छेत् १७ मंत्रोमन्युरकार्षीन्नमोनइत्यादिर्भन्धवेस्वाहेत्यंतः १८ मन्युःक्रोधःतन्मन्युं
शत्रोःक्रोधप्रतिगच्छतिगच्छति क्रोधएवतंप्रतीपीभूयपरशरीरद्वाराहंत्यर्थः १९ असाध्यरोगादिनाप्राणात्स्येउपस्थितेजीवनार्थमदिरामपिआचरन्पिबन्धर्मपरैःचिकित्सकैःआदेशितउप

आधानादीनिकर्माणिशक्तिमान्नकरोतियः ॥ अप्रयच्छंश्चसर्वाणिनित्यदेयानिभारत १२ दक्षिणानामदानंचब्राह्मणस्वाभिमर्शनम् ॥ सर्वाण्येतान्यकार्याणिप्रा
दुर्धर्मविदोजनाः १३ पित्राविवदतेपुत्रोयश्चस्यादुरुतल्पगः ॥ अप्रजायन्नरव्याघ्रभवत्यधार्मिकोनरः १४ उक्तान्येतानिकर्माणिविस्तरेणेतरेणच ॥ यानिकुर्व
न्नकुर्वंश्चप्रायश्चित्तीयतेनरः १५ एतान्येवतुकर्माणिक्रियमाणानिमानवः ॥ येषुयेषुनिमित्तेषुनलिप्यंतेऽथतान्शृणु १६ प्रगृह्यशस्त्रमायांतमपिवेदांतंगरणे ॥ जि
घांसंतंजिघांसीयान्नतेनब्रह्महाभवेत् १७ इतिचाप्यत्रकौतेयमंत्रोवेदेषुपठ्यते ॥ वेदप्रमाणविहितंधर्मचप्रब्रवीमिते १८ अपेतंब्राह्मणंवृत्ताद्योहन्यादाततायि
नम् ॥ नतेनब्रह्महासस्यान्मन्युस्तन्मन्युमृच्छति १९ प्राणाल्ययेतथाऽज्ञानादाचरन्मदिरामपि ॥ आदेशितोधर्मपरैःपुनःसंस्कारमर्हति २० एतत्तेसर्वमा
ख्यातंकौतेयाभक्ष्यभक्षणम् ॥ प्रायश्चित्तविधानेनसर्वमेतेनशुद्धयति २१ गुरुतल्पंहिगुर्वर्थनदूषयतिमानवम् ॥ उद्दालकःश्वेतकेतुंजनयामासशिष्यतः २२
स्तेयंकुर्वंश्चगुर्वर्थमापत्सुननिषिध्यते ॥ बहुशःकामकारेणनचेद्यःसंप्रवर्तते २३ अन्यत्रब्राह्मणस्वेभ्यआददानोनदुष्यति ॥ स्वयमप्राशितायश्चनसपा
पेनलिप्यते २४ प्राणत्राणेऽनृतंवाच्यमात्मनोवापरस्यच ॥ गुर्वर्थेस्त्रीषुचैवस्याद्विवाहकरणेषुच २५ नावर्ततेव्रतंस्वप्नेशुक्रमोक्षेकथंचन ॥ आज्यहोमः
समिद्धेऽग्नौप्रायश्चित्तंविधीयते २६ पारिवित्यंतुपतितेनास्तिप्रव्रजितेतथा ॥ भिक्षितेपारदार्यंचतद्धर्मस्यनदूषकम् २७ वृथापशुसमालंभेनैवकुर्या
न्नकारयेत् ॥ अनुग्रहःपशुनांहिसंस्कारोविधिनोदितः २८ अनर्हेब्राह्मणेदत्तमज्ञानात्तदूषकम् ॥ सत्काराणांतथातीर्थेनित्यंवाप्रतिपादनम् २९
स्त्रियास्तथाऽपचारिण्यानिष्कृतिःस्याददूषिका ॥ अपिसापूयतेतेनननुभर्ताप्रदुष्यति ३० तत्त्वंज्ञात्वातुसोमस्यविक्रयःस्याददोषवान् ॥ असमर्थ
स्यमृत्यस्यविसर्गःस्याददोषवान् ॥ वनदाहोगवामर्थेक्रियमाणोनदूषकः ३१

दिष्टः २० । २१ गुर्वर्थगुर्वज्ञया २२ । २३ । २४ । २५ व्रतंनावर्ततेपुनरुपनयनंनकर्तव्यमित्यर्थःआज्यहोमः पुनर्मांमैत्रिवाद्रियाप्रतिमंत्रेण २६ पतितेज्येष्ठभ्रातरि भिक्षितेधर्मार्थ
मपिरेतःसिचेतिस्त्रियाप्रार्थितेसति २७ वृथाश्राद्धादिनिमित्तंविना संस्कारःपावित्र्यं । 'योयजेताश्वमेधेनमासिमासिशतंसमाः ॥ मांसानिचनस्वादेतद्वयमेतत्समंस्मृतम्'इतिस्मृतेः २८
तीर्थेसत्काराणामज्ञानादप्रतिपादनमपिनदूषकं २९ अपचारिण्याःव्यभिचारिण्याःनिष्कृतिःभिक्षरणंदासीवदन्नाच्छादनमात्रेणदूरस्थापनं तयासहरतिभोजनादिवर्जनंचेत्यर्थः ३०
सोमस्यतत्त्वंअनेनतृप्तादेवामनुष्यान्कामैरभिवर्षतीतिलोकद्वयोपकारणकोऽयंसोमइति ३१

१२ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नी०भारतमावदीपिचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ साधारणानिप्रायश्चित्तान्नितावदाह तपसेति तपसाहृच्छंक्षांद्रायणादिना । कर्मणायज्ञादिना प्रदाने
नमवादीनां पुनातिशोधयति १ स्वकर्मकृदासादिरहितः २ कर्मब्रह्महत्यां ३ लक्ष्यइतिकामकारविषयेविदुषांप्रायश्चित्तोपदेष्टृणांआत्मनोवाइच्छयावेदुष्येसति अकामतस्त्वाह त्रिरित्यादिना
४ आवाक्शिराःयंकंचिद्वेदंजपन्योजनानांशतंत्रिंजेत् शतत्रययोजनंपादचारेणतीर्थयात्रायविदंजपन्मुच्यतइत्यर्थः ५ । ६ कृच्छ्रमोजीकृच्छ्रीत्यासातत्येनमुंजानः । 'अहंप्रातह्यहंसायं
अहमद्याद्याचितं । अहंपरंचनाश्रीयात्'इतिविधिनाएकैकःकृच्छ्रोद्वादशदिनात्मकोत्तमः मासेमासेइतितस्यैवातिदेशः सप्ताहंप्रातःसप्ताहंसायंसप्ताहमयाचितंसप्ताहमनशनंविषमेपुमासेषु

उक्तान्येतानिकर्माणियानिकुर्वन्नदुष्यति ॥ प्रायश्चित्तानिवक्ष्यामिविस्तरेणैवभारत ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिप्रायश्चि
त्तीयेचतुस्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ तपसाकर्मणांचैवप्रदानेनचभारत ॥ पुनातिपापंपुरुषःपुनश्चेन्नप्रवर्तते १ एककालंतुभुंजीतचर
न्मैक्ष्यंस्वकर्मकृत ॥ कपालपाणिःखट्वांगीब्रह्मचारीसदोत्थितः २ अनसूयुरघःशायीकर्मलोकेप्रकाशयन् ॥ पूर्णैर्द्वादशभिर्वर्षैर्ब्रह्महाविप्रमुच्यते ३ लक्ष्यःश
स्त्रमृतांवास्याद्विदुषामिच्छयाऽऽत्मनः ॥ प्रास्येदात्मानमग्नौवासमिद्धेत्रिरवाक्शिराः ४ जपन्वान्यतमंवेदंयोजनानांशतंत्रिंजेत् ॥ सर्वस्वंवावेदविदेब्राह्मणायो
पपादयेत् ५ धनंवाजीवनायालं गृहंवासपरिच्छदं ॥ मुच्यतेब्रह्महत्यायागोसागोब्राह्मणस्यच ६ षड्विंशैःकृच्छ्रमोजीब्रह्महापूयतेनरः ॥ मासेमासेसमश्रंस्तु
त्रिभिर्वर्षैःप्रमुच्यते ७ संवत्सरेणमासाशीपूयतेनात्रसंशयः ॥ तथैवोपवसन्नराजन्स्वल्पेनापिप्रपूयते ८ ऋतुनाचाश्वमेधेनपूयतेनात्रसंशयः ॥ येचाप्यवभृ
थस्नाताःकेचिदेवंविधानराः ९ तेसर्वेधूतपाप्मानोभवंतीतिपराश्रुतिः ॥ ब्राह्मणार्थेहतोयुद्धेमुच्यतेब्रह्महत्याया १० गवांशतसहस्रंतुपात्रेभ्यःप्रतिपादयेत् ॥
ब्रह्महाविप्रमुच्येतसर्वपापेभ्यएवच ११ कपिलानांसहस्राणियोदद्यात्पंचविंशतिं ॥ दोग्घ्रीणांसचपापेभ्यःसर्वेभ्योविप्रमुच्यते १२ गोसहस्रंसवत्सानांदोग्घ्रीणां
प्राणसंशये ॥ साधुभ्योवैदरिद्रेभ्योदत्त्वासुच्येतकिल्वपात् १३ शतंवैयस्तुकांवाजान्ब्राह्मणेभ्यःप्रयच्छति ॥ नियतेभ्योमहीपालसचपापात्प्रमुच्यते
४१ मनोरथंतुयोदद्यादेकस्माअपिभारत ॥ नकीर्तयेतदत्वायःसचपापात्प्रमुच्यते १५ सुरापानंसकृत्त्वायोऽग्निवर्णांसुरांपिबेत् ॥ सपावयत्यथात्मान
मिहलाकेपरत्रच १६ मरुप्रपातंप्रपतन्ज्वलनंवासमाविशन् ॥ महाप्रस्थानमातिष्ठन्मुच्यतेसर्वकिल्वपैः १७ बृहस्पतिसवनेद्वासुरापोब्राह्मणःपुनः ॥
समितिंब्राह्मणोमच्छेदितिवैब्रह्मणःश्रुति १८

सएवाष्टाहक्रमेणसमेपुमासेषुप्रकारएवंवर्षत्रयमितिद्वितीयः * मासाशीति मासंसायंमासंप्रातर्मासमयाचितंमासमुपवासइतिक्रमेणवर्षवानयेत् मासाधिकेनस्वल्पेनापिकालेनोपवसन्नजलमात्रे
णवर्तयन्मुच्यते * 'सर्वपाप्मानंतरतितरतिब्रह्महत्यायोश्वमेधेनयजेत्'इतिश्रुतिः ९ । १० । ११ । १२ । १३ कांवाजान्जात्यश्वान् कंबुदेशजान् १४ मनोरथंवाच्छित्तं गृहक्षेत्रादि १५ । १६
मरुप्रपातंनिर्जलदेशेपर्वताप्रात्पतनं महाप्रस्थानंकेदारेहिमवदारोहणं १७ समितिंमच्छेदित्यस्यानिष्ठापःसन्नब्रह्मणःसभामारोतुंयोमयोभवतीत्यर्थः १८

म.भा.टी.
॥३०॥

१९ शोफंशिश्रं २० यत्तास्त्यक्ताहारविहाराः युक्तेष्वेवपापेषुस्तुमुच्यंते २१ महाव्रतंमासमात्रंजलस्यापित्यागः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ कृच्छ्रादिति एतच्चण्डेष्टस्यापिदाराभिहोत्रक
रणानंतरंद्रष्टव्यं २७ तेनकनिष्ठेननिवेश्यंविवाहांतरंकर्तव्यं अन्यथाशुद्धिर्नास्तीत्यर्थः २८ अंतराभोजनंधारणापारणव्रतेनमासचतुष्टयकृतेनशुद्ध्यंतिमहापापयोगे २९ अन्यत्रतुसकृद्व्यभिचारमात्रे
मानसिकेवाआह स्त्रियइति ३० प्रसंगाद्भ्राजणशुद्धिमाह पादजेति शूद्रस्यउच्छिष्टकांस्यंपात्रंतथातदेवगवाघ्रातंतयागंशुषपात्रंवाद्यगस्यापिपूतानिदशभिःशोधनैःशुद्धयंतितानिचपंचगव्येनमृतो
यैर्मस्मनाऽऽस्त्रेनवह्निनेति ३१ । ३२ विधीयतेपादःपादोपकृष्टइत्यर्थः वैश्यस्यद्विपादः शूद्रस्यपञ्चमात्रः घर्मःशौचादिः प्राश्चितादेराधिकस्याविधानात् ३३ । ३४ । ३५ एषइति भस्मसाहच
भूमिप्रदानंकुर्याद्यःसुरांपीत्वाविमत्सरः ॥ पुनर्नचपिवेद्राजन्संस्कृतःसचशुध्यति १९ गुरुतल्पीशिलांतप्तामायसीमभिसंविशेत् ॥ अवकृत्यात्मनःशोफंप्रवजे
दूर्ध्वदर्शनः २० ॥ शरीरस्यविमोक्षेणमुच्यतेकर्मणोऽशुभात् ॥ कर्मभ्योविप्रमुच्यंतेयत्ताःसंवत्सरंस्त्रियः २१ महाव्रतंचरेद्यस्तुदद्यात्सर्वस्वमेवतु ॥ गुर्वेधंवाह
तौयुद्धेसमुच्येत्कर्मणोऽशुभात् ॥ २२ अमृततेनोपवर्तीचेत्प्रतिरोद्धागुरोस्तथा ॥ उपाहृत्यप्रियंतस्मैतस्मात्पापात्प्रमुच्यते २३ अवकीर्णनिमित्ततुब्रह्महत्याव्रतं
चरेत् ॥ गोचर्मवासाःषण्मासांस्तथामुच्येतकिल्बिषात् २४ परदारापहारीतुपरस्यापहरन्वसु ॥ संवत्सरंव्रतीभूत्वातथामुच्येतकिल्बिषात् २५ घनंतुयस्या
पहरेत्सस्मैदद्यात्समंवसु ॥ विविधेनाभ्युपायेनतदामुच्येतकिल्बिषात् २६ कृच्छ्राद्दशरात्रेणसंयतात्माव्रतेस्थितः ॥ परिवेत्ताभवेत्पूतःपरिवित्तिस्तथैवच
२७ निवेश्यंतुपुनस्तेनसदातारयतापितृन् ॥ नतुस्त्रियाभवेदोषोनतुसातेनलिप्यते २८ भोजनंह्यंतराशुद्धंचातुर्मास्येविधीयते ॥ स्त्रियस्तेनप्रशुध्यंतिइति
घर्मविदोविदुः २९ स्त्रियस्त्वाशंकिताःपापानोपगम्याविजानता ॥ रजसाताविशुध्यंतेभस्मनाभाजनंयथा ३० पादजोच्छिष्टकांस्यंयद्गवाघ्रातमथापिवा ॥
गंडूषोच्छिष्टमपिवाविशुध्येदशभिस्तुतत् ३१ चतुष्पात्सकलोघर्मोब्राह्मणस्यविधीयते ॥ पादावकृष्टोराजन्येतथाघर्मोविधीयते ३२ तथावैश्येचशूद्रेच
पादःपादोविधीयते ॥ विद्यादेवंविधेनैषांगुरुलाघवनिश्चयम् ३३ तिर्यग्योनिवधं कृत्वाहृमांश्छित्त्वेतरान्वहून् ॥ त्रिरात्रंवायुमक्षःस्यात्कर्मचप्रथयन्नरः
३४ अगम्यागमनेराजन्प्रायश्चित्तंविधीयते ॥ आर्द्रवस्त्रेणषण्मासान्विहार्यंभस्मशायिना ३५ एषएवतुसर्वेषामकार्याणांविधिर्भवेत् ॥ ब्रह्मणोक्तेनवि
धिनादृष्टांतागमहेतुभिः ३६ सावित्रीमप्यधीयात्शुचौदेशेमिताशनः ॥ अर्हिसोमंदकोऽजल्पोमुच्यतेसर्वकिल्बिषैः ३७ अहःसुसततंतिष्ठेदभ्याकाशं
निशांस्वपन् ॥ त्रिरह्नित्रिर्निशायांचसवासाजलमाविशेत् ३८

यांश्छित्तरुद्रीयजपोप्यऽत्रद्रष्टव्यः यदाहवृद्धशात्तातपः । 'मद्यंपीत्वागुरुदारांश्चगत्वास्तेयंकृत्वाब्रह्महत्यांचकृत्वा ॥ भस्मच्छत्रोभस्मशय्यांशयानोरुद्राध्यायीमुच्यतेसर्वपापैः'इति । पापानांमो
रवलाघवानुसारेणदीक्षासंवत्सरंषण्मासंत्रिमासंमासंद्वादशाहमितियथायोग्यंज्ञेया । तत्रयथाकृष्णमाहोमे योयोनोरैतःक्षिचतीतिपारदार्यप्रकृत्य वर्षमासचतुर्विंशतिरात्रद्वादशरात्रपञ्च
त्रिरात्रपञ्चाउक्ताः । यावदेनोदीक्षामुपैतीतिचपापानुसारिस्वदीक्षायामुक्तंदृष्टांतेनसर्वत्रबोध्यं । दृष्टांतुमृतोयभागमस्तत्रोक्तेहेतुभिर्यावदेनइत्याद्यैः ३९ भेदइवमंदकः रागद्वेषमानाप
मानशून्यः अजल्पइतिच्छेदः ३७ तिष्ठेदित्युपवेशनादेव्यादृष्टिः अभ्याकाशंनिरावरणेस्वच्छिलादी अहःसुइतिवहुवचनादिनाऽपिपापानुसारेणज्यवराणामह्रागणनाकल्पनीया ३८

॥३०॥

३९ यत्रपुण्येपापेवाःतिरिच्येतयोधिकोभवति सइतरेणेतरदभिभूयातिरिक्तस्यफलंमुक्तइत्यर्थः ४० । ४१ । ४२ व्रतादिरूपंप्रायश्चित्तंमहापातकवर्जंज्ञेयम् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७
४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावादीपेपंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ७ ॥ किंभक्ष्यमिति १ । २ प्रजापतिमनुष्य ३ कथंकेनप्रकारेण

स्त्रीशूद्रंपतितंचापिनाभिभाषेद्भ्रतान्वितः ॥ पापान्यज्ञानतःकृत्वामुच्येदेवंव्रतोद्विजः ३९ शुभाशुभफलंप्रेत्यलभतेभूतसाक्षिकम् ॥ अतिरिच्येतयोयत्रतत्क
र्त्तलभतेफलम् ४० तस्माद्दानेनतपसाकर्मणाचफलंशुभम् ॥ वर्धयेदशुभं कृत्वायथास्यादतिरेकवान् ४१ कुर्याच्छुभानिकर्माणिनिवर्तेत्पापकर्मणः ॥ दद्यान्नि
त्यंचवित्तानितथामुच्येतकिल्बिषात् ४२ अनुरूपंहिपापस्यप्रायश्चित्तमुदाहृतम् ॥ महापातकवर्जंतुप्रायश्चित्तंविधीयते ४३ भक्ष्याभक्ष्येषुचान्येषुवाच्या
वाच्येतथैवच ॥ अज्ञानज्ञानयोरानुविहितान्यनुजानतः ४४ जानतातु कृतं पापं गुरुसर्वं भवत्युत ॥ अज्ञानात्स्वल्पकोदोषः प्रायश्चित्तं विधीयते ४५ शक्य
तेविधिनापापंयथोक्तेनव्यपोहितुम् ॥ आस्तिकेश्रद्धधानेचविधिरेषविधीयते ४६ नास्तिकाश्रद्धधानेषुपुरुषेषुकदाचन ॥ दंभद्वेषप्रधानेषुविधिरेषनदृश्यते
४७ शिष्टाचारश्चशिष्टश्चघर्मोघर्मभृतांवर ॥ सेवितव्योनरव्याघ्रप्रेत्येहचसुखेप्सुना ४८ सराजन्मोक्षयसेपापात्तेनपूर्णेनहेतुना ॥ प्राणार्थंवाधनेनैषामथवातृप
कर्मणा ४९ अथवातेष्टणाक्वाचित्प्रायश्चित्तंचरिष्यसि ॥ मात्वेवानार्यजुष्टेनमन्युनानिधनंगमः ५१ ॥ वैशंपायानउवाच ॥ एवमुक्तोभगवताधर्मराजोयुधि
ष्ठिरः ॥ चिंतयित्वासुहृतेनप्रत्युवाचतपोधनम् ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणि प्रायश्चित्तपंचत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ किंभक्ष्यंचाप्यभक्ष्यंचकिंचदयंप्रशस्यते ॥ किंचपात्रमपात्रंवातन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ व्यासउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरा
तनम् ॥ सिद्धानांचैवसंवादंमनोश्चैवप्रजापतेः २ ऋषयस्तुव्रतपराःसमागम्यपुराविभुम् ॥ धमपप्रच्छुरासीनमादिकालेप्रजापतिम् ३ कथमन्नंकथंपात्रंदान
मध्ययनंतपः ॥ कार्याकार्यंचयत्सर्वंशंसवैत्वंप्रजापते ४ तैरेवमुक्तोभगवान्मनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ शश्रूषध्वंयथावृत्तंधर्मंव्याससमासतः ५ अनादेशेजपोहो
मउपवासस्तथैवच ॥ आत्मज्ञानंपुण्यनद्योयत्रप्रायश्चित्तपराः ६ अनादिष्टंतथैतानिपुण्यानिधरणीभृतः ॥ सुवर्णप्राशनमपिरत्नादिस्नानमेवच ७ देवस्थाना
भिगमनमाज्यप्राशनमेवच ॥ एतानिमेध्यंपुरुषंकुर्वंत्याशुनसंशयः ८ नगर्वेणभवेत्प्राज्ञःकदाचिदपिमानवः ॥ दीर्घमायुरथेच्छन्दित्रिरात्रंचोष्णपोभवेत् ९

अन्नमदनीयंकिंद्रव्यकंकर्तव्यमित्यर्थः ४ व्यासोविस्तरः ९ अनादेशोविशेषतोऽनुक्तेदोषयत्रदेशेत्पराःजपादिपराः प्रायःबहुशःसंति सोऽपिगंगादिवत्पावनइत्यर्थः । यत्रोपायाइतिपाठेस्पष्टोर्थः
६ तथाजपादिवत् पुण्यान्येतानिवक्ष्यमाणानि धरणीभृतःपर्वताब्रह्मगिरिप्रभृतयः आदिपदात्सुवर्णस्नानादि अनादिष्टंप्रायश्चित्तंसामान्यमित्यर्थः ७ । ८ गर्वेणयुक्तोभवेत्पूजानावगणयेत् अव
गणनेषुत्रिरात्रमुष्णपोभवेदितिपठकृच्छ्रवर्मशास्त्रोक्तं कुर्यादित्यर्थः । भवेदित्यत्रपिबेदितिपाठंप्रकल्प्यसुरामित्यध्याहृत्यसुरानपिषेत् । पानेतूष्णपोभवेत्सुरामेवोष्णांकृत्वापिबेदितिकेचिद ९

तपउपवासादि १० आदानंस्तेयं आवास्यकोऽवस्याविशेषमवः प्राणात्ययादावधर्मस्यापिस्तेयादेर्धर्मत्वमिदं ११ वैदिक्यौप्रवृत्त्यप्रवृत्तीमर्थत्वात्तत्त्वप्रदे लोकि
क्यौतुतेभुमेचेष्टमफलेअशुमेचेदशुमफलेइत्याहद्वाभ्यां द्विविधाविति १२ एतयोर्लौकिकयोःफलेअपिकारणानुरूपेइत्यर्थः १३ देवसुकंशास्त्रीयंकर्म प्राणोजीवनं एतेषांचतुर्गामपेक्षापूर्वार्थकिंचित्
क्रियतेतद्दशुमानानीचानामपिपुंसांतस्यफलंशुभंभवति १४ ऊर्ध्वमिति सत्यपिसंदेहेयल्लोकविगानपरिहारार्थकृतंनित्यादियच्चकेवलंदृष्टार्थकृतंइत्येनादितत्रोभयत्रापि १५ क्रोधादिनायन्मनसः

अदत्तस्यानुपादानंदानमध्ययनंतपः ॥ अहिंसासत्यमक्रोधइज्याधर्मस्यलक्षणम् १० सएवधर्मःसोऽधर्मोदेशकालेप्रतिष्ठितः ॥ आदानमनृतंहिंसाधर्मोह्याव
स्थिकःस्मृतः ११ द्विविधौचाप्युभावेतौधर्माधर्मौविजानताम् ॥ अप्रवृत्तिःप्रवृत्तिश्चद्वैविध्यंलोकवेदयोः १२ अप्रवृत्तेरत्यर्थत्वमर्थत्वंकर्मणःफलम् ॥ अशुभ
स्याशुभंविद्याच्छुभस्यशुभमेवच ॥ एतयोश्चोभयोःस्यातांशुभाशुभतयातथा १३ दैवंचदेवसंयुक्तंप्राणश्चप्राणदश्चह ॥ अपेक्षापूर्वकरणादशुभानांशुभंफलम्
१४ ऊर्ध्वंभवतिसंदेहादिहृष्टार्थमेवच ॥ अपेक्षापूर्वकरणात्प्रायश्चित्तंविधायिते १५ क्रोधमोहकृतेचैवदृष्टांतागमहेतुभिः ॥ शरीराणामुपकृशोमनसश्चप्रियाप्रिये ॥
तदौषधैश्चमंत्रैश्चप्रायश्चित्तैश्चशाम्याति १६ उपवासमेकरात्रंदंडोत्सर्गेनराधिपः ॥ विशुद्धचेदात्मशुद्धचर्थत्रिरात्रंतुपुरोहितः १७ क्षयंशोकंप्रकुर्वाणोनाम्रियेतयदा
नरः ॥ शस्त्रादिभिरुपाविष्टस्त्रिरात्रंतत्रनिर्दिशेत् १८ जातिश्रेण्यधिवासानांकुलधर्माश्चसर्वतः ॥ वर्जयंतिचयेधर्मतेषांधर्मो नविद्यते १९ दशवावेदशास्त्रज्ञास्त्रयो
वाधर्मपाठकाः ॥ यद्भूयुःकार्यउत्पन्नेसधर्मोधर्मसंशये २० अनङ्गान्मृत्तिकाचैवतथाक्षुद्रपिपीलिकाः ॥ श्लेष्मातकस्तथाविप्रैरभक्ष्यंविषमेवच २१ अभक्ष्याब्राह्म
णैर्मत्स्याःश्लैर्नैवेविवर्जिताः ॥ चतुष्पात्कच्छपादन्योमंजूकाजलजाश्वये २२ भासाहंसाःसुपर्णाश्चक्रवाकाःप्लवावकाः ॥ काकोमहुश्चगृध्रश्चश्येनोलूकस्त
थैवच २३ कव्यादादंश्रिणःसर्वेचतुष्पात्पक्षिणश्चये ॥ येषांचोभयतोदंताश्चतुर्दंश्रश्चसर्वशः २४ एडकाश्चखरोश्रीणांसूतिकानांगवामपि ॥ मानुषीणांमृगीणांच
नपिवेद्ब्राह्मणःपयः २५ प्रेतान्सूतिकानंचयच्चकिंचिदनिर्दशम् ॥ अभोज्यंचाप्यपेयंचधेनोर्दुग्धमनिर्दशम् २६ राजानंतेजआदत्तेशुद्रानंब्रह्मवर्चसम् ॥ आयुः
सुवर्णकारान्नमवीरायाश्चयोषितः २७ विष्ठावार्धुषिकस्यान्नंगणिकान्नमथेंद्रियम् ॥ मृष्यंतियेचोपपत्तिंस्त्रीजितान्नंचसर्वशः २८

प्रियमप्रियंकृतंतत्रदृष्टांतागमहेतुभिःपूर्वोक्तैर्यावेदनइत्याद्यैःप्रमाणैर्देहस्यशोषणमुपवासादिकंप्रायश्चित्तंकर्तव्यं । औषधैर्हविष्याशनैः मंत्रैश्चपवित्रजपैः चादन्यदपितीर्थादनश्रमादिभिस्तत्पापं
शाम्यतीतिसार्धं १६ । १७ क्षयंपुत्रादिमरणनिमित्तमात्मवधार्थंप्रवृत्तोनम्रियेतचेत्त्रिरात्रमुपवासंचरेत् १८ जातिर्ब्राह्मणत्वादिः श्रेणीगृहस्थादीनांपंक्तिः अधिवासोजन्मभूमिः जात्यादिधर्मा
श्चयेवर्जयंतितेषांधर्मःप्रायश्चित्तादिस्वरूपोनविद्यते १९ पाठकाःशोधकाः विचारकाइतियापत् कार्यंप्रायश्चित्तानिमित्तेदोषे २० अभक्ष्यानाहचतुर्भिः अनङ्गानिति २१ । २२ । २३ । २४
एडकाभेषी सूतिकानामनिर्दशानां २५ अभोज्यंपायसाद्यंतर्गतं २६ अवीरायाःपतिपुत्रहीनायाः २७ इन्द्रियंशुक्रं गणिकादित्रयानामन्नं २८

दीक्षितस्यअग्नीषोमीयवपाहोमात्प्राहूनभोक्तव्यं कदर्योघनव्ययमयाद्भोगत्यागहीनः २९ रक्षिणोग्रामपालकस्य सीमादिरक्षिणोवा ३० । ३१ शोषितंकुटुंबायाऽदत्त्वात्मार्षरक्षितं ३२ धाना
मृष्टयवाः करंभादधिसक्तवः सक्त्वादीनांकिारानष्टाःसक्त्वादयः कृसरंतिलमिश्रओदनः वृथाकृताःदेवताद्युद्देशंविनाकृताः ३३ चातपेयाःपीयूषादयः ३४ । ३५ । ३६ हासकेषुपरिहासपरे
दीक्षितस्यकदर्यस्यक्रतुविक्रयिकस्यच ॥ तक्ष्णश्चर्माविकर्तुश्चपुंश्चल्यारजकस्यच २९ चिकित्सकस्ययज्ञान्नमभोज्यंरक्षिणस्तथा ॥ गणग्रामाभिश्चस्तानारंगस्त्री
जीविनांतथा ३० परिवर्तिनांपुंसांचवंदित्युतविदांतथा ॥ वामहस्ताहृतंचान्नंभक्तंपर्युषितंचयत् ३१ सुरानुगतमुच्छिष्टमभोज्यंशोषितंचयत् ॥ पिष्टस्यचेक्षुशा
कानांविकाराःपयसस्तथा ३२ सकुधानाकरंभाणांनोपभोग्याश्चिरस्थिताः ॥ पायसंकृसरंमांसमपूपाश्चवृथाकृताः ३३ अपेयाश्चाप्यभक्ष्याश्चब्राह्मणैर्गृहमेधि
भिः ॥ देवानृषीन्मनुष्यांश्चापितृन्गृह्याश्चदेवताः ३४ पूजयित्वाततःपश्चाद्गृहस्थोभोक्तुमर्हति ॥ यथाप्रव्रजितोभिष्कुस्तथैवस्वेष्टहेवसेत् ३५ एवंवृत्तःप्रियेर्दारैः
संवसन्धर्ममाप्नुयात् ॥ नदद्याद्यशसेदानंनभयान्नोपकारिणे ३६ ननृत्यगीतशिलिषुहासकेषुचधार्मिकः ॥ नमत्तेचैवोनमतेनस्तेनेनचकुत्सके ३७ नवाग्धीनेवि
वर्णेवानांगहीनेनवामने ॥ नदुर्जनेदोष्कुलेवावतैर्योवानसंस्कृतः ३८ नश्रोत्रियमृतेदानंब्राह्मणेब्रह्मवर्जिते ॥ असम्यक्त्रैवयदत्तमसम्यक्चप्रतिग्रहः ॥ उभयंस्या
दनर्थायदातुरादातुरेवच ३९ यथाखादिरमालंब्याशिलांवाऽप्यर्णवंतरन् ॥ मज्जेतमज्जतस्तद्गृहातायश्चप्रतिग्रही ४० काष्ठैरार्द्रैर्यथावह्निरुपस्तीर्णो नदीप्यते ॥
तपःस्वाध्यायचारित्रैरेवंहीनःप्रतिग्रही ४१ कपालेयद्ददापःस्युःश्वदृत्तौचयथापयः ॥ आश्रयस्थानदोषेणवृत्तहीनेतथाश्रुतम् ४२ निर्मत्रोनिर्वृतोयःस्यादशा
स्त्रज्ञोऽनसूयकः ॥ अनुक्रोशात्प्रदातव्यंहीनेष्वव्रतिकेषुच ४३ नैवेदेयमनुक्रोशादीनार्तातुरकेष्वपि ॥ आप्ताचरितइत्येवधर्मइत्येववापुनः ४४ निष्का
रणंस्मृतंदत्तंब्राह्मणेब्रह्मवर्जिते ॥ भवेदपात्रदोषेणनचात्रास्तिविचारणा ४५ यथादारुमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ ब्राह्मणश्चानधीयानस्त्रयस्तेनामविभ्राति
४६ यथाषंडोऽफलःस्त्रीषुयथागौर्गविचाफला ॥ शकुनिर्वाप्यपक्षःस्यान्निर्मत्रोब्राह्मणस्तथा ४७ ग्रामधान्यंयथाशून्यंयथाकूपश्चनिर्जलः ॥ यथाहुतमनग्नौचत्
थैवस्यान्निराकृतौ ४८ देवतानांपितृणांचहव्यकव्यविनाशकः ॥ शत्रुर्थहरोमूर्खो नलोकांप्राप्तुमर्हति ४९ एतत्तेकथितंसर्वयथावृत्तंयुधिष्ठिर ॥ समासेनमहद्वये
तच्छ्रोतव्यंभरतर्षभ ५० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां०रा०व्यासवाक्येष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामिभगवन्
विस्तरेणमहामुने ॥ राजधर्मान्द्विजश्रेष्ठचातुर्वर्ण्यस्यचाखिलान् १

पुमंहेषु ३७ वाग्धीनेमूकेमूर्खेवा ३८ । ३९ । ४० । ४१ श्वदृत्तौशुनकचर्ममयेकोशे ४२ अनसूयकोगुणेषुदोषारोपमकुर्वन् अनुक्रोशाहयया ४३ आप्ताचरितइष्टकारीतिबुद्ध्याधर्मबुद्ध्यावा
निर्मन्त्रेनदेयमित्याह नवाशति ४४ अत्रैवहेतुमाह निष्कारणमिति निष्कारणानिष्फलं दोषेणयुक्तइतिशेषः ४५ । ४६ । ४७ निराकृतौमूर्खे ४८ । ४९ । ५० ॥ इतिशांतिपर्व
णिरा०नीलकण्ठीयेभा०षट्त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ श्रोतुमिच्छामि १

आपत्सुचयथानीतिः प्रणेतव्याद्विजोत्तम ॥ धर्म्यमालक्ष्यपंथानंविजयेयंकथंमहीम् २ प्रायश्चित्तकथाहोषामध्याभक्ष्यविवर्जिता ॥ कौतूहलानुप्रवणाहर्षज
नयतीवमे ३ धर्मचर्याचराज्यंचनित्यमेवविरुध्यते ॥ एवंमुह्यतिमेचेतश्चित्तयानस्यनित्यशः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमुवाचमहाराजव्यासोवेदविदां
वरः ॥ नारदंसमभिप्रेक्ष्यसर्वज्ञानांपुरातनम् ५ श्रोतुमिच्छसिचेद्धर्मनिखिलेननराधिप ॥ प्रैहिभीष्ममहाबाहोवृद्धं कुरुपितामहम् ६ सतेधर्मरहस्येषुसंशया
न्मनसिस्थितान् ॥ छेत्ताभागीरथीपुत्रःसर्वज्ञःसर्वधर्मवित् ७ जनयामासयं देवीदिव्यात्रिपथगानदी ॥ साक्षाद्दर्शयोदेवान्सर्वानिन्द्रपुरोगमान् ८ बृहस्पतिपु
रोगांस्तुदेवर्षीनसकृत्प्रभुः ॥ तोषयित्वापचारेणराजनीतिमधीतवान् ९ उशनवेदयच्छास्त्रंयज्ञदेवगुरुर्द्विजः ॥ यज्ञधर्मसवैयाख्यंप्राप्तवान्कुरुसत्तमः १० भा
र्गवाच्चयवनाच्चापिवेदानंगोपवृंहितान् ॥ प्रतिपेदेमहाबाहुर्वसिष्ठाच्चरितव्रतः ११ पितामहसुतंज्येष्ठं कुमारं दीप्ततेजसम् ॥ अध्यात्मगतितत्त्वज्ञमुपाशिक्षतयः
पुरा १२ मार्कंडेयमुखात्कृत्स्नंयतिधर्ममवाप्तवान् ॥ रामादस्त्राणेशक्राच्चप्राप्तवान्पुरुषर्षभः १३ मृत्युरात्मेच्छयायस्यजातस्यमनुजेष्वपि ॥ तथाऽनपत्य
स्यसतःपुण्यश्लोकादिविश्रुताः १४ यस्यब्रह्मर्षयःपुण्यानित्यमासन्सभासदः ॥ यस्यनाविदितंकिंचिज्ज्ञानयज्ञेषुविद्यते १५ सतेवक्ष्यतिधर्मज्ञःसूक्ष्मधर्मार्थं
तत्त्ववित् ॥ तमभ्येहिपुराप्राणान्सविमुंचतिधर्मवित् १६ एवमुक्तस्तुकैतेयोदीर्घप्रज्ञोमहामतिः ॥ उवाचवदतांश्रेष्ठंव्यासंसत्यवतीसुतम् १७ ॥ युधिष्ठिरउ
वाच ॥ वैशंपायनहृत्कृत्वाज्ञातीनांरोमहर्षणम् ॥ आगस्कृत्सर्वलोकस्यपृथिवीनाशकारकः १८ घातयित्वातमेवाजौछलेनाजिह्वयोधिनाम् ॥ उपसंप्रष्टुमर्हामि
तमहंकेनहेतुना १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तंनृपतिश्रेष्ठंचातुर्वर्ण्यंहितेप्सया ॥ पुनराहमहाबाहुर्दुःश्रेष्ठोमहामतिः २० ॥ वासुदेवउवाच ॥ नेदानी
मतिनिर्वंधंशोकेत्वंकर्तुमर्हसि ॥ यदाहभगवान्व्यासस्तत्कुरुष्वनृपोत्तम २१ ब्राह्मणास्त्वामहाबाहोभ्रातरश्चमहौजसः ॥ पर्जन्यमिवधर्मातिनाथमानाउपासते
२२ हतशिष्टाश्वराजानःकृत्स्नंचैवसमागतम् ॥ चातुर्वर्ण्यमहाराजराष्ट्रंतेकुरुजांगलम् २३ प्रियार्थमपिचैतेषांब्राह्मणानांमहात्मनाम् ॥ नियोगादस्यचगुरो
र्व्यासस्यामिततेजसः २४ सुहृदामस्मदादीनांद्रौपद्याश्चपरंतप ॥ कुरुप्रियममित्रप्रलोकस्यचहितंकुरु २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसकृष्णेनराजा
राजीवलोचनः ॥ हितार्थंसर्वलोकस्यसमुत्स्थौमहामनाः २६ सोऽनुनीतो नरव्याघ्रविष्टरश्रवसास्वयम् ॥ द्वैपायनेनचतथादेवस्थानेनजिष्णुना २७ एतै
श्चान्यैश्ववहुभिरनुनीतोयुधिष्ठिरः ॥ व्यजहान्मानसंदुःखंसंतापंचमहायशाः २८

विमुंचतिविमोक्षयति ततःपुरा १५ । १७ वैशंपायनउवाच

१८ उपसंप्रष्टुमुपागत्यसन्विक्रमं १९ । २० । २१ नाथमानाःयाचमानाः उपासतइत्युत्तरत्रापियोज्यम् २२ । २३ । २४।२५ । २६ । विष्टरश्रवसाविष्णुना २७ संतापंशारीरतापम् २८

वाक्यानिवेदावयवाः । निधिस्तदर्थोविचारग्रंथोमीमांसा । अन्यदपिच्युतंश्रव्यंतीतिज्ञास्त्रादितत्रविशारदःऊहापोहकुशलः । व्यवस्यकर्तव्यमर्थनिश्चित्य २९ । ३० । ३१ ततइति गोभिर्ब
लीवदैःएतस्माल्लिगाद्रम्यतेयत्पुरप्रवेशेप्रथमंगोरथेनप्रवेष्टव्यमिति । मंत्राल्लिगादप्येतद्रम्यते । 'संगोभिरांगिरसोनक्षमाणोमगइवेदयमणनिनाय ॥ जनेमित्रोनदंपतीअनकीवृहस्पतेवाजयाशू
रिवाजौ'अस्यार्थः हेवृहस्पतेवृहस्पतिस्तुल्यहेपुरोहित अंगिरसोवृहस्पतिः गोभिर्वृषैःरथमित्यर्थात् संनक्षमाणःरथस्यसंनहनंकरिष्यन् यकारलोपार्थः अर्थमणं देवंमगइवषड्विधमैश्वर्यमिवाग्निनाय
प्रापितवान् तत्रदृष्टांतःजनेइति नकारउपमार्थयथाजनेलोकेभिःसखादंपतीअनकिअन्योन्यसंबद्धेसकरोतिएवंनगरगतामैश्वर्यलक्ष्मींपरिणेप्यन्गोरथेननगरंप्रवेशयेद्राजानंपुरोहितः । एवंजयल

श्रुतवाक्यःश्रुतनिधिःश्रुतश्रव्यविशारदः ॥ व्यवस्यमनसःशांतिमगच्छत्पांडुनंदनः २९ सतैःपरिवृतोराजानक्षत्रैरिवचंद्रमाः ॥ घृतराष्ट्रपुरस्कृत्यस्वपुरंप्रविवे
शह ३० प्रविविष्टुःसधर्मज्ञःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अर्चयामासदेवांश्चब्राह्मणांश्चसहस्रशः ३१ ततो नवरथंशुभ्रं कंबलाजिनसंवृतम् ॥ युक्तंषोडशभिर्गोभिःपांडुरैः
शुभलक्षणैः ३२ मंत्रैरभ्यर्चितंपुण्यैःस्तूयमानश्चवंदिभिः ॥ आरुरोहयथादेवःसोमोऽमृतमयंरथम् ३३ जग्राहरश्मीन्कौतेयोभीमोभीमपराक्रमः ॥ अर्जुनःपां
डुरंछत्रंधारयामासभानुमत् ३४ ध्रियमाणंचतच्छत्रंपांडुरंरथमूर्धनि ॥ शुशुभेतारकाकीर्णसितमभ्रमिवावरे ३५ चामरव्यजनेत्वस्यवीरौजगृहत्स्तदा ॥ चंद्र
रश्मिप्रभेशुभ्रेमाद्रीपुत्रावलंकृते ३६ तेषंचरथमास्थायभ्रातारःसमलंकृताः ॥ भूतानीवसमस्तानिराजन्ददृशिरेतदा ३७ आस्थायतुरथंशुभ्रंयुक्तमश्वैर्मनोजवैः ॥
अन्वयात्पृष्ठतोरान्युयुत्सुःपांडवाग्रजम् ३८ रथंहेममयंशुभ्रंशैव्यसुग्रीवयोजितम् ॥ सहसात्यकिनाकृष्णःसमास्थायान्वयात्कुरुन् ३९ नरयानेनतुज्येष्ठःपि
तापार्थस्यभारत ॥ अग्रतोधर्मराजस्यगांधारीसहितोययौ ४० कुरुस्त्रियश्चताःसर्वाःकुंतीकृष्णातथैवच ॥ यानैरुच्चावचैर्जग्मुर्विदुरेणपुरस्कृताः ४१ ततोरथा
श्ववहलानागाश्चसमलंकृताः ॥ पादाताश्चहयाश्चैवपृष्ठतःसमनुव्रजन् ४२ ततोवैतालिकैःसूतैर्मागधैश्चसुभाषितैः ॥ स्तूयमानोययौराजानगरंनागसाह्वयम् ४३
तंप्रयाणंमहाबाहोर्वभूवाप्रतिमंभुवि ॥ आकुलाकुलमुत्कुण्ठंहृष्टपुष्टजनाकुलम् ४४ अभियानेतुपार्थस्यनरैर्नगरवासिभिः ॥ नगरंराजमार्गाश्चयथावत्समलंकृताः
४५ पांडुरेणचमाल्येनपताकाभिश्चमेदिनी ॥ संस्कृतोराजमार्गोऽभूद्रूपनैश्चप्रधूपितः ४६ अथचूर्णैश्चगंधानानानापुष्पप्रियंगुभिः ॥ माल्यदामभिरासक्तैराज
वेश्माभिसंवृतम् ४७ कुंभाश्चनगरद्वारिवारिपूर्णानवाहदाः ॥ सिताःसुमनसोगौराःस्थापितास्तत्रतत्रह ४८

३२ ३३ ३४ तारका
स्ताराः तत्तुल्याच्छत्रं तस्य मीत्तिकगुच्छाश्च ३५ । ३६ यथादेहरथोभूतपंचकमयः एवंसोऽपिरथोभ्रातृपंचकयुक्तः ३७ युयुत्सुर्घृतराष्ट्रपुत्रः ३८ । ३९ नरयानं 'तखतरावा'इतिस्लेछभापायां
प्रसिद्धं नतुशिविका ४० । ४१ । ४२ । ४३ आकुलाकुलमतिस्कूलं संमर्दवशात् ४४ । ४५ माल्येनपुष्पसमूहेनमेदिनीसमलंकृतेत्यनुपज्जयते धूपनैःअगुरुप्रमृतिभिर्धूपद्रव्यैः
४६ । ४७ सिताःचूर्णादिनाशुक्लीकृताः सुमनसःपुष्पाणि गौराःशुक्लाः ४८

४९ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपिसप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥३७॥ प्रवेशनेहति १ । २ स्त्रीणांस्त्रीभिः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

यथास्वलंकृतद्वारंनगरंपांडुनंदनः ॥ स्तूयमानःशुभैर्वाक्यैःप्रविवेशसुहृद्वृतः ४९ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधिष्ठिरप्रवेशेसप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ४९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रवेशनेतुपार्थानांजनानांपुरवासिनाम् ॥ दिदृक्षूणांसहस्राणिसमाजग्मुःसहस्रशः १ सराजमार्गःशुभेसमलंकृतचत्वरः ॥ यथाचंद्रोदयेराजन्वर्धमानोमहोदधिः २ गृहाणिराजमार्गेषुरत्नवंतिमहातिच ॥ प्राकंपतीवभारेणस्त्रीणांपूर्णानिभारत ३ ताःशनैरिवसर्वाडंप्रशंसुसूर्युधिष्ठिरम् ॥ भीमसेनार्जुनौचैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ४ धन्यात्वमसिपांचालियात्वंपुरुषसत्तमान् ॥ उपतिष्ठसिकल्याणिमहर्षीनिवगौतमी ५ तवकर्माण्यमोघानिव्रतचर्याचभाविनि ॥ इतिकृष्णामहाराजप्रशंसुस्तदास्त्रियः ६ प्रशंसावचनैस्तासांमिथःशब्दैश्चभारत ॥ प्रीतिजैश्चतदाशब्दैःपुरमासीत्समाकुलम् ७ तमतीत्ययथायुक्तंराजमार्गयुधिष्ठिरः ॥ अलंकृतंशोभमानमुपायाद्राजवेशमह ८ ततःप्रकृतयःसर्वाःपौराजानपदास्तदा ॥ ऊचुःकर्णसुखावाचःसमुपेत्यतस्ततः ९ दिष्ट्याजयसिराजेंद्रशत्रूच्छत्रुनिषूदन ॥ दिष्ट्याजयसिराजेंद्रशत्रूच्छत्रुनिषूदन १० भवनस्त्वमहाराजराजेहशरदांशतम् ॥ प्रजापालयधर्मेणयथेन्द्रस्त्रिदिवंतथा ११ एवंपुराजकुलद्वारिमंगलैरभिपूजितः ॥ आशीर्वादानांदिजैरुक्तान्प्रतिगृह्यसमंततः १२ प्रविश्यभवनंराजादेवराजगृहोपमम् ॥ श्रद्धाविजयसंयुक्तंरथात्पश्चादवातरत् १३ प्रविश्याभ्यंतरंश्रीमान्दैवतान्यभिगम्यच ॥ पूजयामासरत्नैश्चगंधमाल्यैश्चसर्वशः १४ निश्चक्रामततःश्रीमान्पुनरेवमहायशाः ॥ ददर्शब्राह्मणांश्चैवसोऽभिरूपानवस्थितान् १५ संसृतस्तदाविप्रेराशीर्वादविवक्षुभिः ॥ शुशुभेविमलश्रंद्रस्तारागणवृत्तोयथा १६ तांस्तुवैपूजयामासकौतियोविधिवद्विजान् ॥ धौम्यंगुरुंपुरस्कृत्यज्येष्ठपितरमेवच १७ सुमनोमोदकैरत्नैर्हिरण्येनचभूरिणा ॥ गोभिर्वस्त्रैश्चराजेंद्रविधिवैश्चकिमिच्छकैः १८ ततःपुण्याहघोषोऽभूद्विस्तब्धेवभारत ॥ सुहृदांप्रीतिजननःपुण्यःश्रुतिसुखावहः १९ हंसवद्विदुषाराजाद्विजानांतत्रभारतीम् ॥ शुश्रुवेवेदविदुषांपुष्करार्थपदाक्षराम् २० ततोदुंदुभिनिर्घोषःशंखानांचमनोरमः ॥ जयंप्रवदतांतत्रस्वनःप्रादुरभून्नृप २१ निःशब्देचस्थितेतत्रततोविप्रजनेपुनः ॥ राजानंब्राह्मणच्छद्वाचार्याकोराक्षसोऽब्रवीत् २२ तत्रदुर्योधनसखाभिक्षुरूपेणसंतृतः ॥ साक्षःशिखीत्रिदंडीचष्टोविगतसाध्वसः २३ वृत्तःसर्वैस्तथाविप्रेराशीर्वादविवक्षुभिः ॥ परंसहस्रैराजेंद्रतपोनियमसंतृतैः २४ सदुष्टःपापमाशंसुःपांडवानांमहात्मनां ॥ अनाभंयैवतान्विप्रांस्तमुवाचमहीपति २५ ॥ चार्वाकउवाच ॥ इमेप्राहुर्द्विजाःसर्वेसमारोप्यवचोभयि ॥ धिक्भवंतंकुतृपतिज्ञातिघातिनमस्तुवै २६ किंतेनस्याद्विकौतैयकृत्वेवंज्ञातिसंक्षयं ॥ घातयित्वागुरुंश्चैवमृतंश्रेयोनिजीवितम् २७

१४ अभिरूपान्मंगलद्रव्यपाणीन् १५।१६।१७ किमिच्छसिक्किमिच्छसीतिपृच्छद्भिर्मृत्यैर्विविधैर्गोवस्त्रादिद्रव्यैर्निर्मंत्रयद्विरित्यर्थः १८ स्तब्धवाव्याप्य १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८ । २९ प्रत्यासन्नाःसमीपस्थाव्यसनिनश्चिरदुःखिनोघ्राघ्रादयोमस्यतं घ्रात्रादिदुःखपरिहारार्थंममेदंराज्यकरणंनतुस्वसुखार्थमित्यर्थः ३० । ३१ जवृत्तांतवंतः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ३७ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ब्राह्मणाइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ विहितोमयाआज्ञप्तः इतितेवैद्विजाःश्रुत्वातस्यदुष्टस्यरक्षसः ॥ विव्यथुश्चक्रुश्चैवतस्यवाक्यप्रघर्षिताः २८ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेसचराजायुधिष्ठिरः ॥ व्रीडिताःपरमोद्विग्रास्तूष्णीमासन्नविशांपते २९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रसीदंतुभवंतोमेप्रणतस्याभियाचतः ॥ प्रत्यासन्नव्यसनिनंनमांघिक्कृतुमर्हथ ३० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोराजनब्राह्मणास्तेसर्वेएवविशांपते ॥ ऊचुर्नैतद्द्वचोऽस्माकंश्रीरस्तुतवपार्थिव ३१ जह्रुश्चैवमहात्मानस्ततस्तंज्ञानचक्षुषा ॥ ब्राह्मणावेदविद्वांसस्तपोभिर्विमलीकृताः ३२ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ एषदुर्योधनसखाचार्याकोनामराक्षसः ॥ परिव्राजकरूपेणहितंतस्यचिकीर्षति ३३ नवयंब्रूमधर्मात्मन्येतुतेभयमीदृशं ॥ उपतिष्ठतुकल्याणंभवंतंभ्राट्मिःसह ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेहुंकारैःक्रोधमूर्च्छिताः ॥ निर्भस्मयंतःशुचयोनिजह्नुःपापराक्षसम् ॥ ३५ सपपातविनिर्दग्धस्तेजसाब्रह्मवादिनाम् ॥ महेंद्राशानिनिर्दग्धःपादपोकुरवानिव ३६ पूजिताश्चययुर्विप्राराजानमभिनंद्यतम् ॥ राजाचहर्षमापेदेपांडवःससुहृज्जनः ३७ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिचार्याकवधेअष्टत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तत्रतुराजानंतिष्ठंतंभ्राट्मिःसह ॥ उवाचदेवकीपुत्रःसर्वदर्शीजनार्दनः १ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ब्राह्मणास्तातलोकेऽस्मिन्नर्चनीयाःसदामम ॥ एतेभूमिचरादेवावाग्निषाःसुप्रसादकाः १ पुराकृतयुगेराजंश्चार्वाकोनामराक्षसः ॥ तपस्तेपेमहावाहोवदयाविदुषार्षिकम् २ वरेणच्छंद्यमानश्चब्रह्मणाचपुनःपुनः ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योवरयामासभारत ३ द्विजावमानादन्यत्रप्रादाद्भ्रमनुत्तमम् ॥ अभयंसर्वभूतेभ्योददौतस्मैजगत्पतिः ४ सतुलब्धवरःपापोदेवानमितविक्रमः ॥ राक्षसस्तापयामासतत्रिकर्माहवलयः ५ ततोदेवाःसमेताश्चब्रह्मणमिदमब्रुवन् ॥ वधायरक्षसस्तस्यबलविप्रकृतास्तदा ६ तानुवाचततोदेवोविहितस्तत्रवैषया ॥ यथाऽस्यभवितामृत्युरचिरेणेतिभारत ७ राजादुर्योधनोनामसखाऽस्यभवितानृषु ॥ तस्यस्नेहावबद्धोऽसौब्राह्मणानवमंस्यते ८ तत्रैनंरूषिताविप्राविप्रकारप्रघर्षिताः ॥ घक्ष्यंतिवाग्बलाःपापंततोनाशंगमिष्यति ९ सएषनिहतःशेतेब्रह्मदंडेनराक्षसः ॥ चार्वाकोनृपतिश्रेष्ठमाशुचोभरतर्षभ १० हतास्तेक्षत्रधर्मेणज्ञातयस्तवपार्थिव ॥ स्वर्गताश्चमहात्मानोवीराःक्षत्रियपुंगवाः ११ सत्वमातिष्ठकार्याणिमातेऽभूद्गलानिरच्युत ॥ शत्रून्जहिप्रजारक्षद्विजांश्चपरिपूजय १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि चार्वाकवरदानादिकथने एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकुंतीसुतोराजागतमन्युर्गतज्वरः ॥ कांचनेप्राङ्मुखोहृष्टोन्यषीदत्परमासने १

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ ॥ इतिशां.रा०नी०भारतभाव०एकोनचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ततःकुंतीसुतइति गतमन्युर्वीतदैन्यः गतज्वरोवीतशोकः १

तमेवाभिमुखौपीठेप्रदिक्तेकांचनेशुभे ॥ सात्यकिर्वासुदेवश्चनिषीदतुररिंदमौ २ मध्येकृत्वातुराजानंभीमसेनार्जुनावुभौ ॥ निषीदतुर्महात्मानोऽश्लक्ष्णयोर्मणिपी
ठयोः ३ दातेसिंहासनेशुभ्रेजांबूनदविभूषिते ॥ पृथापिसहदेवेनसहास्तेनकुलेनच ४ सुधर्माविदुरोधौम्योघृतराष्ट्रश्चकौरवः ॥ निषेदुर्ज्वलनाकारेष्वासनेषुपृ
थक्पृथक् ५ युयुत्सुःसंजयश्चैवगांधारीचयशास्विनी ॥ घृतराष्ट्रोयतोरजाततःसर्वेसमावेशन् ६ तत्रोपविष्टोधर्मात्माश्वेताःसुमनसोऽस्पृशत् ॥ स्वस्तिकान
क्षतान्भूमिसुवर्णैरजतंमणिम् ७ ततःप्रकृतयःसर्वाःपुरस्कृत्यपुरोहितम् ॥ ददृशुर्ममराजानमादायबहुमंगलम् ८ पृथिवींचसुवर्णंचरत्नानिविधानिच ॥ आ
भिषेचनिकंभांडंसर्वसंभारसंभृतम् ९ कांचनौदुंबरास्तत्रराजताःपृथिवीमयाः ॥ पूर्णकुंभाःसुमनसोलाजावर्णीषिगोरसम् १० शर्मापिप्पलपालाशसमिधोमधु
सर्पिषी ॥ सुवऔदुंबरःशंखस्तथाहेमविभूषितः ११ दाशाहेणाभ्यनुज्ञातस्तत्रधौम्यःपुरोहितः ॥ प्रागुदक्प्रवणेवेदीलक्षणेनोपलिख्यच १२ व्याघ्रचर्मोत्तरे
शुक्रेसर्वतोभद्रासने ॥ दृढपादप्रतिष्ठानेहुताशनसमत्विषि १३ उपवेश्यमहात्मानंकृष्णांचद्रुपदात्मजाम् ॥ जुहावपावकंधीमान्विधिमंत्रपुरस्कृतम् १४ त
तउत्थायदाशार्हःशंखमादायपूजितम् ॥ अभ्यर्षिचत्पतिपृथ्व्याःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् १५ घृतराष्ट्रश्चराजर्षिःसर्वाःप्रकृतयस्तथा ॥ अनुज्ञातोऽथकृष्णे
नभ्रातृभिःसहपांडवः १६ पांचजन्याभिषिक्तश्चराजाऽमृतमुखोऽभवत् ॥ ततोऽनुवादयामासुःपणवानकदुंदुभीन् १७ धर्मराजोऽपितत्सर्वंप्रतिजग्राहधर्मतः ॥
पूजयामासतांश्चापिविधिवद्भूरिदाक्षिणः १८ ततोनिष्कसहस्रेणब्राह्मणान्स्वस्तिवाचयन् ॥ वेदाध्ययनसंपन्नान्घृतिशीलसमन्वितान् १९ तेप्रीताब्राह्मणाराज
न्स्वस्त्युचुर्जयमेवच ॥ हंसाइवचनर्दतःप्रशशंसुर्युधिष्ठिरम् २० युधिष्ठिरमहाबाहोदिष्ट्याजयसिपांडव ॥ दिष्ट्यास्वधर्मप्राप्तोऽसिविक्रमेणमहाद्युते २१ दि
ष्ट्यागांडीवधन्वाचभीमसेनश्चपांडवः ॥ त्वंचापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ २२ मुक्तावीरक्षयात्स्मात्संग्रामाद्विजितद्विषः ॥ क्षिप्रमुत्तरकार्याणिकुरुसर्वा
णिभारत २३ ततःप्रत्यर्चितःसद्भिर्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ प्रतिपेदेमहद्राज्यंसुहृद्भिःसहभारत २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियुधि
ष्ठिराभिषेकेचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रकृतीनांचतद्वाक्यदेशकालोपबृंहितम् ॥ श्रुत्वायुधिष्ठिरोराजासोत्तरंप्रत्यभाषत १ धन्याःपां
डुसुतानूनंयेषांब्राह्मणपुंगवाः ॥ तथ्यान्वाप्यथवास्तथ्यानगुणानाहुःसमागताः २ अनुग्राह्यावयूनंभवतामितिमेमतिः ॥ यदेवंगुणसंपन्नान्स्मान्ब्रूथविमत्सराः ३

याः १० उदुंबरकाष्ठमयःसुवः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अमृतमुखः अत्यंतदर्शनीयः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासन
पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रकृतीनामिति तद्वाक्यं दिष्ट्याजयसीत्यादि अंतरंपश्चात् १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ यत्अस्यकार्यतत्रभवद्भिःकर्तव्यमित्यर्थः १८ राजानंघृतराष्ट्रंअनुज्ञाप्यतानिकार्याणिकर्तव्यानीत्यर्थः १९

घृतराष्ट्रोमहाराजःपितामदैवतंपरम् ॥ शासनेऽस्यप्रियेचैवस्थेयंमत्प्रियकांक्षिभिः ४ एतदर्थंहिजीवामिकृत्वाज्ञातिवधंमहत् ॥ अस्यशुश्रूषणंकार्यंमयानित्य
मतंद्रिणा ५ यदिचाहमनुग्राह्योभवतांसुहृदांतथा ॥ घृतराष्ट्रेयथापूर्ववृत्तिवर्तितुमर्हथ ६ एषनाथोहिजगतोभवतांचमयासह ॥ अस्यैवपृथिवीकृत्स्नापांडवाः
सर्वेएवच ७ एतन्मनसिकर्तव्यंभवद्भिर्वचनंमम ॥ अनुज्ञाप्याथतानराजायथेष्टंगम्यतामिति ८ पौरजानपदान्सर्वान्विसृज्यकुरुनंदनः ॥ यौवराज्येनकौतियं
भीमसेनमयोजयत् ९ मंत्रेचनिश्चयेचैवषाडुण्यस्यचर्चितने ॥ विदुरंबुद्धिसंपन्नंप्रीतिमान्ससमादिशत् १० कृताकृतपरिज्ञानंतथाऽऽयव्यचर्चितने ॥ संजयं
योजयामासद्वंद्वंसर्वगुणैर्युतम् ११ बलस्यपरिमाणेचभक्तवेतनयोस्तथा ॥ नकुलंव्यादिशद्राजाकर्मणांचान्वेक्षणे १२ परचक्रोपरोधेचदुष्टानांचावमर्दने ॥
युधिष्ठिरोमहाराजफाल्गुनंव्यादिदेशह १३ द्विजानांदेवकार्येषुकार्येष्वन्येषुचैवह ॥ धौम्यंपुरोधसांश्रेष्ठानित्यमेवसमादिशत् १४ सहदेवंसमीपस्थानित्यमेवसमा
दिशत् ॥ तेनगोप्योहिःनृपतिःसर्वावस्थोविशांपते १५ यान्यानमन्यद्योग्यांश्चयेषुयेष्विहकर्मसु ॥ तास्तांस्तेष्वेवयुयुजेप्रीयमाणोमहीपतिः १६ विदुरंसंजयं
चैवयुयुत्सुंचमहामतिम् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नोधर्मात्माधर्मवत्सलः १७ उत्थायोत्थायतत्कार्यमस्यराज्ञःपितुर्मम ॥ सर्वंभवद्भिःकर्तव्यमप्रमत्तैर्यथायथम् १८ पौ
रजानपदानांचयानिकार्याणिसर्वशः ॥ राजानंसमनुज्ञाप्यतानिकर्माणिभागशः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु० भीमादिकर्मनियोगेएकच
त्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाज्ञातीनांयेहतायुधि ॥ श्राद्धानिकारयामासतेषांपृथगुदारधीः १ घृतराष्ट्रो
ददौराजापुत्राणामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सर्वकामगुणोपेतमंत्रगाश्वनानिच २ रत्नानिचविचित्राणिमहार्हाणिमहायशाः ॥ युधिष्ठिरस्तुद्रोणस्यकर्णस्यचमहा
त्मनः ३ घृष्टुम्राभिमन्युभ्यांहैडिबस्यचरक्षसः ॥ विराटप्रभृतीनांचसुहृदासुपकारिणाम् ४ द्रुपद्द्रौपदेयानांद्रौपद्यासहितोददौ ॥ ब्राह्मणानांसहस्राणि
पृथगेकैकमुद्दिशन् ५ धनैरत्नैश्चगोभिश्चवस्त्रैश्चसमतर्पयत् ॥ येचान्येपृथिवीपालायेषांनास्तिसुहृज्जनः ६ उद्दिश्योद्दिश्यतेषांचचक्रेराजौर्ध्वदेहिकम् ॥ समाः
प्रपाश्वविविधास्तटाकानिचपांडवः ७ सुहृदांकारयामाससर्वेषामौर्ध्वदेहिकम् ॥ सतेषामनृणोभूत्वागत्वालोकेष्ववाच्यताम् ८ कृतकृत्योऽभवद्राजाप्रजाधर्मे
णपालयन् ॥ घृतराष्ट्रंयथापूर्वगांधारीविदुरंतथा ९ सर्वांश्चकौरवान्मान्यान्भृत्यांश्चसमपूजयत् ॥ याश्चतत्रस्त्रियःकाश्चिद्धतवीराहतात्मजाः १०

॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततोयुधिष्ठिरइति १ । २ । ३ । ४ । ५
६ उद्दिश्येति समाःधर्मशालाः तत्रब्रामांकितानिसमादीनिचक्रे इयममुकस्यसमाहयममुमकस्यसमेति । एतेनसमादिकरणात्संतानफलंलभ्यतेइतिगम्यते ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ अभिषिक्तइति १ । २ । ३ पुरुषसर्वशरीरशायिनं सात्वतामुपासकानां प
तिपालकम् ४ विश्वस्यसंभवोयोनिः ५ सप्तधा विष्णोस्त्वयादित्योवामनश्चेतिद्वेधादित्याभेवजन्म । ततोऽदितेरुपांतरेषुष्टमृतिषु क्रमात्पृथग्भर्तुः परशुरामः दाशरथीरामः यादवौ
रामकृष्णौचेतिसर्वेषुगर्भेषुएकएवत्वंतुप्रतिगर्भभिन्नः । त्रिपुवर्तमानायुगात्पूर्वेषुभवंत्रियुगं । अन्येतुधर्मज्ञानेवैराग्यैश्वर्येऽश्रीयशसीचेतित्रीणियुगमानितद्वंतमित्याहुः ६ शुचिश्रवाःपुण्यकीर्तिः ।
घृताचिर्धेज्ञेश्वरः हंसोब्रह्मणोऽपिगुरुः त्रीणिचतुर्विदर्शनसाधनानिश्चुःयनुमानप्रत्यक्षाण्यस्मिन् ७ बृहद्भानुःसूर्यः । वृषभोधर्मः । ताक्षर्यलक्षणोगुरुदध्वजः । अनीकसाहःशत्रुभेनावमर्दी । शिपि

सर्वास्ताःकौरवोराजासंपूज्यापालयद्गुणो ॥ दीनांघरुपणानांचगृहाच्छादनभोजनैः ११ आनृशंस्यपरोराजाचकारानुग्रहंप्रभुः ॥ सविजित्यमर्हीकृत्स्नामा
नृप्यंप्राप्यवैरिषु ॥ निःसपत्नःसुखीराजाविजहारयुधिष्ठिरः १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्राद्धक्रियायांदिचत्वारिंशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अभिषिक्तोमहाप्राज्ञोराज्यंप्राप्ययुधिष्ठिरः ॥ दाशार्हपुंडरीकाक्षमुवाचप्रांजलिःशुचिः १ तवकृष्णप्रसादेनन
येनचबलेनच ॥ बुद्ध्याचयदुशादूलतथाविक्रमणेनच २ पुनःप्राप्तमिदंराज्यंपितृपैतामहमया ॥ नमस्तेपुंडरीकाक्षपुनःपुनररिदम ३ त्वामेकमाहुःपुरुषं
त्वामाहुःसात्वतांपतिम् ॥ नामभिस्त्वांबहुविधैस्तुवंतिप्रयताद्विजाः ४ विश्वकर्मन्नमस्तेऽस्तुविश्वात्मन्विश्वसंभव ॥ विष्णोजिष्णोहरेकृष्णवैकुण्ठपुरषोत्तम ५
अदित्याःसप्तधात्वंतुपुराणोर्भतांगतः ॥ पृथग्भर्तुस्त्वमेवैकस्त्रियुगंत्वांवदंत्यापि ६ शुचिश्रवाहृषीकेशोघृताचिर्हंसउच्यते ॥ त्रिचक्षुःशंभुरेकस्त्वंबिभुर्दामो
दरोऽपिच ७ वराहोऽग्निर्बृहद्भानुर्वृषभस्ताक्षर्यलक्षणः ॥ अनीकसाहःपुरुषःशिपिविष्टउरुकमः ८ वरिष्ठउग्रसेनानीःसत्योवाजसनिर्गुहः ॥ अच्युतश्रयाव
नोऽरीणांसंस्कृतोविकृतिर्षः ९ कृष्णधर्मस्त्वमेवादिर्षदभोवृषाकपिः ॥ सिंधुर्विधर्मस्त्रिककुप्त्रिधामात्रिदिवाच्युतः १० संभ्राड्विराट्स्वराट्चैवसुर
राजोभवोद्भवः ॥ विभुर्भूरतिभूःकृष्णःकृष्णवर्त्मात्वमेवच ११ स्विष्टकृद्भिषजावर्तःकपिलस्त्वंचवामनः ॥ यज्ञोध्रुवःपतंगश्रयज्ञसेनस्त्वमुच्यसे १२ शि
खंडीनदुषोवसुर्दिवस्पृक्त्वंपुनर्वसुः ॥ सुवभ्रुरुक्मयज्ञश्चसुषेणोदुंदुभिस्तथा १३ गमस्तिनेमिःश्रीपद्मःपुष्करःपुष्पधारणः ॥ ऋभुर्विभुःसर्वसूक्ष्मश्वारित्रं
चैवपठ्यसे १४ अंभोनिधिस्त्वंब्रह्मात्वंपवित्रंधामधामवित् ॥ हिरण्यगर्भत्वामाहुःस्वधास्वाहाचकेशव १५

विष्टःसर्वशरीरांतःप्रविष्टःपुरुषोजीवः ८ वरिष्ठउत्तमः । वाजसनिःअन्नप्रदः । गृहःदेवसेनानीः संस्कृतोविप्रादिरूपः विकृतिःअनुलोमजविलोमजादिरूपः वृषःश्रेष्ठः परिव्राडादिरूपः ९
कृष्णधर्मःयज्ञादिरूपः । वृषाहंद्रस्तंभ्रातिस्तभ्रातीतिवृषदभेदंद्रदपहंता । वृषाकपिर्हरिहररूपी सिंधुःसमुद्रः विधर्मोनिर्गुणः त्रिककुप्कर्मपोग्यप्रागुदगैशानादिदिग्भूषः । त्रिधामासूर्यचं
द्राग्निप्रभः । त्रिदिवाच्युतोऽश्वतीर्णः १० मूःसत्तारूपः । अतिमूःअशरीरः ११ भिषजावर्तःभिषजोअश्विनोआवर्ततइत्यावर्तस्तयोःपितासूर्यः पतंगोगुरुदः १२ बभ्रुर्भहेश्वरः पुनर्वसुर्न
क्षत्रभेदः । सुवभ्रुःखुतरापिगलवर्णः १३ गमस्तिरर्कोनेमिःपरिधिर्धस्यसकालचक्ररूपः १४ । १५

१३ । १० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्विचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ततइति विस्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

योनिस्त्वमस्यप्रलयश्चकृष्णत्वमेवेदंसृजसिवि श्वमग्रे ॥ विश्वंचेदंत्वद्देशेविश्वयोनेनमोऽस्तुतेशार्द्धचक्रासिपाणे १६ एवंस्तुतोधर्मराजेनकृष्णःसभामध्येप्रीति
मान्पुष्कराक्षः ॥ तमभ्यनंदद्भारतंपुष्कलाभिर्वाग्भिर्ज्येष्ठपांडव्यादवाग्र्यः १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिवासुदेवस्तुतौत्रिचत्वा
रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविसर्जयामाससर्वाःप्रकृतयोन्नपः ॥ विविशुश्चाम्यनुज्ञातायथास्वानिगृहाणिते १ ततोयुधि
ष्ठिरोराजाभीमंभीमपराक्रमम् ॥ सात्वयन्नब्रवीच्छ्रीमानर्जुनंयमजौतथा २ शत्रुभिर्विधैःशस्त्रैश्चतदेहामहारणे ॥ श्रांताभवंतःसुभृशंतापिताःशोकमन्युभिः ३
अरण्येदुःखवसतीर्मत्कृतेभरतर्षभाः ॥ भवद्भिरनुभूताहियथाकुपुरुषैस्तथा ४ यथासुखंयथाजोषंजयोऽयमनुभूयताम् ॥ विश्रांतांलब्धविज्ञानान्श्वभ्रमे
ताऽस्मिन्पुनः ५ ततोदुर्योधनगृहंप्रासादैरुपशोभितम् ॥ बहुरत्नसमाकीर्णदासीदाससमाकुलम् ६ घृतराष्ट्रम्यनुज्ञातंभ्रादत्तंकोदरः ॥ प्रतिपेदेमहाबा
हुर्मदिरंमघवानिव ७ यथादुर्योधनगृहंतथादुःशानस्यतु ॥ प्रासादमालासंयुक्तंहेमतोरणभूषितम् ८ दासीदाससुसंपूर्णप्रभूतधनधान्यवत् ॥ प्रतिपेदेमहाबा
हुरर्जुनोराजशासनात् ९ दुर्मर्षणस्यभवनंदुःशासनगृहाद्वरम् ॥ कुबेरभवनप्रख्यंमणिहेमविभूषितम् १० नकुलायवराहार्थिकर्शितायमहावने ॥ ददौप्रीतोम
हाराजधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ११ दुर्मुखस्यचवेदमाग्र्यंश्रीमत्कनकभूषणम् ॥ पूर्णपद्मदलाक्षीणांस्त्रीणांशयनसंकुलम् १२ प्रददौसहदेवायसंततंप्रियकारिणे ॥
मुमुदेतच्चलब्ध्वाऽसौकैलासंधनदोयथा १३ युयुत्सुर्विदुरश्चैवसंजयश्चविशांपते ॥ सुधर्माचैवधौम्यश्चयथास्वान्जग्मुरालयात् १४ सहसात्यकिनाशौरिरर्जुन
स्यनिवेशनं ॥ विवेशपुरुषव्याघ्रोव्याघ्रोगिरिगुहामिव १५ तत्रभक्ष्यान्नपानैस्तेमुदिताःसुसुखोषिताः ॥ सुखप्रबुद्धाराजानमुपतस्थुर्युधिष्ठिरम् १६ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मागृहविभागेचतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राप्यराज्यंमहाबाहुर्धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥
यदन्यदकरोद्विप्रतन्मेवकुमिहार्हसि १ भगवान्वाहृषीकेशस्त्रैलोक्यस्यपरोगुरुः ॥ ऋषेयदकरोद्दीरस्तच्चव्याख्यातुमर्हसि २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुतत्त्वे
नराजेंद्रकीर्त्यमानंमयाऽनघ ॥ वासुदेवंपुरस्कृत्ययदकुर्वतपांडवाः ३ प्राप्यराज्यंमहाराजकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ चातुर्वर्ण्यथायोग्यंस्वेस्वेस्थानेन्यवेशयत् ४
ब्राह्मणानांसहस्रंचस्रातकानांमहात्मनाम् ॥ सहस्रानिष्कमेकैकंदापयामासपांडवः ५ तथाऽनुजीविनोभृत्यान्संश्रितानतिथीनपि ॥ कामैःसंतर्पयामासकृपणां
स्तर्ककानपि ६ पुरोहितायधौम्यायप्रादादयुतशःसगाः ॥ धनंसुवर्णंरजतंवासांसिविविधान्यपि ७

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ प्राप्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ तर्ककान्प्राशिकान् ६ । ७

कृपया च महाराज गुरुवृत्तिमवर्तत ॥ विदुराय च राजाऽसौ पूजां चक्रे यतव्रतः ८ भक्ष्यान्नपानैर्विविधैर्वासोभिः शयनासनैः ॥ सर्वान्संतोषयामास संश्रितान्ददतां वरः ९ लब्धप्रशमनं कृत्वा स राजा राजसत्तम ॥ युयुत्सोर्धातैराप्रस्य पूजां चक्रमहायशाः १० घृतराष्ट्राय तद्राज्यं गार्धायै विदुराय च ॥ निवेद्य सुस्थवद्राजा सुखमास्ते युधिष्ठिरः ११ तथा सर्वसनगरं प्रसाद्य भरतर्षभ ॥ वासुदेवं महात्मानं मभ्यगच्छत्कृतांजलिः १२ ततो महतिपर्यके मणिकांचनभूषिते ॥ ददर्श कृष्णमासीनं नीलमेघसमद्युतिं १३ जाज्वल्यमानं वपुषा दिव्याभरणभूषितम् ॥ पीतकौशेयवसनं हेमैवोपगतं मणिम् १४ कौस्तुभेनोरसिस्थेन मणिना भिविराजितम् ॥ उद्यते वोदयं शैलं सूर्येणा भिविराजितम् १५ नौपम्यं विद्यते तस्य त्रिषु लोकेषु किंचन ॥ सोमि गम्य महात्मानं विष्णुं पुरुषविग्रहम् १६ उवाच मधुरं राजा स्मितपूर्वमिदं तदा ॥ सुखेन ते निशाकाच्चिद्रुष्टा बुद्धिमतां वर १७ कञ्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रसन्नाणि तवाच्युत ॥ तथैवोपाश्रिता देवी बुद्धिर्बुद्धिमतां वर १८ वयं राज्यमनुप्राप्ताः पृथिवीचवशे स्थिता ॥ तव प्रसादाद्भगवंस्त्रिलोकगतिविक्रम १९ जयं प्राप्ताय शश्वाद्यं न च धर्मच्युता वयम् ॥ तंतथा भाषमाणं तु धर्मराज मरिदमम् ॥ नोवाच भगवार्किचिद्ध्यानमेवान्वपद्यत २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि रा० कृष्णप्रतियुष्टिरवाक्ये पंचचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमिदं परमाश्चर्यं ध्यायस्य भित्तविक्रम ॥ कञ्चिल्लोकत्रयस्यास्य स्वस्ति लोकपरायण १ चतुर्थध्यानमार्गं त्वमालंब्य पुरुषर्षभ ॥ अपक्रांतो यतो देवस्ते न मे विस्मितं मनः २ निगृहीतो हि वायुस्ते पंचकर्माशरीरगः ॥ इन्द्रियाणि प्रसन्नानि मनसि स्थापितानि ते ३ वाक्रसत्त्वं च गोविंद बुद्धौ संवेशितानि ते ॥ सर्वैश्चैव गुणा देवाः क्षेत्रज्ञे ते निवेशिताः ४ नैगंति तव रोमाणि स्थिरा बुद्धिस्तथा मनः ॥ काष्ठकुड्यशिलाभूतो निरीहश्चासि माधव ५ यथा दीपो निवातस्थो निरिगो ज्वलते पुनः ॥ तथाऽसि भगवन्देव पाषाणइव निश्चलः ६ यदि श्रोतुमिहार्हामि न रहस्यं च ते यदि ॥ छिंधि मे संशयं देव प्रपन्नाया भिया च ते ७ त्वंहि कर्ता विकर्ता च क्षरं चैवाक्षरं च हि ॥ अनादिनिधनश्चाद्यस्त्वमेव पुरुषोत्तम ८ त्वत्प्रपन्नाय भक्ताय शिरसा प्रणताय च ॥ ध्यानस्य स्य यथा तत्त्वं ब्रूहि धर्मभृतां वर ९ ततः स्वर्गोचरे न्यस्य मनो बुद्ध्यां त्रियाणिसः ॥ स्मितपूर्वमुवाचे धर्मगवान्वासवानुजः १० ॥ वासुदेव उवाच ॥ शरत्लपगतो भीष्मः शाम्यन्निवहुताशनः ॥ मां ध्याति पुरुषव्याघ्रस्ततो मे तद्गतं मनः ११ यस्य ज्यातलनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ न से हे देवराजोऽपि तमस्मि मनसागतः १२

भाजो देवाः श्रोत्रादीनि इंद्रियाणि ४ नैगंति न कं पते निरीहो निश्चलः ५ निरिगः अचलः ६ ७ ८ ९ गोचरे स्वे स्वे स्थाने १० ध्याति ध्यायति ११ १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ चतस्रो विद्याः धर्मार्थकाममोक्षविद्याः सर्ववर्णहाधारणाः चातुर्होत्रं त्रिवर्णिकानां विशेषधर्मोयज्ञादिः २२ । २३ । २४ । २५ । २६

येनाभिजित्यतरसासमस्तं राजमंडलम् ॥ ऊढास्ति स्रस्तुताः कन्यास्तमस्मि मनसागतः १३ त्रयोविंशतिरात्रं यो योधयामास भार्गवम् ॥ न च रामेणानिस्तीर्णस्तमस्मि मनसागतः १४ एकीकृत्येन्द्रियग्रामं मनःसंयम्य मेधया ॥ शरणं मुपागच्छत्ततो मे तद्गतं मनः १५ यंगंगागर्भविधिनाधारयामास पार्थिव ॥ वासिष्ठशि क्षितं तात तमस्मि मनसागतः १६ दिव्यास्त्राणि महाते जायो धारयति बुद्धिमान् ॥ सांगांश्च तुरो वेदांस्तमस्मि मनसागतः १७ रामस्य दयितं शिष्यं जामदग्न्यस्य पांडव ॥ आधारं सर्वविद्यानां तमस्मि मनसागतः १८ सहिभूतं भविष्यच्च भवच्च भरतर्षभ ॥ वेत्ति धर्मविदां श्रेष्ठं तमस्मि मनसागतः १९ तस्मिन्हि पुरुषव्याघ्रे कर्मभिः स्वैर्दिवंगते ॥ भविष्यति महीपार्थनष्टचंद्रे वशर्वरी २० तद्युधिष्ठिरगंगेयं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥ अभिगम्योपसंश्रुत्वा पृच्छयत्ते मनोगतम् २१ चातुर्विद्यं चातुर्होत्रं चातुराश्रम्य मेव च ॥ राजधर्मांश्चानिखिलान् पृच्छैनं पृथिवीपते २२ तस्मिन्नस्तमिते भीष्मे कौरवाणां धुरंधरे ॥ ज्ञानान्यस्तं गमिष्यंति तस्मात्त्वां चोदयाम्यहम् २३ तच्छ्रुत्वा वासुदेवस्य तथ्यं वचनमुत्तमम् ॥ साश्रुकंठः सधर्मज्ञो जनार्दनमुवाच ह २४ यद्भवानाह भीष्मस्य प्रभावं प्रतिमाधव ॥ तथा तत्रात्र संदेहो विद्यते ममाधव २५ महाभाग्यं च भीष्मस्य प्रभावश्च महाद्युते ॥ श्रुतं मया कथयतां ब्राह्मणानां महात्मनाम् २६ भवांश्च कर्ता लोकानां यद्ब्रवीत्यरिसूदन ॥ तथा तदनभिध्येयं वाक्यं यादव नंदन २७ यदि त्वनुग्रहवती बुद्धिस्ते मयि माधव ॥ त्वामग्रतः पुरस्कृत्य भीष्मं यास्यामहे वयम् २८ आवृत्ते भगवत्यर्के सहिलोकान् गमिष्यति ॥ त्वद्दर्शनं महाबाहो तस्मादहंति कौरवः २९ तव चाद्यस्य देवस्य क्षरस्यैवाक्षरस्य च ॥ दर्शनं त्वस्य लाभः स्यात्त्वं हि ब्रह्मयोनिधिः ३० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वैवं धर्मराजस्य वचनं मधुसूदनः ॥ पार्श्वस्थं सात्यकिं प्राहरथो मे युज्यतामिति ३१ सात्यकिस्त्वाशुनिःकर्म्यकेशवस्य समीपतः ॥ दारुकं प्राह कृष्णस्य युज्यतां रथइत्युत ३२ ससात्यकेराशुवचो निशम्य रथोत्तमं कांचनभूषितांगम् ॥ मसारगल्बकं मयैर्विभंगैर्विभूषितं हेमनिबद्धचक्रम् ३३ दिवाकरांशुप्रभमाशुगामिनं विचित्रनामणिभूषितांतरम् ॥ नवोदितं सूर्यमिव प्रतापिनं विचित्रताक्षर्यध्वजिनं पताकिनम् ३४ सुग्रीवशैब्यप्रमुखैर्वराश्वैर्मनोजवैः कांचनभूषितांगैः ॥ संयुक्तमावेदयदच्युताय कृतांजलिर्दारुको राजसिंह ३५ ॥ इ० म० शां० रा० महापुरुषस्तवेषट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ शरत्लपेशयानस्तु भरतानां पितामहः ॥ कथमुत्सृष्टवान् देहं कंच योगमधारयत् १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्व आवहितो राजशुचिर्भूत्वा समाहितः ॥ भीष्मस्य कुरुशार्दूलदेहोत्सर्गं महात्मनः २

अचभिध्येयमविचारणीयम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ सहाति मसारगल्बकं मयैर्विभंगैः मसारो मरकतमणिः गलुश्चंद्रकांतः अर्कः सूर्यकांतः तन्मयैर्विभंगैर्विस्तरैः विट्कैरिति पाठेषु श्रुपवेशनस्थानैः ३१ । ३४ । ३५ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ शरत्लपे इति १ । २

निवृत्तमात्रे त्वयन उत्तरे वैदिवाकरे ॥ समावेशयदात्मानमात्मन्येव समाहितः ३ विकीर्णांशुरिवादित्योभीष्मः शरशतैश्चितः ॥ शुशुभे परयालक्ष्म्या वृत्तो ब्राह्मणस
तमैः ४ व्यासेन वेदविदुषानारदेन सुरर्षिणा ॥ देवस्थानेन वात्स्येन तथाऽश्मकसुमंतुना ५ तथा जैमिनिना चैव पैलेन च महात्मना ॥ शांडिल्यदेवलाभ्यां च मैत्रे
येण च धीमता ६ असितेन वसिष्ठेन कौशिकेन महात्मना ॥ हारीतलोमशाभ्यां च तथाऽऽत्रेयेण धीमता ७ बृहस्पतिश्च शुक्रश्च च्यवनश्च महामुनिः ॥ सनत्कुमारः
कापिलो वाल्मीकिस्तु बुरुः कुरुः ८ मौद्गल्यो भार्गवो रामस्तृणविदुर्महामुनिः ॥ पिप्पलादोऽथ वायुश्च संवर्तः पुलहः कचः ९ काश्यपश्च पुलस्त्यश्च क्रतुर्दक्षः पराशरः ॥
मरीचिरंगिराः काश्योगौतमो गालवो मुनिः १० धौम्यो विभाहो मांज्यो धौम्यः कृष्णानुभौतिकः ॥ उलूकः परमो विप्रो मार्कंडेयो महामुनिः ११ भास्कारिः पूरणः कृ
ष्णः स्रुतः परमधार्मिकः ॥ एतैश्चान्यैर्मुनिगणैर्महाभागैर्महात्मभिः १२ श्रद्धादमशमोपेतैर्दृष्टं तद्द्रव्यग्रहैः ॥ भीष्मस्तु पुरुषव्याघ्रः कर्मणामनसा गिरा १३ शर
तल्पगतः कृष्णप्रदध्यां प्राजलिः शुचिः ॥ स्वरेण हृष्टपुष्टेन तुष्टावमधुसूदनम् १४ योगेश्वरं पद्मनाभं विष्णुं जिष्णुं जगत्पतिम् ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा वाग्बिदां प्रव
रः प्रभुः ॥ भीष्मः परमधर्मात्मा वासुदेवमथास्तुवत् १५ ॥ भीष्म उवाच ॥ आरिराधयिषुः कृष्णवाचं जिगदिषामियाम् ॥ तथा व्याससमासिन्या प्रीयतां पुरुषोत्तमः
१६ शुचिं शुचिपदं हंसं तत्पदं परमोष्ठिनम् ॥ मुक्तासर्वात्मनाऽऽत्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् १७ अनाद्यं तं परं ब्रह्म न देवानर्षयो विदुः ॥ एकोऽयं वेदभगवान्प्रधाताना
रायणो हरिः १८ नारायणादपि गणास्तथा सिद्धमहोरगाः ॥ देवादेवर्षयश्चैव यं विदुः परमव्ययम् १९ देवदानवमंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ॥ यं न जानांति को ह्येष कु
तो वा भगवानिति २० यस्मिन् विश्वानि भूतानि तिष्ठंति च विशंति च ॥ गुणभूतानि भूतेश्च सूत्रेण गणा इव २१ यस्मिन्नित्येतत्तत्तौ दृष्टेः स्रगिव तिष्ठति ॥ सदस
द्वथितं विश्वं विश्वांगे विश्वकर्मणि २२ हरिं सहस्रशिरसं सहस्रचरणेक्षणम् ॥ सहस्रबाहुमुकुटं सहस्रवदनोज्ज्वलम् २३ प्राहुर्नारायणं देवं यं विश्वस्य परायणम् ॥ अ
णीयसामणीयां संस्थविष्ठं च स्थवीयसां २४ गरीयसां गिरिष्ठं च श्रेष्ठं च श्रेयसामपि २५ यं वाकेष्वनुवाकेषु निषत्सूपनिषत्सु च ॥ गृणांति सत्यकर्माणं सत्यं सत्येषु सामसु २६

परमोष्ठिनं हिरण्यगर्भं आत्मानं देहप्रयम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ सदसत्कार्यकारणं च ताभ्यां सूत्रांतर्यामिभ्यां प्रथितं । विश्वमंगेऽधिष्ठानभूते यस्य तस्मिन् । विश्वं कर्म यस्मात् ।
को ह्येवान्यादिति श्रुतिः २२ । २३ । २४ । २५ वाकेषु मंत्रेषु सामान्यतः कर्मप्रकाशकेषु अनुवाकेषु मंत्रार्थविवरणभूतेषु ब्राह्मणवाक्येषु । निषत्सुकर्मागायवबद्धदेवतादिज्ञानवाक्येषु ।
उपनिषत्सु केवलात्मज्ञापकवाक्येषु । गृणांति इत्यादि सत्यमवाधितं सत्येष्ववाधितायेषु सामसु लक्ष्येण सामादिषु २८

चतुर्भिर्नामभिर्वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धरूपैः क्रमाद्यत्पुरात्मानं ब्रह्मजीवमनो हंकाररूपं । सत्वस्थं बुद्धावभिन्वक्तं सात्वतां मत्तानां पतिं २० नित्यंतपःस्वधर्मस्तथस्मिन् यत्प्रीत्यर्थं तसं सद्यद्य
स्मादंगेषु चित्तेष्वनुतिष्ठति उपतिष्ठति । यश्च सर्वान्मातं प्रपद्येति सर्वेषां च्छब्दसंबद्धानां प्रथमेनान्वयः । ईश्वरार्थमनुष्ठितो धर्मः स्वचित्तशुद्धिद्वारा स्वार्थपवमवतीत्याश्चर्यमिति भावः २८ भीमं
ब्रह्मवेदा ब्राह्मणाय ज्ञाश्च २९ अनन्यस्त्यक्तमेदः आत्मानं प्रत्यंचमेव आत्मानं सर्वेश्वरमात्मनिहार्वाकाशे दृष्ट्वा तृष्णमबुद्ध्या इद्वेति पाठे योगेन पश्यति जानंत्याय मोक्षाय ३० । ३१ पुराणे अती

चतुर्भिश्चतुरात्मानं सत्वस्थं सात्वतां पतिम् ॥ यं दिव्यैर्देवमर्चति गुह्यैः परमनामभिः २७ यस्मिन्नित्यंतपस्तप्तं यदंगेष्वनुतिष्ठति ॥ सर्वात्मासर्ववित्सर्वः सर्वज्ञः सर्व
भावनः २८ यं देवं देवकी देवीवसुदेवादजीजनत् ॥ भौमस्य ब्रह्मणो गुह्यै दीप्तमग्निमिवारणिः २९ यमनन्यो व्यपेता शिरात्मानं वीतकल्मषम् ॥ दृष्ट्वाऽऽनंत्यायगो
विंदं पश्यत्यात्मानमात्मनि ३० अतिवाय्विद्रकर्माणमति सूर्याति तेजसम् ॥ अतिबुद्धीन्द्रियात्मानं तं प्रपद्ये प्रजापतिम् ३१ पुराणे पुरुषं प्रोक्तं ब्रह्म प्रोक्तं युगादिषु ॥
क्षये संकर्षणं प्रोक्तं तमुपास्य मुपास्महे ३२ यमेकं बहुधाऽऽत्मानं प्राहुर्भूतमधोक्षजम् ॥ नान्यमक्ताः क्रियावंतो यजंते सर्वकामदम् ३३ यमाहर्जगतः कोशं यस्मिन्स
न्निहिताः प्रजाः ॥ यस्मिँल्लोकाः स्फुरंतीमेजलेशकुनयो यथा ३४ ऋतमेकाक्षरं ब्रह्म यत्सदसतोः परम् ॥ अनादिमध्यपर्यंतं न देवानर्षयो विदुः ॥ यंसुरासुरगंधर्वाः
सिद्धाः ऋषिमहोरगाः ३५ प्रयतानित्यमर्चति परमं दुःखभेषजम् ॥ अनादिनिधनं देवमात्मयोनिं सनातनम् ३६ अप्रेक्ष्य मनभिज्ञेयं हरिं नारायणं प्रभुम् ॥ यं वै वि
श्वस्य कर्तारं जगतस्तस्थुषां पतिम् ॥ वदंति जगतोऽध्यक्षमक्षरं परमं पदम् ३७ हिरण्यवर्णं यं गर्भमदितेर्देव्यनाशनम् ॥ एकं द्वादशधा जज्ञेत स्मै सूर्यात्मने नमः ३८
शुक्ले देवान्पितृन्कृष्णैर्तर्पयत्यमृतेन यः ॥ यश्च राजा द्विजातीनां तस्मै सोमात्मने नमः ३९ महत्तस्तमसः पारे पुरुषं ह्यति तेजसम् ॥ यं ज्ञात्वा मृत्युमत्येतितस्मै ज्ञेया
त्मने नमः ४० यं ब्रह्मं ब्रह्मत्युक्थेयमग्नौ यं महाध्वरे ॥ यं विप्रसंघागायंति तस्मै वेदात्मने नमः ४१ ऋग्यजुःसामधामानं दशार्धं हविरात्मकम् ॥ यंसप्ततंतुं तन्वांति त
स्मै यज्ञात्मने नमः ४२ चतुर्भिश्च चतुर्भिश्च द्वाभ्यां पंचभिरेव च ॥ हूयते च पुनर्द्वाभ्यां तस्मै होमात्मने नमः ४३

तकल्पादिविषये पुरुषं पूर्णं सर्वमस्मिन्नतीतमस्त्येवेतियोगात्पुरुषवृत्तिनाम युगादिषु युगारंभेषु बृंहकत्वात्सृष्टेरेनं ब्रह्मेत्याहुः क्षये सर्वस्य सम्यक्कर्षणादप्यं संकर्षण इत्युक्तः ३२ बहुधा इन्द्रादिदेवतारूपे
ण नान्यमक्ता अनन्यमक्ताः ३३ शकुनया हंसकारं हवाद्याः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ जज्ञे जनयामास ३८ । ३९ अति तेजसं स्वर्गं ज्योतिषं ज्ञेयात्मने नतुपास्यात्मने ४० उक्थे ब्रह्मचाः अग्नौ च यनेऽ
ध्वर्यवः ४१ ऋग्यजुःसामान्येव धामानियस्यतं । दशार्धानि पंचधानाः करंमः परिवापः पुरोडाशः पयश्चेति पंचहवीं पितदात्मकं । सप्ततंतव इव योजनीया गायत्र्यादयो यस्मिन्नंतं सप्ततंतुं ४२
चतुर्भिरिति आश्रावयति चतुरक्षरं अस्तुर्थापठिति चतुरक्षरं यजेति द्वयक्षरं ये यजामहे इति पंचाक्षरं त्वयक्षरो वपट्कार इति सप्तदशभिरक्षरैर्यो हूयते तस्मै होमात्मने नमः ४३

सुपर्णो विदपुरुषः यजुरितियस्यनाम छंदांसिगायत्र्यादीनियस्यगात्राणिहस्तादीनि त्रिवृत्त्रिभिर्ऋग्यजुःसामभिर्वर्ततइतियोगाद्यज्ञः सपवशिरदेयस्य यस्यरथंतरं बृहच्चैकल्पिकंसामप्रीतिवाक्यं ४४ सहस्रसमेसहस्रसंबत्सरेसत्रेजज्ञेआविर्भव ४५ पादाश्वरणाःपदसमूहावाक्यानानिवाअंगानिहस्तादीनियस्यतंपादांगं । संघयःशाब्दिकप्रसिद्धाः । पर्वण्यं गुल्वादिकांडानि । स्वरा जचः । व्यंजनानिहलः ४९ । ४७ । ४८ सेतुतरणोपाययोगधर्म । ऋतेनवेदोकेनोपायेनअमृतपोनिनामोक्षहेतुना धर्मार्थएवत्वयंकामायोन्यवहारोवागादिपरिस्पंदस्तदर्थान्यंगानितैः जितोऽद्वियैरित्य

यःसुपर्णोयजुर्नामछंदोगात्रस्त्रिवृच्छिराः ॥ रथंतरंबृहत्सामतस्मैस्तोत्रात्मनेनमः ४४ यःसहस्रसमेसत्रेजज्ञेविश्वसृजामृषिः ॥ हिरण्यपक्षःशकुनिस्तस्मैहंसात्मनेनमः ४५ पादांगंसंधिपर्वाणंस्वरव्यंजनभूषणम् ॥ यमाहुरक्षरंदिव्यंतस्मैवागात्मनेनमः ४६ यज्ञांगोयोवराहोवैभूत्वागामुज्जहारह ॥ लोकत्रयहितार्थायतस्मैवीर्यात्मनेनमः ४७ यःशेतेयोगमास्थायपर्येकेनागभूषिते ॥ फणासहस्ररचितेतस्मैनिद्रात्मनेनमः ४८ यस्तनोतिसतांसेतुमृतेनामृतयोनिना ॥ धर्मार्थव्यवहारंगैस्तस्मैसत्यात्मनेनमः ४९ यंपृथग्धर्मचरणाःपृथग्धर्मफलैषिणः ॥ पृथग्धर्मैःसमर्चतितस्मैधर्मात्मनेनमः ५० यतःसर्वेप्रसूयंतेह्यनंगात्मांगदेहिनः ॥ उन्मादःसर्वभूतानांतस्मैकामात्मनेनमः ५१ यंचव्यक्तस्थमव्यक्तविचिन्वंतिमहर्षयः ॥ क्षेत्रेक्षेत्रज्ञमासीनंतस्मैक्षेत्रात्मनेनमः ५२ यंत्रिधात्मानमात्मस्थंवृत्तं षोडशभिर्गुणैः ॥ प्रादुःसप्तदशंसांख्यास्तस्मैसांख्यात्मनेनमः ५३ यंविनिद्राजितश्वासाःसत्वस्थाःसंयतेंद्रियाः ॥ ज्योतिःपश्यंतियुंजानास्तस्मैयोगात्मनेनमः ५४ अपुण्यपुण्योपरमेयंपुनर्भवनिर्भया ॥ शांताःसंन्यासिनोयांतितस्मैमोक्षात्मनेनमः ५५ योऽसौयुगसहस्रांतिप्रदीप्तांर्चिर्विभावसुः ॥ संभक्षयतिभूतानितस्मैघोरात्मनेनमः ५६ संभक्ष्यसर्वभूतानिकृत्वाचैकार्णवंजगत् ॥ बालःस्वपितियश्चैकस्तस्मैमायात्मनेनमः ५७ तद्यस्यनाभ्यांसंभूतंयस्मिन्विश्वंप्रतिष्ठितम् ॥ पुष्करेपुष्कराक्षस्यतस्मैपद्मात्मनेनमः ५८ सहस्रशिरसेचैवपुरुषायामितात्मने ॥ चतुःसमुद्रपर्याययोगनिद्रात्मनेनमः ५९ यस्यकेशेषुजीमूतानद्यःसर्वांगसंधिषु ॥ कुक्षौसमुद्राश्चत्वारस्तस्मैतोयात्मनेनमः ६० यस्मात्सर्वाःप्रसूयंतेसर्गप्रलयविक्रयाः ॥ यस्मिंश्चैवप्रलीयंतेतस्मैहेत्वात्मनेनमः ६१ योनिषण्णोभवेद्रात्रौदिवाभवतिविष्टितः ॥ इष्टानिष्टस्यचद्रष्टातस्मैद्रष्टात्मनेनमः ६२ अकुंठं सर्वकार्येषुधर्मकार्यार्थमुद्यतम् ॥ वैकुंठस्यचतद्रूपंतस्मैकार्यात्मनेनमः ६३ त्रिःसप्तकृत्वोयःक्षत्रं धर्मव्युक्रांतगौरवम् ॥ कुद्धोनिजघ्नेसमरेतस्मैक्रौर्यात्मनेनमः ६४

र्थः ४९ धर्मैःपाशपतपंचरात्रादितंत्रोक्तैः ५० अनंगात्मानिकाममयान्यंगानियस्यसोऽनंगात्मांगःसचात्सीदेहीचनस्यानंगात्मांगदेहिनः ५१ व्यक्तस्थं देहांतस्थं क्षेत्रे बुद्धौ ५२ आत्मानं चेतनं । आत्मस्थं नित्यं स्वरूपस्थितमपि षोडशभिर्गुणैर्गुणकार्यैरेकादशभिर्रिंद्रियैः पंचभिर्भूतैश्च त्रिधा जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु दारतनुप्रसुप्तकूपैर्दृष्टं ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ तत्पुष्करं यस्य नाभ्यां संभूतं यस्मिन् पुष्करे विश्वं प्रतिष्ठितं ५८ चतुर्णां प्रसुप्ततनुविच्छिन्नो दाराणां समुद्राणां कामानां पर्यायः सर्वात्मनानिर्गमनं यस्याः सा योगनिद्रा तदात्मने कामंसमुद्रमाविशेति मंत्रवर्णात्समुद्रः कामः ५९ ६० । ६१ रात्रौ सुषुप्तौ निषण्ण एव न तु सुप्तः सान्नीत्यर्थः दिवा जाग्रत्स्वप्नयोर्बिष्टितः कर्तृरूपेण तद्विपरीतेन स्थितः वस्तुतस्तु द्रष्टा न तु कर्ता ६२ अकुंठमनिरुद्धं ६३ । ६४

पंचधा प्राणादिरूपेण ६५ युगेषु कृतादिषु आवर्तते मरुत्वाविरूपेण किं कर्मवशोऽन्येत्याह योगैरिति योगमायाबलेन नटवित्यर्थः ६५ । ६७ । ६८ पराद्विरण्यगमांतं परोमायावी परतरस्तु शुद्धः ६९ विषये श्रोत्रादिगोचरे वर्तमानानां अनादरेषु ताननादृत्य वैशेषिकैर्गुणैर्विशेषजैरागद्वेषैर्विषयगोष्ठारंप्रादुः यत्र रागस्तमेवार्थवासनारूपेण मनसिरक्षन् संसरति न तु सर्वमित्यर्थः ७० । ७१ अंतर्भूतांस्तःप्रविष्टः ७२ हृत्तात्मने नृसिंहाय ७३ । ७४ । ७५ । ७६ आत्मेति शब्दादिविषयकोयो बोधः सविषयमनंतमाव्य आत्मस्वरूपभूतमेव ज्ञानं यथोक्तं । 'परागर्थप्रमेयेषु या फलत्वेन संमता ॥ विभज्य पंचधाऽऽत्मानं वायुर्भूत्वा शरीरगः ॥ यश्चेष्टयति भूतानितस्मैवाय्वात्मनेनमः ६५ युगेषु आवर्तते योगैर्मासर्व्वयनहायनैः ॥ सर्गप्रलययोः कर्ता तस्मै कालात्मनेनमः ६६ ब्रह्मवक्त्रं भुजौक्षत्रं कृत्स्नं मूर्खदरं विशः ॥ पादौयस्याश्रिताः शूद्रास्तस्मै वर्णात्मनेनमः ६७ यस्याग्निरास्यं द्यौर्भूर्धाखनाभिश्चरणौ क्षितिः ॥ सूर्यश्च ह्युर्दिशः श्रोत्रे तस्मै लोकात्मनेनमः ६८ परः कालात्परो यज्ञात्परात्परतरश्चयः ॥ अनादिरादिर्विश्वस्य तस्मै विश्वात्मनेनमः ६९ विषये वर्तमानानां यंतं वैशेषिकैर्गुणैः ॥ प्रादुर्विषयगोष्ठारंतस्मै गोप्त्रात्मनेनमः ७० अन्नपाने धनमयोरसप्राणविवर्धनः ॥ यो धारयति भूतानितस्मै प्राणात्मनेनमः ७१ प्राणानां धारणार्थाय यो ब्रंभुंके चतुर्विधम् ॥ अंतर्भूतः पचत्यग्निस्तस्मै पाकात्मनेनमः ७२ पिं गेक्षणसटंयस्य रूपं दंष्ट्रानखायुधम् ॥ दानवे द्रांतकरणंतस्मै दंष्ट्रात्मनेनमः ७३ यं देवान गंधर्वान दैत्यान च दानवाः ॥ तत्त्वतो हि विजामंतितस्मै सूक्ष्मात्मनेनमः ७४ रसातलगतः श्रीमाननंतो भगवान्विभुः ॥ जगद्धारयते कृत्स्नं तस्मै वीर्यात्मनेनमः ७५ यो मोहयति भूतानि स्नेहपाशानुबंधनैः ॥ सर्गस्य रक्षणार्थाय तस्मै मोहात्मनेनमः ७६ आत्मज्ञानमिदं ज्ञानं ज्ञात्वा पंचस्ववस्थितम् ॥ यं ज्ञानेनाभिगच्छंतितस्मै ज्ञानात्मनेनमः ७७ अप्रमेयशरीराय सर्वतोऽद्विचक्षुषे ॥ अनंतपरिमेयाय तस्मै दिव्यात्मनेनमः ७८ जटिने दंडिने नित्यं लंबोदरशरीरिणे ॥ कमंडलुनिषंगाय तस्मै ब्रह्मात्मनेनमः ७९ शूलिने त्रिदशेशाय त्र्यंबकाय महात्मने ॥ भस्मदिग्धोर्ध्वलिं गाय तस्मै रुद्रात्मनेनमः ८० चंद्रार्धकृतशीर्षाय व्यालयज्ञोपवीतिने ॥ पिनाकशूलहस्ताय तस्मै उग्रात्मनेनमः ८१ सर्वभूतात्मभूताय भूतादिनिधनाय च ॥ अक्रोधद्रोहमोहाय तस्मै शांतात्मनेनमः ८२ यस्मिन् सर्वयतः सर्वयः सर्वसर्वतश्चयः ॥ यश्च सर्वमयोनित्यंतस्मै सर्वात्मनेनमः ॥ ८३ विश्वकर्मन्नमस्तेऽस्तु विश्वात्मान्विश्वसंभव ॥ अपवर्गस्थभूतानां पंचानां परतः स्थित ८४ नमस्ते त्रिपुलोकेषु नमस्ते परतस्त्रिषु ॥ नमस्ते दिक्षु सर्वासु त्वंहि सर्वमयोनिधिः ८५ नमस्ते भगवान्विष्णो लोकानां प्रभवाप्यय ॥ त्वंहि कर्ता हृषीकेशसंहर्ता चापराजितः ८६ न हि पश्यामि ते भावं दिव्यं हि त्रिषु वर्त्मसु ॥ त्वांतु पश्यामि तत्त्वेन यत्ते रूपं सनातनम् ८७

संविस्ते वेहमेयोऽथो विदातोक्तिप्रमाणतः इति ईदृशमेव यं ज्ञानेन ज्ञानसाधनवाक्येन ७७ अप्रमेयमगोचरं शरीरं स्वरूपं यस्य अनंतमपारं परिमेयं विषयजातं यत्र तस्मै ७८ कमंडलुनिषंगाय तज्जले रेव बाणभूतैरसुराभ्याशयते इत्यर्थः ७९ । ८० । ८१ भूतादेरहंकारस्यानिधनं परंतस्मै ८१ । ८३ अपवर्गस्थनिष्यमुक्त यतो भूतानां भूतेभ्यः परतः स्थित ८४ त्रिपुलोकेषु तेभ्यः परतश्च विद्यमाना यतो त्रिषु कालेषु नमः ८५ । ८६ वर्त्मसु वर्तमानादिषु ८७

तामृचीकस्तदाहृत्तस्यागर्भगतं द्विजम् ॥ अब्रवीद्गुशादूलःस्वांभार्यादेवरूपिणीम् १७ मात्राऽसिर्व्यंसिताभद्रेचरुव्यत्यासहेतुना ॥ भविष्यतिहितेपुत्रः
 क्रूरकर्माऽस्यमर्षणः १८ उत्पत्स्यतिचतेभ्राताब्रह्मभूतस्तपोरतः ॥ विश्वं हि ब्रह्मसुमहच्चरौतवसमाहितं १९ क्षत्रवीर्यं च सकलं तव मात्रे समर्पितम् ॥ विपर्ययेण ते
 भद्रे नैतदेवं भविष्यति २० मातुस्ते ब्राह्मणो भूयात्तव चक्षत्रियः सुतः ॥ सैव मुक्ता महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा २१ पपात शिरसात्सैव पंती चाब्रवीदिदम् ॥
 नार्होऽसि भगवन्नद्यवक्तुमेवं विधं वचः ॥ ब्राह्मणापसदं पुत्रं प्राप्स्यसीति हि मां प्रभो २२ ॥ ऋचीक उवाच ॥ नैष संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वयि ॥ उग्रकर्मा
 समुत्पन्नश्च रुव्यत्यासहेतुना २३ ॥ सत्यवत्युवाच ॥ इच्छन्नलोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ शमात्मकमृजुं पुत्रं दातुमर्हसि मे प्रभो २४ ॥ ऋचीक उवाच ॥
 नोक्तपूर्वानृतं भद्रे स्वैरेष्वपि कदाचन ॥ किमुताग्नि समाधाय मंत्रवच्चरसाधने २५ दृष्टमेतत्पुरा भद्रे ज्ञातं च तपसामया ॥ ब्रह्मभूतं हि सकलं पितुस्तव कुलं भवेत् २६
 ॥ सत्य उवाच ॥ काममेवं भवेत्पौत्रो ममेहतवच प्रभो ॥ शमात्मकमहं पुत्रं लभेयं जयतावर २७ ॥ ऋचीक उवाच ॥ पुत्रेनास्ति विशेषो मे पौत्रे च वरवर्णिनि ॥ य
 थात्वयोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति २८ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ततः सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् ॥ तपस्यभिरतं शांतं जमदग्निं यतव्रतम् २९ विश्वामित्रं
 च दायादं गाधिः कुशिकं नंदनः ॥ यः प्राप ब्रह्मसमितं विश्वैर्ब्रह्मगुणैर्युतम् ३० ऋचीको जनयामास जमदग्निं तपोनिधिं ॥ सोऽपि पुत्रं ह्यजनय जमदग्निः सुदारुणम्
 ३१ सर्वविद्यागतं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् ॥ रामं क्षत्रियं हतारं प्रदीप्तमिव पावकम् ३२ तोषयित्वा महादेवं पर्वते गंधमादने ॥ अस्त्राणिवरयामास परशुं चाति तेज
 सम् ३३ सतेनाकुंठधारेण ज्वलितानलवर्चसा ॥ कुठारेणाग्नेयेण लोकेष्वप्रतिमोऽभवत् ३४ एतस्मिन्नेव काले तु कृतवीर्यात्मजो बली ॥ अर्जुनो नाम तेजस्वी क्ष
 त्रियो हैहयाधिपः ३५ दत्तात्रेयप्रसादेन राजा बाहुसहस्रवान् ॥ चक्रवर्ती महातेजा विप्राणामाश्वमेधिके ३६ ददौ स पृथिवीं सर्वं सप्तद्वीपां स पर्वताम् ॥ स्वबाह्वस्त्र
 बलेनाजौजित्वा परमधर्मवित् ३७ दृषितेन च कौंतेय भिक्षितश्चित्रभानुना ॥ सहस्रबाहुर्विक्रांतः प्रादाद्दिक्षामथाग्रये ३८ ग्रामान्पुराणिराष्ट्राणि चोषांश्चैव तु
 वीर्यवान् ॥ ज्वालतस्य बाणाग्राश्चित्रभानुर्दिधक्षया ३९ सतस्य पुरुषेद्रस्य प्रभावेण महौजसः ॥ ददाहकार्तवीर्यस्य शैलानथवनस्पतीन् ४० सश्रु
 न्यमाश्रमं रम्यमापवस्य महात्मनः ॥ ददाहपवनेनेद्विश्चित्रभानुः सहैहयः ४१ आपवस्तु ततो रोषाच्छशापार्जुनमच्युत ॥ दग्धेश्रमे महाबाहो कार्तवीर्ये
 ण वीर्यवान् ४२ त्वयानवर्जितं यस्मान्ममेदं हि महद्वनम् ॥ दग्धं तस्माद्गणेरामो बाहूंस्तेच्छेत्स्यतेऽर्जुन ४३ अर्जुनस्तु महातेजा बली नित्यं शमात्मकः ॥
 ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च दाताश्च रश्च भारत ४४

वाणाग्राव उभूत इति शेषः ३९ । ४० आपवस्य वासिष्ठस्य ४१ दग्धेश्रमे आश्रमे ४२ । ४३ । ४४

पितृवैधेवधनिमित्तमासन् ४५ निमित्ताच्छापादेवहेतोः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ क्षेपत्रिवांनीमशकोरामइति ५६ । ५७ । ५८
 मिथ्याप्रतिज्ञाः सर्वेषां क्षत्रियाणां वधाकरणात् ५९ स्तृताव्यासा शस्त्रं जग्राह तत्कार्यं क्षत्रियाणां मंतं कृतवान् ६० वर्जिताः अहताः ६१ । ६२ । ६३ । ६४ सुकप्रग्रहवताकरणेति कश्यपोऽध्वर्युः

नाचितयत्तदाशापं तेन दत्तं महात्मना ॥ तस्य पुत्रास्तु बलिनः शापेनासन्पितृवैधे ४५ निमित्तादवलित्तवै नृशंसाश्चैव सर्वदा ॥ जमदग्निघेन्वास्ते वत्समानिन्यु
 भरतर्षभ ४६ अज्ञातं कार्तवीर्येण हैहयेद्रेण धीमता ॥ तन्निमित्तमभूद्युद्धं जामदग्नेर्महात्मना ४७ ततोऽर्जुनस्य बाहूंस्तांश्छित्त्वारामोरुषान्वितः ॥ तं भ्रमंतं त
 तो वत्सं जामदग्नेः स्वमाश्रमम् ४८ प्रत्यानयतराजेंद्रतेषामंतः पुरात्प्रभुः ॥ अर्जुनस्य सुतास्ते तु संभूया बुद्धयस्तदा ४९ गत्वाऽऽश्रममसंबुद्धा जमद
 ग्नेर्महात्मनः ॥ अपातयंत भल्लग्नैः शिरःकायात्रराधिप ५० समित्कुशार्थं रामस्य निर्यातस्य यशस्विनः ॥ ततः पितृवधामर्षाद्रामः परममन्युमान् ५१ निःक्षत्रि
 यां प्रतिश्रुत्य महीं शस्त्रमयुद्धत ॥ ततः सभृगुशादूलः कार्तवीर्यस्य वीर्यवान् ५२ विक्रम्य निजघानाशुपुत्रान्पौत्रांश्च सर्वशः ॥ सहैहयसहस्राणि हत्वा परममन्युमान्
 ५३ चकार भार्गवो राजन्महीं शोणितकर्दमां ॥ स तथाऽशुमहातेजाः कृत्वानिःक्षत्रियांमहीम् ५४ कृपया परयाऽऽविष्टो वनमेव जगाम ह ॥ ततो वर्षसहस्रेषु समतीते
 पुकेषु चित् ५५ क्षेपं संप्राप्तवांस्तत्र प्रकृत्या कोपनः प्रभुः ॥ विश्वामित्रस्य पौत्रस्तुरैभ्यः पुत्रो महातपाः ५६ परावसुर्महाराज क्षिप्त्वाऽऽह जनसंसदि ॥ ये ते
 ययातिपत्ने यज्ञे संतः समागताः ५७ प्रतर्दनं प्रभृतयो राम किं क्षत्रियानते ५८ मिथ्याप्रतिज्ञोरामत्वं कथं से जनसंसदि ॥ भयात्क्षत्रियवीराणां पर्वतं समुपाश्रि
 तः ५९ सापुनः क्षत्रियशतैः पृथिवीं सर्वं तस्वृता ॥ परावसोर्वचः श्रुत्वा शस्त्रं जग्राह भार्गवः ६० ततो ये क्षत्रियाराजशतशस्तेन वर्जिताः ॥ ते विवृद्धा महावीर्याः
 पृथिवीपतयोऽभवन् ६१ सपुनस्तान्जघानाशुबालानपिनराधिप ॥ गर्भस्थैस्तुमहीव्याप्तापुनरेवाभवत्तदा ६२ जातं जातं स गर्भं तु पुनरेव जघान ह ॥ अरक्षं
 श्रुतान्कांश्चित् दक्षत्रिययोषितः ६३ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं कृत्वानिःक्षत्रियां प्रभुः ॥ दक्षिणामश्वमेधाते कश्यपायाददत्ततः ६४ सक्षत्रियाणां शेषार्थं करेणो
 दिश्य कश्यपः ॥ सुकप्रग्रहवताराजं स्ततो वाक्यमथाब्रवीत् ६५ गच्छतीरं समुद्रस्य दक्षिणस्य महासुने ॥ न ते मद्दिषये राम वस्तव्यमिह कर्हिचित् ६६ ततः
 शूर्पारकदेशं सागरस्तस्य निर्ममे ॥ सहसा जामदग्न्यस्य सोपरांतमहीतलम् ६७ कश्यपस्तां महाराज प्रतिगृह्य सुंधराम् ॥ कृत्वान्ब्राह्मणसंस्थां वै प्रविष्टः
 सुमहद्वनम् ६८ ततः शूद्राश्च वैश्याश्च यथास्वैरप्रचारिणः ॥ अवर्तंत द्विजाऽप्याणां दारेषु भरतर्षभ ६९ अराजके जीव लोके दुर्बला बलवतरैः ॥ पीड्यंते न
 हिविप्रेषु प्रभुत्वं कस्यचित्तदा ७० ततः कालेन पृथिवी पीड्यमाना दुरात्मभिः ॥ विपर्ययेण तेनाशुप्रविवेश रसातलम् ७१ अरक्ष्यमाणा विधिवत्क्षत्रियैर्वर्ष
 क्षिभिः ॥ तां दृष्ट्वा द्रवती तत्र संत्रासात्समहामनाः ७२ सन्नकर्मांतरपवमाभ्यां दिनसवने दक्षिणाकाले हृदमब्रवीदिति सूच्यते ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२

ऊरुणाधारयामासकश्यपःपृथिवीततः ॥ घृतातेनोरुणायेनतेनोर्वीतिमहीस्मृता ७३ रक्षणार्थसमुद्दिश्यययाचेपृथिवीतदा ॥ प्रसाद्यकश्यपंदेवीवरयामासभू
मिपम् ७४ ॥ पृथिव्युवाच ॥ संतिब्रह्मन्मयागुताःस्त्रीषुक्षत्रियपुंगवाः ॥ हैहयानांकुलेजातास्तेसंरक्षंतुमांमुने ७५ अस्तिपौरवदायादोविदूरथसुतःप्रभो ॥
ऋक्षैःसंवर्धितोविप्रऋक्षवत्यथपर्वते ७६ तथाऽनुकंपमानेनयज्वनाऽथामितौजसा ॥ पराशरेणदायादःसौदासस्याभिरक्षितः ७७ सर्वकर्माणिकुरुतेशुद्रवत्तस्यस
द्विजः ॥ सर्वकर्मव्यभिरव्यातःसमारक्षतुपार्थिवः ७८ शिविपुत्रोमहातेजागोपतिर्नामनामतः ॥ वनेसंवर्धितोगोभिःसोऽभिरक्षतुमांमुने ७९ प्रतर्दनस्यपुत्रस्तु
वत्सोनाममहाबलः ॥ वत्सैःसंवर्धितोगोष्ठेसमारक्षतुपार्थिवः ८० दधिवाहनपौत्रस्तुपुत्रोदिविरथस्यच ॥ गुप्तःसगौतमेनासीद्व्रंगाकूलेऽभिरक्षितः ८१ बृहद्रथोम
हातेजाभूरिभूतिपरिष्कृतः ॥ गोलांगुलैर्महाभागोऽघ्नकूटेऽभिरक्षितः ८२ मरुत्स्यान्ववायेचरक्षिताःक्षत्रियात्मजाः ॥ मरुत्पतिसमावीर्येसमुद्रेणाभिरक्षिताः
८३ एतेक्षत्रियदायादास्तत्रतत्रपरिश्रुताः ॥ द्योकारहेमकारादिजातिनित्यंसमाश्रिताः ८४ यदिमामभिरक्षंतिततःस्थास्यामिनिश्चला ॥ एतेषापितरश्चैवतथै
वचपितामहाः ८५ मदर्थनिहतायुद्धेरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ तेषामपचितिशैवमयाकार्यामहामुने ८६ नह्यहंकाःमयेनित्यमतिक्रान्तेनरक्षणम् ॥ वर्तमानेनवर्तेयंत
क्षिप्रंसंविधीयताम् ८७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ततःपृथिव्यानिर्दिष्टांस्तान्समानीयकश्यपः ॥ अभ्यर्षिचन्महीपालान्क्षत्रियान्वीर्यसंमतान् ८८ तेषापुत्राश्चपौ
त्राश्चयेषांवंशाःप्रतिष्ठिताः ॥ एवमेतत्पुरावृत्तंयन्मां पृच्छसिपांडव ८९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवंस्तंचयदुप्रवीरोयुधिष्ठिरंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ रथेनतेनाशु
ययौमहात्मादिशःप्रकाशन्भगवानिवाकः ९० ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि रामोपाख्याने एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोरामस्यतत्कर्मश्रुत्वारजायुधिष्ठिरः ॥ विस्मयंपरमंगत्वाप्रत्युवाचजनार्दनम् १ अहोरामस्यवार्ण्यशकस्येवमहात्मनः ॥ विक्रमोव
सुधायेनक्रोधान्निःक्षत्रियाकृता २ गोभिःसमुद्रेणतथागोलांगूलक्ष्वानरैः ॥ गुप्तरामभयोद्विग्नाःक्षत्रियाणांकुलोद्बहाः ३ अहोघन्योऽनृलोकोऽयंसभाग्याश्चनरा
भ्रुवि ॥ यत्रकर्मदृशंधर्म्यद्विजेनकृतमित्युत ४ तथावृत्तौकथांताततावच्युतयुधिष्ठिरौ ॥ जग्मतुर्यत्रगांगेयःशरतल्पगतःप्रभुः ५ ततस्तेददृशुर्भीष्मंशरप्रस्तर
शायिनम् ॥ स्वरश्मिजालसंवीतंसायंसूर्यसमप्रभम् ६ उपास्यमानंमुनिभिर्देवैरिवशतक्रतुम् ॥ देशेपरमधर्मिष्ठेनदीमोघवतीमनु ७ दूरादेवतमालोक्यकृष्णो
राजाचधर्मजः ॥ चत्वारःपांडवाश्चैवतेचशारद्वतादयः ८

अपचितिःआनृप्यार्थपूजा ८६ नित्यमतिक्रान्तेनधर्मातिक्रमिणा ८७ । ८८ । ८९ प्रकाशन्प्रकाशयन्

॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७७ ॥ ततइति २ । २ । २ । ४ तथावृत्तौतादृग्गोष्ठीपरो ५ । ६ । ७ । ८

अवस्कंद्यावच्छ वाहेभ्यः ९ । १० । ११ निशाम्यजालोच्य १२ । १३ । १४ छंदमृत्युःइच्छामरणः एतच्छंदमृत्युतायाःकारणंपितृतोषणंममापिनकिमुतान्येषामिर्यर्थः १५ । १६ कामं
तत्रयुक्तमितिशेषः सर्वज्ञस्यापितवोपदेशानयुक्तइत्यर्थः १७ प्रतिष्ठितंबुद्धावितिशेषः १८ । १९ पश्यामीवेतीवशब्दात्प्रतिज्ञातःपूर्वमध्वरेतस्त्वंनासीदितिभावः २० भीष्मादहेमृत्युमावार्थ
अवस्कंद्याथवाहेभ्यःसंयम्यप्रचलंमनः ॥ एकीकृत्येद्वियग्राममुपतस्थुर्महामुनीन् ९ अभिवाद्यतुगोविंदःसात्यकिस्तेचपार्थिवाः ॥ व्यासादीनृषिसुर्यांश्चगांगे
यमुपतस्थिरे १० ततोवृद्धंतथादृष्ट्वागांगेयंयदुकौरवाः ॥ परिवार्यततःसर्वेनिषेदुःपुरुषर्षभाः ११ ततोनिशाम्यगांगेयंशाम्यमानमिवानलम् ॥ किंचिद्दीनमना
भीष्ममितिहोवाचकेशवः १२ कञ्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिप्रसन्नानियथापुरा ॥ कञ्चिन्नव्याकुलाचैवबुद्धिस्तेवदतांवर १३ शराभिघातदुःखात्तेकञ्चिद्गान्धर्वान्दूयते ॥
मानसादपिदुःखाद्धिशारीरंबलवत्तरम् १४ वरदानात्पितुःकामंछंदमृत्युरसिप्रभो ॥ शांतनोर्धर्मनित्यस्यनत्वेतन्ममकारणम् १५ सुसूक्ष्मोऽपितुदेहेवैशल्योज
नयतेरुजम् ॥ किंपुनःशरसंघातैश्चितस्यतवपार्थिव १६ कामंनैतत्तवारुष्येयंप्राणिनांप्रभवाप्ययौ ॥ उपदेष्टुंभवान्शक्तोदेवानामपिभारत १७ यच्चभूतंभाविष्यं
चभवच्चपुरुषर्षभ ॥ सर्वतज्ज्ञानवृद्धस्यतवभीष्मप्रतिष्ठितम् १८ संहारश्चैवभूतानांधर्मस्यचफलोदयः ॥ विदितस्तेमहाप्राज्ञःत्वंहिधर्ममयोनिधिः १९ त्वांहिरा
ज्येस्थितंस्फीतेसमग्रांगमरोगिणम् ॥ स्त्रीसहस्रैःपरिवृतंपश्यामीवोर्ध्वरेतसम् २० ऋतेशांतनवाद्भीष्मात्रिपुलोकेपुपार्थिव ॥ सत्यधर्मान्महावीर्याच्छूराद्धर्मैक
तत्परात् २१ मृत्युमावार्थतपसाशरसंस्तरशायिनः ॥ निसर्गप्रभवंकिंचिन्नचतातानुशुश्रुम् २२ सत्येत्पसिदानेचयज्ञाधिकरणेतथा ॥ घनुर्वेदेचवेदेचनीत्यांचै
वानुरक्षणे २३ अत्रशंसंशुचिंदांतं सर्वभूतहितेरतम् ॥ महारथंत्वत्सदृशंनकंचिदनुशुश्रुम् २४ त्वंहिदेवान्संगंधर्वानसुरान्यक्षराक्षसान् ॥ शक्तस्त्वेकरथेनैवविजे
तुंनान्नसंशयः २५ सत्वंभीष्ममहाबाहोवसूनांवासवोपमः ॥ नित्यंविप्रेःसमाख्यातो नवमोऽनवमोगुणैः २६ अहंचत्वाऽभिजानामियस्त्वंपुरुषसत्तम ॥ त्रि
दशेष्वपिविरव्यातस्त्वंशक्त्यापुरुषोत्तमः २७ मनुष्येषुमनुष्येद्रनदृष्टोनचमेश्रुतः ॥ भवतोवागुणैर्युक्तःपृथिव्यांपुरुषःकचित् २८ त्वंहिसर्वगुणैराजन्देवानप्य
तिरिच्यसे ॥ तपसाहिभवान्शक्तःस्रष्टुंलोकान्धराचरान् २९ किंपुनश्चात्मनोलोकानुत्तमानुत्तमैर्गुणैः ॥ तदस्यतप्यमानस्यज्ञातीनांसंक्षयेनवै ३० ज्येष्ठस्यपां
डुपुत्रस्यशोकंभीष्मव्यपानुद ॥ येहिधर्माःसमाख्याताश्चातुर्वर्ण्यस्यभारत ३१ चातुराश्रम्यसंयुक्ताःसर्वेतेविदितास्तव ॥ चातुर्विद्येचयेप्रोक्ताश्चातुर्होत्रेचभारत
३२ योगेसांख्येचनियतायेचधर्माःसनातनाः ॥ चातुर्वर्ण्यस्ययश्चोक्तोधर्मो नस्मविरुध्यते ३३ सेव्यमानःसवैयाख्योगंगेयविदितस्तव ॥ प्रतिलोमप्रसूतानां
वर्णानांचैवयःस्मृतः ३४ देशजातिकुलानांचजानीषेधर्मलक्षणम् ॥ वेदोक्तोयश्चशिष्टोक्तःसदैवविदितस्तव ३५ इतिहासपुराणार्थाःकात्स्न्येनविदितास्तव ॥
धर्मशास्त्रंचसकलंनित्यंमनसितोस्थितम् ३६ येचकेचनलोकेऽस्मिन्नर्थाःसंशयकारकाः ॥ तेषांछेतानास्तिलोकेत्वदन्यःपुरुषर्षभ ३७
स्थितंकिमपिनिसर्गप्रभवंजनिमस्त्वंनृश्रुमेतिद्वयोःसंबंधः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ वसूनामष्टानामंशैर्घटितो नवमोगुणैरनवमश्च २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ श्रुत्वेति १ नमस्तइत्यादयोऽष्टौश्लोकाःस्तवराजेव्याख्याताः २ । ३ ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ पंचाशत्तमोऽध्यायः तवजीवितसंबंधिनादिनानांशेषंपंचषट्चवारमावर्तिताःषडितिरित्यादिशक्तिज्ञेयं तावदेवशाशतंशतावधि यदि नानांशतेनकर्तुंशक्यंतत्रिंशताऽपिकर्तुंशक्यमित्यर्थः । 'अष्टपंचाशतराऽयःशयानस्याद्यभेगताः'इतिभीष्मोवक्ष्यति । तत्रत्रिंशदतःपरंशिष्टाअष्टाविंशतिरितःपूर्वव्यतीताः । तथाहिभीष्मस्य

सपांडवेयस्यमनःसमुत्थितंनरेन्द्रशोकंव्यपकर्षमेधया ॥ भवद्विधाहुत्तमबुद्धिविस्तराविमुह्यमानस्यनरस्यशांतये ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कृष्णवाक्ये पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातुवचनंभीष्मोवासुदेवस्यधीमतः ॥ किंचिदुत्राम्यवदनंप्रांजलिर्वाक्यमब्रवीत् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ नमस्तेभगवन्कृष्णलोकानांप्रभवाप्यय ॥ त्वंहिकर्ताहृषीकेशसंहर्ताचापराजितः २ विश्वकर्मन्नमस्तेऽस्तुविश्वात्मन्विश्वसंभव ॥ अपवर्गस्थभूतानांपंचानांपरतःस्थित ३ नमस्तेत्रिषुलोकेषुनमस्तेपरतस्त्रिषु ॥ योगीश्वरनमस्तेऽस्तुत्वंहिसर्वपरायणः ४ मत्संश्रितंयदात्थत्वंवचःपुरुषसत्तम ॥ तेनपश्यामितेदिव्यान्भावान्निहिषुवर्त्मसु ५ तच्चपश्यामिगोविंदयत्तेरूपंसनातनम् ॥ सप्तमार्गानिरुद्धास्तेवायोरमिततेजसः ६ दिवंतेशिरसाव्याप्तंपद्मचंद्रादिवीवसुंधरा ॥ दिशोभुजारविश्वस्रुर्वीर्यशुक्रःप्रतिष्ठितः ७ अतसीपुष्पसंकाशंपीतवाससमच्युतम् ॥ वपुर्ह्यनुमिमीमस्तेमेघस्येवसवियुतः ८ त्वत्प्रपन्नयभक्तायगतिमिष्टांजिगीषवे ॥ यच्छ्रेयःपुंडरीकाक्षतद्दद्यायस्वसुरोत्तम ९ ॥ वासुदेवउवाच ॥ यतःखलुपराभक्तिर्मयितेपुरुषर्षभ ॥ ततोमयावपुर्दिव्यंत्वयिराजन्प्रदर्शितम् १० नह्यभक्तायराजेंद्रभक्तायानृजवेनच ॥ दर्शयाम्यहमात्मानंनचाशांतायभारत ११ भवांस्तुममभक्तश्चनित्यंचार्जवमास्थितः ॥ दमेतपसिसत्येचदानेचनिरतःशुचिः १२ अहस्त्वंभीष्ममांद्रष्टुंतपसास्वेनपार्थिव ॥ तवहुपस्थितालोकायेभ्योनावर्ततेपुनः १३ पंचाशत्तमोऽध्यायःकुरुप्रवीरशेषंदिनानांतवजीवितस्य ॥ ततःशुभैःकर्मफलोदयैस्त्वंसमेप्यसेभीष्मविमुच्यदेहम् १४ एतेहिदेवावस्रवोविमानान्यास्थायसर्वेज्वलिताग्निकल्पाः ॥ अंतर्हितास्त्वांप्रतिपालयंतिकाष्ठांप्रपद्यंतमुदकपतंगम् १५ व्यावर्तमानेभगवत्युदीचींसूर्येजगत्कालवशंप्रपन्ने ॥ गंतासिलोकान्पुरुषप्रवीरनावर्ततेयानुपलभ्यविद्वान् १६ अमुंचलोकंत्वयिभीष्मयातेज्ञानानिनक्षयंत्यखिलेनवीर ॥ अतस्तुसर्वेत्वबिसन्निकर्षसमागताधर्मविवेचनाय १७ तज्ज्ञातिशोकोपहतश्रुतायसत्याभिसंधाययुधिष्ठिराय ॥ प्रब्रूहिधर्मार्थसमाधियुक्तंसत्यंवचोऽस्यापनुदाशुशोकम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कृष्णवाक्ये एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

शरत्स्वपशयनानंतरमष्टौदिनानियुद्धं ततोदुर्योधनाशौचंयुत्सोःषोडशदिनानि तेनसहपुरंप्रविशतांपांडवानामपितावृतिदिनानिगतानि पंचविंशोसर्वेषांश्राद्धदानंषड्विंशोपुरप्रवेशःसप्तविंशोराज्याभिषेकः अष्टाविंशोप्रकृतिसात्वन्माभ्युदयिकंदानंच ऊनत्रिंशोभीष्मप्रत्यागमनं तद्दिनमारभ्यत्रिंशदिनानिशिष्टानीतिज्ञेयम् १३ प्रतिपालयंतिप्रतीक्षंते पतंगंसूर्यम् १५ कालवशंचजगत्प्रपन्नेप्राप्तेषुमितिशेषः १९ । १० । १८ ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४३ ॥

ततइति १ । २ तेतवैववाक्यंतवसन्निधौ वाचोगतंवाचाविषयःसर्वोऽपितववाचिवेदे १ यच्चेति हितेप्रिये लोकेदेवलोके इहपरत्रच तत्सर्वत्रिकालिकं त्वतोनिःसृतमित्तुकेऽर्थहेतुरुक्तः ४ । ५

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकृष्णस्यतद्वाक्यंधर्मार्थसहितंहितं ॥ श्रुत्वाशांतनवोभीष्मःप्रत्युवाचकृतांजलिः १ लोकनाथमहाबाहोशिवनारायणाच्युत ॥ तववाक्यमुपश्रुत्यहर्षेणास्मिपरिभ्रुतः २ किंचाहमभिधास्यामिवाक्यंतैतवसन्निधौ ॥ यदावाचोगतंसर्वतववाचिसमाहितम् ३ यच्चकिंचिक्वचिल्लोकेकर्तव्यंक्रियतेचयत् ॥ त्वत्तस्त्रिःसृतंदेवलोकेबुद्धिमतोहिते ४ कथयेद्देवलोकेयोदेवराजसमीपतः ॥ धर्मकामार्थमोक्षाणांसोऽर्थद्वयात्तवाग्रतः ४ शराभितापाद्दयथितंमनोमेमधुसूदन ५ गात्राणिचावसीदंतिनचबुद्धिःप्रसीदति ६ नचमेप्रतिभाकाचिदास्तिकिंचित्प्रभाषितुम् ॥ पीड्यमानस्यगोविंदविषानलसभैःशरैः ७ बलमेप्रजहातीवप्राणाःसंत्वरयंतिच ॥ मर्माणिपरितप्यंतिभ्रांतचित्तस्तस्थाह्यहम् ८ दौर्बल्यात्सज्जतेवाङ्मेसकथंक्वमुत्सहे ॥ साधुमेत्वंप्रसीदस्वदाशार्हकुलवर्धन ९ तत्क्षमस्वमहाबाहोनब्रूयाकिंचिदच्युत ॥ त्वत्सन्निधौचसीदेद्विवाचस्पतिरपिब्रुवन् १० नदिशःसंप्रजानांमिनाकाशंनचमोदिनीम् ॥ केवलंतववीर्येणतिष्ठामिमधुसूदन ११ स्वयमेवभवांस्तस्माद्धर्मराजस्ययद्वितम् ॥ तद्ब्रवीत्वाशुसर्वेषामागमानांत्वमागमः १२ कथंत्वयिस्थितेकृष्णेशाश्वतेलोककर्तारि ॥ प्रब्रूयान्मद्विधःकश्चिद्दुरीशिष्यइवस्थिते १३ ॥ वासुदेवउवाच ॥ उपपन्नमिदंवाक्यंकौरवाणांधुरंधरे ॥ महावीर्यमहासत्वोस्थिरेसर्वार्थदर्शिनि १४ यच्चमामात्थगांगेयवाणघातरुजंप्रति ॥ गृहाणात्रवरंभीष्ममत्प्रसादकृतंप्रभो १५ नतेगलानिर्नतेमूर्च्छानदाहोनचतेरुजा ॥ प्रभविष्यंतिगांगेयस्तुत्पिपासेनचाप्युत १६ ज्ञानानिचसमग्राणिप्रतिभास्यंतितेनच ॥ नचतेकचिदासतिर्बुद्धेःप्रादुर्भविष्यति १७ सत्वस्थंचमनोनित्यंतवभीष्मभविष्यति ॥ रजस्तमोभ्यारहितंघनैर्मुक्तइवोडु राट् १८ यद्यच्चधर्मसंयुक्तमर्थयुक्तमथापिच ॥ चिंतयिष्यसितत्राग्याबुद्धिस्तवभविष्यति १९ इमंचराजशार्दूलभूतग्रामंचतुर्विधम् ॥ चक्षुर्दिव्यंसमाश्रित्यद्रक्ष्यस्यमितविक्रम २० संसरंतंप्रजाजालंसंयुक्तोज्ञानचक्षुषा ॥ भीष्मद्रक्ष्यसितत्त्वेनजलेमीनइवामले २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेव्याससहिताःसर्वेषुवमहर्षयः ॥ ऋग्यजुःसामसहितैर्वचोभिःकृष्णमार्चयन् २२ ततःसर्वार्तवांदिव्यंपुष्पवर्धनमस्तलात् ॥ पपातयत्रवाष्ण्यःसगांगेयःसपांडवः २३ वादित्राणिचसर्वाणिजगुश्चाप्सरसांगणाः ॥ नचाहितमनिष्टंचकिंचित्तत्रप्रदृश्यते २४ ववौशिवःसुखोवायुःसर्वगंधवहःशुचिः ॥ शांतायांदिशिशांताश्चप्रावदन्मृगपक्षिणः २५ ततोमुहूर्ताद्भगवान्सहस्रांशुर्दिवाकरः ॥ दहन्वनमिवैकांतेप्रतीच्यांप्रत्यदृश्यत २६ ततोमहर्षयःसर्वेसमुत्थायजनार्दनम् ॥ भीष्ममाभंत्रयांचकूराजानंचयुधिष्ठिरम् २७ ततःप्रणाममकरोत्केशवःसहपांडवः ॥ सात्यकिःसंजयश्चैवसचशारद्वतःकृपः २८

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ आसतिरवसन्नता १७ । १८ । १९ । २० संसरंतंसंसरत् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

॥ ४३ ॥

ततस्तेधर्मनिरताःसम्यक्त्तैरभिपूजिताः ॥ श्वःसमेप्यामइत्युक्त्वायथेष्टंवरिताययुः २९ तथैवामंयगंगियंवेशवःपांडवास्तथा ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्त्यस्थानारुरुहुः
शुभान् ३० ततोरथैःकांचनचित्रकूवरैर्महीधराभैःसमदैश्वदांतिभिः ॥ ह्यैःसुपर्णैरिवचाशुगामिभिःपदातिभिश्चात्तशरासनादिभिः ३१ ययौरथानांपुरतोहिसाच
मूस्तथैवपश्चादतिमात्रसारिणी ॥ पुरश्चपश्चाच्चयथामहानदीतमृक्षवंतंगिरिमेत्यनर्मदा ३२ ततःपुरस्ताद्भगवान्निशाकरःसमुत्थितस्तामभिर्हर्षयंश्चमूम ॥ दिवा
करापीतरसामहौषधीःपुनःस्वकेनैवगुणेनयोजयन् ३३ ततःपुरंसुरपुरसंमितद्युतिप्रविश्यतेयदुष्टपांडवास्तदा ॥ यथोचितान्भवनवरान्समाविशन्श्रमान्विता
मृगपतयोगुहाइव ३४ ॥ इति श्रीमंशांराजधर्मनुशासनपर्वणियुधिष्ठिराद्यागमनेद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःशयनमाविश्यप्रसु
प्तोमधुसूदनः ॥ यागमात्रार्धशेषायांयामिन्यांप्रत्यबुद्धयत् १ सध्यानपथमाविश्यसर्वज्ञानानिमाधवः ॥ अवलोक्यततःपश्चाद्ध्यौर्ब्रह्मसनातनम् २ ततःस्तुति
पुराणज्ञारक्तकंठाःसुशिक्षिताः ॥ अस्तुवन्विश्वकर्माण्वासुदेवंप्रजापतिम् ३ पठंतिपाणिस्वनिकास्तथागायंतिगायनाः ॥ शंखानथमृदंगांश्चप्रवाद्यंतिसह
स्रशः ४ वीणापणवेषूनांस्वनश्चातिमनोरमः ॥ सहासइवविस्तीर्णःशुश्रुवेतस्यवेश्मनः ५ ततोयुधिष्ठिरस्यापिराज्ञोमंगलसंहिताः ॥ उच्चैर्मधुरावाचोगीत
वादित्रनिःस्वनाः ६ ततउत्थायदाशार्हःस्नातःप्रांजलिरच्युतः ॥ जघ्वागुह्यंमहाबाहुरग्रीनाश्रित्यतस्थिवान् ७ ततःसहस्रंविप्राणांजतुर्वेदविदांतथा ॥ गवांसहस्रे
णैकैवाचयामासमाधवः ८ मंगलालंभनंकृत्वाआत्मानमवलोक्यच ॥ आदर्शेविमलेकृष्णस्ततःसात्यकिमब्रवीत् ९ गच्छशैनेयजानीहिगत्वाराजनिवेशनम् ॥
अपिसज्जोमहातेजाभीष्मंद्रष्टुंयुधिष्ठिरः १० ततःकृष्णस्यवचनात्सात्यकिस्त्वरितोययौ ॥ उपगम्यचराजानंयुधिष्ठिरमभाषत् ११ युक्तोरथवरोराजन्वासुदे
वस्यधीमतः ॥ समीपमापगेयस्यप्रयास्यातिजनार्दनः १२ भवत्प्रतीक्षःकृष्णोऽसौधर्मराजमहाद्युते ॥ यदत्रानंतरंकृत्यंतद्भवान्कर्तुमर्हति १३ एवमुक्तःप्रत्युवाच
धर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युज्यतमिरथवरःफाल्गुनाप्रतिमद्युते १४ नसैनिकैश्चयातव्यंयास्यामोवयमेवहि ॥ नचपीडयितव्योमेभीष्मोधर्म
धृतांवरः १५ अतःपुरःसराश्चापिनिवर्तंतुधनंजय ॥ अद्यप्रभृतिगंगियःपरंगुह्यंप्रवक्ष्यति १६ अतोनेच्छामिकौंतेयपृथक्जनसमागमम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥
सतद्वाक्यमथाज्ञायकुंतीपुत्रोधनंजयः १७ युक्तंरथवरंतस्माच्चक्षेनरर्षभः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजायमौभीमार्जुनावपि १८ भूतानीवसमस्तानिययुःकृष्णनिवे
शनम् ॥ आगच्छत्स्वथकृष्णोऽपिपांडवेपुमहात्मसु १९ शैनेयसहितोधीमान् रथमेवान्वपद्यत् ॥ रथस्थाःसंविदंकृत्वासुखांपृष्ठाचशर्वरीम् २०

शां.रा. १२
अ०
॥ ५३ ॥

॥ ४३ ॥

मंगलानांगवादीनामालंभनंस्पर्श ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इति शातिपर्वणिराजधर्मनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धर्मात्मनीति १

मेघवोपैरथवरैःप्रययुस्तेनरर्षभाः ॥ बलाहकंमेघपुष्पंशैव्यंसुग्रीवमेवच २१ दारुकश्चोदयामासवासुदेवस्यवाजिनः ॥ तेहयावासुदेवस्यदारुकेणप्रचोदिताः २२
गांखुराग्रैस्तथाराजन्लखंतःप्रययुस्तदा ॥ तेग्रसंतइवाकाशंवेगवंतोमहाबलाः २३ क्षेत्रंधर्मस्यकृत्स्नस्यकुरुक्षेत्रमवातरन् ॥ ततोययुर्यत्रभीष्मःशरतल्पगतःप्र
भुः २४ आस्तेमहर्षिभिःसार्धंब्रह्मादेवगणैर्यथा ॥ ततोऽवतीर्यगोविंदोरथात्सचयुधिष्ठिरः २५ भीमोगांडीवधन्वाचयमौसात्यकिरेवच ॥ ऋषीनभ्यर्चयामासुःक
रानुद्यम्यदक्षिणान् २६ सतैःपरिवृतोराजानक्षत्रैरिवचंद्रमाः ॥ अभ्याजगामगंगियंब्रह्माणमिवासावः २७ शरतल्पेशयानंतमादित्यंपतितंतथा ॥ सददर्शमहा
बाहुंभयाच्चागतसाध्वसः २८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांराजधर्मनुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ धर्मात्मनिमहा
वीर्यसत्यसंधेजितात्मनि ॥ देवव्रतेमहाभागेशरतल्पगतेऽच्युते १ शयानेवीरशयनेभीष्मेशांतनुंदने ॥ गंगियेपुरुषव्याघ्रेपांडवैःपर्युपासिते २ काःकथाःसमवर्त
ततस्मिन्वीरसमागमे ॥ हतेषुसर्वसैन्येषुतन्मेशंसमहासुने ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ शरतल्पगतेभीष्मेकौरवाणांधुरंधरे ॥ आजगमुर्कृषयःसिद्धानार
दप्रमुखानृप ४ हतशिष्टाश्चराजानोयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ धृतराष्ट्रश्चकृष्णश्चभीमार्जुनयमास्तथा ५ तेऽभिगम्यमहात्मानोभरतानांपितामहम् ॥ अन्वशोचंतगां
गेयमादित्यंपतितंतथा ६ मुहूर्तमिवचध्यात्वानारदोदेवदर्शनः ॥ उवाचपांडवान्सर्वान्हतशिष्टांश्चपार्थिवान् ७ प्राप्तकालंसमाचक्षेभीष्मोऽयमनुयुज्यताम् ॥
अस्तमेतिहिगंगियोभानुमानिवभारत ८ अयंप्राणानुत्सिसृष्टुस्तंसर्वेऽभ्यनुपृच्छत् ॥ कृत्स्नान्हिविविधान्धर्मांश्चातुर्वर्ण्यस्यवेत्त्ययम् ९ एषवृद्धःपरान्लोकान्सं
प्राप्नोतितनुंत्यजन् ॥ तंशीघ्रमनुयुंजीध्वंसंशयान्मनसिस्थितान् १० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तेनारदेनभीष्ममीयुर्नराधिपाः ॥ प्रष्टुंचाशकुवंतस्ते
वीक्षांचकुःपरस्परम् ११ ततोवाचहृषीकेशंपांडुपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ नान्यस्तुदेवकीपुत्राच्छक्तःप्रष्टुंपितामहम् १२ प्रव्याहरयदुष्ट्रेष्ठत्वमग्रेमधुसूदन ॥ त्वंहिन
स्तातसर्वेषांसर्वधर्मविदुत्तमः १३ एवमुक्तःपांडवेनभगवान्केशवस्तदा ॥ अभिगम्यदुराधर्मप्रव्याहारयदच्युतः १४ ॥ ॥ वासुदेव उवाच ॥ ॥ कच्चित्सुखेन
रजनीव्युष्टातेराजसत्तम ॥ विस्पष्टलक्षणानुद्धिःकच्चिच्चोपस्थितातव १५ कच्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिप्रतिभातिचतेऽनघ ॥ नगलायतेचहृदयंनचतेव्याकुलंमनः १६
॥ भीष्म उवाच ॥ दाहोमोहःश्रमश्चैवकृमोग्लानिस्तथारुजा ॥ तवप्रसादाद्गार्णोयसद्यःप्रतिगतानिमे १७ यच्चभूतंभविष्यच्चभवच्चपरमद्युते ॥ तत्सर्वमनुपश्या
मिपाणौफलमिवापितम् १८ वेदोक्ताश्चैवयेधर्मवेदांताधिगताश्चये ॥ तान्सर्वान्संप्रश्यामिवरदानात्तवाच्युत १९

युज्यतांपृच्छतां ८ । ९ । १० । ११ ततःउवाचेतिच्छेदः १२ । १३ प्रव्याहारयद उवाचयत् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ वेदोक्ताअग्निहोत्रादयः वेदांताधिगताःशमदमसंन्यासादयः १९

२० । २१ भेमममनःकर्मदुद्धिराविशत् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ मेमया २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ यशःपरचित्तमत्कृतिजनकोशुणीघः कीर्तिःसाधुतयाऽन्यैःकथनं ३२ अनुयुक्ततः
 शिष्टैश्चधर्मोयःप्रोक्तःसचमेहदिवर्तते ॥ देशजातिकुलानांचधर्मज्ञोऽस्मिजनार्दन २० चतुर्ध्वामधर्मेषुयोऽर्थःसचहृदिस्थितः ॥ राजधर्माश्चसकलानवगच्छा
 मिकेशव २१ यच्चयत्रचवक्तव्यंतद्वक्ष्यामिजनार्दन ॥ तवप्रसादाद्विशुभामनोमेदुद्धिराविशत् २२ युवेवास्मिसमावृत्तस्त्वदनुध्यानवृंहितः ॥ वक्तुंश्रेयःसमर्थोऽस्मि
 त्वप्रसादाज्जनार्दन २३ स्वयंकिमर्थंतुभवान्श्रेयोऽनप्राहपांडवम् ॥ किंतेविवक्षितंचात्रतदाशुवदमाधव २४ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ यशसःश्रेयसश्चैवमूलं
 मांविद्विकौरव ॥ मत्तःसर्वेऽभिनिर्वृताभावाःसदसदात्मकः २५ शीतांशुश्चंद्रइत्युक्तेलोकेकोविस्मयिष्यति ॥ तथैवयशसापूर्णेमयिकोविस्मयिष्यति २६ आधे
 यंतुमयाभूयोयशस्तवमहाद्युते ॥ ततोमेविपुलाद्युद्धिस्त्वयिभीष्मसमर्पिता २७ यावद्विपृथिवीपालपृथ्वीयंस्थास्यतिध्रुवा ॥ तावत्तवाक्षयाकीर्तिर्लोकाननुचरि
 ष्यति २८ यच्चत्वंध्वक्षयसेभीष्मपांडवायानुपृच्छते ॥ वेदप्रवादइवतेस्थास्यतेवसुधातले २९ यश्चैतेनप्रमाणेनयोक्ष्यत्यात्मानमात्मना ॥ सफलंसर्वपुण्यानांप्रे
 त्यचानुभविष्यति ३० एतस्मात्कारणाद्भीष्ममतिर्दिव्यामयाहिते ॥ दत्तायशोविप्रथयेत्कथंभूयस्तवेतिह ३१ यावद्विप्रथतेलोकेपुरुषस्ययशोभुवि ॥ तावत्त
 स्याक्षयाकीर्तिर्भवतीतिविनिश्चिता ३२ राजानोहतशिष्टास्त्वांराजन्नभितआसते ॥ धर्माननुयुक्तंतस्तेभ्यःप्रब्रूहिभारत ३३ भवान्हिवयसावृद्धःश्रुताचारसम
 न्वितः ॥ कुशलोराजधर्माणांसर्वेषामपराश्वये ३४ जन्मप्रवृत्तितेकश्चिद्भृजिनंनददर्शह ॥ ज्ञातारंसर्वधर्माणांत्वाविदुःसर्वपार्थिवाः ३५ तेभ्यःपितेवपुत्रेभ्योराज
 न्ब्रूहिपरंनयम् ॥ ऋषयश्चैवदेवाश्चत्वयानित्यमुपासिताः ३६ तस्माद्भक्तव्यमेवेदंत्वयाऽवश्यमशेषतः ॥ धर्मेशुश्रूषमाणेभ्यःपृष्टेनचसतापुनः ३७ वक्तव्यंविदुषा
 चेतिधर्ममाहर्मुनीषिणः ॥ अप्रतिब्रुवतःकष्टोदोषोहिभविताप्रभो ३८ तस्मात्पुत्रैश्चपौत्रैश्चधर्मान्पृष्टान्सनातनान् ॥ विद्वान्जिज्ञासमानैस्त्वंप्रब्रूहिभरतर्षभ ३९
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकृष्णवाक्येचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाब्रवीन्महातेजावाक्यंकौरव
 नंदनः ॥ हंतधर्मान्प्रवक्ष्यामिदृढेवाङ्मनसीमम १ तवप्रसादाद्गोविंदभूतात्माह्यसिशाश्वतः ॥ युधिष्ठिरस्तुधर्मात्माधर्मानुपृच्छतु ॥ एवंप्रीतोभविष्यामि
 धर्मान्वक्ष्यामिचाखिलान् २ यस्मिन्नराजर्षभेजातेधर्मात्मनिमहात्मनि ॥ अहृष्यन्नऋषयःसर्वेसमांपृच्छतुपांडवः ३ सर्वेषांदीप्तयशसांकुरूणांधर्मचारिणाम् ॥
 यस्यनास्तिसमःकश्चित्समांपृच्छतुपांडवः ४ घृतिर्दमोब्रह्मचर्यक्षमाधर्मश्चनित्यदा ॥ यस्मिन्नोजश्चतेजश्चसमांपृच्छतुपांडवः ५

प्रष्टुमिच्छंतः ३३-३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥ अथेति भूतात्मा
 प्राणिनामंतरात्माऽसि तेनममाभिप्रायंवेत्सीतिभावः २ प्रसंगाद्धर्मश्रवणाधिकारिणंनिरूपयति युधिष्ठिरस्तुतिव्याजेन यस्मिन्नित्यादिना ३ । ४ । ५

संबंधीसंबंधिनः ६ । ७ । ८ । ९ । १० अभिशापोलोकमर्हता ११ । १२ । १३ गोत्रचवर्जाग्लानिधर्मराजस्यापनेष्यन् मीष्मउवाच ब्राह्मणानामिति १४ । १५ । १६ तंलोभिनम् १७
 १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिरा० नी० भारतभावदीपेचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ५५ ॥ प्राणिपत्येति गुरुन्कृपव्यासादीन् पर्यपृच्छत्तवमानितिशेषः १ धर्मःप्रजा
 संबंधानतिथीन्धृत्यान्संश्रितांश्चैवयोभृशम् ॥ संमानयतिसत्कृत्यसमांपृच्छतुपांडवः ६ सत्यंदानंतपःशौर्यंशांतिर्दाक्षयमसंभ्रमः ॥ यस्मिन्नेतानिसर्वाणिसर्मा
 पृच्छतुपांडवः ७ योनिकामात्रसंभ्रमभयान्नार्थकारणात् ॥ कुर्यादधर्मधर्मात्मासमांपृच्छतुपांडवः ८ सत्यनित्यःक्षमानित्योज्ञाननित्योऽतिथिप्रियः ॥ योद
 दातिसतानित्यंसमांपृच्छतुपांडवः ९ इज्याध्ययननित्यश्चधर्मचनिरतःसदा ॥ क्षांतःश्रुतरहस्यश्चसमांपृच्छतुपांडवः १० ॥ वासुदेवउवाच ॥ लज्जयापर
 योपेतोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ अभिज्ञापभयाद्भीतोभवंतंनोपसर्पति ११ लोकस्यकदनंकृत्वालोकनाथोविशांपते ॥ अभिज्ञापभयाद्भीतोभवंतंनोपसर्पति १२
 पूज्यान्मान्यांश्चभक्तांश्चगुरुन्संबंधिबांधवान् ॥ अर्घाहानिषुभिर्भित्त्वाभवंतंनोपसर्पति १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणानांयथाधर्मोदानमध्ययनंतपः ॥ क्ष
 त्रियाणांतथाकृष्णसमरेदेहपातनम् १४ पितृन्पितामहान्भ्रातृन्गुरुन्संबंधिबांधवान् ॥ मिथ्याप्रवृत्तान्यःसंख्येनिहन्याद्धर्मएवसः १५ समयत्यागिनोलुब्धा
 न्गुरुनपिचकेशव ॥ निहंतिसमरेपापान्क्षत्रियोयःसधर्मवित् १६ योलोभात्समीक्षेतधर्मसेतुंसनातनम् ॥ निहंतियस्तंसमरेक्षत्रियोवैसधर्मवित् १७ लोहि
 तोदांकेशत्तृणांगजशैलांध्वजद्रुमाम् ॥ मर्हीकरोतियुद्धेषुक्षत्रियोयःसधर्मवित् १८ आहूतेनरणेनित्यंयोद्धव्यंक्षत्रबंधुना ॥ धर्म्यंस्वर्ग्यंचलोक्यंचयुद्धंहिमनुर
 ब्रवीत् १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एषमुक्तस्तुभीष्मेणधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ विनीतवदुपागम्यतस्थौसंदर्शनेऽग्रतः २० अथास्यपादौजग्राहभीष्मश्चापिनं
 दतम् ॥ मूर्ध्निचैनमुपाघ्रायानिषीदित्यब्रवीत्तदा २१ तमुवाचाथगगियोदृषभःसर्वधन्विनाम् ॥ मांपृच्छतातविश्रब्धंमाभैस्त्वंकुरुसतम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभा
 रतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि युधिष्ठिराश्वासनेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्राणिपत्यहृषीकेशमभिवाद्यपितामहम् ॥
 अनुमान्यगुरुन्सर्वान्पर्यपृच्छयुधिष्ठिरः १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राज्ञांवैपरमोधर्मइतिधर्मविदोविदुः ॥ महांतमेतंभारंचमन्येतहृदिपार्थिव २ राजधर्मान्वि
 शेषेणकथयस्वपितामह ॥ सर्वस्यजीवलोकस्यराजधर्मःपरायणम् ३ त्रिवर्गोहिसमासकोराजधर्मेषुकौरव ॥ मोक्षधर्मश्चविस्पष्टःसकलोऽत्रसमाहितः ४ यथा
 हिरश्मयोऽश्वस्यद्विरदस्यांकुशोयथा ॥ नरेन्द्रधर्मो लोकस्यतथाप्रग्रहणंस्मृतम् ५ तत्रचेत्संप्रमुह्येतधर्मराजर्षिसेविते ॥ लोकस्यसंस्थानभवेत्सर्वचव्याकुली
 भवेत् ६ उदयन्हियथासूर्योनाशयन्शुभंतमः ॥ राजधर्मास्तथाऽलोक्यानिक्षिपंत्यशुभांगतिम् ७

पालनात्मकः परमःसर्वधर्मश्रेष्ठः एतंधर्मभारंदुर्वहंमन्ये २ परायणमाश्रयः ३ त्रिवर्गोधर्मावकांमात्मकोराजधर्मेषुदंडनीतीसमासक्तःसमाश्रितः ४ प्रग्रहणंनियंत्रणम् ५ संस्थामर्यादाव्यव
 स्या ६ अलोक्यामप्रकाशाश्रिमिकामशुभांगतिंनरकंनिक्षिपंतितदूरिकुर्वति तथाचस्मृतिः । 'राजभिःकृतदंडास्तुशुभ्यांतिमलिनाजनाः ॥ कृतार्थाश्चततोयातिस्वर्गेशुहृतिनोयथा'इति ७

अग्रहदरेभ्यो धर्मैः पूर्व ८ परः आगमः परं रहस्यं नोऽस्माकं त्वत्त एव विहितमस्तु ९ शाश्वताम्बेदपरं परागतान् १० । ११ रंजनकाम्ययोति यः कश्चिदक्षत्रियोऽपि प्रजापालनाधिकृतस्तस्य रा
ज्ञोऽयं धर्मः यदेव द्विजादिपुत्र्याविधि अनुग्रहबुद्ध्यावर्तितव्यामिति १२ यद्धर्मलोपाद्वाज्ञोक्तं भवति तदेव ताद्यर्षेण न इत्यहो देवतानीति लोके च तत्त एव पूजयो भवतीति संयोगांतरम् १३
उत्थानेन पुरुषकारेण प्रयतेयाः जयाद्यर्थे यत्स्व देवं प्राग्मवीयं कर्म देवताराधनादिकं वा केवलमुत्थानं विना न राज्ञामिष्टमर्थसाधयेत् १४ साधारणं रथचक्रवत्समानं तत्रापि पीरुषं परं श्रेष्ठं दृष्ट्वा रत्वात्
देवं तु फलद्वारानिश्चित्य मुच्यते अकरणदोषात्कलासिद्धौ फलसिद्धौ तु दुःस्वान्मुच्यते १५ विपत्रे इति घटस्वघटयस्व कर्षकवत्सकृद्यत्र वै फलयेपियतस्वैवेत्यर्थः १६ नहीति सत्यात्सामंता अपि वशेभ
तदग्रे राजधर्मानुहिमदर्थे त्वं पितामह ॥ प्रब्रूहि भरत श्रेष्ठ त्वं हि धर्मभृतां वरः ८ आगमश्च परस्वत्तः सर्वेषां नः परंतप ॥ भवंतं हि परं बुद्धौ वा सुदेवो भिमन्यते ९
॥ भौष्म उवाच ॥ नमो धर्माय महते नमः कृष्णाय वेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य धर्मान्वक्ष्यामि शाश्वतान् १० शृणु कात्स्न्येन मतस्त्वं राजधर्मान्युधिष्ठिर ॥ निरु
च्यमानान्नियतो यच्चान्यदपि वांछसि ११ आदावेव कुरु श्रेष्ठ राज्ञारंजनकाम्यया ॥ देवतानां द्विजानां च वर्तितव्यं यथाविधि १२ देवतान्यर्चयिस्वा हि ब्राह्मणांश्च
कुरु द्रुह ॥ आनृण्ययाति धर्मस्य लोकेन च समर्च्यते १३ उत्थानेन सदा पुत्रप्रयतेथा युधिष्ठिर ॥ न ह्युत्थानमृते देवं राज्ञामर्थप्रसाधयेत् १४ साधारणं द्वयं ह्येत
द्वैवमुत्थानमेव च ॥ पौरुषं हि परं मन्ये देवं निश्चित्य मुच्यते १५ विपत्रे च समारंभे संतापं मास्म वै कथाः ॥ घटस्वैव सदात्मानं राज्ञामेष परो नयः १६ न हि सत्यादृते
किंचिद्राज्ञावै सिद्धिकारकम् ॥ सत्ये हि राजानिरतः प्रेत्य चेह च नंदाति १७ ऋषीणामपि राजेन्द्रसत्यमेव परं धनम् ॥ तथाराज्ञां परं सत्यान्नान्यद्विश्वासकारणम्
१८ गुणवानशीलवान्दातो मृदुर्धर्म्यो जितेन्द्रियः ॥ सुदर्शः स्थूललक्ष्यश्च न अश्येत सदा श्रियः १९ आर्जवं सर्वकार्येषु श्रयेथाः कुरु नंदन ॥ पुनर्नयविचारेण त्रयी
संवरणेन च २० मृदुर्हिराजा सततं लंघ्यो भवति सर्वशः ॥ तीक्ष्णाच्चोद्विजते लोकस्तस्माद्बुभयमाश्रय २१ अदं ब्याश्चैव ते पुत्रविप्राश्च ददतां वर ॥ मृतमेतत्परं
लोके ब्राह्मणो नाम पांडव २२ मनुना चैव राजेन्द्रगीतौ श्लोकौ महात्मना ॥ धर्मेषु स्वेषु कौरव्यहृदि तौ कर्तुमर्हासि २३ अयोऽऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थि
तम् ॥ तेषां सर्वत्र गंतं जः स्वासुयोनिषु शाम्यति २४ अयो हंति यदाश्मानमग्निना वारिह्यते ॥ ब्रह्मचक्षत्रियो द्वेष्टितदासीदंति तत्रयः २५ एवं कृत्वामहारा
जनमस्या एव ते द्विजाः ॥ भौमं ब्रह्म द्विजश्रेष्ठाधारयंति समर्चिताः २६ एवं चैव न रव्या प्रलोकत्रयविघातकाः ॥ निग्राह्या एव सततं बाहुभ्यां ये स्युरीदृशाः २७
श्लोकौ चोशनसागीतौ पुरातातमहर्षिणा ॥ तौ निबोध महाराज त्वमेकाग्रमना नृप २८

वंत्यन्यथा विश्वासाभावात्स्वीया अप्युद्विजते क्षीणा अपि परे प्राणपणेनापि जिगीवंत एवेति श्लोकद्वयार्थः १० । १८ गुणाः शौर्यौ दार्यगाम्भीर्यादयस्तद्वान् शीलं सदाचारस्तद्वान् दातः अचपलः
मृदुर्दयावान् धर्म्यो धर्मादनपेतः जितेन्द्रियः जितचित्तः सुदर्शः प्रसन्नवक्त्रः स्थूललक्ष्यः बहुपदः १९ आर्जवं मवकर्ता नयोनीतिः स्वरं प्रगोपनं परं रं ब्राह्मणस्य स्वेन क्रियमाणस्य परेभ्यो गोपनं
मंत्रगोपनं चेत्यादितद्युक्तेन विचारेण ऊहापोहेन साधकवाचकोपन्यासेन क्रियमाणेन त्रयीसंवरणेन च विघनीतिरूपे आर्जवं यथार्थभाषित्वं च न श्रयेथाः २० उभयं मृदुत्वं तीक्ष्णत्वं च समुचितमा
श्रय २१ तत्राभितेक्षण्यापवादमाह अदं ब्या इति २२ । २३ । २४ । २५ भौमं ब्रह्म वेदान्त्यांश्च २६ मावैवापवादमाह एवमिति २७ । २८

स्वधर्मेण शस्त्रोद्यमनेन निगृहीयादेव न तु हन्यात् २९ विनश्यमानमाततायिदोषात् तेन आततायिनिग्रहेण अनिग्रहे तु धर्महास्यादेव जीवतोऽस्य निग्रहो दुःशकश्चेतत्राह मन्युस्तन्मन्युमृच्छति यथा
सूर्याशुतप्तः स्फटिकस्तूलपिंडमुद्दीप्यत दूष्मणा स्वयं न इयति एवं आततायिको धोऽन्यमुद्दीप्यत द्वाराततायिनेनैवाश्रयदाहेन दहति नात्र हंतुं दोष इत्यर्थः ३० एवं चेति यद्यप्येवं तथापि द्विजातयो
ब्राह्मणारक्षया एव ३१ अभिशस्तसताऽसतावा दोषेण युक्तं तयारुयापितं ३२ शारीरं कक्षाघातादिदंडं क्रीवत्वमार्थं ३३ पुरुषसंचयात् ब्राह्मणमक्तादिति पूर्वार्थः ३४ पटुमरुजलपृथिवी
वनपर्वतनरमयेषु ३५ । ३६ पुनर्दयापवादमाह नचेति समंततः सर्वजातीयेषु अधर्मो धर्मविरोधी ३७ । ३८ गजस्य क्षममाणस्य ३९ । ४० प्रत्यक्षेणोपकारापकारादिना अनुमानेन नेत्रवक्रवि
उद्यम्य शस्त्रमायां तमपिवेदांतं गंरे ॥ निगृहीयात्स्वधर्मेण धर्मापेक्षी नराधिपः २९ विनश्यमानं धर्महियो भिरक्षेत्स धर्मवित् ॥ न तेन धर्महासस्यान्मन्युस्तन्म
न्युमृच्छति ३० एवं चैव न रश्रेष्ठ रक्षया एव द्विजातयः ॥ सापराधानपि हि तान्विषयाते समुत्सृजेत् ३१ अभिशस्तमपि ह्येषां कृपायीत विशांपते ॥ ब्रह्मग्रे गुरुत
ल्पे च भूणहत्येतथैव च ३२ राजद्विष्टे च विप्रस्य विषयाते विसर्जनम् ॥ विधीयते न शारीरं दंडं मेपांकदाचन ३३ दयिताश्च न रास्ते स्युर्भक्तिमंतो द्विजेषु ये ॥ न
कोशः परमोऽन्योस्ति राज्ञां पुरुषसंचयात् ३४ दुर्गेषु च महाराजषट्सु ये शास्त्रनिश्चिताः ॥ सर्वदुर्गेषु मन्यंते न रदुर्गसु दुस्तरं ३५ तस्मान्नेत्यं दयाकार्या चातुर्वर्ण्ये
विपश्चिता ॥ धर्मात्मासत्यवाक्कैव राजारंजयति प्रजाः ३६ न च क्षातिने ते नित्यं भाव्यं पुत्रसंमततः ॥ अधर्मो हि मृदुराजा क्षमावानिव कुंजरः ३७ बार्हस्पत्ये च शा
स्त्रे च श्लोकौ निगदितः पुरा ॥ अस्मिन्नर्थे महाराज तन्मे निगदतः शृणु ३८ क्षममाणं नृपं नित्यं नीचः परिभवेज्जनः ॥ हस्ति यं तागजस्येव शिर एवारुरुक्षति ३९ त
स्मान्नैव मृदुर्नित्यं तीक्ष्णो नैव भवेन्नृपः ॥ वासं तार्कइव श्रीमात्रशीतो न च धर्मदः ४० प्रत्यक्षेणानुमानेन तथोपन्यागमैरपि ॥ परीक्षया स्ते महाराजस्व परे चैव नित्यशः
४१ व्यसनानि च सर्वाणित्यजेथाभूरिदक्षिण ॥ न चैव न प्रयुं जीत संकीर्णं परि वजयेत् ४२ लोकस्य व्यसनी नित्यं परिभूतो भवत्युत ॥ उद्वेजयति लोकं च योऽति
द्वेषी महीपतिः ४३ भवितव्यं स दाराज्ञा गभिणी सह धर्षिणा ॥ कारणं च महाराज शृणु येनेदमिष्यते ४४ यथा हि गर्भिणी हित्वा स्वंप्रियं मनसोऽनुगम् ॥ ग
र्भस्य हितमाधत्ते तथाराज्ञाप्य संशयम् ४५ वर्तितव्यं कुरु श्रेष्ठ सदा धर्मानुवर्तिना ॥ खंप्रियं तु परित्यज्य यद्यल्लोकहितं भवेत् ४६ न संत्याज्यं च ते धैर्यं कदा
चिदपि पांडव ॥ धीरस्य स्पष्टदंडस्य न भयं विद्यते कचित् ४७

कारादिना यथोक्तं । नित्रवक्रविकारेण ज्ञायतेऽतर्गतं मनः इति औपम्यमुपमानमन्यत्रकार्यदर्शनेन आगमैः शब्दादिना सागुद्रिकलक्षणैः तेषु पुरुषाः परीक्षयाः ३१ व्यसनान्यष्टादश यथाह मनुः
'मृगयास्त्रादिवास्वप्रः परिवादः स्त्रियोमदः ॥ तौ र्थत्रिकं वृथापानं कामजोदशकोगणः' ॥ तौ र्थत्रिकं वृथापानं कामजोदशकोगणः । पेशून्यं साहसं द्रोहं हर्षंऽसूपाऽर्धदूषणं ॥ वाग्दंडं च पारुष्यं क्रोधजोऽपि
गणोऽष्टकः इति तत्र च सप्तक एतमानि यथाऽऽह । 'पानमक्षाः स्त्रियश्चैव मृगया च यथाक्रमं ॥ एतस्कृष्टतमं विद्याच्चतुष्कं कामजोगणे ॥ दंडस्य पातनं चैव वाक्पारुष्यार्धदूषणे ॥ क्रोधजोऽपि गणे विद्यात्कं
ष्टमेतत्रिकं सदा' इति न प्रयुं जीतेति न अपि तु सर्वदा शूरान् जयाय प्रयोजयेदेव संकीर्णं प्रयुक्तं प्रयुक्तयोः संकरं साम्राज्यगते प्रयोगो नास्ति अन्यत्र कुर्यादेवेत्यर्थः ४२ व्यसनी मृगयाऽश्नाः स्त्रियः
पानं च तद्वान् अतिद्वेषी प्रजाद्रोहपरः ४३ । ४४ । ४५ प्रियं भ्रष्टं ४६ तत्त्वया स्पष्टः प्रक्रयातो दंडः अश्वरथ हस्ति पुरुषादिसमूहो यस्य तस्य स्पष्टदंडस्य ४७

म.भा.टी.
॥४६॥

४८ संघर्षव्यतिरेकं वा ४९ विकल्पं ते कार्ये संशयं दर्शयति गुह्यं गोप्यमपि चिच्छ्रं अनुयुजते प्रकटयति भोज्यानि राज्ञः आहारयति भक्षयति ५० उत्कोचैर्लंघनाभिः वंचना अलीकगुणदोषादिप्रदर्शनं अनुविहंति विनिवृत्ति ५१ प्रतिरूपकैः कृत्रिमैः शासनपत्रैः विषयं देशं जर्जरं निःसारं स्त्रीरक्षिभिः सज्जंते प्रीतिं कुर्वन्ति अंतःपुरे प्रवेशमिच्छन्तः ५२ वातंजुंभादिना निष्ठीवनं यत्कारं तद्वचः राजवाक्यं गुह्यमपिलोके व्याहरन्ति ५३ हर्षुले परिहासशीले ५४ । ५५ । ५६ विस्त्रंसयंति मेदयंति ५७ हेलनाभिकुर्वतीतिशेषः उपशृण्वतः शृण्वन्तमनादृत्य स्वस्थाः निर्भयाः ५८ राजदेयं राजभागं

परिहासश्च भृत्यैस्तेनात्यर्थं वदतांवर ॥ कर्तव्यो राजशादूलदोषमत्र हि मे शृणु ४८ अवमन्यंति भर्तारं संघर्षादुपजीविनः ॥ स्वस्थानेन च तिष्ठंति लंघयंति च तद्वचः ४९ प्रेष्यमाणा विकल्पंते गुह्यं चाप्यनुयुजते ॥ अयाच्यं चैव याचंते भोज्या न्याहारयंति च ५० क्रुश्यंति परिदीप्यंति भूमिपायाधितिष्ठते ॥ उत्कोचैर्वचनाभिश्च कार्याप्यनुविहंति च ५१ जर्जरं चास्य विषयं कुर्वन्ति प्रतिरूपकैः ॥ स्त्रीरक्षिभिश्च सज्जंते तु लयवेषा भवंति च ५२ वातं निष्ठीवनं चैव कुर्वन्ते चास्य सन्निधौ ॥ निर्लज्जाराजशादूलव्याहरंति च तद्वचः ५३ हयं वादंति न वापि रथं वा नृपसत्तम ॥ अभिरोहं त्यनादृत्य हर्षुले पार्थिवे मृदौ ५४ इदंते दुष्करं राजनिदंते दुष्टचेष्टितम् ॥ इत्येवं सुहृदो वाचं वदंते परिषद्गताः ५५ कृद्धे चास्मिन्हसं त्ये वनचहृष्यंति पूजिताः ॥ संहर्षशीलाश्च तदा भवंत्यन्योन्यकारणात् ५६ विस्त्रंसयंति मंत्रं च विवृण्वन्ति च दुष्कृतम् ॥ लीलया चैव कुर्वन्ति सावज्ञास्तस्य शासनम् ५७ अलंकारे च भोज्ये च तथा स्नानानुलेपने ॥ हेलनानि नरव्याघ्रस्वस्थास्तस्योपशृण्वतः ५८ निदंते स्वानर्थाकारान् संत्यजंते च भारत ॥ नृत्त्यापरितुष्यंति राजदेयं हरंति च ५९ क्रीडितुं तेन चेच्छंति समूत्रेणैव पक्षिणा ॥ अस्मत्प्रणयोर्राजेति लोकांश्चैव वदंत्युत ६० एते चैवापरे चैव दोषाः प्रादुर्भवन्त्युत ॥ नृपतौ मार्दवोपेते हर्षुले च युधिष्ठिर ६१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजघ० षट्षं चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ नित्यो युक्तेन वै राज्ञा भवितव्यं युधिष्ठिर ॥ प्रशस्यते न राजा हि नारी वाद्यमवर्जितः १ भगवानुशनाचाह श्लोकमत्र विशांपते ॥ तदिहैकमना राजन गदतस्तं निबोध मे २ द्वाविमौ ग्रसते भूमिः सपो विलशयानिव ॥ राजानं चाविरोद्धारं ब्राह्मणं चाप्रवासिनम् ३ तदेतन्नरशादूलहृदिवं कर्तुमर्हसि ॥ संवेयानभिसंधत्स्व विरोध्यांश्च विरोधय ४ सतांगस्य च राज्यस्य विपरीतं य आचरेत् ॥ गुरुर्वायदिवामित्रं प्रति हंतव्य एव सः ५ मरुतेन हिराज्ञा विगीतः श्लोकः पुरातनः ॥ राजाधिकारे राजेन्द्र बृहस्पतिमतेपुरा ६ गुरोरप्यवलितस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पथप्रतिपन्नस्य दंडो भवति शाश्वतः ७

५९ क्रीडितुं राज्ञा सह मृगयादिक्रीडां कर्तुं समूत्रेण वदनेन पक्षिणा इत्येनेन राज्ञो निरोधका इत्यर्थः प्रणयः शास्यः ६० अपरे दारापहारादयः ६१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयभारतभाष्ये षट्षं चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५ ॥ अस्यैवाध्यायस्य सूत्रमूतस्योत्तरोग्रंथो वृत्तिरूपः । तत्र उक्त्यानेन यत्था इत्युक्तं तद्विवृणोति नित्योति । यत्श्लोकं आहतवत्समाच्छ्लोकं निबोध २ अप्रवासिनं वेदाध्ययनार्थं ब्राह्मणं प्रतिवा ३ विरोधय पर्वतादौ तेषां विशेषणरोधं कुरु ४ सतस्वाम्यमात्यसु हृत्कोशराष्ट्रदुर्गबलानि अंगानि यस्य तस्य सतांगस्य विपरीतं यस्य कस्यचिदप्यंगस्य प्रतिकूलं ५ । ६ शाश्वतः अप्रति समाधेयः पर्वतारोहणादिर्गुरोः अन्यस्य तु वधपव ७

॥४६॥

८ । ९ । १० । ११ नहि स्यात्कार्ये त्रेषु धान्यानि रुद्धादृष्ट्यादिना नानाशयेत् देयं भृत्यानि वितनं विक्रांतः पराक्रमी क्षांतः क्षमावान् पयःशुभमार्गात् १२ आत्मवान् जितचित्तः शास्त्रार्थकृतनिश्चयः निःसंदेहः सततं नित्यं पूर्वाह्ने धर्ममध्याह्नेऽर्थमपराह्णे कामपररात्रे योगं चेतित्यं सतीति नित्यं सतीति नित्यं सतीति १३ वृजिनं संकटं अरक्षणान्मंत्रस्यागोपनादन्यत्रास्ति १४ धर्माणां संकरो व्यत्ययस्तस्मात्प्रजानां रक्षा धर्मसंकररक्षा १५ न विश्वसेत् चात् विश्वसेत्प्यासेषु तेष्वाप्यत्यर्थं न विश्वसेत् षण्णां गुणानां भावः पाङ्गुण्यं ते च बलवतिस्थायिनि यानिनः संधिः समबले विग्रहो युद्धादिः दुर्बले यानंतदीयदुर्गा व्याक्रमणं एवंस्थायिनो बलवतियायिन्यासनं दुर्गादावेवस्वरक्षणं मध्यमे द्वैधीभावः अधेन दंडेन दुर्गाश्रयणमर्धेन परेषां धान्यादिनिरोधनं दुर्बले समाश्रयो मित्रांतरमाश्रित्य तेन सह युद्धं कर्तव्यं एतेषु कर्तव्येषु गुणान् जयावहान् दोषान् पराजयावहांश्चाप्यन्कोशदंडादिपौष्कल्यादीन् बुद्ध्या स्वयमेव निश्चिनूयात् १६ द्विपः शत्रोः सप्तसुराज्यां गेषु स्वप्रवेशद्वारशैथिल्यं तत्तद्विच्छिद्रं एवं स्वस्य सप्त

बाहोः पुत्रेण राज्ञा च सगरेण च धीमता ॥ असमंजाः सुतो ज्येष्ठस्त्यक्तः पौरहितैषिणा ८ असमंजाः सरव्यांस पौराणां बालकाष्टप ॥ न्यमज्जयदतः पित्रानिर्भर्त्स्य स विवासितः ९ ऋषिणो बालकेनापि श्वेतकेतुर्महातपाः ॥ मिथ्या विप्रानुपचरन्सं त्यक्तो दयितः सुतः १० लोकरं जनमेवात्र राज्ञा धर्मः सनातनः ॥ सत्यस्य रक्षणं चैव व्यवहारस्य चार्जवम् ११ नहि स्यात्परवित्तानि देयं काले च दापयेत् ॥ विक्रांतः सत्यवाक् क्षांतो नृपो न चलते पथः १२ आत्मर्वाश्चित्तक्रोधः शास्त्रार्थकृतनिश्चयः ॥ धर्मचार्थे च कामे च मोक्षे च सततरतः १३ त्रय्यां संवृतमंत्रश्च राजा भवितुर्महति ॥ वृजिनं च नरेन्द्राणां नान्यच्चारक्षणात्परम् १४ चातुर्वर्ण्यस्य धर्माश्च रक्षितव्याम हीक्षिता ॥ धर्मसंकररक्षा च राज्ञा धर्मः सनातनः १५ न विश्वसेत् नृपतिर्न चात्यर्थं च विश्वसेत् ॥ पाङ्गुण्यगुणदोषांश्च नित्यं बुद्ध्यावलोकयेत् १६ द्विच्छिद्रदर्शी नृपतिर्नित्यमेव प्रशस्यते ॥ त्रिवर्गे विदितार्थश्च युक्तचारोपधिश्चयः १७ कोशस्योपार्जनरतिर्यमवैश्रवणोपमः ॥ वेत्ता च दशवर्गस्य स्थानवृद्धिक्षयात्मनः १८ अमृतानां भवेद्भर्ता मृतानामन्ववेक्षकः ॥ नृपतिः सुमुखश्च स्यात्स्मितपूर्वाभिभाषिता १९ उपासिता च वृद्धानां जिततंद्रि रलोलुपः ॥ सतां वृत्ते स्थितमतिः संतोष्यश्चारुदर्शनः २० न चाददीत वित्तानि सतां हस्तात्कदाचन ॥ असद्गच्छश्च समादद्यात्सन्ध्यस्तु प्रतिपादयेत् २१ स्वयं प्रहर्ता दाता च वश्यात्मारम्यसाधनः ॥ काले दाता च भोक्ता च शुद्धाचारस्तथैव च २२ शूरान्भक्तान् संहार्यान्कुले जातान् रोगिणः ॥ शिष्टान् शिष्टाभिसंबंधान्मानि नो नवमानिनः २३

सुराज्यां गेषु यत्परप्रवेशद्वारशैथिल्यं तत्पराच्छिद्रं द्विच्छिद्रदर्शी स्यात् एतच्च स्वच्छिद्रगोपनस्याप्युपलक्षणं त्रिवर्गे धर्मादौ विदितार्थो ज्ञाततत्त्वः युक्तश्चारः प्रच्छन्नः स्पशः उपधिः परकीयानाममात्यादीनामुत्कोचदानादिनामेदं च येन स युक्तचारोपधिः तत्र चारनियोजनस्थानान्युक्तानि नीतिशास्त्रे 'मंत्रिपुरोहितश्चैव युवराजश्च नृपतिः ॥ पंचमो द्वारपालश्च षष्ठोऽन्तर्देशिकस्तथा ॥ कारागाराधिकारी च द्रव्यसंभयकृतथा ॥ कृत्या कृत्येषु चार्थानां नवमो विनियोजकः ॥ प्रदेष्टानगराध्यक्षः कार्यनिर्माणकृतथा ॥ धर्माध्यक्षः समाध्यक्षो दंडपालश्चिपंचमः ॥ षोडशो दुर्गपालश्च तथाराष्ट्रात्तपालकः ॥ अटवीपालकांतानि तीर्थान्यष्टादशैव ॥ चारान्विचारयेत्तीर्थे स्वात्मनश्च परस्य च ॥ पाषंडादीन् विज्ञातान् अन्योन्यमितरेष्वपि ॥ मंत्रिणं युवराजं च हि त्वास्वेषु पुरोहितम्' इति १० दशवर्गः अमात्यरभृद्गुणिको शोदंडश्च पंचम इति प्रकृतिपंचकं स्वपक्षे परपक्षे चेतदशकोवर्गः सचोमयोः साभ्यं चेतस्थानं स्थितिस्तत्कर्ता स्वस्याधिकश्चेद्विकर्ता परस्याधिकश्चेत्क्षयकर्ता १८ । १९ २० । २१ । २२ शूरान्संहार्यान्कुल्यादिनिवृत्तियेनान्वयः असंहार्यान्परैरप्रतज्ज्ञान् शिष्टाभिसंबंधान् शिष्टपरिवारान् अनवमानिनः अवमाने परस्यादुर्वृतः २३

विद्याविदोलोकविदः परलोकान्वेक्षकान् ॥ धर्मेचनिरतान्साधूनचलानचलानिव २४ सहायान्सततं कुर्याद्राजाभूतिपरिष्कृतः ॥ तैश्चतुल्योभवेद्भोगैश्चछत्रमा
त्राज्ञयाधिकः २५ प्रत्यक्षाचपरोक्षाचवृत्तिश्चास्यभवेत्समा ॥ एवंकुर्वन्नरेद्रोपिनखेदमिहविदति २६ सर्वाभिंशंकीनृपतिर्यश्चसर्वहरोभवेत् ॥ सक्षिप्रमन्त्रजुर्लुब्धः
स्वजनेनैवबध्यते २७ शुचिस्तुष्टिथिपीपालोलोकचित्तग्रहेरतः ॥ नपतत्यरिभिर्ग्रस्तः परितश्चावतिष्ठते २८ अक्रोधनो ह्यव्यसनीमृदुदंडोजितेंद्रियः ॥ राजाम
वतिभूतानां विश्वास्योहिमवानिव २९ प्राज्ञस्त्यागगुणोपेतः परंघ्रेषुतत्परः ॥ सुदर्शः सर्ववर्णानानयापनयवित्था ३० क्षिप्रकारीजितक्रोधः सुप्रसादोमहामनाः ॥
अरोषप्रकृतिर्युक्तः क्रियावानविकल्थनः ३१ आरब्धान्येवकार्याणिसुपर्यवसितानिच ॥ यस्यराज्ञः प्रदृश्यंति सराजाराजसत्तमः ३२ पुत्राइवपितुर्गेहविषयेयस्य
मानवाः ॥ निर्भयाविचरिष्यंतिसराजाराजसत्तमः ३३ अगूढविभवायस्यपौरारात्रनिवासिनः ॥ नयापनयवेतारः सराजाराजसत्तमः ३४ स्वकर्मनिरतायस्यज
नाविषयवासिनः ॥ असंघातरतादांताः पाल्यमानायथाविधि ३५ वश्यानेयाविधेयाश्चनचसंघर्षशीलिनः ॥ विषयेदानरुचयो नरायस्यसपार्थिवः ३६ नयस्य
कूटंकपटंनमायानचमत्सरः ॥ विषयेभूमिपालस्यतस्यधर्मः सनातनः ३७ यः सत्करोतिज्ञानानिज्ञेयेपरहितेरतः ॥ सतांवर्तमानुगस्त्यागीसराजाराज्यमर्हति ३८
यस्यचाराश्चमंत्राश्चनित्यंचैवकृताकृताः ॥ नज्ञायतेहिरिपुभिः सराजाराज्यमर्हति ३९ श्लोकश्चायंपुरागीतोभार्गवेणमहात्मना ॥ आख्यातेरामचरितेचृपतिप्र
तिभारत ४० राजानंप्रथमं विदेत्ततोभार्याततोधनम् ॥ राजन्यसतिलोकस्यकुतोभार्याकुतोधनम् ४१ तद्राज्येराज्यकामानानान्योधर्मः सनातनः ॥ ऋतेरक्षां
तुविस्पर्ष्टारक्षालोकस्यधारिणी ४२ प्राचेतसेनमनुनाश्लोकौचेमाबुदाहृतौ ॥ राजधर्मेपुराजैद्रताविहैकमनाः शृणु ४३ षडेतान्पुरुषोजह्याद्विद्वान्नाविवाणवे ॥
अप्रवक्तारमाचार्यमनधीयानमृत्विजम् ४४ अरक्षितारंराजानंभार्याचाप्रियवादिनीम् ॥ ग्रामकामंचगोपालंवनकामंचनापितम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति
पर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्तेराजधर्माणानवनीतंयुधिष्ठिर ॥ बृहस्पतिर्हिभगवान्त्रयाय्यंधर्मप्रशंसति १

घातरताः संघातेशरीरेप्रीतिभंतोनमवंति किंतुत्साध्यधर्मेपवेत्यर्थः २५ नेयाः विनेतुंयोग्याः संघर्षः पराभिमवस्तच्छीलिनो ३६ कूटं दंभः कपटमृतं मत्सरः परोत्कर्षासहिष्णुत्वं ३७ ज्ञानानि
ज्ञानयुक्तान्पंडितान् ज्ञेपेशास्त्रोपरस्यहितावहेरतोननुर्हिसामये त्यागीदाता ३८ कृताअप्यकृताहवेतिकृताकृताः ३९ ४० प्रथमंश्रेष्ठं असत्यशुभे ४१ । ४२ रक्षेवराज्ञः कर्म तामकुर्वन्नराजात्या
प्यइत्याह प्राचेतसइति ४३ । ४४ । ४५ ॥ इतिशांतिप० राजध० नी० भारतभा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ एतदिति एतद्रक्षणंनवनीतंनवनीतवत्सर्वधर्मसारं न्याय्यंन्यायादनपेतं १

२ । ३ अत्ररक्षणेसाधनंयुक्तिं ४ चारोगुप्तस्पर्शः प्रणिधिः प्रकटस्पर्शः दानंभक्तवेतनयोः युक्तेरादानं अयोगेनाऽनुपायेनआदानंकरग्रहणंनच ५ । ६ केतनानांमृदादीनां द्विविधस्यशारीरदंडो
धंभंभवेतिभेदात् ७ निचेयानांसंघ्राह्याणांघान्यादीनांनिचयःसंग्रहः ८ । ९ अविश्वासोपायिकादीनामपि पौराणांसंघातस्यपरैर्वाणिज्यादिच्छलेनवशीकृतस्यभेदनविघटनम् १० उपजापःपरैः

विशालाक्षश्चभगवान्काव्यश्चैवमहातपाः ॥ सहस्राक्षोमर्हेद्रश्चतथाप्राचेतसोमनुः २ भरद्वाजश्चभगवांस्तथागौरशिरामुनिः ॥ राजशास्त्रप्रणेतारोब्रह्मण्याब्रह्मवा
दिनः ३ रक्षामेवप्रशंसतिधर्मधर्ममृतावर ॥ राज्ञाराजीवताम्राक्षसाधनंचात्रमेशृणु ४ चारश्चप्रणिधिश्चैवकालेदानममत्सरात् ॥ युक्तयादानंनचादानमयोगेनयु
धिष्ठिर ५ सतांसंग्रहणंशौर्यदाक्ष्यंसत्यंप्रजाहितम् ॥ अनाजैवैरार्जवैश्चशत्रुपक्षस्यभेदनम् ६ केतनानांचजीर्णानामवेक्षाचैवसीदताम् ॥ द्विविधस्यचदंडस्यप्रयो
गःकालचोदितः ७ साधूनामपरित्यागःकुलीनानांचधारणम् ॥ निचयश्चनिचेयानांसेवाबुद्धिमतामपि ८ बलानांहर्षणंनित्यंप्रजानामन्वेक्षणम् ॥ कार्येष्वखे
दःकोशस्यतथैवचविवर्धनम् ९ पुरगुप्तिरविश्वासःपौरसंघातभेदनम् ॥ अरिमध्यस्थमित्राणांयथावच्चान्वेक्षणम् १० उपजापश्चभृत्यानामात्मनःपुरदर्शनम् ॥
अविश्वासःस्वयंचैवपरस्याश्वासनंतथा ११ नीतिधर्मानुसरणंनित्यमुत्थानमेवच ॥ रिपूणामनवज्ञानंनित्यंचानार्यवर्जनम् १२ उत्थानंनिहिनरेद्राणांबृहस्पतिरभा
षत ॥ राजधर्मस्यतन्मूलंश्लोकांश्चात्रनिबोधमे १३ उत्थानेनामृतंलब्धमुत्थानेनासुराहताः ॥ उत्थानेनमर्हेद्रेणश्रेष्ठंधंप्राप्तंदिवाहच १४ उत्थानवीरःपुरुषो
वाग्वीरानधितिष्ठति ॥ उत्थानवीरान्वाग्वीरारमयंतउपासते १५ उत्थानहीनोराजाहिबुद्धिमानपिनित्यशः ॥ प्रधर्षणीयःशत्रूणांभुजंगइवनिर्विषः १६ नचश
त्रुवज्ञेयोदुर्वलोपिबलीयसा ॥ अल्पोपिहिदहत्याग्निर्विषमल्पंनिहिनस्तिच १७ एकांगेनापिसंभूतःशत्रुर्दुर्गमुपाश्रितः ॥ सर्वतापयतेदेशमपिराज्ञःसमृद्धिनः १८
राज्ञोरहस्यंतद्राक्यंयथार्थलोकसंग्रहः ॥ हृदियच्चास्यजिह्वंस्यात्कारणेनचयद्भवेत् १९ यच्चास्यकार्यंजिनमार्जवेनेहनिर्जयेत् ॥ दंभनार्थंचलोकस्यधर्मिष्ठामा
चरेत्क्रियाम् २० राज्यं हि सुमहत्तंत्रंधार्यतेनाकृतात्मभिः ॥ नशक्यंमृदुनावोढुमायासस्थानमुत्तमम् २१ राज्यं सर्वामिपंनित्यमार्जवेनेहधार्यते ॥ तस्मा
न्मिश्रेणसततंवर्तितव्यंयुधिष्ठिर २२ यद्यप्यस्यविपत्तिःस्याद्रक्षमाणस्यैवप्रजाः ॥ सोप्यस्यविपुलोधर्मएवंवृत्ताहिभूमिपाः २३ एषतेराजधर्माणालिशःसमनुवार्णि
तः ॥ भूयस्तेयत्रसंदेहस्तद्बृहिकुरुसत्तम २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोव्यासश्चभगवान्देवस्थानोऽमएवच ॥ वासुदेवःकृपश्चैवसात्यकिःसंजयस्त
था २५ साधुसाध्वितिसंहृष्टाःपुष्यमाणैरिवाननैः ॥ अस्तुवंश्चनरव्याघ्रंभीष्मधर्ममृतावरम् २६

स्वभृत्यानांभेदनं अविश्वासोभृत्यानामेव ११ उत्थानमुद्योगः अनार्यहीनकर्मकदर्थत्वादितद्वर्जनम् १२ । १३ । १४ वाग्वीरान्पंडितान् उत्थानमेवमहत्पांडित्यमित्यर्थः १५ । १६ । १७ एकां
गेनहस्येश्वरपदादानामन्यतमेनापिसंभूतःसंपन्नः समृद्धिनःसमृद्धिमतः १८ स्वीयेनआर्जवेनराज्ञोयत्रहस्यंवाक्यंयोवाजयार्थलोकसंग्रहोयच्चास्यकारणेनशत्रुजयादिहेतुनाजिसंकपटंयच्च
जिनेहीनकार्यतत्सर्वसमीकुर्यादित्याहद्रा० भां । राज्ञइति १९ दंभनार्थंसंघातार्थम् २० अकृतात्माभिःकुरैः २१ मिश्रेणक्रौर्यसार्धवाध्याम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टपंचाशत्तशोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ततः कल्यमित्यध्यायो दंडनीतिशास्त्रस्य राज्ञोत्पत्तिवकुं प्रवर्तते कल्यं प्रातः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

मातृवस्त्रेहेन मृत्युवद्वेतेनेन वा खेदं श्रमं मोहो वैचित्यं १९ प्रतिपत्तिविमोहाज्ज्ञानलोपात् १९ प्रथमं ज्ञानलोपस्ततो मोहस्ततो लोभो लोभाद्विषयाभिलाषोऽभिलषितसंयोगादिद्विषयप्रत्याख्यः कामस्ततस्तद्विषये रागो रागात्कर्तव्या कर्तव्यप्रतिपत्तिशून्यत्वं ततः पुनर्मोह इत्यादि चक्रमाह नष्टायामिति त्रिभिः १७ । १८ । १९ । नात्यजन्तुष्टमदुष्टं च सर्वस्वीचक्रुरित्यर्थः २० ब्रह्मवेदः धर्मो यज्ञः २१

२२ । २३ । २४ मर्त्यैः समतायाताः स्म स्वाहाद्यभावेन क्षीणाः स्म इत्यर्थः २५ नरायजमानाह विर्वाभिरुर्ध्वप्रवर्षिणः ततश्चान्नाभावाद्ब्रह्मयाम इत्यर्थः २६ नोऽस्माकं स्वभावप्रेष्वर्थसत्यसंकल्प त्वादिकम् २७ । २८ । २९ पृथगर्थस्त्रिवर्गफलापेक्षया विपरीतफलः पृथग्गुणस्त्रिवर्गसाधनापेक्षया विपरीतसाधनः ३० मोक्षस्य त्रिवर्गो धर्मादिभ्यो निष्कामः धर्मादिभेदश्च सत्त्वादिगुणप्राधा न्पनिमित्त इत्यर्थः दंडात्स्थानं साम्यं वणिजां वृद्धिस्तपस्विनां क्षयश्चोराणां च भवतीत्याहा धेनं स्थानमिति ३१ नीतिजान्पद्गुणानाह आत्मोति आत्माचित्तं नीतिबलात्प्रजानांचित्तं दुःस्थितमपि सु स्थितं भवति कुदेशोऽपि सुदेशो भवति कलिरपि कृतं भवति । उपायाः साधनानि । कृत्यं कृतिनिर्वर्त्यप्रयोजनं । सहायाः सुहृदादयः । एते सर्वे विकला अपि सकला भवन्ति तत्र कारणं नीतिजः पद्गोनीतिमो नष्टे ब्रह्मणि धर्मे च देवांस्त्रासः समाविशत् ॥ ते त्रस्तानरशादूलब्रह्माणं शरणं ययुः २२ प्रसाद्य भगवंतं ते देवं लोकपितामहम् ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे दुःखवेगसमाहताः २३ भगवन्नरलोकस्थं ग्रस्तं ब्रह्मसनातनम् ॥ लोभमोहादिभिर्भावैस्ततो नो भयमाविशत् २४ ब्रह्मणश्च प्रणाशेन धर्मो व्यनश दीश्वर ॥ ततः स्मसमतायाता मर्त्यै स्त्रिभुवनेश्वर २५ अधो हिवर्षमस्माकं नरास्तूर्ध्वं प्रवर्षिणः ॥ क्रियाव्युपरमात्तेषां ततो गच्छामसंशयम् २६ अत्रनिःश्रेयसंपन्नस्तद्दद्यात्स्वपितामह ॥ त्व स्प्रभावसमुत्थोऽसौ स्वभावो नो विनश्यति २७ तानुवाच सुरान्सर्वांस्स्वयं भूर्भगवान्स्तुतः ॥ श्रेयोऽहं चिंतयिष्यामि व्येतुवो भीः सुरर्षभाः २८ ततोऽध्यायसहस्रा णां शतं चक्रे स्वबुद्धिजम् ॥ यत्र धर्मस्तथैवार्थः कामश्चैवाभिवर्णितः २९ त्रिवर्ग इति विख्यातो गणेषु स्वयं भुवा ॥ चतुर्थो मोक्ष इत्येव पृथगर्थः पृथग्गुणः ३० मो क्षस्यास्ति त्रिवर्गो न्यः प्रोक्तः सत्त्वं रजस्तमः ॥ स्थानं वृद्धिः क्षयश्चैव त्रिवर्गश्चैव दंडजः ३१ आत्मादेशश्च कालश्चाप्युपायाः कृत्यमेव च ॥ सहायाः कारणं चैव षड्गो नीतिजः स्मृतः ३२ त्रयीचान्वीक्षिकी चैव वार्ता च भरतर्षभ ॥ दंडनीतिश्च विपुला विद्यास्तत्र निदर्शिताः ३३ अमात्यरक्षाप्रणिधीराजपुत्रस्य लक्षणम् ॥ चा रश्च विविधोपायः प्रणिधेयः पृथग्विधः ॥ सामभेदः प्रदानं च ततो दंडश्च पार्थिव ॥ उपेक्षापंचमीचात्रकात्स्न्येन समुदाहृता ३५ मंत्रश्च वर्णितः कृत्स्नस्तथाभेदार्थ ए व च ॥ विभ्रमश्चैव मंत्रस्य सिद्धयसिद्धयोश्च यत्फलम् ३६ संधिश्च त्रिविधा भिरुयोहीनो मध्यस्तथोत्तमः ॥ भयसत्कारविताख्यं कात्स्न्येन परिवर्णितम् ३७ यात्राकालाश्च चत्वारस्त्रिवर्गस्य च विस्तरः ॥ विजयो धर्मयुक्तश्च तथा र्थविजयश्च ३८ आसुरश्चैव विजयस्तथा कात्स्न्येन वर्णितः ॥ लक्षणं पंचवर्गस्य त्रिविधं चात्र वर्णितम् ३९ प्रका शश्चाप्रकाशश्च दंडोऽथ परिशब्दितः ॥ प्रकाशोऽष्टविधस्तत्र गुह्यश्च बहुविस्तरः ४० रथानागाहयाश्चैव पादाताश्चैव पांडवाः ॥ विष्टिर्नावश्वराश्चैव देशिका इति चाष्टमम् ४१

तंभितश्चिदादिरित्यर्थः ३३ त्रयीकर्मकांडः । आन्वीक्षिकीज्ञानकांडः । वार्ताकृपिनाणिष्यादिजीविकाकांडः । दंडनीतिः पालनविद्या । एते धर्मादयस्तत्र ब्रह्मकृतशतसहस्राध्याये दर्शिताः ३३ भेदशंकयाऽमात्यानामपिरक्षाकर्तव्या तदर्थं प्रणिधिर्बुधश्चरः सचचारो विविधोपायः ब्रह्मचार्यादिवेषधारी प्रणिधेयः पृथग्विधः एकैकस्मिन्स्थाने पृथक्पृथग्गोत्रास्त्रय इति ३४ सामादिचतुष्ट यमुपेक्षापंचमीत्युपायाः ३५ विभ्रमोभेदार्थे ३६ भयेन संधिर्हीनः । सत्कारेण मध्यमः । वित्तग्रहणेनोत्तमः । तत्र संसंधिकारणं वर्णितम् ३७ चत्वारो विभ्रवृद्धिकोशसंषयश्च स्वस्य भिन्ननाशः कोशहानिश्च परस्येति ३८ आसुरो विजयः सौमिके गतः । पंचवर्गोऽमात्यराष्ट्रदुर्गाणिवलंकोशश्च पंचमः । त्रिविधमुत्तममध्यमाधमभेदेन ३९ दंडात्तेना । 'दंडोऽस्त्रीलुगुत्पुमान्' इत्युपक्रम्य 'सिन्धे कालेमानभेदे' इति मेदिनी ४० विष्टिर्विष्टिर्हीताभारवाहाः चराश्चाराः देशिका उपवेष्टारो गुह्यः ४१

जंगमामहावृश्चिकादिजाः अजंगमाः रक्तशुभ्रिकादयः ४२ स्पर्शवस्त्रादी अभ्यवहार्येन्द्रादी उपाशुभ्रिचारादिरिति विविधो विषययोगः ४३ मार्गगुणाः ग्रहनक्षत्रादि मार्गगुणाः । भूमिगुणाश्च
 गुरशीतिभुवलानियामलोकानि आत्मरक्षणमंत्रयंत्रादिना । सर्वाणारथादिनिर्माणानाम् ४४ कल्पनाः बलपुष्टिकरायोगाः । विविधाभिरव्याश्रकव्यूहकौचव्यूहादिना नामानाम् ४५ उत्पा
 ताः ग्रहयुद्धादयो धूमकेतवादयश्च । निपाताः उल्लापताभूमिकेपादयः । शस्त्राणां पालनं तीक्ष्णगीकरणम् ४६ पीडाचपापदांसमूहआपदंतस्यकालआपदकालः ४७ आख्यातमभिमंत्रितदुंदुभि
 च्चनिनाप्रयाणादिकयनं योगः पताकादिमंत्रणादि तयोः संचारः श्रवणदर्शनाभ्यां परमोहनं एतत्सर्वत्र उक्तमिति सर्वत्र योज्यम् ४८ गरदैः विषदैः प्रतिरूपकं प्रतिमातत्कारकैस्तद्वाराकार्मणका
 अंगान्येतानि कौरव्यप्रकाशानि बलस्य तु ॥ जंगमाजंगमाश्चोक्ताश्चूर्णयोगाविषादयः ४२ स्पर्शचाभ्यवहार्येषां प्युपांशुर्विविधः स्मृतः ॥ अरिर्मित्रउदासीन
 इत्येतेऽप्यनुवर्णिताः ४३ कृत्स्नामार्गगुणाश्चैव तथा भूमिगुणाश्च ॥ आत्मरक्षणमाश्वासः सर्वाणां चान्वेक्षणम् ४४ कल्पनाविविधाश्चापि चतुर्नामरथवाजिनां
 व्यूहाश्च विविधाभिरव्याविचित्रं युद्धकौशलम् ४५ उत्पाताश्च निपाताश्च सुयुद्धं सुपलायितम् ॥ शस्त्राणां पालनं ज्ञानं तथैव भरतर्षभ ४६ बलव्यसनयुक्तं च त
 थैव बलहर्षणम् ॥ पीडाचपापदकालश्च पतिज्ञानं च पांडव ४७ तथाख्यातविधानं च योगः संचार एव च ॥ चोरैराटविकैश्चोग्रैः परराष्ट्रस्य पीडनम् ४८ अग्निदेर्ग
 रदैश्चैव प्रतिरूपककारकैः ॥ श्रेणिमुख्योपजापेन वीरुघच्छेदनेन च ४९ दूषणेन च नागानामातंकजननेन च ॥ आराधनेन भक्तस्य प्रत्ययोपार्जनेन च ५० स
 तांगस्य च राजस्य हासवृद्धीसमंजसम् ॥ दूतसामर्थ्यसंयोगात्सराष्ट्रस्य विवर्धनम् ५१ अरिमध्यस्थमित्राणां सम्यक्क्रोक्तं प्रपंचनम् ॥ अवमर्दः प्रतीघातस्तथै
 व च बलीयसाम् ५२ व्यवहारः सुसूक्ष्मश्च तथा कंटकशोधनम् ॥ श्रमोव्यायामयोगश्च त्यागोद्रव्यस्य संग्रहः ५३ अभृतानां च भरणं भृतानां चान्वेक्षणम् ॥
 अर्थस्य कालेदानं च व्यसने च प्रसंगिता ५४ तथाराजगुणाश्चैव सेनापतिगुणाश्च ॥ कारणंच त्रिवर्गस्य गुणदोषास्तथैव च ५५ दुश्चेष्टितंच विविधं तृतिश्चैवानु
 वर्तिनाम् ॥ शंकितत्वं च सर्वस्य प्रमादस्य च वर्जनम् ५६ अलब्धलाभोलब्धस्य तथैव च विवर्धनम् ॥ प्रदानंच विद्वद्स्य पात्रेभ्यो विधिवत्ततः ५७ विसर्गोऽर्थ
 स्य धर्मार्थकामहैतुवमुच्यते ॥ चतुर्थव्यसनाघाते तथैवात्रानुवर्णितम् ५८ क्रोधजानितथोग्राणिकामजानितथैव च ॥ दशोक्तानि कुरुश्रेष्ठ व्यसनान्यत्र चैव ५९
 मृगयाक्षास्तथापानं स्त्रियश्च भरतर्षभ ॥ कामजान्याहुराचार्याः प्रोक्तानीह स्वयंभुवा ६० वाक्पारुष्यंतथोग्रत्वं दंडपारुष्यमेव च ॥ आत्मनो निग्रहस्त्यागो ह्यर्थ
 षणमेव च ६१ यंत्राणिविविधान्येव क्रियास्तेषां च वर्णिताः ॥ अवमर्दः प्रतीघातः केतनानां च भंजनम् ६२

रिभिः कौलिकैः श्रेणिमुख्या बलाध्यक्षादयस्तेषामुपजापो भेदनं तेन वीरुघच्छेदनेन धान्याद्यच्छेदेन ४९ नागानां दूषणं मंत्रतंत्रौषधादिना तेन प्रत्ययोपार्जनेन विश्वासोत्पादनेन च परराष्ट्रस्य
 पीडनमुक्तमिति प्रपूर्वसंबंधः ५० समंजसं समत्वम् ५१ । ५२ कंटकशोधनं सलानामुन्मूलनं श्रमोमल्लकीडा व्यायामयोगः आयुधप्रयोगाभ्यासः त्यागोदानं ५३ अप्रसंगिता असंबंधः ५४
 राजगुणाः उत्पातानादयः सेनापतिगुणाः मौलतादयः ५५ । ५६ पात्रेभ्यः प्रदानं प्रथमम् ५७ विसर्ग इति विसर्गोदानं धर्मार्थं यज्ञार्थं द्वितीयं काम्यं तृतीयं व्यसनाघाते चतुर्थम् ५८ । ५९ । ६०
 परिशेषात्वाक्पारुष्यादीनि पटक्रोधजानि आत्मनो देहस्य ६१ अवमर्दः परचक्रेण देशादेः पीडनम् ६२

कर्मातः कृष्यादिफलतत्रानुशासनरोधः अपस्कार उपकारणानि वसनं कवचादिकं उपायास्तत्रिर्माणेषु कथः ६३ तानिद्रव्याणि षट् । मणयः पञ्चवपुष्वीवासोदास्यादिकां च नम इति १४।१५ मंगलं
 स्वर्णादिकंतस्यालं मनस्पर्शः प्रतिक्रिया अलंकरणं ६६ एकस्याप्युत्थानप्रकारः केतनजाः गृहजामक्रियाः च्वजारोहणाद्याः ६७ अधिकरणेषु जनोपवेशनस्थानेषु चत्वारोऽपि ६८ जातितोगुण
 चैत्यदुमावमर्दश्च रोधः कर्मानुशासनम् ॥ अपस्करोऽथ वसनंतथोपायाश्च वर्णिताः ६३ पणवानकशंखानां भेरीणां च युधिष्ठिर ॥ उपार्जनंच द्रव्यानां परिमर्दश्च
 तानि षट् ६४ लब्धस्य च प्रशमनं सतां चैवामिपूजनम् ॥ विद्वद्भिरेकीभावश्च दानहोमविधिज्ञता ६५ मंगलालंभनंचैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥ आहारयोजनंचै
 व नित्यमास्तिक्यमेव च ६६ एकेन च यथोत्थेयं सत्यत्वं मधुरागिरः ॥ उत्सवानां समजानां क्रियाः केतनजास्तथा ६७ प्रत्यक्षाश्च परोक्षाश्च सर्वाधिकरणेष्वथ ॥ वृ
 तेर्भरतशार्दूलनित्यंचैवान्वेक्षणम् ६८ अदंडत्वं च विप्राणां युक्त्या दंडनिपातनम् ॥ अनुजीवी स्वजातिभ्यो गुणेभ्यश्च समुद्रवः ६९ रक्षणंचैव पौराणां राष्ट्रस्य
 च विवर्धनम् ॥ मंडलस्थाचयाचिंताराजद्वारादशराजिका ७० द्वासप्ततिविधा चैव शरीरस्य प्रतिक्रिया ॥ देशजातिकुलानां च धर्माः समनुवर्णिताः ७१ धर्मश्चार्थ
 श्च कामश्च मोक्षश्चात्रानुवर्णिताः ॥ उपायाश्चार्थलिप्सा च विविधा मूरिदक्षिण ७२ मूलकर्मक्रिया चात्रमायायोगश्च वर्णितः ॥ दूषणं स्रोतसांचैव वर्णितंचास्थिरां
 मसां ७३ यैर्यैरुपायैर्लोकस्तुनचलेदार्यवर्त्मनः ॥ तत्सर्वराजशार्दूलनीतिशास्त्रेऽभिर्वर्णितम् ७४ एतत्कृत्वा शुभं शास्त्रंततः स भगवान् प्रभुः ॥ देवानुवाच सहस्रः
 सर्वाञ्छक्रपुरोगमान् ७५ उपकारालोकस्य त्रिवर्गस्थापनाय च ॥ नवनीतं सरस्वत्या बुद्धिरेषा प्रभाविता ७६ दंडेन सहिता ह्येषालोकरक्षणकारिका ॥ निग्रहा
 नुग्रहरतालोकाननुचरिष्यति ७७ दंडेन नीयते चेदं दंडेन यतिवापुनः ॥ दंडनीतिरिति ख्याता त्रीन्लोकानमिवर्तते ७८ पाद्भुप्यगुणसौरिषास्थास्यत्यग्रे महा
 त्मसु ॥ धर्मार्थकाममोक्षाश्च सकला ह्यत्र शब्दिताः ७९ ततस्तां भगवाप्तीति पूर्वजग्राहशंकरः ॥ बहुरूपो विशालाक्षः शिवः स्थाणुरुमापतिः ८० प्रजानामा
 युषोहासं विज्ञाय भगवान् शिवः ॥ संचिक्षेप ततः शास्त्रं महास्त्रं ब्रह्मणालुतम् ८१ वैशालाक्षमिति प्रोक्तं तदिद्रुः प्रत्यपद्यत ॥ दशाध्यायसहस्राणि सुब्रह्मण्यो
 महातपाः ८२ भगवानपि तच्छास्त्रं संचिक्षेप पुरंदरः ॥ सहस्रैः पंचमिस्तातयवुक्तं बाहुदंतकम् ८३ अध्यायानां सहस्रैस्तु त्रिभिरेव बृहस्पतिः ॥ संचिक्षेपे
 श्वरो बुद्ध्या बार्हस्पत्यं तदुच्यते ८४ अध्यायानां सहस्रेण काव्यः संक्षेपमब्रवीत् ॥ तच्छास्त्रमिति प्रज्ञो योगाचार्यो महायशाः ८५ एवं लोकानुरोधेन शास्त्रमे
 तन्महर्षिभिः ॥ संक्षिप्तमायुर्विज्ञाय मर्त्यानां हासमेव च ८६

तश्च समुद्रवो मान्यरवं ६९ द्वादशानाराज्ञांसमूहो द्वादशराजिका मध्यस्थस्य विजिगीषोश्चतुर्दिक्षु चत्वारोऽप्यस्तेभ्योऽपरे चत्वारोऽपि त्रिभिरेव परे चत्वार उदासीना इति ७० द्वासप्ततिविधा चैव
 शास्त्रप्रसिद्धा प्रतिक्रिया संस्कारः शौचाभ्यंगादिः ७१ हेमूरिदक्षिण ७२ मूलकर्माणि कौशुद्रिकराणिलुप्यादीनि तेषां क्रियाकरणप्रकारः ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ नीयते पुरुषार्थफलाय
 इदं जगत् दंडेन यतिप्रणयति अनया चेति वा ७८ । ७९ । ८० संचिक्षेप संक्षिप्तं कृतवान् ८१ वैशालाक्षं बाहुदंतकं बार्हस्पत्यमिति स्तुतरोत्तरसंक्षिप्तं दंडनीतिग्रंथनामानि ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६

एवंशास्त्रोत्पत्तिमुक्त्वा नृपोत्पत्तिमाह अथेत्यादिना ८० । ८८ । ८९ पंचातिगः विपयातिगः मुक्तः ९० अनंगहृदयंगस्यैवनामांतरं ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९
 अथदेवाः समागम्यविष्णुमुचुः प्रजापतिं ॥ एकोयोऽर्हतिमर्त्येभ्यः श्रेष्ठचंवेतंसमादेश ८७ ततः संचित्य भगवान् देवो नारायणः प्रभुः ॥ तैजसं वै विरजसं सोऽसृज
 न्मानसं सुतम् ८८ विरजास्तु महाभागः प्रभुत्वं भुवि नैच्छत ॥ न्यासायैवाभवद्बुद्धिः प्रणीता तस्य पांडव ८९ कीर्तिमांस्तस्य पुत्रो भूत्सोऽपि पंचातिगोऽभवत् ॥
 कर्दमस्तस्य सुतः सोऽप्यतप्यन्महतपः ९० प्रजापतेः कर्दमस्य त्वनंगो नाम वै सुतः ॥ प्रजारक्षयिता साधुर्दंडनीतिविशारदः ९१ अनंगपुत्रोऽतिबलोनी
 तिमानभिगम्य वै ॥ प्रतिपेदे महाराज्यमथेन्द्रियवशोऽभवत् ९२ मृत्योस्तु दुहिताराजन्सुनीथानाममानसी ॥ प्रख्याता त्रिपुलोकेषु याऽसौ वेनमर्जीजनत् ९३
 तंप्रजासुविधर्माणं रागद्वेषवशानुगम् ॥ मंत्रभूतैः कुशैर्जघुर्कषयो ब्रह्मवादिनः ९४ ममंथुर्दक्षिणं चोरुमृषयस्तस्य मंत्रतः ॥ ततोऽस्य विकृतोज्ज्वलस्वांगः पुरु
 षो भुवि ९५ दग्धस्थूणाप्रतिकाशो रक्ताक्षः कृष्णमूर्धजः ॥ निषादेत्येवमुचुस्तमृषयो ब्रह्मवादिनः ९६ तस्मान्निषादाः संभूताः क्रूराः शैलवनाश्रयाः ॥ ये चान्ये
 विंध्यनिलयाम्लेच्छाः शतसहस्रशः ९७ भूयोऽस्य दक्षिणं पार्श्वमथुस्ते महर्षयः ॥ ततः पुरुष उत्पन्नो रूपेणैद्रइवापरः ९८ कवची बद्धनिस्त्रिंशः सशरः सशरास
 नः ॥ वेदवेदांगविज्ञैव धनुर्वेदे च पारगः ९९ तदंडनीतिः सकला श्रिताराजन्नरोत्तमं ॥ ततस्तु प्रांजलिर्वैन्यो महर्षीस्तानुवाच ह १०० सुसूक्ष्मामेसमुत्पन्ना बुद्धि
 र्धर्मार्थदर्शिनी ॥ अनयार्किमया कार्यं तन्मे तत्त्वेन शंसत १ यन्मां भवंतो वक्ष्यंति कार्यमर्थसमन्वितम् ॥ तदहं वै करिष्यामि नात्र कार्या विचारणा २ तमूचुस्तत्र देवा
 स्ते ते चैव परमर्षयः ॥ नियतो यत्र धर्मो वै तमशंकः समाचर ३ प्रिया प्रिये परित्यज्य समः सर्वेषु जंतुषु ॥ कामं क्रोधं च लोभं च मानं चोत्सृज्य दूरतः ४ यश्च धर्मात्प्रविच
 लेल्लोके कश्चन मानवः ॥ निग्राह्यस्ते स्वबाहुभ्यां शश्वद्धर्ममवेक्षता ५ प्रतिज्ञां चाधिरोह स्वमनसा कर्मणा गिरा ॥ पालयिष्याम्यहं भौमं ब्रह्म इत्येव चासकृत् ६ य
 श्चात्र धर्मो नित्योक्तो दंडनीतिव्यपाश्रयः ॥ तमशंकः करिष्यामि स्ववशोन कदाचन ७ अदंड्यामो द्विजाश्चेति प्रतिजानीहि हे विभो ॥ लोकं च संकरात्कृत्स्नं त्राता
 स्मीति परंतप ८ वैन्यस्ततस्तानुवाच देवा नृपि पुरोगमान् ॥ ब्राह्मणामे महाभागानमस्याः पुरुषर्षभाः ९ एवमस्त्विति वैन्यस्तु तैरुक्तो ब्रह्मवादिभिः ॥ पुरोध्या
 श्चाभवत्तस्य शुक्रो ब्रह्ममयोनिधिः ११० मंत्रिणो वालखिल्याश्च सारस्वत्योगणस्तथा ॥ महर्षिर्भगवान् गर्गस्तस्य सावत्सरोऽभवत् ११ आत्मनाष्टम इत्येव श्रुतिरे
 पापरानृषु ॥ उत्पन्नौ वंदिनौ चास्य तत्पूर्वोऽसूतमागधो १२ तयोः प्रीतो ददौ राजापृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ अनूपदेशं सूताय मगधं मागधाय च १३ समतां वसुधा
 याश्च सप्तम्यगुदपादयत् ॥ वैषम्यांहि परं भूमे रासीदिति च नः श्रुतम् ११४

१०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ स्ववशः स्वानीन्द्रियाभितद्वशः न कदाचनमविष्यामीति शेषः स्वेतिस्वच्छः पाठः ७ । ८ । ९ । ११० सावत्सरोऽप्यौतिषिकः ११ आत्मना स्वशरीरेण सहाष्ट
 मः पृथुर्विष्णोः सकाशादित्यर्थः तथाहि विष्णुः प्रथमः विरजाद्वितीयः कीर्तिमांस्तृतीयः कर्दमश्चतुर्थः अनंगः पंचमः अतिबलः षष्ठः वेनः सप्तमः पृथुरष्टम इति १२ । १३ । ११४

११५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ प्रथितावनताचेति विग्रहे वर्णलोपविकाराभ्यां पृथिवी २६ स्थापनं मर्यादा २७ । २८ दंडेति रक्षितव्यं राज्यं तच्चान्योन आ
 धर्षयेत् तत्र हेतुः चाराणां निष्पंदः संचारस्तद्वाराय हर्शनं लोकवृत्तांतस्य दृष्ट्वा च पालनं तदहृत्यर्थः आत्मनाचितेन कारणैः क्रियाभिश्च समस्य महीक्षितः कर्मेतिसंबंधः २९ । ३० विष्णुर्भूमिपमावि
 मन्वंतरेषु सर्वेषु विषमाजायते मही ॥ उज्जहार ततो वैन्यः शिलाजालान्समंततः ११५ धनुष्कोट्या महाराजतेन शैलाविवर्धिताः ॥ सविष्णुना च देवेन शक्रेण विबुधैः
 सह १६ ऋषिभिश्च प्रजापालैर्बाह्यैश्चाभिषेचितः ॥ तं साक्षात्पृथिवीभेजे रत्नान्यादाय पांडव १७ सागरः सरितां भर्ता हिमवांश्चाचलौ तमः ॥ शक्रश्च धनमक्षर्यं
 प्रादात्तस्मै युधिष्ठिर १८ रुक्मं चापि महामेरुः स्वयंकनकपर्वतः ॥ यक्षराक्षसभर्ता च भगवान्नरवाहनः १९ धर्मं चार्थं च कामे च समर्थं प्रददौ धनम् ॥ हयारथाश्च
 नागाश्च कोटिशः पुरुषास्तथा १२० प्रादुर्बभूवुर्वैन्यस्य चित्तनादेव पांडव ॥ नजरानच दुर्भिक्षं नाधयो व्याधयस्तथा २१ सरिसृपेभ्यः स्तेनेभ्यो न चान्योन्यात्क
 दाचन ॥ भयमुत्पद्यते तत्र तस्य राज्ञोऽभिरक्षणात् २२ आपस्तस्तंभिरेचास्य समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च दुर्गध्वजभंगश्च नाम भवत् २३ तेनेयं पृथि
 वी दुग्धासस्यानि दशसप्त च ॥ यक्षराक्षसनागैश्चापीप्सितं यस्य यस्य यत् २४ तेन धर्मोत्तरश्चायं लोलोको महात्मना ॥ रंजिताश्च प्रजाः सर्वास्तेन राजेति शब्द
 ते २५ ब्राह्मणानां क्षत्रत्राणात्ततः क्षत्रिय उच्यते ॥ प्रथिता धर्मतश्च येयं पृथिवी बहुभिः स्मृता २६ स्थापनं चाकरो द्विष्णुः स्वयमेव सनातनः ॥ नातिवर्तिष्यते क
 श्चिद्राजं स्वामिति भारत २७ तपसा भगवान्विष्णुराविवेश च भूमिपम् ॥ देववन्नरदेवानां नमतेयं जगन्नृपम् २८ दंडनीत्या च सततं रक्षितव्यं नरेश्वर ॥ ना
 धर्षयेत्तथा कश्चिन्नानिष्पंददर्शनात् २९ शुभं हि कर्म राजेद्रशुभत्वायोपकल्पते ॥ आत्मना कारणैश्चैव समस्येह महीक्षितः १३० कोहेतुर्यद्वशेति षेड्लोको देवावृते
 गुणात् ॥ विष्णोर्ललाटात्कमलं सौवर्णमभवत्तदा ३१ श्रीः संभूताय तो देवी पत्नी धर्मस्य धीमतः ॥ श्रियः सकाशादर्थश्च जातो धर्मेण पांडव ३२ अथ धर्मस्तथैवार्थः
 श्रीश्च राज्ये प्रतिष्ठिता ॥ सुकृतस्य क्षयाच्चैव स्वर्लोकादेत्यमेदिनीम् ३३ पार्थिवो जायते तात दंडनीतिविशारदः ॥ महत्त्वेन च संयुक्तो वैष्णवेन नरो भुवि ३४
 बुद्ध्या भवति संयुक्तो माहात्म्यं चाधिगच्छति ॥ स्थापितं च ततो देवेन कश्चिदतिवर्तते ॥ तिष्ठत्येकस्य च वशे तं चेदं न विधीयते ३५ शुभं हि कर्म राजेद्रशुभत्वायोप
 कल्पते ॥ तुल्यस्यैकस्य यस्यायं लोको वचसि तिष्ठते ३६ योऽस्य वै मुखमद्राक्षीत्सौम्यं सोऽस्य वशानुगः ॥ सुभगं चार्थवंतं च रूपवंतं च पश्यति ३७ महत्त्वात्तस्य
 दंडस्य नीतिर्विस्पष्टलक्षणा ॥ नयचारश्च विपुलो येन सर्वमिदं ततम् ३८ आगमश्च पुराणानां महर्षीणां च संभवः ॥ तीर्थवंशश्च वंशश्च नक्षत्राणां युधिष्ठिर १३९

१८ वेशेरयुक्तं तत्रोपपत्तिः कइत्यर्थेन ३१ पत्नीपालयित्री १२ । ३३ । ३४ स्थापितमभिषिक्तं एकस्य राज्ञो वशे दंडेति तिष्ठतितं चेदं लक्ष्मीकृत्यनविधीयते इदं जगद्विधानसामर्थ्यनमवति ३५
 तुल्यस्य हस्ताद्यवयवैः समस्य ३६ अस्य राज्ञः सौम्यं मुखमद्राक्षीत्सुभगादिरूपं चैनं पश्यत्यस्य द्रष्टुः सराजावशानुग आज्ञाकारीति ज्ञेयं ३७ महत्त्वादिति दंडसामर्थ्यादेव लोके नीत्यादिकं दृश्य
 तइत्यर्थः ३८ आगमादिकं चात्र ग्रंथे कीर्तितं १३९

१४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इतिशांतिपं०रा०नी०भारतमाव०एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ततःपुनरिति १ सर्ववर्णानामनुलोमविलोमजादीनां चातुर्वर्ण्यस्येवाश्रमाः ब्राह्मण

सकलंचातुराश्रम्यंचातुर्होत्रंतथैवच ॥ चातुर्वर्ण्यंतथैवात्रचातुर्विद्यंचकीर्तितम् १४० इतिहासाश्वेदाश्रम्यायः कृत्स्नश्चवर्णितः ॥ तपोज्ञानमर्हिसाचसत्या
सत्येनयःपरः ४१ वृद्धोपसेवादानंचशौचमुत्थानमेवच ॥ सर्वभूतानुकंपाचसर्वमत्रोपवर्णितम् ४२ भुविचाधोगतंयच्चतत्रसर्वसमर्पितं ॥ तस्मिन्पैतामहेशा
स्त्रपांड्वैतत्रसंशयः ४२ ततो जगतिराजेंद्रसततंशब्दितं बुधैः ॥ देवाश्चनरदेवाश्चतुल्याइतिविशांपते ४४ एतत्तेसर्वमाख्यातंमहत्त्वंप्रतिराजसु ॥ कात्स्न्येन
भरतश्रेष्ठकिमन्यदिहवर्तते १४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिसूत्राध्यायेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ५१ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ ततःपुनःसर्गागैयमभिवाद्यपितामहम् ॥ प्रांजलिर्नियतोभूत्वापर्यपृच्छयुधिष्ठिरः १ केषर्माःसर्ववर्णानांचातुर्वर्ण्यस्यकेपृथक् ॥ चातुर्वर्ण्या
श्रमाणांचराजधर्माश्चकेमताः २ केनवैवर्धतेराष्ट्रांराजकेनविवर्धते ॥ केनपौराश्वधृत्याश्ववर्धतेभरतर्षभ ३ कोशदंडं चदुर्गंचसहायान्मंत्रिणस्तथा ॥ ऋत्विक्पु
रोहिताचार्यान्कीटशान्वर्जयेन्नृपः ४ केषुविश्वसितव्यंस्याद्राज्ञाकस्यांचिदापदि ॥ कुतोवाऽऽत्माहृदंक्षयस्तन्मेब्रूहिपितामह ५ ॥ भोष्मउवाच ॥ नमोघ
र्मायमहतेनमःकृष्णायवेधसे ॥ ब्राह्मणेभ्योनमस्कृत्यधर्मान्वक्ष्यामिशाश्वतान् ६ अक्रोधःसत्यवचनंसंविभागःक्षमातथा ॥ प्रजनःस्वेषुदारेषुशौचमद्रोहएवच
७ आर्जवंभृत्यभरणंनैतेसर्ववर्णिकाः ॥ ब्राह्मणस्यतुयोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिकेवलम् ८ दममेवमहाराजधर्ममाहुःपुरातनम् ॥ स्वाध्यायाभ्यसनंचैवतत्रकर्मसमा
प्यते ९ तंचेद्भिजमुपागच्छेद्दत्तमानंस्वकर्मणि ॥ अकुर्वाणं विकर्माणिशांतं प्रज्ञानतर्पितम् १० कुर्वातापत्यसंतानमथोदद्याद्यजेतच ॥ संविभज्यचभोक्तव्यं
धनंसद्भिरितीर्यते ११ परिनिष्ठितकार्यंस्तुस्वाध्यायेनैवब्राह्मणः ॥ कुर्यादन्यत्रवाकुर्यान्मैत्रोब्राह्मणउच्यते १२ क्षत्रियस्यापियोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिभारत ॥
दद्याद्राजत्रयाचेतयजेतनचयाजयेत् १३ नाध्यापयेदधीयीतप्रजाश्चपरिपालयेत् ॥ नित्योद्युक्तोदस्युवधेरणेकुर्यात्पराक्रमम् १४ येतुकुतुभिरीजानाःश्रुतवं
तश्चभूमिपाः ॥ यएवाहवजेतारस्तएषांलोकजित्तमाः १५ अविक्षतेनदेहेनसमराद्योनिवर्तते ॥ क्षत्रियोनास्यतत्कर्मप्रशंसंतिपुराविदः १६ एवंहिक्षत्रवंधूनांमार्ग
माहुःप्रधानतः ॥ नास्यकृत्यतमंकिंचिदन्यदस्युनिवर्हणात् १७ दानमध्ययनंयज्ञोराज्ञाक्षेमोविधीयते ॥ तस्माद्राज्ञाविशेषेणयोद्धव्यधर्ममीप्सता १८ स्वेषुधर्म
ष्ववस्थाप्यप्रजाःसर्वामहीपतिः ॥ धर्मेणसर्वकृत्यानिशमनिष्ठानिकारयेत् १९ परिनिष्ठितकार्यंस्तुनृपतिःपरिपालनात् ॥ कुर्यादन्यत्रवाकुर्यादैद्रोराजन्यउच्यते २०

स्यचत्वारशाश्रमाः क्षत्रियस्यत्रयो वैश्यस्यद्वौ शूद्रस्यैकइतितेषां २ । ३ । ४ । ५ । ६ सर्ववर्णधर्मानाह अक्रोधइतिसार्धेन ७ । ८ तत्राध्ययने तावतेवर्णैःकृताथोभवतीत्यर्थः ९
स्वपमुपागतेष्वेतेदारक्रियापूर्वकमपत्यसंतानमिच्छेत्सहत्याहद्वाभ्यां तंचेदिति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ षण्णाधेनूनारक्षकोवैश्यएकस्याःश्रीरस्ववेतनंहरेत् शतस्यरक्षकोवैकंगोवृषभमिथुनवेतनंहरेत् । वाणिज्येतुलुवात्सप्तमंभागंधनिकाद्धरेत् गवयादिशृंगवाणिज्येलाभा
त्सप्तममेव । खुरेपशुविशेषखुरेमहामूल्ये कलापोडशोभागः २५ एवंसस्यानामपिसप्तममेवांशहरेत् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० कुर्वातासंचयानित्यपकृत्यते धार्मिकःकर्मप्रधानोनतुमोग
लोमप्रधानः ३१ ओशीरंवेष्टनंश्रीरणमूलकृताच्छदिः ३२ यातयामानिभुक्तमोगानिजीर्णानीतियावत् ३३ द्विजातीनामध्येयंकंचित्प्रति ३४ तेनद्विजातिना ३५ अतिरेकेणस्वकुटुंबपोष
णादाधिक्येनमर्तापोष्टा ३६ अन्यत्रमृत्याजितमपिधनंशूद्रस्यस्वामिनैवहार्यं ययोर्कं । 'त्रयएवाधनाराजन्मार्यादासस्तथासुतः ॥ यत्तेसमधिगच्छंतियस्येतेतस्यतद्धनम्'इति तस्माद्यत्कमुक्तंभ
वैश्यस्यापिहियोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिशाश्वतम् ॥ दानमध्ययनंयज्ञःशौचेनधनसंचयः २१ पितृवत्पालयेद्द्वैशयोद्युक्तःसर्वान्पशूनिह ॥ विकर्मतद्भवेदन्यत्कर्मयत्स
समाचरेत् २२ रक्षयासहितेषांमहत्सुखमवाप्नुयात् ॥ प्रजापतिर्हिवैश्यायसृष्ट्वापरिददौपशूत्र ३३ ब्राह्मणायचराज्ञेचसर्वाःपरिददेप्रजाः ॥ तस्यवृत्तिप्रव
क्ष्यामियच्चतस्योपजीवनम् २४ षण्णामेकांपिबेद्वेनुंशताच्चमिथुनंहरेत् ॥ लब्धाच्चसप्तमंभागंतथाशृंगकलाखुरे २५ सस्यानांसर्वबीजानामेषासांत्सरीभृतिः ॥
नचवैश्यस्यकामःस्यान्नरक्षेयंपशूनि २६ वैश्येचेच्छतिनान्येनरक्षितव्याःकथंचन ॥ शूद्रस्यापिहियोधर्मस्तंतेवक्ष्यामिभारत २७ प्रजापतिर्हिवर्णानांदा
संशूद्रमकल्पयत् ॥ तस्माच्छूद्रस्यवर्णानांपरिचर्याविधीयते २८ तेषांशुश्रूषणाच्चैवमहत्सुखमवाप्नुयात् ॥ शूद्रएतान्परिचरेत्रीन्वर्णाननुपूर्वशः २९ संचर्या
श्चनकुर्वीतजातुशूद्रःकथंचन ॥ पापीयान्निहधनंलब्धावशेकुर्याद्दरीयसः ३० राज्ञावासमनुज्ञातःकामंकुर्वीतधार्मिकः ॥ तस्यवृत्तिप्रवक्ष्यामियच्चतस्योपजी
वनम् ३१ अवश्यंभरणीयोहिवर्णानांशूद्रउच्यते ॥ छत्रंवेष्टनमौशीरमुपानद्यजनानिच ३२ यातयामानिदेयानिशूद्रायपरिचारिणे ॥ अधार्याणिविशीर्णा
निवसनानिद्विजातिभिः ३३ शूद्रायैवप्रदेयानितस्यधर्मधनंहितत् ॥ यंचकंचिद्विजातानांशूद्रःशुश्रूषुरावजेत् ३४ कल्प्यतिनतुतेप्राहुर्वृत्तिधर्मविदो जनाः ॥
देयःपिंडोऽनपत्यायमर्तव्यौवृद्धदुर्बलौ ३५ शूद्रेणतुनहातव्योमर्ताकस्यांचिदापदि ॥ अतिरेकेणभर्तव्योमर्ताद्रव्यपरिक्षये ३६ नहिस्वमस्तिशूद्रस्यमर्त
हार्यधनोहिसः ॥ उक्तस्त्रयाणांवर्णानांयज्ञस्तस्यचभारत ॥ स्वाहाकारवषट्कारौमंत्रःशूद्रेनविद्यते ३७ तस्माच्छूद्रःपाकयज्ञैर्यजेताव्रतवान्स्वयम् ॥ पूर्ण
पात्रमयीमाहुःपाकयज्ञस्यदक्षिणाम् ३८ शूद्रःपैजवनोनामसहस्राणांशतंददौ ॥ ऐंद्राग्नेनविधानेनदक्षिणामितिःश्रुतम् ३९ यतोहिसर्ववर्णानांयज्ञस्तस्यैव
भारत ॥ अग्रेसर्वेषुयज्ञेषुश्रद्धायज्ञोविधीयते ४०

तृह्यार्यधनोहिसइति तस्यशूद्रस्यचामंत्रकोयज्ञोऽस्तीत्यर्थः १७ तस्मादिति पाकयज्ञैः
शूद्रयज्ञैर्ग्रहशांतिवैश्वदेवादिभिर्यजेत् अत्रतवान्श्रौतव्रतोपायहीनः 'अष्टमुष्टिमेवेत्किंचित्किंचिदष्टीतुपुष्कलं ॥ पुष्कलानितुषत्वारिपूर्णपात्रंप्रचक्षते' इत्युक्तलक्षणपूर्णपात्रमयी यज्ञेगवाभि
वपूर्णपात्राणामेवगणनायज्ञानुसारेण मंत्रास्तेषांपौराणिकानाममंत्रावाप्रणववर्जिताइतिसर्वशूद्रपदस्युक्तंद्रष्टव्यं ३८ सहस्राणांशतंलक्षंपूर्णपात्राणि ऐंद्राग्नेस्यविधिर्यथाश्रौतेचरोपशोर्वावि
धिस्तथैवामंत्रकमस्यविधानंतेन ३९ ननु 'तस्माच्छूद्रोयज्ञेऽनवकृप्तः' इतिश्रुतेःकथमस्यामंत्रोऽपियज्ञइत्याशंक्याह यतइति सर्ववर्णानांवेर्षाणिकानांयोयज्ञःसतस्यैवशूद्रस्यमवाति
तस्यतस्सेवकत्वात् यथाहिश्रद्धयागुर्वर्षीन्परिचरतउपकोसलस्यामयोब्रह्मविद्यादत्तवतः एवंश्रद्धयाब्राह्मणादीनाराधयतःशूद्रस्यापिब्राह्मणकृतयज्ञफलभागित्वमस्त्येवेत्यर्थः सार्धःश्लोकः ४०

म.भा.टी.
॥५२॥

४१ सृष्टयः संतानानितेन सर्वेषां वर्णानां ब्राह्मणजत्वात् स्वेव शूद्रस्यापि यज्ञेऽधिकार इत्यर्थः ४२ यद्गुणैस्ते तत्तव परं हितं वर्णैः शूद्रैः सर्वयज्ञाः श्रौताः स्मार्ताश्च न काम्ययास्वभावात् संसृज्यंते इति पूर्वस्योपसंहारः ४३ अत्र हेतुमाह ऋगिति द्विजस्य वर्णैः पूज्यः शूद्रेणोपद्रवतीति तत्समीपगामित्वात् उपद्रवोदासः शूद्रः सवेदहीनोऽपि प्राजापत्यः प्रजापतिदेवताकः यथाऽऽग्नेयो ब्राह्मणं पृष्टः क्षत्रियस्तद्वत् तथा च मानसे देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागात् मकेयज्ञे सर्वेषां अधिक्रियंते इत्यर्थः सार्धः श्लोकः ४४ अस्य मानसयज्ञकर्तुं देवा इतरे जनाश्च न ईहंते इति नाऽपि तु श्रद्धापूतत्वात् सर्वेऽप्यस्य यज्ञे मां काम्यं त इत्यर्थः नास्य यज्ञस्य ता इति पाठे एनयं ज्ञे देवा अपि कर्तुं न ईहंते न समर्था भवन्तीति योज्यं ४५ नन्वग्निहीनस्य शूद्रस्य कथं पाकयज्ञेष्वधिकार इत्याशंक्याह 'स्वदेवतं ब्राह्मणः स्वेन नित्यं परान्वर्णानयजन्नेवमासीत् ॥ अधरो वितानः संसृष्टो वैश्यो ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञसृष्टः' इति ब्राह्मणस्य याणामपि वर्णानां स्वमसाधारणं देवतमतः कारणात् स्वे आत्मीया ब्राह्मणाः परान्वर्णानुद्दिश्य नायजन्निति नैवाऽऽसीद पितृमुक्कामेनामुक्कशर्मणा हंते तामुक्कयज्ञे नयक्ष्य इत्युद्देशं कृत्वाऽयजन्नेव यागं कृतवन्त एवेत्येवमेवासीदेवंपुरा कल्पप्रदर्शनमुखेनायं विधिर्ज्ञेयः । आयजन्निति परस्मैपदप्रयोगस्तु परगामित्वात् क्रियाफलस्य युक्तः । अधरो नीचः वैवाहिकाच्छ्रौताद्यान्यत्वात् वितानोऽग्नीनां विस्तरः तस्मात्प्रयोलौकिका एव पंचकुंडीविधानादौज्ञेयाः । एककुंडपक्षे त्वेक एव लौकिकः । तवाऽयत्स्वस्य प्रकचहोष्यन्त्या

शां.रा.१९
अ०
॥६०॥

दैवतं हि महच्छ्रद्धापवित्रं यजतां च यत् ॥ दैवतं हि परं विप्राः स्वेन स्वेन परस्परम् ४१ अयजन्निति हसन्नेस्ते तैस्तैः कामैः समाहिताः ॥ संसृष्टा ब्राह्मणैरेव त्रिषु वर्णेषु सृष्टयः ४२ देवानामपिये देवाय ह्युस्ते परं हितम् ॥ तस्माद् वर्णैः सर्वयज्ञाः संसृज्यंते न काम्यया ४३ ऋग्यजुः सामवित्पूज्यो नित्यं स्याद्देववा द्विजः ॥ अतृग्यजुरसामाच प्राजापत्य उपद्रवः ॥ यज्ञो मनीषया तात सर्ववर्णेषु भारत ४४ नास्य यज्ञकृतो देवा ईहंते नेतरे जनाः ॥ ततः सर्वेषु वर्णेषु श्रद्धायज्ञो विधीयते ४५ स्वदेवतं ब्राह्मणः स्वेन नित्यं परान्वर्णानयजन्नेवमासीत् ॥ अधरो वितानः संसृष्टो वैश्यो ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञसृष्टः ४६ तस्माद् वर्णैः ऋजवो ज्ञातिवर्णाः संसृज्यंते तस्यधिकार एव ॥ एकं सामयजुरेकमृगेकाविप्रश्चैको निश्चयेतेषु मृष्टः ४७ अत्रगाथायज्ञगीताः कीर्तयंति पुराविदः ॥ वैखानसानां राजेंद्रमुनीनां यष्टुमिच्छतां ४८ उदितेऽनुदिते वापि श्रद्धधानो जितेन्द्रियः ॥ वह्निं जुहोति धर्मेण श्रद्धावैकारणं महत् ४९ यत्स्कन्नमस्य तत्पूर्वयदस्कन्नं तदुत्तरम् ॥ बहूनी यज्ञरूपाणि नानाकर्मफलानि च ५०

दित्युपक्रम्याग्निप्रतिष्ठाप्येति गृह्यकारैर्दर्शितः संसृष्ट इति तत्रापि मंत्रसंसर्ग उच्यते वैश्यो वैश्यगृहादानीतः श्रौतेऽपि विट्कुलाद्विषवतो वेति वैश्यगृहादक्षिणा इत्यर्थं मय्यानयनं दृश्यते यस्मादेवं तस्माद्ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु यज्ञः सृष्टो येन सयज्ञस्रष्टा भवतीत्यर्थः । पाठांतरे वैश्यपदे विभक्तिलोप आर्षः ४६ यस्माद्ब्रिषु वर्णेषु ब्राह्मणो यज्ञस्रष्टा तस्मात्सर्वेऽपि वर्णाः ऋजवः साधव एव यज्ञसंयोगात् । एवं च मत्साम्येऽपि ज्ञातिसाम्यं नास्तीत्याशंक्याह ज्ञातिवर्णा अपि क्षत्रियवैश्यशूद्रास्तस्य ब्राह्मणस्यैव विकारे क्षत्रियादिकन्यासूपने मूर्धाभिषिक्तादौ संसृज्यंते एव तेन धर्मतो जन्मतश्च सर्वेषां ब्राह्मणसंसृष्टा इति स्थितं । तत्र हेतुमाह एक इति तेषु तत्त्वनिश्चये क्रियमाणे एको विप्रो ब्रह्मैव प्रथमो ब्राह्मणः सृष्टो जातः ब्राह्मणसंततित्वात् सर्वेऽप्येते ब्राह्मणारवेत्यर्थः । तत्र दृष्टांतः एकं सामेति अकारो वै सर्वा वाक्सैषास्पृशोऽमिर्व्यज्यमाना बहूनी नानारूपामवतीति श्रुतरेकमकाररूपमेवाक्षरं यथा सामादिरूपं तथा ब्रह्मैव ब्राह्मणादिरूपमित्यर्थः ४७ वैखानसानां वानप्रस्थानां गाथायज्ञस्तुतिश्लोकाः यज्ञगीताविष्णुगीताः ४८ । ४९ यत्स्कन्नमिति रौद्रंगविसद्गायत्र्यमुपासृष्टमित्यादि बहुच ब्राह्मणेपोडशकमाग्निहोत्रमुक्तं । तत्र भारुतं विष्यं दमानमिति स्कन्नमपि मरुद्देवत्वं भवतीति तत्पूर्वमाद्यमग्निहोत्रं यदस्कन्नं यथा विधिदुत्तरं सर्वोत्कृष्टं बहूनीति रौद्रादीनि ५०

॥५२॥

तानिषोडशाऽग्निहोत्ररूपाणि ५१ यज्ञविष्णुं यष्टुं यज्ञदानादिना आराधितुम् ५२ ऋषय इति सार्धः ५३ श्रद्धापवित्रं यथा स्यात्तथा यष्टव्यमिति संबंधः आश्रित्यशास्त्रमिति शेषः ५४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनी० भारतमा० षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ७ ॥ आश्रमाणांमिति १ वानप्रस्थमिति पाठक्रमो न विवाहितः चतुर्थसंन्यासंतं च जटाधारणसंस्कारमवाप्यचेति चोमिन्नक्रमः चान्मुडिनंचवदंति २ द्विजातित्वमवाप्यवेदमधीत्य आधानादीनि कर्माणि प्राप्य वानप्रस्थाश्रमं गच्छेदित्यन्वयः ३ । ४ आरण्यकानां वानप्रस्थानां शास्त्राणि गासनानि स मधीत्य तानियः संप्रजानातिज्ञाननिश्चयनिश्चितः ॥ द्विजातिः श्रद्धयोपेतः स यष्टुं पुरुषोऽर्हति ५१ स्तेनो वायदिवा पापोयदिवा पापकृतमः ॥ यष्टुमिच्छति यज्ञं यः साधुमेव वदंति तम् ५२ ऋषयस्तं प्रशंसंति साधुचैतदसंशयम् ॥ सर्वथा सर्वदा वर्णैर्यष्टव्यमिति निर्णयः ॥ न हियज्ञसमं किंचिन्निषु लोकेषु विद्यते ५३ तस्माद्यष्टव्यमि त्याहुः पुरुषेणानसूयता ॥ श्रद्धापवित्रमाश्रित्य यथाशक्तियथेच्छया ५४ ॥ ॥ इ० म० शां० प० रा० प० वर्णाश्रमधर्मकथने षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ भीष्म उवाच ॥ आश्रमाणां महाबाहो जृणु सत्यपराक्रम ॥ चतुर्णामपि नामानि कर्माणि च युधिष्ठिर १ वानप्रस्थं भैक्ष्यचर्यं गार्हस्थ्यं च महाश्रमम् ॥ ब्रह्मचर्याश्रमं प्राहुश्चतुर्थं ब्राह्मणैर्दृष्टम् २ जटाधरणसंस्कारं द्विजातित्वमवाप्य च ॥ आधानादीनि कर्माणि प्राप्य वेदमधीत्य च ३ सदारो वाऽप्यदारो वा आत्मवानसंयतौ द्रियः ॥ वानप्रस्थाश्रमं गच्छेत्कृतकृत्यो गृहाश्रमात् ४ तत्रारण्यकशास्त्राणिसमधीत्यसधर्मवित् ॥ ऊर्ध्वरेताः प्रव्रजिष्वगच्छत्यक्षरसात्मताम् ५ एतान्येव निमित्तानि मुनीनामुर्ध्वरेतसाम् ॥ कर्तव्यानीह विप्रेण राजन्नादौ विपश्चिता ६ चरितब्रह्मचर्यस्य ब्राह्मणस्य विशांपते ॥ भैक्षचर्या स्वर्धकारः प्रशस्त इह मोक्षिणः ७ यत्रास्तमितशायी स्यान्निराशीरनिकेतनः ॥ यथोपलब्धजीवी स्यान्मुनिर्दांतो जितेन्द्रियः ८ निराशीः स्यात्सर्वसमो निर्भोगो निर्विकारवान् ॥ विप्रः क्षेमाश्रमं प्राप्तो गच्छत्यक्षरसात्मताम् ९ अधीत्य वेदान्कृतसर्वकृत्यः संतानमुत्पाद्य सुखानि भुक्त्वा ॥ समाहितः प्रचरेद्दुश्चर्यो गार्हस्थ्यधर्ममुनिधर्मजुष्टम् १० स्वदारतुष्टस्तु कालगामी नियोगसेवी न शठो न जिह्वः ॥ मिताशनो देवरतः कृतज्ञः सत्यो मृदुश्चानृशंसः क्षमावान् ११ दांतो विधेयो हव्यकव्ये प्रमतो ह्यन्नस्य दाता सततं द्विजेभ्यः ॥ अमत्सरी सर्वलिङ्गप्रदाता वैताननित्यश्च गृहाश्रमी स्यात् १२ अथात्र नारायणगीतमाहुर्महर्षयस्तात महानुभावाः ॥ महार्थमत्यंततपः प्रयुक्तं तदुच्यमानं हि मयानि बोध १३ सत्यार्जवं चातिथिपूजनं च धर्मस्तथाऽर्थश्चरतिः स्वदारैः ॥ निषेधितव्यानि सुखानि लोके ह्यस्मिन्परे चैव मतं ममैतत् १४ भरणं पुत्रदाराणां वेदानां धारणं तथा ॥ वसतामाश्रमं श्रेष्ठं वदंति परमर्षयः १५ एवं हियो ब्राह्मणो यज्ञशीलो गार्हस्थ्यमध्यावसते यथावत् ॥ गृहस्थवृत्तिं प्रविशोऽध्यस्य स्वर्गं विशुद्धं फलमाप्नुते सः १६ सम्यगनुष्ठानेन प्राप्य अक्षरसात्मतां कैवल्यम् ५ एतानि द्विजत्वावास्यादीनि एव शब्दः प्रकारांतरं मोक्षप्राप्तावारयति ६ ब्रह्मचर्यादेव प्रव्रजेति श्रुतेर्भध्यममाश्रमद्वयमनित्यमित्याह चरितेति ७ । ८ विकाराः कामसंकल्पाद्यस्तद्व्यतिर्हितो निर्विकारवान् अमनस्क इत्यर्थः ९ गृहिणो मुक्तिमाह अधीत्येति समाहितो योगयुक्तः सन् गार्हस्थ्यधर्मयः प्रचरेत्सोऽप्यक्षरसात्मतां गच्छतीति पूर्वेण संबधः १० असमाहितं प्रत्याह स्वदारोति शठो धूर्तः जिह्वः कुटिलः ११ विधेयो गुरुशास्त्राज्ञापालकः अप्रमतोऽवहितः । सर्वेषां लिङ्गयुक्तेभ्यः आश्रमेभ्यः प्रदाताऽन्नादेः लिङ्गप्रदातेति मध्यमपदलोपी समासः वैतानं श्रौतकर्म तत्र नित्यः १२ । १३ । १४ । १५ वृत्तिर्जीविका प्रविशोऽध्यशुद्धाकृत्या न्यायागतेन च नेन जीवन्नित्यर्थः १६

म.भा.टी.
॥५३॥

तस्येति तस्यगृहस्थस्यदेहपरित्यागात्समाहितश्चेद्विदेहदेहाभिमानत्यागात्समाहितस्यमरणानंतरंइष्टाःकामाविषयाःहादाकाशेस्वर्गेषुउपतिष्ठति कामाःअन्नयाज्ञातिच्छेदः संघिरार्थः सर्वतोक्षि
शिरोमुखाइत्यनेनकामानांकिंकराणामिववश्यत्वमुक्तं यत्रयत्रदेशेकालेवायोग्यमयोग्यवासंकल्पयति तत्सर्वस्यउपतिष्ठतित्यर्थः १६ ब्रह्मचारिणोऽपिकैवल्यमाह स्मरन्निति सर्वान्देवान्मंत्रांश्च
१८ दीक्षानियमविशेषस्वीकारः वेदवेदांतान् कृत्यं कर्तुं महद्ययानयोगम् १९ तदविरोधेनशुश्रूषां च कुर्वन्नित्युक्तिमान् २० अधिकारेणनिग्रहानुग्रहेण २१ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानु
शासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावादीपेकपठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ७ ॥ शिवानिति १ उक्तविशेषणविशिष्टाब्राह्मणस्येवधर्मादस्याशयेनाह ब्राह्मणस्येति एतेनगृहस्थस्यापिब्राह्मणस्य
हिंस्रोधर्मःकामकारपवनविधिचोदितइतिदर्शितं नक्षयतिचमोक्षवर्मेण । 'पशुयज्ञैःकथं हिंस्रैर्मादृशोयद्गृह्णति'इति । अयोहिंसापरावर्णास्तात्रानुवर्तते १ नानुवर्ततेइत्येतत्प्रपंचयति उकानीत्यादि

शां.रा.१२
अ०
॥६२॥

तस्यदेहपरित्यागादिष्टाःकामाऽक्षयामताः ॥ आनंत्यायोपतिष्ठतिसर्वतोक्षिशिरोमुखाः १७ स्मरन्नेकोजपत्रेकःसर्वानेकोयुधिष्ठिर ॥ एकस्मिन्नेवचाचार्येशुश्रू
षुर्मलपंकवान् १८ ब्रह्मचारीव्रतीनित्यंनित्यंदीक्षापरोवशी ॥ परिचार्यतथावेदं कृत्यं कुर्वन्वसेत्सदा १९ शुश्रूषांसततं कुर्वन्गुरोःसंप्रणमेतच ॥ षट्कर्मसुनिवृ
त्तश्चनप्रवृत्तश्चसर्वशः २० नचरत्यधिकारेणसेवेतद्विषतोनच ॥ एषोऽश्रमपदस्तातब्रह्मचारिणइष्यते २१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशा
सनपर्वणि चतुराश्रमधर्मकथने एकपठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शिवान्सुखान्महोदकानहिंस्रानलोकसंमतान् ॥ बृहि
धर्मान्सुखोपायान्मद्विधानांसुखावहान् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ब्राह्मणस्यतुचत्वारस्त्वाश्रमाविहिताःप्रभो ॥ वर्णास्तान्नानुवर्ततेत्रयोभारतसतम २ उक्तानि
कर्माणिबहूनिराजन्स्वर्ग्यागिराजन्यपरायणानि ॥ नेमानिदृष्टांतविधौऽस्तुतानिक्षात्रेहिसर्वाविहितंयथावत् ३ क्षात्राणिवैश्यानिचसेव्यमानःशौद्राणिकर्माणि
चब्राह्मणःसन् ॥ अस्मिंल्लोकेनिंदितोमंदचेताःपरेलोकेनिरयंप्रयाति ४ यासंज्ञाविहितालोकेदासेशुनिवृत्केपशौ ॥ विकर्मणिस्थितेविप्रेसैवसंज्ञाचपांडव ५ षट्
कर्मसंप्रवृत्तस्यजाश्रमेषुचतुर्ष्वपि ॥ सर्वधर्मोपपन्नस्यसंवृतस्यकृतात्मनः ६ ब्राह्मणस्यविशुद्धस्यतपस्यभिरतस्यच ॥ निराशिषोवदान्यस्यलोकाह्यक्षरसंमिताः
७ योयस्मिन्कुरुतेकर्मयादृशंयेनयत्रच ॥ तादृशंतादृशेनैवसगुणंप्रतिपद्यते ८ वृद्ध्याकृषिवणिक्केनजीवसंजीवनेनच ॥ वेत्तुमर्हसिराजेद्रस्वाध्यायगणितंमहत् ९

ना राजन्यानांपरायणानियुद्धजयादीनि दृष्टांतविधौत्वयापृष्टस्यप्रतिवचनेनयोग्यानि यतःआत्रोविहितंविधिप्रधानंप्रवृत्तिशास्त्रमितिवावत् तत्कथंनिवृत्तिप्रधानैर्ब्राह्मणधर्मैःसमत्वमेतीत्यर्थः ३
४ । ५ षट्कर्माणिप्राणायामःप्रत्याहारोऽध्यानंधारणातर्कःसमाधिरिति । इज्यादीनामाश्रमांतरेष्वयोगात्सर्वाश्रमयोग्यान्वेतान्येवषट्कर्माणि सर्वधर्मोऽहिंसा संवृतस्याचपलस्य कृतात्मनोजि
तचित्तस्य ६ तपसिविचारे अक्षरसंमिताः अक्षयाः ७ नन्वेवंब्राह्मणःस्वधर्मत्वक्काकिमितिहीनधर्ममत्तइत्याशंक्याह षडिति यःपुमान्यस्मिन्नवस्थाविशेषेयत्रदेशेकालेवायेनफलेननिमित्तेन
यत्कर्मकरोतिसाध्वसाधुवातत्सकलंलोमाच्चिराभ्यासाच्चसगुणमेवेतिप्रतिपद्यते नत्विदंनियमितिततोविरज्यतइत्यर्थः ८ तान्येवाह वृद्धयेति जीवैःसंजीवनंमृगयाजीवित्वंतेनमहदपि
स्वाध्यायगणितवेदाभ्यसनवृद्ध्यादिभिःसमानमितिवेत्तुमर्हसि उक्तहेतोरित्यर्थः ९

॥५३॥

अभ्यासात्कर्माणिरोचतेचेदुत्तमान्देवतानिकुतोनाभ्यस्यंतइत्याशंक्याह कालेति कालेनपर्येत्याविर्भवतीतिकालपर्यायःप्राग्भवीयोवासनासमूहस्तेननिश्चितः तेनकालेनपेरितस्तदनुगुणं कर्मकरोति
यतःअवशःकालाद्यधीनः १० एवंवेत्कृतंविधिनिषेधाभ्यामित्यतआह अंतवंतीति पुराश्रेयस्कराणिप्राचीनानिपुण्यापुण्यानियानिप्रधानानिदेहारंमकाणितान्यंतवंतिदेहस्यैवांस्तवत्वात्देहसंब
धियत्सुखदुःखाद्यागममंतदपरिहार्थं अन्यत्रतुशुभाशुमप्रवृत्त्यादौ लोकःस्वकर्मनिरतःस्वस्याऽभीष्टंयत्कर्मरागादिविषयभूतं तत्रैव निरतस्तत्रायतःसर्वतोमुखःप्रवृत्तौवास्वतंत्रः अन्नरोजीवः तत्रतत्र
कामकारेणप्रवर्ततेऽतोविधिनिषेधशास्त्रस्यास्त्वैवार्थत्वमित्यर्थः ११ ॥ इतिशांतिपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावादीपेद्विपठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ज्याकर्षणमिति १ । १ कौटिल्य
मनार्जवं कौलटेयंकुलटाप्रधानंजारकर्मपारदार्यबा अन्येतुकौटिलीयमितिपाठंप्रकल्प्यमात्सर्यमितिवाच्यते कुसीदं वृद्धिजीविका १ । ४ राजप्रेष्यादिवेदान्जपत्रजपन्वाशूद्रवपंकेर्बहिर्भोजनी
कालसंचोदितोलोकःकालपर्यायनिश्चितः ॥ उत्तमाधममध्यानिकर्माणिकुरुतेवशः १० अंतवंतिप्रधानानिपुराश्रेयस्कराणिच ॥ स्वकर्मनिरतोलोकोह्यक्षरःस
र्वतोमुखः ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिवर्णाश्रमधर्मकथनेद्विपठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ ज्याकर्षणंश
शुनिवृहणंचकृषिर्वणिज्यापशुपालनंच ॥ शुश्रूषणंचापितथाऽर्थहेतोरकार्यमेतत्परमंद्विजस्य १ सेव्यंतुब्रह्मषट्कर्मगृहस्थेनमनीषिणा ॥ कृतकृत्यस्यचारण्येवा
सोविप्रस्यशस्यते २ राजप्रेष्यंकृषिधनंजीवनंचवणिकपथा ॥ कौटिल्यंकौलटेयंचकुसीदंचविवर्जयेत् ३ शूद्रोराजन्भवतिब्रह्मबंधुर्दुश्चारित्रोयश्चधर्मादपेतः ॥
वृषलीपतिःपिशुनोनर्तनश्चराजप्रेष्योयश्चभवेद्विकर्मा ४ जपन्वेदानजपंश्चापिराजन्समःशूद्रैर्दासवच्चापिभोज्यः ॥ एतेसर्वेशूद्रसमाभवंतिराजन्नेतान्वर्जयेद्देवकृत्ये
५ निर्मर्यादेचाशुचौकूरवृत्तौहिंसात्मकेत्यक्तधर्मस्ववृत्ते ॥ हव्यंकव्यंयानिचान्यानिराजन्देयान्यदेयानिभवंतिचास्मै ६ तस्माद्दर्माविहितोब्राह्मणस्यदमःशौच
मार्जवंचापिराजन् ॥ तथाविप्रस्याश्रमाःसर्वेषुपुराराजन्ब्रह्मणावैनिसृष्टाः ७ यःस्यादांतःसोमपश्चार्यशीलःसानुक्रोशःसर्वसहोनिराशीः ॥ ऋजुर्मुदुरच्छंसःक्षमा
वान्सवैविप्रोनेतरःपापकर्मा ८ शूद्रं वश्यंराजपुत्रंचराजन्लोकाःसर्वेसंश्रिताधर्मकामाः ॥ तस्माद्दर्णान्शांतिधर्मेष्वसक्तान्मत्वाविष्णुर्नेच्छतिपांडुपुत्र ९ लोकेचेदं
सर्वलोकस्यनस्याच्चातुर्वर्ण्यवेदवादाश्चनस्युः ॥ सर्वाश्चेज्याःसर्वलोकक्रियाश्चसद्यःसर्वेचाश्रमस्थानवैस्युः १० यश्चत्रयाणांवर्णानामिच्छेदाश्रमसेवनम् ॥ चातु
राश्रम्यदृष्टांश्चधर्मास्तान्शृणुपांडव ११ शुश्रूषोःकृतकार्यस्यकृतसंतानकर्मणः ॥ अभ्यनुज्ञातराजस्यशूद्रस्यजगतीपते १२ अल्पांतरगतस्यापिदशधर्मगत
स्यवा ॥ आश्रमाविहिताःसर्ववर्जयित्वानिराशिषम् १३

च्छतिचेत्काहानिरतआह लोकइति लोकेस्वर्गे इदंमुखादि आश्रमस्थाश्चस्वधर्मेनतिष्ठेपुः स्वर्गादिकंसर्वविष्णुप्रसादादेवतदमावेसर्वकृतं कर्मव्यर्थमितिभावः १० योराजात्रयाणांब्राह्मणवैश्यशू
द्राणांस्वराज्येआश्रमधर्मसेवनंयथोक्तंइच्छेत् तेनावश्यंज्ञातव्यान्धर्मान्गुण ११ शुश्रूषोर्वेदांतेष्वनधिकारात्पुराणद्वाराआत्मानंश्रोतुमिच्छोः कृतकार्यस्ययावच्छरीरसामर्थ्यसेवितत्रैवर्ण्यस्य
कृतसंतानकर्मणोजातपुत्रस्य अभ्यनुज्ञातोरान्नाइत्यभ्यनुज्ञातराजस्तस्य १२ अल्पांतरगतस्यआचारनिष्ठयात्रैवर्णिकसमस्य दशधर्मगतस्येतिमत्तप्रमत्तादीन्प्रकृत्यदशधर्मनजानंतीत्युक्तेरत्रयो
गधर्मानभिन्नस्यग्रहणंतस्यापिआश्रमाःसर्वेविहिताः । शूद्रोऽपिनैष्ठिकं ब्रह्मचर्यंवाजपत्यंवासकलविज्ञेयकर्मरयामरूपसंन्यासंवाऽनुतिष्ठेदेव निराशिषंशांतिदात्यादिकल्याणगुणरहितं १३

१९

भैक्ष्यचर्यापारिव्राज्यं तस्यगुद्रस्य तद्धर्मचारिणस्तान्पूर्वोक्तान्स्वधर्मान्चरतीति तथामृतस्य तथावैश्यस्यराजपुत्रस्यचभैक्ष्यचर्याप्राहुरित्यन्वयः १४ । १५ । १६ १७ । १८ । १९ । २० । २१
राजाऋषित्वेनमंत्रार्थद्रष्टृत्वेनवेदांश्रवणकर्तृत्वेनहेतुनाभैक्ष्यचर्याभिच्छेदितपूर्वगणसंबंधः नतुसेवयाश्रवणमकुर्वन्नात्रमात्रार्थमित्यर्थः तत्कुर्वन्तुजीवितकांक्षयाभैक्ष्यचर्याचरेदेवेत्यर्थः २२ एतद्भै
क्ष्यनैनिष्ठकंनित्यं त्रयाणाराजादीनां तेषामाश्रमसंन्यासो नित्योनास्ति अपितुविक्षेपकर्मत्यागरूपः काम्यत्वास्तीत्यर्थः । सचचतुर्णामप्याश्रमाणामस्तीतिप्राहुः २३ राजधर्मशंसतिबाह्यायत

॥५४॥

भैक्ष्यचर्याततःप्राहुस्तस्यतद्धर्मचारिणः ॥ तथावैश्यस्यराजेंद्रराजपुत्रस्यचैवहि १४ कृतकृत्योवयोतीतोराज्ञःकृतपरिश्रमः ॥ वैश्यागच्छेदनुज्ञातोवृषेणाश्रम
संश्रयम् १५ वेदानधीत्यधर्मेणराजशास्त्राणिचानघ ॥ संतानादीनिकर्माणिकृत्वासोमंनिषेव्यच १६ पालयित्वाप्रजाःसर्वाधर्मेणवदतांवर ॥ राजसूयाश्वमेधा
दीन्मखानन्यास्तथैवच १७ आनयित्वायथापाठंविप्रेभ्योदत्तदक्षिणः ॥ संग्रामेविजयंप्राप्यतथालपंयदिवाबहु १८ स्थापयित्वाप्रजापालंपुत्रंराज्येचपांडव ॥
अन्यगोत्रंप्रशस्तंवाक्षत्रियंक्षत्रियर्षभ १९ अर्चयित्वापितृन्सम्यक्पितृयज्ञैर्यथाविधि ॥ देवान्यज्ञैर्ऋषीन्वेदैर्ऋचयित्वातुयत्नतः २० अंतकालेचसंप्राप्तेयइच्छेदाश्र
मांतरम् ॥ सोऽनुपूर्व्याश्रमान् राजन्गत्वासिद्धिमवाप्नुयात् २१ राजर्षित्वेनराजेंद्रभैक्ष्यचर्यांनसेवया ॥ अपेतगृहधर्मोऽपिचरेज्जीवितकाम्यया २२ नचैतन्नैष्ठिकं
कर्मत्रयाणांभूरिदक्षिण ॥ चतुर्णाराजशाईलप्राहुराश्रमवासिनाम् २३ बाह्यायतंक्षत्रियैर्मानवानांलोकश्रेष्ठधर्ममासेवमानैः ॥ सर्वधर्माःसोपधर्मास्त्रयाणाराज्ञो
धर्मादितिवेदाच्छृणोमि २४ यथाराजन्हस्तिपदेपदानिसंलीयंतेसर्वसत्वोद्भवानि ॥ एवंधर्मानराजधर्मेपुसर्वान्सर्वावस्थंसंप्रलीनान्निबोध २५ अल्पाश्रयानल्प
फलान्वदंतिधर्मानन्यान्धर्मविदोमनुष्याः ॥ महाश्रयंबहुकल्याणरूपंक्षेत्रधर्मेनेतरंप्राहुरार्याः २६ सर्वधर्मारजधर्मप्रधानाःसर्ववर्णाःपाल्यमानाभवंति ॥ सर्व
स्त्यागोराजधर्मेपुराजंस्त्यागंधर्मचाहुरग्यंपुराणम् २७ मज्जेत्रयिदंडनीतौहतायांसर्वधर्माःप्रक्षयेयुर्विबुद्धाः ॥ सर्वधर्माश्चाश्रमाणांहताःस्युःक्षेत्रेत्यक्तेराजधर्मेपु
राणे २८ सर्वत्यागाराजधर्मेपुष्ट्याःसर्वादीक्षाराजधर्मेपुचोक्ताः ॥ सर्वाविद्याराजधर्मेपुयुक्ताःसर्वलोकाराजधर्मेप्रविष्टाः २९ यथाजीवाःप्राकृतैर्वध्यमानाधर्मश्रुता
नामुपपीडनाय ॥ एवंधर्मारजधर्मेविद्युक्ताःसंचिन्वंतोनाद्रियंतेस्वधर्मम् ॥ ३० ॥ इतिश्रीम०शांतिपर्वणिराजध०वर्णाश्रमधर्मकथनेत्रिषष्टितमोऽध्यायः॥६३॥
भीष्मउवाच ॥ ॥ चतुराश्रम्यधर्माश्चयतिधर्माश्चपांडव ॥ लोकवेदोत्तराश्चैवक्षेत्रधर्मेसमाहिताः १ सर्वाप्येतानिकर्माणिक्षेत्रेभरतसत्तम ॥ निराशिषोर्जी
बलोकाःक्षेत्रधर्मेव्यवस्थिते २

मित्यादिना २४ । २५ । २६ सर्वेषांत्यागिर्माषुभागहारीराजाऽपिसर्वत्यागीभवतीत्यर्थः २७ । २८ । २९ यथेति जीवामृगादयः प्राकृतैर्नीर्वध्यमानाहंतृणाधर्मस्यश्रुतदृष्टादीनांचनाशायम
वंति एवंराजधर्मेनीत्यादिभिर्विद्युक्ताधर्मांअग्निहोत्रादयश्चैरेर्नाश्यमानाः कर्तृणाधर्मचित्तंनखेदयंतिकर्तारश्चसंचिन्वंतस्वास्थ्यमन्वेपयंतोव्याकुलतयास्वधर्मनाद्रियंतेतस्माद्राजधर्मैवमुख्योधर्म
इत्यर्थः ३० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ चतुराश्रम्येति १ । २

धर्मबहुद्वारंविद्धि अन्येतुतद्वांधर्मस्यस्वरूपंकोपयंतिविरुद्धागमैः ३ अदृष्टानिदृष्टोऽतोयस्यतस्मिन्परेधर्मेदृष्टानिदृष्टिःनिश्चयंप्रकोपयंति ४ धर्माश्रमेइति गार्हस्थ्येत्रयाणांवर्णानांधर्माणा
मुपश्रुतिरंतरभावः संख्याताप्रकटा तथाऽध्यवसिनानैष्ठिकवानप्रस्थयतीनांब्राह्मणानांचधर्मां गामुपश्रुतिःसंख्याता तथाराजधर्मेधुवर्माःसहलोका अंतर्मृताइति सार्धःश्लोकः ६ अत्रपूर्वोक्तोकथोस्मार
यति उदाहृतमिति सार्धः ७ । ८ आश्रमंआश्रमविहितंकर्मधर्मतुल्यित्वाकिंदंडनीतिजोषमोमहान्उत आश्रमधर्मइतिसंदिह्यदृष्टांतवचनेसिद्धांतंश्रोतुंप्रभुमुपासंतेतियोजना ९ । १० अर्थस्य
अप्रत्यक्षंबहुद्वारंधर्ममाश्रमवासिनां ॥ प्रकोपयंतितद्वावमागमैरेवशाश्वतं ३ अपरेवचनैःपुण्यैर्वादिनोलोकनिश्चयं ॥ अनिश्चयज्ञाधर्माणामदृष्टांतेपरेहताः ४
प्रत्यक्षंसुखभूयिष्ठमात्मसाक्षिकमच्छलं ॥ सर्वलोकहितंधर्मक्षत्रियेषुप्रतिष्ठितं ५ धर्माश्रमेऽध्यवसिनांब्राह्मणानांयुधिष्ठिर ॥ यथात्रयाणांवर्णानांसंख्यातोपश्रु
तिःपुरा ६ राजधर्मेष्वनुमतालोकाःसुचरितैःसह ॥ उदाहृतंतेराजेंद्रयथाविष्णुंमहौजसम् ७ सर्वभूतेश्वरंदेवंप्रभुंनारायणंपुरा ॥ जग्मुःसुबहुशःशूराराजानोदं
डनीतये ८ एकैकमात्मनःकर्मतुल्यित्वाऽश्रमंपुरा ॥ राजानःपर्युपासंतदृष्टांतवचनेस्थिताः ९ साध्यादेवावसवश्चाश्विनौचरुद्राश्चविश्वेमरुतांगणाश्च ॥ सृ
ष्ट्याःपुराह्यादिदेवेनदेवाःक्षेत्रधर्मेवर्तयंतेचसिद्धाः १० अत्रतेवर्तयिष्यामिधर्ममर्थविनिश्चयं ॥ निर्मर्त्यादेवर्तमानेदानवैकार्णवेपुरा ११ बभूवराजाराजेंद्रमांधा
तानामवीर्यवान् ॥ पुरावसुमतीपालोयज्ञंचक्रेदिदक्षया १२ अनादिमध्यनिधनंदेवनारायणंप्रभुम् ॥ सराजाराजशाईलमांधातापरमेश्वरम् १३ जगामशिर
सापादौयज्ञेविष्णोर्महात्मनः ॥ दर्शयामासतंविष्णुरूपमास्थायवासवम् १४ सपार्थिवैर्दृतःसद्विरर्चयामासतंप्रभुम् ॥ तस्यपार्थिवसिंहस्यतस्यचैवमहात्मनः ॥
संवादोऽयंमहानासीद्विष्णुंप्रतिमहाश्रुतिम् १५ ॥ इंद्रउवाच ॥ किमिष्यतेधर्मभृतांवरिष्ठयद्द्रष्टुकामोऽसितमप्रमेयम् ॥ अनंतमायामितमंत्रवीर्यनारायणंह्यादिदे
वंपुराणम् १६ नासौदेवोविश्वरूपोमयाऽपिशक्योद्ब्रह्मणावापिसाक्षात् ॥ येऽन्येकामास्तवराजन्हृदिस्थादास्येचैतांस्त्वंहिमत्येपुराजा १७ सत्येस्थितो
धर्मपुरोजितेंद्रियःशूरोदृढप्रीतिरतःसुराणां ॥ बुद्ध्याभक्त्याचोत्तमःश्रद्धयाचततस्तेऽहंदाश्रिवरान्यथेष्टं १८ ॥ मांधातोवाच ॥ असंशयंभगवन्नादिदेवंद्रक्ष्या
मित्वाऽहंशिरसासंप्रसाद्य ॥ त्यक्त्वाकामान्धर्मकामोह्यरण्यमिच्छेगंतुंसत्यंलोकदृष्टं १९ क्षात्राद्धर्माद्विपुलादप्रमेयाल्लोकाःप्राप्ताःस्थापितंस्वयंशश्व ॥ धर्मो
योसावादिदेवात्प्रवृत्तो लोकश्रेष्ठंतंनजानामिकर्तुं २० ॥ इंद्रउवाच ॥ असैनिकाधर्मपराश्वधर्मेपरांगतिंनयंतेह्ययुक्तं ॥ क्षात्रोधर्मोह्यादिदेवात्प्रवृत्तःपश्चादन्ये
शेषभूताश्चधर्माः २१ शेषाःमृष्टाह्यंतवंतोह्यनंताःसप्रस्थानाक्षात्रधर्माविशिष्टाः ॥ अस्मिन्धर्मेसर्वधर्माःप्रविष्टास्तस्माद्धर्मश्रेष्ठमिमं वदंति २२

निश्चयोयत्रतं ११ । १२ । १३ वासवभैरुंरूपं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ त्वाऽहंत्वामहं १९ तंक्षेत्रधर्मादंश्रेष्ठंकर्तुंनजानामि २० नसंतिसेनिकायेपांतेअसैनिकाअराजानः धर्मेविषये
परांगतिक्रांतिनयंतेनप्रापयंति अन्यंस्वयंचनत्रजंति । राजानस्तुप्रयुक्तैर्धर्मैर्द्रव्यमापिर्जुति । ह्ययुक्तमितिपाठेहिप्रासिद्धमयुक्तंअभिनिवेशशून्यंयथास्थात्तथाहेलथैवनयंतेइत्यर्थः शेषभूताअंगभूताः
२१ सप्रस्थानाःपारिव्राज्यसहिताः शेषधर्माअंतवस्फलाः अनंताअसंख्याताः २२

कर्मणाक्रियया २३ अयंक्षत्रः आदिर्ब्राह्मः २४ । २५ । २६ आत्मत्यागोयुद्धेभरणम् २७।२८।२९ अक्षरपर्यंतमोक्षावसानम् ३० ॥ इति शां०रा०नी०भारतभा०चतुःषष्टितमोऽध्यायः॥६४॥

कर्मणावैपुरादेवाऋषयश्चामितौजसः ॥ त्राताःसर्वेप्रसह्यारिन्क्षत्रधर्मेणविष्णुना २३ यदिह्यसौभगवन्नाहनिष्यद्रिपून्सर्वानसुरानप्रमेयः ॥ नब्राह्मणानचलोकाऽऽ
दिकर्तानायंधर्मोनादिधर्मोऽभविष्यत् २४ इमामुर्वीनाजयद्विक्रमेणदेवश्रेष्ठःसासुरामादिदेवः ॥ चातुर्वर्ण्यंचातुराश्रम्यधर्माःसर्वेनस्युर्ब्राह्मणानांविनाशात् २५
नष्टाधर्माःशतधाशाश्वतास्तेक्षात्रेणधर्मेणपुनःप्रवृद्धाः ॥ युगेयुगेह्यादिधर्माःप्रवृत्तालोकज्येष्ठंक्षत्रधर्मवदंति २६ आत्मत्यागःसर्वभूतानुकंपालोकज्ञानंपालनंमो
क्षणंच ॥ विषण्णानांमोक्षणंपीडितानांक्षात्रेधर्मेविद्यतेपार्थिवानाम् २७ निर्मर्यादाःकाममन्युप्रवृत्ताभीताराज्ञोनाधिगच्छंतिपापम् ॥ शिष्टाश्चान्येसर्वधर्मोपप
न्नासाध्वाचाराःसाधुधर्मवदंति २८ पुत्रवत्पाल्यमानानिराजधर्मेणपार्थिवैः ॥ लोकेभूतानिसर्वाणिचरंतेनात्रसंशयः २९ सर्वधर्मपरंक्षात्रंलोकश्रेष्ठंसनातनम् ॥
शश्वदक्षरपर्यंतमक्षरंसर्वतोमुखम् ३० ॥ इति श्रीम०शां०राजध०वर्णाश्रमध०चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ इंद्रउवाच ॥ एवंवीर्यःसर्वधर्मोपप
न्नःक्षात्रःश्रेष्ठःसर्वधर्मेधुधर्मः ॥ पाल्योयुष्माभिलोकहितैरुदारैर्विपर्ययेस्यादभवःप्रजानाम् १ भूसंस्कारंराजसंस्कारयोगमभैक्ष्यचर्यांपालनंचप्रजानाम् ॥ विद्या
द्राजासर्वभूतानुकंपीदेहत्यागंचाहवेधर्ममग्र्यम् २ त्यागंश्रेष्ठंमुनयोवैदंतिस्वश्रेष्ठंयच्छरीरंत्यजंतः ॥ नित्यंयुक्तराजधर्मेधुसर्वेप्रत्यक्षंतेभूमिपालायथैव ३ बहुश्रु
त्यागुरुशुश्रूषयाचपरस्पराःसंहननाद्ददंति ॥ नित्यंधर्मक्षत्रियोब्रह्मचारीचरेदेकोह्याश्रमंधर्मकामः ४ सामान्यार्थेव्यवहारप्रवृत्तोप्रियाप्रियेवर्जयन्नेवयत्नात् ॥ चा
तुर्वर्ण्यस्थापनात्पालनाच्चतैस्तैर्योगैर्नियमैरौरसैश्च ५ सर्वाद्योगैराश्रमंधर्ममाहुःक्षात्रंश्रेष्ठंसर्वधर्मोपपन्नम् ॥ स्वस्वंधर्मेनचरंतिवर्णास्तांस्तान्धर्मानन्यथार्थान्वदं
ति ६ निर्मर्यादान्नित्यमर्थेनिविष्टानाहुस्तांस्तान्वैपशुभूतान्मनुष्यान् ॥ यथानीतिंगमयत्यर्थयोगाच्छ्रेयस्तस्मादाश्रमात्क्षत्रधर्मः ७ त्रैविद्यानांयागतिर्ब्राह्मणानांये
चैवोक्ताश्चाश्रमाब्राह्मणानाम् ॥ एतत्कर्मब्राह्मणस्याहुरग्र्यमन्यत्कुर्वच्छूद्रवच्छस्त्रवध्यः ८ चातुराश्रम्यधर्माश्चवेदधर्माश्चपार्थिव ॥ ब्राह्मणेनानुगतव्यानान्योविद्या
त्कदाचन ९ अन्यथावर्तमानस्यनासौवृत्तिःप्रकल्प्यते ॥ कर्मणावर्धतेधर्मोयथाधर्मस्तथैवसः १० योविकर्मस्थितोविप्रो नससन्मानमर्हति ॥ कर्मस्वनोपयुंजानमवि
श्वास्यंहितंविदुः ११ एतेधर्माःसर्ववर्णेषुलीनाउत्कृष्टव्याःक्षत्रियैरेषधर्मः ॥ तस्माज्ज्येष्ठाराजधर्मानचान्येवीरज्येष्ठावीरधर्मा मतामे १२ ॥ मांघातोवाच ॥ यवनाःकिं
रातागांधाराश्चीनाःशबरबर्वराः॥शकास्तुषाराःकंकाश्चपल्हवाश्चाग्रमद्रकाः १३ पौंड्राःपुलिंदारमठाःकांबोजाश्चैवसर्वशः ॥ ब्रह्मक्षत्रप्रसूताश्चैश्याःशूद्राश्चमानवाः १४

एवमिति १ भूसंस्कारंभुवःसंपन्नसस्यत्वं राजसंस्कारोराजसूयाश्वमेधावसृयस्नामभैक्ष्यचर्यासंन्यासाभावं एतेनसंन्यासोराज्ञामधर्मइत्युक्तम् २ यथेवशरीराणित्यक्तवंतः ३। ४ औरसैःपौरुषैः ५
येनक्षात्रधर्मेणअन्यथार्थास्तांस्तान्धर्मान्वदंति ६। ७ यागार्थेज्ञापदः आश्रमधर्मश्चएतद्व्यं ८। ९। १० नोपयुंजाननाचरंतं११ उत्कृष्टव्याउत्कर्षप्रापणीयाः एषधर्मःक्षत्रियस्य १२।१३।१४

दंस्युजीविनोदस्युवृत्तिजीविनः १५ एतादिति संकरजानांचोरणांचक्रयंधर्मेस्थापनंकर्तव्यमितिप्रश्रार्थः १६ तेषामपिमात्रादिशुश्रूषारूपेधर्मेस्थापनंकर्तव्यमित्याह मातेति १० । १८ । १९
१० महार्हाइति पाक्यज्ञमुद्दिश्यब्राह्मणायधनदेयमेवंश्राद्धमप्याभेनहिरण्येनचेतिज्ञेयम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ पापःपापादितिज्ञेयः २७ । २८ । २९ । ३० गतिफलं आस्तिक
कथंधर्माश्चरिव्यंतिसेवेविषयवासिनः ॥ मद्भिधैश्चकथंस्थाप्याःसर्वेवैदस्युजीविनः १५ एतादिच्छाम्यहंश्रोतुंभगवंस्तद्ब्रवीहिमे ॥ त्वंधुभूतोह्यस्माकंक्षत्रियाणां
सुरेश्वर १६ ॥ इंद्रउवाच ॥ मातापित्रोर्हिशुश्रूषाकर्तव्यासर्वदस्युभिः ॥ आचार्यगुरुशुश्रूषातथैवाश्रमवासिनाम् १७ भूमिपानांचशुश्रूषाकर्तव्यासर्वदस्यु
भिः ॥ वेदधर्मक्रियाश्चैवतेषांधर्मोविधीयते १८ पितृयज्ञास्तथाकृपाःप्रपाश्चशयनानिच ॥ दानानिचयथाकालंद्विजेभ्योविसृजेत्सदा १९ अहिंसासत्यमक्रोधो
वृत्तिदायानुपालनम् ॥ भरणंपुत्रदाराणांशौचमद्रोहएवच २० दक्षिणासर्वयज्ञानांदातव्याभूतिमिच्छता ॥ पाक्यज्ञामहार्हाश्चदातव्याःसर्वदस्युभिः २१ एता
न्येवंप्रकाराणिविहितानिपुराज्जघ ॥ सर्वलोकस्यकर्माणिकर्तव्यानीहपार्थिव २२ ॥ मांघातोवाच ॥ दृश्यंतेमानुषेलोकेसर्ववर्णेषुदस्यवः ॥ लिगांतरेवर्तमाना
आश्रमेषुचतुर्वर्षि २३ ॥ इंद्रउवाच ॥ विनष्टायांदंडनीत्यांराजधर्मेनिराकृते ॥ संप्रमुह्यंतिभूतानिराजदौरात्म्यतोऽनघ २४ असंख्याताभविष्यंतिभिक्षवोलिं
गिनस्तथा ॥ आश्रमाणांविकल्पाश्चनिवृत्तेऽस्मिन्कृत्युगे २५ अशृण्वानाःपुराणानांधर्माणांपरमागतीः ॥ उत्पथंप्रतिपत्स्यंतेकाममन्युसमीरिताः २६ यदा
निवर्त्यतेपापोदंडनीत्यामहात्मभिः ॥ तदाधर्मोचलतेसद्रूतःशाश्वतःपरः २७ सर्वलोकगुरुंचैवराजानंयोऽवमन्यते ॥ नतस्यदत्तंनहुतंनश्राद्धंफलतेकचित् २८
मानुषाणामधिपतिदेवभूतसनातनम् ॥ देवाऽपिनावमन्यंतेधर्मकामंनरेश्वरम् २९ प्रजापतिर्हिभगवान्सर्वेचैवासृजज्जगत् ॥ सप्रवृत्तिनिवृत्त्यर्थधर्माणांक्षत्रमिच्छ
ति ३० प्रवृत्तस्यहिधर्मस्यबुद्ध्यायःस्मरतेगतिम् ॥ समेमान्यश्चपूज्यश्चतत्रक्षत्रप्रतिष्ठितम् ३१ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्त्वासभगवान्मरुद्गणवृत्तःप्रभुः ॥ ज
मामभवन्विष्णोरक्षरंशाश्वत्पदम् ३२ एवंप्रवर्तितेधर्मेपुरासुचरितेऽनघ ॥ कःक्षत्रमवमन्येतचेतनावान्वहुश्रुतः ३३ अन्यायेनप्रवृत्तानिनिवृत्तानितथैवच ॥
अंतराविलयंयांतियथापथिविचक्षुषः ३४ आदौप्रवर्तितेचक्रेतथैवादिपरायणे ॥ वर्तस्वपुरुषव्याघ्रसंविजानामितेऽनघ ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिइंद्रमांघात्संवादेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतामेकथिताःपूर्वंचत्वारोमानवाश्रमाः ॥ व्याख्या
नयित्वाव्याख्यानमेषामाचक्ष्वपृच्छतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ विदिताःसर्वेएवेहधर्मास्तवयुधिष्ठिर ॥ यथामममहाबाहोविदिताःसाधुसंमताः २

त्वात्समेमान्यः ३१ । ३२ । ३३ अन्यायेनक्षत्रधर्मावज्ञया ३४ चक्रेषालुराज्ञायांआदिपरायणेपूर्वेषांशरणभूतेवर्तस्व तेषांसंविजानामिसम्यक्समर्षोऽसीतिजानामि ३५ ॥ इतिशांतिपर्वणि
राजधर्मानुशासनपर्वणिभीलकंडीयेभारतमावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ श्रुताइति मानवस्यमनुष्यमात्रस्याऽश्रमाश्चत्वारइतिश्रुतं तत्कथंयदस्युनामप्युत्तमाश्रमयो
गः एषामाश्रमाणां व्याख्यानंस्पष्टीकरणं व्याख्यानयित्वाविस्तरंनित्वाआपन्नं आख्यानयित्वाविद्वानामघातुपदम् १ यथाममविदितास्तथातवविदिताइत्यन्वयः २

लिंगस्य तूष्मस्याप्यंतरं कारणं हादां काशतद्वत्सर्वज्ञमित्यर्थः ३ एतानि चतुराश्रम्यकारिणां लिंगानि सताराज्ञाराजधर्मेष्वेवैतदेत्यर्थः ४ अत्र योयस्याश्रमस्यासाधारणो धर्मः स यत्र कुत्रचि
 दाश्रमेषु स्यात्कस्याचिज्जातादृष्टश्चेत्स तदाश्रमधर्मप्राप्यस्थानमाप्नोति न तूतमपदप्राप्तौ जातिराश्रमो वा कारणमित्यध्यायार्थस्तमाह अकामेत्यादिना कामद्वेषराहित्यं समदर्शित्वं च यत्तेराधारणो
 यतुर्लिंगांतरगतं पृच्छसे मां युधिष्ठिर ॥ धर्मधर्मभृतां श्रेष्ठतन्निबोधनराधिप ३ सर्वाण्येतानि कौंतेय विद्यंते मनुजर्षभ ॥ साध्याचारप्रवृत्तानां चातुराश्रम्यकारिणाम्
 ४ अकामद्वेषयुक्तस्य दंडनीत्या युधिष्ठिर ॥ समदर्शिनश्च भूतेषु भैक्ष्याश्रमपदं भवेत् ५ वेत्ते ज्ञानविसर्गचनिग्रहानुग्रहं तथा ॥ यथोक्तवृत्तेर्धीरस्य क्षेमाश्रमपदं भ
 वेत् ६ अर्हान्पूजयतो नित्यं संविभागेन पांडव ॥ सर्वतस्तस्य कौंतेय भैक्ष्याश्रमपदं भवेत् ७ ज्ञातिसंबन्धि मित्राणि व्यापन्नानि युधिष्ठिर ॥ समभ्युद्धरमाणस्य दीक्षा
 श्रमपदं भवेत् ८ लोकसुख्येषु सत्कारं लिंगिसुख्येषु चासकृत् ॥ कुर्वतस्तस्य कौंतेय न्याश्रमपदं भवेत् ९ आह्विकं पितृयज्ञांश्च भूतयज्ञान्समानुषान् ॥ कुर्वतः पार्थ
 विपुलान्वन्याश्रमपदं भवेत् १० संविभागेन भूतानामतिथीनां तथा र्चनाव ॥ देवयज्ञैश्च राजेद्रव्याश्रमपदं भवेत् ११ मर्दनं परराष्ट्राणां शिष्टार्थसत्यविक्रम ॥ कुर्व
 तः पुरुषव्याघ्रव्याश्रमपदं भवेत् १२ पालनात्सर्वभूतानां स्वराष्ट्रपरिपालनात् ॥ दीक्षा बहुविधाराजन्सत्याश्रमपदं भवेत् १३ वेदाध्ययननित्यत्वं क्षमास्थाचार्य
 पूजनम् ॥ अथोपाध्यायशुश्रूषा ब्रह्माश्रमपदं भवेत् १४ आह्विकं जपमानस्य देवान्पूजयतः सदा ॥ धर्मेण पुरुषव्याघ्रधर्माश्रमपदं भवेत् १५ मृत्युर्वारक्षणं वेतियस्य
 राज्ञो विनिश्चयः ॥ प्राणयूते तस्तस्य ब्रह्माश्रमपदं भवेत् १६ अजिह्वमशठं मार्गवर्तमानस्य भारत ॥ सर्वदा सर्वभूतेषु ब्रह्माश्रमपदं भवेत् १७ वानप्रस्थेषु विप्रेषु त्रै
 विद्येषु च भारत ॥ प्रयच्छतो र्थान्विपुलान्वन्याश्रमपदं भवेत् १८ सर्वभूतेषु अनुक्रोशं कुर्वतस्तस्य भारत ॥ आनृशंस्य प्रवृत्तस्य सर्वावस्थं पदं भवेत् १९ बालवृद्धेषु
 कौंतेय सर्वावस्थं युधिष्ठिर ॥ अनुक्रोशक्रिया पार्थ सर्वावस्थं पदं भवेत् २० बलात्कृतेषु भूतेषु परित्राणं कुरु द्वह ॥ शरणागतेषु कौरव्यकुर्वन्गार्हस्थ्यमावसेत् २१ च
 राचराणां भूतानां रक्षणं चापि सर्वशः ॥ यथार्हपूजां च तथा कुर्वन्गार्हस्थ्यमावसेत् २२ ज्येष्ठानुज्येष्ठपत्न्यां भ्रातृणां पुत्रनृणाम् ॥ निग्रहानुग्रहौ पार्थ गार्हस्थ्य
 मितितत्तपः २३ साधूनामर्चनीयानां पूजासु विदितात्मनाम् ॥ पालनं पुरुषव्याघ्रव्याश्रमपदं भवेत् २४ आश्रमस्थानि भूतानि यस्तु वेदमनि भारत ॥ आद
 दीते ह भोज्येन तद्गार्हस्थ्यं युधिष्ठिर २५ यः स्थितः पुरुषो धर्मधात्रा सृष्टेयथा र्थवत् ॥ आश्रमाणां हि सर्वेषां फलं प्राप्नोत्यनामयम् २६ यस्मिन्ननश्यंति गु
 णाः कौंतेय पुरुषे सदा ॥ आश्रमस्थं तमप्याहुर्नरश्रेष्ठं युधिष्ठिर २७

शां.रा.१२
अ०
॥५६॥

धर्मस्तद्वावराजाय दिदंडनीत्या भूतेषु वर्तते हितस्य यज्ञैक्ष्याश्रमस्य संन्यासिनो यत्पदं ब्रह्मलोकमाप्तिस्तद्वेत् एवं सर्वत्र ज्ञेयम् ५ क्षेमाश्रमो गार्हस्थ्यम् ६ भैक्ष्याश्रमो ब्रह्मचर्यम् ७ दीक्षाश्रमो वे
 स्थानसः ८ १ १० १ २१ परराष्ट्राणां वनोपधीना भिवशिष्टार्थशिष्टसंरक्षणार्थं कुर्वन्वितुल्यः १२ दीक्षा बहुविधेति यावतां पालनं तावतो यज्ञाः कृता इत्यर्थः सत्याश्रमो ब्रह्मलोकप्रद आश्रमः
 संन्यासः १३ १४ १५ १६ १७ १८ अनुक्रोशं दयां आनृशंस्य मनिष्ठस्त्वम् १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

॥५६॥

२८ २९ ३० दशधर्मगतो भीतस्वादिना अत्यंतं व्याकुलतया धर्माधर्मप्रतिपत्तिशून्योऽपिसोश्रमीसः आश्रमी सर्वाश्रमफलमाप्तिर्यर्थः ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ धर्मो हति राजधर्मो
 त्मिकानोऽधर्मोऽवधाविवस्थितासत्त्वमेव वीर्यकर्णधारबलं यत्र धर्मसेतुः शास्त्रसंवेदकारकां च नरजुयं त्र त्यागवातेनेवशीघ्रगा ३७ सत्त्वस्थो धीमत्त्वमात्रनिष्ठः ३७ भावेन चेतसा योगेन चित्तनिरोधेन
 स्थानमानं कुलेमानं वयोमानं तथैव च ॥ कुर्वन्वसति सर्वेषु ह्याश्रमेषु युधिष्ठिर २८ देशधर्माश्च कौंतेय कुलधर्मास्तथैव च ॥ पालयन् पुरुषव्याघ्रराजा सर्वाश्रमी भवेत्
 २९ काले विभूतिं भूतानामुपहारांस्तथैव च ॥ अर्हयन् पुरुषव्याघ्रसाधूनामाश्रमेवसेत् ३० दशधर्मगतश्चापियो धर्मप्रत्यवेक्षते ॥ सर्वलोकस्य कौंतेय राजा भवति सो
 श्रमी ३१ ये धर्मकुशलालोके धर्मकुर्वंति भारत ॥ पालितायस्य विषये धर्माशस्तस्य भूपतेः ३२ धर्मारामान् धर्मपरान्ये न रक्षंति मानवान् ॥ पार्थिवाः पुरुषव्या
 घ्रतेषां पापं हरंति ते ३३ ये चाप्यत्र सहायाः स्युः पार्थिवानां युधिष्ठिर ॥ ते चैवांशहराः सर्वधर्मपरकृते जघ ३४ सर्वाश्रमपदेऽप्याहुर्गार्हस्थ्यं दीप्तनिर्णयम् ॥ पावनं
 पुरुषव्याघ्रयं धर्मपर्युपास्महे ३५ आत्मोपमस्तु भूतेषु यो वै भवति मानवः ॥ न्यस्तदंडो जितक्रोधः प्रेत्येह लभते सुखम् ३६ धर्मे स्थिता सत्त्ववीर्या धर्मसेतुवटारका ॥
 त्यागवाताध्वगाशीघ्रानौस्तं संतारायिष्यति ३७ यदानिवृत्तः सर्वस्मात्कामो योस्य हृदि स्थितः ॥ तदा भवति सत्त्वस्थस्ततो ब्रह्मसमश्नुते ३८ सुप्रसन्नस्तु भावेन यो
 गेन च नराधिप ॥ धर्मपुरुषशां लप्राप्स्यते पालने रतः ३९ वेदाध्ययनशीलानां विप्राणां साधु कर्मणाम् ॥ पालने यत्नमातिष्ठ सर्वलोकस्य चैव ह ४० वने चरंति ये ध
 र्ममाश्रमेषु च भारत ॥ रक्षणात्तच्छतगुणं धर्मप्राप्नोति पार्थिवः ४१ एष ते विविधो धर्मः पांडव श्रेष्ठ कीर्तितः ॥ अनुतिष्ठत्वमेनैव पूर्वदृष्टं सनातनम् ४२ चातुराश्रम्यमैका
 ग्र्यं चातुर्वर्ण्यं च पांडव ॥ धर्मपुरुषशां लप्राप्स्यसे पालने रतः ४३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां राजधर्मां चातुराश्रम्यविधौ षट्षाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥
 युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ चातुराश्रम्यमुक्तं ते चातुर्वर्ण्यं तथैव च ॥ राष्ट्रस्य यत्कृत्यतमंततो ब्रूहि पितामह १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ राष्ट्रस्यैतत्कृत्यतमं राज्ञ एवामि
 षेचनम् ॥ अनिद्रमवलं राप्रंदस्य वोऽभिभवंत्युत २ अराजकेपुरा श्रेष्ठधर्मानव्यवतिष्ठते ॥ परस्परं च खादंति सर्वथाधिगं राजकम् ३ इंद्रमेव प्रवृणुते यद्वा जानमिति
 श्रुतिः ॥ यथैवैद्रस्तथाराजासंपूज्यो भूतिमिच्छता ४ नाराजकेपुरा श्रेष्ठेषु वस्तव्यमिति रोचये ॥ नाराजकेपुरा श्रेष्ठेषु हव्यमग्निर्वहत्युत ५ अथ चेदभिर्वतं तराज्यार्थी
 बलवत्तरः ॥ अराजकाणिराश्रणिहतवीर्याणि वा पुनः ६ प्रत्युद्गम्याभिपूज्यः स्यादेतदत्र सुमंत्रितम् ॥ नहि पापात्परतरमस्ति किंचिदराजकात् ७ सचेत्समनुप
 श्येत समग्रं कुशलं भवेत् ॥ बलवान् हि प्रकृपितः कुर्यान्निःशेषतामपि ८

३९ ४० ४१ पूर्वमनादिं सनातनं पारंपर्यागतम् ४२ अध्यायार्थमुपसंहरति चातुराश्रम्यमिति ४३ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्षाष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥
 चातुराश्रम्यमिति १ राष्ट्रस्य तात्त्वशाद्वा प्राप्नोति जनस्य कृत्यतमं मुख्यं कार्यं मन्निद्रमराजकमतपवाबलम् २ नव्यवतिष्ठते अन्योन्यं लोकाधर्मव्यवस्थापनं न कुर्वत इत्यर्थः ३ ४ ५ अथेति
 राज्यार्थी अन्योऽपि कश्चिदायाति तदासंपूज्यः राष्ट्रस्थोरित्युभयोः संबंधः ६ अपूजने दोषमाह नहीति ७ सचेदिति तत्प्रसादप्रकोपायत्ते कुशलाकुशले राष्ट्रस्येत्यर्थः ८

१। १०। ११ घनादेरव्युत्पन्नः १२। १३। १४। १५। १६। १७ वाक्यतोनिपुरभाषी दंडपरुषउग्रदंडः पारजायिकः परस्त्रीगामी १८। १९ असुखातादुःखपीडिताः असुखायां इति पाठे सुखैर्यैश्चही
नाः दिशदेहि २० ताः प्रजाः नाभिननं दनांगीचकार २१। २२ अधिपंचाशत्पंचाशतमधिकृत्यपंचाशत्पशुलाभेः कंभांगंतुभ्यंदास्यामइत्यर्थः तथैवहिरण्यस्यापि २३ विवाहेषु यतासुकन्यासुशु
भूयांसंलभते केश्यागौर्भवति दुर्दुहा ॥ अथयासुदुहाराजत्रैवतां वितुदंत्यपि ९ यदतसंप्रणमतेनैतत्संतापमर्हति ॥ यत्स्वयंनमतेदारुनतत्संतामयंत्यपि १० एत
योपमयावीरसन्नमेतबलीयसे ॥ इंद्रायसंप्रणमतेनमतेयोबलीयसे ११ तस्माद्राजैवकर्तव्यः सततं भूतिमिच्छता ॥ नधनार्थेनदारार्थेस्तेषां येषामराजकम् १२
प्रीयते हि हरन्पापः परवित्तमराजके ॥ यदाऽस्य उद्धरंत्यन्येतदाराजानमिच्छति १३ पापाद्वापितदाक्षेभंनलभंते कदाचन ॥ एकस्य हि द्वौ हरतो द्वयोश्च बहवोऽपरे
१४ अदासः क्रियते दासो हियंते च बलात्स्त्रियः ॥ एतस्मात्कारणाद्देवाः प्रजापालान्प्रचक्रिरे १५ राजाचेन्नभवे लोके पृथिव्यां दंडधारकः ॥ जले मत्स्यानिवाभक्ष्य
न्दुर्बलं वलवतराः १६ अराजकाः प्रजाः पूर्वाविनेशुरितिनः श्रुतम् ॥ परस्परं भक्षयंतो मत्स्या इव जले कृशान् १७ समेत्यतास्ततश्चक्रुः समयानितिनः श्रुतम् ॥ वा
कशूरो दंडपरुषो यश्च स्यात्पारजायिकः १८ यः परस्वमथादद्यात्त्याज्यानस्तादृशा इति ॥ विश्वासार्थं च सर्वेषां वर्णानामविशेषतः ॥ तास्तथासमयं कृत्वा समयेना
वतस्थिरे १९ सहितास्तास्तदाजगुसुखार्ताः पितामहम् ॥ अनीश्वरा विनश्यामो भगवन्नीश्वरं दिश २० यं पूजयेमसंभूय यश्च नः प्रतिपालयेत् ॥ ततो मनुं व्या
दिदेश मनुर्नाभिननं दताः २१ ॥ ॥ मनुर्वाच ॥ ॥ विभेमिकर्मणः पापाद्वाज्यं हि भृशदुस्तरम् ॥ विशेषतो मनुष्येषु मिथ्यावृत्तेषु नित्यदा २२ ॥ ॥ भीष्म उ
वाच ॥ ॥ तमब्रुवन्प्रजामभिः कर्तृनेनो गमिष्यति ॥ पशूनामधिपंचाशद्विरण्यस्य तथैव च २३ धान्यस्य दशमं भागं दास्यामः कोशवर्धनम् ॥ कन्यां शुल्के चारु
रूपां विवाहेषु यतासु च २४ मुखेन शस्त्रपत्रेण ये मनुष्याः प्रधानतः ॥ भवंतंतेऽनुयास्यंति महेंद्रमिव देवताः २५ सत्वं जातबलो राजा दुष्प्रधर्षः प्रतापवान् ॥ सुखे
धास्यसिनः सर्वान् कुबेर इव नैर्ऋतान् २६ यंच धर्मचरिष्यंति प्रजाराज्ञा सुरक्षिताः ॥ चतुर्थं तस्य धर्मस्य त्वत्संस्थं वै भविष्यति २७ तेन धर्मेण महता सुखं लब्धेन मा
वितः ॥ पाह्यस्मान्सर्वतो राजन्देवानिव शतक्रतुः २८ विजयाय हि निर्याहि प्रतपन्नरश्मिवानिव ॥ मानं विधमशत्रूणां जयोऽस्तु तव सर्वदा २९ सनिर्ययौ महातेजा
बलेन महता वृतः ॥ महाभिजनसंपन्नस्तेजसा प्रज्वलन्निव ३० तस्य दृष्ट्वा महत्तंते महेंद्रस्यैव देवताः ॥ अपतत्रसिरे सर्वे स्वधर्मे च ददुर्मनः ३१ ततो महीं परिययौ प
र्जन्य इव वृष्टिमान् ॥ शमयन्सर्वतः पापान् स्वकर्मसुचयोजयन् ३२ एवं ये भूतिमिच्छेयुः पृथिव्यां मानवाः क्वचित् ॥ कुर्युराजानमेवाग्नेप्रजाऽनुग्रहकारणात् ३३ नम
स्येरं श्वतं मत्स्याशिष्या इव गुरुंसदा ॥ देवा इव च देवैर्द्रतत्रराजानमंतिके ३४ सत्कृतं स्वजनेनेह परोऽपि बहु मन्यते ॥ स्वजनेन त्वज्जातं परे परिभवंत्युत ३५

स्केमौल्यप्रसंगे सति सुकृपां कन्यां तुभ्यंदास्यामइति पूर्वोक्तान्वयः विवादेषु यतासुचेति प्राचां पाठः इयं मया क्रिया इयं मया क्रियेति विवादे विषयास्त्विति दयः । विवादे यतासुचेति पाठे यतासुचेति पणी
कृतत्वं २४ मुखेन मुखतः प्रपमभित्यर्थः शस्त्रपत्रेण शस्त्रेण वाहनेन च प्रधानतः श्रेष्ठामयमायेंतसिः २५। २६। २७। २८ मानं दर्पविधमनाहाप २९। ३० अपतत्रसिरेत्रासंप्राप्ताः ३१। ३२। ३३। ३४। ३५

पत्रं वाहनं २९। ३७। ३८ संविभागी विभज्य मोक्षा वल्लुशो मनं ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनं ० नीलकंठीये मारतमावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ किमाहुरिति १। २। ३
वैनयिकमभ्युत्थानामिवादिनादिकं दक्षिणादक्षिणातोऽन्तरःसमीपे भूत्वा प्रदक्षिणीकृत्येत्यर्थः ४। ५। ६। ७। ८ समुदीर्णस्य कर्मणां दं समुत्सुकं परदारयासकं प्रसादयति दंडेन शुद्धं करोति
राज्ञपरैः परिभवः सर्वेषामसुखावहः ॥ तस्माच्छत्रं च पत्रं च वासांस्याभरणानि च ३६ भोजनान्यथपानानिराज्ञेदयुर्दृष्टाणि च ॥ आसनानि च शय्याश्च सर्वोपक
रणानि च ३७ गोप्तातस्माद्गुराधर्षः स्मितपूर्वाभिभाषिता ॥ आभाषितश्च मधुरं प्रत्याभाषेत मानवान् ३८ कृतज्ञो हृदभक्तिः स्यात्संविभागी जितेन्द्रियः ॥ ईक्षि
तः प्रतिवीक्षेत मृदुवल्गुचसुष्ठु च ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजध० राष्ट्रे राजकरणवश्यकत्वं कथने सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
किमाहुर्देवतं विप्राराजानं भरतर्षभ ॥ मनुष्याणामधिपतिं तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमतिहासपुरातनम् ॥ बृहस्पतिवसुमना
यथापप्रच्छ भारत २ राजावसुमनानामकौसल्योधीमतावरः ॥ महर्षिकिलपप्रच्छ कृतज्ञं बृहस्पतिम् ३ सर्ववैनयिकं कृत्वा विनयज्ञो बृहस्पतिम् ॥ दक्षिणाऽन्त
रो भूत्वा प्रणम्य विधिपूर्वकम् ४ विधिं पप्रच्छ राजस्य सर्वलोकहितेरतः ॥ प्रजानां सुखमन्विच्छन् धर्मशीलं बृहस्पतिम् ५ ॥ वसुमना उवाच ॥ केन भूतानि वर्धते
क्षयंगच्छंति केन वा ॥ कमर्चतो महाप्राज्ञसुखमव्ययमाप्नुयुः ६ एवं पृष्ट्वा महाप्राज्ञः कौसल्येनामितौजसा ॥ राजसत्कारमव्यग्रं शशांसास्मै बृहस्पतिः ७ ॥ बृहस्प
तिरुवाच ॥ राजमूलो महाप्राज्ञधर्मो लोकस्य लक्ष्यते ॥ प्रजाराजमया देवनखादंति परस्परम् ८ राजा ह्येवाखिलं लोकं समुदीर्णसमुत्सुकम् ॥ प्रसादयति धर्मेण प्र
साद्य च विराजते ९ यथा ह्यनुदये राजभूतानि शशिसूर्ययोः ॥ अंधेत मसि मज्जेयुरपश्यंतः परस्परम् १० यथा ह्यनुदके मत्स्या निराक्रंदे विहंगमाः ॥ विहरेयुर्यथा
कामं विहिंसंतः पुनः पुनः ११ विमथ्याति क्रमेण श्वविषह्यापि परस्परम् ॥ अभावमचिरेणैव गच्छेयुर्नात्र संशयः १२ एवमेव विनाराज्ञा विनश्येयुरिमाः प्रजाः ॥
अंधेत मसि मज्जेयुरगोपाः पशवो यथा १३ हरेयुर्बलवंतोऽपि दुर्बलानां परिग्रहान् ॥ हन्युर्व्यायच्छमानां श्वयदिराजानपालयेत् १४ ममेदमितिलोकेऽस्मिन्नभ
वेत्सं परिग्रहः ॥ नदारानच पुत्रः स्यान्न धनं परिग्रहः ॥ विष्वग्लोपः प्रवर्तेत यदि राजानपालयेत् १५ यानं वस्त्रमलंकारान् रत्नानि विविधानि च ॥ हरेयुः सहसा पा
पायदिराजानपालयेत् १६ पतेद्बहुविधं शस्त्रं बहुधा धर्मचारिषु ॥ अधर्मः प्रवृत्तः स्याद्यदिराजानपालयेत् १७ मातरं पितरं वृद्धमाचार्यं मातिथिं गुरुम् ॥
क्लिंश्रीयुरपि हिंस्युर्वायदिराजानपालयेत् १८ वधबंधपरिक्लेशानित्यमर्थवतां भवेत् ॥ ममत्वं च न विदेयुर्वायदिराजानपालयेत् १९ अंताश्चाकाल एव स्युर्लोकोऽ
यं दस्युसाद्भवेत् ॥ पतेयुर्नरकंधोरं यदि राजानपालयेत् २० नयोनिदोषो वर्तेत न कृपिर्न वणिक्पथः ॥ मज्जेद्धर्मस्यीनस्याद्यदिराजानपालयेत् २१
१। १० अनुदके ह्यनुदके निराक्रंदे हिंस्त्रमपरहिते ११। १२। १३ परिग्रहान्गृहादीन् व्यायच्छमानान्स्वस्वमर्थमाग्रहेण रत्नमानान् १४ ममेदमितिनस्यादपि तु बलवत्तदभित्येव स्यात्
विष्वक्सर्वतः लोपोऽर्थां लुपं १५। १६। १७। १८। १९ अंतामृत्यवः दस्युसाद्योराधीनः २० योनिदोषोऽप्यभिचारे विगानम् २१

॥५८॥

२२ नसंप्रवर्तेरन्नेतःसिचैरन् गर्गरामयन्यः । ' गर्गरोमीनभेदेस्त्रीभयन्याम्' इति मेदिनी २३ । २४ । २५ । २६ । २७ हस्ताद्धस्तहस्तस्वभपिचोराहरयुः २८ अनयाअनीतयः । अनाया
 सभितिपाठेअक्केअंयथास्यात्तथाप्रवर्तेरन्परदारादिषु २९ विवृत्योद्गाटय ३० हस्तलाघवंतत्साध्यंताडनं आकृष्टगालनवा कुतोसहतेअपित्वनायकत्वात्सहतएव गांपृथ्वी ३१ अपुरुषाअर
 नयज्ञाःसंप्रवर्तेयुर्विधिवत्स्वाप्तदक्षिणाः ॥ नविवाहाःसमाजोवायदिराजानपालयेत् २२ नष्टपासंप्रवर्तेरन्नमथ्येरंश्वर्गराः ॥ घोषाःप्रणाशंगच्छेयुर्यादिराजान
 पालयेत् २३ त्रस्तमुद्विग्रहदयंहाहाभूतमचेतनं ॥ क्षणेनविनशेत्सर्वयदिराजानपालयेत् २४ नसंवत्सरसत्राणितिष्ठेयुरकुतोभयाः ॥ विधिवदक्षिणावंतियदि
 राजानपालयेत् २५ ब्राह्मणाश्चतुरोवेदान्नाधीर्यरिंस्तपस्विनः ॥ विद्यास्नाताव्रतस्नातायदिराजानपालयेत् २६ नलभेद्धर्मसंश्लेषंहतविप्रहतोजनः ॥ हर्तास्व
 स्थेद्विद्योगच्छेद्यदिराजानपालयेत् २७ हस्ताद्धस्तंपरिमुषेद्विद्येरन्सर्वसेतवः ॥ भयार्तिविद्रवेत्सर्वयदिराजानपालयेत् २८ अनयाःसंप्रवर्तेरन्भवेद्वैवर्णसंकरः ॥ दु
 र्भिक्षमाविशेद्राष्ट्रंयदिराजानपालयेत् २९ विवृत्यहियथाकामंघृहद्वाराणिशेरते ॥ मनुष्यारक्षिताराज्ञासमंतादकुतोभयाः ३० नाकृष्टंसहतेकश्चित्कुतोवाहस्त
 लाघवं ॥ यदिराजानसम्यग्गारक्षयत्यपिधार्मिकः ३१ स्त्रियश्चापुरुषामार्गसर्वालंकारभूषिताः ॥ निर्भयाःप्रतिपद्यंतेयदिरक्षतिभूमिपः ३२ धर्ममेवप्रपद्यंते
 नहिंसांतिपरस्परम् ॥ अनुगृह्णंतिचान्योन्यंयदारक्षतिभूमिपः ३३ यजंतेचमहायज्ञैस्त्रयोवर्णाःपृथग्विधैः ॥ युक्ताश्चाधीयतेविद्यांयदारक्षतिभूमिपः ३४ वार्ता
 मूलोह्यलोकस्त्रय्यवैधायतेसदा ॥ तत्सर्ववर्ततेसम्यग्यदारक्षतिभूमिपः ३५ यदाराजाधुरंश्रेष्ठामादायवहतिप्रजाः ॥ महताबलयोगेनतदालोकःप्रसीदति
 ३६ यस्याभावेनभूतानामभावःस्यात्समंततः ॥ भावेचभावोनिव्यंस्यात्कस्तंनप्रतिपूजयेत् ३७ तस्ययोवहतेभारंसर्वलोकभयावहम् ॥ तिष्ठन्प्रियहितेराज्ञ
 उभौलोकाविमौजयेत् ३८ यस्तस्यपुरुषःपापंमनसाप्यनुचितयेत् ॥ असंशयमिहाक्लिष्टःप्रेत्यापिनरकं व्रजेत् ३९ नहिजात्वमंतव्योमनुष्यइतिभूमिपः ॥
 महतीदेवताह्येषानरूपेणतिष्ठति ४० कुरुतेपंचरूपाणिकालयुक्तानियःसदा ॥ भवत्यग्निस्तथादित्योमृत्युवैश्रवणोयमः ४१ यदाह्यासीदतःपापान्दहत्युग्रे
 णतेजसा ॥ मिथ्योपचरितोराजातदाभवतिपावकः ४२ यदापश्यतिचारेणसर्वभूतानिभूमिपः ॥ क्षेमंचकृत्वाव्रजतितदाभवतिभास्करः ४३ अशुचींश्चयदा
 कुद्वःक्षिणोतिशतशोनरान् ॥ सपुत्रपौत्रान्सामात्यांस्तदाभवतिसोऽतकः ४४ यदात्वधार्मिकान्सर्वास्तीक्ष्णैर्दंडैर्नियच्छति ॥ धार्मिकांश्चानुगृह्णातिभवत्य
 थयमस्तदा ४५ यदातुघनधाराभिस्तर्पयत्युपकारिणः ॥ आच्छिनतिचरत्नानिविधान्यपकारिणाम् ४६ श्रियंददातिकस्मैचित्कस्माच्चिदपकर्षति ॥ तदा
 वैश्रवणोराजालोकेभवतिभूमिपः ४७ नास्यापवादेस्थातव्यंदक्षेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ धर्म्यमाकांक्षतालोकमीश्वरस्यानसूयता ४८

अ०

॥६८॥

॥५८॥

क्षिताअपि ३२ । ३३ । ३४ वार्ताजीविकातन्मूलः त्रय्याचष्टयादिहेतुतयात्रायतेरक्षतेसर्वत्रयीवार्तादिः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ आसीदतःसपीपस्थान् मिथ्योपच
 रितोवंचितः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

४९ कृष्णगतिरग्निः अभिपन्नस्यतिरस्कृतस्य ५० सर्वाणिद्रव्याणिरक्ष्याण्येव ननुहर्तव्यानि यद्धारक्षणीयानिद्रव्याण्येवरक्षयाणि ५१ कूटमारणयंत्रं 'कूटोऽस्त्रीसीरावययंत्रयोः' इति मेदिनी
 ५२ । ५३ राजारंजकः भोजःसुखानांभोजयिता विविधंराजतद्विदिराट् श्रीमान्सम्राडितिराज्ञामपि राजेत्यकुठितेश्वर्यः ५४ बुभुषुर्भवितुमिच्छः ५५ । ५६ निषिद्धजनमहमेकएवेदंकार्यकरिष्या
 नहिराज्ञःप्रतीपानिकुर्वन्सुखमवाप्नुयात् ॥ पुत्रोभ्रातावयस्योवायद्यप्यात्मसमोभवेत् ४९ कुर्यात्कृष्णगतिःशेषंज्वलितोऽनिलसारथिः ॥ नतुराजाभिपन्नस्य
 शेषंक्वचनविद्यते ५० तस्यसर्वाणिरक्ष्याणिदूरतःपरिवर्जयेत् ॥ मृत्योरिवजुगुप्सेतराजस्वहरणात्ररः ५१ नश्येदभिमृशन्सद्योमृगःकूटमिवस्पृशन् ॥ आत्म
 स्वभिवरक्षेतगजस्वमिहबुद्धिमान् ५२ महान्तंनरकंघोरमप्रतिष्ठमचेतनम् ॥ पतंतिचिररात्रायराजवितापहारिणः ५३ राजाभोजोविराट्सम्राट्क्षत्रियोभूपति
 र्भूषः ॥ यएभिःस्तूयतेशब्दैःकस्तनार्चितुमर्हति ५४ तस्माद्भूषुर्नियतोजितात्मानियतोद्रेयः ॥ मेधावीस्मृतिमान्दक्षःसंश्रयेतमहीपातिम् ५५ कृतज्ञं प्रा
 जमक्षुद्रं दृढभक्तिजितेंद्रियम् ॥ धर्मनित्यंस्थितंनीत्यंमंत्रिणंपूजयेन्नृपः ५६ दृढभक्तिं कृतप्रज्ञं धर्मज्ञं संयतेन्द्रियम् ॥ शूरमक्षुद्रकर्माणानिषिद्धजनमाश्रयेत् ५७
 प्रज्ञाप्रगल्भं कुरुते मनुष्यं राजा कृशं वै कुरुते मनुष्यम् ॥ राजाऽभिपन्नस्य कुतः सुखानिराजाऽभ्युपेतं सुखिनं करोति ५८ राजा प्रजानां हृदयं गरीयोगतिः प्रतिष्ठासु
 खमुत्तमंच ॥ समाश्रितालोकमिमंपरचजयंति सम्यक्पुरुषानरेन्द्र ५९ नराधिपश्चाप्यनुशिष्यमेदिनीदमेनसत्येनचसौहृदेन ॥ महद्भिरिष्ठाक्रतुभिर्महायशा
 स्त्रिविष्टपेस्थानमुपैतिशाश्वतम् ६० सएवमुक्तोऽगिरसाकौसल्योराजसत्तमः ॥ प्रयत्नात्कृतवान्वीरःप्रजानांपरिपालनम् ६१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व
 णिराजधर्मानुशासनपर्वणि आंगिरसवाक्ये अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पार्थिवेन विशेषेण किं कार्यं मवशिष्यते ॥ कथं र
 क्षयोजनपदः कथं जेयाश्च शत्रवः १ कथं चारं प्रयुंजीत वर्णान्विश्वासयेत्कथम् ॥ कथं भृत्यान्कथं दारान्कथं पुत्रांश्च भारत २ ॥ भीष्म उवाच ॥ राजवृत्तं महाराज शृ
 णुष्ववाहितोऽखिलम् ॥ यत्कार्यं पार्थिवेनादौ पार्थिवप्रकृतेन वा ३ आत्मा जेयः स दारा ज्ञात तो जेयाश्च शत्रवः ॥ अजितात्मानरपतिर्विजयेत कथं रिपून् ४ एता
 वानात्मविजयः पंचवर्गविनिग्रहः ॥ जितेंद्रियो नरपतिर्बाधितुं शक्युयादरीन् ५ न्यसेत गुल्मान् दुर्गेषु संघौच कुरुनंदन ॥ नगरोपवने चैव पुरोद्याने पुचैव ह ६ सं
 स्थानेषु च सर्वेषु पुरेषु नगरेषु च ॥ मध्ये च नरशार्दूलतथाराजनिवेशने ७ प्रणिधींश्च ततः कुर्याज्जडांघवधिराकृतीन् ॥ पुंसः परीक्षितान् प्राज्ञान् क्षुत्पिपासाश्रमक्ष
 मान् ८ अमात्येषु च सर्वेषु मित्रेषु विविधेषु च ॥ पुत्रेषु च महाराज प्रणिदध्यात्समाहितः ९

मिकिमेतैरितिवादिनमेकांगवीरं ५७ । ५८ समाश्रिताराजानमिति शेषः ५९ । ६० । ६१ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्ये अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥
 एवंराज्ञांमहात्म्यंश्चस्वातस्कर्तव्यंपृच्छति पार्थिवेनेति १ भृत्यादीनपिकथंप्रयुंजीतविश्वासयेत्चेतियोज्यं २ पार्थिवेनपृषुवंश्येनराज्ञापार्थिवप्रकृतेनवाविजातीयेनापितत्कार्यकारिणा प्रहितेनेतिपा
 टातरं ३ आत्माचितं ४ पंचवर्गःश्रोत्रादिः ५ गुल्मान् रक्षिणःपत्नीन् संघीसीमाते ६ संस्थानेषुकोष्ठपालाद्युपवेशनस्यानेषु मध्येऽतःपुरे ७ प्रणिधीन् चारान् ८ प्रणिदध्याद्भुतचारान्प्रियुंज्यात् ९

म.भा.टी.
॥५९॥

१० आपणेषुविहारेषुसमाजेषुचामिषुषु
समासुराजसंसस्तु आवसथेषुतत्रतत्रमहतांशुहेषु १२ विचिनुयादन्विष्यात् १३ । १४ । १५ तैर्द्वारभूतेस्तान्द्वारौलक्ष्यसंदर्भाद्बलवद्भिर्नृपैःसहसंधिकुर्यात् १६ पूर्वापकारिणः पूर्वदुष्टादत्यपक
ताभ्यश्चाहययाऽनुगृहीतास्तेपूर्वापकारवन्तस्तान् १७ तत्रापिविशेषमाह यदिति १८ यात्रायांयदीच्छास्यात्तर्हिदुर्बलत्वादिनाविज्ञातंशत्रुप्रत्येवयात्रायापयेदित्युत्तरेणसंबंधः यात्रायाया
दविज्ञातमितिपाठेदुर्बलंशत्रुमुद्दिश्यतेनाविज्ञातंयथास्यात्तयायात्रायायादितियोजना अनाक्रंदंवित्रहीनं अनंतरंबंधुजनहीनं व्यासक्तमन्येनपुद्गंशुत्राणं प्रमत्तमनवहितम् १९ विधानंरक्षणंरक्ष

भा.रा.१९
अ०
॥५९॥

पुरेजनपदेचैवतथासामंतराजसु ॥ यथानविधुरन्योन्यंप्रणिधेयास्तथाहिते १० चारांश्चविद्याप्रहितात्परिणमरतर्षभ ॥ आपणेषुविहारेषुसमाजेषुचामिषुषु
११ आरामेषुतथोद्यानेपंडितानांसमागमे ॥ देशेषुचत्वरेचैवसभास्वावसथेषुच १२ एवंविचिनुयाद्राजापरचारंविचक्षणः ॥ चोरेहिविदितेपूर्वहितंभवतिपा
डव १३ यदातुहीनंनृपतिर्विद्यादात्मानमात्मना ॥ अमात्यैःसहसंमन्यकुर्यात्संधिबलीयसा १४ अज्ञायमानेहीनत्वेसंधिकुर्यात्परिणवे ॥ लिप्सुर्वाकंचिदेवार्थ
त्वरमाणोविचक्षणः १५ गुणवंतोमहोत्साहाधर्मज्ञाभ्याधवश्चये ॥ संदधीतनृपस्तेश्वराष्ट्रधर्मेणपालयन् १६ उच्छिद्यमानमात्मानंज्ञात्वारामहामतिः ॥ पू
र्वापकारिणोहत्याल्लोकद्विष्टाश्चसर्वशः १७ योनोपकर्तुंशक्रोतिनापकर्तुंमहीपातिः ॥ नशक्यरूपश्चोद्धर्तुमुपेक्ष्यस्तादृशोभवेत् १८ यात्रायांयदिविज्ञातमनाक्रं
दमनंतरं ॥ व्यासक्तंचप्रमत्तंचदुर्बलंचविचक्षणः १९ यात्रामाज्ञापयेद्दरिःकल्यणुष्टबलःसुखी ॥ पूर्वकृत्वाविधानंचयात्रायांनगरेतथा २० नचवश्योभवे
दस्यनृपोयश्चातिवीर्यवान् ॥ हीनश्चबलवीर्याभ्यांकर्षयंस्तत्परोवसेत् २१ राष्ट्रंचपीडयेत्तस्यशस्त्राग्निविषमूर्छनैः ॥ अमात्यवल्लभानांचविवादांस्तस्यकारयेत्
२२ वर्जनीयंसदायुद्धंराज्यकामेनधीमता ॥ उपायैस्त्रिभिरादानमर्थस्याहवृत्पतिः २३ सखिनतुप्रदानेनभेदेनचनराधिप ॥ यदर्थंशक्रुयात्प्राप्तुंतेनतुष्ये
तपंडितः २४ आददीतवलिंचापिप्रजाभ्यःकुरुनंदन ॥ सषड्भागमपिप्राज्ञस्तासामेवाभिगुप्तये २५ दशधर्मगतेभ्योयद्बहुबल्लपमेवच ॥ तदाऽऽददीतसह
सापौराणारक्षणायवै २६ यथापुत्रास्तथापौत्राद्रष्टव्यास्तेनसंशयः ॥ भक्तिश्चैषानकर्तव्याव्यवहारेप्रदर्शिते २७ श्रोतुंचैवम्यसेद्राजाप्राज्ञान्सर्वार्थदर्शि
नः ॥ व्यवहारेषुसततंत्रराज्यंप्रतिष्ठितम् २८

णादिसामग्रीसंपादनम् २० कर्षयन्वीर्यवंतं तत्परःकर्षणपरः २१ कर्षणमेवाह राष्ट्रंचेति कारयेत्कृत्यादिद्वारा २२ । २३ बलिनोराष्ट्रकर्षेन्दुर्बलस्ततःसात्वेनार्थयथावत्प्राप्तुंशक्रुयातेनतु
ष्येत् भवद्भिर्मेतोवार्धिकःकरोनग्राह्योमयाचभवताराष्ट्रंनोपहंतव्यमितिसात्वं । मह्यंग्रामद्वयंदेयंतेनाहंशभिष्येइत्युक्तयाऽर्थप्रदानं । भेदेनराजामात्यान्भेदयित्वाऽज्ञानंस्वोपरिप्रयाणस्याविघ्ना
दिकंवाकर्तव्यमित्यादिना । क्षीणःप्रबलेनसहैरंचेतसंघामंविनाएवमुपायत्रयेणस्वार्थसाधयंदित्यर्थः २४ प्रजाभ्यःस्वाभ्यः २५ दशधर्मगतामत्तोन्मत्तादयस्तेभ्योदंष्ट्रेभ्योयद्बहुबल्लपमेवच
णारक्षणायभवति अदंडितास्तेपुरंवाधेरत्रितिभावः २६ भक्तिःस्वीयस्वेनहृदयमुपरि २७ व्यवहारेषुविप्रत्यर्थैवाक्यविचारेषु विषयेषुराजामाज्ञान्पंडिताइत्यसेत् २८

॥५९॥

आकरेस्वर्णाद्युत्पत्तिस्थाने । लवणेतपुत्पत्तिस्थाने । शुल्केषान्यादिविक्रयस्थाने । तरेनदीसंतरणे । नागबलेहस्तियुये । एतेपुरस्यानेष्वायव्ययविचारार्थममात्याइत्यसेत् २९ । ३० । ३१ । ३२
३३ । ३४ घोषान्वनस्यान्मार्गेषुराजपथेषुन्यसेत् । शाखानगराणिमहानगरस्योपनगराणि ३५ येइति धनिकादीन्द्रुमेषुप्रवेशयेदित्यर्थः ३६ अभिहारंसमीपमानयनं वहेत् परेषांतन्मामूदिति
३७ उपजपेत्प्रभेदयित्वातद्वारादाहयेत् ३८ संक्रमानवतरणार्थान्सेतून् । जलंतटाकादिस्थंविस्त्रावयेत्तद्वयोग्यंवापीकूपादिस्थंभूषयेद्विधादिनानाशयेत् ३९ तदात्वेनवर्तमानकाले आयतीभिर्
तरकालेषुच अपवर्गंतृतीया सर्वदामिप्रकार्युपस्थितेषुपितृद्विहायेत्यर्थात् आज्ञोपरस्यशत्रोःप्रतीघातंहंतांरभून्मनंतरंनिकटदेशवासिनंतच्छत्रुमाश्रित्यनिवसेत् अयमर्थः । स्वराष्ट्रेयन्मुख्यंस्था
नंतदाक्रम्यवसनशत्रोःशत्रुभिःसर्वदास्नेहेकृत्वातद्वलेनशत्रुस्वराष्ट्रादूरकुर्यादिति ४० दुर्गाणांशुद्रुर्गाणांपरेषामाश्रयोमामूदितिमूलच्छेदंकुर्यात् ४१ । ४२ 'प्रगंडीःकारयेत्सम्यक्प्राप्तुंयसं
आकरेलवणे शुल्केतरेनागबले तथा ॥ न्यसेदमात्या नृपतिःस्वामान्वापुरुषान्हितान् २९ सम्यग्दंडधरोनित्यंराजाधर्ममवाप्नुयात् ॥ नृपस्यसततंदंडःसम्यग्धर्मः
प्रशस्यते ३० वेदवेदांगवित्प्राज्ञःसुतपस्वीनृपोभवेत् ॥ दानशीलश्चसततंयज्ञशीलश्चमारत ३१ एतेगुणाःसमस्ताःस्युर्नृपस्यसततंस्थिराः ॥ व्यवहारलोपे
नृपतेःकुतःस्वर्गःकुतोयशः ३२ यदातुपीडितोराजाभवेद्राज्ञावलीयसा ॥ तदाऽभिसंश्रयेद्दुर्गं बुद्धिमान्पृथिवीपतिः ३३ विधावाक्रम्यमित्राणिविधानमुपकल्पयेत् ॥
सामभेदान्विरोधार्थंविधानमुपकल्पयेत् ३४ घोषान्वसेतमार्गेषुग्रामानुत्थापयेदापि ॥ प्रवेशयेच्चतान्सर्वानशाखानगरकेष्वपि ३५ येगुप्ताश्चैवदुर्गाश्चदेशा
स्तेषुप्रवेशयेत् ॥ धानिनोवलमुख्यांश्चसांत्वयित्वापुनःपुनः ३६ तस्याभिहारंकुर्याच्चस्वयमेवनराधिपः ॥ असंभवेप्रवेशस्यदहेदावाग्निनाभृशम् ३७ क्षेत्रस्थे
षुचस्येषुशत्रोरुपजपेत्रान् ॥ विनाशयेद्दातसंधिबलेनाथस्वकेनवा ३८ नदीमार्गेषुचतथासंक्रमानवसादयेत् ॥ जलंविस्त्रावयेत्सर्वमविस्त्राव्यंचदूषयेत् ३९
तदाखेनायतीभिश्चनिवसेद्दूम्यनंतरम् ॥ प्रतीघातंपरस्याजौमित्रकार्येऽप्युपस्थिते ४० दुर्गाणांचामितोराजामूलच्छेदंप्रकारयेत् ॥ सर्वेषांशुद्रुक्षणांचैत्यवृ
क्षान्विवर्जयेत् ४१ प्रवृद्धानांचवृक्षाणांशाखांप्रच्छेदयेत्तथा ॥ चैत्यानांसर्वथात्याज्यमपिपत्रस्यपातनम् ४२ प्रगंडीःकारयेत्सम्यक्काशजननीस्तदा ॥ आ
पूरयेच्चपरिखांस्थाणुनकृत्वाकुलाम् ४३ संकटद्वारकाणिस्थुरुच्छ्वासाथपुरस्यच ॥ तेषांचद्वारवहासिःकार्यासर्वात्मनाभवेत् ४४ द्वारेषुचगुरूण्येवयंत्राणि
स्थापयेत्सदा ॥ आरोपयेच्छतग्रींश्चस्वाधीनानिचकारयेत् ४५ काष्ठानिचामिहार्याणितथाकूर्पांश्चखानयेत् ॥ संशोधयेत्तथाकूपान्कृतपूर्वांपयोर्धिभिः ४६ तृण
च्छन्नानिवेशमानिपंकेनाथप्रलेपयेत् ॥ निहरेच्चतृणंमासिचैत्रेवह्निभयात्तथा ४७ नक्तमेवचभक्तानिपाचयेत्नराधिपः ॥ नादिवाज्यालयेदग्निर्वर्जित्वाऽग्निहोत्रिकम् ४८
त्रिवर्गकम् । योवेतिपुरुषव्याघ्रसंकेतपृथिवीभिमाथ' इतिप्राचापाठः तद्याख्यानंचतदीयमेव । 'संचारोयत्रलोकानांदूराद्देवावबुध्मते । प्रगंडीसाचविज्ञेयाबाहिःप्राकारसंज्ञिता । प्रणिभिस्तत्रयत्ने
नकर्तव्योभूतिमिच्छता । सश्वाकाशरक्षीतिद्युच्यतेशास्त्रकोविदैः' इतितांशुर्दिशुकारयेदित्यर्थः पाण्डुगुण्यंसंधिविग्रहादि । त्रिवर्गःस्थानवृद्धिज्ञयरूपोवा । अरिमित्रोदासीनरूपोवा ।
मंत्रोत्साहप्रभुशक्तिरूपोवा । भूमिमित्रहिरण्यादिरूपोवा । धर्मार्थकामरूपोवा । उत्तरार्थःस्पष्टः । प्रगंडीर्दुर्गप्राकारभित्तौशूराणामुपवेशनस्थानानि । आकाशजननीस्तत्रैवैकपक्षायाभित्तौ
तत्रस्थानारक्षणभूतायांवाह्यार्थदर्शनार्थानिशुद्रच्छिद्राणि यद्वाराआग्नेयास्त्रमुलिकाःप्रभियंते । स्याणवःसगूलाः येषुतन्निदीयतेनर्कैर्वाभक्ष्यते ४९ संकटद्वारकाणिसुखद्वाराणिते
षाचद्वारवदुःखिःकार्या तेषांचाचारवदुःखिरितिपाठेआचारवदुःखिःशिशैर्दुःखिःकार्या ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

२१

म.भा.टी.
॥६१॥

१०२ सीमंतकरीव्यवस्थापिका ३ । ४ । १०१ ॥ इतिशांतिप० रा० भी० मा० एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ केनेति दंडनीतिसम्यक्प्रयोज्यकेनवृत्तेनवर्तेतेतिप्रश्नः ॥ १ ॥ पट्टत्रिंशत्
 दत्तसंख्याकोधर्मचर्पादिगुणगणः सचप्रत्येकेकेकैकगुणयोगात्पट्टत्रिंशत्पैरकटुकतादिभिःसंयुतः अतएवगुणोपेतः यान्गुणान्धर्मादीन्वृत्तगुणं कल्याणमवाप्नुयात्सोऽयंपट्टत्रिंशत्कोगणस्त्वया
 श्रोतव्यइत्यर्थः ॥ २ ॥ अकटुकोरागद्वेषहीनःधर्मान्सर्वाश्वरेत् १ आस्तिकःपरलोककामुकःसन्नेहंक्रुयान्बुलोभादिना २ अनुशंसोऽनिष्टुरःसन्नर्थमर्जयेत् ३ अनुद्धतोधर्माधिनाशयन्का
 ममिन्द्रियप्रीतिचरेत् ४ ॥ ३ ॥ अकृपणोऽदीनः ५ अविकल्पनः श्लाघाहीनः ६ । ७ अनिष्टुरःसद्यः ८ ॥ ४ ॥ आर्यत्वंजानन्संधिकुर्यात् ९ बंधुत्वंजानन्विग्रहंनकुर्वात् १० इतिसर्वत्रगुणोपेतो
 दंडनीतिपुरस्कृत्यविजानन्क्षत्रियःसदा ॥ अनवाप्तंचलिप्सेतलब्धंचपरिपालयेत् १०२ लोकस्यसीमंतकरीमर्यादालोकभाविनी ॥ सम्यङ्गीतादंडनीति
 र्यथामातायथापिता ३ यस्याभवंतिभूतानितद्विद्विमनुजर्षभ ॥ एषएवपरोधर्मोयद्राजादंडनीतिमान् ४ तस्मात्कीरव्यधर्मेणप्रजाःपालयनीतिमान् ॥ एवं
 वृत्तःप्रजारक्षन्स्वर्गजेताऽसिदुर्जयम् १०५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 केनवृत्तेनवृत्तज्ञवर्तमानोमहीपतिः ॥ सुखेनार्थान्सुखोदकानिहचप्रेत्यचाप्नुयात् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अयंगुणानांपट्टत्रिंशत्पट्टत्रिंशद्गुणसंयुतः ॥ यान्गुणां
 स्तुगुणोपेतःकुर्वन्गुणमवाप्नुयात् २ चरेद्धर्मानकटुकोमुंचेत्स्नेहंनचास्तिकः ॥ अनुशंसश्चरेदर्थचरेत्काममनुद्धतः ३ प्रियंनृयादकृपणःशूरःस्यादविकल्पनः ॥
 दातानापात्रवर्षीस्यात्प्रगल्भःस्यादनिष्टुरः ४ संदधीतनचानार्यैर्विद्विष्यन्नात्रबंधुभिः ॥ नामकंचारयेच्चारंकुर्यात्कार्यमपीडया ५ अर्थब्रूयात्त्रचासत्सुगुणान्
 ब्रूयात्त्रचात्मनः ॥ आदद्यात्त्रचाधुभ्योनासत्पुरुषमाश्रयेत् ६ नापरीक्ष्यनयेद्दंडनचमंत्रंप्रकाशयेत् ॥ विसृजेत्त्रचलुब्धेभ्योविश्वसेत्रापकारिषु ७ अनीपुर्गु
 त्तदारःस्याच्चोक्षःस्यादघृणीनृपः ॥ स्त्रियःसेवेतनात्यर्थमृष्टंशुंजीतनाहितम् ८ अस्तब्धःपूजयन्मान्यान्गुरून्सेवेदमायया ॥ अर्चेद्देवानदंभेनश्रियामिच्छेद्
 कुत्सिताम् ९ सेवेतप्रणयंहित्वादक्षःस्यात्त्रचकालवित् ॥ सांत्वयेत्त्रचमोक्षायअनुग्रहंत्रचाक्षिपेत् १० प्रहरेत्त्रचविविज्ञायहत्वाशत्रून्त्रशोचयेत् ॥ क्रोधंकुर्यात्त्रचा
 कस्मान्मृदुःस्यात्त्रापकारिषु ११ एवंचरस्वराज्यस्थोयदिश्रेयइहेच्छसि ॥ अतोऽन्यथानरपतिर्भयमृच्छत्यनुत्तमम् १२ इतिसर्वांगुणानेतान्यथोक्तान्यो
 ऽनुवर्तते ॥ अनुभूयेहमद्राणिप्रेत्यस्वर्गमहीयते १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इदंवचःशांतनवस्यशुश्रुवान्युधिष्ठिरःपांडवमुख्यसंवृतः ॥ तदाववंदेचपितामहं
 वृपोयथोक्तमेतच्चकारबुद्धिमान् १४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६९ ॥

शां.रा.१२
अ०
॥७०॥

गुणोपेतव्यः अमक्तमल्पान्नं पुष्कलान्नदश्चरान्कुर्यात् ११ अपीडयन्मक्तंदद्यात् १२ ॥ ५ ॥ साधुत्वेनपरीक्ष्यार्थप्रयोजनंनृयात् १३ श्रोतारउपहसिष्यंतीतिज्ञात्वाऽऽत्मनोगुणान्नब्रूयात् १४
 १५ ॥ ६ ॥ २० ॥ ७ ॥ २१ चोक्षः शुद्धः २२ । २३ ॥ ८ ॥ २८ ॥ २ ॥ प्रणयंनम्रतांहित्वाधारयित्वा हित्वेतिषाञ्जरूपम् २९ । ३० नषमोक्षायफलंदिस्सन्नेवसांत्वयेदित्यर्थः ३१
 ३२ ॥ १० ॥ अविज्ञायशत्रुदोषंचेतिज्ञोपः ३३ नशोचयेच्छत्रुबंधुनांशोकमपनुदेत् ३४ अकस्मात्कारणंविना ३५ । ३६ ॥ ११ ॥ अनुत्तमंमहत्तरम् ॥ १२ ॥ १२ ॥ पांडवमुख्यः पांडुपुत्रे
 र्मीमादिभिःसंवृतोगुप्तः ॥ १४ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावर्षीये सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ६९ ॥

॥६१॥

कथमिति बहूनांप्रजानांपरिपालनं कथंस्यादितिचिंताभाषिः सपबंधस्तेनननुपयतेनापराधोतिनाम्यथाकरोति धर्मव्यवहारनिर्णयादौपतद्वयंकथंस्यादितिप्रश्नः १ उत्तरंननुप्रतिजानीतेसमा
 सेनेवेति २ रामद्वेषहीनोब्राह्मणान्पुरस्कृत्यव्यवहारनिर्णयंकुर्वन्धर्मेऽपिनापराधोतीतिद्वितीयस्योत्तरमाह धर्मनिष्ठानितिचतुर्थः ३ । ४ । ५ । ६ विपक्षेदोषमाह कामेति ७ आद्यस्योत्तर
 माह मास्मेत्यादिना साधुन्सर्वत्रकार्येषुनियोज्यस्वयंनानाधिबन्धेनपुण्यतइत्यर्थः ८ अयोगेनयोगइष्टप्राप्तिस्तदभावेन ९ बलीराजदेयंतदेवसस्यादेःषष्ठांशस्तेनबलिपष्टेन शुक्तेनशुद्धेन गणनादन
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंराजाप्रजारक्षन्नाधिबंधेनयुज्यते ॥ धर्मेचनापराधोतितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ समासेनैवतेराजन्धर्मान्वक्ष्यामिशाश्व
 तान् ॥ विस्तरेणैवधर्माणान्जात्वंतमवाप्नुयात् २ धर्मनिष्ठान्श्रुतवतोदेवव्रतसमाहितान् ॥ अर्चयित्वायजथास्त्वंगृहगुणवतोद्विजान् ३ प्रत्युत्थायोपसंगृह्य
 चरणावभिवाद्यच ॥ अथसर्वाणिकुर्वीथाःकार्याणिसपुरोहितः ४ धर्मकार्याणिनिर्वर्त्यमंगलानिप्रयुज्यच ॥ ब्राह्मणान्वाचयेथास्त्वमर्थसिद्धिजयाशिषः ५ आ
 र्ज्वेनचसंपन्नोघृत्याबुद्ध्याचभारत ॥ यथार्थंप्रतिगृह्णीयात्कामक्रोधौचवर्जयेत् ६ कामक्रोधौपुरस्कृत्ययोऽर्थराजाऽनुतिष्ठति ॥ नसधर्मनचाप्यर्थंप्रतिगृह्णा
 तिबालिशः ७ मास्मलुब्धांश्चमूर्खांश्चकामार्थंचप्रयुज्यः ॥ अलुब्धान्बुद्धिसंपन्नान्सर्वकर्मसुयोजयेत् ८ मुखोह्याधिकृतोऽर्थेषुकार्याणामविशारदः ॥ प्रजाः
 क्रिशात्ययोगेनकामक्रोधसमन्वितः ९ बलिपष्टेनशुक्तेनदंडेनाथापराधिनाम् ॥ शास्त्रानीतेनलिप्सेथावेतनेनधनागमम् १० दापयित्वाकरंधर्म्यराष्ट्रनीत्याय
 थाविधि ॥ तथैतंकल्पयेद्राजायोगक्षेममतांद्रितः ११ गोपायितारंदातारंधर्मनित्यमतांद्रितम् ॥ अकामद्वेषसंयुक्तमनुरज्यंतिमानवाः १२ मास्मलोभेनाध
 र्मणलिप्सेथास्त्वंधनागमम् ॥ धर्मार्थावधुवौतस्ययोनशास्त्रपरोभवेत् १३ अर्थशास्त्रपरोराजाधर्मार्थान्नाधिगच्छति ॥ अस्थानेचास्यतद्वित्तंसर्वमेवविनश्यति
 १४ अर्थमूलोऽपिहिंसांचकुरुतेस्वयमात्मनः ॥ करैरशास्त्रदृष्टैर्हिमोहात्संपीडयन्प्रजाः १५ ऊर्ध्वार्द्ध्यात्तुयोधन्वाःक्षीरार्थीनिलभेत्पयः ॥ एवंराष्ट्रमयोगेनपी
 डितंनविवर्धते १६ योहिदोग्रसिमुपास्तेचसन्वित्यंविंदतेपयः ॥ एवंराष्ट्रमुपायेनभुंजानोलभतेफलम् १७ अथराष्ट्रमुपायेनभुज्यमानंसुरक्षितम् ॥ जनयत्यतु
 लानित्यंकोशवृद्धियुधिष्ठिर १८ दोग्रघान्यंहिरण्यंचमहीराज्ञासुरक्षिता ॥ नित्यंस्वेभ्यःपरैभ्यश्चतृतामातायथापयः १९ मालाकारोपमोराजन्भवमांशारि
 कोपमः ॥ तथायुक्ताश्विरंराज्यंभोक्तुंशक्षयसिपालयन् २० परचक्राभियानेनयदितेस्याद्धनक्षयः ॥ अथसाम्रैवल्लिप्सेथाधनमब्राह्मणेषुयत् ११ मास्मतेब्राह्मणं
 दृष्ट्वाधनस्थंप्रचलेन्मनः॥अंत्यायामप्यवस्थायांकिमुस्फीतस्यभारत २२ धनानितेभ्योदद्यास्त्वंयथाशक्तियथाहृतः॥सांत्वयन्परिरक्षंश्चस्वर्गमाप्स्यसिदुर्जयम् २३

धिकेनेत्यर्थः । 'शुकंपुताम्लनिष्टुरे' इतिमेदिनी वेतनेनपधिरक्षितैर्वणिग्भिर्यदंतंद्राज्ञोवेतनंसेवाधर्मेनचधनागमंलिप्सेतराजा १० धान्यादेःषष्ठांशेद्वेतेषेणप्रजानांयदिवार्षिकोघ्रासोभ
 वेतदाराजैवतासांयोगक्षेमंकल्पयेदित्याह दापयित्वेति ११ । १२ । १३ धर्मसहितानर्थान्धर्मार्थान् १४ । १५ अर्थमूलोऽर्थार्थी प्रजाःपीडयन्नात्मानमेवहिनस्तीत्युक्तंतद्वृष्टातमाह
 ऊर्ध्वरिति १६ । १७ । १८ दोग्रघीपूरयिषी १९ आंगारिकइंगालकर्ता २० । २१ । २२ । २३

म.भा.टी. २४ यथायुक्तकेनप्रकारेणाऽऽहितः २५ । २६ योदयांकुरुतेतंधर्ममन्यतेइतियोजना २७ अंतंयातनामोगानिष्कृति २८ । २९ स्वाष्टिःस्वधीतिःसुतपाइतिकमेणगृहस्थमन्त्राचारिवानप्रस्यध

॥६२॥ एवंधर्मेणवृत्तेनप्रजास्त्वंपारिपालय ॥ स्वतंपुण्यंयशोनिर्व्यंप्राप्स्यसेकुरुनंदन २४ धर्मेणव्यवहारेणप्रजाःपालयपांडव ॥ युधिष्ठिरयथायुक्तोनाधिवंधेनयोक्ष्य
से २५ एषएवपरोधर्मोयद्राजारक्षतिप्रजाः ॥ भूतानांहियदाधर्मोरक्षणपरमादया २६ तस्मादेवंपरंधर्ममन्यतेधर्मकोविदाः ॥ योराजारक्षणेयुक्तोभूतेपुकुरु
तेदयाम् २७ यदहाकुरुतेपापमरक्षन्भयतःप्रजाः ॥ राजावर्षसहस्रेणतस्यांतमधिगच्छति २८ यदहाकुरुतेधर्मप्रजाधर्मेणपालयन् ॥ दशवर्षसहस्राणित
स्यशुंक्तेफलंदिवि २९ स्वाष्टिःस्वधीतिःसुतपालोकानजयतियावतः ॥ क्षणेनतानवाप्रोतिप्रजाधर्मेणपालयन् ३० एवंधर्मप्रयत्नेनकौतेयपरिपालय ॥ ततः
पुण्यफलंलब्धवानाधिवंधेनयोक्ष्यसे ३१ स्वर्गलोकेसुमहतींश्रियंप्राप्स्यसिपांडव ॥ असंभवश्चधर्माणामीदृशानामराजसु ३२ तस्माद्राजैवनान्योस्तियोधर्म
फलमाप्नुयात् ॥ सराज्यंघृतिमान्प्राप्यधर्मेणपरिपालय ॥ इंद्रंतर्पयसोमेनकामैश्वसुहृदोजनान् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि
एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ यएवतुसतोरक्षेदसतश्चनिवर्तयेत् ॥ सएवराज्ञाकर्तव्योराजनराजपुरोहितः १ अत्राप्युदाहरंतीमि
मितिहासंपुरातनम् ॥ पुरूरवसएलस्यसंवादंमातरिश्वनः २ ॥ पुरूरवाउवाच ॥ कुतःस्विद्राहणोजातोवर्णाश्चापिकुतस्त्रयः ॥ कस्माच्चभवतिश्रेष्ठस्तन्मेव्या
ख्यातुमर्हसि ३ ॥ मातरिश्वोवाच ॥ ब्राह्मणोमुखतःसृष्टोब्रह्मणोराजसत्तम ॥ बाहुभ्यांक्षत्रियःसृष्टऊरुभ्यांवैश्यएवच ४ वर्णानांपरिचर्यार्थत्रयाणांभरतर्षभ ॥
वर्णश्चतुर्थःसंभूतःपद्भ्यांशूद्रोविनिर्मितः ५ ब्राह्मणोजायमानोहिपृथिव्यामनुजायते ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांधर्मकोशस्यगुप्तये ६ अतःपृथिव्यायंतारंक्षत्रियंदंड
धारणे ॥ द्वितीयंदंडमकरोत्प्रजानामनुगुप्तये ७ वैश्यस्तुधनधान्येनत्रोन्वर्णान्विभृयादिमान् ॥ शूद्रोह्येतान्परिचरेदितिब्रह्मानुशासनम् ८ ॥ एलउवाच ॥
द्विजस्यक्षत्रबंधोर्वाकस्येयंपृथिवीभवेत् ॥ धर्मतःस्नेहवितेनसम्यग्वायोप्रचक्ष्वमे ९ ॥ वायुरुवाच ॥ विप्रस्यसर्वमेवैतद्यत्किंचिज्जगतीगतम् ॥ ज्येष्ठेनाभेज
नेनेहतद्धर्मकुशलाविदुः १० स्वमेवब्राह्मणोशुंक्तेस्ववस्तेस्वददातिच ॥ गुरुर्हिसर्ववर्णानांज्येष्ठःश्रेष्ठश्चैद्विजः ११ पत्यभावेयथैवस्त्रीदेवरंकुरुतेपतिम् ॥ एष
तेप्रथमःकल्पआपद्यन्योभवेदतः १२ यदिस्वर्गंपरंस्थानंस्वधर्मपरिमार्गसि ॥ यत्किंचिज्जयसेभूमिंब्राह्मणायनिवेदय १३ श्रुतवृत्तोपपन्नायधर्मज्ञायतपस्वि
ने ॥ स्वधर्मपरितृप्ताययोनवित्तपरोभवेत् १४ योराजानंनयेद्बुद्ध्यासर्वतःपरिपूर्णया ॥ ब्राह्मणोहिकुलेजातःकृतप्रज्ञोविनीतवान् १५ श्रेयो नयतिराजानं
ब्रुवंश्चित्रांसरस्वतीम् ॥ राजाचरति यंधर्मब्राह्मणेननिदर्शितम् १६

मोन्सम्यगनुतिष्ठन् ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराज
धर्मानुशासन ० नीलकंठीयेभारतभावदीपेएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ यइति निवर्तयेद्राज्याहूरीकारयेत् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१० । १८ । १९ । २० । २१ छायायामिति उष्णजंशीतजंभयंछायादिनाद्यादिनाचनइयतिशब्दादिनाचरमते अराजकमयक्रांतस्तुकुप्रापिसुखंनलमतेइतिश्लोकद्वयतात्पर्यम् २९ । २३
अतएवमतोऽभयदानमेवमुख्यंदानं तदातेद्रादिरूपएवेत्याहद्वाभ्यां अभयस्येति २४।२५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥७२॥

शुश्रूषुरनहंवादीक्षत्रधर्मव्रतेस्थितः ॥ तावतासकृतःप्राज्ञश्चिरंयशसितिष्ठति १७ तस्यधर्मस्यसर्वस्यभागीराजपुरोहितः ॥ एवमेवप्रजाःसर्वाराजानमभिसंश्रि
ताः १८ सम्यग्मृताःस्वधर्मस्थानकुतश्चिद्गयान्विताः ॥ राष्ट्रेचरंतियंधर्मराज्ञासाध्वभिरक्षिताः १९ चतुर्थतस्यधर्मस्यराजाभागंतुर्विदति ॥ देवामनुष्याः
पितरोगंधर्वोरगराक्षसाः २० यज्ञमेवोपजीवंतिनास्तिचेष्टमराजके ॥ ततोदत्तेनजीवंतिदेवताःपितरस्तथा २१ राजन्येवास्यधर्मस्ययोगक्षेमःप्रतिष्ठितः ॥
छायायामप्सुवायौचसुखमुष्णेऽधिगच्छति २२ अग्नौवासिसूयैचसुखंशीतेऽधिगच्छति ॥ शब्देस्पर्शरसेरूपेगंधेचरमतेमनः २३ तेषुभोगेषुसर्वेषुनमीतो
लभतेसुखं ॥ अभयस्यहियोदातातस्यैवसुमहत्फलं २४ नहिप्राणसमंदानंत्रिषुलोकेषुविद्यते ॥ इंद्रोराजायमोराजाधर्मोराजातथैवच २५ राजाविभक्तिरूपा
णिराज्ञासर्वमिदंघृतम् २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ भीष्मउवाच ॥ राजापुरोहितःकार्योभ
वेद्विद्वान्बहुश्रुतः ॥ उभौसमीक्ष्यधर्मार्थावप्रमेयावनंतरम् १ धर्मात्मानंप्रविद्येपाराज्ञाराजन्पुरोहितः ॥ राजाचैवंगुणोपेषांकुशलंतेषुसर्वशः २ उभौप्रजावर्ष
यतोदेवान्सर्वान्सुतान्पितृन् ॥ भवेयातांस्थितौधर्मेऽश्रद्धेयोसुतपस्विनौ ३ परस्परस्यसुहृदोविहितौसमचेतसौ ॥ ब्रह्मक्षत्रस्यसमानात्प्रजासुखमवाप्नुयात् ४
विमाननातयोरेवप्रजानश्येयुरेवहि ॥ ब्रह्मक्षत्रं हि सर्वेषां वर्णानांमूलमुच्यते ५ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ एलकश्यपसंवादं तन्निबोधयुधिष्ठिर ६
॥ एलउवाच ॥ यदाहिब्रह्मप्रजहातिक्षत्रंक्षत्रंयदावाप्रजहातिब्रह्म ॥ अन्वग्बलंकतमेऽस्मिन्भजंतेतथावर्णाःकतमेऽस्मिन्ध्रियंते ७ ॥ कश्यपउवाच ॥ वृद्धं
राष्ट्रंक्षत्रियस्यभवतिब्रह्मक्षत्रंयत्रविरुद्धयतीह ॥ अन्वग्बलंदस्यवस्तद्भजंतेतथावर्णतत्रविदंति संतः ८ नैषांब्रह्मचवर्धतेनोतपुत्रानगर्गरोमथ्यतेनोजयंते ॥
नैषांपुत्रावेदमधीयतेचयदाब्रह्मक्षत्रियाःसंत्यजंति ९ नैषामर्थोवर्धतेजातुगेहेनाधीयतेसुप्रजानोयजंते ॥ अपध्वस्तादस्युभूताभवंतियेब्राह्मणान्क्षत्रियाःसंत्य
जंति १० एतौहिनिर्व्यंसंयुक्तावितरेतरधारणे ॥ क्षत्रं वै ब्रह्मणो योनिर्योनिःक्षत्रस्य वै द्विजाः ११

२२ राज्ञेति अप्रभेयौगहनौ अनंतरंशीघ्रमेवपुरोहितःकार्योभवेत् १ धर्मात्मेति धर्मसाधकः २ । ३ । ४ । ५ । ६ ब्रह्मकर्म क्षत्रं कर्तुं अनुपश्वात्प्रकाशमानं बलमन्वग्बलं यथा स्यात्तथाऽस्मिन्ब्रह्म
प्रान्यतरस्मिन्कतमेजंते किंक्षत्रेणब्रह्मबलवद्भवत्युत्तमप्रजासंभ्रमित्यर्थः ७ वृद्धंक्षत्रं क्षत्रं कर्तुं तत्रक्षत्रेसंतोवर्णविदंति ब्राह्मणानामवमंतांस्तेऽस्मिन्क्षत्राज्येऽयंराजेत्यनुमानाजानंति यथोक्तं ।
भोगेनज्ञायतेकर्मकर्मणाज्ञायतेजनिःइति ८ अपध्वस्ताःसंकरजाइवकंसादिवत् सार्धःश्लोकः ९ । १० । ११

अभिप्रपन्नावन्योन्यशरणौ क्षत्रशरणं ब्रह्मपस्यति ब्रह्मशरणं क्षत्रंजयतीतिभावः ११ अन्नब्रह्मक्षत्रयोर्वियोगे संप्रपन्नाविपन्ना १२ यधुसुखं अशुदुःखं पापंनरकम् १४ नक्षत्रियं ब्रह्मब्राह्मण जातिब्रह्मचारीचरणात् अधीतशास्त्रातः अपेतः दस्युभिर्वारिः सन् ब्रह्मणि वेदे षड्येतद्वेत्तान् रक्षणमिच्छेत् रक्षितुरमावात्तदादेवस्तत्र आश्रयतो वर्षति तत्र वर्षमत्यंतं बुर्लभित्यर्थः दुःसहाः मारीचु मिसादयः । अन्नब्रह्मचारीनाश्रयतइतिचपाठे ब्रह्मचरणादपेतत्वादब्रह्मचारीवेदाध्ययनगून्यः सन्त्राणमिच्छेत्तर्हि तत्राश्रयतोऽपिनवर्षतीतियोज्यं १५ स्त्रियं ब्रह्माणंवाऽपिहत्वाऽनुवादं प्रशंसां १६ रुद्रोर्हिस्त्रः देवो राजा रुद्रं कलिं १७ । १८ कुतोरान्नो रुद्रत्वमिति पृष्टे आह आत्मेति मानवानां हृदये आत्मा जीवोऽस्ति स एव रुद्रः संहर्ता भवति । यथा च ग्रहा विष्टस्य शरीरे देहस्वामिनः स्वनभवति किंतु तदानीं तद्देहस्यैव स्वमेवं रुद्रावेशकाले नृपस्य शरीरे रोद्रमेव भवतीत्यर्थः । ननु कुतः शांतस्यात्मनो रुद्रत्वमत आह वातेति यथा उत्पातवात आकाशोऽथ आकाशोऽथांभेय देवतामित

उभावेतौ नित्यमभिप्रपन्नौ संप्रापतुर्महतीं संप्रतिष्ठां ॥ तयोः संधिर्भियते चेत्पुराणस्ततः सर्वं भवति हि संप्रमूढम् १२ नात्र पारंलभते पारगामी महागाधेनौरिव संप्रपन्ना ॥ चातुर्वर्ण्यं भवति हि संप्रमूढं प्रजास्ततः क्षयसंस्था भवति १३ ब्रह्मवृक्षोरक्ष्यमाणो मधुहेमचवर्षति ॥ अरक्षमाणः सततमश्रुपापंचवर्षति १४ न ब्रह्मचारी चरणादपेतो यदा ब्रह्मब्रह्मणि त्राणमिच्छेत् ॥ आश्रयतो वर्षति तत्र देवस्तत्राभीक्ष्णंदुःसहाश्चाविशंति १५ स्त्रियं हत्वा ब्राह्मणं वाऽपि पापः सभायां यत्र लभते नुवादम् ॥ राज्ञः सकाशेन विभेति चापिततो भयं विद्यते क्षत्रियस्य १६ पापैः पापे क्रियमाणे हि चैलत तो रुद्रो जायते देवेषुः ॥ पापैः पापाः संजनयंति रुद्रं ततः सर्वान्साध्वसाधून्दिनस्ति १७ ॥ ऐलउवाच ॥ कुतोरुद्रः कीदृशो वापि रुद्रः सत्वैः सत्वं दृश्यते वध्यमानम् ॥ एतत्सर्वं कश्यपमे प्रचक्ष्व कुतोरुद्रो जायते देवेषुः १८ ॥ कश्यप उवाच ॥ आत्मारुद्रो हृदये मानवानां स्वंस्वं देहं परदेहं च हंति ॥ वातोत्पातैः सदृशं रुद्रमाहुर्देवैर्जीमूतैः सदृशं रूपमस्य १९ ॥ ऐलउवाच ॥ न वै वातः परिहृणोति कश्चिन्नजीमूतो वर्षति नापि देवः ॥ तथा युक्तो दृश्यते मानुषेषु कामद्वेषाद्ध्यते मुह्यते च २० ॥ कश्यप उवाच ॥ यथैकगेहे जातवेदाः प्रदीप्तः कृत्स्नं ग्रामं दहते च त्वरं वा ॥ विमोहनं कुरुते देवेषु ततः सर्वं स्पृशते पुण्यपापैः २१

स्ततो नयति गर्जयति विद्युदज्ञनिवारीणि च तत आविर्भावस्येवमात्मोत्थितं जीवमात्मोत्थिताः कामक्रोधादयः सर्वा हिंसां कारयंतीत्यर्थः १९ इदमाक्षिपति नवाहति यथा आकाशेन युक्तास्ततः पृथग्भूताः वातो भेषाश्च भेषप्रवर्तकदेवता च प्रत्यक्षेण शास्त्रज्ञानेन च दृश्यंते नैव जीवो वा तदभिभावकः कामादिर्वापृथक् दृश्यते किंत्वात्मन्येव बह्व्योऽप्यवत्कामद्वेषो वर्तते तौ चैतस्य संबन्धकौ मोहको च भवत इत्यर्थः २० अत्रोचरमाह यथेति यथाऽल्पोऽपि वह्निरधिकमधिकं काष्ठमारमुपाकृत्य कृत्स्नं ग्रामं दहति तत्र न केवलं काष्ठानां दाहकत्वं नापिकाष्ठान्यनुपाकृत्य प्राग्नेः किंतु तदुभयसंघातस्यैव । तत्रापि विवेके क्रियमाणे वने हेरे दोषाध्यावेशाद्दाहकत्वं । एवमात्मानमारुद्राहंकारवद्विः कामक्रोधादिवाते रुद्रोऽपि तौ रुद्रत्वं प्रतिपद्यते । तत्र आश्रयो दृश्यते धांसिपचंतीति वदंकारेण कृतमात्मन्युपचयं ते मोहात्तेन च सर्वजगदसंगमपि जलचं न्यायेन पुण्यैः पापैश्च स्पृश्यते तत्वालोचने स्वसंगपरात्मैत्यर्थः २१

अत्र शंक्तेयदीति अपुण्यपापमप्यात्मानं यदि विशेषात् क्रियमाणे पापे निमित्तमूते सति दंडः पापं देहात्मकं पापं मालनतादनादिदुःखं कर्तुं स्पृशते मोहादिति ब्रवीषि तर्हि पुण्यकरणं पापवर्जनं च शास्त्रो दितं वृथैव स्यात् । आत्मनि वास्तवदुःखाभावस्य सिद्धत्वात् तदर्थसाधनोपादानं व्यर्थं स्यादिति भावः २२ आत्माहंकारयोर्मिश्रिभावाद्दहंकारगतं दुःखमात्मनि प्रतीयतेऽतोऽहंकारत्यागात्तर्हि किंचिदात्मनो दुःखमस्तीत्युत्तरयति असंयोगादिति २३ अहंकारादीनि धिष्ठानमृत आत्मानुभिसूर्यादिवदसंग एव सन्धारयतु प्रकाशयतु वायं बुवच्चालयतु स्वसतया आप्याययतु वाक स्तत्रात्मनः संबो धोऽहंकारधर्मेण रुद्रत्वेनात् आत्मारुद्र इत्युक्तमवुक्तमित्याक्षेपः २४ तत्त्वदृष्ट्या यद्यप्येवमेव तथाऽपि ऐहिकानुष्मिकव्यवहारदृष्ट्याऽस्त्येवात्मनो रुद्रत्वमित्युत्तरयति एवमस्मिन्नित्यादिना

ऐलउवाच ॥ यदि दंडः स्पृशतेऽपुण्यपापं पापं पापे क्रियमाणे विशेषात् ॥ कस्य हेतोः सुकृतं नाम कुर्याद्दृष्टं तं वा कस्य हेतोर्न कुर्यात् २२ ॥ कश्यप उवाच ॥ असंयो गात्पापकृतामपापांस्तु ल्योदंडः स्पृशते मिश्रभावात् ॥ शुष्केनार्द्रं दह्यते मिश्रभावात् मिश्रः स्यात्पापकृद्भिः कथंचित् २३ ॥ ऐलउवाच ॥ साध्वसाधून्धारयतीह भूमिः साध्वसाधूंस्तपयतीह सूर्यः ॥ साध्वसाधूंश्चापि वातीह वायुरापस्तथा साध्वसाधून्पुनंति २४ ॥ कश्यप उवाच ॥ एवमस्मिन्वर्तते लोकेषु नाम सुत्रैर्वर्तते राजपुत्र ॥ प्रेत्यैतयो रंतरावान्विशेषो यो वै पुण्यं चरते यश्च पापम् २५ पुण्यस्य लोको मधुमान्मृता चिर्हिरण्यज्योतिरमृतस्य नाभिः ॥ तत्र प्रेत्य मोदते ब्रह्मचारी न तत्र मृत्युर्न जरानो तदुःखम् २६ पापस्य लोको निरयोऽप्रकाशो नित्यं दुःखं शोकः भूयिष्ठमेव ॥ तत्रात्मानं शोचति पापकर्मा बह्वीः समाः प्रतपन्नप्रतिष्ठः २७ मिथो भेदाद्ब्राह्मणक्षत्रियाणां प्रजादुःखं दुःसहं चाविशंति ॥ एवं ज्ञात्वा कार्य एव हानित्यं पुरोहितो नैकविद्यो नृपेण २८ तंचैवान्वभिषिचेत तथा धर्मो विधीयते ॥ अग्रं हि ब्राह्मणः प्रोक्तं सर्वस्यैव देहधर्मतः २९ पूर्वं हि ब्रह्मणः सृष्टिरिति ब्रह्मविदो विदुः ॥ ज्येष्ठेनाभिजनेनास्य प्राप्तं पूर्वं यदुत्तरम् ३० तस्मान्मान्यश्च पूज्यश्च ब्राह्मणः प्रसृताग्रभुक् ॥ सर्वश्रेष्ठं विशिष्टं च निवेद्यंतस्य धर्मतः ३१ अवश्यमेव कर्तव्यं राजा बलवताऽपि हि ॥ ब्रह्मवर्षयति क्षत्रं क्षत्रतो ब्रह्मवर्षते ॥ एवं राज्ञा विशेषेण पूज्या वै ब्राह्मणाः सदा ३२ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० ऐलकश्यपसंवादे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ योगक्षेमो हिराष्टस्य राजन्यायत उच्यते ॥ योगक्षेमो हिराज्ञो हि स मायतः पुरोहिते १ यत्रादृष्टं भयं ब्रह्मप्रजानां शमयत्युत ॥ दृष्टं च राजा बाहुभ्यां यद्राज्यं सुखमेधते २ अत्राप्युदाहरंती मतिहासपुरा तनम् ॥ मुचुकुंदस्य संवादां राज्ञो वैश्रवणस्य च ३ मुचुकुंदो विजित्ये मां पृथिवीं पृथिवीपतिः ॥ जिज्ञासमानः स्वबलमुपेयादलकाधिपम् ४

एवंपंरूपोऽर्थः अस्मिन्प्रत्यगात्मनि लोके लोक्यत इति लोको दर्शनं तत्र विषये वर्तते सिद्धांतोऽस्ति नत्वमुत्र परलोकविषये एवं दर्शनं वर्तते किंतु मुत्र वर्तते यः पापं चरते यश्च पुण्यमेतयोः प्रेत्य मरणानंतरं विशेषोऽस्ति स चांतरावान्विशोऽहितः शास्त्रैकगम्यधर्माधर्मफले इत्यर्थः २९ शास्त्रमेवाहं ब्रह्मणां पुण्यस्येति २६ । २७ प्रकृतमनुसरति मियहति नैकविद्यो बहुविद्यः २८ संपुरोहितं वृत्त्वा अनुपश्वादात्मानं राज्ञोऽभिषिचेत् २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयभारतभावादीपे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७ ॥ योगेति १ अदृष्टमना दृष्ट्यादिजं ब्रह्मब्राह्मणः दृष्टं परचक्रादिजम् २ । ३ । ४

अमृजदत्तिसृष्टवान् आज्ञापितवानितियावत् ५ । १ तस्यमुचुकुंदस्य पंथानंगतिमार्गमविदत्तज्ञातवान् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अनिर्दिष्टमीश्वरेणाननुज्ञातंविदधामिद

म.भा.टी.
॥६४॥

ततोवैश्रवणोराजाराक्षसानमृजतदा ॥ तेबलान्यवमृद्रंतमुचुकुंदस्यनैऋताः ५ सहन्यमानेसैन्येस्वेमुचुकुंदोनराधिपः ॥ गर्हयामासविद्वांसंपुरोहितमरिंदमः ॥
६ ततउग्रंतपस्तस्वावसिष्ठोधर्मवित्तमः ॥ रक्षांस्युपावधीत्तस्यपंथानंचाप्यविदत् ७ ततोवैश्रवणोराजामुचुकुंदमदर्शयत् ॥ वध्यामानेषुसैन्येषुवचनंचेदमब्रवीत्
॥ धनदुवाच ॥ बलवंतस्त्वयापूर्वैराजानःसपुरोहिताः ॥ नचैवंसमवर्तंतयथात्वमिहवर्तसे ९ तेखल्वपिठतास्त्राश्वबलवंतश्चभूमिपाः ॥ आगम्यपर्युपासंते
मामांशंसुखदुःखयोः १० यद्यस्तिबाहुवीर्येतेतददर्शयितुमर्हसि ॥ किंब्राह्मणबलेनत्वमतिमात्रंप्रवर्तसे ११ मुचुकुंदस्ततःक्रुद्धःप्रत्युवाचधनेश्वरम् ॥ न्यायपूर्व
मसंरब्धमसंभ्रांतमिदं वचः १२ ब्रह्मक्षत्रमिदंसृष्टमेकयोनिस्वयंभुवा ॥ पृथग्बलविधानंतत्रलोकंपरिपालयेत् १३ तपोमंत्रबलंनित्यंब्राह्मणेषुप्रतिष्ठितम् ॥ अस्त्र
बाहुबलंनित्यंक्षत्रियेषुप्रतिष्ठितम् १४ ताभ्यांसंभूयकर्तव्यंप्रजानांपरिपालनम् ॥ तथाचमांप्रवर्तंतंकिंगर्हस्यलकाधिप १५ ततोऽब्रवीद्वैश्रवणोराजानंसपुरो
हितम् ॥ नाहंराज्यमनिर्दिष्टंस्मैचिद्विदधाम्युत १६ नाच्छिदेचाप्यनिर्दिष्टमितिजानीहिपार्थिव ॥ प्रशाधिपृथिवींक्रुत्स्नांमदतामखिलांमिमाम् ॥ एवमुक्तः
प्रत्युवाचमुचुकुंदोमहीपतिः १७ ॥ मुचुकुंदउवाच ॥ नाहंराज्यंभवदंतंभोत्तुमिच्छामिपार्थिव ॥ बाहुवीर्यांजितंराज्यमश्रीयामितिकामये १८ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततोवैश्रवणोराजाविस्मयंपरमंययौ ॥ क्षत्रधर्मस्थितंदृष्ट्वामुचुकुंदमसंभ्रमम् १९ ततोराजामुचुकुंदःसोऽन्वशासद्वसुंधराम् ॥ बाहुवीर्यांजितांसम्पक्क्षत्रधर्ममनु
व्रतः २० एवंयोधर्मविद्राजाब्रह्मपूर्वंप्रवर्तते ॥ जयत्याविजितासुर्वीयशश्चमहदश्रुते २१ नित्योदकीब्राह्मणःस्यान्नित्यशस्त्रश्चक्षत्रियः ॥ तयोर्हिसर्वमायतंयत्किं
चिज्जगतीगतम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिमुचुकुंदोपाख्यानेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यया
वृत्त्यामहीपालोविवर्धयतिमानवान् ॥ पुण्यांश्वलोकान्जयतितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ दानशीलोभवेद्राजायज्ञशीलश्चभारत ॥ उपवासतपः
शीलःप्रजानांपालनेरतः २ सर्वाश्चैवप्रजानित्यंराजाधर्मेणपालयन् ॥ उत्थानेनप्रदानेनपूजयेच्चापिधार्मिकान् ३ राज्ञाहिपूजितोधर्मस्ततःसर्वत्रपूज्यते ॥ य
द्यदाचरतेराजातत्प्रजानांस्मरोचते ४ नित्यमुद्यतदंडश्चभवेन्मृत्युरिवारिषु ॥ निहन्यात्सर्वतोदस्यून्नकामात्कस्यचिच्छमेत् ५ यंहिधर्मचरंतीहप्रजाराज्ञासुर
क्षिताः ॥ चतुर्थतस्यधर्मस्यराजाभारतविदति ६ यदधीतेयद्दातियज्जुहोतियदर्चाति ॥ राजाचतुर्थभाक्तस्यप्रजाधर्मेणपालयन् ७

दामि १६ नाच्छिदेनहरामिच अखिलांखिलरहितां १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥
एवंकृतपुरोहितोराजाकथंप्रजावृद्ध्यापरलोकंजयेदितिपृच्छति ययेति १तत्रप्रजावृद्धिप्रकारमाह दानेति २उत्थानेननित्योद्योगेन ३३।५ परलोकजयप्रकारमाह यंहीति ६यदधीतेब्राह्मणादिः ७

॥६४॥

विपक्षेदोषमाह यद्राष्ट्रेइति अकुशलमितिच्छेदः ८ नृगंसोऽनृतवाक्च यस्कर्माकरोतितस्यकर्मणःसर्वयत्ततोभूपोवापापमाप्नोतीत्यन्ये आहुर्निश्चयस्त्वधर्मित्यर्थः ९ अशकेनराज्ञाउपजीवतोधनोप
जीविनोवणिजादेः सार्धः १० । ११ । १२ । १३ । १४ नाहमिति अत्रराज्येपुण्यस्यचतुर्थांशःपापस्यस्वर्भक्तस्त्रंवालभ्यतइतिपापाधिक्यादमोनास्तीत्यर्थः १५ । १६ । १७ आनृशंस्यापरदुः

यद्राष्ट्रेऽकुशलंकिंचिद्राज्ञोरक्षयतःप्रजाः ॥ चतुर्थतस्यपापस्यराजाभारतविदति ८ अप्याहुःसर्वमेवेतिभूयोऽर्धमितिनिश्चयः ॥ कर्मणःपृथिवीपालनृशंसोऽनृत
वागपि ९ तादृशात्किल्बिषाद्राजाशृणुयेनप्रमुच्यते ॥ प्रत्याहर्तुमशक्यंस्याद्धनंचोरैर्हंतंयदि ॥ तत्स्वकोशात्प्रदेयंस्यादशक्तेनोपजीवतः १० सर्ववर्णःसदारक्ष्यं
ब्रह्मस्वंब्राह्मणायथा ॥ नस्थेयंविषयेतेनयोऽपकुर्याद्विजातिषु ११ ब्रह्मस्वेरक्ष्यमाणेतुसर्वंभवतिरक्षितम् ॥ तस्मात्तेषांप्रसादेनकृतकृत्योभवेन्नृपः १२ पर्जन्यमि
वभूतानिमहाद्रुममिवाद्रिजाः ॥ नरास्तमुषजिवंतिनृपंसर्वार्थसाधकम् १३ नहिकामात्मनाराज्ञासततंकामबुद्धिना ॥ नृशंसेनाऽतिलुब्धेनशक्यंपालयितुंप्रजाः
१४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ नाहंराज्यसुखान्वेषीराज्यमिच्छाम्यपिक्षणम् ॥ धर्मार्थोचयेराज्यंधर्मश्चात्रनविद्यते १५ तदलंममराज्येनयत्रधर्मो नविद्य
ते ॥ वनमेवगमिष्यामितस्माद्धर्मचिकीर्षया १६ तत्रमेध्येष्वरण्येषुन्यस्तदंडोजितेंद्रियः ॥ धर्ममाराधयिष्यामिमुनिर्भूलफलाशनः १७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
वेदाहंतवयाबुद्धिरानृशंस्याऽगुणैवसा ॥ नचशुद्धानृशंसेनशक्यंराज्यमुपासितुम् १८ अपितुत्वांमृदुप्रज्ञमत्यार्यमतिधार्मिकम् ॥ क्लीबंधर्मघृणायुक्तंनलोकोबहुम
न्यते १९ वृत्तंतुस्वमपेक्षस्वपितृपैतामहोचितम् ॥ नैवराज्ञांतथावृत्तंयथात्वंस्थातुमिच्छसि २० नहिवैक्यसंसृष्टमानृशंस्यमिहास्थितः ॥ प्रजापालनसंभूत
माप्ताधर्मफलंहासि २१ नह्येतामाशिषंपांडुर्नचकुंतीत्वयाचत ॥ तथैतत्प्रज्ञयातातयथाचरसिमेधया २२ शौर्यबलंचसत्यंचपितातवसदाऽब्रवीत् ॥ माहात्म्यंच
महौदार्यंभवतःकुंत्ययाचत २३ नित्यंस्वाहास्वधानित्यंचोभेमानुषेदेवते ॥ पुत्रेष्वशासतेनित्यंपितरोदैवतानिच २४ दानमध्ययनंयज्ञंप्रजानांपरिपालनम् ॥
धर्ममेतदधर्मवाजन्मनैवाभ्यजायथाः २५ कालेधुरिचयुक्तानांवहतांभारमाहितम् ॥ सीदतामपिकौंतेयनकीर्तिरवसीदति २६ समंततोविनियतोवहत्यस्खलि
तोहयः ॥ निदोषःकर्मवचनात्सिद्धिःकर्मणएवसा २७ नैकांतविनिपातेनविचचारेहकश्चन ॥ धर्मीगृहीवाराजावाब्रह्मचारीयथापुनः २८ अल्पंहिसारभूयिष्ठं
यत्कर्मोदारमेवतत् ॥ कृतमेवाकृताच्छ्रेयो नपापीयोऽस्त्यकर्मणः २९ यदाकुलीनोधर्मज्ञःप्राप्तोत्यैश्वर्यमुत्तमम् ॥ योगक्षेमस्तदाराज्ञःकुशलायैवकल्प्यते ३०

स्वापहा साचात्रराजधर्मेपुदस्युवधप्रधानेष्वगुणैव १८ घृणाकृपा १९ । २० आसासिप्राप्स्यसि २१ । २२ । २३ । २४ एतदानादिकंधर्ममधर्मवाधर्म्यमधर्म्यवाऽस्तु तथापितत्कर्तुंजन्मनैवस्वंजा
तोसि तथाचश्रेयान्स्वधर्मोविगुणइतिन्यायेनतवतंविनागतिर्नास्तीत्यर्थः २५ । २६ समंततइति शिञ्जितोऽश्वोऽपिसम्यग्ब्रह्मतिकमुत्तंमानुषइत्यर्थः २७ धर्मीधर्मेवानेकांतविनिपातेनाऽस्यंता
भिनिवेतेनधर्मकश्चिदपिनविचचार नूक्षमस्याधर्मस्यापरिहार्यत्वादितिभावः २८ अल्पंदुष्टंहिंसामयत्वाजुच्छमपिबहुजमसुखहेतुत्वात्सारभूयिष्ठं २९ ऐश्वर्यसाचिव्याद्याधिकारं ३०

दानेनान्यं वलेनान्यमन्यं सूतयागिरा ॥ सर्वतः प्रतिगृह्याद्ग्राज्यं प्राप्येह धार्मिकः ३१ यंहिवैद्याः कुलेजाता ह्यवृत्तिभयपीडिताः ॥ प्राप्यतृप्ताः प्रतिष्ठंति धर्मः
कोऽभ्यधिकस्ततः ३२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किं तात परमं स्वर्ग्यं काततः प्रीतिरुत्तमा ॥ किंततः परमैश्वर्यं ब्रह्मिमेयदिपश्यसि ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ यस्मि
न्भयार्दितः सम्यक्क्षेमं विंदस्यपिक्षणम् ॥ सस्वर्गजित्तमोऽस्माकं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३४ त्वमेव प्रीतिमांस्तस्मात्कुरूणां कुरुसत्तम ॥ भवराजाय जस्वर्गसतो
रक्षाऽस्तोजहि ३५ अनुत्वांतात जीवंतु सुहृदः साधुभिः सह ॥ पर्जन्यमिव भूतानि स्वादुद्रुममिव द्विजाः ३६ घृष्टं शूरं प्रहर्तारमनुशंसंजितेन्द्रियम् ॥ वत्सलं संविभ
क्तारमुपजीवंतितनराः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वकर्म
प्यपरेयुक्तास्तथैवाऽन्ये विकर्मणि ॥ तेषां विशेषमाचक्ष्व ब्राह्मणानां पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ विद्यालक्षणसंपन्नाः सर्वत्र समदर्शिनः ॥ एते ब्रह्मसमा
राजन्ब्राह्मणाः परिकीर्तिताः २ ऋग्यजुःसामसंपन्नाः स्वेषु कर्मस्ववस्थिताः ॥ एते देवसमाराजन्ब्राह्मणानां भवंत्युत ३ जन्मकर्मविहीना ये कदर्या ब्रह्मबंधवः ॥ एते
शूद्रसमाराजन्ब्राह्मणानां भवंत्युत ४ अश्रोत्रियाः सर्वेषु सर्वे चानाहिताग्रयः ॥ तान्सर्वान् धार्मिको राजा बलिं विष्टिं च कारयेत् ५ आह्वयकादेवलकानाक्षत्राग्रामया
जकाः ॥ एते ब्राह्मणचांडालामहापथिकपंचमाः ६ ऋत्विक्पुरोहितो मंत्री दूतो वार्तानुकर्षकः ॥ एते क्षत्रसमाराजन्ब्राह्मणानां भवंत्युत ७ अश्वारोहा गजारोहा
रथिनोऽथपदातयः ॥ एते वैश्यसमाराजन्ब्राह्मणानां भवंत्युत ८ एतेभ्यो बलिमादद्याद्दीनकोशो महीपतिः ॥ ऋते ब्रह्मसमेभ्यश्च देवकल्पेभ्य एव च ९ अब्राह्मणानां
वित्तस्य स्वामी राजेति वैदिकम् ॥ ब्राह्मणानां च ये केचिद्विकर्मस्था भवंत्युत १० विकर्मस्थाश्च नोपेक्ष्या विप्राराज्ञा कथंचन ॥ नियम्याः संविभज्याश्च धर्मानुग्रहकार
णात् ११ यस्य स्मविषये राजन्स्तेनो भवति वैद्विजः ॥ राज्ञ एवापराधं तं मन्यंते तद्विदो जनाः १२ अवृत्त्या यो भवेत्स्तेनो वेदवित्स्त्रातकस्तथा ॥ राजन्स राजा भर्त
व्यइति वेदविदो विदुः १३ सचेन्नोपरिवर्तेत कृतवृत्तिः परंतप ॥ ततो निर्वासनीयः स्यात्तस्माद्देशात्सर्वांधवः १४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु
शासनपर्वणिषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केषां प्रभवते राजा वित्तस्य भर्तृर्षभ ॥ कया च वृत्त्या वर्तेत तन्मे ब्रूहि पितामह १

विनावेतनं राजसेवा ५ आह्वयकाधर्माधिकारिणः देवलकावेतनेन देवपूजाकर्तारः महापथिकः समुद्रे नौयानेन गच्छन् यद्दामहापथिगुल्कग्राहकः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
१३ । १४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ केषामिति १

२ । ३ । ४ येन ब्राह्मणानामपालनेन ५ । ६ । ७ यामकांतरमाविशः मदीयाभ्यंतस्त्वमाविष्टवानकुत इति शेषः ८ अविद्वानितिच्छेदः ९ । १० । ११ । १२ नयाचंतीति प्रतिग्रहादिजीविको
॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अब्राह्मणानां वित्तस्य स्वामी राजेति वैदिकम् ॥ ब्राह्मणानां च ये केचिद्विकर्मस्था भवंत्युत २ विकर्मस्थाश्च नोपेक्ष्या विप्राराज्ञा कथं
चन ॥ इति राज्ञां पुरावृत्तमभिजल्पंति साधवः ३ यस्य स्मविषये राज्ञः स्तेनो भवति वैद्विजः ॥ राज्ञ एवापराधं तं मन्यंते किल्विषं नृप ४ अभिशस्तमिवात्मा
नं मन्यंते येन कर्मणा ॥ तस्माद् राजर्षयः सर्वे ब्राह्मणानन्वपालयन् ५ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ गीतं कैकेयराजेन हियमाणेन रक्षसा ६ के
क्यानामधिपतिरक्षोजग्राहदारुणम् ॥ स्वाध्यायेनान्वितं राजन्नरप्ये संशितव्रतम् ७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ नमेस्तेनो जनपदेन कदर्यो नमद्यपः ॥
नानाऽऽहिताग्निर्नायज्वामामकांतरमाविशः ८ नचमे ब्राह्मणोऽविद्वान्नाव्रतीनाप्यसोमपः ॥ नानाऽऽहिताग्निर्नायज्वामामकांतरमाविशः ९ नानाप्रदक्षिणैर्यज्ञै
र्यजंते विषये मम ॥ नाधीतेनाऽवतीकश्चिन्मामकांतरमाविशः १० अधीयंतेऽध्यापयंति यजंते याजयंति च ॥ ददाति प्रतिगृह्णति पदसुकर्मस्ववस्थिताः ११
पूजिताः संविभक्ताश्च मृदवः सत्यवादिनः ॥ ब्राह्मणामे स्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १२ नयाचंति प्रयच्छंति सत्यधर्मविशारदाः ॥ नाध्यापयंत्यधीयंते यजंते या
जयंति न १३ ब्राह्मणान्परिरक्षंति संग्रामेष्वपलायिनः ॥ क्षत्रियामे स्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १४ कृषिगोरक्षवाणिज्यमुपजीवंत्यमायया ॥ अप्रमत्ताः क्रिया
वंतः सुव्रताः सत्यवादिनः १५ संविभागं दमं शौचं सौहृदं च व्यपाश्रिताः ॥ मम वैश्याः स्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १६ त्रीन्वर्णानुपजीवंतियथावदनसूयकाः ॥
मम शूद्राः स्वकर्मस्थामामकांतरमाविशः १७ कृपणानाथवृद्धानां दुर्बलातुरयोपिताम् ॥ संविभक्ताऽस्मि सर्वेषां मामकांतरमाविशः १८ कुलदेशादिधर्माणां प्रथि
तानां यथाविधि ॥ अव्युच्छेत्ताऽस्मि सर्वेषां मामकांतरमाविशः १९ तपस्विनो मे विषये पूजिताः परिपालिताः ॥ संविभक्ताश्च सत्कृत्य मामकांतरमाविशः २०
नासंविभज्यभोक्ताऽस्मि नाविशामि परस्त्रियम् ॥ स्वतंत्रो जातु न कीडे मामकांतरमाविशः २१ नाब्रह्मचारी भिक्षावान्भिक्षुर्वाऽब्रह्मचर्यवान् ॥ अचृत्विजा हुतं नास्ति
मामकांतरमाविशः २२ नावजानाम्यहं वेद्यान्न वृद्धान्न तपस्विनः ॥ राष्ट्रैस्वपतिर्जागर्मि मामकांतरमाविशः २३ आत्मविज्ञानसंपन्नस्तपस्वी सर्वधर्मवित् ॥ स्वा
मी सर्वस्य राष्ट्रस्य धीमान्मम पुरोहितः २४ दानेन विद्यामभिवांछयामि सत्येनार्थं ब्राह्मणानां च गुह्या ॥ शुश्रूषया चापि गुरुनुपैमिनमेभयं विद्यते राक्षसेभ्यः
२५ नमेराष्ट्रे विधवा ब्रह्मबंधुर्न ब्राह्मणः कितवो नोतचोरः ॥ अयाज्ययाजीनचपापकर्मानमेभयं विद्यते राक्षसेभ्यः २६ नमेशस्त्रैरनिर्भिन्नं गात्रे द्व्यंगुलमंतरम् ॥
धर्मार्थयुध्यमानस्य मामकांतरमाविशः २७ गोब्राह्मणेभ्यो यज्ञेभ्यो नित्यं स्वस्त्ययं नमम ॥ आशासते जनाराष्ट्रे मामकांतरमाविशः २८

२९ अघ्यायतात्पर्यसंगृहाति येषामिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इति म० शां० राजवर्मानुशासनपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ व्याख्याता ब्राह्मणस्ये
तिशेषः राजधर्मेणेति शस्त्रधारणादिना वृत्तिर्जीविका आपादिविकर्मस्थोऽपि ब्राह्मणादिर्न राज्ञः पापाय भवतीति भावः । वर्तयेद्ब्राह्मणः १ । ३ केसरिणोऽश्वान् पशून्गोजाविमहिषादीन् कृतान्

राक्षस उवाच ॥ यस्मात्सर्वास्वस्थासु धर्ममेवान्वेक्षसे ॥ तस्मात्प्राप्नुहि कैकेयं गृहं स्वस्तिव्रजाम्यहम् २९ येषां गोब्राह्मणं रक्ष्यं प्रजारक्ष्याश्च केकय ॥ नरक्षोभ्यो
भयंतेषां कुत एव तु पावकात् ३० येषां पुरोगमाविप्रायेषां ब्रह्मपरं बलम् ॥ अतिथिप्रियास्तथापौरास्ते वै स्वर्गजितो नृपाः ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्माद्ब्रह्मजातीन्
रक्षेत ते हिरक्षंति रक्षिताः ॥ आशीरेषां भवेद्राज न राज्ञां सम्यक् प्रवर्तताम् ३२ तस्माद्ब्राह्मणविशेषेण विकर्मस्था द्विजातयः ॥ नियम्याः संविभज्याश्च तदनुग्रहकार
णात् ३३ एवं यो वर्तते राजा पौरजानपदेष्विह ॥ अनुभूयेह भद्राणि प्राप्नोतींद्रसलोकताम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिकैकेयोपा
ख्याने सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ व्याख्याताराजधर्मेण वृत्तिरापत्सु भारत ॥ कथंस्विद्वैश्यधर्मेण संजीवेद्ब्राह्मणो न वा १ ॥ भीष्म
उवाच ॥ अशक्तः क्षत्रधर्मेण वैश्यधर्मेण वर्तयेत् ॥ कृषिगोरक्ष्यमास्थाय व्यसने वृत्तिसंक्षये २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कानि पण्यानि विक्रीय स्वर्गलोकान् गीयते ॥
ब्राह्मणो वैश्यधर्मेण वर्तयन् भरतर्षभ ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ सुरालवणमित्येव तिलान्केसरिणः पशून् ॥ वृषभान्मधुमांसं च कृतांत्रं च युधिष्ठिर ४ सार्वास्वस्थास्वेता
नि ब्राह्मणः परिवर्जयेत् ॥ एतेषां विक्रयात्तात ब्राह्मणो नरकं व्रजेत् ५ अजोऽग्निर्वरुणो मेषः सूर्योऽश्वः पृथिवी विराट् ॥ धेनुर्यज्ञश्च सोमश्चन विक्रयाः कथंचन ६ पक्के
नामस्य निमयं न प्रशंसंति साधवः ॥ निमयेत्पक्वामेन भोजनार्थाय भारत ७ वयंसिद्धमशिष्यामोभवाम्साधयतामिदम् ॥ एवंसंवीक्ष्य निमयन्नाधर्मोऽस्ति कथंच
न ८ अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराधर्मः सनातनः ॥ व्यवहारप्रवृत्तानां तन्निबोधयुधिष्ठिर ९ भवतेऽहं दानं दिंभवाने तत्प्रयच्छतु ॥ रुचितो वर्तते धर्मो न बलात्संप्रवर्त
ते १० इत्येवंसंप्रवर्तते व्यवहाराः पुरातनाः ॥ ऋषीणामितरेषां च साधुचैतदसंशयम् ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ तात यदा सर्वाः शस्त्रमाददते प्रजाः ॥ व्युत्क्रा
मंति स्वधर्मेभ्यः क्षत्रस्य क्षीयते बलम् १२ राजात्राता तु लोकस्य कथंच स्यात्परायणम् ॥ एतन्मे संशयं ब्रूहि विस्तरेण नराधिप १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ दानेन तपसाय
ज्ञैरद्रोहेण दमेन च ॥ ब्राह्मणप्रमुखावर्णाः क्षेममिच्छेयुरात्मनः १४ तेषां विवेद बलिनस्तेऽभ्युत्थाय समंततः ॥ राज्ञो बलं वर्धयेद्युर्महेंद्रस्येव देवाताः १५

पक्वमन्नम् १ । ५ अजादीनां विक्रयेऽभ्यादयो देवतापविक्रीतास्तत्तथायज्ञियो भवतीत्यर्थः विराट् ब्रह्मिणि प्राथः अन्नविक्रयात्पृथिवीविक्रयपारंप्रवर्तितेषामाशयः पृथिवीविक्रयात्सर्वदेवतास
मष्टिरूपो विराट् विक्रीतस्तेन तदसंबन्धाद्देवादि रहितो भवतीत्यर्थः ६ पक्केनामस्य विनिमये पक्वदो दुष्यति न त्वामद इत्यर्थः ७ इदमप्यपवदति वयमिति ८ । ९ भवतेऽहमिति रुचितः सर्वे
ऽपि विनिमयायुक्तान् कृतांत्रं कृतान् कृतान् इत्यर्थः १० । ११ प्रजावैश्यशूद्रांस्त्यजाः १२ । १३ क्षीणबलो राजा कपयन्त्यांस्त्रापेतेत्याह द्वाभ्यां दानेनेति १४ । १५

यद्विवाः स्पर्धेन्मृतराजा ब्राह्मणानेवाश्रित्य प्रजावशक्तिर्मादित्याह द्वाभ्यां राज्ञोऽपीति १६ । १७ कालविशेषे सर्वेषामपि शस्त्रधारणं युक्तमित्याह उन्मर्यादेति १८ ब्राह्मणान् द्विषतः क्ष
त्रियस्य ब्रह्मैव परायणमिति प्रश्रुत्वाह अयेत्यादिना १९ नियंतव्यं ब्रह्मणेनेति शेषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ सर्वेषां ब्रह्मण्योरभिभवे ब्राह्मणार्थं क्षत्रेण मर्तव्यमेवेत्याह ।
ब्रह्मेत्यादिना २५ । २६ । २७ अतीति यज्ञाच्च यनतपोयुक्तानामनशनाभिप्रवेशकारिणां मप्यपेक्षया ब्राह्मणार्थं क्षियमाण उत्कृष्टान् लोकानामोतीत्यर्थः २८ एवंपुत्रधर्मेण २९ नोऽस्मा

राज्ञोऽपि क्षीयमाणस्य ब्रह्मैवाहुः परायणम् ॥ तस्माद्ब्रह्मवलेनैव समुत्थेयं विजानता १६ यदा भुवि जयी राजा क्षेमं राष्ट्रेऽभिसंदधेत् ॥ तदा वर्णायथाधर्मो निवेश्युः
कथंचन १७ उन्मर्यादे प्रवृत्ते तु दस्युभिः संकरे कृते ॥ सर्वेषां न दुष्येयुः शस्त्रवंतो युधिष्ठिर १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अथ चेत्सर्वतः क्षत्रं प्रदुष्येद्ब्राह्मणं प्रति ॥
कस्तस्य ब्राह्मणस्त्राताको धर्मः किंपरायणम् १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ तपसा ब्रह्मचर्येण शस्त्रेण च बलेन च ॥ अमायया मायया चीनयंत व्यतदा भवेत् २० क्षत्रियस्या
तिवृत्तस्य ब्राह्मणेषु विशेषतः ॥ ब्रह्मैव संनियंत स्यात्क्षत्रं हि ब्रह्मसंभवम् २१ अज्योऽग्निर्ब्रह्मतः क्षत्रमश्मनो लोहमुत्थितं ॥ तेषां सर्वत्र गंते जः स्वासु यो निषुशाम्यति ॥
२२ यदा लिनत्ययोऽश्यानमग्निश्चापोऽभिगच्छति ॥ क्षत्रं च ब्राह्मणं द्वेष्टित दान इयंति ते त्रयः २३ तस्माद्ब्रह्मणि शाम्यंति क्षत्रियाणां युधिष्ठिर ॥ समुदीर्णान्यजे
यानिते जांसि च बलानि च २४ ब्रह्मवीर्यं मूढभूते क्षत्रवीर्यं च दुर्बले ॥ दुष्टेषु सर्वेषु ब्राह्मणान् प्रति सर्वशः २५ ये तत्र युद्धं कुर्वन्ति त्यक्त्वा जीवितमात्मनः ॥ ब्राह्मणान्प
रिरक्षंतो धर्ममात्मानमेव च २६ मनस्विनो मन्युमंतः पुण्यश्लोका भवन्ति ते ॥ ब्राह्मणार्थं हि सर्वेषां शस्त्रग्रहणमिष्यते २७ अतिस्विष्टमधीतानां लोकानति तपस्वि
नाम् ॥ अनाशकाभ्योर्विशतांशूरायांति परांगतिम् २८ ब्राह्मणस्त्रिषु वर्णेषु शस्त्रं गृह्णन्न दुष्यति ॥ एवमेवात्मनस्त्यागान्नायं धर्मो विदुर्जनाः २९ तेभ्यो न मश्वमद्रं च
ये शरीराणि जुह्वते ॥ ब्रह्मद्विषो नियच्छं तस्तेषां नोऽस्तु सलोकता ३० ब्रह्मलोकजितः स्वर्ग्यान्वीरास्तान्मनुरब्रवीत् ॥ यथाऽश्वमेधावभृथेस्त्राताः पूता भवं
त्युत ॥ दुष्कृतस्य प्रणाशेन ततः शस्त्रहतारणे ३१ भवत्यधर्मो धर्मो हि धर्मो धर्मावुभावपि ॥ कारणादेश कालस्य देशकालः सतादृशः ३२ मैत्राः कूराणि कुर्वंतो जयं
ति स्वर्गमुत्तमम् ॥ धर्म्याः पापानि कुर्वाणा गच्छंति परमांगतिम् ३३ ब्राह्मणस्त्रिषु कालेषु शस्त्रं गृह्णन्न दुष्यति ॥ आत्मत्राणे वर्णदोषे दुर्दम्यनि यमेषु च ३४
युधिष्ठिर उवाच ॥ अभ्युत्थिते दस्युबले क्षत्रार्थे वर्णसंकरे ॥ संप्रभूतेषु क्षत्रेषु यद्यन्योऽभिभवेद्दली ३५

कमस्तु ३० यथेति ततस्तथा ३१ भवतीति धर्माधर्मो क्रमाद्धर्मो धर्मश्च भवतः कारणविशेषात् ३२ मैत्रा उतं कपराशरादयः कूराणि सर्पराक्षससत्रादीनि । धर्म्याधर्मादनपेताः क्षत्रियाः पापा
नि परराष्ट्रावमर्दादीनि । अधर्मस्य धर्मत्वे उदाहरणद्वयमुक्तं । इदमेवाऽहिंसा रूपधर्माश्रयेऽधर्मरूपमपि भवतीति ज्ञेयं ३३ वर्णदोषे क्षत्रियादिषु तपसाभिषुस्तु ३४ दास्युदये सति क्षत्रार्थे प्रजा
पालननिमित्तं लोकेषु मूढेषु वर्णसंकरेऽन्योन्यं दाराहरणादां प्रवृत्ते सति यद्यन्योऽक्षत्रियो बलीदस्युनभिभवेत्प्रजाश्च दस्युभ्योरक्षेत्तर्हि सराजा कार्यं कुर्यान्न वा आर्थं स्वाभीचमवेन्न वा आये अक्षत्रियोऽपि
मान्यः स्यात् अंत्ये सर्वनाश इत्याह त्रिभिः अभ्युत्थित इति ३५

२६ । ३७ आद्यमेवपक्षमुपादत्ते अपारहस्यादिना ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिशांतिप०रा०नी०भारतमावदीपेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ७ ॥ स्वाम्यमात्यसु
द्वस्कोशराष्ट्रदुर्गबलानांसप्तानाराज्यप्रकृतीनामध्वेस्वामिभूपाप्रकृतिःऋत्विक्पुरोहितनृपभेदेनत्रिविधातत्राभ्यर्हितत्वात्प्रथमंपुरोहितस्ततः शेषित्वात्राजाचनिकृपितइदानीमृत्विजोन्निकृपयति
केत्यादिना कसमुत्थाःकस्मिन्निमित्तउदिताः किमेषांकर्तव्यंकर्त्तव्यः १ प्रतीति यथायोगशास्त्रेभ्योऽदिभिश्चित्तप्रसादनाख्यंप्रतिकर्मविधीयतेएवंराज्ञाशांतिकपोष्टिकादिकर्मप्रयोगगुह्यथा
रूपंप्रतिकर्मऋत्विग्भिःकर्तव्यं । तत्रपराचारोऽस्त्यंताभियोगेनाचरणमृत्विजांविधीयते कीदृशानां छंदोऋचःसाम आदिपदार्योयजुः श्रुतंमीमांसा तानिविज्ञायस्वितानामितिशेषः २ एवंकस

ब्राह्मणोयदिवैश्यःशूद्रोवाराजसत्तम ॥ दस्युभ्योऽथप्रजारक्षेदंडंधर्मेणधारयन् ३६ कार्यैकुर्यान्नवाकुर्यात्संवार्योवाभवेन्नवा ॥ तस्माच्छस्त्रंमृहीतव्यमन्यत्रक्षत्रवं
घुतः ३७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अपारेयोभवेत्पारमप्लवेयःप्लवोभवेत् ॥ शूद्रोवायदिवोऽप्यन्यःसर्वथामानमर्हति ३८ यमाश्रित्यनराराजन्वर्तयेयुर्यथासुखम् ॥ अ
नाथाःपरिकाल्यंतोदस्युभिःपरिपीडिताः ३९ तमेवपूजयेयुस्तेप्रीत्यास्वमिववांधवम् ॥ अभीरभीक्ष्णंकौरव्यकर्तासन्मानमर्हति ४० किंतैर्येऽनडुहोहोह्याःकिं
धेन्वावाऽप्यदुग्धया ॥ वंध्ययाभार्ययाकोऽर्थःकोऽर्थोराज्ञाऽप्यरक्षता ४१ यथादारुमयोहस्तीयथाचर्ममयोमृगः ॥ यथाह्यनर्थःपंडोवापार्थक्षेत्रंयथोपरम् ४२ एवं
विप्रोऽनर्थायानोराजायश्चनरक्षिता ॥ मेघोनवर्षतेयश्चसर्वथातेनिरर्थकाः ४३ नित्यंयस्तुसतोरक्षेदसतश्चनिवर्तयेत् ॥ सएवराजाकर्तव्यस्तेनसर्वमिदंघृतम् ४४
॥ इतिश्रीमहाभा०शांतिप०राजघ०अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कसमुत्थाःकथंशीलाऋत्विजःस्युःपितामह ॥ कथंविधाश्च
राजेंद्रतद्ब्रह्मिवदतांवर १ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्रतिकर्मपराचारऋत्विजांस्मविधीयते ॥ छंदःसामादिविज्ञायद्विजानांश्रुतमेवच २ यत्वेकमतयोनित्यंवीराणांप्रति
वादिनः ॥ परस्परस्यसुहृदःसमंतात्समदर्शिनः ३ अचृशंसाःसत्यवाक्याअकुसीदाअथर्जवः ॥ अद्रोहोऽनभिमानश्चहीस्तितीक्षादमःशमः ४ धीमान्सत्यवृति
र्दातोभूतानामविर्हिसकः ॥ अकामद्वेषसंयुक्तस्त्रिभिःशुक्लैःसमन्वितः ५ अर्हिसकोज्ञानवृत्तःसब्रह्मासनमर्हति ॥ एतेमहर्त्विजस्तातसर्वमान्यायथार्हतः ६
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदिदंवेदवचनंदक्षिणासुविधीयते ॥ इदंदेयमिदंदेयंनकाचिद्व्यवतिष्ठते ७ नेदंप्रतिधनंशास्त्रमापद्मर्मानुशास्त्रतः ॥ आज्ञाशास्त्रस्यघोरेयंन
शक्तिसमवेक्षते ८ श्रद्धावताचयष्टव्यमित्येषावैदिकीश्रुतिः ॥ मिथ्योपेतस्ययज्ञस्यकिमुश्रद्धाकारिष्यति ९

मुत्थाइत्यस्योत्तरमुक्त्वाकिंशीलाइत्यस्योत्तरमाह येत्स्विति ३ कथंविधाइत्यस्याहत्रिभिः अचृशंसाइति ४ त्रिभिःश्रुतवृत्तवंशैः शुक्लैर्निर्दोषैः ५ महात्विजोब्रह्मादयउपर्विजोब्राह्मणाच्छंस्या
दयस्तेपयार्हतोयथायोग्यमान्याधनादिनाआराधनीयाः ६ ऋत्विक्प्रसंगात्तद्वानार्थादक्षिणाविचारयति यद्विदामिति नकचिद्व्यवतिष्ठतेव्यवस्थांप्राप्नोति अल्पेऽप्यपच्छेदनिमित्तसर्वस्वदक्षिणा
विधानादुत्तरकतुकलापलोपप्राप्तेः ७ ततश्चनेदंशास्त्रंप्रतिधनंनविभागाभिप्रायमपित्वापत्कल्पाभिप्रायं द्वादशशतदक्षिणादानासमर्पस्यसर्वस्वदानंविधेयं अन्यथादरिद्रस्ययागपवनघटंते
त्यर्थः ८ ननुयावतीर्णास्तावंतिवासांसिचरुन्वाद्यादितिदरिद्रंप्रत्यनुकल्पोऽप्यस्तीतिचेन्नेत्याह मिथ्येति गोःस्थानेचरुमात्रदानंमिथ्याचारस्तदुपेतोयज्ञःश्रद्धयाऽपिनसंपूर्णतइत्यर्थः ९

सर्वस्वदानशास्त्रंदरिद्रपरंकुर्वतोवेदावज्ञाशाठ्यंचभवतीतिनेदंशास्त्रतात्पर्यमित्याह नेति महत्पदम् १० । ११ पूर्णपात्रेणेति यथासक्तुप्रस्थस्यदानमश्वमेधादप्याधिकं तद्दरिद्रस्यपूर्णपात्रंद्वा
दशशतसममित्यर्थः १२ सोमविक्रयादिनाऽप्यर्थप्रसाध्ययष्टव्यमित्याहद्वाभ्यां सोमइति वृथायज्ञादिनिमित्तंविनावृत्तिवर्तनंनेष्यते १३ तेनसोमविक्रयलब्धेनधनेनक्रीतोयोयज्ञःसोमस्तेनयज्ञः
प्रतायते १४ न्यायवृत्तःशाठ्यादिरहितः १५ शरीरेति देहधारणमात्रमास्यायप्रवृत्तानांब्राह्मणानांप्रणीतानिप्रणीताभिसाभ्यानियज्ञादीनिनातिसम्यक्हिंसामयत्वात्प्रशुभंतत् १६
किंतिर्हिशुभमतआह तपइति १७ अर्हिसेति तपःअध्ययनंतदर्थानुसंधानंच घृणाक्यात्रपावा १८ । १९ कर्मण्यपिज्ञानपराण्येवेत्याह निबोधेति दशहोतृणांचित्तिःशुक्लचित्तमाज्य
मित्यादीनामंत्राणांचित्तिःसंधानंजीवब्रह्मणोरेकीकरणसाधनयोगस्तत्स्थानेऽत्रस्तुक् । होतव्यंद्रव्यंपरात्मनिप्रविलापनीयंचित्तंतत्स्थानेऽत्राज्यमिति । यज्ज्ञानंतदेवास्त्यंतंपवित्रंनकेवलो

भीष्मउवाच ॥ नवेदानांपरिभवात्रशाठ्येननमायया ॥ कश्चिन्महदवाप्रोतिमातेऽभूद्द्विरीदृशी १० यज्ञांगंदाक्षिणात्तातवेदानांपरिबृंहणम् ॥ नयज्ञादक्षिणा
हीनास्तारयंतिकथंचन ११ शक्तिस्तुपूर्णपात्रेणसंमितानसमाऽभवत् ॥ अवश्यंतातयष्टव्यांत्रिभिर्वर्णैर्यथाविधि १२ सोमोराजाब्राह्मणानामित्येषावैदिकीस्थि
तिः ॥ तंचविक्रेतुमिच्छंतिनवृथावृत्तिरिष्यते १३ तेनक्रीतेनयज्ञेनततोयज्ञःप्रतायते ॥ इत्येवंधर्मतोऽध्यातमृषिभिर्धर्मचारीभिः १४ पुमान्यज्ञश्चसोमश्चन्या
यवृत्तोयदाभवेत् ॥ अन्यायवृत्तःपुरुषोनपरस्यनचात्मनः १५ शरीरवृत्तमास्थायइत्येषाश्रूयतेश्रुतिः ॥ नातिसम्यक्प्रणीतानिब्राह्मणानामहात्मनाम् १६
तपोयज्ञादपिश्रेष्ठमित्येषापरमाश्रुतिः ॥ तत्तेतपःप्रवक्ष्यामिविद्वंस्तदपिमेशृणु १७ अर्हिसासत्यवचनमाचृशंस्यंदमोघृणा ॥ एतत्तपोविदुर्धारांनशरीरस्यशो
षणम् १८ अप्रामाण्यंचवेदानांशास्त्राणांचाभिलंघनम् ॥ अव्यवस्थाचसर्वत्रतद्वैनाशनमात्मनः १९ निबोधदशहोतृणांविधानंपार्थयादृशम् ॥ चित्तिःशुक्
चित्तमाज्यंचपवित्रंज्ञानमुत्तमम् २० सर्वाजिह्वामृत्युपदमार्जवंब्रह्मणंपदम् ॥ एतावानज्ञानविषयःकिंप्रलापःकरिष्यति २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप०
राजघ० एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदप्यल्पतरं कर्मतदप्येकेनदुष्करम् ॥ पुरुषेणासहायेनकिमुराज्ञापितामह
१ किंशीलःकिंसमाचारोराज्ञोऽथसचिवोभवेत् ॥ कीदृशोविश्वसेद्राजाकीदृशेनचविश्वसेत् २ ॥ भीष्मउवाच ॥ चतुर्विधानिमित्राणिराज्ञाराजन्भवंत्युत ॥
सहार्थोभजमानश्चसहजःकृत्रिमस्तथा ३ धर्मात्मापंचमश्वापिमित्रंनैकस्यनद्वयोः ॥ यतोधर्मस्ततोवास्याद्धर्मस्थोवाततोभवेत् ४ यस्तस्यार्थोनरोचे
तनतंतस्यप्रकाशयेत् ॥ धर्माधर्मेणराजानश्चरंतिविजिगीषवः ५

यज्ञइत्यर्थः २० जिह्वंशाठ्यं आर्जवमवक्रत्वम्

२१ ॥ इतिशांतिपर्वणिाराजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपे एकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७ ॥ एवंस्वामिसंपदंविचिन्त्यामात्यसंपदंविचिन्ति यदपीत्यादिना १
यज्ञवद्राज्यमप्येकाकिनाकर्तुमशक्यमतऋत्विजाधिवसचिवांनामापिपरीक्षाऽवश्यंकर्तव्येत्यर्थः २ उत्तरमाह चतुर्विधानीति । सहार्थः अयंशत्रुमाभ्यामुन्मूलनीयोऽस्त्यराज्यमुमाभ्यांविभज्यग्रा
ह्यमितिपणपूर्वकृतः । भजमानः पितृपैतामहक्रमागतः । सहजो मातृवृक्षीयादिः । कृत्रिमो घनादिनाआवर्जितः ३ नैकस्येति पक्षपातशून्यः नद्वयोरित्युभयवेतनत्वेनकपटकारी । योऽप्रा
थितोऽपिधर्मपक्षपातीभवतितस्योदासीनत्वेतुयोधर्मस्थःसतमाश्रयेदित्यर्थः ४ अयोधर्मापेतत्वास्त्वयमापिसोऽर्थस्त्माज्यहत्याशंक्याह धर्माति केवलेनधर्मेणजिगीषवोनसिद्धयंत्यर्थः ५

मध्यमौभजमानसहजो । अपरौसहायकृत्रिमी । अद्यःफ उभासि काले बलवांश्चेत्सर्वमपजिहीर्षतीति शक्य एव । कृत्रिमो विशेषणलाभात्परकीयो भविष्यतीति सोऽपि शक्य एव सर्वेषां अपि प्रत्यक्षं कार्यमुद्दिश्य मन्त्रितमपि दुष्टाभात्यानिग्रहादिकं कार्यं पंचानामापिसमंनं कुर्यादित्यर्थः ६ नहीति कुमित्रं सर्वथा हंतव्यमेवेत्यर्थः ७ यस्मान्नृणांचलचित्तत्वाद्भिषयो सोमित्रादीनां हृदयते तस्मात्क चिदपि विश्वासमकृत्वा कोशदुर्गादिसंख्या रक्षणं स्वप्रत्यक्षमेव कुर्यात्त्राजेत्याह द्वाभ्यां असाधुरिति ८ । ९ अत्यंत विश्वासा विश्वासावपि विरुद्धावित्याह त्रिभिः एकांतेनेति १० । ११ । १२ अ विश्वासस्थानान्याह यमिति मयि मृतेऽंधराजामविष्यतीति यं मन्येत प्रतिवेशी भ्राता वा पुत्रो वाऽस्तु तस्माच्छंकितव्यमेवेत्यर्थः १३ अमित्रस्य लक्षणांतरमाह यस्येति द्वाभ्यां यथामहातटाकसेतुसमी

चतुर्णामध्यमौश्रेष्ठौ नित्यं शक्यौ तथाऽपरौ ॥ सर्वे नित्यं शंकितव्याः प्रत्यक्षं कार्यमात्मनः ६ नहिराज्ञाप्रमादो वैकर्तव्यो मित्ररक्षणे ॥ प्रमादिनां हिराजानं लोकाः परिभवंत्युत ७ असाधुः साधुतामेतिसाधुर्भवतिदारुणः ॥ अरिश्च मित्रं भवति मित्रं चापि प्रदुष्यति ८ अनित्यचित्तः पुरुषस्तस्मिन्कोजातु विश्वसेत ॥ तस्मात्प्र धानं यत्कार्यं प्रत्यक्षं तस्माच्चेत् ९ एकांतेन हि विश्वासः कृत्स्नो धर्मार्थनाशकः ॥ अविश्वासश्च सर्वत्र मृत्युना च विशिष्यते १० अकालमृत्युर्विश्वासो विश्वसन्नहि वि पद्यते ॥ यस्मिन्करोति विश्वासमिच्छतस्तस्य जीवति ११ तस्माद्भिश्च सितव्यं च शंकितव्यं च केषुचित् ॥ एषानीति गतिस्ता तलक्ष्या चैव सनातनी १२ यं मन्येत ममाभावादिममर्थागमं स्पृशत् ॥ नित्यं तस्माच्छंकितव्यममित्रं तद्विदुर्बुधाः १३ यस्य क्षेत्रादप्युदकं क्षेत्रमन्यस्य गच्छति ॥ न तत्रानिच्छतस्तस्य भि द्येरन्सर्वसतवः १४ तथैवाप्युदकाद्गीतस्तस्य भेदनमिच्छति ॥ यमेवं लक्षणं विद्यात्तममित्रं विनिर्दिशेत् १५ यस्तु वृद्धवानप्येतक्षये दीनतरो भवेत् ॥ एतद्दु त्तममित्रस्यानिमित्तमिति चक्षते १६ यन्मन्येत ममाभावादस्याभावो भवेदिति ॥ तस्मिन्कुर्यात् विश्वासं यथापि तस्मिन् वै तथा १७ तं शक्त्या वर्धमानश्च सर्वतः परि वृंहयेत् ॥ नित्यं क्षताद्वारयति यो धर्मेष्वपि कर्मसु १८ क्षताद्गीतं विजानीयादुत्तमं मित्रलक्षणम् ॥ ये तस्य क्षतमिच्छंति ते तस्य रिपवः स्मृताः १९ व्यसनान्नि त्यभीतो यः समृद्धया यो न दुष्यति ॥ यस्यादेवं विधं मित्रं तदात्मसममुच्यते २० रूपवर्णस्वरोपेतस्ति तिस्रुरनसूयकः ॥ कुलीनः कुलसंपन्नः स तस्मात्प्रत्यनंतरः २१ मेधावी स्मृतिमान्दक्षः प्रकृत्या चानृशंस्यवान् ॥ यो मानितो मानितो वानच दुष्येत्कदाचन २२ ऋत्विग्वायदिवाऽऽचार्यः सखावाऽत्यंतसंस्तुतः ॥ गृहे वसे दमात्यस्ते सस्यात्परमपूजितः २३ सते विद्यात्परमं प्रकृतिचार्यधर्मयोः ॥ विश्वासस्ते भवेत्तत्र यथापि तस्मिन् वै तथा २४

पेयस्य क्षेत्रं सचेत्सेतुरन्नतिव हिततोऽर्वाचीनानि क्षेत्राणि समोदकानि सम्यक्फलंति । सचेत्सेतुं भिनतितदाऽतिजलप्रवाहात्क्षेत्राणामुपघातो भवति । एवं महातिशयोसीमांतपालः सम्यक्सीमांतपालया तितदा परराष्ट्रादुत्तमप ण्यागमेन स्वराष्ट्रं सुखमाकृमवति सचेत्सीमां भिनतितदा स्वराज्यं विपन्नप्रवेशान्नरयति । तत्र यस्मात्सीमांतपालाद्रयं संभावितं सशत्रुरिति ज्ञेयम् । यदधीनौ शत्रुमकोपाप्रकोपासौऽतपालोऽप्यवि श्वसनीय इत्यर्थः अक्षरार्थः स्पष्टः १४ । १५ मित्रलक्षणमाह यस्त्वाति वृद्धवानप्येत एतदुक्तमिति च पाठांतरे इदमेवाभिन्नलक्षणं अधीनेति चच्छेदः १६ यन्मित्रं कर्तुं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ २३ सति तत्रार्थप्रकृति धर्मप्रकृतिरर्थधर्मप्रकृतिश्चेति त्रैधा प्रकृतिस्तां तत्राद्या 'कृषिर्वणिक्पथो दुर्गसेतुः कुंजरबंधनम् । खन्याकरकरादानं शून्यानां च निवेशनम् । अष्टौ संधानकर्माणि प्रयुक्तानि म नीषिभिः' इति संधानमर्थप्राप्तिः तथा 'दुर्गाध्यक्षो बलाध्यक्षो धर्मो धर्मश्च नृपातिः । पुरोधायै देवज्ञासप्तप्रकृतयास्त्विमाः' इति तत्र धर्माध्यक्षो धर्मप्रकृतिः अन्येऽर्थधर्मप्रकृतय इति विवेकः १४

एकार्थे एकस्मिन्प्रयोजने एक एवाध्यक्षः कार्यश्चारेऽस्तु तद्गुणदोषान्संकलयेन्नस्वेकार्थे द्वावध्यक्षौ कार्यावित्याह एकार्थेति २५ समयेनीति मर्यादायां २६ प्रत्यनंतरः प्रतिनिधिः प्रधान इति यावत् २७ प्रतिपत्तिविशारदः कार्याकार्यविवेककुशलः २८ स्वनुष्ठिताः शुद्धनुष्ठितं कर्तव्यं येषांति २९ कृत्स्नमप्रतिकं च कथं यथास्यात्तथा विनिक्षिप्ता अधिकृताः प्रतिरूपेष्वनुरूपेषु कर्मस्वायव्यसं कलनादिषु कार्येषु परामिभवादिषु ३० । ३१ उपराजा समीपवर्ती सामंतः ३२ । ३३ । ३४ निकृतस्य लंघितस्य नान्यः परायणं कथंचकथमपि न सहते इत्यन्वयः ३५ बांधवैः संबंधिभिर्निकृतेक नैव द्वौ न त्रयः कार्यानि मृत्युपरस्परम् ॥ एकार्थे ह्येव भूतानां भेदो भवति सर्वदा २५ कीर्तिप्रधानो यस्तु स्याद्यश्च स्यात्समये स्थितः ॥ समर्थान्यश्च न द्वेषिना न र्थान्कु रुते चयः २६ योनिकामाद्रयाल्लोभात्क्रोधाद्वाधर्ममुत्सृजेत् ॥ दक्षः पर्याप्तवचनः सते स्यात्प्रत्यनंतरः २७ कुलीनः शीलसंपन्नस्ति तिस्रुरविकल्थनः ॥ शूरश्चार्यश्च विद्वांश्च प्रतिपत्तिविशारदः २८ एते ह्यमात्याः कर्तव्याः सर्वकर्मस्ववस्थिताः ॥ पूजिताः संविभक्ताश्च सुसहायाः स्वनुष्ठिताः २९ कृत्स्नमेते विनिक्षिप्ताः प्रतिरूपेषु कर्मसु ॥ युक्तामहत्सु कार्येषु श्रेयांस्युत्थापयंत्युत ३० एते कर्माणि कुर्वन्ति स्पर्धमाना मिथः सदा ॥ अनुतिष्ठन्ति चैवार्थमाचक्षाणाः परस्परम् ३१ ज्ञातिभ्यश्चैव बुध्ये था मृत्योरिव मयंसदा ॥ उपराजेव राजर्षिज्ञातिर्न सहते सदा ३२ ऋजोर्भृदोर्वदान्यस्य हीमतः सत्यवादिनः ॥ नान्यो ज्ञातेर्महाबाहो विनाशमभिनंदति ३३ अज्ञा तिनोऽपि न सुखानावज्ञेयास्ततः परम् ॥ अज्ञातिमंतं पुरुषं परे चाभिभवंत्युत ३४ निकृतस्य नरैरन्यैर्ज्ञातिरेव परायणम् ॥ नान्योनिकारं सहते ज्ञातिर्ज्ञातेः कथंचन ३५ आत्मानमेव जानाति निकृतं बांधवैरपि ॥ तेषु संति गुणाश्चैव नैर्गुण्यं चैव लक्ष्यते ३६ नाज्ञातिरनुष्टुह्लातिन चाज्ञातिर्न मस्यति ॥ उभयं ज्ञातिवर्गेषु दृश्यते सा ध्वसाधुच ३७ संमानयेत्पूजयेच्च वाचानित्यं च कर्मणा ॥ कुर्याच्च प्रियमेतेभ्यो नाप्रियं किंचिदाचरेत् ३८ विश्वस्तवद विश्वस्तस्तेषु वर्तेत सर्वदा ॥ नहि दोषो गुणो वे तिनिरूप्यस्तेषु दृश्यते ३९ अस्यैवं वर्तमानस्य पुरुषस्याप्रमादिनः ॥ अमित्राः संप्रसीदंति तथाऽमित्री भवंत्यपि ४० य एव वर्तते नित्यं ज्ञाति संबंधिमंडले ॥ मित्रे ष्वमित्रे मध्यस्थे चिरं यशसि तिष्ठति ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमग्राह्यकेतस्मिन् ज्ञाति संबंधिमंडले ॥ मित्रेष्वमित्रेष्वपि च कथं भावो विभाव्यते १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ संवादं वासुदे वस्य सुरर्षेणारदस्य च २ ॥ वासुदेव उवाच ॥ नासुहृत्परमं मंत्रं नारदारहतिवेदितुम् ॥ अपंडितो वाऽपि सुहृत्पंडितो वाप्यनात्मवान् ३ सते सौहृदमास्थाय किंचिद्दक्ष्यामि नारद ॥ कृत्स्नं बुद्धिबलं प्रेक्ष्य संपृच्छेत्त्रिदिवंगम ४

रिंमश्चित्पुरुषेत् ज्ञातिः कृत्स्नाऽऽत्मानमेव निकृतं जानाति तेषु ज्ञातिषु यथोक्तं 'परस्परविरोधे हि वयं पंच च तेशतं ॥ अन्यैः सह विरोधे तु वयं पंचोत्तरं शतम्' इति ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ३ ॥ एवमिति अग्राह्यकेवशीकर्तुमशक्ये द्वयोरन्योन्यं स्पर्धमानयोरैकस्यादरे इतरस्य कोपोत्पत्तेरवशं मित्रमप्यमित्रतायात्यतः सर्वेषां भावश्चित्तं कथं विभाव्यते वशीक्रियते इति प्रश्नः १ । २ । ३ । ४

दास्यमेवाह अर्धमिति अर्जितस्यार्धज्ञातिभ्योदेयं तदुक्तानि च संतव्यानीत्येवेज्ञातिदास्यं ५ वाशब्दद्वयार्थः वाचादुरुक्तमाहु कस्नेहारुष्णो माद्वेष्टीत्यकूरदुरुक्तमकूरस्नेहारुष्णो माद्वेष्टीत्याहु कडु
रुक्तं ६ असहायः आहु काकूरयोः सात्वने इति शेषः ७ । ८ तेयस्यपक्षेनेत्युःसनस्यान्नश्येदेव यस्यपक्षेतेत्युस्तत्कुलं कृत्स्नमेव पुरुषार्थलभते इदृशा अभिममसाहाय्यं न कुर्वतीति भावः । द्वाभ्यामाहु का
कुराभ्यानिवारितो निरस्तः सन्नेकतरं नृणो भीतरस्यकोपोमाभूदिति ९ द्वयोर्धर्हिषयो रिवयुष्यतोर्वारणे मध्यस्थस्य मम महदुःखं तथा द्वयोः सुहृदोः स्यागेऽतीत्याह स्यातामिति १० द्वयोः

म.भा.टी.
॥ ६ ॥

दास्यमैश्वर्यवादेन ज्ञातीनां न करोम्यहम् ॥ अर्धभोक्ताऽस्मि भोगानां वाग्दुरुक्तानि च क्षमे ५ अरणीमग्रिकामो वामघ्रातिहृदयं मम ॥ वाचादुरुक्तं देवर्षे तन्मे दहति
नित्यदा ६ बलं संकर्षणे नित्यं सौकुमार्यं पुनर्गदे ॥ रूपेण मत्तः प्रद्युम्नः सोऽसहायोऽस्मि नारद ७ अन्ये हि सुमहाभागा बलवंतो दुरुक्तसहाः ॥ नित्योत्थानेन संपन्नानां
रदांधकृष्णयः ८ यस्य नस्युर्न वै सस्याद्यस्यस्युः कृत्स्नमेव तत् ॥ द्वाभ्यानिवारितो नित्यं नृणो म्येकतरं न च ९ स्यातां यस्याहु काकुरौ किं नुदुःखतरं ततः ॥ यस्य
चापिनतौ स्यातां किं नुदुःखतरं ततः १० सोऽहं कितवमातेव द्वयोरपि महामते ॥ एकस्य जयमाशंसे द्वितीयस्यापराजयम् ११ ममैवं क्लिश्यमानस्य नारदो भयतः
सदा ॥ वकुमर्हसि यच्छ्रेयो ज्ञातीनामात्मनस्तथा १२ ॥ नारद उवाच ॥ आपदो द्विविधाः कृष्णबाह्याश्चाम्यंतराश्वह ॥ प्रादुर्भवन्ति वाष्ण्यैस्वकृताय
दिवाऽन्यतः १३ सेयमाभ्यंतरा तुभ्यमापत्कृच्छ्रास्वकर्मजा ॥ अकूरभोजप्रभवासर्वे ह्येते तदन्वयाः १४ अर्थहेतोर्हि कामाद्रावाचावीभत्सयाऽपि वा ॥ आत्मना
प्राप्तमैश्वर्यमन्यत्र प्रतिपादितम् १५ कृतमूलमिदानीं तज्ज्ञातिशब्दं सहायवन् ॥ न शक्यं पुनरादातुं वा तन्नमि वत्वया १६ बभ्रुग्रसेन यो राज्यानां सुशक्यं कथंचन ॥
ज्ञातिभेदभयात्कृष्णत्वया चापि विशेषतः १७ तच्च सिध्येत्प्रयत्नेन कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ महाक्षयं व्ययो वा स्याद्विनाशो वा पुनर्भवेत् १८ अनायसेन शस्त्रेण मृदुना
हृदयच्छिदा ॥ जिह्वामुद्धर सर्वेषां परिमृज्यानुमृज्य च १९ ॥ वासुदेव उवाच ॥ अनायसं मुने शस्त्रं मृदुविद्यामहं कथम् ॥ येनैषामुद्धरे जिह्वां परिमृज्यानुमृ
ज्य च २० ॥ नारद उवाच ॥ शक्त्याऽन्नदानं सततं तितिक्षार्जवमार्दवम् ॥ यथाऽर्हं प्रतिपूजा च शस्त्रमेतदनायसम् २१ ज्ञातीनां वक्तुकामानां कडुकानिल
घून च ॥ गिरात्वं हृदयं वाचं शमयस्व मनांसि च २२ नामहापुरुषः कश्चिन्नानात्मानासहायवान् ॥ महतीं धुरमाधत्ते तामुद्यम्योरसावह २३

कितवयोर्धृतकारिणोरिकामातेव ११ । १२ अन्यतोवाह्या आपदः स्वकृताज्ञातिकृताभ्यंतरा आपदः १३ एते संकर्षणादयः तदन्वया अकूरान्वयाः १४ तत्र हेतुरर्थेति तस्मिन् प्रभवेयं
तवाऽऽपदितिसार्धः स्वकर्मजेत्युक्तं तद्विदुषोति आत्मनेतिसार्धेन अन्यत्राऽऽहु १५ तदैश्वर्यकृतमूलं यतो ज्ञातिशब्दं ज्ञातिस्त्वात्तुच्छेदनीयं हेसहायवन् अतएव पुनरादातुं न शक्यमित्याह
नेति १६ तत्र हेतुः ज्ञातीति त्वयेति महतां दत्तापहारो नोचितो विपत्क्षोऽपि संवर्धयस्व यच्छ्रेतुमसो प्रतम इति न्यायादित्यर्थः १७ तत्र राज्यास्य पुनरादानं च १८ जिह्वामुद्धरतेषां मूकीभावं सं
पादय येन कलहो द्यो न स्यात् १९ । २० परियार्जनं दोषापनयनं तितिक्षार्जवमार्दवैः कार्यं अनुमाजं नं प्रीतिगुणाधानं यथाऽर्हं पूजादित्यर्थः २१ हृदयं कूरनिश्वयं मनांसि कुसंकल्पजाला
नि २२ अनात्मा अजितचित्तः उरसा अंगीकृत्य क्षमयावहस्वेत्यर्थः २३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपि एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ॥ एवममा
स्यान्मृष्टाद्गदामिति क्षार्जवमार्दवपूजाभिर्मानयेदित्युक्तं कोशवृद्धिर्करुततोप्यधिकतरं मनयेद्रक्षेत्र्याह एषेदि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रवृत्त्यर्थी अमात्यदोषदर्शने राजानं प्रवर्तयितुकामः
सर्वेषु वगुरुं भारमनङ्गान्वहते समे ॥ दुर्गे प्रतीकः सुगवो भारं वहति दुर्वहम् २४ भेदाद्विनाशसंधानां संघमुख्योऽसिकेशव ॥ यथात्वां प्राप्य नोत्सीदेदयं संघस्तथा
कुरु २५ नान्यत्र बुद्धिक्षांतिभ्यां नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ॥ नान्यत्र धनसंत्यागाद्गणः प्राज्ञेऽवतिष्ठते २६ धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वपक्षोद्भावनं सदा ॥ ज्ञातीनाम
विनाशः स्याद्यथा कृष्णतथा कुरु २७ आयत्यांचतदात्वे च न तेस्त्यविदितं प्रभो ॥ षाड्गुणस्य विधानेन यात्रायानविधौ तथा २८ यादवाः कुरुराभोजाः सर्वे चांधक
कृष्णयः ॥ त्वय्यासक्ता महाबाहो लोकालोकेश्वराश्वये २९ उपासंते हित्व ह्युद्धि मृषयश्चापि माधव ॥ त्वंगुरुः सर्वभूतानां जानीषे त्वंगतागतम् ३० त्वामासाद्य यदु
श्रेष्ठमेधं ते यादवाः सुखम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि वासुदेवनारदसंवादेनैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ भीष्म उवाच ॥
पृषापप्रथमतो वृत्तिर्द्वितीयां शृणु भारत ॥ यः कश्चिन्नयेदर्थं राज्ञारक्ष्यः सदानरः १ हियमाणममात्येन भृत्यो वायदिवाभृतः ॥ यो राजकोशं नश्यं तमाचक्षीत यु
धिष्ठिर २ श्रोतव्यमस्य चरहोरक्ष्यश्चामात्यतो भवेत् ॥ अमात्या ह्यपहर्तारो भूयिष्ठं प्रति भारत ३ राजकोशस्य गोप्तारं राजकोशविलोपकाः ॥ समेत्य सर्वे बाधंते
सविनश्यत्यरक्षितः ४ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ मुनिः कालकृक्षीयः कौसल्यं यदुवाच ह ५ कौसलानामाधिपत्यं संप्राप्तं क्षेमदर्शिनम् ॥ मुनिः
कालकृक्षीय आजगामेति नः श्रुतम् ६ सकाकंपंजरे बद्धा विषयं क्षेमदर्शिनः ॥ सर्वे पर्यचरयुक्तः प्रवृत्त्यर्थी पुनः पुनः ७ अधीध्वं वायसीं विद्यां संसंति मम वायसाः ॥
अनागतमतीतं च यच्च संप्रति वर्तते ८ इति रात्रे परिपतन् बहुभिः पुरुषैः सह ॥ सर्वेषां राजयुक्तानां दुष्करं परिदृष्टवान् ९ स बुद्धा तस्य राष्ट्रस्य व्यवसायां हि सर्वशः ॥
राजयुक्तापहारांश्च सर्वान् बुद्धा तस्ततः १० ततः सकाकमादाय राजानं द्रष्टुमागतम् ॥ सर्वज्ञोऽस्मीति वचनं बुवाणः संशितव्रतः ११ सस्मकौसल्यमाग
म्यराजाऽमात्यमलंकृतम् ॥ प्राह काकस्य वचनादमुत्रेदं त्वया कृतम् १२ असौ चासौ च जानीते राजकोशस्त्वया हतः ॥ एवमस्यातिकाकोऽयं तच्छीघ्रमनु
गम्यताम् १३ तथाऽन्यानापि सप्राहराजकोशहरास्तदा ॥ न चास्य वचनं किंचिदनुश्रूयते क्वचित् १४ तेन विप्रकृताः सर्वे राजयुक्ताः कुरूद्वह ॥ तमस्य
भिप्रसुप्तस्य निशिकाकमवेधयन् १५ वायसंतु विनिर्भिन्नं दृष्ट्वा वाणेन पंजरे ॥ पूर्वाङ्घ्रिब्राह्मणो वाक्यं क्षेमदर्शिनमब्रवीत् १६ राजंस्त्वामभयं याचे प्रभुं प्राणधने
श्वरम् ॥ अनुज्ञातस्त्वया ब्रूयां वचनं भवतोहितम् ॥ मित्रार्थं मभिसंतप्तो भक्त्या सर्वात्मनाऽगतः १७

७ । ८ परिपतन्परितो भ्रमन् राजयुक्तानां राज्ञातेषु तेषु कार्येषु नियुक्तानां दुष्करं स्वाभिन्नव्यापहाररूपं पापम् ९ राजयुक्तैर्धनस्यापहारान् १० । ११ राजानमागम्य तत्समक्षमेवामात्यं प्राह
अमुत्रस्थाने त्वयेदं धनं चौरैः कृतमिति १२ अनुगम्यतामालोक्यतां १३ । १४ अस्वमुनेः तमनादृश्येत्यर्थः १५ । १६ आगतोऽहं त्वयाऽनुज्ञातः सन्नतवहितं ब्रूयामिति सार्धः १७

अयोहिपतइतियोव्यात्तस्यमिप्रस्यतयामूर्ततद्वचनेत्वयासंतव्यभित्तिद्वयोःसंबंधः नपुनःकाकवतादशमिप्रमनवहिततयापैर्घातनीयमितिभावः सार्धश्लोकद्वयं १८ । १९ । २० । २१
 पापानपापांश्चमृत्यान्नात्वाभृत्यतोभृत्यात्तेतवभयानिचज्ञात्वा २२ अगतीकमतिःश्वृत्तित्वात् श्वृत्तिर्नीचसेवनं २३ । २४ तेभ्योराजकीयमिभ्रेभ्योऽमिभ्रेभ्योराजतश्चमयमस्तीत्यर्थः
 २५ । २६ प्रमादाद्भृत्यकृतास्खलेत्पूर्वोपकारंविस्मृत्यद्विषेत् २० नाहमस्मीतिमत्वाजीवनाशात्यक्त्वेत्यर्थः २८ । २९ । ३० अहमितिपाठेभूयांसंबद्धैश्वर्यवंतंकरिष्यामि ३१ तत्रद्वारमाह
 अयंतवार्थोहियतेयोन्नूयादक्षमान्वितः ॥ संभुबोधयिषुमिभ्रंसदश्वमिवसारथिः १८ अतिमन्युप्रसक्तोहिप्रसह्यहितकारणात् ॥ तथाविधस्यसुहृदाक्षंतव्यस्वविजा
 नता ॥ ऐश्वर्यमिच्छतानित्यंपुरुषेणभूषता १९ तंराजाप्रत्युवाचेदंयत्किंचिन्माभवान्वदेत् ॥ कस्मादहंनक्षमेयमाकांक्षन्नात्मनोहितम् २० ब्राह्मणप्रतिजा
 नेतेप्रब्रूहियदिहेच्छसि ॥ करिष्यामिहितेवाक्यंयदस्मान्विप्रवक्ष्यासि २१ ॥ मुनिरुवाच ॥ ज्ञात्वापापानपापांश्चमृत्यतस्तेभयानिच ॥ भक्त्यावृत्तिसमारुया
 तुंभवतोतिकमागमम् २२ प्रागेवोक्तस्तुदोषोयमाचार्यैर्नृपसेविनां ॥ अगतीकमतिर्ह्येषापापाराजोपसेविनां २३ आशीविषैश्वतस्याहुःसंगतंयस्यराजभिः ॥
 बहुमित्राश्चराजानोबह्वमित्रास्तथैवच २४ तेभ्यःसर्वेभ्यएवाहुर्भयंराजोपजीविनाम् ॥ तथेषाराजताराजन्मुहूर्तादेवर्भाभवेत् २५ नैकातिनाप्रमादोहिशक्यःक
 र्तुमहीपतौ ॥ नतुप्रमादःकर्तव्यःकथंचिद्भूतिमिच्छता २६ प्रमादाद्विस्खलेद्राजास्खलितेनास्तिजीवितम् ॥ अग्निदीप्तमिवासीदेद्राजानमुपशिक्षितः २७
 आशीविषमिवकुदं प्रभुं प्राणधनेश्वरम् ॥ यत्नेनोपचरेन्नित्यंनाहमस्मीतिमानवः २८ दुर्व्याहृताच्छंक्रमानोदुःस्थितादुरधिष्ठितात् ॥ दुरासितादुर्वजितादि
 गितादंगचेष्टितात् २९ देवतेवहिसार्वाथान्कुर्याद्राजाप्रसादितः ॥ वैश्वानरइवक्रुद्धःसमूलमापेनिर्दहेत् ३० इतिराजन्यमःप्राहवर्ततेचतथैवतत् ॥ अथभूयां
 समेवार्थंकरिष्यामिपुनःपुनः ३१ ददात्यस्मद्विधोऽमात्योबुद्धिसाहाय्यमापदि ॥ वायसस्त्वेषमेराजन्नकार्याभिसंहितः ३२ नचमेऽत्रभवान्गर्हानचयेषांभवा
 न्प्रियः ॥ हिताहितांस्तुबुद्धयेथामापरोक्षमतिर्भवेः ३३ येत्वादानपराएववसंतिभवतोमृहे ॥ अभूतिकामाभूतानांतादृशैर्मेऽभिसंहितम् ३४ योवाभव
 द्विनाशेनराज्यमिच्छत्यनंतरम् ॥ आंतरैरभिसंधायराजन्सिद्धयतिनान्यथा ३५ तेषामहंभयाद्राजन्गमिष्याम्यन्यमाश्रमम् ॥ तैर्हिमेसंधितोवाणःकाकेनि
 पतितःप्रभो ३६ छद्मकामैरकामस्यगमितोयमसादनम् ॥ दृष्ट्वेतन्मयाराजंस्तपोदीर्घेनचक्षुषा ३७ बहुनक्रझपग्राहांतिभिर्गलगणैर्युताम् ॥ काके
 नबालिशेनेमांयामतार्षमहंनदीम् ३८

ददातीति बुद्धिदानेऽप्यनिष्टमाह वायसस्त्विति नभितिवित्तं तुशब्दोयथायै यथाभेवायसःकार्याभिसंहितःकार्यकारीतथाऽहमप्यस्मीतिशेषः तद्वदेवचमांस्वदमात्यामारयिष्यंतीतिवित्तंयै
 इतिभावः ३२ । ३३ आदानपराःक्रोशलोत्तारः भूतानांप्रजानां भेमयितादृशैरभिसंहितमभिसंधिर्वैरंरुतं मदीयकाकहननादितिभावः ३४ आंतरैःसूदादिभिःअभिसंधायाऽन्नादौविषंभ्रमेतव्यभि
 तिसिंहंरुत्वातेषामभीष्टितोभवद्विनाशःसिध्यतिचाऽन्यथानसिध्यतिच आयुःशेषेसतीतिभावः ३५ तेषांस्वद्वैरिणां काकमिवमामपिमारयिष्यंतीतिध्वनिः ३६ । ३७ इमाराजनीतिनर्दी
 सजातीवविजातीयदुर्बलग्रासिभिर्नकादितुल्यैरधिकारिपुरुषैर्व्यासां काकेनबालिशेन स्वमृत्युसंपादयतासहायेनाहमतार्षतीर्णवानस्मि विरुद्धलक्षणयात्तन्मरणान्मृतोऽस्मीतिभावः ३८

स्थाप्यतिपूर्वनद्याएवोपमानं १२ अग्निनादीपिन ३० गहनंकपटं अंधकारमिवतमोन्वितंधर्माधर्मदर्शनशून्यं ३१ । ३२ । ३३ यथाबह्वावर्तायांसीतायांछवस्तारणोपायोनिमज्जातितघातव
 राजनीतीष्वोमादृशोऽपिनिमज्जाति ३४ मध्वितिसार्धः ३५ तीर्थजलावतरणमार्गः करीरोनिष्पत्रकंटीक्षुपः ३६ । ३७ यथेति तेनकक्षेणसहैवदावोदावाग्निर्दहतिदृक्षमेवंत्वदाश्रयाद्विप्रासास्वाम
 तिकांताअमात्यास्तेःसहत्वंनाशंप्राप्स्यसीत्यर्थः ३८ । ३९ । ४० उषितंमयेतिशेषः वीरपत्न्याआलयेजारेवेतिशेषः मृत्युस्थानेत्वच्छीलजिज्ञासयास्थितमितिसार्धाभिप्रायः ५१ जिज्ञासा

स्थाप्यश्मकंठकवतीसिंहव्याघ्रसमाकुलाम् ॥ दुरासदादुष्प्रसहांगुहाहैमवतीमिव ३९ अग्निनातामसंदुर्गनौभिराप्यं चगम्यते ॥ राजदुर्गावतरणेनोपायंपंडिता
 विदुः ४० गहनंभवताराज्यमंधकारंतमोन्वितम् ॥ नेहविश्वसितुंशक्यंभवताऽपिकुतोमया ४१ अतोनायंशुभोवासस्तुल्येसदसतीइह ॥ वधोह्येवाऽत्रसुकृतेदु
 ष्ठतेनचसंशयः ४२ न्यायतोदुष्कृतेघातःसुकृतेनकथंचन ॥ नेहयुक्तंस्थिरंस्थातुंजवेनैवात्रजेदुधः ४३ सीतानामनदीराजन्प्लवोयस्यानिमज्जाति ॥ तथोप
 मामिमामन्येवागुरांसर्वघातिनाम् ४४ मधुप्रपातोहिभवान्भोजनंविषसंयुतम् ॥ असतामिवतेभावोवर्ततेनसतामिव ४५ आशीविषैःपरिवृतःकूपस्वमसिपा
 र्थिव ॥ दुर्गतीर्थावृहत्कूलाकारीरावेत्रसंयुता ४६ नदीमधुरपानीयायथाराजंस्तथाभवान् ॥ श्वश्रुधगोमायुयुताराजहंससमोह्यसि ४७ यथाऽऽश्रित्यमहावृक्षं
 कक्षःसंवर्धतेमहान् ॥ ततस्तंसंतृणोत्येवतमतीत्यचवर्धते ४८ तेनैवोग्रैधनेनैनंदावोदहतिदारुणः ॥ तथोपमाह्यमात्यास्तेराजंस्तान्परिशोधय ४९ त्वयाचैवक
 ताराजन्भवतापरिपालिताः ॥ भवंतमभिसंधायजिघांसंतिभवत्प्रियम् ५० उषितंशंक्रमानेनप्रमादंपरिरक्षता ॥ अंतःसर्पइवागरेवीरपत्न्याइवालये ॥ शी
 लंजिज्ञासमानेनराज्जश्चसहजीविनः ५१ कच्चिज्जितेंद्रियोराजाकच्चिदस्यांतराजिताः ॥ कच्चिदेषांप्रियोराजाकच्चिद्राजःप्रियाःप्रजाः ५२ विजिज्ञासुरिहप्राप्त
 स्तवाहंराजसतम ॥ तस्यमेरोचतेराजन्क्षुधितस्येवभोजनम् ५३ अमात्यामेनरोचंतेवितृष्णस्ययथोदकम् ॥ भवतोऽर्थकृदित्येवंमयिदोषोहितैःकृतः ॥ वि
 द्यतेकारणंनान्यदितिमेनात्रसंशयः ५४ नहितेषामहंदृग्घस्ततेषांदोषदर्शनम् ॥ अरेर्हिदुर्हंदाद्वेयंभग्नपृष्ठादिवोरगात् ५५ ॥ राजोवाच ॥ भूयसापरिहारेण
 सत्कारेणचभूयसा ॥ पूजितोब्राह्मणश्रेष्ठभूयोवसमृहेमम ५६ येत्वांब्राह्मणेच्छंतितेनवत्स्यंतिमेमृहे ॥ भवतैवहितज्ज्ञेयंयत्तदेषामनंतरम् ५७ यथा
 स्यात्सुधृतोदंडोयथाचसुकृतंकृतम् ॥ तथासमीक्ष्यभगवन्श्रेयसेविनियुंक्ष्वमाम् ५८ ॥ मुनिरुवाच ॥ अदर्शयन्निमंदोषमेकैकंदुर्बलीकुरु ॥ ततः
 कारणमाज्ञायपुरुषंपुरुषंजहि ५९ एकदोषाहिवहोमृद्गीयुरपिकंठकान् ॥ मंत्रभेदभयाद्राजंस्तस्मादेतद्भवीमिते ६०

मेवाह कच्चिदिति आंतराःकामादयःषट् एवाममात्यादीनां ५२ रोचतेभवानितिशेषः ५३ अमात्येष्वरुचौहेतुमाह भवतइति दोषोभिप्रध्वंसः ५४ नदुग्धोनद्रोहकर्ता एवंसत्यपितदयमस्मद्रोहीति
 तेषामयिदोषदर्शनमस्त्यतोमयाऽत्रनस्येयमित्यर्थः दुर्हंदादुष्टचित्तात्मेयंभेतव्यं भग्नपृष्ठात्पृष्ठभेगेनकोपितात् ५५ । ५६ । ५७ । ५८ इमंहितस्यकाकत्ववधेदोषमदर्शयन्नेकमेकममात्यंक्रमेणदुर्बली
 कुरु ऐश्वर्याच्छयावय दुर्बलीकृतस्थकारणंवधहेतुंदोषमाज्ञायसाकल्पेनज्ञात्वेकमेवजहि ५९ तेषामकस्माद्युगपच्चवधेदोषमाह एकेति संहताः कंठकानपिमृद्गीयुःकिमुतमादृशान्मृदुनित्यर्थः ६०

म.सा.टी.
॥७१॥

६१ । ६२ पितरित्वदीये संस्थिते मृते ६३ विभ्रमेदनात्प्रेष्यासुबुद्धिमवान्माकापीदिति ६४ केवलममात्यसंस्थोमाभूरित्याजयेनाह उभेइति ६५ नादीमंगलपाठः ततस्तस्मिन्मंत्रिणिष्ट
तेसति नदीतिपाठेहर्षः मंत्रीतिपाठेभूपसायनेनसंजज्ञेजातः ६६ कौसल्यायकौसल्यार्थे ६७ । ६८ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजवर्मापुशासनपर्वणि नीलकंठीयेभारतमावदीपे ब्रह्मीतितमो
ऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ समासदोषव्यवहारनिर्णायकाः । सहायायुद्धावावृणयोगिनः । सुहृदोहितकर्तारः । परिच्छदाः सेनान्याययः । अमात्यामंत्रिणः १ क्रमेणैपालक्षणान्याह हीति

वयंतुब्राह्मणानामष्टदुंडाःकृपालवः ॥ स्वस्तिचेच्छामभवतःपरेषांचयथाऽत्मनः ६१ राजन्नात्मानमाचक्षेसंबंधीभवतोह्यहम् ॥ मुनिःकालकवृक्षीयइत्येवमभिसं
ज्ञितः ६२ पितुःसखाचभवतःसमतःसत्यसंगरः ॥ व्यापन्नेभवतोराज्येराजन्पितरिसंस्थिते ६३ सर्वकामान्परित्यज्यतपस्तप्तदा मया ॥ स्नेहात्वांतुम्रवी
म्येतन्माभूयोविभ्रमेदिति ६४ उभेदृष्टादुःखसुखेराज्यंप्राप्ययदृच्छया ॥ राज्येनामात्यसंस्थेनकथंराजन्प्रमाद्यसि ६५ ततोराजकुलेनादीसंजज्ञेभूयसापुनः ॥
पुरोहितकुलेचैवसंप्राप्तेब्राह्मणर्षभे ६६ एकच्छत्रामर्हीकृत्वाकौसल्याययशस्विने ॥ मुनिःकालकवृक्षीयईजेकतुभिरुत्तमैः ६७ हितंतद्वचनंश्रुत्वाकौसल्यो
ऽप्यजयन्महीम् ॥ तथाचकृतवानराजायथोक्तंतेनभारत ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजघ० अमात्यपरीक्षायांकालकवृक्षीयोपाख्यानेब्रह्मीतितमो
ऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सभासदःसहायाश्चसुहृदश्चविशांपते ॥ परिच्छदास्तथाऽमात्याःकीदृशाःस्युःपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ हीनिषे
वास्तथादांताःसत्यार्जवसमन्विताः ॥ शक्ताःकथयितुंसम्यक्तेतवस्युःसभासदः २ अमात्यांश्चातिशूरांश्चब्राह्मणांश्चपरिश्रुतान् ॥ सुसंतुष्टांश्चकौतेयमहोत्साहां
श्चकर्मसु ३ एतान्सहायौल्लिप्सेथाःसर्वास्वापत्सुभारत ॥ कुलीनःपूजितोनित्यंनहिशक्तिनिगूहति ४ प्रसन्नमप्रसन्नंवापीडितंहतमेववा ॥ आवर्तयतिभू
यिष्ठंतदेवह्यनुपालितम् ५ कुलीनादेशजाःप्राज्ञारूपवंतोबहुश्रुताः ॥ प्रगल्भाश्चानुरक्ताश्चतेतवस्युःपरिच्छदाः ६ दौष्कुलेयाश्चलुब्धाश्चनृशंसानिरपत्रपाः ॥
तेत्वांतातनिषेवेयुर्यावदार्द्रकपाणयः ७ कुलीनान्शीलसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठुरान् ॥ देशकालविधानज्ञान्भर्तृकार्यहितैषिणः ८ नित्यमर्थेषुसर्वेपुराजाकुर्वी
तमंत्रिणः ॥ अर्थमानार्घसत्कारैर्भोगैरुच्चावचैःप्रियैः ॥ यानर्थभाजोमन्येथास्तेतेस्युःसुखभागिनः ९ अभिन्नवृत्ताविद्वांसःसदृत्ताश्चरितव्रताः ॥ नत्वां
नित्यार्थिनोजह्युरक्षुद्राःसत्यवादिनः १० अनार्यायेनजानंतिसमयमंदचेतसः ॥ तेभ्यःपरिजुगुप्सेथायेचापिसमयच्युताः ११ नैकमिच्छेद्गणंहित्वास्याच्चे
दन्यतरग्रहः ॥ यस्त्वेकोबहुभिःश्रेयान्कामंतेनगणंत्यजेत् १२

तादयश्चसहायाइत्यर्थः १ सुहृदमाहसार्धेन कुलीनइति २ । ३ । ४ यावदार्द्रकपाणयः शुष्कहस्तास्तुसद्योविक्रियतेइत्यर्थः ७ इंगितज्ञानेनत्रयकादिचेष्टितज्ञान् ८ अर्थोपनं मानउच्चस्थानेनि
वेशादिः अर्थोदिव्यवृत्ताबूलादिदानं सत्कारआदरः यान्प्रियान्मन्येथास्तेऽर्धभाजःसुखभागिनश्चस्युः ९ तएवापद्यभिन्नवृत्ताःस्वाभिनासहाऽनर्थभाजोदुःखभाजश्चस्युः नित्यमापद्यनापदि
चार्षयंतइतिनित्यार्थिनः १० समयंमार्धमंमर्यादां जुगुप्सेथारक्षस्व ११ अन्यतरग्रहोऽगैकयोरेकतरस्त्वग्रहणप्रसंगः एकश्चेद्गुणीतदागणंत्यक्त्वासएवग्राह्यः अन्ययागणएवग्राह्यइति १२

कथयितुंन्यायान्यायौवक्तुम् २ अमात्यान्त्रित्यंसन्निहितान् शूराःपुरोहि

॥७१॥

श्रेयसःसाधोः १३ । १४ । १५ सत्यःसत्यवान् १६ । १७ भूमिपःपरीक्षेतेतियोजना १८ अमिजातैःकुलीनैःअहार्थैर्लंबाविनावशीकर्तुंशक्यैः संबन्धिपुरुषैर्वैषांतंबंधोऽस्तितारुजैः १९ यौना
उत्तमयोनयः श्रौतावेदपथगाः मौलाःपरंपरागताः अनहंकृताभगवाः कर्तव्यामंत्रिणइतिज्ञेयः २० प्रकृतिःपूर्वकर्मजःसंस्कारः । शोभनासत्यार्जवादिमती तेजःपराभिवसामर्थ्यं । धैर्यमहत्या
मन्यापदिचित्तस्थानवसादः । क्षमामहत्स्यप्यपकारेसहिष्णुत्वं । शौचंवाह्यमांतरंननिष्कापट्यं । अनुरागःस्वामिनिप्रीतिः । स्थितिरव्यभिचारिता । हृतिर्घांणसामर्थ्यम् २१ पंचमंत्रिणइति

श्रेयसोलक्षणंचैतद्विक्रमोयस्यदृश्यते ॥ कीर्तिप्रधानोयश्चस्यात्समयेयश्चतिष्ठति १३ समर्थान्पूजयेद्यश्चनास्पर्धैःस्पर्धतेचयः ॥ नचकामाद्भयात्कोधाल्लोभाद्वा
धर्ममुत्सृजेत् १४ अमानीसत्यवान्क्षांतोजितात्मानसंयुतः ॥ सतेमंत्रसहायःस्यात्सर्वावस्थापरीक्षितः १५ कुलीनःकुलसंपन्नस्तितिक्षुर्दक्षआत्मवान् ॥ शूरः
कृतज्ञःसत्यश्चश्रेयसःपार्थलक्षणम् १६ तस्यैवंवर्तमानस्यपुरुषस्यविजानतः ॥ अमित्राःसंप्रसीदंतितथामित्रीभवंत्यपि १७ अत ऊर्ध्वममात्यानांपरीक्षेतगुणाशु
णम् ॥ संयतात्माकृतप्रज्ञोभूतिकामश्चभूमिपः १८ संबन्धिपुरुषैरात्तैरभिजातैःस्वदेशजैः ॥ अहार्यैरव्यभिचारैःसर्वशःसुपरीक्षितैः १९ यौनाःश्रौतास्तथामौला
स्तथैवाप्यनहंकृताः ॥ कर्तव्याभूतिकामेनपुरुषेणबुभुषता २० येषांनैयिकीबुद्धिःप्रकृतिश्चैवशोभना ॥ तेजोधैर्यक्षमाशौचमनुरागःस्थितिर्घृतिः २१ परीक्ष्य
चगुणान्नित्यंप्रौढभावान्धुरंधरान् ॥ पंचोपधाव्यतीतांश्चकुर्याद्राजार्थकारिणः २२ पर्याप्तवचनान्वीरान्प्रतिपत्तिविशारदान् ॥ कुलीनान्सत्वसंपन्नानिगितज्ञाननिष्ठ
रान् २३ देशकालविधानज्ञान्भर्तृकार्यहितैषिणः ॥ नित्यमर्थेषुसर्वेपुराजन्कुर्वीतमंत्रिणः २४ हीनतेजोऽभिसंसृष्टेनैवजातुव्यवस्यति ॥ अवश्यंचनयत्येवसर्वक
र्मसुसंशयम् २५ एवमल्पश्रुतोमंत्रिकल्याणाभिजनोऽप्युत ॥ धर्मार्थकामसंयुक्तोनालंमंत्रंपरीक्षितुम् २६ तथैवानभिजातोऽपिकाममस्तुबहुश्रुतः ॥ अनायक
इवाचक्षुर्मुह्यत्यणुषुकर्मसु २७ योवाप्यस्थिरसंकल्पोबुद्धिमानागतागमः ॥ उपायज्ञोऽपिनालंसकर्मप्रापयितुंचिरम् २८ केवलात्पुनरादानात्कर्मणोनोपपद्यते ॥
परामर्शोविशेषाणामश्रुतस्येहदुर्मतेः २९ मंत्रिण्यननुरक्तेतुविश्वासोनोपपद्यते ॥ तस्मादननुरक्तान्यनैवमंत्रंप्रकाशयेत् ३० व्यथयेद्विसराजानंमंत्रिभिःसहितो
ऽनृजुः ॥ मारुतोपहितच्छिद्रैःप्रविश्याधिरिवह्रमम् ३१ संकुद्धश्चैकदास्वामीस्थानाच्चैवाऽपकर्षति ॥ वाचाक्षिपतिसंरब्धःपुनःपश्चात्प्रसीदति ३२ तानितान्य
नुरक्तेनशक्यानिहितितिक्षितुम् ॥ मंत्रिणांचभवेत्कोधोविस्फूर्जितमिवाशनेः ३३

तृतीयेनान्वयः उपधाच्छलंतद्वीतान् २१ पर्याप्तं कृत्स्नस्यविवित्सितस्यार्थस्यनिर्वाहकं वचनं येषां तान् २१ । २४ वर्ज्यानाह हीनेत्यादिना हीनतेजसा मित्रेणाभिसंसृष्टः संबद्धः नव्य
वस्यतिनकर्तव्याकर्तव्येनाश्रिनोति २५ बहुगुणयुक्तोऽपि किंचिदोषयुक्तस्याप्यइत्याह एवमिति २६ अणुषुकर्मेषु २७ प्रापयितुंसमापयितुम् २८ केवलादिति आरंभशूरोऽपि मुखः
कर्मणःफलविशेषान्ज्ञातुंनशक्नोतीत्यर्थः २९ । ३० । ३१ अनुरक्तज्ञानमाह मंत्रिभिः संकुद्धइति संकुद्धःस्वामीकदाचिदाश्वासितमन्त्रिणकारच्युतं करोति कदाचित्पुरुषमुक्त्वाऽप्यनुब्रूहति
तच्चानुरक्तेनापिमंत्रिणासोदुमशक्यं मंत्रिकोपश्चव्रपातगुल्योऽतो नित्यंर(जहितार्थायस्ता निसोऽंशुकुयास्तएवानुरक्तस्तमेवराजापृच्छेदित्यर्थः ३२ । ३३

२५

३४ । ३५ । ३६ । ३७ आगंतुर्नृतनः सोऽप्यविश्वस्यइत्यर्थः ३८ विधर्मतोऽप्यायेन ३९ आक्षारितो धनग्रहणेनरिः कृतः ४० उपादेयानाह सर्वेति जानपदाः स्वदेशजः ४१ परस्यशत्रोः आत्मनश्चप्रकृतीः स्वाम्यमात्यादिकाजानातीतिप्रकृतिज्ञः ४२ गंभीरो मंत्रगोपनसमर्थः ४३ शौटीरः मगलमः द्वेष्यवद्देयंपापयस्यसद्वेष्यपापकः ४४ आधित्सता आधातुमिच्छता ४५ । ४६ पंचानामभावेऽयवरास्त्रिभ्योन्यानकार्याः ४७ प्रकृतिपुस्वाम्यमात्यादिपुमंत्रिणां छिद्रमयथोक्तकारित्वाभावेनपरस्यावसरदानम् ४८ रक्षेद्रोपयेत्पिदध्यात् विवरच्छिद्रम्

यस्तुसंहरतेतानिभर्तुः प्रियचिकार्षया ॥ समानसुखदुःखंतंपृच्छेदर्थेषुमानवम् ३४ अनृजुस्त्वनुरक्तोऽपिसंपन्नश्चेतरैर्गुणैः ॥ राज्ञः प्रज्ञानयुक्तोऽपिनमंत्रश्रोतुमर्हति ३५ योऽमित्रैः सहसंबद्धो न पौरान्बहुमन्यते ॥ असुहृत्तादृशो ज्ञेयोनमंत्रश्रोतुमर्हति ३६ अविद्वानशुचिः स्तब्धः शत्रुसेवी विकथनः ॥ असुहृत्क्रोधनोलुब्धो नमंत्रश्रोतुमर्हति ३७ आगंतुश्चानुरक्तोऽपिकाममस्तुबहुश्रुतः ॥ सत्कृतः संविभक्तो वानमंत्रश्रोतुमर्हति ३८ विधर्मतो विप्रकृतः पितायस्याभवत्पुरा ॥ सत्कृतः स्थापितः सोऽपिनमंत्रश्रोतुमर्हति ३९ यः स्वल्पेनापिकार्येण सुहृदाक्षारितो भवेत् ॥ पुनरन्यैर्गुणैर्युक्तो नमंत्रश्रोतुमर्हति ४० कृतप्रज्ञश्चमेधावी बुधोजानपदः शुचिः ॥ सर्वकर्मसुयः शुद्धः समंत्रश्रोतुमर्हति ४१ ज्ञानविज्ञानसंपन्नः प्रकृतिज्ञः परात्मनोः ॥ सुहृदात्मसमो राज्ञः समंत्रश्रोतुमर्हति ४२ सत्यवाक्शीलसंपन्नो गंभीरः सत्रपो मृदुः ॥ पितृपैतामहोयः स्यात्समंत्रश्रोतुमर्हति ४३ संतुष्टः संमतः सत्यः शौटीरो द्वेष्यपापकः ॥ मंत्रविकालविच्छूरः समंत्रश्रोतुमर्हति ४४ सर्वलोकमिमंशक्तः सात्वेन कुरुते वशे ॥ तस्मै मंत्रः प्रयोक्तव्यो दंडमाधित्सतानृप ४५ पौरजानपदायस्मिन्विश्वसंधर्मतोगताः ॥ योद्धानयविपाश्चिसमंत्रश्रोतुमर्हति ४६ तस्मात्सर्वैर्गुणैरेतैरुपपन्नाः सुपूजिताः ॥ मंत्रिणः प्रकृतिज्ञाः स्युः रुयवरा महदीप्सवः ४७ स्वासुप्रकृतिपुच्छिद्रं लक्षयेत्परस्य च ॥ मंत्रिणां मंत्रमूलं हिराज्ञोराष्ट्रं विवर्धते ४८ नास्यच्छिद्रं परः पश्येच्छिद्रेषु परमन्वियात् ॥ गृहेत्कूर्मइवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः ४९ मंत्रगूढाहिराज्यस्य मंत्रिणो ये मनीषिणः मंत्रसंहननो राजामंत्रांगानीतरेजनाः ५० राज्यं प्रणिधि मूलं हि मंत्रसारं प्रचक्षते ॥ स्वामिनस्त्वनुवर्तते तृच्यर्थमिह मंत्रिणः ५१ संविनीयमदक्रोधौ मानमीर्ष्यांच निर्वृताः ॥ नित्यं पंचोपधातीतैर्मंत्रयेत्सहमंत्रिभिः ५२ तेषां त्रयाणां विविधं विमर्शं विबुद्धयचित्तं विनिवेश्य तत्र ॥ स्वनिश्चयं तत्प्रातिनिश्चयज्ञं निवेदयेदुत्तरमंत्रकाले ५३ धर्मार्थकामज्ञमुपेत्य पृच्छेद्युक्तो गुरुं ब्राह्मणमुत्तरार्थम् ॥ निष्ठाकृतातेन यदा सहः स्यात्तं मंत्रमार्गं प्रणयेदसक्तः ५४

४९ मंत्रो गूढो येषां ते मंत्रसंहननो मंत्रकवचः इतरे शूरजनादयः ५० स्वामिनो मंत्रिणश्च मदादिरहिताः संतो यद्यन्योन्यमनुवर्तते तर्हि निर्वृताः सुखिनो भवन्तीत्यर्थः ५१ नित्यमित्यर्थः उपधा इच्छलानि तानि पंच तेषु केवलं वाचिकीं द्रोणवधे हतोऽश्वत्यामाकुंजरइत्युक्तिर्युधिष्ठिरस्य मनसिच्छलाभावात् । भीमस्य तु तत्रैव कायिकी वाचिकी च । केवलं मानसिकी पांडवेऽप्युत्तराष्ट्रस्य वाचिक्या अभावात् । तत्रैव धार्तराष्ट्राणां कायवाह्मनोभावाज्जुगृहे । सौष्ठिकेऽश्वत्यामः कायिकीति पंचविधा उपधा तामतीतिः ५२ तेषां मिति त्रयाणां त्रीणि मतानि स्वनिश्चयं चावधार्य निश्चयज्ञं गुरुं प्रति तन्मतचतुष्टयं निवेदयेदिति द्वयोः संबन्धः ५३ तेन गुरुणाऽपि चतुर्भिः सह ऊहापोहपूर्वकं यदानि शासिद्धातः कृतो भवेत्सोऽपि यदा सहः स्यात्सर्वेषामैकमत्येन स्वात्तदातं मंत्रं प्रणयेत् कार्ये नियोजयेत् ५४

५५ अत्र मंत्रस्थाने ५६ वाग्दोष उच्चैर्भाषणादिः अंगदोषो नेत्रवक्रविकारादिः तेनान्यं नाधिक्षिपेदित्यर्थः ५७ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मोपनिषत्कण्ठीये भा० ३५ शीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ अत्र मंत्रमूलभूते प्रजासंग्रहणे विषये १ एकपदं यत्र सर्वे गुणा अंतर्भवन्ति तदेव कर्तव्यं त्रस्तु प्रमाणं संमतं २ सांत्वं निष्कपदं प्रियवचनं ३ । ४ नाभाषते तूष्णीमास्ते नाचरन्ननाचरन् ५ यो राजा पूर्वस्वदुःखं सदा मंत्रयितव्यमाहुये मंत्रतत्त्वार्थविनिश्चयज्ञाः ॥ तस्मात्तमेवं प्रणयेत्सदैव मंत्रं प्रजासंग्रहणे समर्थम् ५५ नवामनाः कुञ्जकृशानखं जानां धोजडः स्त्रीचनपुंसकंच ॥ नचात्रतिर्यक्रपुरोनपश्चान्नोर्ध्वनचाधः प्रचरेत्कथंचित् ५६ आरुह्यवावेश्म तथैव शून्यं स्थलं प्रकाशं कुशकाशहीनम् ॥ वाग्दोषान्परिहृत्य सर्वान्समंत्रयेत्कार्यमहीनकालम् ५७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सभ्यादिलक्षणकथने त्र्यंशोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ बृहस्पतेश्च संवादेश्चक्रस्य च युधिष्ठिर १ ॥ शक्र उवाच ॥ किंस्विदेकपदं ब्रह्मन्पुरुषः सम्यगाचरन् ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां यशश्चैवापुया न्महत् २ ॥ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ ॥ सांत्वमेकपदं शक्रपुरुषः सम्यगाचरन् ॥ प्रमाणं सर्वभूतानां यशश्चैवापुयान्महत् ३ एतदेकपदं शक्रसर्वलोकसुखावहम् ॥ आचरन्सर्वभूतेषु प्रियो भवति सर्वदा ४ यो हि नाभाषते किंचित्सर्वदा बुभुक्षुः ॥ द्वेष्यो भवति भूतानां सांत्वमिह नाचरन् ५ यस्तु सर्वमभिप्रेक्ष्य पूर्वमेवाभिभाषते ॥ स्मितपूर्वाभिभाषितस्य लोकः प्रसीदति ६ दानमेवाहि सर्वत्र सांत्वेनानभिजल्पितम् ॥ न प्रीणयति भूतानि निर्व्यंजनमिवाशनम् ७ आदानादपि भूतानां मधुरामीरयन्नगिरम् ॥ सर्वलोकमिमंशक्तसांत्वेन कुरुते वशे ८ तस्मात्सांत्वंप्रयोक्तव्यं दंडमाधित्सताऽपि हि ॥ फलं च जनयत्येवं न चास्योद्विजते जनः ९ सुकृतस्य हि सांत्वस्य श्लक्ष्णस्य मधुरस्य च ॥ सम्यगासेव्यमानस्य तुल्यं जातु न विद्यते १० ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ इत्युक्तः कृतवान्सर्वयथाशक्रः पुरोधसा ॥ तथात्वमपि कौंतेय सम्यगेतत्समाचर ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि इंद्रबृहस्पतिसंवादे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथंस्विदिहराजेंद्रपालयन्पार्थिवः प्रजाः ॥ प्रीतिं धर्मविशेषेण कीर्तिमाप्नोति शाश्वतीम् १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ व्यवहारेण शुद्धेन प्रजापालनतत्परः ॥ प्राप्य धर्मचकीर्तिं च लोकावाप्त्युभौ शुचिः २ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कीदृशैर्व्यवहारैस्तु कैश्च व्यवहारेषु ॥ एतत्पृष्टो महाप्राज्ञ यथावद्वक्तुमर्हसि ३ ये चैव पूर्वकथिता गुणास्ते पुरुषं प्रति ॥ नैकस्मिन्पुरुषे ह्येते विद्यंत इति मे मतिः ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञ यथावदसि बुद्धिमन् ॥ दुर्लभः पुरुषः कश्चिदेभिर्युक्तो गुणैः शुभैः ५ किंतु संक्षेपतः शीलं प्रयत्नेनेह दुर्लभम् ॥ वक्ष्यामि तु यथाऽमात्यान् यादृशांश्च करिष्यसि ६

स्वनिवेदनात्प्रागेव किमर्थमागतोऽसीत्यादिभाषते ६ दानमेव दानमपि सांत्वहीनं न प्रीणयतीत्यर्थः ७ सर्वस्वं गृहीत्वाऽपि सांत्वंप्रयुंजतो वशे लोको भवतीत्याह आदानादपीति ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति शांतीरा० नी० भा० चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ कथमिति प्रीतिस्वर्गं १ व्यवहारेणैकस्मिन्गृहक्षेत्रादौ विषये ममेदं ममेदमिति द्वयोर्विवदतीत्यर्थेऽयं सत्योऽयमनृतइति विवेको व्यवहारः तेन शुद्धेन पक्षपातहीनेन २ कीदृशैः किंस्वरूपैः कैश्च व्यवहारनिर्णयकैः व्यवहारेणैर्नियं कुर्यात् ३ । ४ । ५ । ६

७ पूर्वकेनित्ये ८ अष्टाभिर्गुणैःशुभ्रुपाश्रवणंग्रहणंधारणमूहनमपोहनंविज्ञानंतस्त्रज्ञानंचेतितैः पंचाशद्वर्षवयसमित्येकैकस्वविशेषणं ९ । १० सप्तभिर्गुणयाज्ञागच्छियापानमितिचतुर्भिःकामजैर्द
हपातनंवाकपाठ्यमर्थदूषणमितित्रिभिःक्रोधजैरितिसप्तभिः अष्टानांवाह्यचतुष्टयंगूत्रत्रयंसूतश्चेतितेषां ११ तेस्त्रयाद्रष्टव्याः १२ गूढंन्यासापहारादिकंतेत्वयानग्राह्यं । अन्योन्यंविदमानौ
द्रव्येपरस्परसंबंधंदूषयतस्तथाचोमयोरसंबंधाद्राजकीयमिदमितिदुद्धिनकारयेदित्यर्थःसार्धः ११ परिस्त्रवेन्मंदंमंदमन्यप्रगच्छेत् १४। १५ अधर्मतइतिच्छेदः धर्ममूलेराज्ये १६ । १७ । १८
ततःसाक्षीति यतोऽपरीक्षायांसाभात्यस्यराज्ञोऽधांगतिस्ततोहेतोस्तद्व्यवहारजातंपरीक्ष्यं तथाहि अर्थिनाममायंशतंशुवर्णांधारयतीतिपक्षेउपन्यस्तेयदिप्रत्यर्थाधार्यामीतिवदेत्तदानसाक्ष्या

चतुरोब्राह्मणान्वैद्यान्प्रगल्भान्स्नातकान्शुचीन् ॥ क्षत्रियांश्चतथाचाष्टौबालिनःशस्त्रपाणिनः ७ वैश्यान्चित्तेनसंपन्नानेकविंशतिसंख्यया ॥ त्रींश्चशूद्रान्विनी
तांश्चशुचीन्कर्मणिपूर्वके ८ अष्टाभिश्चगुणैर्युक्तंसूतंपौराणिकंतथा ॥ पंचाशद्वर्षवयसंप्रगल्भमनसूयकम् ९ श्रुतिस्मृतिसमायुक्तंविनीतंसमदर्शनम् ॥ कार्ये
विदमानानांशक्तमर्थेष्वलोलुपम् १० वर्जितंचैवव्यसनैःसुधोरैःसप्तभिर्भृशम् ॥ अष्टानांमंत्रिणांमध्येमंत्रराजोपधारयेत् ११ सतःसंप्रेषयेद्ग्राह्येराष्ट्रियावचद
र्शयेत् ॥ अनेनव्यवहारेणद्रष्टव्यास्तेप्रजाःसदा १२ नचापिगूढंद्रव्यंतेग्राह्यंकार्योपघातकम् ॥ कार्येखलुविपन्नेत्वांसोऽधर्मस्तांश्चपीडयेत् १३ विद्रवैश्चैवरा
ष्ट्रंतेश्येनात्पक्षिगणाइव ॥ परिस्त्रवेच्चसततंनौर्विशिणोवसागरे १४ प्रजाःपालयतोऽप्रम्यगधर्मेणेहभूपतेः ॥ हादंभयंसंभवतिस्वर्गश्चास्यविरुद्धयते १५ अथ
योधर्मतःपातिराजाऽमात्योऽथवाऽऽत्मजः ॥ धर्मासनेसन्नियुक्तोधर्ममूलेनरर्षभ १६ कार्येष्वधिकृताःसम्यगकुर्वतोऽनुपातुगाः ॥ आत्मानंपुरतःकृत्वायात्यधः
सहपार्थिवाः १७ बलात्कृतानांबलिभिःकृपणंबहुजल्पताम् ॥ नाथोवैभूमिपोनित्यमनाथानांनृणांभवेत् १८ ततःसाक्षिवलंसाधु द्वैधवादकृतंभवेत् ॥ असाक्षि
कमनाथंवापरीक्ष्यंताद्विशेषतः १९ अपराधानुरूपंचदंडंपापेषुधारयेत् ॥ वियोजयेद्द्वैर्ऋद्धानधनानथबंधनैः २० विनयेच्चापिदुर्वृत्तान्प्रहारैरपिपार्थिवः ॥
सात्वेनोपप्रदानेनशिष्टांश्चपरिपालयेत् २१ राज्ञोवधंचिकीर्षेद्यस्तस्यचित्रोवधोभवेत् ॥ आदीपकस्यस्तेनस्यवर्णसंकरिकस्यच २२ सम्यक्प्रणयतोदंडंभू
मिपस्यविशांपते ॥ युक्तस्यवानास्त्यधर्मोऽधर्मएवादिशाश्वतः २३ कामकारेणदंडंतुयःकुर्यादावेचक्षणः ॥ सहहाकीर्तिसंयुक्तोऽमृतोऽनरकमृच्छति २४

दिप्रयोजनमस्ति यदिस्वसोनधारयाभीतिवदतितदाद्वेषवादकृतमन्योन्यंविद्वेद्योयउभयोर्वादस्तत्रकृतंसाक्षिवलंसाधुभवेत् निर्णायकमितिशेषः तत्रार्थिनाप्रत्यर्थिनिस्वार्थसाधनायसाक्षिपत्रं
ज्ञापयोवाभास्येयः । क्षेत्रादिविषयेविवादश्चेद्गोऽपिप्रदर्शनीयः । यदातुप्रत्यर्थिनदतिसत्यमस्यमयागृहीतंपरंतुप्रत्यर्पितमितिवा । अस्मिन्नर्थेपूर्वमेवायंमयापराजितोऽस्तिपुन
र्निलज्जत्वादुपागतइतिवावदति तदाप्रत्यर्पणकालीना आर्थिपराजयकालीना वासाक्ष्याद्यःप्रदर्शनीयाः । यद्यर्थिनःप्रत्यर्थिनोवासाक्ष्यादिकंनास्तिज्ञापयंवापरोऽनुमन्यतेतदातद्विवादास्पदं
द्रव्यमसाक्षिकत्वादानाथनिःस्वामिकंभवतिअर्थीचतन्नमुंचति तदाविशेषतस्तत्परगृहणादिनातत्परीक्षमिति १९ परीक्षोत्तरमपिकिंकार्यमतआह अपराधेति २० । २१ चित्रोऽने
कथा आदीपकस्यगृहादिदाहकस्य चित्रइतिसर्वत्रानुकुण्यते २२ युक्तस्ययाशास्त्रमवहितस्य चित्रवधंकुर्वतोऽपिराज्ञोदोषोऽनास्तिप्रत्युतधर्मपवास्तीत्यर्थः २३ । २४

नेति पितुरपराधेपुत्रोदंडंकोऽपिस्वागमात्तुगमःकार्यः स्वस्वपितरंपत्रादिवाराआजीयोपस्थापयेतितदुपरिपित्रागमनस्यपर्यनुयोगःकार्यः तावत्पर्यंतंपुत्रंब्रवीयात् यदितुसबद्धेऽपिपुत्रेनायातितदा
पुत्रमपिमोक्षयेत्पितुःराष्ट्रात्रिवासनरूपस्यदंडस्यतेनस्वतएवसंपादितत्वादितिभावः २९ । २९ । २० । २८ प्रतीहारोद्वारपालः शिरोरक्षःशिरोसीवशिरोसिदुर्गनगरादीनिप्रधानस्थानानित
नपरस्यप्रवादेनपरेषांदंडमर्पयेत् ॥ आगमानुगमंकृत्वावग्रीयान्मोक्षयतिवा २५ नतुह्न्यात्पूजातुदूतंकस्यांचिदापदि ॥ दूतस्यहंतानिरयमाविशेत्सचिवैः
सह २६ यथोक्तवादिनंदूतंक्षत्रधर्मरतोऽनृपः ॥ योह्न्यात्पितरस्तस्यभूणहत्यामवाप्नुयुः २७ कुलीनःकुलसंपन्नोवाग्मादक्षःप्रियंवदः ॥ यथोक्तवादीस्मृतिमा
न्दूतःस्यात्सप्तभिर्गुणैः २८ एतैरेवगुणैर्युक्तःप्रतीहारोऽस्यरक्षिता ॥ शिरोरक्षश्चभवतिगुणैरेतैःसमन्वितः २९ धर्मशास्त्रार्थतत्त्वज्ञःसंधिविग्रहिकोभवेत् ॥ म
तिमान्मृतिमान्ह्रीमान्मरहस्यविनिगूहिता ३० कुलीनःसत्वसंपन्नःशुक्लोऽमात्यःप्रशस्यते ॥ एतैरेवगुणैर्युक्तस्तथासेनापतिर्भवेत् ३१ व्यूहयंत्रायुधानांचत
स्वज्ञोविक्रमान्वितः ॥ वर्षशीतोष्णवातानांसहिष्णुःपररंध्रवित् ३२ विश्वामयेत्परांश्चैवविश्वसेच्चनकस्यचित् ॥ पुत्रेष्वपिहिराजेंद्रविश्वासोनप्रशस्यते ३३
एतच्छास्त्रार्थतत्त्वंतुमयाऽऽख्यातंतवाऽनघ ॥ अविश्वासोनरेद्राणांगुहंपरममुच्यते ३४ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० अमात्यविभागेपंचाशीतित
मोऽध्यायः ८५ ॥ ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंविधंपुरंराजास्वयमावस्तुमर्हति ॥ कृतंवाकारयित्वावातन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ वस्तव्ययत्र
कौतेयसपुत्रज्ञातिबंधुना ॥ न्याय्यंतत्रपरिप्रपुंष्टिगुप्तिंचभारत २ तस्मात्तेवर्तयिष्यामिदुर्गकर्मविशेषतः ॥ श्रुत्वातथाविधातव्यमनुष्ठेयंचयत्नतः ३ षड्विधं
र्गमास्थायपुराण्यथनिवेशयेत् ॥ सर्वसंपत्प्रधानंयद्वाहुल्यंचापिसंभवेत् ४ धन्वदुर्गमहीदुर्गगिरिदुर्गतथैवच ॥ मनुष्यदुर्गमृदुर्गवनदुर्गचतानिषट् ५ यत्पुरंदु
र्गसंपन्नधान्यायुधसमन्वितम् ॥ दृढप्राकारपरिखंहस्त्यश्वरथसंकुलम् ६ विद्वांसगशिल्पिनोयत्रनिचयाश्चसुसंचिताः ॥ धार्मिकश्चजनोयत्रदाक्षयउत्तममा
स्थितः ७ ऊर्जस्विनरनागाश्वंचव्वरापणशोभितम् ॥ प्रसिद्धव्यवहारंचप्रशांतमकुतोभयम् ८ सुप्रमंसानुनादंचसुप्रशस्तनिवेशनम् ॥ शूराढ्यजनसंपन्नं
ब्रह्मघोषानुनादितम् ९ समाजोत्सवसंपन्नंसदापूजितदैवतम् ॥ वश्याऽमात्यबलोरजातत्पुरंस्वयमाविशेत् १० तत्रकोशंबलंमित्रंव्यवहारंचवर्धयेत् ॥ पुरे
जनपदेचैवसर्वदोषान्निवर्तयेत् ११ भांडागारायुधागारंप्रयत्नेनाभिवर्धयेत् ॥ निचयान्वर्धयेत्सर्वांस्तथायंत्रायुधालयान् १२ काष्ठलोहतुषांगारदारुशृंगास्थि
वैणवान् ॥ मज्जास्नेहवसाक्षौद्रमौषधग्राममेवच १३

ब्रह्मणकर्ता २९ । ३० एतैर्धर्मैत्यादिभिरमात्यगुणैः ३१ सेनापतेर्विशेषगुणानाह व्यूहेति व्यूहःसेनायानिवेशनप्रकारविशेषः । यंत्राणिधनुरादीनि । आयुधानिस्त्रादीनि ३२ । ३३ । ३४
॥ इतिशांतिपर्वणिराजध० नीलकंठीयेभारतमावदीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ४ ॥ कथंविधमिति १ । २ । ३ अथ दुर्गाणामाश्रयेणपुराणिमहानगराणिनिवेशयेत् ४ धन्वानिर्जल
देशस्तदेवपरितश्चदुर्गधन्वदुर्ग महीदुर्गकोटः ५ दुर्गेणमहीदुर्गेणसंपन्नं अतएवदृढप्राकारपरिखं ६ । ७ । ८ सानुनादंगीतवादित्रध्वनिमत् ९ । १० । ११ निचयान्वर्धयान्यादिसंग्रहान् १२ । १३

म.भा.टी.
॥७५॥

आत्मवधावेतिप्रजासुस्वसामर्थ्यद्योत्वते २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ पुंगवैर्वलीवर्देः नचप्रियमित्यादिसार्धः एवंवालेख्येनसुशिक्षिताम्मुकांश्चस्वरश्मीन्स्वस्वरश्मिभूतान्पदातीनधिकारिणः
प्रजासुधनमुद्रहीतमभ्यवसृजेत्प्रेरयेत् योमंधनग्रहणोपायमाघायप्रजासुधनमुद्रधनंमृद्धीवादिशेषः ३३ । ३४ गोमिनभ्वैश्चान्माषायां चारणा इतिप्रसिद्धान् प्राकारादीन्कर्तव्यान्प्रेक्ष्यसंदर्शयि
त्वाहर्दकार्यमुपस्थितमत्यावश्यकमित्युक्त्वाकरंकारयेत् ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येदीपेसप्तशतितमोऽध्यायः ॥८७॥

जा.रा.१२
अ०
॥८८॥

अरयोमेसमुत्थायबहुभिर्दस्युभिःसह ॥ इदमात्मवधायैवराष्ट्रमिच्छंतिवाधितुम् २८ अस्यामापदिघोरायांसंप्राप्तेदारुणेभये ॥ परित्राणायभवतःप्रार्थयिष्येधना
निवः २९ प्रतिदास्येचभवतां सर्वचाहंभयक्षये ॥ नारयःप्रतिदास्यंतियद्वरेयुर्वलादितः ३० कलत्रमादितःकृत्वासर्ववोविनशेदिति ॥ अपिचेत्पुत्रदारार्थमर्थसंचय
इष्यते ३१ नंदामिवःप्रभावेणपुत्राणामिवचोदये ॥ यथाशक्त्युपगृह्णामिराष्ट्रस्यापीडयाचवः ३२ आपत्स्वेवचवोढव्यंभवद्भिःपुंगवैरिव ॥ नचप्रिधतरंकार्यधनं
कस्यांचिदापदि ३३ इतिवाचामधुरयाश्लक्ष्णयासोपचारया ॥ स्वरश्मीनभ्यवसृजेद्योगमाघायकालवित् ३४ प्राकारंभृत्यभरणंव्ययंसंग्रामतोभयम् ॥ योगक्षे
मंचसंप्रेक्ष्यगोमिनःकारयेत्करम् ३५ उपेक्षिताहिनश्येयुर्गोमिनोऽप्यवासिनः ॥ तस्मात्पुत्रिशेषेणमृदुपूर्वसमाचरेत् ३६ सांत्वनंरक्षणंदानमवस्थाचाप्यभी
क्षणशः ॥ गोमिनांपार्थकर्तव्यःसंविभागःप्रियाणिच ३७ अजस्रमुपयोक्तव्यंफलंगोमिषुभारत ॥ प्रभावयंतिराष्ट्रं चव्यवहारंरुषितथा ३८ तस्माद्गोमिषुयत्नेन
प्रीतिकुर्याद्विचक्षणः ॥ दयावानप्रमत्तश्चकरान्संप्रणयन्मृदुत् ३९ सर्वत्रक्षेमचरणंसुलभंनामगोमिषु ॥ नह्यतःसदृशंकिंचिद्रमस्तिद्युधिष्ठिर ४० ॥ इतिश्री
म०शांतिप०राजध०राष्ट्रगुप्त्यादिकथनेसप्तशतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदाराजासमर्थोऽपिकोशार्थीस्यान्महामते ॥ कथंप्रवर्तते
तदातन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ यथादेशंयथाकालंयथाबुद्धियथाबलम् ॥ अनुशिष्यात्प्रजाराजाधर्माधीतद्वितेरतः २ यथातासांचमन्येत
श्रेयआत्मनएवच ॥ तथाकर्माणिसर्वाणिराजाराष्ट्रेषुवर्तयेत् ३ मधुदोहंदुहेद्राष्ट्रंभ्रमराइवपादपम् ॥ वत्सापेक्षीदुहेचैवस्तनांश्चनविकुट्टयेत् ४ जलौकावत्पिवेद्राष्ट्रं
मृदुनैवनराधिपः ॥ व्याघ्रीवचहरेत्पुत्रान्संदशेन्नचपीडयेत् ५ यथाशल्यकवानाखुःपदंधूनयतेसदा ॥ अतीक्ष्णेनाभ्युपायेनतथाराष्ट्रं समापिवेत् ६ अल्पेनाल्पेन
देयेनवर्धमानंप्रदापयेत् ॥ ततोभूयस्ततोभूयःक्रमवृद्धिसमाचरेत् ७ दमयन्निवदम्यानिशश्वद्भारंविवर्धयेत् ८ मृदुपूर्वप्रयत्नेनपाशानभ्यवहारयेत् ८

॥७५॥

यदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ शर्यकवांस्तीक्ष्णतुंडाखुविशेषः सदिनिद्रितस्यमनुष्यस्यपादतलस्यंमांसमतीक्ष्णेनैवोपायेनभक्षयति शयानस्तुर्हृषद्वेदनयापदंकिंचिदूनयतेकंपयतेनतुतीव्रवेदन
याप्रबुद्धचत्राखुंनिवारयति तद्वद्राष्ट्रं समापिवेत् ६ प्रत्यदंशतमेनाधिकेनवांशेनवर्धमानंकरंप्रदापयन्प्रायमव्यस्यद्विदिकुर्यादित्याह अल्पेनेति ७ दम्यानिवत्सतरंजलानियथाक्रमेणदमयेत्तद्व
त्यजाधपीस्याह दमयन्निवेति अभ्यवहारयेद्वाहयेत् ८

सकृत्सद्यःपाशावकीर्णाःसंतो नभविष्यंतिमरिष्यंति यतोदुर्देमा अतउचितेनक्रमेणतेभोक्तव्यादम्याःप्रजाश्च ९ पुरुषंप्रतीत्यस्यप्रतिपुरुषमित्यर्थः १० ततोमुख्यद्वारा तामितरान् विवक्षिता
न्वोद्दिष्टान् ११ । १२ । १३ मद्यशालाः संदेशहराःकुट्टम्यः कुत्सितेनशीलेनवातिगच्छंतिषर्षिंसंतिवाकुशीलवाविटाः कितवाच्युतकाराश्चनिग्राह्याइत्याह पानेति १४ मद्रिकाः

॥७५॥

सकृत्पाशावकीर्णास्तेनभविष्यंतिदुर्दमाः ॥ उचितेनैवभोक्तव्यास्तेभविष्यंतियत्नतः ९ तस्मात्सर्वसमारंभोदुर्लभःपुरुषंप्रति ॥ यथामुख्यान्सांत्वयित्वाभोक्तव्य
इतरोजनः १० ततस्तान्भेदयित्वातुपरस्परविवक्षितान् ॥ भुंजीतसांत्वयंश्चैवयथासुखमयत्नतः ११ नचास्थानेनचाकालेकरास्तेभ्योनिपातयेत् ॥ आनुपू
र्व्येणसांत्वेनयथाकालंयथाविधि १२ उपायान्प्रब्रवीम्येतान्नमेमायाविवक्षिता ॥ अनुपायेनदमयन्प्रकोपयतिवाजिनः १३ पानागारनिवेशाश्चवेश्याःप्रापणिका
स्तथा ॥ कुशीलवाःसकितवायेचान्येकेचिदीदृशाः १४ नियम्याःसर्वएवैतेयेराष्ट्रस्योपघातकाः ॥ एतेराष्ट्रेऽभितिष्ठंतोबाधंतेमद्रिकाःप्रजाः १५ नकेनचिद्या
चितव्यःकश्चित्किंचिदनापदि ॥ इतिव्यवस्थामूतानांपुरस्तान्मनुनाकृता १६ सर्वतथाऽनुजीषेयुर्नकुर्युःकर्मचोदिह ॥ सर्वएवइमेलोकानभवेयुरसंशयम् १७
प्रभुर्नियमनेराजायएतान्ननियच्छति ॥ भुंक्तेसतस्यपापस्यचतुर्भागमितिश्रुतिः १८ भोक्तातस्यतुपापस्यसुकृतस्ययथातथा ॥ नियंतव्याःसदारान्नापापा
येस्युर्नराधिप १९ कृतपापस्त्वसौराजायएतान्ननियच्छति ॥ तथाकृतस्यधर्मस्यचतुर्भागमुपाश्रुते २० स्थानान्येतानिसंयम्यप्रसंगोभूतिनाशनः ॥
कामेप्रसक्तःपुरुषःकिमकार्यंविवर्जयेत् २१ मद्यमांसपरस्वानितथादाराधनानिच ॥ आहरेद्रागवशगस्तथाशास्त्रंप्रदर्शयेत् २२ आपद्येवतुयाचंतेयेषां
नास्तिपरिग्रहः ॥ दातव्यंधर्मतस्तेभ्यस्त्वनुक्रोशाद्भयान्नतु २३ मातेराष्ट्रेयाचनकाऽभूवन्माचापिदस्यवः ॥ एषांदातारएवैतेनैतेभूतस्यभावकाः २४
येभूतान्यनुगृह्णंतिवर्धयंतिचयेप्रजाः ॥ तेतेराष्ट्रेषुवर्ततांमाभूतानामभावकाः २५ दंड्यास्तेचमहाराजधनादानप्रयोजकाः ॥ प्रयोगंकारयेद्युस्तान्यथाव
लिकरांस्तथा २६ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंयच्चान्यत्किंचिदीदृशम् ॥ पुरुषैःकारयेत्कर्मवहृभिःकर्मभेदतः २७ नरश्चेत्कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंचाप्यनुष्ठितः ॥
संशयंलभतेकिंचित्तेनराजाविगर्हते २८ धनिनःपूजयेन्नित्यंपानाच्छादनभोजनैः ॥ वक्तव्याश्चानुगृह्णीध्वंप्रजाःसहमयेतिवै २९ अंगमेतन्महद्राज्येधमिनो
नामभारत ॥ ककुदंसर्वभूतानांधनस्थोनात्रसंशयः ३०

॥७५॥

धुरनुसरेयुःअन्यथादोषमाह नेति १७ । १८ । १९ तथानियच्छन्नितिशेषः २० स्थानानिमद्यादीनावहयमाणानांकिमकार्यंविवर्जयेदपितुसर्वसकार्यं कुर्यादेव २१ अकार्यमेवाह मद्येति
शास्त्रमाज्ञापदर्शयेत्प्रवर्तयेत् २२ आपद्येवननुशास्त्रादिनाअनापद्यपि २३ दातारआच्छेदारः २४ । २५ धन्येत्यधिकधनग्रहणंप्रयोजयंतोऽधिकारिणीदंभ्याःअन्येचाऽधिकारिण
स्तान्दयथावद्वलिकरानुद्दिश्यप्रयोगंकारयेयुः २६ बहुभिःकारयेदम्यथाकर्मभेदतःकर्मणोभेदोनाशःस्यादित्यर्थः २७ संशयंचोरेभ्योराजकीयेभ्योवाभयात् २८ । २९ । ३०

॥७५॥

म.भा.टी.
॥७६॥

११ । ३२ । ३३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ वनस्पतीमिति मूलफलंब्राह्मणानांस्वमित्थमभापुर
तोऽप्येतच्छिष्ट्युः १ ब्राह्मणापराधेनतैरपालनेन २ त्यागंराष्ट्रस्य ३ अहृत्याराष्ट्रंत्यजतोरान्नावृत्तिःकल्प्येतिमर्यादा नतुराजरथायलाभास्यजतस्तवपिदंयमित्यस्तीतिकस्मिन्नितिकाका
सूचयति ४ अतःपरंत्वंवृत्तिकल्पयसिनपुपूर्वमित्युपालंभे पूर्वपरोक्षंकर्तव्यंविस्मर्तव्यंश्रंतव्यमितितंप्रार्थयेदित्यर्थः ५ वृत्तिमात्रं कल्पयेदितिपरमतं भोगार्थंचिद्राष्ट्रंत्यजतितदाभोगैरपिनमं

शां.रा. १२
अ०
॥८९॥

प्राज्ञःशूरोधनस्थश्चस्वामीधार्मिकएवच ॥ तपस्वीसत्यवादीचबुद्धिर्माश्वापिरक्षति ३१ तस्मात्सर्वेषुभूतेषुप्रीतिमान्भवपार्थिव ॥ सत्यमार्जवमक्रोधमातृशंस्यं
चपालय ३२ एवंदंडंकोशंचमित्रंभूमिंचलप्स्यसि ॥ सत्यार्जवपरोराजन्मित्रकोशबलान्वितः ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्व
णिकोशसंचयप्रकारकथनेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ वनस्पतीन्भक्ष्यफलान्छिद्युर्विषयेतव ॥ ब्राह्मणानांमूलफलंधर्म
माहुर्मनीषिणः १ ब्राह्मणेभ्योऽतिरिक्तंभुंजीरन्नितरेजनाः ॥ नब्राह्मणापराधेनहरेदन्यःकथंचन २ विप्रश्चेत्यागमातिष्ठेदात्मार्येवृत्तिकर्षितः ॥ परिकल्प्या
स्यवृत्तिःस्यात्सदारस्यनराधिप ३ सचेन्नोपनिवर्तेतवाच्योब्राह्मणसंसदि ॥ कस्मिन्निदानीमर्यादामयंलोकःकरिष्यति ४ असंशयंनिवर्तेतनचेदक्षयत्यतः
परम् ॥ पूर्वपरोक्षंकर्तव्यमेतत्कैतेयशाश्वतम् ५ आदुरेतज्जनाब्रह्मन्नचैतच्छ्रद्धाम्यहम् ॥ निमंज्यश्चभवेद्भोगैरवृत्त्याचतदाचरेत् ६ कृषिगोरक्ष्यवाणिज्यंलो
कानामिहजीवनम् ॥ ऊर्ध्वंचैवत्रयीविद्यासाभूतान्भावयत्युत ७ तस्यांप्रपतमानायांयेस्युस्तत्परिपंथिनः ॥ दस्यवस्तद्वधायेहब्रह्माक्षत्रमथामृजत् ८ शत्रून्
जयप्रजारक्षयजस्वक्रतुभिर्नृप ॥ युध्यस्वसमरेवीरोभूत्वाकौरवनंदन ९ संरक्ष्यान्पालयेद्राजासराजाराजसत्तमः ॥ येकेचित्तात्ररक्षंतिरथोनास्तिकश्चन १०
सदैवराज्ञायोद्धव्यंसर्वलोकाद्युधिष्ठिर ॥ तस्माद्धेतोर्हिभुंजीतमनुष्यानेवमानवः ११ आंतरेभ्यःपरानरक्षन्परेभ्यःपुनरांतरान् ॥ परान्परेभ्यःस्वान्स्वेभ्यःसर्वा
न्पालयनिव्यदा १२ आत्मानंसर्वतोरक्षनराजनरक्षस्वमेदिनीम् ॥ आत्ममूलमिदंसर्वमाहुर्वैविदुषोजनाः १३ किच्छिद्रंकोऽनुसंगोमेकिंवास्त्यविनिपातितम् ॥
कुतोमामाश्रयेद्दोषइतिनित्यंविचिंतयेत् १४ अतीतदिवसेवृत्तंप्रशंसंतिनवापुनः ॥ गुप्तैश्चारैरनुमतैःपृथिवीमनुसारयेत् १५ जानीयुर्यदिमेवृत्तंप्रशंसंति
नवापुनः ॥ कच्चिद्रोचेज्जनपदेकच्चिद्राष्ट्रेचमेयशः १६ धर्मज्ञानांवृत्तिमतांसंग्रामेष्वपलायिनाम् ॥ राष्ट्रेतुयेऽनुजीवंतियेतुराज्ञोऽनुजीविनः १७ अमात्यानां
चसर्वेषामध्यस्थानांचसर्वशः ॥ यंचत्वाभिप्रशंसेत्युर्निदेयुरथवापुनः १८ सर्वान्सुपरिणीतास्तान्कारयेथायुधिष्ठिर ॥ एकांतेनहिसर्वेषानशक्यंतातरो
चितुम् ॥ मित्रामित्रमथोमध्यंसर्वभूतेषुभारत १९

ज्यः अहृत्याचेत्तदाहृत्याऽपिनमंज्यइत्याहाहुरिति

६ ऊर्ध्वस्वर्गं ७ । ८ । ९ । १० लोकाल्लोकहितार्थयोद्धव्यं बोद्धव्यमितिपाठेस्वपरचरित्रमितिशेषः उत्तराखंतुंजीतेत्यत्रयुंजीतेतिपाठः मनुष्याश्चारानितिचार्थः ११ स्वी
याआंतराबाह्याश्चपरस्माद्रक्ष्याः स्वीयाःबाह्यास्तुशुभ्योरक्ष्याइत्यर्थः १२ विदुषोविद्वांसः १३ संगोव्यसनस्येतिशेषः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ सुपरिणीतान्सकृतान् १९

॥७६॥

तुल्येषुकथमितरइतरंभुंजीतेतिप्रश्नः बलवानेवदुर्बलंभुंजीततुल्यास्वात्मानंरक्षेच्छलेनचउभुंजीतेत्युत्तरमाह तुल्येतिप्रिभिः २० । २१माकंडोदृष्टः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्व
णिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवंस्वाम्यादिप्रकृतिषट्कंनिकृष्यप्रकीर्णकान्धर्मान्वक्तुमुत्तथ्यमाधातृसंवादंवाभवे

युधिष्ठिरउवाच ॥ तुल्यबाहुवलानांचतुल्यानांचगुणैरपि ॥ कथंस्यादधिकःकश्चित्सचभुंजीतमानवान् २० ॥ भीष्मउवाच ॥ यच्चराह्यचरानयुरदंश्रान्दंष्ट्रिण
स्तथा ॥ आशीविषाइवकुद्धाभुजंगान्भुजगाइव २१ एतेभ्यश्चाप्रमतःस्यात्सदाशात्रोर्युधिष्ठिर ॥ भारुंडसदृशाह्येतेनिपतंतिप्रमादतः २२ कच्चित्तेवणिजोराष्ट्रे
नोद्विजंतिकरार्दिताः ॥ कृणितोबहुनाल्पेनकांतारकृतविश्रमाः २३ कच्चिल्लषिकराराष्ट्रंनजहत्यतिपीडिताः ॥ येवहंतिधुरंराज्ञातेभरंतीतरानपि २४ इतोदत्ते
नजीवंतिदेवाःपितृगणास्तथा ॥ मानुषोरगरक्षांसिवयांसिपशवस्तथा २५ एषातेराष्ट्रवृत्तिश्चराज्ञांगुप्तिश्चभारत ॥ एतमेवार्थमाश्रित्यभूयोवक्ष्यामिपांडव २६
इतिश्रीमहाभारतेशांतिप०राजध०राष्ट्रगुप्तौएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ यानंगिराःक्षत्रधर्मानुतथ्योब्रह्मवित्तमः ॥ मांधात्रेयौवना
श्वायप्रीतिमानभ्यभाषत १ सयथाऽनुशशासैनमुत्तथ्योब्रह्मवित्तमः ॥ तत्तेसर्वंप्रवक्ष्यामिनिखिलेनयुधिष्ठिर २ ॥ उत्तथ्यउवाच ॥ धर्मायराजाभवतिनकामकर
णायतु ॥ मांधातरितिजानीहिराजालोकस्यरक्षिता ३ राजाचरतिचेद्धर्मदेवत्वायैवकल्पते ॥ सचेदधर्मचरतिनरकायैवगच्छति ४ धर्मेतिष्ठंतिभूतानिधर्मोरा
जनितिष्ठति ॥ तंराजासाधुयःशास्तिसराजापृथिवीपतिः ५ राजापरमधर्मात्मालक्ष्मीवान्धर्मउच्यते ॥ देवाश्चगर्हीगच्छंतिधर्मोनास्तीतिचोच्यते ६ स्वध
र्मेवर्तमानानामर्थसिद्धिःप्रदश्यते ॥ तदेवमंगलंलोकःसर्वःसमनुवर्तते ७ उच्छिद्यतेधर्मवृत्तमधर्मोवर्ततेमहान् ॥ भयमाहुर्दिवारात्रयदापापोनवार्यते ८ ममेद
मितिनेवैतत्साधूनांतातधर्मतः ॥ नवैव्यवस्थाभवतियदापापोनवार्यते ९ नैवभार्यानपशवोक्षेत्रंननिवेशनम् ॥ संदश्येतमनुष्याणांयदापापवलंभवेत् ॥ देवाः
पूजानजानंतिनस्वधांपितरस्तदा १० नपूज्यतेह्यतिथयोयदापापोनवार्यते ॥ नवेदानऽधिगच्छंतिव्रतवंतोद्विजातयः ११ नयज्ञांस्तन्वतेविप्रायदा
पापोनवार्यते ॥ वृद्धानामिवसत्वानांमनोभवतिविह्वलम् १२ मनुष्याणामहाराजयदापापोनवार्यते ॥ उभौलोकावभिप्रेक्ष्यराजानमृषयःस्वयम् १३ असृजन्सु
महदूतमयंधर्मोभविष्यति ॥ यस्मिन्धर्मोविराजेततराजानंप्रचक्षते १४ यस्मिन्विलीयतेधर्मस्तंदेवावृषलंविदुः ॥ वृषोहिभगवान्धर्मोयस्तस्यकुरुतेह्वलम् ॥
वृषलंतंविदुर्देवास्तस्माद्धर्माविवर्धयेत् १५ धर्मेवर्धतिवर्धतिसर्वभूतानिसर्वदा ॥ तस्मिन्हसतिहीयंतेतस्माद्धर्मनलोपयेत् १६

वगीताचारमते यानंगिराहृत्यादिनाऽध्यायपंचकेन आंगिराअंगिरसः १ । २ । ३ । ४ । ५ देवाइति यदापापोनवार्यतेतदादेवतर्निदादयोदोषाःप्रवर्ततइतिसार्धत्रयम् ६ । ७ । ८ । ९ । १०
११ वृद्धानांश्लेणच्छिन्नदेहानाम् १२ । १३ धर्मोधर्मपालः १४ अलंवारणंछेदनमितियावत् तेनवृषंनुनातिच्छिनतीतिवृषलइतियोगोदर्शितः १५ । १६

धर्मपदस्यद्वेषाव्युत्पत्तिमाह धनादिति धनवाचीनांतोघनशब्दः अतोर्गस्यार्थान्मन्प्रत्ययेततोऽनलोपगुणो धनाद्विस्त्रवतीतिधर्मइत्यर्थः धनादितिपंचमतिधनंप्रापयितुंस्त्रवतिद्रवतिक्रपायतइ
तिल्यल्लोपेनेया धारणाद्वाधर्मःधृजोमन्प्रत्ययः सीमांतकरःव्यावृत्तापतावद्यातनाकरइत्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ अभित्रीभवतिवर्षते २२ असूयात्असूयातः लिंगव्यत्ययार्थः

धनात्स्त्रवतिधर्मोहिधारणाद्वेतिनिश्चयः ॥ अकार्याणांमनुष्येद्रससीमांतकरःस्मृतः १७ प्रभवार्थंहिभूतानांधर्मःसृष्टःस्वयंभुवा ॥ तस्मात्प्रवर्तयेद्धर्मप्रजाऽनुग्रह
कारणात् १८ तस्माद्द्विराजशार्दूलधर्मःश्रेष्ठतरःस्मृतः ॥ सराजायःप्रजाःशास्तिसाधुकृत्पुरुषर्षभ १९ कामक्रोधावनाद्व्यधर्ममेवानुपालय ॥ धर्मःश्रेयस्कर
तमोराज्ञाभरतसत्तम २० धर्मस्यब्राह्मणोयोनिस्तस्मात्तान्पूजयेत्सदा ॥ ब्राह्मणानांचमांघातःकुर्यात्कामानमत्सरी २१ तेषांह्यकामकरणाद्राज्ञःसंजायतेभयम् ॥
मित्राणिनचवर्षतेतथाऽमित्रीभवत्यपि २२ ब्राह्मणानांसदाऽसूयाद्बाल्याद्वैरोचनोवलिः ॥ अथास्माच्छीरपाकामद्याऽस्मिन्नासीत्प्रतापिनी २३ ततस्तस्माद
पाक्रम्यसाऽगच्छत्पाकशासनम् ॥ अथसोन्वतपत्पश्चाच्छ्रियंद्वापुरंदरे २४ एतत्फलमसूयायाअभिमानस्यवाक्मिभो ॥ तस्माद्बुध्यस्वमांघातर्मात्वांजह्यात्प्रता
पिनी २५ दर्पोनामश्रियःपुत्रोजज्ञेधर्मादितिश्रुतिः ॥ तेनदेवासुराराजत्रीताःसुबहवोव्ययम् २६ राजर्षयश्चबहवस्तथाबुध्यस्वपार्थिव ॥ राजामवतितंजिह्वा
दासस्तेनपराजितः २७ सयथादर्पसहितमधर्मनानुसेवते ॥ तथावर्तस्वमांघातश्चिरंचेत्स्थानुमिच्छसि २८ मत्तात्प्रमत्तात्पौगंडादुन्मत्ताच्चविशेषतः ॥
तदभ्यासादुपावर्तसंहितानांचसेवनात् २९ निगृहीतादमात्याच्चस्त्रीभ्यश्चैवविशेषतः ॥ पर्वताद्विषमादुर्गाद्विस्तितोश्वात्सरीसृपात् ३० एतेभ्योनित्ययुक्तः
स्यान्नक्तंचर्यांचवर्जयेत् ॥ अत्यागंचामिमानंचदंभक्रोधंचवर्जयेत् ३१ अविज्ञातासुचस्त्रीपुत्रीत्रासुस्वैरिणीषुच ॥ परमार्यासुकन्यासुनाचरेन्मैथुनंनृप ३२ कु
लेषुपापरक्षांसिजायंतेवर्णसंकरान् ॥ अपुमांसौगहीनाश्चस्थूलजिह्वाविचेतसः ३३ एतेचान्येचजायंतेयदाराजाप्रमाद्यति ॥ तस्माद्राज्ञाविशेषेणवर्तितव्यं
प्रजाहिते ३४ क्षत्रियस्यप्रमत्तस्यदोषःसंजायतेमहान् ॥ अधर्माःसंप्रवर्षतेप्रजासंकरकारकाः ३५ अशीतेविद्यतेशीतंशीतेशीतंनविद्यते ॥ अष्टधिरतिष्ठ
ष्टिश्चव्याधिश्चाप्याविशेत्प्रजाः ३६ नक्षत्राण्युपतिष्ठंतिग्रहाघोरास्तथागते ॥ उत्पाताश्चात्रदृश्यंतेबहवोराजनाशनाः ३७ अरक्षितात्मायोराजाप्रजाश्चा
पिनरक्षति ॥ प्रजाश्चतस्यक्षीयंतेततःसोऽनुविनश्यति ३८ द्वावाददातेह्येकस्यद्वयोःसुबहवोऽपरे ॥ कुमार्यःसंप्रलुप्यंतेतदादुर्नृपदूषणम् ३९

असूययाअततिसततंवर्ततइतिवाअसूयात् १३ । १४ । १५ अधर्मादितिच्छेदः १६ तंदर्पे २७ । २८ पौगंडाद्बालकादज्ञादित्यर्थः पापंदादितिपुरुषःपाठः मत्तादिभ्यउपावर्तपरावृत्तिमज
तदभ्यासात्सहपरिचयात् संहितानांभिलितानांचतेपासेवनाच्चसुतरामुपावर्तंत्यर्थः २९ । ३० अत्यागंबद्रमुद्विस्ताम् ३१ । ३२ अपुमांसःस्त्रीनाः स्थूलजिह्वामूकाः ३३ । ३४ । ३५
३६ नक्षत्राणिधूमकेत्वादयः ३७ । ३८ एकस्यधनंद्वावाददातेआच्छिद्यच्छद्गीतः ३९

४० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजध० नीलकंठीयेभारतमावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ अ ॥ कालेति १ वस्त्राणांशुक्लानांशोधयितुंरंगमविचार्यमलमात्रंदूरीकर्तुं २ द्विजानांमध्वेयःकश्चि
च्छूद्रोवानानाकर्मस्वस्थितः स्वकर्मच्युतोमूढः रजकगुल्फइत्यर्थः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अग्नित्रेतागार्हपत्यदक्षिणाऽयाहवनीयाखंयवद्वित्रयं त्रयीःऋग्यजुःसामवेदाः ८ । ९ । १० । ११ अब
ममेदमितिनैकस्यमनुष्येष्ववतिष्ठति ॥ त्यक्त्वाधर्मयदाराजाप्रमादमनुतिष्ठति ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजध० उत्तथ्यगीतासुनवतितमोऽ
ध्यायः ॥ ९० ॥ अ ॥ उत्तथ्यउवाच ॥ कालवर्षांचपर्जन्योधर्मचारीचपार्थिवः ॥ संपद्यदेषाभवतिसाविभर्तिसुखंप्रजाः १ योनजानातिहर्तुंवावस्त्राणांरज
कोमलम् ॥ रक्तानांवाशोधयितुंयथानास्तिथैवसः २ एवमेतद्विजेद्राणांक्षत्रियाणांविशांतथा ॥ शूद्रश्चतुर्थोवर्णानानानाकर्मस्वस्थितः ३ कर्मशूद्रेऽपिर्वै
श्येदंडनीतिश्चराजनि ॥ ब्रह्मचर्यंतपोमंत्राःसत्यंचापिद्विजातिषु ४ तेषांयःक्षत्रियोवेदस्त्राणामिवशोधनम् ॥ शीलदोषान्विनिर्हर्तुंसपितासप्रजापतिः ५ क
तंत्रेताद्वापरंचकलिश्चभरतर्षभ ॥ राजवृत्तानिसर्वाणिराजैवयुगमुच्यते ६ चातुर्वर्ण्यंतथावेदाश्चातुराश्रम्यमेवच ॥ सर्वंप्रमुह्यतेह्यतद्यदाराजाप्रमाद्यति ७ अ
ग्नित्रेतात्रयीविद्यायज्ञाश्चसहदक्षिणाः ॥ सर्वेएवप्रमाद्यंतियदाराजाप्रमाद्यति ८ राजैवकर्ताभूतानांराजैवचविनाशकः ॥ धर्मात्मायःसकर्तास्यादधर्मात्माविना
शकः ९ राज्ञोभार्याश्चपुत्राश्चर्षाधवाःसुहृदस्तथा ॥ समेत्यसर्वेशोचंतियदाराजाप्रमाद्यति १० हास्तिनोऽश्वाश्चगावश्चाप्युष्ट्राश्चतरगर्दभाः ॥ अधर्मभूतेनृपतौ
सर्वेसीदंतितजंतवः ११ दुर्बलार्थंबलसृष्टंधात्रामांघातरुच्यते ॥ अबलंतुमहद्भूतंयस्मिन्सर्वंप्रतिष्ठितम् १२ यच्चभूतंसंभजतेयेचभूतास्तदन्वयाः ॥ अधर्मस्थे
हिनृपतौसर्वेशोचंतिपार्थिव १३ दुर्बलस्यचयश्चक्षुर्मुनेराशीविषस्यच ॥ अविषह्यतमंमन्येमास्मदुर्बलमासदः १४ दुर्बलांस्तातबुध्येथानित्यमेवाविमानितान्
मात्वादुर्बलचक्षुषिप्रदहेयुःसर्वाधवम् १५ नहिदुर्बलदग्धस्यकुलेकिंचित्प्ररोहति ॥ आमूलंनिर्दहंत्येवमास्मदुर्बलमासदः १६ अबलंवैवलाच्छ्रेयोयच्चातिबलव
द्बलम् ॥ बलस्याबलदग्धस्यनकिंचिदवशिष्यते १७ विमानितोहतःकुष्ठस्त्रातारंचेन्नविंदति ॥ अमानुषकृतस्तत्रदंडोहांतिनराधिपम् १८ मास्मतातरणे
स्थिक्वाभुंजीथादुर्बलंजनम् ॥ मात्वादुर्बलचक्षुषिदहंत्वग्निरिवाशयम् १९ यानिमिथ्याभिशस्तानांपतंत्यश्रूणिरोदताम् ॥ तानिपुत्रान्पशून्प्रतितेषामिथ्या
भिशंसनात् २० यदिनात्मनिपुत्रेषुनचेत्पौत्रेषुनपृषु ॥ नहिपापंकृतंकर्मसद्यःफलतिगौरिव २१ यत्राबलोवध्यमानस्त्रातारंनाधिगच्छति ॥ महान्देवकृत
स्तत्रदंडःपततिदारुणः २२ युक्तायदाजानपदाभिक्षंतंब्राह्मणाइव ॥ अर्भाक्षंगंभिक्षुरूपेणराजानंप्रतितादृशाः २३ राज्ञोयदाजनपदेवहवोराजपूरुषाः ॥
अनयेनोपवर्ततेतद्राज्ञःकिल्बिषमंहत् २४ यदायुक्तयानयेदर्थान्कामादर्थवशेनवा ॥ कृपणंयाचमानानांतद्राज्ञोवैशसंमहत् २५

हंतु अबलस्यपालनान्महत्पुण्यमपालनाच्चमहत्पापमित्यर्थः १२ भूतंदुर्बलंसंभजतेऽत्रादिनासेवते तदन्वयादापृसंबंधिनः १३ अबलंतुमहद्भूतमित्येतद्विद्विषोति दुर्बलस्येत्यादिना १४ । १५
१६ । १७ । १८ रणेस्थित्वापतिपक्षीसूयभुंजीयाःकरादानेन १९ । २० यथात्मनिफलंपापंनफलतितर्हिपुत्रादिफलति ननुसद्यःफलतीत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४ नयेदपहरेत् २५

वाग्मोदातुः १० । १८ । १९ ॥ इतिशांति० रा०नी०मा० द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ॥ यत्रराष्ट्रेप्रणयतेआरोपयति बलवतरोराजा १ तराजानमनुवर्तते २ प्रकृतिःस्वधर्मः विषमःकुर्मार्गः ३ । ३ जितानामापन्नानांजितानांस्वस्थानां १ कृतकल्याणं प्रागुपकारं कृतवन्तम् ६ शक्तौ सुखमनुभवत् आपदि तु करणं आपन्निवारणं कर्मकुर्यात् । 'करणहेतुकर्मणोः' इति मे

अथमानयितुर्दाम्नःश्लक्ष्णस्यवशवर्तिनः ॥ व्यसनंस्वमिवोत्पन्नंविजिघांसंतिमानवाः १७ यस्यनास्तिगुरुर्धर्मेनचान्यानपिपृच्छति ॥ सुखतंत्रोऽर्थलाभेषुन चिरंसुखमश्नुते १८ गुरुप्रधानोधर्मेषुस्वयमर्थानवेक्षिता ॥ धर्मप्रधानोलाभेषुसचिरंसुखमश्नुते १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप०राज०वामदेवगीतासुद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वामदेवउवाच ॥ यत्राधर्मप्रणयतेदुर्बलेबलवत्तरः ॥ तां वृत्तिमुपजीवति ये भवंति तदन्वयाः १ राजानमनुवर्तते तं पापाभिप्रवर्तकम् ॥ अविनीतमनुष्यं तत्क्षिप्रं राष्ट्रं विनश्यति २ यद्वृत्तमुपजीवति प्रकृतिस्थस्य मानवाः ॥ तदेव विषमस्थस्य स्वजनोऽपि न मृष्यते ३ साहसप्रकृतिर्यत्र किंचिदुल्बणमाचरेत् ॥ अज्ञास्त्रलक्षणो राजा क्षिप्रमेव विनश्यति ४ योऽत्यंताचरितां वृत्तिं क्षत्रियो नानुवर्तते ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ५ द्विपंतं कृतकल्याणं गृहीत्वानृपतिरणे ॥ यो न मानयते द्वेषात्क्षत्रधर्मादपैतिसः ६ शक्तः स्यात्सुखो राजा कुर्यात्करणमापदि ॥ प्रियो भवति भूतानां न च विभ्रश्यते श्रियः ७ अप्रियं यस्य कुर्वीत भूयस्तस्य प्रियं चरेत् ॥ नचिरेण प्रियः स स्याद्योऽप्रियः प्रियमाचरेत् ८ मृषावादे परिहरेत्कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ नकामान्नचसंभ्राजद्वेषाद्धर्ममुत्सृजेत् ९ नापत्रपेतप्रश्रेषुनाविभाव्यांगिरंसृजेत् ॥ नत्वरेतनचासूयेतथासंगृह्यते परः १० प्रियेनातिभृशं हृष्येदप्रियेनचसंज्वरेत् ॥ नतप्येदर्थकृच्छ्रेषु प्रजाहितमनुस्मरन् ११ यः प्रियं कुरुते नित्यं गुणतो वसुधाधिपः ॥ तस्य कर्माणि सिद्धयंति न च संत्यज्यते श्रिया १२ निवृत्तं प्रतिकूलेषु वर्तमानमनुप्रिये ॥ भक्तं भजेत नृपतिः सदैव सुसमाहितः १३ अप्रकीर्णो द्वियग्राममत्यंतानुगतं शुचिं ॥ शक्तं चैवानुरक्तं च युंज्यान्महतिकर्मणि १४ एवमेतैर्गुणैर्युक्तो योऽनुरज्यति भूमिपम् ॥ भर्तुरर्थेष्वप्रमत्तं नियुंज्यादर्थकर्मणि १५ मूढमैद्रियकं लुब्धमनार्यचरितं शठम् ॥ अनतीतोपघं हिंस्रं दुर्बुद्धिमबहुश्रुतम् १६ त्यक्तो दातं मद्यरतं यूतस्त्रीमृगयापरम् ॥ कार्ये महति युंजानो हीयते नृपतिः श्रिया १७ रक्षितात्मा च यो राजारक्ष्यान्यश्चानुरक्षति ॥ प्रजाश्च तस्य वर्धते भुवंच महदश्नुते १८ येकेचिद्भूमिपतयः सर्वास्तानन्ववेक्षयेत् ॥ सुहृद्भिरनभिरुयातैस्तेन राजाऽतिरिच्यते १९ अपकृत्य बलस्थस्य दूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ॥ श्येनाभिपतनैरेते निपतंति प्रमाद्यतः २० दृढमूलस्त्वदुष्टात्मा विदित्वा बलमात्मनः ॥ अबलानभियुंजीत न तु ये बलवतराः २१

दिनी ७ अप्रियमिति उपकृतः शत्रुग्रेऽप्युपकरिष्यत्येवेत्यर्थः ८ । ९ नापत्रपेतन्यायनिष्ठुरमुत्तरंदद्यात् अविभाव्यामगंधीरां अमीतिपाठेदूषणार्हा १० । ११ प्रियं भूत्यादीनां १२ । १३ । १४ एतैर्निवृत्तमिति श्लोकद्वयोक्तैर्योऽनुरज्यत्यनुरंजयति तं नियुंज्यात् भूमिपः १५ । १६ त्यक्तो दातं मुदा र्कर्मत्यागिनम् १७ महत्पदम् १८ सुहृद्भिरश्चरैः अनभिरुयातैः स्वेषां परेषां चाविदितैः १९ । २० । २१

२२ मरणांतमपीदंपालनमनामर्थकुशलमेवस्वर्गहेतुत्वादित्यर्थः २३ रक्षाधिकरणं दुर्गादि सुखं सुखप्रदानं २४ गुणानि सुरक्षितानि २५ एकेन राज्ञा तेषु दुर्गाद्यधिष्ठातृषु पंचसु २६ । २७ ज्ञानमिदं ममनिःश्रेयसमिति यज्ज्ञानंतत् २८ अर्थकामस्य सख्युः प्रातिकूल्याद्वेषात् शृणोति तच्छुभ्यः सकाशात् २९ अग्रान्यैर्बुद्धिमद्भिः वृत्तिलाभोपायं ३० । ३१ मुख्यानिति गांधकार्य

विक्रमेण महीलब्ध्वा प्रजाधर्मेण पालयेत् ॥ आहवेनिधनं कुर्याद्राजा धर्मपरायणः २२ मरणांतमिदं सर्वं नेह किंचिदनामयम् ॥ तस्माद्धर्मे स्थितो राजा प्रजाधर्मेण पालयेत् २३ रक्षाधिकरणं युद्धं तथा धर्मानुशासनम् ॥ मंत्रचिंतासुखं काले पंचभिर्वर्धते मही २४ एतानियस्य गुणानि सराजाराजसतम ॥ सततं वर्तमानोऽत्र राजा धत्ते महीमिमां २५ नैतान्येकेन शक्यानि सातत्येनानुवीक्षितम् ॥ तेषु सर्वं प्रतिष्ठाप्य राजा भुंक्ते चिरं महीम् २६ दातारं संविभक्तारं मार्दवोपगतं शुचिम् ॥ असंत्यक्तमनुष्यं च तं जनाः कुर्वते नृपम् २७ यस्तु निःश्रेयसं श्रुत्वा ज्ञानं तत्प्रतिपद्यते ॥ आत्मनो मतमुत्सृज्य तं लोकोऽनुविधीयते २८ योऽर्थकामस्य वचनं प्राति कूल्यान्न मृष्यते ॥ शृणोति प्रतिकूलानि सर्वदा विमना इव २९ अग्रान्यचरितां वृत्तियो न मेवेत नित्यदा ॥ जितानामजितानां च क्षत्रधर्मादपैतिसः ३० निवृत्तादमात्याच्च स्त्रीभ्यश्चैव विशेषतः ॥ पर्वताद्विषमाहर्गाद्धस्तिनोऽश्वात्सरीमृपात् ॥ एतेभ्यो नित्ययुक्तः स नरक्षेदात्मानमेव तु ३१ मुख्यानमात्यान्यो हित्वानिहीनां कुरुते प्रियान् ॥ स वै व्यसनमासाद्य गाधमार्तो न विंदति ३२ यः कल्याणगुणान् ज्ञातीन् प्रद्वेषात्त्रोबुभूषति ॥ अदृढात्मा दृढक्रोधः स मृत्योर्वसतेऽतिके ३३ अथ योगुणसंपन्नान् हृदयस्य प्रियानपि ॥ प्रियेण कुरुते वश्यांश्चिरं यशसितिष्ठति ३४ नाकाले प्रणयेदर्थान्ना प्रिये जातु संज्वरेत् ॥ प्रियेनातिभृशं तुष्येयुं जीतारोग्यकर्मणि ३५ केवाऽनुरक्ताराजानः केभयात्समुपाश्रिताः ॥ मध्यस्थदोषाः केचैषामिति नित्यं विचिंतयेत् ३६ नजातु बलवान्भूत्वा दुर्बले विश्वसेत्कचित् ॥ भारुंडसदृशा ह्येते निपतंति प्रमाद्यतः ३७ अपि सर्वगुणैर्युक्तं भर्तारं प्रियवादिनम् ॥ अभिदृष्ट्यातिपापात्मानतस्माद्विश्वसेज्जनात् ३८ एवं राजोपनिषदं ययातिः स्माह नाहुषः ॥ मनुष्यविषये युक्तो हंति शत्रून्नुत्तमान् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजधर्मा० वामदेवगीतासुत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वामदेवउवाच ॥ अयुद्धेनैव विजयं वर्धयेद्दसुधाधिपः ॥ जघन्यमाहुर्विजयं युद्धेन च नराधिप १ नचाप्यलब्धं लिप्सेत मूलेनातिदृढेति ॥ नहिदुर्बलमूलस्य राज्ञोलाभो विधीयते २ यस्य स्फीतो जनपदः संपन्नप्रियराजकः ॥ संतुष्टपुष्टसचिवो दृढमूलः स पार्थिवः ३ यस्य योधाः सुसंतुष्टाः सांत्विताः सूपधास्थिताः ॥ अल्पेनापि स दंडेन महीजयति पार्थिवः ४ पौरजानपदायस्य भूतेषु च दयालवः ॥ स धनाधान्यवंतश्च दृढमूलः स पार्थिवः ५ प्रतापकालमधिकं यदा मन्येत चात्मनः ॥ तदालिप्सेत मेधावी परभूमिधनान्युत ६

स्यांतं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ राजोपनिषदं राजारहस्यविद्यां ३९ ॥ इतिशांतिप०रा०नी०मारत० त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ अयुद्धेनेति १ नातिदृढेन नतिदृढे २ दृढमूलत्वस्य लक्षणमाह यस्येति ३ सुपधाः परवचनास्तत्रस्थितानिष्ठावंतः दंडेनसेन्येत् ४ । ५ लिप्सेत विजिगीषेत ६

७।८।९।१० कृत्यशेषेणपरकृत्यैकात्स्न्येननसमापयेत्समापितेतुपरोऽवमन्यतेस्वस्यधृतापीप्रवतीत्यर्थः ११। १२ नृपोवतुमनाः १२ ॥ ॥ इतिशांतिप० रा० नी० भा० चतुर्नैवति

तमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ७ ॥ वामदेवगीतासमाप्ता ॥ यस्यस्वाम्याद्याःसप्तप्रकृतयोदृक्काःसपरमर्हीलिप्सेतेत्युक्तंतत्रयोजिगीषतेजेतुमिच्छतितस्यविजयेविषयेविजयनिमित्तंकोऽनुष्ठेयोधर्मइ
भोगेपूदयमानस्यभूतेषुचदयावतः ॥ वर्धतेत्वरमाणस्यविषयोरक्षितात्मनः ७ तक्षेदात्मानमेवंसवनंपरशुनायथा ॥ यःसम्यग्वर्तमानेपुस्वेपुमिध्या
प्रवर्तते ८ नैवद्विषंतोहीयंतेराज्ञानित्यमनिघ्नतः ॥ क्रोधंनिहंतुंयोवेदतस्यद्वेषानविद्यते ९ यदार्यजनविद्विष्टंकर्मतत्राचरेद्बुधः ॥ यत्कल्याणमभिध्यायेत्तत्रा
त्मानंनियोजयेत् १० नैवमन्येवजानंतिनात्मनापरितप्यते ॥ कृत्यशेषेणयोरजासुखान्यनुबुधुषति ११ इदंनृत्तमनुष्येषुवर्ततेयोमहीपतिः ॥ उभौलोकौ
विनिर्जित्यविजयेसंप्रतिष्ठते १२ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तोवामदेवेनसर्वतच्छतवाचूपः ॥ तथाकुर्वस्त्वमप्येतौलोकौजेतानसंशयः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिप०राजध० वामदेवगीतासुचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयोविजिगीषेतक्षत्रियःक्षत्रियंयुधि ॥ कस्तस्यविजयेष
मोह्येतंपृष्टोब्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ससहायोऽसहायोवाराप्रमागम्यभूमिपः ॥ ब्रूयादहंवोराजेतिरक्षिष्यामिचवःसदा २ ममधर्मबलिदत्तकिंवामांप्रति
पत्स्यथ ॥ तेचेत्तमागतंतत्रवृणुयुःकुशलंभवेत् ३ तेचेदक्षत्रियांसंतोविरुध्येरन्कथंचन ॥ सर्वोपायैर्नियंतव्याविकर्मस्थानराधिप ४ अशस्त्रक्षत्रियंमत्वाशस्त्रं
गृह्णात्यथापरः ॥ त्राणायाप्यसमर्थंमन्यमानमतीवच ५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अथयःक्षत्रियोराजाक्षत्रियंप्रत्युपाव्रजेत् ॥ कथंसंप्रतियोद्धव्यस्तन्मेब्रूहिपि
तामह ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ नैवासन्नद्धकवचोयोद्धव्यःक्षत्रियोरणे ॥ एकएकेनवाच्यश्चविसृजेतिक्षिपामिच ७ सचेत्सन्नद्धआगच्छेत्सन्नद्धव्यंततोभवेत् ॥
सचेत्ससैन्यआगच्छेत्ससैन्यस्तमथाह्वयेत् ८ सचेन्निकृत्यायुद्धचेतनिकृत्याप्रतियोधयेत् ॥ अथचेद्धर्मतोयुद्धचेद्धर्मणैवनिवारयेत् ९ नाश्वेनरथिनंयायादुदि
याद्रथिनंरथी ॥ व्यसनेनप्रवर्तव्यंनभीतायजितायच १० इषुलिप्तोनकर्णीस्यादसतामेतदायुधम् ॥ यथार्थमेवयोद्धव्यंनकुद्धचेतजिघांसतः ११ साधूनांतुय
दाभेदात्साधुश्चेद्व्यसनीभवेत् ॥ निष्प्राणोनाभिहंतव्योनानपत्यःकथंचन १२ भग्नशस्त्रोविपन्नश्चकृतज्योहतवाहनः ॥ चिकित्स्यःस्यात्स्वविषयेप्राप्योवास्व
गृहेभवेत् १३ निर्व्रणश्चसमोक्तव्यएषधर्मःसनातनः ॥ तस्माद्धर्मणयोद्धव्यमितिस्वायंभुवोऽब्रवीत् १४ सत्सुनित्यःसतांधर्मस्तमास्थायननाशयेत् ॥ योवै
जयत्यधर्मणक्षत्रियोधर्मसंगरः १५ आत्मानमात्मनाहंतिपापोनिकृतिर्जीवनः ॥ कर्मचैतदसाधूनामसाधून्साधुनाजयेत् १६

तिपृच्छति अथेति १ जिगीषुद्विविधःअनुपस्थितपरिपंथी उपस्थितपरिपंथीच तत्राच्यस्यधर्ममाह ससहायइति योऽकस्माद्राष्ट्रंपरकीयमागत्याऽहंवोरक्षिष्यामीत्यादिवृथात्सआयोविजिगीष
माणइत्यर्थः २। ३ अशस्त्रमिति त्राणायाप्यसमर्थंपरंचातीवमन्यमानंक्षत्रियमशस्त्रंज्ञात्वाऽपरोहीनोऽपिशस्त्रंगृह्णात्यतःशस्त्रबलेनैवजितान्प्राप्तादीनुल्लंघ्यतत्तदधिपतिमुलेस्थातव्यं जितंराष्ट्रं
सामादिनावशीकर्तव्यमितिशेषः ५। ६। ७। ८। ९। १० लिप्तोविपदिग्धःइषुर्महान्बाणः कर्णीकःशुभ्रःप्रतीपकंठकोबाणः ११। १२। १३। १४। १५। पृत्तिकृत्याजयरूपं असाधूनापि १६

॥८०॥

॥८०॥

१०। १८। १९। २० महादृतिर्महांश्वर्मकोशःआध्यातोवायुनापूरितइवातिपुष्टः सुकृतेसत्कर्मणि २१। २२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मोनुशासनपर्वणिनीलकंठीयेमारतभावदीपे
पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नाधर्मणेति १। २। ३ विप्रणयेदासोऽस्मीतिवदेतिवंशिलयेत् ततःसंवत्सरादूर्ध्वसंपवाऽष्टुवन्नपिततोजातोऽजेतुःपुत्रएवमवेत्ततश्चमो
क्तव्यइत्यर्थः ४ विक्रमाहृताकन्यात्वमस्मान्पुण्येवितान्यंचेतिप्रष्टव्याऽन्यार्थिनीनस्थाप्येतिभावः ५ सहसानिकृत्याआहृतंदासदास्यादिकंवत्सरातिप्रत्यर्पणीयंतदास्वीयमेवतस्मैदत्तंभवति ६

धर्मणनिधनंश्रेयोनजयःपापकर्मणा ॥ नाधर्मश्चरितोराजन्सद्यःफलतिगौरिव १७ मूलानिचप्रशाखाश्चदहनसमधिगच्छति ॥ पापेनकर्मणावित्तंलब्ध्वापापः
प्रहृष्यति १८ सर्वधर्मानःस्तेयेनपापःपापेप्रसज्जति ॥ नधर्मोस्तीतिमन्वानःशुचीनवहसन्निव १९ अश्रद्धधानश्चभवेद्विनाशमुपगच्छति ॥ संबद्धोवारुणैः
पाशैरमर्त्यैइवमन्यते २० महादृतिरिवाध्मातःसुकृतेनैववर्तते ॥ ततःसमूलोहियतेनदीकूलादिवद्रुमः २१ अथैनमभिनिंदंतिभिन्नकुंभमिवाश्मानि ॥ तस्माद्ध
र्मणविजयंकोशल्लिप्सेतभूमिपः २२ ॥ इतिश्रीम०शां०रा० विजिगीषमाणवृत्तेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ भीष्मउवाच ॥ नाधर्मणमर्हीजेतुंलिप्सेतजगती
पतिः ॥ अधर्मविजयंलब्ध्वाकोऽनुमन्येतभूमिपः १ अधर्मयुक्तोविजयोह्यधुवोऽस्वर्ग्येषुवच ॥ सादयत्येषराजानंमर्हीचभरतर्षभ २ विशीर्णकवचंचैवतवास्मीति
चवादिनम् ॥ कृतांजलिंन्यस्तशस्त्रंगृहीत्वानविर्हिसयेत् ३ बलेनविजितोयश्चनतंयुध्येतभूमिपः ॥ संवत्सरंविप्रणयेत्तस्माज्जातःपुनर्भवेत् ४ नार्वाक्संवत्सरात्क
न्याप्रष्टव्याविक्रमाहृता ॥ एवमेवधनंसर्वयच्चान्यत्सहसाऽऽहृतं ५ नमुवध्यधनंतिष्ठेत्पिवेयुर्ब्राह्मणाःपयः ॥ युंजीरन्नप्यनडुहःक्षंतव्यंवातदाभवेत् ६ राज्ञाराजैवयो
द्धव्यस्तथाधर्मोविधीयते ॥ नान्योराजानमभ्यस्येदराजन्यःकथंचन ७ अनीकयोःसंहतयोर्यदीयाद्ब्राह्मणोतरा ॥ शांतिमिच्छन्नुभयतोनयोद्धव्यंतदाभवेत् ८ म
र्यादांशाश्वर्तीभिद्याद्ब्राह्मणंयोभिलंघयेत् ॥ अथचेल्लेघयेदेवमर्यादांक्षत्रियब्रुवः ९ असंख्येयस्तदूर्ध्वस्यादनादेयश्चसंसदि ॥ यस्तुधर्मविलोपेनमर्यादाभेदेनेनच
१० तांवृत्तिनानुवर्तंतविजिगीषुर्महीपतिः ॥ धर्मलब्धाद्विजयाल्लाभःकोऽन्याधिकोभवेत् ११ सहसाज्जार्यभूतानिक्षिप्रमेवप्रसादयेत् ॥ सांत्वेनभोगदानेनसरा
ज्ञांपरमोनयः १२ भुज्यमानाह्ययोगेनस्वराष्ट्रादभितापिताः ॥ अमित्रास्तमुपासीरन्व्यसनौघप्रतीक्षिणः १३ अमित्रोपग्रहंचास्यतेकुर्युःक्षिप्रमापदि ॥ संतुष्टाः
सर्वतोराजनराजव्यसनकांक्षिणः १४ नामित्रोविनिकर्तव्योनातिच्छेद्यःकथंचन ॥ जीवितंह्यप्यतिच्छिन्नःसंत्यजेच्चकदाचन १५ अल्पेनापिचसंयुक्तस्तुष्य
व्येवनराधिपः ॥ शुद्धंजीवितमेवापितादृशोबहुमन्यते १६ यस्यस्फीतोजनपदःसंपन्नःप्रियराजकः ॥ संतुष्टुष्यसचिवोदृढमूलःसपार्थिवः १७

२८

वध्याश्वोरादयःतद्धनंतिष्ठेदपितुव्ययितव्यमेव वधयोऽप्यश्वोरश्चेतदांसंतर्ष्य पूर्ववत्तद्धनंप्रतिदेयमित्यर्थः ६ अभ्यस्येदामिषुलंशस्त्रांक्षिपेत् ७। ८ क्षत्रियब्रुवःक्षत्रियाधमः।
९ असंख्येयःक्षत्रियेषुनगणनीयः जातिबाह्यःकर्तव्यइत्यर्थः १०। ११ अनार्यभूतानिजयादीनिकृत्वाप्रसादयेत् १२ अयोगेनासांत्वेन १३ अमित्रोपग्रहंचास्यतेकुर्युःतेबलाद्
जयमानाः १४ विनिकर्तव्योऽनिकृत्यावंचचितव्यः १५। १६। १७

११ यश्चान्योक्षत्रियोऽपि युध्यते नरस्तस्याप्ययं यज्ञोऽस्ति यश्चान्यो विद्यते न वहति पाठेयो यस्मात् अन्यो यज्ञो वो युष्माकं क्षत्रियाणां न विद्यत इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निशिताः
 अनेन क्रतुभिर्मुख्यैर्नेष्टं नापि द्विजातयः ॥ तर्पिता विधिवच्छक्रसोऽयं कस्मादतीव माम् ११ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ एतस्य विततस्तात सुदेवस्य बभूवह ॥ संग्राम
 यज्ञः सुमहान्यश्चान्यो युद्धघतेनरः १२ सन्नद्धो दीक्षितः सर्वो योधः प्राप्य च मूसुखम् ॥ युद्धयज्ञाधिकारस्थो भवतीति विनिश्चयः १३ ॥ ॥ अंबरीष उवाच ॥ ॥
 कानियज्ञे हवींष्यस्मिन्किमाज्यं काचदक्षिणा ॥ ऋत्विजश्चात्रके प्रोक्तास्तन्मे ब्रूहि शतक्रतो १४ ॥ ॥ इंद्र उवाच ॥ ॥ ऋत्विजः कुंजरास्तत्र वाजिनोऽध्वर्यवस्त
 था ॥ हवींषि परमांसानि रुधिरं त्वाज्यमुच्यते १५ शृगालमृगकाकोलाः सदस्यास्तत्र पत्रिणः ॥ आज्यशेषं पिबंत्येते हविः प्राश्रंति चाध्वरे १६ प्रासतो मरसंघाताः
 खड्गशक्तिपरश्वधाः ॥ ज्वलंतो निशिताः पीताः सुचस्तस्याधसत्रिणः १७ चापवेगायतस्तीक्ष्णः परकायावभेदनः ॥ ऋजुः सुनिशितः पीतः सायकश्च सुवो महान्
 १८ द्वीपि चर्मावनद्धश्चनागदंतकृतत्सरुः ॥ हस्तिहस्तधरः खड्गः स्फिग्भवेत्स्यसंयुगे १९ ज्वलितो निशितैः प्रासशक्त्यृष्टिसपरश्वधैः ॥ शैक्याय समयैस्तीक्ष्णैरभि
 घातो भवेद्भु २० संख्यासमयविस्तीर्णमभिजातोद्भवंबहु ॥ आवेगाद्यच्च रुधिरं संग्रामे स्रवते भुवि २१ साऽस्य पूर्णाहुतिर्होमसमृद्धा सर्वकामयुक् ॥ छिंधिभिंधीति
 यः शब्दः श्रूयते वाहिनीमुखे २२ सामानिसामगास्तस्य गायंति यमसादने ॥ हविर्धानं तु तस्याहुः परेषां वाहिनीमुखम् २३ कुंजराणां हयानां च वार्मिणां च समुच्चयः ॥
 अग्निः श्येनचितो नाम स च यज्ञे विधीयते २४ उत्तिष्ठते कबंधोऽत्र सहस्रे निहते तु यः ॥ स यूपस्तस्य शूरस्य खादिरोष्ठास्त्रिरुच्यते २५ इडोपहृताः श्रोशंति कुंजरास्त्वं कुशो
 रिताः ॥ व्याघुष्टतलनादेन वषट्कारेण पार्थिव २६ उद्गाता तत्र संग्रामे त्रिसामाहुर्दुर्भितृष ॥ ब्रह्मस्वेहियमाणेतु त्यक्त्वा युद्धे प्रियां तनुम् २७ आत्मानं यूपमुत्सृ
 ज्यस यज्ञोऽनंतदक्षिणः ॥ भर्तुरर्थे च यः शूरो विक्रमेद्वाहिनीमुखे २८ नभयाद्दिनिवर्तेत तस्य लोकायथामम ॥ नीलचर्मावृतैः खड्गैर्वाहुभिः परिघोपमैः २९ यस्य वे
 दिरुपस्तीर्णा तस्य लोकायथामम ॥ यस्तु नापेक्षते कंचित्सहायं विजये स्थितः ३० विगाह्य वाहिनीमध्यं तस्य लोकायथामम ॥ यस्य शोणितसंघाताभेरीमंडूकक
 च्छपा ३१ वीरास्थिर्करादुर्गामांसशोणितकर्दमा ॥ असिचर्मप्लवाघोरकेशैवलशाद्रला ३२ अश्वनागरथैश्चैव संछिन्नैः कृतसंक्रमा ॥ पताकाध्वजवानीरा
 हतवारणवाहिनी ३३ शोणितो दासुसंपूर्णाहुस्तरापारगैर्नरैः ॥ हतमागमहानक्रापरलोकवहाशिवा ३४ ऋष्टिखड्गमहानौका मृगं क्वलप्लवा ॥ पुरुषादानुच
 रिताभीरूणां कश्मलावहा ३५ नदीयोधस्य संग्रामे तदस्यावभृथं स्मृतम् ॥ वेदिर्यस्य त्वमित्राणां शिरोभ्यश्च प्रकीर्यते ३६ अश्वस्कंधैर्गजस्कंधैस्तस्य लोकायथा
 मम ॥ पत्नीशालाकृतायस्य परेषां वाहिनीमुखम् ३७

शाणघृष्टाः पीताः क्षारपानीयेन संभाविताः १७ । १८ । १९ शैक्याय समयैः सर्वलोहमयैः वसुय
 त्किंचिद्यज्ञियं द्रव्यं २० । २१ । २२ हविर्धानं हविषाः स्थापनस्थलं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० शोणितसंघाताः शोणितघमयी ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

भां.रा. १२
 अ०
 ॥९८॥
 ॥८२॥

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्दीपे अष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥
 हविर्धानं स्ववाहिन्यास्तदस्याहुर्मनीषिणः ॥ सदस्यादक्षिणायोधा आग्नीध्रश्चोत्तरांदिशम् ३८ शत्रुसेनाकलत्रस्य सर्वलोकानदूरतः ॥ यदा तूभयतो व्यूहे भवत्या
 काशमग्रतः ३९ साऽस्य वेदिस्तदायज्ञैर्नित्यं वेदास्त्रयोऽग्रयः ॥ यस्तु योधः परावृत्तः संत्रस्तो हन्यते परैः ४० अप्रतिष्ठः स नरकं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ यस्य शो
 णितवेगेन वेदिः स्यात्संपरिद्धता ४१ केशमांसास्थिसंपूर्णासगच्छेत्परमांगतिम् ॥ यस्तु सेनापतिहत्वा तद्यानमधिरोहति ४२ स विष्णुविक्रमकामी ब्रह्मस्पतिसमः
 प्रभुः ॥ नायकं तत्कुमारं वायो वा स्यात्तत्र पूजितः ४३ जीवग्राहं प्रगृह्णाति तस्य लोकायथामम ॥ आह्वेतु हतं शूरं न शोचेत कथंचन ४४ अशोच्यो हि हतः शूरः स्वर्ग
 लोके महीयते ॥ न ह्यन्नोदकं तस्य न स्नानं नाप्यशौचकम् ४५ हतस्य कर्तुमिच्छंति तस्य लोकान् शृणुष्व मे ॥ वराप्सरः सहस्राणि शूरमायो धनेहतम् ४६ त्वरमाणा
 भिधावन्ति मम भर्ता भवेदिति ॥ एतत्तपश्च पुण्यं च धर्मश्चैव सनातनः ४७ चत्वारश्चाश्रमास्तस्य यो युद्धमनुपालयेत् ॥ वृद्धबालौ न हंत व्यौ न च स्त्री नैव पृष्ठतः ४८
 तृणपूर्णमुखश्चैव तवास्मीति च यो वदेत् ॥ जंभं वृत्रं बलं पाकं शतमायं विरोचनम् ४९ दुर्वार्यं चैव न मुचिं नैकमायं च शंवरम् ॥ विप्रचित्तिं च दैतेयं दनोः पुत्रांश्च सर्वशः
 ५० प्रह्लादं च निहत्या जौततो देवाधिपोऽभवम् ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतच्छक्रवचनं निश्चयप्रतिगृह्य च ॥ यो धानामात्मनः सिद्धिमंबरीषोऽभिपन्नवान् ५१
 ॥ इति श्रीमहामरतेशांतिप० राजध० इंद्रांबरीषसंवादे अष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ प्रतर्दनो मैथिल
 श्वसंग्रामं यत्र चक्रतुः १ यज्ञोपवीती संग्रामे जनको मैथिलो यथा ॥ यो धानुद्धर्षयामास तन्निबोधयुधिष्ठिर २ जनको मैथिलो राजामहात्मा सर्वतत्त्ववित् ॥ यो धान्स्वा
 न्दर्शयामास स्वर्गं नरकमेव च ३ अभीरूणां मिमेलोकाभास्वंतो हंत पश्यत ॥ पूर्णागंधर्वकन्याभिः सर्वकामदुहोऽक्षयाः ४ इमे पलायमानानां नरकाः प्रत्युपस्थिताः ॥
 अकीर्तिः शाश्वती चैव यतिव्यमनंतरम् ५ तान्दृष्ट्वाऽरीन्विजयत भूत्वा संत्यागबुद्धयः ॥ नरकस्याप्रतिष्ठस्य माभूत्तव शवर्तिनः ६ त्यागमूलं हि शूराणां स्वर्गद्वार
 मनुत्तमम् ॥ इत्युक्त्वा स्तेनृपतिनायोधाः परपुरं जय ७ अजयं तरणेशून् हर्षयंतो नरेश्वरम् ॥ तस्मादात्मवतानित्यं स्थातव्यं रणमूर्धनि ८ गजानां रथिनो मध्ये
 रथानामनुसादिनः ॥ सादिनामंतरे स्थाप्यं पादात्तमपि दंशितम् ९ यएवं व्यूहते राजा स नित्यं जयति द्विषः ॥ तस्मादेवं विधातव्यं नित्यमेव युधिष्ठिर १० सर्वस्व
 र्गतिमिच्छंति सुयुद्धेनातिमन्यवः ॥ क्षोभयेयुरनीकानि सागरं मकरायथा ११ हर्षयेयुर्विषण्णांश्च व्यवस्थाप्य परस्परम् ॥ जितां च भूमिं रक्षेत भग्नान्नात्यनुसारयेत्
 १२ पुनरावर्तमानानां निराशानां च जीविते ॥ वेगः सुदुःसहो राजस्तस्मान्नात्यनुसारयेत् १३

अत्र शूरप्रोत्साहने विषये मैथिलोजनकः १ यज्ञोपवीतीत्यनेन संग्रामस्थयज्ञत्वात्तत्र प्रायत्पेनभाव्यमिति दर्शितम् २ दर्शयामास यो गबलेन ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गजानां मध्ये रथिनः रथिनां
 मध्ये सादिनः सादिनां मध्ये पादात् ९ । १० । ११ नात्यनुसारयेत्नातिद्रावयेत्परावृत्तिभयात् १२ तदेवाह पुनरिति १३

नहिप्रहर्तुमिच्छंतिशूराःप्रद्रवतोभृशम् ॥ तस्मात्पलायमानानांकुर्यान्नात्यनुसारणम् १४ चरणामचराह्यन्नमदंष्ट्रादंष्ट्रिणामपि ॥ आपःपिपासतामन्नमंत्रंशूर
स्यकातराः १५ समानपृष्ठोदरपाणिपादाःपराभवंभीरवोवैव्रजंति ॥ अतोभयार्ताःप्रणिपत्यभूयःकृत्वांजलीनुपतिष्ठंतिशूरान् १६ शूरबाहुषुलोकोऽयंलंबतेपुत्र
वत्सदा ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुशूरःसमानमर्हति १७ नहिशौर्यात्परंकिंचिद्विषुलोकेषुविद्यते ॥ शूरःसर्वपालयति सर्वशूरेप्रतिष्ठितम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिपर्वणिराजधर्मनुशासनपर्वणिविजिगीषमाणवृत्तेनवनवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यथाजयार्थिनःसेनानयंतिभरतर्षभ ॥ ईषद्धर्मप्रपी
ड्यापितन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सत्येनहिस्थितोधर्मउपपत्त्यातथाऽपरे ॥ साध्याचारतयाकेचित्तथैवौपयिकादपि २ उपायधर्मान्वक्ष्यामिसि
द्धार्थानर्थधर्मयोः ॥ निर्मर्यादादस्यवस्तुभवंतिपरिपंथिनः ३ तेषांप्रतिविधातार्थप्रवक्ष्याम्यथनैगमम् ॥ कार्याणांसर्वसिद्धयर्थतानुपायान्निबोधमे ४ उभेप्रज्ञेवे
दितव्येऋज्वीवकाचभारत ॥ जानन्वक्रान्सेवेतप्रतिबाधेतचागताम् ५ अमित्राएवराजानंभेदेनोपचरंत्युत ॥ ताराजानिकृतिजानन्यथाऽमित्रान्प्रबाधते ६
गजानांपार्थवर्माणिवृषाजगराणिच ॥ शल्यकंटकलोहानितनुत्रचमराणिच ७ सितपीतानिशस्त्राणिसन्नाहाःपीतलोहिताः ॥ नानारंजनरक्ताःस्युःपताकाः
केतवश्चह ८ ऋष्टयस्तोमराःखड्गानिशिताश्चपरश्वधाः ॥ फलकान्यथचर्माणिप्रतिकल्प्यान्त्यनेकशः ९ अभिनीतानिशस्त्राणियोधाश्चकृतनिश्चयाः ॥ चैत्र्यांवा
मार्गशीर्ष्यांवासेनायोगःप्रशस्यते १० पक्षस्याहिपृथिवीभवत्यंबुमतीतदा ॥ नैवातिशीतोनात्युष्णःकालोभवतिभारत ११ तस्मात्तदायोजयेतपरेषांव्यसनेऽ
थवा ॥ एतेहियोगाःसेनायाःप्रशस्ताःपरबाधने १२ जलवांस्तृणवांमार्गःसमोगम्यःप्रशस्यते ॥ चारैःसुविदिताभ्यासःकुशलैर्वनगोचरैः १३ नह्यरण्येनशक्ये
तगंतुंमृगगणैरिव ॥ तस्मात्सेनासुतानेवयोजयंतिजयार्थिनः १४ अग्रतःपुरुषानीकंशक्तंचापिकुलोद्भवम् ॥ आवासस्तोयवान्दुर्गःपर्याकाशःप्रशस्यते १५
परेषामुपसर्पाणांप्रतिषेधस्तथाभवेत् ॥ आकाशानुवनान्यासंमन्यंतेगुणवत्तरम् १६ बहुभिर्गुणजातैश्चयेयुद्धकुशलजनाः ॥ उपन्यासोभवेत्त्रवलानानातिदूर
तः १७ उपन्यासावतरणंपदातीनांचगूहनम् ॥ अथशत्रुप्रतीघातमापदर्थंपरायणम् १८

दास्तेपरिपंथिनोनाशकाभवन्ति ३ तेषांदस्युनां नैगमंवेदोक्तमुपायं ४ प्रतीति वक्रावक्रयैवनाशयेत् ९ अमित्रानिवर्तानिकृतिप्रबाधतेबाधेत् ६ गजानांविमाणिवृषाजगराणि गवादीनांश
ल्यादीनि ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ उपन्यासंन्यासस्यधननिक्षेपस्यसमीपेऽवतरणंपदातीनांगूहनंचन्यासस्यैवकार्यं । उपास्याःसावितरणमितिपाठे सदानं
यथास्यात्तयाजनाउपास्याइतिपूर्वांश्वयि पदातीनांगूहनंपरवंचनार्थं अथनिलीयाऽऽगतशत्रुप्रतिघातंकुर्यात् १८

१९ । २० अमर्यादासिधुप्राकारादिहीनां २१ । २२ । २३ सुदिनेषुवृष्टिर्बर्जितदिनेषु २४ प्रसंख्यायसम्यग्बिचार्य तियौनक्षत्रेषुजितआशीर्भयोर्जितः २५ । २६ । २७
उपन्यासात्सुहृगादिगुप्तोपायात् बहिस्सृणाद्यर्थचरतोबहिश्चरानल्पान् उपन्यासानुपृणाद्याहर्हृहन् २८ राजद्वारेऽमात्यद्वारेवायेवर्गिणःसमुदायाधिपतयस्तान्नाभिघातयेदितिप्रपूर्वणसंबंधः
सप्तर्षींनृष्टतःकृत्वायुध्येयुरचलाइव ॥ अनेनविधिनाशत्रुजिगीषेतापिदुर्जयान् १९ यतोवायुर्यतःसूर्योयतःशुकस्ततो जयः ॥ पूर्वपूर्वज्यायएषांसन्नि
पातेयुधिष्ठिर २० अकर्मामनुदकाममर्यादामलोष्टकाम् ॥ अश्वभूमिंप्रशंसंतियेयुद्धकुशलजनाः २१ अपंकागर्तरहितारथभूमिःप्रशस्यते ॥ नीचदुमामहाक
क्षासोदकाहस्तियोधिनां २२ बहुदुर्गामहाकक्षावेणुवेत्रसमाकुला ॥ पदातीनांक्षमाभूमिःपर्वतोऽपवनानिच २३ पदातिबहुलासेनादृढाभवतिभारत ॥ रथाश्च
बहुलासेनासुदिनेषुप्रशस्यते २४ पदातिनागबहुलापट्टकालेप्रशस्यते ॥ गुणानेतांप्रसंख्यायदेशकालौप्रयोजयेत् ॥ एवंसंचित्ययोयातितिथिनक्षत्रपूजि
तः २५ विजयंलभतेनित्यंसेनांसम्यक्प्रयोजयन् ॥ प्रसुप्तांस्तृपितान्श्रान्तान्प्रकीर्णान्नाभिघातयेत् २६ मोक्षेप्रयाणेचलनेपानभोजनकालयोः ॥ अतिक्षिता
न्व्यतिक्षितान्निहतान्प्रतनूकृतान् २७ अविश्रब्धान्कृतारंभानुपन्यासात्प्रतापितान् ॥ बहिश्चरानुपन्यासान्कृतवेऽमानुसारिणः २८ पारंपर्यागतेद्वारेयेके
चिदनुवर्तिनः ॥ परिचर्यावतोद्वारेयेचकेचनवर्गिणः २९ अनीकंयेविभिंदंतिभिन्नसंस्थापयंतिच ॥ समानाशनपानास्तेकार्याद्विगुणवेतनाः ३० दशा
क्ष्यामःपरस्परम् ३१ इहैवतेनिवर्तंतायेचकेचनभीरवः ॥ येघातयेयुःप्रवरंकुर्वाणास्तुमुलंप्रति ३३ नसन्निपातेप्रदंरंभवाकुर्युरीदृशाः ॥ आत्मानंचस्वपक्षंच
पालयन्हंतिसंयुगे ३४ अर्थनाशोवधोऽकीर्तिरयशश्चपलायने ॥ अमनोज्ञाऽसुखावाचःपुरुषस्यपलायने ३५ प्रतिघ्वस्तोष्ठदंतस्यन्यस्तसर्वायुधस्यच ॥
अमित्रैरवरुद्धस्यद्विषतामस्तुनःसदा ३६ मनुष्यापसदाह्येतेयेभवंतिपराङ्मुखाः ॥ राशिवर्धनमात्रास्तेनैवतेप्रेत्यनोइह ३७ अमित्राहृष्टमनसःप्रत्युर्धा
तिपलायिनम् ॥ जयिनस्तुनरास्तातचंदनैर्मंडनेनच ३८ यस्यस्मसंग्रामगतायशोवैग्रंतिशत्रवः ॥ तदसह्यतरंदुःखमहंमन्येवधादपि ३९ ज
यंजानीतधर्मस्यमूलंसर्वसुखस्यच ॥ याभीहूणांपराग्लानिःशूरस्तामधिगच्छति ४० तेवयंस्वर्गमिच्छंतःसंग्रामेत्यक्तजीविताः ॥ जयंतोवध्यमानावाप्राप्तुया
मचसद्गतिम् ४१ एवंसंशप्तपथाःसमभित्यक्तजीविताः ॥ अमित्रवाहिर्नीवीराःप्रतिगाहंत्यभीरवः ४२ अग्रतःपुरुषानीकमसिचर्मवतांभवेत् ॥ पृष्ठतःशकटा

२९ अनीकंपरकीयं भिन्नस्वीयं ३० । ३१ सन्निपात्येकीकृत्य ३२ । ३३ प्रदंरंभं 'प्रदरःशरभं

येपुरोगमाभवेयुस्तेपदातीनांबृंहणकुपुः ४४ । ४५ 'स्कंधःस्याध्वपतविसेसंपरायसमूहयोः' इतिभेदिनी समूहमात्रार्थवातिष्ठेयुः ४६ संहतान्बोन्व्यंश्चिष्टान्स्वान्परैःसहयोभवेस्तेनापतिःतदेवाह सूचीति ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ ॥ इतिशांति० रा० नी० भारतभावदीपेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ किंशीलाइति १ आचरितकुलदेशाचारागतं पत्रंवाहनं २ । ३ । ४ निगुदं

परेषांप्रतिघातार्थपदातीनांचबृंहणम् ॥ अपितस्मिन्पुरेवृद्धाभवेयुर्येपुरोगमाः ४४ येपुरस्तादभिमताःसखवंतोमनस्विनः ॥ तेषुर्वमभिवर्तेरंश्वैतानेवतरे जनाः ४५ अपिचोद्धर्षणकार्यभिरूणामपियत्नतः ॥ स्कंधदर्शनमात्रातुतिष्ठेयुर्वासमीपतः ४६ संहतान्योषयेदल्पान्कामविस्तारयद्बहून् ॥ सूचीमुखम नीकस्यादल्पानांबहुभिःसह ४७ संप्रयुक्तेनिकृष्टेवासत्यंवायदिवाऽनृतम् ॥ प्रगृह्यवाहूनक्रोशेतभग्राभग्राःपरेइति ४८ आगतंमेमित्रबलंप्रहरध्वमभीतवत् ॥ सखवंतोऽभिवाधेयुःकुर्वतोभैरवान्रवान् ४९ क्ष्वेडागकिलकिलाशब्दाःक्रकचागोविषाणिकाः ॥ भेरीमृदंगपणवान्नादयेयुःपुरश्चरान् ५० ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिप० राजध० सेनानीतिकथनेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंशीलाःकिंसमाचाराःकथंरूपाश्चभारत ॥ किंसन्नाहाःकथंशस्त्राजनाःस्युःसंगरेक्षमाः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ यथाऽऽचरितमेवात्रशस्त्रंपत्रंविधीयते ॥ आचाराद्वीरपुरुषस्तथाकर्मसुवर्तते २ गांधाराःसिंधुसौरानखरप्रासयोधिनः ॥ अभीरवःसुबालिनस्तद्वलंसर्वपारगम् ३ सर्वशस्त्रेषुकुशलाःसखवंतोह्युशीनराः ॥ प्राच्यामातंगयुद्धेषुकुशलाःकूटयोधिनः ४ तथायवनकांबोजामथुरामभितश्वये ॥ एतेनियुद्धकुशलादाक्षिणात्याऽसिपाणयः ५ सर्वत्रशूराजयंतेमहासत्वामहाबलाः ॥ प्रायएवसमुद्दिष्टालक्षणांनितुमेशृणु ६ सिंहशार्दूलवाङ्मैत्राःसिंहशार्दूलगामिनः ॥ पारावतकुलिगाक्षाःसर्वेशूराःप्रमाथिनः ७ मृगस्वरादीपिनेत्राःऋषभाक्षास्तरस्विनः ॥ प्रमादिनश्चमंदाश्चक्रोधनाःकिंकिणीस्वनाः ८ मेघस्वनाःक्रोधमुखाःकेचित्करभसन्निभाः ॥ जिह्वनासाग्रजिह्वाश्चदूरगादूरपातिनः ९ विडालकुब्जतनवस्तनुकेशास्तनुत्वचः ॥ शीघ्राश्चपलवृताश्चतेभवंतिदुरासदाः १० गोधानिमीलिताःकेचिन्मृदुप्रकृतयस्तथा ॥ तुरंगगतिनिर्घोषास्तेनराःपारयिष्णवः ११ सुसंहताःसुतनवोऽप्युद्धोरस्काःसुसंस्थिताः ॥ प्रवादितेषुकुप्यंतिहृष्यंतिकलहेपुच १२ गंभीराक्षानिःसृताक्षार्पिगाक्षाःकुटीमुखाः ॥ नकुलाक्षास्तथाचैवसर्वेशूरास्तनुत्यजः १३ जिह्वाक्षाःप्रललाटाश्चनिर्मांसहनवोऽपिच ॥ वज्रबाहंगुलीचक्राःकृशाधमनिसंतताः १४ प्रविशंतिचवेगेनसांपरायेह्युपस्थिते ॥ वारणाइवसंमतास्तेभवंतिदुरासदाः १५ दीप्तस्फुटितकेशांताःस्थूलपार्श्वहनूमुखाः ॥ उन्नतांसापृथुग्रीवाविकटाःस्थूलपिंडिकाः १६ उद्धताइवसुग्रीवाविनताविहगाइव ॥ पिंडशीर्षाऽतिवक्राश्चट्टपदंशमुखास्तथा १७

बाहुयुद्धं दाक्षिणात्याअसिपाणयइतिच्छेदः संधिरार्थः ५ सर्वत्रसर्वदेशे समुद्दिष्टाःप्रख्याताः ६ पारावतकुलिगाक्षाः'कुलिगोमूभिकूश्मांडेमतंजममुजंगयोः'इतिभेदिनी सर्पाश्चस्वशूरलक्षणं कुलिगाक्षाइतिपाठेऽपिकुलिदःपक्षिविशेषः ७ । ८ । करमउष्टः ९ । १० । ११ । १२ । १३ जिह्वाक्षाःकुटिलदृशः प्रललाटाउन्नतकपालाः १४ । १५ दीप्तःपिङ्गलः स्थूलादीर्घाःपिंडिकाजानुनोरधापश्वाद्गागांथेषां १६ सुग्रीवावासुदेवाश्चाइवउद्धताः विनताविहगागरुडास्तद्वदुद्धताउत्पतंतः पिंडशीर्षाःपिंडशिरसः अतिवक्राविस्तीर्णमुखाः संधिरार्थः समासोवा हृपदंशोमार्जारः १७

१८ अंत्यजाःप्रांतदेशोद्भवाःकेवर्तभिष्ठावयः १९ । २० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनप०नीलकंठीये भारतभावदीपे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥

उग्रस्वरामन्युमंतोयुद्धेष्वारावसारिणः ॥ अधर्मज्ञाऽवलिप्ताश्चघोरारौद्रप्रदर्शनाः १८ त्यक्तात्मानःसर्वएतेअंत्यजाह्यनिवर्तिनः ॥ पुरस्कार्याःसदासैन्येहन्यंते प्रंतिचापिये १९ अधार्मिकाभिन्नवृत्ताःसांत्वेनैषांपराभवः ॥ एवमेवप्रकुप्यंतिराज्ञोऽप्येतेह्यभीक्षणशः २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजधर्मानुशासन० विजीगीषमाणवृत्तेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ जयिन्याःकानिरूपाणिभवंतिभरतर्षभ ॥ पृतनायाःप्रशस्तानितानिचेच्छामिवेदितुम् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ जयिन्यायानिरूपाणिभवंतिभरतर्षभ ॥ पृतनायाःप्रशस्तानितानिवक्ष्यामिसर्वशः २ देवैर्पूर्वप्रकुपितेमानुषेकालचोदिते ॥ तद्विद्वांसोऽनुपश्यंतिज्ञानदिव्येनचक्षुषा ३ प्रायश्चित्तविधिंचात्रजपहोमांश्चतद्विदः ॥ मंगलानिचकुर्वंतिशमयंत्याहितानिच ४ उदीर्णमनसोयोधावाहनानिचभारत ॥ यस्यांभवंतिसेनार्याध्रुवंतस्यांपरोजयः ५ अन्वेतान्वायवोयांतिथेवेंद्रधनूपिच ॥ अनुप्लवंतोमेघाश्चतथाऽऽदित्यस्यरश्मयः ६ गोमायवश्चानुकुलावलगृष्टाश्चसर्वशः ॥ अर्हेयेयुर्यदासेनांतदासिद्धिरनुत्तमा ७ प्रसन्नमाःपावकश्चोर्ध्वराश्मःप्रदक्षिणावर्तशिखोविधूमः ॥ पुण्यागंधाश्चाहुतीनांभवंतिजयस्यैतद्द्राविनोरूपमाहुः ८ गंभीरशब्दाश्चमहास्वनाश्चशंखाश्चमेर्यश्चनदंतियत्र ॥ युयुत्सवश्चाप्रतीपाभवंतिजयस्यैतद्द्राविनोरूपमाहुः ९ इष्टामृगाःपृष्ठतोवामतश्चसंप्रस्थितानांचगमिष्यतांच ॥ जिघांसतांक्षिणाःसिद्धिमाहुर्येत्वग्रतस्तेप्रतिषेधयंति १० मांगल्यशब्दान्शकुनावदंतिहंसाःक्रौंचाःशतपत्राश्चचापाः ॥ हृष्टायोधाःसखवंतोभवंतिजयस्यैतद्द्राविनोरूपमाहुः ११ शस्त्रैर्यत्रैःकवचैःकेतुभिश्चसुभानुभिर्मुखवर्णैश्चयूनाम् ॥ भ्राजिष्मतीदुष्प्रतिवीक्षणीयायेषांचमूस्तेभिभवंतिशत्रून् १२ शुश्रूषवश्चानभिमानिनश्चपरस्परंसौहृदमास्थिताश्च ॥ येषांयोधाःशौचमनुष्ठिताश्चजयस्यैतद्द्राविनोरूपमाहुः १३ शब्दाःस्पर्शास्तथागंधाविचरंतिमनःप्रियाः ॥ धैर्यंचाविशतेयोधान्विजयस्यमुखंचतत् १४ इष्टोवामःप्रविष्टस्यदक्षिणःप्रविविक्षतः ॥ पश्चात्संसाधयत्यर्थपुरस्ताच्चनिषेधति १५ संभृत्यमहतीसेनांचतुरंगायुधिष्ठिर ॥ सांमैववर्तयेःपूर्वप्रयतेथास्ततोयुधि १६ जघन्यएषविजयोययुद्धंनामभारत ॥ यादृच्छिकोयुधिजयोदेवोवेतिविचारणम् १७ अपामिवमहावेगस्त्रस्ताइवमहामृगाः ॥ दुर्निवार्यतमाचैवप्रभग्राहतीचमूः १८ भग्राइत्येवभज्यंतेविद्वांसोऽपिनकारणम् ॥ उदारसारामहतीरुरुसंधोपमाचमूः १९ परस्परज्ञाःसंहृष्टास्त्यक्तप्राणाःसुनिश्चिताः ॥ अपिपंचाशतंशूरानिघ्नंतिपरवाहिनीम् २० अपिवापंचषट्सप्तसंहताःकृतनिश्चयाः ॥ कुलीनाःपूजिताःसम्यग्विजयंतीहशात्रवान् २१

जयिन्याइति १ । २ देवज्ञसंपत्तिः पुरोहितसंपत्तिश्च जयलक्षणमित्याहद्वाभ्यां देवेइति ३ । ४ । ५ अनुयांतीतिसंबंधः ६ । ७ । ८ अप्रतीपाअनुकूलाः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ इष्टःकाकइतिशेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ पंचाशतंपंचाशत् २० । २१

म.भा.टी.
॥८५॥

सन्निपातोयुद्धं २२ प्रबाधतेभीरुन् २३ समितिसंग्रामं स्वयंतिस्विद्यंति विजयस्यविजिगीषमाणस्यचगात्राणिस्विद्यंति २४ विषयोदेशः २५ योगसंधि २६ आंतराणांशत्रोःसखीनांत
स्माच्छत्रोःपरःश्रेष्ठस्तेनसंधिचकुर्यात् मयेसंधिनाशत्रुतेजनेनचयुगपत्प्रयुक्तेनत्रयेणपरंजयेदितिसमुदायार्थः २७ । २८ नन्वेवंपरंरत्नमापयेदेवकिंकपटेनेत्याशंक्याह क्षमेति २९ अस्मिन्क्षमा

सन्निपातो नमंतव्यः शक्ये सति कथंचन ॥ सांत्वभेदप्रदानानां युद्धमुत्तरमुच्यते २२ संदर्शनेनैवसेनायाभयंभीरुन्प्रबाधते ॥ वज्रादिवप्रज्वलितादियं कनुपतिप्य
ति २३ अभिप्रयातां समितिं ज्ञात्वाये प्रतिपत्तयथ ॥ तेषां स्यंदंति गात्राण्योधानां विजयस्य च २४ विषयो व्यथते राजन्सर्वः सस्थाणुजंगमः ॥ अस्त्रप्रतापत
प्तानां मज्जासीदति देहिनाम् २५ तेषां सांत्वंकरमिश्रप्रणेतव्यं पुनः पुनः ॥ संपीड्यमाना हि परैर्योगमायांति सर्वतः २६ आंतराणां च भेदार्थं चरानभ्यवचार
येत् ॥ यश्च तस्मात्परो राजा तेन संधिः प्रशस्यते २७ न हितस्यान्यथा पीडाशक्या कर्तुं तथा विधा ॥ यथा सार्धं मित्रेण सर्वतः प्रतिबाधनम् २८ क्षमवैसाधुमाया
ति न ह्यसाधून्क्षमासदा ॥ क्षमायाश्चाक्षमायाश्च पार्थविद्धि प्रयोजनम् २९ विजित्य क्षममाणस्य यशो राज्ञो विवर्धते ॥ महापराधे ह्यप्यस्मिन् विश्वसंत्यपि शत्र
वः ३० मन्यते कर्षयित्वा तु क्षमासाध्वीति शंबरः ॥ असंततं तु यद्द्वारुप्रत्येति प्रकृतिपुनः ३१ नैतत्प्रशंसंत्याचार्या न च साधुनि दर्शनम् ॥ अक्रोधेनाविनाशेन
नियंतव्याः स्वपुत्रवत् ३२ द्वेष्यो भवति भूतानामुग्रो राजा युधिष्ठिर ॥ मृदुमप्यवमन्यंते तस्माद्भयमाचरेत् ३३ प्रहरिष्यन् प्रियं ब्रूयात्प्रहरन्नपि भारत ॥ प्रहृत्य
चकृपायीत शोचन्निवरुदन्निव ३४ न मे प्रियं यन्निहताः संग्रामे मामकैर्नरैः ॥ न च कुर्वंति मे वाक्यमुच्यमानाः पुनः पुनः ३५ अहोजीवितमाकांक्षेत्रे दृशो वधमर्हति ॥
सुदुर्लभाः सुपुरुषाः संग्रामेष्वपलायिनः ३६ कृतं ममाप्रियं तेन येनायं निहतो मृधे ॥ इतिवाचा वदन् हंतृन्पूजयेत्तरहोगतः ३७ हंतृणामाहतानां च यत्कुर्युरपराधि
नः ॥ क्रोशेद्वाहं प्रगृह्यापि चिकीर्षन्नजनसंग्रहम् ३८ एवं सर्वास्ववस्थासु सांत्वपूर्वसमाचरेत् ॥ प्रियो भवति भूतानां धर्मज्ञो वीतभीर्नृपः ३९ विश्वासं चात्र गच्छं
ति सर्वभूतानि भारत ॥ विश्वस्तः शक्यते भोक्तुं यथा काममुपस्थितः ४० तस्माद्दिश्वसयेद्राजा सर्वभूतान्यमायया ॥ सर्वतः परिरक्षेच्च यो मर्हा भोक्तुमिच्छति ४१
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि सेनानीतिकथने द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं मृदौ कथं तीक्ष्णे
महापक्षे च पार्थिव ॥ आदौ वर्तेत नृपतिस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममितिहासपुरातनम् ॥ बृहस्पते श्वसंवादिभिर्द्रस्य च यु
धिष्ठिर २ बृहस्पतिदेवपतिरभिवाद्य कृतांजलिः ॥ उपसंगम्य प्रच्छवांसवः परवीरहा ३

॥१०३॥

॥८५॥

वति ३० असंताप्य ऋजूकृतं वंशादिपुनर्वक्री भवत्यतः शश्रुं संताप्य क्षमां कुर्यादिति शंबरस्य देस्यस्य मतम् ३१ स्वमतमाह नैतादिति ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ स्वीयान्बधून्हतानि वलो
कप्रीत्यर्थं शोचेदित्याह हंतृणामिति ३८ । ३९ विश्वस्तोजनः ४० । ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्षीये द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १ । २ । ३

४ व्यतिषंगेण मिश्रणेन युद्धेनेत्यर्थः साधारणोनियतः ५ प्रत्युवाचगुरुः ६ । ७ विद्वतःसावधानः सार्धःश्लोकः ८ । ९ कंठायासान्मुखरस्वं वितंसःपक्षिबंधनोपायस्तदुपजीवीवितंसिकः १०
११ स्वपितिमहीपतिरित्यनुकर्षः 'संकरोऽग्निचट्टकारः' इति मेदिनी १२ सामान्ये अनिश्रिते रिपुर्वशे कृत्वा उपसन्नार्थो लभितार्थः कृतश्चेत्स एनकाले प्रहरेदिति सार्धयोर्द्वयोः संबंधः १३ । १४
किंचास्यदंडंसेनांचभेदेन दूषयेत्सः १५ प्रच्छन्नं यथास्वात्तथाविचारयेन्मनसि विषमंधारयेत् १६ औषधैर्विषादिभिः फलितमाह नन्विति १७ यथाविश्रंभं विश्वासमाप्नुयुस्तथा कुर्यात् १८ ब्रह्म
इंद्र उवाच ॥ अहितेषु कथं ब्रह्मन् प्रवर्तेयमंतद्रितः ॥ असमुच्छिद्य चैवैतान्निचच्छेयमुपायतः ४ सेनयोर्व्यतिषंगेण जयः साधारणो भवेत् ॥ किंकुर्वाणं न मांजह्या
ज्वलिताश्रीः प्रतापिनी ५ ततो धर्मार्थकामानां कुशलः प्रतिमानवान् ॥ राजधर्मविधानज्ञः प्रत्युवाच पुरंदरम् ६ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ न जातुकलहेनेच्छेन्नियं
तुमपकारिणः ॥ बालैरासेवितं ह्येतद्यदमर्षोयदक्षमा ७ न शत्रुर्विद्वतः कार्यो वधमस्याभिकांक्षता ॥ क्रोधं भयं च हर्षं च नियम्य स्वयमात्मानि ८ अभिन्नमुपसेवेत
विश्वस्तवदविश्वसन् ॥ प्रियमेव वदेन्नित्यं नाप्रियं किंचिदाचरेत् ९ विरमेच्छुष्कवैरेभ्यः कंठायासां श्ववर्जयेत् ॥ यथावैतंसिको युक्तो द्विजानां सदृशस्वनः १० तान्
द्विजान्कुरुते वश्यांस्तथा युक्तो महीपतिः ॥ वशंचोपनयेच्छत्रून्निहन्याच्च पुरंदर ११ न नित्यं परिभूयारीन्सुखं स्वपितिवासव ॥ जागर्त्येव हि दुष्टात्मा संकरेऽग्नि
रिवोत्थितः १२ न सन्निपातः कर्तव्यः सामान्ये विजये सति ॥ विश्वास्थैवोपसन्नार्थो वशे कृत्वारिपुः प्रभो १३ संप्रधार्य सहा मात्यैर्मित्रविद्धिर्महात्माभिः ॥ उपेक्ष्यमा
णोऽज्ञातो हृदयेनापराजितः १४ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलितेपदे ॥ दंडं च दूषयेदस्य पुरुषैरात्तकारिभिः १५ आदिमध्यावसानज्ञः प्रच्छन्नं च विधार
येत् ॥ बलानि दूषयेदस्य जानन्नेव प्रमाणतः १६ भेदेनोपप्रदानेन संसृजेदौषधैस्तथा ॥ नत्वेवं खलु संसर्गरोचयेदरिभिः सह १७ दीर्घकालमपीक्षेत निहन्यादेव
शात्रवान् ॥ कालाकांक्षी हि क्षपयेद्यथा विश्रंभमाप्नुयुः १८ न सद्योऽरीन्विहन्याच्च द्रष्टव्यो विजयो भुवः ॥ न शल्यं वा घटयति न वा चाकुरुते व्रणम् १९ प्राप्ते च प्र
हरेत्कालेन च संवर्तते पुनः ॥ हंतुकामस्य देवेन्द्रपुरुषस्य रिपून्प्रति २० यो हि कालो व्यतिक्रामेत्पुरुषं कालकांक्षणम् ॥ दुर्लभः स पुनस्तेन कालः कर्माचिकीर्षुणा २१
ओजश्च विनये देवसं गृह्णन्साधुसंमतम् ॥ अकाले साधयेन्मित्रं न च प्राप्ते प्रपीडयेत् २२ विहाय कामं क्रोधं च तथाऽहंकारमेव च ॥ युक्तो विवरमन्विच्छेदहितानां
पुनः पुनः २३ मार्दवं दंडालस्यं प्रमादश्च सुरोत्तम ॥ मायाः सुविहिताः शक्रसादयंत्यविचक्षणम् ३४ निहत्यैतानि चत्वारि मायां प्रति विहाय च ॥ ततः शक्रो
तिशत्रूणां प्रहर्तुमविचारयन् २५ यदैवैकेन शक्येत गुह्यं कर्तुं तदाचरेत् ॥ यच्छंति सचिवा गुह्यं मिथो विश्रावयंत्यापि २६

व्यः प्रदर्शनीयः नेतिसार्धः १९ रिपून्प्रतिहंतुकामस्य पुनः कालेन संवर्तते नोपसंपद्यतेऽतः प्राप्ते काले प्रहरेदेव न तु कालांतरं प्रतीक्षेतेत्यर्थः २० । २१ ओजः सामर्थ्यं शत्रावकाले प्राप्ते सति स्वकार्यं
न साधयेत् नापितं प्रपीडयेत् कालेन नातिक्रामेतेत्यर्थः २२ । २३ । २४ चत्वारि मार्दवादीनि २५ संव्रविष्ठवमयाय देकेनैव कर्तुं शक्यं तत्प्रतिवक्तव्यं न बहून्प्रतीत्याह यदिति
यच्छंति निगृह्णंति कर्तुं न प्रयच्छंतीत्यर्थः २६

अन्यैःसहसंविदंसंमतिचरेद्यदिपूर्वोभंत्रंविघ्नयेदित्यर्थः ततश्चादृष्टेषुदूरस्थेषुब्रह्मदंडंपुरोहितद्वारमभिचारंप्रयुज्यात् । दृष्टेप्रत्यक्षशत्रूंचतुरंगिणीमपिप्रयुज्यादित्याह ब्रह्मेति २७ । २८ । २९
 नविशंकयेच्छंकायत्तंनकुर्यात् २० तदेवाह स्थानानीति निराकृताःस्वशत्रुभिःसहप्रीतिकुर्वाणानन्यान्शत्रुत्वेनपश्यतितदीयमित्रत्वेचनविश्वसंतीत्यर्थः २१ विविधवृत्तानामस्थिराणां
 स्थिरचित्तएवभवेदित्यर्थः ३२ । ३३ । ३४ वेगवतिपूरेसतिवप्रेतदेविवरणाद्विदारणाद्वाघइतियोजना ३५ । ३६ निपुणकुशलं आरभेत्पेष्टमितिशेषः ३७ षडंगिनीरयतुरगमार्त
 गपदातिकोशवणिकपथवती ३८ प्रतिलोमतःशत्रोरपेक्षया विवृत्यप्रकटीभूय दस्यूनांवस्यून ३९ उक्तमेवार्थसंघट्टाति नसामेति बलवतिशत्रौसामनप्रशस्यतेकिंतीहंदंडोपनिषद्वहस्यदंडः
 नशत्रुर्विद्वत्कार्यइत्यादिनाप्रागुक्तीत्याद्येनैवसनाशनीयइत्यर्थः । अतएवशत्रुपुमार्ववंपार्यतिकंनकार्य नापियात्रिकंसदाकार्य जयस्यानियतत्वात् यात्रायांहिसस्यानाघातः संकर

शां.रा.१२
 अ०
 ॥१०३॥

अशक्यमिति कृत्वावाततोऽन्यैःसंविदंचरेत् ॥ ब्रह्मदंडमदृष्टेषुदृष्टेषुचतुरंगिणीम् २७ भेदंचप्रथमंयुज्यात्तूष्णीमपितथैवच ॥ कालेप्रयोजयेद्राजातस्मितस्मि
 स्तदातदा २८ प्रणिपातंचगच्छेतकालेशत्रोर्बलीयसः ॥ युक्तोऽस्यवधमन्विच्छेदप्रमत्तःप्रमाद्यतः २९ प्रणिपातेनदानेनवाचामधुरयाब्रुवन् ॥ अमित्रमपि
 सेवेतनचजातुविशंकयेत् ३० स्थानानिशंकितानांचनित्यमेवविवर्जयेत् ॥ नचतेष्वाश्वसेद्राजाजाग्रतीहनिराकृताः ३१ नह्यतोदुष्करंकर्मकिंचिदस्तिसुरोत्त
 म ॥ यथाविविधवृत्तानामैश्वर्यममराधिप ३२ तथाविविधवृत्तानामपिसंभवउच्यते ॥ यततेयोगमास्थायमित्रामित्रंविचारयेत् ३३ मृदुमप्यवमन्यंतेतीक्ष्णा
 दुद्विजतेजनः ॥ मातीक्ष्णोमाष्टदुर्भूस्त्वंतीक्ष्णोभवमृदुर्भव ३४ यथावप्रेवेगवतिसर्वतःसंभुतोदके ॥ नित्यंविवरणाद्वाघस्तथाराज्यंप्रमाद्यतः ॥ नबहूनभियुं
 जातयौगपद्येनशात्रवान् ॥ साम्रादानेनभेदेनदंडेनचपुरंदर ३६ एकैकमेषानिष्पिष्यशिष्टेषुनिपुणंचरेत् ॥ नतुशक्तोऽपिमेघावीसर्वानेवारभेषुप ३७ यदा
 स्यान्महतीसेनाहयनागरथाकुला ॥ पदातियंत्रबहुलाअनुरक्ताषडंगिनी ३८ यदाबहुविधांष्टद्विमन्येतप्रतिलोमतः ॥ तदाविवृत्यप्रहरेद्दस्यूनामविचारयन्
 ३९ नसामदंडोपनिषत्प्रशस्यतेनमार्दवंशत्रुपुयात्रिकंसदा ॥ नसस्यघातोनचसंकरक्रियानचापिभूयःप्रकृतेर्विचारणा ४० मायाविभेदानुपसर्जनानितथैवपा
 पंनयशःप्रयोगात् ॥ आर्षैर्मनुष्यैरुपचारयेत्पुरेषुराष्टेषुचसंप्रयुक्तान् ४१ पुराऽपिचैषामनुसृत्यभूमिपाःपुरेषुभोगानखिलान्जयंति ॥ पुरेषुनीतिविहितांय
 थाविधिप्रयोजयंतोबलवृत्रसूदन ४२ प्रदायमूढानिवसूनिराजन्प्रच्छिद्यभोगानवधायचस्वान् ॥ दुष्टान्स्वदोषैरिति कीर्तयित्वापुरेषुराष्टेषुचयोजयंति ४३

क्रियाविषादिनाजलादीनानाशनं भूयःपुनःपुनःप्रकृतेःसप्तविधापाविचारणाकथंदंडःकथंकोशःकथममात्यइत्यादिदंडेश्चापतति तत्रयमपिनकार्यहिंसामूलत्वाच्चितादृक्करत्वाच्चतस्मा
 त्कपटपूर्वकोदंडएवश्रेयानित्यर्थः ४० एतदेवविवृत्योति मायेति मायाविभेदानानाविधामायाःप्रयुंजात ततउपसर्जनानिपरस्परमितरेषांशत्रूणामुस्थापनादीनि ततथैवशत्रुपुपापंकपटं
 चप्रयुज्यात् कथंयशसःप्रयोगात् प्रयोगेहिद्यशोननाशनंथंप्राक्फलोदयाद्यभनेनास्मास्वपकारश्चितितआसीदित्यकीर्तिगूढभंत्रयानकुर्यात् किंतीहिकुर्यादतआह आर्षैरिति ४१
 एवामेतान्शत्रून्पुरेषुतत्स्थानेष्वनुसृत्यभोगांस्तदीयान्जयंति नीतिपुरेषुस्त्रीषु ४२ अनुसरणमेवाह प्रदायेति एतेनममामार्यादुष्टामात्यकाराजातरंप्रतिगताइतिलोकमुत्सात्कीर्तयित्वा
 परेषांपुरेषुराष्टेषुचतान्योजयंति ४२

॥८६॥

कृत्यामिवकृत्यामृत्युकारिणीदेवता ४४ । ४५ । ४६ । ४७ संसृष्टंसंसारं असंसृष्टश्चपरहवभाषते अदृष्टितःपरोक्षेप्रतिश्रुतमपिकार्यनकुरुते ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२
 ५३ ॥ इतिज्ञातिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंडीये भारतभावादीये त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अधार्मिकस्यच्छलादिकंविधेयमित्युक्तंधार्मि
 तथैवचान्यैरपिशास्त्रवेदिभिःस्वलंकृतैःशास्त्रविधानदृष्टिभिः ॥ सुशिक्षितैर्भाष्यकथाविशारदैःपरेषुकृत्यामुपधारयेच्च ४४ ॥ इंद्रउवाच ॥ कानिलिंगानिदुष्ट
 स्यभवन्तिद्विजसत्तम ॥ कथंदुष्टंविजानीयामेतत्पृष्टोब्रवीहिमे ४५ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ परोक्षमगुणानाहसद्गुणानभ्यसूयते ॥ परैर्वाकीर्त्यमानेषुतूष्णीमा
 स्तेपराङ्मुखः ४६ तूष्णीभावेऽपिविज्ञेयंनचेद्भवतिकारणम् ॥ विश्वासंचोष्ठसंदंशंशिरसश्चप्रकंपनम् ४७ वरोत्यभीक्षणंसंसृष्टमसंसृष्टश्चभाषते ॥ अदृष्टितो
 नकुरुतेदृष्टोनेवाभिभाषते ४८ पृथगेत्यसमश्रातिनेदमद्यथाविधि ॥ आसनेशयनेयानेभावालक्ष्याविशेषतः ४९ आर्तिरातेंप्रियेप्रीतिरेतावन्मित्रलक्षणम् ॥
 विपरीतंतुबोद्धव्यमरिलक्षणमेवतत् ५० एतान्येवयथोक्तानिबुद्ध्यथास्त्रिदशाधिप ॥ पुरुषाणांप्रदुष्टानांस्वभावोबलवतरः ५१ इतिदुष्टस्यविज्ञानमुक्तंतेसुरस
 त्तम ॥ निशम्यशास्त्रतत्त्वार्थंयथावदमरेश्वर ५२ ॥ भीष्मउवाच ॥ सतद्वचःशत्रुनिर्वहणेरतस्तथाचकारावितथंबृहस्पतेः ॥ चचारकालेविजयायचारिहा
 वशंचशत्रून्ननयत्पुरंदरः ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि इंद्रबृहस्पतिसंवादे त्र्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धार्मिकोऽर्थानसंप्राप्यराजाऽमात्यैःप्रबाधितः ॥ च्युतःकोशाच्चदंडाच्चसुखमिच्छन्कथंचरेत् १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रायंक्षेमदर्शयइ
 तिहासोऽनुगीयते ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामितन्निबोधयुधिष्ठिर २ क्षेमदर्शीष्टपसुतोयत्रक्षीणबलःपुरा ॥ मुनिकालकृक्षीयमाजगामेतिनःश्रुतम् ॥ तंप्रच्छानु
 संघट्टकच्छामापदमास्थितः ३ ॥ राजोवाच ॥ अर्थेषुभामीपुरुषईहमानःपुनःपुनः ॥ अलब्ध्वामद्विधोराज्यंब्रह्मन्किंकर्तुमर्हति ४ अन्यत्रमरणाद्दैन्यादन्य
 त्रपरसंश्रयात् ॥ क्षुद्रादन्यत्रचाचारात्तन्ममाचक्ष्वसत्तम ५ व्याधिनाचाभिपन्नस्यमानसेनेतरेणवा ॥ धर्मज्ञश्चकृतज्ञश्चत्वद्विधःशरणंभवेत् ६ निर्विद्यतिनरः
 कामान्निर्विद्यसुखमेधते ॥ त्यक्त्वाप्रीतिंचशोकंचलब्ध्वाबुद्धिमयंवसु ७ सुखमर्थाश्रयंयेषामनुशोचामितानहम् ॥ ममहर्थाःसुषहवोनष्टाःस्वप्रइवागताः
 ८ दुष्करंबतकुर्वन्तिमहतोर्थास्त्यजंतिये ॥ वयंच्वेतान्परित्यक्तुमसतोऽपिनशक्नुमः ९ इमामवस्थांसंप्राप्तंदीनमार्तेश्रियाच्युतम् ॥ यदन्यत्सुखमस्ती
 हतब्रह्मन्ननुशाधिमाम् १० कौसल्येनैवमुक्तस्तुराजपुत्रेणधीमता ॥ मुनिःकालकृक्षीयःप्रच्युवाचमहाश्रुतिः ११ ॥ मुनिरुवाच ॥ पुरस्तादेवतेबुद्धि
 रियंकार्याविजानता ॥ अनित्यंसर्वमेवैतदहंचममचास्ति यत् १२

कस्यहीनसंपदोविजिगीषमाणस्यकर्तव्यंपृच्छति धार्मिकइति २ । २ । ३ भागीभागार्हः ईहमानोयतमानः ४ । ५ इतरेणशारीरेण ६ निर्विद्यतिविरज्यते कामाद्विषयभोगात् बुद्धिमयं
 वसुज्ञानरूपधनं ७ । ८ । ९ । १० । ११ इयंनिर्विद्यतीतिश्लोकेनत्वयाप्रोक्ता अहंचयन्नममास्त्येतत्सर्वमनित्यमितिजानता १२

नास्तितुच्छत्वात् १३ सर्वतन्नाभून्नभविष्यति दृष्टिसमसमयैवसृष्टिरितिभाः १४ यच्चपूर्वप्राचीनसमाहारेराज्ञासमुद्रापेवान्यादिकं यच्चपूर्वपरेपरेपूर्वस्मिन्पूर्वस्मिन्नराज्ञितस्वतेतवनास्येवे
तितज्ज्ञात्वासर्वत्रममतांत्यक्त्वेतिभावः १५ सामर्थ्यधनार्जनवीर्यं कथंचकयमपिनकुर्याच्छोकं १६ । १७ आत्मनोदेहस्यअद्वयतामितिच्छेदः नमविष्यसिमरिष्यसि १८ । १९ । २०

यत्किंचिन्मन्यसेऽस्तीति सर्वनास्तीतिविद्वित् ॥ एवंनव्यथतेप्राज्ञःकृच्छ्रामप्यापदंगतः १३ यद्विभूतंभविष्यंचसर्वतन्नभविष्यति ॥ एवंविदितेवद्यस्त्वमधर्मे
भ्यःप्रमोक्ष्यसे १४ यच्चपूर्वसमाहारेयच्चपूर्वपरेपरे ॥ सर्वतन्नास्तितेचैवतज्ज्ञात्वाकोऽनुसंज्वरेत् १५ भूत्वाचनभवत्येतदभूत्वाचभविष्यति ॥ शोकेनह्य
स्ति सामर्थ्यशोकंकुर्यात्कथंचन १६ कनुतेऽद्यपिताराजन्कनुतेऽद्यपितामहः ॥ नत्वंपश्यसितानद्यनत्वांपश्यंतितेऽपिच १७ आत्मनोऽध्वृतापश्यंस्तां
स्त्वंकिमनुशोचसि ॥ बुद्ध्याचैवानुबुद्धयस्वध्रुवंहिनमविष्यसि १८ अहंचत्वंचनृपतेसुहृदःशत्रवश्चते ॥ अवश्यंनभविष्यामःसर्वंचनभविष्यति १९ ये
तुविंशतिवर्षावैत्रिंशद्वर्षाश्चमानवाः ॥ अर्वागेवहितेसर्वे मरिष्यंतिशरच्छतात् २० अपिचेन्महतोवित्ताग्रप्रमुच्येतपुरुषः ॥ नैतन्ममेतितन्मत्वाकुर्वीत
प्रियमात्मनः २१ अनागतंयन्नममेतिविद्यादतिक्रांतंयन्नममेतिविद्यात् ॥ दिष्टंबलीयइतिमन्यमानास्तेपंडितास्तत्सतांस्थानमाहुः २२ अनाढ्या
श्चापिजीवंतिराज्यंचाप्यनुशासति ॥ बुद्धिपौरुषसंपन्नास्त्वयातुल्याऽधिकजनाः २३ नचत्वमिवशोचंतितस्मात्त्वमपिमाशुचः ॥ किंनत्वंतेर्नरैःश्रेयां
स्तुल्योवाबुद्धिपौरुषैः २४ ॥ राजोवाच ॥ यादृच्छिकंसर्वमासीत्द्राज्यमितिचितये ॥ हियतेसर्वमेवेदंकालेनमहताद्विज २५ तस्यैवहियमाणस्य
स्रोतसेवतपोधन ॥ फलमेतत्प्रश्यामियथालब्धेनवर्तयन् २६ ॥ मुनिरुवाच ॥ अनागतमतीतंचयाथातथ्यविनिश्चयात् ॥ नानुशोचेतकौस
ल्यसर्वार्थेषुतथाभव २७ अवाप्यान्कामयन्नर्थान्नानवाप्यन्कदाचन ॥ प्रत्युत्पन्नाननुभवन्माशुचस्त्वमनागतान् २८ यथालब्धोपपन्नार्थैस्तथाकौसल्यरं
स्यसे ॥ कच्चिच्छुद्धस्वभावेनश्रियाहीनोनशोचसि २९ पुरस्ताद्भूतपूर्वत्वाद्धीनभोग्योहिदुर्मतिः ॥ घातारंगर्हतेनित्यंलब्धार्थश्चनमृष्यते ३० अनर्हानपिचे
वान्यान्मन्यतेश्रीमतोजनान् ॥ एतस्मात्कारणादेतदुखंभूयोऽनुवर्तते ३१ ईर्ष्याभिमानसंपन्नाराजन्पुरुषमानिनः ॥ कच्चित्त्वंनतथाराजन्मत्सरीकोसलाधि
प ३२ सहस्वश्रियमन्येषांयद्यपित्वयिनास्तिसा ॥ अन्यत्रापिसर्वालक्ष्मीकुशलाभुंजतेसदा ॥ अभिनिस्संदतेश्रीर्हिसत्यपिद्विषांजनम् ३३ श्रियंचपुत्रपौ
त्रंचमनुष्याधर्मचारिणः ॥ योगधर्मविदोधीराःस्वयमेवत्यजंत्युत ३४

नप्रमुच्येतप्रत्यक्षेणत्यागोनसंभवतिचेन्ममत्वंवांधवादीत्याज्यमित्याह अपीति २१ विद्याद्विद्युःतन्निर्ममत्वं २२ । २३ । २४ यादृच्छिकमयत्नादागतं २५ एतच्छोकाख्यंफलंयथाल
ब्धेनवर्तयन् जीवन्नपिप्रश्यामियादृच्छिकस्यनाशेनजीवनालोपेऽपिशोकोपनश्यतीत्यर्थः २६ । २७ । २८ । २९ नमृष्यतेतेर्नसंतुष्यति ३० अनर्हान्म्लेच्छादीन्नीचान् ३१ । ३२
सहस्वेतिसार्धं अन्यत्रशत्रौ कुशलानिर्भत्सराः जनद्विषतःसकाशात् अभिनिस्संदतेप्रस्रवति ३३ । ३४

विधित्साक्रियाणामनुपरमस्तेनसाधनेनसंकुसुकमस्थिरंनित्यंनवंनवमारंभंकुर्वाणंहेष्ठाऽन्येप्राकृतास्तत्संत्यजंत्येव ३५ उपद्रवानस्थिरान् ३६ अर्थरूपेणभासमानाः ३७ आद्यस्योदाहरणं
अर्थायेति ३८ द्वितीयस्योदाहरणंरममाणइति ३९ परिभ्रमक्रमोण्टारंभः ४० । ४१ । ४२ । ४३ विप्रणयेदद्यात् ४४ । ४५ अन्येषामपीतिसार्धः बुद्ध्याकल्पितामापदंपश्य कथमतआह
नियच्छेति यथाक्रमेणान्वयः इन्द्रियादीनानिरोधेहिजगत्संस्त्यक्स्फुरतितेनापदांकल्पिततरंफुटीभवतीतिभावः ४६ प्रतीति भावेष्वर्थेषुप्राप्तिसृष्टेषुदर्शनमात्रोत्पन्नेषु प्रतिषेद्धानविद्यतेअप्रत्या

बहुसंकुसुकंहेष्ठाविधित्सासाधनेनच ॥ तथाऽन्येसंत्यजंत्येवमत्वापरमदुर्लभम् ३५ त्वंपुनःप्राज्ञरूपःसन्कृपणंपरितप्यसे ॥ अकाम्यान्कामयानोऽर्थान्पराधी
नानुपद्रवान् ३६ तांबुद्धिसुपजिज्ञासुस्त्वमेवैतान्परित्यज ॥ अनर्थाश्चार्थरूपेणह्यर्थान्ध्वानर्थरूपिणः ३७ अर्थायैवहिकेषांचिद्धननाशोभवत्युत ॥ आनंत्यंतत्सु
खंमत्वाश्रियमन्यःपरीप्सति ३८ रममाणःश्रियाकश्चिन्नान्यच्छ्रेयोऽभिमन्यते ॥ तथातस्येहमानस्यसमारंभोविनश्यति ३९ कृच्छ्रालब्धमभिप्रेतंयदिकौसल्य
नश्यति ॥ तदानिर्विद्यतेसोऽर्थात्परिभ्रमक्रमोनरः ४० धर्ममेकेऽभिपद्यंतेकल्याणाभिजनानराः ॥ परत्रसुखमिच्छंतोनिर्विद्येयुश्चलौकिकात् ४१ जीवितं
संत्यजंत्येकेधनलोभपराजनाः ॥ नजीवितार्थमन्यंतेपुरुषाहिधनादृते ४२ पश्यतेषांकृपणतांपश्यतेषामबुद्धिताम् ॥ अधुवेजीवितेमोहादर्थदृष्टिमुपाश्रिताः
४३ संचयेचविनाशांतेमरणांतेचजीविते ॥ संयोगेचवियोगांतेकोऽनुविप्रणयेन्मनः ४४ धनंवापुरुषोराजन्पुरुषंवापुनर्धनम् ॥ अवश्यंप्रजहात्येवतद्विद्वान्कोऽ
नुसंज्वरेत् ४५ अन्येषामपिनश्यंतिसुहृदश्चधनानिच ॥ पश्यबुद्ध्यामनुष्याणाराजन्नापदमात्मनः ॥ नियच्छयच्छसंयच्छइन्द्रियाणिमनोगिरम् ४६ प्रतिषे
द्धानचाप्येपुदुर्बलेष्वहितेष्वपि ४७ प्राप्तिसृष्टेषुभावेपुव्यपकृष्टेष्वसंभवे ॥ प्रज्ञानदृष्टोविक्रांतस्त्वद्विधोनानुशोचति ४८ अल्पमिच्छन्नचपलोमृदुर्दातःसुनिश्चि
तः ॥ ब्रह्मचर्योपपन्नश्चत्वद्विधो नैवशोचति ४९ नत्वेवजाल्मीकापालीवृत्तिमेषितुमर्हसि ॥ नृशंसृष्टिंपापिष्टांदुष्टांकापुरुषोचिताम् ५० अपिमूलफलाजी
वोरमस्वैकोमहावने ॥ वाग्यतःसंगृहीतात्मासर्वभूतदयान्वितः ५१ सदृशंपंडितस्यैतदीषादंतेनदंतिना ॥ यदेकोरमतेऽरण्येष्वारण्येनैवतुष्यति ५२ महाहृदः
संशुभितआत्मनैवप्रसीदति ॥ एतदेवंगतस्याहंसुखंपश्यामिजीवितुम् ५३ असंभवेश्रियोराजन्हीनस्यसचिवादिभिः ॥ दैवेप्रतिनिविष्टेचकिंश्रेयोमन्यतेभ
वान् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि कालकवृक्षीये चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ॥ मुनिरुवाच ॥ अथचे
त्पौरुषंकिंचिच्छत्रियात्मनिपश्यसि ॥ ब्रवीमितांतुतेनीतिराज्यस्यप्रतिपत्तये १

रुयेदर्शनाःसर्ववर्तमानाःपदार्थाइत्यर्थव्यपकृष्टेषुदेशतःकालतश्चव्यवहितेष्वतीतानागतदूरस्थेषु दर्शनस्यासंभवेचज्ञातेसतित्वद्विधोनानुशोचतीष्टानिष्टसंयोगवियोगयोरितिसार्धार्थः ४७ । ४८
४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ॥ एवंदुर्बलस्यहीनसं
पदःपरैर्निर्जितस्वनिवृत्तिधर्मेष्वश्रेयानित्युक्तं प्रबलस्यतुतादृशस्यनिरुत्तराख्यंजयोपायंवलुमध्यायभारभ्यते अथचेदिति १

२।३ उपपन्नोऽस्मिपौरुषेणेतिशेषः ४।९।६ वित्तवैतनरूपं प्रमाणंविश्वासं प्रग्रहमिवप्रग्रहमुजत्वं तस्यबाहुस्थानीयोभविष्यसीत्यर्थः 'प्रग्रहस्तुतुलासूत्रेबंध्यांनियमनेभुजे'इतिमेदिनी ७
स्वशास्त्रेणनीतिशास्त्रेण ८।९ ग्रहणमादरं । 'ग्रहणंस्वीकारादरकरोपरागोपलब्धिबंधिषु'इतिमेदिनी १० विलंबविल्वेनेति अन्यपराजयोऽवीष्टइतिमत्वाजनकेनान्बंधिपरीतवाघातय अस्य
वैदेहस्य ११।१२।१३ प्रतिषेधस्थानेतदकरणेऽयंमानप्रतिषिद्धवानितिगमशत्रुरितिद्वितत्वंभवतितद्रूपमित्यर्थः १४ हेपरम अमित्रेशत्रुसमीपे श्वेतकाकीयैःश्वाचएतश्चकाकश्चतेपामिमे
तांचिच्छक्रोषिनिर्मातुंकर्मचैवकरिष्यसि ॥ शृणुसर्वमशेषेणयत्त्वावक्ष्यामितत्त्वतः २ आचरिष्यसिचेत्कर्ममहतोऽर्थानवाप्स्यसि ॥ राज्यंराज्यस्यमंत्रंवामहर्तीवा
पुनःश्रियम् ३ अथैतद्रोचतेराजन्पुनर्ब्रूहिब्रवीमिते ॥ राजोवाच ॥ ब्रवीतुभगवान्नीतिमुपपन्नोऽस्म्यहंप्रभो ४ अमोघोयंभवत्वद्यत्वासाहसमागमः ॥ मुनिरु
वाच ॥ हित्वादंभंचकामंचक्रोधंपर्भयंतथा ५ अप्यमित्राणिसेवस्वप्रणिपत्यकृतांजलिः ॥ तमुत्तमेनशौचेनकर्मणाचाभिधारय ६ दातुमर्हतितेवित्तवैदेहःस
त्यसंगरः ॥ प्रमाणंसर्वभूतेपुप्रग्रहंचभविष्यसि ७ ततःसहायान्सोत्साहंलप्स्यसेऽव्यसनान्शुचीन् ॥ वर्तमानःस्वशास्त्रेणसंयतात्माजितेंद्रियः ८ अभ्युद्धरति
चात्मानंप्रसादयतिचप्रजाः ॥ तेनैवत्वंघृतिमताश्रीमताचाभिसंस्कृतः ९ प्रमाणंसर्वभूतेपुगत्वाचग्रहणमहत् ॥ ततःसुहृद्वलंबध्वामंत्रयित्वासुमांत्रिभिः १०
आंतैरैर्भेदयित्वारीन्विलंबविल्वेनभेदय ॥ परैर्वासंविदंक्रुत्वाबलमप्यस्यघातय ११ अलभ्यायेशुभाभावाःस्त्रियश्वाच्छादनानिच ॥ शय्यासनानियानानिमहा
र्हाणिगृहाणिच १२ पक्षिणोमृगजातानिरसगंधाःफलानिच ॥ तेष्वेवसज्जयेथास्त्वंयथानश्यत्त्वयंपरः १३ यद्येवंप्रतिषेद्धव्योयद्युपेक्षणमर्हति ॥ नजातुविद्व
तःकार्यःशत्रुःसुनयमिच्छता १४ रमस्वपरमामित्रेविषयेप्राज्ञसंमतः ॥ भजस्वश्वेतकाकीयैर्मित्रधर्ममनर्थकैः १५ आरंभांश्वास्यमहतोदुश्चरांश्चप्रयोजय ॥
नदीवच्चविरोधांश्चबलवद्भिर्विरुध्यताम् १६ उद्यानानिमहार्हाणिशयनान्यासनानिच ॥ प्रतिभोगसुखेनैवकोशमस्यविरचय १७ यज्ञदानेप्रशाध्यस्मैब्राह्मणा
ननुवर्ण्यतान् ॥ तेषांप्रतिकरिष्यंतितंभोक्षयंतितृकाइव १८ असंशयंपुण्यशीलःप्राप्नोतिपरमांगतिम् ॥ त्रिविष्टपेपुण्यतमंस्थानंप्राप्नोतिमानवः १९ कोश
क्षयेत्वामित्राणांवंशकौशल्यगच्छति ॥ उभयत्रप्रयुक्तस्यधर्मैचाधर्मेषुच २० फलार्थमूलंव्युच्छिद्येतेननंदंतिशत्रवः ॥ नचास्मैमानुषंकर्मदेवमस्योपवर्णय
२१ असंशयंदैवपरःक्षिप्रमेवविनश्यति ॥ याजयैनंविश्वजितासर्वस्वेनवियुज्यतम् २२ ततो गच्छसिसिद्धार्थःपीडयमानंमहाजनम् ॥ योगधर्मवि
दंपुण्यंकंचिदस्योपवर्णयेत् २३

धर्माः क्रमेण नित्यंजागरूकत्वमयचकितत्वपरंगितज्ञत्वानि तैरुपायैर्मित्रधर्मभजस्व श्वेतइत्यत्रोमाहोश्चेतिपररूपं एतोमृगः १९ आरंभान्विरोधांश्चमहानदीवदुस्तरान् १६।१७ प्रतिकरि
ष्यंतितप्रत्युपकारेणस्वस्त्ययनादिनोपकरिष्यंति १८।१९ धर्माधर्माभ्यांकोशक्षयेसाति २० फलस्यस्वर्गादेर्यस्यजयादेर्मूलकारणंकोशोव्युच्छिद्येद्विशेषतउच्छेदंगच्छेत् दैवंजयादिकम् २१
२२ गच्छसिअवगच्छसि सिद्धार्थःकृतयज्ञादिप्रयोजनः महाजनपीडांतस्मैनिवेदयेत् तत्परिहारार्थमाचार्यचवर्णयेत् २३

तद्द्वारा राज्यंत्याजयेदित्याह अपीति यद्वाधीषधाद्यैरस्यनागादीन्वाउवेदितिसार्धः १४।१५ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीयेमास्तमावदीपेपंचाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निकृत्तिकपटंचकर्तुमनिच्छोर्धर्मिष्ठस्यक्षीणस्यसामारुखंजयोपायमाह ननिकृत्येत्यादिना १।२।३।४ वायुवयोः तस्यविदेहस्य ५ त्वाहशंराजानं

अपित्यागंबुभूषेतकच्चिद्वच्छेदनामयम् ॥ सिद्धेनौषधियोगेनसर्वशत्रुविनाशिना ॥ नागानश्वान्मनुष्यांश्चकृतकैरुपघातयेत् २४ एतेचान्येचबहवोदंभयो
गाःसुचिंतिताः ॥ शक्याविषहताकर्तुंपुरुषेणकृतात्मना २५ ॥ इतिश्राम० शां० रा० कालकवृक्षीयेपंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ राजोवाच ॥
ननिकृत्यानदंभेनब्रह्मन्निच्छामिजीवितुम् ॥ नाधर्मयुक्तानिच्छेयमर्थान्सुमहतोऽप्यहम् १ पुरस्तादेवभगवन्मयेतदपवर्जितम् ॥ येनमानाभिंशंकेतयेनकृत्स्नं
हितंभवेत् २ आत्रशंस्येनधर्मेणलोकेह्यस्मिन्नजिजीविषुः ॥ नाहमेतदलंकर्तुंनैतच्चयुपपद्यते ३ ॥ मुनिरुवाच ॥ उपपन्नस्त्वमेतेनयथाक्षत्रियभाषसे ॥
प्रकृत्याहुपपन्नोसिबुद्ध्यावाबहुदर्शनः ४ उभयोरेवामर्थेयतिष्येत्त्वत्स्यच ॥ संश्रुंधाकरिष्यामिशाश्वतंह्यानपायिनम् ५ त्वाहशंहिकुलेजातमनृशंसंबहुश्रुतं ॥
अमात्यंकोनकुर्वीतराज्यप्रणयकोविदम् ६ यस्त्वंप्रख्यावितोराज्याद्व्यसनंचोत्तमंगतः ॥ आनृशंस्येनवृत्तेनक्षत्रियेच्छसिजीवितुम् ७ आगंतामहृतातवैदेहः
सत्यसंगरः ॥ अथाहंतंनियोक्ष्यामितत्करिष्यत्यसंशयम् ८ ततआहूयवैदेहमुनिर्वचनमब्रवीत् ॥ अयंराजकुलेजातोविदिताभ्यंतरोमम ९ आदर्शइवशुद्धात्मा
शारदश्चंद्रमायथा ॥ नास्मिन्पश्यामितृजिनंसर्वतोमेपरीक्षितः १० तेनतेसंधिरेवास्तुविश्वसास्मिन्यथामयि ॥ नराज्यमनमात्येनशक्यंशास्तुमपित्र्यहम् ११
अमात्यःशूरएवस्याद्बुद्धिसंपन्नएववा ॥ ताभ्यांचैवोभयंराजन्पश्यराज्यप्रयोजनम् १२ धर्मात्मनांकाचिल्लोकेनान्यास्तिगतिरीदृशी ॥ महात्मारजपुत्रोऽयंस
तांमार्गमनुष्ठितः १३ सुसंगृहीतस्त्वेषत्वयाधर्मपुरोगमः ॥ संसेव्यमानःशत्रूंस्तेगृह्णीयान्महतोगणान् १४ यद्यहंप्रतियुद्धयेत्त्वांस्वकर्मक्षत्रियस्यतत् ॥ जि
गीषमाणस्त्वांयुद्धेपितृपैतामहेपदे १५ त्वंचापिप्रतियुद्धयेथाविजिगीषुवतोस्थितः ॥ अयुद्धैवनियोगान्मेवशंकुरुहितोस्थितः १६ सत्वंधर्ममवेक्षस्वहित्वालोभमसां
प्रतं ॥ नचकामात्रचद्रोहात्स्वधर्महातुमर्हसि १६ नैव नित्यंजयस्तातनैव नित्यंपराजयः ॥ तस्माद्भोजयितव्यश्चभोक्तव्यश्चपरोजनः १८ आत्मन्यपिचसदृश्याबुभौ
जयपराजयौ ॥ निःशेषकारिणांतातनिःशेषकरणाद्द्वयम् १९ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदं वचनं ब्राह्मणर्षभम् ॥ प्रतिपूज्याभिसंस्कृत्यपूजार्हमनुमान्यच २० यथाब्रूया
न्महाप्राज्ञोयथाब्रूयान्महाश्रुतः ॥ श्रेयस्कामोयथाब्रूयादुभयोरेवतत्क्षमं २१ यद्यद्वचनमुक्तोऽस्मिंकरिष्यामिचततथा ॥ एतद्विपरमंश्रेयो नमेत्रास्तिविचारणा २२

लब्ध्वाअमात्यकर्मकोनकुर्वीताऽपितुसर्वोऽपिमाहशःकुर्वीतैवेत्यर्थः ६ उत्तममहत् ७।८।९।१०।११ ताभ्यांशौर्यबुद्धिभ्यां उभयंलोकद्वयम् १२।१३ गणान्शत्रुसंघान् १४।१५
१६ असांप्रतमनुचितम् १७ परोजनःशत्रुजनोभोजनादिनासंधेयः दंडापेक्षयासांभवेत्यर्थः १८।१९।२०।२१।२२

ततःकौसल्यमाहूयमैथिलोवाक्यमब्रवीत् ॥ धर्मतोनीतितश्चैवलोकश्चविजितोमया २३ अहंत्वयाचात्मगुणैर्जितःपार्थिवसत्तम ॥ आत्मानमनवज्ञायजितवद्वर्ततां
भवान् २४ नावमन्यामिते बुद्धिनावमन्येचपौरुषम् ॥ नावमन्येजयामीतिजितवद्वर्ततांभवान् २५ यथावत्पूजितोराजन्यहंगंताऽसिमिभृशम् ॥ ततःसंपूज्यतौ
विप्रंविश्वस्तौजग्मतुर्गृहान् २६ वैदेहस्त्वथकौसल्यंप्रवेश्यगृहमंजसा ॥ पाद्यार्घ्यमधुपर्कस्तंपूजार्हंप्रत्यपूजयत् २७ ददौदुहितरंचास्मैरत्नानिविधानिच ॥
एषराज्ञांपरोधर्मो नित्यौजयपराजयौ ॥ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप ० राजधर्मानु ० कालकवृक्षीयेषडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशांशुद्राणांचपरंतप ॥ धर्मवृत्तंचवितंचवृत्त्युपायाःफलानिच १ राज्ञांवितंचकोशंचकोशसंचयनंजयः ॥ अमात्यगुणवृत्तिश्च
प्रकृतीनांचवर्धनम् २ षाड्गुण्यगुणकल्पश्चसेनावृत्तिस्तथैवच ॥ परिज्ञानंचदुष्टस्यलक्षणंचसतामपि ३ समहीनाधिकानांचयथावलक्षणंचयत् ॥ मध्यमस्यच
तुष्ट्यर्थंयथास्थेयंविवर्धता ४ क्षीणग्रहणवृत्तिश्चयथाधर्मंप्रकीर्तितम् ॥ लघुनादेशरूपेणग्रंथयोगेनभारत ५ विजिगीषोस्तथावृत्तमुक्तंचैवतथैवते ॥ गणानांवृत्ति
मिच्छामिश्रोतुंमतिमतांवर ६ यथागणाःप्रवर्धतेनभिद्यंतेचभारत ॥ अरींश्चविजिगीषंतेसुहृदःप्राप्तुवंतिच ७ भेदमूलोविनाशोहिमणानामुपलक्षये ॥ मंत्रसंवर
णंदुःखंवहूनामितिमेमतिः ८ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंनिखिलेनपरंतप ॥ यथाचतेनभिद्येरंस्तच्चमेवदपार्थिव ९ ॥ भीष्मउवाच ॥ गणानांचकुलानांचराज्ञांभरत
सत्तम ॥ वैरसंदीपनावेतौलोभामर्षानराधिप १० लोभमेकोहिदृष्टुतेततोऽमर्षमनंतरम् ॥ तौक्षयव्ययसंयुक्तावन्योन्यंचविनाशिनौ ११ चारमंत्रबलादानैःसा
मदानविभेदनैः ॥ क्षयव्ययभयोपायैःप्रकर्षतीतरेतरम् १२ तत्रादानेनभिद्यंतेगणाःसंघातवृत्तयः ॥ भिन्नाविमनसःसर्वेगच्छंत्यारिवशंभयात् १३ भेदेगणाविन
श्युर्हिभिन्नास्तुसुजयाःपरैः ॥ तस्मात्संघातयोगेनप्रयतेरंगणाःसदा १४ अर्थाश्चैवाधिगम्यंतेसंघातबलपौरुषैः ॥ बाह्याश्चमैत्रीकुर्वंतेतेपुसंघातवृत्तिषु १५ ज्ञा
नवृद्धाःप्रशंसंतिशुश्रूषंतःपरस्परम् ॥ विनिवृत्ताभिसंधानाःसुखमेधंति सर्वशः १६ धर्मिष्ठान्व्यवहारांश्चस्थापयंतश्चशास्त्रतः ॥ यथावत्प्रतिपश्यंतोविवर्धतेग
णोत्तमाः १७ पुत्रान्भ्रातृन्निगृहंतोविनयंतश्चतान्सदा ॥ विनीतांश्चप्रगृहंतोविवर्धतेगणोत्तमाः १८ चारमंत्रविदानेषुकोशसंनिचयेषुच ॥ नित्ययुक्तामहावा
होवर्धतेसर्वतोगणाः १९ प्राज्ञान्शूरान्महोत्साहान्कर्मसुस्थिरपौरुषान् ॥ मानयंतःसदायुक्ताविवर्धतेगणानृप २०

ति ब्राह्मणेति १ । २ । ३ । ४ क्षीणस्यग्रहणं वृत्तिर्जीविकाचलघुनासुगमेन आदेशरूपेणोपदेशात्मकेन ५ गणानां शूरजनस्तोमानां ६ । ७ । ८ । ९ । १० एकोराजालोभं वृणुते गणस्तदाऽस्म
भ्यंनृददावीत्वमर्षवृणुते ११ इतरेतरंगणाराजानश्चप्रकर्षति १२ । १३ संघातयोगेनैकमत्यमयोगेण १४ । १५ विनिवृत्ताभिसंधाना विघटितसंघाः १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥

द्रव्यवंतश्चशूराश्चशास्त्रज्ञाःशास्त्रपारगाः ॥ कृच्छ्रास्वापत्सुसंभूढानगणाःसंतारयंतिते २१ क्रोधोभेदोभयंदंडःकर्षणंनिग्रहोवधः ॥ नयत्यरिवशंसद्योगणान्भरत
सत्तम २२ तस्मान्मानयितव्यास्तेगणमुख्याःप्रधानतः ॥ लोक्यात्रासमायत्ताभूयसीतेषुपार्थिव २३ मंत्रगुप्तिःप्रधानेषुचारश्चामित्रकर्षण ॥ नगणाःकृत्स्नशो
मंत्रंश्रोतुमर्हतिभारत २४ गणमुख्यैस्तुसंभूयकार्यंगणहितंमिथः ॥ पृथग्गणस्यभिन्नस्यविततस्यततोऽन्यथा २५ अर्थाःप्रत्यवसीदंतितथाऽनर्थाभवंतिच ॥ ते
षामन्योन्यभिन्नानांस्वशक्तिमनुतिष्ठताम् २६ निग्रहःपंडितैःकार्यःक्षिप्रमेवप्रधानतः ॥ कुलेषुकलहाजाताःकुलवृद्धैरुपोक्षिताः २७ गोत्रस्यनाशंकुर्वंतिगणभे
दस्यकारकम् ॥ आभ्यंतरंभयंरक्ष्यमसारंबाह्यतोभयम् २८ आभ्यंतरंभयंराजन्सद्योमूलानिकुंतति ॥ अकस्मात्क्रोधमोहाभ्यांलोभाद्वापिस्वभावजात् २९ अ
न्योन्यनाभिभाषंतेतत्पराभवलक्षणम् ॥ जात्याचसदृशाःसर्वेकुलेनसदृशास्तथा ३० नचोद्योगेनबुद्ध्यावारूपद्रव्येणवापुनः ॥ भेदाच्चैवप्रदानाच्चभिद्यंतेरिपुभि
र्गणाः ३१ तस्मात्संघातमेवादुर्गणानांशरणंमहत् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानु ० गणवृत्तेसप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥
युधिष्ठिरउवाच ॥ महानयंधर्मपथोबहुशाखश्चभारत ॥ किंस्विदेवेहधर्माणामनुष्ठेयतमंमतम् १ किंकार्यं सर्वधर्माणाम्गरीयोभवतोमतम् ॥ यथाऽहंपरमंधर्ममिह
चप्रेत्यचाश्रुयाम् २ ॥ भीष्मउवाच ॥ मातापित्रोर्गुरुणांचपूजाबहुमतामम ॥ इहयुक्तोनरोलोकान्यशश्चमहदश्रुते ३ यच्चतेभ्यनुजानीयुःकर्मतातसुपूजि
ताः ॥ धर्माधर्मविरुद्धंवातत्कर्तव्यंयुधिष्ठिर ४ नचतेभ्यनुज्ञातोधर्ममन्यंसमाचरेत् ॥ यंचतेभ्यनुजानीयुःसधर्मइतिनिश्चयः ५ एतएवत्रयो लोकाएतएवाश्र
मास्त्रयः ॥ एतएवत्रयोवेदाएतएवत्रयोऽग्रयः ६ पितावैगार्हपत्योऽग्निर्माताऽग्निर्दक्षिणःस्मृतः ॥ गुरुराहवनीयस्तुसाऽग्नित्रेतागरीयसी ७ त्रिष्वप्रमाद्यत्रेतेषुत्री
ह्येकांश्चविजेष्यसि ॥ पितृवृत्त्यात्विमंलोकंमातृवृत्त्यातथाऽपरम् ८ ब्रह्मलोकं गुरोर्वृत्त्यानियमेनतारिष्यसि ॥ सम्यगेतेषुवर्तस्वत्रिषुलोकेषुभारत ९ यज्ञःप्राप्स्य
सिभद्रंतेधर्मंचसुमहत्फलम् ॥ नैतानतिशयेज्जातुनात्यश्रीयान्नदूषयेत् १० नित्यंपरिचरेच्चैवतद्वैसुकृतमुत्तमम् ॥ कीर्तिपुण्यंयशोलोकान्प्राप्स्यसेराजसत्तम ११
सर्वतस्यादृतालोकायस्यैतेत्रयआदृताः ॥ अनादृतास्तुयस्यैतेसर्वास्तस्याफलाःक्रियाः १२ नचायंनपरोलोकस्तस्यचैवपरंतप ॥ अमानितानित्यमेवयस्यैते
गुरवस्त्रयः १३ नचास्मिन्नपरेलोकेयशस्तस्यप्रकाशते ॥ नचान्यदपिकल्याणंपरत्रसमुदाहृतम् १४ तेभ्यएवहियत्सर्वकृत्वाचविसृजाम्यहम् ॥ तदासीन्मेशतगुणं
सहस्रगुणमेवच १५ तस्मान्मेसंप्रकाशंतेत्रयो लोकायुधिष्ठिर ॥ दशैवतुसदाऽऽचार्यःश्रोत्रियानतिरिच्यते १६

१७।१८।१९ जातिर्जन्म अवध्येत्यादिसार्धः चाहुरः १० तद्ब्रह्म्यानामपितेषामवधं कृत्वाते अपराधिनोऽपि पित्रुमातृगुरवः अवधेन राजानमिव नैनं दूषयंति । राजा हि वध्यानामवधे बुध्यति तद्ब्रह्म
त्रात्रेत्यर्थः । धर्माय दुष्टानामपि पित्रादीनां पालनाय यतमानानां यतमानान् देवा अप्यनुग्राह्यत्वेन विदुः ११ आतृणोऽप्यनुग्राह्यत्वेन विदुः १२ नात्रियंते येते प्रत्यासन्नाः विपर्ययेण

दशाचार्यानुपाध्याय उपाध्यायान्पितादश ॥ पितृन्दशतुमातैका सर्वावापृथिवीमपि १७ गुरुत्वेनातिभवति नास्ति मातृसमो गुरुः ॥ गुरुर्गरीयान्पितृतो मातृ
तश्चेति मेमतिः १८ उभौ हि मातापितरौ जन्मन्येवोपयुज्यतः ॥ शरीरमेव सृजतः पितामाता च भारत १९ आचार्यशिष्टाया जातिः सा दिव्या साऽजरामरा ॥ अ
वध्या हि स दामातापिताचाप्यपकारिणौ २० न संदुष्यति तत्कृत्वानच ते दूषयंति तम् ॥ धर्माय यतमानानां विदुर्देवामहर्षिभिः २१ यश्चातृणोऽप्यनुग्राह्यत्वेन कर्मणा
ऋतं ब्रुवन्नमृतं संप्रयच्छन् ॥ तं वै मन्येत पितरं मातरं च तस्मै न दुष्टे कृतमस्य जानन् २२ विद्याश्रुत्वा ये गुरुनाद्रियंते प्रत्यासन्ना मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भूणह
त्या विशिष्टं नान्यस्तेभ्यः पापकृदस्ति लोके ॥ यथैव ते गुरुभिर्भावनीयास्तथा तेषां गुरवोऽप्यर्चनीयाः २३ तस्मात्पूजयितव्याश्च संविभज्याश्च यत्नतः ॥ गुरवो
र्चयितव्याश्च पुराणधर्ममिच्छता २४ येन प्रीणाति पितरं तेन प्रीतः प्रजापतिः ॥ प्रीणाति मातरं येन पृथिवी तेन पूजिता २५ येन प्रीणात्युपाध्यायं तेन स्याद्ब्रह्म
पूजितम् ॥ मातृतः पितृतश्चैव तस्मात्पूज्यतमो गुरुः २६ ऋषयश्च हि देवाश्च प्रीयंते पितृभिः सह ॥ पूज्यमानेषु गुरुषु तस्मात्पूज्यतमो गुरुः २७ केनाचेन्न च तृते
न ह्यवज्ञेयो गुरुर्भवेत् ॥ न च मातान च पिता मन्यते यादृशो गुरुः २८ न तेऽवमानमर्हति न तेषां दूषयेत्कृतम् ॥ गुरुणामेव सत्कारं विदुर्देवामहर्षिभिः २९ उपाध्या
यं पितरं मातरं च येऽभिद्रुह्यंते मनसा कर्मणा वा ॥ तेषां पापं भूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ३० भृतो वृद्धो यो न विभर्ति पुत्रः स्वयोनिजः पितरं मा
तरं च ॥ तद्वै पापं भूणहत्या विशिष्टं तस्मान्नान्यः पापकृदस्ति लोके ३१ मित्रद्रुहः कृतघ्नस्य स्त्री घ्नस्य गुरुवातिनः ॥ चतुर्णां वयमेतेषां निष्कृतिनाऽनुशुश्रुम ३२
एतत्सर्वमनिर्देशेनैव मुक्तं यत्कर्तव्यं पुरुषेण ह लोके ॥ एतच्छ्रेयानान्यदस्माद्दिशिष्टं सर्वानधर्माननुसृत्यैतदुक्तं ३३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपराजघमातृपितृ
गुरुमाहात्म्ये अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं धर्मं स्थातुमिच्छन्नरो वर्तेत भारत ॥ विद्वन्निज्ञासमानाय प्र ब्रूहि भरतर्षभ १
सत्यं चैवानृतं चोभेलोकानावृत्य तिष्ठतः ॥ तयोः किमाचरेद्राजन्पुरुषो धर्मनिश्चितः २ किं स्वित्सत्यं किमनृतं किं स्विद्धर्म्यसनातनम् ॥ कस्मिन्काले वदेत्सत्यं क
स्मिन्कालेऽनृतं वदेत् ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ सत्यस्य वचनं साधुन सत्याद्विद्यते परम् ॥ यत्तु लोकेषु दुर्ज्ञानं तत्प्रवक्ष्यामि भारत ४

विशीर्णानष्टामवांति १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ अनिर्देशेन विस्तरेण ननु निर्देशमात्ररूपेण संक्षेपेण अनुसृत्यैकीकृत्य एतत्सारभूतम् ३३ ॥ इति शांतिप
राजघर्मानुशासनपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभा० अष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ ॥ ॥ ॥ कथमिति सत्यानृतयोर्धर्मधर्मरूपत्वे हि साऽहिंसा युक्तयोस्तयोर्वैपरीत्यदर्शनात्संशय
इत्यर्थः १ उभयोस्त्यागस्त्विति दुष्कर इत्याह सत्यमिति लोकान्संसारिणः २।३।४

५ तादृशः सत्यानृतयोस्तस्त्वमजानन् बालत्वाद्ब्रह्मयते यत्र विषये अहिंसोपकारादौ सत्यमनिष्ठितं न निष्ठा युक्तं ते सत्यानृते बहूपकारप्रधाने निश्चिन्वन्धर्मविद्भवति ६ अंधस्य घ्राणचक्षुषः सर्वप्राणिवधायो
द्यतस्य वधाद्गलाक्रोव्याधो हिंसा स्वभावोऽपि स्वर्गजगामेति कर्णपर्वकथाऽनुसंधेया ७ मूढः कर्णपर्वोक्तः सत्यवादी चोरेभ्यः सत्यवचनाभिमानित्वान्मां मुपदिश्यकापेटिकां वा तितवान् असौ धर्मवित्रे
त्यर्थः कौशिक उलूको गंगातीरे सहस्रशः सर्पिण्यास्थापितान्यंडानि भित्त्वा महत्पुण्यं प्राप तदभेदेनेतुतीक्ष्णविषाणा सर्पाणां वृद्ध्या सद्यो लोकनाशः संभवेत् ८ सुदुर्लभो दुर्विवेकः अत्र धर्मलक्षणे ऋषय
स्यति निश्चिनोति ९ प्रभवोऽभ्युदयः अहिंसा अपीडनं धारणं संरक्षणं एतन्नयं येन सत्येनानृतेन वा मुदुनातीक्ष्णेन वा यतो भवति स धर्म इत्याह त्रिभिः प्रभवति १०।११।१२ श्रुतीति श्रुत्युक्तोऽर्थः
सर्वो धर्म इत्यपि न इयेनादेर्धर्मत्वाभावात् 'फलतोऽपि च यत्कर्म नानर्थेनानुबध्यते ॥ केवलं प्रीतिहेतुत्वात्तद्धर्म इति कथ्यते' इति वचनात् इयेनादिफलस्य शत्रुवधादेरनर्थत्वात्तु फलक्षणपवधम इत्यर्थः

भवेत्सत्यं न वक्तव्यं वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ यत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं वाप्यनृतं भवेत् ५ तदृशो ब्रह्मयते बालो यत्र सत्यमनिष्ठितम् ॥ सत्यानृते विनिश्चित्य ततो भवति ध
र्मवित् ६ अप्यनार्यो कृतप्रज्ञः पुरुषोऽप्यतिदारुणः ॥ सुमहत्प्राप्त्यात्पुण्यं बलाको धवधादिव ७ किमाश्चर्यं च यन्मूढो धर्मकामोऽप्यधर्मवित् ॥ सुमहत्प्राप्त्यात्पु
ण्यं गंगायां विवकौशिकः ८ तादृशोऽयमनुप्रश्रोयत्र धर्मः सुदुर्लभः ॥ दुष्करः प्रति संख्यातुं तत्केनात्र व्यवस्यति ९ प्रभवार्थाय भूतानां धर्मप्रवचनं कृतम् ॥ यः
स्यात्प्रभवसंयुक्तः स धर्म इति निश्चयः १० धारणाद्धर्ममित्याहुर्धर्मैण विष्टताः प्रजाः ॥ यः स्याद्धारणसंयुक्तः स धर्म इति निश्चयः ११ अहिंसार्थाय भूतानां धर्मप्रवच
नं कृतम् ॥ यः स्यादहिंसासंयुक्तः स धर्म इति निश्चयः १२ श्रुतिधर्म इति ह्येकेनेत्याहुरपरे जनाः ॥ न च तत्प्रत्यसूयामो न हि सर्वविधीयते १३ येऽन्यायेन जिहीर्षं
तो धनमिच्छंति कस्यचित् ॥ तेभ्यस्तु न तदाख्येयं स धर्म इति निश्चयः १४ अकूजनेन चेन्मोक्षो नावकूजेत्कथंचन ॥ अवश्यं कूजितव्ये वा शंकेन्वाप्यकूज
नात् १५ श्रेयस्तत्रानृतं वक्तुं सत्यादिति विचारितम् ॥ यः पापैः सहसंबंधान्मुच्यते शपथादपि १६ न तेभ्योऽपि धनं देयं शक्ये सति कथंचन ॥ पापेभ्यो हि धनं
दत्तं दातारमपि पीडयेत् १७ स्वशरीरोपरोधेन धनमादातुमिच्छतः ॥ सत्यं प्रतिपत्त्यर्थं ह्ययुः साक्षिणः क्वचित् १८ अनुक्त्वा तत्र तद्वाच्यं सर्वे तेऽनृतवादिनः ॥
प्राणात्ययं विवाहे च वक्तव्यमनृतं भवेत् १९ अर्थस्य रक्षणार्थाय परेषां धर्मकारणात् ॥ परेषां सिद्धिमावांक्षन्नीचः स्याद्धर्मभिक्षुकः २०

सर्वे श्येनाद्यपि विधीयते धर्मत्वेन चोच्यते १३ यदिति अन्यायेनेतिच्छेदः बुभुक्षितेभ्यश्चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १४ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १५ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १६ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १७ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १८ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः १९ अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः २० अकूजनेनेति चोरेभ्यो धनिकं न ज्ञापयेत् भिक्षुभ्यस्तु ज्ञापयेदेवेत्यर्थः

यदित्तुक्तविषये पूर्वलाभालाभौ समाधुभाभ्यां विभज्य ग्राह्यमिति प्रतिश्रुतं तदानाशितो र्थोऽधमर्णेन यथाभागं प्रदातव्यः । अथवा स्वकारी धनार्जनकार्यधर्मणो बलात्कृत उक्तरीत्यादासीकृतोऽप्यस्तु सचेत्कपटं करोत्यनष्टमपि धनं नष्टमिति वदति चेत्तत्राह यदित्यादिना २१ अमानवभासुरं २२ शठो वंचकः तममानवं २३ धनमेव श्रेयो न धर्म इत्यर्थः २४ मासंगमः संगं माकार्षीः २५ तत्र हेतुर्धनेति विप्रयोजनं वियोगः एतदपि पापाः कुर्वतीत्यर्थः अयमिति पापानां पापिनां मध्ये वाचा उपदेशार्हः कश्चिदपि नास्ति किंतु सर्वधर्म इत्येव तेषां निश्चय इत्यन्वयः अधर्मकोटिः पुरणामावादित्याशयः

॥११॥

प्रतिश्रुत्य प्रदातव्यः स्वकार्यस्तु बलात्कृतः ॥ यः कश्चिद्धर्मसमयात्प्रच्युतो धर्मसाधनः २१ दंडेनैव सहंतव्यस्तं पंथानं समाश्रितः ॥ च्युतः सदैव धर्मभ्योऽमानवं धर्ममास्थितः २२ शठः स्वधर्ममुत्सृज्य तमिच्छेदुपजीवितुम् ॥ सर्वोपायैर्निहंतव्यः पापो निष्ठति जीवनः २३ धनमित्येव पापानां सर्वेषामिह निश्चयः ॥ अविषयाह्यसंभोज्यानि कृत्यापतनंगताः २४ च्युता देवमनुष्येभ्यो यथाप्रेतास्तथैव ते ॥ निर्यज्ञास्तपसाहीनामास्मत्तैः सह संगमः २५ धननाशादुःखतरं जीविता द्विप्रयोजनम् ॥ अयं ते रोचतां धर्म इति वाच्यः प्रयत्नतः २६ न कश्चिदस्ति पापानां धर्म इत्येषा निश्चयः ॥ तथागतं च यो हन्यात्त्रासौ पापेन लिप्यते २७ स्वकर्मणा हतं हंति हत एव सहन्यते ॥ तेषु यः समयं कश्चित्कुर्वीत हत बुद्धिषु २८ यथाकाकाश्च गृध्राश्च तथैवोपधिजीविनः ॥ ऊर्ध्वदेहविमोक्षातिभवंत्येता सुयोनिषु २९ यस्मिन् यथावर्तते यो मनुष्यस्तस्मिन् स्तथावर्तितव्यं स धर्मः ॥ मायाचारो मायया बाधितव्यः साध्याचारः साधुना प्रत्युपेयः ३० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि सत्यानृतकविभागेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्लिश्यमानेषु भूतेषु तैस्तैर्भावेस्त तस्ततः ॥ दुर्गाप्यतितरेद्येन तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आश्रमेषु यथोक्तेषु यथोक्त्ये द्विजातयः ॥ वर्तते संयतात्मानो दुर्गाप्यतितरंति ते २ ये दंभात्राचरंति स्म येषां वृत्तिश्च संयता ॥ विषयांश्च निगृह्णाति दुर्गाप्यतितरंति ते ३ प्रत्याहोर्नोच्यमाना येन हि संति चर्हिं सिताः ॥ प्रयच्छंति न याचंते दुर्गाप्यतितरंति ते ४ वासयंत्यतिथीन्निव्यं नित्यं ये चानसूयकाः ॥ नित्यं स्वाध्यायशीलाश्च दुर्गाप्यतितरंति ते ५ मातापित्रोश्च ये वृत्तिं वर्तते धर्मकोविदाः ॥ वर्जयंति दिवा स्वप्नं दुर्गाप्यतितरंति ते ६ ये वापापं कुर्वन्ति कर्मणामनसा गिरा ॥ निक्षिप्तदंडाभूतेषु दुर्गाप्यतितरंति ते ७ येन लोभात्प्रयत्नार्थं न राजानो रजसान्विताः ॥ विषयान्परिरक्षंति दुर्गाप्यतितरंति ते ८ स्वेषु दारेषु वर्तते न्यायवृत्तिमृतावृत्तौ ॥ अग्निहोत्रपराः संतो दुर्गाप्यतितरंति ते ९ आह्वेषु च ये शूरास्त्यक्त्वा मरणजं भयम् ॥ धर्मेण जयमिच्छंति दुर्गाप्यतितरंति ते १० ये वदंतीह सत्यानि प्राणत्यागेऽप्युपस्थिते ॥ प्रमाणभूता भूतानां दुर्गाप्यतितरंति ते ११

२६ । २७ समयमेतान्दहनिष्यामीति व्रतं यश्चिकीर्षेत्स कुर्वीत तादृशानां वधेषु पुण्यमस्तीति भावः २८ । २९ । ३० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपेन वाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ क्लिश्यमानेष्विति मूलेषु प्राणिषु दुर्गाप्यतितरंति ते १ । २ विषयान्विषयार्थानां द्विवाणि ३ उच्यमानानि च्यमानाः ४ । ५ । ६ । ७ रजसान्विताः संतोऽर्थात्प्रयत्नयंति न हरंति ८ । ९ । १० । ११

अकुहकार्यान्यदंभायानि १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ यात्रार्थजीवनार्थ २३ । २४ । २५ । २६ तव चहिते स्थितः २७ । २८ । २९ कृत्यसमुद्देशः कर्त

कर्माप्यकुहकार्यानियेषां वाचश्च सूच्यताः ॥ येषामर्थाश्च संवद्धानुर्गाप्यतितरंति ते १२ अनध्यायेषु ये विप्राः स्वाध्यायं नेह कुर्वते ॥ तपोनिष्ठाः सुतपसो दुर्गाप्यतितरंति ते १३ ये तपश्च तपस्यंति कौमारब्रह्मचारिणः ॥ विद्यावेदव्रतस्नाता दुर्गाप्यतितरंति ते १४ ये च संशांतरजसः संशांततमसश्च ये ॥ सत्वे स्थिता महात्मानो दुर्गाप्यतितरंति ते १५ येषां न कश्चिन्नसति न त्रसंति हि कस्यचित् ॥ येषामात्मसमोलोको दुर्गाप्यतितरंति ते १६ परश्रियानतप्यंति ये संतः पुरुषर्षभाः ॥ ग्राम्यादर्थान्निवृत्ताश्च दुर्गाप्यतितरंति ते १७ सर्वान्देवान्प्रमस्यंति सर्वधर्माश्च शृण्वते ॥ ये श्रद्धावानाः शांताश्च दुर्गाप्यतितरंति ते १८ येन मानित्वमिच्छंति मानयंति च ये पुरा ॥ मान्यमानान्प्रमस्यंति दुर्गाप्यतितरंति ते १९ ये च श्राद्धानि कुर्वन्ति तिथ्यांतिथ्यां प्रजार्थिनः ॥ सुविशुद्धेन मनसा दुर्गाप्यतितरंति ते २० ये क्रोधं संनियच्छंति कुद्धान्संशमयंति च ॥ न च कुप्यंति भूतानां दुर्गाप्यतितरंति ते २१ मधुमांसं च ये नित्यं वर्जयंतीह मानवाः ॥ जन्मप्रभृति मद्यं च दुर्गाप्यतितरंति ते २२ यात्रार्थं भोजनं येषां संतानार्थं च मैथुनम् ॥ वाक्सत्यवचनार्थाय दुर्गाप्यतितरंति ते २३ ईश्वरं सर्वभूतानां जगतः प्रभवाप्ययम् ॥ भक्तानारायणं देवं दुर्गाप्यतितरंति ते २४ येषु पद्मरक्ताक्षः पीतवासामहाभुजः ॥ सुहृद्भाताच मित्रं च संवंधी च तथाऽच्युतः २५ यद्दमान्सकलां लोकांश्च धर्मवत्परिवेष्टयेत् ॥ इच्छन्प्रभुरचित्यात्मा गोविंदः पुरुषोत्तमः २६ स्थितः प्रियहिते जिष्णोः स एष पुरुषोत्तमः ॥ राजस्तव च दुर्धर्षो वैकुण्ठः पुरुषर्षभ २७ य एनं संश्रयंतीह भक्तानारायणं हरिम् ॥ ते तरंतीह दुर्गाणि चान्नास्ति विचारणा २८ दुर्गातितरणं ये च पठंति श्रावयंति च ॥ कथयंति च विप्रेभ्यो दुर्गाप्यतितरंति ते २९ इति कृत्यसमुद्देशः कीर्तितस्ते मया जघ ॥ तरंते येन दुर्गाणि परत्रेह च मानवाः ३० ॥ इति श्रीम० शां० रा० दुर्गातितरणं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ असौम्याः सौम्यरूपेण सौम्याश्चासौम्यदर्शनाः ॥ ईदृशान्पुरुषांस्तत्तत्कथं विद्यामहे वयम् १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममितिहासपुरातनम् ॥ व्याघ्रगोमायुसंवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ पुरिकायां पुरिपुरा श्रीमत्यां पौरिको नृपः ॥ परहिंसारतिः क्रूरो बभूव पुरुषाधमः ३ सत्वायुषि परिक्षिणे जगामानीप्सितांगतिम् ॥ गोमायुत्वं च संप्राप्तो दूषितः पूर्वकर्मणा ४ संस्मृत्य पूर्वभूतिं च निर्वेदं परमंगतः ॥ न भक्षयति मांसानि परैरुपहृतान्यपि ५ अहिंस्रः सर्वभूतेषु सत्यवाक् सुदृढव्रतः ॥ सचकार यथाकालमाहारं पतितैः फलैः ६ श्मशानेतस्य चावासो गोमायोः संमतोऽभवत् ॥ जन्मभूम्यनुरोधाच्च नान्यवासमरोचयत् ७ तस्य शौचममृष्यं तस्ते सर्वे सहजातयः ॥ चालयंति स्म तां बुद्धिवचनैः प्रश्रयोत्तरैः ८ वसन्पितृवने रौद्रे शौचे वर्तितुमिच्छसि ॥ इयं विप्रतिपत्तिस्ते यदा त्वं पिशिताशनः ९

व्यलेशः ३० ॥ इति शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये मा० दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ असौम्या इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विप्रतिपत्तिर्विपरीता बुद्धिः ९

१० प्रसूतेर्विस्तृतैः ११ । १२ । १३ । १४ अनुबंधपरिणामे १५ अप्रत्ययोऽसंतोपस्तेनकर्ता अर्थापनयोधर्महानिः १६ । १७ यात्राराजकार्यगच्छप्रार्थति परिहार्याश्चानीप्सिताः परिहार्याः परिच्छेद्याइत्यन्ये १८ ज्ञापयामहेसूचयामहे १९ । २० मदंतरेमन्त्रिमित्तं २१ नशक्यंराज्ञेतिशेषः २२ । २३ । २४ । २५ योक्षयतियोगंप्राप्स्यति मदंतरेमन्त्रिमित्तदुःशीलाश्चमविष्यति २६ अत्रहे

तत्समानोभवास्माभिर्भोज्यंदास्यामहेवयम् ॥ शुंक्ष्वशौचंपरित्यज्ययद्विभुक्तंसदाऽस्तुते १० इतितेषां वचःश्रुत्वाप्रत्युवाचसमाहितः ॥ मधुरैःप्रसूतैर्वाक्यैर्हेतुम
द्विरनिष्ठुरैः ११ अप्रमाणाप्रसूतिर्मेशीलतःक्रियतेकुलम् ॥ प्रार्थयामिचतत्कर्मयेनविस्तीर्यतेयशः १२ इमशानेयदिमेवासःसमाधिर्मेनिशम्यताम् ॥ आत्मा
फलतिकर्माग्निनाश्रमोधर्मकारणम् १३ आश्रमेयोद्विजं हन्याद्वादादद्यादनाश्रमे ॥ किंतुत्पातकंनस्यात्तद्वादत्तवृथाभवेत् १४ भवंतःस्वार्थलोभेनकेवलंभक्षणे
स्ताः ॥ अनुबंधेत्रयोदोषास्तात्रपश्यांतेमोहिताः १५ अप्रत्ययकृतांगर्ह्यामर्थापनयदूषिताम् ॥ इहचासुत्रचानिष्ठातस्मादृत्तिनरोचये १६ तंशुचिंपंडितंम
त्वाशार्दूलःख्यातविक्रमः ॥ कृत्वाऽऽत्मसदृशीं पूजांसाचिव्येऽवरयत्स्वयम् १७ ॥ शार्दूलउवाच ॥ सौम्यविज्ञातरूपस्त्वंगच्छयात्रामयासह ॥ व्रियंतामीप्सि
ताभोगाःपरिहार्याश्चपुष्कलाः १८ तीक्ष्णाइतिवयंख्याताभवंतंज्ञापयामहे ॥ मृदुपूर्वहितंचैवश्रेयश्चाधिगमिष्यसि १९ अथसंपूज्यतद्वाक्यंमृगेंद्रस्यमहात्मनः ॥
गोमायुःसंश्रितंवाक्यंवभाषेकिंचिदानतः २० ॥ गोमायुरुवाच ॥ सदृशंमृगराजैतत्तववाक्यंमदंतरे ॥ यत्सहायान्मृगयसेधर्मार्थकुशलान्शुचीन् २१ नशक्यं
ह्यनमात्येनमहत्त्वमनुशासितुम् ॥ दुष्टामात्येनवावीरशरीरपरिपंथिना २२ सहायाननुरक्तांश्चनयज्ञानुपसंहितान् ॥ परस्परमसंसृष्टान्विजिगीषूनलो
लुपान् २३ अनतीतोपदान्प्राज्ञानहितेयुक्तान्मनस्विनः ॥ पूजयेथामहाभागयथाऽऽचार्यान्यथापितृन् २४ नत्वेवमसंतोषाद्रोचतेऽन्यन्मृगाधिप ॥
नकामयेसुखान्भोगानैश्वर्यंचतदाश्रयम् २५ नयोक्ष्यतिहिमेशीलंतवधृत्यैःपुरातनैः ॥ तेषांविभेदयिष्यंतिदुःशीलाश्चमदंतरे २६ नसंश्रयःश्चाघनीयोऽहमेषाम
पिभास्वताम् ॥ कृतात्मासुमहाभागःपापकेष्वप्यदारुणः २७ दीर्घदर्शीमहोत्साहःस्थूललक्ष्योमहाबलः ॥ कृतीचामोघकर्ताऽस्मिभोग्यैश्चसमलंकृतः २८ न
स्वल्पेनास्मिसंतुष्टोदुःखावृत्तिरनुष्ठिता ॥ सेवायांचापिनाभिज्ञःस्वच्छंदेनवनेचरः २९ राजोपक्रोशदोषाश्चसर्वेसंश्रयवासिनाम् ॥ व्रतचर्यातुनिःसंगानिर्भया
वनवासिनाम् ३० नृपेणाहूयमानस्ययत्तिष्ठतिभयंहृदि ॥ नतत्तिष्ठतिदुष्टानां वनेमूलफलाशिनाम् ३१ पानीयंनिरायासंस्वाद्ब्रंवाऽभयोत्तरम् ॥ विचार्यखलु
पश्यामित्सुखंयत्रनिर्वृतिः ३२ अपराधैर्नतावंतोभृत्याःशिष्टानराधिपैः ॥ उपघातैर्यथाभृत्यादूषितानिधनंगताः ३३ यदित्वेत्नमयाकार्यंमृगेंद्रयदिमन्यसे ॥
समयंकृतमिच्छामिर्वर्तितव्यंयथामयि ३४ तुमाह नेति एषामहंश्चाघनीयोनास्मीतिद्वयोःसंबंधः २७ स्थूललक्ष्योबहुप्रदः२८ दुःखावृत्तिसेवावृत्तिश्चनानुष्ठिता २९ राजसमीपेउपक्रोशो

निंदातज्जादोषाराजोपक्रोशदोषाःसंति ३० । ३१ यत्रनिर्वृतिस्तुसंतुष्टस्तुसुखंस्वर्गपश्यामि निर्वृतिःसुस्थितिरितिवा'तुल्यंशर्मणिनाकेव निर्वृतिःसुस्थिताविति'वमेदिनी ३२ शिष्टाःकृतवृद्धाः ३३

१५ । ३३ । १७ । ३८ व्याघ्रयोनितीव्याघ्रयोनेःव्याघ्रस्येत्यर्थः ३५ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ तस्यगोमायोर्वेदमनि ३५ तस्यगोमायोस्तद्विदितंतेनचतन्मर्षितंकारणार्थस्वस्यबंधविच्छेदोभव

मदीयामाननीयास्तेश्रोतव्यंचहितंवचः ॥ कल्पितायाचमेवृत्तिःसाभवेत्त्वयिसुस्थिरा ३५ नमंत्रयेयमन्यैस्तेसचिवैःसहकारिहंचित् ॥ नीतिमंतःपरीप्संतोवृथा
ह्ययुःपरेमयि ३६ एकएकेनसंगम्यरहोह्य्यांहितंवचः ॥ नचतेज्ञातिकार्येषुप्रष्टव्योऽहंहिताहिते ३७ मयासंमंत्र्यपश्चाच्चनहिंस्याःसचिवास्त्वया ॥ मदीयानांच
कुपितोमात्वंदंडनिपातयेः ३८ एवमस्त्वितितेनासौमृगेंद्रेणाभिपूजितः ॥ प्राप्तवान्मतिसाचिव्यंगोमायुर्व्याघ्रयोनितः ३९ तंतथासुकृतंदृष्ट्वापूज्यमानंस्वकर्म
सु ॥ प्राद्विषकृतसंघाताःपूर्वभृत्यामुहुर्मुहुः ४० मित्रबुद्ध्याचगोमायुंसांत्वयित्वाप्रसाद्यच ॥ दोषैस्तुसमतानेतुमैच्छन्नशुभबुद्धयः ४१ अन्यथाह्युषिताःपूर्व
परद्रव्याभिहारिणः ॥ अशक्ताःकिंचिदादातुंद्रव्यंगोमायुंयंत्रिताः ४२ व्युत्थानंचविकांक्षद्भिःकथाभिःप्रतिलोभ्यते ॥ घनेनमहताचैवबुद्धिरस्यविलोभ्यते ४३
नचापिसमहाप्राज्ञस्तस्माद्वैर्याञ्चचालह ॥ अथास्यसमयंकृत्वाविनाशायतथाऽपरे ४४ ईप्सितंतुमृगेंद्रस्यमांसंयत्तत्रसंस्कृतम् ॥ अपनीयस्वयंतद्वितैर्न्यस्तं
तस्यवेऽमनि ४५ यदर्थचाप्यपहृतंयेनतच्चैवमंत्रितम् ॥ तस्यतद्विदितंसर्वकारणार्थंचमर्षितम् ४६ समयोऽयंकृतस्तेनसाचिव्यमुपगच्छता ॥ नोपघातस्त्व
याकार्योराजन्मैत्रीमिहेच्छता ४७ ॥ भीष्मउवाच ॥ क्षुधितस्यमृगेंद्रस्यभोक्तुमभ्युत्थितस्यच ॥ भोजनायोपहृतंयंतन्मांसंनोपदृश्यते ४८ मृगराजेनचाज्ञप्तं
दृश्यतांचोरइत्युत ॥ कृतकैश्चापितन्मांसंमृगेंद्रायोपवर्णितम् ४९ सचिवेनापनीतंतेविदुषाप्राज्ञमानिना ॥ सरोषस्त्वथशार्दूलःश्रुत्वागोमायुचापलम् ५० वभू
वामर्षितोराजावधंचास्यव्यरोचयत् ॥ छिद्रंतुतस्यतद्दृष्ट्वाप्रोचुस्तेपूर्वमंत्रिणः ५१ सर्वेषामेवसोऽस्माकंवृत्तिभंगेप्रवर्तते ॥ निश्चित्यैवपुनस्तस्यतेकर्मण्यपि
वर्णयन् ५२ इदंतस्येदृशंकर्मकिंतेननकृतंभवेत् ॥ श्रुतश्चस्वामिनापूर्वयादृशोनेवतादृशः ५३ बाह्मात्रेणैवधर्मिष्ठःस्वभावेनतुदारुणः ॥ धर्मच्छद्वाह्यंपापो
वृथाचारपरिग्रहः ५४ कार्यार्थंभोजनार्थेषुव्रतेषुकृतवान्श्रमम् ॥ यदिविप्रत्ययोह्येषतदिदंदर्शयामते ५५ तन्मांसंचैवगोमायोस्तैःक्षणादाशुदौकितम् ॥ मांसा
पनयनंज्ञात्वाव्याघ्रःश्रुत्वाचतद्वचः ५६ आज्ञापयामासतदागोमायुर्वध्यतामिति ॥ शार्दूलस्यवचःश्रुत्वाशार्दूलजननीततः ५७ मृगराजंहितैर्वाक्यैःसंबोध
यितुमागमत् ॥ पुत्रनैतत्त्वयाग्राह्यंकपटारंभसंयुतम् ५८ कर्मसंघर्षजैर्दोषैर्दुष्येताशुचिभिःशुचिः ॥ नोच्छ्रितंसहतेकश्चित्प्रक्रियावैरकारिका ५९ शुचेरपिहियुक्त
स्यदोषेषुवनिपात्यते ॥ मुनेरपिवनस्थस्यस्वानिकर्माणिकुर्वतः ६० उत्पाद्यंतेत्रयःपक्षाभिन्नोदासीनशत्रवः ॥ लुब्धानांशुचयोद्वेष्याःकातराणांतरस्विनः ६१
मूर्खाणांपंडिताद्वेष्यादरिद्राणांमहाधनाः ॥ अधार्मिकाणांधर्मिष्ठाविरूपाणांसुरूपिणः ६२

स्वितिहेतोरित्यर्थः ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

म.भा.टी.
॥९३॥

६९ । ७० । ७१ तलवदवाह्मसकडाहर्भवत् ६९ प्रमवतांमूर्णा ६७ । ७० । ७१ गोमायोश्चारः ७१ । ७२ प्रायंवरणार्थमुपवेजानं आसिगुमाचरितुं ७१ । ७२ । ७३ । ७४ उपहितावधि
ताः ७० प्रतारिताः स्तारिताः ७८ अपरसाश्चाश्चनाश्चेत्यपरसाधनाः प्रीतिशून्यानिर्धनाश्चेत्यर्थः ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ कश्चिदेवकश्चिदपिमर्तुर्हितेनदृश्यतेकिंतुवाणि
वहवःपंडितामूर्खालुब्धामायोपजीविनः ॥ कुर्युर्दोषमदोषस्यबृहस्पतिमतेरपि ६३ शून्यातच्चष्टहान्मांसंयद्यप्यपहृतंत्व ॥ नेच्छतेदायमानंचसाधुतावद्धि
सृश्यताम् ६४ असम्याःसम्यसंकाशाःसम्याश्वासम्यदर्शनाः ॥ दृश्यंतेविविधाभावास्तपुयुक्तंपरीक्षणम् ६५ तलवदृश्यतेव्योमखद्योतोहव्यवाडिव ॥
नचैवास्तितलंव्योमिखद्योतेनहुताशनः ६६ तस्मात्प्रत्यक्षदृष्टोऽपियुक्तोह्यर्थःपरीक्षितुम् ॥ परीक्ष्यज्ञापयन्नर्थात्रपश्चात्परितप्यते ६७ नदुष्करमिदंपुत्रय
त्प्रभुर्घातयेत्परम् ॥ श्लाघनीयायशस्याचलोकेप्रभवताक्षमा ६८ स्थापितोऽयंत्वयापुत्रसामंतेष्वपिविश्रुतः ॥ दुःखेनासाद्यतेपात्रंघार्यतामेषतेसुहृत् ६९
दूषितंपरदोषैर्हिगृहीतेयोऽन्यथाशुचिम् ॥ स्वयंसंघृषिताऽमात्यःक्षिप्रमेवविनश्यति ७० तस्मादप्यरिसंघाताद्गोमायोःकश्चिदागतः ॥ घर्मात्मातेनचारुया
तंयथैतत्कपटंठुतम् ७१ ततोविज्ञातचरितःसत्त्वत्यसविमोक्षितः ॥ परिष्वक्तश्चसस्त्रेहृष्टेणपुनःपुनः ७२ अनुज्ञाप्यमृगेंद्रंतुगोमायुर्नीतिशास्त्रवित् ॥
तेनामर्षेणसंतप्तःप्रायमासितुमैच्छत् ७३ शार्दूलस्तंतुगोमायुंस्नेहाप्रोत्फुल्ललोचनः ॥ अवारयत्सधर्मिष्ठंपूजयाप्रतिपूजयन् ७४ तंसगोमायुरालोक्यस्नेहादा
गतसंभ्रमम् ॥ उवाचप्रणतोवाक्यंवाष्पगद्ग्यागिरौ ७५ पूजितोऽहंत्वयापूर्वंपश्चाच्चैवविमानितः ॥ परेषामारुपदंतीतोवस्तुनाहाम्यहंत्वयि ७६ असंतुष्टा
श्रुताःस्थानान्मानात्प्रत्यवरोपिताः ॥ स्वयंचापहृताभृत्यायेचाप्युपहिताःपरैः ७७ परिक्षीणाश्चलुब्धाश्चकुद्वाभीताःप्रतारिताः ॥ हतस्वामानिनोयेचत्य
क्तादानामहेप्सवः ७८ संतापिताश्चयेकेचिद्वासनौषप्रतीक्षिणः ॥ अंतर्हिताःसोपहितास्तेसर्वेऽपरसाधनाः ७९ अवमानेनयुक्तस्यस्थानभ्रष्टस्यवापुनः ॥
कथंयास्यासि विश्वासमहंतिष्ठाभिवाकथम् ८० समर्थइतिसंयह्यस्थापयित्वापरीक्षितः ॥ कृतंचसमयंभित्वात्वयाऽहमवमानितः ८१ प्रथमंयःसमारुयातःशी
लवानितिसंसदि ॥ नवाच्यंतस्यवैगुण्यंप्रतिज्ञापारिरक्षता ८२ एवंचावमतस्येहविश्वासमेनयास्यसि ॥ त्वयिचापेतविश्वासेममोद्देगोभविष्यति ८३ शंकित
स्त्वमहंभीतःपरच्छिद्रानुदर्शिनः ॥ अस्मिग्धाश्चैवदुस्तोषाःकर्मचैतद्दुच्छलम् ८४ दुःखेनश्लिष्यतेभिन्नंश्लिष्टंदुःखेनभियते ॥ भिन्नाश्लिष्टातुयाप्रीतिर्नसा
स्नेहेनवर्तते ८५ कश्चिदेवहितेभर्तुर्दृश्यतेनपरात्मनोः ॥ कार्यापेक्षाहिवर्ततेभावास्मिग्धाःसुदुर्लभाः ८६ सुदुःखंपुरुषज्ञानंचित्तंहोषांवलचलम् ॥ समर्थो
वाप्यशंकोवाशतेष्वेकोऽधिगम्यते ८७ अकस्मात्प्रक्रियानृणामकस्माच्चापकर्षणम् ॥ शुभाशुभमहत्त्वंचप्रकर्तुंशुद्धिलाघवम् ८८ एवंविधंसांत्वमुक्त्वाधर्मकार्थ
हेतुमत् ॥ प्रसादयित्वा राजानं गोमायुर्वनमभ्यगात् ८९

ज्यवदुमयार्थः स्नेहो न केवलं भर्तुः कार्याधिदत्तार्थः ८६

पुरुषज्ञानं सुदुःखं दुर्लभं यत एषां नृपाणां चित्तं चलाचलमस्ति परं गम्यते ज्ञायते सुपुरुषज्ञानं दुर्घटमित्यर्थः ८७ प्रक्रियामहीकरणं अकस्मात्कर्तुं दुर्देलाघवं तुच्छत्वमेव हेतुः ८८ प्रसादयित्वा मसाद्य ८९

भा.रा. १२
अ०
॥९३॥

॥९३॥

अमृह्याऽमृहीत्वा ९० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीवेभारतभाष्ये एकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ किंपार्थिवेनेत्यध्यायोनीचोमहत्पदंप्राप्यापिमौख्यादा
लस्याच्चनश्यतीतिदर्शयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ योगेनोपायेन एवविषमालस्यं १७ बाह्वितिवाहूपलक्षितंशौर्यं जंघोपलक्षि
अमृह्यानुनयंतस्यमृगेंद्रस्यचबुद्धिमान् ॥ गोमायुःप्रायमास्थायत्यक्तादेहं दिवंययौ ९० ॥ इतिश्रीम० शांतिप० राजघ० व्याघ्रगोमायुसंवादेएकादशाधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंपार्थिवेनकर्तव्यंकिंचकृत्वासुखीभवेत् ॥ एतदाचक्ष्वत्त्वेनसर्वधर्मभृतांवर १ ॥ भष्मउवाच ॥
हंततेऽहंप्रक्ष्यामिऽणुकार्यैकनिश्चयम् ॥ यथाराज्ञेहकर्तव्यंयच्चकृत्वासुखीभवेत् २ नचैवंवर्तितव्यंस्मयथेदमनुशुभ्रम् ॥ उष्टस्यतुमहद्वृत्तंत्रिबोधयुधिष्ठिर
३ जातिस्मरोमहानुष्टःप्राजापत्येयुगेऽभवत् ॥ तपःसुमहदातिष्ठदरण्येसंशितवतः ४ तपसस्तस्यचांतेऽप्रीतिमानभवद्विभुः ॥ वरेणच्छंदयामासततश्चै
नंपितामहः ५ ॥ उष्टउवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादान्मेदीर्घाग्नीवाभवेदियम् ॥ योजनानांशतंसाग्रंच्छामिचरितुंविभो ६ एवमस्त्वितिचोक्तःसवरदेनमहात्म
ना ॥ प्रतिलभ्यवरंश्रेष्ठंययाबुष्टःस्वकंवनम् ७ सचकारतदाऽलस्यंवरदानात्सुदुर्मतिः ॥ नचैच्छच्चरितुं गंतुं दुरात्माकालमोहितः ८ सकदाचित्प्रसार्यैवताग्नीवां
शतयोजनाम् ॥ चचारश्रांतहृदयावातश्वागात्ततोमहान् ९ सगुहायांशिरोग्नीवांनिधायपशुरात्मनः ॥ आस्तेतुवर्षमभ्यागात्सुमहत्प्लावयज्जगत् १० अथ
शीतपरीतांगोजंबुकःशुच्छमान्वितः ॥ सदारस्तांगुहामाशुप्रविवेशजलादितः ११ सदृहामांसजीवीतुसुष्टंशुच्छमान्वितः ॥ अभक्षयत्ततोग्नीवामुष्टस्यभर
तर्षभ १२ यदात्वबुध्यतात्मानंभक्षयमाणं सवैपशुः ॥ तदासंकोचनेयन्नमकरोद्गुहदुःखितः १३ यावदूर्ध्वमधश्चैवग्नीवांसंक्षिपतेपशुः ॥ तावत्तेनसदारेणजंबुके
नसमक्षितः १४ सहत्वाभक्षयित्वाचतमुष्टंजंबुकस्तदा ॥ विगतेवातवर्षेणुनिश्चक्रामगुहामुखात् १५ एवंदुर्द्धिनाप्राप्तमुष्टेणनिधनंतदा ॥ आलस्यस्यक्रमा
त्पश्यमहांतदोषमागतम् १६ त्वमप्येवंविधंहित्वायोगेननियतेंद्रियः ॥ वर्तस्वबुद्धिमूलंतुविजयंमनुरब्रवीत् १७ बुद्धिश्रेष्ठानिकर्माणिबाहुमध्यानिभारत ॥
तानिजंघाजघन्यानिभारप्रत्यवराणिच १८ राज्यंतिष्ठतिदक्षस्यसंयह्यतेन्द्रियस्यच ॥ आर्तस्यबुद्धिमूलंहिविजयंमनुरब्रवीत् ॥ गुह्यंमंत्रंश्रुतवतःसुसहायस्य
चानघ १९ परीक्ष्यकारिणोह्यर्थास्तिस्रंतीहयुधिष्ठिर ॥ सहाययुक्तेनमहीकृत्स्नाशक्याप्रशासितुम् २० इदंहिसद्भिःकथितंविधिज्ञैःपुरामहेंद्रप्रतिमप्रभाव ॥
मयाऽपिचोक्तं तवशास्त्रदृष्ट्वायथैवबुद्ध्याप्रचरस्वराजन् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि उष्ट्रगोपाख्यानेद्वादशाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राजाराज्यमनुप्राप्यदुर्लभंभरतर्षभ ॥ अमित्रस्यातिवृद्धस्यकथंतिष्ठेदसाधनः १ ॥ भष्मउवाच ॥
अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ सरितांचैवसंवादंसागरस्यचभारत २ तंपादविहरणं भारोभारवहनं २८ आर्तस्याऽतिलिप्सावतः १९ । २० । २१ ॥ इतिशां
तिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीवेभारतभाष्ये द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ राजाराज्यमित्यध्यायो बलवतिरिपौ विनयपवश्रेयानित्यर्थः २ । २

॥९३॥

३ निह ॥ मुन्मूलितान् काशिनो महाशरीरान् अन्यान्वृक्षान् मानीतानि ति शेषः ४ अकायोऽल्पकायः ५ । ६ । ७ एकनिकेतनाः स्तब्धा इत्यर्थः प्रातिलोम्यादस्माकं प्रातिकुल्यात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ वैतर्सीति मस्तब्धत्वं १४ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥

॥ ११४ ॥

सुरारिनिलयः शश्वत्सागरः सरितांपतिः ॥ पप्रच्छ सरितः सर्वाः संशयं जातमात्मनः ३ ॥ सागर उवाच ॥ समूलशाखान्पश्यामि निहतान् कायिनोऽहुमान् ॥ युष्माभिरिह पूर्णाभिर्नद्यस्तत्र न वेतसम् ४ अकायश्चाल्पसारश्च वेतसः कूलजश्च वः ॥ अवज्ञयावानानीतः किंच वा तेन वः कृतम् ५ तदहं श्रोतुमिच्छामि सर्वासा मेवोमतम् ॥ यथाचेमानि कूलानि हित्वानायाति वेतसः ६ तत्र प्राहनदी गंगा वाक्यमुत्तममर्थवत् ॥ हेतुमद्वाहकं चैव सागरं सरितांपतिं ७ ॥ गंगोवाच ॥ तिष्ठंत्येते यथास्थानं न गान्हे कनिकेतनाः ॥ तेत्यजं तिततः स्थानं प्रातिलोम्यान्न वेतसः ८ वेतसो वेगमायातं दृष्ट्वानमतिनापरे ॥ सरिद्वेगेऽभ्यतिक्रान्ते स्थानमासाद्यतिष्ठति ९ कालज्ञः समयज्ञश्च सदा वश्यश्च नोद्धतः ॥ अनुलोमस्तथा लब्धस्तेन नान्येति वेतसः १० मारुतो दकवेगेन येन मंत्युन्नमंति च ॥ ओषध्यः पादपागुल्मानते यांति पराभवम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ यो हि शत्रोर्विद्वद्भ्यः प्रभोर्बधविनाशने ॥ पूर्वैः सहते वेगं क्षिप्रमेव विनश्यति १२ सारासारं बलं वीर्यमात्मनो द्विषतश्च यः ॥ जानन् विचरति प्राज्ञो न स याति पराभवम् १३ एवमेव यदा विद्वान्मन्यतेऽतिबलं रिपुम् ॥ संश्रयेद्वै तर्सीति मे तत्प्रज्ञानलक्षणम् १४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिसरित्सागरसंवादे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विद्वान्मूर्खप्रगल्भेन मृदुतीक्ष्णेन भारत ॥ आकुश्यमानः सदसि कथं कुर्यादरिंदम १ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रूयतां प्रथिवापालयथैषोऽर्थो नुर्गापते ॥ सदासुचेताः सहते नरस्येहाल्पभेदसः २ अरुष्यन् कुश्यमानस्य सुकृतं नाम विदति ॥ दुष्कृतं चात्मनोऽमर्षी रुष्यत्येवापमार्ष्टिवै ३ टिष्ठिभंतमुपेक्षतवाशमानमिवातु रम् ॥ लोकविद्वेषमापन्नो निष्फलं प्रतिपद्यते ४ इति संश्लाघते नित्यं तेन पापेन कर्मणा ॥ इदमुक्तो मया काश्चित्संमत्तोजनसंसदि ५ सतत्र वीडितः शुष्को मृतकल्पोऽवतिष्ठते ॥ श्लाघन्न श्लाघनीयेन कर्मणानिरपत्रपः ६ उपेक्षितव्यो यत्नेन तादृशः पुरुषाधमः ॥ यद्यद्भूयादल्पमतिस्ततदस्य सहेदुधः ७ प्राकृतो हि प्रशंसस्त्वा निदन्वा किं करिष्यति ॥ वनेकाक इवा बुद्धिर्वाशमानो निरर्थकम् ८ यदि वाग्भिः प्रयोगः स्यात्प्रयोगे पापकर्मणः ॥ वागेवार्थो भवेत्तस्य न ह्येवार्थो जिघांसतः ९

विद्वानिति मूर्खश्चासौ प्रगल्भश्च तेन १ सहतेदुरुक्तं २ कुश्यमानस्य क्रोशतः मर्षीति तितुः रुष्यतिक्रोधवति ३ टिष्ठिभिमिव टिष्ठिभवदुःश्रवणाशमानं रटं ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

निषेकमिति स एव दन्तुते न क्रियया चेष्टया वा गादिवापारेण चलिगे न निषेकं स्वमातारिरेतः सेकं विपरीतं पितुरन्येन कृतमित्याचष्टेऽयं कं कथयति । कौपीनं गुह्यप्रदेशं संदर्शयन्निवृत्त्यं कुर्वन्मयूरो यथाश्लाघते सम्यङ् नृत्या प्रीतिमन्यते न तु मम गुह्यलोकाः पश्यंतीति त्रपते एवं लोकापिमया समहानमुकसभायां दुकमुक इति श्लाघते न त्वनेन मम मातुर्दोषः स्पष्टीक्रियते मयैवेति तत्रपते इत्यर्थः १० । ११ नष्टोलोकः परं ज्ञानमवरोधमश्चयस्य सनष्टलोकपरावरः १२ तादृक्पुमान् १३ सारमेयाभिषंशुनोमांसं १४ निषेकमित्युक्तं व्याचष्टे परिवादमिति दोषान्जारजत्वादीन् १५ भस्मकूटभस्म निषेकं विपरीतं स आचष्टे त्रचेष्टया ॥ मयूर इव कौपीनं नृत्यं संदर्शयन्निवृत्त्यं १० यस्यावाच्यं न लोकेऽस्ति नाकार्यं चापि किंचन ॥ वाचंते न संदध्याच्छुचिः संश्लिष्टकर्मणा ११ प्रत्यक्षं गुणवादीयः परोक्षे चापि निंदकः ॥ समानवः श्वल्लोकेनष्टलोकपरावरः १२ तादृज्जनशतस्यापियद्दाति जुहोति च ॥ परोक्षेणापवादीयस्तं नाशयति तत्क्षणात् १३ तस्मात्प्राज्ञो नरः सद्यस्तादृशं पापचेतसम् ॥ वर्जयेत्साधुभिर्वर्ज्यं सारमेयाभिषंशुनोमांसं १४ परिवादं ब्रुवाणो हि दुरात्मा वै महाजने ॥ प्रकाशयति दोषांस्तु सर्पः फणमिवोच्छ्रितम् १५ तं स्वकर्माणि कुर्वाणं प्रतिकर्तुं यद्दृच्छति ॥ भस्मकूट इवा बुद्धिः खरोरजासि सज्जति १६ मनुष्यशालावृकमप्रशांतिं जनापवादे सततं निविष्टम् ॥ मातंगमुन्मत्तमिवोन्नदंतं त्यजेत तं श्वानमिवातिरौद्रम् १७ अधीरजुष्टपथिवर्तमानं दमादपेतं विनयाच्च पापम् ॥ अरिब्रतं नित्यमभूतिकामंधि गस्तु तं पापमतिमनुष्यम् १८ प्रत्युच्यमानस्त्वभिभूय एभिर्निशाम्य माभूस्त्वमथार्तरूपः ॥ उच्चस्य नीचेन हि संप्रयोगं विगर्हयंति स्थिरबुद्धयो १९ कुद्धो दशाधेनहि ताडयेद्दासपांसुभिर्वा विकिरेत्तुषैर्वा ॥ विवृत्यदं तां श्वविभीषयेद्दासिद्धं हि मूढे कुपिते नृशंसे २० विगर्हणां परमदुरात्मना कृतां सहेतयः संसदि बुर्जनान्नरः ॥ पठेदिदं चापि निदर्शनं सदानवाङ्मयं सलभति किंचिदप्रियम् २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि टिष्ठिभकं नाम चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ संशयो मे महानयम् ॥ संछेतव्यस्त्वयाराजन्भवान्कूलकरोहिनः १ पुरुषाणामयं तात दुर्वृत्तानां दुरात्मनाम् ॥ कथितो वाक्यसंचारस्ततो विज्ञापयामिते २ यद्धितं राज्यतंत्रस्य कूलस्य च सुखोदयम् ॥ आयत्यां च तदा खेचक्षेमवृद्धिकरं च यत् ३ पुत्रपौत्राभिरामंचराष्ट्रद्विकरंचयत् ॥ अन्नपानेशरीरंच हितं यत्तद्ब्रवीहि मे ४ अभिषिक्तो हियो राजाराष्ट्रस्थो मित्रसंवृतः ॥ समुहत्समुपेतो वासकथं रं जयेत्प्रजाः ५ यो ह्यसत्प्रग्रहरतिः स्नेहरागवलात्कृतः ॥ इन्द्रियाणामनीशत्वादसज्जनबुभूषकः ६

राशो खर इवा बुद्धी रजासि दुःखे निमज्जति १६ शालावृकं श्वानमेव मनुष्यत्वेन लोके गृहीतमित्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ पितामहेति १ अयं निवारणीयः तदेवाह मामूरिति १९ दशाधेनसंवृतां गुलिपंचकेन पाणिना इदं सर्वं कुपिते मूढे सिद्धमेव २० । २१ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि टिष्ठिभकं नाम चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ पितामहेति १ अयं निवारणीयः २ हितमभियं आयत्यामुत्तरकाले तदा त्वेवर्तमानकाले ३ । ४ । मित्रसुहृदाप्रत्युपकारमपेक्ष्यानपेक्ष्य चोपकर्तारौ तद्वान् समुपेतः शौर्यादिनेति शेषः ५ तथापि जितेन्द्रियत्वाद्भिर्गुणितभूत्यः सन्नराज्येषु लयते न वेति प्रश्नार्थः सत्पपिसाधनां तरे मुत्यानामानु कूल्याभावेराज्यं नश्यति तत्सद्भावे च सर्वान्कामान्फलतीत्युत्तरमाह योहीत्यादिना असत्प्रग्रहरतिरिन्द्रियाणामनिग्रहशीलः ६

भृत्यफलैर्भृत्यबलप्राप्त्यैर्यैर्धनादिभिः ७।८ क्षत्ताविदुरः ९।१०।११।१२।१३ लब्धुलब्धाश्चरक्षितुंशक्याहातिशयो १४।१५ असेहायाउत्कोचादिनाअमेयाः १६।१७।१८
 १९ पटलंसमूहम् २० कोष्ठागारंधान्यादिसामग्रीगृहं गुणीभवेद्गुणित्वावंगच्छेत् २१ व्यवहारोऽर्थिप्रत्यर्थिनोर्विवादेनिर्णयः फलोदयोऽर्थिन्यनृतेसत्यर्थेनद्विगुणोद्वेदोराज्ञाग्राह्यः प्रत्यर्थिन्यनृ

तस्यभृत्याविगुणतायाति सर्वेकुलोद्गताः ॥ नचभृत्यफलैरर्थैःसराजासंप्रयुज्यते ७ एतन्मेसंशयस्यास्यराजधर्मान्सुदुर्विदान् ॥ बृहस्पतिसमोडुध्याभवान्शं
 सितुमर्हति ८ शंसितापुरुषव्याघ्रत्वन्नःकुलहितेरतः ॥ क्षत्ताचैकोमहाप्राज्ञोयोःशंसति सर्वदा ९ त्वत्तःकुलहितंवाक्यंश्रुत्वारज्यहितोदयम् ॥ अमृतस्याव्य
 यस्येवहृत्सस्वप्स्याम्यहंसुखम् १० कीदृशाःसंनिकर्षस्थाभृत्याःसर्वगुणान्विताः ॥ कीदृशैःकिंकुलीनैर्वासहयात्राविधीयते ११ नह्येकोभृत्यरहितोराजाभवति
 रक्षिता ॥ राज्यचेदंजनःसर्वस्तत्कुलीनोऽभिकांक्षति १२ ॥ भीष्मउवाच ॥ नचप्रशास्तुराज्यांहिशक्यमेकेनभारत ॥ असहायवतातातनैवार्थाःकेचिदप्युत १३
 लब्धुलब्धाह्यपिसदारक्षितुंभरतर्षभ ॥ यस्यभृत्यजनःसर्वोज्ञानविज्ञानकोविदः १४ हितैषीकुलजःस्निग्धःसराज्यफलमश्नुते १५ मंत्रिणोयस्यकुलजाअसंहा
 र्याःसहोषिताः ॥ नृपतेर्मतिदाःसंतःसंबंधज्ञानकोविदाः १६ अनागतविधातारःकालज्ञानविशारदाः ॥ अतिक्रान्तमशोचंतःसराज्यफलमश्नुते १७ समदुःखसु
 खायस्यसहायाःप्रियकारिणः ॥ अर्थचिंतापराःसत्याःसराज्यफलमश्नुते १८ यस्यनार्तोजनपदःसन्निकर्षगतःसदा ॥ अक्षुद्रःसत्पथालंबीसराजाराज्यभाग्भ
 वेत् १९ कोशाख्यपटलंस्यकोशद्विकरैर्नरेः ॥ औप्तैस्तुष्टैश्चसततंचीयतेसदृपोत्तमः २० कोष्ठागारमसंहायैराप्तैःसंचयतत्पैरः ॥ पात्रभूतैरलुब्धैश्चपाल्यमा
 नंगुणीभवेत् २१ व्यवहारश्चनगरेयस्यकर्मफलोदयः ॥ दृश्यतेशंखलिखितःस्वधर्मफलमाहृत्पः २२ संगृहीतमनुष्यश्चयोराराजाराजधर्मवित् ॥ षड्वर्गप्रतिष्ठा
 तिसधर्मफलमश्नुते २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०राजध०पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपु
 रातनम् ॥ निदर्शनंपरंलोकेसज्जनाचरितेसदा १ अस्यैवार्थस्यसदृशंयच्छ्रुतंमेतपोवने ॥ जामदग्न्यस्यरामस्ययदुक्तमृषिसतमैः २ वनेमहातिकस्मिंश्चिदमनु
 ष्यनिषेविते ॥ ऋषिर्भूलफलाहारोऽनियतोऽनियतैर्द्विभ्यः ३ दीक्षादमपरःशांतःस्वाध्यायपरमःशुचिः ॥ उपवासविशुद्धात्मासततंसत्वमास्थितः ४ तस्यसदृश्य
 सद्भावमुपविष्टस्यधीमतः ॥ सर्वेसत्वाःसमीपस्थाभवन्तिवनचारिणः ५ सिंहव्याघ्रगणाःकूरामताश्चैवमहागजाः ॥ द्वीपिनःखड्गभङ्गकायेचान्येभीमदर्शनाः ६

तेसतियावदर्थ्यमानमर्थिनेदाप्यंतावानेवराजदंडश्चफलपर्वतः तत्रदृष्टातःशंखलिखितइति यथाफलमात्रस्तेनेशंखेनलिखितस्यहस्तच्छेदोराजानंमतिषेधयित्वाकारितस्तद्वदित्यर्थः २२ षड्वर्गसं
 धिविग्रहादिकम् २३ ॥ इतिशांतिप० रा०भी०मा० पंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति अत्रवक्ष्यमाणेउत्तमाधममध्यमस्यानेषु क्रमादुत्तमाधममध्यमापवयो
 ज्ञानगुणस्वयानेनीचोऽनियोज्यइत्यस्मिन्नर्थेनिदर्शनंश्वदृष्टातकृपामितिहासमुदाहरंति १ अस्थैववक्ष्यमाणस्य २।३।४ सत्वाःप्राणिनः ५।६

मुखप्रभदाःशुखिनःस्यइतिप्रस्योत्तरंशुखिनःस्मइतितत्प्रदाइत्यर्थः न्यग्मृतादासभृताः ७।८।९ भावंचितं १० द्वीपीक्षुद्रव्याघ्रः ११।१२।१३।१४।१५ द्वीपिनोद्वीपिरूपानृ
 तेसुखप्रभदाःसर्वेभवन्तिक्षतजाशनाः ॥ तस्यर्षेःशिष्यवच्चैवन्यग्मृताःप्रियकारिणः ७ दत्त्वाचतेसुखप्रशंसर्वेयातियथागतम् ॥ ग्राम्यस्त्वेकःपशुस्तत्रनाजहा
 त्समहामुनिं ८ भक्तोऽनुरक्तःसततमुपवासकृशोऽबलः ॥ फलभूलोदकाहारःशांतःशिष्टाकृतिर्यथा ९ तस्यर्षेरुपविष्टस्यपादमूलेमहामते ॥ मनुष्यवद्गतोभावं
 स्नेहबद्धोऽभवद्दृशम् १० ततोऽभ्ययान्महावीर्योद्वीपीक्षतजभोजनः ॥ स्वार्थमत्यंतसंतुष्टःकूरकालइवांतकः ११ लेलिह्यमानस्तृपितःपुच्छास्फाटनतत्परः ॥
 व्यादितास्यःक्षुधाभुग्नःप्रार्थयानस्तदामिषम् १२ दृष्ट्वातंकूरमायांतंजीवितार्थीनराधिप ॥ प्रोवाचश्वामुनितत्रतच्छृणुष्वविशांपते १३ श्वशत्रुर्भगवन्नेषद्वी
 पीमाहंतुमिच्छति ॥ त्वत्प्रसादाद्भयंनस्यादस्मान्मममहामुने १४ तथाकुरुमहाबाहोसर्वज्ञस्त्वंनसंशयः ॥ समुनिस्तस्यविज्ञायभावज्ञोभयकारणम् ॥ रुतज्ञः
 सर्वसत्वानांतमैश्वर्यसमन्वितः १५ ॥ मुनिरुवाच ॥ नभयंद्वीपीनःकार्यंभृत्युतस्तेकथंचन ॥ एषश्चरूपरहितोद्वीपीभवसिपुत्रक १६ ततःश्वाद्वीपितांनीतो
 जांबूनदनिभाकृतिः ॥ चित्रांगोविस्फुरदंश्लेवनेवसतिनिर्भयः १७ तदृष्ट्वासंमुखेद्वीपीआत्मनःसदृशंपशुम् ॥ अविरुद्धस्ततस्तस्यक्षणेनसमपद्यत १८ ततो
 ऽभ्ययान्महारौद्रोव्यादितास्यःक्षुधान्वितः ॥ द्वीपिनंलेलिहद्वक्रोव्याघ्रोऽरुधिरलालसः १९ व्याघ्रंदृष्ट्वाक्षुधाभुग्नंदंष्ट्रिगंवनगोचरम् ॥ द्वीपीजीवितरक्षार्थंमृषि
 शरणमेयिवान् २० संवासजंपरंस्नेहमृषिणाकुर्वतातदा ॥ सद्द्वीपीव्याघ्रतांनीतोरिपूणांबलवत्तरः २१ ततोदृष्ट्वासशाईलोनाहनतंविशांपते ॥ सतुश्वाव्याघ्रतां
 प्राप्यबलवान्पिशिताशनः २२ नमूलफलभोगेषुस्पृहामप्यकरोत्तदा ॥ यथाभृगपतिर्नित्यंप्रकांक्षतिवनौकसः ॥ तथैवसमहाराजव्याघ्र समभवत्तदा २३ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेशां०रा०श्वर्षिसंवादेषोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ व्याघ्रश्चोटजमूलस्थस्तृप्तःसुतोहृत्तैर्भृगैः ॥ नागश्चा
 गात्तमुद्देशंमतोमेघइवोद्धतः १ प्रभिन्नकरटःप्रांशुःपद्मोविततकुंभकः ॥ सुविषाणोमहाकायोमेघगंभीरनिःस्वनः २ तदृष्ट्वाकुंजरंमतमायांतंबलगर्वितम् ॥ व्या
 घोहस्तिभयात्रस्तस्तमृषिशरणंययौ ३ ततोऽनयत्कुंजरत्वंव्याघ्रंतमृषिसतमः ॥ महामेघनिभंदृष्ट्वासभोतोह्यभवद्भजः ४ ततःकमलपंडानिशलकीगहनानिच ॥
 व्यचरत्समुदायुक्तःपद्मरेणुविभूषितः ५ कदाचिद्भ्रममाणस्यहास्तिनःसंमुखंतदा ॥ ऋषेस्तस्योदजस्थस्यकालोच्छन्निशानिशम् ६ अथाजगामतंदेशंकेसरी
 केसरारुणः ॥ गिरिकंदरजोभीमःसिंहोनागकुलांतकः ७ तदृष्ट्वासिंहमायांतंनागःसिंहमयादितः ॥ ऋषिशरणमापेदेवेपमानोभयातुरः ८ सततःसिंहतांनीतो
 नागैर्द्रोमुनिनातदा ॥ वन्यंनागणयत्सिंहंतुल्यजातिसमन्वयात् ९ दृष्ट्वाचसोभवत्सिंहोवन्योभयसमन्वितः ॥ सचाश्रमेऽवसत्सिंहस्तस्मिन्नेवमहावने १०

त्युतः श्वरूपरहितःश्वरूपहीनः १६।१७।१८।१९ क्षुधाभुग्नपीडितम् २०।२१।२२।२३ इतिरा०भी०मा०षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ व्याघ्रश्चेति मृगैस्तृप्तः १।२।३
 ४ कमलपंडानिकमलसमूहान् ५ निशानिशंबहुरात्रम् ६।७।८ समन्वयात्संबंधात् ९।१०

शां.रा.१२
अ०
॥११८॥

म.भा.टी.
॥१६॥

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ अकृतज्ञत्वेहेतुःश्वयोनिजइति १९।२० मद्यपदुःप्रवहन्मदः २१ विसृष्टोविविधेनरूपेणत्वंसृष्टः नतुत्वंकुलान्वयःतेनतेनकुलेनान्वयःसंबन्धोयस्य सकुलान्वयस्तादृशस्त्वंनमवाप्ति २२।२३ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ॥ ७ ॥ सश्वेति १ दृष्टांतमुप

तद्भयात्पशवोनान्येतपोवनसमीपतः ॥ व्यदृश्यंततदात्रस्ताजीविताकांक्षिणस्तथा ११ कदाचित्कालयोगेनसर्वप्राणिविहिंसकः ॥ बलवान्क्षतजाहरोनानास त्वभयंकरः १२ अष्टपादूर्ध्वनयनःशरभोवनगोचरः ॥ तंसिंहंहेतुमागच्छन्मुनेस्तस्यनिवेशनम् १३ तंमुनिःशरभंचक्रेवलोत्कटमरिंदम ॥ ततःसशरभोवन्योमु नेःशरभमग्रतः १४ दृष्ट्वावलिनमत्युग्रंद्रुतंसंप्राद्रवद्भनात् ॥ सएवंशरभस्थानेसंन्यस्तोमुनिनातदा १५ मुनेःपार्श्वगतोनित्यंशरभःसुखमाप्तवान् ॥ ततःशरभसंत्र स्ताःसर्वेष्टगगणास्तदा १६ दिशःसंप्राद्रवन्वराजन्भयाजीवितकांक्षिणः ॥ शरभोऽप्यतिसंहृष्टो नित्यंप्राणिवधेरतः १७ फलमूलाशनंकर्तुंनैच्छत्सपिशिताशनः ॥ तंतोरुधिरतर्पेणवलिनशरभोन्वितः १८ इयेषतंमुनिंहेतुमकृतज्ञःश्वयोनिजः ॥ ततस्तेनतपःशक्त्याविदितोज्ञानचक्षुषा १९ विज्ञायसमहाप्राज्ञोमुनिःश्वानंत मुक्तवान् ॥ श्वात्वंद्रीपित्वमापन्नोद्रीपीव्याघ्रत्वमागतः २० व्याघ्रान्नागोमदपदुर्नागःसिंहत्वमागतः ॥ सिंहस्त्वंबलमापन्नोभूयःशरभतांगतः २१ मयास्नेहपरीतेन विसृष्टोनकुलान्वयः ॥ यस्मादेवमपापंमांपापहिंसितुमिच्छसि २२ तस्मात्स्वयोनिमापन्नःश्वेत्वंहिमविष्यसि ॥ ततोमुनिजनद्रेष्टादुष्टात्माप्राकृतोऽबुधः ॥ ऋषिणा शरभःशतस्तद्रूपंपुनराप्तवान् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्वर्षिसंवादेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ भीष्मउवाच ॥ संश्वाप्रकृतिमापन्नःपरंदन्यमुपागतः ॥ ऋषिणाहुंकृतःपापस्तपोवनबहिष्कृतः १ एवंराज्ञामतिमताविदित्वासत्यशौचताम् ॥ आर्जवंप्रकृतिसत्यंश्रुतं वृत्तंकुलं दमम् २ अनुक्रोशंवलंबीर्यंप्रभावंप्रश्रयंक्षमाम् ॥ भृत्यायेयत्रयोग्याःस्युस्तत्रस्थाप्याःसुरक्षिताः ३ नापरीक्ष्यमहीपालःसचिवंकर्तुमर्हति ॥ अकुलीननराकी र्णोनराजासुखमेधते ४ कुलजःप्राकृतोराज्ञास्वकुलीनतयासदा ॥ नपापेकुरुतेबुद्धिभिद्यमानोऽप्यनागसि ५ अकुलीनस्तुपुरुषःप्राकृतःसाधुसंश्रयात् ॥ दुर्लभै श्वर्यतांप्राप्तोनिंदितःशत्रुतां व्रजेत् ६ कुलीनंशिक्षितंप्राज्ञंज्ञानविज्ञानपारगम् ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञंसाहिष्णुंदेशजंतथा ७ कृतज्ञंवलवंतंचक्षांतंदांतंजितेंद्रियम् ॥ अलुब्धंलब्धसंतुष्टंस्वामिमित्रबुभूषकम् ८ सचिवंदेशकालज्ञंसत्वसंग्रहणे रतम् ॥ सततंयुक्तमनसंहितैषिणमतांद्रितम् ९ युक्ताचारंस्वविषयेसंधिविग्रहकोवि दम् ॥ राज्ञस्त्रिवर्गवेत्तारंपौरजानपदप्रियम् १० स्वातकव्यूहतत्त्वज्ञंवलहर्षणकोविदम् ॥ इंगिताकारतत्त्वज्ञंयात्राज्ञानविशारदम् ११ हस्तिशिक्षासुतत्त्वज्ञमर्हकार विवर्जितम् ॥ प्रगल्भंदक्षिणंदांतंवलिनंयुक्तकारिणम् १२ चौक्षंचौक्षजनाकीर्णंसुमुखंसुखदर्शनम् ॥ नायकंनीतिकुशलंगुणचेष्टासमन्वितम् १३

पायदाष्टांतिकमाह एवमित्यादीना १।३।४ राज्ञानागसिभिद्यमानोऽपिकुलीनःपापेबुद्धिनकुरुतइत्यन्वयः ५ अकुलीनस्तुनिंदाभात्रेणशत्रुतां व्रजेत् ६।७ स्वामिनोभिप्राणांबुभूषकमे श्वर्यलिप्सुम् ८ सत्वसंग्रहणेप्राणिमात्ररंजने ९।१० स्वातकाःपरसैन्यावदारकायेव्यूहादयस्तेपांतत्त्वज्ञम् ११।१२ चौक्षंशुद्धम् १३

॥१६॥

प्रसूतंसूक्ष्मांशंगाभिनं १४।१५।१६ मधीक्षमी १७ विपर्ययेऽज्ञमावत्यपकारिणिज्ञमावान् १८ दानस्याच्छेदेविषयेस्वयमविच्छेदकर्ता १९ ननिर्द्वेद्वोननिष्परिग्रहः कर्ताउपकर्ता २०।२१ २२ गुणशतंकुलीनःवाद्यएकपंचाशदमात्यगुणास्तत्सहितः धर्मपरमत्वाद्यएकचत्वारिंशदेवमष्टोऽंगुणशतं एतेपांसंधिविग्रहकोविदमित्यादिरीत्याऽन्यदृष्टाकमूहयित्वापूर्णशतंज्ञेयं २३।२४

अस्तव्यंप्रसूतंश्लक्ष्णंमृदुवादिनमेवच ॥ धीरंशूरंमहर्द्धिचदेशकालोपपादकम् १४ सचिवंयःप्रकुरुतेनचैनमवमन्यते ॥ तस्यविस्तीर्यतेराज्यंज्योत्स्नाग्रहपते रिव १५ एतैरेवगुणैर्युक्तोराजाशास्त्रविशारदः ॥ एष्टव्योधर्मपरमःप्रजापालनतत्परः १६ धीरोमधींशुचिस्तीक्ष्णःकालेपुरुषकालवित् ॥ शुश्रूषुःकृतवान्श्रोता उहापोहविशारदः १७ मेधावीधारणायुक्तोयथान्यायोपपादकः ॥ दांतःसदाप्रियाभाषीक्षमावांश्वविपर्यये १८ दानाच्छेदेस्वयंकारीश्रद्धालुःसुखदर्शनः ॥ आ र्तहस्तप्रदो नित्यममात्योहिहितेरतः १९ नाहंवादीननिर्द्वेद्वोनयत्किंचनकारकः ॥ कृतेकर्मण्यमात्यानांकर्ताभक्तजनप्रियः २० संगृहीतजनोऽस्तव्यःप्रसन्नवद नःसदा ॥ सदाभृत्यजनापेक्षीनक्रोधीसुमहामनाः २१ युक्तदंडोननिर्दंडोधर्मकार्यानुशासनः ॥ चारनेत्रःप्रजावेक्षीधर्मार्थकुशलःसदा २२ राजागुणशताकीर्णं एष्टव्यस्तादृशोभवेत् ॥ योधाश्वैवमनुष्येद्रसर्वेगुणमणैर्वृताः २३ अन्वेष्टव्याःसुपुरुषाःसहायाराज्यधारणे ॥ नविमानयितव्यास्तेराज्ञावृद्धिमभीप्सता २४ यो धाःसमरशौटीराःकृतज्ञाःशस्त्रकोविदाः ॥ धर्मशास्त्रसमायुक्ताःपदातिजनसंवृताः २५ अभयागजपृष्ठस्थारथचर्याविशारदाः ॥ इष्वस्त्रकुशलायस्यतस्येयंनृपते र्मही २६ सर्वसंग्रहणयुक्तोऽनृपोभवतियःसदा ॥ उत्थानशीलोमित्राढ्यःसराजाराजसत्तमः २७ शक्याचाश्वसहस्रेणवीरारोहेणभारत ॥ संगृहीतमनुष्येणकृत्वा जेतुंवसुंधरा २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिश्वर्षिसंवादेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंशुनासमा न्भृत्यान्स्वेस्वेस्थानेनराधिपः ॥ नियोजयतिकृत्येषुसराज्यफलमश्रुते १ नश्वास्वंस्थानमुत्क्रम्यप्रमाणमभिसल्लतः ॥ आरोप्यःश्वास्वकात्स्थानादुत्क्रम्यान्य त्प्रमाद्यति २ स्वजातिगुणसंपन्नाःस्वेषुकर्मसुसंस्थिताः ॥ प्रकर्तव्याह्यमात्यास्तुनास्थानेप्रक्रियाक्षमा ३ अनुरूपानिकर्माणिभृत्येभ्योयःप्रयच्छति ॥ सभृत्य गुणसंपन्नोराजाफलमुपाश्रुते ४ शरभःशरभस्थानेसिंहःसिंहइवोर्जितः ॥ व्याघ्रोव्याघ्रइवस्थाप्योद्रीपीद्रीपीयथातथा ५ कर्मस्विहानुरूपेषुन्यस्याभृत्यायथा विधिं ॥ प्रतिलोमंनभृत्यास्तेस्थाप्याःकर्मफलैषिणा ६ यःप्रमाणमतिक्रम्यप्रतिलोमंनराधिपः ॥ भृत्यान्स्थापयतेऽबुद्धिर्नसरंजयतेप्रजाः ७ नवालिशानचक्षु द्रानाप्राज्ञानाजितेंद्रियाः ॥ नाकुलीनानराःसर्वेस्थाप्यागुणगणैषिणा ८ साधवःकुलजाःशूराज्ञानवंतोऽनसूयकाः ॥ अक्षुद्राःशुचयोदक्षाःस्युर्नराःपारिपार्श्व काः ९ न्यग्भूतास्तत्पराःशांताश्चौक्षाःप्रकृतिजैःशुभाः ॥ स्वस्थानानपकुष्टायेतेस्यूरान्नां बहिश्चराः १०

२५।२६।२७।२८ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ एवमिति एवंनीचाननीचेनेवयोजयेत् १ विपरीतिदोष माह नश्चेति स्वस्थानं प्रमाणं चोत्क्रम्योच्चस्थानेनाऽऽरोप्यः आरोपितश्चेत्प्रमाद्यतीति योजना २।३।४।५।६ अहृदिरितिच्छेदः ७।८।९ बहिश्चराःप्राणाइवेतिज्ञेयः १०

१९। २२। २३। २४ विसृताअपरावर्तिनः १५। १६। १७। १८। १९। २० ॥ इतिशांतिप० राजध० नीलकंठीयेभारमा० एकोनविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ ७ ॥
 राजवृत्तानीत्यध्यायः पूर्वोक्तानाराजधर्माणां सर्वेषामुपसंहारार्थः १ राजधर्माणां राजधर्मविदामंतयद्विस्तरेणोक्तं देवप्रणये प्रकवेषणेनेवोदुशकयंसंज्ञितमित्यर्थः प्रब्रूहि २ सर्वभूतरक्षणकृत्स्त्रो
 राजधर्मः परिसमाप्तइत्याह रक्षणमिति ३ एतदेवमयूरदृष्टानेनोपपादयति यथेति बर्हाणिपक्षान् मृजगाशनोमयूरः ४ तैक्ष्ण्यं कृत्वं जिह्मत्वं कोटिल्यं आदाल्भ्यंदल्मोभयंतदभावोऽदल्मोऽभयं

सिंहस्यसततंपार्श्वेसिंहएवानुगोभवेत् ॥ असिंहःसिंहसहितःसिंहवल्लभतेफलम् ११ यस्तुसिंहःश्वभिःकीर्णःसिंहकर्मफलैरतः ॥ नससिंहफलंभोक्तुंशक्तःश्वभिरुपा
 सितः १२ एवमेतन्मनुष्येन्द्रशूरैःप्राज्ञैर्वहुश्रुतैः ॥ कुलीनैःसहशक्येतच्छ्राजेतुंवसुंधरा १३ नाविद्योनात्रजुःपार्श्वेनाप्राज्ञोनामहाधनः ॥ संग्राह्योवसुधापालैर्भृ
 त्योभृत्यवतांवर १४ बाणवद्विसृतायांतिस्वामिकार्यपरानराः ॥ येभृत्याःपार्थिवहितास्तेषांसांत्वंप्रयोजयेत् १५ कोशश्चसततरक्ष्योयत्नमास्थायराजभिः ॥
 कोशमूलाहिराजानःकोशोवृद्धिकरोभवेत् १६ कोष्ठागारंचतेनित्यंस्फूर्तिर्धान्यैःसुसंवृतम् ॥ सदाऽस्तुसत्सुसंन्यस्तंधनधान्यपरोभव १७ नित्ययुक्ताश्वतेभृत्या
 भवंतुरणकोविदाः ॥ वाजिनांचप्रयोगेषुवैशारद्यमिहेष्यते १८ ज्ञातिबंधुजनवेक्षीमित्रसंबंधिसंवृतः ॥ पौरकार्यहितान्वेषीभवकौरवनंदन १९ एषातेनैष्टिकी
 बुद्धिःप्रजास्वभिहितामया ॥ शुनोविदर्शनंतातकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० श्वर्षिसंवादेएकोनविंशाधिकशततमोऽध्या
 यः ॥ ११९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ राजवृत्तान्यनेकानित्वयाप्रोक्तानिमारत ॥ पूर्वैःपूर्वनियुक्तानिराजधर्मार्थवेदिभिः १ तदेवविस्तरेणोक्तंपूर्वदृष्टंसतांमतम् ॥
 प्रणयेराजधर्माणांप्रब्रूहिभरतर्षभ २ ॥ भीष्मउवाच ॥ रक्षणंसर्वभूतानामितिक्षात्रंपरंमतम् ॥ तद्यथारक्षणंकुर्यात्तथाशृणुमहीपते ३ यथावर्हाणिचित्राणिवि
 भातिभुजगाशनः ॥ तथाबहुविधंराजारूपंकुर्वीतधर्मवित् ४ तैक्ष्ण्यंजिह्मत्वमादाल्भ्यंसत्यमार्जवमेवच ॥ मध्यस्थःसत्वमातिष्ठंस्तथावैसुखमृच्छति ५ य
 स्मिन्नर्थेहितंयत्स्यात्तद्वर्णरूपमादिशेत् ॥ बहुरूपस्यराज्ञोहिमूक्ष्मोप्यर्थो नसीदति ६ नित्यंरक्षितमंत्रःस्याद्यथासूक्तःशरच्छिखी ॥ श्लक्ष्णाक्षरतनुःश्रीमान्
 भवेच्छास्त्रविशारदः ७ आपह्वारेषुयुक्तःस्याज्जलप्रस्रवणेष्विव ॥ शैलवर्षोदकानीवद्विजान्सिद्धान्समाश्रयेत् ॥ अर्थकामःशिखाराजाकुर्याद्धर्मध्वजोपमाम् ८
 नित्यमुद्यतदंडःस्यादाचरेदप्रमादतः ॥ लोकेचायव्ययौदृष्ट्वाहृक्षमिवास्त्रवत् ९

तस्यभावआदाल्भ्यंअभयप्रदत्वमित्यर्थः रलयोःसावर्ण्यात्दृष्टीभयेइत्स्वरूपं आदानमितिपाठांतरेस्पष्टोऽर्थः ५ यस्मिन्नर्थेदं देऽनुग्रहेवाहितं कूरंशांतं वारूपमादिशेदशयेत् ६ । ७
 आपदाद्वारेषुमंत्रमेवादिषुयुक्तोऽवहितःस्यात् शैलवर्षोदकानिपर्वतप्रदेशेषुदृष्ट्याजनितानिमहानदीजलानि शिखांयोग्यलिङ्गं कूरत्वादिंकुर्यात्प्रकाशयेत् ८ नित्यमिति आचरेद्यथायो
 ग्यंदंडं तत्रदृष्टांतःबृहदिति बृहतोवृक्षायत्रतद्बृहद्बृहत्तलवर्णं आस्त्रवत्संस्त्रवत् यथारसग्राहीप्रदेशविशेषेपवप्रहृत्यरसं गृह्णातिननुकृत्स्नवृक्षच्छेदेनेषुकंठादादिवत्तोरसंजिघृक्षति एवं
 प्रजानामायव्ययौज्ञात्वात्ताज्जीवयंस्ताभ्योधनरसमादद्यादित्यर्थः ९

मृजाशुद्धिस्तद्वान् भीमानिपरेषांसस्यानिचरणैरश्वदिगमनैः क्षिपेत्नाशयेत् १० अर्थात्मृगयादिव्याजात्परराष्ट्रसमाचरन्परपक्षान्विधूनयेत् ११ छायांपरदुर्गाधिपतिनासंधिं कृत्वा देवतादर्श
 नादिव्याजेनाकस्मात्परदुर्गं गत्वाप्रविश्यतन्नाशयेदित्याह उच्छिन्नानिति १२ असितग्रीवोमयूरानिशीवप्रावृषिमज्जेत अदृश्योऽस्तःपुरचरएवस्यात् १३ तत्रापिचारेदर्शितासुभूमिपुधात्रीसौवि
 दल्लसूपकारादिषुपरैर्भेदितेषुअभिगतान्विषादीन्पाशांन्परिवर्जयेदात्मानंरक्षेत्तेत्याह नेति १४ ननुकुतस्तत्रापिपाशासंस्किरतआह प्रणयेदिति गहनेदुर्वाधिपाशज्ञानेसतितांकपटभूमिंप्रतिपद्यात्मा
 नेप्रणयेत्प्रापयेत्तदानइधेदेव वाशब्दएवार्थे प्रयोजयंतिहिराजानोविषमर्षीकन्यांकृत्वाद्वीपांतरंराप्तेयंपद्मिनीजातीयाकन्याअस्याःस्पर्शमात्रादशीतिवापिकोऽपिषोडशवर्षोभवतीतिसेयमतिश्रेष्ठ
 रत्नतयाश्रीमतामर्षेकल्पिताऽनुग्राह्याचेथंयंचेतिब्रुवाणाः तत्रचारमुखारकपटंश्रुत्वातानंप्रणयेत् ऊहितान्केनचिन्निमित्तेनतर्कितांस्तानतिविषान्कन्यादीन्स्पर्शमात्रेणोच्छ्वासमात्रेणवासंगतमाक्षि
 कामशकादिमरणलिङ्गेनज्ञातान्हन्यादेव १५ नाशयेदितिसार्थः बलवर्हाणिस्यूलान्पक्षान्सैन्यस्यपक्षस्थानीयान्महाशिविरवारवनितानटनर्तकादींश्चनाशयेत् मयूरइवदूरीकुर्यात् । बलंगंध

मृजावान्स्यात्स्वयूथ्येषुभीमानिचरणैःक्षिपेत् ॥ जातपक्षःपरिस्पंदेऽपेक्षेद्वैकल्यमात्मनः १० दोषान्विवृणुयाच्छत्रोःपरपक्षान्विधूनयेत् ॥ काननेष्विवपुष्पाणि
 बहिरर्थात्समाचरन् ११ उच्छिन्नान्नाशयेत्स्फीतान्नरेंद्रानचलोपमान् ॥ श्रयेच्छायामविज्ञातांगुंरंणमुपाश्रयेत् १२ प्रावृषीवासितग्रीवोमज्जेतानिशिनिर्जने ॥
 मायूरेणगुणेनैवस्त्रीभिश्चावेक्षितश्चरेत् १३ नजह्याच्चतनुत्राणंरक्षेदात्मानमात्मना ॥ चारभूमिष्वभिगतान्पाशांश्चपरिवर्जयेत् १४ प्रणयेद्वापितांभूमिंप्रणश्ये
 द्ब्रह्मनेपुनः ॥ हन्यात्कुद्धानतिविषांस्तान्जिह्मगतयोऽहितान् १५ नाशयेद्वलवर्हाणिसन्निवासान्निवासयेत् ॥ सदावर्हिनिभःकामंप्रशस्तंरुतमाचरेत् ॥ सर्वत
 श्चाददेत्प्रज्ञापतंगं गहनेष्विव १६ एवमयूरवद्राजास्वराज्यंपरिपालयेत् ॥ आत्मबुद्धिकरीनीतिंविदधीतविचक्षणः १७ आत्मसंयमनंबुद्ध्यापरबुद्ध्याऽवधार
 णम् ॥ बुद्ध्याचात्मगुणप्राप्तिरेतच्छास्त्रनिर्दर्शनम् १८ परंविश्वासयेत्साम्नास्वशक्तिंचोपलक्षयेत् ॥ आत्मनःपरिमर्शनंबुद्धिंबुद्ध्याविचारयेत् १९ सांत्वयोग
 मतिःप्राज्ञःकार्याकार्यप्रयोजकः ॥ निगूढबुद्धेर्धीरस्यवक्तव्येवाकृतंतथा २० सनिकृष्टांकथांप्राज्ञोयदिबुद्ध्याबृहस्पतिः ॥ स्वभावमेध्यतेतसंरुणायसमिवो
 दके २१ अनुयुंजीतकृत्यानि सर्वाण्येवमहीपतिः ॥ आगमैरुपदिष्टानि स्वस्यचैवपरस्यच २२

रसेरूपेस्थामनिस्थौल्यसैन्ययोः इतिमेदिनी सन्निवासान्दृष्टमूलान्पक्षान्मात्यादीन्शूरांश्चवासयेत्स्थापयेत् बर्हिनिभःमयूरतुल्यःकामंयथेष्टंप्रशस्तंरुतंप्रशस्तांक्रियांपक्षाणांविस्फारणमाचरेत्
 अनेनैवक्रमेणसर्वतश्चजातिमात्रात्प्रज्ञाआददीत यथोक्तं । 'वक्त्रवर्चितयेदर्थान्सिंहवच्चपरक्रमेत्' इत्यादि । पतंगंशलभसमूहोमयागहनेषुपतितिगहनंचनिष्पन्नं करोति एवंसंभूयशत्रुराप्रेपतितव्य
 मित्यर्थः । पन्नगंगहनेष्विवेतिपाठेपन्नगग्राहीपन्नगमिवाकस्माच्छत्रुं गृह्णीयादित्यर्थः १६ । २० बुद्ध्या आत्मनःसंयमनंबुद्ध्येववक्तव्यंयुक्तंनियमंकुर्यात् । परबुद्ध्याच्चतत्रैवार्थेसंवादितयातस्यार्थस्या
 वधारणंदृढतरोनिश्चयःकार्यः । बुद्ध्याशास्त्रोत्थधियाआत्मगुणस्यपूर्वोक्तनिश्चयहेतोःप्राप्तिर्भवतिपतदेवशास्त्रस्यनिर्दर्शनंप्रयोजनंयत्कार्यंक्षोदक्षमताबुद्धेरित्यर्थः १८ आत्मनःस्वस्यपरिम
 शो नसर्वतोऽतीतानामतविचारेणबुद्धिकार्यनिश्चयंबुद्ध्याऊहापोहकौशलरूपयामेवयाविचारयेत्साधकबाधकभूमोसंचारयेत् १९ तमेवाह सांत्वोति वक्तव्येउपदेशेकर्तव्येकृतंजलं तस्योपदेशापेक्षा
 नास्तीत्यर्थः २० सोऽन्तरश्लोकोक्तःप्राज्ञोबुद्ध्याबृहस्पतिसमोऽपिसन्त्यदिनिकृष्टांकथानिर्बुद्धिस्त्ववादिप्रानुपात्तर्हि सद्य एवयुक्तयास्वभावंस्वास्थ्यं पृष्यते उदकेप्राक्षिप्तं तप्तयसंशैत्यमिव २१ । २२

२९ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ गोमिःरश्मिभिः चरान्चरान्स्वनुचरान्स्वमाचारान् ३१ नअर्थप्रसूचयेत्अर्थवर्तानज्ञापयेत् ३३ । ३४ संचयात्र
विसर्गीस्यात्कोशाद्धननदद्यादपितुपर्याहतेमेवेत्यर्थः ३५ ३६ आत्मादेहः देशेकालेवाप्रमादइत्येकं ३७ । ३८ अवालःअहीनः अन्यःसंपन्नः ३९ शत्रोःशत्रुंमापनेवहीयेत्रैवमादीस्यात् ४०

सृष्टशीलं तथा प्राज्ञं शूरं चार्थविधानवित् ॥ स्वकर्मणि नियुंजीतये चान्ये च बलाधिकाः २३ अथ दृष्टानियुक्तानि स्वानुरूपेषु कर्मसु ॥ सर्वास्ताननुवर्तेत स्वरांस्तं
त्रारिवायता २४ धर्माणामविरोधेन सर्वेषां प्रियमाचरेत् ॥ ममायमिति राजायः सपर्वत इवाचलः २५ व्यवसायं समाधाय सूर्योरश्मीनिवायतान् ॥ धर्ममेवाभिर
क्षेतकृत्वा तु ल्ये प्रिया प्रिये २६ कुलप्रकृतिदेशानां धर्मज्ञान्मृदुभाषिणः ॥ मध्येवयसिनिर्दोषान्हितेयुक्तानविक्रवान् २७ अलुब्धानशिक्षितान्दातान्धर्मेपुपरि
निष्ठितान् ॥ स्थापयेत्सर्वकार्येपुराजाधर्मार्थरक्षणः २८ एतेनच प्रकारेण कृत्यानामागतिर्गति ॥ युक्तः समनुतिष्ठेत्तुष्टश्चरैरुपस्कृतः २९ अमोघक्रोधह
र्षस्य स्वयंकृत्यान्वेक्षितुः ॥ आत्मप्रत्ययकोशस्य वसुदेववसुंधरा ३० व्यक्तश्चानुग्रहो यस्य यथार्थश्चापिनिग्रहः ॥ गुप्तात्मा गुप्तराष्ट्रश्च सराजाराजधर्मवित् ३१ नि
त्यं राष्ट्रमेवेक्षेत गोभिः सूर्यइवोदितः ॥ चरान्स्वनुचरान्विद्यात्तथा बुद्ध्या स्वयंचरेत् ३२ कालं प्राप्तमुपादद्यान्नार्थराजा प्रसूचयेत् ॥ अहन्यहनि संदुह्यान्महीगा
मिव बुद्धिमान् ३३ यथाक्रमेण पुष्पेभ्यश्चिनोति मधुषट्पदः ॥ तथाद्रव्यमुपादाय राजा कुर्वीत संचयं ३४ यद्विगुप्तावशिष्टं स्यात्तद्विधत्तं धर्मकामयोः ॥ संचयात्र
विसर्गी स्याद्राजा शास्त्रविदात्मवान् ३५ नार्थमल्पं परिभवेन्नावमन्येत शात्रवान् ॥ बुद्ध्या तु बुद्धेदात्मानं न चा बुद्धिषु विश्वसेत् ३६ धृतिर्दाक्ष्यं संयमो बुद्धिरात्मा
धैर्यं शौर्यं देशकालाप्रमादः ॥ अल्पस्य वा बहुनो वा विवृद्धौ धनस्यैतान्यष्टसमिधनानि ३७ अग्निःस्तोको वर्धते प्याज्यसिक्तो वीजं चैकरोहसहस्रमेति ॥ आयव्य
यौ विपुलौ सन्निशाम्य तस्मादल्पं नावमन्येत वित्तम् ३८ बालोऽप्यबालः स्थविरोरिपुर्यः सदा प्रमत्तं पुरुषं निहन्यात् ॥ कालेनान्यस्तस्य मूलं हरेत्कालज्ञाता पा
र्थिवानां वरिष्ठः ३९ हरेत्कीर्तिधर्मस्योपरुंध्यादर्थे दीर्घवीर्यमस्योपहन्यात् ॥ रिपुर्द्वेषादुर्बलो वा बली वा तस्माच्छत्रोर्नैव हीयेद्यतात्मा ४० क्षयं वृद्धिपालनं संचयं
वा बुद्ध्याऽप्युभौ सहतौ सर्वकामौ ॥ ततश्चान्यन्मतिमान् संदधीत तस्माद्राजा बुद्धिमत्तां श्रयेत् ४१ बुद्धिर्दीप्ता बलवंतं हिनस्ति बलं बुद्ध्यापाल्यते वर्धमानम् ॥ शत्रु
बुद्ध्या सीदते वर्धमानो बुद्धेः पश्चात्कर्मयत्प्रशस्तम् ४२ सर्वान्कामान्कामयानो हि धीरः सत्वेनाल्पेनामुते हीनदोषः ॥ यश्चात्मानं प्रार्थयतेऽर्थ्यमानैः श्रेयःपात्रं पू
रयते च नाल्पम् ४३ तस्माद्राजा प्रगृहीतः प्रजासु मूलं लक्ष्म्याः सर्वशोह्याददीत ॥ दीर्घकालं ह्यपि संपीड्यमानो विद्युत्संपातमपि वानोर्जितः स्यात् ४४

अयमैश्वर्यसर्वमैश्वर्यादि कामो विजिगीषादिस्तौ सर्वकामौ बुद्ध्या वा संदधीत संधिवाकुर्यात् अन्यद्विग्रहादिकं कुर्यात् ४२ वर्धमानं क्षीयमाणं बुद्धेः पश्चात् बुद्धयनुसारि ४१ अल्पेनापि सत्वेन
बलेन अर्थमानैर्धुक्तमात्मानं प्रार्थयते लुब्धो ह्येव भवतीत्यर्थः श्रेयःपात्रं पूरयते ततः श्रेयोऽसर्पतीत्यर्थः ४३ प्रगृहीतः स्निग्धः लक्ष्म्या मूलमर्थसर्वशः सर्वाभ्यः संपीड्यमानः संपीडयन् प्रजासुधि
द्युत्संपातं सम्यक्पतित्वाप्युर्जितः स्यात् अत्र बृहद्ब्रह्मदृष्टांतः प्रागेवोक्तः ४४

व्यवसायेनोद्योगेन विद्यालभेत् ४५ अनुद्योगेन जन्मननाशयेदित्याह यत्रेति ४६ कर्मयज्ञादिगुणोऽयं स्वतत्फलं सुखं तदुपभोगे सर्वोऽपि लुब्धः सचेदर्थहीनस्तर्हि सुखलोमाद्धर्मकामं द्रव्यादिवि
षयं च जहाति ४७ समृद्धिचप्राप्यापीति शेषः धनमुत्कोचरूपं न प्रगृहीतं न संगृहीतं ४८ । ४९ धर्मान्वितेषु ब्राह्मणमंडलेषु विज्ञातां ज्ञाततत्त्वः राजसंग्रहे सामंतवशीकरणे ५० निबोधबुद्धयस्व व्य
तिसृत्सृगुरुमनुसृत्य विदध्यात् हृदिकुर्यात् ५१ विधानजं देवप्रांसं राजधर्मान्नाज्ञाने प्राप्सोऽप्यर्थः सद्यो नश्यतीत्यर्थः ५२ गुणोपपन्नान्शौर्यादियुक्तान् गुणेषु संधिविग्रहादिषु आत्मवानप्रमत्तः

विद्यातपोवा विपुलं धनं वा सर्वं ह्यतद्व्यवसायेन शक्यम् ॥ बुद्ध्या यत्तं तन्निवसेद्देहवत्सु तस्माद्बिद्याद्व्यवसायं प्रभूतम् ४५ यत्रासते मतिमंतो मनस्विनः शक्रो विष्णुर्यत्र
सरस्वती च ॥ वसंति भूतानि च यत्र नित्यं तस्माद्बिद्यान्नावमन्येत देहम् ४६ लुब्धं हन्यात्संप्रदानेन नित्यं लुब्धस्तृप्तिपरवित्तस्य नैति ॥ सर्वोलुब्धः कर्मगुणोपभोगयो
ऽर्थहीनो धर्मकामौ जहाति ४७ धनं भोगं पुत्रदारं समृद्धिं सर्वलुब्धः प्रार्थयते परेषाम् ॥ लुब्धे दोषाः संभवन्तीह सर्वे तस्माद्राजान प्रगृहीतलुब्धम् ४८ संदर्शनेन पुरुषं
जघन्यमपि चोदयेत् ॥ आरंभान्द्विषतां प्राज्ञः सर्वार्थांश्च प्रसूदयेत् ४९ धर्मान्वितेषु विज्ञातामं ब्रीगुप्तश्च पांडव ॥ आप्तो राजा कुलीनश्च पर्याप्तो राजसंग्रहे ५० वि
धिप्रयुक्तान् देवधर्मानुक्तान् समासेन निबोध बुद्ध्या ॥ इमान्विदध्याद्यतिसृत्य यो वै राजामहीपालयितुं सशक्तः ५१ अनीतिजं यस्य विधानं सुखं हठप्रणीतं विधि
वत्प्रदृश्यते ॥ न विद्यते तस्य गतिर्महीपतेर्न विद्यते राज्यसुखं ह्यनुत्तमम् ५२ धनैर्विशिष्टान्मतिशीलपूजितान् गुणोपपन्नान्युधिष्ठिरविक्रमान् ॥ गुणेषु दृष्टानचि
रादिवात्मवान्यतो भिसंधाय निहंति शात्रवान् ५३ पश्येद्गुपायान्विविधैः क्रियापथैर्न चानुपायेन मतिनिवेशयेत् ॥ श्रियं विशिष्टां विपुलयशोधनं न दोषदर्शी पुरुषः
समश्रुते ५४ प्रीतिप्रवृत्तौ विनिवर्तितौ यथासु हत्सु विज्ञायनिवृत्त्यचोभयोः ॥ यदेवमित्रं गुरुभारमावहेत्तदेव सुस्निग्धमुदाहरेद्बुधः ५५ एतान्मयोक्तांश्चरराजध
र्मां च गुप्तौ मतिमादधत्स्व ॥ अवाप्स्यसे पुण्यफलं सुखेन सर्वो हिलोको नृपधर्ममूलः ५६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० रा० राजधर्मकथने विशाधिकशतत
मोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अयं पितामहे नोक्तो राजधर्मः सनातनः ॥ ईश्वरश्च महादंडो दंडे सर्वं प्रतिष्ठितम् १ देवतानामृषीणां च पितृ
णां च महात्मनाम् ॥ यक्षरक्षः पिशाचानां साध्यानां च विशेषतः २ सर्वेषां प्राणिनां लोकेतिर्यग्योनिनिवासिनाम् ॥ सर्वव्यापी महातेजा दंडः श्रेयानिति प्रभो ३
इत्येवमुक्तं भवता दंडे वै सचराचरम् ॥ पश्यता लोकमासक्तं सुरासुरमानुषम् ४ एतदिच्छाम्य हं ज्ञातुं तत्त्वेन भरतर्षभ ॥ को दंडः कीदृशो दंडः किं रूपं किंपरायणः
५ किमात्मकः कथं भूतः कथं मूर्तिः कथं प्रभो ॥ जागर्ति च कथं दंडः प्रजास्ववहितात्मकः ६

यत्सत्त्वानं कुर्वाणान्शात्रवानभिसंधाय लक्ष्मीकृत्यनिहंति ५३ दोषदर्शीनिर्दोषेषु पीतिशेषः ५४ सुहृत्सु विज्ञायज्ञानपूर्वकंप्रीतिः प्रवृत्तौ सत्यां यो सुहृदो निवृत्त्यनितरां वृत्त्या एकस्मिन्कार्ये विनि
र्तित्वावभिमुखीकृतौ तयोरुभयोर्मध्ये देवगुरुभारमावहेत्तदेवोदाहरेत्प्रशंसते ५५ चरानुतिष्ठ आदधत्स्व आधत्स्व दधधारणे इत्यस्य रूपं ५६ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनी
लकंठीयेभारतभावदीपे विशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ अयं पितामहेनेत्यध्यायद्वयेन दंडस्वरूपादिकमुच्यते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

३९ कश्चपूर्वापरमिदंजागतिप्रतिपालयन्नित्यस्योत्तरमाह एवंप्रयोजनहत्यादिना ज्ञेयोनःसनरेद्रस्थादंडःप्रत्ययएवचेत्यंतेन ४० । ४१ अदददीश्वरइतिशेषः अस्मैराज्ञे दंडदंडनीतिं अतएवा
 यंबलेनसंयुक्तःपंचविधआत्मायस्यसतथा । धर्मव्यवहारदंडेश्वरजीवरूपेणपंचप्रकारात्मकोराजा ४२ बहुधनसहिताअमात्याःबहुधनामात्याः । बलानितुतेजओजःसहआख्यानिदेहेन्द्रियबु
 द्विसामर्थ्यानि । अष्टकैरष्टसंख्याकैरनंतरश्लोकेवक्ष्यमाणेहेस्त्यादिभिराहार्यमर्जनीधं । अन्यद्वलंकोशद्विरूपं ४३ । ४४ अंगस्यसैन्यस्य राजस्यदंडमेवांगमितिवाक्यशेषात् । युक्तस्यसन्नद
 स्परथादिकंशरीरंविदुरितितृतीयेनान्वयः रसदावेद्याः ४५ प्राड्विवाकाःपृच्छतीतिप्राड्प्रसचासौविवाकश्चविदमानयोर्द्वयोःप्रवृत्तिनिमित्तवेत्ता ४६ दंडःसैन्यं दंडःप्रसिद्धः ४७ दंडोदंडाधीनं ४८
 प्रदर्शितोदंडः स्थापनायचप्रदर्शिताब्राह्मणाः ४९ भर्तृप्रत्ययोभर्तारोद्वीविवदमानौप्रत्ययःकारणंयस्यसतथावादिप्रतिवादिभ्यांप्रवर्तितोव्यवहारः । तयोरन्यतरस्यप्रत्ययोऽभ्युपगमोलक्षणंयस्य

प्राणाश्चसर्वभूतानानित्यमन्नेप्रतिष्ठिताः ॥ तस्मात्प्रजाःप्रतिष्ठतेदंडोजागर्तितासुच ३९ एवंप्रयोजनश्चैवदंडःक्षत्रियतांगतः ॥ रक्षन्प्रजाःसजागर्तिनित्यंस्व
 वहितोऽक्षरः ४० ईश्वरःपुरुषःप्राणःसत्त्वंचितंप्रजापतिः ॥ भूतात्माजीवइत्येवंनामभिःप्रोच्यतेऽष्टभिः ४१ अदददंडमेवास्मैष्टतमैश्वर्यमेवच ॥ बलेनयश्चसं
 युक्तःसदापंचविधात्मकः ४२ कुलंबहुधनामात्याःप्रज्ञाप्रीक्ताबलानितु ॥ आहार्यमष्टकैर्द्रव्यैर्वलमन्यद्युधिष्ठिर ४३ हस्तिनोऽश्वारथाःपत्तिर्नावोविष्टिस्तथैवच ॥
 देशिकाश्चाविकाश्चैवतदष्टांगंवलंस्मृतम् ४४ अथवांगस्ययुक्तस्यरथिनोहस्तियायिनः ॥ अश्वारोहाःपदाताश्चमंत्रिणोरसदाश्वये ४५ भिक्षुकाःप्राड्विवाका
 श्वमौहुर्तादिवचितकाः ॥ कोशोमित्राणिधान्यंचसर्वोपकरणानिच ४६ सप्तप्रकृतिचाष्टांगंशरीरमिहयाद्विदुः ॥ राज्यस्यदंडमेवांगंदंडःप्रभवएवच ४७ ईश्वरेण
 प्रयत्नेनकारणाक्षत्रियस्यच ॥ दंडोदत्तःसमानात्मादंडोहीदंसनातनम् ४८ राज्ञापूज्यतमोनान्योयथाधर्मःप्रदर्शितः ॥ ब्रह्मणालोकरक्षार्थंस्वधर्मस्थापनाय
 च ४९ भर्तृप्रत्ययउत्पन्नोव्यवहारस्तथाऽपरः ॥ तस्माद्यःसहितोदृष्टोभर्तृप्रत्ययलक्षणः ५० व्यवहारस्तुवेदात्मावेदप्रत्ययउच्यते ॥ मौलश्वनरशार्दूलशा
 स्त्रोक्तश्चतथाऽपरः ५१ उक्तोयश्चापिदंडोऽसौभर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ ज्ञेयोनःसनरेद्रस्थोदंडःप्रत्ययएवच ५२ दंडप्रत्ययदृष्टोऽपिव्यवहारात्मकःस्मृतः ॥
 व्यवहारःस्मृतोयश्चसवेदविषयात्मकः ५३ यश्चवेदप्रसू तात्मासधर्मोऽगुणदर्शनः ॥ धर्मप्रत्ययउद्दिष्टोयथाधर्मकृतात्मभिः ५४

सभर्तृप्रत्ययलक्षणः अन्यतरपराजयादित्यर्थः सहितोहितमिष्टंतेनयुक्तःसहितः अन्यतरजयावहइत्यर्थः ५० वेदात्मावेदोक्तोदोषःपारदार्यादिस्तन्नित्यर्थपर्यदंप्रतिगतश्चेत्तत्रप्रायश्चित्तात्मको
 वेदहेतुकएवदंडः । मौलःकुलाचारप्रयुक्तोयोव्यवहारस्तत्रापिशास्त्रोक्तोदंडः । यथागूद्रस्यसुरापानेप्रायश्चित्तंनस्तथापिकस्मिन्श्चिच्छूद्रकुलेएवंनियमोयोऽस्माकंमध्येसुरापिबतिसज्ञाति
 बाह्यइति तस्योच्छेदनेगूद्रस्यसुरापानोक्तंप्रायश्चित्तंभवति । तथाचशास्त्रविदामनुकर्मणधर्मज्ञानांसमयःप्रमाणवेदाश्चेति ५१ तेषांत्रयाणांदंडानांमध्येआद्यःक्षत्रियाधीनइत्याह उक्तइति
 नोऽस्माभिःक्षत्रियैर्दंडोऽपिज्ञेयः तत्रप्रत्ययोऽपिज्ञेयः ५२ अस्यापिवेदमूलत्वमाह दंडइति विविधोऽवहारोऽन्योन्यंपरपक्षक्षेपेणस्वपक्षसाधनंयव्यवहारस्तदात्मकोन्यायः सयद्यपिदंडः
 प्रत्ययदृष्टस्तथापिसव्यवहारपदार्थोमन्वादिभिःस्मृतोऽस्ति अतःसोऽपिवेदिकप्रणीतत्वाद्देवविषयात्मकोवेदार्थोचरोऽस्तीत्यर्थः ५३ इतरौद्वीव्यवहारोवेदमूलत्वाद्भर्मरूपावित्याह यश्चे
 तिद्वीव्यां यथाधर्ममुद्दिष्टोमपारदार्यजेनाधर्मेषधर्मलोपोमाभूदितिपश्चात्तापवस्तुद्दिष्टःप्रायश्चित्तरूपोदंडोधर्मएवेत्यर्थः ५४

प्रजागोप्ताप्रजाकृतस्यनियमस्यरक्षितागूद्रस्यापिसुरापानप्रायश्चित्तादिरूपःसोऽपिधर्मएवेत्यर्थः ५५ दंडव्यवहारधर्मवेदसत्पथप्रजापतीनामैकाल्म्यमाहद्वाभ्यां यइति ५६ । ५७ । ५८ पतः
 प्रजापतिर्भूतकृतततोहेतोःअयमस्मदीयोभर्तृप्रत्ययलक्षणोव्यवहारःप्रवृत्तस्तस्मादस्मिन्विषयेसहदंनिदर्शनंवाक्यमुवाच ५९ तदेववाक्यंपठति मातेति योराजास्वधर्मंणतिष्ठतित्यराज्ञइति

व्यवहारःप्रजागोप्ताब्रह्मादिष्टोयुधिष्ठिर ॥ त्रीन्धारयतिलोकान्वैसत्यात्माभूतिवर्धनः ५५ यश्चदंडःसदृष्टोऽनोव्यवहारःसनातनः ॥ व्यवहारश्चदृष्टोयःसवेदइतिनि
 श्चितम् ५६ यश्चवेदःसवैधर्मोयश्चधर्मःससत्पथः ॥ ब्रह्मापितापहःपूर्वबभूवाथप्रजापतिः ५७ लोकानांसहिसर्वेषांससुरासुररक्षसाम् ॥ समनुष्योरगवतांकर्ता
 चैवसभूतकृत् ५८ ततोऽन्योव्यवहारोऽयंभर्तृप्रत्ययलक्षणः ॥ तस्मादिदमथोवाचव्यवहारनिदर्शनम् ५९ मातापिताचभ्राताचभार्याचैवपुरोहितः ॥ नादं
 द्योविद्यतेराज्ञोयःस्वधर्मणतिष्ठति ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिदंडस्वरूपादिकथनेएकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥१२१॥
 भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ अंगेपुराजायुतिमान्वसुहोमइतिश्रुतः १ सराजाधर्मविन्नित्यंसहपत्न्यामहातपाः ॥ मुंजपृष्ठंजगामा
 थपितृदेवर्षिपूजितम् २ तत्रशृंगेहिमवतोमेरौकनकपर्वते ॥ यत्रमुंजावटेरामोजटाहरणमादिशत् ३ तदाप्रभृतिराजेन्द्रऋषिभिःसंशितव्रतैः ॥ मुंजपृष्ठइतिप्रो
 क्तःसदेशोरुद्रसंवितः ४ सतत्रबहुभिर्द्युक्तस्तदाश्रुतिमयैर्गुणैः ॥ ब्राह्मणानामनुमतोदेवर्षिसदृशोऽभवत् ५ तंकदाचिददीनात्मासखाशक्रस्यमानिता ॥ अ
 भ्यगच्छन्महीपालोमांघाताशत्रुकर्शनः ६ सोपसृत्यतुमांघातावसुहोमंनराधिपम् ॥ दृष्ट्वाप्रकृष्टतपसंविनतोऽग्रेऽभ्यतिष्ठत् ७ वसुहोमोऽपेराज्ञोवैपाद्यमर्थ्यं
 न्यवेदयत् ॥ सप्तांगस्यतुराज्यस्यपप्रच्छकुशलाव्यये ८ सद्भिराचरितंपूर्वयथावदनुयायिनम् ॥ अपृच्छद्वसुहोमस्तंराजंकिंकरवाणिते ९ सोऽब्रवीत्परम
 प्रीतोमांघाताराजसत्तमम् ॥ वसुहोमंमहाप्राज्ञमासीनंकुरुनंदन १० ॥ मांघातोवाच ॥ बृहस्पतेर्मंतराजन्नधीतंसकलंवया ॥ तथैवौशनसंशास्त्रंविज्ञातंतेनरो
 त्तम ११ तदहंज्ञातुमिच्छामिदंडउत्पद्यतेकथम् ॥ किंचास्यपूर्वजागर्तिकिंवापरममुच्यते १२ कथंक्षत्रियसंस्थश्चदंडःसंप्रत्यवस्थितः ॥ बृहिमेसुमहाप्राज्ञ
 ददाम्याचार्यवेतनम् १३ ॥ वसुहोमउवाच ॥ शृणुराजन्यथादंडःसंभूतोलोकसंग्रहः ॥ प्रजाविनयरक्षार्थंधर्मस्यात्मासनातनः १४ ब्रह्मायियक्षुर्भगवान्सर्व
 लोकपितामहः ॥ ऋत्विजंनात्मनस्तुल्यंददशोतिहिनःश्रुतम् १५ सगर्भेशिरसादेवोबहुवर्षाण्यधारयत् ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुसगर्भःक्षुवतोऽपतत् १६ सक्षुपोनाम
 संभूतःप्रजापतिररिंदम ॥ ऋत्विगासीन्महाराजयज्ञेतस्यमहात्मनः १७

बंधः ६० ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीभेमारतभावदीपेएकविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अत्रदंडोत्पत्तौविषये १ । २ । ३ । ४
 ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ आचार्यवेतनंगुरुदक्षिणां १३ । १४ यियक्षुर्भगवान् १५ क्षुवतःक्षुवतः १६ । १७

म.भा.टी.
॥१००॥



स्वर्गादिकं बाह्यं फलं विप्रकृतं तदर्थं एते विप्रकृताः । आत्मज्ञानरूपं फलं तु सन्निकृतं तदर्थं एते सन्निकृतास्तांश्चरेत्सेवेत । धर्मश्चित्तशुद्धयर्थोऽर्थो निष्कामकर्मार्थः कामो देहधारणमात्रार्थ इत्येवमेतेसेव्या इत्यर्थः । धर्मादीन्कामनैष्ठिकान्कामान्धर्मार्थकामान्सर्वानपि मनसाऽपिनत्यजेत्किमुतस्वरूपेण नत्यजेदित्यर्थः । कथं तर्ह्येतांस्त्यजेदित्याह तपसा विमुक्त इति विचारेणैव तेभ्यो विमुक्तो भवेत्संगफलत्यागपूर्वकं धर्मादीननुतिष्ठेदिति भावः ७ ततश्च किमत आह श्रेष्ठे इत्यर्थेन त्रिवर्गस्य बुद्धिर्निष्ठा श्रेष्ठे मोक्ष एवास्ति यद्यदि अयं कर्ता तं श्रेष्ठं प्राप्नुयात् इतस्तु निष्कामस्य तस्य दौर्लभ्यमेवेति भावः । काम्यं धर्मनिन्दति कर्मणेति अस्मात्कर्मण इदं फलं प्राप्त्ये इति बुद्धिपूर्वकत्वेनापि कर्मणाऽयं कदाचिद्भवति कदाचिन्नेति व्यभिचारः ८ अर्थार्थं धर्मादिपि अन्यत्सेवाकृत्यादिकं भवतीति न धर्मैकलभ्योऽर्थ इत्यर्थार्थं धर्मो न कार्यः । प्रत्युत विपरीतमपि अपरं मतमस्ति । केचिद्धर्मेवाथो भवति स्वभावेन वा देवेन वेति मन्यं त इति तदर्थं मलं धर्मैरेत्यर्थः । एवं धर्मस्यार्थहेतुत्वं दूरीकृत्यार्थस्यापि धर्महेतुत्वं दूषयति अर्थमवाप्यापि जगद्वर्णार्थमपायार्थमवति । तथाहि धनमतः सर्वपापं करोतीति नार्थेन धर्मोत्पत्तिर्नित्याऽस्ति । अर्थविनाऽपि धर्मोत्पत्तिरस्तीत्याहान्यत्रायोप

सन्निकृष्टांश्चरेदेतान्न चैतान्मनसात्यजेत् ॥ विमुक्तस्तपसा सर्वान्धर्मादीन्कामनैष्ठिकान् ७ श्रेष्ठे बुद्धिस्त्रिवर्गस्य यदयं प्राप्नुयान्नरः ॥ कर्मणा बुद्धिपूर्वेण भवत्यर्थो न वा पुनः ८ अर्थार्थमन्यद्भवति विपरीतमथापरम् ॥ अनर्थार्थमवाप्यार्थमन्यत्रायोपकारकम् ॥ बुद्ध्या बुद्धिरिहार्थेन तदज्ञाननिकृष्टया ९ अपध्यानमलो धर्मो मलोऽर्थस्य निमूहनम् ॥ संप्रमोदमलः कामो भूयः स्वगुणवर्जितः १० अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ कामंदकस्य संवादमांगरिष्ठस्य चोभयोः ११ कामंदकमपि मासीनमभिवाचनराधिपः ॥ आंगरिष्ठोऽथ प्रच्छलत्वासमयपर्ययम् १२ यः पापं कुरुते राजा काममोहबलात्कृतः ॥ प्रत्यासन्नस्य तस्यै किं स्यात्पापप्रणाशनम् १३ अधर्मधर्म इति च योऽज्ञानादाचरेन्नरः ॥ तंचापि प्रथितं लोके कथं राजानि वर्तयेत् १४ ॥ कामंद उवाच ॥ यो धर्मार्थोपरित्यज्य काममेवानुवर्तते ॥ स धर्मार्थपरित्यागात्प्रज्ञानाशमिहाच्छति १५ प्रज्ञानाशात्मको मोहस्तथा धर्मार्थनाशकः ॥ तस्मान्नास्ति कताचैव दुराचारश्च जायते १६ दुराचारान्यदाराजाप्रदुष्टान्न नियच्छति ॥ तस्माद्बुद्धिजते लोकः सर्पाद्विशमगतादिव १७ तं प्रजानानुवर्तते ब्राह्मणानचसाधवः ॥ ततः संशयमप्रोतितथावध्यत्वमेति च १८ अपध्वस्तस्त्ववम तो दुःखं जीवितमृच्छति ॥ जीवेच्च यदपध्वस्तस्तच्छुद्धं मरणं भवेत् १९ अत्रैतदाहुराचार्याः पापस्य परिगर्हणम् ॥ सेवितव्यात्रयीविद्यासत्कारो ब्राह्मणेषु च २०

कारकं स्वार्थेऽत्र अन्यत्रान्यदेवोपवासवतादिकं आद्यस्य धर्मस्योपकारकं वर्धकं भवति इहार्थे अस्मिन्नर्थे धर्मादर्थोऽर्थतो धर्म इति विषये अज्ञाननिकृष्टया बुद्ध्या उपलक्षितः अनुद्धिर्निमूढः तदुक्तं पंधर्मार्थयोः फलं न प्राप्नुयात् उभयत्रापि व्यभिचारस्यान्यथा सिद्धेः प्रदर्शितत्वात् तस्माच्छ्रेष्ठमेव तयोः फलमव्यभिचारीति ज्ञेयं ९ धर्मादीनारजस्वल्त्वमुक्तं तदेवरजोदर्शयति अपेति अपध्यानं फलाभिसंधिः । निगूहनं दानभोगयोरप्रतिपादनं । संप्रमोदः प्रीतिविशेषः सर्वत्रिवर्गः स्वगुणवर्जितः सुतरां अगुणो दुर्गुणोऽपध्यानादिस्तेन वर्जितः सन् भूयः बहुतरं फलं चित्तशुद्धिद्वारा ब्रह्मानंदरूपं प्रयच्छतीति शेषः १० एवं पूर्वोक्तस्य प्रश्नत्रयस्योत्तरमुक्त्वा वर्तते च पूर्वप्रश्नमिति चतुर्थप्रश्नस्योत्तरमिति हासमुत्तेनाह अत्रापीति ११ समयपर्ययं मर्यादा मंगं १२ प्रत्यासन्नस्य पश्चात्तस्य १३ अत्र आपस्तंभान्निदर्शनात् तद्यथा फलार्थनिमित्तेच्छायां घट इत्यनूपद्येते एवं धर्मचर्यमाणमर्था अनुत्पद्यं त इत्येवंरूपाद्धर्मोऽर्थकामान्यामविनाभूतोऽर्थश्च कामेनाविनाभूतः सर्वत्रास्ति परिशेषात्काम एव धर्मार्थो अतिक्रम्यास्ति तत्परं निन्दति यहति १५ । १६ । १७ । १८ । १९ एवं निन्दितस्य कर्तव्यमाह अत्रेति २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणिराजधर्माशुशासनपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ इमेजना इति शीलाध्यायः धर्मस्य कारण

महामना भवेद्धर्मे विवहेच्च महाकुले ॥ ब्राह्मणांश्चापि सेवेत क्षमायुक्तान्मनस्विनः २१ जपेदुदकशीलः स्यात्सततं सुखमास्थितः ॥ धर्मान्वितान्संप्रविशेद्बहिःकृत्वे हदुष्कृतीन् २२ प्रसादयेन्मधुरयावाचावाप्यथ कर्मणा ॥ तवास्मात्तिवदेन्नित्यं परेषां कीर्तयन्गुणान् २३ अपापो ह्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत् ॥ पापान्यपि हि कृच्छ्राणि शमयेन्नात्र संशयः २४ गुरवो हि परं धर्मं यं ब्रूयुस्तं तथा कुरु ॥ गुरूणां हि प्रसादाद्द्विश्रेयः परमवाप्स्यसि २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिकामंदांगरिष्ठसंवादे त्रयोविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमेजना नरश्रेष्ठ प्रशंसंति सदा भुवि ॥ धर्मस्य शीलमेवादीततो मे संशयो महान् १ यदि तच्छक्यमस्माभिर्ज्ञातुं धर्मभृतां वर ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं यथैतदुपलभ्यते २ कथं तत्प्राप्यते शीलं श्रोतुमिच्छामि भारत ॥ किं लक्षणं च तत्प्रोक्तं ब्रूहि मे वदतां वर ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरादुर्योधनेनेह घृतराष्ट्रायमानद ॥ आख्यातं तप्यमानेन श्रियं दृष्ट्वा तथा गताम् ४ इंद्रप्रस्थे महाराज तव सभ्रातृकस्य ह ॥ समायां चाहवचनं तत्सर्वं शृणु भारत ५ भवतस्तां सभां दृष्ट्वा सृष्ट्वा चैवाप्यनुत्तमाम् ॥ दुर्योधनस्तदाऽऽसीनः सर्वपित्रेभ्य वेदयत् ६ श्रुत्वा हि घृतराष्ट्रश्च दुर्योधनवचस्तदा ॥ अब्रवीत्कर्णसहितं दुर्योधनमिदं वचः ७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ किमर्थं तप्यसे पुत्रश्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ श्रुत्वा त्वामनुनेष्यामि यदि सम्यग्भविष्यति ८ त्वया च महदैश्वर्यं प्राप्तं परपुरंजय ॥ किं कराभ्रातरः सर्वे मित्रसंबन्धिनः सदा ९ आच्छादयसि प्रावारान् श्रासिपिशितौदनम् ॥ आजानेयावहंत्यश्वाकेनासिहरिणः कृशः १० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ दशतानि सहस्राणि स्यात्कानां महात्मनां ॥ भुंजते रुक्मपात्रीभिर्युधिष्ठिरनिवेशने ११ दृष्ट्वा च तां सभां दिव्यां दिव्यपुष्पफलान्विताम् ॥ अश्वास्तिरक्लमाषान् वस्त्राणिविविधानि च १२ दृष्ट्वा तां पांडवेयानामृद्धिवैश्रवर्णां शुभाम् ॥ अमित्राणां सुमहतीमनुशोचांमि भारत १३ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यदीच्छसि श्रियं तातया दृशीसायुधिष्ठिरे ॥ विशिष्टां वानरव्याघ्रशीलवान्भवपुत्रक १४ शीलेन हि त्रयो लोकाः शक्या जेतुं संशयः ॥ नहि किंचिदसाध्यं वै लोके शीलवतां भवेत् १५ एकरात्रेण मां धाताऽप्यहेन जनमेजयः ॥ सप्त रात्रेण नाभागः पृथिवीं प्रतिपेदिरे १६ एते हि पार्थिवाः सर्वे शीलवन्तो दयान्विताः ॥ अतस्तेषां गुणक्रीतावसुधा स्वयमागता १७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं तत्प्राप्यते शीलं श्रोतुमिच्छामि भारत ॥ ये न शीलेनैतैः प्राप्ताक्षिप्रमेव वसुंधरा १८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ नारदेन पुरा प्रोक्तं शीलमाश्रित्य भारत १९ प्रहादेन हतं राज्यं महेंद्रस्य महात्मनः ॥ शीलमाश्रित्यैत्येन त्रैलोक्यं च वशे कृतम् २० ततो बृहस्पतिः शक्रः प्रांजलिः समुपस्थितः ॥ तमुवाच महाप्राज्ञः श्रेय इच्छामि वेदितुं २१

भित्तिशेषः १ । ३ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ गुणाकीर्तिपाठे गुणारामा १७ । १८ । १९ । २० । २१

ततोबृहस्पतिस्तस्मैज्ञानंनैःश्रेयसंपरम् ॥ कथयामासभगवान्देवेन्द्रायकुरुद्वह २२ एतावच्छ्रेयइत्येवबृहस्पतिरभाषत ॥ इंद्रस्तुभूयःपप्रच्छकांविशेषोभवेदि
ति २३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ विशेषोऽस्तिमहास्तातभार्गवस्यमहात्मनः ॥ अत्रागमयभद्रंतेभूयएवसुरर्षभ २४ अत्मानस्तुततःश्रेयोभार्गवात्सुमहातपाः ॥
ज्ञानमागमयत्प्रीत्यापुनःसपरमद्युतिः २५ तेनापिसमनुज्ञातोभार्गवेणमहात्मना ॥ श्रेयोऽस्तीतिपुनर्भूयःशुकमाहशतकतुः २६ भार्गवस्त्वाहसर्वज्ञःप्रहादस्य
महात्मनः ॥ ज्ञानमस्तिविशेषेणेत्युक्तोहृष्टश्वसोऽभवत् २७ सततोब्राह्मणोभूत्वाप्रहादंपाकशासनः ॥ गत्वाप्रोवाचमेधावीश्रेयइच्छामिवेदितुम् २८ प्रहाद
स्त्वब्रवीद्विप्रंक्षणोनास्तिद्विजर्षभ ॥ त्रैलोक्यराज्यसक्तस्यततो नोपदिशामिते २९ ब्राह्मणस्त्वब्रवीद्राजन्वास्मिन्कालेक्षणोभवेत् ॥ तदोपादेष्टुमिच्छामियदा
ऽऽर्च्यमनुत्तमम् ३० ततःप्रीतोऽभवद्राजाप्रहादोब्रह्मवादिनः ॥ तथेत्युक्त्वाशुभेकालेज्ञानतत्त्वंददौतदा ३१ ब्राह्मणोऽपियथान्यायंगुरुवृत्तिमनुत्तमाम् ॥ च
कारसर्वभावेनयदस्यमनसेप्सितम् ३२ पृष्टश्चतेनबहुशःप्रातंकथमनुत्तमम् ॥ त्रैलोक्यराज्यंघर्मज्ञकारणंतद्वीहिमे ॥ प्रहादोऽपिमहाराजब्राह्मणंवाक्यमब्र
वीत् ३३ ॥ प्रहादउवाच ॥ नासूयामिद्विजान्विप्रराजाऽस्मीतिकदाचन ॥ काव्यानिवदतांतेषांसंयच्छामिवहामिच ३४ तेविश्रब्धाःप्रभाषंतेसंयच्छंतिच
मांसदा ॥ तेमांकाव्यपथेयुक्तंशुश्रूषुमनस्यकम् ३५ धर्मात्मानंजितक्रोधंनियतंसंयतेंद्रियम् ॥ समासिचंतिशास्तारःक्षौद्रंमध्विवमक्षिकाः ३६ सोऽहंवाग
ग्रविद्यानारसानामवलेहिता ॥ स्वजात्यानधितेष्ठाभिनक्षत्राणीषचंद्रमाः ३७ एतत्पृथिव्याममृतमेतच्चक्षुरनुत्तमम् ॥ यद्ब्राह्मणमुखेकाव्यमेतच्छ्रुत्वाप्रवर्तते
३८ एतावच्छ्रेयइत्याहप्रहादोब्रह्मवादिनम् ॥ शुश्रूषितस्तेनतदादैत्येंद्रोवाक्यमब्रवीत् ३९ यथावहुरुवृत्त्यातेप्रीतोऽस्मिद्विजसतम् ॥ वरंवृणीष्वभद्रंतेप्रदा
ताऽस्मिनसंशयः ४० कृतमित्येवदैत्येंद्रमुवाचसचवैद्विजः ॥ प्रहादस्त्वब्रवीत्प्रीतोऽह्यतांवरइत्युत् ४१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ यदिराजन्प्रसन्नस्त्वं
ममचेदिच्छसिप्रियम् ॥ भवतःशीलमिच्छामिप्राप्तुमेषवरोमम ४२ ततःप्रीतस्तुदैत्येंद्रोभयमस्याभवन्महत् ॥ वरेप्रदिष्टेविप्रेणनाल्पतेजाऽयमित्युत्
४३ एवमस्त्वितिसप्राहप्रहादोविस्मितस्तदा ॥ उपाकृत्यतुविप्रायवरंदुःखान्वितोऽभवत् ४४ दत्तेवरेगतेविप्रेर्चिताऽऽसीन्महतीतदा ॥ प्रहादस्यम
हाराजनिश्चयंनचजग्मिवान् ४५ तस्यर्चितयतस्तावच्छायाभूतंमहाद्युति ॥ तेजोविग्रहवतातशरीरमजहात्तदा ४६ तमपृच्छन्महाकायंप्रहादःकोभवा
निति ॥ प्रत्याहतंतुशीलोऽस्मित्यक्तोगच्छाम्यहंत्वया ४७

णिसर्वज्ञत्वाभिमानेननासूयामि ३४ तेमुनयःतेत्वासंयच्छामिनियमयामीतिमांप्रभाषंते ३५ क्षुद्राभिर्मधुमक्षिकाभिर्निर्मितंक्षौद्रंमधु तत्रमक्षिकामध्विवमतेशास्त्रेणसिचंति ३६ सइति वागग्रवि
द्यानांवागग्रेएववस्तुकेविद्यायेवातेषां ३७ । २८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ तेजाऽयमितिसंघिरार्थः ४३ । ४४ । ४५ तेजोविग्रहवतेजोमयशरीरंशीलम् ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

तस्मिन्द्विजोत्तमेराजन्वत्स्याम्यहमर्निदिते ॥ योऽसौशिष्यत्वमागम्यत्वयिनित्यंसमाहितः ४८ इत्युक्त्वातर्हितंतद्वैशक्रंचान्वाविशत्प्रभो ॥ तस्मिंस्तेजसियाते
तुताहृष्टपस्ततोपरः ४९ शरीरान्निःसृतस्तस्यकोभवानितिचाब्रवीत् ॥ धर्मप्रहादमांविद्वियत्रासौद्विजसतमः ५० तत्रयास्यामिदैत्येंद्रयतःशीलंततोह्यहम् ॥
ततोऽपरोमहाराजप्रज्वलान्नवतेजसा ५१ शरीरान्निःसृतस्तस्यप्रहादस्यमहात्मनः ॥ कोभवानितिपृष्टश्चतमाहसमहाद्युतिः ५२ सत्यंविद्वद्यसुरेंद्रायप्रयास्ये
धर्ममन्वहम् ॥ यस्मिन्ननुगतेसत्येमहान्वैपुरुषोऽपरः ५३ निश्चक्रामततस्तस्मात्पृष्टश्चाहमहाबलः ॥ हृतंप्रहादमांविद्वियतःसत्यंततोह्यहम् ५४ तस्मिन्गते
महाशब्दःशरीरात्तस्यनिर्ययौ ॥ पृष्टश्चाहबलंविद्वियतोवृत्तमहंततः ५५ इत्युक्त्वाप्रययौतत्रयतोवृत्तंनराधिप ॥ ततःप्रभामयीदेवीशरीरात्तस्यनिर्ययौ ॥ ताम
पृच्छत्सदैत्येंद्रःसाश्रीरित्येनमब्रवीत् ५६ उषिताऽस्मिस्वयंवीरत्वयिसत्यपराक्रम ॥ त्वयात्यक्तागमिष्यामिबलंह्यनुगताह्यहम् ५७ ततोभयंप्रादुरासीत्प्रहादस्य
महात्मनः ॥ अपृच्छत्सततोभूयःकयासिकमलालये ५८ त्वंहिसत्यव्रतादेवीलोकस्यपरमेश्वरी ॥ कश्चासौब्राह्मणश्रेष्ठस्तत्त्वमिच्छामिवेदितुम् ५९ ॥ श्रीरुवाच ॥
सशक्रोब्रह्मचारीयस्त्वत्तश्चैवोपशिक्षितः ॥ त्रैलोक्येतेयदैश्वर्यंतेनापहृतंप्रभो ६० शीलेनहित्रयोलोकास्त्वयाधर्मज्ञनिर्जिताः ॥ तद्विज्ञायसुरेंद्रेणतवशीलंह
तंप्रभो ६१ धर्मःसत्यंतथावृत्तंबलंचैवतथाऽप्यहम् ॥ शीलमूलामहाप्राज्ञसदानास्त्यत्रसंशयः ६२ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्त्वागताश्रीस्तुतेचसर्वेयुधिष्ठिर ॥
दुर्योधनस्तुपितरंभूयएवाब्रवीद्वचः ६३ शीलस्यतस्वमिच्छामिवेत्तुंकोरुवनंदन ॥ प्राप्यतेचयथाशीलंतंचोपायंवदस्वमे ६४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ सोपायंपू
र्वमुद्दिष्टंप्रहादेनमहात्मना ॥ संक्षेपेणतुशीलस्यशृणुप्राप्तिनरेश्वर ६५ अद्रोहःसर्वभूतेषुकर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्चदानंचशीलमेतत्प्रशस्यते ६६ यद
न्येषांहितंनस्यादात्मनःकर्मपौरुषम् ॥ अपत्रपेतवायेननतत्कुर्यात्कथंचन ६७ तत्तु कर्मतथाकुर्याद्येनश्चाध्येतसंसदि ॥ शीलंसमासेनैतत्कथितंकुरुसतम
६८ यद्यप्यशीलानृपतेप्राप्तुवंतिश्रियंकाचित् ॥ नभुंजतेचिरंतातसमूलाश्चनसंतिते ६९ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ एतद्विदित्वातत्त्वेनशीलवान्भवपुत्रक ॥
यदीच्छसिश्रियंतातसुविशिष्टांयुधिष्ठिरात् ७० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतत्कथितवान्पुत्रेघृतराष्ट्रो नराधिपः ॥ एतत्कुरुष्वकौंतेयततःप्राप्स्यसितत्फलम् ७१
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि शीलवर्णनं नाम चतुर्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
शीलप्रधानंपुरुषेकथितंतेपितामह ॥ कथंत्वाशासमुत्पन्नायाचाशातद्दस्वमे १

२ युक्तयुद्धं विनैवराज्यार्धदानं कर्ता करिष्यति ३ । ४ । ५ पर्वतान्महत्तरामविचाष्यत्वेन दृमान्महत्तरानचफलप्रदर्शकत्वेन ६ दुर्लभादुर्जया ७ । ८ । ९ । १० । ११ बाणासनमृदुर्धरः १२
 संशयोमेमहानेपसमुत्पन्नः पितामह ॥ छेत्ताचतस्यनान्योऽस्तित्वत्तः परपुरंजय २ पितामहाशामहतीममासीद्विसुयोधने ॥ प्राप्तेयुद्धे तु तदुक्तं तत्कर्ताऽयमिति
 प्रभो ३ सर्वस्याशासुमहतीपुरुषस्योपजायते ॥ तस्यांविहन्यमानायां दुःखो मृत्युर्न संशयः ४ सोऽहं हताशो दुर्बुद्धिः कृतस्तेन दुरात्मना ॥ धार्तराष्ट्रेण राजेंद्रपश्य
 मंदात्मतां मम ५ आशां महत्तरां मन्ये पर्वतादपिसद्गुमात् ॥ आकाशादपिवाराजन्नप्रमेयैव वा पुनः ६ एषाचैव कुरुश्रेष्ठ दुर्विचिंत्या सुदुर्लभा ॥ दुर्लभत्वाच्च पश्यामि
 किमन्यदुर्लभंततः ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि युधिष्ठिरनिबोधत ॥ इतिहासं सुमित्रस्य निर्दृष्टमृषमस्य च ८ सुमित्रो नाम राजर्षिहहयो मृगयां
 गतः ॥ ससारसमृगं विद्धा बाणेनानतपर्वणा ९ समृगो बाणमादाय ययावमित विक्रमः ॥ सच राजा बलानूर्णससारमृगयूथपम् १० ततो निग्रंस्थलं चैव समृगोऽद्रव
 दाशुगः ॥ मुहूर्तमिव राजेंद्र समेन सपथाऽगमत् ११ ततः सराजा तारुण्यादौरसेन बलेन च ॥ ससारबाणासनमृत्सखङ्कोऽसौ तनुत्रवान् १२ ततो न दान्नादीश्वैव पल्व
 लानिव नानि च ॥ अतिक्रम्याभ्यतिक्रम्य ससौरैको वने चरः १३ सतुकामान्मृगो राजन्नासाद्यासाद्यतं वृषम् ॥ पुनरभ्येति जवनो जवेन महता ततः १४ सतस्य बा
 णैर्बहुभिः समभ्यस्तो वने चरः ॥ प्रक्रीडन्निव राजेंद्र पुनरभ्येति चांतिकम् १५ पुनश्च जवमास्थाय जवनो मृगयूथपः ॥ अतीत्यातीत्य राजेंद्र पुनरभ्येति चांतिकम् १६
 तस्य मर्मच्छिदं घोरं तीक्ष्णं चामित्रकर्मणः ॥ समादाय शरं श्रेष्ठं कर्मुके तु तथाऽसृजत् १७ ततो गव्यूतिमात्रेण मृगयूथपयूथपः ॥ तस्य बाणपथं मुक्त्वा तस्थि वान्प्र
 हसन्निव १८ तस्मिन्निपतिते बाणे भूमौ ज्वलिततेजसि ॥ प्रविवेश महारण्यं मृगो राजाऽप्यथा द्रवत् १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० राजघ० ऋषमगीतासुपंचविं
 शाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रविश्य समहारण्यं तापसानामथाश्रमम् ॥ आससादत तो राजा श्रांतश्चोपाविश तदा १ तं कर्मुकध
 रं दृष्ट्वा श्रमार्तं क्षुधितं तदा ॥ समेत्य ऋषयस्तस्मिन्पूजां च कुर्याथाविधि २ सपूजा मृषिभिर्दत्तां संप्रयत्न्य नराधिपः ॥ अपृच्छत्तापसान्सर्वास्तपसो वृद्धिसुतमाम् ३
 ते तस्य राज्ञो वचनं संप्रयत्न्य तपोधनाः ॥ ऋषयो राजशार्दूलं तमपृच्छन्प्रयोजनम् ४ केन भद्रं सुखार्थेन संप्राप्तोऽसितपो वनम् ॥ पदातिर्बद्धनिस्त्रिशोधन्वी बाणीन
 रेश्वर ५ एतदिच्छामहे श्रोतुं कुतः प्राप्तोऽसि मानद ॥ कस्मिन्कुले तु जातस्त्वं किं नामाचासि ब्रूहि नः ६ ततः सराजा सर्वेभ्यो द्विजेभ्यः पुरुषर्षभ ॥ आचक्षेयथा
 न्यायं परिचर्यां च भारत ७ हैहयानां कुले जातः सुमित्रो मित्रनंदनः ॥ चरामि मृगयूथानि निग्रन्वाणैः सह स्वशः ८

१३ । १४ समभ्यस्तो विद्धः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति शांतिपर्वणिराजघर्मानुशासनपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावदपि पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥
 प्रविश्येति १ । २ । ३ । ४ हेमद्र ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ पुरस्य च त्याग इति पक्षे कदेशोऽपि निष्कृष्यते आशा मृगाशा १२ हिमवानुच्चत्वेन महोदधिर्विततत्वे नच गगनांतं नान्वपद्येतां तस्य ततोऽप्युच्चत्वाद्धिततत्वाच्च अवांतरं पकांशमपि १३
 बलेन महता गुप्तः सामात्यः सावरोधनः ॥ मृगस्तु विद्धो बाणेन मया सरति जल्यवान् ९ तं द्रवं तमनु प्राप्तो वनमेतद्यदृच्छया ॥ भवत्सकाज्ञं नष्टश्रीर्हिताशः श्रमकर्षी
 तः १० किं नु दुःखमतोऽन्यद्वैयदहं श्रमकर्षीतः ॥ भवतामाश्रमं प्राप्तेऽहताशोऽभ्रष्टलक्षणः ११ नराजलक्षणत्यागो न पुरस्य तपोधनाः ॥ दुःखं करोति तत्तीव्रं यथा
 ऽशाविहतामम १२ हिमवान् वामहाशैलः समुद्रो वामहोदधिः ॥ महत्त्वान्नान्वपद्येतां न भसो वांतरं तथा १३ आशायास्तपसि श्रेष्ठास्तथानांतमहंगतः ॥ भवतां
 विदितं सर्वं सर्वज्ञाहितपोधनाः १४ भवंतः सुमहाभागास्तस्मात्पृच्छामि संशयम् ॥ आशावान्पुरुषोयः स्यादंतरिक्षमथापि वा १५ किं नु ज्यायस्तरं लोके महत्त्वा
 श्रमतिभातिवः ॥ एतदिच्छामि तत्त्वेन श्रोतुं किमिह दुर्लभम् १६ यदि गुह्यं न बो नित्यं तदा प्रभूतमाचिरम् ॥ न गुह्यं श्रोतुमिच्छामि युष्मद्भ्यो द्विजसत्तमाः १७ भवत्त
 पोविधातो वायदिस्याद्विरमेततः ॥ यदि वाऽस्तिकथायोगो योऽयं प्रश्रोमयेरितः १८ एतत्कारणसामर्थ्यं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ भवंतोऽपि तपो नित्या ब्रूयुरे
 तत्समन्विताः १९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजघ० ऋषमगीतासुषड्विंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततस्तेषां समस्तानां
 मृषीणां मृषिसत्तमः ॥ ऋषभो नाम विप्रर्षिर्विस्मयन्निदमब्रवीत् १ पुराऽहं राजशार्दूलतीर्थान्यनु चरन्प्रभो ॥ समासादितवान् दिव्यं नरनारायणाश्रमम् २ यत्र सा
 वदरीरम्याहदो वैहायसस्तथा ॥ यत्र चाश्वशिराराजन्वेदान्पठतिशाश्वतान् ३ तस्मिन् सरसि कृत्वाऽहं विधिवत्तर्पणपुरा ॥ पितृणां देवतानां च ततोऽऽश्रममियां
 तदा ४ रेमाते यत्र तौ नित्यं नरनारायणावृषी ॥ अदूरादाश्रमं कंचिद्दासार्थमगमंतदा ५ तत्र चो राजिनधरं कशमुच्चमतविच ॥ अद्राक्ष मृषिमायां तंतनुं नाम तपो
 धनम् ६ अन्यैर्नैर्महाबाहोवपुषाऽष्टगुणान्वितम् ॥ कृशताचापिराजर्षेण दृष्टातादृशी कंचित् ७ शरीरमपिराजेंद्र तस्य कानिष्ठिकासमम् ॥ ग्रीवावाहू तथा पा
 दौ केशाश्चाद्भुतदर्शनाः ८ शिरःकायानुरूपं च कर्णौ नेत्रे तथैव च ॥ तस्य वाक्त्रैव चेष्टा च सामान्ये राजसत्तम ९ दृष्ट्वाऽहं तं कृशं विप्रं भतिः परमदुर्भनाः ॥ पादौ तस्या
 भिवाद्याथस्थितः प्रांजलिरग्रतः १० निवेद्य नाम गोत्रे च पितरं च नरर्षभ ॥ प्रदिष्टे चासने तेन शनैरहमुपाविशम् ११ ततः सकथयामास कथां धर्मार्थसंहिताम् ॥
 ऋषिमध्ये महाराजतनुर्धर्मभृतां वरः १२ तस्मिन्स्तुकथयत्येव राजाराजीवलोचनः ॥ उपायाज्जवनैरश्वैः सबलः सावरोधनः १३ स्मरन्पुत्रमरण्यं वै नष्टं परमदुर्भ
 नाः ॥ भूरिद्युमपिता श्रीमान्वीरद्युमो महायशाः १४ इह द्रक्ष्यामि तं पुत्रं द्रक्ष्यामीहेति पार्थिवः ॥ एवमाशाह तो राजा चरन्वनमिदं पुरा १५

१४ आशावान् आशायामहत्त्वेन तद्वतोऽपि महत्त्वमंतरिक्षवत् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति शांतिपर्वणिराज० नीलकंठीये मारुतमावदपि पंचविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ तत
 इति १ । २ वैहायसः विहायसागच्छत्यामंदा किं न्या वैहायस्या अयं वैहायसः ३ ततोऽश्रमंतत आश्रमं मंडपं इयांगतवानहम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कायानुरूपं स्थूलम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

म.भा.टी.
॥१०५॥

१६।१७।१८।१९।२० तेनतवपुत्रेणभूरियुग्मेन २१ एवंमुनिनाउक्तःवीरयुग्मःअवसीदत्तमष्टप्रायोऽभूदित्यर्थः १२।१३।१४ ततएवंमुनिनाराजपूजानंतरंआगताः किमर्थंआश्रमेत्वं
विष्टोऽसीत्यपृच्छन् २५।२६ ॥ इतिशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे सप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७ ॥ वीरिति १।२।३
दुर्लभःसमयाद्रुंनूनंपरमधार्मिकः ॥ एकःपुत्रोमहारण्येनष्टइत्यसकृत्तदा १६ दुर्लभःसमयाद्रुमाशाचमहतीमम ॥ तथापरीतगात्रोऽहंमुपुर्नात्रसंशयः १७
एतच्छ्रुत्वातुभगवांस्तनुर्मुनिवरोत्तमः ॥ अवाक्शिराध्यानपरोमुहूर्तमिवतस्थिवान् १८ तमनुध्यांतमालक्ष्यराजापरमदुर्मनाः ॥ उवाचवाक्यंदीनात्मानंदंमं
दमिवासकृत् १९ दुर्लभंकिंनुदेवर्षेआशायाश्चैवकिंमहत् ॥ ब्रवीतुभगवानेतद्यदिगुह्यंनतेमयि २० ॥ मुनिरुवाच ॥ महर्षिर्भगवांस्तेनपूर्वमासीद्विमानितः ॥
बालिशंभुद्धिमास्थायमंदभाग्यतयाऽऽत्मनः २१ अर्थयन्कलशंराजन्कांचनंवलकलानिच ॥ अवज्ञापूर्वकेनापिनसंपादितवांस्ततः २२ निर्विण्णःसतुराजर्षि
निराशःसमपद्यत ॥ एवमुक्तोऽभिवाद्याथतष्टपिलोकपूजितम् ॥ श्रांतोऽवसीदद्दुर्मात्मायथात्वंनरसत्तम २३ अर्घंततःसमानीयपाद्यंचैवमहानृषिः ॥ आरण्ये
नैवविधिनाराज्ञेसर्वंन्यवेदयत् २४ ततस्तेमुनयःसर्वेपरिवार्यनरर्षभम् ॥ उपाविशन्नरव्याघ्रसप्तर्षयइवध्रुवम् २५ अपृच्छंश्चैवतंत्रराजानमपराजितम् ॥
प्रयोजनमिदंसर्वमाश्रमस्यनिवेशने २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि ऋषभगीतासुसप्तविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥
राजोवाच ॥ वीरयुग्मइतिख्यातोराराजोऽहंदिक्षुविश्रुतः ॥ भूरियुग्मसुतंनष्टमन्वेष्टुवनमागतः १ एकःपुत्रःसविप्राउयवालएवचमेऽनघ ॥ नदृश्यतेवनेचास्मिस्त
मन्वेष्टुचराम्यहम् २ ॥ ऋषभउवाच ॥ इत्येवमुक्तेवचनेराज्ञासुनिरधोमुखः ॥ तूष्णीमेवाभवत्त्रनचप्रत्युक्तवापृषम् ३ सहितेनपुराविप्रोराज्ञानात्यर्थमा
नितः ॥ आशाकृतश्चराजेंद्रतपोदीर्घसमाश्रितः ४ प्रतिग्रहमहंराज्ञानकरिष्येकथंचन ॥ अन्येषांचैववर्णानामितिक्त्वाधियंतदा ५ आशाहिपुरुषंवालमुत्थाप
यनितस्थुषी ॥ तामहंव्यपनेप्यामिइतिक्त्वाव्यवस्थितः ॥ वीरयुग्मस्तुतंभूयःपप्रच्छमुनिसत्तमम् ६ ॥ राजोवाच ॥ आशायाःकिंलशत्वंचकिंचेहभुवि
दुर्लभम् ॥ ब्रवीतुभगवानेतत्त्वंहिधर्मार्थदर्शिवान् ७ ततःसंस्मृत्यतत्सर्वंस्मारयिष्यन्निवाब्रवीत् ॥ राजानंभगवान्विप्रस्ततःकशतनुस्तदा ८ ॥ ऋषिरुवाच ॥
कशत्वेनसमंराजन्नाशायाविद्यतेनृप ॥ तस्यावैदुर्लभत्वाच्चप्रार्थितापार्थिवामया ९ ॥ राजोवाच ॥ कशाकशेमयाब्रह्मन्गृहीतेवचनात्तव ॥ दुर्लभत्वंचतस्यैववे
दवाक्यमिवद्विज १० संशयस्तुमहाप्राज्ञसंजातोहृदयेमम ॥ तन्मुनेममत्त्वेनवकुर्महसिपृच्छतः ११ त्वतःकशतरंकिंनुब्रवीतुभगवानिदम् ॥ यदिगुह्यंनते
किंचिद्विद्यतेमुनिसत्तम १२ ॥ ॥ कशउवाच ॥ ॥ दुर्लभोऽप्यथवानास्तियोऽर्थीष्टतिमवाप्तुयात् ॥ सदुर्लभतरस्तातयोऽर्थिनंनावमन्यते १३

आशयाकशोहतःकूर्हिसायामित्यस्यरूपम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ आशयाआशावतःसममन्यत्कशत्वेनसमंकिमपिनास्तितस्यास्तदृहीतार्थस्य ९ कशाकशेयआशाजितःसकशः
येनाशाजितासपृष्टइत्यर्थः तस्यैवाऽऽशाविषयस्यैव १० । ११ । १२ दुर्लभंकिंचित्पूर्वमश्रस्योत्तरमाह दुर्लभइति १३

त्वतःकशहरमित्यनुपदोक्तस्योत्तरमाह सक्त्येति आदरेणाशाप्रदर्शयोर्योऽर्थिनोपकुरुते तत्रयाआशासाऽतिकशा मयामतःदीनत्वसंपादकत्वात् १४ । १५ । १६ । १७ तथायुक्ताःप्रदानंस्थि
तमितिशब्दयुक्ताः १८ । १९ । २० । २१ उपालभ्यतत्रापराधंस्थापयित्वा २२ । २३ । २४ । २५ । २६ मममतः २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिनी०भारत०अष्टाविंशत्य
सक्त्यनोपकुरुतेपरंशकत्यायथार्हतः ॥ यासक्तासर्वभूतेषुसाऽऽशाकशतरीमया १४ कृतप्रेषुचयासक्तानृशंसेष्वलसेषुच ॥ अपकारिपुचासक्तासाऽऽशाकशतरी
मया १५ एकपुत्रःपितापुत्रेणष्टेवाप्रोषितेऽपिवा ॥ प्रवृत्तियोनजानातिसाऽऽशाकशतरीमया १६ प्रसवेचैवनारीणांष्ट्रद्वानांपुत्रकारिता ॥ तथानरेंद्रधनिनांसा
ऽऽशाकशतरीमया १७ प्रदानकांक्षिणीनांचकन्यानांवयसिस्थिते ॥ श्रुत्वाकथास्तथायुक्ताःसाऽऽशाकशतरीमया १८ एतच्छ्रुत्वाततोरानसराजासावरोध
नः ॥ संस्पृश्यपादौशिरसानिपपातद्विजर्षभम् १९ ॥ राजोवाच ॥ प्रसादयेत्वांभगवन्पुत्रेणेच्छामिसंगमम् ॥ यदेतदुक्तंभवतासंप्रतिद्विजसत्तम २० सत्यमे
तन्नसंदेहोयदेतद्व्याहृतंत्वया ॥ ततःप्रहस्यभगवांस्तनुर्धर्मभृतांवरः २१ पुत्रमस्यानयत्क्षिप्रंतपसाचश्रुतेनच ॥ ससमानीयत्पुत्रंतमुपालभ्यपार्थिवम् २२
आत्मानंदर्शयामासधर्मधर्मभृतांवरः ॥ सदृशयित्वाचात्मानंदिव्यभद्रुतदर्शनम् ॥ विपाप्माविगतक्रोधश्चचारवनमंतिकात् २३ एतदृष्टमयाराजंस्तथाचवचनं
श्रुतम् ॥ आशामपनयस्वाशुततःकशतरीमिमाम् २४ ॥ भीष्मउवाच ॥ सतथोक्तस्तदाराजहृषभेणमहात्मना ॥ सुमित्रोऽपनयत्क्षिप्रमाशांकशतरींततः
२५ एवंत्वमपिकौतेयश्रुत्वावाणीमिमामम ॥ स्थिरोभवमहाराजहिमवानिवपर्वतः २६ त्वंहिप्रष्टाचश्रोताचकच्छ्रेष्वनुगतोप्विह ॥ श्रुत्वामममहाराजनसंतमु
मिहार्हसि २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणिऋषभगीतासुअष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नामृत
स्येवपर्याप्तिर्ममास्तिब्रुवतित्वयि ॥ यथाहिस्वात्मवृत्तिस्थस्तथात्तोऽस्मिभारत १ तस्मात्कथयभूयस्त्वंधर्ममेवपितामह ॥ नहित्तिमहंयामिपिवन्धर्मामृतंहिते
२ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गौतमस्यचसंवादंयमस्यचमहात्मनः ३ पारियात्रंगिरिंप्राप्यगौतमस्याश्रमोमहान् ॥ उवासगौ
तमोयंचकालंतमपिमेशृणु ४ षष्टिर्वर्षसहस्राणिसोऽस्तप्यद्वौतमस्तपः ॥ तमुग्रतपसायुक्तंभाविंतंमुमहासुनिम् ५ उपयातो नरव्याघ्रलोकपालोयमस्तदा ॥ तम
पश्यत्सुतपसृष्टिवैगौतमंतदा ६ सतंविदित्वाब्रह्मर्षिर्यममागतमोजसा ॥ प्रांजलिःप्रयतोभूत्वाउपविष्टस्तपोधनः ७ तंधर्मराजोद्वैवसक्त्यैवद्विजर्षभम् ॥
न्यमंत्रयतधर्मेणक्रियतांकिमितिब्रुवन् ८ ॥ गौतमउवाच ॥ मातापितृभ्यामानृष्यंकिंक्त्वासमवाप्तुयात् ॥ कथंचलोकानांप्रोतिपुरुषोदुर्लभान्शुचीन् ९
यमउवाच ॥ तपःशौचवतानित्यंसत्यधर्मरतेनच ॥ मातापित्रोरहरहःपूजनंकार्यमंजसा १०

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नामृतस्येति शीलवतो जिताशस्ययत्कर्तव्यंतदत्रोच्यते पर्याप्तिरलंभावस्तृप्तिरितियावत् स्वात्मवृत्तिस्थःसमाधिमुखेनेवाहमपित्वद्वागम्
तेनतृप्तोऽस्मीत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ धर्मेणमयातवकिमिष्टंक्रियतामितिब्रुवन्त्यमोन्यमंत्रयतंतंसेमुलीकृतवान् ८ । ९ । १०

अश्वमेधैरिति स्वधर्ममात्रस्योपलक्षणं ११ इति शांतिपर्वणिराजधर्मानुभूलकंठीभेभारतमावदीपेकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥ मित्रैरित्यध्यायोवक्ष्यमाणाना
मापद्धर्माणामुत्रभूतस्तत्रसर्वप्रकारैरापद्यागतायामधर्मणप्रजापीडनजेनापिकोशद्विःकर्तव्यातेनैवसर्वाआपदस्तरतीत्यध्यायार्थः १ सर्वतःसर्वैः २ परस्यचक्रंराष्ट्रप्रत्यभियातस्यबलीयसासार्ध
३ असंविहितमसम्यग्रक्षितंराष्ट्रंयेनतस्य अतिपीडनात्परकीयामात्यादीनामेवोऽप्यप्राप्यः तत्राऽर्थसाध्यंजीवितंवासुकृतमर्थश्चामार्गेणापिग्राह्यउतार्थंविनामरणंवाश्रेयइतिसार्धेनप्रश्नः ४ मामा
मप्राप्तीःपृष्ठवानसि ५ वचनाच्छास्त्राद्धर्मश्रुत्वोपास्यचक्राचिह्नेशोकाश्रिवेवसाधुर्भवति ६ आपत्कालेधनार्थंप्रजाःकर्षन्नापिधनंलभतेचेदापदंनिस्तीर्यप्रजाअनुकंपयेत् । नवालमतेचेत्स्वस्यप्रजानां च

अश्वमेधैश्चयष्टव्यं बहुभिः स्वासदक्षिणैः ॥ तेन लोकानवाप्नोति पुरुषोऽहुतदर्शनान् ११ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिराजधर्मानुशासनपर्वणियमगौतमसंवादे
एकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मित्रैः प्रहीयमाणस्य बह्वमित्रस्य का गतिः ॥ राज्ञः संक्षीणकोशस्य बलहीनस्य भारत १ दुष्टा
मात्यसहायस्य च्युतमंत्रस्य सर्वतः ॥ राज्यात्प्रच्यवमानस्य गतिमग्र्यामपश्यतः २ परचक्राभियातस्य परराष्ट्राणि मृद्रतः ॥ विग्रहे वर्तमानस्य दुर्बलस्य बलीयसा
३ असंविहितराष्ट्रस्य देशकालावजानतः ॥ अप्राप्यं च भवेत्सांत्वभेदो वाऽप्यतिपीडनात् ॥ जीवितं त्वर्थे हेतुर्वा तत्र विमुक्तं भवेत् ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ गुह्यं धर्मज
माप्राक्षीरती व भरतर्षभ ॥ अपृष्टो नोत्सहे व कुं धर्ममेतं युधिष्ठिर ५ धर्मो ह्यणीयान्वचनाद्दुद्धिश्च भरतर्षभ ॥ श्रुत्वोपास्य सदाचारैः साधुर्भवति सकचित् ६ कर्मणा बु
द्धिपूर्वेण भवत्याद्यो न वा पुनः ॥ तादृशोऽयमनुप्रश्नः संव्यवस्थः स्वयाधिया ७ उपायं धर्मवदुलं यात्रार्थं शृणु भारत ॥ नाहमेतादृशं धर्मबुभूषे धर्मकारणात् ८ दुः
खादान इह ह्येष स्यात्पुत्रश्चात्क्षयोपमः ॥ अभिगम्य मतीनां हि सर्वासां मे वनिश्चयः ९ यथा यथा हि पुरुषो नित्यं शास्त्रमवेक्षते ॥ तथा तथा विजानाति विज्ञानमथ रोचते
१० अविज्ञानादयोगो हि पुरुषस्योपजायते ॥ विज्ञानादपियोगश्च योगो भूतिकरः परः ११ अशंकमानो वचनमनसूयुरिदं शृणु ॥ राज्ञः कोशक्षयादेव जायते बल
संक्षयः १२ कोशं च जनयेद्राजानिर्जलेभ्यो यथा जलम् ॥ कालं प्राप्यानुगृह्णीयादेष धर्मः सनातनः ॥ उपायधर्मं प्राप्ये मं पुर्वैराचरितं जनैः १३ अन्योधर्मः समर्था
नामापत्स्वन्यश्च भारत ॥ प्राक्कोशात्प्राप्यते धर्मो वृत्तिर्धर्मो ररियसी १४ धर्मं प्राप्य न्यायवृत्तिं न बलीयान्निर्वेदति ॥ यस्माद्बलस्योपपत्तिरेकांति न विद्यते १५

नाशो भवतीति विचार्य स्वस्य प्रश्नस्योत्तरं स्वयमेव विचिन्तनीयमित्यर्थः ७ यात्रार्थं राज्ञां व्यवहारनिर्वाहार्थं धर्मो राज्ञामापद्धर्मेस्तदर्थत्वेन बहुलमुपायं शृणु अहंतुन बुभूष इति तस्य शब्दैरनादरणी
यत्वं दर्शितं बुभूषे प्राप्नुमिच्छामि ८ एष उपायो दुःखादानः प्रजानां दुःखेनाऽऽदीयते मीक्रियते स्तएवपश्चात्क्षयोपमो मरणतुल्यः 'प्रजापीडनसंतापात्समुद्रतो हुताशनः । राज्ञः प्राणान्बलं कोशं नाद
ग्व्वाविनिवर्तते' इति अभिगम्याश्चतामतयश्चतासां सर्वासां प्रजानामिति वा ९ । १० अयोग उपायाभावः ११ । १२ अनुगृह्णीयात्प्राक्कृषिताः प्रजा इति शेषः उपायधर्ममुपधर्मं अनुक्यधर्ममिति
यावत् सार्धः १३ प्राक्काशाद्विनाऽपिकोशं तप आदिना धर्मः वृत्तिर्जीवनं तल्लोपमसकौतुकोशसंचयविरोधी धर्मो नादर्थक्य इत्यर्थः १४ न बलीयान्ने कथेति वत्समासः दुर्बलो धर्मप्राप्याऽनुक्य
न्यायवृत्तिं न्यायोपेताश्रेष्ठां जीविकां निर्वेदति यस्माद्यत्नाच्चावश्यं बलं भवतीति नियमो नास्ति यस्मात्तस्मादाप्यधर्मोऽपिकर्तव्यत्वेन श्रूयते तत्र च योऽवर्मलक्षणो धर्मः सोऽधर्म एव भवतीति शास्त्रमर्थादे
ति श्लोकद्वयार्थः प्रजाकर्षणादिरधर्मोऽप्यापि धर्म एव अकृतश्चेत्स एवाधर्म इति भावः १५

१६ अनंतरमापन्नित्युत्तरं तत्र पूर्वोक्ता धर्मो किं विचिकित्स्यते प्राश्विनादिकं करग्रहणादिकं च विधीयते दोषपरिहारार्थमित्यर्थः फलितमाह यथेति १७ धर्मस्येति कर्मणि षष्ठी परस्य धर्मनोज्जिहीषं
त्राप्यात्मनो धर्ममुज्जिहीषेदपि त्वात्मानमेवोज्जिहीषेत्स्वपरधर्मलोपेऽप्यात्मानमेवोद्धर्तुमिच्छेदित्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ विद्यतस्य निरुद्धस्य क उत्पथोनकोऽपि किंतु यथाऽप्येनापि प्रव्रवति
तथायतितव्यमिति शेषः २२ । २३ न विहितायस्येत्यनुपज्ज्यते स्वधर्मो विजयेन क्षत्रियस्य धनार्जनं तस्यानंतराप्रत्यासन्नस्वपरराष्ट्रावमर्दनधनार्जनं तेन वृत्तिस्तस्य विहितेत्यनुपंगः । जात्या
न्सजातीयाननुपजीवतोऽयाचमानस्य नित्यं प्रथमं कल्पं वहतोऽप्याप्यनुकल्पेन जीवन्मुक्तमित्यर्थः २४ अन्यायेन विपर्ययेण 'बुभुक्षितरुयहं विप्रो धान्यमब्राह्मणाद्धरेत्' इति प्रतिग्रहालाभे ब्राह्मणस्य
यथाचौर्यं विहितम् २५ एवं क्षत्रियोऽप्यापदि विशिष्टेष्वोबलादाददीतेत्यत्र संदेह एव न युक्त इत्यर्थः २६ । २७ अस्यापवादमाहान्यत्रेति अन्यत्र हिंसायाः कृशजनपीडामकृत्वेत्यर्थः । इह हिंसायां
तस्मादापत्स्वधर्मोऽपि श्रूयते धर्मलक्षणः ॥ अधर्मो जायते तस्मिन्निति वैक्ययोविदुः १६ अनंतरं क्षत्रियस्य तत्र किं विचिकित्स्यते ॥ यथाऽस्य धर्मो न ग्लायेत्रेया
च्छत्रुवशं यथा ॥ तत्कर्तव्यमिहेत्याहुर्नात्मानमवसादयेत् १७ सर्वात्मनैव धर्मस्य न परस्य न चात्मनः ॥ सर्वोपायैरुज्जिहीषेदात्मानमिति निश्चयः १८ तत्र धर्मवि
दांतातानिश्चयो धर्मनैपुणम् ॥ उद्यमो नैपुणं क्षात्रे वा हुर्वीर्यादिति श्रुतिः १९ क्षत्रियो वृत्तिसंरोधे कस्य नादातुमर्हति ॥ अन्यत्र तापसस्वाच्च ब्राह्मणस्वाच्च भारत २०
यथा वै ब्राह्मणः सीदन्नयाज्यमपियाजयेत् ॥ अभोज्यान्नानि चाश्रीयात्तथेदं नात्र संशयः २१ पीडितस्य किमद्वारमुत्पथो विद्यतस्य च ॥ अद्वारतः प्रव्रवति यथा भवति
पीडितः २२ यस्य कोशबलं ग्लान्यासर्वलोकपराभवः ॥ भैक्ष्यधर्या न विहितान च विदुः शूद्रजीविका २३ स्वधर्मो नंतरा वृत्तिर्जात्याननुपजीवतः ॥ वहतः प्रथमं कल्प
मनुकल्पेन जीवनम् २४ आपद्गतेन धर्माणामन्यायेनोपजीवनम् ॥ अपि ह्येतद्ब्राह्मणे पुष्टं वृत्तिपरिक्षये २५ क्षत्रिये संशयः कस्मादित्येवं निश्चितं सदा ॥ आददीत
विशिष्टेभ्यो नावसीदेत्कथंचन २६ हं तारं रक्षितारं च प्रजानां क्षत्रियं विदुः ॥ तस्मात्संरक्षता कार्यमादानं क्षत्रबंधुना २७ अन्यत्र राजहिंसाया वृत्तिर्नेहास्ति कस्यचित् ॥
अप्यरण्यसमुत्थस्य एकस्य चरतो मुनेः २८ न शंखलिखितां वृत्तिं शक्यमास्थाय जीवितुम् ॥ विशेषतः कुरुश्रेष्ठ प्रजापालनमीप्सया २९ परस्परं हि संरक्षारान्नाराष्ट्रेण
चापदि ॥ नित्यमेवाहिकर्तव्या एष धर्मः सनातनः ३० राजाराष्ट्रं यथाऽऽपत्सु द्रव्यौघैरपिरक्षति ॥ राष्ट्रेण राजा व्यसने रक्षितव्यस्तथा भवेत् ३१ कोशं दंडं बलं मित्रं यद
न्यदापि संचितम् ॥ न कुर्वीतांतरं राष्ट्रे राजा परिगतः क्षुधा ३२ बीजं भक्तेन संपाद्य मिति धर्मविदो विदुः ॥ अत्रैतच्छंवरस्याहुर्महामायस्य दर्शनम् ३३ धिक्तस्य जी
वितं राज्ञोराष्ट्रं यस्यावसीदति ॥ अवृत्त्यान्यमनुप्योऽपि यो वै देशिक इत्यपि ३४ राज्ञः कोशबलं मूलं कोशमूलं पुनर्बलम् ॥ तन्मूलं सर्वधर्माणामधर्ममूलाः पुनः प्रजाः ३५

कस्यचिदपि वृत्तिर्हिंसापूर्विकानविहिताऽस्तीति नेत्यर्थः अरण्यसमुत्थस्य वने एव तिष्ठतः २८ शंखललाटास्थिनलिखितां वृत्तिं दिष्टमात्रालं विनाराज्ञा जीवितुं शक्यम् । 'शंखः कंबुललाटास्थि' इति वि
श्वलोचनः । ईप्सया औत्कंठ्येन प्रजापालनं चिकीर्षतेति शेषः २९ । ३० । ३१ अंतरं व्रतः ३२ बीजं भक्तेनासंपादितं चेदग्रे भक्तदौर्बल्यं यथा भवति एवमल्पधनो राजा प्रजाभिर्न रक्षितो नश्यति
नष्टे च तस्मिन् सर्वाः प्रजा अपि नश्यतीत्यर्थः । एतत्पूर्वार्धोक्तं दर्शनं शास्त्रम् ३३ अवृत्त्या जीविकाया अभावेन यस्य राष्ट्रमवसीदति यो वाऽन्यमनुप्यः अल्पेति पाठेऽल्पपरिवारः यो वा वैदेशिको वै
शांतरोपजीवी तस्य राज्ञो जीवितं धिक् ३४ राज्ञो मूलं दीर्घकारणं कोशो बलं च तत्रापिकोशो बलस्य मूलं तद्बलं धर्माणामूलं धर्मश्च प्रजानामूलं तस्य मूलं तं कोशं वर्धयेत् ३५

३४ कारणात्प्रजापतिराजः कर्षेन्नदोषं प्राप्नोति ३७ अन्यदाऽऽदिप्रजापीडनमप्यर्थमवति अपरमपीडनं विपरीतमनर्थमवति यदप्यन्यदनर्थमर्थभावात् कुंजरपाल
नादिभवति तदेवेहार्थस्य कारणमुत्पादकं भवति एवमेतदपीन्याहाधेन एवमिति सार्धः ३८ यज्ञार्थमिति यथापश्वादिर्कं यज्ञार्थयज्ञश्चित्तसंस्कारार्थः पश्वादिर्कं यज्ञः संस्कारश्चेति त्रयमर्थार्थमो
क्षार्थमवति । एवं दंडः कोशार्थकोशो बलार्थं बलशत्रुपरामवार्थं कोशो बलं जयश्चेति त्रयं राप्रुष्टयार्थमिति भावः ३९ । ४० सामंताः प्रतिपक्षभूताः ४१ । ४२ यथानास्त्यधनस्तथेति जीवन्मृत
त्वमधनस्योक्तं ४३ यज्ञार्थधनं सर्वैरप्यनिपिद्धैरुपायैराददीत परंतु कार्यकार्येषु विहितनिपिद्धेषु आपदिप्रजापीडनं विहितं तदेवानापदिनिपिद्धं तथाभूतेष्वर्थेषु तुल्यदोषो न स्याद्दे शकालानुसारेण कार्य

नान्यानपीडयित्वेह कोशः शक्यः कुतो बलम् ॥ तदर्थं पीडयित्वा च दोषं प्राप्नुं सौर्हति ३६ अकार्यमपियज्ञार्थं क्रियते यज्ञकर्मसु ॥ एतस्मात्कारणाद्वा जानदोषं
प्राप्नुमर्हति ३७ अर्थार्थमन्यद्भवति विपरीतमथापरम् ॥ अनर्थार्थमथाप्यन्यत्सर्वव्यर्थकारणम् ॥ एवं बुद्ध्यासंप्रपश्येन्मेधावीकार्यनिश्चयम् ३८ यज्ञार्थमन्य
द्भवति यज्ञोऽन्यार्थस्तथापरः ॥ यज्ञस्यार्थार्थमेवान्यत्सर्वयज्ञसाधनम् ३९ उपमामत्रवक्ष्यामि धर्मतत्त्वप्रकाशिनीम् ॥ यूपं छिंदंति यज्ञार्थं तत्रये परिपंथिनः ४०
द्रुमाः केचन सामंताः ध्रुवं छिंदंति तानपि ॥ ते चापि निपतंतोऽन्यात्रिग्रंथे वनस्पतीन् ४१ एवं कोशस्य महतो येनराः परिपंथिनः ॥ तानहत्वा न पश्यामि सिद्धिमत्र
परंतप ४२ धनेन जयते लोका बुभौ परमिंतथा ॥ सत्यं च धर्मवचनं यथानास्त्यधनस्तथा ४३ सर्वोपायैराददीत धनं यज्ञप्रयोजनम् ॥ न तुल्यदोषः स्यादेवं कार्या
कार्येषु भारत ४४ नैतौ संभवतौ राजन्कथंचिदपि पार्थिव ॥ न ह्यरण्येषु पश्यामि धनवृद्धानहं कचित् ४५ यदि दंष्ट्रयते वित्तं पृथिव्यामिह किंचन ॥ ममेदं स्यान्ममेदं
स्यादित्येवं कांक्षते जनः ४६ न च राजसमो धर्मः कश्चिदस्ति परंतप ॥ धर्मः संशब्दितो राज्ञामापदर्थमतोऽन्यथा ४७ दानेन कर्मणा चान्येतपसाऽन्येतपस्विनः ॥
बुद्ध्या दाक्ष्येण चैवान्ये विदंति धनसंचयान् ४८ अधनं दुर्बलं प्राहुर्धनेन बलवान् भवेत् ॥ सर्वधनवता प्राप्यं सर्वतरतिकोशवान् ४९ कोशेन धर्मः कामश्च परलो
कस्तथा ह्ययम् ॥ तंच धर्मेण लिप्सेत नाधर्मेण कदाचन ५० ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां शांतिपर्वणि राजधर्मानुशासनपर्वणि
त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ समाप्तं च राजधर्मानुशासनपर्व ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अथापद्धर्मपर्व ॥

मप्यकार्यमवत्यकार्यमपि कार्यमवति तत्र विपरीतं न प्रतिपद्येतेति भावः ४४ एतौ धनसंग्रहत्यागावेकास्मिन्पुरुषेन संभवतः युगपत्तयोर्द्विर्नासिध्यति विरक्तेषु संग्रहासंभवात् ४५ अन्येषुत्या
गासंभवमाह यदिदमिति तस्मादविरक्तत्वाद्वाज्ञो धनभेदव्यभेदेति भावः ४६ ननु किंपापमूलेन धनेन किंचित्तन्मूलेन राज्येनेत्याशंक्याह नचेति अनापद्येव राज्ञो बहुकरादानं पापमूलमापदि
तुनतत्तथा भवति । अतो न पापमूलं धनं नापि तन्मूलं राज्यस्य हेतुत्वमपि तु धर्महेतुत्वाद्द्वयं कर्तव्यत्वमेवेत्यर्थः ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति श्रीमत्पद्मनाभक्यप्रमाणमर्थादापुराणचतुर्ध
रवंशावतंसश्रीगोविंदसूरिसूनुर्नीलकण्ठस्य कृती भारतभावादीये राजधर्मानुशासनपर्वणि त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ गोपालनारायणलक्ष्मणार्यान्धरिशंकाधरनीलकण्ठान् ॥ चिंतामणि सांबशिबं च नत्वा विष्णुम आपन्नतराजवर्मान् ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्नध्यायेयायिन आपदि आगतायां
प्रजापीडनेनापिकोशं संपाद्यापदंतरेदित्युक्तं इदानीं स्थायिन एवापद्यामतायां पृच्छति क्षीणस्थेत्यादिना । क्षीणस्थेऽन्धकोशादिसंग्रहराहितस्य । दीर्घपुत्रस्यालसस्य । सानुक्रोशस्य बंधु
क्षयमयाद्गुर्गाद्भिर्निर्गत्य युद्धं दातुमसमर्थस्य । परिशंकितवृत्तस्यामात्येषु संकावतः । यतः श्रुतमंत्रस्य लोकैरिति शेषः अगुप्तमंत्रस्येत्यर्थः १ विभक्तानिशत्रुभिर्विभज्य गृहीतानि
पुरराष्ट्राण्यस्य । अतएव निद्रं व्यनिचयस्य द्रव्यामावादेवनसंभाविता निजावस्थितानि मित्राण्येन तस्य । मित्रबलहीनत्वादेव मित्राः शत्रुभिर्वशीकृता अमात्यास्य २ परचक्रमभिजातं संमुखं
यस्य परचक्रेणाभिमृतस्येत्यर्थः । बलीयसाशत्रुणा आपन्नं व्याकुलीकृतं चेतोवस्य ३ बाह्योपायीयविधर्मपूर्वके अर्थाजने कुशलस्तर्हि शीघ्रं संधिः कर्तव्यः । स्वीयपूर्वैर्मुक्तान् ग्रामनगरादीन् तेषां नाकां

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ ॥ अथापद्धर्मपर्व ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
क्षीणस्वदीर्घसूत्रस्य सानुक्रोशस्य बंधुषु ॥ परिशंकितवृत्तस्य श्रुतमंत्रस्य मारुत १ विमक्तपुरराष्ट्रस्य निद्रं व्यनिचयस्य च ॥ असंभावितमित्रस्य मित्रामात्य
स्य सर्वशः २ परचक्राभिजातस्य दुर्बलस्य बलीयसा ॥ आपन्नचेतसो ब्रूहि किं कार्यमवशिष्यते ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ बाह्यश्चेद्विजिगीषुः स्याद्धर्मार्थकुशलः
शुचिः ॥ जवेन संधिं कुर्वीत पूर्वभुक्तान् च मोचयेत् ४ योऽधर्मं विजिगीषुः स्याद्बलवान् पापनिश्चयः ॥ आत्मनः सन्निरोधेन संधितेनापि रोचयेत् ५ अपास्य राज
धानीवातरे द्रव्येण चापदम् ॥ तद्भावयुक्तो द्रव्याणि जीवन्पुनरुपार्जयेत् ६ यास्तु कोशबलत्यागाच्छक्यास्त रितुमापदः ॥ कस्तत्राधिकमात्मानं संत्यजेदर्थ
धर्मवित् ७ अवरोधान् जुगुप्सेत कासपत्नधने दया ॥ नत्वेवात्मा प्रदातव्यः शक्ये सति कथंचन ८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ आभ्यंतरे प्रकृपिते बाह्ये चोपनिपी
डिते ॥ क्षीणे कोशे श्रुते मंत्रे किं कार्यमवशिष्यते ९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ क्षिप्रं वासंधिकामः स्यात्क्षिप्रं वाती क्षणविक्रमः ॥ तदापनयनं क्षिप्रमेतावत्सांपरायि
कम् १० अनुरक्तेन चेष्टेन हृष्टेन जगतीपतिः ॥ अल्पेनापि हि सैन्येन महौजयति भूमिपः ११ हतो वा दिवमारोहेद्धत्वा वा क्षितिमावसेत् ॥ युद्धे हि संत्यजन् प्राणान्
शकस्यैति सलोकताम् १२ सर्वलोकामंलत्वा मृदुत्वं गंतुमेव च ॥ विश्वासाद्दिनयंकुर्याद्विश्वसेच्चाप्युपायतः १३

तान् क्रमशः ततो मोचयेत्सांप्रवेत्यर्थः ४ सचेद्दुष्टात्मा तर्हि सन्निरोधेन कतिपयग्रामदानेनापि संधिमेव कुर्यादित्याह यइति । अधर्मतिच्छेदः । अधर्मप्रधानो विजिगीषुरधर्मविजिगीषुः ५ सचेद्दुष्ट
रस्तदा किं कर्तव्यं तदाह अपास्येति तद्भावयुक्तो राजत्वगुणयुक्तश्चेत् ६ दुष्टमेतुराज्यधनं त्यक्त्वा आत्मानं रक्षेदित्याह यास्त्विति * अवरोधान् अंतःपुराणि जुगुप्सेत पलायितुमिच्छेत् तत्राशंकाते
षु शत्रुसाहचरेषु दयां नोकार्यः तानुपेक्ष्यापिकेवलमात्मानमेव रक्षेदित्यर्थः ८ आभ्यंतरेऽन्धकोशाद्बाह्ये दुर्गराष्ट्रादौ उपनिपीडिते आक्रांते ९ धर्मिष्ठे बाह्ये क्षिप्रं संधिः अधर्मिष्ठे तु तीक्ष्णः पराक्रमः कर्त
व्यः । यदात्वेवं तदा अपनयनं शत्रोर्दूरीकरणं क्षिप्रमेव भवति । अथवा सांपरायिकं धर्मं युद्धेन मरणे परलोकहितं भवति १० विक्रमे पक्षयमपि संभावितमित्याह द्वाभ्यां अनुरक्तेनेति ११ । १२ यस्मि
न्काले मृदुत्वं गंतुं युद्धप्रसंत्सर्तुं सर्वलोकामंलत्वा मृदुत्वं गंतुमेव च । ननु युद्धमेव हठेन श्रयेत् १३

यथाभ्यंतरप्रकोपाद्युद्धं कर्तुं मशक्यं । बाह्यप्रकोपात्सामचाशक्यं । तदासाभ्राअपचिक्रमिषुर्दुर्गादपक्रांतुमिच्छुः स्यात् । अपक्रम्यकंचित्कालं देशं च विलंघयित्वा मंत्रेण मंत्रबलेन पुनः पृथ्वीं जेतुमुपक्रमेत् ॥ १४ ॥ इतिशांतिप० आप० नीलकंठीयेमा० एकात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हीनेष्वेराज्ञामिति शेषः परमकेसवोपायेन ब्राह्मणारक्षया इत्यस्मिन् १ जघन्ये आपद्गुले ब्राह्मणः केन जीवेदित्यस्य ब्राह्मणं कथं रक्षेदित्यर्थः २ सर्वधनादिकं साध्वर्थसतामवं ३ एवं हेतुमुक्त्वा विधेयमाह असाधुभ्य इति संक्रममागमनमार्गं ४ स्थितिपालनधर्मं दातुः पालयितुः देहपालने इत्यस्य रूपं । स्थानभ्रष्टस्य राज्ञो ब्राह्मणपालनार्थं सर्वस्वरणेऽपि दोषो नास्तीत्यर्थः ५ वक्तुं निदिष्टुं ६ । ७ प्राकृतं प्राकृतापद्रमं पयोगिशब्दं । स्वराष्ट्रात्परराष्ट्राच्च कोशं संजनयेन्नृप इति

अपचिक्रमिषुः क्षिप्रं साम्रावापरिसांत्वयन् ॥ विलंघयित्वा मंत्रेण ततः स्वयमुपक्रमेत् १४ ॥ इति श्रीम० शां० आपद्दर्मपर्वणि एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हीने परमकेधर्मे सर्वलोकाभिसंहिते ॥ सर्वस्मिन्दस्युसाहूते पृथिव्यामुपजीवने १ केन स्विद्राहणो जीवेज्जघन्ये काल आगते ॥ असंत्यजन्पुत्रपौत्राननुक्रोशात्पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ विज्ञानबलमास्थाय जीवितव्यं तथा गते ॥ सर्वसाध्वर्थमेवेदमसाध्वर्थं न किंचन ३ असाधुभ्यो र्थमादाय साधुभ्योः प्रयच्छति ॥ आत्मानं संक्रमं कृत्वा कृद्धर्मविदेवसः ४ आकांक्षन्नात्मनो राज्यं राज्ये स्थितिं कोपयन् ॥ अदत्तमेवाददीत दातुर्वित्तं ममेति च ५ विज्ञानबलपूतो यो वर्तते निन्दितेष्वपि ॥ वृत्तिविज्ञानवान्धीरः कस्तं वा वक्तुमर्हति ६ येषां बलकृता वृत्तिस्तेषामन्यानरोचते ॥ तेजसाऽभिप्रवर्तते बलवंतो युधिष्ठिर ७ यदैव प्राकृतं शास्त्रमविशेषेण वर्तते ॥ तदैव मन्यसे देवं मेधावी वाप्यथोत्तरम् ८ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यान्सत्कृतानभिसत्कृतान् ॥ न ब्राह्मणान्घातयति दोषान्प्राप्नोति घातयन् ९ एतत्प्रमाणं लोकस्य च क्षुरे तत्सनातनम् ॥ तत्प्रमाणोऽवगाहेत तेन तत्साध्वसाधुवा १० बहवो ग्रामवास्तव्यारोषाहूयुः परस्परम् ॥ न तेषां वचनाद्राजासत्कुर्याद्घातयति वा ११ न वाच्यः परिवादोऽयं न श्रोतव्यः कथंचन ॥ कर्णविधापिघातव्योऽप्रस्थेयं चान्यतो भवेत् १२ असतां शीलमेतद्वै परिवादोऽथैशुनम् ॥ गुणानामेव वक्तारः संतः सत्सु नराधिप १३ यथा समधुरौ दम्यौ सुदांतौ साधुवाहिनौ ॥ धुरमुद्यम्य बहतस्तथा वर्तते वृषः १४ यथा यथाऽस्य बहवः सहायाः स्युस्तथाऽपरे ॥ आचारमेव मन्यंते गरीयो धर्मलक्षणम् १५ अपरे नैव मिच्छंति येश्च लिखितप्रियाः ॥ मात्सर्यादथवा लोभान्नूयुर्वाक्यमीदृशम् १६ आर्षमप्यत्र पश्यंति विकर्मस्थस्य पातनम् ॥ न तादृक्सदृशं किंचित्प्रमाणं दृश्यते काचित् १७ देवताश्च विकर्मस्थं पातयंति नराधमम् ॥ व्याजेन विदंन्वित्तं हि धर्मात्सपरिहीयते १८

सामान्यशास्त्रमेवापन्नो राजा उपजीवेत् । मेधावी तु तत्रापि यैराष्ट्रद्वयस्यापनिकाः कदर्थत्वेन दंडाहांस्तादृशेभ्य एवावदीतेत्युत्तरं शास्त्रमभ्यसेत् ८ ऋत्विगिति अत्यंतापद्यपि ऋत्विगादीन् धनवतोऽपि न घातयति घनहरणेन न हि स्यादित्यर्थः ९ । १० ग्रामवास्तव्याग्रामवासिनः ११ ऋत्विगादीनां निदाऽपि न श्रोतव्येत्याह न वाच्य इति १२ । १३ । १४ । १५ अपरे इति एवं ऋत्विगादीनामदंडनं श्लेन लिखितस्य भ्रातुरपि हस्तच्छेदः कृतस्तादृशधर्मपराः इदमपि वाक्यं मात्सर्यादिना नूयात् धर्मेण तु नूयादेवेत्यपरे इच्छंति १६ आर्षं 'गुरोरप्यवलिप्तस्य कार्याकार्यमजानतः ॥ उत्पद्यंति पन्नस्य कार्यमवतिशासनम्' इति तादृक् विकर्मस्थं न पातयेदित्येवं रूपम् १७ स्वमतमाह देवता इति देवमेव पापिष्ठं ऋत्विगादिदंडयति । राजा तु तत्रोदासीतेवेति भावः १८

सर्वतः सर्वात्मना सत्कृतः आहतः श्रौतो धर्मः । सद्भिर्मेन्वादिभिः सत्कृतः स्मार्तधर्मः । भूतिप्रवरकारणैः भूतिप्रवराईश्वराः कारणानि पारंपर्यो गतानि कुलदेशग्रामादिपरिगृहीतानि तैरपि निमित्तैः सत्कृतः मन्वादिभिरनुक्तोऽपि शिष्टैराहत इत्यर्थः । हेतुत्रयामावेऽपि स्वयंच यो धर्मत्वेन निश्चितः । एवं चतुर्भिः कारणैर्धर्मं गच्छति न तदनुमतिर्ऋत्विगादीनां दंडे दृश्यते इति भावः १९ चत्वारोगुणाः आन्वीक्षिकी त्रयी वार्ता दंडनीतिश्चेति येषामविच्छेदश्चतुर्गुणसंपन्नः २० पदं भूमौ निहितं पदे स्थानं लक्ष्णे लभयेत् नयेत् अन्यान्प्रापयेत् युक्त्येति शेषः २१ । २२ ॥ इतिशां० आप० नी० भार० द्वात्रिं

सर्वतः सत्कृतः सद्भिर्भूतिप्रवरकारणैः ॥ हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तं व्यवस्यति १९ यश्चतुर्गुणसंपन्नं धर्मं नूयात्स धर्मवित् ॥ अहेरिव हि धर्मस्य पदं दुःखं गवेपितुम् २० यथा मृगस्य विद्धस्य पदमेकपदं नयेत् ॥ लक्ष्णे द्रुधिरलेपेन तथा धर्मपदं नयेत् २१ यथा सद्भिर्विनीतेन यथा गंतव्यमित्युत ॥ राजर्षीणां वृत्तमेतदेवं गच्छ युधिष्ठिर २२ ॥ इति श्रीमहाभरतेशां० आप० राजर्षिवृत्तनाम द्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ भीष्म उवाच ॥ स्वराष्ट्रात्परराष्ट्राच्च कोशं संजनयेन्नृपः ॥ कोशाद्धिधर्मः कौतेयराज्यमूलं च वर्धते १ तस्मात्संजनयेत्कोशं सत्कृत्य परिपालयेत् ॥ परिपाल्यानुतनुयादेषधर्मः सनातनः २ नकोशः शुद्धशौचेन न नृशंसेन जातुचित् ॥ मध्यमंपदमास्थाय कोशसंग्रहणं चरेत् ३ अबलस्य कुतः कोशो ह्यकोशस्य कुतो बलम् ॥ अबलस्य कुतो राज्यमराज्ञः श्रीर्भवेत्कुतः ४ उच्चैर्वृत्तेः श्रियो हानिर्यथैव मरणं तथा ॥ तस्मात्कोशं वलं मित्रमथराजा विवर्धयेत् ५ हीनकोशं हिराजानमवजानंति मानवाः ॥ न चास्याल्पेन तुष्यंति कार्यमप्युत्सहंति च ६ श्रियो हिकारणाद्राजा सक्तियां लभते पराम् ॥ सास्यगूहतिपापानिवासो गुह्यमिवास्त्रियाः ७ ऋद्धिमस्यानुतप्यंते पुराविप्रकृतानराः ॥ शालावृका इवाजस्रं जिघांसु मेवाविदति ८ ईदृशस्य कुतो राज्ञः सुखं भवति भारत ॥ उद्यच्छेदेन न मेदुद्यमो ह्येव पौरुषम् ९ अथापर्वणि भज्येत न न मेतेह कस्यचित् ॥ अथारण्यं समाश्रित्य चरेन्मृगगणैः सह १० न त्वेवो जिज्ञातमर्यादैर्दस्युभिः सहितश्चरेत् ॥ दस्यूनां सुलभासेनारौद्रकर्म सुभारत ११ एकांततो ह्यमर्यादात्सर्वोऽप्युद्रिजते जनः ॥ दस्यवोऽप्यभिशंकंते निरनुक्रोशकारिणः १२ स्थापयेदेवमर्यादां जनचित्तप्रसादिनीम् ॥ अल्पेऽप्यर्थे च मर्यादालोके भवति पूजिता १३ नायं लोकोऽस्ति न पर इति व्यवसितो जनः ॥ नालं गंतुं हि विश्वासं नास्ति केभ्यश्चिकिते १४ यथा सद्भिः परादानमर्हि सादस्युभिः कृता ॥ अनुरज्यंति भूतानि समर्यादेषु दस्युषु १५ अयुद्धयमानस्य वधोदारामर्षः कृतघ्नता ॥ ब्रह्मवित्तस्य चादानं निःशेषकरणं तथा १६

शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ स्वराष्ट्रादिति राजधर्मति उक्तस्यापन्नस्य यायिन उक्ता स्थितिदृष्टी कर्तुं मयमध्यायः १ अनुतनुयादनुगृह्णीयात् २ । ३ । ४ उच्चैर्वृत्तेः महतः ५ कार्यमपि कर्तुं नोत्सहंति ६ । ७ विप्रकृताः कृतविरोधाः शालावृकाजिघांसु मेवाविदंति आश्रयंति कपटेन हंते प्राप्यर्थस्य विदंते रूपं आपावचनव्यत्ययः ८ । ९ । १० दस्युभिः दस्युप्रायेरमात्यैः अत्यंतापन्नस्य वनस्था दस्यवोऽपि कार्यकरा इत्याह दस्युनामिति ११ तेष्वपि सत्येन मार्दवेन च स्येयमित्याह एकांतत इति १२ । १३ जनः प्राकृतः अल्पमर्यादेषु कर्मित्यर्थः १४ सद्भिर्दस्युभिः परादानं परस्वरणमपि कृतं अर्हि सा भवति तथा वक्ष्ये इति शेषः १५ तदेवाह अयुद्धयमानस्येति निःशेषकरणं सर्वहरणं १६

स्त्रियाः कन्यायाः भोषश्चौर्यं दारामपस्यप्रागुक्तेः पतिस्थानं प्रामादीनाक्रम्यतत्पतिव्येनावस्थानं जात्यन्ति कपरवृत्तिनिरोधात् संश्लेषं सद्योऽविमागेदुषणं १७ येमानवाः निःशेषीकृतास्तेऽस्यद
स्योर्विश्वासावाभिसंदधतेदस्युनासहविश्वासः कर्तव्यव्यतिव्यवस्यति ततश्चविश्वासेजातेदस्योः स्थानादिकमुपलभ्य अशेषं दस्योरपिनिःशेषं न संतानादिकं कुर्वति १८ यस्मादेवं तस्मात्सशेष
मेव परलुपनं कर्तव्यं १९ यो यथाकरोति तथैव प्रजाः कुर्वतीत्याह सशेषेति २० ॥ इति शान्तिपर्वणि आ० नीलकंठीये भा० त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति प्रत्यक्षो
दुःखस्यकारणं सर्वस्वादानमपि दुःखस्यकारणं स्तेयमपि धर्मः १ तस्माद्यधानं ज्ञात्वा कथमाधर्मविचारेणादृष्टसुखं स्तरायोनकर्तव्यः धर्मयापनाधर्मोपदेशः परोक्षोदृष्टफलस्याभावादविश्वास्य

क.भा.टी.
॥ २ ॥

स्त्रियामोषः पतिस्थानं दस्युष्वेतद्विगर्हितम् ॥ संश्लेषं परस्त्रीभिर्दस्युरेतानि वर्जयेत् १७ अभिसंदधते ये च विश्वासायास्यमानवाः ॥ अशेषमेवोपलभ्य कुर्वती
ति विनिश्चयः १८ तस्मात्सशेषं कर्तव्यं स्वाधीनमपि दस्युभिः ॥ न बलस्थोऽहमस्मीति वृशंसानि समाचरेत् १९ सशेषकारिणस्तत्र शेषं पश्यति सर्वशः ॥ निः
शेषकारिणो नित्यं निःशेषकरणाद्भयम् २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥
अत्र धर्मानुवचनं कीर्तयति पुराविदः ॥ प्रत्यक्षावेव धर्माधर्मोक्षत्रियस्य विजानतः १ तत्र न व्यवधातव्यं परोक्षाधर्मयापना ॥ अधर्मो धर्म इत्येतद्यथावृत्तकपदं तथा २
धर्मो धर्मफले जातुददर्शनकश्चन ॥ बुभूषेद्बलमेवैतत्सर्वं बलवतो वशे ३ श्रियो बलममात्यांश्च बलवानिह विंदति ॥ यो ह्यनाढ्यः स पतितस्तदुच्छिष्टं यदल्पकम् ४
बह्वपथं बलवति न किंचित्क्रियते भयात् ॥ उभौ सत्याधिकारस्थौ त्रायेते महतो भयात् ५ अतिधर्माद्वलं मन्ये बलाद्धर्मः प्रवर्तते ॥ बले प्रतिष्ठितो धर्मो धरण्यामिव जं
गमम् ६ धूमो वायोरिव वशे बलं धर्मोऽनुवर्तते ॥ अनीश्वरो बले धर्मोऽनुवर्तते ७ वशे बलवतां धर्मः सुखं भोगवतामिव ॥ नास्त्यसाध्यं बलवतां सर्वं बलवतां
शुचि ८ दुराचारः क्षीणबलः परित्राणं न गच्छति ॥ अथ तस्माद्विजते सर्वो लोको वृकादिव ९ अपध्वस्तो ह्यवमतो दुःखं जीवति जीवितम् ॥ जीवितं यदपकुप्यं यथै
व मरणं तथा १० यदेवमाहुः पापेन चारित्रेण विवर्जितः ॥ सुभृशं ताप्यते नैव वाक्शल्येन परिक्षतः ११ अत्रैतदाहुराचार्याः पापस्य परिमोक्षणे ॥ त्रयीविद्याम
वेक्षेत तथोपासीत वैद्विजान १२ प्रसादयेच्च क्षुपाचवाचाचाप्यथ कर्मणा ॥ महामनाश्चापि भवेद्विद्वेहं च महाकुले १३ इत्यस्मीति वदे देवंपरेषां कीर्तयेद्गुणान् ॥ ज
पेदुदकशीलः स्यात्पेशलो नातिजल्पकः १४ ब्रह्मक्षत्रं संप्रविशेद्बहुकृत्वा सदुष्करम् ॥ उच्यमानो हिलोकेन बहुकृतदचितयन् १५

इत्यर्थः वृत्तपदं यथातथेदं किमिदं भूमौ वृत्तस्य पदं उत शुनः उत चित्रव्याघ्रस्येत्ययं विचारो व्यर्थस्तथाऽयं धर्मोऽधर्मो वेति विचारोऽपि २ धर्मेति अदृष्टदृष्टलौ धर्मो धर्मो वपास्य । 'विद्याभिजनमित्राणि
बुद्धिसत्त्वधर्मानि च ॥ तपःसहायवीर्याणि देवं वदशर्मबलम्' इति विशालोक्तं दशविधं बलमेवाश्रयेदित्यर्थः १ श्रियो धनानि बलं विंदति बलवांश्चामात्यादीन् विंदत्यतः श्रीरेव सर्वं पूरुं तद्राहितपवपति
तो न स्वधर्मकारित्यर्थमात्रमिदं आततायि श्रोत्रियस्मृतिवत् ४ बलवति बहुअपथं दृष्ट्वाऽपि भयात्स न किंचित्क्रियते पतितोऽप्यभितिन बहिः क्रियते उभो बलधर्मो ५ अनयोर्मध्ये बलमेव श्रेय इत्याह अती
ति ६ । ७ । ८ । ९ अपध्वस्तः ऐश्वर्याच्छ्रुतः अपकुर्तं निदिदं १० बलितस्य कोवाधवैरिति शेषः ताप्यतापयित्वा परिक्षतः क्रियत इति शेषः ११ अत्र धर्मेण धनार्जनं कृते सति १२ । १३ । १४ । १५

॥ २ ॥

१६ । १७ ॥ इति शान्तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ननु 'प्रक्षालनाद्विपकस्य वृत्तस्पर्शनं वरम्'
इति न्यायेन दस्युर्कथं वराज्ञानं कर्तव्यं कृतेऽपि प्रायश्चित्तकालावधिजीवनानियमावंतरामरणे सत्यस्य ध्यानरूपप्राप्तिरित्याशंक्यदस्युनामपि स्वर्गोऽस्तीत्याह अत्रापीत्यादिना प्रेत्यभावे मरणेन
अपापो ह्येवमाचारः क्षिप्रं बहुमतो भवेत् ॥ सुखं च चित्रं भुंजीत कृते नैकेन गोपयेत् १६ लोके चलमते पूजां परत्रेह महत्फलम् १७ ॥ इति श्रीमहाभा० शां० आप०
चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ यथादस्युः समर्यादः प्रेत्यभावेन नश्यति १ प्रहर्ताम
तिमात्स्यूरः श्रुतवान् सुवृशंसवान् ॥ रक्षन्नाश्रमिणां धर्मं ब्रह्मण्यो गुरुपूजकः २ निषाद्याक्षत्रियाज्जातः क्षत्रधर्मानुपालकः ॥ कायव्योनामनैषादिर्दस्युत्वात्सिद्धि
भासवान् ३ अरण्ये सायं पूर्वाह्ने मृगयूथप्रकोपिता ॥ विधिज्ञो मृगजातीनां नैषादानां च कोविदः ४ सर्वकालप्रदेशज्ञः पारियात्रचरः सदा ॥ धर्मज्ञः सर्वभू
तानाममोघे पुष्टं दायुधः ५ अप्यनेकशतासिनामेक एव जिगायसः ॥ सृष्ट्वा वंधवधिरौ महारण्येऽभ्यपूजयत् ६ मधुमांसैर्मूलफलैरन्नैरुच्चावचैरपि ॥ सत्त
त्यभोजयामासमान्यान्परिचचार च ७ आरण्यकान् प्रव्रजितान् ब्राह्मणान्परिपूजयन् ॥ अपितेभ्यो मृगान् हत्वानि नायसततं वने ८ येऽस्मान्प्रतिगृह्णन्ति
दस्युभोजनशंकया ॥ तेषामासज्यगेहेषु कल्यणवसगच्छति ९ बहुनिचसहस्राणि ग्रामणित्वेऽभिविरे ॥ निर्मर्यादानि दस्युनां निरनुक्रोशवर्तिनाम् १०
॥ दस्यव ऊचुः ॥ सुहृत्देशकालज्ञः प्राज्ञः शूरोऽद्वयतः ॥ ग्रामणीर्भव नो मुख्यः सर्वेषामेव संगतः ११ यथायथावक्ष्यासि नः कारिष्यामस्तथा तथा ॥ पाल
यास्मान्यथान्यायं यथामातायथापिता १२ ॥ कायव्य उवाच ॥ मावधीस्त्वं स्त्रियं भिरुमाशिं शुं मातपस्विनम् ॥ नायुध्यमानो हंतव्यो न च ग्राह्या बलात्स्त्रि
यः १३ सर्वथास्त्री न हंतव्या सर्वसत्त्वेषु केनचित् ॥ नित्यं तु ब्राह्मणे स्वस्ति योद्धव्यं च तदर्थतः १४ सत्यं च नापि हर्तव्यं सारविग्रं च माकृथाः ॥ पूज्यं ते यत्र देवाश्चापि
तरोऽतिथयस्तथा १५ सर्वभूतेष्वपि च वै ब्राह्मणो मोक्षमहंति ॥ कार्यां चोपचितिस्तेषां सर्वं स्वेनापिया भवेत् १६ यस्य ह्येते संप्रकृष्टा मंत्रयंति पराभवम् ॥ न तस्य
त्रिपुल्लोकेषु त्राता भवति कश्चन १७ यो ब्राह्मणान्परिवदेद्दिनाशं चापि रोचयेत् ॥ सूर्योदय इव ध्वाते ध्रुवं तस्य पराभवः १८ इहैव फलमासीनः प्रत्याकाक्षेत सर्वशः ॥
ये येनान्प्रदास्यंति तांस्तांस्तेनाभियास्यसि १९ शिष्टार्थं विहितो दंडो न वृद्धार्थं विनिश्चयः ॥ ये च शिष्टान्प्रबाधते दंडस्तेषां वधः स्मृतः २० ये च राष्ट्रोपरोधे
न वृद्धिं कुर्वन्ति केचन ॥ तदैव तेऽनुमार्थं ते कुणपे कृमयो यथा २१ ये पुनर्धर्मशास्त्रेण वर्तेरान्नेह दस्यवः ॥ अपिते दस्यवो भ्रुत्वा क्षिप्रं सिद्धिमवाप्स्युः २२

इयतिन निरयं प्राप्नोति १ । २ । ३ । ४ पारियात्रः पर्वतविशेषः ५ वृद्धौ मातापितरौ ६ । ७ । ८ आसज्यकश्चित्रिषाय कल्येप्रातः ९ वविरेतमितिशेषः १० । ११ । १२ मावधीस्त्वमित्ये
कवचनं गणाभिप्रायेण १३ स्वस्तिकल्याणं चितनीयं १४ सारो विवाहादिकार्थं तत्र विग्रं माकृथाः १५ उपचितिवृद्धिः १६ । १७ ध्वाते ध्वातस्य १८ ये येवणिजः नः अस्मभ्यं १९ शिष्टार्थं दु
ष्टानां शासनार्थम् २० कुणपे कृमयो यथा दुःखवत्त्वात्सद्यो मार्यते एव तेऽपि वक्ष्याइत्यर्थः २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रगाथाइति १ । २ । ३ औषधीश्चिह्नस्वातामि
रिषनीकृतामिभोग्यावीह्याद्याः दुष्टान्निहिंसित्वासाधून्पालयेदितिभावः ४ । ५ । ६ द्वितीयाउपमा शुक्रजीवाःबन्नीसंज्ञाः उद्भिद्यमुवंजायतेइत्युद्भिजाःपिपीलिकादयोयथाशनेदूरमपिगच्छन्त्ये
भीष्मउवाच ॥ तेसर्वमेवानुचक्रुःकायव्यस्यानुशासनम् ॥ वृद्धिचलेभिरेसर्वेपापेभ्यश्चाप्युपारमम् २३ कायव्यःकर्मणातेनमहर्तासिद्धिमाप्तवान् ॥ साधूनामा
चरन्क्षेमदस्यूनपापान्निवर्तयन् २४ इदंकायव्यचरितंयोनित्यमनुचितयेत् ॥ नारण्येभ्योहिभूतेभ्योभयंप्राप्नोतिकिंचन २५ नभयंतस्यभूतेभ्यःसर्वेभ्यश्चैवभा
रत ॥ नासतोविद्यतेराजनसह्यरण्येपुगोपतिः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिकायव्यचरितेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥
भीष्मउवाच ॥ अत्रगाथाब्रह्मगीताःकीर्तयंतिपुराविदः ॥ येनमार्गेणराजवैकोशंसंजयनयत्युत १ नधनंयज्ञशीलानांहार्यदेवस्वमेवच ॥ दस्यूनांनिष्क्रियाणांच
क्षत्रियोहर्तुमर्हति २ इमाःप्रजाःक्षत्रियाणाराज्यभोगाश्चमारत ॥ धनंक्षेत्रियस्यैवद्वितीयस्यनविद्यते ३ तदस्यस्याद्वलार्थंवाधनंयज्ञार्थमेवच ॥ अभोग्यश्चौष
धीश्छित्वाभोग्याएवपचंत्युत ४ योवैनदेवान्नपितृन्मर्त्यान्हविषाऽर्चति ॥ अनर्थकंधनंतत्रप्राहुर्धर्मविदो जनाः ५ हरेतद्रविणंराजनधार्मिकःपृथिवीपतिः ॥ ततः
प्रीणयतेलोकंनशोकंतद्विधंनृपः ६ असाधुभ्योर्धेमादायसाधुभ्योयःप्रयच्छति ॥ आत्मानंसंक्रमं कृत्वाकृत्स्नधर्मविदेवसः ७ तथातथाजयल्लोकानशक्त्याचैवयथा
यथा ॥ उद्भिज्जाजंतवोयद्बल्लुक्कुजीवायथायथा ८ अनिमित्तात्संभवंतितथाऽयज्ञःप्रजायते ९ यथैवदंशमशकंयथाचांडपिपीलिकम् ॥ सैववृत्तिरयज्ञेषुयथाधर्मो
विधीयते १० यथाह्यकस्माद्भवतिभूमौपांसुर्विलोलितः ॥ तथैवहभवेद्धर्मःसूक्ष्मःसूक्ष्मतरस्तथा ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिषट्त्रिंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अनागतविधाताचप्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेवसुखमेधेतेदीर्घसूत्राविनश्यति १ अत्रैवचेदमव्यग्रं
शृणुष्वारख्यानमुत्तमम् ॥ दीर्घसूत्रमुपाश्रित्यकार्याकार्यविनिश्चये २ नातिगाधेजलाधारेसुहृदःकुशलास्त्रयः ॥ प्रभूतमत्स्येकौतेयवभूवुःसहचारिणः ३ तत्रैको
दीर्घकालज्ञउत्पन्नप्रतिभोऽपरः ॥ दीर्घसूत्रश्चतत्रैकस्त्रयाणांसहचारिणाम् ४ कदाचित्तंजलस्थायंमत्स्यबंधाःसंमततः ॥ निस्त्रावयामासुरथोनिम्नेषुविविधैर्मुखैः
प्रक्षीयमाणंतद्वृज्जलस्थायंभयागमे ॥ अब्रवीद्दीर्घदर्शीतुतावुभौसुहृदौतदा ६ इयमापत्समुत्पन्नासर्वेषांसलिलौकसाम् ॥ शीघ्रमन्यत्रगच्छामःपंथायावन्नदुष्य
ति ७ अनागतमनर्थंहिसुनयैर्यःप्रवाधयेत् ॥ सनसंशयमाप्नोतिरोचतांभोव्रजामहे ८

वंपरलोकमाक्रमेत् ७ । ८ अयज्ञइतिच्छेदः ९ सर्वे यथादंशाद्यागवादिभ्योऽभोह्यंते एवंराष्ट्रादयज्ञाअपिअपोह्याःअयभेवधर्मइतिभावः १० विलोलितः शिलायांशिलयापिट्टःसूक्ष्मःसूक्ष्मतरश्चमव
त्येबंधमोऽपि ११ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अनागतेति १ । २ । ३ सहचारिणोऽन्येष्यासन्निति
शेषः ४ जलस्यायंजुद्रजलाशयं निम्नेषुप्रदेशेषु विविधैर्मुखैर्जलनिर्गमनमार्गैर्निस्त्रावयामासुः ५ । ६ । ७ । ८

१ । १० श्रुत्वातयोर्वचनेइतिशेषः तेनरेचनमार्गेणसलिलाशयंजलाशयांतरम् ११ योगैर्जलस्वाकुलीकरणादिभिरुपायैः १२ । १३ उद्यानेग्रयनेएतेषांग्रथितानांमत्स्यानामंतरंप्रविश्याद्वि
तः १४ गृह्यमिति तदुद्यानंग्रयनसूत्रंगृह्यंगृह्यंतीतिगृह्यंलूत्रंमुखेनावलंब्यावस्थितंतंमत्स्यंतेमत्स्यवेधाःगृहीत्वासर्वानेवग्रथितान्प्रविदुः सचमत्स्यतथैवगृहीतवदेवतत्रास्तेइतिशेषः १५ । १६

दीर्घसूत्रस्तुयस्तत्रसोऽब्रवीत्सम्यगुच्यते ॥ नतुकार्यात्परातावदितिमेनिश्चितामतिः ९ अथसंप्रतिपत्तिज्ञःप्राब्रवीद्दीर्घदर्शनम् ॥ प्राप्तेकालेनमेकिंचिन्यायतःप
रिहास्यते १० एवंश्रुत्वानिराक्रम्यदीर्घदर्शमहामतिः ॥ जगामस्रोतसातेनगंभीरंसलिलाशयम् ११ ततःप्रसृततोयंतंप्रसमीक्ष्यजलाशयम् ॥ बंधुर्विविधैर्यो
गैर्मत्स्यान्मत्स्योपजीविनः १२ विलोड्यमानेतस्मिंस्तुसुततोयेजलाशये ॥ अगच्छद्वंधनंतत्रदीर्घसूत्रःसहापरैः १३ उद्यानेक्रियमाणेतुमत्स्यानांतत्ररज्जुभिः
प्रविश्यांतरमेतेषांस्थितःसंप्रतिपत्तिमान् १४ गृह्यमेवतदुद्यानंगृहीत्वातंतथैवसः ॥ सर्वानेवचतांस्तत्रतेविदुर्ग्रथितानिति १५ ततःप्रक्षाल्यमानेषुमत्स्येषुविपु
लेजले ॥ मुक्त्वा रज्जुं प्रमुक्तोऽसौ शीघ्रं संप्रतिपत्तिमान् १६ दीर्घसूत्रस्तुमंदात्माहीनबुद्धिरचेतनः ॥ मरणंप्राप्तवान्मूढोयथैवोपहर्तेंद्रियः १७ एवंप्राप्ततमंकालंयो
मोहान्नावबुद्धयते ॥ सविनश्यातिवैक्षिप्रं दीर्घसूत्रोयथाज्ञपः १८ आदौनकुरुतेश्रेयःकुशलोऽस्मीतियःपुमान् ॥ ससंशयमवाप्नोति यथासंप्रतिपत्तिमान् १९ अ
नागतविधाताचप्रत्युत्पन्नमतिश्चयः ॥ द्वावेवसुखमेधेतेदीर्घसूत्रोविनश्यति २० काष्ठाकलामुहूर्ताश्चदिवारास्त्रिस्तथालवाः ॥ मासाःपक्षाःषड्भूतवःकल्पःसंव
त्सरास्तथा २१ पृथिवीदेशइत्युक्तःकालःसचनदृश्यते ॥ अभिप्रेतार्थासिद्धयर्थंयथायतेयच्चततथा २२ एतौधर्मार्थशास्त्रेषुमोक्षशास्त्रेषुचार्थभिः ॥ प्रधानावितिनि
दिष्टौकामेचाभिमतौनृणाम् २३ परीक्ष्यकारियुक्तश्चससम्यगुपपादयेत् ॥ देशकालावभिप्रेतौताभ्यांफलमवाप्नुयात् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्ध
र्मपर्वणिशाकुलोपाख्यानेसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सर्वत्रबुद्धिःकथिताश्रेष्ठातेभरतर्षभ ॥ अनागतातथोत्पन्नादी
र्घसूत्राविनाशिनी १ तदिच्छामितदाश्रोतुंउद्भितेभरतर्षभ ॥ यथाराजनमुह्येतशत्रुभिःपरिवारितः २ धर्मार्थकुशलोराजाधर्मशास्त्रविशारदः ॥ पृच्छामित्वांकुरु
श्रेष्ठतन्मेव्याख्यातुमर्हसि ३ शत्रुभिर्वहुभिर्ग्रस्तोयथावर्तेतपार्थिवः ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंसर्वमेवयथाविधि ४ विषमस्थांहरिजानंशत्रवःपरिपंथिनः ॥
बहवोप्येकमुद्धतुंयतंतंपूर्वतापिताः ५ सर्वत्रप्रार्थ्यमानेनदुर्बलेनमहाबलैः ॥ एकेनैवासहायेनशक्यंस्थातुंभवेत्कथम् ६ कथंमित्रमरिचापिविंदतेभरतर्षभ ॥
चोष्टितव्यंकथंचात्रशत्रोर्मित्रस्यचांतरे ७

१७ । १८ । १९ । २० काष्ठेति कालस्वदेशस्यचसुद्धमतांअवाहितोजानीयादितिश्लोकद्वयार्थः

११ । १२ एतौदीर्घदर्शिसंप्रतिपत्तिभंतौ १३ ताभ्यांपंचमं तदपेक्षयाअपिपरीक्ष्यकारियुक्तश्चत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः २४ शाकुलंभीनसंघंघृणुपाख्यानम् ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीये
भारतमावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सर्वत्रेति १ । २ । ३ । ४ उद्धतुंमुल्लयितुम् ५ सर्वत्रमर्षदिकृत्वैःप्रार्थ्यमानेनप्रसितुमितिशेषः ६ । ७

८ प्राकृतकृत्रिममित्रयोर्मध्येकेनसंधिःकर्मव्यःकेनवावेरम् ९।१०।११।१२।१३।१४ व्यवस्यनिश्चित्य १५।१६।१७ अत्रपूर्वश्लोकोकेऽयं १८।१९।२०।२१।२२
 प्रज्ञातलक्षणेमित्रतथैवामित्रतांगते ॥ कथंतुपुरुषःकुर्यात्कृत्वाकिंवासुखीभवेत् ८ विग्रहंकेनवाकुर्यात्संधिवाकेनयोजयेत् ॥ कथंवाशत्रुमध्यस्थोवर्तेतबलवानपि ९
 एतद्वैसर्वकृत्यानांपरं कृत्यंपरंतप ॥ नैतस्यकश्चिद्वक्तास्तिश्रोतावाऽपिसुदुर्लभः १० ऋतेशांतनवाद्गीष्मासत्यसंधाजितेन्द्रियात् ॥ तदन्विष्यमहाभागसर्वमे
 तद्रवीहिमे ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ त्वद्युक्तोऽयमनुप्रश्रोयुधिष्ठिरसुखोदयः ॥ शृणुमेपुत्रकास्त्र्येनगुह्यमापत्सुभारत १२ अमित्रोमित्रतांयाति मित्रंचापिप्रदु
 ष्यति ॥ सामर्थ्ययोगात्कार्याणामनित्यावैसदागतिः १३ तस्माद्विश्वसितव्यंचविग्रहंचसमाचरेत् ॥ देशंकालंचविज्ञायकार्याकार्यविनिश्चये १४ संधातव्यंबुधैर्नि
 त्यंव्यवस्यचहितार्थिभिः ॥ अमित्रैरपिसंधेयंप्राणारक्षयाहिभारत १५ योह्यमित्रैर्नरोनित्यंनसंदध्यादपंडितः ॥ नसोऽर्थप्राप्तुयात्किंचित्फलान्यपिचभारत १६
 यस्त्वामित्रेणसंदध्यान्मित्रेणचविरुद्धयते ॥ अर्थयुक्तिसमालोक्यसुमहर्द्धिदतेफलम् १७ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ मार्जारस्यचसंवादन्यग्रोधे
 मूषिकस्यच १८ वनेमहतिकस्मिंश्चिद्ग्रोधःसुमहानभूत् ॥ लताजालपरिच्छन्नानानाद्विजगणान्वितः १९ स्कंधवान्मेघसंकाशःशीतच्छायोमनोरमः ॥ अ
 रण्यमभितोजातःसतुव्यालमृगाकुलः २० तस्यमूलंसमाश्रित्यकृत्वाशतमुखंबिलम् ॥ वसतिस्ममहाप्राज्ञःपलितोनाममूषिकः २१ शाखांतस्यसमाश्रित्यव
 सतिस्सुखंपुरा ॥ लोमशोनाममार्जारःपक्षिसंधातखादकः २२ तत्रुचागत्यचांडालोह्यरण्येकृतकेतनः ॥ प्रयोजयतिचोन्माथंनित्यमस्तंगतेरवौ २३ तत्र
 स्नायुमयानपाशान्यथावत्संविधायसः ॥ गृहंगत्वासुखंशेतेप्रभातामेतिशर्वरीम् २४ तत्रस्मनित्यंबध्यंतेनक्तंबहुविधाष्टगाः ॥ कदाचिदत्रमार्जारस्त्वप्रमत्तोव्यव
 ध्यत २५ तस्मिन्बद्धेमहाप्राणेशत्रौनित्याततायिनि ॥ तंकाळंपलितोज्ञात्वाप्रचचारसुनिर्भयः २६ तेनानुचरतातस्मिन्वनेविश्वस्तचारिणा ॥ भक्षयंमृगय
 माणेनचिराद्दृष्टंदामिषम् २७ सतसुन्माथमारुह्यतदामिषमभक्षयत् २८ तस्योपरिसपन्नस्यबद्धस्यमनसाहसन् ॥ आमिषेतुप्रसक्तःसकदाचिदवलोकयन्
 २९ अपश्यदपरंधोरमात्मनःशत्रुमागतम् ॥ शरप्रसूनसंकाशंमहीविवरशायिनम् ३० नकुलंहरिणंनामचपलंताम्रलोचनम् ॥ तेनमूषिकगंधेनत्वरमाणमुपा
 गतम् ३१ भक्षयार्थंसलिहानंतंभूमावूर्ध्वमुखंस्थितम् ॥ शाखागतमरिंचान्यमपश्यत्कोटरालयम् ३२ उलूकंचंद्रकंनामतीक्ष्णतुंडक्षपाचरम् ॥ गतस्यविषयं
 तत्रनकुलोलूकयोस्तथा ३३ अथास्यासीदियंचितातत्प्राप्यसुमहद्भयम् ॥ आपद्यस्यांसुकृष्टायामरणेप्रत्युपस्थिते ३४ समंताद्भयउत्पन्नेकथंकार्यंहिते
 पिष्णा ॥ सतथासर्वतोरुद्धःसर्वत्रभयदर्शनः ३५ अभवद्भयसंततश्चक्रेचपरमांमतिम् ॥ आपद्दिनाशमूषिष्ठंगतैःकार्यंहिजीवितम् ३६
 उन्माथंकूटवंत्रंपशुमृगपक्षिवंधनम् २९।२४।२५ पलितोमूषिकः २६।२७ तदामिषंतस्यउन्माथेधृतमामिषम् २८ सपन्नस्यसपन्नंबद्धमनाहस्य २९ शरस्तृणविशेषस्तरप्रसूनंपुष्पं ३०
 ३१।३२।३३।३४।३५ गतैरापन्नतैर्जीवितमापद्दिनाशेनमूषिष्ठंगतैःकार्यं ३६

स्पष्टोऽध्यायशेषः १७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६

समंतात्संशयात्सैषातस्मादापदुपस्थिता ॥ गतंमांसहसाभूमिनकुलोभक्षयिष्यति ३७ उलूकश्चेहतिष्ठंतंमार्जारःपाशसंक्षयात् ॥ नत्वेवास्मद्विघ्नःप्राज्ञःसंमोहं
 गंतुमर्हति ३८ करिष्येजीवितेयत्त्रयावद्युक्त्याप्रतिग्रहात् ॥ नहिबुद्धचान्वितःप्राज्ञोनीतिशास्त्रविशारदः ३९ निमज्जत्यापदंप्राप्यमहतींदारुणामपि ४० नख
 न्यामिहमार्जारार्द्रतिपश्यामिसांप्रतम् ॥ विषमस्थोह्ययंशत्रुःकृत्यंचास्यमहन्मया ४१ जीवितार्थिकथंत्वद्यशत्रुभिःप्रार्थितस्त्रिभिः ॥ तस्मादेनमहंशत्रुंमार्जा
 रंसंश्रयामिवै ४२ नीतिशास्त्रंसमाश्रित्यहितमस्योपवर्णये ॥ येनेमंशत्रुसंधातंमतिपूर्वेणवंचये ४३ अयमत्यंतशत्रुर्मेवैषम्यंपरमंगतः ॥ भूढोग्राहयितुंस्वार्थंसं
 गत्यायदिशक्यते ४४ कदाचिद्यसनंप्राप्यसंधिकुर्यान्मयासह ॥ बलिनासन्निकृष्टस्यशत्रोरपिपरिग्रहः ४५ कार्यइत्याहुराचार्याविषमेजीवितार्थिना ॥ श्रेष्ठो
 हिपंडितःशत्रुर्नचमित्रमपंडितः ४६ ममत्वमित्रेमार्जारजीवितंसंप्रतिष्ठितम् ॥ हंतास्मैसंप्रवक्ष्यामिहेतुमात्माभिरक्षणे ४७ अपीदानीमयंशत्रुःसंगत्यापंडितो
 भवेत् ॥ एवंविचितयामासमूषिकःशत्रुचेष्टितम् ४८ ततोऽर्थगतितत्त्वज्ञःसंधिविग्रहकालवित ॥ सात्वपूर्वमिदंवाक्यंमार्जारंमूषिकोऽब्रवीत् ४९ सौहृदेनाभि
 भाषेत्वांकच्चिन्मार्जारजीवसि ॥ जीवितंहितवेच्छामिश्रेयःसाधारणंहिनौ ५० नतेसौम्यभयंकार्यंजीविष्यसियथासुखम् ॥ अहंत्वामुद्धरिष्यामियदिमानंजिघां
 ससि ५१ अस्तिकश्चिदुपायोऽत्रदुष्करःप्रतिभातिमे ॥ येनशक्यस्त्वयामोक्षःप्राप्तुंश्रेयस्तथामया ५२ मयाप्युपायोऽष्टोऽयंविचार्यमतिमात्मनः ॥ आत्मार्यं
 चत्वदर्थंचश्रेयःसाधारणंहिनौ ५३ इदंहिनकुलोलूकंपापबुद्ध्याऽभिसंस्थितम् नधर्षयतिमार्जारतेनमेस्वस्तिसांप्रतम् ५४ कूजंश्वपलनेत्रोयंकौशिकोमांनिरी
 क्षते ॥ नगशाखाग्रःपापस्तस्याहंभृशमुद्दिजे ५५ सतांसात्पदंमैत्रंसखामेऽसिपंडितः ॥ सांवास्यकंकरिष्यामिनास्तितेभयमद्यवै ५६ नहिशक्तोऽसिमार्जा
 रपाशंछेतुंमयाविना ॥ अहंछेत्स्यामिपाशांस्तेयदिमांत्वंनहिससि ५७ त्वमाश्रितोऽहमस्याग्रंमूलंत्वहमुपाश्रितः ॥ चिरोपिताबुभावावांस्त्रक्षेऽस्मिन्विदितंचते ५८
 यस्मिन्नाश्वासतेकश्चिदश्वनाश्वसितिकचित् ॥ नतौधीराःप्रशंसन्तिनित्यमुद्दिग्रमानसौ ५९ तस्माद्विवर्धतांप्रीतिर्नित्यंसंगतमस्तुनौ ॥ कालातीतमिहार्थंतुन
 प्रशंसन्तिपंडिताः ६० अर्थयुक्तिमिमांतत्रयथाभूतानिशामय ॥ तवजीवितमिच्छामित्वंममेच्छसिजीवितम् ६१ कश्चित्तरतिकाष्ठेनसुगंधीरामहानदीम् ॥
 सतारयतितत्काष्ठंसचकाष्ठेनतार्यते ६२ ईदृशोऽनौसमायोगोऽभविष्यतिसुविस्तरः ॥ अहंत्वांतारयिष्यामिमांचत्वंतारयिष्यासि ६३ एवमुक्त्वातुपलितस्तमर्थ
 मुभयोर्हितम् ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयंचकालापेक्षीन्यवेक्ष्यच ६४ अथसुव्याहृतंश्रुत्वातस्यशत्रोर्विचक्षणः ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयार्थंमार्जारोवाक्यमब्रवीत् ६५

॥ ५ ॥

अ०

॥ १३८ ॥

बुद्धिमान्वाक्यसंपन्नस्तद्वाक्यमनुवर्णयन् ॥ स्वामवस्थासमीक्षयाथसाध्वैवप्रत्यपूजयत् ६६ ततस्तीक्ष्णाग्रदशनोमणिवैदूर्यलोचनः ॥ मूषिकंमंदमुद्गीक्ष्यमा
 जारोलोमशोऽब्रवीत् ६७ नंदामिसौम्यभद्रंतेयोमांजीवितुमिच्छसि ॥ श्रेयश्चयदिजानीषेक्रियतांमाविचारय ६७ अहंहिभृशमापन्नस्त्वमापन्नतरोमम ॥ द्व
 योरापन्नयोःसंधिःक्रियतांमाचिरायच ६९ विधास्येप्राप्तकालंयत्कार्यसिद्धिकरंविभो ॥ मयिच्छाद्दिनिर्मुक्तेनविनंक्ष्यतितेकृतम् ७० न्यस्तमानोऽस्मिभक्तो
 स्मिशिष्यस्त्वादितकृतथा ॥ निदेशवशवर्तीचभवंतंशरणंगतः ७१ इत्येवमुक्तःपलितोमार्जारंशमागतम् ॥ वाक्यंहितमुवाचेदमभिनीतार्थमर्थवित् ७२ उदा
 रंयद्भवानाहनैतच्चित्रंभवद्विधे ॥ विहितोयस्तुमार्गोमिहितार्थंशृणुतंमम ७३ अहंत्वाऽनुप्रवेक्ष्यामिनकुलान्मेमहद्भयम् ॥ त्रायस्वभोमावधीस्त्वंशक्तोऽस्मितव
 रक्षणे ७४ उलूकाच्चैवमारक्षस्तुद्रःप्रार्थयतेहिमाम् ॥ अहंछेत्स्यामितेपाशान्सखेसत्येनतेशपे ७५ तद्वचःसंगतंश्रुत्वालोमशोयुक्तमर्थवत् ॥ हर्षाद्बुद्धीक्ष्यप
 लितंस्वागतेनाभ्यपूजयत् ७६ तंसंपूज्याथपालितंमार्जारःसौहृदेस्थितः ॥ सविचिंत्याब्रवीद्दीरःप्रीतस्त्वरितएवच ७७ शीघ्रमागच्छभद्रंतेत्वंमेप्राणसमःस
 खा ॥ तवप्राज्ञप्रसादाद्धिप्रायःप्राप्स्यामिजीवितम् ७८ यद्यदेवंगतेनाथशक्यंकर्तुमयातव ॥ तदाज्ञापयकर्ताऽस्मिसंधिरेवास्तुनोसखे ७९ अस्मात्संकटा
 न्मुक्तःसमित्रगणबाधवः ॥ सर्वकार्याणिकर्ताऽहंप्रियाणिचहितानिच ८० मुक्तश्चव्यसनादस्मात्सौम्याहमपिनामते ॥ प्रीतिमुत्पादयेयंचप्रीतिकर्तुंश्वसक्कि
 याम् ८१ प्रत्युपकुर्वन्बह्वपिनभातिपूर्वोपकारिणातुल्यः ॥ एकःकरोतिहितेनिष्कारणमेवकुरुतेऽन्यः ८२ ॥ भोष्मउवाच ॥ ग्राहयित्वातुतंस्वार्थंमार्जारं
 मूषिकस्तथा ॥ प्रविवेशतुविश्रम्यक्रोडमस्यकृतगसः ८३ एवमाश्वासितोविद्वान्मार्जरेणसमूषिकः ॥ मार्जारोरासिविस्त्रब्धःसुष्वापपितृमाहवत् ८४ लीनंतु
 तस्यगात्रेषुमार्जारस्यचमूषिकम् ॥ दृष्ट्वातौनकुलोलूकौनिराज्ञौप्रत्यपद्यताम् ८५ तथैवतौसुसंप्रस्तौदृढमागततांद्रितौ ॥ दृष्ट्वातयोःपरांप्रीतिविस्मयंपरमंगतौ
 ८६ बलिनौमतिमंतौचसुवृत्तौचाप्युपासितौ ॥ अशक्तौतुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ८७ कार्यार्थंकृतसंधीतौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ ॥ उलूकनकुलौतूर्ण
 जग्मतुस्तौस्वमालयम् ८८ लीनःसतस्यगात्रेषुपालितोदेशकालवित् ॥ चिच्छेदपाशाञ्चपतेकालापेक्षीशनैःशनैः ८९ अथबंधपरिक्लिष्टोमार्जारोवीक्ष्यमूषि
 कम् ॥ छिदंतंवेतदापाशानत्वरंतंत्वरान्वितः ९० तमत्वरंतंपालितंपाशानछिदनेतथा ॥ संचोदयितुमारेभेमार्जारोमूषिकंतदा ९१ किंसौम्यनातित्वरसेकिं
 कृतार्थोऽभ्यन्यसे ॥ छिधिपाशानमित्रप्रपुराश्वपचणुतिच ९२ इत्युक्तस्त्वरतातेनमतिमान्पालितोऽब्रवीत् ॥ मार्जारमकृतप्रज्ञंपथ्यमात्महितंवचः ९३
 तूर्णाभवनतेसौम्यत्वरकार्यानसंभ्रमः ॥ वयमेवात्रकालज्ञानकालःपरिहास्यते ९४

८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४

॥ ५ ॥

अकालेकृत्यमारब्धंकर्तुर्नार्थायकल्पते ॥ तदेवकालआरब्धंमहतेऽर्थायकल्पते ९५ अकालेविप्रमुक्तान्मेत्वत्तएवभयंभवेत् ॥ तस्मात्कालंप्रतीक्षस्वकिमितित्वरसेस
 खे ९६ यदापश्यामिचांडालमायांतंशस्त्रपाणिनम् ॥ ततश्छेत्स्यामितेपाशान्प्राप्तेसाधारणेभये ९७ तस्मिन्कालेप्रमुक्तस्त्वंतरुमेवाधिरोक्ष्यसे ॥ नहितेजी
 वितादन्यत्किंचित्कृत्यंभविष्यति ९८ ततोभवत्यपक्रांतेत्रस्तेभीतेचलोमश ॥ अहंवलंप्रवेक्ष्यामिभवान्शाखांभजिष्यति ९९ एवमुक्तस्तुमार्जारोमूषिकेणात्म
 नोहितम् ॥ वचनंवाक्यतत्त्वज्ञोजीवितार्थोमहामतिः १०० अथात्मकृत्येत्वरितःसम्यक्प्रश्रितमाचरन् ॥ उवाचलोमशोवाक्यंमूषिकांचिरकारिणम् १०१ नह्ये
 वंमित्रकार्याणिप्रीत्याकुर्वतिसाधवः ॥ यथात्वंमोक्षितःकृच्छ्रात्त्वरमाणेनवैमया १०२ तथाहित्वरमाणेनत्वयाकार्यंहितंमम ॥ यत्नंकुरुमहाप्राज्ञयथारक्षाऽऽवयो
 भवेत् १०३ अथवापूर्वैरंत्वंस्मरन्कलंजिहीर्षसि ॥ पश्यदुष्कृतकर्मस्त्वंव्यक्तमायुःक्षयंतव ४ यदिकिंचिन्मयाऽज्ञानात्पुरस्ताद्दुष्कृतंकृतम् ॥ नतन्मनसिकर्त
 व्यंक्षामयेत्वांप्रसीदमे ५ तमेवंवादिनंप्राज्ञःशास्त्रबुद्धिसमन्वितः ॥ उवाचेदंवचःश्रेष्ठमार्जारंमूषिकस्तदा ६ श्रुतंमेतवमार्जारस्त्वमर्थपरिगृह्यतः ॥ ममापित्वंवि
 जानासिस्वमर्थपरिगृह्यतः ७ यन्मित्रंभीतवत्साध्यंयन्मित्रंभयसंहितम् ॥ सुरक्षितव्यंतत्कार्यपाणिःसर्पमुखादिव ८ कृत्वाबलवतासंधिमात्मानंयोनरक्षति ॥
 अपथ्यमिवतदुक्तंतस्यनार्थायकल्पते ९ नकाश्चित्कस्यचिन्मित्रंनकाश्चित्कस्यचित्सुहृत् ॥ अर्थतस्तुनिबध्यंतेमित्राणिरिपवस्तथा १० अथर्थानिबध्यंतेगर्जेवं
 नगजाइव ॥ नचकाश्चित्कतेकार्येकर्तारंसमवेक्षते ११ तस्मात्सर्वाणिकार्याणिसावशेषाणिकारयेत् ॥ तस्मिन्कालेऽपिचभवान्दिवाकीर्तिभयादितः १२ ममनग्र
 हणेशक्तःपलायनपरायणः ॥ छिद्रंतुतंतुवाहुल्यंतंतुरेकोवशेषितः १३ छेत्स्याम्यहंतमप्याशुनिर्वृतोभवलोमश ॥ तयोःसंबदतोरैवंतथैवापन्नयोर्द्वयोः १४ क्षयं
 जगामसारात्रिलोमशंत्वाविशद्भयम् ॥ ततःप्रभातसमयेविकृतःकृष्णपिगलः १५ स्थूलस्फिग्विकृतोरूक्षःश्वयूथपरिवारितः ॥ शंकुकर्णोमहावक्रोमलिनोघो
 रदर्शनः ॥ १६ परिघोनामचांडालःशस्त्रपाणिरदृश्यत ॥ तंदृष्ट्वायमदूताभंमार्जारस्त्वस्तचेतनः १७ उवाचवचनंभीतःकिमिदानींकरिष्यसि ॥ अथतावपिसंभ्र
 स्तौतंदृष्ट्वाघोरसंकुलम् १८ क्षणेननकुलोलूकौनिराश्वमुपजग्मतुः ॥ बलिनौमतिमंतौचसंधातेचाप्युपागतौ १९ अशक्तौसुनयात्तस्मात्संप्रधर्षयितुंबलात् ॥
 कार्यार्थंकृतसंधानौदृष्ट्वामार्जारमूषिकौ २० उलूकनकुलौतत्रजग्मतुःस्वंस्वमालयम् ॥ ततश्चिच्छेदतंपाशंमार्जारस्यचमूषिकः २१ विप्रमुक्तोऽथमार्जा
 रस्तमेवाभ्यपतद्भुमम् ॥ सतस्मात्संभ्रमावर्तान्मुक्तोघोरेणशत्रुणा २२ विलंविवेशपालितःशाखालिभेसलोमशः ॥ उन्माथमप्यथादायचांडालोवीक्ष्यस
 र्वशः ॥ विहताशःक्षणेनास्तेतस्मादेशादपाक्रमत् ॥ जगामसस्वभवनंचांडालोभरतर्षम २४

ततस्तस्माद्गयान्मुक्तोदुर्लभंप्राप्यजीवितम् ॥ विलस्थंपादपाग्रस्थःपलितंलोमशोऽब्रवीत् २५ अकृत्वासंविदंकांचित्सहसासमवहुतः ॥ कृतज्ञंकृतकर्माणंक
चिन्मांनाभिश्चकसे २६ गत्वाचममविश्वासं दत्वाचममजीवितम् ॥ मित्रोपभोगसमयेकिंमांत्वंनोपसर्पसि २७ कृत्वाहिपूर्वमित्राणियःपश्चान्नुतिष्ठति ॥ न
समित्राणिलभतेकृच्छ्रास्वापत्सुदुर्मतिः २८ सत्कृतोहंत्वयामित्रसामर्थ्यादात्मनःसखे ॥ समांमित्रत्वमापन्नसुपभोक्तुंत्वमर्हसि २९ यानिमेसंतिमित्राणियेच
संबंधिबांधवाः ॥ सर्वेत्वांपूजयिष्यंतिशिष्यागुरुमिवप्रियम् ३० अहंचपूजयिष्येत्वासमित्रगणबांधवम् ॥ जीवितस्यप्रदातारंकृतज्ञःकोनपूजयेत् ३१
ईश्वरोमेभवानस्तुस्वशरीरगृहस्यच ॥ अर्थानांचैवसर्वेषामनुशास्ताचमेभव ३२ अमात्योमेभवप्राज्ञपितेवेहप्रशाधिमाम् ॥ नतेऽस्तिभयमस्मतोजीवितेना
त्मनःशपे ३३ बुद्ध्यात्वमुशनासाक्षाद्दलेनाधिकृतावयम् ॥ त्वंमंत्रबलयुक्तोहिदत्वाजीवितमद्यमे ३४ एवमुक्तःपरांशार्तिमार्जारेणसमूषिकः ॥ उवाचपर
मंत्रज्ञःश्लक्ष्णमात्महितंवचः ३५ यद्भवानाहतत्सर्वमयातेलोमशश्रुतम् ॥ ममापितावद्भुवतःशृणुयत्प्रतिभातिमे ३६ वेदितव्यानिमित्राणिविज्ञेयाश्चापिशत्रवः ॥
एतत्सुसूक्ष्मंलोकेस्मिन्द्दृश्यतेप्राज्ञसंमतम् ३७ शत्रुरूपोहिमुहूर्दोमित्ररूपोऽशत्रवः ॥ सांधेतास्तेनबुद्धयंतैकामक्रोधवशंगताः ३८ नास्तिजातुरिपुर्नाम
मित्रंनामनविद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंतेमित्राणिरिपवस्तथा ३९ योयस्मिन्जीवतिस्वार्थेपश्येत्पीडांनजीवति ॥ सतस्यमित्रंतावत्स्याद्यावन्नस्याद्विपर्ययः
४० नास्तिमैत्रीस्थिरानामनचध्रुवमसौहृदम् ॥ अर्थयुक्त्यानुजायंतेमित्राणिरिपवस्तथा ४१ मित्रंचशत्रुतामेतिकस्मिंश्चिक्कालपर्यये ॥ शत्रुश्चमित्रतामे
तिस्वार्थोहिबलवत्तरः ४२ योविश्वसितिमित्रेषुनविश्वसितिशत्रुषु ॥ अर्थयुक्तिमविज्ञाययःप्रीतौकुरुतेमनः ४३ मित्रेवायदिवाशत्रौतस्यापिचलिताम
तिः ॥ नविश्वसेदविश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ॥ विश्वासाद्गयमुत्पन्नमपिमूलानिकुंतति ४४ अर्थयुक्त्याहिजायंतेपितामातासुतस्तथा ॥ मातु
लाभागिनेयाश्चतथासंबंधिबांधवाः ४५ पुत्रंहिमातापितरौत्यजतःपतितंप्रियम् ॥ लोकोरक्षतिचात्मानंपश्यस्वार्थस्यसारताम् ४६ सामान्यानिष्कृतिः
प्राज्ञयोमोक्षात्प्रत्यनंतरम् ॥ कृतंमृगयसेशत्रुसुखोपायमसंशयम् ४७ अस्मिन्निलयएवत्वंन्यग्रोधादवतारितः ४८ पूर्वनिविष्टमुन्मार्थंचपलत्वात्त्रुद्धवान् ॥
आत्मनश्चपलोनास्ति कुतोऽन्येषांभविष्यति ४९ तस्मात्सर्वाणिकार्याणिचपलोहंत्यसंशयम् ॥ ब्रवीषिमधुरंयच्चप्रियोमेऽद्यभवानिति ५० तन्मित्रकारणं
सर्वविस्तरेणापिमेशृणु ॥ कारणात्प्रियतामेतिद्वेष्योभवतिकारणात् ५१ अर्थार्थीजीवलोकोऽयंनकश्चित्कस्यचित्प्रियः ॥ सख्यंसोदर्ययोर्भ्रात्रोर्दंपत्योर्वापर
स्परम् ५२ कस्यचिन्नाभिजानामिप्रीतिंनिष्कारणामिह ॥ यद्यपिभ्रातरःकुद्वाभार्यावाकारणांतरे १५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३

स्वभावतस्तेप्रीयंतेनेतरःप्रीयतेजनः ॥ प्रियोभवतिदानेनप्रियवादेनचापरः १५४ मंत्रहोमजपैरन्यःकार्यार्थंप्रीयतेजनः ॥ उत्पन्नाकारणेप्रीतिरासीन्नौकारणा
ंतरे ५५ प्रध्वस्तेकारणस्थानेसाप्रीतिर्विनिवर्तते ॥ किंतुतत्कारणमन्येयेनाहंभवतःप्रियः ५६ अन्यत्राभ्यवहारार्थंनत्रापिचबुधावयम् ॥ कालोहेतुंविदुः
तेस्वार्थस्तमनुवर्तते ५७ स्वार्थप्राज्ञोऽभिजानातिप्राज्ञंलोकोऽनुवर्तते ॥ नत्वीदृशंत्वयावाच्यंविदुषिस्वार्थपंडिते ५८ अकालेहिसमर्थस्यस्नेहेहेतुरयंतव ॥
तस्मान्नाहंचलेस्वार्थात्सुस्थिरःसंधिविग्रहे ५९ अत्राणामिवरूपाणिविकुर्वंतिक्षणेक्षणे ॥ अद्यैवहिरिपुर्भूत्वापुनरद्यैवमेसुहृत् ६० पुनश्चरिपुरद्यैवयुक्तीनां
पश्यचापलम् ॥ आसीन्मैत्रीतुतावत्रौयावद्धेतुरभूत्पुरा ६१ सागतासहतेनैवकालयुक्तेनहेतुना ॥ त्वंहिमेजातितःशत्रुःसामर्थ्यान्मित्रतांगतः ६२ तत्क
त्यमभिनिर्वर्त्यप्रकृतिःशत्रुतांगता ॥ सोऽहमेवंप्रणीतानिज्ञात्वाशास्त्राणितत्त्वतः ६३ प्रविशेयंकथंपाशंत्वत्कृतेतद्दस्वमे ॥ त्वद्दीर्घेणप्रमुक्तोऽहंमदीर्घेणतथा
भवान् ६४ अन्योन्यानुग्रहेवृत्तेनास्तिभूयःसमागमः ॥ त्वंहिसौम्यकृतार्थोऽद्यनिवृत्तार्थोस्तथावयम् ६५ नतेस्त्यद्यमयाकृत्यंकिंचिदन्यत्रभक्षणात् ॥ अ
हमंत्रंभवान्भोक्तादुर्बलोऽहंभवान्बली ६६ नावयोर्विद्यतेसंधिर्विद्युक्तेविषमेवले ॥ समन्येऽहंतवप्राज्ञायन्मोक्षात्प्रत्यनंतरम् ६७ भक्ष्यंप्रशंससेनूनंसुखोपायेन
कर्मणा ॥ भक्ष्यार्थंह्यवबद्धस्त्वंसमुक्तःपीडितःक्षुधा ६८ शास्त्रजांमतिमास्थायनूनंभक्षयिताऽद्यमाम् ॥ जानामिष्ठाधितंतुत्वामाहारसमयश्चते ६९ सत्त्वमाम
भिसंधायभक्ष्यंमृगयसेपुनः ॥ त्वंचापिपुत्रदारस्थोयत्संधिसृजसेमयि ७० शुश्रूषायतसेकृतुंसखेममनतत्क्षमम् ॥ त्वयामासहितंदृष्ट्वाप्रियाभार्यासुताश्चते ७१
कस्मात्तेमान्खादेयुहंष्टाःप्रणयिनस्त्वयि ॥ नाहंत्वयासमेष्ट्यामिवृत्तोहेतुःसमागमे ७२ शिवंध्यायस्वमेस्वस्थःसुकृतंस्मरसेयदि ॥ शत्रोरनार्यभूतस्यक्लिष्टस्यक्षु
धितस्यच ७३ भक्ष्यंमृगयमाणस्यकःप्राज्ञोविषयंत्रजेत् ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिदूरादपितवोद्विजे ७४ विश्वस्तंवाप्रमत्तंवाएतदेवकृतंभवेत् ॥ बलव
त्संघ्निकर्षोहिनकदाचित्प्रशस्यते ७५ नाहंत्वयासमेष्ट्यामिनिवृत्तोभवलोमश ॥ यदित्वंसुकृतंवेस्वितत्सख्यमनुसारय ७६ प्रशांतादपिमेपापात्भेतव्यंब
लिनःसदा ॥ यदिस्वार्थंनतेकार्यंनूहिकिकरवाणिते ७७ कामंसर्वंप्रदास्यामिनवाऽऽत्मानंकदाचन ॥ आत्मार्थंसंततिस्व्याज्याराज्यरत्नंधनानिच ७८ अपिसर्व
स्वमुत्सृज्यरक्षेदात्मानमात्मना ॥ ऐश्वर्यधनरत्नानांप्रत्यमित्रेनिवर्तताम् ७९ दृष्ट्वाहिपुनरावृत्तिर्जीवतामिति नःश्रुतम् ॥ नत्वात्मनःसंप्रदानंधनरत्नवदिष्यते
८० आत्माहिसर्वदारक्ष्योदारैरपिधनैरपि ॥ आत्मरक्षणतंत्राणांसुपरीक्षितकारिणाम् ८१ आपदोनोपपद्यंतेपुरुषाणांस्वदोषजाः ॥ शत्रुंसम्यग्विजानंतिदुर्ब
लायेवलीयसम् ८२ नतेषांचाल्यतेबुद्धिःशास्त्रार्थकृतनिश्चया ॥ इत्यभिव्यक्तमेवंसंपलितेनाभिभर्त्सितः १८३

॥ ७ ॥

मार्जारोद्धितोभूत्वामूषिकंवाक्यमब्रवीत् १८४ ॥ लोमशउवाच ॥ सत्यंशपेत्वयाऽहं वैमित्रद्रोहोविगर्हितः ॥ तन्मन्येऽहंतवप्रज्ञायस्त्वंममहितेरतः ८५
उक्तवानर्थतत्त्वेनमयासंमित्रदर्शनः ॥ नतुमामन्यथासाधोत्वंग्रहीतुमिहाहंसि ८६ प्राणप्रदानंजंत्वतोमयिसौहृदमागतम् ॥ धर्मज्ञोऽस्मिगुणज्ञोऽस्मि कृतज्ञोऽस्मि
विशेषतः ८७ मित्रेषुवत्सलश्चास्मित्वद्भक्तश्चविशेषतः ॥ तस्मादेवंपुनःसाधोमय्याचरितुमहंसि ८८ त्वयाहिवाच्यमानोऽहंजह्याप्राणंस्वाधवः ॥ विश्रंभोहिबुधे
हृष्टोमद्विधेषुमनस्विषु ८९ तदेतद्धर्मतत्त्वज्ञानंशंकिंतुमहंसि ॥ इतिसंस्तूयमानोऽपिमार्जारैणसमूषिकः ९० मनसाभावगंभारोमार्जारंवाक्यमब्रवीत् ॥ साधुर्भ
वानश्रुतार्थोऽस्मिप्रियेचनचविश्वसे ९१ संस्तुवैर्वाधनोधिर्वानाहंशक्यःपुनस्त्वया ॥ नह्यमित्रेशंयातिप्राज्ञानिष्कारणंसखे ९२ अस्मिन्नर्थेचगाथेद्देनिबोधोशन
साकृते ॥ शत्रुसाधारणेकृत्येकृत्वासंधिबलीयसा ९३ समाहितश्चरेद्युक्तयाकृतार्थश्चनविश्वसेत् ॥ नविश्वसेदविश्वस्तेविश्वस्तेनातिविश्वसेत् ९४ नित्यंविश्वा
सयेदन्यान्परेषांतुनविश्वसेत् ॥ तस्मात्सर्वास्ववस्थासुरक्षेर्जावितमात्मनः ९५ द्रव्याणिसंततिश्चैवसर्वंभवतिजीवतः ॥ संक्षेपोनीतिशास्त्राणामविश्वासःपरो
मतः ९६ नृपुतस्मादविश्वासःपुष्कलंहितमात्मनः ॥ बध्यंतेनह्यविश्वस्ताःशत्रुभिर्दुर्वलाअपि ९७ विश्वस्तास्तेषुवध्यंतेवलवंतोऽपिदुर्वलेः ॥ त्वद्विधेभ्यो
मयाह्यात्मारक्ष्योमार्जारसर्वदा ९८ रक्षत्वमपिचात्मानंचाडालाज्जातिकिल्बिषात् ॥ सतस्यन्नुवतस्त्वेवंसंत्रासाज्जातसाध्वसः ९९ शाखांहित्वाजवेनाशुमा
जाःप्रययौततः ॥ ततःशास्त्रर्थतत्त्वज्ञोबुद्धिसामर्थ्यमात्मनः २०० विश्राव्यपलितःप्राज्ञोविलमन्यज्जगामह ॥ एवंप्रज्ञावताबुद्ध्यादुर्वलेनमहाबलाः १ ए
केनबहवोऽमित्राःपलितेनाभिसंधिताः ॥ अरिणापिसमर्थेनसंधिकुर्वीतपंडितः २ मूषिकश्चविडालश्चमुक्तावन्योन्यसंश्रयात् ॥ इत्येवंक्षत्रधर्मश्चमयामांगेषुदर्शि
तः ३ विस्तरेणमहाराजसंक्षेपमपिमेशृणु ॥ अन्योन्यकृतवैरैतुचक्रतुःप्रीतिमुत्तमाम् ४ अन्योन्यमभिसंधातुंसंबभूवतयोर्मतिः ॥ तत्रप्राज्ञोऽभिसंधत्तेसम्य
क्बुद्धिसमाश्रयात् ५ अभिसंधीयतेप्राज्ञःप्रमादादपिवाबुधैः ॥ तस्मादभीतवद्भीतोविश्वस्तवदविश्वसन् ६ नह्यप्रमत्तश्चलित्चलितोवाविनश्यति ॥ कालेन
रिपुणासंधिःकालेमित्रेणविग्रहः ७ कार्यइत्येवसंधिज्ञाःप्राहुर्नित्यंनराधिप ॥ एतज्ज्ञात्वामहाराजशास्त्रार्थमभिगम्यच ८ अभियुक्तःप्रसन्नश्चप्राग्भयाद्भीतवच्चरे
त् ॥ भीतवत्संनिधिःकार्यःप्रतिसंधिस्तथैवच ९ मयादुत्पद्यतेदुद्धिरप्रमत्ताभियोगतः ॥ नभयंविद्यतेराजन्भीतस्यानागतेभये २१० अभीतस्यचविश्रंभात्
सुमहज्जायतेभयम् ॥ अभीश्वरतियोनित्यंमंत्रोदेयःकथंचन ११ अविज्ञानाद्विज्ञातो गच्छेदास्पददर्शिषु ॥ तस्मादभीतवद्भीतोविश्वस्तोबहुविश्वसन् १२
कार्याणां गुरुतांप्राप्यनानृतंकिंचिदाचरेत् ॥ एवमेतन्मयाप्रोक्तमितिहासंयुधिष्ठिर २१३

अ०

॥ १३८ ॥

॥ ७ ॥

२१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ७ ॥ उक्तोमं
त्रोइति १ । २ । ३ अविश्वस्तंयथास्यात्तथाबहुविश्वसेदित्युक्तं तत्र सर्वत्राविश्वासेकार्बस्यासिद्धिरेवस्यादित्याशंक्यपुत्रनीदृष्टांतंनपूर्वकृतापकारो नविश्वसेदिति निरूपयति उक्तइत्यध्यायेन
श्रुत्वात्सुहृदामध्येयथावत्समुपाचर ॥ उपलभ्यमर्तिचाग्र्यामरिमित्रांतरंतथा २१४ संधिविग्रहकालेचमोक्षोपायस्तथैवच ॥ शत्रुसाधारणेकृत्येकृत्वासंधिबली
यसा १५ समागमेचरेद्युक्तयाकृतार्थोचविश्वसेत् ॥ अविहृद्वात्रिवर्गेणनीतिमेतामहीपते १६ अन्युतिष्ठश्रुतादस्माद्भूयःसंरक्षयन्प्रजाः ॥ ब्राह्मणैश्चापितेसार्ध
यात्रामवतुपांडव १७ ब्राह्मणावैपरंश्रेयोदिविचेहचभारत ॥ एतेधर्मस्यवेतारःकृतज्ञाःसततंप्रभो १८ पूजिताःशुभकर्तारःपूजयेत्तान्नराधिप ॥ राज्यंश्रेयःपरंरा
जन्यशःकीर्तिचलप्स्यसे १९ कुलस्यसंततिंचैवयथान्यायंयथाक्रमम् २० द्वयोरिमंभारतसंधिविग्रहंसुभाषितं बुद्धिविशेषकारकम् ॥ यथात्ववेक्ष्यक्षितिपेनसर्व
दानिषेवितव्यंचपशुमंडले २२१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिप० आप० मार्जारमूषिकसंवादेअष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
उक्तोमंत्रोमहाबाहोविश्वासोनास्तिशत्रुषु ॥ कथंहिराजावर्तेतयदिसर्वत्रनाश्वसेत् १ विश्वासाद्विपरंराजनराज्ञामुत्पद्यतेभयम् ॥ कथंहिनाश्वसन्नराजाशत्रून्जयति
पार्थिवः २ एतन्मेसंशयंछिंधिमर्तिमंसंप्रमुह्यति ॥ अविश्वासकथामेतामुपश्रुत्यपितामह ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रुणुष्वराजनयदृत्तं ब्रह्मदत्तनिवेशने ॥ पूजन्या
सहसंवादं ब्रह्मदत्तस्यभूपतेः ४ कांपिल्येब्रह्मदत्तस्यत्वंतःपुरनिवासिनी ॥ पूजनीनामशकुनिर्दीर्घकालंसहोषिता ५ कृतज्ञासर्वभूतानांयथावैर्जीवजीवकः ॥ सर्व
ज्ञासर्वतत्त्वज्ञातिर्यग्योनिंगताऽपिसा ६ अभिप्रजातासातत्रपुत्रमेवंसुवर्चसम् ॥ समकालंचराज्ञोऽपिदेव्यापुत्रोव्यजायत ७ तयोरर्थेकृतज्ञासाखेचरीपूजनी
सदा ॥ समुद्रतीरंसागत्वाआजहारफलद्वयम् ८ पुष्ट्यर्थंचस्वपुत्रस्यराजपुत्रस्यचैवह ॥ फलमेवंसुतायादाद्राजपुत्रायचापरम् ९ अमृतास्वादसदृशंबलतेजो
भिवर्धनम् ॥ आदायादायसैवाशुतयोःप्रादात्पुनःपुनः १० ततोगच्छत्परां वृद्धिराजपुत्रःफलाशनात् ॥ ततःसवाच्याकक्षेणउह्यमानोऽनृपात्मजः ११ ददर्शतं
पक्षिसुतंवाल्यादागत्यवालकः ॥ ततोवाल्याच्चयत्नेनतेनाक्रीडतपक्षिणा १२ शून्येचतमुपादायपक्षिणंसमजातकम् ॥ हत्वाततःसराजेंद्रघात्र्याहस्तमुपा
गतः १३ अथसापूजनीराजन्नागमत्फलहारिणी ॥ अपश्यन्निहतंपुत्रंतेनबालेनभूतले १४ बाष्पपूर्णमुखीदीनादृष्टांतरुदतीसुतम् ॥ पूजनीदुःखसंतप्तारुदती
वाक्यमब्रवीत् १५ क्षत्रियेसंगतंनान्स्तिनप्रीतिर्नचसौहृदम् ॥ कारणात्सांत्वयंत्येतेकृतार्थाःसंत्यजंतिच १६ क्षत्रियेषुनविश्वासःकार्यःसर्वापकारिषु ॥ अपकृत्या
पिसततंसांत्वयंतिनिरर्थकम् १७ अहमस्यकरोम्यद्यसदृशंवैरयातनाम् ॥ कृतघ्नस्यचृशंसस्यभृशंविश्वासघातिनः १८

पूजन्याचटक्या ४ । ५ जीवजीवकःशाकुनिकः सहायंपक्षीअस्वादिशिलामस्यामलाभांदिशतीतिवर्णयति जीवजीवकइतिपक्षिविशेषइत्यन्ये ६ अभिप्रजातामसूतवती देव्याराजमायांयाय
७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ समजातकंसमानवयसम् १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० इच्छयादुद्धिपूर्वकं उपसर्पति फलदं पणः कर्तारम् २१ कर्तव्यं दृष्टं तत्पुत्रादावपि प्रापं दृश्यत एवेत्याह वासिष्ठि तेषामहतां पापमपराधकृतमेनः २२ । २३ मागमः मास्मगमः २४ परिलंब
तः विश्वासं कुर्वतः २५ । २६ नियच्छति मृत्युर्नाशयति ततो नष्टसंततिस्वात्परलोकं च नियच्छति २७ । २८ । २९ जरावीर्यहरत्वात् । बीजमात्रं प्रसरूपत्वात् । शत्रुः रिकषहरत्वात् ।
सहसंजातवृद्धस्य तथैव सहभोजिनः ॥ शरणागतस्य च वधस्त्रिविधं ह्येव पातकम् १९ इत्युक्त्वा चरणाभ्यां तु नेत्रे नृपसुतस्य सा ॥ भित्त्वा खस्थात तदं पूजनी वाक्य
मब्रवीत् २० इच्छये ह कृतं पापं सद्यस्तं चोपसर्पति ॥ कृतं प्रतिकृतं येषां न नश्यति शुभाशुभम् २१ पापं कर्म कृतं किंचिद्यदितस्मिन्नदृश्यते ॥ नृपते तस्य पुत्रे पुत्रौ
प्यपि च नष्टेषु २२ ब्रह्मदत्तः सुतं दृष्ट्वा पूजय्यादृत्तलोचनम् ॥ कृते प्रतिकृतं मत्वा पूजनीमिदमब्रवीत् २३ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ अस्ति वै कृतमस्माभिरस्ति प्रतिकृतं
त्वया ॥ उभयंतत्समीभूतं वसपूजनिमाऽगमः २४ ॥ पूजय्युवाच ॥ सकृत्कृतापराधस्य तत्रैव परिलंबतः ॥ नतद्दुःखाः प्रशंसति श्रेयस्तत्रापसर्पणम् २५ सांत्वि
प्रयुक्ते सततं कृतवैरेन विश्वसेत् ॥ क्षिप्रं सबध्यते मूढो न हि वैरं प्रशाम्यति २६ अन्योन्यकृतवैराणां पुत्रपौत्रनिच्छति ॥ पुत्रपौत्रविनाशे च परलोकं नियच्छति २७
सर्वेषां कृतवैराणामविश्वासः सुखोदयः ॥ एकांततो न विश्वासः कार्यो विश्वासघातकैः २८ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्ते नाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमुत्पन्नमपि मूलं
निकृतं तति ॥ कामं विश्वासयेद न्यान्परेषां च न विश्वसेत् २९ मातापितावांधवानां वरिष्ठौ भार्याजरावीजमात्रं तु पुत्रः ॥ भ्राताशत्रुः क्लिन्नपाणिर्वयस्य आत्मा ह्येकः सु
खदुःखस्य भोक्ता ३० अन्योन्यकृतवैराणां संधिरुपपद्यते ॥ सचेह तुरतिक्रांतो यदर्थमहमावसम् ३१ पूजितस्यार्थमानाभ्यां जंतोः पूर्वापकारिणः ॥ मनोभव
त्य विश्वस्तं कर्म त्रासयते स्वलान् ३२ पूर्वसंमाननाय त्रपश्चाच्चैव विमानना ॥ जह्यात्तत्सत्वान्स्थानं शत्रोः संमानितोऽपि सन् ३३ उपितास्मितवागारे दीर्घकालं सम
चिंता ॥ तदिदं वैरमुत्पन्नं सुखमाशु व्रजाम्यहम् ३४ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ यः कृते प्रतिकुर्याद्वैन स तत्रापराधुयात् ॥ अनृणस्तेन भवति वसपूजनिमाऽगमः ३५
पूजय्युवाच ॥ न कृतस्य तु कर्तुं श्वसख्यं संधीयते पुनः ॥ हृदयं तत्र जानाति कर्तुं श्वैव कृतस्य च ३६ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ कृतस्य चैव कर्तुं श्वसख्यं संधीयते पुनः ॥
वैरस्योपशमो दृष्टः पापं नोपाश्रुते पुनः ३७ ॥ पूजय्युवाच ॥ नास्ति वैरमतिक्रांतं सांत्वितोऽस्मीति नाश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयते लोके तस्माच्छ्रेयोऽप्यदर्शनम्
३८ तरसायेन शक्यं ते शस्त्रैः सुनिशितैरपि ॥ साम्रातेऽपि निग्रहं ते गजा इव करेणुभिः ३९ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ संवासा जायते स्नेहो जीवितांतकरेष्वपि ॥ अन्यो
न्यस्य च विश्वासः श्वपचेन शुनो यथा ४० अन्योन्यकृतवैराणां संवासान्मृदुतांगतम् ॥ नैव तिष्ठति तद्वैरं पुष्करस्थमिवोदकम् ४१

क्लिन्नपाणिः उपक्रियमाणः । घनादिना पूज्यमानमेव भिन्नान्यदित्यर्थः ३० हेतुः पुत्ररक्षा होवा ११ कर्म स्वकृतं अवलान्माहशान् ३१ । ३३ । ३४ । ३५ नोति अन्योन्यस्यापकार
मुभावपि नित्यं स्मरत इत्यर्थः ३६ प्रतिकृतं प्रायश्चित्तं जातमिति मन्वानासाधुः पुनर्नापकरोतीत्याशयेनाह कृतस्येति ३७ । ३८ न शक्यं ते जेतुमिति शेषः ३९ श्वपचश्चाडालः श्वमांसाहारो
ऽपि शुनासहसख्यमेति संवासादेवं मापि जानीहीत्यर्थः ४० । ४१

वैरं स्त्रीकृतं कृष्णशिशुपालयोः । वास्तुगृहादिकं स्थानं तज्जं कौरवपांडवानां । वाग्जं द्रोणद्रुपदयोः । सापत्नं जातिवैरं मूषकमार्जारयोः । अपराधजमावयोः तच्च तच्चेति द्वंद्वः ताभ्यां सहितं ससापत्ना
पराधजं ४२ कृतवैरोऽपि दाताऽर्थादिना मानयितार्थांशावताराज्ञानहंतव्यः ४३ यद्यप्येवं नित्यं फलद्वयदानात्संमानं हनिष्यसीति जानामितयाऽपि कृतवैरे विश्वासो नीतिविरुद्ध इत्याह कृतेति ४४
पारुष्यैर्गुरुशिक्षार्थं गुरुभिरुक्तैः ४५ वैरागिरदग्ध्वानशाम्यत्यपराधजं कर्मैकतरक्षया द्विनाशाम्यतीति योजना ४६ । ४७ कस्मिंश्चिद्व्यतरे अपकार्येऽन्यतरेण बाध्यसेति अहं च त्वयितया

॥ पूजय्युवाच ॥ वैरं पंचसमुत्थानं तच्च बुध्यंति पंडिताः ॥ स्त्रीकृतं वास्तुजं वाग्जं ससापत्नापराधजम् ४२ तत्र दातानहंतव्यः क्षत्रियेण विशेषतः ॥ प्रकाशं वाऽप्रकाशं
वा बुद्ध्यादोपवलावलम् ४३ कृतवैरेन विश्वासः कार्यस्त्वहसुहृद्यपि ॥ छत्रं संतिष्ठते वैरं गृहोऽग्निरिव दारुषु ४४ न वित्तेन न पारुष्यैर्न च सांत्वेन वाऽऽश्रितैः ॥ कोपा
ग्निः शाम्यते राजंस्तोयाग्निरिव सागरे ४५ न हि वैराग्निरुद्धूतः कर्मचाप्यपराधजम् ॥ शाम्यत्यदग्ध्वानृपते विनाहो कतरक्षयात् ४६ सकृत्स्यार्थमानाभ्यामनुपूर्वा
पकारिणः ॥ नादेयोऽमित्रविश्वासः कर्मत्रासयते बलान् ४७ नैवापकार्ये कस्मिंश्चिदहंत्वयितथा भवान् ॥ उपिताऽस्मि गृहेऽहंते न दानीं विश्वसाम्यहम् ४८ ॥ ब्रह्म
दत्त उवाच ॥ कालेन क्रियते कार्यं तथैव विधाः क्रियाः ॥ कालेनैते प्रवर्तते कः कस्येहापराध्यति ४९ तुल्यं चोभे प्रवर्तते मरणं जन्म चैव ह ॥ कार्यते चैव कालेन तन्निमि
त्तं जीवति ५० वध्यंते युगपत्केचिदेकैकस्य न चापरे ॥ कालो दहति भूतानि संप्राप्याग्निरिव धनम् ५१ नाहं प्रमाणं नैव त्वमन्योन्यं कारणं शुभे ॥ कालो नित्यमुपा
दत्ते सुखं दुःखं च देहिनाम् ५२ एवंसेह सस्नेहायथा काममर्हिसिता ॥ यत्कृतं तनुमेक्षां तं च वैक्षमपूजनि ५३ ॥ पूजय्युवाच ॥ यदिकालः प्रमाणं तेन वैरं कस्य
चिद्भवेत् ॥ कस्मात्त्वपचितियांति बांधवा बांधवैर्हतैः ५४ कस्माद्देवासुराः पूर्वमन्योन्यमभिजग्निरे ॥ यदिकालेन निर्याणं सुखं दुःखं भवाभवौ ५५ भिषजो भेषजं
कर्तुं कस्मादिच्छंति रोगिणः ॥ यदिकालेन पच्यंते भेषजैः किं प्रयोजनम् ५६ प्रलापः सुमहान् कस्मात्क्रियते शोकमूर्च्छितैः ॥ यदिकालः प्रमाणं ते कस्माद्भर्ताऽस्ति क
र्तुषु ५७ तव पुत्रो ममापत्यं हतवान् सह तोमया ॥ अनंतरं त्वयाऽहं च हंतव्याहिनराधिप ५८ अहं हि पुत्रशोकेन कृतपापात्वात्मजे ॥ यथा त्वया प्रहर्तव्यं तथा तत्त्वं
च मे गृणु ५९ भक्षार्थं क्रीडनार्थं च नरावां च्छंति पक्षिणः ॥ तृतीयो नास्ति संयोगो वधबंधादृते क्षमः ६० वधबंधभयादेते मोक्षतंत्रमुपाश्रिताः ॥ मरणोत्पातजं दुः
खं प्राहुर्वेदविदो जनाः ६१ सर्वस्य दायिताः प्राणाः सर्वस्य दायिताः सुताः ॥ दुःखादुद्धिजते सर्वः सर्वस्य सुखमीप्सितम् ६२ दुःखं जरा ब्रह्मदत्तदुःखमर्थविपर्ययः ॥
दुःखं चानिष्टसंवासो दुःखमिष्टवियोजनम् ६३ वधबंधकृतं दुःखं स्त्रीकृतं सहजं तथा ॥ दुःखं सुतेन सततं जनान्चिपरिवर्तते ६४

स्येवं भवानपि मयितथा स्तीतियोऽयं अतो नावयोरन्योन्यं विश्वासः संभवतीत्यर्थः ४८ कालाधीने जगत्यावयोर्मध्ये कस्यापि दोषो नास्तीत्याह कालेनेत्यादिना ४९ कार्यते जायते तन्निमित्तं काल
निमित्तं न जीवति धियते ५० एकैकस्य एकैकेन ५१ । ५२ क्षमक्षमस्व ५३ । ५४ । ५५ । ५६ कस्माद्भर्ताऽस्ति कर्तुं पुत्रवाविधिनिषेधकया व्यथास्यादिति भावः
५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ सुतेन नष्टेन दुष्टेन वा ६४

६५ । ६५ । ६७ कृतं अलं पर्याप्तं सख्यमिति शेषः ६८ । ६९ । ७० वैरिणो वाक्ये इति शेषः शत्रुणा दार्शितं पुरःस्थितं मधुश्रद्धाणाः शुष्कतुण्डेऽङ्ग्रे प्रपाते यथापतंति तद्देते इत्यर्थः ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८०

नदुःखं परदुःखं वैकेचिदाहुरबुद्धयः ॥ यो दुःखं नामिजानाति सजल्पति महाजने ६५ यस्तु शोचति दुःखार्तः सकथं वक्तुमुत्सहेत् ॥ रसज्ञः सर्वदुःखस्य यथात्मनित
थाऽपरे ६६ यत्कृतं ते मयाराजं स्वयाचममयत्कृतम् ॥ नतद्वर्षशतैः शक्यं व्यपोहितुमरिंदम ६७ आवयोः कृतमन्योन्ये पुनःसंधिर्न विद्यते ॥ स्मृत्वा स्मृत्वा
हिते पुत्रं न वं वैरं भविष्यति ६८ वैरमंति कमासाद्ययः प्रीतिं कर्तुमिच्छति ॥ मृन्मयस्यैव मग्नस्य यथासंधिर्न विद्यते ६९ निश्चयः स्वार्थशास्त्रेण विश्वासश्चासुखोद
यः ॥ उशनाचैव गार्थे प्रह्लादाया ब्रवीत्पुरा ७० ये वैरिणः श्रद्धयते सत्ये सत्ये तरेऽपि वा ॥ वध्यं ते श्रद्धाणास्तु मधुशुष्कतुण्डैर्यथा ७१ न हि वैराणि शाम्यंति कुलेदुः
खगतानि च ॥ आख्यातारश्च विद्यंते कुले वै प्रियते पुमान् ७२ उपपद्यते वैराणि सांख्यंति नराधिप ॥ अथैने प्रतिपिंषंति पूर्णघटमिवाश्मनि ७३ सदानविश्वसे
द्राजापापं कृत्वेह कस्यचित् ॥ अपकृत्य परेषां हि विश्वासादुःखमश्रुते ७४ ॥ ब्रह्मदत्त उवाच ॥ ना विश्वासाद्विंदतेऽर्थानीह ते चापि किंचन ॥ मया त्वेकतरात्रि
त्यं मृतकल्पा भवंति च ७५ ॥ पूजन्युवाच ॥ यस्येह वणिनौ पादौ पादौ च परि सर्पति ॥ खन्येते तस्य तौ पादौ सुगुप्तामिह धावतः ७६ नेत्राभ्यां सरुजाभ्यां यः
प्रतिवातमुदीक्षते ॥ तस्य वायुरुजात्यर्थं नेत्रयोर्भवति ध्रुवम् ७७ दुष्टं पथानमासाद्य यो मोहादुपपद्यते ॥ आत्मनो बलमज्ञायत दंतं तस्य जीवितम् ७८ यस्तु वर्षम
विज्ञाय क्षेत्रं कर्षति कर्षकः ॥ हीनः पुरुषकारेण सस्यं नैवाश्नुते ततः ७९ यस्तु तिकं कषायं वा स्वादुवामधुरं हितम् ॥ आहारं कुरुते नित्यं सोऽमृतत्वाय कल्पते ८०
पथ्यं मुक्ता तु यो मोहादुष्टमश्राति भोजनम् ॥ परिणाममविज्ञायत दंतं तस्य जीवितम् ८१ दैवं पुरुषकारश्च स्थितावन्योन्यसंश्रयात् ॥ उदारानां तु सत्कर्म दैवं क्ली
बाउपासते ८२ कर्मचात्मा हितं कार्यं तीक्ष्णं वायुदिवामृदु ॥ यस्य तेऽकर्मशीलस्तु सदाऽनर्थैरकिंचनः ८३ तस्मात्सर्वव्यपोहार्थं कार्यं पुनः पराक्रमः ॥ सर्वस्वम
पिसंत्यज्य कार्यमात्मा हितं नरैः ८४ विद्याशौचं च दाक्ष्यं च बलं धैर्यं च पंचमम् ॥ मित्राणि सहजान्याहुर्वर्तयंती हतैर्बुधाः ८५ निवेशनं च कुप्यं च क्षेत्रं भार्या सुहृज्जनः ॥
एतान्युपाहितान्याहुः सर्वत्र लभते पुमान् ८६ सर्वत्र रमते प्राज्ञः सर्वत्र च विराजते ॥ न विभीषयते कश्चिद्दीपितो न विभेति च ८७ नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थः स्वल्पको
ऽपि विवर्धते ॥ दाक्ष्येणा कुर्वतः कर्मसंयमात्प्रति तिष्ठति ८८ गृहस्नेहावबद्धानां नराणामल्पमेघसाम् ॥ कुस्त्रीत्वादतिमांसानि माघमांसे गवा इव ८९

८१ । ८२ अकर्मशील इति च्छेदः ८३ अर्थकालदैवस्वभावाख्यम् ८४ बलवैराग्यम् ८५ कुप्यंताम्रादि भावकुप्यंस्वर्णरत्नादि उपहितान्युपासिन्नाणि ८६ विद्यादीनां फलानि क्रमेणाह
सर्वत्रेति कश्चित्मिति शेषः ८७ दाक्ष्येण वर्धते संयमाद्दाक्ष्यसंकोचात् प्रति तिष्ठति प्रतिष्ठां स्थितिमेव च्छति वर्धते इत्यर्थः ८८ बलहीनस्यावस्थामाह गृहेति सादृश्यात्पराभैस्त्वसंतापयति
शुष्कं करोति माघमां कर्कटीं सेगवास्तदपत्यानि कर्कट्यानां शब्दे तुर्भर्पवेति प्रसिद्धम् ८९

निर्धयं स्याह गृहमिति ९० । ९१ मेमया ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ वनेति यत्र देशे बलात्कारो नास्ति तत्र भीरेव नास्ति याराजादरिद्रं जन्वुमूपातिपालयितुमिच्छति सपवतेन सहपाल्यपाल

गृहक्षेत्राणि मित्राणि स्वदेश इति चापरे ॥ इत्येवमवसीदंति नरा बुद्धिविपर्यये ९० उत्पतेत्सहजादेशाद्वाधिदुर्मिक्षपोडितात् ॥ अन्यत्र वस्तुंगच्छेद्वावसेद्वा नि
त्यमानितः ९१ तस्मादन्यत्र यास्या भिवस्तुं नाहमिहोत्सहे ॥ कृतमेतदनायं मेतव पुत्रे च पार्थिव ९२ कुभार्यां च कुपुत्रं च कुराजानं कुसौहृदम् ॥ कुसंबंधं कुदेशं च
दूरतः परिवर्जयेत् ९३ कुपुत्रे नास्ति विश्वासः कुभार्यायां कुतोरतिः ॥ कुराज्ये निवृत्तिर्नास्ति कुदेशे नास्ति जीविका ९४ कुमित्रे संगतिर्नास्ति नित्यमस्थिरसौह
दे ॥ अवमानः कुसंबंधे भवत्यर्थविपर्यये ९५ सामार्याया प्रियं ब्रूते सपुत्रो यत्र निवृत्तिः ॥ तन्मित्रं यत्र विश्वासः सदेशो यत्र जिव्यते ९६ यत्र नास्ति बलात्कारः सरा
जातीव शासनः ॥ भीरेव नास्ति संबन्धो दरिद्रं यो बुभूषते ९७ भार्यादेशोऽथ मित्राणि पुत्रसंबन्धिवांधवाः ॥ एते सर्वे गुणवति धर्मनेत्रे महीपतौ ९८ अधर्मज्ञस्य वि
लयं प्रजागच्छंति निग्रहात् ॥ राजामूलं त्रिवर्गस्य स्वप्रमतोऽनुपालयेत् ९९ बलिषड्भागमुदृत्य बलिसमुपयोजयेत् ॥ नरक्षति प्रजाः सम्यग्भ्यः सपार्थिवतस्करः
१०० दत्त्वाऽभयं स्वयमेव राजानतत्प्रमाणं कुरुतेऽर्थलोभात् ॥ ससर्वलोकादुपलभ्य पापं सोऽधर्मबुद्धिर्निरयं प्रयाति १ दत्त्वाऽभयं स्वयं राजा प्रमाणं कुरुते यदि ॥
ससर्वसुखकृद्भ्यः प्रजाधर्मेण पालयन् २ मातापिता गुरुगोप्ता वल्लिवैश्रवणो यमः ॥ सप्त राज्ञो गुणाने तान्मनुराह प्रजापतिः ३ पिता हिराजारा प्रस्य प्रजानां योऽनुकं
प्रनः ॥ तस्मिन्मिथ्याविनीतो हितिर्यगच्छति मानवः ४ संभावयति मातेव दीनमप्युपपद्यते ॥ दहत्यग्निरिवानिष्टान्यमयन्नसतो यमः ५ इष्टेषु विसृजन्नर्थान् कु
बेर इव कामदः ॥ गुरुर्धर्मोपदेशेन गोप्ता च परिपालयन् ६ यस्तुरंजयते राजा पौरजानपदान् गुणैः ॥ नतस्य भ्रमते राज्यं स्वयं धर्मानुपालनात् ७ स्वयंसमुपजान
न्हि पौरजानपदार्चनम् ॥ ससुखं प्रेक्षते राजा इह लोके परत्र च ८ नित्यो द्विग्राः प्रजायस्य करभारप्रपीडिताः ॥ अनर्थैर्विप्रलुप्यंते सगच्छति पराभवम् ९ प्रजा
यस्य विवर्धते सरसीव महोत्पलम् ॥ ससर्वफलभाया राजा स्वर्गलोके महीयते ११० बलिनाविग्रहो राजन्न कदाचित्प्रशस्यते ॥ बलिनाविग्रहो यस्य कुतोर राज्यं कुतः
सुखम् ११ ॥ भीष्म उवाच ॥ सैवमुक्त्वा शकुनिका ब्रह्मदत्तं नराधिपम् ॥ राजानं समनुज्ञाप्य जगामाभीप्सितां दिशम् १२ एतत्ते ब्रह्मदत्तस्य पूज्यासहभाषि
तम् ॥ मयोक्तं नृपति श्रेष्ठ किमन्यच्छ्रेतुमिच्छसि ११३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि ब्रह्मदत्तपूज्योः संवादे एकोनचत्वारिंश
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ युगक्षयात्परिक्षीणे धर्मलोके च भारत ॥ दस्युभिः पीड्यमाने च कथं स्थेयां पितामह १

कभावत्क्षणः संबन्ध इति योज्यं ९० धर्मनेत्रो धर्मनेता ९८ निग्रहात् संबन्धीकृत्वा नपुंस्येच्छया स्वप्रमतः सुतरामप्रमतः ९९ समुपयोजयेद्भक्षयेत् अथचनरक्षति १०० अमयमिति च्छेदः ११ १२ ३
४ संभावयति इष्टं चिंतयति उपपद्यते पालयति ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

घृणादयाम् २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८ नित्यमुद्यतदंडः स्यादित्याद्येतदंतोऽग्रं आदिपर्वणि व्याख्यातः १९ नानार्थिको बहुप्रयो
जनवान् कृतघ्नेऽप्युपेक्ष्य संबंधनसमाचरेत् मानार्थिक इति पाठे मानीययाचरेत् हिंसाकार्यसमाप्तेः प्रागेवाचरेदित्याह अर्थीति फलितमाह तस्मादिति सार्द्धः २० 'कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्य
स्यवेश्मनः ॥ नटस्य भक्तिमित्रस्य यच्छ्रेयस्तत्समाचरेत्' कोकिलस्य श्रेयः स्वपोष्याणां परैः पोषणं तथाहि । 'कृषिर्निष्कृष्यो दुर्गैः सेतुः कुंजरबंधनम् ॥ खन्याकरकरादानं संचयार्थात्कर्मतः' यः कीना
शः शतं निवर्तनामि मूमेः कर्षति तेन विष्टिरूपेण राजकीयमपि निवर्तनदशकं कर्षणीयं स्वीयवद्रक्षणीयं च तदुत्पन्नान्यादिकं राज्ञेयं एवमेव यो वणिक्शतेन बलीवर्देः पण्यमाहरति तेन राजकीया अपि
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि नीतिमापत्सु भारत ॥ उत्सृज्यापि घृणां काले यथावर्तेत भूमिपः २ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ भारद्वाज
स्य संवादा राज्ञः शत्रुं जयस्य च ३ राजा शत्रुं जयो नाम सौवीरेषु महारथः ॥ भारद्वाजमुपागम्य प्रच्छार्थं विनिश्चयम् ४ अलब्धस्य कथं लिप्सालब्धकेन विवर्द्धते ॥
वर्द्धितं पालयते केन पालितं प्रणयेत्कथम् ५ तस्मै विनिश्चितार्थाय परिपृष्टोऽर्थनिश्चयम् ॥ उवाच ब्राह्मणो वाक्यमिदं हेतुमदुत्तमम् ६ नित्यमुद्यतदंडः स्यात्त्रि
त्यं विवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शी च परेषां विवरानुगः ७ नित्यमुद्यतदंडस्य भृशमुद्दिजते नरः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि दंडेनैव प्रसाधयेत् ८ एवं दंडं प्रशं
संति पंडितास्तत्त्वदर्शिनः ॥ तस्माच्चतुष्टये तस्मिन् प्रधानो दंड उच्यते ९ छिन्नमूलवधिष्ठाने सर्वेषां जीवनं हतम् ॥ कथं हि शाखास्तिष्ठेद्युश्छिन्नमूले वनस्पतौ
१० मूलमेवादितश्छिद्यात्परपक्षस्य पंडितः ॥ ततः सहायानपक्षं च मूलमेवानुसाधयेत् ११ सुपत्रितं सुविक्रितं सुयुद्धं सुपलायितम् ॥ आपदास्पदकाले तु कु
र्वीत न विचारयेत् १२ वाङ्मात्रेण विनीतः स्याद्दृढयेन यथाक्षुरः ॥ श्लक्ष्णपूर्वाभिभाषी च कामक्रोधौ विवर्जयेत् १३ सपत्नसहिते कार्ये कृत्वा संधिं न विश्वसेत् ॥ अ
पक्रामे ततः शीघ्रं कृतकार्यो विचक्षणः १४ शत्रुं च मित्ररूपेण सांत्वेनैवाभिसांत्वयेत् ॥ नित्यशश्वोद्धिजे तस्माद्गृहात्सर्पयुतादिव १५ यथा बुद्धिः परिभवेत्ततस्तेन
सांत्वयेत् ॥ अनागतेन दुष्प्रज्ञं प्रत्युत्पन्नेन पंडितम् १६ अंजलिं शपथं सांत्वं प्रणम्य शिरसावदेत् ॥ अशुभमार्जनं चैव कर्तव्यं भूतिमिच्छता १७ वहेदमित्रं स्कंधेन
यावत्कालस्य पर्ययः ॥ प्राप्तकालं तु विज्ञाय भिद्याद्दृढमिवाश्मनि १८ सुहृत्तमपि राजेन्द्रं तिदुकालात् वञ्चयेत् ॥ न तु पात्रि रिवानर्चिर्धूमायेत चिरं नरः १९ नाना
र्थिकोऽर्थसंबंधं कृतघ्नेन समाचरेत् ॥ अर्थी तु शक्यते भोक्तुं कृतकार्योऽवमन्यते ॥ तस्मात्सर्वाणिकार्याणि सावशेषाणिकारयेत् २० कोकिलस्य वराहस्य मेरोः शून्य
स्यवेश्मनः ॥ नटस्य भक्तिमित्रस्य यच्छ्रेयस्तत्समाचरेत् २१

दशबलीवर्दावोढव्याः पोषणीयाश्च । दुर्गैः सेतुव्यादी मार्गैः स्याम इति व्यपदेशेन पांथेभ्यो वेतनं ग्राह्यम् । एवं सेतौ नदीतरणे । प्रतिग्रामं कुंजराश्विमज्ज्यवर्गीयात् ग्रामीणैरेव तेषां पोषणं कर्तव्यमित्ये
वमादियथायथमूह्यम् । एवं सर्वोऽपि राजकीयः कुटुंबार्थः प्रजाद्वारैः निर्वोढव्यः । पद्मभागहारस्तु कोशार्थमुपयुज्यते कोशश्च धर्माय परावमर्दायवोपयुज्यते इत्यन्यत् । वराहस्य श्रेयः वराहस्य श्रे
यो मूलोत्खननम् तच्च राजा शत्रुणां कुर्यात् मेरोरचंचलत्वमनुत्तुघनीयत्वं च तत्स्वयमात्मनश्छेत् । शून्यस्य वेश्मनः संपदागम इष्टस्तभिच्छेत् । नटस्य नानारूपत्वमिष्टं एवं राजास्त्रिंशत्प्रसन्नादी
सुगुणान् विभूयात् । व्यालस्येति पाठे सर्पवदं ध्यकोपत्वमिष्टं भक्तिमित्रस्य स्वाराध्योदय इष्टं एवं स्वप्रतिपाद्यानां प्रजानामुद्योराज्ञानित्यभेद इत्यर्थः २१

२२। २३। २४ वकादीनामेकाग्रत्वं निर्भयत्वं शीघ्रकारित्वं अपरावृत्तित्वं च गुणास्तान् परार्थादाने राजाऽऽश्रयेदित्यर्थः २५। २६। २७। २८। २९ अश्वतरीगर्दमजाऽश्वा उदरमेदेनैव प्रसूत इ
ति प्रसिद्धं ३०। ३१। ३२। ३३। ३४ निगृहीतमपि मयं पुनर्विद्विभयादनिवृत्तमिव निशामयेज्जानीयात् सर्वदाऽऽहितस्तिष्ठेदिति भावः ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२
उत्थायोत्थाय गच्छेत् नित्ययुक्तोरिपोर्गृहान् ॥ कुशलं चास्य पृच्छेत् यद्यप्यकुशलं भवेत् २२ नालसाः प्राप्नुवंत्यर्थांश्च क्लीवानाभिमानिनः ॥ नच लोकरवाद्गीतानवैश
श्वत्प्रतीक्षिणः २३ नात्माच्छिद्रं रिपुर्विद्याद्विद्याच्छिद्रं परस्य तु ॥ गूहेत्कूर्म इवांगानिरक्षेद्विवरमात्मनः २४ वक्वच्चितयेदर्थान् सिंहवच्च पराक्रमेत् ॥ वृक्वच्चाप्य
लुं पेत शरवच्च विनिष्पतेत् २५ पानमक्षास्तथानार्योऽष्टगयागीतवादितम् ॥ एतानियुक्त्या सेवेत प्रसंगो ह्यत्र दोषवान् २६ कुर्यात्तृणमयं चापं शयीत्तृणमयं शायिकाम् ॥
अंधः स्यादंधवेलायां बाधिर्यमपि संश्रयेत् २७ देशकालौ समासाद्य विक्रमेत विचक्षणः ॥ देशकालव्यतीतो हि विक्रमो निष्फलो भवेत् २८ कालाकालौ संप्रधार्य वलाव
लमथात्मनः ॥ परस्परं वलं ज्ञात्वा तत्रात्मानं नियोजयेत् २९ दंडेनोपनतं शत्रुं यो राजानं नियच्छति ॥ समृत्युमुपगृह्णाति गर्भमश्वतरीयथा ३० सुपुष्पितः स्यादफ
लः फलवान् स्यादुरारुहः ॥ आमः स्यात्पक्वसंकाशो न च शीर्येत कस्यचित् ३१ आशां कालवर्ती कुर्यात्तां च विघ्नेन योजयेत् ॥ विघ्नं निमित्ततो ब्रूयान्निमित्तं चापि हेतुतः
३२ भीतवत्संविधात् व्यंयावद्भयमनागतम् ॥ आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभतिवत् ३३ न संशयमनारुह्य नरो भद्राणि पश्यति ॥ संशयं पुनरारुह्य यदि जीवति पश्य
ति ३४ अनागतं विजानीयाद्यच्छेद्भयमुपस्थितम् ॥ पुनर्वृद्धिभयात्किंचिदनिवृत्तं निशामयेत् ३५ प्रत्युपस्थितकालस्य सुखस्य परिवर्जनम् ॥ अनागतसुखाशा
चनैव बुद्धिमतानयः ३६ योऽरिणा सहसंधाय सुखं स्वपिति विश्वसन् ॥ स वृक्षाये प्रसुप्तो वापतितः प्रतिबुध्यते ३७ कर्मणा येन तेनैव मृदुनादारुणेन च ॥ उद्धरेद्दीनमात्मा
नंसमर्थो धर्ममाचरेत् ३८ ये सपत्नाः सपत्नानां सर्वास्तानुपसेवयेत् ॥ आत्मनश्चापि बोद्धव्याश्चारा विनिहताः परैः ३९ चारस्त्वविदितः कार्यं आत्मनोऽथ परस्य च ॥
पापं डांस्तापसादींश्च परराष्ट्रे प्रवेशयेत् ४० उद्यानेषु विहारेषु प्रपास्वावसथेषु च ॥ पानागारे प्रवेशे पुतीर्थेषु च सभासु च ४१ धर्माभिचारिणः पापाश्चौरालोकस्य वंटाकाः ॥
समागच्छंति तान् बुद्धानियच्छेच्छमयीत च ४२ न विश्वसेद विश्वस्ते विश्वस्तेनाति विश्वसेत् ॥ विश्वासाद्भयमभ्येति नापरीक्ष्य च विश्वसेत् ४३ विश्वासयित्वा तु परं
तत्त्वभूतेन हेतुना ॥ अथास्य प्रहरेत्काले किंचिद्विचलितेपदे ४४ अशंक्यमपि शंकेत नित्यं शंकेत शंकितात् ॥ भयं ह्यशंकिताज्जातं समूलमपि कृतं तति ४५ अवधानेन
मौनेन कापायेण जटाजिनैः ॥ विश्वासयित्वा द्वेषारमवलुं पेद्यथा वृकः ४६ पुत्रो वायुदिवा भ्राता पिता वायुदिवासुहृत् ॥ अर्थस्य विघ्नं कुर्वाणा हंतव्या भूतिमिच्छता ४७ गुरो
रप्यवलितस्य कार्यं कार्यमजानतः ॥ उत्पथं प्रतिपन्नस्य दंडो भवति शासनं ४८ अभ्युत्थानाभिवादाभ्यां संप्रदानेन केनचित् ॥ प्रतिपुष्पफलाघाती तीक्ष्णतुंड इव द्विजः ४९

४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८ अभ्युत्थानादि मृदुपायैः शत्रोः प्रतिपुष्पफलाघाती स्यात् पुष्पफलं पुष्पफलं प्रतीतिप्रतिपुष्पफलं सर्वपुष्पं पुरुषार्थसाधनं सर्वफलं पुरुषार्थरूपं च तद्विनाश
येत् तीक्ष्णतुंडो द्विजः पक्षीयया सर्ववृक्षस्य पुष्पं फलं च नाशयति तद्वत् ४९

५० नास्तीति समर्थस्यतेजीवांसोरिपवोभवत्यन्धेमिप्राणिमवंतीत्यर्थः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ शुष्कंलामशून्यं तत्रदृष्टांतोमोविषाणस्यभक्षणमिति शत्रोरियंभैरितितद्विषाणचर्वणे प्रवृत्तस्यायासोव्यर्थस्तद्वदित्यर्थः सार्धः ५६ त्रिवर्गःधर्मार्थकामाः तत्रत्रिविधापीडा धर्मणार्थस्यपीडा अर्थेनधर्मस्य कामेनतयोरिति अनुबंधाःफलानि धर्मस्यार्थोऽर्थस्यकामःकामस्ये द्वियप्रीतिरितिदुःखाः । धर्मस्यचित्तशुद्धिरर्थस्ययत्नः कामस्यजीवनमात्रमितिप्राज्ञाः । तत्रबलाबलंज्ञात्वाऽनुबंधान्लिप्सेतपीडांतुपरिवर्जयेदेवेत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ गृध्रद

म.भा.टी

॥११॥

नाच्छित्त्वापरमर्माणिनाकृत्वाकर्मदारुणम् ॥ नाहत्वामत्स्यघातीवप्राप्नोतिमहतींश्रियम् ५० नास्तिजाल्यारिपुर्नामभिर्त्रवापिनविद्यते ॥ सामर्थ्ययोगाज्जायंते मित्राणिरिपवस्तथा ५१ अमित्रंनैवमुंचेतवदंतंकरुणान्यपि ॥ दुःखंतत्रनकर्तव्यंहन्यात्पूर्वापकारिणम् ५२ संग्रहानुग्रहेयलःसदाकार्योऽनसूयता ॥ निग्रहश्चापियत्नेनकर्तव्योभूतिमिच्छता ५३ प्रहरिष्यन्प्रियंब्रूयात्प्रहृत्यैवप्रियोत्तरम् ॥ असिनापिशिरश्छित्त्वाशोचेतचरुदेतच ५४ निमंत्रयितसांत्वेनसमानेनातितिक्षया ॥ लोकाराधनमित्येतत्कर्तव्यंभूतिमिच्छता ५५ नशुष्कवैरंकुर्वीतबाहुभ्यान्नदीतरेत् ॥ अनर्थकमनायुष्यंगोविषाणस्यभक्षणम् ॥ दंताश्वपरिमृज्यंतेरसश्चापिनलभ्यते ५६ त्रिवर्गस्त्रिविधापीडाअनुबंधास्तथैवच ॥ अनुबंधंतथाज्ञात्वापीडांचपरिवर्जयेत् ५७ ऋणशेषमग्रिशेषंशुशेषंतथैवच ॥ पुनःपुनःप्रवर्धते तस्माच्छेषंनधारयेत् ५८ वर्धमानमृणंतिष्ठेत्परिभूताश्चशत्रवः ॥ जनयंतिभयंतीवंब्याधयश्चाप्युपेक्षिताः ५९ नासम्यकृतकारीस्यादप्रमत्तःसदाभवेत् ॥ कंटकोपिहिदुश्छिन्नोविकारंकुरुतेचिरम् ६० वधेनचमनुष्याणामार्गणांदूषणेनच ॥ अगाराणांविनाशेश्वपरराष्ट्रंविनाशयेत् ६१ गृध्रदृष्टिर्वकालीनःश्वचेष्टःसिंहविक्रमः ॥ अनुद्विग्नःकाकशंकीभुजंगचरितंचरेत् ६२ शूरमंजलिपातेनभीरुंभेदेनभेदयत् ॥ लुब्धमर्थप्रदानेनसमंतुल्येनविग्रहः ६३ श्रेणीमुख्योपजापेपुवल्हभानुनयेषुच ॥ आमात्यान्परिरक्षेतभेदसंघातयोरपि ६४ मृदुरित्यवजानंतितीक्ष्णइत्युद्विजंतिच ॥ तीक्ष्णकालेभवेतीक्ष्णोमृदुकालेमृदुर्भवेत् ६५ मृदुनैवमृदुंछिंधिमृदुनाहंतिदारुणम् ॥ नसाध्यंमृदुनाकिंचित्तस्मात्तीक्ष्णतरोमृदुः ६६ कालेमृदुर्योभवतिकालेभवातिदारुणः ॥ प्रसाधयतिठल्यानिशत्रुंचाप्याधितिष्ठति ६७ पंडितेन विरुद्धःसन्तूरस्थोऽस्मीतिनाश्वसेत् ॥ दीर्घोबुद्धिमतोबाहूयाभ्यांहिसतिहिसितः ६८ नतत्तरेद्यस्यनपारमुत्तरेन्नतद्वरेद्यत्पुनराहरेत्परः ॥ नतत्त्वनेद्यस्यनमूलमुद्धरेन्नतंहन्याद्यस्यशिरोनपालयेत् ६९ इतीदमुक्तंवृजिनाभिसंहितंनचैतदेवंपुरुषःसमाचारेत् ॥ परप्रयुक्तेनकथंविभावयेदतोमयोक्तंभवतोहितार्थिना ७०

टिप्पणवदूरदर्शा । वकवदालीनोनिश्चलोवकालीनः । श्वचेष्टःशुनकवजागरुकश्चोरसूचकश्च । सिंहवद्विक्रमोयस्यानिर्दयस्वतद्वदेव । काकवच्छंकीपरंगितज्ञः । भुजंगचरितंअकस्मात्परकृतेदुर्गादौप्रवेशनं तत्कुर्यात् ६२ । ६३ श्रेणीमुख्यःनानाजातीयाःसंतपककार्येनिविष्टाःश्रेणयस्तासांमुख्यस्योपजापोभेदः । उपतापोष्वतिपाठेउपतापःकेशोवा । वल्हमानांमित्राणामनुनयेष्वन्धैःक्रियमाणेष्वमात्यान्पारंरक्षेत । भेदात्संघातात्संभयकार्यकारित्वाच्च संघात्समात्याःसद्योराजानमराजानंकुयुंविपरीतंवाकुयुरित्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ वृजिनाभिसंहितमापत्कालाभिप्रायेणैतदुक्तं नत्वेतदेवंपुरुषःसमाचारेत् । परप्रयुक्तेपरेणामियोगेकृतेसतिइदंमदुकं कथंनभावयेदपितुभावयेदेव आपदिपत्तदनुष्ठानादधर्मोनास्तीतिभावः ७०

७१ ॥ इतिशांतिपर्वणेआपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ५३ ॥ हीनेइति आपद्यकार्यमपिकणिकेनोक्तंत्रविश्वामित्रश्वजाघनीपचनरूपं शिष्टाचारंप्रमाणयति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अतितिक्षुस्त्यक्तुपनिच्छुः अनुक्रोशादयातः ब्राह्मणान्पालयितुमशकोराजाकिंकुर्यादित्यर्थः ७ । ८ आप्राप्तप्रापणयोगः प्राप्तसंरक्षणक्षेमः यथावदुक्तंवचनंहितार्थिनानिशम्यविप्रेणसुशौरराष्ट्रपः ॥ तथाऽकरोद्वाक्यमदीनचेतनःश्रियंचदीप्तांभुजेसर्वांधवः ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि कणिकोपदेशेचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ होनेपरमकेधर्मेसर्वलोकाभिलंघिते ॥ अधर्मेधर्मतानीतेधर्मेचाधर्मतांगते १ मर्यादासुविनष्टासुक्षुभितेधर्मनिश्चये ॥ राजभिःपीडितेलोकेपरेर्वापिविशांपते २ सर्वाश्रयेषुमूढेषुकर्मसूपहतेषुच ॥ कामालोभाच्चमोहाच्चभयंपश्यत्सुभारत ३ अविश्वस्तेषुसर्वेषुनित्यंभीतेषुपार्थिव ॥ निकृत्याहन्यमानेषुवंचयत्सुपरस्परम् ४ संप्रदीप्तपुदेशेषुब्राह्मणेचातिपीडिते ॥ अवर्षतिचपर्जन्ये मिथोभेदेसमुत्थिते ५ सर्वास्मिन्दस्युसाहूतेपृथिव्यामुषजीवने ॥ केनस्विद्ब्राह्मणोजीवेज्जघन्येकालआगते ६ अतितिक्षुःपुत्रपौत्राननुक्रोशान्नराधिप ॥ कथमापत्सुवर्तेततन्मेवूहिपितामह ७ कथंचराजावर्तेतलोकैकलुषतांगते ॥ कथमर्थाच्चधर्माच्चनहीयेतपरंतप ८ ॥ भीष्मउवाच ॥ राजमूलामहाबाहोयोगक्षेमसु वृष्टयः ॥ प्रजासुव्याधयश्चैवमरणंचभयानिच ९ कृतंत्रेताद्वापरंचकालिश्चभरतर्षभ ॥ राजमूलाइतिमतिर्ममनास्त्यत्रसंशयः १० तस्मिन्स्वभ्यागतेकालेप्रजानांदोषकारके ॥ विज्ञानबलमास्थायजीवितव्यंभवेत्तदा ११ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ विश्वामित्रस्यसंवादंचांडालस्यचपक्वणे १२ त्रेताद्वापरयोःसंघौतदादैवविधिक्रमात् ॥ अनाष्टिभूद्दोरालोकेद्वादशवार्षिकी १३ प्रजानामतिवृद्धानांयुगांतिसमुपस्थिते ॥ त्रेताविमोक्षसमयेद्वापरप्रतिपादने १४ नववर्षसहस्राक्षःप्रतिलोमोऽभवद्गुरुः ॥ जगामदक्षिणंमार्गंसोमोव्यावृत्तलक्षणः १५ नावश्यायोऽपितत्राभूत्कुतएवाभ्रजातयः ॥ नद्यःसांसिक्ततोयोधाः किंचिदंतर्गतास्ततः १६ सरांसिसरितश्चैवकूपाःप्रस्रवणानिच ॥ हतत्विषोनलक्ष्यंतेनिसर्गाद्द्वैवकारितात् १७ उपशुष्कजलस्थायाविनिवृत्तसभाप्रपा ॥ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायानिर्वषट्कारमंगला १८ उच्छिन्नरुषिगोरक्षानिवृत्तविपणापणा ॥ निवृत्तयूपसंभाराविप्रनष्टमहोत्सवा १९ अस्थिसंचयसंकीर्णामहाभूतरवाकुला ॥ शून्यभूयिष्ठनगरादग्धग्रामनिवेशना २० क्वचिद्दोरैःक्वचिच्छस्त्रैःक्वचिद्राजभिरातुरैः ॥ परस्परभयाच्चैवशून्यभूयिष्ठनिर्जना २१ गतदैवतसंस्थानावृद्धलोकनिराकृता ॥ गोजाविमाहिषीहीनापरस्परपराहता २२ हतविभ्रहतारक्षाप्रनष्टौषधिसंचया ॥ सर्वभूततरुप्रायावभूववसुघातदा २३

सुदृष्टिश्चताः ब्राह्मणादीनाविपदागमंराज्ञपवदोषइत्यर्थः ९ । १० । ११ पक्वणेचांडालागारे ११ दैवविधिदैवविहितः १३ । १४ प्रतिलोमोवकी व्यावृत्तमन्यथाभूतंलक्षणंचिन्हंस्य १५ अवश्यायोधूमिका १६ । १७ जलस्थायाः लुद्रजलाशयाः १८ विपणोविक्रयादिः आपणोहट्टः १९ । २० । २१ । २२ हता आरक्षारक्षाकर्तारोयस्वांसा भूततरुः श्मशानवृक्षस्तद्वदगम्याभूततरुप्राया भूतनरप्रायेतिपाठेभूतप्रायनरेत्यर्थः ज्ञावभूतनरप्रायेतिप्राचांपाठःस्पष्टार्थः शवपवशावः २३

तस्मिन्प्रतिभयेकालेक्षतेधर्मेयुधिष्ठिर ॥ वभूवुःक्षुधितामर्त्याःखादमानाःपरस्परम् २४ ऋषयोनियमास्त्यक्त्वापरित्यज्याग्निदेवताः ॥ आश्रमान्संपरित्यज्यप
र्यधावन्नितस्ततः २५ विश्वामित्रोऽथमगवान्महर्षिरनिकेतनः ॥ क्षुधापरिगतोधीमान्समंतात्पर्यधावत् २६ त्यक्त्वादारान्श्वपुत्रान्श्वकस्मिंश्चजनसंसदि ॥ भक्ष्या
भक्ष्यसमोभूत्वानिरग्रिरनिकेतनः २७ सकदाचित्परिपतन्श्वपचानानिवेशनम् ॥ हिंसाणांप्राणिघातानामाससादवनेकचित् २८ विभिन्नकलशाकीर्णश्वचर्म
च्छेदनायुतम् ॥ वराहखरभग्रास्थिकपालघटसंकुलम् २९ मृतचैलपरिस्तीर्णनिर्माल्यकृतभूषणम् ॥ सर्पनिर्मोकमालाभिःकृतचिह्नकुटीमठम् ३० कुकुटारा
वबहुलंगर्भभञ्जनिनादितम् ॥ उद्धोषद्भिःखरैर्वाक्यैःकलहद्भिःपरस्परम् ३१ उलूकपक्षिध्वनिभिर्देवतायतनैर्वृतम् ॥ लोहघंटापरिष्कारंश्वयूथपरिवारितम् ३२
तत्प्रविश्यक्षुधाऽऽविष्टोविश्वामित्रोमहानृषिः ॥ आहारान्वेषणयुक्तःपरंयत्नंसमास्थितः ३३ नचकचिदविदःसभिक्षमाणोऽपिकौशिकः ॥ मांसमन्नफलमूलमन्य
द्वातत्रकिंचन ३३ अहोच्छ्रंमयाप्राप्तमितिनिश्चित्यकौशिकः ॥ पपातमूमौदौर्विल्यात्तस्मिंश्चांडालपक्वणे ३५ सचित्तयामासमुनिःकिंनुमेसुकृतंभवेत् ॥ कथं
वृथानमृत्युःस्यादितिपार्थिवसत्तम ३६ सददर्शश्चमांसस्यकुतंत्रीविततामुनिः ॥ चांडालस्यगृहेराजन्सद्यःशस्त्रहतस्यैव ३७ सचित्तयामासतदास्तैन्यंकार्य
मितोमया ॥ नहीदानीमुपायोमेविद्यतेप्राणधारणे ३८ आपत्सुविहितंस्तैन्यंविशिष्टंचमहीयसः ॥ विप्रेणप्राणरक्षार्थकर्तव्यमितिनिश्चयः ३९ हीनादादेयमा
दौस्यात्समानात्तदनंतरम् ॥ असंभवेवाऽऽददीतविशिष्टादपिधार्मिकात् ४० सोऽहंत्यावसायानांहराम्येनांप्रतिग्रहात् ॥ नस्तैन्यदोषंपश्यामिहरिष्यामिश्चजा
घनीम् ४१ एतांबुद्धिसामास्थायविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ तस्मिन्देशेससुष्वापश्वपचोयत्रभारत ४२ सविगाढानिशांष्ट्वासुप्तेचांडालपक्वणे ॥ शनैरुत्थायमगवा
न्प्रविवेशकुटीमतः ४३ ससुप्तइवचांडालःश्लेष्मापिहितलोचनः ॥ परिभिन्नस्वरोरूक्षःप्रोवाचाप्रियदर्शनः ४४ ॥ श्वपचउवाच ॥ कःकुतंत्रीघट्टयतिसुप्तेचां
डालपक्वणे ॥ जागर्मिनात्रसुप्तोऽस्मिहतोऽसीतिचदारुणः ४५ विश्वामित्रस्ततोभूतिःसहसातमुवाचह ॥ तत्रवीडाकुलमुखःसोद्वेगस्तेनकर्मणा ४६ विश्वामि
त्रोऽहमायुष्मन्नागतोऽहंबुभुक्षितः ॥ मावधीर्ममसद्दुद्वेयदिसम्यक्प्रपश्यासि ४७ चांडालस्तद्वचःश्रुत्वामहर्षेर्भावितात्मनः ॥ शयनादुपसंभ्रांतउद्ययौप्रतितं
ततः ४८ सविसृज्याश्रुनेत्राभ्यांबहुमानात्कृतांजलिः ॥ उवाचकौशिकंरात्रौब्रह्मन्किंतेचिकीर्षितम् ४९ विश्वामित्रस्तुमातंगमुवाचपरिसांख्यन् ॥
क्षुधितोऽहंगतप्राणोहरिष्यामिश्चजाघनीम् ५० क्षुधितःकलुषंयातोनास्तिहीरशनार्थिनः ॥ क्षुच्चमांदूषयत्यत्रहरिष्यामिश्चजाघनीम् ५१

श्वजाघनींशुनोजंघां ४१ । ४२ । ४३ । ४४ बहवतिचालयाति ४५ । ४६ मममा ४७ । ४८ नेत्राभ्यांश्लेष्मविहिताभ्याम् ४९ । ५० कटुपंयातःपापंकर्मानुसृतः ५१

५२ । ५३ अग्निदेवानांमुखंचपुरोधाश्वसः शुचिषाऽशुचिमेवमेवसहतेनामेध्वं ५४ तस्यापियथासर्वमुक्त्वंतथाऽहंब्रह्माब्राह्मणोऽपितनुत्यत्वात्सर्वभुग्मविष्यामीत्यर्थः ५५ । ५६ । ५७ । ५८

अवसीदंतिमेप्राणाःश्रुतिर्मेनश्यातिक्षुधा ॥ दुर्बलोनष्टसंज्ञश्चभक्ष्याभक्ष्यविवर्जितः ५२ सोऽधर्मबुद्धचमानोऽपिहरिष्यामिश्चजाघनीम् ॥ अटनभैक्ष्यंनविंदामि
यदायुष्माकमालये ५३ तदाबुद्धिःकृतापापेहरिष्यामिश्चजाघनीम् ॥ अग्निमुखंचपुरोधाश्वदेवानांशुचिषाऽशुः ५४ यथावत्सर्वभुग्ब्रह्मातथामांविद्धिधर्मतः ॥
तमुवाचसचांडालोमहर्षेशृणुमेवचः ५५ श्रुत्वातत्त्वंतथाऽऽतिष्ठयथाधर्मो नहीयते ॥ धर्मतवापि विप्रर्षेशृणुयत्तेब्रवीम्यहम् ५६ शृगालादधमंश्वानं प्रवदंतिमनी
षिणः ॥ तस्याप्यधमउद्देशःशरीरस्यश्वजाघनी ५७ नेदंसम्यग्व्यवसितंमहर्षेधर्मगर्हितम् ॥ चांडालस्वस्यहरणमभक्ष्यस्यविशेषतः ५८ साध्वन्यमनुपश्य
त्वमुपायंप्राणधारणे ॥ नमांसलोभात्तपसोनाशस्तेस्यान्महामुने ५९ जानताविहितंधर्मनकार्योधर्मसंकरः ॥ मास्मधर्मपरित्याक्षीस्त्वंहिधर्मभृतांवरः ६०
विश्वामित्रस्ततोराजत्रित्युक्तोभरतर्षभ ॥ क्षुधार्तःप्रत्युवाचेदंपुनरेवमहामुनिः ६१ निराहारस्यसुमहान्ममकालोऽभिधावतः ॥ नविद्यतेऽप्युपायश्चकश्चिन्मेप्रा
णधारणे ६२ येनयेनविशेषेणकर्मणायेनकेनचित् ॥ अभ्युज्जीवित्साद्यमानःसमर्थोधर्ममाचरेत् ६३ ऐंद्रोधर्मःक्षत्रियाणांब्राह्मणानामथाग्निकः ॥ ब्रह्मवद्धिर्ममवलं
भक्ष्यामिशमयन्क्षुधाम् ६४ यथायथैवजीवेद्वितर्कतव्यमहेलया ॥ जीवितंमरणाच्छ्रेयोजीवनधर्ममवाप्नुयात् ६५ सोऽहंजीवितमाकांक्षन्नभक्ष्यस्यापिभक्षणम् ॥
व्यवस्येबुद्धिपूर्वैतद्भवाननुमन्यताम् ६६ बलवंतंकरिष्यामिप्रणोत्स्याम्यशुभानितु ॥ तपोभिर्विद्ययाचैवज्योतीर्षीवमहत्तमः ६७ ॥ श्वपचउवाच ॥ नैत
त्वादनप्राप्तुतेदीर्घमायुर्नैवप्राणान्नामृतस्येववृत्तिः ॥ भिक्षामन्यांभिक्षमातेमनोऽस्तुश्वभक्षणेश्वाह्यभक्ष्योद्विजानाम् ६८ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ नदुर्भिक्षेसुलभं
मांसमन्यच्छुपाकमन्येनचमेस्तिवित्तम् ॥ क्षुधार्तश्चाहमगतिर्निराशःश्वमांसिचास्मिन्षड्रसान्साधुमन्ये ६९ ॥ श्वपचउवाच ॥ पंचपंचनखाभक्ष्याब्रह्मक्षत्रस्य
वैविशः ॥ यथाशास्त्रंप्रमाणंतेमाऽभक्ष्येमानसंकथाः ७० ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ अगस्त्येनासुरोजग्धोवातापिःक्षुधितेनवै ॥ अहमापद्रतःक्षुतोभक्षयिष्येश्वजाघ
नीम् ७१ ॥ श्वपचउवाच ॥ भिक्षामन्यामाहरेतिनचकर्तुमिहार्हसि ॥ ननूनंकार्यमेतद्देहरकामंश्वजाघनीम् ७२ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ शिष्टावैकारणंधर्मत
दृत्तमनुवर्तये ॥ परामिध्याशनादेनांभक्ष्यामन्वेश्वजाघनीम् ७३ ॥ श्वपचउवाच ॥ असतायत्समाचीर्णनचधर्मःसनातनः ॥ नाकार्यमिहकार्यवैमाछलेनाशुभं
कथाः ७४ ॥ विश्वामित्रउवाच ॥ नपातकंनावमतमृषिःसन्कर्तुमर्हति ॥ समौचश्वमृगौमन्येतस्माद्रोक्ष्येश्वजाघनीम् ७५

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ऐंद्रःपालनारमकः आग्निकःसर्वभुक्त्वरूपः ब्रह्मवेदःसएवबुद्धिः ६४ । ६५ । ६६ ज्योतीर्षीवतपइवनेनबलवंतंकरिष्यामि आत्मानमितिशेषः ६७ । ६८ । ६९
पंचशशाल्यकादयः पंचैवभक्ष्यानान्येइतिहेतोरभक्ष्येश्वमांसिनोमाकथाः ७० । ७१ इतिकर्तुंनार्हसीवियोजना ७२ शिष्टाःअगस्त्यादयः ७३ । ७४ समौपशुत्वादितिभावः ७५

धर्मादिज्ञेयः तत्र विषये मेममवचोभिदि ५ प्रतिविधातव्यश्चिकित्सनीयः ६ यतः पुरस्तादध्ययनकालेऽनुपाहृताशिक्षिताऽतो दुर्बलस्यैकदेशाध्ययनवतः प्रज्ञाकुतः नकुतश्चिदित्यर्थः ७ द्वैघ
मेकस्यैव कर्मणः क्वचित्काले धर्मत्वं क्वचिदधर्मत्वमिति द्विप्रकारत्वं तस्मिन्प्राप्ते तदनभिज्ञः संशयसंकटंप्राप्नोति अहिंसाया धर्मत्वेऽपि चो ररक्षया पापं भवति तद्विद्वेज्यं ८ पार्श्वतः पश्चात् करणं क
रणीयं विष्टं भित्त्वानिश्चित्याग्रिमवर्षे प्रजाभ्यः पद्भागस्याधर्मं शत्रयं वा ग्रहीष्यामीत्वं भिसंधाय प्रकारयेदापत्काले तमेव पद्भागं सार्धगुणं सपादगुणं वा प्रकर्षणं गृहीयात्तत्कृत्वाऽनुपाहृताऽधर्मो भवति
ननु प्राज्ञदृष्टेत्यर्थः ९ सतां मतमिति शेषः १० मुष्णंति धर्मशास्त्रविरुद्धमर्थशास्त्रं नादत्तव्यमिति वदंति वैषम्यमप्रामाण्यमधर्मत्वं वा ११ शास्त्रचोरनिदाप्रसंगात्तदुपजीविनोऽपि निर्दिदति आजि
जीविषवइतिसार्धैश्चतुर्भिः १२ । १३ । १४ । १५ दंभिनं निर्दिदत्यधेन व्याजेनेति कृतइति शेषः तेतव १६ प्रकृतमाह नेति वाचाकेवलया बुद्ध्यात्कैवल्येन धर्मवचनं धर्मनिश्चयोनास्त्यपितु

बुद्धिसंजननो धर्मजाचारश्च सतांसदा ॥ ज्ञेयो भवति कौरव्यसदा तद्विद्विमेवचः ५ बुद्धिश्रेष्ठाहिराजानश्चरंति विजयैषिणः ॥ धर्मः प्रतिविधातव्यो बुद्ध्या राज्ञात्
तस्ततः ६ नैकशास्त्रेन धर्मेण राज्ञो धर्मो विधीयते ॥ दुर्बलस्य कुतः प्रज्ञा पुरस्तादनुपाहृता ७ अद्वैघज्ञः पथिद्वैघे संशयं प्राप्नुमर्हति ॥ बुद्धिद्वैघे दितव्यं पुरस्ता
देव भारत ८ पार्श्वतः करणं प्राज्ञो विष्टं भित्वा प्रकारयेत् ॥ जनस्तच्चरितं धर्मं विजानात्यन्यथान्यथा ९ अमिध्याज्ञानिनः केचिन्मिध्याविज्ञानिनः परे ॥ तद्वैघ
थायथं बुद्ध्या ज्ञानमाददते सताम् १० परिमुष्णंति शास्त्राणि धर्मस्य परिपंथिनः ॥ वैषम्यमर्थविद्यानां निरर्थाः ख्यापयंतिते ११ आजिजीविषवो विद्यां यशः कामौ
समंततः ॥ ते सर्वे नृपपापिष्ठा धर्मस्य परिपंथिनः १२ अपक्रमतयो मंदानजानंति यथा तथम् ॥ यथा ह्यशास्त्रकुशलाः सर्वत्रायुक्तिनिष्ठिताः १३ परिमुष्णंति शा
स्त्राणि शास्त्रदोषानुदर्शिनः ॥ विज्ञातमर्थं विद्यानां सम्यगिति वर्तते १४ निदया परविद्यानां स्वविद्यां ख्यापयंतित्वा ॥ वागस्त्रावाक्शरीभूता दुग्धविद्या फलाइव
१५ तान्विद्यावणिजो विद्विराक्षसानिव भारत ॥ व्याजेन सद्भिर्विहितो धर्मस्ते परिहास्यति १६ न धर्मवचनं वाचानैव बुद्धयेति नः श्रुतम् ॥ इति बार्हस्पतं ज्ञानं
प्रोवाचमघवास्वयम् १७ न त्वेव वचनं किंचिदनिमितादिहोच्यते ॥ सुविनीतेन शास्त्रेण न व्यवस्यंत्यथा परे १८ लोकयात्रामिहैकेतुधर्मं प्राहुर्मनीषिणः ॥ समु
हिष्टं सतां धर्मस्वयमूहेतपंडितः १९ अमर्षाच्छास्त्रसंमोहादविज्ञानाच्च भारत ॥ शास्त्रं प्राज्ञस्य वदतः समूहेयात्यदर्शनम् २०

समुच्चिताभ्यामुमाभ्यां धर्मनिर्णयइत्यर्थः १७ नत्विति आततायी ब्राह्मणोऽपि हंतव्यइत्यादिवचनं कामतो ब्राह्मणं हंतुः प्रायश्चित्तं न विद्यतइत्यनेन विरुद्धमपि निष्कारणं न प्रवर्तते । कोहितद्वेदय
द्यमुष्मिं लोकेऽस्तिवानवेति वचनं यथादिक्षतीकाशान्करोतीत्यतीकाशविधिपरं ननु परलोकफले संदेहोपन्यासपरं । एवमाततायि ब्राह्मणवधवाक्यमपि अततायी सर्वथा हंतव्यइत्येव परं ननु ब्राह्म
णरूपोऽप्याततायी हंतव्यइत्येव परमिति कैश्चिदुच्यते अपरे तु सुविनीतेन युक्तिमताऽपि शास्त्रेण शिक्षितं आततायिवधं न व्यवस्यंतिकर्तव्यत्वेन न निश्चिन्वति अहिंसाशास्त्रप्राबल्यात् । आरम
वधार्थमुद्यताद्गोरिवाततायिनोऽप्यात्मानं रक्षेन्नगाभिवतं हन्यादिति तेषां भावः १८ इह लोके तु एकैकमुखास्त्वाचार्याः लोकयात्रां तन्निर्वाहमेव धर्मं प्राहुः । साचचोरादीनां वधं तरेण न संभवती
त्यवश्यं हिंसाऽपि कर्तव्येति तेषां भावः । तथा हि कल्पकाराः श्रुतिमुदाहरंति अब्राह्मणहामाष्टिं अनेना अभिशंसति स्तेनः प्रमुको राजिनयाचन्नृत्संगरे मुरीयाजश्च शिष्यश्च शिष्यश्च भर्तुर्व्यामिचा
रिणीति माष्टिपापमिति शेषः एवं सत्यपि मतमेदयुक्तैव धर्ममूहेतव्याह समिति १९ तस्मादमर्षादींस्त्यक्त्वा समूहे सभायां शास्त्रं देदित्याज्ञयेनाहापयादिति २०

आगतागमया बुद्ध्या च श्रुत्युपगृहीतनतर्केण सहितं यद्बचनं तेन प्रशस्यते शास्त्रं नान्यतरेण । अन्यस्तु ज्ञानहेतुत्वात् अज्ञातज्ञापकतया वचनं तर्केण हीनं शब्दमेव ताधुमन्यते कुतः अज्ञानात् २१ अन्यः
पुनः अनया युक्तया इदं शास्त्रं हतं दूषितमिति हेतोरपार्थक्यमर्थमिति मन्यते तदप्यज्ञानादेव । तस्मात्तर्केण शास्त्रस्य शास्त्रेण तर्कस्य वा वाधमकृत्वा यदुभयसंमतं तदेवानुष्ठेयमित्युक्तं न सोमं पूर्वोक्तेन बार्ह
स्पत्येन ज्ञानेनैक्यंगतामिति दर्शितं २२ किंच अपदिश्यं दिशोर्भवे स्थितं कोटिद्वयस्य शिज्ञानं संशयरूपं तद्यथानास्ति तथैव व्यर्थमित्यर्थः । अतस्तसंशयं छिन्नमूलं नमूलोच्छेदेन यथा स्यात्तथा सन्नोद
यिर्दूरीकर्तुमर्हसि निःसंशयं यत्ज्ञानं तदेवाश्रयस्वेत्यर्थः २३ यो वा भवान्ममेवं नीतिवाक्यं न उपाश्रुतेनांगीकरोति तदनव्यवहितमयुक्तं । व्यवहितपदं न शब्देन समस्तं चेन्न व्यवहितशब्दः स
न्निकृष्टवचनस्तदभावोऽनव्यवहितमिति योगोऽत्र ज्ञेयः । कुतो युक्तमत आह उग्रायेति यतः उग्राय हिंसा कर्मार्थमेव त्वं सृष्टोऽसितत्वं न समीक्षसेऽतो मम वचनं तव चेतसि किंचिल्लप्रमित्यर्थः २४

आगतागमया बुद्ध्या च श्रुत्युपगृहीतनतर्केण सहितं यद्बचनं तेन प्रशस्यते ॥ अज्ञानाज्ज्ञानहेतुत्वाद्बचनं साधुमन्यते २१ अनया हतमेवेदमिति शास्त्रमपार्थक्यम् ॥ दैतेयानुशाना प्राह संशयच्छेदनं
पुरा २२ ज्ञानमप्यपदिश्यं हियथानास्ति तथैव तत् ॥ तंतथा छिन्नमूलं सन्नोदयितुमर्हसि २३ अनव्यवहितं योवानेदं वाक्यमुपाश्रुते ॥ उग्रायैव हि सृष्टोऽसि
कर्मणेन त्वमीक्षसे २४ अंगमामन्ववेक्षस्वराज न्यायबुभूषते ॥ यथा प्रमुच्यते त्वन्यो यदर्थं न प्रमोदते २५ अजोऽश्वः क्षत्रमित्येतत्सदृशं ब्रह्मणा कृतम् ॥ तस्माद्
भीक्ष्णं भूतानां यात्राकाचित्प्रसिद्धयति २६ यस्त्ववध्यवधे दोषः सवध्यस्यावधे स्मृतः ॥ साचैव त्वलुमर्यादायामयं परिवर्जयेत् २७ तस्मात्तीक्ष्णः प्रजाराजा
स्वधर्मे स्थापयेत्ततः ॥ अन्योन्यं भक्षयंतो हि प्रचेर्युर्वृकाइव २८ यस्य दस्युगणाराष्ट्रे ध्वाक्षामत्स्यान्जलादिव ॥ विहरंति परस्वानि सवैक्षत्रियपांसनः २९ कुली
नानसचिवान्कृत्वा वेदविद्यासमन्वितान् ॥ प्रशाधिपृथिवीराजन् प्रजाधर्मेण पालयन् ३० विहीनं कर्मणान्यायं यः प्रगृह्णाति भूमिपः ॥ उपायस्याविशेषज्ञं तद्वै
क्षत्रं न पुंसकम् ३१ नैवोग्रं नैव चानुग्रहं मेणेह प्रशस्यते ॥ उभयं न व्यतिक्रमे दुग्रो भूत्वा मृदुर्भव ३२ कष्टः क्षत्रियधर्मो यसौ हृदं त्वयि मे स्थितम् ॥ उग्रकर्मणि सृष्टोऽ
सितस्माद्राज्यं प्रशाधि वै ३३ अशिष्टनिग्रहो नित्यं शिष्टस्य परिपालनम् ॥ एवं शुक्रोऽब्रवीद्धीमानापत्सु भरतर्षभ ३४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अस्तित्वे
दिह मर्यादायामन्योनाभिलंघयेत् ॥ पृच्छामि त्वां सतां श्रेष्ठतन्मे ब्रूहि पितामह ३५ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ ब्राह्मणानेव सेवेत विद्यावृद्धास्तपस्विनः ॥
श्रुतचारित्र्यवृत्ताढ्यान्पवित्रं ह्येतदुत्तमम् ३६ यादेवतासु वृत्तिस्तेसाऽस्तु विप्रेषु नित्यदा ॥ कुद्वैर्हि विप्रैः कर्माणि कृतानि बहुधा नृप ३७

हे अंगमामन्ववेक्षस्व बुभूषते ऐश्वर्यलिप्सवे राजन्यायराजसमूहाय तदर्थं यथा तत्प्रमुच्यते तथा कुर्वाणं मामन्ववेक्षस्वेत्यध्याहृत्य योज्यं । अन्योलोको यदर्थं यमर्थं न प्रमोदते नानुमोदते हिंसाऽपि मि
तिमानिर्दंतोऽपि मूलोकार्थिनो राजानः स्वहितमजानाना अपिमया स्वर्लोकं प्रापिता उपकारापेवन स्वार्थाय । एवं त्वमप्युग्रेण कर्मणा प्रजास्तद्विदायैव शाधीति भावः २५ अजइति यथाऽजो यज्ञार्थनी
यते तद्विदायैव मन्वुग्रेण प्रियावपिसंग्रामार्थं नीयेते तद्विदायैव । 'हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा मोक्षयसे महीम्' इत्युक्तेः । तथा यज्ञे हन्यमानस्य पशोरपि स्वर्गप्राप्तिर्दृष्टा । 'पशुर्नैव नयमानः समृत्युं प्राप
इत्यस्य देवान्ब्रान्वाकामयते तुं यं देवाः अनुवन्ने हि स्वर्गं वै त्वा लोकं गमयिष्यामइति' २५ एवं संसृज्यामीत्यादेरुत्तरमुक्त्वाऽस्तिस्विह स्पुमर्यादा इत्यस्योत्तरमाह यस्त्विति २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

प्रीत्यायशोभेन्मुख्यमप्रीत्यापरमंभयम् ॥ प्रीत्याह्यमृतवद्विप्राःकुद्धाश्चैवविषयथा ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० आप० द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ शरणंपाल्यमानस्ययोधर्मस्तंब्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ महान्धर्मोमहाराज शरणागतपालने ॥ अर्हःप्रभुंभवांश्चैवप्रशंभरतसत्तम २ शिविप्रभृतयोरानराजानःशरणागतान् ॥ परिपाल्यमहात्मानःसंसिद्धिपरमांगताः ३ श्रूयतेचकपो तेनशत्रुःशरणमागतः ॥ पूजितश्चयथान्यायंस्वैश्वमांसैर्निमंत्रितः ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथं कपोतेनपुराशत्रुःशरणमागतः ॥ स्वमांसंभोजितःकांचगर्तिलेभे सभारत ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ शृणुराजन्कथांदिव्यांसर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ नृपतेर्मुचुकुंदस्यकथितांभार्गवेणवै ६ इममर्थपुरापार्थमुचुकुंदोनराधिपः ॥ भार्गवंपरिपप्रच्छप्रणतःपुरुषर्षभ ७ तस्मैशुश्रूषमाणायभार्गवोऽकथयत्कथाम् ॥ इमांयथाकपोतेनसिद्धिःप्राप्तानराधिप ८ ॥ मुनिरुवाच ॥ धर्मनिश्चयसंयुक्तांकार्थसहितांकथाम् ॥ शृणुष्यावहितोराजन्गदतोमेमहाभुज ९ कश्चिच्छुद्रसमाचारःपृथिव्यांकालसंमितः ॥ विचचारमहारण्येघोरःशकुनिलुब्धकः १० काको लइवकृष्णांगोरक्ताक्षःकालसंमितः ॥ दीर्घजंघोहस्वपादोमहावक्रोमहाहनुः ११ नैवतस्यसुहृत्कश्चिन्नसंबंधीनवांधवाः ॥ सहितैःसंपरित्यक्तस्तेनरौद्रेणकर्मणा १२ नरःपापसमाचारस्त्यक्तव्योदूरतोऽधुवैः ॥ आत्मानंयोऽभिसंधत्तेसोऽन्यस्यस्यात्कथंहितः १३ येनृशंसादुरात्मानःप्राणिप्राणहरानराः ॥ उद्वेजनीयामृता नांव्यालाइवभवंतिते १४ सवैक्षारकमादायद्विजानहत्वावनेसदा ॥ चकारविक्रयंतेषांपतंगानांजनाधिप १५ एवंतुवर्तमानस्यतस्यवृत्तिंदुरात्मनः ॥ अगमत्सु महान्कालोनचाधर्ममबुध्यत १६ तस्यभार्यासहायस्यरममाणस्यशाश्वतम् ॥ दैवयोगविमूढस्यनान्यावृत्तिररोचत १७ ततःकदाचित्तस्याथवनस्थस्यसमंततः ॥ पातयन्निववृक्षांस्तान्सुमहान्वातसंभ्रमः १८ मेघसंकुलमाकाशंविद्युन्मंडलमंडितम् ॥ संछन्नस्तुमुहूर्तेननौसार्थैरिवसागरः १९ वारिधारासमूहेनसंप्रविष्टःशतक्रतुः ॥ क्षणेनपूरयामाससलिलेनवसुंधराम् २० ततोधाराकुलेकालेसंभ्रमन्नष्टचेतनः ॥ शीतार्तस्तद्वनंसर्वमाकुलेनांतरात्मना २१ नैवनिभ्रंस्थलंवाऽपिसोऽविंदतविहंगहा ॥ पूरितोहिजलौघेनतस्यमार्गोवनस्यतु २२ पक्षिणोवर्षवेगेनहतालीनास्तदाऽभवन् ॥ मृगसिंहवराहाश्चस्थलमाश्रित्यशेरते २३ महतावातवर्षेणत्रासितास्तेवनौ कसः ॥ भयार्ताश्चक्षुधार्ताश्चवभ्रमुःसहितावने २४ सतुशीतहतैर्गात्रैर्नजगामनतस्थिवान् ॥ ददर्शपतितांभूमौकपोर्तीशतविह्वलाम् २५ दृष्ट्वाऽर्तोपिहिपापात्मा सतांपंजरकेऽक्षिपत् ॥ स्वयंदुःखाभिभूतोऽपिदुःखमेवाकरोत्परे २६ पापात्मापापकारित्वात्पापमेवचकारसः ॥ सोऽपश्यत्तुरुषंडेषुमेघनीलवनस्पतिम् २७

१० काकोलःकाकविशेषः ११ १२ अभिसंधत्तेविषोद्वंवादिनाहंभूमितिशेषः १३ १४ क्षारकंजालं १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७

२८ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अवेति १।२

सेव्यमानंविहंगौघैश्छायावासफलार्थिभिः ॥ धात्रापरोपकारायससाधुरिनिर्मितः २८ अथाभवत्क्षणेनैववियद्विमलतारकम् ॥ महत्सरइवोत्फुल्लंकुमुदच्छुरितो दकम् २९ ताराद्व्यंकुमुदाकारमाकाशंनिर्मलंबहु ॥ घनैर्मुक्तंनभोदृष्ट्वालुब्धकःशीतविह्वलः ३० दिशोविलोकयामासविगाढंप्रेक्ष्यशर्वरीम् ॥ दूरतोमेनिवेशश्च अस्माद्देशादितिप्रभो ३१ कृतबुद्धिर्भूमेतस्मिन्वस्तुं तारजनीततः ॥ सांजलिःप्रणतिं कृत्वावाक्यमाहवनस्पतिम् ३२ शरणंयामियान्यस्मिन् देवतानिवनस्प तौ ॥ साशिलायांशिरांकृत्वापर्णान्यास्तीर्यभूतले ३३ दुःखेनमहताऽऽविष्टस्ततःसुष्यापपक्षिहा ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकपोतलु व्धकसंवादोपक्रमेत्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथवृक्षस्यशाखायांविहंगःससुहृज्जनः ॥ दीर्घकालोषितोराजंस्त त्रिचित्रतनूरुहः १ तस्यकल्पगताभार्याचरितुंनाभ्यवर्तत ॥ प्राप्तां चरजनीदृष्ट्वासपक्षिपर्यतप्यत २ वातवर्षमहच्चासीन्नचागच्छतिमेप्रिया ॥ किंमुतत्कारण्येन साऽद्यापिननिवर्तते ३ अपिस्वस्तिभवेत्तस्याःप्रियायाममकानने ॥ तयाविरहितंहीदंश्चन्यमद्यगृहंमम ४ पुत्रपौत्रवधूभृत्यैराकीर्णमपिसर्वतः ॥ भार्याहीनंगृहस्थस्य शून्यमेवगृहंभवेत् ५ नगृहं गृहमित्याहुर्गृहिण्यगृहमुच्यते ॥ गृहंतुगृहिणीहीनमरण्यसदृशंमतम् ६ यदिसारक्तनेत्रांताचित्रांगीमधुरस्वरा ॥ अद्यनायातिमेकांतानका र्यंजीवितेनमे ७ नभुंक्तेमय्यभुंक्तेयानास्नातेस्नातिसुव्रता ॥ नातिष्ठत्युपतिष्ठेतशेतेचशयितेमयि ८ हृष्टेभवतिसाहृष्टादुःखितेमयिदुःखिता ॥ प्रोषितेदीनवदना कुद्वेचप्रियवादिनी ९ पतिव्रतापतिगतिःपतिप्रियहितेरता ॥ यस्यस्यात्तादृशीभार्याधन्यःसपुरुषोभुवि १० साहिश्रांतंक्षुधार्तं चजानीतेमांतपास्विनी ॥ अनुर क्तास्थिराचैवभक्तास्त्रिगधायशस्विनी ११ वृक्षमूलेऽपिदयितायस्यतिष्ठतितद्रहम् ॥ प्रासादोऽपितयाहीनःकांतारइतिनिश्चितम् १२ धर्मार्थकामकालेषुभार्यापुं सःसहायिनी ॥ विदेशगमनेचास्यसैवविश्वासकारिका १३ भार्याहिपरमोहार्थःपुरुषस्येहपठ्यते ॥ असहायस्यलोकेऽस्मिँल्लोक्यात्रासहायिनी १४ तथारोगा भिभूतस्यनित्यंकृच्छ्रगतस्यच ॥ नास्तिभार्यासमंकिंचिन्नरस्यार्तस्यभेषजम् १५ नास्तिभार्यासमोबंधुर्नास्तिभार्यासमागतिः ॥ नास्तिभार्यासमोलोकेसहा योधर्मसंग्रहे १६ यस्यभार्यागृहेनास्तिसाध्वीचप्रियवादिनी ॥ अरण्यंतेनगंतव्यंयथाऽरण्यंतथागृहम् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिभार्याप्रशंसायांचतु श्वत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंपिलपतस्तस्यश्रुत्वातुकरुणं वचः ॥ गृहीताशकुनिघ्नेनकपोतीवाक्यमब्रवीत् १

३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःश्व त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवामिति १

शां.भा.१२
अ०
॥ १४९ ॥

॥ १७ ॥

वचनैर्मधुरैःस्निग्धैरसंक्लिष्टमनोहरैः ॥ कंदरेषुचशैलानांनदीनांनिर्झरेषुच ४ इमाग्रेषुचरम्येषुरमिताऽहंत्वयासह ॥ आकाशगमनेचैवविहृताऽहंत्वयासुखम् ५
रमामिस्मपुराकांततन्मेनास्त्यद्यकिंचन ॥ मितंददातिहिपितामितंभ्रानामितंसुतः ६ अमितस्यहिदातारंभर्तारंकानपूजयेत् ॥ नास्तिभर्तृसमोनाथोना
स्तिभर्तृसमंसुखम् ७ विमृज्यधनसर्वस्वंभर्तावैशर्यांस्त्रियाः ॥ नकार्यमिहमेनाथजीवितेनत्वयाविना ८ पतिहीनातुकानारीसतीजीवितुमुत्सहेत् ॥ एवंविल
प्यबहुधाकरुणसासुदुःखिता ९ पतिव्रतासंप्रदीप्तंप्रविवेशहुताशनम् ॥ ततश्चित्रांगदधरंभर्तारंसान्वपश्यत् १० विमानस्थंसुकृतिभिःपूज्यमानंमहात्मभिः ॥
चित्रमाल्यांबरधरंसर्वाभरणभूषितम् ११ विमानशतकोटीभिरावृतंपुण्यकर्मभिः ॥ ततःस्वर्गगतःपक्षीविमानवरमास्थितः ॥ कर्मणापूजितस्तत्ररेमेससह
भार्यया १२ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिकपोतस्वर्गगमने अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ विमानस्थौतुराजनलुब्धकःखेददर्शह ॥ दृष्ट्वातौदंपतीराजनव्यचिंतयततांगतिम् १ ईदृशेनैवतपसागच्छेयंपरमांगतिं ॥ इतिशुद्ध्यावि
निश्चित्यगमनायोपचक्रमे २ महाप्रस्थानमाश्रित्यलुब्धकःपक्षिजीवकः ॥ निश्चेष्टोमरुदाहारोनिर्ममःस्वर्गकाक्षया ३ ततोपश्यत्सुविस्तीर्णहृद्यंपद्माभिभू
षितम् ॥ नानापक्षिगणाकीर्णसरःशीतजलंशिवम् ४ पिपासातोऽपित हृष्टात्तःस्यान्नात्रसंशयः ॥ उपवासकृशोऽव्यर्थसतुपार्थिवलुब्धकः ५ अनवेक्ष्यैवसं
हृष्टःश्वापदाध्युषितंवनम् ॥ महातंनिश्चयंलुब्धकःप्रविवेशह ६ प्रविशन्नेवसवनंनिगृहीतःसकंटकैः ॥ सकंटकैर्विभ्रागोलोहिताद्रीकृतच्छविः ७ बभ्राम
तस्मिन्विजनेनानामृगसमाकुले ॥ ततोद्दृमाणांमहतापवनेनवनेतदा ८ उदतिष्ठतसंघर्षात्सुमहानहव्यवहनः ॥ तद्वनंदृक्षसंपूर्णलतावितपसंकुलम् ९ ददाह
पावकःकुद्धोयुगांताग्निसमप्रमः ॥ सज्वालैःपवनोद्भूतैर्विस्फुर्लिंगैःसमंततः १० ददाहतद्वनंधोरंमृगपक्षिसमाकुलम् ॥ ततःसदेहमोक्षार्थंसंप्रहृष्टेनचेतसा ११
अभ्यधावतवर्धतंपावकंलुब्धकस्तदा ॥ ततस्तेनाग्निनादग्धोलुब्धकोनष्टकल्मषः ॥ जगामपरमांसिद्धिततोभरतसतम १२ ततःस्वर्गस्थमात्मानमपश्य
द्विगतज्वरः ॥ यक्षगंधर्वसिद्धानांमध्येभ्राजंतर्भिद्रवत् १३ एवंखलुकपोतश्चकपोतीचपतिव्रता ॥ लुब्धकेनसहस्वर्गगताःपुण्येनकर्मणा १४ याऽपिचैवंविधा
नारीभर्तारमनुवर्तते ॥ विराजतोहिसाक्षिप्रकपोतविदिविस्थिता १५ एवमेतत्पुरावृतंलुब्धकस्यमहात्मनः ॥ कपोतस्यचधर्मिष्ठागतिःपुण्येनकर्मणा १६ य
श्चेदंशृणयान्नित्यंयश्चेदंपरिकीर्तयेत् ॥ नाशुभंविद्यतेतस्यमनसाऽपिप्रसादतः १७ युधिष्ठिरमहानेषधर्मो धर्मभृतावर ॥ गोप्रेष्वपिभवेदस्मिन्नृच्छतिःपापकर्मणः १८

विमानस्थावितिचाध्यायोऽष्टाध्यायै १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

॥ १७ ॥

१९ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ लुब्धकहृष्टांतेनशुद्धिपूर्वकृतस्यापिपापस्यमहतातपसापरि
हारोदृष्टस्तत्प्रसंगाद्बुद्धिपूर्वस्यापिपरिहारस्तत्तुल्ययत्नसाध्यइत्याशयवान्पृच्छति अबुद्धीति १।२ पारिक्षिपारिक्षितः ३।४।५।६ पापकृत्यापापक्रियया ७।८।९।१०।११
ननिष्कृतिर्भवेत्स्ययोहन्याच्छरणगतम् ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वापुण्यंपापप्रणाशनम् ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति १५ इतिश्रीमहाभारतेशांति
पर्वणिआपद्धर्मपर्वणिलुब्धकस्वर्गगमनेएकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अबुद्धिपूर्वयत्पापंकुर्याद्भरतसत
म ॥ मुच्यतेसकथंतस्मादेतत्सर्वंब्रवीहिमे १ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामिपुराणमृपिसंस्तुतम् ॥ इंद्रोतःशौनकोविप्रोयदाहजनमेजयम् २
आसीद्राजामहावीर्यःपरिक्षिज्जनमेजयः ॥ अबुद्धिपूर्वमागच्छद्ब्रह्महत्यामहीपतिः ३ ब्राह्मणाःसर्वएवैतेतस्यजुःसपुरोहिताः ॥ सजगामवनराजादह्यमानोदि
वानिशम् ४ प्रजाभिःसपरित्यक्तश्चकारकुशलंमहत् ॥ अतिवेलंतपस्तेपेदह्यमानःसमन्युना ५ ब्रह्महत्यापनोदार्थमपृच्छद्ब्राह्मणान्वहन् ॥ पर्वतन्पृथिवीक
त्स्नादेशेदेशेनराधिपः ६ तत्रेतिहासंवक्ष्यामिधर्मस्यास्योद्ब्रह्मणम् ॥ दह्यमानःपापकृत्याजगामजनमेजयः ७ चरिष्यमाणइंद्रोतंशौनकंसंशितव्रतम् ॥ समासा
द्योपजग्राहपादयोःपरिपीडयन् ८ ऋषिर्दृष्ट्वातृपंतत्रजगर्हसुभृशंतदा ॥ कर्तापापस्यमहतोभूणहाकिमिहागतः ९ किंत्वयाऽस्मासुकर्तव्यंमामास्पाक्षीःकथंच
न ॥ गच्छगच्छनतेस्थानंप्रीणात्यस्मानितिष्ठवन् १० रुधिरस्येवतेगंधःशवस्येवचदर्शनम् ॥ अशिवःशिवसंकाशोमृतोजीवन्निवाटसि ११ ब्रह्ममृत्युरशुद्धा
त्मापापमेवानुचितयन् ॥ प्रबुध्यसेप्रस्वापिविवर्तसेपरमेसुखे १२ मोर्षतेजीवितंराजनपरिक्षिष्टंचजीवसि ॥ पापायैवहिमृष्टोसिकर्मणेहयवीयसे १३ बहुकल्या
णमिच्छंतिर्हंतेपितरःसुतान् ॥ तपसादेवतेज्याभिर्धनेनतितिक्षया १४ पितृवंशमिमंपश्यत्वत्कृतेनरकंगतम् ॥ निरर्थाःसर्वएवेषामाशाबंधास्त्वदाश्रयाः १५
यान्पूजयंतोविंदंतिस्वर्गमायुर्यशःप्रजाः ॥ तेषुत्वंसततंदेष्टाब्राह्मणेषुनिरर्थकः १६ इमंलोकंविमुच्यत्वमवाह्मृद्वापतिष्यसि ॥ अशाश्वतीःशाश्वतीश्चसमाः
पापेनकर्मणा १७ अर्द्यमानोयत्रमृष्टैःशितिकंठैरयोमुखैः ॥ ततश्चपुनरावृत्तःपापयोर्निगमिष्यसि १८ यदिदंमन्यसेराजन्नायमस्ति कुतःपरः ॥ प्रतिस्मारयिता
रस्त्वायमदूतायमक्षये १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति ० आप ० इंद्रोतपारिक्षितीयसंवादेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तः
प्रत्युवाचतंमुनिंजनमेजयः ॥ गर्ह्यंभवान्गर्हयतेनिर्दयंनिंदतिमापुनः १ धिक्कार्यंमाधिकुरुतेतस्मात्त्वाऽहंप्रसादये ॥ सर्वहीदंदुष्कृतंमेज्वलाम्यग्नाविवाहितः २ स्वक
र्माण्यभिसंधायनाभिनंदतिमेमनः ॥ प्राप्यघोरंभयंनूनंमयावैवस्वतादपि ३ तत्तुशल्यमनिर्हृत्यकथंशक्ष्यामिजीवितुम् ॥ सर्वमन्युंविनीयत्वमभिमांवादशौनक ४

१२ यवीयसेहीनाय १३।१४।१५।१६ अशाश्वतीःसर्वस्यापिकर्मणोऽवस्वात्शाश्वतीर्वदुत्वात् १७।१८।१९ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीये
पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ स्वाऽहंत्वामहं सार्द्धः दुष्कृतमभिसंधायेतिसंबंधः २ प्राप्येति यमयातनाभोगति दुष्कृतजंशल्यंममगमिष्यतीत्यर्थः ३।४

ब्राह्मणानामकृतशेषः ५ ब्रह्मशस्तेहिसितयैस्तेषां संविदमेकमत्यसजातीयैःसहालभमानानामितिपूर्वांश्यादि वेदभिश्चिदानुपुष्पान्प्रतिभूयोवक्ष्यामि ६ निर्जनाःनिष्परिग्रहाःयोगिनोयथा
निर्घनानदीनानरक्षंतिपंचमांभवंतोदययैवस्वसामर्ष्येनरक्षंतिवत्यर्थाः ७ आपातान्नरकान् पुलिदाःशबराःश्लेष्कमेदाः ८ संपंडितःयोमहोपात्रजानातिनस्वंतस्याप्रज्ञाशरणागतोऽहमित्येवं
रूपांसत्वपंडितः ब्रह्मन्ब्राह्मण ९ ब्रह्मब्राह्मणजातिःकुपितासति असंप्रतमपुक्तमपिकुर्यात् अत्रकिमाश्चर्यनकिमपीत्यर्थः यत्पुत्रमतःप्राज्ञोबुद्धिमान् इत्येवंप्रकारेणपंडितोविवेकवान्
भूत्वाभूतानांभूतेषुनानुकुप्यतेऽनुकोपंनकरोति १० नकेवलमकोपएवप्रज्ञाफलं अपितुमहत्त्वमप्यस्तीत्याह प्रज्ञेति ११ यःसाधुनिर्विण्णात्माविरक्तःपरोक्षस्तद्दृष्टिपादपेतस्तेऽधिकृतस्तेनप्रज्ञा

महानासंब्राह्मणानांभूयोवक्ष्यामिसंप्रतम् ॥ अस्तुशेषंकुलस्यास्थमांपराभूदिदंकुलम् ५ नहिनोब्रह्मशस्तानांशेषंभवितुमर्हति ॥ स्तुतीरलभमानानांसंवि
देवेदनिश्चितान् ६ निर्विद्यमानस्वात्मानंभूयोवक्ष्यामिशाश्वतम् ॥ भूयश्चैवाभिरक्षंतुनिर्घनान्निर्जनाइव ७ नह्ययज्ञाअमुंलोकंप्राप्तुवंतिकथंचन ॥ आपाता
न्प्रतिष्ठतिपुलिदशबराइव ८ अविज्ञायैवमेप्रज्ञावालस्येवसंपंडितः ॥ ब्रह्मनपितेवपुत्रस्यप्रीतिमान्भवशौनक ९ ॥ शौनकउवाच ॥ किमाश्चर्ययतःप्राज्ञो
ब्रह्मकुर्यादसांप्रतं ॥ इतिवैपंडितोभूत्वाभूतानानानुकुप्यते १० प्रज्ञाप्रासादमारुह्यजशोच्यःशोचतेजनान् ॥ जगतीस्थानिवाद्रिस्थःप्रज्ञयाप्रतिपत्स्यति ११
नचोपलभ्यतेतेननचाश्चर्याणिकुर्वते ॥ निर्विण्णात्मापरोक्षोवाधिकृतःपूर्वसाधुषु १२ विदितंभवतोवीर्यमाहात्म्यंवेदआगमे ॥ कुरुष्वेहयथाशांतिब्रह्मशरणम
स्तुते १३ तद्वैपारत्रिकंतातब्राह्मणानामकुप्यताम् ॥ अथवातप्यसेपापेधर्ममेवानुपश्यैव १४ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अनुतप्येचपापेननचधर्मविलोपये ॥
बुभूषुंभजमानंचप्रीतिमान्भवशौनक १५ ॥ शौनकउवाच ॥ छित्वादंभंचमानंचप्रीतिमिच्छामितेनृप ॥ सर्वभूतहितंतिष्ठधर्मंचैवप्रतिस्मरन् १६ नभयात्र
चकार्पण्यान्नलोभात्वासुपाह्वये ॥ तमिदैर्वागिरंसत्यांशृणुत्वंब्राह्मणैःसह १७ सोऽहंनकेनचिच्चार्थीत्वांचधर्मावुपाह्वये ॥ क्रोशतांसर्वभूतानांहाहाधिगितिजल्प
ताम् १८ वक्ष्यंतिमामधर्मंज्ञंक्ष्यंतिमुहदोजनाः ॥ तावाचःसुहृदःश्रुत्वांसंस्वरिष्यंतिमेभृशम् १९ केचिदेवमहाप्राज्ञाःप्रतिज्ञास्यंतितत्त्वतः ॥ जानीहिम
त्कृतंतातब्राह्मणान्प्रतिभारत २० यथातेमत्कृतंक्षेमंलभंतेतेतथाकुरु ॥ प्रतिजानीहिचाद्रोहंब्राह्मणानांनराधिप २१ ॥ जनमेजयउवाच ॥ नैववाचानमनसा
पुनर्जातुनकर्मणा ॥ द्रोग्धास्मिब्राह्मणान्विप्रचरणावपितेस्पृशे २२ ॥ इतिश्रीम०शां०आप० इंद्रोतपारिक्षितीयेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१॥

नचोपलभ्यते तादृशस्यतदलाभेऽन्येआश्चर्यमपिनकुर्वते अतःसत्संगंविनाप्रज्ञादुर्लभैवेत्यर्थः १२ वीथिब्राह्मणस्येतिशेषः वेदेऽग्रेवेदादौ आगमेसर्वार्थयोतके ब्रह्माब्राह्मणःशरणंरक्षिता यथा
शांतिशांतिमनतिक्रम्य १३ यत्कृतंतातब्रह्मणामित्यध्याहृत्ययोज्यं १४ बुभूषुंश्रेयोऽलिपुंभजमानंमांप्रीतिशेषः १५ सर्वभूतहितंतिष्ठरूपंधर्मतिष्ठानुतिष्ठ हितेहातिसप्तम्यंतपाठःस्प
ष्टार्थः १६ उपाह्वयेऽभिष्यं करोमीत्यर्थः १७ शौनकंपापिष्ठसंग्रहीतारंधिगितिजल्पतांताननादृश्यउपाह्वयेइत्यर्थः १८ १९ प्रतिज्ञास्यंतितमदभिप्रायंकृतमेवजानीहीति २० तेब्राह्मणाम
त्कृतंमन्निमित्तं तेत्वत्तः २१-२२ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपजर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभाष्ये एकापंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

तस्मादिति यस्माच्छ्रीमान्विद्यावानस्मितस्मात् १ । २ समदान्तादृशस्तापकः ३ अभिभूतानामधर्मणेतिशेषः ४ नास्तिदुर्लभंयस्यसोऽदुर्लभःसंपन्नः ५ यदसमीक्षितंपीर्वापर्येणानालोचितं
एतदेकंसमग्रंक्रुत्स्नंकार्पण्यंचेत्कार्येसमीक्षयैवस्यात् तस्मिन्कार्यंततःसमीक्षातःगुणःस्यात् ६ समीक्षामेवाह यज्ञइति ७ । ८ । ९ एकांततोऽतियत्नेन १० तपएवाह पुण्यमिति ११ । १२ मानसइ
तिपुंस्त्वमार्थ १३ पवित्राणांपावनानांमध्येत्यागधर्मःदानात्मकोधर्मःपवित्रतरः संन्यासंतुपरंधर्मततोऽप्यधिकंमनुरब्रवीत् १४ कृपारोवालःसत्योरागद्वेषशून्यत्वात् तथातिष्ठदित्यर्थः १५ नहीति
॥ शौनकउवाच ॥ तस्मात्तेऽहंप्रवक्ष्यामिधर्ममावृतचेतसे ॥ श्रीमान्महाबलस्तुष्टःस्वयंधर्ममवेक्षसे १ पुरस्तादारुणोभूत्वासुचित्रतरमेवतत् ॥ अनुगृह्णातिभू
तानिस्वेनवृत्तेनपार्थिवः २ कृत्स्नंनूनंसदृहतिइतिलोकोव्यवस्यति ॥ यत्रत्वंतादृशोभूत्वाधर्ममेवानुपश्यासि ३ हित्वातुसुचिरंभक्ष्यंभोज्यांश्चतपआस्थितः ॥ इ
त्येतदभिभूतानामहुतंजनमेजय ४ योऽदुर्लभोभवेदाताकृपणोवातपोधनः ॥ अनाश्चर्यतदित्याहुर्नातिदूरेणवर्तते ५ एतदेवाहिकार्पण्यंसमग्रमसमीक्षितम् ॥ य
च्चेत्समीक्षयैवस्याद्भवेत्स्मिस्ततोगुणः ६ यज्ञोदानंदयावेदाःसत्यंचपृथिवीपते ॥ पंचैतानिपवित्राणिषष्ठंसुचरितंतपः ७ तदेवराज्ञांपरमंपवित्रंजनमेजय ॥ तेनस
म्यगृहीतेनश्रेयांसंधर्ममाप्स्यसि ८ पुण्यदेशाभिगमनंपवित्रंपरमंस्मृतम् ॥ अत्राप्युदाहरंतीमांगाथांगीतांययातिना ९ योमर्त्यःप्रतिपद्येतआयुर्जीवितमात्मनः ॥
यज्ञमेकांततःकृत्वातत्संन्यस्यतपश्चरेत् १० पुण्यमाहुःकुरुक्षेत्रंकुरुक्षेत्रात्सरस्वतीम् ॥ सरस्वत्याश्चतीर्थानितीर्थेभ्यश्चपृथूदकम् ११ यत्रावगाह्यपीत्वाचनैनंश्वोमर
णंतपेत् ॥ महासरःपुष्कराणिप्रभासोत्तरमानसे १२ कालोदकंचगंताऽसिलब्धायुर्जीवितेपुनः ॥ सरस्वतीदृषद्वत्योःसंगमोमानसःसरः १३ स्वाध्यायशीलःस्थानेषु
सर्वेष्वेवमुपस्पृशेत् ॥ त्यागधर्मःपवित्राणांसंन्यासंमनुरब्रवीत् १४ अत्राप्युदाहरंतीमागाथाःसत्यवताकृताः ॥ यथाकुमारःसत्योवैनैवपुण्योपापकृत् १५ नह्य
स्ति सर्वभूतेषुदुःखमस्मिन्कुतःसुखम् ॥ एवंप्रकृतिभूतानांसर्वसंसर्गयायिनाम् १६ त्यजतांजीवितंश्रेयोनिवृत्तेपुण्यपापके ॥ यत्त्वेवराज्ञोऽप्यधिष्ठंकार्याणांतद्रवी
मिते १७ बलेनसंविभागेऽथजयस्वर्गजनेश्वर ॥ यस्यैवबलमोजश्चधर्मस्यप्रभुर्नरः १८ ब्राह्मणार्थसुखार्थंहित्वंपाहिवसुधांनृप ॥ यथैवैतान्पुराक्षेप्सीस्तथैवैतान्प्र
सादय १९ अपिविक्रममाणोपित्यजमानोऽप्यनेकधा ॥ आत्मनोदर्शनाद्विप्राब्रह्मंतास्मीतिमार्गय ॥ घटमानःस्वकार्येषुकुरुनिःश्रेयसंपरम् २० हिमाग्निघोरसह
शोराजाभवतिकश्चन ॥ लांगलाशनिकल्पोवाभवेदन्यःपरंतप २१ नविशेषेणगंतव्यमविच्छिन्नेनवापुनः ॥ नजातुनाहमस्मीतिसुप्रसक्तमसाधुषु २२

सार्धः सुखंदुःखंचोभयमपिकल्पितमित्यर्थः प्रकृतिर्ब्रह्मतद्भूतानांब्रह्मस्वरूपाणांसर्वाणियानिसंसर्गरूपाणिपापानियातितद्दत्तां आविद्यकसंगमात्राहुःखादिमाजामित्यर्थः १६ । १७ बलेनवैयं
संविभागेर्दानैः ओजइंद्रियपाठवम् १८ । १९ विक्रममाणःकर्मणिशान् नीचैःक्रियमाणइत्यर्थः त्यजमानःदूरीक्रियमाणः आत्मनोदर्शनादात्मौपम्येनमार्गयनिश्चिनु २० हिमवच्छीतलःअग्नि
वदकूरः घोरोयमस्तद्वदुणदोषविचारकः लांगलवदुष्टमूलोमूलनपरः अशनिवदाकस्मिकपातोदुष्टेषु २१ असाधुषुसुप्रसक्तंप्रीतिविशेषेण विशेषेणविद्वत्वादिनाहेतुनाअविच्छिन्नेनसामान्येनब्राह्म
णत्वादिनाधर्मेणवानगंतव्यंनप्राप्तव्यं केनापिहेतुनास्त्वेषुसंगोनकर्तव्यइत्यर्थः तत्रहेतुमाहनेतिजातुकदाचित्अहंनअस्मोतिन अपित्वस्मीत्येवमत्वेतिशेषः स्वनाशार्थिसलसंगंनकुर्यादितिभावः २२

विकर्मणेति सकृत्कृतात्पापात्पश्चात्तापमात्रेणमुच्यते । द्विरावृत्तात्पुनर्नकारिभ्यामीतिनियमग्रहणमात्रेण । त्रिरावृत्ताद्यत्किंचिद्धर्मस्वीकारमात्रेणबहुकृत्वोतिदभ्यस्तात्तृतीयादिनामुच्यतेइति
श्लोकद्वयार्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ यावत्इतिप्रकृतोपयोगि २९ अघमर्षणमृतं चसत्यंचेतिऋक्त्रयम् ३० । ३१ अनुयुज्यअत्यादरपूर्वकमुपेत्यापृच्छन्नितिशेषः धर्म्यधर्मोद्धवं
फलं सुखरूपंवेत्यजानीषे तथानरकेफलं दुःखं तदपिवेत्य ३२ यस्ययोगिनउभेअपिसुखदुःखेसदृशेयस्यचतयोर्द्वयोस्तुल्योजयोऽस्तिउतनसामान्याभावेऽपि किंपुण्यस्यफलं कयं दानपुण्येनपापं नुद

॥११॥

विकर्मणात्प्यमानः पापाद्दिपरिमुच्यते ॥ नैतत्कार्यं पुनरिति द्वितीयात्परिमुच्यते २३ चरिष्ये धर्ममेवेति तृतीयात्परिमुच्यते ॥ शुचिस्तीर्थान्यनुचरन् बहु
त्वात्परिमुच्यते २४ कल्याणमनुकर्तव्यं पुरुषेण बुभूषता ॥ येसुगंधीनिसेवंते तथा गंधाभवंति २५ येदुर्गंधीनिसेवंते तथा गंधाभवंति ॥ तपश्चर्यापरः सद्यः
पापाद्दिपरिमुच्यते २६ संवत्सरमुपास्याग्निमभिशस्तः प्रमुच्यते ॥ त्रीणि वर्षाण्युपास्याग्निभूणहाविप्रमुच्यते २७ महासरः पुष्कराणि प्रभासोत्तरमानसे ॥ अ
भ्येत्ययोजनशतं भूणहाविप्रमुच्यते २८ यावत् प्राणिनो हन्यात् ज्ञातीयांस्तु तावत् ॥ प्रमीयमाणानुन्मोच्य प्राणिहाविप्रमुच्यते २९ अपिचाप्सुनिमज्जेत जपं
स्त्रिरघमर्षणम् ॥ यथाऽश्वमेधावभृथस्तथा तन्मनुरब्रवीत् ३० तत्क्षिप्रं नुदते पापं सत्कारं लभते तथा ॥ अपिचैनं प्रसीदंति भूतानि जडमूकवत् ३१ बृहस्पतिं
देवगुरुं सुरासुराः सर्वे समेत्याभ्यनुयुज्य राजन् ॥ धर्म्यं फलं वेत्थ फलं महर्षे तथैव तस्मिन्नरके पारलोक्ये ३२ उभेतु यस्य सदृशे भवेतां किं स्वित्तयोस्तत्र जयोऽथ न स्यात् ॥
आचक्ष्वनः पुण्यफलं महर्षे कथं पापं नुदते धर्मशीलः ३३ ॥ बृहस्पतिरुवाच ॥ कृत्वा पापं पूर्वमबुद्धिपूर्वं पुण्यानि चेत्कुरुते बुद्धिपूर्वम् ॥ सत्पापं नुदते कर्मशीलो
वासो यथा मलिनं क्षारयुक्तम् ३४ पापं कृत्वाऽभिमन्येत नाहमस्मीति पुरुषः ॥ तच्चिकीर्षति कल्याणं श्रद्धधानोऽनसूयकः ३५ छिद्राणि विवृतान्येव साधूनां चा
वृणोति यः ॥ यः पापं पुरुषः कृत्वा कल्याणमभिपद्यते ३६ यथाऽऽदित्यः प्रातरुद्यंस्तमः सर्वव्यपोहाते ॥ कल्याणमाचरन्नेवं सर्वपापं व्यपोहाते ३७ ॥ भीष्म
उवाच ॥ एवमुक्त्वा तुराजानमिंद्रो तो जनभेजयम् ॥ याजयामास विधिवद्वाजिमेवेन शौनकः ३८ ततः सराजाव्यपनीत कल्मषः श्रेयोवृतः प्रज्वलिताग्निरूप
वान् ॥ विवेश राज्यं स्वमित्रकर्षणो यथा दिवं पूर्णवपुर्निशाकरः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि इंद्रोत्पारिक्षितीये द्विपंचाशदधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कञ्चित्पितामहेनासीच्छ्रुतं वादृष्टमेव च ॥ कञ्चिन्मर्त्यो मृतो राजन् पुनरुज्जीवितोऽभवत् १

तितदाचक्ष्वेतिद्वयोः संबंधः ३३ अबुद्धिपूर्वमित्यस्यप्रशस्योत्तरमाह कृत्विति ३४ पापमिति कर्तृत्वाभिमानशून्यः पापं कुरुष्वपिन करोत्येवेत्यर्द्धस्यार्थः ३५ आवृणोतिपिधते सकल्याणंचिकीर्ष
तीतिसंबंधः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ तदेवं व्यापन्नस्यराज्ञो
बुद्धिपूर्वमबुद्धिपूर्ववाकृतं पापं सत्कर्मणाधर्माध्यवसायेनचनश्यततीतिपरलोकमयाभावोदितः इहलोकेऽप्यत्यंतापन्नस्यमृतकल्पस्यद्वाभ्यामहमहमिकयाप्रसितुमवेक्षितस्यकेनचित्कारणेनकांचि
त्कालमवस्थितस्यकाचिद्विरस्तिनवेतिपृच्छति कञ्चिदिति तादृशस्याप्युज्जीवनंकञ्चिदृष्टमस्तीतिप्रहाराशयः १

अत्रोत्तरं गृह्णामाभ्यायुगपत्प्रार्थ्यमानस्यशिशोः स्वजननिरोधात्कंचित्कालमवस्थितस्येश्वरेण यथाजीवनं दत्तं एवमेवेश्वरोऽनुगृह्णातीत्याख्यायिकामुखेनैवाह शृणुपार्थेत्यादिना स्पष्टार्थोऽध्या
मीष्म उवाच ॥ शृणुपार्थयथावृत्तामितिहासं पुरातनम् ॥ गृध्रजंबुकसंवादं यो वृत्तो नैमिषेपुरा २ कस्यचिद्ब्राह्मणस्यासीदुःखलब्धः सुतोमृतः ॥ बालएवविशा
लाक्षो बालग्रहनिपीडितः ३ दुःखिताः केचिदादाय बालमप्राप्तयौवनम् ॥ कुलसर्वस्वभूतं वैरुदंतः शोकविद्वलाः ४ बालं मृतं गृह्णत्वाऽथश्मशानाभिमुखाः स्थि
ताः ॥ अंकेनैवचसंक्रम्यरुरुदुर्भृशदुःखिताः ५ शोचंतस्तस्यपूर्वोक्तान्भाषितांश्चासकृत्पुनः ॥ तंबालंभूतलेक्षिप्यप्रतिगंतुं शक्युः ६ तेषां रुदितशब्दे
न गृध्रोऽभ्येत्यवचोऽब्रवीत् ॥ एकात्मजमिमं लोकेत्यक्त्वा गच्छतमाचिरम् ७ इहपुंसांसहस्राणिस्त्रीसहस्राणिचैवह ॥ समानीतानिकालेनहित्वावैयांतिबांधवाः ८
संपश्यतजगत्सर्वं सुखदुःखैरधिष्ठितम् ॥ संयोगोविप्रयोगश्चपर्यायेणोपलभ्यते ९ गृहीत्वायेचगच्छंति येनयांति चतान्मृतान् ॥ तेऽप्यायुषःप्रमाणेनस्वेनग
च्छंतिजंतवः १० अलंस्थित्वाश्मशानेऽस्मिन्गृध्रगोमायुसंकुले ॥ कंकालबहुलेरौद्रे सर्वप्राणिभयंकरे ११ नपुनर्जीवितः कश्चित्कालधर्ममुपागतः ॥ प्रियोवा
यदिवाद्देष्यः प्राणिनां गतिरिदृशी १२ सर्वेणखलुमर्तव्यं मर्त्यलोके प्रसूयता ॥ कृत्वांतविहिते मार्गे मृतं को जीवायिष्यति १३ कर्मांतविरते लोके अस्तं गच्छति भा
स्करे ॥ गम्यतांस्वमधिष्ठानं सुतस्त्रेहं विमृज्य वै १४ ततो गृध्रवचः श्रुत्वा प्राक्रोशंतस्तदानृप ॥ बांधवास्तेऽभ्यगच्छंतपुत्रमुत्सृज्यभूतले १५ विनिश्चित्याथ
चतदाविक्रोशंतस्ततस्ततः ॥ मृतमित्येव गच्छंतो निराशास्तस्यदर्शने १६ निश्चितार्थाश्चते सर्वे संत्यजंतः स्वमात्मजम् ॥ निराशा जीविते तस्य मार्गमावृत्यधि
ष्ठिताः १७ ध्वाक्षपक्षसवर्णस्तु विलान्निःसृत्यजंबुकः ॥ गच्छमानान्स्मृतानाहनिर्घृणाः खलुमानुषाः १८ आदित्योऽयं स्थितो मूढाः स्नेहं कुरुत माभयम् ॥ बहु
रूपो मुहूर्तश्च जीवित्यपिकदाचन १९ यूयं भूमौ विनिक्षिप्य पुत्रस्नेहविनाकृताः ॥ श्मशाने सुतमुत्सृज्य कस्माद्गच्छतनिर्घृणाः २० नवोऽस्त्यस्मिन्सुते स्नेहो वा
लेमधुरभाषिणि ॥ यस्य भाषितमात्रेण प्रसादमधिगच्छत २१ तेपश्यतसुतस्नेहोयादृशः पशुपक्षिणाम् ॥ नतेषांधारयित्वा तान्कश्चिदास्ति फलागमः २२ च
तुष्पात्पक्षिकीटानां प्राणिनां स्नेहसंगिनाम् ॥ परलोकगतिस्थानां मुनियज्ञक्रियामिव २३ तेषांपुत्राभिरामाणामिहलोके परत्र च ॥ नगुणोदृश्यते कश्चित्प्रजाः
संधारयंति च २४ अपश्यतांप्रियान्पुत्रांस्तेषां शोको नातिष्ठति ॥ नचपुष्पांतिसंवृद्धास्ते मातापितरौ क्वचित् २४ मानुषाणांकुतः स्नेहो येषां शोको भविष्यति ॥
इमंकुलकरं पुत्रं त्यक्त्वा कऽनुगमिष्यथ २६ चिरं मुंचतवाष्पंचचिरं स्नेहेन पश्यत ॥ एवं विधानि हीष्टानि दुस्त्यजानि विशेषतः २७ क्षीणस्यार्थाभियुक्तस्य श्मशाना
भिमुखस्य च ॥ बांधवाय त्रिष्टांति तत्रान्योनाधितिष्ठति २८ सर्वस्य दयिताः प्राणाः सर्वे स्नेहं च विंदति ॥ तिर्यग्योनिष्वपि सतां स्नेहं पश्यतयादृशम् २९

यशेषः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

त्यक्त्वाकथंमच्छथेमंपद्मलोलायताक्षिकम् ॥ यथानवोद्गाहकृतंस्नानमाल्याविभूषितम् ३० जंबुकस्यवचःश्रुत्वाकृपणंपरिदेवतः ॥ न्यवर्तततदासर्वेशवार्थतेस्ममा
नुषाः ३१ ॥ गृध्रउवाच ॥ अहोवतनृशंसेनजंबुकेनाल्पमेधसा ॥ क्षुद्रेणोक्ताहीनसत्वामानुषाःकिंनिवर्तथ ३२ पंचभूतपरित्यक्तंशून्यंकाष्ठत्वमागतम् ॥ कस्मा
च्छोचथतिष्ठंतमात्मानंकिंनशोचथ ३३ तपःकुरुतवैतीव्रमुच्यध्वंयेनकिल्विषात् ॥ लपसालभ्यतेसर्वविलापःकिंकरिष्यति ३४ अनिष्टानिचभाग्यानिजातानि
सहमूर्तिना ॥ येनगच्छतिवालोऽयंदत्वाशोकमनंतकम् ३५ धनंगावःसुवर्णचमणिरत्नमथापिच ॥ अपत्यंचतपोमूलंतपोयोगाच्चलभ्यते ३६ यथाकृताच
भूतेषुप्राप्यतेसुखदुःखिता ॥ गृहीत्वाजायतेजंतुर्दुःखानिचसुखानिच ३७ नकर्मणापितुःपुत्रःपितावापुत्रकर्मणा ॥ मार्गेणान्येनगच्छंतिवद्वाःसुकृतदुष्कृतैः
३८ धर्मचरतयत्नेननचाधर्मेमनःकृथाः ॥ वर्तध्वंचयथाकालं देवतेषुद्विजेषुच ३९ शोकंत्यजतदन्यंचसुतस्नेहाभिवर्तत ॥ त्यज्यतामयमाकाशेततःशीघ्रंनिवर्तत
४० यत्करोतिशुभंकर्मतथाकर्मसुदारुणम् ॥ तत्कर्तव्यमश्नातिबांधवानांकिमत्रह ४१ इहत्यक्त्वातिष्ठंतिबांधवाबांधवंप्रियम् ॥ स्नेहमुत्सृज्यगच्छंतिवाप्यपूर्णा
विलेक्षणाः ४२ प्राज्ञोवायादिवासुखःसधनोनिर्धनोपिवा ॥ सर्वःकालवशंयातिशुभाशुभसमान्वितः ४३ किंकरिष्यथशोचित्वामृतंकिमनुशोचथ ॥ सर्वस्यहिप्रभुः
कालोधर्मतःसमदर्शनः ४४ यौवनस्थांश्चबालांश्चवृद्धान्गर्भगतानपि ॥ सर्वानाविशतेमृत्युरेवंभूतमिदंजगत् ४५ ॥ जंबुकउवाच ॥ अहोमंदीकृतःस्नेहोगृध्रेणेहा
ल्पबुद्धिना ॥ पुत्रस्नेहाभिभूतानायुष्माकंशोचतांभृशम् ४६ शमैःसम्यक्प्रयुक्तैश्चवचनैःप्रत्ययोत्तरैः ॥ यद्गच्छतिजनश्चायंस्नेहमुत्सृज्यदुस्त्यजम् ४७ अहोपुत्रवि
योगेनमृतशून्योपसेवनात् ॥ क्रोशतांसुभृशंदुःखंविवत्सनांगवामिव ४८ अद्यशोकंविजानामिमानुषाणांमहीतले ॥ स्नेहंहिकारणंकृत्वाममाप्यश्रुण्वथापत्न ४९
यत्नोहिसततंकार्यस्ततोदैवेनसिद्धयति ॥ दैवंपुरुषकारश्चकृतांतेनोपपद्यते ५० अनिर्वेदःसदाकार्योनिर्वेदाद्धिकुतःसुखम् ॥ प्रयत्नाप्राप्यतेह्यर्थःकस्माद्गच्छथ
मिर्दयम् ५१ आत्ममांसोपवृत्तंचशरीरार्धमर्यातनुम् ॥ पितृणांवंशकर्तारंवनेत्यक्त्वाकयास्यथ ५२ अथवाऽस्तंगतेसूर्येसंध्याकालउपस्थिते ॥ ततोनेप्यथवापुत्रंइ
हस्थावाभविष्यथ ५३ ॥ गृध्रउवाच ॥ अद्यवर्षसहस्रमेसाग्रंजातस्यमानुषाः ॥ नचपश्यामिजीवंतंमृतंस्त्रीपुंनपुंसकम् ५४ मृतागर्भेषुजायंतेजातमात्राभ्रियंतिच ॥
चंक्रमंतोभ्रियंतेचयौवनस्थास्तथाऽपरे ५५ अनित्यानीहभाग्यानिचतुष्पात्पाक्षिणामपि ॥ जंगमानांनगानांवाप्यायुरग्रेष्वतिष्ठते ५६ इष्टदारवियुक्ताश्चपुत्रशो
कान्वितास्तथा ॥ दह्यमानाःस्मशोकेनगृहंगच्छंतिनित्यञ्च ५७ अनिष्टानांसहस्राणितथेष्टानांशतानिच ॥ उत्सृज्येहप्रयातावैवांधवाभृशदुःखिताः ५८

त्यज्यतामेपानिस्तेजाःशून्यःकाष्ठत्वमागतः ॥ अन्यदेहविषक्तं हिशावंकाष्ठत्वमागतम् ५९ त्यक्तजीवस्यचैवास्यकस्माद्धित्वानगच्छत ॥ निरर्थकोह्ययंस्नेहोनिष्फल
श्चपरिश्रमः ६० चक्षुर्म्यानचकर्णाभ्यांसंशृणोतिसमीक्षते ॥ कस्मादेनंसमुत्सृज्यनगृहान्गच्छताशुवै ६१ मोक्षधर्माश्रितैर्वाक्यैर्हेतुमाद्भिःसुनिष्ठैः ॥ मयोक्तागच्छ
तक्षिप्रंस्वंस्वमेवनिवेशनम् ६२ प्रज्ञाविज्ञानयुक्तेनबुद्धिसंज्ञाप्रदायिना ॥ वचनंश्रावितानूनंमानुषाःसंन्यवर्तत ६३ शोकोद्विगुणतांयातिदृष्ट्वास्मृत्वाचचेष्टितम् ॥
इत्येतद्रचनंश्रुत्वासात्रिवृत्तास्तुमानुषाः ॥ अपश्यंतंतदासुषुंदुतमागत्यजंबुकः ६४ ॥ जंबुकउवाच ॥ इमंकनकवर्णाभंभूषणैःसमलंकृतम् ॥ गृध्रवाक्यात्कथंपु
त्रंत्यक्षध्वंपितृपिंडदम् ६५ नस्नेहस्यचविच्छेदोविलापरुदितस्यच ॥ मृतस्यास्यपरित्यागात्तापोवैभविताधुवम् ६६ श्रूयतेशंबुकेऽद्रेहतेब्राह्मणदारकः ॥ जीवि
तोधर्ममासाद्यरामात्सत्यपराक्रमात् ६७ तथाश्वेतस्यराजर्षेर्बालोदिष्टांतमागतः ॥ श्वेतेनधर्मनिष्ठेनमृतःसंजीवितःपुनः ६८ तथाकश्चिह्नमेत्सिद्धोमुनिर्वादेवता
पिवः ॥ कृपणानामनुक्रोशंकुर्याद्द्वोरुदतामिह ६९ इत्युक्त्वास्तेन्यवर्ततशोकार्ताःपुत्रवत्सलाः ॥ अंकेशिरःसमाधायरुरुदुर्वहुविस्तरम् ॥ तेषारुदितशब्देनगृध्रो
भ्येत्यवचोऽब्रवीत् ७० ॥ गृध्रउवाच ॥ अश्रुपातपरिक्लिन्नःपाणिस्पर्शप्रपीडितः ॥ धर्मराजप्रयोगाच्चदीर्घनिद्रांप्रवेशितः ७१ तपसाऽपिहिसंयुक्ताधनवंतोमहाधियः ॥
सर्वेभृत्यवशंयांतितदिदंप्रेतपत्तनम् ७२ बालवृद्धसहस्राणिसदासंत्यज्यवांधवाः ॥ दिनानिचैवरात्रिश्चदुःखंतिष्ठंतिभूतले ७३ अलंनिर्वधमागत्यशोकस्यपरिधा
रणे ॥ अप्रत्ययंकुतोह्यस्यपुनर्येहजीवितम् ७४ मृतस्योत्सृष्टदेहस्यपुनर्देहो नविद्यते ॥ नैवमूर्तिप्रदानेनजंबुकस्यशतैरपि ७५ शक्यंजीवयितुंशेषबालोवर्षशतै
रपि ॥ अथरुद्रःकुमारोवाब्रह्मावाविष्णुरेवच ७६ वरमस्मैप्रयच्छेद्युस्ततोजीवेदयंशिशुः ॥ नैववाष्पविमोक्षेणवाश्वासकृतेनच ७७ नदीर्घरुदितेनायंपुनर्जीवं
गमिष्यति ॥ अहंचक्रोशुकश्चैवयूयंयेचास्यवांधवाः ७८ धर्माधर्मौगृहीत्वेहसर्ववर्तामहेऽध्वानि ॥ अप्रियंपरुषंचापिपरद्रोहंपरस्त्रियम् ७९ अधर्ममनृतंचैवदूरात्प्रा
ज्ञोविवर्जयेत् ॥ धर्मसत्यंश्रुतंन्याय्यंमहर्षीप्राणिनांदयाम् ८० अजिह्वत्वमशाठ्यंचयत्नतःपरिमार्गत ॥ मातरंपितरंवाऽपिबांधवानसुहृदस्तथा ८१ जीवतोये
नपश्यंतितेषांधर्मविपर्ययः ॥ योनपश्यतिचक्षुर्म्यानंगतेचकथंचन ८२ तस्यनिष्ठावसानांतरुदंतःकिंकरिष्यथ ॥ इत्युक्त्वास्तेसुतंत्यक्त्वाभूमौशोकपरिभुताः ॥
दह्यमानाःसुतस्नेहात्प्रययुर्वांधवागृहम् ८३ ॥ जंबुकउवाच ॥ दारुणोमर्त्यलोकोऽयंसर्वप्राणिविनाशनः ॥ इष्टवंधुवियोगश्चतथेहाल्पंचजीवितम् ८४ बह्वलीकम
सत्यंचाप्यतिवादाप्रियंवदम् ॥ इमंप्रेक्ष्यपुनर्भावंदुःखशोकविवर्धनम् ८५ नमेमानुषलोकोऽयंमुहूर्तमपिरोचते ॥ अहोधिगृध्रवाक्येनयथैवाबुद्धयस्तथा ८६
कथंगच्छथानिःस्नेहाःसुतस्नेहंविस्मृज्यच ॥ प्रदीप्ताःपुत्रशोकेनसन्निवर्ततमानुषाः ८७

श्रुत्वागृहस्यवचनं पापस्येहाकृतात्मनः ॥ सुखस्यानंतरं दुःखं दुःखस्यानंतरं सुखम् ८८ सुखदुःखावृत्ते लोकेनेहास्त्येकमनंतरम् ॥ इमं क्षितितलेत्यक्त्वावालं
रूपसमन्वितम् ८९ कुलशोभाकरं मूढाः पुत्रं त्यक्त्वा क्रियास्यथ ॥ रूपयौवनसंपन्नं द्योतमानमिव श्रिया ९० जीवंतमेव पश्यामिमनसानात्र संशयः ॥ विनाशो ना
स्य न हि वै सुखं प्राप्स्यथ मानुषाः ९१ पुत्रशोकाभितप्तानां मृतानामद्यवः क्षमम् ॥ सुखसंभावनं कृत्वा धारयित्वा सुखं स्वयं ॥ त्यक्त्वा गमिष्यथ काद्यसमुत्सृज्याल्पबु
द्धिवत् ९२ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथा धर्मविरोधेन प्रियमिथ्याभिधायिना ॥ श्मशानवासिनानित्यं रात्रिं मृगयता नृप ९३ ततो मध्यस्थतानीतावचनैरमृतोपमैः ॥
जंबुकैः स्वकार्यार्थिबांधवास्तस्यधिष्ठिताः ९४ ॥ गृध्र उवाच ॥ अयं प्रेतसमाकीर्णो यक्षराक्षससेवितः ॥ दारुणः काननोद्देशः कौशिकैरभिनादितः ९५ भीमः सु
घोरश्च तथानीलमेघसमप्रभः ॥ अस्मिच्छवं परित्यज्य प्रेतकार्याण्युपासत ९६ भानुर्यावत्प्रयात्यस्तं यावच्च विमलादिशः ॥ तावदेनं परित्यज्य प्रेतकार्याण्युपास
त ९७ नदंति परुषं श्येनाः शिवाः क्रोशंति दारुणम् ॥ मृगेंद्राः प्रतिनंदंति रविरस्तं च गच्छति ९८ चिताधूमेन नीलेन संरज्यंते च पादपाः ॥ श्मशाने च निराहाराः
प्रतिनंदंति देवताः ९९ सर्वे विकृतदेहाश्चाप्यस्मिन्देहे सुदारुणे ॥ युष्मान्प्रधर्षयिष्यंति विकृतामांसभोजिनः १०० क्रूरश्चायं वनोद्देशो भयमद्य भविष्यति ॥ त्यज्य
तां काष्ठभूतोयं मृष्यतां जांबुकं वचः १ यदि जंबुकवाक्यानि निष्फलान्यनृतानि च ॥ श्रोष्यथ भ्रष्टविज्ञानास्ततः सर्वे विनक्ष्यथ २ ॥ जंबुक उवाच ॥ स्थीयतां नेह मे
तव्यं यावत्तपति भास्करः ॥ तावदास्मिन्सुते स्नेहादनिर्वेदेन वर्तत ३ स्वैरुदंतो विश्रब्धाश्चिरं स्नेहेन पश्यत ॥ स्थीयतां यावदादित्यः किंच क्रव्यादभाषितैः ४
यदि गृध्रस्य वाक्यानि तीव्राणि रभसानि च ॥ गृहीतमोहितात्मानः सुतो वोन भविष्यति ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ गृध्रोस्तमित्याह गतोगतोनेति च जंबुकः ॥ मृतस्य तं
परिजनमूचतुस्तौ क्षुधांश्चितौ ६ स्वकार्यवद्धक्षौ तौराजं गृध्रोऽथ जंबुकः ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रान्तौ शास्त्रमालंब्य जल्पतः ७ तयोर्विज्ञानविदुषोर्द्वयोर्मृगपतत्रिणोः ॥
वाक्यैरमृतकल्पैस्तैः प्रातिष्ठंति व्रजंति च ८ शोकैर्न्यसमाविष्टारुदंतस्तस्थिरेतदा ॥ स्वकार्यकुशलाभ्यांते संभ्राम्यंते हनैपुणात् ९ तथा तयोर्विदतोर्विज्ञानविदुषो
र्द्वयोः ॥ बांधवानां स्थितानां चाप्युपातिष्ठतशंकरः ११० देव्याप्रणोदितो देवः कारुण्यार्द्राकृतेक्षणः ॥ ततस्तानाहमनुजानवरदोऽस्मीति शंकरः ११ ते प्रत्यूचु
रिदं वाक्यं दुःखिताः प्रणताः स्थिताः ॥ एकपुत्रविहिनानां सर्वेषां जीवितार्थिनाम् १२ पुत्रस्य नो जीवदानाज्जीवितं दातुमर्हसि ॥ एवमुक्तः स भगवान् वारिपूर्णं न
चक्षुषा १३ जीवितं स्मकुमारारय प्रादाद्दर्पशतानिवै ॥ तथा गोमायुगृध्राभ्यां प्राददत्क्षुद्धिनाशनम् १४ वरं पिनाकी भगवान् सर्वभूतहिते रतः ॥ ततः प्रणम्यते दे
वंप्रायो हर्षसमन्विताः १५ कृतकृत्याः सुखं हृष्टाः प्रातिष्ठंततदा विभो ॥ अनिर्वेदेन दीर्घेण निश्चयेन ध्रुवेण च ११६

१० । १८ । २५ । २० । १२१ । २२ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतभावादीये त्रिपंचाशद्विकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ बलिनः प्रत्यभिप्रस्येति १ । २१ । ३ । ४ यथापन्नो

देवदेवप्रसादाच्चक्षिप्रं फलमवाप्यते ॥ पश्यदेवस्यसंयोगं बांधवानां च निश्चयम् ११७ कृपणानां तु रुदतां कृतमश्रुप्रमार्जनम् ॥ पश्यचाल्पेन कालेन निश्चयान्वेषणे
न च १८ प्रसादं शंकरात्प्राप्य दुःखिताः सुखमाप्नुवन् ॥ ते विस्मिताः प्रहृष्टाश्च पुत्रसंजीवनात्पुनः १९ बभूवुर्भरतश्रेष्ठप्रसादाच्छंकरस्यैव ॥ ततस्ते त्वरिताराजं
स्त्यक्त्वा शोकं शिशुद्रवम् २० विविशुः पुत्रमादाय नगरं हृष्टमानसाः ॥ एषा बुद्धिः समस्तानां चातुर्वर्ष्येन दर्शिता २१ धर्मार्थमोक्षसंयुक्तमिति हासमिश्रं ॥
श्रुत्वामनुष्यः सततमिहामुत्रप्रमोदते १२२ ॥ इति श्रीम० शां० आप० गृध्रगोमायुसंवादे कुमारसंजीवने त्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ बलिनः प्रत्यभिप्रस्य नित्यमासन्नवर्तिनः ॥ उपकारापकाराभ्यां समर्थस्योद्यतस्य च १ मोहाद्विकथनामात्रैरसारोऽल्पबलोलघुः ॥ वाग्भि
रप्रतिरूपाभिरभिदुह्यपितामह २ आत्मनो बलमास्थाय कथं वर्तेत मानवः ॥ आगच्छतोऽतिकुद्धस्य तस्योद्धरणकाम्यया ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाह
रंतीमिति हासपुरातनम् ॥ संवादं भरतश्रेष्ठशाल्मलेः पवनस्य च ४ हिमवंतं समासाद्य महानासीद्वनस्पतिः ॥ वर्षपूर्णाभिसंवृद्धः शाखीस्कंधीपलाशवान् ५
तत्र स्ममत्तमातंगाधर्मार्त्ताः श्रमकर्षिताः ॥ विश्रम्यंति महाबाहो तथाऽन्यामृगजातयः ६ नल्वमात्रपरीणाहोघनच्छायो वनस्पतिः ॥ सारिकाशुकसंजुष्टः पु
ष्पवान्फलवानपि ७ सार्थिकावणिजश्चापितापसाश्वनौकसः ॥ वसंतितत्रमार्गस्थाः सुरम्येन गसत्तमे ८ तस्य ताविपुलाः शाखादृष्ट्वा स्कंधं च सर्वशः ॥ अभिगम्या
ब्रवीदेनं नारदो भरतर्षभ ९ अहोनुरमणीयस्त्वमहो चासिमनोहरः ॥ प्रियामहे त्वयानित्यं तरुप्रवरशाल्मले १० सदैव शकुनास्तातमृगाश्चाथ तथा गजाः ॥ वसं
तितवसंहृष्टामनोहरमनोहराः ११ तवशाखामहाशाखस्कंधांश्च विपुलांस्तथा ॥ नवैप्रभग्नान्पश्यामि मारुतेन कथंचन १२ किं नुते पवनस्तातप्रीतिमानश्वा
सुहृत् ॥ त्वारक्षतिसदायेन वनेऽत्र पवनोऽधुवं १३ भगवान्पवनः स्थानाद्दृक्षानुच्चावचानपि ॥ पर्वतानां च शिखराण्याचालयति वेगवान् १४ शोषयत्येव पातालं वहन्
गंधवहः शुचिः ॥ सरांसिसरितश्चैव सागरांश्च तथैव च १५ संरक्षति त्वां पवनः सखित्वेन संशयः ॥ तस्मात्त्वं बहुशाखोऽपि पर्णवान्पुष्पवानपि १६ इदं च रमणीयं ते
प्रतिभाति वनस्पते ॥ यदि मे विहास्तातरमंते मुदितास्त्वयि १७ एषां पृथक्समस्तनां श्रूयते मधुरस्वरः ॥ पुष्पसंमोदने काले वा शतां सुमनोहरम् १८ तथे मे गर्जि
तानागाः स्वयूथकुलशोभिताः ॥ धर्मात्तास्त्वां समासाद्य सुखं विंदंति शाल्मले १९ तथैव मृगजातीभिरन्याभिरभि शोभसे ॥ तथा सर्वाधिवासैश्च शोभसे मे रुवहुम् २०

राजादेवेनानुगृह्यते तदा तमेव शरणीकुर्यात् । यदि पुत्राङ्गूरतया तेन सह विरोधं करोति तदा कृत्स्नं स्वपरिग्रहं स्वयमेव त्यक्त्वा स्वात्ममात्रं रक्षेत् । एतत्पवनशाल्मलिसंवादाख्यायिकया दर्शयति
अत्रापि त्यादिना ५ । ६ नल्वः हस्तानां शतचतुष्टयं परीणाहः स्थूलत्वं विपुल्यभित्यावत् । शेषं सुगमं ॥ ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

एतस्यैतत्प्रवृत्तेः प्रवृत्तितत्रयंशृणुः ८ मुख्यमज्ञानस्वरूपमाह उभाविति अत्रापिपूर्ववत्कारणेकार्योपचारः ९ लोभप्रभवंतीभात्तस्यप्रवृत्तिः लोभवृद्धौवृद्धिलोभस्थानेसाध्यैस्थानंसमता लोभेक्षी
णेक्षीणंभवतिउपैतिउदेतिलोभस्योदयेउदेतीत्यर्थः विविधांगतिदुःखसंतापमोहादिरूपांप्रापयितुमितिशेषः तदेवंपण्णांप्रश्रानामुत्तरमुक्तम् १० लोभस्याज्ञानात्मकस्यमूलंमोहोवैचित्यंका
र्याकार्याप्रतिपत्तिरूपम् । एतेनैवमोहसंयोगएवाज्ञानयोगइत्यष्टमस्याप्युत्तरम् । कालात्मनामितितेनाज्ञानस्यगतिःस्वर्गनरकनरसुरातिर्यदुपैतिनवमस्योत्तरम् । लोभस्यच्छेदमेदादि

॥२४॥

एतस्यवाप्रवृत्तेश्चवृद्ध्यादीन्यांश्चपृच्छसि ॥ विस्तरेणमहाराजशृणुतच्चविशेषतः ८ उभावेतौसमफलोसमदोषौचभारत ॥ अज्ञानंचातिलोभश्चाप्येकंजानीहिपा
थिव ९ लोभप्रभवमज्ञानंवृद्धंभूयःप्रवर्द्धते ॥ स्थानेस्थानेभवेत्क्षीणमुपैतिविविधांगतिम् १० मूलंलोभस्यमोहोवैकालात्मगतिरेवच ॥ छिन्नेभिन्नेतथालोभेकारणं
कालएवच ११ तस्याज्ञानादिलोभोहिलोभादज्ञानमेवच ॥ सर्वदोषास्तथालोभात्तस्माद्लोभंविजयेत् १२ जनकोयुवनाश्वश्ववृषादर्भिःप्रसेनजित् ॥ लोभक्षया
द्विंप्राप्तास्तथैवान्येनराधिपाः १३ प्रत्यक्षंतुकुरुश्रेष्ठत्यजलोभमिहात्मना ॥ त्यक्त्वालोभंसुखंलोकेप्रेत्यचानुचरिष्यसि १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआप
द्धर्मपर्वणिआज्ञानमाहात्म्येएकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वाध्यायेकृतयत्नस्यनरस्यचपितामह ॥ धर्मकामस्यध
र्मात्मनर्किनुश्रेयइहोच्यते १ बहुधादर्शनेलोकेश्रेयोयदिहमन्यसे ॥ अस्मिँल्लोकेपरेचैवतन्मेब्रूहिपितामह २ महानयंधर्मपथोबहुशाखश्चभारत ॥ किंस्विदेवेहध
र्माणामनुष्ठेयतमंतमम् ३ धर्मस्यमहतोराजनबहुशाखस्यतत्त्वतः ॥ यन्मूलंपरमंताततत्सर्वंब्रूह्यशेषतः ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामियेनश्रेयोह्यवा
प्स्यसि ॥ पीत्वाऽमृतमिवप्राज्ञोज्ञानतृप्तोभविष्यसि ५ धर्मस्यविधयो नैकेये वैप्रोक्तामहर्षिभिः ॥ स्वस्वंविज्ञानमाश्रित्यदमस्तेषांपरायणम् ६ दमनिःश्रेयसंप्राहु
र्वृद्धानिश्चितदर्शिनः ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणदमोधर्मःसनातनः ७ दमात्तस्यक्रियासिद्धिर्यथावदुपलभ्यते ॥ दमोदानंतथायज्ञानधीतंचातिवर्तते ८ दमस्तेजोवर्ध
यतिपवित्रंचदमःपरम् ॥ विपाप्मातेजसायुक्तःपुरुषोविंदतेमहत् ९ दमेनसदृशंधर्मनान्यंलोकेपुशुश्रुम् ॥ दमोहिपरमोलोकेप्रशस्तःसर्वधर्मिणाम् १० प्रेत्यचा
त्रमनुष्येद्रपरमंविंदतेसुखम् ॥ दमेनहिसमायुक्तोमहांतंधर्ममश्रते ११ सुखंदांतःप्रस्वपितिसुखंचप्रतिबुध्यते ॥ सुखंपर्येतिलोकाश्चमनश्चास्यप्रसीदति १२ अदां
तःपुरुषःक्लेशमभीक्ष्णंप्रतिपद्यते ॥ अनर्थाश्चवहूनन्यानप्रसृजत्यात्मदोषजान् १३ आश्रमेपुचतुर्ष्वर्हदममेवोत्तमंत्रतम् ॥ तस्यलिंगानिवक्ष्यामियेषांसमुदयोदमः १४

स्तस्यकालःयदालिप्स्यमानोऽर्थोविघ्नितोभवति तदैववैचित्यरूपस्याज्ञानस्यकालःइतिदशमस्योत्तरं । कारणंनिदानं हेतुःफलम् ११ तस्यकालस्यमूलस्यवा तदुभयमाह अज्ञानकारणाद्लो
भःकार्यफलं एवंलोभादज्ञानमित्यंतयोत्तरम् १२ । ११ । १४ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥
स्वाध्यायेइति १ । २ । ३ । ४ । ५ दमःइन्द्रियनियमः परायणंपराकाष्ठा अत्रैवसर्वधर्मांतर्भूताइत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ पैशुनंदांतो नैवनिषेवतइत्युत्तरेणान्वयः स्तुतिनिंदयोरविसर्जनम् १७ दर्पगर्वस्तंममविनयम् १८ अल्पेषुअमित्यसुखेषु कथंचनब्रह्मलोकलाभेपिनपूर्यतेनतृप्तोभवति १९ । २०
२१ । २२ । २३ वर्त्मस्वाभाविकःपंथाः यदन्येषांविहितंतज्ज्ञानिनःस्वभावसिद्धमित्यर्थः २४ निष्कर्म्यगृहादितिशेषः संन्यस्येत्यर्थः २५ । २६ अवाचिनोतिभोगेनव्ययीकरोति नचसं
चिनोति नसंगृह्णातितत्त्वज्ञस्यकर्माश्लेषस्मरणात् भैत्रायणंसर्वभूतेभ्योऽभयदानम् २७ अनेनदेवयानेनान्येनवापथागतइतिनज्ञायतेउत्कमणाभावात् । 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंस्यत्रैवसमवनी
क्षमाद्यतिरहिंसाचसमतासत्यमार्जवम् ॥ इंद्रियाभिजयोदाक्ष्यंमार्दवंहीरचापलम् १५ अकार्पण्यमसंरंभःसंतोषःप्रियवादिता ॥ अविहिंसाऽनसूयाचाप्येषांसु
दयोदमः १६ गुरुपूजाचकौरव्यदयाभूतेषुपैशुनम् ॥ जनवादंसृषावादंसुतिनिंदाविसर्जनम् १७ कामंक्रोधंचलोभंचदपैस्तभंविक्थनम् ॥ रोषमीर्ष्याऽजमानं
चनैवदांतोनिषेवते १८ अनिंदितोह्यकामात्मानाल्पेष्वर्थ्यनसूयकः ॥ समुद्रकल्पःसनरोनकथंचनपूर्यते १९ अहंत्वयिममत्वंचमयितेषुतथाप्यहम् ॥ पूर्वसंबंधि
संयोगंनैतदांतोनिषेवते २० सर्वाग्राम्यास्तथाऽरण्यायाश्चलोकेप्रवृत्तयः ॥ निंदांचैवप्रशंसांचयोनाश्रयतिमुच्यते २१ मैत्रोऽथशीलसंपन्नःप्रसन्नात्मात्मविच्चयः ॥
मुक्तस्यविविधैःसंगैस्तस्यप्रेत्यफलंमहत् २२ सुवृत्तःशीलसंपन्नःप्रसन्नात्माऽऽत्मविदुधः ॥ प्राप्येहलोकेसत्कारंसुगतिंप्रतिपद्यते २३ कर्मयच्छुभमेवेहसद्गिराचरि
तंचयत् ॥ तदेवज्ञानयुक्तस्यमुनेर्वर्त्मनहीयते २४ निष्कर्म्यवनमास्थायज्ञानयुक्तोजितेंद्रियः ॥ कालाकांक्षीचरत्येवंब्रह्मभूयायकल्पते २५ अभयंस्यभूतेभ्यो
भूतानामभयंतः ॥ तस्यदेहाद्विमुक्तस्यभयंनास्तिकुतश्चन २६ अवाचिनोतिकर्माणिनचसंप्रचिनोतिह ॥ समःसर्वेषुभूतेषुमैत्रायणगतिश्चरेत् २७ शकुनीना
मिवाकाशेजलेवारिचरस्यच ॥ यथागतिर्नदृश्येततथातस्यनसंशयः २८ गृहानुत्सृज्ययोराजनमोक्षमेवाभिपद्यते ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यकल्पंतेशाश्वतीःस
माः २९ संन्यस्यसर्वकर्माणिसंन्यस्यविविधवत्पः ॥ संन्यस्यविविधाविद्यासर्वसंन्यस्यचैवह ३० कामेशुचिरनावृत्तःप्रसन्नात्माऽऽत्मविच्छुचिः ॥ प्राप्येहलोकेस
त्कारंस्वर्गंसमभिपद्यते ३१ यच्चपैतामहंस्थानंब्रह्मराशिसमुद्भवम् ॥ गुहायांपिहितंनित्यंतहमेनाभिगम्यते ३२ ज्ञानारामस्यबुद्धस्यसर्वभूताविरोधिनः ॥ नावृत्ति
भयमस्तीहपरलोकभयंकुतः ३३ एकएवदमेदोषोद्वितीयोनोपपद्यते ॥ यदेनंक्षमयायुक्तमशक्तंमन्यतेजनः ३४ एकोऽस्यसुमहाप्राज्ञदोषःस्यात्सुमहान्गुणः ॥
क्षमयाविपुलालोकाःसुलभाहिसहिष्णुता ३५ दांतस्यकिमरण्येनतथाऽदांतस्यभारत ॥ यत्रैवनिवसेदांतस्तदरण्यंसचाश्रमः ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एत
द्भीष्मस्यवचनंश्रुत्वाराजायुधिष्ठिरः ॥ अमृतेनेवसंतृप्तःप्रहृष्टःसमपद्यत ३७ पुनश्चपरिपप्रच्छभीष्मंधर्मभृतांवरम् ॥ ततःप्रतिःसचोवाचतस्मैसर्वंकुरूद्बहः ३८
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिदमकथनेषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ यंतेब्रह्मैवसन्नब्रह्माप्येति'इतिश्रुतेरितिभावः २८ । २९ ३० कामेशुचिःसत्य
कामइत्यर्थः अनावृत्तःसर्वत्रकामाचारमाह । 'तस्यसर्वेषुलोकेषुकामचारोभवति'इतिश्रुतेः शुचिस्त्यक्तकामःसत्कारंसत्यसंस्कारत्वादिगुणयोगेनसंमानमिहप्राप्यस्वर्गमभिपद्यतेविदेहकेवल्यकाले
३१ गुहायांऽट्टपुंडरीकेपैतामहंब्रह्मलोकारूपम् ३२ । ३१ । ३३ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि नीलकण्ठीयेभारतभावदीपे षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥

९

॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वमेतत्तपोमूलं कवयः परिचक्षते ॥ न ह्यतप्ततपामूढः क्रियाफलमवाप्नुते १ प्रजापतिरिदं सर्वतपसैवासृजत्प्रभुः ॥ तथैव वेदानृषयस्तपसाप्र
तिपेदिरे २ तपसैवससर्जात्रंफलमूलानियानिच ॥ त्रींल्लोकांस्तपसासिद्धाः पश्यन्ति सुसमाहिताः ३ औषधान्यगदादानिक्रियाश्चविविधास्तथा ॥ तपसैवहि
सिद्धयंतितपोमूलं हि साधनम् ४ यदुरापंभवेत्किंचित्तसर्वतपसोभवेत् ॥ ऐश्वर्यमृषयः प्राप्तास्तपसैवनसंशयः ५ सुरापोसंमतादायीभूणहागुरुतल्पगः ॥ तप
सैवसुतप्तेननरः पापात्प्रमुच्यते ६ तपसोबहु रूपस्यतैस्तैर्द्वारैः प्रवर्ततः ॥ निवृत्त्यावर्तमानस्यतपोनानशनात्परम् ७ अहिंसासत्यवचनंदानमिंद्रियनिग्रहः ॥
एतेभ्योहिमहाराजतपोनानशनात्परम् ८ नहुष्करतरंदानान्नातिमातरमाश्रमः ॥ त्रैविद्येभ्यः परं नास्ति संन्यासः परमंतपः ९ इंद्रियाणीहरक्षंतिस्वर्गधर्मा
भिगुप्तये ॥ तस्मादर्थेचधर्मेचतपोनानशनात्परम् १० ऋषयः पितरो देवामनुष्यामृगपक्षिणः ॥ यानिचान्यानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ११ तपःपरा
यणाः सर्वेसिद्ध्यंतितपसाचते ॥ इत्येवंतपसादेवामहत्त्वं प्रतिपेदिरे १२ इमानीष्टविभागानिफलानितपसःश्रद्धा ॥ तपसाशक्यतेप्राप्तुं देवत्वमापनिश्चयात् १३
॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणितपःप्रशंसायां एकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ सत्यधर्मप्रशंसंति
विप्रर्षिपितृदेवताः ॥ सत्यमिच्छाम्यहं श्रोतुं तन्मे ब्रूहिपितामह १ सत्यं किं लक्षणं राजन कथं वा तदवाप्यते ॥ सत्यं प्राप्य भवेत्किंच कथंचैव तदुच्यताम् २ भीष्म
उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यस्य धर्माणां संकरोन प्रशस्यते ॥ अविकारितमसत्यं सर्ववर्णेषु भारत ३ सत्यं सत्सु सदा धर्मः सत्यं धर्मः सनातनः ॥ सत्यमेव नमस्येत सत्यं हि परमा
गतिः ४ सत्यं धर्मस्तपोयोगः सत्यं ब्रह्मसनातनम् ॥ सत्यं यज्ञः परः प्रोक्तः सर्वसत्ये प्रतिष्ठितम् ५ आचारानिहसत्यस्य यथावदनुपूर्वशः ॥ लक्षणंच प्रवक्ष्यामि
सत्यस्येह यथाक्रमम् ६ प्राप्यते च यथासत्यं तच्च श्रोतुमिहार्हसि ॥ सत्यं त्रयोदशविधं सर्वलोकेषु भारत ७ सत्यं च समताचैव दमश्चैव न संशयः ॥ अमात्सर्यं क्षमाचैव
हीस्ति तिक्षाऽनसूयता ८ त्यागोऽध्यानमथार्यत्वं घृतिश्च सततं दया ॥ अहिंसाचैव राजैर्द्रसत्याकारास्त्रयोदश ९ सत्यं नामाव्ययं नित्यमविकारितथैव च ॥ सर्वध
र्माविरुद्धेन योगेनैतदवाप्यते १० आत्मनीष्टे तथाऽनिष्टेरिपौचसमता तथा ॥ इच्छाद्वेषक्षयंप्राप्यकामक्रोधक्षयंतथा ११ दमो नान्यस्पृहानित्यं गांभीर्यं धैर्यमेव
च ॥ अभयं रोगशमनं ज्ञानेनैतदवाप्यते १२ अमात्सर्यं बुधाः प्राहुर्दानधर्मे च संयमः ॥ अवस्थितेन नित्यं च सत्येनामत्सरी भवेत् १३

१।२०।२१।२२ इमानिनसत्रादीनि । 'सुकृतांवापदानिज्योतींषियन्नक्षत्राणि' इति श्रुतेः १३ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकषष्ट्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ॥ ॥ सत्यवमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९ सत्यादीनां पदानां त्रयोदशानामर्थान् व्याचष्टे सत्यं नामेत्यादिना १०।११।१२।१३

अक्षमाया विषयेतया क्षमाया इति दृष्टांतार्थम् १४।१५।१६ असूयापरगुणेषु दोषदर्शनं तद्वृत्तितिक्षाया अंसमवाप्तिरिक्षाव्याख्यानेनैव तद्व्याख्यानं सिद्धमिति न सापृथगुक्ता तद्व्याख्यानं
श्लोकोलुप्तइति वा तां व्याख्यायत्यागं व्याख्याति त्यागइति सूत्रश्लोकेत्यागोऽध्यानमिति त्यागानुसंधानारूपः पदद्वयोपात्त एकः पदार्थः १७।१८।१९ । सर्वयेति श्लोके घृतिशब्देनोद्दे

अक्षमायाः क्षमायाश्च प्रियाणीहाऽप्रियाणि च ॥ क्षमते संमतः साधुः साध्वाप्रोति च सत्यवाक् १४ कल्याणं कुरुते वाढं धीमान् ग्लायते कचित् ॥ प्रशांतवाङ्मनानि
त्यंहीस्तु धर्मादवाप्यते १५ धर्मार्थहेतोः क्षमतेति तिक्षाक्षांतिरुच्यते ॥ लोकसंग्रहणार्थं वैसातु धैर्येण लभ्यते १६ त्यागः स्नेहस्य त्यागो विषयाणां तथैव च ॥ रा
गद्वेषप्रहीणस्य त्यागो भवति नान्यथा १७ आर्यतानामभूतानां यः करोति प्रयत्नतः ॥ शुभं कर्म निराकारो वीतरागस्तथैव च १८ घृतिर्नाम सुखेदुःखेयथानाप्रो
तिविक्रियाम् ॥ तांभजेत सदा प्राज्ञो य इच्छेद्भूतिमात्मनः १९ सर्वथा क्षमिणा भाव्यं तथा सत्यपरेण च ॥ वीतहर्षभयक्रोधो घृतिमाप्रोति पंडितः २० अद्रोहः सर्व
भूतेषु कर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्चदानं च सतां धर्मः सनातनः २१ एते त्रयोदशकाराः पृथक् सत्यैकलक्षणाः ॥ भजंते सत्यमेव हं ह्यंते च भारत २२ नांतःश
क्योगुणानां च वक्तुं सत्यस्य पार्थिव ॥ अतः सत्यं प्रशंसंति विप्राः सपितृदेवताः २३ नास्ति सत्यात्परो धर्मो नानृतात्पातकं परम् ॥ श्रुतिर्हि सत्यं धर्मस्य तस्मात्सत्यं
नलोपयेत् २४ उपैति सत्याद्दानं हितथायज्ञाः सदक्षिणाः ॥ त्रेताग्निहोत्रं वेदाश्च ये चान्ये धर्मनिश्चयाः २५ अश्वमेधसहस्रं च सत्यं च तुलया घृतम् ॥ अश्वमेधस
हस्राद्धि सत्यमेव विशिष्यते २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिसत्यप्रशंसायां द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
यतः प्रभवति क्रोधः कामो वा भरतर्षभ ॥ शोकमोहौ विधिस्ताच परासुत्वं च तद्दद १ लोभात्सर्वमर्ष्या च कुत्सासूया लुपाभयम् ॥ एतत्सर्वमहाप्राज्ञस्यथा
तथ्येन मेव द २ ॥ भीष्मउवाच ॥ त्रयोदशैतेति बलाः शत्रवः प्राणिनां स्मृताः ॥ उपासंते महाराजसंमतात्पुरुषानिह ३ एते प्रमत्तं पुरुषमप्रमत्तास्तुदंति
च ॥ वृका इव विलुंपंति दृष्ट्वैव पुरुषं बलात् ४ एभ्यः प्रवर्तते दुःखमेभ्यः पापं प्रवर्तते ॥ इति मर्त्यो विजानीयात्सततं पुरुषर्षभ ५ एतेषामुदयं स्थानं क्षयं च पृथिवी
पते ॥ हंतते कथयिष्यामि क्रोधस्योत्पत्तिमादितः ६ यथा तत्त्वं क्षितिपते तदिहैकमनाः शृणु ॥ लोभात्क्रोधः प्रभवति परदोषैरुदीर्यते ७ क्षमयातिष्ठते राजनक्ष
मया विनिवर्तते ॥ संकल्पाज्जायते कामः सेव्यमानो विवर्धते ८ यदा प्राज्ञो विरमते तदा सद्यः प्रणश्यति ॥ पराऽसूया क्रोधलोभावंतरा प्रतिमुच्यते ९

शक्रमप्राप्तादयाग्राह्या २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥
यतोऽज्ञानात् २ कुराऽभयमित्यंतास्त्रयोदश २।३।४।५।६ क्रोधादीनामुत्पत्तिस्थितिलक्षणानिव्याख्याति लोभादित्यादिना लोभात्केनचिन्निमित्तेनोपहवात्क्रोधो भवति
सच परदोषैर्दृष्टैरुदीर्यते उद्दीप्तो भवति ७ सक्षमयातिष्ठते निरुध्यते विनिवर्तते चेति एवं सर्वत्र द्रष्टव्यम् ८।९

परस्मिन्नसूयादोषदर्शनं तत्क्रोधाद्धोमाद्वाभवति दययानिवर्तते अत्रक्रोधादीनां व्युत्पादनप्रसंगे उद्देशकमोनादर्थव्यः असूयाचभवदर्शनात्परस्मिन्दोषदर्शनादोतिउदेति तत्त्वज्ञानाद्भवस्तुनो
निर्दोषत्वज्ञानादसूयाधीमतांनिवर्ततइत्यनुषंगः सार्द्रश्लोकोऽयं १० मोहोविपरीतबुद्धिः ११ मोहइत्याकृष्यते विधित्साआरंभमावण्यं इदमुभयं विरुद्धानिकौलिकादिशास्त्राणियेषश्यंतितेषां
जायते तत्त्वज्ञानात्सम्यग्बुद्धिकार्यज्ञानात्त्रविश्वासाच्चनिवर्तते १२ पुत्रादिप्रियवस्तुनाशेशोकोजायते सचशोचतोऽपि पुनर्दुर्लभइतिनिरर्थकइतिज्ञानाद्भवतीत्याह प्रीत्येति १३ परासुताअत्यं
तमकार्यपारवश्यं अभ्यासादसकृदादृतेः दययाक्रोधपरासुतानिवर्तते निर्वेदाद्वैराग्याद्धोमादिजेतिभेदः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ इतिकर्तुयथायोग्यं प्रतीकारं कर्तुं १९ कृपाऽपिचित्तोन्माथ
करीतिद्वेषवद्वैतेत्यभिप्रेत्याह कृपणानिति २० अज्ञानप्रभवोलोभइत्यत्रलोभपदेनमयं ग्राह्यं लोभस्य प्राग्व्याख्यातत्वात् कृपामयमिति मयस्यापि प्रागुद्दिष्टत्वाच्च २१ । २२ ॥ इतिशांतिपर्वणि
दययासर्वभूतानांनिर्वेदादिनिवर्तते ॥ अवद्यदर्शनादेतितत्त्वज्ञानाच्चधीमताम् १० अज्ञानप्रभवोमोहःपापाभ्यासात्प्रवर्तते ॥ यदाप्राज्ञेपुरमतेतदासद्यः
प्रणश्यति ११ विरुद्धानीहशास्त्राणियेषश्यंतिकुरूद्रह ॥ विधित्साजायतेतेषांतत्त्वज्ञानान्निवर्तते १२ प्रीत्याशोकःप्रभवतिवियोगात्तस्यदेहिनः ॥ यदानिर
र्थकंवेतितदासद्यःप्रणश्यति १३ परासुताक्रोधलोभादभ्यासाच्चप्रवर्तते ॥ दययासर्वभूतानांनिर्वेदात्सानिवर्तते १४ सत्यत्यागात्तुमात्सर्यमहितानांचसेवया ॥
एतनुक्षीयतेतातसाधूनामुपसेवनात् १५ कुलाज्ज्ञानात्तैश्वर्यान्मदोभवतिदेहिनाम् ॥ एभिरेवतुविज्ञातैःसचसद्यःप्रणश्यति १६ ईर्ष्याकामात्प्रभवतिसंहर्पा
च्चैवजायते ॥ इतरेषांतुसत्वानांप्रज्ञयासाप्रणश्यति १७ विभ्रमालोकवाह्यानांद्वेष्यैर्वाक्यैरसंतैः ॥ कुत्सासंजायतेराजत्रलोकान्प्रेक्ष्याभिशाम्यति १८ इतिक
र्तुनशक्तायेवलस्थायापकारिणे ॥ असूयाजायतेतीव्राकारुण्यादिनिवर्तते १९ कृपणान्सततं दृष्ट्वाततःसंजायतेकृपा ॥ धर्मनिष्ठांयदावेतितदाशाम्यतिसाकृ
पा २० अज्ञानप्रभवोलोभोभूतानांइश्यतेसदा ॥ अस्थिरत्वंचभोगानांइहज्ञानान्निवर्तते २१ एतान्येवाजितान्याहुःप्रशमाच्चत्रयोदश ॥ एतेहिधार्तराष्ट्रा
णांसर्वेदोषास्त्रयोदश ॥ त्वयासत्यार्थिनानित्यंविजिताज्येष्ठसेवनात् २२ ॥ इतिश्रीम०शांतिप०आप०लोभानिरूपणेत्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आनृशंस्यंविजानामिदर्शनेनसतांसदा ॥ नृशंसान्निजानामितेषां कर्मचभारत १ कंटकान्कूपमग्निचवर्जयंतियथानराः ॥ तथानृशंसक
र्माणंवर्जयंतिनरानरम् २ नृशंसोहिदहेद्व्यक्तंप्रेत्यचेहचभारत ॥ तस्मात्त्वंबृहिकौरव्यतस्यधर्मविनिश्चयम् ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ स्पृहास्याद्गर्हिताचैववि
धित्साचैवकर्मणाम् ॥ आक्रोष्टाकुश्यतेचैववंचितोबुध्यतेसच ४ दत्तानुकीर्तिर्विषमःक्षुद्रो नैकृतिकःशठः ॥ असंविभागीमानीचतथासंगीविकत्थनः ५

आपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ आनृशंस्यंसतांधर्मइतियद्यपिसामान्यतोजानामितथाऽपिनृशंसत्वेज्ञाते
तदभावरूपमानृशंस्यंविशेषतःसुज्ञेयमतोनृशंसस्यैवस्वरूपादिकंब्रूहीतिप्रश्नः १ । २ । ३ यस्यस्पृहाविधित्साचवध्यइयेनादिविषयागर्हितास्यात् योर्निदकोर्निद्यश्चदेवेनाहंवंचितोस्मियदीदृशं
कुर्मकरोमीतिबुध्यतेकरोतिवाकृत्यंसआत्महानृशंसकृदितिचतुर्थेनान्वयः ४ दत्तमनुकीर्तयतीतिदत्तानुकीर्तिःस्वस्यवदान्यत्वप्रकाशकः विषमोविद्वेषकर्ता क्षुद्रोनीचकर्मकारी नैकृतिकः
स्नेहंपदइत्येवंचकः शठःसत्यपिसामर्थ्येदारिद्र्यव्यंजकः ५

बलीशःकाकइवंचकटाष्टिः आश्रमद्वेषःसंकरश्चास्यास्तीत्याश्रमद्वेषसंकरो ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषट्य
विंशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ७ ॥ ॥ एवमापदानिदानप्रतीकारादिकमुक्तमिदानींसामान्यतःसर्वांसामापदांपूलंपापंतञ्जालतमायश्चित्तानामापद्रूपेणवाधतइतिसाधारणासाधारणंम
सर्वातिशंकीपुरुषोबलीशःकृपणोऽथवा ॥ वर्गप्रशंसीसततमाश्रमद्वेषसंकरो ६ हिंसाविहारःसततमविशेषगुणागुणः ॥ बह्वलीकोमनस्वीचलुब्धोऽत्यर्थंनृशंस
कृत् ७ धर्मशीलंमुणोपेतंपापमित्यवगच्छति ॥ आत्मशीलप्रमाणेनविश्वसितिकस्यचित् ८ परेषांयत्रदोषःस्यात्तद्दुह्यंसंप्रकाशयेत् ॥ समानेष्वेवदोषेषुवृ
त्त्यर्थमुपघातयेत् ९ तथोपकारिणंचैवमन्यतेवंचितंपरं ॥ दत्त्वाऽपिच धनंकालेसंतपत्युपकारिणे १० मक्ष्यंपेयमथालेह्यंयच्चान्यत्साधुभोजनं ॥ प्रेक्षमाणेषुयो
ऽश्रीयात्प्रशंसमितितवदेत् ११ ब्राह्मणेभ्यःप्रदायाग्रयःसुहृद्भिःसहाश्रुते ॥ सप्रेत्यलभतेस्वर्गमिहचानंत्यमश्रुते १२ एषतेभरतश्रेष्ठनृशंसःपरिकीर्तितः ॥ स
दाविवर्जनीयोहिपुरुषेणविजानता १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिनृशंसारुयानेचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ भीष्मउवाच ॥ हता
र्थोयक्ष्यमाणश्चसर्ववेदांतगश्चयः ॥ आचार्यपितृकार्यार्थंस्वाध्यायार्थमथाऽपिच १ एतेवैसाधवोदृष्टाब्राह्मणाधर्मभिक्षवः ॥ निःस्वेभ्योदेयमेतेभ्योदानंविद्याच
भारत २ अन्यत्रदक्षिणादानंदेयंभरतसत्तम ॥ अन्येभ्योऽपिबहिर्वेदिचाकृतांत्रंविधीयते ३ सर्वरत्नानिराजाहियथाहंप्रतिपादयेत् ॥ ब्राह्मणाऽवेदाश्चयज्ञा
श्वबहुदक्षिणाः ४ अन्योन्यंविभवाचारायजंतेगुणतःसदा ॥ यस्यत्रैवार्पिकंभक्तंपर्याप्तंभृत्यवृत्तये ॥ अधिकंचापिविद्येतससोमंपातुमर्हति ५ यज्ञश्चेत्प्रतिरु
द्धःस्यादंशेनैकेनयज्वनः ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणधार्मिकेसतिराजनि ६ योवैश्यःस्याद्दुपशुर्हीनक्रतुरसोमपः ॥ कुटुंबात्स्यतद्वित्तंयज्ञार्थिपार्थिवोहरेत् ७ आ
हरेदधनोकिंचित्कामंशूद्रस्यवेश्मनः ॥ नहियज्ञेषुशूद्रस्यकिंचिदस्तिपरिग्रहः ८ योनाहिताग्निःशतगुरयज्वाचसहस्रगुः ॥ तयोरपिकुटुंबाभ्यामाहरेदविचार
यन् ९ अदात्तभ्योहरोद्वित्तंविख्याप्यनृपतिःसदा ॥ तथैवाचरतोधर्मो नृपतेःस्यादथाखिलः १० तथैवशृणुमेभक्तंभक्तानिषडनश्रतः ॥ अश्वस्तनविधानेनह
र्तव्यंहीनकर्मणः ११ खलात्क्षेत्रात्तथाऽऽरामाद्यतोवाप्युपपद्यते ॥ आख्यातव्यंनृपस्यैतत्पृच्छतेपृच्छतेपिवा १२ नतस्मैधारयेहंडंराजाधर्मेणधर्मवित् ॥
क्षत्रियस्यतुबालिश्याद्ब्राह्मणःक्लिश्यतेक्षुधा १३ श्रुतशीलेसमाज्ञायवृत्तिमस्यप्रकल्पयेत् ॥ अथैनंपरिरक्षेतपितापुत्रमिवौरसम् १४ इष्टिवैश्वानरीनित्यंनिर्व
पेदब्दपर्यये ॥ अनुकल्पःपरोधर्मोधर्मवादैस्तुकेवलम् १५ विश्वैर्देवैश्चसाध्यैश्चब्राह्मणैश्चमहर्षिभिः ॥ आपत्सुमरणाद्गीतैर्विधिःप्रतिनिधीकृतः १६

यश्चित्तमाह हतार्थइत्यध्याथेन हतार्थश्चोर्लुठितः १ । २ निःस्वोनिर्धनः अन्यत्रोक्तेभ्योऽन्यत्रापिब्राह्मणेषुअभ्येभ्योऽब्राह्मणेभ्यःअकृतात्रमपकांत्रंविधीयते तेभ्योऽप्यकृतांत्रंदेयमितिभावः
३ । ४ । ५ ब्राह्मणस्ययज्ञःएकेनाशेनरुयाद्यंगनाशेनप्रतिरुद्धःस्यात्तर्हितस्यवैश्यस्यतद्वनंपार्थिवोयज्ञार्थेहरेदितिद्वितीयेनसंबंधः ६ । ७ । ८ । ९ । १० भक्तमेकाहपर्याप्तंघान्यं भक्तानिषडनश्रतल्यहमु
पोषितस्य ११ । १२ बालिश्यादित्यनेनक्षत्रियस्यैवसदोषइत्युक्तम् १३ । १४ अब्दपर्ययेप्रत्यब्दं कर्तव्यस्याऽऽप्रयणप्रशुसोमादेरकरणे धर्मवादैर्धर्मज्ञैरुक्तइतिशेषः १५ अनुकल्पेमानमाह विश्वैरिति १६

सांपरायिकंपारलौकिकंशठत्वात् १७ ननिवेदेताऽहं ब्राह्मणोऽस्मीतिननिवेदयेत् १८ । १९ । २० । २१ परिवेष्टाआहुतिप्रक्षेपा कन्यायुवत्पोःस्मार्ताग्निहोमे'स्वयंपत्न्यपिवापुत्रःकुमार्यते
 वासीवा'इत्याश्वलायनवचनादधिकृतयोरत्रापिप्रसक्तेनिषेधउक्तः २२ । २३ । २४ । २५ आसतेमिथुनीमवंति संग्रामदाडिमेत्यालिगानुशासनसूत्राद्धोमशब्दस्यनपुंसकत्वं सर्वत्रयोऽपि २६
 उदपानःकूपस्तदेकोदकेएककूपोपजीव्येइत्यर्थः २७ अमार्यामपरिणीतांशयनेविभ्रद्राह्मणस्तथाशूद्रं वृद्धं महानितिमन्यमानस्तथाऽब्राह्मणंक्षत्रियंवेश्यंवावृद्धंमन्यामानस्तृणेषुयद्यासीतोपविष्टः
 प्रभुःप्रथमकल्पस्ययोऽनुकल्पेनवर्तते ॥ नसांपरायिकंतस्यदुर्मतेर्विद्यतेफलम् १७ नब्राह्मणोनिवेदेतकिंचिद्राजनिवेदवित् ॥ स्ववीर्याद्राजवीर्याच्चस्ववीर्यं
 बलवत्तरम् १८ तस्माद्ब्राह्मणःसदातेजोदुःसहं ब्रह्मवादिनाम् ॥ कर्ताशास्ताविधाताचब्राह्मणोदेवउच्यते १९ तस्मिन्नाकुशलं ब्रूयात्प्रशुष्कामीरयेद्विरम् ॥ क्षत्रि
 योबाहुवीर्येणतरेदापदमात्मनः २० धनैर्वैश्यश्चशूद्रश्चमंत्रैर्होमैश्चवैद्विजः ॥ नैवकन्यानयुवतिर्नामंत्रज्ञोनवालिशः २१ परिवेष्टाऽग्निहोत्रस्यभवेन्नासंस्कृतस्त
 था ॥ नरकंनिपतंत्येतेजुह्वानाःसचयस्वतत् ॥ तस्माद्वैतानकुशलोहोतास्याद्वेदपारगः २२ प्राजापत्यमदत्वाश्वमभ्याधेयस्यदक्षिणाम् ॥ अनाहिताग्निरि
 तिसप्रोच्यतेधर्मदर्शिभिः २३ पुण्यानियानिकुर्वीतश्रद्धधानोजितेंद्रियः ॥ अनाप्तदक्षिणैर्यज्ञैर्नयजेतकथंचन २४ प्रजाःपशूंश्चस्वर्गंचहंतियज्ञोह्यदक्षिणः ॥
 इंद्रियाणियशःकीर्तिमायुश्चाप्यवकृतंति २५ उदक्यामासतेयेचद्विजाःकेचिदनग्रयः ॥ होमंचाश्रोत्रियंयेषांतेसर्वेपापकर्मणः २६ उदपानोदकेग्रामेब्राह्म
 णोवृषलीपतिः ॥ उपित्वाद्वादशसमाःशूद्रकर्मैवगच्छति २७ अमार्यांशयनेविभ्रच्छूद्रं वृद्धं चवैद्विजः ॥ अब्राह्मणंमन्यमानस्तृणेषुवासीतपृष्ठतः ॥ तथासं
 शुध्यतेराजनश्रृणुचात्रवचोमम २८ यदेकरात्रेणकरोतिपापंनिकृष्टवर्णं ब्राह्मणःसेवमानः ॥ स्थानासनाभ्यांविहरन्व्रतीसत्रिभिर्वर्षैःशमयेदात्मपापम् २९
 ननर्मयुक्तमनुतंहिनस्तिनस्त्रीपुराजत्रविवाहकाले ॥ नगुर्वर्थात्मनोजीवितार्थेपंचानृतान्यादुरपातकानि ३० श्रद्धधानःशुभाविद्याहीनादपिसमाप्नुयात् ॥
 सुवर्णमपिचामेध्यादद्भुदीताविचारयन् ३१ स्त्रीरत्नं दुष्कुलाच्चापिविषादप्यमृतं पिबेत् ॥ अदृष्याहिस्त्रियोरत्नमापइत्येवधर्मतः ३२ गोब्राह्मणहितार्थंचवर्णा
 नांसंकरेषुच ॥ वैश्योऽगृहीतशस्त्राणिपरित्राणार्थमात्मनः ३३ सुरापानं ब्रह्महत्यागुरुतल्पमथापिवा ॥ अनिर्देश्यानिमन्यंतेप्राणांतमितिधारणा ३४ सुवर्ण
 हरणंस्तेन्यविप्रस्वंचेतिपातकम् ॥ विहरन्मद्यपानाच्चअगम्यागमनादपि ३५ पतितैःसंप्रयोगाच्चब्राह्मणीयोनितस्तथा ॥ अचिरेणमहाराजपतितोवैभवत्युत
 ३६ संवत्सरेणपततिपतितेनसहाचरन् ॥ याजनाध्यापनाद्यौनात्रतुयानासनाशनात् ३७ एतानिहित्वाऽतोऽन्यानिनिर्देश्यानीतिभारत ॥ निर्देश्यानेनवि
 धिनाकालेनाव्यसनीभवेत् ३८

सयथासंशुध्येततथाशृण्वितिसाद्वार्थः २८ विहरन्करोतीति संबंधः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अनिर्दे
 श्यानिद्विपूर्वकानिचेदत्रप्रायश्चित्तनास्तीत्यर्थः किंतिर्हिमरणांतमेवप्रायश्चित्तमितिधारणानिश्चयः ३४ । ३५ ब्राह्मणीयोनितःअब्राह्मणोब्राह्मणीगमनादित्यर्थः ३६ याजनादित्रयेणसद्यः
 पतति न्तुयानादिना तेनतुवर्षेणपततीत्यर्थः यौनंविवाहादिनासंबंधः ३७ एतानिपंचमहापापानि अन्यानिनुनिर्देश्यानिसप्रायश्चित्तानि निर्देश्यविशोध्यव्यसनीपुनःपापचर्चिर्नस्यात् ३८

शा.आ.१२
 अ०
 ॥१६५॥
 ॥२७॥

अन्नमिति पूर्वेषुत्रिषुसुरापन्नघ्नगुरुतल्पेणेषुमृतेषु प्रेतकर्मण्यपातितेऽपिदाहाद्यकरणेऽप्यन्नंवीर्यहिरण्यंचगृहीतव्यं तेषुमृतेषुसर्विद्वानामाशौचामावात्तपोमैतकर्मनिषेधाच्चेतिभावः ३९ अमात्यादी
 न्यतितान्जह्यादेवधार्मिकस्तेःसहसंविदंनकुर्यात् यतस्तेप्रायश्चित्तानिनाहंतीतियोजना प्रायश्चित्तान्यकुर्वीतेतैरहंतिसंविदमितिपाठांतरेतुसुगमं ४० ब्रुवन्ति उपलक्षणमिदं दोषांतराणां
 ४१ दुष्यतीअप्रताऽपिमैथुनमिच्छती ४२ शेषंमागद्वयं अवगर्ह्यगालयित्वा विनिव्यस्पृष्ट्वाऽर्धंचद्रादिनाऽपनोद्य गुरुतरंशेषादप्यधिकंपातकंतस्यफलं ४३ तावत्शेषकालपर्यंतंप्रतिष्ठानाधिग
 अन्नंवीर्यं गृहीतव्यंप्रेतकर्मण्यपातिते ॥ त्रिषुत्वेतेषुपूर्वेषुनकुर्वीतविचारणम् ३९ अमात्यान्वागुरून्वापिजह्याद्धर्मेणधार्मिकः ॥ प्रायश्चित्तानिकुर्याच्चनतैरहं
 तिसंविदम् ४० अधर्मकारीधर्मेणतपसाहंतिकिल्विषम् ॥ ब्रुवन्स्तेनइतिस्तेनंतावत्प्राप्तिकिल्विषम् ४१ अस्तेनंस्तेनइत्युक्त्वाद्दिगुणंपापमाप्नुयात् ॥
 त्रिभागंब्रह्महत्यायाःकन्याप्राप्तोतिदुष्यती ४२ यस्तुदूषयितातस्याःशेषंप्राप्तोतिपाप्मनः ॥ ब्राह्मणानवगर्ह्येहस्पृष्ट्वागुरुतरंभवेत् ४३ वर्षाणांहिशतंताव
 त्प्रातिष्ठानाधिगच्छति ॥ सहस्रंचैववर्षाणानिपत्यनरकंवसेत् ४४ तस्मान्नैवावगर्ह्येतनैवजातुनिपातयेत् ॥ शोणितंयावतःपांसूंसंगृहीयाद्विजक्षतात् ४५
 तावतीःससमाराजनरकेप्रतिपद्यते ॥ भ्रूणहाऽऽहवमध्येतुशुध्यतेशस्त्रपाततः ४६ आत्मानंजुहुयादग्नौसमिद्धेतेनशुद्धयते ॥ सुरापोवारुणीमुष्णांपीत्वापापा
 द्विमुच्यते ४७ तयासकायेनिर्दग्धेमृत्युंवाप्राप्यशुद्धयति ॥ लोकांश्चलभतेविप्रोनान्यथालभतेहिसः ४८ गुरुतल्पमधिष्ठायदुरात्मापापचेतनः ॥ रुयाकारां
 प्रतिमांलिङ्गमृत्युनासोऽभिशुद्धयति ४९ अथवाशिश्नृषणावादायांजलिनास्वयम् ५० नैर्ऋतींदिशमास्थायनिपतेत्सत्वजिह्वगः ॥ ब्राह्मणार्थेऽपिवाप्राणान्
 संत्यजेतेनशुद्धयति ५१ अश्वमेधेनवाऽपीद्वाअथवागोसवेनवा ॥ अग्निष्टोमेनवासम्यगिहप्रेत्यचपूज्यते ५२ तथैवद्वादशसमाःकपालीब्रह्महाभवेत् ॥ ब्रह्म
 चारीभवेन्नित्यंस्वकर्मरुयापयन्मुनिः ५३ एवंवातपसायुक्तोब्रह्महासवनीभवेत् ॥ एवंतुसमभिज्ञातामात्रेयीवानिपातयेत् ५४ द्विगुणाब्रह्महत्यावैआत्रेयीनिध
 नेभवेत् ॥ सुरापानियताहारोब्रह्मचारीक्षितीशयः ५५ ऊर्ध्वंत्रिभ्योऽपिर्वर्षेभ्योजेताग्निष्टुतापरम् ॥ ऋषभैकसहस्रंवागादत्वाशौचमाप्नुयात् ५६ वैश्यंहत्वा
 तुवर्षेऽऽषभैकशतंचगाः ॥ शूद्रंहत्वाऽऽदमेवैकमृषभंचशतंचगाः ५७ श्वराहखरान्हत्वाशौद्रमेवव्रतंचरेत् ॥ मार्जारचाषमंडुकानकाकं व्यालंचमूषिकम् ५८
 उक्तःपशुसमोदोषोराजन्प्राणिनिपातनात् ॥ प्रायश्चित्तान्यथाऽन्यानिप्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ५९ अल्पेवाप्यथशोचेत्पृथक्संवत्सरंचरेत् ॥ त्रीणीश्रोत्रियभा
 र्यायांपरदारेचद्वेस्मृते ६० कालेचतुर्थेभुंजानोब्रह्मचारीव्रतीभवेत् ॥ स्थानासनाभ्यांविहरेत्रिरह्नाभ्युपयन्नपः ॥ एवमेवनिराकर्तायश्चाग्नीनपविध्यति ६१

च्छति प्रेतत्वात्प्रमुच्यते ब्रह्महत्यायास्तृतीयांशद्वयस्ययावान्मोगस्तावंतंकालमित्यर्थः ४४ । ४५ आहवमध्येगोब्राह्मणरक्षार्थसंग्रामेशस्त्रेणहतश्चेद्ब्रह्महाशुद्धयते ४६ । ४७ । ४८ रुयाकारां
 प्रतिमांसंतप्तामितिशेषः लिङ्गमालिङ्ग ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ सवनीत्रिषवणस्त्रायी आत्रेयीप्राप्तगर्मास्त्रियम् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ अल्पेपापेअबुद्धिपूर्वकृतेकीटवधादौ
 शोचेत्पश्चात्तापंकुर्यात् तावत्तैवतत्रशुद्धिरितिभावः ६० अन्यत्रतुगोवधात् पृथगेकैकस्योपपातकस्यप्रत्यश्चित्तंसंवत्सरंचरेत् ६१

पूर्वश्लोकोक्तनिराकर्तृपदव्याचष्टे त्यजतीति ६१ ग्रासेतिसार्धः ६३ श्रेयांसंज्ञाद्वयस्वपतिहित्वायापापंस्त्रवर्णात्रिचवर्णप्रतिशयनंशय्यानिगच्छतितस्याःदंडः श्वभिरिति ६४ । ६५ अभिश
स्तस्यप्रायश्चित्तसद्योऽकुर्वतः ६६ तस्यपतितस्यसहसेविनिंससर्गिणिप्रायश्चित्तंनुकुचरःपृथिवीपर्यटन ६७ । ६८ । ६९ परिवेताकनिष्ठः परिवित्तयेज्येष्टायभार्यास्तुपात्वेनप्रयच्छेत् एतास्विनाभु
कां तवैवेयंस्तुपेतिमानपूर्वकंसमर्षयेत् तदाज्येष्ठानुज्ञातोयवीयाननंतरंतास्वीकुर्यात् पाणिग्राहेणस्वदोषेणमापितेत्रयोऽपिपापान्मुच्यंतइतिसार्धंश्लोकार्थः ७० अमानुषीषुपशुजातिषु अनाष्टिर

त्यजत्यकारणेश्वपितरंमातरंगुरुम् ॥ पतितःस्यात्सकौरव्ययथाधर्मेपुनिश्वयः ६२ ग्रासाच्छादनमात्रंतुदद्यादितिनिदर्शनम् ॥ भार्यायांव्यभिचारिण्यानि
रुद्धायांविशेषतः ॥ यत्पुंसःपरदारेषुतदेनांचारयेद्भ्रतम् ६३ श्रेयांसंशयनंहित्वायाऽन्यपापनिगच्छति ॥ श्वभिस्तामर्दयेद्राजासंस्थानेबहुविस्तरे ६४ पु
मांसमुन्नयेत्प्राज्ञःशयनेतप्तआयसे ॥ अप्यादधीतदारूणितत्रदह्यतपापकृत् ६५ एषदंडोमहाराजस्त्रीणांभर्तृष्वतिक्रमात् ॥ संवत्सरोभिःशस्तस्यदुष्टस्यद्विगुणो
भवेत् ६६ द्वे तस्यत्रीणिवर्षाणिचत्वारिसहसेविनि ॥ कुचरःपंचवर्षाणिचरेद्द्वैक्ष्यंमुनिव्रतः ६७ परिवितिःपरिवेतायाचैवपरिविद्यते ॥ पाणिग्राहस्त्वधर्मेणसर्वे
तेपतिताःस्मृताः ६८ चरेयुःसर्वेएवैतेवीरहायद्भ्रतंचरेत् ॥ चांद्रायणंचरेन्मासंकच्छ्रंवापापशुद्धये ६९ परिवेताप्रयच्छेत्तांस्तुषांपरिवितये ॥ ज्येष्ठेनत्वभ्य
नुज्ञातोयवीयानप्यनंतरम् ॥ एवंचमोक्षमाप्नोतिचसाचैवधर्मतः ७० अमानुषीषुगोवर्ज्यमनावृष्टिर्नदुष्यति ॥ अधिष्ठात्रवमंतारंपशुनांपुरुषविदुः ७१ प
रिधायोर्ध्ववालंतुपात्रमादायमृन्मयम् ॥ चरेत्सप्तगृहान्नित्यंस्वकर्मपरिकीर्तयन् ७२ तत्रैवलब्धभोजीस्याद्वादशाहात्सशुद्धयति ॥ चरेत्संवत्सरंचापितद्भ्रतंये
नकंतति ७३ भवेत्तुमानुषेष्वेवंप्रायश्चित्तमनुत्तमम् ॥ दानंवादानशक्तेपुसर्वमेतत्प्रकल्पयेत् ७३ अनास्तिकेषुगोमात्रदानमेकंप्रचक्षते ॥ श्ववराहमनुष्याणां
कुक्कुटस्यखरस्यच ७५ मांसमूत्रपुरीषंचप्राश्यसंस्कारमर्हति ॥ ब्राह्मणस्तुसुरापस्यगंधमादायसोमपः ७६ अपरुह्यहंपिबेदुष्णंयहमुष्णंपयःपिबेत् ॥ य्ह
मुष्णंपयःपीत्वावायुमक्षोभवेत्त्रयहम् ७७ एवमेतत्समुद्दिष्टंप्रायश्चित्तंसनातनम् ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणयदज्ञानेनसंभवेत् ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि
आपद्धर्मपर्वणिप्रायश्चित्तीयेपंचपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ कथांतरमथासाद्यखड्गयुद्धविशारदः ॥
नकुलःशरतल्पस्थमिदमाहपितामहम् १ ॥ ॥ नकुलउवाच ॥ ॥ घनुःप्रहरणश्रेष्ठमतीवाऽत्रपितामह ॥ मनस्तुममधर्मज्ञखड्ग एवसुसंशितः २

जीवनं हि सेत्यर्थः वृश्चतेऽच्छिदिकर्मणइदंरूपं अनाष्टिरितिपाठेऽपिसपवार्थः ७१ ऊर्ध्ववालंचमरीपुच्छंपरिधायरंगेऽवतरन्ब्राह्मणएवैतत्प्रायश्चित्तंकुर्यात् ७२ तत्रैवसप्तगृहेषु येनपरिधानेन
हेतुभूतेनऊर्ध्ववालंयःकृततिष्ठिनत्तिसउकंन्रतंसंवत्सरंचरेत् ७३ । ७४ अनास्तिकेष्वान्स्तिकेषु ७५ । ७६ । ७७ । ७८ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे
पंचपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ कथांतरमिति कथांतरमापद्धर्माणांसांगानांसमाप्तत्वात्कथायाअवसानंआसाद्यप्राप्य १ ममवृत्तमनःस्वज्ञेऽस्ति
यतःसुसंशितःसम्यग्विनीतआत्मास्वज्ञेनपरिरक्षितुंशक्यतेइतिद्वितीयेनान्वयः २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ घातुमान्गेरिकवान्कृषिरोक्षितत्वात् १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

विशीर्णेकार्मुकेराजनप्रक्षीणेपुचयाजिषु ॥ खड्गेनशक्यतेयुद्धेसाध्वात्मापरिरक्षितुम् ३ शरासनधरांश्वैवगदाशक्तिधरांस्तदा ॥ एकःखड्गधरोवीरःसमर्थःप्रति
बाधितुम् ४ अत्रमेसंशयश्चैवकौतूहलमतीवच ॥ किंस्वित्प्रहरणश्रेष्ठंसर्वयुद्धेषुपार्थिव ५ कथंचोत्पादितःखड्गःकस्मैचार्थायकेनच ॥ पूर्वाचार्यचखड्गस्यप्रब्रू
हिप्रपितामह ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामाद्रीपुत्रस्यधोमतः ॥ सतुकौशलसंयुक्तंसूक्ष्मचित्रार्थसंमतम् ७ ततस्तस्योत्तरंवाक्यंस्वरवर्णोप
पादितम् ॥ शिक्षयाचोपपन्नायद्रोणशिष्यायभारत ८ उवाचसतुधर्मज्ञोधनुर्वेदस्यपारगः ॥ शरतल्पगतोभीष्मोनकुलायमहात्मने ९ ॥ भीष्मउवाच ॥ तत्त्वं
शृणुष्वमाद्रेययदेत्परिपृच्छसि ॥ प्रबोधितोऽस्मिभवताघातुमानिवपर्वतः १० सलिलैकार्णवंतातपुरासर्वमभूदिदम् ॥ निष्प्रकंपमनाकाशमनिर्देश्यमहीतलम्
११ तमसाऽऽवृतमस्पर्शमतिगंभीरदर्शनम् ॥ निःशब्दंचाप्रमेयंचतत्रजज्ञेपितामहः १२ सोऽसृजद्वातमग्निंचभास्करंचापिवीर्यवान् ॥ आकाशमसृजच्चोर्ध्वम
घोभूमिंचनैर्ऋतिं १३ नभःसचंद्रतारंचनक्षत्राणिग्रहांस्तथा ॥ संवत्सरानृतून्मासान्पक्षानथलवानक्षणात् १४ ततःशरीरंलोकस्थंस्थापयित्वापितामहः ॥ जन
यामासभगवान्पुत्रानुत्तमतेजसः १५ मरीचिमृषिमंत्रिंचपुलस्त्यंपुलहंकतुम् ॥ वसिष्ठांगिरसौचोभौरुद्रंचप्रभुमीश्वरम् १६ प्राचेतसस्तथादक्षःकन्यापष्टिम
जीजनत् ॥ तवैब्रह्मर्षयःसर्वाःप्रजापतिप्रतिपेदिरे १७ ताभ्योविश्वानिभूतानिदेवाःपितृगणास्तथा ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवरक्षांसिविविधानिच १८ पतत्रिमृगमी
नाश्चप्लवंगाश्चमहोरगाः ॥ तथापक्षिगणाःसर्वेजलस्थलविचारिणः १९ उद्भिदःस्वेदजाश्चैवसांडजाश्चजरायुजाः ॥ जज्ञेतातजगत्सर्वंतथास्थावरजंगमम् २०
भूतसर्गमिमं कृत्वासर्वलोकपितामहः ॥ शाश्वतंवेदपठितंधर्मप्रयुयुजेततः २१ तस्मिन्धर्मेस्थितादेवाःसहाचार्यपुरोहिताः ॥ आदित्यावसवोरुद्राःससाध्यामरु
दश्विनः२२ भृग्वच्यंगिरसःसिद्धाःकाश्यपाश्वतपोधनाः ॥ वसिष्ठगौतमागस्त्यास्तथानारदपर्वतौ २३ ऋषयोवालखिल्याश्चप्रभासाःसिकतास्तथा ॥ घृतपाः
सोमवायव्यवैश्वानरमरीचिपाः २४ अकृष्टाश्चैवहंसाश्चऋषयोवाऽग्रियोनयः ॥ वानप्रस्थाःपृथ्रयश्चस्थिताब्रह्मानुशासने २५ दानवंद्रास्त्वतिक्रम्यतत्पितामह
शासनम् ॥ धर्मस्यापचयंचक्रुःक्रोधलोभसमन्विताः २६ हिरण्यकशिपुश्चैवहिरण्याक्षोविरोचनः ॥ शंबरोविप्रचित्तिश्चप्रहादोनमुचिर्बलिः २७ एतेचान्येचब
हवःसगणादैत्यदानवाः ॥ धर्मसेतुमतिक्रम्यरेमिरेधर्मनिश्वयाः २८ सर्वेतुल्याभिजातियायथादेवास्तथावयम् ॥ इत्येवंधर्ममास्थायस्पर्धमानाःसुरार्षिभिः २९
नाप्रियंनाप्यनुक्रोशंचक्रुर्भूतेषुभारत ॥ त्रीनुपायानुपाक्रम्यदंडेनरुद्रुःप्रजाः ३० नजग्मुःसंविदंतैश्चदर्पादसुरसतमाः ॥ अथैवभगवान्ब्रह्माब्रह्मर्षिभिरुपस्थितः
३१ तदाहिमवतःशृंगेसुरम्येपद्भ्रतारके ॥ शतयोजनविस्तारेमणिरत्नचयाचिते ३२ ३० । ३१ पद्मानीवतारकायत्रलमास्तस्मिन्पद्भ्रतारके अत्यंतमुच्छ्रितइत्यर्थः ३२

तस्मिन्गिरिवरे पुत्रपुष्पितदुमकानने ॥ तस्थौ सविबुधश्रेष्ठो ब्रह्मालोकार्थसिद्धये ३३ ततो वर्षसहस्रातिवितानमकरोत्प्रभुः ॥ विधिना कल्पदृष्टेन यथावच्चोपपादि
 तम् ३४ ऋषिभिर्यज्ञपटुभिर्यथावत्कर्मकर्तृभिः ॥ समिद्धिः परिसंकीर्णदीप्यमानैश्च पावकैः ३५ कांचनैर्यज्ञभांडैश्च भ्राजिष्णुभिरलंकृतम् ॥ वृत्तं देवगणैश्चैव प्रव
 रैर्यज्ञमंडलम् ३६ तथा ब्रह्मर्षिभिर्यथावत्स्यैरुपशोभितम् ॥ तत्र घोरतमं वृत्तमृषीणां मे परिश्रुतम् ३७ चंद्रमाविमलं व्योम यथाभ्युदिततारकम् ॥ विकीर्याग्निं
 तथा भूतमुत्थितं श्रूयते तदा ३८ नीलोत्पलसवर्णाभं तीक्ष्णदंष्ट्रं कशोदरम् ॥ प्रांशुसुदुर्धर्पतरंतथैव ह्यामितौ जसम् ३९ तस्मिन्नुत्पतमाने च प्रचचालवसुंधरा ॥
 महोर्मिकलितावर्तशुभ्रमेसमहोदाधिः ४० पेतुरुल्कामहोत्पाताः शाखाश्च मुसुचुर्दुमाः ॥ अप्रशांतादिशः सर्वाः पवनश्चाशिवो ववौ ४१ मुहुर्मुहुश्च भूतानि प्राणव्यथं
 तभयात्तथा ॥ ततः सतुमुलं दृष्ट्वा तं च भूतमुपस्थितम् ४२ महर्षिसुरगंधर्वानुवाचेदं पितामहः ॥ मयैवं चिंतितं भूतमसिनिमेषवीर्यवान् ४३ रक्षणार्थाय लोकस्य
 वधाय च सुरद्विषां ॥ ततस्तद्रूपमुत्सृज्य बभौ निस्त्रिंशत्पुवसः ४४ विमलस्तीक्ष्णधारश्च कालांतकद्वयोद्यतः ॥ ततः सशितिकंठाय रुद्रायार्षभकेतवे ४५ ब्रह्माददा
 वसिंतीक्ष्णमधर्मप्रतिवारणम् ॥ ततः सभगवान् रुद्रो महर्षिजनसंस्तुतः ४६ प्रगृह्यासि ममेयात्मारूपमन्यच्चकार ह ॥ चतुर्बाहुः स्पृशन्मूर्धाभूस्थितोऽपि दिवा
 करम् ४७ ऊर्ध्वदृष्टिर्महालिङ्गो मुखज्वालाः समुत्सृजन् ॥ विकुर्वन् बहुधा वर्णां नीलपांडुरलोहितान् ४८ विभ्रत्कृष्णाजिनं वासो हेमप्रवरतारकम् ॥ नेत्रं चैकं लला
 टेन भास्करप्रतिमं वहन् ४९ शुशुभातेऽतिविमलेद्वेनेत्रे कृष्णपिंगले ॥ ततो देवो महादेवः शूलपाणिर्भगाक्षिहा ५० संप्रगृह्यतु निस्त्रिंशंकालाग्निमवर्चसम् ॥ त्रिकू
 टंचर्मचोद्यम्य सविद्युतमिवांबुदम् ॥ चचार विविधान् मार्गान् महाबलपराक्रमः ५१ विद्युन्वन्नसिमाकाशे तथा युद्धचिकीर्षया ॥ तस्य नादं विनदतो महाहासंचमुंचलः
 ५२ वभौ प्रतिभयं रूपंतदारुद्रस्य भारत ॥ तद्रूपधारिणं रुद्रं रौद्रकर्मचिकीर्षया ५३ निशम्य दानवाः सर्वे हृष्टाः समभिदुष्टुवुः ॥ अश्मभिश्चाभ्यवर्षत प्रदीप्तैश्च तथो
 ल्मुकैः ५४ घोरैः प्रहरणैश्चान्यैः क्षुरधारैरयो मयैः ॥ ततस्तु दानवानि किंसंप्रणेतारमच्युतम् ५५ रुद्रं दृष्ट्वा बलोद्भूतं प्रमुहो ह च चालच ॥ चित्रं शीघ्रपदत्वाच्च चरं
 तमसि पाणिनम् ५६ तमेकमसुराः सर्वे सहस्रमिति मे निरे ॥ छिंदन्भिंदन् रुज्ज्जंतं च दारयन्पोथयन्नपि ५७ अचरद्वैरि संघेषु दावाग्निरिव कक्षगः ॥ असि वेगप्र
 भग्रास्ते छिन्नवाहूस्वक्षसः ५८ संप्रकीर्णात्रिगात्राश्च पेतुरुर्व्यामहाबलाः ॥ अपरे दानवा भग्राः खड्गपातावपीडिताः ५९ अन्योन्यमभिनर्दंतो दिशः संप्रतिपेदिरे ॥
 भूमिकेचित्प्रविशुः पर्वतानपरे तथा ६० अपरे जग्मुराकाशमपरंभः समाविशन् ॥ तस्मिन्महातिसंवृत्ते समरे भृशदारुणे ६१ बभूवभूः प्रतिभयामांसशोणितकर्द
 मा ॥ दानवानां शरीरैश्च पतितैः शोणितोक्षितैः ६२

काणियस्मिन् ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ स्थूलमूक्षमात्मकारणात्स्थूलजात्मा शरीरं सूक्ष्ममात्मामनः तयोः प्रीणार्थं ६९ । ७० । दुर्वा रादीनीत्यत्र दुर्वा चादीनीति साधीयान्पाठः ७१ । ७२

समाकीर्णमहावाहोशैलैरिवसकिंशुकैः ॥ सरुद्रो दानवानहत्वा कृत्वा धर्मोत्तरं जगत् ६३ रौद्रं रूपमथोक्षिप्य चक्रे रूपं शिवं शिवः ॥ ततो महर्षयः सर्वे सर्वदेवगणास्त
 था ६४ जयेनाहुतकल्पेन देवदेवं तथा र्चयन् ॥ ततः सभगवान् रुद्रो दानवक्षतजोक्षितम् ६५ असिधर्मस्य गोप्तारंददौ सत्कृत्य विष्णवे ॥ विष्णुर्मरीचये
 प्रादान्मरीचिर्भगवानपि ६६ महर्षिभ्यो ददौ खड्गमृषयो वासवाय च ॥ महेंद्रो लोकपालेभ्यो लोकपालास्तु पुत्रक ६७ मनवेभ्यो र्यपुत्राय ददुःखड्गं सुवि
 स्तरम् ॥ ऊचुश्चैनं तथा वाक्यं मानुषाणां त्वमीश्वरः ६८ असिना धर्मगर्भेण पालयस्व प्रजाइति ॥ धर्मसेतुमतिक्रान्ताः स्थूलसूक्ष्मात्मकारणात् ६९ विभज्यदंडं
 रक्ष्यास्तु धर्मतो नयदच्छया ॥ दुर्वाचानिग्रहोदंडो हिरण्यबहुलस्तथा ७० व्यंगताचशरीरस्य वधो वाऽनल्पकारणात् ॥ असेरेतानि रूपाणि दुर्वा रादीनि निर्दिशेत्
 ७१ असेरेवं प्रमाणानि परिपाल्य व्यतिक्रमात् ॥ सविसृज्याथ पुत्रं स्वंप्रजानामधिपंततः ७२ मनुः प्रजानां रक्षार्थं क्षुपाय प्रददावसिं ॥ क्षुपाज्जग्राहचेक्ष्वाकुरिक्ष्वाको
 श्वपुह्रवाः ७३ आयुश्च तस्मात्क्षेमेतं न दुषश्च ततो भुवि ॥ ययातिर्न दुषाञ्चापि पूरुस्तस्माच्च लब्धवान् ७४ असूर्तरयसस्तस्मात्ततो भूमिशयो नृपः ॥ भरतश्चा
 पि दौष्यं तिलेभेभूमिशयादसिं ७५ तस्मात्क्षेमे च धर्मज्ञो राजन्नैलविलस्तथा ॥ ततस्त्वैलविलालेभे धुंधुमारो नरेश्वरः ७६ धुंधुमाराच्च कांबोजो मुचुकुंदस्ततोऽलभत् ॥
 मुचुकुंदान्मरुतश्च मरुत्तादपि रैवतः ७७ रैवतायुवनाश्च युवनाश्चात्ततोरघुः ॥ इक्ष्वाकुवंशजस्तस्माद्दरिणाश्चः प्रतापवान् ७८ हरिणाश्चादसिलेभेशुनकः शुनका
 दपि ॥ उशीनरो वैधर्मात्मा तस्माद्भोजः सयादवः ७९ यदुभ्यश्च शिविलेभेशिवेश्वापि प्रतर्दनः ॥ प्रतर्दनादष्टकश्च पृषदश्चोष्टकादपि ८० पृषदश्चाद्भरद्वाजो द्रोणस्त
 स्मात्कृपस्ततः ॥ ततस्त्वं भ्रातृभिः सार्धं परमासि मवाप्तवान् ८१ कृत्तिकास्तस्य नक्षत्रमसेरग्निश्च देवतम् ॥ रोहिणीं गोत्रमास्थाप्य रुद्रश्च गुरुत्तमः ८२ असेर
 ष्टौहिनामानिरहस्यानि निबोधमे ॥ पांडवेयसदायानि कीर्तयन् लभते जयम् ८३ असिर्विशसनः खड्गस्तीक्ष्णधारो दुरासदः ॥ श्रीगर्भो विजयश्चैव धर्मपालस्तथै
 व च ८४ अश्रयः प्रहरणानां च खड्गो माद्रवती सुत ॥ महेश्वरप्रणीतश्च पुराणे निश्चयंगतः ८५ पृथुस्तूत्पादयामास धनुराद्यमरिंदमः ॥ तेनेयं पृथिवी दुग्धासस्या
 निसुवहून्यपि ॥ धर्मेण च यथापूर्ववै न्येन परिरक्षिता ८६ तदेतदार्पमाद्रेयप्रमाणं कर्तुमर्हसि ॥ असेश्च पूजाकर्तव्या सदा युद्धविशारदैः ८७ इत्येष प्रथमः कल्पो
 व्याख्यातस्ते सुविस्तरात् ॥ असेरुत्पत्तिसंसर्गो यथावद्भरतर्षभ ८८ सर्वथैतदिदं श्रुत्वा खड्गसाधनमुत्तमम् ॥ लभते पुरुषः कीर्तिं प्रेत्य चानंत्यमश्रुते ८९ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि खड्गोत्पत्तिकथने षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६४ ॥

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ ॥ इति शांतिपर्वण्यं १०० नी० भारतमावद्विषट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥

एवंगूणाणां सर्वापन्निवारणहेतुः खड्ग इति खड्गे त्वत्पत्न्यताकथासर्वैः श्रुता । अवेदानामेकरूपेऽप्युपदेष्टरिशिष्याः स्वस्वाभिप्रायानुसारेणैव शास्त्रतत्त्वमृद्वंतीत्येतमर्थमाख्यापिकामुखेन दर्शयति इत्युक्तव
तीत्यादिना आवसथंगृहं विदुरः पंचमोयेतुतान्स्वयंपष्टः पडयोगजागीताइत्ययंपड्जगीताध्यायः १ । २ त्रिवर्गविजयाय कामक्रोधलोभानां जयाय ३ । ४ धर्मावतारत्वाद्धर्मशास्त्रानुसारिवाक्यं

अ०
॥ १६७ ॥

॥ ३० ॥

वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तवतिभीष्मेतुत्पूर्णाभूतेयुधिष्ठिरः ॥ पप्रच्छावसथंगत्वाभ्रातृविदुरपंचमान् १ धर्मचार्येचकामेचलोभवृत्तिः समाहिता ॥ तेषांगरिया
नक्तमोमध्यमः कोलघुश्चकः २ कस्मिंश्चात्मानिघातव्यस्त्रिवर्गविजयाय वै ॥ संहृष्टानैष्ठिकं वाक्यं यथावद्वक्तुमर्हथ ३ ततोर्थगतितत्त्वज्ञः प्रथमं प्रतिभानवान् ॥
जगाद विदुरो वाक्यं धर्मशास्त्रमनुस्मरन् ४ ॥ विदुर उवाच ॥ बाहुश्रुत्यंतपस्त्यागः श्रद्धायज्ञक्रियाक्षमा ॥ भावशुद्धिर्दयासत्यंसंयमश्चात्मसंपदः ५ एतदे
वाभिपद्यस्वमातेऽभूच्चलितं मनः ॥ एतन्मूलौ हि धर्मार्थावेतदेकपदं हि मे ६ धर्मेणैव र्षयस्तीर्णा धर्मलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ धर्मेण देवावृष्टुर्धर्मचार्यः समाहितः ७
धर्मो राजर्गुणः श्रेष्ठो मध्यमो ह्यर्थ उच्यते ॥ कामोयवीयानिति च प्रवदंति मनीषिणः ८ तस्माद्धर्मप्रधानेन भवितव्यं यत्तात्मना ॥ तथाच सर्वभूतेषु वर्तित
व्यं यथाऽऽत्मानि ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ समाप्तवचने तस्मिन्नर्थशास्त्रविशारदः ॥ पार्थो धर्मार्थतत्त्वज्ञो जगौ वाक्यं प्रचोदितः १० ॥ अर्जुन उवाच ॥
कर्मभूमिरियं राजन्निह वार्ता प्रशस्यते ॥ कृषिर्वाणिज्यगोरक्षं शिल्पानि विविधानि च ११ अर्थइत्येव सर्वेषां कर्मणामव्यतिक्रमः ॥ न ह्यृतेऽर्थेन वर्तते धर्मकामा
विति श्रुतिः १२ विषयैरर्थवान् धर्ममाराधयितुमुत्तमम् ॥ कामंच चरितुं शक्तो दुष्प्रापमकृतात्मभिः १३ अर्थस्यावयववैतौ धर्मकामाविति श्रुतिः ॥ अर्थसिद्ध्या
विनिर्मुक्ता बुभावेतौ भविष्यतः १४ तद्गतार्थं हि पुरुषं विशिष्टतरयोनयः ॥ ब्रह्माणमिव भूतानि सततं पर्युपासते १५ जटाजिनधरादांताः पंकदिग्घाजितेन्द्रियाः ॥
मुंडानिस्तंतवश्चापिवसंत्यर्थार्थिनः पृथक् १६ काषायवसनाश्चान्येऽमश्रुलाहीनिषेविणः ॥ विद्वांसश्चैव शांताश्च मुक्ताः सर्वपरिग्रहैः १७ अर्थार्थिनः संतिकेचिदपरे
स्वर्गकांक्षिणः ॥ कुलप्रत्यागमाश्चैकेस्वस्वंधर्ममनुष्ठिताः १८ आस्तिकानास्तिकाश्चैव नियताः संयमेपरे ॥ अप्रज्ञानंतमोभूतं प्रज्ञानंतु प्रकाशिता १९ भृत्यान्
भोगैर्द्विषोदंडैर्यो योजयति सोऽर्थवान् ॥ एतन्मतिमतां श्रेष्ठमतं मयथा तथम् ॥ अनयोस्तु निबोधत्वं वचनं वाक्यकंठयोः २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो धर्मार्थकुशालौ माद्रीपुत्रानन्तरम् ॥ नकुलः सहदेवश्च वाक्यं जगदतुः परम् २१ नकुलसहदेवावुचतुः ॥ आसीनश्च शयानश्च विचरन्नपि वा स्थितः ॥
अर्थयोगं दृढं कुर्याद्योगैरुच्चावचैरपि २२

विदुर उवाच बाहुश्रुत्यामिति बाहुश्रुत्यंबह्व्ययनं । तपःस्वधर्माचरणं । त्यागोदानं । श्रद्धाआस्तिक्यं । यज्ञक्रियासोमसंस्थादिः । क्षमाआकृष्टस्यतादितस्यवानिर्विकारित्वं । भावशुद्धिर्नि
ष्कपटत्वं । दयादीनि च नृजिज्ञा । सत्यं हि साधून्यययार्थवचनं । संयमइन्द्रियनिग्रहः । एतादृशआत्मनो धर्मस्य संपदः ऐश्वर्याणि १ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० एवं धर्मश्रेष्ठये विदुरेण प्रतिपादितेऽर्थ
श्रेष्ठमर्जुन आह कर्मभूमिरिति ११ अव्यतिक्रमः मर्यादा १२ । १३ । १४ । १५ निस्तंतवः नैष्ठिकब्रह्मचारिणः १६ । १७ । १८ प्रज्ञानमर्थश्रेष्ठयविषयं १९ अनयोर्नकुलसहदेवयोः २० । २१ । २२

॥ ३० ॥

२३ तद्विनिश्चितं त्वात्वाप्रतिअमृतसमं यथा स्वात्तयामतो आवयोरिति शेषः २४ अनर्थस्त्वर्थहीनस्य अधर्मिणः धर्महीनस्य २५ धर्मरूपेण प्रदानेन विश्वस्तेषु अस्मद्वाक्ये विश्वासवत्सु २६ धर्म
मिति अत्र धर्मार्थयोः समत्वेऽपि धर्मस्य पूर्वत्वाद्धिदुरमतमेवैतदीपद्रेदेन दर्शितं २७ । २८ कामस्यैव प्राधान्यं पन्धानोमीमसेन उवाच न काम इति २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ उच्यते
अस्मिंस्तु वै विनिर्मुक्ते दुर्लभे परमप्रिये ॥ इह कामानवाप्नोति प्रत्यक्षं नात्र संशयः २३ योऽर्थो धर्मेण संयुक्तो धर्मो यश्चार्थसंयुतः ॥ तद्वित्वाऽमृतसंवादं तस्मादेतौ मता
विह २४ अनर्थस्य न कामोऽस्ति तथाऽर्थो धर्मिणः कुतः ॥ तस्माद्द्विजते लोको धर्मार्थोद्योवहिष्कृतः २५ तस्माद्धर्मप्रदानेन साध्योऽर्थः संयतात्मना ॥ विश्वस्ते
षु हि भूतेषु कल्पते सर्वमेव हि २६ धर्मसमाचरेत्पूर्वततोऽर्थधर्मसंयुतम् ॥ ततः कामंचरेत्पश्चात्सिद्धार्थः सहितत्परम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विरेमतुस्तु तद्वा
क्यमुक्त्वा तावश्चिनोः सुतौ ॥ भीमसेनस्तदा वाक्यमिदं वक्तुं प्रचक्रमे २८ ॥ भीमसेन उवाच ॥ नाकामः कामयत्यर्थं नाकामो धर्ममिच्छति ॥ नाकामः कामया
नोऽस्ति तस्मात्कामो विशिष्यते २९ कामेन युक्ताः ऋषयस्तपस्येव समाहिताः ॥ पलाशफलमूलादावायुभक्षाः सुसंयताः ३० वेदोपवेदेष्वपरेयुक्ताः स्वाध्याय
पारगाः ॥ श्राद्धयज्ञक्रियायांच तथादानप्रतिग्रहे ३१ वणिजः कर्षकागोपाः कारवः शिल्पिनस्तथा ॥ देवकर्मकृतश्चैव युक्ताः कामेन कर्मसु ३२ समुद्रं वा विशंत्य
न्येनराः कामेन संयुताः ॥ कामो हि विविधाकारः सर्वकामेन संततम् ३३ नास्ति नासीन्ना भविष्यद्दूतं कामात्मकात्परम् ॥ एतत्सारं महाराज धर्मार्थावत्र संस्थितौ
३४ नवनीतं यथा दध्नस्तथा कामोऽर्थधर्मतः ॥ श्रेयस्तैलं हि पिण्याकादृतं श्रेय उदश्चितः ३५ श्रेयः पुष्पफलं काष्ठात्कामो धर्मार्थयोर्वरः ॥ पुष्पतो मध्विवरसः का
मआभ्यां तथा स्मृतः ॥ कामो धर्मार्थयोर्योनिः कामश्चाथ तदात्मकः ३६ नाकामतो ब्राह्मणाः स्वन्नमर्थान्नाकामतो ददति ब्राह्मणेभ्यः ॥ नाकामतो विविधालोकचेष्टा
तस्मात्कामः प्राक्त्रिवर्गस्य दृष्टः ३७ सुचारुवेषाभिरलंकृताभिर्मदोत्कटाभिः प्रियदर्शनाभिः ॥ रमस्वयोषाभिरुपेत्य कामं कामो हिराजन्परमो भवेन्नः ३८ बुद्धिर्म
मैषापरिखास्थितस्य माऽभूद्विचारस्तव धर्मपुत्र ॥ स्यात्संहितं सद्भिरफल्गुसारं ममेति वाक्यं परमानुशंसम् ३९ धर्मार्थकामाः सममेव सेव्यायो ह्येकभक्तः सनरो जघ
न्यः ॥ तयोस्तु दाक्ष्यं प्रवदंति मध्यं स उत्तमो योऽभिरतस्त्रिवर्गे ४० प्राज्ञः सुहृच्चंदनसारलिप्तो विचित्रमाल्याभरणरूपेतः ॥ ततो वचः संग्रहविस्तरेण प्रोक्त्वाथ वीरान्
विररामभीभः ४१ ततो मुहूर्तादधर्मराजो वाक्यानि तेषामनुचिंत्य सम्यक् ॥ उवाच वाचावितथं स्मयन् चैलब्धश्रुतां धर्मभृतां वरिष्ठः ४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ निःसं
शयं निश्चितधर्मशास्त्राः सर्वे भवंतो विदितप्रमाणाः ॥ विज्ञातुकामस्य ममेह वाक्यमुक्तं यद्वै नैष्ठिकं तच्छ्रुतं मे ॥ इदं त्ववश्यं गदतो ममापि वाक्यं निबोधध्वमनन्यभावाः ४३

२१

तक्रात् ३९ । ३६ अकामतः कामं विना केवलार्थात्स्वन्नं भृष्टात्तस्मिन्निधधनमस्तीति मृष्टं भुज्यते अपितुरुच्यात्मकः कामोऽस्तीति अन्यथा ज्वरितस्यापि मृष्टं दीयेत् ३७ । ३८ परिखा
स्थितस्य परितः क्षातापरिखासर्वतो मूलशोधइत्यर्थः तत्रस्थितस्य अदृशंसमनिष्टुरं ३९ दाक्ष्यं अर्थहेतुत्वात्प्राधान्यं मध्यमं अर्थात्कामउत्तमो धर्मो जघन्य इति फलितं ४० लब्धं श्रुत्प्रवर्णयैस्ते
पालब्धश्रुतां ४१ । ४२ नैष्ठिकं सिद्धांतरूपं एतेन पूर्वैस्त्वे पूर्वपक्षारवेद्युक्तम् ४३

यः पापादिषु चकेन निरतः स दुःखसुखादिसिद्धिर्यस्य तस्मात्सर्वकर्मवृत्ताद्विमुच्यते ४४ जातिर्जन्मस्मरणमतीतः यस्मिन्नेनातीतत्वमात्रं लक्ष्यते जन्ममरणात्मकानीत्यर्थः ४५ स्नेहेनेतिरा
 गद्वेषयोरुपलक्षणं एतेन मुकेर्दुर्लभत्वमाह नचेति तथापि प्रार्थ्याचसेत्याह बुधाइति ४६ एतत्पदार्थमाह यथेत्यादिना ४७ अर्थमोक्षं वित्तजानीत लोकहिताय मोक्षाय त्रिवर्गहीनोऽपि गुह्यमर्थ
 रहस्यं ज्ञानं विदते लभते पूर्वोक्तोऽधिकारी ४८ ततो युधिष्ठिरात् ततः पूर्वोक्तसर्वेषां वाक्यात् हेतुमदिति वा ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये
 यो वै न पापेनिरतो न पुण्येनार्थेन धर्मे मनुजो न कामे ॥ विमुक्तदोषः समलोष्टकांचनो विमुच्यते दुःखसुखार्थसिद्धेः ४४ भूतानि जातिस्मरणात्मकानि जराविकारैश्च स
 मन्वितानि ॥ भूयश्चैतैस्तैः प्रतिबोधितानि मोक्षं प्रशंसन्ति न तंच विद्मः ४५ स्नेहेन युक्तस्य न चास्ति मुक्तिरिति स्वयंभूर्भगवानुवाच ॥ बुधाश्च निर्वाणपराभवंति त
 स्मात्त्र कुर्यात्प्रियमप्रियंच ४६ एतत्प्रधानं च न कामकारो यथानियुक्तोऽस्मि तथा करोमि ॥ भूतानि सर्वाणि विधिर्नियुक्ते विधिर्वलीयानिति वित्तसर्वे ४७ न कर्मणा
 ऽऽप्तोत्यनवाप्यमर्थं यद्भावितद्वै भवतीति वित्त ॥ त्रिवर्गहीनोऽपि हि विदतेऽर्थं तस्माद्दहो लोकहिताय गुह्यम् ४८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तदर्थं वचनं मनोनुगंस
 मस्तमाज्ञाय ततो हि हेतुमत् ॥ तदा प्रणेदुश्च जहर्षिरेचते कुरु प्रवीराय च चक्रिरेऽजलिम् ४९ सुचारुवर्णाक्षरचारुभूषितां मनोनुगानिर्घुतवाक्यवंटकाम् ॥ निशम्यतां
 पार्थिव पार्थभाषितां गिरं नरेन्द्राः प्रशशंसुरेवते ५० स चापितान् धर्मसुतो महामनास्तदा प्रतीतान् प्रशशंसवीर्यवान् ॥ पुनश्च प्रच्छसरिद्वरासु तंततः परं धर्ममहीनचे
 तसम् ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि षड्जगीतायां सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
 पितामह महाप्राज्ञ कुरूणां प्रीतिवर्धन ॥ प्रश्रं कंचित्प्रवक्ष्यामि तन्मे व्याख्यातुमर्हसि १ कीदृशमानवाः सौम्याः कैः प्रीतिः परमा भवेत् ॥ आयत्यांचतदा त्वेचकेक्ष
 मास्तान्वदस्व मे २ न हितत्रधनं स्फीतं न च संबंधिवांधवाः ॥ तिष्ठंतियत्र सुहृदस्तिष्ठंतीति मतिर्मम ३ दुर्लभो हि सुहृच्छ्रोता दुर्लभश्च हितः सुहृत् ॥ एतद्धर्मभृतां
 श्रेष्ठसर्वं व्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ संघेयान् पुरुषान् राजन्न संघेयांश्च तत्त्वतः ॥ वदतो मे निबोध त्वं निखिलेन युधिष्ठिर ५ लुब्धः क्रूरस्त्यक्तध
 र्मानि कृतिः शठ एव च ॥ क्षुद्रः पापसमाचारः सर्वशंकी तथाऽलसः ६ दीर्घसूत्रोऽचृजुः कुष्ठो गुरुदारप्रवर्षकः ॥ व्यसनेयः परित्यागी दुरात्मानिरपत्रपः ७
 सर्वतः पापदर्शी च नास्ति को वेदनिन्दकः ॥ संप्रकीर्णोऽद्रियो लोकेयः कामं निरतश्चरेत् ८ असत्यो लोकविद्विष्टः समये चानवस्थितः ॥ पिशुनोऽथा कृतप्रज्ञो मत्सरी
 पापनिश्चयः ९ दुःशीलोऽथा कृतात्मा च नृशंसः कितवस्तथा ॥ मित्रैरपकृतिर्नित्यमिच्छतेऽर्थपरस्ययः १०

शां.भा.टी.
 अ०
 ॥३६८॥
 ॥३१॥

सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ यद्यपि संघेयाम्नात्तुपदेशार्थं गृह्यते तथाऽपि सन्मित्रलाभः सर्वासांसंपदाहेतुर्दुर्भित्रसंबंधासर्वासा माप
 दां हेतुरिति सर्वपुरुषसाधारणोऽर्थः कुरुक्षेत्राया राजनीतेऽस्मात्सारभूत इति तमेव व्युत्पादयति प्रश्नोत्तरमुत्तेन पितामह महाप्राज्ञेत्यादिना १ आयत्यां परिणामकाले तदा त्वेचवर्तमानकालेऽक्षमाः हिताये
 विशेषः २ मित्रस्यार्थादिभ्योऽन्तरंगत्वमाह नहीति ३ । ४ संघेयान् मित्रीकर्तृयोग्याम् ५ अलसोऽनुयोगी ६ दीर्घसूत्रश्चिरकारी कुष्ठो लोकनिन्दितः ७ । ८ । ९ । १०

२१ अचुक्तः अनवहितः १२ अज्ञानात्कृतेऽपकृते कार्यार्थमेव सेवते न तु धर्मार्थमिति कार्ये सेवी १३ । विलोभनः विपरीतदृष्टिः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० वासोरक्तमिवाविकं मेपकं
 बलः २१ अनर्थे निर्धने क्रोधाद्विरागं न दर्शयति सुवतीषु च लोभमोहाभ्यां विरागं न दर्शयतीति योजना विरज्यंतीति पूर्वोक्तोकाद्विपरिणामेनानुपपद्यते दोषाश्च लोभमोहादीनर्थेषु वतीषु चेति पा
 ठांतरंतु स्पष्टार्थम् २२ अभिमानानि सर्वतः प्रमाणानि शास्त्रादीनि स्पष्टार्थप्रारब्धकर्मप्रापितं चार्थचरंति अनुसरंति अनुषंगिणः आत्ममानरहिताः २३ । २४ । २५ । २६ कृतं उपकारं प्रतिवाचाऽपला
 ददतश्च यथाशक्तियोनितुप्यति मंदघोः ॥ अर्थैर्मपियुंक्ते सदा मित्रे न र्षभ ११ अस्थानक्रोधनोऽयुक्तो यश्चाकस्माद्विरुध्यते ॥ सुहृदश्चैव कल्याणानाशुत्यजति
 किल्विषी १२ अल्पेप्यपकृते मूढस्तथा ज्ञानात्कृतेऽपि च ॥ कार्यसेवी च मित्रेषु मित्रद्वेषी न राधिप १३ शत्रुमित्रमुखो यश्च जिह्वप्रेक्षी विलोचनः ॥ न विरज्यति कल्या
 णेयः कुर्यात्तादृशं न रम् १४ पानपोद्वेषणः क्रोधी निर्घृणः परुषस्तथा ॥ परोपतापी मित्रधुक्तथा प्राणिवधेरतः १५ कृतघ्नश्चाधमो लोकेन संघेयः कदाचन ॥ छिद्रान्वे
 षी ह्यसंघेयः संघेयानपिमेशृणु १६ कुलीना वाक्यसंपन्ना ज्ञानविज्ञानकोविदाः ॥ रूपवंतो गुणोपेतास्तथाऽलुब्धा जितश्रमाः १७ सन्मित्राश्च कृतज्ञाश्च सर्वज्ञा लोभव
 जिताः ॥ माधुर्यगुणसंपन्नाः सत्यसंधाजितेन्द्रियाः १८ व्यायामशीलाः सत्तंतं कुलपुत्राः कुलोद्भवाः ॥ दोषैः प्रमुक्ताः प्रथितास्ते ग्राह्याः पार्थिवैर्नराः १९ यथाशक्तिस
 माचाराः संप्रतुष्यंति हि प्रभो ॥ नास्थाने क्रोधवंतश्च न चाकस्माद्विरागिणः २० विरक्ताश्च न दुष्यंति मनसाप्यर्थकोविदाः ॥ आत्मानं पीडयित्वापि सुहृत्कार्यपराय
 यणाः ॥ विरज्यंति न मित्रेभ्यो वासोरक्तमिवाविकम् २१ क्रोधाच्च लोभमोहाभ्यां नानर्थेषु वतीषु च ॥ न दर्शयंति सुहृदो विश्वस्ता धर्मवत्सलाः २२ लोष्टकांचनतुल्या
 र्थाः सुहृत्सुदृढबुद्धयः ॥ ये चरंत्यभिमानानि स्पष्टार्थमनुषंगिणः २३ संगृह्यंतः परिजनं स्वाम्यर्थपरमाः सदा ॥ ईदृशैः पुरुषैश्चैर्यः संधिं कुरुते नृपः २४ तस्य विस्तीर्य
 तेराज्यं ज्योत्स्नाग्रहपतेरिव ॥ शास्त्रनित्याजितक्रोधावलवंतोरणे सदा २५ जन्मशीलगुणोपेताः संघेयाः पुरुषोत्तमाः ॥ ये च दोषसमायुक्तानराः प्रोक्ता मयाऽनघ
 २६ तेषामप्यधमाराजन्न कृतघ्ना मित्रघातकाः ॥ त्यक्तव्यास्तु दुराचाराः सर्वेषामिति निश्चयः २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरेणाथ संबंधं श्रोतुमिच्छामि तत्त्व
 तः ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नश्चयः प्रोक्तस्तद्धदस्व मे २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ हंतते वर्तयिष्ये ह मिति हासं पुरातनम् ॥ उदीच्यांदिशियदृत्तं म्लेच्छेषु मनुजाधिप २९ ब्रा
 ह्मणो मध्यदेशीयः कश्चिद्ब्रह्मवर्जितः ॥ ग्रामं वृद्धियुतं वीक्ष्य प्राविशद्द्वैक्ष्यकांक्षया ३० तत्र दस्युर्धनयुतः सर्ववर्णविशेषवित् ॥ ब्रह्मप्यः सत्यसंधश्च दाने च निरतोऽभवत्
 ३१ तस्य क्षयमुपागम्य ततो भिक्षामयाचत ॥ प्रतिश्रयंच वासार्थं भिक्षां चैवाथ वार्षिकीम् ३२ प्रादात्तस्मै सविप्राय वस्त्रंच सदर्शनवम् ॥ नारीं चापिवयोपेतां भर्त्रां वि
 रहितां तथा ३३ एतत्संप्राप्य हृष्टात्मा दस्योः सर्वाद्विजस्तथा ॥ तस्मिन् गृहवरे राजंस्तयारे मे स गौतमः ३४

पेनवाते कृतघ्नाः तेषु उपकर्तुं नाशकराः मित्रदृष्टः २७ संबंधं संवध्यते सज्जते हातुमुपादातुं वा श्रुतमर्थयेन तं इति हासम् २८ । २९ ब्रह्मवेदस्तदुक्तं कर्म चतद्विर्जितः ३० । ३१ क्षयं गृहम् ३२
 वयोपेतां युवतीं संधिराथः भर्त्रां विरहितां दासीमित्यर्थः ३३ । ३४

३५ चक्रांगानहंसात् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी

॥ ३२ ॥

कुटुंबार्थं च दास्याश्च साहाय्यं चाप्यथा करोत् ॥ तत्रावसत्सवर्षाश्च सप्तदशैव गौतमः ॥ चक्रांगान्सचनित्यं वै सर्वतो वनगोचरा
न ३६ जघान गौतमो राजन्यथा दस्युगणास्तथा ॥ हिंसापटुर्घृणाहीनः सदा प्राणिवधेरतः ३७ गौतमः सन्निकर्षेण दस्युभिः समतामियात् ॥ तथा तु वसतस्तस्य द
स्युग्रामे सुखं तदा ३८ अगमन्बहवो मासानि घ्नतः पक्षिणो बहून् ॥ ततः कदाचिदपरो द्विजस्तदेशमागतः ३९ जटाचीराजिनसधरः स्वाध्यायपरमः शुचिः ॥ विनी
तोनियताहारो ब्रह्मण्यो वेदपारगः ४० सब्रह्मचारी तद्देश्यः सखा तस्यैव सुप्रियः ॥ तं दस्युग्राममगमद्यत्रासौ गौतमोऽवसत् ४१ सतुविप्रग्रहान्वेषी शूद्रान्परिवर्ज
कः ॥ ग्रामे दस्युसमाकीर्णो व्यचरत्सर्वतो दिशम् ४२ ततः स गौतमग्रहं प्रविशेद्विजोत्तमः ॥ गौतमश्चापि संप्राप्तस्तावन्योन्येन संगतौ ४३ चक्रांगभारस्कंधं तं धनु
ष्पाणिघृतायुधम् ॥ रुधिरेणावसिक्तांगं गृहद्वारमुपागतम् ४४ तं दृष्ट्वा पुरुषादाभमपध्वस्तं क्षयागतम् ॥ अभिज्ञाय द्विजो व्रीडन्निदं वाक्यमथा ब्रवीत् ४५ किमिदं
कुरुषेमोहादिप्रस्वं हि कुलोद्भवः ॥ मध्यदेशपरिज्ञातो दस्युभावंगतः कथम् ४६ पूर्वान्स्मरद्विजज्ञातीन्प्रख्यातान्वेदपारगान् ॥ तेषां वंशेषु भिजातस्त्वमीदृशः कु
लपांसनः ४७ अवबुध्यात्मनात्मानं सत्वं शीलं श्रुतं दमम् ॥ अनुक्रोशं च संस्मृत्य त्यज वासमिमं द्विज ४८ स एव मुक्तः सुहृदातेन तत्र हितैषिणा ॥ प्रत्युवाच ततो राज
न्यविनिश्चित्य तदार्तवत् ४९ निर्धनोऽस्मि द्विजश्रेष्ठनापि वेदविदप्यहम् ॥ वित्तार्थमिह संप्राप्तं विद्धि मां द्विजसत्तम ५० त्वद्दर्शनानुविप्रेन्द्रकृतार्थोऽस्म्यद्यवौ द्विज ॥
आवां हि सहयास्यावः श्वो वसस्वाद्यशर्वरीम् ५१ सतत्रन्यवसद्विप्रो घृणी किंचिदसंस्पृशन् ॥ क्षुधितश्छंद्यमानोऽपि भोजनं नाभ्यनंदत् ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते
शां० आप० कृतघ्नोपाख्याने अष्टषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ तस्यां निशायां व्युष्टायां गते तस्मिन् द्विजोत्तमे ॥ निष्क्रम्य गौत
मो गच्छत्समुद्रं प्रति भारत १ सामुद्रिकान्सवणिजस्ततो पश्यत्स्थितान्पथि ॥ सतेन सहसार्थेन प्रययौ सागरं प्रति २ सतुसार्थो महान् राजन्कस्मिंश्चिद्विस्मिन् ॥
मत्तेन द्विरदेनाथ निहतः प्रायशोऽभवत् ३ सकथं चिद्व्यात्तस्माद्विमुक्तो ब्राह्मणस्तथा ॥ कांदिग्भूतो जीवितार्थं प्रदुद्रावोत्तरां दिशम् ४ सतुसार्थपरिभ्रष्टस्तस्माद्दे
शात्तथाच्युतः ॥ एकाकी व्यचरत्तत्र वने किंपुरुषो यथा ५ संपथानमथासाद्य समुद्राभिसरंतदा ॥ अससाद वनं रम्यं दिव्यं पुष्पितपादपम् ६ सर्वतु कैराव्रणैः पुष्पितैरुप
शोभितम् ॥ नंदनो देशसदृशं यक्षकिन्नरसेवितम् ७ शालैस्तालैस्तमालैश्च कालागुरुवनैस्तथा ॥ चंदनस्य च मुख्यस्य पादपैरुपशोभितम् ॥ गिरिप्रस्थे पुरम्येषु
तेषु तेषु सुगंधिषु ८ समंततो द्विजश्रेष्ठास्तत्राकूजंतवैतदा ॥ मनुष्यवदनाश्चान्येभारुंडा इति विश्रुताः ९

पे अष्टषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्यामिति १ सामुद्रिकान्समुद्रोपविगतान् २ । ३ कांदिशं प्रयाभीत्याकुलः कांदिग्भूतः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० रम्येषु प्रदेशेषु मध्ये एकत्र ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीषि एको

भूर्लिङ्गशकुनाश्चान्ये सामुद्राः पर्वतोद्भवाः ॥ सतान्यतिमनोज्ञानिविहगानां रुतानिवै १० शृण्वन्सुरमणीयानिविप्रोऽगच्छत गौतमः ॥ ततोऽपश्यत्सुरम्येषु
सुवर्णसिकताचिते ११ देशे समे सुखे चित्रे स्वर्गोद्देशे समे नृप ॥ श्रिया जुष्टं महात्सुं न्यग्रोधं च सुमंडलम् १२ शाखाभिरनुरूपाभिर्भूयिष्ठं च त्रसत्रिभम् ॥ तस्य मू
लं च संसिक्तं वरचंदनवारिणा १३ दिव्यपुष्पान्वितं श्रीमत्पितामहसभोपमम् ॥ तं दृष्ट्वा गौतमः प्रीतो मनःकांतमनुत्तमम् १४ मेध्यं सुरग्रहप्रख्यं पुष्पितैः पादपैर्दृ
तम् ॥ तमासाद्य मुदा युक्तस्तस्याधस्तादुपाविशत् १५ तत्रासीनस्य कौंतेय गौतमस्य सुखः शिवः ॥ पुष्पाणिसमुपस्पृश्य प्रववावनिलः शुभः ॥ ह्लादयन् सर्व
गात्राणि गौतमस्य तदानृप १६ सतुविप्रः प्रशांतश्चस्पृष्टः पुण्येन वायुना ॥ सुखमासाद्य सुष्वापभास्करश्चास्तमभ्ययात् १७ ततोऽस्तं भास्करेयाते संध्याकाल
उपस्थिते ॥ आजगाम स्वभवनं ब्रह्मलोकात् ब्रह्मगौतमः १८ नाडीजंघ इति ख्यातो दयितो ब्रह्मणः सखा ॥ बकराजो महाप्राज्ञः कश्यपस्यात्मसंभवः १९ राजधर्म
ति विख्यातो बभूवा प्रतिभो भुवि ॥ देवकन्यासुतः श्रीमान् विद्वान् देवसमप्रभः २० मृष्टाभरणसंपन्नो भूषणैरर्कसन्निभैः ॥ भूषितः सर्वगात्रेषु देवगर्भः श्रिया ज्वलन्
२१ तमागतं खगं दृष्ट्वा गौतमो विस्मितोऽभवत् ॥ क्षुत्पिपासापरिश्रांतो हिंसार्थो चाभ्यवैक्षत २२ ॥ राजधर्मो वाच ॥ स्वागतं भवतो विप्रदिष्ट्या प्राप्तोऽसि मे गृहम्
अस्तं च सवितायातः संध्येयं समुपस्थिता २३ मम त्वं निलयं प्राप्तः प्रियातिथिरनिंदितः ॥ पूजितो यास्यसि प्रातर्विधिदृष्टेन कर्मणा २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्याने एकोनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ गिरंतां मधुरां श्रुत्वा गौतमो विस्मितस्तदा ॥ कौ
तूहलान्वितो राजन राजधर्माणमैक्षत १ ॥ ॥ राजधर्मो वाच ॥ ॥ भो कश्यपस्य पुत्रोऽहं मातादाक्षायणी च मे ॥ आतिथिस्त्वं गुणोपेतः स्वागतं ते द्विजोत्तम २
भीष्म उवाच ॥ तस्मै दत्त्वा सत्कारं विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ शालपुष्पमयीं दिव्यां वृषीं वैसमकल्पयत् ३ भगीरथरथाक्रांतदेशान्गंगानिषेवितान् ॥ ये च रंति महामी
नास्तांश्च तस्यान्वकल्पयत् ४ वह्निचापिसुसंदीप्तं मीनांश्चापिसुपीवरान् ॥ स गौतमायातिथये न्यवेदयत्काश्यपिः ५ भुक्तवंतं च तं विप्रं प्रीतात्मानं महातपाः ॥
कृमापनयनार्थं सपक्षाम्यामभ्यवीजयत् ६ ततो विश्रांतमासीनं गोत्रप्रश्रमपृच्छत् ॥ सोऽब्रवीद्गौतमोऽस्मीति ब्रह्मनान्यदुदाहरत् ७ तस्मै पर्णमयं दिव्यं दिव्यपु
ष्पाधिवासितम् ॥ गंधार्क्यं शयनं प्रादात्स शिश्ये तत्रैव सुखम् ८ अथोपविष्टं शयने गौतमं धर्मराट् तदा ॥ पप्रच्छ काश्यपो वाग्मी किमागमनकारणम् ९ ततोऽब्र
वीद्गौतमस्तं दरिद्रोऽहं महामते ॥ समुद्रगमना कांक्षीद्ब्रह्मार्थमिति भारत १० तं काश्यपोऽब्रवीत्प्रीतो नोत्कंठां कर्तुं महसि ॥ कृतकार्यो द्विजश्रेष्ठ सद्व्योयास्यसे गृहान् ११
चतुर्विधा ह्यर्थसिद्धिर्बृहस्पतिमतं यथा ॥ पारंपर्यं तथा दैवं काम्यं मेऽत्र मिति प्रभो १२ न सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ गिरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१ इयेनचेष्टनाः इयेनवदुत्पततः शीघ्रादित्यर्षः २२। २३। २४। २५। २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतमाव

प्राहुर्भूतोऽस्मितेभिर्त्रसुहृत्त्वंचममत्वयि ॥ सोऽहंतथायतिष्यामिभविष्यसियथाऽर्थवान् १३ ततःप्रभातसमयेसुखंद्वाऽब्रवीदिदम् ॥ गच्छसौम्यपथाऽनेन
 कृतकृत्योभविष्यसि १४ इतस्त्रियोजनंगवाराक्षसाधिपतिर्महान् ॥ विरूपाक्षइतिख्यातःसखाममहाबलः १५ तंगच्छद्विजमुख्यत्वंसमद्वाक्यप्रचोदितः ॥
 कामानभीप्सितांस्तुभ्यंदातानास्त्यत्रसंशयः १६ इत्युक्तःप्रययौराजनगौतमोविगतक्लमः ॥ फलान्यमृतकल्पानिभक्षयन्नसयथेष्टतः १७ चंदनागुरुमुख्यानि
 त्वक्पत्राणांवनानिच ॥ तस्मिन्पथिमहाराजसेवमानोद्भूतययौ १८ ततोमेरुव्रजंनमनगरंशैलतोरणम् ॥ शैलप्राकारवप्रंचशैलयंत्राकुलंतथा १९ विदितश्चा
 भवत्स्यराक्षसेंद्रस्यधीमतः ॥ प्रहितःसुहृदारान्प्रायमाणःप्रियातिथिः २० ततःसराक्षसेंद्रःस्वानप्रेष्यानाहयुधिष्ठिर ॥ गौतमोनगरद्वाराच्छीघ्रमानीयता
 मिति २१ ततःपुरवरात्स्मात्पुरुषाःइयेनचेष्टनाः ॥ गौतमेत्यभिभाषंतःपुरद्वारमुपागमन् २२ तेतमुचुर्महाराजराजप्रेष्यास्तदाद्विजम् ॥ त्वरस्वतूर्णभाग
 च्छराजात्वांद्रष्टुमिच्छति २३ राक्षसाधिपतिर्वीरोविरूपाक्षइतिश्रुतः ॥ सर्वात्वरतिवैद्रष्टुंत्क्षिप्रंसंविधीयताम् २४ ततःसप्राद्रद्विप्रोविस्मयाद्विगतक्लमः ॥
 गौतमःपरमर्द्धितांशयन्नपरमविस्मितः २५ तैरेवसाहितोराज्ञोवेश्मत्तूर्णमुपाद्रवत् ॥ दर्शनंराक्षसेंद्रस्यकांक्षमाणोद्विजस्तदा २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
 तिपर्वणिआपद्धर्मपर्वणि कृतघ्नोपाख्यानेसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततःसविदितोराज्ञःप्रविश्ययुहमुत्तमम् ॥ पूजितोराक्षसे
 द्रेणनिषसादासनोत्तमे १ पृष्टश्चगोत्रचरणंस्वाध्यायंब्रह्मचारिकम् ॥ नतत्रव्याजहारान्यद्वोत्रमात्रादृतेद्विजः २ ब्रह्मवर्चसहीनस्यस्वाध्यायोपरतस्यच ॥
 गोत्रमात्रविदोराजानिवासंसमपृच्छत् ३ ॥ ॥ राक्षसउवाच ॥ ॥ कृतेनिवासःकल्याणकिंगोत्राब्राह्मणचिते ॥ तत्त्वंब्रह्मिनीःकार्याविश्वसस्वयथासुखम् ४
 गौतमउवाच ॥ मध्यदेशप्रसूतोऽहंवासेमेशवरालये ॥ शूद्रापुनर्भूर्यामिसत्यमेतद्ब्रवीमि ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोराजाविमृशेकथंकार्यमिदंभवेत् ॥
 कथंवासुकृतंमेस्यादितिबुद्ध्याऽन्वर्चितयत् ६ अयंवेजन्मनाविप्रःसुहृत्स्यमहात्मनः ॥ संप्रेषितश्चतेनायंकाश्यपेनममांतिकम् ७ तस्यप्रियंकरिष्यामिसहि
 मामाश्रितःसदा ॥ भ्रातामेवांधवश्चासौसखाचहृदयंगमः ८ कार्तिक्यामद्यभोक्तारःसहस्रमेद्विजोत्तमाः ॥ तत्रायमपिभोक्ताचदेयमस्मैचमेधनम् ९ सचाद्य
 दिवसःपुण्योह्यतिथिश्चायमागतः ॥ संकल्पितंचैवधनंकिंविचार्यमतःपरम् १० ततःसहस्रंविप्राणांविदुषांसमलंकृतम् ॥ स्नातानामनुसंप्राप्तंसुमहत्सौमवास
 साम् ११ तानागतान्द्विजश्रेष्ठान्द्विरूपाक्षोविशांपते ॥ यथाहंप्रतिजग्राहविधिदृष्टेनकर्मणा १२ बृस्यस्तेषांतुसंन्यस्ताराक्षसेंद्रस्यशासनात् ॥ भूमौवरकु
 शास्तीर्णाःप्रेष्येर्भरतसत्तम १३

दीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ॥ ततइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३

१४ विलिप्ताश्वं दनेन १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ इष्टतःइष्टदेशं २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ ॥ इतिशांतिपर्वणि

तासुतेपूजिताराज्ञाविषण्णाद्विजसत्तमाः ॥ तिलदर्भोदकेनाथअर्चिताविधिवद्विजाः १४ विश्वेदेवाःसपितरःसाग्रयश्चोपकल्पिताः ॥ विलिप्ताःपुष्पवंतश्चसुप्र
 चाराःसुपूजिताः १५ व्यराजंतमहाराजनक्षत्रपतयोयथा ॥ ततोजांबूनदीःप्रात्रीर्विभ्रांकाविमलाःशुभाः १६ वरान्नपूर्णाविप्रेभ्यःप्रादान्मघुष्टुतुताः ॥ त
 स्यनित्यंसदाऽऽपाहृत्वांमाध्यांचबहवोद्विजाः १७ ईप्सितंभोजनवरंलभंतेसत्कृतंसदा ॥ विशेषतस्तुकार्तिक्याद्विजेभ्यःसंप्रयच्छति १८ शरद्वचपायेरत्नानि
 पौर्णमास्यामितिश्रुतिः ॥ सुवर्णंरजतंचैवमणीनथचमौक्तिकान् १९ वज्रान्महाधनांश्चैवैदूर्याजिनरांकावाच ॥ रत्नराशीन्विनिक्षिप्यदक्षिणार्थेसंभारत २० त
 तःप्राहद्विजश्रेष्ठान्द्विरूपाक्षोमहाबलः ॥ गृहीतरत्नान्येतानियथोत्साहंयथेष्टतः २१ येषुयेषुचभांडेषुमुक्तंवोद्विजसत्तमाः ॥ तान्येवादायगच्छत्त्वंस्ववेश्मानी
 तिभारत २२ इत्युक्तवचनेतस्मिन्नराक्षसेंद्रमहात्मनि ॥ यथेष्टंनिरत्नानिजगदुर्वाह्यर्षभाः २३ ततोमहार्हास्तेसर्वैरत्नैरभ्यर्चिताःशुभैः ॥ ब्राह्मणाष्टवस
 नाःसुप्रीताःस्मृततोऽभवन् २४ ततस्तान्तराक्षसेंद्रश्चद्विजानाहपुनर्वचः ॥ नानादेशगतान्तराजनराक्षसान्प्रतिषिध्यै २५ अद्यैकदिवसंविप्रानवोऽस्तीहभयं
 क्वचित् ॥ राक्षसेभ्यःप्रमोदध्वमिष्टतोयातमाचिरम् २६ ततःप्रदुह्वुःसर्वेविप्रसंघाःसमंततः ॥ गौतमोऽपिसुवर्णस्यभारमादायसत्वरः २७ कृच्छ्रात्समुद्धरन्
 भारंन्यग्रोधंसमुपागमत् ॥ न्यपीदञ्चपरिश्रांतःक्लान्तश्चक्षुधितश्चसः २८ ततस्तमभ्यगाद्राजनराजधर्माखगोत्तमः ॥ स्वागतेनाभिनंदंश्चगौतमंमित्रवत्सलः २९
 तस्यपक्षायविक्षेपैःक्लमंन्यपनयत्त्वगः ॥ पूजांचाप्यकरोद्धीमान्भोजनंचाप्यकल्पयत् ३० सभुक्तवान्सुविश्रांतो गौतमोऽर्चितयत्तदा ॥ हाटकस्याभिरूपस्य
 भारोऽयंसुमहान्मया ३१ गृहीतोलोभमोहाभ्यांदूरंचगमनंमम ॥ नचास्तिपथिभोक्तव्यंप्राणसंधारणंमम ३२ किंक्त्वाधारयेयंवैप्राणानित्यभ्यर्चितयत् ॥ त
 तःसपथिभोक्तव्यंप्रेक्षमाणो न किंचन ३३ कृतघ्नःपुरुषव्याघ्रमनसेदमर्चितयत् ॥ अयंबकपतिःपार्श्वेमांसराशिःस्थितोमहान् ३४ इमंहत्वागृहीत्वाचयास्येऽहं
 समभिहतम् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकृतघ्नोपाख्याने एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
 अथतत्रमहार्चिष्माननलोवातसारथिः ॥ तस् विदूरेरक्षार्थंखगेंद्रेणकृतोऽभवत् १ सचापिपार्श्वेसुष्वापनिःश्वस्तोवकरात्तदा ॥ कृतघ्नस्तुसदुष्टात्मातंजिघां
 सुरथाग्रतः २ ततोऽलातेनदीप्तेननिःश्वस्तंनिजघानतम् ॥ निहत्यचमुदायुक्तःसोऽनुबंधंनदृष्टवान् ३ सतंविपक्षरोमाणंक्त्वाप्रावपचत्तदा ॥ तंगृही
 त्वासुवर्णंचययौदुततरंद्विजः ४ ततोऽन्यस्मिन्नगतेचाहिविरूपाक्षोऽब्रवीत्सुतम् ॥ नप्रेक्षेराजधर्माणमद्यपुत्रखगोत्तमम् ५

आपद्धर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ॥ ॥ अयेति १। २ अनुबंधंमापदोषं ३। ४। ५

१।० तद्गतोहिंस्रधर्मा ८।९।१०।११ कंकालंस्थि १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति शांतिपर्वणि आपद्धर्म
 सपूर्वसंध्यां ब्रह्माणं वंदितुं याति सर्वदा ॥ मां वा दृष्ट्वा कदाचित्सनगच्छति गृहं स्वगः ६ उभे द्विरात्रिं संध्ये वैनाभ्यगात्सममालयम् ॥ तस्मान्न शुद्धयते भावो मम सज्ञा
 यतां सुहृत् ७ स्वाध्यायेन वियुक्तो हि ब्रह्मवर्चसवर्जितः ॥ तद्गतस्तत्र मे शंका हन्यात्संज्ञि जाधमः ८ दुराचारस्तु दुर्बुद्धि रिंगितै लक्षितो मया ॥ निष्कृपो दारुणा
 कारो दुष्टो दस्युरिवाधमः ९ गौतमः सगतस्तत्र ते नो द्विंशं मनो मम ॥ पुत्रशीघ्रमितो गत्वा राजधर्मनिवेशनम् १० ज्ञायतां सविशुद्धात्मा यद्विजीवति माचिरम् ॥ स
 एवमुक्तस्वरितोरक्षोभिः सहितो ययौ ११ न्यग्रोधं तत्र चापश्यत्कंकालं राजधर्मणः ॥ सरुदन्नगमत्पुत्रो राक्षसेन्द्रस्य धीमतः १२ त्वरमाणः परं शक्त्या मौतमग्रह
 णाय वै ॥ ततोऽविदूरे जगृह गौतमं राक्षसास्तदा १३ राजधर्मं शरीरं च पक्षास्थि चरणो ज्जितम् ॥ तमादायाथ रक्षां सिद्धुतं मे रुजं ययुः १४ राजश्वदर्शयामासुः श
 रीरं राजधर्मणः ॥ कृतघ्नं पुरुषं तं च गौतमं पापकारिणम् १५ हरोदराजातं दृष्ट्वा सामात्यः स पुरोहितः ॥ आर्तनादश्च सुमहानभूत्तस्य निवेशने १६ सस्त्रीकुमारं च
 पुरं बभूवा स्वस्थमानसम् ॥ अथाब्रवीन्नृपः पुत्रं पापोऽयं वध्यतामिति १७ अस्य मांसैरिमे सर्वे विहरंतु यथेष्टतः ॥ पापाचारः पापकर्मापापात्मापापसाधनः १८
 हंतव्योऽयं मम मतिर्भवाद्भिरिति राक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसेन्द्रेण राक्षसाधोर विक्रमाः १९ नैच्छंतं भक्षयितुं पापकर्माणमित्युत ॥ दस्यूनां दीयतामेषसाध्वद्यपुरु
 षाधमः २० इत्युचुस्ते महाराज राक्षसेन्द्रं निशाचराः ॥ शिरोभिः प्रणताः सर्वे व्याहरन् राक्षसाधिपम् २१ नदातुमर्हसि खं नो भक्षणायास्य किल्विषम् ॥ एवमस्त्वि
 तितानाहराक्षसेन्द्रो निशाचरान् २२ दस्यूनां दीयतामेष कृतघ्नोऽयैव राक्षसाः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसास्तेन शूलपाट्टिशपाणयः २३ कृत्वा तं खंडशः पापं दस्युभ्यः प्रद
 दुस्तदा ॥ दस्यवश्चापिनैच्छंतं तं पापकारिणम् ॥ क्रव्यादा अपिराजेन्द्र कृतघ्नं नोपभुंजते २४ ब्रह्मघ्ने च सुरापे च चोरे भग्नवते तथा ॥ निष्कृतिर्विहिताराज
 कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः २५ मित्रद्रोही कृतघ्नश्च नृशंसश्च नराधमः ॥ क्रव्यादैः कृमिभिश्चैव न भुज्यंते हि तादृशाः २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्म
 पर्वणिकृतघ्नोपाख्याने द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ श्रीष्म उवाच ॥ ततश्चितां वकपतेः कारयामास राक्षसः ॥ रत्नैर्गंधैश्च बहुभिर्वस्त्रैश्च
 समलंकृतम् १ ततः प्रज्वाल्य नृपातिर्वकराजं प्रतापवान् ॥ प्रेतकार्याणि विधिवद्राक्षसेन्द्रश्चकार ह २ तस्मिन्काले च सुरभिर्देवी दाक्षायणी शुभा ॥ उपरिष्ठात्त
 स्तस्य सावभूवपयास्विनी ३ तस्यावक्त्राभ्युतः फेनः क्षीरमिश्रस्तदाऽनघ ॥ सोपतद्वै ततस्त्वस्यां चितायां राजधर्मणः ४ ततः संजीवितस्तेन बकराजस्तदाऽ
 नघ ॥ उत्पत्य च समीयाय विरूपाक्षं बकाधिपः ५ ततोऽभ्ययाद्देवराजो विरूपाक्षपुरंतदा ॥ ग्राहचेदं विरूपाक्षं दिष्ट्या संजीवितस्त्वया ६

पर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६

७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ कथातात्पर्यमाह परित्याज्य इति २४।२५।२६ ॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यप्रमाणम्

श्रावयामास चेंद्रस्तं विरूपाक्षं पुरातनम् ॥ यथाशापः पुरादत्तो ब्रह्मणाराजधर्मणः ७ यदावकपती राजन ब्रह्माणं नोपसर्पति ॥ ततो रोषादिदं ग्राहखण्डे द्रायपिता
 महः ८ यस्मान्मूढो ममसंभानागतोऽसौ बकाधमः ॥ तस्माद्ब्रह्मसंदुष्टात्मानचिरात्समवाप्स्यति ९ तदयंतस्य वचनात्त्रिहतो गौतमेन वै ॥ तेनैवाभूत्सिक्तश्च पुनः
 संजीवितो वकः १० राजधर्मावकः प्राह प्रणिपत्य पुरंदरम् ॥ यदि तेऽनुग्रहकृतामयि बुद्धिः सुरेश्वर ११ सखायं मे सुदयितं गौतमं जीवयेत्युत ॥ तस्य वाक्यं समा
 दाय वासवः पुरुषधर्म १२ सिक्त्वाऽमृतेन तं विप्रं गौतमं जीवयत्तदा ॥ समांडोपस्करं राजंस्तमासाद्य बकाधिपः १३ संपरिष्वज्य सुहृदं प्रीत्या परमया युतः ॥ अथ
 तं पापकर्माणं राजधर्मावकाधिपः १४ विसर्जयित्वा सवनं प्रविवेश स्वमालयम् ॥ यथोचितं च सबकोययौ ब्रह्मसदस्तथा १५ ब्रह्माचैनं महात्मानमातिथ्येनाभ्यपू
 जयत् ॥ गौतमश्चापि संप्राप्य पुनस्तं शवरालयम् ॥ शूद्रायां जनयामास पुत्रान् दुष्कृतकारिणः १६ शापश्च सुमहांस्तस्य दत्तः सुरगणैस्तदा ॥ कुशौ पुनर्भवाः पा
 पोऽयं जनयित्वा चिरात्सुतान् १७ निरयं प्राप्स्यति महत्कृतघ्नोऽयमिति प्रभो ॥ एतत्प्राह पुरा सर्वे नारदो मम भारत १८ संस्मृत्य चापि सुमहदारव्या नं भरतर्षभ ॥
 मयाऽपि भवते सर्वे यथावदनुवर्णितम् १९ कुतः कृतघ्नस्य यशः कुतः स्थानं कुतः सुखम् ॥ अश्रद्धेयः कृतघ्नो हि कृतघ्नेनास्ति निष्कृतिः २० मित्रद्रोहो न कर्तव्यः पुरु
 षेण विशेषतः ॥ मित्रधुङ्ग्नरकंधोरमनंतं प्रतिपद्यते २१ कृतघ्नेन सदा भाव्यं मित्रकामेन चैव ह ॥ मित्राच्च लभते सर्वं मित्रात्पूजां लभेत च २२ मित्राद्गोर्गांश्च भुं
 जीतमित्रेणापत्सु मुच्यते ॥ सत्कारैरुत्तमैर्मित्रं पूजयेत् विचक्षणः २३ परित्याज्यो बुधैः पापः कृतघ्नो निरपत्रपः ॥ मित्रद्रोही कुलांगारः पापकर्मानराधमः २४
 एष धर्ममृतांश्चिष्टोक्तः पापो मया तव ॥ मित्रद्रोही कृतघ्नो वै किं भूयः श्रोतुमिच्छसि २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तदा वाक्यं भीष्मेणोक्तं महात्म
 ना ॥ युधिष्ठिरः प्रीतमनावभूव जनमेजय २६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि आपद्धर्मपर्वणिकृतघ्नोपाख्याने त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥
 समातंचापद्धर्मपर्व ॥ अथमोक्षधर्मपर्व ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ ॥ तरणिमुकुरनेत्रीतेजनाभांशरीरप्रतिकृतिमनुमायीभूमिचंद्रांतराभः ॥ स्थिरदृगणुमसंगंयन्नयत्यन्यथात्वंतदभयममृतं सत्प्रत्यगीद्विगवेन्द्रम् ॥ १ ॥
 कणमक्षमक्षचरणंजैमिनिकपिलौपतंजलिचनुमः ॥ श्रीमद्यासवचोनुधिनयसीकरवर्षिणोमुदिरान् ॥ २ ॥ सर्वविद्येशतामाविश्विकीर्णपूर्वपुरुषौ ॥ श्रीनारायणधीरेशरूपीहरिहरोनुमः ॥ ३ ॥
 बहूनसमाहृत्यविभिन्नदेश्यान्कोशान्विनिश्चित्यचपाठमध्यम् ॥ प्राचांगुरुणामनुसृत्यवाचं व्याकुर्महेभारतमोक्षधर्मान् ॥ ४ ॥ उतानेष्विहकोशविग्रहबलंपद्येषुनेवाश्रितंगंभीरेषुनसेतवोनविहिताः
 कूटाननस्फोटिताः ॥ नच्छिन्नानतमश्वराननततिर्मकाननाह्लादितानोदीनाश्वविभीषणानविहिताःश्रीलक्ष्मणार्थश्रितैः ॥ ५ ॥ ननुमोक्षोनामशरीरनाशादन्योनास्ति 'अशरीरंवावसंतंनप्रियाप्रिये
 स्पृशतः' इति श्रुतेः सचस्वयमेवोपनमतीतिर्कितदर्थशास्त्रेणेति चेन्न 'कर्तव्यमेवकर्महजानताऽमित्रकर्शन ॥ अकर्माणोहिजीवंतिस्थावरानेतेरेजनाः ॥ यावद्रोस्तनपानाच्चयावच्छायोपसेवनात् ॥
 प्राणिनःकर्मणावृत्तिमाप्तुवंतिनरर्षभ' इत्यारण्यकंप्राक्कर्मसद्भावसाधनात् स्थूलदेहनाशेऽपिकर्माश्रयलिंगदेहनाशयोगात् । तत्रश्लोकार्थः नजीवंतीतिसंबंधः इतरजनाइतिदृष्टांतः तथाचायंप्रयोगः
 स्थावरजीविकाप्राक्कर्मपूर्विकाजीविकात्वात्पाकादिक्रियापूर्वकाऽस्मदादिजीविकावदिति । यावदितिकात्स्न्ये ल्यब्लोपेपंचम्यौ गोस्तनपानमारभ्यच्छायोपसेवनंप्रतिमाद्वारकंभोमंचारभ्य
 सर्वावृत्तिजीविकां कर्मणैवाप्तुवंतीतियोजना सद्योजातस्यहिगोवत्सस्यस्तनपानेप्रवृत्तिःप्राग्भवीयेष्टसाधनताज्ञानजन्यसंस्कारपूर्विकाऽस्मदादिपाकादिप्रवृत्तिवद्दृश्यते । एवंमरणात्प्राप्तोऽपिप्राची
 नमरणजडुःखानुभवसंस्कारात्प्राणिमात्रस्यसिद्धोऽतोऽस्तिप्राचीनकर्म । किंच कौलिकशास्त्रप्रसिद्धचायथाचैत्रःस्वदेहेकंकेनतुन्नेसातिव्यथतेएवं/ऽप्युक्तयायांस्वदेहप्रतिमायामपिकंकेनतुन्नायां
 व्यथते तत्रव्यथाहेतुर्नातरंधातुत्रैपम्यंदृश्यतेबाह्यंवाकंटकवेधादिदृष्टंद्वारमस्तिर्किंतुकेवलमदृष्टमेव । एवंप्राक्कर्मसद्भावसिद्धेस्तत्पूर्वजन्मकल्पनयाऽनादिःसंसारः । एवमनादित्वादानेत्यंचा

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्माःपितामहेनोक्ताराजधर्मा
 श्रिताःशुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणांश्रेष्ठं वक्तुमर्हसिपार्थिव १ ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वत्रविहितो धर्मःसत्यप्रेत्यतपःफलम् ॥ बहुद्वारस्यधर्मस्यनेहास्तिविफलाक्रिया २

स्यसिद्धम् । तर्ह्यनादिभावस्यध्वंसायोगात्पुनरनर्थकंशास्त्रमितिचेत्सत्यम् । नवयमात्मनिकर्तृत्वभोक्तृत्वादेःसंसारस्यसंबंधं सत्यंवदामः । यक्षस्यपरशरीरइवचितोलिंगशरीरेआभिमानीकतादा
 त्म्यादपितद्वर्भमाक्तोपपत्तेः । अभिमंतृत्वमपिनवास्तवं अनुपदोक्तच्छायोपसेवनन्यायेनपरकल्पितसंबंधेनापिव्यवहारनिर्वाहेसतितत्सत्यत्वकल्पनानानौचित्यात् । संसारस्यसुप्तिमूच्छांदावदर्शने
 नकादाचित्कप्रतीतिविषयतयारजूरगवत्कल्पितत्वेनात्मनितत्संबंधस्यसत्यत्वायोगाच्च । यथाचोकास्थस्तीरतरौचांचल्यप्रारोपयति । यथावाप्रत्यग्भूतमपिमुखंमुकुरःपरागिवदर्शयति । यथावा
 लूक्ष्ममपिपुस्तकाक्षरमुपनेत्रमहिप्रास्यूलमिवमाति । तद्वत्कूटस्थेदृष्टमात्रेसूक्ष्मेप्रतीचिद्वितीर्थेदुतुल्येश्वरसृष्टदेहप्रतिमाद्वाराचंचलत्वदृश्यत्वस्थूलत्वाद्यारोपोयुज्यतएवेतिनास्माकंकिंचिदवद्यं ।
 यस्यत्वनादिःसत्यश्चसंसारस्तस्यैवपूर्ववाद्युक्तोदोषोऽपरिहार्यः । तस्मात्संसारकल्पिकायाअविद्यायाआत्मविद्ययानिवृत्तौसमूलस्यसंसारस्योच्छेदोऽदृश्यंभावीतिविद्योत्पत्तयेशास्त्रमारंभणीय
 मितिसिद्धम् । तत्रनानाविधानुदुरनुष्ठेयानुष्ठुद्रफलान् राजधर्मानापद्धर्माश्चश्रुत्वाऽत्यंतमुद्विग्नःसर्वापन्निवारणमात्यंतिकश्रेयोहेतुंधर्मजिज्ञासमानोराजायुधिष्ठिर उवाच । धर्माःपितामहेनोक्तारा
 जधर्माश्रिताःशुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणांश्रेष्ठं वक्तुमर्हसिपार्थिव इति । पितामहेनेतिश्रेष्ठंवात्सल्यंचलुचितं राजधर्माश्रिताराजधर्मागत्वेनोपस्थिताधर्मा आपद्धर्माउक्ताः श्रेष्ठःप्रशस्यतमोमोक्षधर्मस्तं
 आश्रमिणामित्युक्तेहस्थादीनांसर्वेषामप्यत्राधिकारोदर्शितः तथाचयाज्ञवल्क्यः 'सह्याश्रमैर्विजिज्ञास्यःसमस्तैरेवमेवतु' इति १ कर्मज्ञानफलेविभजतिज्ञानेश्रेष्ठयं वक्तुं सर्वंचेति सर्वत्राश्रमे
 पुधर्माविहितोवेदेनअग्निहोत्रंजुहुयात्स्वर्गकामइत्यादिना अदृष्टफलःसदृश्यः सत्यप्रेत्यतपःफलम् सतिसद्वस्तुनिविषये तपआलोचनंश्रवणमननानिदिध्यासनात्मकंतस्यफलंसाक्षात्कारःसोऽ
 प्रत्यमरणात्प्रागेवभवति ज्ञानंदृष्टफलमित्यर्थः । ननुतर्हितपएवक्रियतांकिंधर्मैतेत्याशंक्याह बह्विति अयमर्थः विविदिपंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेरश्वेनजिगमिषतीतिवत्करणस्यघात्वर्थेनान्वयाद्वि-

म.भा.टी.
॥ ३६.॥

यार्थत्वंकर्मणाम् । यद्वा सन्प्रत्ययस्यप्राधान्यात्तज्ज्ञानेच्छैवकर्मसाध्या यथोक्तम् । 'प्रत्यग्विविदिषां बुद्धेः कर्माण्युपायशुद्धितः ॥ कृतार्थान्यस्तमायांतिप्रावृद्धते घनाइव' इति । तथा 'यो विदेदं मेऽने
नांगं संस्क्रियते' इति स्मृतेः चित्तशुद्धिश्च यथैव कर्माणीति त्रेधा विभागः । तत्राद्यपक्षे विक्षिप्तगुणादिलाभो निष्प्रत्यूहं श्रवणादिसिद्धिश्च कर्मभिरेव जन्या । द्वितीये इच्छोत्पत्तिरेव कर्मफलमितरतु यत्रांतरसा
ध्यं । तृतीये चित्तशुद्धिरेव कर्मफलं ज्ञानेच्छादिकं मर्षयन्नांतरसाध्यमिति विवेकः । एवं ज्ञानाद्यर्थमपि कृतात्कर्मणस्तद्यथाऽऽग्नेफलार्थनिमित्तेच्छायांगघट्यनूत्पद्येते एवं चर्मचर्ममाणमर्था अनूत्पद्येते
इत्यापस्तंबोक्तामनिदर्शनादानुषंगिकं स्वर्गाद्यपि भवति तत्रास्वर्गार्थमपि कृतं तद्विशुद्धदेवतादिदेहोत्पादनद्वारा मोक्षाय भवति यथाऽऽहुः 'विद्वुराहादिदेहेन न ह्यैत्रं भुज्यते पदम्' इति । 'भोगं भंगुर
मीक्षंते बुद्धिशुद्धयनुरोधतः' इति च । तथा दृष्टफलः पुत्रकामेष्ट्यादिरपि धर्मः सद्यः फलप्रदर्शनेन वैदिकधर्मैश्चोत्पादनद्वारा श्रेयो हेतुरिति न धर्मक्रियाविफला सर्वथाऽपि कृतो धर्मो मोक्षदप्येत्यर्थः ।
स्वर्ग्यः सत्यफलोदय इति पाठे स्वर्गार्थं तैस्त्वां क्यैर्निहितोऽपि धर्मः सत्यमबाधितं फलं मोक्षारुखंतदुदयाय भवति । विविदिषंति यज्ञेनेत्यादि श्रुत्या संगृह्यन्त्यायेन दग्नेद्रियकामस्य जुहुयादिति

यस्मिन् यस्मिन् स्तुविषये यो यो याति विनिश्चयम् ॥ सतमेवाभिजानाति नान्यं भरतसत्तम ३ यथा यथा च पर्येतिलोके तत्र मसारवत् ॥ तथा तथा विरागोऽत्र जायते
नात्र संशयः ४ एवं व्यवसिते लोके बहुदोषेषु धिष्ठिर ॥ आत्ममोक्षनिमित्तं वैयतेतमतिमात्रः ५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नष्टे घने वादारे वा पुत्रे पितरि वा मृते ॥
यथा बुद्ध्यानुदेच्छो कं तन्मे ब्रूहि पितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ नष्टे घने वादारे वा पुत्रे पितरि वा मृते ॥ अहो दुःखमिति ध्यायन् शोकस्यापचितिं चरेत् ७ अत्राप्युदाह
रंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ यथा सेनजितं विप्रः कश्चिदेत्याब्रवीत्सुहृत् ८ पुत्रशोकाभिस्तं तराजानं शोकविह्वलम् ॥ विषण्णमनसं दृष्ट्वा विप्रो वचनमब्रवीत् ९
किं नु मुह्यसि मूढस्त्वं शोच्यः किं नु शोचसि ॥ यदा त्वामपिशोचंतः शोच्यायास्यंति तां गतिम् १० त्वंचैवाहं च ये चान्ये त्वामुपासंति पार्थिव ॥ सर्वतत्र गमिष्या
मोयत एवामतावयम् ११ ॥ सेनजिदुवाच ॥ का बुद्धिः किं तपो विप्रकः समाधिस्तपो धन ॥ किं ज्ञानं किं श्रुतं चैव यत्प्राप्य न विपदि सि १२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
पश्य भूतानि दुःखेन व्यतिषिक्तानि सर्वशः ॥ उत्तमाधममध्यानि ते पुतेष्विह कर्मसु १३

वाक्यांतरेण नित्यस्यापि द्रव्यं त्रियार्थत्वमिदं स्वर्गाद्यर्थानामपि यज्ञादीनां विद्यार्थत्वमिदं । केवलकाम्यस्यापि धर्मस्य परंपरया परमपुरुषार्थत्वमाह बाह्विति । पाठांतरं तु नादरणीयम् १ यस्मिन्निति
विद्यातदिच्छा चित्तसंस्कारस्वर्गपुत्रादिकामेषु यस्मिन् विषये द्वारभूते कामे अभिजानाति श्रेयस्त्वेन ३ पर्येतिलोकोचयाति तेनैव द्वारेण चित्तशुद्धी सत्यां असारं तृणादितद्वत्तुच्छं ४ व्यवसिते नि
श्चिते लोके स्थावरादिसत्यलोकपर्यते । बहुदोषेषु स्वर्ग्यतारतम्यक्षयिष्णुत्वादिदोषबहुले । दोषदर्शननिश्चयेन वैराग्ये सतीत्यर्थः । व्यवस्थिते इति पाठे विविधरूपेणावस्थिते सति ५ तन्मेतां मे ६
ध्यायन्नतोऽन्यदार्थमिति श्रुतेरात्मनोऽन्यत्सर्वदुःखस्वरूपमिति श्रुत्यनुमानादिना आलोचयन्नपचितिं चरेत् । 'तरति शोकमात्मवित्' इति श्रुतेरात्मज्ञानार्थं शोकप्रतीकारहेतुं शमादिकमनुतिष्ठेदित्य
र्थः ७ । ८ सतं शोकेत्यत्र पुत्रशोकेत्येव पाठः संतापोऽतर्बहिर्दाहः विह्वलत्वं वा ह्यैन्द्रियचलनशून्यत्वं विषण्णं मूढं मनो यस्य ९ किं न्विति मूढाः सर्वेऽपिशोच्याः शोकाक्रान्ताश्चेत्यतो निःशोकं पदमन्वेष्ट
व्यमित्यर्थः १० तदेवाह स्वमिति त्वंचाहं चेति भोक्तृवर्ग उक्तः । ये चेति देहैर्द्रियवियदादिभोग्यवर्मः । तद्व्ययत आगतं यत्र लवणोदकवल्लीयते तद्वैतमशोकं पदं तद्वैतं तु शोकमित्यर्थः तथा च श्रुती
भवतः । तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति द्वितीयाद्वैभयं भवतीति च ११ तत्र बुद्धिरुपपातिः । तपस्तदालोचनं । समाधि बुद्धेरेकत्र पर्यवसानं । ज्ञानं साक्षात्कारः । श्रुतमेतेष्वर्थेषु प्रमाणम्
१२ तत्र बुद्धिमाह साधुद्वयेन पश्येति व्यतिषिक्तानि व्याघ्रान्युत्तमाधममध्यानि देवतिर्यग्मनुष्यादीनि कर्मसु निमित्तमूतेषु १३

॥ ३६ ॥

एवं कर्मजं दुःखं देवादीनामप्यस्तीति दृश्यमानमूतदृष्टाते नोपपाद्यतत्रिदृत्तावप्युपपत्तिमाह आत्मेति योऽयमहमिति प्रतीतिगोचर आत्मा सोऽपि नममचिन्मात्रस्य स्वरूपं चिद्रास्यत्वात्तस्य भास्यमास
कथोश्च घटालोकयोः प्रसिद्धो भेदः । एवमहमर्थां चिदात्मानं विविच्य तत्रैव पृथिव्याद्यध्यस्तमिति सर्वस्य तदनन्पत्वमाह सर्वावापृथिवीमनस्वरूपमिति एतदेवाभ्यासेन द्रव्ययति यथाममोति अयं
भावः यथा दर्पणप्रतिबिंबितं मुखं न स्वरूपतः स्वमुखं दृश्यत्वात् नाप्यन्यत्तद्व्यतिरेकेणाभावात् । एवं मायाकल्पिते ध्विद्रियमनोऽविद्यादर्पणेषु स्थूलसूक्ष्मसूक्ष्मतरेषु प्रतिफलितश्चिदात्मा विराट्सूत्रां
तर्यामिभावेन दृश्येन प्रत्यगात्माना पिततोऽन्यइति । एवमुपपन्नमात्मैकत्वं चित्तध्यानेन साक्षात्कृत्यनमेव्यथेति तत्फलमुक्तं तद्व्याचष्टे एतामित्यर्थेन हर्षोऽपि नृयैवेति भावः १४ बुद्धिमुक्त्वा तप आह
यथेत्यादिना १५ तपःफलमाह एवमिति १६ अदर्शनादिति नास्ति दर्शनं दृश्यत्वेन द्रष्टृत्वेन वा प्रकाशो यस्य तददर्शनं शुद्धचिन्मात्रं तस्मात् आपतितस्तव पुत्र इति शेषः त्वात्वां चिन्मात्रमसौ पुत्रो न वेद
स्वप्नोपलब्धपुरुषवत्स्वत्कल्पनामात्रत्वात्तस्य । तथात्वमपि तं चिन्मात्रं न वेत्थ चित्तश्चिद्रोचरत्वायोगात् । किं नु शोचसीत्यस्याऽयं भावः शोच्यः पुत्रः किं स्वदात्मा उता चिद्रूपो देहो वा ।
नाद्यः चित्त एकत्वादिना शित्वाच्चकः केन शोच्यः । नांत्यः लोष्टादेरपिशोच्यतापनेरिति १७ कुतस्तर्ह्यं शोक उल्लसतीत्याशंक्याह तृष्णातीत्रिभिः । तृष्णातिर्विषयेषु प्रः प्यमाणेष्व

आत्माऽपि चायं नमसर्वावापृथिवीमम ॥ यथाममतथाऽन्येषामिति चित्तनमेव्यथा ॥ एतां बुद्धिमहं प्राप्य न प्रहृष्येन च व्यथे १४ यथा काष्ठं च काष्ठं च समेयातां
महोदधौ ॥ समेत्यच व्यपेयातां तद्द्रुतसमागमः १५ एवं पुत्राश्च पौत्राश्च ज्ञातयोर्वांधवास्तथा ॥ तेषां स्नेहो न कर्तव्यो विप्रयोगो ध्रुवो हितैः १६ अदर्शनादाप
तितः पुनश्चादर्शनगतः ॥ नत्वाऽसौ वेदनं त्वंतं कः सन्न किं नु शोचसि १७ तृष्णातिप्रभवंदुःखं दुःखार्तिप्रभवं सुखम् ॥ सुखात्संजायते दुःखं दुःखमेव पुनः पुनः १८
सुखस्यानंतरं दुःखं दुःखस्यानंतरं सुखम् ॥ सुखदुःखमनुष्याणां चक्रवत्परिवर्ततः १९ सुखात्त्वं दुःखमापन्नः पुनरापत्स्यसे सुखम् ॥ न नित्यं लभते दुःखं न नित्यं ल
भते सुखम् २० शरीरमेवायतनं सुखस्य दुःखस्य चाप्यायतनं शरीरम् ॥ यद्यच्छरीरेण करोति कर्म तेनैव देहीसमुपाश्रुते तत् २१ जीवितं च शरीरेण तेनैव सह जाय
ते ॥ उभे सह विवर्तते उभे सह विनश्यतः २२ स्नेहपाशैर्बहुविधैराविष्टविषयाजनाः ॥ अकृतार्थाश्च सीदंते जलैः सैकतसेतवः २३

पिमोहादगुप्तिरूपापीडा । दुःखार्तिर्दुःखनाशस्तज्जं सुखम् । तेन दुःखार्तिवपुष्पमिति वदन्परास्तः १८ । १९ । २० शरीरं स्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विविधम् । तदेव सुखादेरायतनमाश्रयो
नत्वात्मा । तदभावे सुप्तिमाधयोरात्मानि दुःखाद्यनुपलंभात् । जाग्रत्स्वप्नयोस्तत्र तदुपलंभस्तु देहोपाधिकः जलचांचल्यमिव जलचंद्रे । दुःखादेरात्मधर्मस्त्वेव ह्यौष्ण्यवदाश्रयनाशमंतरे
णात्यंतिकदुःखोच्छेदायोगात् । घटेयावद्रूपनाशादर्शनादिति भावः यद्यदित्यत्राद्योयच्छब्दो हेत्वर्थः । यस्माच्छरीरमेव दुःखाद्याश्रयस्तस्माद्देही देहाभिमानियेन यत्कर्म करोति तेनै
व तत्फलमश्नुते । तेन यः कर्ता स एव चिदात्मा सो भोक्तानुपपत्तिः कर्त्राचिदात्मा भोक्तेति वदतः सांख्यस्यावकाशोऽस्ति २१ जीवितं जीवनहेतुर्लिंगशरीरं शरीरेण स्थूलेन । पाठांतरे
जात्यास्वभावेनैव सह जायते तेनैवेति स्थूलस्य लिंगादनन्यत्वमुक्तम् लिंगमेव हि चिरभावि तं स्थूलं भवतीत्यर्थः तथा चोक्तं वासिष्ठे । 'आतिवाहिक एवायं त्वा दृशौ चित्तदेहकः ॥ आधिभोति
कया बुद्ध्या गृहीतश्चिरभावात्' इति । विवर्तते संसारकाले विविधेन रूपेण वर्तते विनश्यतश्च मोक्षे स्थूलदेहवत्कर्त्रादिधर्मकं लिंगमपि नश्यतीत्यर्थः २२ आविष्टाश्चित्तमग्नाविषयायेषां ते
सेतव इवेति लुप्तोपमा सीदंते सीदंति चित्तस्यैर्विषयैरिति शेषः २३

स्नेहेनमितेनतिलपीडितैः केशैर्विद्यादिभिरनित्याऽऽचिदुःखानात्मसुखेहादिपुनित्यत्वशुचित्वसुखत्वात्मस्वारोपप्रमृतिभिरज्ञानमूलैः । ततश्चाज्ञाननाशात्केशोच्छेदेप्रवृत्त्याद्यभावेनदे
 हदुःखाद्यभावात्प्रत्युद्गोमोक्षःसिद्धः । तथाचाक्षपादचरणाः । दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायेतदनंतरापायादपवर्गइति २४ अशुभं चौर्यादि कलत्रापेक्षयाभार्यादिपोषणार्थं
 घनसुखभागिनःसर्वे पापफलभागीत्वेकएवायमित्यर्थः २५ । २६ पुत्रेति यथाजीवनाशेभरणेदुःखंप्राप्यतेतथापुत्रस्यज्ञात्यादेश्वनाशेपीतितेषुममतानकार्येत्यर्थः मवाभववैश्वर्यानिश्वर्ये २७
 सुहृःप्रत्युपकारमनपेक्षयोपकारकर्ता । मित्रंप्रत्युपकारमपेक्षयोपकारकर्तुं । तयोःप्रज्ञायाश्चभावेऽभावेवाशत्रुयोगेऽपिवादेवादेवसुखंलभते । निर्देवाःसत्यपिसुखसाधनेदुःखिनएव तृष्णाधिक्यात् सदै
 वास्तुतदभावात्सुखिनएवतृष्णात्यागादित्यर्थः २८ सुखायसुखंदातुंनानालंपर्याप्ताः अर्थानालाभेइतिशेषः २९ जाड्यंमूढता असमृद्धयेधनादिनाशाय लोकोभोग्यप्रपंचस्तस्यपर्यायोनिर्माणंतत्रवि
 पयेदृतांतंसिद्धांतं प्राज्ञस्तत्त्ववित् । 'पर्यायस्तुप्रकारेस्यान्निर्माणेऽसरेकमे'इतिविश्वः । तत्त्ववितुमरीचिकोदकवळोकंपश्यन्नसुखेदुःखेवाहर्षविपादीलभतेइत्यर्थः ३० मूढंनिर्बुद्धिं जडमलसं कविं
 दीर्घदर्शिनं भागिनंसदैवमजतेस्वयमेवोपनमते नतुतदर्थयत्नोऽपेक्षयइत्यर्थः ३१ धेनुरिति पयःपातुरेवधेनुरितरेपांतुतत्रममताव्यर्था तस्मादावश्यकादधिकेस्पृहानकार्येत्यर्थः यथोक्तम् । ' गो

शां.मो.१५
 अ०
 ॥१७४॥

स्नेहेनतिलवत्सर्वसर्गचक्रोनिपीडयते ॥ तिलपीडैरिवाक्रम्यकेशैरज्ञानसंभवेः २४ संचिनोत्यशुभं कर्म कलत्रापेक्ष्यानरः ॥ एकः केशानवाप्नोति परत्रेहचमानवः २५
 पुत्रदारकुटुंबेषुप्रसक्ताः सर्वमानवाः ॥ शोकपंकार्णवमग्राजीर्णाविनगजाइव २६ पुत्रनाशेवित्तनाशेज्ञातिसंबंधिनामपि ॥ प्राप्यतेसुमहदुःखंदावाग्निप्रतिमंविभो ॥
 दैवायत्तमिदं सर्वसुखदुःखेभवाभवौ २७ असुहृत्सुहृच्चापिसशत्रुर्मित्रवानपि ॥ सप्रज्ञः प्रज्ञयाहीनोद्वेनेलभतेसुखम् २८ नालंसुखायसुहृदोनालंदुःखायशत्रवः ॥
 नचप्रज्ञानमर्थानानसुखानामलंघनम् २९ नबुद्धिर्धनलाभायनजाड्यमसमृद्धये ॥ लोकपर्यायवृत्तांतंप्राज्ञोजानातिनेतरः ३० बुद्धिमंतंचशूरंचमूढंभीरुंज
 डंकाविम् ॥ दुर्बलंवलवंतंचभागिनंभजतेसुखम् ३१ धेनुर्वत्सस्यगोपस्यस्वामिनस्तस्करस्यच ॥ पयःपिवतियस्तस्याधेनुस्तस्येतिनिश्वयः ३२ येचमूढ
 तमालोकेयेचबुद्धेःपरंगताः ॥ तेनराःसुखमेधंतेक्लिश्यत्यंतरितोजनः ३३ अंत्यपुरेभिरेधीरानतेमध्येपुरेभिरे ॥ अंत्यप्राप्तिसुखामाहुर्दुःखमंतरमंत्ययोः ३४
 येचबुद्धिसुखंप्राप्ताद्वंद्वातीताविमत्सराः ॥ तान्नैवार्थानचानर्थान्यथयंतिकदाचन ३५ अथयेबुद्धिमप्राप्त्याव्यतिक्रांताश्चमूढतां ॥ तेऽतिवेलंप्रहृष्यंतिसंताप
 मुपयांतिच ३६ नित्यंप्रमुदितामूढादिविदेवगणाइव ॥ अवलेपेनमहतापरिभूत्याविचेतसः ३७

शतादपिगोक्षीरंप्रस्थंधान्यशतादपि ॥ प्रसादादपिखट्वार्धशेषाःपरविभूतयः'इति ३२मूढतमाःसुषुप्तिस्थाःबुद्धेःपरंगतानिर्विकल्पसमाधिस्थाः एधंतेद्विब्रह्मभावाख्यांप्राप्नुवति । 'सतासौम्यतदासं
 पन्नोभवति ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति'इतिसुषुप्तिसमाधोर्ब्रह्मभावश्रुतेः । अत्रसुषुप्त्युपन्यासोदृष्टांतार्थः । अतएवमाध्यंदिनाःयद्वेत्तन्नपश्यतिइत्यादिनासुषुप्तिसमाधोर्द्वैतादर्शनंतुल्यवदामनंति । सूत्रम
 पिस्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमाविच्छतंहीतिस्वाप्येसुषुप्तौसंपत्तौकैवल्येऽत्रद्वैतादर्शनंस्पष्टीकृतमिति सूत्रार्थः । अंतरमेदःसंजातोऽस्यजाग्रत्स्वप्नसविकल्पसमाधिस्यस्यसोऽन्तरितोभेददर्शांकि
 इयति । 'अथयत्रान्यत्पश्यतितदल्पंनल्पसुखमस्तीत्यतोऽन्यदार्तम्'इत्यादिश्रुतिभ्यः ३३ अंत्येष्वितिबभुवचनंसुप्तिसमाधिष्वपत्यभिप्रायं अंत्ययोरितिद्विवचनंतुतज्जात्यभिप्रायं अंतरमध्यम
 ३४ विवेकिनस्त्वंतरस्थाअपिनक्लिश्यंतीत्याह येचेति बुद्धिसुखंबुद्धेःपरंसुखंस्वरूपसुखंप्राप्ताः अतएवद्वंद्वातीताःसुखदुःखाद्यतीताः मत्सरःपरोत्कर्षासहिष्णुत्वंतद्वजिताः अर्थाःरुयादयः अनर्थास्त
 द्वियोगाः ३५ अल्पज्ञंप्रतिप्राह अथयेइति अतिवेलमत्यंतम् ३६ अस्यज्ञंप्रतिप्राह नित्यमिति अवलेपेनगर्वेण मूढाःसदसद्विवेकहीनाः विचेतसःकामादिभिर्ग्रस्तचित्ताः परिभूत्यापरपराभवेन३७

॥ ३७॥

तर्हिमौढ्यमेवसुखदमित्याशंक्याह सुखमिति दुःखमंतेयस्य उदकंदुःखंमौढ्यसुखंनश्रेयइत्यर्थः । आलक्ष्यदुःखंवापिसुखोदयमितिपाठे सुखेवसक्तोदुःखादनुद्विप्रौदाक्ष्यंज्ञानसाधनानुष्ठानेउ
 त्साहंश्रेयदित्यर्थः । आलस्यंदुःखंदाक्ष्यंसुखोदयमितिपाठेत्वालस्यंज्ञानसाधनेष्वप्रवृत्तः दुःखंदुःखकरं भूतिरणिमाद्यैश्वर्यं श्रिया 'ऋचःसामानियजूःपिसाहिश्रीरमृतासताम्' इतिश्रुत्युक्तया
 विद्याया २८ सुखदुःखसाधनेप्रियाप्रिये हृदयेनहर्षशोकमयेनाऽनराजितोऽवशीकृतः ३९ शोकेति शोकमूलानीष्टवियोगादीनिभयमूलान्यनिष्टसंयोगादीनि आविशंतिस्वकार्योत्पादनेनव्याप्तंति
 ४० नपंडितमित्येतद्विद्विषोति बुद्धीति बुद्धिर्ग्रथधारणसामर्थ्यतद्वंतं । कृतास्वतःसिद्धाप्राज्ञाऊहापोहकौशलंस्यतं । शुश्रूषंशास्त्राभ्यासपरं । अनसूयकंशास्त्रीयेयेदोपदृष्टिरसूयातद्रहितं दांतं
 जितवाह्येद्रियं । जितेन्द्रियंजितचित्तं ४१ गुप्तंकामादिभ्योरक्षितंचित्तयेनसमुपचित्तः । युक्तचित्तइतिपाठे प्रतीचियोजितचित्तइत्यर्थः । अतएवोदयास्तमयज्ञंजगदुत्पत्तिलयस्थानंब्रह्म
 तज्ज्ञं युक्तचित्तत्वात् । एतेन'तरतिशोकमात्मवित्'इतिश्रुत्यर्थोदर्शितः । उदयास्तमयेत्यतःप्राक् 'शुक्लकृष्णमतिज्ञंतं देवा सुराविनिर्गम'इत्यर्थगौडाःपठंति तस्यार्थः । शुक्लसत्त्वंकृष्णंतमस्ता
 भ्यांप्राप्येगतीप्रकाशावरणकार्येमुक्तिसंसारारुयेतज्ज्ञं । देवादानदयादिरूपाःसात्त्विक्यश्चेतोवृत्तयः असुराराजस्यस्तामस्योलोभमोहाद्यास्ताएवतासामुभयीनामपिविशेषेणनिर्गमोवाहि

सुखंदुःखांतमालक्ष्यदुःखंदाक्ष्यंसुखोदयम् ॥ भूतिस्त्वेवंश्रियासार्धं दक्षेवसतिनालसे ३८ सुखंवायदिवादुःखंप्रियंवायदिवाऽप्रियम् ॥ प्राप्तंप्राप्तमुपासी
 तहृदयेनापराजितः ३९ शोकस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम् ४० बुद्धिमंतंरुतप्रज्ञंशुश्रूषुमनसूयकम् ॥ दांतं
 जितेन्द्रियंचापिशोकोनस्पृशतेनरम् ४१ एतांबुद्धिसमास्थायगुप्तचित्तश्चरेद्बुधः ॥ उदयास्तमयज्ञंहिनशोकःस्पृष्टमर्हति ४२ यन्निमित्तंभवेच्छोकस्तापोवा
 दुःखमेवच ॥ आयासोवायतोमूलमेकांगमपितत्यजेत् ४३ किंचिदेवममत्वेनयदाभवतिकल्पितम् ॥ तदेवपरितापार्थं सर्वसंपद्यतेतथा ४४ यद्यत्त्यजतिका
 मानांतत्सुखस्याभिपूर्यते ॥ कामानुसारीपुरुषःकामाननुविनश्यति ४५ यच्चकामसुखंलोकियच्चदिव्यमहत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैतेनार्हतःषोडशीकलाम्
 ४६ पूर्वदेहकृतं कर्मशुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ प्राज्ञंमूढंतथाशूरंभजतेयादृशंकृतम् ४७ एवमेवकिलैतानिप्रियाण्येवाप्रियाणिच ॥ जीवेषुपरिवर्ततेदुःखानिचसु
 खानिच ४८ एतांबुद्धिसमास्थायसुखमास्तेगुणान्वितः ॥ सवान्कामान्जुगुप्सेतकामात्कुर्वीतपृष्ठतः ४९ वृत्तएषहृदिप्रौढोमृत्युरेपमनोभवः ॥ क्रोधानामश
 रीरस्थोदेहिनांप्रोच्यतेबुधैः ५० यदासंहरतेकामान्कूर्मोऽगानीवसर्वशः ॥ तदाऽऽत्मज्योतिरात्माऽयमात्मन्येवप्रपश्यति ५१

र्भावोयस्मात् । युक्तचित्तोहियोगबलेनमुक्तिसंसारयोस्तत्स्वज्ञानम् निरुद्धसदसद्वृत्तिर्ब्रह्मभूतोभवत्यतस्तंशोकोनस्पृशतीति ४२ यतआयसस्तन्मूलंकारणमायासादेरेकांगंशरीरेकदेशभूतमापि
 त्यजेत् किमुतधनदारादि ४३ दारादौभमतेवानर्थहेतुः प्रत्युततस्यागएवसुखकरइत्याहद्वाभ्यां किंचिदेवेति ४४ कामानांविषयाणांमध्ये ४५ वैराग्यंस्तौति यच्चेति लोकेमानुषे दिव्यंस्वर्गभवं
 तृष्णाक्षयवैराग्यं ४६ नन्वेवंधनादित्यागेकथंदेहनिर्वाहइत्याशंक्याह पूर्वति दृष्टसुखार्थमैहिकोयत्नोव्यर्थइत्यर्थः ४७ ननुपूर्वकर्मापिदृष्टयत्नापेक्षमतआह एवमिति यथारोगारोग्यादिजानि
 दुःखसुखान्यप्रार्थितान्येवलयंते एवमेवप्रियाप्रियसंबंधादीनिलाभनाशादीनिचलभ्यंतेइत्पनर्थकोयत्नइत्यर्थः ४८ एतांयच्चकामसुखमित्यादिनोक्तां सुखेनिरुद्योगंयथास्यात्तथा गुणान्वितोवै
 तृष्णयान्वितः जुगुप्सेतनिंदेत कामान्विषयान् कामाद्धठात् क्रोधंकुर्वीतित्यपिवापाठः ४९ वृत्तोऽनित्यनिष्पन्नमृत्युर्जन्ममरणारुयसंसारद्वारभूतः मनोभवःकामः सएवकेनचित्त्रिभित्तेनप्रतिहतःक्रो
 धरूपेणपरिणमतेइत्यर्थः ५० यदेति त्रिविधाःकामाःस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधिभोग्याविषयाः । तत्रस्थूलानांत्पागःसंगवर्जनेनस्वधीयानेव । सूक्ष्माणांवासनामयानांत्यागोवैराग्यदादर्यात्सर्वविषय-

स्मरणस्याप्यभावः । एतानपिगुरुकृत्युक्त्यापरित्यज्यद्वादाकाशाख्यकारणं ब्रह्मप्रविष्टोयोगी । 'अत्र हि सर्वे कामाः समाहिताय चास्येहास्ति यज्ञनास्ति सर्वतदत्र गत्वा विदते' इति श्रुतेर्वर्तमानं त्रिलो
 क्यंतर्गतमतीतानागतं च कामजातं संकल्पसमकालोत्थितं पुरोवर्तमानमेव पश्यन् कदाचिद्वैराग्यमाद्यान्मुह्यतातस्तानपि संहरेत् । तथा च चूर्त्रं भगवतः पतंजलेः स्थान्युपनिमंत्रणे संगमयाकरणं पुनर
 निष्टप्रसंगादिति । व्याख्यातं चैतद्भगवता वा दरायणेन तत्र मधुमती मृमिसाक्षात्कुर्वतो ब्राह्मणस्य स्थानिनो देवाः सत्यबुद्धिमनुपश्यंतः स्थानैरुपनिमंत्रयंते मोहहास्यतां कमनीयोऽयं भोगः कमनी
 येयं कन्या रसायनमिदं जरा मृत्युबाधते वैहायसमिदं यानं अमीकल्पद्वयः पुण्यामंदाकिनी सिद्धामहर्षयः उत्तमाः अनुकूलाश्चाप्सरसः दिव्येश्रोत्रचक्षुषी वज्रोपमाकायः स्वगुणैः सर्व
 मिदमप्यर्जितमायुष्मताप्रतियद्यतामिदमक्षयमजरममरं स्थानं देवाणां प्रियं मित्येवमभिधीयमानः संगदोषान्भावयेत् घोरेषु संसारागारे पचमानेन मया जननमरणाघकारे विवर्तमानेन कथां चिदासा
 दितः क्लेशतिमिरविनाशी योगप्रदीपः तस्य चैते तृष्णा योनयो विषयवायवः प्रतिपक्षाः सखल्वहं लब्ध्वा लोकः कथमनया विषयमृगणया वंचितस्तस्यैव पुनः प्रदीप्तस्य संसारागरे आत्मानमिदं नी
 कुर्यामिति । स्वस्तिवः स्वप्नोपमेभ्यः कृपणजनप्रार्थनीयेभ्यो विषयेभ्य इत्येवं निश्चितमतिः समाधिभावेत्संगमकृत्वा स्मयं कुर्यात् एवमहं देवानां प्रार्थनीय इति स्मयादयं सुस्थितं मन्यतया मृत्युना
 केशगृहीतमात्मानं न भावयिष्यति । तथा चास्य चिद्ब्रह्मतरप्रेक्षी नित्यं यत्नोपचर्यः प्रमादोलब्धविवरः केशानुत्तं मयि व्यतिततश्च पुनरनिष्टप्रसंग इति । तस्मात्सर्वशः सर्वास्त्रिविधानपि

न विभेति यदा चायं यदा चास्मान् विभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वेषि ब्रह्मसंपद्यते तदा ५२ उभे सत्यानृते त्यक्त्वा शौकानंदौ भयाभये ॥ प्रियाप्रिये
 परित्यज्य प्रशांतात्मा भविष्यति ५३ यदान कुरुते धीरः सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ५४ यादुस्त्यजादुर्मतिभि
 र्यानजीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ५५ अत्र पिंगलयागीता गाथाः श्रूयंति पार्थिव ॥ यथा सा कृच्छ्रकालेऽपि
 लेभे धर्मसनातनम् ५६ संकेते पिंगलवेश्या कतिनासीद्विना कृता ॥ अथ कृच्छ्रमताशां तां बुद्धिमास्थापयतदा ५७

कामान् संहरेत् कूर्मो गानीति दृष्टांतः । कामानां स्वरूपादन्यत्वं स्वार्थीनोत्पत्तिप्रलयत्वं च दर्शयति यदा कामान् सर्वान् संहरेत् तदाऽयमात्माऽहं प्रत्ययगोचरो जीवः आत्मन्धेव अपेतसर्वोपाधौ स्व
 स्वरूपे एवाऽऽस्मज्ज्योतिः प्रत्यगभिन्नं चिन्मात्रं पश्यति अयमर्थः । यथा जागरे वत्सूर्यादिना ज्योतिषा पश्यति । गाढाघकारे तु वाचैव ज्योतिषा पश्यति । स्वप्ने स्वालोकेन्द्रियज्योतिषोरभावाद्वा
 सनामयस्य घटस्य प्रत्यगात्मज्योतिषेव प्रकाश इति प्रसाधितं ज्योतिर्ब्राह्मणे । अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति । तेन तत्र कारणाभावे सिद्धेषु सुषुप्तौ वासनामयस्य प्रपंचस्यापि नाशे दृश्याभावाद्
 मात्रं प्रकाशते । एवं समाधावपि संप्रज्ञाते करणाभावः । असंप्रज्ञाते कर्मकरणयोरभावाद्दृष्टानि वृत्तादृक्मात्रं शिष्यते इति । प्रसीदतीति पाठे कार्यकरणसंपर्कजं कालुष्यं त्यजतीत्यर्थः । किंचिदे
 वममत्वेनेति श्लोके किंचिदित उत्तरं पठंति । तदा मधुमत्यां योगभूमा तु पस्थितेषु विषयेषु वैराग्यार्थमिदं वचनमिति ज्ञेयं ५१ असंप्रज्ञातावस्था भवप्रपंचयति द्वाभ्यां न विभेतीति । 'हीर्षीर्भांरित्येतत्सर्व
 मन एव' इति श्रुतेर्मयादेर्मनो धर्मत्वान्मनसश्च लीनत्वाद्यदाभयादिरहितः स्थानुवदचंचलो भवति तदाऽस्मादन्ये जनान् विभ्यति अयंच ब्रह्मसंपद्यते तथा च श्रुतिः । 'यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमन
 सासह । बुद्धिश्च न विचेष्टिता मादुःपरमां गतिम्' इति ५२ सत्यं व्यावहारिकं देहादि अनृतं प्रसवती जसमाधिकालिकं प्रातिभासिकं च देहादि प्रशांतात्मा प्रकृषेण शांत उपरत आत्मा चित्तं यस्य
 सप्रशांतात्मा ५३ व्युत्थानावस्थामाह यदानेति पापकं हिंसनं ५४ एषा स्थितिस्तृष्णात्यागेनेव लभ्येत्याख्यायिका पूर्वकमाह यादुस्त्यजेत्यादिना ५५ कृच्छ्रकालेऽपि काले सनातनं
 धर्मनित्यमसिद्धं योगं ५६ संकेते इति आस्थापयत् व्यवस्थापितवती तीव्रदुःखमेव वैराग्यहेतुरिति भावः ५७

उन्मत्ता विकारवती अमुन्मत्तं निर्विकारं कांतं स्वामिनमंत्रयां मिणं अन्ववसं वस आच्छादने आर्षः पश्यत्ययः अहंकारधर्मकामादिकमनुलक्षितरयाऽऽच्छादितवती अंतिके दृश्यकोशेरमणमानंद
 मदं । 'एष ह्येवानंदयाति' इति श्रुतेः मरणमित्यपपाठः ५८ एका अविव्येवस्थूणे वा विचारिकायस्य तदेकसूत्रं । नव श्रोत्रत्वक् शुक्तिह्लात्राणमनो बुद्धिकामकर्माणि विषयप्राप्तिद्वाराण्यस्य तन्नवद्वारं
 अपिधास्यामि विद्याबलेनाच्छादयामि । अगारमिव चिदात्मोपलब्धिस्थानं देहादिसंघातं काहीति । 'विभेदजनके ज्ञानेनाशमात्यंतिकं गते ॥ आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसंतकः करिष्यति' इति विष्णु
 पुराणोक्तेर्दंपणापगमे विषयप्रतिविषयोरिवा विद्यानाशे ईशजीवयोर्भेदाभावात् । इहहादाकाशे आयातं चिन्मात्ररूपेणा विभवंतं प्रत्यगनन्यमीशमयं कांतं इति कामस्य तेन काऽरीत्यर्थः तथा च श्रुतिः ।
 'यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवामृतत्केन कं पश्येत्' इति विद्यावस्यायामंतु मंतव्यभावाभावेन भेदमपवदति कांतिसंधिरार्षः ५९ अकामामात्मलाभेन सर्वकामावाप्तेर्निरिच्छां कामरूपेण कामरूपेण प्रति
 ॥ पिंगलोवाच ॥ उन्मत्ताऽहमनुन्मत्तं कांतमन्ववसंचिरम् ॥ अंतिकेरमणं संतं नैनमध्यगमं पुरा ५८ एकस्थूणं नवद्वारमपिधास्याम्यगारकम् ॥ काहिकांतमिहायां
 तमयं कांतिति मंस्यते ५९ अकामां कामरूपेण भूतानरकरूपिणः ॥ न पुनर्वंचयिष्यांति प्रतिबुद्धाऽस्मि जायामि ६० अनर्थो हि भवेदर्थो देवात्पूर्वकृतेन वा ॥ संबुद्धाऽहं
 निराकारानाहमद्याजितेन्द्रिया ६१ सुखं निराशः स्वपितिनैराश्यं परमं सुखम् ॥ आशामनाशां कृत्वा हि सुखं स्वपिति पिंगला ६२ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतैश्चान्यैश्चावेप्र
 स्यहेतुमाद्भिः प्रभाषितैः ॥ पर्यवस्थापितो राजसेन जिन्मुमुदे सुखी ६३ ॥ इति श्रीम० शां०मो० ब्राह्मणसेनजित्संवादकथने चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिक्रामतिकालेऽस्मिन् सर्वभूतक्षयावहे ॥ किंश्रेयः प्रतिपद्येत तन्मे ब्रूहिापितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुग
 तनम् ॥ पितुः पुत्रेण संवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ द्विजातेः कस्यचित्पार्थ स्वाध्यायनिरतस्यै ॥ बभूव पुत्रो मेधावी मेधावी नामनामतः ३ सोऽब्रवीत्पितरं पुत्रः स्वा
 ध्यायकरणे रतम् ॥ माक्षिधर्मार्थं कुशलं लोकतत्त्रविचक्षणः ४ ॥ पुत्र उवाच ॥ धीरः किंस्वित्तात कुर्यात्प्रजानसि प्रं ह्यायुर्भ्रश्यते मानवानाम् ॥ पितस्तदा चक्ष
 यथार्थयोगं ममानुपूर्व्यायेन धर्मचरयेम् ५ ॥ पितोवाच ॥ वेदानधीत्य ब्रह्मचर्येण पुत्रपुत्रानिच्छेत्पावनार्थं पितृणाम् ॥ अग्नीनाधाय विधिवच्चैष्टयज्ञो वनं प्रविश्या
 थमुनिर्बुभूषेत् ६ ॥ पुत्र उवाच ॥ एवमभ्याहते लोके समं तात्परिवारिते ॥ अमोघासुपतंतीषु किं धीर इव भाषसे ७ ॥ पितोवाच ॥ कथमभ्याहते लोकः केन वा प
 रिवारितः ॥ अमोघाः काः पतंतीह किं नु भीषयस विमाम् ८ ॥ पुत्र उवाच ॥ मृत्युनाऽभ्याहते लोको जरया परिवारितः ॥ अहोरात्राः पतंत्येते ननु कस्मान्नुद्वयसे ९
 बुद्धाज्ञातात्मतत्त्वा जागृमिजागर्भं अविद्यानिद्रोच्छेदात् ज्ञाततत्त्वेन विषयैराकृष्यत इत्यर्थः ६० अनर्थो धनाद्याशयावेक्यंत देवार्थो भवेत् आशायानिरन्वयोच्छेदहेतुत्वेन सुखायापिस्यात्
 तत्र हेतुः देवाहैव स्यानुग्रहात् । निरीश्वरवादिमतमनुकुर्याह पूर्वकृतेन वेति निराकारानिर्विषयज्ञानरूपा ६१ सुखमिति नैराश्यमेव परं सुखं मोक्षारूपपरसुखमापकं अशनं भोजनमाशो विषय
 भोगस्तद्ब्रहितामनाशां भोगार्थं विधनाद्याशाभोगत्यागादुच्छिद्यते इत्यर्थः ६२ पर्यवस्थापित आत्मतत्त्वेनिष्ठां प्रापितः ६३ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीयभारतमावदीपिच
 तुः सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ ॥ पूर्वजिताशो मोक्षमिच्छेदित्युक्तं प्रति तत्र कालविलंबो न कर्तव्य इत्याहाध्यायेन अतीति अतिक्रामति जरारोगादिभिर्नृणां परामर्शं कुर्वति श्रेयः प्र
 शस्ततरं १ । २ । ३ मोक्षधर्माणामर्थेषु कुशलः विचक्षण उहापोह कुशलः ४ यथार्थयोगं फलसंबंधमनति क्रम्य ५ मुनिर्ध्यानमिषुः ६ अभ्याहते मृत्युनाऽभितस्तादिते परिवारिते
 जरया व्याप्ते परित्वापिते इति जीर्णपाठः । अमोघास्वायुर्हरणेन सफलाचुरात्रिषु ७ । ८ । ९

अहोवारात्रयश्चापीतिपाठेअहोइतिखेदे वाशब्दपर्याये भिन्नक्रमः स्यात्त्येवन्तुतिष्ठतीत्यर्थः नतिष्ठत्यपितुल्येनेने अर्वागायाति ज्ञानेनाऽपिहितः अनाच्छादितज्ञानकवचस्यहिमृत्युभयं नास्ति अहंतुतद्रहितः कथं नो द्विजेयमित्यर्थः अपिशब्दस्य भागुरि मतेन अकारलोपं कृत्वानञ्ममासः । जालेनापिहितइतिपाठेनुनाकारलोपादि जालेनमायावरणेन अपिहित आच्छादितः १० वंध्यानि षफले ११ यदा मृत्युरभ्येतितदा क्रमः सुखं विदेति संबंधः १२ पुष्पाणि काम्यकर्मफलानि मेपीणा मातृवा निवा आतं वंधिना पशूनां स्त्रीसंगे प्रवृत्त्यदर्शनात् विचिन्वंतं शास्त्रदृष्ट्या आघ्राणेन च उरणं मेधं १३ । १४ । १५ अनित्यं खल्वित्यत्रानिभित्तिमितिपाठे आयुरियत्तावधारणकारणहीनम् १६ मोहेनेति एषांपुत्रादीनां १७ सुप्तं व्याघ्रं महाधेवेतिपाठे सुप्तं सैकते महौघामहानदी अकालपूर्वती १८ संचिन्वानकंकुत्सितं संचिन्वानं संप्रहीतारं १९ कार्यकर्तुमिष्टं कृताकृतमर्षकृतं ईहातृष्णा २० फलं न प्राप्तेनेतं फलमप्राप्तं नरं अप्राप्तकर्मफलमित्यर्थः कर्मसंज्ञितं वणिगित्यादिकर्मानुरूपसंज्ञावतं

अमोघारात्रयश्चापिनित्यमायातियांति च ॥ यदाऽहमेतज्जानामिनमृत्युस्तिष्ठतीतिह ॥ सोऽहं कथं प्रतीक्षिष्ये ज्ञानेनापिहितश्चरन् १० रात्र्यां रात्र्याव्यती तायामायुरल्पतरं यदा ॥ तदैव वंध्यं दिवसमिति विद्याद्विचक्षणः ११ गाघोदके मत्स्य इव सुखं विदेत कस्तदा ॥ अनवाप्तेषु कामेषु मृत्युरभ्येति मानवम् १२ पु ष्पाणीव विचिन्वंतमन्यत्र गत मानसम् ॥ वृकीवोरणमासाद्य मृत्युरादाय गच्छति १३ अद्यैव कुरुय ह्येयो मात्वा कालोऽत्यगादयं ॥ अकृतेष्वेव कार्येषु मृत्युवैसंप्रक र्पति १४ श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्निकम् ॥ नहि प्रतीक्षते मृत्युः कृतमस्य न वाकृतम् १५ कोहि जानातिकस्याद्य मृत्युकालो भविष्यति ॥ युवैव धर्मशी लः स्याद नित्यं खलु जीवितम् ॥ कृते धर्मभवेत्कीर्तिरिह प्रेत्य च वै सुखम् १६ मोहेन हि समाविष्टः पुत्रदारार्थमुद्यतः ॥ कृत्वा कार्यमकार्यं वा पुष्टिमेषां प्रयच्छति १७ तं पुत्र पशुसंपन्नं व्यासक्तमनसं नरम् ॥ सुप्तं व्याघ्रो मृगमिव मृत्युरादाय गच्छति १८ संचिन्वानकर्मवैनां कामानामवितृप्तकम् ॥ व्याघ्रपशुमिवादाय मृत्युरादाय गच्छति १९ इदं कृतमिदं कार्यमिदमन्यत्कृताकृतम् ॥ एवमीहा सुखासक्तं कृतांतः कुरुते वशे २० कृतानां फलमप्राप्तं कर्मणां कर्मसंज्ञितम् ॥ क्षेत्रापण्यहासक्तं मृत्युरादाय गच्छति २१ दुर्बलं बलवंतं च शूरं भीरुं जडं कविम् ॥ अप्राप्तं सर्वकामार्थान् मृत्युरादाय गच्छति २२ मृत्युर्जरा च व्याधिश्च दुःखं चानेककारणम् ॥ अनुषक्तं यदा देहे किं स्वस्थ इव तिष्ठसि २३ जातमेवांतकेऽताय जरा चान्वेति देहिनम् ॥ अनुषक्ता द्वयेनैते भावाः स्थावरजंगमाः २४ मृत्योर्वा मुखमेतद्वैयाग्रमेव सतोरतिः ॥ देवानामेष वै गोष्ठो यदरण्यामिति श्रुतिः २५ निबंधनीरज्जुरे पायाग्राभेव सतोरतिः ॥ छित्वैतां सुकृतोयांति नैनां छिंदंति दुष्कृतः २६ न हि सयतियोजं तून्मनोवा कायहेतुभिः ॥ जीवितार्थापनयनैः प्राणिभिर्न सहिस्यते २७

२१ । २२ । २३ द्वयेनांतकजराख्येन २४

एवंपुत्रादिपुत्रेराग्यमुक्त्वातेवात्यागमप्याह मृत्योरिति ग्राभेऽद्यादिसंवेरतिरासाकिरेवमृत्योर्भुवनं तु वासमात्रं गोष्ठमिव गोष्ठं वासस्थानं अरण्यं विविकदेशः तद्धि देवानामिन्द्रियाणां गवां गोष्ठमिव बंधनस्थानं गृहं त्यक्त्वा कृते ध्यानपरो भवेदित्यर्थः लिङ्गव्यत्ययार्थः २५ याति मुक्तिमिति शेषः २६ न हि सयति हिंसां कारयति न करोति चेत्यर्थः हेतुः प्राग्वादिनिमित्तैः कर्महेतुभिरितिपाठे ऽपिसएवार्थः जीवितमर्याश्चाऽपनयंति तीर्हिंस्तेनादिभिः प्राणिभिः स न हि स्यते निमित्ताभावात् यथा कं वैष्णवे । 'यः परस्य न पापानि चिंतयत्यात्मनो यथा ॥ तस्य पापागमस्तात हेत्वभावात् त्रि विद्यते' इति । कर्मभिर्न स बध्यत इतिपाठे मनोवाकायजैरप ध्यानपरुषोक्तिश्च पातनादिभिः करणमूतैर्न बध्यते संबन्धेन प्राप्नोति वध्यत इति स्पष्टार्थः पाठः यो हि संयच्छति प्राणानित्यपपाठः २७

मृत्युसेनाजराव्याधिरूपां सत्यमव धितात्मतत्त्वप्रापकत्वाद्येनोचर्म अमृतं भरणामावः एतेन न तस्य रोगो न जरा न मृत्युः प्राप्तस्य योगाग्निमयं शरीरं इति श्रुतेर्युक्तः । ऋते सत्यमसत्याद्यमिति पाठे असत्यमज्ञानमद्यं भक्षयं स्येत्यर्थः २८ सत्यव्रताचारो ब्रह्मप्राप्त्यर्थो निव्रतानियमनियमरूपाण्याचरतीति तथा सत्ययोगश्चिदाभासरूपस्य जीवस्य प्रविलापनं तत्र परायणः । सत्यः प्रमाण भूतभागमो गुरुवे दवाक्यपस्य ससत्यागमः श्रद्धावान् २९ देहेचित्ते मोहाद्विषयपारवश्यात् सत्येन तद्दर्जनात्मकेन योगेन तथा च । 'मन एव मनुष्याणां कारणबंधमोक्षयोः ॥ बंधाय विषयासक्तं मुक्तये निर्विषयं मृतं' इति श्रुत्यर्थ उक्तः ३० क्षेमी परसुखार्थो अमर्त्यवत् हिरण्यगर्भवत् ३१ शांतियज्ञो निवृत्तिमार्गाभ्यासः ब्रह्मयज्ञो नित्यमुपनिषदर्थं चिंतनं । वाग्यज्ञः प्रणवजपः । मनोपज्ञः अका रोकारमकारार्थमात्राणां पूर्वपूर्वस्पोत्तरोत्तरप्रविलापनं कर्मयज्ञः ज्ञानशौचगुरुशुश्रूषाद्यावश्यकर्मालुष्ठानम् । उदगायने इति देवपानपनिमित्तं उक्तं च यज्ञपरो भविष्यामि दैर्घ्यमार्थम् ३२

नमृत्युसेनामायातीं जातुकाश्चित्प्रवाधते ॥ ऋते सत्यमसत्याज्यं सत्ये ह्यमृतमाश्रितम् २८ तस्मात्सत्यव्रताचारः सत्ययोगपरायणः ॥ सत्यागमः सदादांतः स त्येनैवांतकं जयेत् २९ अमृतं चैव मृत्युश्च द्वयं देहे प्रतिष्ठितम् ॥ मृत्युरापद्यते मोहात् सत्येनापद्यते ऽमृतम् ३० सोऽहं ह्यहिंस्रः सत्यार्थी कामक्रोधवहिष्कृतः ॥ समदुःखसुखः क्षेमी मृत्युं हास्याम्यमर्त्यवत् ३१ शांतियज्ञरतो दांतो ब्रह्मयज्ञो स्थितो मुनिः ॥ वाङ्मनः कर्मयज्ञश्च भविष्याम्युदगायने ३२ पशुयज्ञैः कथं हिंस्रैर्मा दृशो यष्टुमर्हति ॥ अंतवद्विरिव प्राज्ञः क्षेत्रयज्ञैः पिशाचवत् ३३ यस्य वाङ्मनसी स्यातां सम्यक्प्रणिहिते सदा ॥ तपस्त्यागश्च सत्यं च सर्वैः सर्वमवाप्नुयात् ३४ नास्ति विद्यासमं च क्षुर्नास्ति सत्यसमंतपः ॥ नास्ति रागसमं दुःखं नास्ति त्यागसमं सुखम् ३५ आत्मन्येवात्मना जात आत्मनिष्ठोऽप्रजोऽपि वा ॥ आत्मन्येव भविष्यामि न मां तारयति प्रजा ३६ नैतादृशं ब्राह्मणस्यास्ति वित्तं यथैकतासमतासत्यता च ॥ शीलं स्थितिर्दंडनि धानमार्जवंतस्ततश्चोपरमः क्रियाभ्यः ३७ किते धनैर्बाधैर्वापि किते किते दारैर्ब्राह्मणयो मरिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहास्ते कृताः पिता च ३८ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ पुत्रस्यै तद्वचः श्रुत्वा यथाऽकार्पात्पितानृप ॥ तथात्वमपि वर्तस्व सत्यधर्मपरायणः ॥ ३९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मोऽपि तापुत्रसंवादकथने पंचस त्त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ धनिनश्चाधनाये च वर्तयंते स्वतंत्रिणः ॥ सुखदुःखागमस्तेषां कः कथं वापितामह १

अंतवद्विरनित्यफलैः क्षेत्रयज्ञैः शरीरत्यागैः यथा कश्चित्पिशाचः प्राप्तं प्राप्तं शरीरं पूर्वपूर्ववासनावशाद्विपाशुद्रं घनादिना पुनः पुनर्हि नस्ति तद्वदहं पश्चादि शरीरमात्मदेहत्वेन पश्यन् कथं नाशयामि त्यर्थः । क्षत्रे स्य पिपाठः क्षत्रियाणामुचितैर्धुद्रयज्ञतुल्यैरित्यर्थः ३२ यस्य वागादिपंचकं ब्रह्मणि प्रणिहितं स मापितं सर्वं ब्रह्म प्राप्नुयात् । सत्यं च सर्वैः परमवाप्नुयादिति मूलपाठः ३४ विद्याग्रंथ ज्ञानं ब्रह्माकाराचरमांतःकरणवृत्तिश्च ज्ञानापरपर्याया ३५ आश्रमकर्मपित्राप्रोक्तं निरस्यति आत्मनीति आत्मनि ब्रह्मण्यात्मना ब्रह्मरूपेण जातो न पित्रामातरि आत्मनिष्ठो ब्रह्मभूतः अप्रजो ऽनपत्यः वाशब्दपर्याये आत्मन्येव ब्रह्मण्येव भविष्यामि न जायायां पुत्ररूपेण प्रजासंततिः ३६ एकताएकाकित्वं शीलं श्लाघनीयं वृत्तं दंडनिधानं वाङ्मनः कायैर्हि सात्यागः ३७ गुहां बुद्धिम् ३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचसत्प्राधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ युवैव मोक्षार्थयते तेत्युक्तं तत्र मोक्षसाधनं यज्ञादिद्वारा धनभेवनिर्ध नानांतु दुर्लभो मोक्ष इति मन्वानः पृच्छति धनिन इति धनिनां कर्त्तृरूपः केन प्रकारेण तुल्यदुःखयोर्भुक्तिं सारयोरगमः कथं च निर्धनानां सुखदुःखागम इत्यर्थः स्वतंत्रिणः स्वशास्त्रानुसारिणः १

अमृतत्वस्य तु नाशास्तिवितेन । त्यागेनैके अमृतत्वमानश्रितिश्रुत्यनुसारादकिंचनाएवमुच्यतेननुषनिनइत्युत्तरयति अत्रापीति शमात्मसुखतेनपाकोरांगेद्वेषादिरादित्यात्रिभक्तः । शंपाकस्त
केकेष्टुमुनिभिश्चतुरंगुले इत्यनेकार्थः । तेनशंपाकेनयद्रीतंतन्माप्रतिकश्चिवब्रवीदितिद्वयोःसंबंधः १ कुचैलेनकुचैलेण निर्धनत्वादन्नाच्छादनहीनइत्यर्थः ३ । ४ अभिसंनयेद्वैव्यदिप्रापयेत्
हिंसंलक्ष्येदित्यादिनासंबंधः मार्गइतिप्रथमांतपाठेसंनयेत्संप्राप्त्यात् ५ नवेइति कामादिधर्मवानात्माचित्तकामात्मा । कामःसंकल्पोविचिकित्साश्रद्धाश्रद्धाघृतिरघृतिर्हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्व
मनएवइतिश्रुतेः त्वंतुस्वरूपेणाऽकामात्माऽपिमनस्तादात्म्याद्वात्स्यातप्तायःपिडवत्कामात्मिवसन्नधुरमुच्यम्यैयैणयोगांगणमारंचोद्वाश्रेयोमोक्षं प्रतिनचरसिनाभिमुखोभवसियत्तत्रकिंहेतुरात्म

॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ शंपाकेनेहमुक्तेनगीतंशांतिगतेनच २ अब्रवीन्मांपुराकश्चिद्ब्राह्मणस्त्यागमाश्रितः ॥ क्ति
इयमानःकुदारेणकुचैलेनबुभुक्षया ३ उत्पन्नमिहलोकेवैजन्मप्रभृतिमानवम् ॥ विविधान्युपवर्ततेदुःखानिचसुखानिच ४ तयोरेकतरेमार्गेयदेनमभिसन्नयेत् ॥
नसुखंप्राप्यसंहृष्येन्नसुखंप्राप्यसंज्वरेत् ५ नवैचरामियच्छ्रेयआत्मनोवायदौशिषे ॥ अकामात्माऽपिहिसदाधुरमुच्यम्यचैवह ६ अकिंचनःपरिपतनसुखमा
स्वादयिष्यसि ॥ अकिंचनःसुखंशेतेसमुत्तिष्ठतिचैवह ७ अकिंचन्यंसुखंलोकेपयंशिवमनामयम् ॥ अनमित्रपथोह्येपदुर्लभःसुलभोमतः ८ अकिंचनस्यशु
द्धस्यउपपन्नस्यसर्वतः ॥ अवेक्षमाणस्त्रील्लोकात्रतुल्यमिहलक्षये ९ आकिंचन्यंचराज्यंचतुलयासमतोलयम् ॥ अत्यरिच्यतदारिद्र्यराज्यादपिगुणाधिकम्
१० आकिंचन्येचराज्येचविशेषःसुमहानयम् ॥ नित्योद्विग्नोहिधनवानमृत्योरास्यगतोयथा ११ नैवास्याग्रिर्नचारिष्टोनमृत्तुर्नचदस्यवः ॥ प्रभवंतिधनत्या
गाद्विमुक्तस्यनिराशिषः १२ तंवैसदाकामचरमनुपस्तीर्णशायिनम् ॥ बाहूपधानंशाम्यंतंप्रशंसतिदिवोकसः १३ धनवानक्रोधलोभाभ्यामाविष्टोनष्टचेतनः ॥
तिर्यगीक्षःशुष्कमुखःपापकोभुकुटीमुखः १४ निर्देशन्नधरोष्ठंचकुद्धोदारुणभाषिता ॥ कस्तमिच्छेत्परिद्रष्टुंदातुमिच्छतिचेन्महीम् १५ श्रियाह्यभोक्षणंसंवा
सोमोहयत्यविचक्षणम् ॥ सातस्यचित्तेहरतिशारदाभ्रमिवानिलः १६ अथैनंरूपमानश्चधनमानश्चविदति ॥ अभिजातोऽस्मिसिद्धोऽस्मिनाऽस्मिकेवलमा
नुपः १७ इत्येभिःकारणैस्तस्यत्रिभिश्चितंप्रमाद्यति ॥ संप्रसक्तमनाभोगान्विसृज्यपितृसंचितान् ॥ परिक्षीणःपरस्वानामादानंसाधुमन्यते १८ तमतिक्रान्त
मर्यादमाददानंततस्ततः ॥ प्रतिषेधंतिराजानोलुब्धाभृगमिवेषुभिः १९ एवमेतानिदुःखानितानितानीहमानवम् ॥ विविधान्युपपद्यंतेगात्रसंस्पर्शजान्यपि २०

नाश्चित्तस्यनईशिवेनईश्वरोभवसि उपालंभोयं तेनचित्तस्यस्वाधीनत्वाच्छ्रेयआचरेदित्यर्थः ६ नास्तिकिंचनधनदारादिकंस्यसोऽकिंचनः परितःपतन्नगच्छन् अनिकेतश्चरन्नित्यर्थः ७
पथ्यंमोक्षमार्गादनपेतं अनामयंनिर्विघ्नं अनमित्रपथःशत्रुवर्जितःपंथाः दुर्लभःकामिनां सुलभःपारतंत्र्यामावात् ८ उपपन्नस्यवैराग्यसंपन्नस्य ९ । १० गुणाधिक्यभेवाह आकिंचन्येचेति
११ नचारिष्टइत्यत्रनचादित्यइत्यपपाठः अरिष्टश्वोराद्युपपन्नः १२ अनुपस्तीर्णेशय्याहीनेमूलेशेतेतं उपधानंशीषोपधानं १३ । १४ । १५ । १६ अभिजातउत्तमवैश्यः १७ त्रिभिर्ध
नरूपकुलेः भोगान्भोग्यधनादीन्विसृज्यव्ययीकृत्येतिसार्धंश्लोकः परस्वानामादानंचौर्ध १८ प्रतिषेधंतिदंडयंति लुब्धाव्याधाः १९ संस्पर्शजानिदाहच्छेदादीनि २०

तेषांप्रवाणामवश्यंभाविनांपरमदुःखानांबुद्ध्याज्ञानेनभेषज्यंप्रतीकारमाचरेत्कुर्यात् । किंरुत्वा अधुर्वदेहादिभिःसह लोकधर्मपुत्रेणणादिरूपमवज्ञायधिकृत्य २१ । २२ । २३ ॥ इति शां
मो० नो० भा० षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ पूर्वधनस्यमोक्षहेतुस्त्वंनिरस्तेजीवनहेतुस्त्वंतुप्रत्यक्षमतोजीवनायसमारंभान्कृत्वाणिज्ययज्ञदानाद्यारंभानीहमानःकर्तुमिच्छन्योधन
मलममानस्तृष्णाभिभूतश्चसकिंकुर्यात् यतेतैववाधनार्थमुपरमेतेववाऽऽरंभादित्यर्थः । आद्येवैश्यादंत्येदेहनांशापाताश्चसोससाधनंविघ्नितंभवत्यतस्तयोर्भेद्योकेश्रेयइतिभावः १ सर्वत्रला
भालाममानापमानादांसाभ्यमवेपम्यंसर्वसाम्यं । अनायासोपनाद्यर्थश्रमामावः । निर्वेदोवैराग्यं । अविधित्साकर्मणीच्छाभावः विघ्नस्तेतिपाठेश्रवणादीच्छा लाभार्दावैपम्येरागादिस्ततःप्रवृ
त्तिस्ततआयासस्ततःसत्यत्यागइत्येतानित्यक्त्वेवसुखीस्यान्नत्वस्यक्त्वा देहनिर्वाहस्त्वारब्धकर्मोपनतैरेवाद्वादिभिर्भविष्यति । तस्मादुपरमएवश्रेयानित्यर्थः २ पदानिपदनीयान्याश्रयणीयानि
प्रशांतयेमोक्षायषड्हातिविधेयापेक्षेर्लिंगैकत्वे एषसर्गादिस्तत्साधनत्वात् ३ । ४ भ्रमेहीमप्राशोव्यर्धचेष्टोवा दम्यौदमनयोग्यौगावौवत्सतरौताभ्यांसहितंयुगंशकटादिपुरियोजितंतिर्यक्काष्ठंयस्यां
तेषांपरमदुःखानांबुद्ध्याभेषज्यमाचरेत् ॥ लोकधर्ममवज्ञायध्रुवाणामध्रुवैःसह २१ नात्यक्त्वासुखमाप्नोतिनात्यक्त्वाविदतेपरम् ॥ नात्यक्त्वाचाभयःशेते
त्यक्त्वासर्वसुखीभव २२ इत्येतद्वास्तिनपुरेब्राह्मणेनोपवर्णितम् ॥ शंपाकेनपुरामहंतस्मात्त्यागःपरोमतः ॥ २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमो०शंपा
कगीतायाषट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ईहमानःसमारंभान्यदिनासादयेद्धनम् ॥ धनतृष्णाभिभूतश्चकिंकुर्वन्सु
खमाप्नुयात् १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ सर्वसाम्यमनायाससत्यवाक्यंचभारत ॥ निर्वेदश्चाविधित्साचयस्यस्याससुखीनरः २ एतान्येवपदान्यादुःपंच
वृद्धाःप्रशांतये ॥ एषस्वर्गश्चधर्मश्चसुखंचानुत्तमंमतम् ३ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ निर्वेदान्मंकिनागीतंतन्निबोधयुधिष्ठिर ४ ईहमानोधनं
मंकिर्मग्रेहश्चपुनःपुनः ॥ केनचिद्धनशेषेणक्रीतवान्दम्यगोयुगम् ५ सुसंबद्धौतुतौदम्यौदम्यगयाभिनिभृतौ ॥ आसीनमुष्ट्रंमध्येनसहसैवाभ्यधावताम् ६
तयोःसंप्राप्तयोरुष्ट्रःस्कंधदेशममर्षणः ॥ उत्थायोत्क्षिप्यतौदम्यौप्रससारमहाजवः ७ हियगणौतुतौदम्यौतेनोष्ट्रेणप्रमाथिना ॥ म्रियमाणौचसंप्रेक्ष्यमंकिस्त
त्राब्रवीदिदम् ८ नचैवाविहितंशक्यंदक्षेणापीहितुंधनम् ॥ युक्तेनश्रद्धयासम्यगीर्हासमनुतिष्ठता ९ कृतस्यपूर्वचानर्थैर्युक्तस्याप्यनुतिष्ठतः ॥ इमंपश्यत
संगत्याममदैवमुपप्लवम् १० उद्यम्योद्यम्यमेदम्यौविषमेणैवगच्छतः ॥ उत्क्षिप्यकाकतालीयमुत्पथेनैवधावतः ११

तयोर्गवौयुज्येते ५ सुसंबद्धौयुगांतयोःसम्यग्योजितौदमनाय असंबद्धप्रवितिपाठेदमयिप्राअसंयत्तौ ६ स्कंधदेशंसंप्राप्तयोःसतोरितिसंबंधः उत्क्षिप्यतुलाभाजनद्वयवदुपरिमूर्धेर्नीत्वा ७ । ८
अविहितंदेवेनानुपस्थापितंईहितुमेष्टुं ईहितमितिपाठेआप्तमित्यध्याहारः श्रद्धयाफलप्राप्तिनिश्चयेन ईहावेष्टा ९ कृतस्यपूर्वनानार्थैरितिपाठेअर्थनानाकृतस्यपृथक्कृतस्य । युक्तस्यावहितचि
त्तस्य । अनुतिष्ठतोऽर्थप्राप्त्युपायान् । संगत्यादम्योष्ट्रसंबंधेन दैवंदेवेनेश्वरेणनिर्मितं १० उपप्लवभेवाह उद्यम्येति उद्यम्योद्यम्योष्ट्रगतिवेगादुत्सृत्योत्सृत्याविषमेणकच्छ्रेणदम्यौगच्छतः
काकतालीयदैवकृतंसंगमं उत्क्षिप्योत्थाप्यधावतउष्ट्रस्येत्यग्रिमेषसंबंधः । उन्मायेनेवजंबुकमित्यपिपाठः । तालःकरतलयोःशब्दजनकःसंयोगस्तस्मिन्क्रियमाणेउत्पतन्नकाकोदैवा
त्तत्रतालाभ्यामाक्रांतोऽमृतदेतत्काकतालीयमित्युच्यते । काकस्पर्शसमकालंतालफलस्यतल्लक्षस्यवापतनंतदित्यन्वे । भेषपोर्युध्यतोःपरस्परशिरःसंवहउन्मायस्तेनदेवान्मध्येप्रवि
ष्टोजंबुकोतिपीडनान्ममारतदपिकाकतालीयास्थानमेवतथेदमित्यर्थः ११

मणीवेति वाशब्दद्वयार्थे हठेनैवमूढनिर्वधेनैवपौरुषमस्तिननुतद्विद्वद्दृष्ट्यर्थः नैवेतिपदाविभागोवा ११ उपपद्येतयदिलोकदृष्टान्तेनपौरुषास्तिस्त्वयुष्येततर्हिफलव्याभिचारात्तदापिदेवायतमेवो
पपद्यतेनस्वातंत्र्येणेत्यर्थः १३ निर्वदमितिपाठेऽस्तीब्रत्वमार्थे वैराग्यंगंतव्यंअनुवर्तितव्यं निराशःनिरस्ताशः अर्थश्चतत्साधनेचेतिसमाहारस्तस्मिन् १४।१५।१६ विधित्सानोषनाद्यर्थे
प्रवृत्तीनां गतपूर्वःपूर्वगतःप्राप्तोगतपूर्वः १७ हेकामुककामादिधर्मवत्त्वेमनः मानसेत्यपिपाठः निर्विद्यवरागंप्राप्य शाम्यशमंगच्छ निकृतःवंचितः प्रवृत्तिनैष्फलत्वात् १८। १९ मोक्षयसेत्य
क्षसे २० क्रीडनकःक्रीडामृगः जातुकदाचित् प्रेष्यतांदास्यं कामाभावेकोऽपिकस्यचिदपिनप्रेष्यःस्यादित्यर्थः २१ अंतंनानुवन्अतोहेतोस्त्यक्त्वा २२। २३ प्रियंजायादि २४ नमविष्यसि

मणीवोप्रस्यलंयेतेप्रियौवत्सतरौमम ॥ शुद्धं हि देवमेवेदं हठेनैवास्ति पौरुषम् १२ यदिवाऽप्युपपद्येत पौरुषं नाम कर्हिचित् ॥ अन्विष्यमाणं तदपि देवमेवावतिष्ठते
१३ तस्मान्निर्वेद एवेह गंतव्यः सुखमिच्छता ॥ सुखं स्वपितिनिर्विण्णो निराशश्चार्थसाधने १४ अहोसम्यक्शुकेनोक्तं सर्वतः परिमुच्यता ॥ प्रतिष्ठतामहारण्यं जन
कस्यनिवेशनात् १५ यः कामानाश्रुयात्सर्वान्यश्चेतान्केवलंस्त्यजेत् ॥ प्रापणात्सर्वकामानां परित्यागो विशिष्यते १६ नांतं सर्वविधित्सानां गतपूर्वोऽस्तिकश्चन ॥
शरीरे जीविते चैव तृष्णामंदस्य वर्धते १७ निर्वर्तस्वविधित्साभ्यः शाम्यनिर्विद्यकामुक ॥ असकृच्चसिनिष्ठतो न च निर्विद्यसे ततः १८ यदिनाहं विनाश्यस्तेयद्येवं
रमसेमया ॥ मामां योजयलोभेन तृथात्वं वित्तकामुक १९ संचितं संचितं द्रव्यं नष्टं तव पुनः पुनः ॥ कदाचिन्मोक्षयसे मूढधने हांधनकामुक २० अहो नुममवालिश्यं
योऽहं क्रीडनकस्तव ॥ किं नैवं जातु पुरुषः परेषां प्रेष्यतामियात् २१ नपूर्वेनापरे जातुकामानामंतमाश्रुवन् ॥ त्यक्त्वा सर्वसमारंभान् प्रतिबुद्धोऽस्मि जायमि २२
नूनं ते हृदयं कामवज्रसारमयं दृढम् ॥ यदनर्थशता विष्टं शतधानविदीर्यते २३ जानामिकामत्वांचैव यच्च किंचित्प्रियंतव ॥ तवाहं प्रियमन्विच्छन्नात्मन्युपलभे सुखम्
२४ कामजानामिते मूलं संकल्पपात्किल जायसे ॥ नत्वां संकल्पयिष्यामि समूलो न भविष्यसि २५ ईहाधनस्य न सुखालब्ध्वा चिंता च भूयसी ॥ लब्धनाशे यथा मृत्यु
र्लब्धं भवति वानवा २६ परित्यागेन लभते ततो दुःखतरं नुक्तिम् ॥ न चतुष्यति लब्धेन भूय एव च मार्गति २७ अनुतर्षुल एवार्थः स्वादुर्गांगमिवोदकम् ॥ मद्विलाप
नमेतनु प्रतिबुद्धोऽस्मि संत्यज २८ यद्दमं मामकं देहं भूतग्रामः समाश्रितः ॥ सयात्वितो यथा कामं वसतां वा यथा सुखम् २९ नयुष्मास्विहमे प्रीतिः कामलो
भानुसारिषु ॥ तस्मादुत्सृज्य कामान्वै सत्वमेवाश्रयाम्यहम् ३० सर्वभूतान्यहं देहे पश्यन् मनसि चात्मनः ॥ योगे बुद्धिं श्रुते सत्त्वं मनो ब्रह्मणि धारयन् ३१

विनशिष्यसि २५ ईहालिप्सा चेष्टावा तदाधनस्य धनायेत्यर्थः लब्ध्वा चिंतानाशमयात् यथामृत्युस्तथा दुःखकृत् श्रमेऽपि फलं संदिग्धं २६ परित्यागे देहस्य परस्वत्वापादनेऽपिन लभते मार्गति
मृगयते परेभ्यो योनिलभत इति पाठे परेभ्यः सेव्यमानेभ्योऽपि २७ अनुतर्षुलस्तृष्णाद्विकृत् मद्विलापनं मन्नाशः एतत्तृष्णादृष्ट्या लब्धं प्रतिबुद्धोऽस्मि अतां मांसं त्यज हेकामेति शेषः २८
मृतग्रामो यातुस्वकारणं प्रति पंचत्वमस्तिवत्यर्थः २९ युष्मास्वनात्मस्वहंकारादिषु राजसतामसेषु सत्त्वं सत्वगुणं वनमेवेति पाठे वनं ब्रह्मपारिव्राज्यं वा ३० देहे तत्रापि मनसि दृष्टुं डरीकस्ये पश्यन्
हेतोः शत्रुप्रत्ययः एकात्मदर्शनायेत्यर्थः योगे विषये बुद्धिं करिष्यामीति निश्चयं कुर्वन् श्रुते श्रवणादौ सत्वमेकामचित्तं धारयन् मनश्च ब्रह्मणि लवणोदकन्यायेन धारयन् बिहिरिष्यामीत्यभिप्रेतसंबंधः ३१

अनासक्तो निरामय इति रागद्वेषराहित्यमुक्तं ३२ अन्यायोगे बुद्धिमित्युक्तगतेरभ्या ३३। ३४ अधने इति च्छेदः संधिरार्थः ३५ धनमस्यास्तीति ३६। ३७ अनलोऽग्निरिवेत्यर्थः ३८। ३९
४० सहामिदतः पूर्वसोऽहानस्मि ४१ मनोगतीः मनसो वृत्तीः एतेन समाधि मनुष्यास्ये इत्युक्तं भवति तत्रैव सर्वकामाभावात् ४२ क्षिपमाणानां धिक्पूर्वतां शब्दादीन् ४३ सकामं लब्धमनोरथं हेका
मेति शेषः ४४ निर्वृतिं सुखं तृप्तिपूर्णकामतां ४५ प्रतिष्ठं तं मोक्षाय गंतुं ४६। ४७। ४८ रजः प्रवर्तको गुणः तच्च कामेनानुवगातीति कामानुबंधं दुःखादिकंच कामाद्युद्भवं अतः सर्वानर्थं मूलं रजस्त्या

विहारिष्याम्यनासक्तः सुखी लोकान् निरामयः ॥ यथामां त्वं पुनर्नैवं दुःखेषु प्राणिवास्यसि ३२ त्वया हि मे प्रणुन्नस्य गतिरन्यानविद्यते ॥ तृष्णाशोकश्रमाणां हित्वं का
मप्रभवः सदा ३३ धननाशेऽधिकं दुःखं मन्ये सर्वमहतरम् ॥ ज्ञातयो ह्यवमन्यं ते मित्राणि च धनाच्छ्रुतम् ३४ अवज्ञानसहस्रैस्तु दोषाः कष्टतराधने ॥ धने सुख
कलाया तु साऽपि दुःखैर्विधीयते ३५ धनमस्येति पुरुषं पुरोनिघ्नं तिदस्यवः ॥ क्लिश्यंति विविधैर्दंडैर्नैत्यमुद्रेजयंति च ३६ अर्थलोलुपता दुःखमिति बद्धं चिरा
न्मया ॥ यद्यदाऽलंबसे कामं तत देवानुरुध्यसे ३७ अतस्वज्ञोऽसि बालश्च दुस्तोषो पूरणोऽनलः ॥ नैव त्वं वेत्थ सुलभं नैव त्वं वेत्थ दुर्लभम् ३८ पाताल इव दुष्पूरो मां
दुःखैर्योक्तुमिच्छसि ॥ नाहमद्य समावेष्टुं शक्यः कामपुनस्त्वया ३९ निर्वेदमहमासाद्य द्रव्यनाशाद्यदृच्छया ॥ निवृत्तिपरमां प्राप्य नाद्य कामान्विचिंतये ४०
अतिक्लेशान् सहामीहनाहं बुद्ध्या मप्य बुद्धिमान् ॥ निकृतो धननाशेन शये सर्वांगविश्वरः ४१ परित्यजामि कामत्वां हित्वा सर्वमनोगतीः ॥ नत्वं मया पुनः कामवत्स्य
सेन चरं स्यसे ४२ क्षमिष्ये क्षिपमाणानां न हि सिष्ये विद्मिसितः ॥ द्वेष्ययुक्तः प्रियं वक्षाम्यनाहत्य तदा प्रियम् ४३ तृप्तः स्वस्थेन्द्रियो नित्यं यथा लब्धेन वर्तयन् ॥
नसकामं करिष्यामि त्वामहं शत्रुमात्मनः ४४ निर्वेदं निवृत्तिं तृप्तिं शान्तिं सत्यं दमं क्षमाम् ॥ सर्वभूतदयांचैव विद्धि मांसमुपागतम् ४५ तस्मात्कामश्च लोभश्च तृष्णा
कार्पण्यमेव च ॥ त्यजंतु मां प्रतिष्ठं तं सत्वस्थो ह्यस्मि सांप्रतम् ४६ प्रहाय कामं लोभं च सुखं प्राप्तोऽस्मि सांप्रतम् ॥ नाद्यलोभवशं प्राप्तो दुःखं प्राप्स्याम्यनात्मवान् ॥
४७ यद्यत्त्यजति कामानां तत्सुखस्याभिपूर्यते ॥ कामस्य वशगो नित्यं दुःखमेव प्रपद्यते ४८ कामानुबंधं नुदते यत्किंचित्पुरुषोरजः ॥ कामक्रोधोद्भवं दुःखमही
ररतिरेव च ४९ एष ब्रह्म प्रतिष्ठोऽहं ग्रीष्मेशीतमिव हृदम् ॥ शाम्यामि परिनिर्वामि सुखं मामेति केवलम् ५० यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् ॥ तृष्णाश्च
यसुखस्यैते नार्हतः षोडशी कलाम् ५१ आत्मना सप्तमं कामं हत्वा शत्रुमिवोत्तमम् ॥ प्राप्यावध्यं ब्रह्म पुरं राजेव स्यामहं सुखी ५२

उपमित्यर्थः ३९ शाम्यामि कर्मभ्य उपरतिं गच्छामि परिनिर्वामि निर्दुःखो भवामि सुखं स्वस्वसुखं केवलं निर्विषयं ५०। ५१ आत्मना स्थूलदेहनसहगणनायां सप्तमः कामः तथाहि अन्नमयप्राणम
यमनोमयविज्ञानमयाश्चत्वारः कोशाः प्रवृत्तिमत्त्वात्तमः प्रधानः पंचमः। ततः शुद्धसत्वप्राधान्यात्सर्वाजसमाधिः सानेदारुण्यः षष्ठः। तस्यापि मूलसमीतिप्रत्य
यमात्रशरीरो महत्त्वात्सर्वानर्थबीजभूतश्चरमः कामः सप्तमः। तंहत्वा ब्रह्मैव पुरं ब्रह्मपुरं प्रविष्टास्यापतस्तदवध्यं कृतः। 'नास्य जरयेत जीर्यते न वधेनास्यहन्यत एतत्सत्त्वं ब्रह्मपुरं' इति श्रुतः ५२

शा.मो.१२
अ०
॥१७९॥

म.भा.टी.
॥४२॥

कामान्प्रयमाध्यायोक्तरीत्याजाग्रत्स्वप्रसंज्ञातावस्थागतानुविषयान् १३ काममूलमविद्या १४ ॥ इतिशांति० मो० नी० भा० सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ मंकिवदुपरमेतैवे
त्युक्तम् तेनैवयोगक्षेमसिद्धिसदृष्टांतामाह अत्रेत्यादिना १ अनंतदेशतःकालतोवस्तुतश्चापरिच्छिन्नं । वित्तमिवनिगुहंकोशपंचकलक्षणगुहास्यप्रत्यक्तस्वमेवास्यमेस्वरूपभूतं । अतएवसर्वस्यम
दनन्यत्वाद्गजूरगवन्मयिकल्पितत्वाच्चमेममनकिंचन अतएवाह मिथिलायामिति नह्यध्यस्तदोपैरेविधानंस्पृश्यते मरीचिन्याऽपिमरुभूमेराद्रैत्वापतेरितिभावः २ पदसंचयंश्लोकं वैराग्यार्थमुप
न्यस्तं १ । ४ । ५ तस्योपदेशस्यलक्षणंज्ञापकं तदज्ञाप्यं ६ सारंगोभ्रमरस्तस्याऽन्वेषणमनुगमनं इषगतौदिवादिः ७ यस्माद्यस्माद्दुरोर्यद्यदुपातंतदाहभीष्मः आशोति राजन्रहेयुधिष्ठिर ८

एतांबुद्धिसमास्थायमंकिर्निर्वेदमागतः ॥ सर्वान्कामान्परित्यज्यप्राप्यब्रह्ममहत्सुखम् ५३ दम्यनाशकृतेमंकिरमृतत्वंकिलागमत् ॥ अच्छिनत्काममूलंसतेन
प्रापमहत्सुखम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि मंकिगीतायांसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदा
हरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ गीतंविदेहराजेनजनकेनप्रशाम्यता १ अनंतमिवमेवित्तंयस्यमेनास्तिर्किंचन ॥ मिथिलायांप्रदीपायांनमेदह्यतिकिंचन २ अ
त्रैवोदाहरंतीमंबोध्यस्यपदसंचयम् ॥ निर्वेदंप्रतिविन्यस्तंतंनिबोधयुधिष्ठिर ३ बोध्यंशांतमृषिराजानादुषःपर्यपृच्छत् ॥ निर्वेदाच्छांतिमापन्नंशास्त्रप्रज्ञान
तर्पितम् ४ उपदेशंमहाप्राज्ञशमस्योपदिशस्वमे ॥ कांबुद्धिसमनुध्यायशांतश्रवासेनिर्दृतः ५ ॥ बोध्यउवाच ॥ उपदेशेनवर्तामिनानुशास्मीहकंचन ॥ ल
क्षणंतस्यवक्ष्येऽहंतस्वयंपरिमृश्यताम् ६ पिंगलाकुरुरःसर्पःसारंगान्वेषणंवने ॥ इषुकारःकुमारीचपडेतेगुरवोमम ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ आशाबलवतीराजत्रै
राश्यंपरमंसुखम् ॥ आशांनिराशांठ्वातुसुखंस्वपितिपिंगला ८ सामिपंकुरुरंष्ट्वावध्यमानंनिरामिधैः ॥ आमिषस्यपरित्यागात्कुरुरःसुखमेधते ९ गृहारं
भोहिदुःखायनसुखायकदाचन ॥ सर्पःपरकृतंवेदमप्रविश्य सुखमेधते १० सुखंजीवंतिमुनयोभैक्ष्यवृत्तिसमाश्रिताः ॥ अद्रोहेणैवभूतानांसारंगाइवपक्षिणः
११ इषुकारो नरःकश्चिदिषावासक्तमानसः ॥ समीपेनापिगच्छंतंराजानंनावबुद्धवान् १२ बहूनांकलहोनित्यंदयोःसंकथनंध्रुवम् ॥ एकाकीविचरिष्यामिकु
मारीशंखकोयथा १३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बोध्यगीतायां अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केनवृत्तेनवृत्तज्ञवीतशोकश्चरेन्महीम् ॥ किंचकुर्वन्नरोलोकेप्राप्नोतिगतिमुत्तमाम् १

१ पिंगलावत्कुरुरवच्चाशांमृहघनरूपामामिपंचत्यक्काकथंजीवितेत्याशंक्यान्वथासिद्धिमाह गृहोतिद्वाभ्यां १० । ११ एवमारंभांतरवर्जितेनब्रह्मण्यैकाग्र्यंचित्तस्यसंपादनीयमित्याह इष्विति १२
ऐकाग्र्यमेकाकितयैवसिद्धयतीत्याह बहूनामिति काचित्कुमारीपित्रादिपरवशागृहागतानतिथीन्प्रच्छन्नंभोजयितुमिच्छंतीव्रीहीनवहंतुंपचक्रमेतस्याःप्रकोटस्याःशंखाशुकुशुः सापरेषासूचनामा
भूदितिशंखान्मंकाएकैकमवरोपितवतीतिश्रीमद्भागवतेदृष्टांतोऽव्याख्यातः १३ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावपीपे अष्टसप्तत्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ केनेत्याक्षेपे केनवृत्तेनवीतशोकोमूत्वामहीचरेत् नतादृशं वृत्तमस्तीत्यर्थः यतःसर्पसारंगवृत्त्यागृहाहारसंपादनेऽपिप्रतिपक्षबाहुल्यंदृश्यते द्विषंतिहिमिषुका
मिषुकांतरंस्वाध्यासितस्थानागतमतएकाकित्वैकाग्र्ययोश्चासंभवः अन्नचित्तयाधनाशावियोगस्यापिदुष्करत्वादितिभावः अतःकितादृशमुपायांतरंईसागृह्यमुत्तमगतिप्रदमस्तीतिप्रभार्यः १

॥४२॥

उत्तरमाह अत्रेति आजगरस्याऽजगरवृत्त्याजीवितः २ कल्पचित्तंदृढचित्तं अनामयंरागद्वेषाननुविद्धं ३ स्वस्थोविषयैरनाकृष्टः । शुद्धोदंभादिहीनः मृदुदंभावान् । दांतोजितेंद्रियः । निर्विधि
स्तोनिरारंभः अनसूयकःसर्वत्रादोपदर्शी । सुवाक्प्रगल्भःप्रतिमानवान् । मेधावीकृहापोहकुशलः । प्राज्ञःज्ञाततत्त्वः ४ मन्यसेइष्टत्वेनानिष्टत्वेनवा अवमन्यसेइतिपाठेवीतदर्पोऽसी
त्यर्थः ५ स्रोतसाकामादिवेगेन विमनाःनिर्मनस्कः । स्थाणुरिवकूटस्थोनिर्व्यापारः । अविमनाइतिपाठेत्वव्याकुलचित्तः ६ कौटस्थमेवाह नेति इंद्रियार्थान्गंधरसादीननादृत्यचरसिद्धिर्निर्वा
हमाप्रार्थीअश्नासि साक्षिवत्मुक्तःकर्तृत्वादिना ७ प्रज्ञातत्त्वदर्शनं श्रुतंतन्मूलभूतंशास्त्रं वृतिस्तदर्थानुष्ठानं । श्रेयोममेशेषः ८ अनुयुक्तःपृष्टः लोकस्यधर्मोऽजन्मजरादिस्तस्यविधानंकारणम
विद्याकामकर्मादितदभिज्ञःलोकधर्मविधानवित् ९ भूतानामुत्पत्त्यादिकमनिमित्ततःकारणहीनादेकाद्वितीयादितिपश्यजालोचयश्रुतियुक्तिभ्यां श्रुतिस्तावत् । 'सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमे
वाद्वितीयंतदेक्षतबहुस्यांप्रजायेप'इति । सजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्यादेकरसाद्वस्तुनोजगदुत्पत्तिमाह युक्तिरपिशून्याजगदुत्पत्त्ययोगात् अचेतनानांचप्रधानपरमात्मादीनामाधिष्ठातारमं
तरेणसंघातकर्तृत्वायोगात् विकरणस्येश्वरस्याधिष्ठातृत्वापोगात्संसारस्यस्वाभाविकत्वेमुक्तययोगात्स्वप्रमायेंद्रजालवदविद्याकल्पितस्वमवश्यंवाच्यं । अविद्यानाशस्यचसर्वतंत्रसिद्धत्वादविद्या

भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रहादस्यचसंवादंमुनेराजगरस्यच २ चरंतंब्राह्मणंकांचित्कल्पचित्तमनामयम् ॥ पप्रच्छराजाप्र
हादोबुद्धिमान्बुद्धिसंमतम् ३ ॥ प्रहादउवाच ॥ स्वस्थःशक्तोमृदुर्दांतोनिर्विधित्सोऽनसूयकः ॥ सुवाक्प्रगल्भोमेधावीप्राज्ञश्चरतिबालवत् ४ नैवप्रार्थयसेला
भंनालाभेष्वनुशोचसि ॥ नित्यतृप्तइवब्रह्मत्रकिंचिदिवमन्यसे ५ स्रोतसाहियमाणसुप्रजासुविमानाइव ॥ धर्मकामार्थकार्येषुकूटस्थइवलक्ष्यसे ६ नानुतिष्ठ
सिधर्मार्थैर्नकामेचापिवर्तसे ॥ इंद्रियार्थाननादृत्यमुक्तश्चरसिसाक्षिवत् ७ कानुप्रज्ञाश्रुतंवाकिं वृत्तिर्वाकानुतेमुने ॥ क्षिप्रमाचक्ष्वमेब्रह्मन्श्रेयोयदिहमन्यसे ८
॥ भीष्मउवाच ॥ अनुयुक्तःसमेधावीलोकधर्मविधानवित् ॥ उवाचशुक्षणयावाचाप्रहादमनपार्थया ९ पश्यप्रहादभूतानामुत्पत्तिमनिमित्ततः ॥ हासंष्टद्विषि
नाशंचनप्रहृष्येनचव्यथे ॥ स्वभावादेवसंदृश्यावर्तमानाःप्रवृत्तयः ॥ स्वभावनिरताःसर्वाःपरितुष्येन्नकेनचित् ११ पश्यप्रहादसंयोगान्विप्रयोगपरायणान् ॥
संचर्यांश्चविनाशांतान्नकचिद्विदधेमनः १२ अंतवंतिचभूतानिगुणयुक्तानिपश्यतः ॥ उत्पत्तिनिधनज्ञस्यकिंकार्यमवशिष्यते १३

मिथ्याअमादिभावत्वेसत्पनित्यत्वाद्यातिरेकेणाकाशावदित्यविद्यामिथ्यात्वसिद्धेरेकाद्वितीयादेवजगदुत्पत्तिसाधयति । ततश्चयन्मदन्वन्नास्तिकस्माद्बुद्धिमेमीतिश्रुतेरात्मज्ञस्यममाद्वितीयाभा
वान्नहर्षव्यथेभवतः १० एवमेकाद्वितीयाद्वस्तुनउत्पत्तिमुक्तातत्रैवस्थितिलयावप्याह स्वेति स्वभावात्स्वस्वभावःस्वभावःस्वरूपसत्तातएववर्तमानाःप्रवृत्तयोऽपिसंदृश्याःसम्यग्दृष्टव्याःस्वभावे
एवनिरताःसर्वाःप्रजास्तासामेतासांस्वभावादन्यत्परायणंनस्तीत्यर्थः । तस्मादेवंजानन्केनचिद्ब्रह्मलोकैश्वर्यलाभेनापिनतुष्येत्तच्छमेवैतदृश्यामीतिविजानीयादित्यर्थः ११ एवंतत्त्वदृष्ट्यास्वा
स्थ्यमुपपाद्यबाह्यदृष्ट्याऽपिलोकस्यानित्यत्वाच्चदुपपादयति पश्येति तस्मादहंमनोनकचिद्विषयेविदधेधारयामि तद्विनाशेशोकोत्पत्तिजानन् यद्वा अश्रौतयोरारंभसंघातवाद्योरपिजगद
नित्यत्वमस्तीतिस्वास्थ्यमेवोचितमित्याह पश्येति १२ एवमादीन्यश्रौतानिमत्तानिदूषयति अंतवंतीति भूतानिपरमतेनित्यसिद्धानिपरमाणुप्रधानादीनीतिपक्षानिर्देशः । जरायुजादिशरी
राणिदृष्टांतोवाअंतवत्त्वंसाध्यं गुणयुक्तत्वंहेतुः । यत्संहतंघटादितदनित्यंपरमात्मादयश्चगुणगुणिभावेनप्रधानंचगुणत्रयात्मत्वेनसंहताइतिवृत्तमित्याः । तस्मात्पूर्वोक्तमुत्पत्तिनिधनहे
तुभूतंवस्तुजानतःकिंकार्यकर्तव्यमवशिष्यतेनकिमपीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'एतद्ब्रह्मवैतद्विद्वांसःपूर्वमहाशालामहाश्रौत्रियाअग्निहोत्रंनजुहवाचकिरे'इति १३

१५

पामरदृष्ट्याऽपिजगतींविनाशित्वमाह जलजानामित्यादिपंचमिः १४ पार्थिवानांपृथिवीस्थानां १५ । ११ । १७ सर्वसामान्यगः यथाघटत्वादिसामान्यपटादिभ्योव्यावृत्तं पृथिवीत्वसामान्यं तूभयसमं तदुपादानत्वात् एवं सर्वस्य सत्सदिति सद्भेदेन प्रतीयमानस्योपादानं सदा सामान्यं सर्वसामान्यं ननु तार्किकाभिमतं । तस्य सत्ता समवायादिभ्यो व्यावृत्तत्वेन सर्वसामान्यत्वाभावात् । तच्च शुद्धं ब्रह्मतत्त्वतः सर्वसामान्यगः । सर्वसामान्यतां विद्वानित्यपपाठः १८ आजगरीं वृत्तिप्रपंचयति सुमहांतमित्यादिना सुमहांतरसाधिक्यात् १९ आशयंति भोजयंति अल्पं रसाल्पत्वात् २० कणमति सूक्ष्मं धान्यांशं पिण्याकं तिलखलि २१ । २२ क्षौमाणि क्षुमा अतसी तत्सूत्रमयानि २३ धर्म्यधर्मादनपेतं यथेष्टाचरणे तत्स्वविदामपिश्वसूकरादितुल्यतापत्तेः २४ अचलं दृढं अनिघनं मृत्याविरोधि शुचिं आपां विभक्त्यलुक् विदुषामते ब्रह्मणि प्रविष्टं तत्प्रापकमित्यर्थः अनभिमतत्वादेवासेवितं मूढैः आजगरमजगरो ह्ययनेनैव जीविततस्येदं २५ कषायः को जलजानामपि ह्यंतं पर्यायेणोपलक्षये ॥ महतामपिकायानां सूक्ष्माणां च महोदयौ १४ जंगमस्थावराणां च भूतानामसुराधिप ॥ पार्थिवानामपि व्यक्तं मृत्युं पश्यामि सर्वशः १५ अंतरिक्षचराणां च दानवोत्तमपक्षिणाम् ॥ उत्तिष्ठते यथाकालं मृत्युर्बलवतामपि १६ दिविसंचरमाणानि हस्वानि च महंति च ॥ ज्योतीष्यपियथाकालं पतमानानि लक्षये १७ इति भूतानि संपश्यन्ननुषक्तानि मृत्युना ॥ सर्वसामान्यगोविद्वानकृतकृत्यः सुखं स्वपे १८ सुमहांतमपि ग्रासं ग्रसेलब्धं यदृच्छया ॥ शये पुनरभुं जानो दिवसानि बहून्पि १९ आशयंत्यपि मामन्नं पुनर्बहुगुणं बहु ॥ पुनरल्पं पुनस्तोकं पुनर्नैवोपपद्यते २० कर्णकदाचित्त्वादाभिर्पिण्याकमपि च ग्रसे ॥ भक्षये शालिमांसानि भक्षांश्चोच्चावचान् पुनः २१ शये कदाचित्पर्यंके भूमावपि पुनः शये ॥ प्रासादे चापि मेशय्याकदाचिदुपपद्यते २२ धारयामि च चौराणि शाणक्षौमाजिनानि च ॥ महार्हाणि च वासांसि धारयाम्यहमेकदा २३ न सन्निपतितं धर्म्यमुपभोगं यदृच्छया ॥ प्रत्याचक्षेन चाप्येन मनु रूढ्ये सुदुर्लभम् २४ अचलमनिघनं शिवं विशोकं शुचिमतुलं विदुषामते प्राविष्टम् ॥ अनभिमतमसेवितं विमूढैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २५ अचलितमतिरच्युतः स्वधर्मात्पारिमितसंसरणः परावरज्ञः ॥ विगतभयकषायलोभमोहो व्रतमिदमा ० २६ अनियतफलभक्ष्यभोज्यपेयं विधिपरिणामविभक्तदेशकालम् ॥ हृदयसुखमसेवितं कदर्यैर्व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २७ इदमिदमिति तृष्णयाऽभिभूतं जनमनवाप्तवनं विषीदमानम् ॥ निपुणमनुनिशम्यतत्त्वबुद्ध्या व्रतमिदं ० २८ बहुविधमनुदृश्य चार्थहेतोः कृपणमिहार्यमनार्यमाश्रयंतम् ॥ उपशमरुचिरात्मवान् प्रशांतो व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि २९ सुखमसुखमलाभमर्थलाभं रतिमरतिं मरणं च जीवितं च विधिनियतमवेक्ष्य तत्त्वतोऽहं व्रतमिदं ३० अपगतभयरागमोहदोषां घृतिमतिबुद्धिसमन्वितः प्रशांतः ॥ उपगतफलभोगिनो निशम्य व्रतमिदमाजगरं ० ३१ अनियतशयनासनः प्रकृत्यादमनियमव्रतसत्यशौचयुक्तः ॥ अपगतफलसंचयः प्रहृष्टो व्रतमिदमाजगरं शुचिश्चरामि ३२ धायावेशेन स्तिमितचित्ततारागद्वेषादिर्वा २३ अनियतमकृतं फलादियत्र विधिरदृष्टं तस्य परिणामः परिपाकस्तेनैव देशकालव्यवस्थया प्रापितं कदर्यैर्विषयलुब्धैः २७ धनप्राप्तौ कर्मवकारणं न पौरुषमिति धियानि शम्याऽऽलोच्य २८ अर्थहेतो रनार्यनीचं अर्थस्वामिनमाश्रयति पः कृपणो दीनजनस्तमनुदृश्योपशमरुचिः आत्मवान् जितचित्तः २९ विधिनियतं देवाधीनं ३० घृतिर्धैर्यं भविरालोचनं बुद्धिर्निश्चयः उपगतं स भीषागतं फलं प्रियं येषां तान् भोगिनः सार्पान् अजगरान् निशम्य दृष्ट्वा फलभोगिन इति शाकपार्थिवानि विदुषामपदलोपः ३१ प्रकृत्यादमादियुक्तः सिद्धत्वात्प्रपुसाधकवद्वेनेन अपगतफलसंचयस्त्यक्तयोमफलसमूहः ३२

इह नार्थैरिच्छाविषयैरूपादिभिरेषणाविषयेषां पुत्रवितादिभिर्दुर्भेभिः अनुत्वार्यपरिणामे दुःखार्थ अपगतमात्मनः पराह्मलं तृपितमनियतं च मनोऽवेक्ष्य उपगतबुद्धिर्लब्धालोकः आत्मसंस्थमात्मनिसंस्थासमाधिर्यस्यतत्त्वानियतं व्रतं चरामि । अभिहतमसुखैरिहायेनाशैरित्याद्यः पाठः २३ हृदयं तास्त्व्यादुद्धिर्मेनश्च ताभ्यां तद्धर्माः कर्तृत्वभोक्तृत्वकामसंकल्पादयोलक्ष्यंते ताननु रुद्धयोपेक्ष्य पाठांतरे नानुरुध्यैतिसंबंधात्स एवार्थः तत्तत्र बुद्धौ सुदुर्लभतां सुखानित्यतांचोभयमुल्लस्यन्नितियोजना ३४ इदमाजगरं व्रतं सर्ववादिबलममित्याह बद्धिति गहनमात्मतत्त्वं तर्काचोरमपि तत्र तत्र शास्त्रे हंतत्यालोचने इदमिदमिति स्वमतैः परमतैश्चर्कयद्भिरुपयद्भिः तथाहि । अन्यानि विषयज्ञानधारावाजडोवानुद्ध्यादि विशेषगुणहीनस्वरूपप्र तिष्ठं चिन्मात्रं वाऽनृतजदृढः खादिव्यावृत्तभेकरसंसिद्धानंदानंतस्वरूमेति वादिनां विकल्पा आत्मनिदृश्यंते । तथापि सर्वेषां स्वस्वः भिमतात्मतत्त्वदर्शनायाऽऽजगरं व्रतमेवोपेयमिति भावः ३५ तदिदमिति इदमिति प्रत्यक्षादिप्रमाणप्रामितं जगत् अतुर्धैः पृथगात्मास्तिरिक्त्वेनाभिपन्नं गृहीतं सत्प्रिपपातं विशिष्टः प्रपातो मृगस्तद्वन्नाशकरमिति अनुनिशम्य शास्त्रयुक्तिभ्यामन्वालोच्य नृपुविहरा अपगतमसुखार्थमिह नार्थैरुपगतबुद्धिरवेक्ष्य चात्मसंस्थम् ॥ वृषितमनियतं मनो नियतं व्रतमिदमाजगरं शुचि ० ३३ हृदयमनुरुध्यवात्मनो वा प्रियसुखदुर्लभता मनित्यतां च ॥ तदुभयमुपलक्षयन्निवाहं व्रतमिदमाजगरं ० ३४ बहुकाथितमिदं हि बुद्धिमाद्भिः कविभिरपि प्रथयद्भिरात्मकीर्तिम् ॥ इदमिदमिति तत्र तत्र हंतस्वपर मतैर्गहनं प्रतर्कयाद्भिः ३५ तदिदमनु निशम्य विप्रपातं पृथगभिपन्नमिहा बुधैर्मनुष्यैः ॥ अनवसितमनंतदोषपारं नृपुविहरामि विनीतदोषतृष्णः ३६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अजगरचरितं व्रतं महात्माय इह नरोऽनुचरेद्विनीतरागः ॥ अपगतभयलोभमोहमन्बुः सखलुसुखी विचरो दिमं विहारम् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां० मोक्षधर्मपर्वणि अजगरप्रहादसंवादे एकोनाशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ७ ॥ वाधवा इति आजगरव्रतरूपां स्वास्थ्यलक्षणां प्रतिष्ठां किं वाधवशब्दोपलक्षिताजातिरेव समर्पयति पक्षिणामाकाशगमनवत् । किं पेकोनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ७ ॥ वाधवा इति आजगरव्रतरूपां स्वास्थ्यलक्षणां प्रतिष्ठां किं वाधवशब्दोपलक्षिताजातिरेव समर्पयति पक्षिणामाकाशगमनवत् । किं कर्ममणिमंत्रौषधिसाधनादि । किं वित्तं वित्तसाध्यं यज्ञादि । उत प्रज्ञैवेति प्रश्नः ११२ । ३ प्रज्ञाहीनः स्वल्पेनापि निमित्तेन नश्यति प्रज्ञावास्तुन कदाचिदित्याहात्रेति ४ रथेन रथघातेन ५ आत्मानं धैर्यस्यक्त्वा 'आत्मा बुद्ध्या हृत्तो देहे' इति कोशः जीवितायां जीवितप्रयोजनं ६ अकूजंतं मूच्छं यानिः शब्दं प्रोत्कूजंतमिति पाठे प्रकषणोच्छ्रंसंतं ७ सर्वो देवादि रप्यभिनवंति विप्रत्वमभिलक्षयंदाति ८

श्रोत्रियोऽधीतवेदः एतन्मनुष्यत्वादिप्रयम् दोषात्प्रौढ्यात् ९ सामिमानामयेदंघनलब्धमित्यभिमानएवधनलाभोनतुवस्तुतःकस्यापिधनेनसंबंधोऽस्ति । मागृधःकस्यस्विद्धनमितिश्रुतेः
 गृधःगर्धलोभंमाकार्पाः । पत्संतोपणींरूपंस्वस्याऽभिमान्यसेअवमन्यसेमरिष्यामीतिनिर्बधनेननाशयसेइतिवा । यदिवाएनमभिमंस्येकनीयोऽन्नंकरिष्यइत्यभिपूर्वस्यमन्यतोर्हिंसार्थस्वदर्शनात् ।
 यन्नाभिमान्यसइतिपाठोऽर्थः १० । ११ । १२ नकपामननाशयाम ११ निकपंतिकंदूयनेन १३ । १५ अधिष्टायाऽध्यास्यगांपृथिवीबलीवर्दादिवा आत्मनिआत्मभोगनिमित्तम् १९ अ
 रूप्राणाअल्पबलाः १० । १८ । १९ अदंतिदशंति २० अकार्यमिति तिरश्चामपिदेहत्यागःपापायकिमुतविदुषांसमर्थानानृणाभितिभावः २१ मध्येस्थितानातिनीचेत्यर्थः २२ एकेदेवाद्याः

मनुष्योब्रह्मणश्चासिश्रोत्रियश्चाऽसिकाश्यप ॥ सुदुर्लभमवाप्यैतन्नदोषान्मर्तुमर्हसि ९ सर्वेलाभाःसाभिमानाइतिसत्यवतीश्रुतिः ॥ संतोषणीयरूपोसिलोभाद्यदभि
 मन्यसे १० अहोसिद्धार्थतातेपायेपांसंतीहपाणयः ॥ अतीवस्पृहयेतेपायेपांसंतीहपाणयः ११ पाणिमध्यःस्पृहाऽस्माकंयथातवधनस्यैव ॥ नपाणिलाभादधिकोला
 मःकश्चनविद्यते १२ अपाणित्वाद्द्वयंब्रह्मन्कंटकंनोद्धरामहे ॥ जंतुनुच्चावचानंगेदशतोनकषामवा १३ अथयेपांपुनःपाणीदेवदत्तौदशांगुली ॥ उद्धरंतिरुमीनंगा
 दशतोनिकपंतिच १४ वर्षाहिमातपानांचपरित्राणानिकुर्वते ॥ चैलमन्नंसुखंशय्यानिवातंचोपभुंजते १५ अधिष्टायचगांलोकेभुंजतेवाहयंतिच ॥ उपायैर्बहुभि
 श्वैववश्यानात्मनिकुर्वते १६ येखल्वजिह्वाःरुपणाःअल्पप्राणाअपाणयः ॥ सहंतेतानिदुखाःनिदिष्ट्यात्वंनतथामुने १७ दिष्ट्यात्वंनशृगालोवैनरुमिर्नचमृषकः ॥
 नसर्पोनचमंडूकोनचान्यःपापयोनिजः १८ एतावतापिलाभेनतोऽमुमर्हसिकाश्यप ॥ विंपुनर्योसिसत्वानांसर्वेषांब्राह्मणोत्तमः १९ इमेमांरुमयोऽदंतियेषामुद्धर
 णायैव ॥ नास्तिशक्तिरपाणित्वात्पश्यावस्थामिमामम २० अकार्यमितिचैवेमंनान्मानंसत्यजाम्यहम् ॥ नातःपापीयसीयोनिपतेयमपरामिति २१ मध्येवै
 पापयोनीनांशार्गालीयामहंगतः ॥ पापीयस्योवहुतराइतोऽन्याःपापयोनयः २२ जात्यैवैकेसुखितराःसंत्यन्येभृशदुःखिताः ॥ नैकांतंसुखमेवेहकचित्पश्यामि
 कस्यचित् २३ मनुष्याह्याढ्यतांप्राप्यराज्यमिच्छंत्यनंतरम् ॥ राज्याद्देवत्वमिच्छंतिदेवत्वादिद्रतामपि २४ भवेस्त्वंयद्यपित्वाद्योनराजानचदैवतम् ॥ देवत्वं
 प्राप्यचेद्रत्वंनैवतुप्येस्तथासति २५ नदृष्टिःप्रियलाभेऽस्तिदृष्णानाद्भिःप्रशाम्यति ॥ संप्रज्वलतिसाभूयःसामिद्भिरिपावकः २६ अस्त्येवत्वयिशोकोऽपिहर्षश्चा
 पितथात्वयि ॥ सुखदुःखेतथाचोभेतत्रकापरिदेवना २७ परिच्छिद्यैवकामानांसर्वेषांचैवकर्मणाम् ॥ मूलं बुद्धीद्रियग्रामंशकुंतानिवपंजरे २८

अन्येषवाद्याः एकांतमत्पंतंलुखंकस्यापिनास्ति नृष्णायानिरवधित्वात् २३ तदेवाह मनुष्याइत्यादिना २४ त्वमाद्योभूत्वापिब्राह्मणत्वान्नराजामवेर्नापिदेवतम् यदिकदाचिद्भवेस्तथापिनतु
 ष्येरितियोऽप्यम् । परिच्छिद्यैवकामान्वाइतिपाठेराजनैवभवेरितिशेषः २५ । २६ अस्तीति शोकादिकंत्वयेवास्त्यतःस्वगतंनैवहर्षेणशोकंमार्जयितुंशक्तस्यतेतुयैवेयंपरिदेवनेत्यर्थः २७ हर्षोदी
 पनप्रकारमाह परीत कामादीनामूलंबुद्धीद्रियग्रामंशकुंतानिवशरीरपंजरेपरिच्छिद्यैवकामान्वाइतिपाठेराजनैवभवेरितिशेषः २८

मयाभावोऽपिकिद्वैतादर्शनाद्वाद्द्वैताभावाद्द्वैत्याशंक्यतत्रद्वैताभावेहेतुंद्वांतमुखेनाह नेति यथाद्वितीयस्यशिरसस्तृतीयस्यपाणेषांस्वरूपेणाभावाज्जातुकदाचिच्छेदनंतज्जं दुःखंनस्ति तथायद्वैतंका
 लत्रयेऽपिनास्ति ततोभयमपिनास्तीत्यर्थः तथाच । अतोऽन्यदार्तनेहनानाऽस्ति किंचनयन्मदन्पत्रास्तिकस्मान्नुविभेमीत्यादिद्वैताभावप्रतिपादिकाश्रुतिरबाधिताभवति । दुःखप्रतीतिस्तुस्वप्रव
 दप्युपग्यतइतिनकश्चिदोषः २९ ननुप्रत्यक्षेणशीतोष्णादिभयंस्वप्रवदबाधितंइत्येतत्कथंभयंनस्तीति लोकदृष्ट्याऽप्याशंक्याह नेति स्पर्शसुखाभिज्ञस्यैवानुभूतेविषयेकामोजायते । बुद्ध्यादि
 निरोधेनरसज्ञानाभावात्कचिदपि विषयेकामोजायतेऽतो बुद्ध्यादिकृतंशीतोष्णाद्यपितन्नरोधेननास्त्येवेत्यर्थः ३० अरसज्ञस्यकामोनजायतइत्यत्रदृष्टांतमाह नेति वारुण्यामद्यस्यलट्टारुण्यप
 नद्वितीयस्यशिरसश्छेदनंविद्यतेकचित् ॥ नचपाणेस्तृतीयस्ययन्नास्तिनततोभयम् २९ नखल्वप्यरसज्ञस्यकामःकचनजायते ॥ संस्पर्शादर्शनाद्वापिश्र
 वणाद्वापिजायते ३० नखंस्मरासिवारुण्यालङ्काकानांचपक्षिणाम् ॥ ताभ्यांचाभ्यधिकोभक्ष्योनकश्चिद्विद्यतेकचित् ३१ यानिचान्यानिभूतेषुभक्ष्यजातानि
 कस्यचित् ॥ येषामभुक्तपूर्वाणितेषामस्मृतिरेवते ३२ अप्राशनमसंस्पर्शमसंदर्शनमेवच ॥ पुरुषस्यैषानियमोमन्येश्रेयोनसंशयः ३३ पाणिमंतोबलवंतोध
 नवंतोनसंशयः ॥ मनुष्यामानुषैरेवदासत्वमुपपादिताः ३४ वधबंधपरिक्लेशैःक्लिश्यंतेचपुनःपुनः ॥ तेखल्वपिरमंतेचमोदंतेचहसंतिच ३५ अपरेबाहुबलि
 नःकृतविद्यामनस्विनः ॥ जुगुप्सितांचरुपणांपापवृत्तिमुपासते ३६ उस्तहंतेचतेवृत्तिमन्यामप्युपसेवितुम् ॥ स्वकर्मणातुनियतंभावितव्यंतुततथा ३७
 नपुलकसोनचांडालआत्मानंत्यक्तुमिच्छति ॥ तथातुष्टःस्वयायोन्यामायांपश्यस्वयादृशीम् ३८ दृष्ट्वाकुणीन्पक्षहतानमनुष्यानामयाविनः ॥ सुसंपूर्णः
 स्वयायोन्यालब्धलाभोसिकाश्यप ३९ यदिब्राह्मणदेहस्तेनिरातंकोनिरामयः ॥ अंगानिचसमग्राणिनचलोकेषुधृक्कृतः ४० नकेनचित्प्रवादेनसत्येनैवापहा
 रिणा ॥ धर्मायोतिष्ठविप्रर्षेनात्मानंत्यक्तुमर्हसि ४१ यदिब्रह्मन्शृणोष्येतच्छ्रद्धासिचमेवचः ॥ वेदोक्तस्यैवधर्मस्यफलंमुख्यमवाप्स्यसि ४२ स्वाध्यायमाग्नि
 संस्कारमप्रमत्तोऽनुपालय ॥ सत्यंदमंचदानंचस्पर्धिष्ठामाचकेनचित् ४३ येकेचनस्वध्ययनाःप्राप्तायजनयाजनम् ॥ कथंतेचानुशोचियुर्ध्यायियुर्वाप्यशोभ
 नम् ४४ इच्छंतस्तोविहारायसुखंमहदवामुयुः ॥ उत्तजाताःसुनक्षत्रेसुतिथौसुमुहूर्तजाः ॥ यज्ञदानप्रजेहायांतंतेशक्तिपूर्वकम् ४५ नक्षत्रेषवासुरेष्वन्ये
 दुस्तिथौदुर्मुहूर्तजाः ॥ संपतंत्यासुरीयोर्नियज्ञप्रसववर्जिताः ४६

क्षिमांसस्यच कर्मेणपृष्ट्यौ त्वंनस्मरासिब्राह्मणत्वेनतवतद्रसग्रहाभावात् । मक्ष्योरस्योविषयस्ताभ्यामन्योनविद्यतेतथापित्वंतद्वयंनस्मरासि ३१ कस्यचिद्राजादेः येषांयान्यभुक्तपूर्वाणि तेत्वया
 ३२ उपसंहरति अप्राशनमिति प्राशनादिवर्जनियमएवपुरुषस्यश्रेयः ३३ देवाधीनत्वाच्चसुखादेर्नस्वयाशोकःकार्यइत्याह पाणिमंतइत्यादिना दासत्वंवधबंधादिकं हीनवृत्तिः सत्यपिसाम
 ध्यंतदत्यामंचांडालादिदेहानिद्यतरमनिष्टमपिदेवबलात्कारादेवप्राणिनामपरिहार्यमितिच्छोकपंचकस्यभावः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ तवत्वितरापेक्षयादेवमनुकूलमस्तीत्याह दृष्ट्वा कुणी
 हस्तविकलान् पक्षहतानधर्मागवातादिनानष्टान् आभ्याविनोरोगाकांतान् अधिकदुःखानन्यान्दृष्ट्वास्वयमात्मानंसुखिनंमन्येतेत्यर्थः ३९ । ४० प्रवादेनकलकंन अपहारिणाजातिभ्रंशक
 रेण ४१ मुख्यंविवेकचित्तशुद्धिवा ४२ । ४३ । ४४ विहारायपयोचितेनयज्ञादिनाविहर्षु सुनक्षत्रेषुपुण्यादौ सार्धश्लोकः ४५ आसुरेषुमूलाश्लेदादिषु ४६

पंडितक कुत्सितःपंडितः यतोहेतुकोऽनारब्धद्रव्यत्वादिस्त्यादिभिर्हेतुभिराकाशादेरपिनित्यत्वसाधनपरः । वेदनिन्दकोऽतोऽन्यदार्तमितितदनित्यत्वप्रतिपादकस्यवेदस्याप्रामाण्यकर्ता इत्या
प्रत्यक्षं तामनुप्रवृत्ताईक्षाअन्वीक्षाधूमादिदर्शननवन्हाद्यनुमानंतत्प्रधानामन्वीक्षिकीं तर्कविद्याकणमज्ञाक्षरणादिप्रणीतंशास्त्रम् । निरर्थिकांपुरुषार्थचतुष्टयशून्यांश्चुत्येकगम्यस्यवस्तुतत्त्व
स्यनिर्णयानुपयोगिनीम् १० प्रवदिताप्रकषेणवदिताश्रुतेरनुमानाविरोधेनैवप्रामाण्यंनस्वतइतिवदिता । ननुनास्तिकान्प्रत्येतद्वक्तृयुक्तंयुक्तिबलेनैववेदाप्रामाण्यवादिनांतेपानिरसनीयत्वादिति
नायंदोषइत्यतआह संसत्सुसमीचीनेषुसाधुष्वपिहेतुमदेववक्तानश्रुतिमत् । आक्रोष्टापुरुषवाक् । अभिवक्ताऽभिक्रम्यवक्ता । ब्रह्मवाक्येषुवेदवाक्येषुविचार्यमाणेषु ४८ नास्तिकोवेदप्रामाण्य
निन्दकः । सर्वशंकीस्वर्गादृष्टादिसद्भावेऽपिशंकावान् । स्वभाववादेनचाभितआकृष्यमाणोऽनवस्थितइत्यर्थः । कुतर्कमनादृश्यवेदमागेंवत्वयास्थातव्यमितिभावः ४९ ममपुत्रदत्तंयंतंप्राथ्य
मित्याह अपीति तस्माद्दीनयोनिदात्पापान्मुक्तइतिशेषः ५० । ५१ । ५२ समवैक्षतेति दिव्यज्ञानवताकाश्यपादीनामपिदेहाभिमानवेशादीदृशीबुद्धिर्भवतिकिमुत्प्राकृतानामितिदेहा
वेशोवर्ज्यइतिभावः यथोक्तं । देहावेशात्प्रमाद्यतीति ५३ हरिवाहनभिद्रम् ९४ ॥ इतिशां०मो०नी०भा०अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ॥ आजगरव्रतलाभेप्रज्ञैवदेहावेशानि

अहमासंपंडितकोहेतुकोवेदनिन्दकः ॥ आन्वीक्षिकीं तर्कविद्यामनुरक्तो निरर्थिकाम् ४७ हेतुवादान्प्रवदितावक्तासंसत्सुहेतुमत् ॥ आक्रोष्टाचाऽभिवक्ताचब्रह्मवा
क्येषुचाद्विजान् ४८ नास्तिकःसर्वशंकीचमूर्खःपंडितमानिकः ॥ तस्येयंफलनिर्वृत्तिःसृगालत्वममद्विज ४९ अपिजातुतथातस्मादहोरात्रशतैरपि ॥ यदहं
मानुर्षीयोनिःसृगालःप्राप्तुयांपुनः ५० संतुष्टश्चाप्रमत्तश्चयज्ञदानतपोरतिः ॥ ज्ञेयज्ञाताभवेयं वैवर्ज्यवर्जयितातथा ५१ ततःसमुनिरुत्थायकाश्यपस्तमुवाचह ॥
अहोवतासिकुशलोबुद्धिर्मांश्चेतिविस्मितः ५२ समवैक्षततंविप्रोज्ञानदीर्घेणचक्षुषा ॥ ददर्शचैनं देवानां देवमिंद्रं शचीपतिम् ५३ ततःसंपूजयामासकाश्यपोहरिवा
हनम् ॥ अनुज्ञातस्तुतेनाथप्रविवेशस्वमालयम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारते शां०मोक्षधर्मपर्वणिःसृगालकाश्यपसंवादेअशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यद्यस्तिदत्तमिष्टंवातपस्तंतंथैवच ॥ गुरूणांवापिशुश्रूषातन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ आत्मनाऽनर्थयुक्तेनपापेनिविशते
मनः ॥ स्वकर्मकलुषं कृत्वा कृच्छ्रे लोके विधीयते २ दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशात्क्लेशं भयाद्भयम् ॥ मृतेभ्यः प्रमृतं यांति दरिद्राः पापकारिणः ३ उत्सवादुत्सवं यांति स्व
र्गात्स्वर्गं सुखात्सुखम् ॥ श्रद्धधानाश्च दाताश्च धनादद्याः शुभकारिणः ४

वृत्तिद्वारेण हेतुरित्युक्तं तत्र प्रज्ञा बुद्धेः परिणाम विशेषः सचक्षीरदधिवः स्वभावादेव कालक्रमेण मविष्यती
तिदत्तेष्टादेवैयं धर्मन्वानः शंकेते यदीति । 'शरणागतसंभ्राणंभूतानामप्यहिंसनं । बहिर्वेदिचयदानंदत्तमित्यभिधीयते । अग्निहोत्रंतपःशौचंवेदानांचानुत्सासनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवं च इष्टमित्य
भिधीयते' । दत्तेष्टेष्टहस्यस्यधर्मः । तपोवानप्रस्यस्य । गुरुशुश्रूषामहाचारिणः यदिदत्तादिकंशुभादृष्टोत्पादनद्वाराकालांतरीयप्रज्ञाहेतुर्भवतितर्हिमेमह्यमनुष्ठेयमेतदितिब्रूहि नोचेत्स्वभावरव
शरणंममेत्यर्थः १ स्वभाववादेसर्वेषांभौतिकानामुत्पत्त्यादावेकंरूपैवसामग्री तथाचहस्वदीर्घसाध्वसाधुसुखदुःखादिवैचित्र्यंजगतिदृश्यमानंनोपपद्यतेऽतस्तत्रावश्यं कर्मजन्यमदृष्टं कारणमभ्युपे
यामितिमत्वा'पुण्योवैपुण्येनकर्मणाभवतिपापःपापेन बुद्धिःकर्मनुसारिणी'इतिश्रुतिमृत्तिसिद्धं कर्मणःसदसत्प्रज्ञाहेतुत्वमाह आत्मनेति आत्मनाबुद्ध्या अनर्थःकामक्रोधादिस्तद्युक्तेन कृच्छ्रेदुः
खदेनरकादां विधीयतेमोक्षमधिक्रियते २ मृतेभ्योमरणेभ्यः प्रमृतंमरणांतरं अविलंबेनपुनःपुनर्भ्रियंतइत्यर्थः । 'अथैतयोःपथोर्नकतरेणचनतानीमानिःशुद्राण्यसकृदावर्तानि'इतिश्रुतेः ३४

हस्ताववाप्येतेप्रवेश्येतेयस्मिन्नितिहस्तावापोहस्त्वनिगदस्तेननिगाडिताःसंतोनस्तिकाराप्राहूरीकृताव्यालादिमत्सुवनेषुगच्छंतिनिगाडितहस्तत्वाच्चव्यालादीन्वारयितुमशक्ताअत्यंतमुद्वेगं प्राप्नुवं
तीत्यर्थः व्यालोदुष्टगजः ५ आतिथेयमातिथिहितंमृष्टान्नदानादि आत्मवतांजितचित्तानांयोगिनां मार्गदेवयानं हस्तदक्षिणं हस्तोपलक्षितेन तत्कर्तव्येन दानादिना कर्मणा दासिष्मन्कूलं ६ पुला
कागतोष्मणाभक्तसिकयवन्नष्टबीजभावाः पूतिधान्यमितियावत् पुत्तिकामशकाः कारणंशुखादिहेतुः ७ शुभप्रज्ञाहेतुरपिधर्मपवचेत्तत्रप्रवृत्तिरपिपूर्वकर्मायत्तोतिकेपुरुषकारेणेत्याशंक्याह सुशीघ्र
मिति विधानं प्राक्कर्मधावंतंयतमानमनुधावतिफलप्रदानेनानुसरति अन्वयमुक्त्वाव्यतिरेकमाह शेतेइति येनयेनयथाकृतं तं प्रति तथा प्राक्कर्मफलदमफलदं च भवति ८ कर्मप्राचीनं छायेवानुविधीय
तेपुरुषेणस्वस्यानुकूलंक्रियते अनादौसंसारेऽनेतानांसतामसतांवाकर्मणामहंपूर्वमहंपूर्वमितिस्पर्धयास्वस्वफलदानायुगपदुपस्थितानांयदेवकर्माऽविकलाःपुरुषकारोऽनुगृह्णातितदेवप्रभवतीत्यर्थः ९

व्यालकुंजरदुर्गेषु सर्पचोरभयेषु च ॥ हस्तावापेन गच्छंति नास्तिकाः किमतः परम् ५ प्रियदेवातिथेयाश्च वदान्याः प्रियसाधवः ॥ क्षेम्यमात्मवतां मार्गमास्थिता
हस्तदक्षिणम् ६ पुलाकाइव धान्येषु पुत्तिकाइव पक्षिषु ॥ तद्विधास्ते मनुष्याणां धेषां धर्मो नकारणम् ७ सुशीघ्रमपि धावंतं विधानमनुधावति ॥ शेतेसहशया
नेनयेनयेनयथाकृतम् ८ उपतिष्ठति तिष्ठंतं गच्छंतं मनुगच्छति ॥ करोति कुर्वतः कर्मच्छायेवानुविधीयते ९ येनयेनयथायद्यत्पुराकर्मसमीहितम् ॥ तत्तदेकत
रोभुंक्तेनित्यं विहितमात्मना १० स्वकर्मफलनिक्षेपं विधानपरिरक्षितम् ॥ भूतग्राममिमं कालः समंतात्परिकर्षति ११ अचोद्यमानानियथापुष्पाणि च फलानि च ॥
स्वकालं नातिवर्तते तथा कर्मपुराकृतम् १२ संमानश्चाऽवमानश्च लामालाभोक्षयोदयौ ॥ प्रवृत्तानि विवर्तंते विधानांते पुनः पुनः १३ आत्मनाविहितं दुःखमात्म
नाविहितं सुखं ॥ गर्भशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्वदेहिकम् १४ बालो युवा च वृद्धश्च यत्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यांतस्यामवस्थायां तत्फलं प्रतिपद्यते १५ यथा
धेनुसहस्रेषु वसो विदति मातरम् ॥ तथा पूर्वकृतं कर्म कर्तारमनुगच्छति १६ समुन्नमग्रतो वस्त्रं पश्चाच्छुध्यति कर्मणा ॥ उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घं सुखमनंतकम् १७
दीर्घकालेन तपसासेवितेन तपोवने ॥ धर्मनिर्धूतपापानां संपद्यंते मनोरथाः १८ शकुनानामिवाऽऽकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथानदृश्येत तथा ज्ञानविदां
गतिः १९ अलमन्यैरुपालंभैः कीर्तितैश्च व्यतिक्रमैः ॥ पेशलंचानुरूपं च कर्तव्यं हितमात्मनः २० ॥ इति ० शां० मो० एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥

पेनेति मुंकेइतिवर्तमानार्थलक्षणेयोगेणैहिकभोगेप्राक्कर्मणःप्राबल्यंनत्वामुष्मिकभोगार्थायांयज्ञादिप्रवृत्तो विधिप्रतिषेधशास्त्रानर्थक्यापत्तेरित्यर्थः नित्यमपरिहार्यं १० स्वकर्मणःफलं
स्वर्गपश्चादितदेवनिक्षेपंरूपंविधानेनकर्मजन्यादृष्टेनरक्षितंगौणकर्मीभूतभूतग्रामंप्रतिकालःसमनुकर्षति ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ समुन्नंजलेनक्लिन्नं उदीक्रेदनेऽस्यनिष्ठा
यारूपं संयुक्तमितिपाठेमलेनेतिशेषः संस्विन्नमितिपाठेस्वेदेनमलिनं कर्मणाक्षालनेन उपवासोविषयत्पागः अनंतकंसुखंमोक्षः १७ मनोरथाज्ञानलाभविषयाः १८ प्राप्तज्ञानानकार्य
ब्रह्मलोकंगच्छंति किंतुनतस्यप्राणाउत्क्रांभंत्यत्रैवसमवनीयंतइतितस्वविदुःप्राणादीनांप्रलयस्यशुद्धेप्रत्यगात्मन्पेवश्रवणादात्माचनद्रष्टृयोग्यइत्याशयेनाह शकुनानामिति ज्ञानविदांब्रह्मविदां
गतिःपरायणंब्रह्मैवेत्यर्थः । ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतीतिश्रुतेः १९ उपालंभैराक्षेपवाक्यैः व्यतिक्रमैरपराधैः अलमुक्तैःपर्याप्तं पेशलंकांशल्युक्तंयथास्यात्तयासत्कर्मभिःसद्वासनोदयात्साध्वी
प्रज्ञासमुदेतीतिभावः २० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारभावदीपे एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पुत्रमष्टभिरध्यायैः क्रमादाशां जित्वा पूर्वास्मिन्नेव वयासि निष्परिग्रही निरीहो हि सांख्य आजगरी वृत्तिमास्थितः प्रज्ञावान् सुकृती ब्रह्मविद्याधिकारी निरूपितः । तत्र प्रसंगात्तत्र संक्षेपात्तत्तत्स्वचक्षुचि
 तं । यथा आजगरेऽनवसितमनंतदोषपारमित्यनेनाऽऽकाशस्येवानित्यत्वाद्भिमुत्वाच्चात्मनः कालतो देशतश्च परिच्छेदाभावः परेषां संमतः । अस्माकं त्वात्मनि त्रिविवेदरूपो वस्तु परिच्छेदोऽपि नास्ति ।
 यथा परेषामात्मांतरस्य पृथिव्यादेरात्मगतवृद्ध्यादिगुणानां च पृथक्स्वत्वेनाऽऽत्मनि सजातीयविजातीयस्वगतभेदरूपो वस्तु परिच्छेदोऽस्ति न तथाऽस्माकमित्यखंडेकरसमेकाद्वितीयं कूटस्थं वस्तुनि
 दिष्टं । तथा सुमालीये 'न द्वितीयस्य शिरसश्छेदनं विद्यते कश्चित् । न च पाणोस्तृतीयस्य यत्रास्ति न ततो मयं' इत्यात्मातिरिक्तस्य द्वितीयशिरसादिवदत्पंतासत्त्वमुक्तात् देवदृढीकृतं । तथा 'शकुनाना
 मिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथा न दृश्येत तथा ज्ञानविदांगतिः' इति ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवति' इति च प्रतिपादितं । ततश्च विकारिकारणाभावाज्जगज्जन्माद्यसंभवं भवन्वानः पृच्छति कुत इति तत्र कु
 त इति कालादृष्टेश्चरेच्छादिनिमित्तप्रश्नः । कमभ्येतीत्युपादानप्रश्नः तत्रैव कार्यलघुनियमात् १ केनेत्यंतांतरकारणप्रश्नः २ कथमितिसृष्टिप्रकारप्रश्नः विभक्तयो विभागाः ३ जीवः कीदृश इति जी

शा.मो. १२
 अ०
 ॥ १८२ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं जगत्स्थायरजंगमम् ॥ प्रलये च कमभ्येति तन्मे ब्रूहि पितामह १ ससागरः सगगनः सशैलः सबलाहकः ॥ सभूमिः साग्निपव
 नोलोकोऽयं केन निर्मितः २ कथं सृष्टानि भूतानि कथं वर्णविभक्तयः ॥ शौचाशौचं कथं तेषां धर्माधर्मविधिः कथम् ३ कीदृशो जीवतां जीवः क्वागच्छंति ये मृताः ॥
 अस्माच्छोकादमुं लोकं सर्वं शंसतु नो भवान् ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासपुरातनम् ॥ भृगुणाऽभिहितं शास्त्रं भरद्वाजाय पृच्छते ५ कैलासाशि
 खरेदृष्ट्वा दैव्यमानं महौजसम् ॥ भृगुं महाविषमासीनं भरद्वाजो न्वपृच्छत् ६ ससागरः सगगनः सशैलः सबलाहकः ॥ सभूमिः साग्निपवनोलोकोऽयं केन निर्मितः ७ क
 थं सृष्टानि भूतानि कथं वर्णविभक्तयः ॥ शौचाशौचं कथं तेषां धर्माधर्मविधिः कथम् ८ कीदृशो जीवतां जीवः क्वागच्छंति ये मृताः ॥ परलोकमिमं चापि सर्वं शंसितुमर्ह
 सि ९ एवं स भगवान् पृष्टो भरद्वाजेन संशयम् ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्मसंकाशः सर्वतस्मै ततोऽब्रवीत् १० ॥ भृगुरुवाच ॥ मानसो नामयः पूर्वो विश्रुतो वै महर्षिभिः ॥ अना
 दिनिधनो देवस्तथाऽभेद्योऽजरामरः ११ अव्यक्त इति विख्यातः शाश्वतोऽथाऽक्षयोऽव्ययः ॥ यतः सृष्टानि भूतानि जायंते चाम्रियंति च १२

वतस्त्वप्रश्नः अमृतामुक्ताः काऽधिष्ठाने लीयंत इति मुक्तिप्राप्त्यवस्तुप्रश्नः । अस्माच्छोकादिभं लोकं मुक्ता अमुं लोकं सर्वं च पूर्वपृष्टं नोऽस्मभ्यं भवान् कथयतु ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० पूर्वोक्तब्रह्मा
 द्वैतसिद्धये कृत्स्नस्य जगतो ब्रह्मोपादानकत्वं प्रतिपादयिष्यन् 'असतो धि मनोऽसृजत् । मनः प्रजापतिमसृजत् । प्रजापतिः प्रजा असृजत् । तद्वा इदं मनस्येव परं प्रतिष्ठितं यदिदं किंच' इति श्रुतिमनु
 सरत्तरमाह मानस इति सत्त्वासत्त्वाभ्यां निर्वक्तुमशक्यादज्ञानान्मनउत्पन्नं । तच्च चित्प्रतिबिंबविशिष्टं मानसो नाम जगतो मूलकारणं सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं । अनादिनिधन आदिनिधनं जन्मलयस्या
 नंतद्वीनः तत्कारणस्याऽसतो ज्ञानस्यानिर्वचनीयस्य स्वरूपेणासत्त्वात् । कूटस्थस्य च शुद्धब्रह्मणस्तत्प्रत्यनुपादानत्वात् अभेद्यो मेतु मनर्ह एकत्वात् । अजरामर इति 'य आत्माऽपहृतपाप्मा विजरो वि
 मृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्प' इति श्रुत्युक्तानां गुणानां संग्रहः ११ अक्षयोऽव्यय इति लक्षणया वृद्धिजन्महीनत्वमुक्तं । अतएव शाश्वतः सदैकरूपः । अव्यक्त इति संज्ञामात्रं
 योगिनां प्रत्यक्षत्वात् सूक्ष्मप्रत्यक्षत्वाद्वाऽव्यक्तः । सृष्टानि जन्मवन्ति भूतान्याकाशादीनि जायंते म्रियंति व्ययवन्ति च यत्रैव भवन्ति । सृष्टानीति विशेषणादसृष्टाश्चेतनान जायंत इति दर्शितम् १२

॥ ४६ ॥

'सदहरोऽस्मिन्नंतराकाशः आकाशो ह वै नामरूपयोर्निर्वहिते' स्यादि श्रुतिश्चाकाश इति विख्यातः सन्नमहांतं समष्टिजीवैरेण्यगर्भं बुद्धिवाऽसृजदितियोजना । महान्पहंकारं हरेऽप्यगर्भमनः । सचाहं
 कारो भगवानाकाशं शब्दतन्मात्राख्यमसृजत् १३ आकाशादभवद्द्वारित्यादिपाठकमोनविवक्षितः किंतु आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्नरापः अद्भ्यः पृथिवीति श्रौतएवज्ञेयः । तत्र वाय्वादिशब्दः
 स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रं रसतन्मात्रं गंधतन्मात्रं च सूक्ष्ममपंचीकृतं भूतजातमुच्यते १४ ततस्तेजोमयं लिङ्गशरीरं दिव्यं परलोकगमनार्हं स्थूलभूतानि च पंचीकृतानि तत्कर्ममयं ब्रह्मांडापरनामधे
 यंपञ्चसृजत् ब्रह्मादिराट् वेदमयो वेदपूर्णां निधिरिव ज्ञानेश्वर्षादीनां १५ 'ख्यातः सोऽहमित्यग्रे व्याहरत्ततोऽहं नामाऽभवत्' इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धः । सर्वभूतानि स्थूलवियदादीनि तदात्मात्तच्छरीरः
 सचासौ भूतकृत्तुर्विधुतग्रामस्रष्टाचेतिसमासः येषु तेषु आकाशादयो घातवो धारणकर्माणः स एव ब्रह्मा १६ 'अग्निर्मूर्धा चक्षुषीं चंद्रसूर्यौ दिशः श्रोत्रे वाग्बिहृताश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य
 पद्भ्यां पृथिवी द्विपसर्वभूतांतरात्मा' इति भगवते वैश्वरूप्यप्रतिपादिकां श्रुतिमुपबृंहयति शैला इत्यादिपंचभिः १७ अभीषामावेव चंद्राकौ १८ १९ सर्वभूतानामात्मभूतोऽहंकारस्तत्स्थः २० भूतभवाय

सोऽसृजत्प्रथमं देवो महान्तं नामनामतः ॥ महान्ससर्जाऽहंकारं सचापि भगवानथ ॥ आकाशमिति विख्यातं सर्वभूतघरः प्रभुः १३ आकाशादभवद्द्वारिसलिलादग्नि
 मारुतौ ॥ अग्निमारुतसंयोगात्ततः समभवन्मही १४ ततस्तेजोमयं दिव्यं पद्मं सृष्टं स्वयंभुवा ॥ तस्मात्पद्मात्समभवद्ब्रह्मावेदमयोनिधिः १५ अहंकार इति ख्या
 तः सर्वभूतात्मभूतकृत् ॥ ब्रह्मवैसमहाते जाय एते पंचघातवः १६ शैलास्तस्यास्थिसंज्ञास्तु मेदोमांसं च मेदिनी ॥ समुद्रास्तस्य रुधिरमाकाशमुदरं तथा १७
 पवनश्चैव निःश्वासस्तेजोऽग्निर्निम्नगाः शिराः ॥ अग्नीषोमौ तु चंद्राकौ नयने तस्य विश्रुते १८ नभश्चोर्ध्वं शिरस्तस्य क्षितिः पादौ भुजौ दिशः ॥ दुर्विज्ञेयो ह्यर्चित्यात्मा
 सिद्धैरपि न संशयः १९ स एष भगवान्विष्णुरनंत इति विश्रुतः ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थो दुर्विज्ञेयोऽकृतात्मभिः २० अहंकारस्य यः स्रष्टा सर्वभूतभवाय वै ॥ यतः समभ
 वद्विश्वं पृष्टोऽहं यदित्त्वया २१ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ गगनस्य दिशां चैव भूतलस्यानिलस्य वा ॥ काऽन्यत्र परिमाणानि संशयं छिंधितत्वतः २२ ॥ भृगुरुवाच ॥
 अनंतमेतदाकाशं सिद्धदैवतसेवितम् ॥ रम्यं नानाश्रयाकीर्णं यस्यातो नाधिगम्यते २३ ऊर्ध्वं गते रघस्तातु चंद्रादित्यौ न दृश्यतः ॥ तत्र देवाः स्वयं दीप्ताभास्व
 राभाऽग्निवर्चसः २४ ते चाप्यंतं पश्यंति नभसः प्रथितौ जसः ॥ दुर्गमत्वादनंतत्वादि तमे विद्धि मानद २५ उपरिष्ठोपरिष्ठानुप्रज्वलद्भिः स्वयंप्रभैः ॥ निरुद्ध
 मेतदाकाशमप्रमेयं सुरैरपि २६ पृथिव्यंते समुद्रास्तु समुद्रांते तमः स्मृतम् ॥ तमसोतेजलं प्राहुर्जलस्यांतेऽग्निरेव च २७

भूतोत्पत्तये स्रष्टाऽहंकारस्येति संबंधः यतो विश्वं समभवद्यच्च त्वयाऽहं पृष्टस्तु भ्यमुक्तमितिशेषः २१ कुतः सृष्टमिदं विश्वमित्यस्य प्रश्नस्योत्तरं ब्रह्मैव ईशसूत्रविराड्रूपेण सन्निविष्टमस्तीत्युक्तं तत्कि
 मेकदेशे नोतकार्त्स्न्येन नाद्यः ब्रह्मणः सांशतापत्तेर्निकलत्वश्रुतिव्याकोपः । नांत्यः कार्यस्य परिच्छिन्नत्वेन व्याप्यत्वाद्ब्रह्मणोऽपि परिच्छेदापत्तिस्ततश्चानंत्यश्रुतिव्याकोप इति शंकेते गगन
 स्येति २२ कार्यस्यानंत्यकारणानंत्यायोपपादयन्नुकांशं कां परिहरति अनंतमेतदिति आश्रयाश्वतुर्दंशमुवनानि २३ गतेः सूर्यरश्मिगतेरपि ऊर्ध्वं गम्यतां च चंद्रादित्यौ न दृश्येते मध्यमपरिमाण
 योस्तयोरनंताकाशव्याप्तियोगात् यत्र तौ न दृश्येते तत्र संधिरापः २४ तेऽपि सूर्यादिगते ऊर्ध्वं स्या अनंतमेवाकाशं पश्यंति न तु परिच्छिन्नमिति भेदवचनाद्विद्धि २५ एवं तत्तदुपार्थीत्याह उप
 रिष्टेति आपां वर्णलोपः प्रज्वलद्भिर्लोकैरिति शेषः २६ तिर्यक्प्रमाणतोऽप्यानंत्यमाह पृथिव्यंत इति २७

११ । १३ । १४ । १५ कथं घनत्वमुपपद्यते इत्यत आह तस्येति पृष्ठीसप्तम्यर्थे तस्मिन्माकृतयुक्तेऽप्रावाकाशमध्ये भ्रमति यस्नेहाश्रुपौजलं तस्संघातस्वामिति स्पष्टं । एवं मानसस्पृष्टिर्मानस्येव तरसामान्यादस्मदादीनामपीयं सृष्टिः स्वप्रवन्मानसस्यैवेत्यध्यायतात्पर्यम् । अतएव द्वितीयशरीरोत्रदस्या असत्त्वं प्रागुक्तं संगच्छते १५ । १७ इति शांति० मो० नीलकंठीयेऽयशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ननु चतुर्मुखेन मनसा सृष्टाः पंचधा तव आकाशादयः स्वाप्राकाशादिवदांतराः संतः कथं बाह्यलोकानामावरका इत्युपपद्यते इत्याह तएते इति यान् ब्रह्माऽसृजते एते इति कथमित्यग्रिमे णसंबंधः । एते के ये महाभूतसंज्ञाः यैश्च लोकाश्चावृता इति योजना १ तथा ब्रह्मणा सृष्टानां जरायुजादीनां चैवं प्रत्येकं मानसानि पंचभूतानि संति स्वमेतद्दर्शनात् ततश्च कथं ब्रह्मसृष्टानामेव पंचानां भूतानां महाभूतत्वं नास्मदादि सृष्टानामभूतत्वं यतः संप्रमाणानसत्त्वाविशेषात् प्रातिभासिकत्वेन क्षुद्रभूतत्वं ईशसृष्टानां तु महाभूतत्वं तथाच प्रातिभासिकव्यावहारिकयोर्बाध्यावाधयोरप्रपंचयोर्भेद एष्टव्य इ

तथासलिलसंरुद्धेन भसोते निरंतरे ॥ भित्त्वारणवतलं वायुः समुत्पत्तिघोषवान् १२ स एष चरते वायुरर्णवोत्पीडसंभवः ॥ आकाशस्थानमासाद्य प्रशांतिनाधिगच्छति १३ तस्मिन्वाय्वंबुसंघर्षे दीप्ततेजामहाबलः ॥ प्रादुरभूद्दूर्ध्वशिखः कृत्वानिस्तिमिरं नभः १४ अग्निः पवनसंयुक्तः खंसमाक्षिपते जलम् ॥ सोऽग्निर्मारुतसंयोगाद्भनत्वमुपपद्यते १५ तस्याकाशं निपतितः स्नेहस्तिष्ठतियोऽपरः ॥ संघातत्वमापन्नो भूमित्वमनुगच्छति १६ रसानां सर्वगंधानां स्निहानां प्राणिनां तथा ॥ भूमिर्यो निरिहजे यायस्यां सर्वप्रसूयते ॥ १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मो० भृगुभरद्वाजसंवादे मानसभूतोत्पत्तिकथने त्र्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ तएते घातवः पंच ब्रह्मयानसृजत्पुरा ॥ आवृतायैरिमे लोका महाभूताभिसंज्ञिताः १ यदा सृजत्सहस्राणि भूतानां समहामतिः ॥ पंचानामेव भूतत्वं कथं समुपपद्यते २ ॥ भृगुरुवाच ॥ अमितानां महाशब्दोयांति भूतानि संभवम् ॥ ततस्तेषां महाभूतशब्दोऽयमुपपद्यते ३ चेष्टावायुः खमाकाशमूष्माग्निः सलिलं द्रवः ॥ पृथिवीचात्र संघातः शरीरं पांचभौतिकम् ४ इत्येतैः पंचभिर्भूतैर्युक्तं स्थावरजंगमम् ॥ श्रोत्रं घ्राणं रसः स्पर्शादृष्टिश्चेंद्रियसंज्ञिताः ५ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ पंचभिर्यदिभूतैस्तु युक्ताः स्थावरजंगमाः ॥ स्थावराणां न दृश्यंते शरीरे पंचघातवः ६ अनूष्मणामचेष्टानां घनानां चैव तत्त्वतः ॥ वृक्षाणां नोपलभ्यंते शरीरे पंचघातवः ७ न शृण्वंति न पश्यंति न गंधं रसोऽपि न ॥ न च स्पर्शा विजानंति ते कथं पांचभौतिकाः ८ अद्रवत्वादनग्नित्वाद्भूमित्वाद्वायुतः ॥ आकाशस्याप्रमेयत्वाद्दृक्षाणां नास्ति भौतिकम् ९

त्याक्षेपुः प्रभिमयः १ अमितत्वमेव महच्छब्दार्थो नत्ववाधयत्वमित्याह अमितानामिति अभितेष्वमितत्वादित्यर्थः । यतः संभवंयातिततो हेतोर्भूतानीत्यर्थः । ततश्चानंतत्वोत्पन्नत्वयोरुभयत्रा विशेषात्तत्र व्यावहारिकप्रातिभासिकयोर्भेदाभूतसंघयोर्भेद इत्यर्थः ३ कार्यमात्रेण व्याप्तिप्रदर्शयन्नमितत्वमेवाह चेष्टेति खंसुषिरे अत्र शरीरेद्रवो लोहितोऽसंघातः । कठिनं मांसादिव्यादि ४ श्रोत्रं संघ्राणं पृथिवी रसोरसनेंद्रियं जलं स्पर्शाः स्पर्शनेंद्रियं त्वग्वायुः दृष्टिश्चक्षुरिंद्रियं तेजः श्रोत्रादीनां स्वादिगुणान्शब्दादीन्प्रतिग्राहकत्वात्स्वाद्यात्मकत्वं श्रोत्रादीनां स्वाद्यात्मत्वोपपादनं दृष्टांतसिद्धर्थम् तथाचायं प्रयोगः । मेयमातारौ समानजातीयौ ग्राह्यग्राहकत्वाच्छब्दश्रोत्रादिवदिति । तथाच प्रमातुश्चेतनाभिन्नत्वेन प्रमेयस्यापितथात्वमित्यद्वैतसिद्धिः ५ ननु वृक्षाणां प्रमेयत्वेऽपि न चेतनाभिन्नत्वं दृश्यंतेऽस्मदादिवत्तेषां गत्याद्यभावेनानिंद्रियत्वात्तत्र श्रौतौ कत्वमिति न ब्रह्मप्रभवत्वमपीत्यद्वैतासिद्धिरित्यभिप्रेत्य वृक्षाणां भौतिकत्वं तावन्निरस्यति पंचभिरित्यादिना ६ ऊष्माद्यभावाद्दृश्याद्यभावमाहानूष्मणामिति ७ । ८ अप्रमेयत्वाद्प्रतीयमानत्वात् ९

वृक्षाणामभौतिकत्वादिन्द्रियत्वादि कं परिहरंश्चेतनत्वमुपपादयति घनानामित्यादिभिर्नवभिः १० शीर्यत इत्यनेन वज्रमणेरपि मत्कुणशोणितस्पर्शाच्छीर्यमाणस्य चेतनत्वं व्याख्यातं एवमेकदेशे कं पादिदर्शनाद्गौरिवभूमेरपि तद्द्रष्टव्यं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ नालेन नलिकया एतेन क्षीरादिपायिनः पारदादेरपि चेतनत्वं व्याख्यातं १६ । १७ तेन वृक्षेण जरयति जरयतः १८ । १९ २० शरीरिणोऽर्जुनोऽग्निस्तेजः क्रोधश्चक्षुः श्रुत्वात्तरूप इति पंचाग्नेयाः २१ श्रोत्रमिंद्रियं घ्राणं नासारं च कोष्ठमन्नादिस्थानं २२ । २३ प्राणात्प्राणमाश्रित्य प्रणीयते गमनादिकार्यते व्याय

॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ घनानामपि वृक्षाणामाकाशोऽस्ति न संशयः ॥ तेषां पुष्पफलव्यक्तिर्नित्यं समुपपद्यते १० ऊष्मतो म्लायते वर्णत्वक्फलं पुष्पमेव च ॥ म्लायतेशीर्यते चापि स्पर्शस्तेनात्र विद्यते ११ वाय्वस्य शनिनिर्घोषैः फलं पुष्पं विशीर्यते ॥ श्रोत्रेण गृह्यते शब्दस्तस्माच्छृण्वंति पादपाः १२ वल्लीवेष्टयते वृक्षं सर्वतश्चैव गच्छति ॥ न ह्यदृष्टेऽश्वागोऽस्ति तस्मात्पश्यंति पादपाः १३ पुण्यापुण्यैस्तथा गंधैर्धूपैश्च विविधैरपि ॥ अरोगाः पुष्पिताः संतितस्माज्जिघ्रंति पादपाः १४ पादैः सलिलपानाच्च व्याधीनां चापि दर्शनात् ॥ व्याधिप्रतिक्रियत्वाच्च विद्यते रसनं दुमे १५ वक्त्रेणोत्पलनालेन यथोर्ध्वं जलमाददेत् ॥ तथा पवनसंयुक्तः पादैः पिबति पादपः १६ सुखदुःखयोश्च ग्रहणाच्छिन्नस्य च विरोहणात् ॥ जीवंपश्यामि वृक्षाणामचेतन्यं न विद्यते १७ तेन तज्जलमादत्तं जरयत्यग्निमारुतौ ॥ आहारपरिणामाच्च स्नेहो वृद्धिश्च जायते १८ जंगमानां च सर्वेषां शरीरे पंचघातवः ॥ प्रत्येकशः प्रभिद्यंते यैः शरीरं विचेष्टते १९ त्वक्रमांसं तथाऽस्थानि मज्जास्रायुश्च पंचमम् ॥ इत्येतदिह संघातं शरीरे पृथिवीमयम् २० तेजो ह्यग्निस्तथा क्रोधश्चक्षुः श्रुत्वात्तथैव च ॥ अग्निर्जरयते यच्च पंचाग्नेयाः शरीरिणः २१ श्रोत्रं घ्राणं तथाऽऽस्यं च हृदयं कोष्ठमेव च ॥ आकाशात्प्राणिनामेते शरीरे पंचघातवः २२ श्लेष्मापित्तमथस्वेदो वसाशोणितमेव च ॥ इत्यापः पंचघादे हे भवंति प्राणिनां सदा २३ प्राणात्प्रणीयते प्राणीव्यानाद्वाचाय च्छते तथा ॥ गच्छत्यपानोऽधश्चैव समानो हृद्यवस्थितः २४ उदानादुच्छसिति च प्रतिभेदाच्च भाषते ॥ इत्येते वायवः पंच चेष्टयंती हृदे हि नम् २५ भूमेर्गंधगुणान्वेत्ति रसंचाद्यः शरीरवान् ॥ ज्योतिषाचक्षुषारूपं स्पर्शं वेत्ति च वाहिना २६ गंधस्पर्शोरसोरूपं शब्दश्चात्र गुणाः स्मृताः ॥ तस्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तराभिहितान् गुणान् २७ इष्टश्चानिष्टगंधश्च मधुरः कटुरेव च ॥ निर्हारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च २८ एवं न वविधो ज्ञेयः पार्थिवो गंधविस्तरः ॥ ज्योतिः पश्यति चक्षुर्भ्यां स्पर्शं वेत्ति च वायुना २९ शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसश्चापि गुणाः स्मृताः ॥ रसज्ञानं तु वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ३०

च्छते बलसाध्यमुद्यमं करोति २४ प्रतिभेदादुरः कंठशिरःस्थानभेदात् २५ भूमेर्भूम्यान्प्राणरूपया अद्रुच इति रसनेन वाहिनावहनशीलेन वायुना चकारेणाऽऽकाशेन श्रोतृरूपेण शब्दं गुणं वेत्तीत्यपि द्रष्टव्यं २६ अत्र गंधादिकरणे गंधे वाऽधिकरणस्य तन्मात्रत्वात् विस्तरेणाभिहितान् वृद्धैः गुणान् भेदान् २७ इष्टः कस्तूरिकादौ । अनिष्टः शवादौ । मधुरो मधुपुष्पादौ । कटुर्मरांच्यादौ । निर्हारी सर्वगंधाभिभावको हिंसादो । संहतश्चिद्रगंधोऽनेकद्रव्यकल्मगतः । स्निग्धः सद्यस्तसृष्टादौ । रूक्षः सर्पपतैलादौ । विशदः शाल्पत्रादौ २८ पार्थिवः पृथिव्याश्रितो मुख्यगुणः ज्योतिः पृथिव्यादिरूपं वायुना त्वमिंद्रियेण २९ गुणाः अप्रधानभूताः एवं जलादावप्येकैको मुख्य इतरैः प्रधान इति द्रष्टव्यं ३०

कषायोविभीतकफलादौ ३१ । ३२ । ३३ कृष्णःकाचकजलादेः । नीलारुणोमयूरपिच्छादेः । कठिनादयःस्पर्शभेदाअपिचक्षुषाऽपिनिर्णेतुंशक्याइतिरूपमध्येपठिताः तथाहिलोष्टपापाणसंघ
 द्दतन्नाशानाशाभ्यांवालस्तयोर्मृदुत्वकठिनत्वेनिश्चिनोति एवमन्यत्रापिज्ञेयं ३४ ज्योतिरात्मकोरूपगुणः द्वौगुणौयस्मिन्नितिद्विगुणः १५ उष्णशीतावातपतुहिनयोः । सुखदुःखेतेएवकालभेदेन
 स्निग्धःपुत्रादेः । विशदउत्तमवस्त्रादेः ३६ स्वरमृदूपापाणतूलादेः रूक्षःकंठकादेः लघुत्वगुरुत्वेतर्कमतेपतनानुमेयेअपिपौराणिकमतेत्वग्राह्येएव तथाहि । तमस्यपिपरीक्षकाःपाणिनाउत्तोल्येवप
 लिकसपादपलिकयोरायतानायतयोरपिप्रमाणंनिश्चिन्वन्ति । गुरुतरइतितरएप्रत्ययेनगुरुस्याक्षिप्यते तेनद्वादशविधःएवमेकादशविधइत्यपिपठन्ति ३७ । ३८ । ३९ ऐश्वर्येणव्यापकत्वेनास्थितो
 ऽपिपटहादिषु अभिव्यज्यतेइतिशेषः ४० एतेषांपडजादीनां ४१ एवमिति बहुविधः पडजादिभेदेनतारमंद्रादिभेदेन वायुगुणैःस्वरमृदुस्पर्शैः अयमर्थः । निवृत्तप्रयत्नाभिहतःकोष्ठयोऽग्निस्तत्र
 स्यंवायुंभेरयति सचयत्नतारतम्येनस्त्वदयकंठशिरोदेशंप्राप्यमंद्रमध्यमतारंवाध्वनिमुत्पाद्यहृदयादिदेशाज्जिह्वामूलादीनिस्थानानिप्राप्यनित्यान्निवृत्तवर्णान्मंद्रत्वादिभिर्ध्वनिधर्भैरनुरंजिता

रसोबहुविधःप्रोक्तऋषिभिःप्रथितात्मभिः ॥ मधुरोलवणस्तित्तःकषायोऽम्लःकटुस्तथा ३१ एषपद्धिधविस्तारोरसोवारिमयःस्मृतः ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचत्रिगुणं
 ज्योतिरुच्यते ३२ ज्योतिःपश्यतिरूपाणिरूपंचबहुधास्मृतं ॥ ह्रस्वोदीर्घस्तथास्थूलश्चतुरस्रोणुत्तवान् ३३ शुक्लःकृष्णस्तथारक्तःपीतोनीलारुणस्तथा ॥
 कठिणाश्चिक्कणःश्लक्ष्णःपिच्छिलोमृदुदारुणः ३४ एवंषोडशविस्तारोज्योतीरूपगुणःस्मृतः ॥ शब्दस्पर्शश्चविज्ञेयौद्विगुणोवायुरित्युत ३५ वायव्यस्तुगुणःस्पर्
 शःस्पर्शश्चबहुधास्मृतः ॥ उष्णःशीतःसुखोदुःखःस्निग्धोविशदएवच ३६ तथाखरोमृदू रूक्षोलघुर्गुरुतरोऽपिच ॥ एवंद्वादशधास्पर्शोवायव्योगुणउच्यते
 ३७ तत्रैकगुणमाकाशशब्दइत्येवतस्मृतं ॥ तस्यशब्दस्थवक्ष्यामि विस्तरंविधिधात्मकं ३८ षड्जऋषभगांधारौमध्यमोधैवतस्तथा ॥ पंचमश्वापिविज्ञेयस्त
 थाचापिनिपादवान् ३९ एषसप्तविधःप्रोक्तोगुणआकाशसंभवः ॥ ऐश्वर्येणतुसर्वत्रस्थितोऽपिपटहादिषु ४० मृदंगभेरीशंखानांस्तनयित्नोरथस्यच ॥ यःकश्चि
 च्छ्रूयतेशब्दःप्राणिनोऽप्राणिनोऽपिवा ॥ एतेषामेवसर्वेषांविषयेसंप्रकीर्तितः ४१ एवंबहुविधाकारःशब्दआकाशसंभवः ॥ आकाशजंशब्दमाहुरेभिर्वायुगुणैःसह
 ४२ अव्याहृतैश्चेतयतेनवेत्तिविषमस्थितैः ॥ अप्याय्यंतेचतेनित्यंघातवस्तैस्तुघातुभिः ४३

नकारदीनिभिव्यज्यवेगवत्स्वभावाभ्यान्मुखाद्बहिर्निर्गतोजनकर्णविवरमनुप्रविशतितेनचसंस्कृतेनतत्रत्यश्रोत्रणतंशब्दमनुभवति सचसंस्कारोमुखजस्यवापोर्बाह्यायुनाऽनुकूल्पाहूरतोवाप्रातिकू
 ल्यात्समीपएववाभित्यादिनाप्रतिघातान्नैववागिरिगुहादिगतवायुनाप्रतिस्त्रोतःप्रवर्तनेनद्विर्वाभवतितदनुसारेणशब्दंदूरतोऽप्यनुभवति समीपतएववा नैववाह्निर्वाशब्दप्रतिशब्दरूपेणानुभवति ।
 एवंवायुभिघाततारतम्याद्रेयादिशब्दोऽपिमंद्रादिभेदेनानुभूयतेतदिदमुक्तं । अव्याहृतैरप्रतिहृतैर्वायुगुणैःस्पर्शश्चेतयतेशब्दंजानाति नवेत्तिवाशब्दं विषमस्थितैर्भित्यादिनाप्रतिघातेनवाऽभि
 भवात् । तंचभिर्वायुगुणैःसहसंतंचेतयतेइत्यध्याहृत्यसंबंधनीयं । विषमागतैरितिपाठेऽपिसएवार्थः विषमागतीरितिगोडपाठस्तुप्रामादिकः । तदेवंशब्दाभिव्यक्तिप्रज्ञप्त्योर्भिन्नकालत्वानुभवान्म
 ध्येवीचीतरंगन्यायेनशब्दसंततिरुत्पद्यते । तत्रात्यशब्दएवगृह्यतेइतिज्ञानिकादिबंधवोवदन्ति । भेरीशब्दोमयाश्रुतःसंप्रायंप्रपाठकइत्यमेदप्रत्यभिज्ञाबाधकप्रत्ययंविनाऽपिभ्रांतइतिवदन्ति
 द्विर्वांसएवालोचयंतु । तेशब्दाद्युत्पादकाघातवोदेहारंभकास्त्वमादिगोलकाः घातुभिःप्रोद्भिर्वायुराप्याय्यंतेआदितआरभ्यसंबध्यतेऽन्नसुखस्पर्शाद्यर्पणेन श्लोकद्वयमेकंवाक्यं ४२ । ४३

तदेवाह आपइति एतेऽवादयःशरीरस्यमूलं कथंप्राणान्वाप्यप्राप्य शुक्लशोणितसंयोगेहिमाणोलब्धवृत्तिश्चेत्शरीरंनिष्पद्यते । अन्यथायोनिनिषिक्तमपिरेतोव्यर्थंभवति ४४ ॥ इतिशांतिप
 र्वाणिमोक्षपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ शरीरेंद्रियादीनांभौतिकत्वमुक्तम् विज्ञानप्राणयोरपिज्ञानक्रियाशक्तिमतोभौतिकत्वंचिदात्मनोव्यति
 रिक्तत्वापादनायाह पार्थिवमित्यादिनाऽध्यायेन अग्निस्तेजः पार्थिवंपृथिवीवाहुल्यात्पांचभौतिकेदेहमासाद्यशरीरःशरीराभिमानीप्रकाशात्माविज्ञानघातुःकथंकेनप्रकारेणभवेत् । तथा
 ज्जिलोवायुः सोऽपिपार्थिवंघातुमासाद्यकथंकेनप्रकारेणवर्तयतेदेहं चेष्टयते १ अत्रोत्तरमग्निर्भूतंमंत्रार्थमनुसरन्नाह वायोऽरित्यादिना कथयिष्यामि अग्नेःशरीरत्वमुक्तेतिभावः १ मूर्ध्निह
 स्त्रारेस्थितत्वात्श्रेष्ठत्वाद्वामूर्धानंचिदात्मानमग्निर्विज्ञानात्माश्रितस्तदुपाधितामाप्तःसन्नशरीरंपरिपालयंश्चित्प्रतिबिंबंप्राप्यविज्ञानात्माशरीरंचेतयतीत्यर्थः प्राणरूपउपाधिस्तुतावुभावपिव्या
 प्रोतीत्यर्थः ३ सःचिद्विज्ञानप्राणानांसंघातोऽजंतुर्जीवःसर्वेषांभूतानांकार्यकारणरूपाणामात्माचेतयितासनातनःपुरुषःपरंब्रह्मचसएवनिरस्तोपाधिःसन्नसएवोपाधिपक्षपातीसन्नभूतानांमनआदि

आपोग्निर्मारुतश्चैव नित्यंजाग्रतिदेहिषु ॥ मूलभेदेशरीरस्यव्याप्यप्राणानिहास्थिताः ४४ ॥ इतिश्रीमंशांतिपर्वणिमोक्ष० भृगुभारद्वाजसंवादे चतुरशीत्यावे
 कशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ पार्थिवंघातुमासाद्यशरीरोऽग्निःकथंप्रभो ॥ अवकाशविशेषेणकथंवर्तयतेऽनिलः १ ॥ भृगुरुवाच ॥
 वायोर्गतिमहंब्रह्मनकथयिष्यामितेऽनघ ॥ प्राणिनामनिलोदेहानयथाचेष्टयतेवली २ श्रितोमूर्धानमग्निस्तुशरीरंपरिपालयन् ॥ प्राणोमूर्धनिचाग्नौचवर्तमानोविचे
 ष्टते ३ सजंतुःसर्वभूतात्मापुरुषःससनातनः ॥ मनोबुद्धिरहंकारोभूतानिविषयश्चसः ४ एवंत्वहससर्वत्रप्राणेनपरिचाल्यते ॥ पृष्ठतस्तुसमानेनस्वांस्वांगति
 मुपाश्रितः ५ बस्तिमूलंगुदंचैवपावकंसमुपाश्रितः ॥ वहन्मूत्रंपुरीषंचाप्यपानःपरिवर्तते ६ प्रयत्नेकर्मणिवलेयएकस्त्रिषुवर्तते ॥ उदानइतितंप्राहुरध्यात्म
 विदुषोजनाः ७ संधिष्वपिचसर्वेषुसन्निविष्टस्तथाऽनिलः ॥ शरीरेषुमनुष्याणांव्यानइत्युपादिश्यते ८ घातुष्वग्निस्तुविततःसमानेनसमीरितः ॥ रसान्घातूं
 श्वदोषांश्चवर्तयन्नवतिष्ठते ९ अपानप्राणयोर्मध्येप्राणापानसमाहितः ॥ समन्वितस्त्वधिष्ठानंसम्यक्पचतिपावकः १० आस्यंहिपायुपर्यंतमंतेस्याहृदसांज्ञे
 तम् ॥ स्रोतस्तस्मात्प्रजायंतेसर्वस्रोतांसिदेहिनाम् ११

रूपोभवति विषयश्चशब्दादिःसएव ४ एवमिति सर्वत्रांतर्वाहिश्वस्थितंसर्वप्राणेनदेहलीदीपवन्मध्यस्थेनांतरंविज्ञानंवाह्यं
 देहेंद्रियादिकंचचाल्यतइत्यर्थः । पृष्ठतोजीवत्वप्राप्त्यनंतरं समानेन इत्यंभावेतृतीया समानवायुत्वंप्राप्तः ५ पावकंजाठरमाश्रितःसन्नबस्तिमूलंमूत्राशयंगुदंपुरीषाशयंचस्वांस्वांपृथग्गम्यांगतिमाश्रि
 तोभवति । जाठरस्थःसमानोऽशितपीतादिकंपाचयित्वास्वंस्वस्थानंनयतीत्यर्थः । मूत्रंशरीरंचेतिपाठेमुत्रशब्देनैवपुरीषमप्युल्लक्षणीयम् ६ कर्मगमनादि प्रयत्नस्तदनुकूलाचेष्टाबलंभारोद्यमना
 दौसामर्थ्यं विदुषःसकाशाच्छ्रुत्वेतिशेषः ७ । ८ घातुष्विति घातुषुत्वगादिषुविततोव्याप्तोऽग्निर्जाठरः रसादीन्वर्तयन्परिणमयन् रसानन्नादीन् घातुस्त्वगादीन् दोषान्पित्तादीन् ९ कथंवर्त
 यतीतितत्राहापानेति नाभेरधोऽपानऊर्ध्वप्राणस्तयोर्मध्येनाभौप्राणापानाभ्यांभियःसंसर्गेणसमानसंज्ञत्वंप्राप्ताभ्यांसमाहितःसमुद्गीपितोऽधिष्ठानेनाभिमंडलंसमन्वितःसमाश्रितःपचति अन्नादिक
 मितिशेषः यद्वा । समन्वितएकीभावेनयुक्तः समानत्वंगतइत्यर्थः अधितिष्ठतिव्यापारवान्भवत्यनेनेतिजीवनमन्नमाधिष्ठानं १० एकमन्नंकथंदेहंव्याप्रातीत्यतआह आस्यमिति आस्यमारभ्यआ
 स्यादीत्यपिपाठः पायुपर्यंतययामहत्तरंस्रोतःप्राणप्रवहणमार्गःप्रसिद्धस्तच्चातेगुदसंज्ञितस्यात् तस्मान्महास्रोतसः अन्यानि सर्वाणि स्रोतांसि प्राणमार्गानाडीसंज्ञाःशरीरंव्याप्यतिष्ठन्तीत्यर्थः ११

तैः श्रोतोभिः सर्वेष्वंगेषु प्राणानां सन्निपातात्तत्सहचारिणो जाठरवह्नैरपिसन्निपातः संगमो भवति तत्रानुभवप्रमाणायति ऊष्माचेति १२ प्राणाः परस्परोद्दीपकत्वमाहाप्तीति अग्नेर्वेगेन वहतीत्यग्निवेगवहः प्राणः एवं प्राणोऽप्यग्निवेगहेतुरित्याह गुदात्तइत्यादिना दृष्टं च लोकेऽग्निवगाद्वाष्पवायुद्विर्वायुवेगाच्चाग्निवृद्धिरिति । तथा च प्राणरोधेऽतिजाठरमयनिवृत्तेः प्राणोरोद्धव्यइति भावः १३ जाठरनिरोधेन सर्वेषामिन्द्रियाणां निरोधो भवतीत्याशयेनाह पकोति पकाशयः पकस्थानं आमाशयोऽपकस्थानं नाभिमध्ये इति तात्स्थ्याज्जाठरे सर्वे प्राणाः सर्वाणीन्द्रियाणि १४ सर्वेसाहृदया तद्द्वयं प्राण्यदशाभिः प्राणैः प्रेरिताः । ते च प्राणादयः पंच नागकूर्मकलकलदेवदत्तधनं जयाश्वपंच १५ एष आस्यादिपायुपर्यंतो योगानां योगिनां मार्गः किमनेन तिर्यगपि गंतव्यं नेत्याह येनेति केगच्छंति ये मूर्धनि सुपुत्रयानादचासहस्रारं प्राण्यतत्रात्मानमादधन्नाहितवंतः १६ अध्यायार्थमुपसंहरति एवमिति दोहेनां सर्वेषु पंचारेषु बुद्धिमनःकार्येन्द्रियनिर्वृत्येषु विषयेषु प्राणादिपुनिमित्तभूतेषु सत्सु विहितः प्राणनिरोधरूपो योगस्तस्मिन्ननुष्ठिते सति नित्यं सद्रूपं ब्रह्मसमिध्यते सम्प्रबुद्ध्याद्युपाधिजनितकालोपत्यागेन दीप्यते प्रकारेण मंत्रार्थस्तु । अग्निर्विज्ञानं मूर्धाचितिच्छायया चिद्रूपः सन् दिवोऽव्यवहरतः प्राणवायोरपिककुच्छ्रेणः अयं प्राणाग्निचितासंधातः पृथिव्यादेहस्य पतिर्जीवः अपरिंतांसिशरीराण्यत्रादिप्राणादिरूपेण जाठररूपेण च पाचयन् जन्वति पुष्पाति । तेन प्राणविज्ञानं प्राणानां सन्निपाताच्च सन्निपातः प्रजायते ॥ ऊष्माचाग्निरिति ज्ञेयो योऽन्नं पचति देहिनाम् १२ अग्निवेगवहः प्राणो गुदात्ते प्रतिहन्यते ॥ स ऊर्ध्वमागम्य पुनः समुत्क्षिपति पावकम् १३ पकाशयस्त्वघोनाभ्यामूर्ध्वमामाशयः स्थितः ॥ नाभिमध्ये शरीरस्य सर्वे प्राणाश्च संस्थिताः १४ प्रस्थिताहृदयात्सर्वे तिर्यग्ूर्ध्वमधस्तथा ॥ वहंत्यन्नरसान्नाड्योदश प्राणप्रचोदिताः १५ एष मार्गोऽथ योगानां येन गच्छंति तत्पदम् ॥ जितकृमाः समाधीरामूर्ध्वन्यात्मानमादधन् १६ एवं सर्वेषु विहितः प्राणापानेषु देहिनाम् ॥ तस्मिन्समिध्यते नित्यमग्निः स्थाल्यामिवाहितः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदि प्राणयते वायुर्वायुरेव विचेष्टते ॥ श्वसित्याभाषते चैव तस्माज्जीवो निरर्थकः १ यदि वायुमयो जीवः संश्लेषो यदि वायुना ॥ वायुमंडलवद्दृश्यो मच्छेत्सहस्ररुद्रैः ४ संश्लेषो यदि वा तेन यदि तस्मात्प्रणश्यति ॥ महार्णवविमुक्तत्वादन्यत्सालिलभाजनम् ५ नयो निरोधेयदवशिष्यते तद्भेदस्यार्थः १७ ॥ इति मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ नित्यं समिध्यते इति जीवस्थानौ पाधिकं रूपं दीप्यते इत्युक्तं तल्लोकायतमते स्थित्वा आक्षिपति यदीति प्राणयते जीवयते १ आग्नेयोऽग्निगुणऊष्मभावऔष्ण्यवन्निहना जाठरेणांतःस्थेन पच्यते स्पष्टीक्रियते इदित्त्वभावेऽपिनलोपः अग्निर्जाठर एव एतदन्नम् २ एवं नित्यं स्पष्टस्तुनः सत्वे कार्यलिङ्गकमनुमानं निरस्य प्रत्यक्षमपि निरस्यति जंतोरिति जंतोर्देहेन्द्रियबुद्धिसंघातस्य प्रमायमाणस्य नश्यमानस्य नैवोपलभ्यते पलालपृथक् रणे बीजमिव तस्माद्वायुवियोग एव मरणं ३ वायुमयो वायुप्रधानो वायोरन्धः वायुमंडलवद्वात्याचक्रवद्वायुना सह दृश्यः स्यादित्यर्थः ४ यथा पाषाणबद्धं तुंबीफलं जले मज्जति च्युतबंधं तु न्मज्जति तद्ब्रह्म जीवः ज्ञानान्मोक्षो नास्तीति ज्ञानावरणीयम् । आर्हते मते मोक्षो नास्तीति दर्शनावरणीयम् । स्वशास्त्रस्य परशास्त्रेण समत्वदर्शनं मोहनीयम् । परोक्षज्ञानादपि कृतकत्ववृद्धिरंतरिथामि तिघातिकर्मचतुष्टयम् । शुकशोणितसंयोग आयुष्कम् । तयोः कललावस्थागौत्रिकम् । तस्यादाढ्यैनामिकम् । ततो देहाकारपरिणामो वेदनीयमित्यघातिकर्मचतुष्टयम् । एतेन कर्माष्टकेन बद्धो न पृथगुपाधेर्दृश्यते इति दिग्बरमतेन परिहारमाशंक्याह संश्लेष इति यदि वा तेन वातप्रधानेन संघातेन जीवस्य संश्लेषोऽस्ति तस्माच्च संघातादन्यो जीवस्तर्हि संघाते प्रणश्यति सति महार्णवेषाणां दिना विमुक्तस्य भावस्तत्त्वं तस्माद्देवोर्जलभाजनमिव जीवोऽन्यत्पृथक् स्यादित्यर्थः ५

ब्रह्मांशो जीव इति पक्षमाशंक्याह कूपे इति संघातनाशे ब्रह्मांतर्गतस्य जीवस्य स्वरूपनाश एव समुद्रे नदीनामिवेत्यर्थः ६ इष्टापत्तिमाशंक्याह पंचेति पंचधारणके पंचाभिरेव धारणं यस्य पंचसाधारणे इत्याद्यः पाठः जीवितं जीवः मंचारुद्रपुरुषवदतिरिक्तकुतो न कुतश्चिदित्यर्थः तत्र हेतुः तेषामिति अतिरिक्तश्चेत्संघातैकदेशनाशेऽपि दृश्येत मंचैकदेशनाशेऽपुरुष इव न च दृश्यते तस्मात्संघातात्सैव जीवस्तदेकदेशनाशे नश्यति मंचैकदेशनाशे मंच इवेत्यर्थः । चतुर्णामभावेनास्ति संशयो जीवो नष्ट इति संग्रह इति पाठः स्वच्छः ७ कोष्ठमेवाद्वात्वादिना कोष्ठनिरोधात् ८ वर्णो विस्तारः उच्छ्रान्त इत्यर्थः ९ तस्मिन्निति संघाताद्यतिरिक्तेषां वनजीवनाद्यदर्शनात्संघात एव जीव इत्यर्थः १० ततश्च परलोकादिकं नास्तीति दानादेर्वैयर्थ्यामित्याह एवेति ११ । १२ । १३ लीनमूलश्चिच्छन्नो वृक्षो यथा पुनः प्ररोहत्येवं लीनकर्मासंघातो नष्टोऽपि पुनरुत्पत्स्यते बीजसत्त्वादित्याशंक्याह छिन्नस्येति वृक्षमूलं बीजभूतमुपलभ्यते न देहमूलं कर्म इत्यर्थः १४ शरीरमूलं तु बीजमात्रं कूपे वासलिलं दद्यात्प्रदीपं वा हुताशने ॥ क्षिप्रं प्रविश्य नश्येत्तथानश्यत्यसौ तथा ६ पंचधारणके ह्यस्मिन् शरीरे जीवितं कुतः ॥ तेषामन्यतराभावाच्चतुर्णानास्ति संशयः ७ नश्यंत्यापो ह्यनाहाराद्वायुरुच्छ्वासनिग्रहात् ॥ नश्यते कोष्ठभेदात्त्वमग्निर्नश्यत्यभोजनात् ८ व्याधिवर्णपरिक्लेशैर्मेदिनीचैव शरियते ॥ पीडितेऽन्यतरे ह्येषां संघातो याति पंचधा ९ तस्मिन्पंचत्वमापन्ने जीवः किमनुधावति ॥ किं वेदयति वा जीवः किं शृणोति ब्रवीति च १० एषागौः परलोकस्थं तारयिष्यति मामिति ॥ यो दत्त्वाग्निं यते जंतुः सागौः कंतारयिष्यति ११ गौश्च प्रतिग्रहीता च दाता चैव समं यदा ॥ इहैव विलयं याति कुतस्तेषां समागमः १२ विहगैरुपभुक्तस्य शैलायात्पति तस्य च ॥ अग्निना चोपयुक्तस्य कुतः संजीवनं पुनः १३ छिन्नस्य यदि वृक्षस्य न मूलं प्रतिरोहति ॥ बीजान्यस्य प्रवर्तते मृताः कपुनरेष्यति १४ बीजमात्रं पुरा सृष्टं यदेतत्परिवर्तते ॥ मृतामृताः प्रणश्यंति बीजाद्बीजं प्रवर्तते ॥ १५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धृगुभरद्वाजसंवादे जीवस्वरूपाक्षेपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ न प्रणाशोऽस्ति जीवस्य दत्तस्य च कृतस्य च ॥ याति देहांतरं प्राणी शरीरं तु विशीर्यते १ न शरीराश्रितो जीवस्तस्मिन्नेष्टे प्रणश्यति ॥ समिधामिव दग्धानां यथाग्निर्दृश्यते तथा २ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ अग्नेर्यथा तथा तस्य यदि नाशो न विद्यते ॥ इंधनस्योपयोगात्ते स चाग्निर्नोपलभ्यते ३ नश्यतीत्येव जानामि शांतमग्निमनिधनम् ॥ गतिर्यस्य प्रमाणं वा संस्थानं वा न विद्यते ४ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ समिधामुपयोगाति यथाऽग्निर्नोपलभ्यते ॥ आकाशानुगतत्वाद्दिदुर्ग्राह्यो हिनिराश्रयः ५ तथा शरीरसंत्यागे जीवो ह्याकाशवत्स्थितः ॥ न गृह्यते तु सूक्ष्मत्वाद्यथा ज्योतिर्न संशयः ६ प्रत्यक्षदृष्टेरेत एव नत्वदृष्टमकृपत्वात् प्रवर्तते देह रूपेण परिणमते तथा च बीजरुहतं रुद्रघ्नानानाश एवैतरेषामुद्भवइति तस्मान्नित्यं समिध्यते इत्यनुपपन्नं ॥ १५ ॥ इति शांति० मोक्ष० नीलकंठीये भारतभावदीपे षडशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ एतद्दृश्यति न प्रणाश इति १ न प्रणश्यति न दृश्यते इति च संबंधः अदर्शनमात्रात्प्रवृत्तौ नाशावधारणं दग्धे धनस्याग्नेरपि नाशापत्तेरित्यर्थः २ इष्टापत्तिमाशंकते अग्नेरिति अनुपलब्धेरुभयत्रापितुल्यत्वाद्देहेरपि नाश एवेत्यर्थः ३ एतदं वद्भवति नश्यतीत्येवेति ४ समिधामिति दग्धे धनाग्निवत्सन्नेवात्मा देहमाशे सति सौक्ष्म्यान्नोपलभ्यते इत्यर्थः ५ आकाशवत्सर्वगतो नित्यश्च ज्योतिररणिस्थोऽग्निः न च तत्रासन्नेवाग्निर्मथनादुत्पद्यत इति वाच्यं असत्त्वाविशेषेण सर्वतः सर्वोत्पत्तिप्रसंगात् । तस्मात्तिलेषु तैलमिवारण्यादिष्वग्निः सन्नेव वत्तेनामिष्यत्येतेन च प्राण्यस्माद्दृश्यते सूक्ष्मत्वादित्यर्थः ६

प्राणानिति अग्निर्विज्ञानं स एव विज्ञानमयोजीवः वायुनैव संधारणमवस्थानं यस्य नश्यति अदर्शनं गच्छति उच्छ्वासस्य वायोर्भिग्रहात् ७ अयनं लयस्थानं ८ निग्रहीतः पवनः द्वयं जलमूत्राख्यं ९
अमूर्तयः अदृश्याः अतस्तेषामप्यभावावधारणं दुःशंकां कमुत्सूक्ष्मस्य जीवस्येति भावः १० नन्वसत्त्ववत्सत्त्वमपि निश्च्युतं शक्यं नित्यस्य वस्तुनो लक्षणमावादिशं कते यदीति शरीरिषु शरी
राकारपरिणामवत्सु संघातेषु ११ पंचेति पंचमूलात्मके पंचविपरता पंचविज्ञानानिज्ञानकारणानि पंचचेतनानिज्ञानानि च यत्र तस्मिन्पंचविज्ञानचेतने १२ नैवोपलभ्यते व्रीहितं दुलवत् १३ अजी
वंचेतनाशून्यं अन्यस्याभावाच्छरीरमेवचेतनमित्यर्थः १४ मांस्तु देहेन्द्रियसंघातश्चेतनो यस्मिन्व्यग्रेसतिसंघातः सन्निकृष्टोऽपिशब्दादीन्नृणाति तन्मन एव आत्माऽस्त्वित्याह चतुर्भिः शृणोतीति
१५ । १६ । १७ । १८ उत्तरमाह नपंचेति यथाश्रोत्रादीनां शब्दादिग्राहकत्वेन ग्राह्यसजातीयगुणाश्रयत्वेनाऽऽकाशादिरूपत्वं । एवं मनोऽपि सर्वगुणाहकत्वात्सर्वगुणाश्रयत्वेन पंचमांति

प्राणानधारयते ह्यग्निः स जीव उपधार्यताम् ॥ वायुसंधारणो ह्यग्निर्नश्यत्युच्छ्वासनिग्रहात् ७ तस्मिन्नष्टेशरीराग्रौ ततो देहमचेतनम् ॥ पतितं याति भूमित्वमयनंतस्य
हिक्षितिः ८ जंगमानां हि सर्वेषां स्थावराणां तथैव च ॥ आकाशं पवनो न्वेति ज्योतिस्तमनुगच्छति ॥ तेषां त्रयाणामेकत्वाद्द्वयं भूमौ प्रतिष्ठितम् ९ यत्र खंतत्र पव
नस्तत्राग्निर्यत्र मारुतः ॥ अमूर्तयस्ते विज्ञेयामूर्तिमंतः शरीरिणाम् १० ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ यद्यग्निमारुतौ भूमिः खमापश्च शरीरिषु ॥ जीवः किल
क्षणस्तत्रेत्येतादृश्वमेऽनघ ११ पंचात्मके पंचरतौ पंचविज्ञानचेतने ॥ शरीरे प्राणिनां जीवं वेतुमिच्छामि यादृशम् १२ मांसशोणितसंघाते मेदः स्याद्यस्थिसं
चये ॥ भिद्यमाने शरीरे तु जीवो नैवोपलभ्यते १३ यद्यजीवं शरीरं तु पंचभूतसमन्वितम् ॥ शरीरे मानसे दुःखे कस्तां वेदयते रुजम् १४ शृणोति कथितं जीवः कर्णा
भ्यां न शृणोति तत् ॥ महर्षे मनसि व्यग्रे तस्माज्जीवो निरर्थकः १५ सर्वं पश्यति यद्दृश्यं मनोयुक्तेन चक्षुषा ॥ मनसि व्याकुले चक्षुः पश्यन्नपि न पश्यति १६ न पश्यति
न चाग्राति न शृणोति न भाषते ॥ न च स्पर्शरसौ वेत्ति निद्रावशगतः पुनः १७ हृष्यति कुद्ब्रूयते कोऽत्र शोचत्युद्विजते चकः ॥ इच्छति ध्यायति द्वेषिवाचमीरयते
चकः १८ ॥ भृगुरुवाच ॥ न पंचसाधारणमत्र किंचिच्छरीरमेको वहेतं स्तरात्मा ॥ सवेत्ति गंधांश्च रसान्श्चुतीश्च स्पर्शं च रूपं च गुणांश्च येऽन्ये १९ पंचात्मके पं
चगुणप्रदर्शिसर्वगात्रानुगतोऽस्तरात्मा ॥ सवेत्ति दुःखानि सुखानि चात्र तद्विप्रयोगात्तु न वेत्ति देहः २० यदानरूपं न स्पर्शो नोष्णभावश्च पावके ॥ तदाशांति शरी
राग्रौ देहत्यागे न नश्यति २१ आपो मयमिदं सर्वं मापो भूर्तिः शरीरिणाम् ॥ तत्रात्मानामानसो ब्रह्मा सर्वभूतेषु लोककृत् २२

कमतस्तत्र किंचिद्भूतेभ्योऽन्यत्तत्त्वांतरं पंचसाधारणत्वात् । अतस्तत्र शरीरनिर्वाहकं किंत्वेकोऽस्तरात्मेव शरीरस्थूलसूक्ष्मभेदेन द्विविधं ब्रूते चालयति १९ यदुक्तं मनसोऽनवधानान्न शृणोति तत्राह
पंचात्मके इति पंचभूतात्मके शरीरे पंचगुणायस्मिन्नतत्तथामनस्तस्य द्रष्टा मम मनःस्त्रिभूतमित्यनुमत्वात् । स एव मनो द्वारा सर्वगात्रानुगतः । व्यतिरेकमाह तद्विप्रयोगात्सुप्तौ समाधौ वा देहः स च
द्विमनस्को न वेत्ति देहादेश्चेतनत्वे सुप्त्यादावपि वेदनमपरिहार्यस्यात् । ततश्चक्षुषइव मनसाऽप्यनुभूतिलाददर्शनेऽपि न तस्य करणत्वव्याहतिरित्यर्थः २० यदानिर्वातप्रदीपइव देहाग्रौ शांतिरूपा
दिकं नोपलभ्यते तदानशयति म्रियते देहपवनतुचेतनइत्यर्थः २१ स्थूलदेहनाशमुक्त्वा सूक्ष्मस्याविनाशमाह आपइति आपो मयमं बुभुभं अत्राप्शब्देन सूक्ष्मभूतसंघातो गृह्यते तन्मयं सूत्रात्मना व्याप्त
मित्यर्थः । तस्माद्देहिनामप्यापएवमूर्तिराकृतिः तत्राप्त्वात्मा चिद्रूपः पुरुषः मानसस्तदंतं गते मनस्यभिव्यक्तः स एवोपाधियोगाज्जीवः स एव ब्रह्मापूर्वोक्तश्चतुर्मुखो मुखजीवः सार्धं इवादिमत्त्वात् २२

स एवात्मा प्राकृतैस्त्रिगुणात्मकमूलप्रकृतेर्विकारैर्गुणैरिन्द्रियमनोभिः संयुक्तः सन्नक्षेत्रज्ञाजीवइत्युच्यते तथा च श्रुतिः । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तं मोकेत्याहुर्मनीषिणः' इति । अयमेव परमात्मेत्याह तैरेवेति
२३ तंपरमं सर्वलोकस्य हितं सुखं तदात्मकं । 'एतच्चैवानंदस्यान्यानि भूतानि मात्रामुज्ज्वलति' इति श्रुतेः तस्मिन्पूर्वोक्तसूक्ष्मरूपे २४ क्षेत्रज्ञप्रत्यगात्मानं स्वमर्थं तंपरमात्मानं तदर्थं जानीहि ।
क्षेत्रज्ञस्य लौकिकस्वरूपमाह तमइति योऽयमावरणप्रवृत्तिप्रकाशाद्यभिमानी क्षेत्रज्ञः स परमात्मेत्यर्थः २५ सचेतनं चेतनेन सहितं जीवगुणं जीवस्य भोगोपकरणं देहेन्द्रियमनांसिसजीवगुणश्चेष्टते तंच
सर्वसर्वात्मकं ब्रह्म । 'सर्वसमाप्नोषिततोसि सर्वः' इति निर्बचनात् । चेष्टयते दारुपुत्रिकाभिवसूत्रवारः कीदृशं सर्वं अतः परं संसारिणो जीवादन्यमसंसारिणम् २६ एवं नित्यस्य वस्तुनः सत्त्वे सिद्धे जातो देव
वत्तो मूर्ते दिवदत्त इत्यादि व्यवहारो देहोत्पत्तिनाशमात्रपरइत्याह न जीवेति दशार्धतापंचत्वं शरीरनाश एव जीवस्पर्शमरणमित्युच्यते । 'जीवापेत्वावकिलेदं म्रियते न जीवो म्रियते' इति श्रुतेः २७ गूढो
देहेन्द्रियादिपुलीनः संवृतो यतोऽज्ञानेनावृतः सोऽन्ययासूच्यग्रसदृशयासूक्ष्मया बुद्ध्याऽहं ब्रह्मास्मीति वाक्यकरणकवद्विदृश्यादृश्यते । आवरकाज्ञाननाशपूर्वकं देहादिभ्यो विविक्तः साक्षात्क्रियते

आत्मा क्षेत्रज्ञ इत्युक्तः संयुक्तः प्राकृतैर्गुणैः ॥ तैरेव तु विनिर्भुक्तः परमात्मेत्युदाहृतः २३ आत्मानं तं विजानीहि सर्वलोकहितात्मकम् ॥ तस्मिन् न्यः संश्रितो देहे ह्यंबिदु
रिव पुष्करे २४ क्षेत्रज्ञं तं विजानीहि नित्यं लोकहितात्मकम् ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च विद्धि जीवगुणानि मान् २५ सचेतनं जीवगुणं वदंति सचेष्टते चेष्टयते च सर्वम् ॥ अतः प
रं क्षेत्रविदो वदंति प्रावर्तयद्यो भुवनानि सप्त २६ न जीवनाशोऽस्ति हि देहभेदे म्रियेत दाहूर्धत इत्युद्धाः ॥ जीवस्तु देहांतारितः प्रयाति दशार्धतैवास्य शरीरभेदः २७
एवं सर्वेषु भूतेषु गूढश्चरति संवृतः ॥ दृश्यते त्वग्र्यया बुद्ध्या सूक्ष्मया तत्त्वदर्शिभिः २८ तं पूर्वाऽपररात्रेषु युजानः सततं बुधः ॥ लघ्वाहारो विशुद्धात्मा पश्यत्यात्मानमा
त्मनि २९ चित्तस्य हि प्रसादेन हित्वा कर्मशुभाशुभम् ॥ प्रसन्नात्मात्मानि स्थित्वा सुखमानं त्यमश्नुते ३० मानसोऽग्निः शरीरेषु जीवइत्यभिधीयते ॥ सृष्टिः प्रजापतेरे
षाभूताध्यात्मविनिश्चये ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मोक्षधर्मपर्वणि भृगुभरद्वाजसंवादे जीवस्वरूपनिरूपणसप्तशतितमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥
॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ असृजद्ब्राह्मणानेव पूर्वं ब्रह्मा प्रजापतीन् ॥ आत्मतेजोभिर्निर्ब्रूतान् भास्कराग्निसमप्रभान् १ ततः सत्यं च धर्मं च तपो ब्रह्म च शाश्वतम् ॥ आचारं
चैव शौचं च स्वर्गाय विदधे प्रभुः २ देवदानवगंधर्वा दैत्यासुरमहोरगाः ॥ यक्षराक्षसनागाश्च पिशाचामनुजास्तथा ३

२८ । २९ प्रसादेनांतर्मुखत्वरुच्या सुखं सुखाभिन्नं आनंदं मोक्षं ३० कृत्वाऽसृष्टमिदं विश्वमित्यादिप्रघट्टकस्य तात्पर्यमाह मानसइति यः शरीरेषु जरायुजादिषु मानसो मनस्याविर्भूतोऽग्निरग्निरिव प्र
काशात्मा पुरुषो जीवइत्यभिधीयते लौकिकैः । तस्मादेव प्रजापतेः सर्वेश्वरादेषां सर्वभूतप्रत्यक्षासृष्टिभूतासमुत्पन्ना । किं व्यवहारतइदमुच्यते नेत्याह अध्यात्मविनिश्चये सत्यात्मानमधिकृत्य प्रवृत्तो
विशिष्टो ब्रह्मविद्याजान्यसाक्षात्कारेण परोक्षज्ञानादधिकोऽहं ब्रह्मास्मीति निश्चयोऽसंदिग्धाभिपर्यस्तं ज्ञानं तस्मिन्नसति । तत्त्वविदः स्वप्नसमैवाद्येऽसमसमयासृष्टिर्मूर्तेर्वपंजरवत्त्वभ्यासात् त्व
क्येवेति निश्चितेति भावः ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे सप्ताशीत्यधिकराततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ कथं सृष्टानि भूतानीत्यस्योत्तरमुक्त्वा कथं चर्गाविक्रय
इत्यस्योत्तरमाह असृजदित्यादि तत्र पूर्वाचित्तप्रसादेनाऽऽनंत्यमश्नुत इत्युक्तं चित्तप्रसादश्च स्वधर्मकथमतो धर्मनिरूपयति ब्राह्मणान् ब्रह्मनिष्ठां प्रजापतीन् मरीच्यगिरादीन् । आत्मनस्तेजः
सत्यसंकल्पत्वादि सामर्थ्येन निवृत्तानुत्तान् ब्रह्मणा १ धर्मपज्ञादि तपःकृच्छ्राद्यायणादि शाश्वतं ब्रह्मनित्यं वेदं आचारं स्नानादि शांतिप्रायश्चित्तादि २ । ३

वर्णाःसात्विकंराजसंतामसंमिश्रंचेतिस्वच्छत्वादिसाम्याद्गुणवृत्तवर्णशब्देनोच्यते • सितःस्वच्छःसत्त्वगुणःप्रकाशाश्वाशमदमादिस्वभावः । लोहितोरजोगुणःप्रवृत्त्यात्माशौचैतजभा
दिस्वभावः । पीतकःरजस्तमोव्यामिश्रःकृष्यादिनिहीनकर्मवर्तकः । असितःकृष्णःआवरणात्मातमोगुणःस्वतःप्रकाशप्रवृत्तिहीनःशकटवत्परमैर्धः ५ इदमाक्षिपति चातुर्वर्ण्य
स्येति वर्णनजात्यावर्णःसात्विकत्वादिर्पादिभिद्यतेतत्रेतिशेषः तत्रहेतुः सर्वेषामिति ६ नोऽस्माकंब्राह्मणानामपिकामक्रोधादिरजस्तमःकार्यनिग्रहायप्रभवतिमर्मभवति । अतःसत्त्वादिभ्यमि
चाराव्रतप्रयुक्ताजात्यादिव्यवस्येत्यर्थः ७ । ८ जंगमानांपश्वादीनां तस्मात्सर्वेषांसमानधर्मत्वात्पशुवृक्षादिष्विवमनुष्येष्वपिनजातिभेदनिश्चयइत्यर्थः ९ ब्राह्मंब्राह्मणजाति

ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चद्विजसत्तम ॥ येचान्येभूतसंधानांवर्णास्तांश्चापिनिर्ममे ४ ब्राह्मणानांसितोवर्णःक्षत्रियाणांतुलोहितः ॥ वैश्यानांपीतको
वर्णःशूद्राणामसितस्तथा ५ ॥ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ॥ जातुर्वर्ण्यस्यवर्णनयदिवर्णोविभियते ॥ सर्वेषांखलुवर्णानांइत्येतेवर्णसंकरः ६ कामः
क्रोधोभयंलोभःशोकश्चिंताक्षुधाश्रमः ॥ सर्वेषांःप्रभवतिकस्माद्द्वर्णोविभियते ७ स्वेदमूत्रपुरीषाणिश्लेष्मापित्तंसंशोणितम् ॥ तनुःक्षरतिसर्वेषांकस्मा
द्वर्णोविभयते ८ जंगमानामसंख्येयाःस्थावराणांचजातयः ॥ तेषांविधिवर्णानांकुतोवर्णविनिश्चयः ९ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ नविशेषोऽ
स्तिवर्णानांसर्वंब्राह्ममिदंजगत् ॥ ब्रह्मणापूर्वसृष्टंहिकर्मभिर्वर्णतांगतम् १० कामभोगप्रियास्तीक्ष्णाःक्रोधनाःप्रियसाहसाः ॥ त्यक्तस्वधर्मांरक्तांगास्तोद्वि
जाःक्षत्रतांगताः ११ गोभ्योवृत्तिसमास्थायपीताःकृष्युपजीविनः ॥ स्वधर्मान्नानुतिष्ठंतितेद्विजविश्यतांगताः १२ हिंसानृत्प्रियालुब्धाःसर्वकर्मोपजी
विनः ॥ कृष्णाःशौचपरिभ्रष्टास्तोद्विजाःशूद्रतांगताः १३ इत्येतैःकर्मभिर्व्यस्ताद्विजावर्णांतरंगताः ॥ धर्मोयज्ञक्रियातेषानित्यंनप्रतिपिध्यते १४
इत्येतेचतुरोवर्णयेषांब्राह्मीसरस्वती ॥ विहिताब्रह्मणापूर्वलोभात्त्वज्ञानतांगताः १५ ब्राह्मणाब्रह्मतंत्रस्थास्तपस्तेषांननश्यति ॥ ब्रह्मधारयतांनित्यं
व्रतानिनियमांस्तथा १६ ब्रह्मचैवपरंसृष्ट्येनजानंतितेऽद्विजाः ॥ तेषांबहुविधास्त्वन्यास्तत्रतत्रहिजातयः १७ पिशाचाराक्षसाःप्रेताविविधांल्लेच्छजातयः ॥
प्रनष्टज्ञानविज्ञानाःस्वच्छंदाचारचेष्टिताः १८ प्रजाब्राह्मणसंस्काराःस्वकर्मकृतनिश्चयाः ॥ ऋषिभिःस्वेनतपसासृजंतेचापरेपरैः १९

मत् तत्रहेतुः ब्रह्मणेति वर्णतांक्षत्रियादिभावम् १० रक्तांगारजोगुणमयाः ११ पीतारजस्तमोमयाः १२ कृष्णाःकेवलतमोमयाः १३ कृष्णःपृथक्कृताः द्विजाब्राह्मणाः
तेषांचतुर्णामपिवर्णानाम् १४ चतुरश्रत्वारः ब्राह्मीविदमयी चतुर्णामपिवर्णानांब्रह्मणापूर्वविहिता । लोभदोषेणत्वज्ञानतांतमोभावंगताःशूद्राअनधिकारिणोवेदेजाताइत्यर्थः १५
ब्रह्मतंत्रवेदोक्तानुष्ठानंतस्त्वास्तपराः अतस्तेषांब्रह्मआत्मानंधारयतांपुरुषार्थस्वेननिश्चिन्वतांजिज्ञासूनांतत्रादिकंननश्यति १६ ब्रह्मचैवति सृष्टंसर्वकार्यं परंब्रह्मामेदेनयेआद्वि
जाहीनद्विजास्तेनजानंतीतियोजना तत्रतत्रयोनिषु जातयोजमानि १७ तानेवाह पिशाचाइति १८ ब्राह्मणोब्रह्मणिवेदेविहितोब्राह्मणःसंस्कारोयासांतावेदोक्तसंस्कारव
त्यः । अपरेऽर्वाचीनाःकृषयःपरैःप्राचीनैःसृजंते १९

एवंप्राप्ताभीमांसवसंमतामनवस्थानिचारयति आदीति अज्ञयानाशहीना अव्ययाअपचयहीना यतोमानसैरिज्जूरगवम्नोमात्रजन्या नहिरिज्जूरगोनइत्यपचीयतेवा अनुत्पन्नत्वात् धर्म
तंत्रयोगानुष्ठानंतदेवपरमयनंविलयस्थानंयस्याःसातथा २० ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावंदीपेअष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ इत्येतैः
कर्मभिर्व्यस्ताद्विजावर्णांतरंगताइत्युक्तंतत्रश्रुपूर्वकंविदुषोति ब्राह्मणइत्यादिना १ जातकर्मादिभिरष्टाचत्वारिंशता । 'यस्यैतेऽष्टाचत्वारिंशत्संस्काराःसब्राह्मणःसायुज्यतांसकृपतां
गच्छति'इतिस्मृतेः षट्कर्माणि'संध्यास्नानंजपोहोमोदेवतानांचपूजनम् । आतिथ्यंश्वेदेवंचषट्कर्माणिविनेदिने'इति २ विघसंब्राह्मणादिभुक्तोपंतदेवाश्रातीतिविघसाशी २ अथा
द्रोहइत्यत्रतपोऽक्रोधइत्यपिपाठः आनृशंस्यंनेष्टुर्याभावः त्रपालज्वा घृणाकारुण्यं ४ क्षत्रंहिंसातदर्थंजातंजजंयुद्धात्मकंकर्म दानंविभेभ्यः आदानंप्रजाप्यः ५ वणिज्यापशुरक्षा

आदिदेवसमुद्भूताब्रह्ममूलाक्षयाव्यया ॥ सासृष्टिर्मानसीनामधर्मतंत्रपरायणा २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशां०मो०भृगुभर०वर्णविभागकथनेअष्टाशीत्यधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ब्राह्मणःकेनभवतिक्षत्रियोवादिजोत्तमः ॥ वैश्यःशूद्रश्चविप्रपंतहृदिवदतांवर १ ॥ भृगुरुवाच ॥
जातकर्मादिभिर्यस्तुसंस्कारैःसंस्कृतःशुचिः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नःषट्सुकर्मस्ववस्थितः २ शौचाचारस्थितःसम्यग्विघसाशीगुरुप्रियः ॥ नित्यव्रतीसत्य
परःसवैब्राह्मणउच्यते ३ सत्यंदानमथाद्रोहआनृशंस्यंत्रपाष्टणा ॥ तपश्चदृश्यतेयत्रसब्राह्मणइतिस्मृतः ४ क्षत्रजंसेवतेकर्मवेदाध्ययनसंगतः ॥ दा
नादानरतिर्यस्तुसवैक्षत्रियउच्यते ५ वणिज्यापशुरक्षाचकृष्यादानरतिःशुचिः ॥ वेदाध्ययनसंपन्नःसवैश्यइतिसंज्ञितः ६ सर्वभक्षरतिर्नित्यंसर्वकर्मक
रोऽशुचिः ॥ त्यक्तवेदस्त्वनाचारःसवैशूद्रइतिस्मृतः ७ शूद्रेचैतद्भवेच्छूद्रोब्राह्मणोचब्राह्मणः ८ सर्वोपायैस्तु
लोभस्यक्रोधस्यचविनिग्रहः ॥ एतत्पवित्रंज्ञानानांतथाचैवात्मसंघमः ९ वार्षीसर्वात्मनातौहिश्रेयोघातार्थमुच्छ्रितौ १० नित्यंक्रोधाच्छूयंरक्षेत
पोरक्षेच्चमत्सरात् ॥ विद्यामानापमानाभ्यामात्मानंतुप्रमादतः ११ यस्यसर्वेसमारंभानिराशीर्बंधनाद्विज ॥ त्यागेयस्यहुतंसर्वसत्यागीचसद्बुद्धिमान
१२ अहिंस्रःसर्वभूतानांमैत्रायणगतश्चरेत् ॥ परिग्रहान्परित्यज्यभवेद्दृष्ट्याजितेंद्रियः ॥ अशोकस्थानमातिष्ठेदिहचामुत्रचाभयम् १३ तपोनित्येन
दातिनमुनिनासंयतात्मना ॥ अजितंजेतुकामेनभाव्यंसंगेष्वसंगिना १४

चेत्प्रविशत्याशुपशुभ्यश्चेतिपाठेपशुभ्यइतिल्यल्लोपेपंचमी । पशुनृवाणिज्याद्युपयोगिनोलब्ध्याविशतिप्रतिष्ठांलभतेइत्यर्थः ६ । • शूद्रेचेति एतत्सत्यादिसप्तकं द्विजेत्रवर्णिके
धर्मएववर्णविभागकारणंनजातिरित्यर्थः ८ तमेवब्राह्मण्यहेतुंधर्ममाह सर्वोपायैरित्यादिना तौक्रोधलोभौ सार्धःश्लोकः ९ । १० । ११ आशीःइष्टकाम्यातदेवबंधनंतद्वर्जि
तानिराशीर्बंधनाःसमारंभाःसम्यगारभ्यंतइतियज्ञादयः काम्यकर्मत्यागीत्यर्थः । हुतमप्रौब्राह्मणेवादत्तममिहोन्नित्यश्राद्धादि । त्यागोफलत्यागनिमित्तं । 'सर्वकर्मफलत्यागं
प्राहुस्त्यागंविचक्षणाः'इति १२ अहिंस्रःअहिंसाशीलः मैत्रंमित्रभावस्तदेवायनंपरंमाप्यंस्थानंतत्रगतः । अशोकस्थानमात्मानमातिष्ठेत् आभिसुख्येनतिष्ठेत् आरभध्यान
परोभवेदित्यर्थः सार्धःश्लोकः १३ संगेषुमभेदमितिसंगहेतुपुत्रदारादिषु १४

एवंभूतस्यानुष्ठेययोगमाह इंद्रियैरिति इति अव्यक्तमिति संबंधः इति अनेन प्रकारेण यदि इंद्रियैर्न गृह्यते तदव्यक्तं तच्च विज्ञेयं साक्षात्कृतव्यालिं ग्राह्यां लिं गंतव्यां च तद्वाह्यं चेति सूक्ष्मशरीरं योगिदृश्यं चेत्यर्थः । यद्वा लोकदृष्ट्यानुमानगम्यं यतः अतींद्रियं इंद्रियागोचरं १५ अविस्त्रंभे अविश्वासे निमित्तं सति न गंतव्यं न प्राप्यं । अतः विस्त्रंभे एव गुरुवे दवाक्ये पुयायाध्यनिश्चये मनोधारयेत् । अविस्त्रंभेणेति समूर्ध्वपाठे तु यथायोपितमग्निधारयतीत्यादौ योपितस्वरूपमग्निस्त्वेन यद्दृष्टव्यं तद्विश्वेनेनैव न तु नत्रवस्तु तत्त्वं तथाऽस्ति इह तु अनुभववत्प्रमाणमित्यर्थः । एवं च सर्वाणींद्रियाणि प्रत्याहृत्य स्वप्न इव मनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोऽपि प्राणेषु प्राणोपाधिके जीवात्मनि शुद्धत्वं सदायै धारयेत् । तमपि ब्रह्मणितत्पदलक्ष्ये धारयेत् १६ एतच्च ब्रह्मात्मनावस्थाननिर्वाणारूपं पदं यत्र किंचिद्भवेद्यथा न घ्यानुविभागयोगी न चितयेत् । तन्निर्वेदात् परैराग्यादेव प्राप्नोतीत्याह निर्वेदादिति । यदाहुयोगभाष्यकाराः वैराग्यं प्रस्तूय एतस्त्वेव हि नांतरीयकं फलं कैवल्यमिति

इंद्रियेण ह्यते यद्यत्तद्व्यक्तमिति स्थितिः ॥ अव्यक्तमिति विज्ञेयं लिं ग्राह्यमतींद्रियम् १५ अविस्त्रंभेन गंतव्यं विस्त्रंभे धारयेन्मनः ॥ मनः प्राणे निष्क्रीयात्प्राणं ब्रह्मणि धारयेत् १६ निर्वेदादेव निर्वाणं न च किंचिद्विधिं चितयेत् ॥ सुखं वै ब्राह्मणो ब्रह्मनिर्वेदेनाधिगच्छति १७ शौचेन सततं युक्तः सदाचारसमन्वितः ॥ सानुक्रोशश्च भूतेषु तद्विजातिपुलक्षणम् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मो० भृगुभरद्वाजसंवादे वर्णस्वरूपकथने एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ ॥ सत्यं ब्रह्मतपः सत्यं सत्यं विमृजते प्रजाः ॥ सत्येन धार्यते लोकः स्वर्गं सत्येन गच्छति १ अनृतं तमसोरूपं तमसानियते ह्यधः ॥ तमोग्रस्तानपश्यंति प्रकाशं तमसावृताः २ स्वर्गः प्रकाश इत्याहुर्नरकं तम एव च ॥ सत्यानृतं तदुभयं प्राप्यते जगतीचरैः ३ तत्राप्येवं विवालो वेदृतिः सत्यानृते भवेत् ॥ धर्माधर्मौ प्रकाशश्च तमो दुःखं सुखं तथा ४ तत्र यत्सत्यं सधर्मो यो धर्मः स प्रकाशो यः प्रकाशस्तत्सुखमिति ॥ तत्र यदनृतं सोऽधर्मो योऽधर्मस्तत्तमो यत्तमस्तदुःखमिति ५ ॥ अत्रोच्यते ॥ शरीरैर्मानसैर्दुःखैः सुखैश्चाप्यसुखोदयैः ॥ लोकमृष्टिंप्रपश्यंतो न मुह्यंति विचक्षणाः ६ तत्र दुःखविमोक्षार्थं प्रयतेत विचक्षणः ॥ सुखं ह्यनित्यं भूतानां भिलोके परत्र च ७ राहुग्रस्तस्य सोमस्य यथा ज्योत्स्नानभासते ॥ तथा तमो भिभूतानां भूतानां नश्यते सुखम् ८

सुखं ब्रह्मैश्वर्यभेदे सामानाधिकरण्यात् १७ संक्षेपेण योगाधिकारिणं निरूपयति शौचेनेति १८ ॥ इति शांतिप० मो० क्ष० नी० मा० एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ शुको ब्राह्मणधर्मः कृष्णः शूद्रधर्म इति प्रागुक्तं तत्र शुककृष्णयोः स्वरूपे विविक्तं सत्यमिति सत्यं सत्यवस्तु प्रापकं ब्रह्मवेदः तपः स्वधर्मानुष्ठानं सत्येन ब्रह्मतपोरूपेण १ अनृतं तद्विपरीतमभेदिकं यथेष्टाचरणं प्रकाशं स्वर्गं तमः अविद्यादिरूपो विपर्ययस्तेन ग्रस्ताः तमसामूला ज्ञानेन २ स्वर्गो देवत्वं प्रकाशमस्त्वप्राप्यः नरकं तिर्यकत्वं तमोगुणेन सत्यं नृत्मानुत्वं तदुभयमि श्रणेन ३ सत्यानृते इति धर्माधर्मौ प्रकाशतमसौ सुखदुःखे इति संबंधः ४ श्लोकव्याचष्टे तत्रेति ५ । ६ मृतानां संसारिणां यत्सुखं पुत्रपरिष्फंगादिजंतुनिमित्तं अतः सुखार्थं नयते । किंतु दुःखस्योपाधिकस्य विमोक्षार्थं भवेत्येतत् ७ तत्किं नित्यं सुखं नास्ति वेत्याशंक्य सदापि न प्रकाशत इति सदृष्टां तमाह राहिति नश्यते अंतर्हितं भवति ८

प्रवृत्तयः दृष्टा दृष्टकाः अभिधीयंते वेदे न ह्यतस्त्रिवर्गकृतात्परं सर्वानित्यसुखमेव आरंभगुणवशेन स्तार्किकाभिमतः । धर्मार्थगुणभूतौ यस्य प्रधानभूतस्य सुखस्य तदर्थं आरंभ आरभ्यत इति दुष्टुत्पत्त्याधर्मादिः अनुष्ठेय इति शेषः । यतस्तद्धेतुः धर्महेतुः अस्य सुखस्योत्पत्तिरभिव्यक्तिः आरंभस्त्रिवर्गस्य राहुग्रस्तं दुःप्रकाशवत्सतोऽपितमसा अप्रकाशमानस्य सुखस्याभिव्यक्तये सर्वोप्यारंभ इत्यर्थः ९ सुखार्थं आरंभ इत्यत्र शंकरे पदेतदिति सुखानां परमास्थितिर्नित्यं सत्त्वं । सुखान्न परमस्तीति पाठांतरं नोपगृहीमो नित्यसुखस्यानुपलंभात् । अनित्यस्य सुखस्य तुच्छत्वमाह न हीति महतियोगश्च १० नित्यस्य सुखस्यानुपलंभे हेतुपुण्यस्य द्वेतन्निराकरोति अत्रोच्यते इत्यादिना अनृतात्सत्त्वात्सत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयादज्ञानात् । तमः अविद्या अनित्या शुचिदुःखरूपे पुत्रहादिपुनित्यस्त्वशुचित्वसुखत्वबुद्धिरूपो विपर्ययः ११ अस्य विपर्ययस्याभावे नित्यं सुखं प्रकाशत इत्याह यस्त्वेतैरिति एतदेव स्वर्गपदाभिधेयमित्याह न च तदित्यादिना तस्मात्स्वर्गात्तत्र सुखद्विविधं सुखमुच्यते शरीरं मानसं च ॥ इह खल्वसुखं च लोके वस्तुं प्रवृत्तयः सुखार्थमभिधीयंते न ह्यतः परं त्रिवर्गफलं विशिष्टतरमस्ति स एव काम्योगुणविशेषो धर्मार्थगुणारंभस्तद्धेतुरस्योत्पत्तिः सुखप्रयोजनार्थं आरंभः ९ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतद्भवताऽभिहितं सुखानां परमास्थितिरिति न तदुपगृहीमो न ह्येषामृषीणां महति स्थितानामप्राप्येषु काम्योगुणविशेषेण चैनमभिलषंति च तपसि श्रूयते त्रिलोककृद्ब्रह्मा प्रभुरेकाकी तिष्ठति ॥ ब्रह्मचारी न कामसुखेष्व्यात्मानमवदधाति ॥ अपि च भगवान् विश्वेश्वर उवाच ॥ काममभिवर्तमानमनंगत्वेन शममनयत् ॥ तस्माद्भूमो न तु महात्मभिरयं प्रतिगृहीतो न त्वेषां तावद्विशिष्टो गुणविशेष इति ॥ नैतद्भवतः प्रत्येभि भगवता तूक्तं सुखान्न परमस्तीति लोकप्रवादो हि द्विविधः फलोदयः सुकृताः सुखमवाप्यते दुष्कृताः दुःखमिति १० ॥ भृगुरुवाच ॥ अत्रोच्यते ॥ अनृतात्खलु तमः प्रादुर्भूतं ततस्तमोग्रस्ता अधर्ममेवानुवर्तंते न धर्मम् ॥ क्रोधलोभहिंसाऽनृतादिभिरवच्छन्नानखल्वस्मिं लोके नासुत्रसुखमाप्नुवंति ॥ विविधव्याधिरुजोपतापैरवकीर्यते ॥ बंधबंधनपरिक्लेशादिभिश्च क्षुत्पिपासाश्रमकृतैरुपतापैरुपतप्यंते ॥ वर्षवातायुष्णातिशीतकृतैश्च प्रतिभयैः शरीरैर्दुःखैरुपतप्यंते ॥ बंधुधनविनाशविप्रयोगकृतैश्च मानसैः शोकैरभिभूयंते जरा मृत्युकृतैश्चान्यैरिति ११ यस्त्वेतैः शरीरमानसैर्दुःखैर्न संस्पृश्यते स सुखं वेद ॥ न चैते दोषाः स्वर्गो प्रादुर्भवति तत्र खलु भवंति १२ सुसुखः पवनः स्वर्गं गंधश्च सुरभिस्तथा ॥ क्षुत्पिपासाश्रमो नास्ति न जरान च पापकम् १३ नित्यमेव सुखं स्वर्गं सुखं दुःखमिहोभयम् ॥ नरके दुःखमेवाहुः सुखं तत्परमं पदम् १४ पृथिवी सर्वभूतानां जनित्री तद्विधाः स्त्रियः ॥ पुमान् प्रजापतिस्तत्र शुकं तेजोमयं विदुः १५

धिना प्रवृत्तिः सुखार्थे वेति युक्तमुक्तं सुखान्न परमस्तीति १२ । १३ । १४ ऐहिकं सुखं तुच्छीकृत्य यथा स्वर्गार्थं सर्वे बुद्धिमंतः प्रवर्तते एवं स्वर्गमपि क्षयिष्णुत्वेन तुच्छीकृत्य बुद्धिमत्तरामोक्षसुखार्थं यतं तदित्याह पृथिवीति सर्वभूतानां जनित्री अविद्यापृथिवीपृथिवीसर्वपांक्तेजानां जनित्री भूता यथाऽत्रानुभूयते तद्विधा अनेन केशसंततिनेत्रमृतास्तत्र स्वर्गो स्त्रियः सति । यथाऽत्र पुमानविद्यावाननेक क्लेशभाजनं तथा तत्र प्रजापतिः । तस्मात्पिसो विभेत् स नारमत प्रजापतिर्वैवादि वितरमभ्यध्यायत तम्यरुद्रः शिरोऽहरत् मधुः क्रेदांतं हंतुमुद्यौ यक्षराक्षसास्तं यमितुमुद्यताः इत्यादिश्रुतिस्मृतिस्तस्य अपि मयारत्यादिप्रतिपादनात् । एतावांश्च विशेषः अत्र शुकं जन्मातरवीजवासनाजालं पुण्यापुण्यमयम् । तत्र तु तेजोमयं केवलं पुण्यमयमिति । एवं च निरुपाधिसुखमेव परमः पुष्ट्यर्थो न स्वर्ग इति साधयता मोक्षस्य निर्विपर्ययसुखारमत्वमुक्तम् १५

१९ ॥ इतिशांतिपर्वणीमोक्षपर्वणी नीलकंठीयेभारतभावेदीपे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॐ ॥ एवमनृतात्सल्लुप्तमः प्रादुर्भूतमित्यादिग्रंथश्रवणेन दुःखादुद्विग्नो मोक्षं च दुर्लभं मन्वा नश्चित्तुद्विद्वारा मोक्षप्रापकं पुण्यमेव श्रेय इति निश्चिन्वंस्तद्विशेषफलानि पृच्छति सारासारविवेकार्थं दानस्येत्यादिना दानस्य दानरूपस्य धर्मस्वेत्येकः प्रश्नः १ शांतिरुपरतिः २।३। ४ कस्याधिकारिणः किंरूपधर्माचरणं ५ स्वधर्मो वृणांश्रमनियतधर्मस्तस्याचरणे युक्ता अवहिताः योऽन्यथाविपरीताचारः सविमुह्यते ६ स्वोचितमेव धर्मपृच्छति यदिति चतुर्णामाश्रमाणां धर्मश्चातु

इत्येतल्लोकनिर्माणं ब्रह्मणा विहितं पुरा ॥ प्रजाः समनुवर्तते स्वैः स्वैः कर्मभिरावृताः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति ० मोक्ष ० भृगुभरद्वाजसंवादेनवत्यधिकशत तमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ दानस्य किं फलं प्रादुर्धर्मस्य चरितस्य च ॥ तपसश्च सुतपस्य स्वाध्यायस्य हुतस्य वा १ ॥ भृगु रुवाच ॥ हुतेन शाम्यते पापं स्वाध्यायैः शांतिरुत्तमा ॥ दानेन भोगानित्याहुस्तपसा स्वर्गमाप्नुयात् २ दानं तु द्विविधं प्राहुः परत्रार्थमिहैव च ॥ सद्यो यदीयते किंचि त्त्परत्रोपतिष्ठते ३ असद्द्रव्यो दीयते यनुत दानमिह भुज्यते ॥ यादृशं दीयते दानं तादृशं फलमश्नुते ४ ॥ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ ॥ किं कस्य धर्माचरणं किं वा धर्म स्य लक्षणं ॥ धर्मः कतिविधो वाऽपि तद्ब्रवान्चतुर्महति ५ ॥ भृगुरुवाच ॥ स्वधर्माचरणे युक्ता ये भवंति मनीषिणः ॥ तेषां स्वर्गफलावाप्तिर्योऽन्यथा सविमुह्यते ६ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ यदेतच्च तुराश्रम्यं ब्रह्मार्पणं विहितं पुरा ॥ तेषां स्वेस्वे समाचारास्तान्मेव कुमिहार्हसि ७ ॥ भृगुरुवाच ॥ पूर्वमेव भगवता ब्रह्मणालोकहितमनु तिष्ठता धर्मसंरक्षणार्थमाश्रमाश्चत्वारोऽभिनिर्दिष्टाः ॥ तत्र गुरुकुलवासमेव प्रथममाश्रममुदाहरंति ॥ सम्यग्यत्र शौचसंस्कारनियमव्रतविनियतात्मा उभे संध्ये भास्क राग्निदेवतान्युपस्थाय विहाय तं द्रव्याऽऽलस्ये गुरोरभिवादनवेदाभ्यासश्रवणपवित्रीकृतांतरात्मात्रिषवणमुपस्पृश्य ब्रह्मचर्याग्निपरिचरणगुरुशुश्रूषानित्यभिक्षामैक्ष्या दिसर्वनिवेदितांतरात्मा गुरुवचननिर्देशानुष्ठानाप्रतिकूलो गुरुप्रसादलब्धस्वाध्यायतत्परः स्यात् ८ ॥ भवति चात्र श्लोकः ॥ गुरुं यस्तु समा राध्यद्विजो वेदमवाप्नुया त् ॥ तस्य स्वर्गफलावाप्तिः सिध्यते चास्य मानसमिति ९ गार्हस्थ्यं खलु द्वितीयमाश्रमं वदंति ॥ तस्य समुदाचारलक्षणं सर्वमनुव्याख्यास्यामः ॥ समावृत्तानां स दाचाराणां सह धर्मचर्यफलार्थिनां गृहाश्रमो विधीयते ॥ धर्मार्थकामावाप्तिर्ह्यत्र त्रिवर्गसाधनमपेक्ष्या गार्हतेन कर्मणा धनान्यादाय स्वाध्यायोपलब्धप्रकर्षेण वा ब्रह्मार्पि निर्मितेन वा अद्रिसारगतेन वा ॥ हव्यकव्यनियमाभ्यासदेवतप्रसादोपलब्धेन वा धनेन गृहस्थो गार्हस्थ्यं वर्तयेत् ॥ तद्विसर्वाश्रमाणां मूलमुदाहरंति ॥ गुरुकुलनिवा सिनःपरिव्राजकाये चान्ये संकल्पितव्रतनियमधर्मानुष्ठायिनस्तेषामप्यत एव भिक्षाबलिं संविभागाः प्रवर्तते १०

राश्रम्यं तेषामाश्रमाणां ७ तं व्रचर्धनिद्रा आल

स्यमनुद्योगः अभ्यासोऽक्षरग्रहणं श्रवणं तदर्थं विचारः ८ मानसमनःसिद्धपते सत्यसंकल्पादिसिद्धिप्राप्ति ९ सम्यगुदित आचारः समुदाचारस्तस्य लक्षणं । समावृत्तानां समापित गुरुकुलवासानां स्नातकानां सह धर्मचर्यसहोमौचरतां धर्ममिति दंपत्योः सहाधिकारिकं धर्मं तत्र चर्या फलं पुत्रजन्मप्रकर्षो यथा उपस्तस्य चाक्रायणस्य सर्वैर्ब्राह्मणैरज्ञाताः प्रस्तावादिदेवताउपदिशतोरज्ञासर्वैस्त्वि कुल्यद् क्षिणाप्रदानहेतुः । निर्मितं याजनमध्यापनं प्रतिग्रहश्च । अद्रिसारमणिदिव्यौषधिस्वर्णाद्याकारास्तेभ्योऽग्नेन प्राप्तेन । भिक्षाऽतिथिभ्यः । बलिर्भूमौ होमः । संविभागः पुत्रादिभ्यो विभजनं १०

द्रव्योपस्कारो धनवर्जनं द्रव्योपस्कर इति पाठे द्रव्याणां फलमूलनीवारादीनामुपस्करः संपादनं सुखशक्त्या सुखवत्याशक्त्या न तु देहपीडया सत्क्रिया च कर्तव्येति शेषः ११ । १२ निवापेन पितृ तर्पणेन १३ । १४ । १५ अपि चात्र वात्सल्यादि धर्मो मात्यादिकाभः संकल्पसमकालं सिद्धयतीत्यर्थः १६ त्रिवर्गो धर्मार्थकामास्तैः सहिता गुणानां सत्वरजस्तमसां निर्वृतिः कृतार्थता मुक्तिहेतोः सत्त्वपुरुषाभ्य

वानप्रस्थानां च द्रव्योपस्कार इति प्रायशः स्वल्पेते साधवः साधुपथ्योदनाः स्वाध्यायप्रसंगिनस्तीर्थाभिगममदेशदर्शनार्थं पृथिवीपर्यटंति तेषां प्रत्युत्थानाभिगमना भिवादनानसूयवाक्प्रदानसुखशक्त्यासनसुखशयनाभ्यवहारसत्क्रियाचेति ११ भवति चात्र श्लोकः ॥ अतिथिर्यस्य भग्नाशो गृहात्प्रतिनिवर्तते ॥ सदत्वा दुष्कृतं तस्मै पुण्यमादाय गच्छति १२ अपि चात्र यज्ञक्रियाभिर्देवताः प्रीयंते निषापेन पितरो विद्याभ्यासश्रवणधारणेन ऋषयः अपत्योत्पादनेन प्रजापतिरिति १३ श्लोकौ चात्र भवतः ॥ वात्सल्यात्सर्वभूतेभ्यो वाच्याः श्रोत्रसुखागिरः ॥ परितापोपघातश्च पारुष्यं चात्र गार्हितम् १४ अबज्ञानमहंकारोदंभश्चैव विगर्हितः ॥ अहिंसासत्यमक्रोधः सर्वाश्रमगतं तपः १५ अपि चात्र माल्याभरणवस्त्राभ्यंगनित्योपभोगनृत्यगीतवादित्रश्रुतिसुखनयनाभिरामदर्शनानां प्राप्तिर्भक्ष्यभोज्ये ह्यपे यचोप्याणामभ्यवहार्याणां विविधानामुपभोगः स्वविहारसंतोषः कामसुखावाप्तिरिति १६ त्रिवर्गगुणानिर्वृत्तिर्यस्य नित्यं गृहाश्रमे ॥ ससुखाम्यनुभूयेह शिष्टानां ग तिमाप्नुयात् १७ उच्छृतिर्गृहस्थोयः स्वधर्माचरणे रतः ॥ त्यक्तकामसुखारंभः स्वर्गस्तस्य न दुर्लभः १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भृगुभरद्वा जसंवादे एकनवत्यधिकशतमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ भृगुरुवाच ॥ वानप्रस्थाः खल्वपि धर्ममनुसरंतः पुण्यानि तीर्थानि नदीप्रस्रवणानि सुविविक्तेष्वरण्येषु मृग महिषवराहशार्दूलवनगजाकीर्णेषु तपस्यंतोऽनुसंचरंति त्यक्तग्राभ्यवस्त्राभ्यवहारोपभोगान्यौषधिफलमूलपर्णपरिमितविचित्रनियताहाराः स्थानासनानोभूभि पाषाणसिकताशर्करावालुकामस्मशायिनः काशकुशचर्मवल्कलसंघृतांगाः केशश्मश्रुनखरोमधारिणो नियतकालोपस्पर्शना अस्कंदितकालबलिहोमानुष्ठा यिनः समित्कुशकुसुमापहारसंमार्जनलब्धविश्रामाः शीतोष्णवर्षपवनविष्टं भविभिन्नसर्वत्वचो विविधनियमोपयोगचर्यानुष्ठानविहितपरिशुष्कमांसशोणितत्वग स्थिभूता घृतिपराः सत्त्वयोगाच्छरीराण्युद्गहंते १ यस्त्वेतानियतश्चर्या ब्रह्मार्पणं विहितं चरेत् ॥ सददेदग्निवहोषान् जयेल्लोकांश्च दुर्जयान् २

ताख्यातेर्जननात्रष्टाधिकारस्तेत्यर्थः शिष्टानां तत्त्वमसीत्यादिवाक्यैर्गुरुभिरनुशिष्टानां १७ उच्छः कणशादानं तेन वृत्तिर्जिवनमस्य कामसुखमारंभाश्चेति द्वंद्वः १८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नी लकंठीयेभारतभावेदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ सिकताः सूक्ष्मपाषाणपांसवः शर्कराः कर्करसहितान्त्र वालुकाः लघूपलमिश्राः सिकतापत्रउपस्पर्शनं स्नानं बलिर्भूमावाहुतिः होमो बह्वौ बलिहोमयोः कालेऽनुष्ठायिनः विष्टं भोहेलनयासहनं नियमः पंचाभ्यादिसाधनं उपयोगआहारसंकोचः चर्यापर्यटनं विहितं विधानम् १ । २

परिव्राजकानामिति परिवर्हणशय्यादिमोगसामग्री ३ । कृत्वेति आत्मन्यग्नीवसमारोप्याऽग्निमुद्दिश्यस्वमुखेहविर्भुजोतिहोमं कुर्यात् । चित्ताग्निनाथैरग्निचयनं कृतं मुनिवृद्धेस्तेषां लोके प्राजापत्यपदं यद्वा स्वशरीरसंस्थमग्निहोत्रं प्राणाग्निहोत्रं भैक्ष्योपगतैर्हविर्भिः कृत्वेति संबन्धः । शरीरशरीरस्थं अग्निमिव प्रकाशमानं जीवं स्वमुखेनिर्भेमस्थाने परमात्मनि जुहोति जीवं ब्रह्मणि प्रविलापयति योमं करोतीत्यर्थः । सचितानानष्टानामग्निना ऽहस्वत्वमार्षे लोकमव्यक्तभावं भूयते च 'पयानि रंघनोवाह्निः स्वयोनोनुश्याम्यति । तथा वृत्तिभये चित्तं स्वयोनानुपशाम्यति' इति उक्तं । 'शकुनीनामिवाकाशे पदं न दृश्यते' इति । चिदातोनीत्यर्थं यो वैभागिनं भागाद्भूते च चते वै न संयदिवै न संयते ऽथ पुत्रमथ पौत्रं च यत इत्यादीं दृष्टं च यतेति शोचति ५ एवदेवाह मोक्षेति सुतरां संकल्पितमुक्तासंकल्पहीनावुद्दिश्य ब्रह्मैव लोको ब्रह्मलोकस्त ६ एवं ससाधना ब्रह्मविद्याश्रुत्वा ब्रह्मसाक्षात्कारोपायं जिज्ञासमानः पृच्छति अस्मादिति परोलोकः परमात्मा ज्ञानं साक्षात्कर्तुं ७ उत्तरे इति अत्रेदमवधेयं किमिह श्रौताहिमवदुत्तरं नाम एव परलोकस्त्वेन प्रतिपाद्यते उत श्रुतिप्रसिद्धः परमात्मेति । तत्र भौतापलाभे संभवति लाज्जिका र्थस्याप्राप्तत्वात् । स्वर्गसदृशः पुण्यकृत् जन्मप्राप्त्यो मृगामपव आश्रमत्रयधर्मफलस्योपसंहार्यत्वादिति प्राप्तेऽहम् । 'अनिघनं ज्योतिरिव प्रशांतं स ब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः' इत्येतद्वाक्यसमन्तरमुत्थितयोः प्रश्नोत्तरयोर्ब्रह्मविद्या

परिव्राजकानां पुनराचारः ॥ तद्यथा विमुच्याग्निघनकलत्रपरिवर्हणसंगेष्व्वात्मनः स्नेहपाशानवधूय परिव्रजंति समलोष्टाश्मकांचनास्त्रिवर्गप्रवृत्तेष्वसक्तबुद्धयोऽग्निमित्रोदासीनानां तु लयदर्शनाः स्थावरजरायुजाडजस्वेदजोद्भिज्जानां भूतानां वाङ्मनःकर्मभिरनभिद्रोहिणोऽनिकेताः पर्वतपुलिनवृक्षमूलदेवतायतनान्यनुचरं तोवासार्थमुपेयुर्नगरग्रामं वा नगरेपंचरात्रिकाः ग्रामेचैकरात्रिकाः प्रविश्य च प्राणधारणार्थं द्विजातीनां भवनान्यसंकीर्णकर्मणामुपतिष्ठेयुः पात्रपतितायाचितमैक्ष्याः कामक्रोधदर्पलोभमोहकार्पण्यदंभपरिवादाभिमानहिंसानिवृत्ताइति ३॥ भवंति चात्र श्लोकाः ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वा यश्चरते मुनिः ॥ न तस्य सर्वभूतेभ्यो भयमुत्पद्यते क्वचित् ४ कृत्वाऽग्निहोत्रं स्वशरीरसंस्थं शरीरमग्निस्वमुखे जुहोति ॥ विप्रस्तुमैक्ष्योपगतैर्हविर्भिश्चिताग्निना सौव्रजते हिलोकम् ५ मोक्षश्रमं यश्चरते यथोक्तं शुचिः सुसंकल्पितमुक्तबुद्धिः ॥ अनिघनं ज्योतिरिव प्रशांतं स ब्रह्मलोकं श्रयते मनुष्यः ६ ॥ भरद्वाज उवाच ॥ अस्माल्लोकात्परोलोकः श्रूयते नोपलभ्यते ॥ समहं ज्ञातुमिच्छामि तद्भवान्वक्तुमर्हति ७ ॥ भृगु उवाच ॥ उत्तरे हिमवत्पार्श्वे पुण्ये सर्वगुणान्विते ॥ पुण्यक्षेम्यश्च काम्यश्च स परोलोक उच्यते ८

प्रकरणस्थयोस्तत्परत्वे संभवत्यसन्निहिता प्रकृतमाचीनाश्रमधर्मफलोपसंहारपरत्वकल्पनं न युज्यते । तेषां तत्र तत्र स्वर्गफलावाप्तिः सिध्यते चास्यमानसमिति स्वर्गस्तस्य न दुर्लभ इति 'सर्वहेदाग्निवद्वोपात्रजये लोकांश्च दुर्जयान्' इति फलस्योपसंहारेण तदनुपेक्षणात् ततश्चानर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतं बलाबलभित्तिन्यायेन सन्निधिप्रकरणभ्यां श्रुतिरेव बाध्यते । यथा आकाशस्तर्हि गादित्यत्र सर्वाणि हवाइमानि भूतान्याकाशादेवसमुत्पद्यंते इति सर्वभूतोत्पादिलिगाद्वाकाशश्रुतिर्भूताकाशपराऽपि ब्रह्मपरतया व्यवस्थाप्यते तद्वादिहापि द्रष्टव्यं । न च पूयानुमं प्रणमं त्रवदित उक्तं इत्यास्य योग्यतया माचीनाश्रमत्रयधर्मफलत्वेनान्वयोपविध्यतीति युक्तं । प्रकरणानुगुणार्थसमर्पकत्वे संभवत्युत्कर्षायोगात् तस्मादन्यार्थत्वे सत्यन्यार्थतया प्रतीयमानमेतत्प्रश्नोत्तरभित्तिव्यासकष्टमवहितद्वयैरालोचनीयमिति दिक् श्रुतियुक्तिभ्यां ज्ञातोऽपि परमात्मानसाक्षात्कियते इति तत्साक्षात्कारोपायं ब्रूहीति प्रार्थितो भृगुराह उत्तरे इति उत्तरे आत्मोपलब्धिस्थानत्वादुक्तं उत्तरे हिमवत्पार्श्वे हिमवतुल्योऽन्यत्र मेरुशब्दोदितो नासावंशस्तस्य पार्श्वे स भीषे भृगुप्रणम्ये पुण्ये बहुपुण्यगम्ये । सर्वैर्गुणैरमणीयत्वादिभिर्युते देशे पुण्यः अपहतपाप्मोऽस्य सत्कामः सत्यसंकल्पः काम्यः सर्वकामोपभोगयोग्यश्च परोलोकः परमात्माऽस्तीत्युच्यते । तथा हि मंत्रशास्त्रे मध्यदेशस्य रम्यत्वादिकमुक्तं । 'हिमकूपो ह्युर्वेभ्ये मेरुस्तिष्ठति पर्वतः ॥ तस्याभिन्नो महीपार्श्वे पंचाशत्कोटियोजना ॥

—लवणे लुसुरासर्पिर्दक्षिणैरजलात्मभिः ॥ सिंघुभिः सप्तभिर्द्विपैस्तस्त्वेतद्विगुणोत्तरैः ॥ मंदरः पारियात्रश्च' इत्यादिमा । श्रुतावपि येषोऽन्तो व्यक्त आत्मा संकथमहं विजानीयामि त्पुपक्रम्यसोऽविमुक्ते प्रतिष्ठितः सो विमुक्तः कस्मिन् प्रतिष्ठित इत्यादिना श्रुवोर्घ्राणस्य चयः संधिरित्यंतेन तस्य देशस्य निरुपाधिब्रह्मसापकविमुक्ताख्यसोपाधिकब्रह्मस्थानत्वोक्तेः । सोपाधिकब्रह्ममुणाश्च 'य आत्माऽपहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघरसोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः' इति श्रुतिप्रसिद्धाः । तदिदमुक्तं हिमवत्पार्श्वे परोलोक इति ८ तत्रेति अपापकर्मत्वादिगुणचतुष्टयवंतो मानवास्तत्र गताः संतो निरुपद्रवामवंतीति योजना तथा च श्रुतिः । 'तं वा एतं सेतुं तीर्त्वाऽधः सन्न नंधो भवत्युपतापी सन्न नुपतापी भवति' इति सेतुमात्मानं तीर्त्वा प्राप्समाधिकाले ९ तत्र काले इति संबन्धः अमृत्युरात्मासमाधिकाले प्रभवति ईश्वरो भवति । संकल्पादेवास्य पितरः समुत्तिष्ठंतीति तस्य सत्यसंकल्पत्वश्रवणात् । अतएव चानन्याधिपतिरिति सूत्राच्च सत्यसंकल्पत्वादेव विद्वाननन्याधिपतिरस्य ईश्वरोऽन्यो नास्ति कित्वयमेव सर्वेश्वर इति सूत्रार्थः । अतएव सदेशः हिमवत्पार्श्वे रूपो भ्रुवोर्भ्यदेशः स्वर्गसदृशः सत्यसंकल्पादिगुणाविर्भावसाम्यात् । निरुपद्रवा इत्यस्य विवरणं व्याधयोनस्पृशंतीति १० आत्ममिथुन आत्मक्रीडा आत्मरतिरित्यादि श्रुतेरर्थसंगृह्णाति नलोम इति परे अनात्ममूताश्चेत्तदाराश्चेत्तिसमाप्तः । स्वआत्मैव दारास्तत्र निरतः यतः अजनः बाधितबाह्यलोकः नान्वोन्धं बध्यते तत्र भेदाभावात् द्रव्येषु संकल्पमात्रोपनते पुनर्विस्मय आश्चर्यं बुद्धिर्नास्ति इदं सर्वं ब्रह्ममात्मेत्यादि श्रुतिभ्यः सर्वस्याऽत्ममात्रत्वावधारणात् द्विपतः तत्र परोऽनात्ममृतः अध

ब्रह्मपापकर्माणः शुचयो त्यंतनिर्मलाः ॥ लोभमोहपरित्यक्ता मानवानिरुपद्रवाः ९ सस्वर्गसदृशो देशस्तत्र हुक्ताः शुभागुणाः ॥ काले मृत्युः प्रभवति स्पृशंति व्याधयोनच १० नलोभः परदारेषु स्वदारनिरतोजनः ॥ नान्योन्धं बध्यते तत्र द्रव्येषु च न विस्मयः ॥ परोह्यधर्मो नैवास्ति संदेहो नापि जायते ११ कृतस्य तु फलं तत्र प्रत्यक्षमुपलभ्यते ॥ पानासनाशनोपेता प्रासादभवनाश्रयाः १२ सर्वकामैर्दृताः केचिद्वेमाभरणभूषिताः ॥ प्राणधारणमात्रं तु केषां चिदुपपद्यते १३ श्रमेण महता केचित् कुर्वन्ति प्राणधारणम् ॥ इह धर्मपराः केचिक्केचिन्नैकृतिकानराः ॥ सुखितादुःखिताः केचिन्निर्धना धनिनोऽपरे १४ इह श्रमोभयं मोहः क्षुधातीवाच जायते ॥ लोभश्चार्थकृतो नृणां येन मुह्यं त्यपंडिताः १५ इह वार्ता बहुविधा धर्माधर्मस्य कारिणः ॥ यस्तद्देदोभयं प्राज्ञः पाप्मनानसलिप्यते १६

मैः अनृतादिर्नास्ति एवं ब्रह्मलोकं न विदत्यनृतेनाहिप्रत्यूहा इति श्रुतेरनृतस्वाज्ञानस्य तस्मिन् प्रायस्त्वादनृतामावेव तदा विभावसंभवात् । संदेहः किं देहादिरात्मा उताऽन्योऽन्योऽपिकर्ताऽकर्ता वा अकर्ताऽपि एकोऽनेको वेत्येवं रूपः संशयः न जायते । तत्त्वापरोक्षीकरणात् किंचित्तत्सर्वसंभवा इति श्रुतेः ११ कृतस्याऽश्रुतस्य योगस्य कर्ममात्रस्य वा एतं सर्वं तदभिसमेतियत्किंच प्रजाः साधु कुर्वतीति ब्रह्मविद्यायां सर्वकर्मफलात्तर्भावश्रवणात् १२ सर्वकामैरितिसार्धं लोकाद्वयमेकं वाक्यं इहाऽस्मिन् भ्रुवोः संधौ स्थिताः केचिद्योगिनः सर्वकामैर्दृता आहृताः संतो मुहुरावर्तत इति भावः प्राणे परमात्मनि धारणं सर्वेषां कामानां प्रविलापनं तन्मात्रमेव केषां चिद्विद्यमोगेऽपि विरक्तानामुपपद्यते युज्यते ननु काममोगः १३ मध्यमानां त्वेतदुक्तं साध्यमित्याह श्रमेणेति केचिद्योगैश्चर्यं प्राप्य धर्मपरा व्यासनारदादयः परोपकारार्थे वहितेषां सिद्धिर्न स्वभोगाय । केचिन्नैकृतिका आत्मवचनपरा बाह्यमोगेन योगजं धर्मनाशयंतः । अतएव चान्ये धर्मपराः सुखितानैकृतिकास्तु दुःखिताः यतो निर्धनाः क्षीणपुण्याः । अपरे धर्मपरास्तु धनिनो योगजधर्मेण परोपकारजं धर्मवर्धयंतः १४ इहेति नैकृतिकानामिह लोके श्रमादिकं भवतीत्यर्थः १५ वार्ताः कुशलाः धर्माधर्मस्य धर्माधर्मयो रिति पूर्वेषु सहसार्धं श्लोकः । यद्वाति उभयं धर्माधर्मावुपादेयहेतया वेद १६

सोपधंसदं १७ तपोयोगजधर्मः १८ तस्मादिहैवधर्माधर्मविचारः कार्यइत्याहसाधेन इहोति चिंताविचारः तमेवाह कर्मोति १९ इष्टमासतमंतपोयेषां ब्रह्मलोकं हिमवत्पार्श्व २० तत्रैतत्रैवजायं
तेआविर्भवन्ति २१ सत्कारंयोगेआदरंऋच्छंतिप्राप्तुवन्ति अन्ययादोषमाह तिर्यगिति २२ इहैवसंसारे उत्तरादिशं हिमवत्पार्श्व २३ योगकलालामेतदाचार्यपुत्रशरणीकरणीयः । आचार्यवान्
पुरुषोवेद नैपातकैणमतिरापनेया'इत्यादिश्रुतिभ्यइत्याह येगुरुनिति नियताःशमदमोपरत्यादियुक्ताः । ब्रह्मचारिणःब्रह्मण्येवचारःकायवाकमनसांप्रवृत्तियेषां । पंथानंगमनागमनमार्ग । सगुणं
ब्रह्मनिर्गुणवस्तुप्राप्तिद्वारंजानांति २४ ब्रह्मनिर्मितोवेदप्रकाशितः धर्माधर्मो लोकस्यकर्तव्याकर्तव्यार्थो २५ विस्मितःप्रत्यगद्वैतश्रवणेन २६ एषप्रत्यगात्माजगतःप्रसवःकारणं निखिलेनसाकल्ये

सोपधंनिकृतिस्तेयंपरीवादोह्यसूयिता ॥ परोपघातोहिंसाचपैशुन्यमनृतंतथा १७ एतानासेवतेयस्तुतपस्तस्यप्रहीयते ॥ यस्त्वेतान्नाचरोद्विद्रांस्तपस्त
स्यप्रवर्धते १८ इहचिंताबहुविधाधर्माधर्मस्यकर्मणः ॥ कर्मभूमिरियंलोकैहकृत्वाशुभाशुभम् ॥ शुभैःशुभमवाप्नोतितथाऽशुभमथान्यथा १९ इहप्रजापतिः
पूर्वदेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ इष्टेष्टतपसःपूताब्रह्मलोकमुपाश्रिताः २० उत्तरःपृथिवीभागःसर्वपुण्यतमःशुभः ॥ इहस्थास्तत्रजायंतेयेवैपुण्यकृतोजनाः २१ य
दिसत्कारमृच्छंतिरिग्योनिपुचापरे ॥ क्षीणायुषस्तथाचान्येनश्यंतिपृथिवीतले २२ अन्योन्यभक्षणासक्तालोभमोहसमन्विताः ॥ इहैवपरिवर्ततेनतेयांब्यु
तरांदिशम् २३ येगुरुन्पर्युपासंतेनियताब्रह्मचारिणः ॥ पंथानंसर्वलोकानांविजानंतिमनीषिणः २४ इत्युक्तोऽयंमयाधर्मःसंक्षिप्तोब्रह्मनिर्मितः ॥ धर्माधर्मो
हिलोकस्ययोवैवेतिसबुद्धिमान् २५ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तोऽष्टगुणाराजन्भरद्वाजःप्रतापवान् ॥ भृगुंपरमधर्मात्माविस्मितःप्रत्यपूजयत् २६ एषतेप्रसवो
राजन्जगतःसंप्रकीर्तितः ॥ निखिलेनमहाप्राज्ञकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि २७ ॥ इतिश्री० शांति० मोक्ष० भृगुभरद्वाजसंवादेद्विनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आचरस्यविधिंतातप्रोच्यमानंत्वयाऽनघ ॥ श्रोतुमिच्छामिधर्मज्ञसर्वज्ञोह्यसिमेमतः १ ॥ भीष्मउवाच ॥
दुराचारादुर्विचेष्टादुष्प्रज्ञाःप्रियसाहसाः ॥ असंतस्त्वितिर्विख्याताःसंतश्चाचारलक्षणाः २ पुरीषंयदिवामुत्रंयेनकुर्वंतिमानवाः ॥ राजमार्गेगवांमध्येघान्पम
ध्येचतेशुभाः ३ शौचमावश्यकं कृत्वादेवतानांचतर्पणम् ॥ धर्ममाहुर्मनुष्याणामुपस्पृश्यनर्दांतरेत् ४ सूर्यंसदोपतिष्ठेतनचसूर्योदयेस्वपेत् ॥ सायंप्रातर्जपे
त्संध्यांतिष्ठन्पूर्वातथेतराम् ५ पंचार्द्रांभोजनंभुंज्यात्प्राङ्मुखोमौनमास्थितः ॥ नर्निद्यादन्नभक्ष्यांश्चस्वादुस्वादुचभक्षयेत् ६

नसंकीर्तितः । 'परैरदर्शितःपंथाःश्रुतियुक्तिबलान्मया ॥ यथाकथंचिदुब्रवीतःपंडिताःशोधपंतुतम्' २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षपर्वणि नीलकंठीये मारुतभाषदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽ
ध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ॥ संक्षेपेणप्रागुक्तमाचारयोगंचविस्तरेणप्रतिपादायितुमध्यायत्रयमारभ्यते आचरस्यविधिंतातेत्यादि १ आचारोलक्षणंज्ञापकंयेषां यतआचारंजिज्ञा
ससेऽवःसाधुरसीतिभावः २ । १ शौचंकृत्वाउपस्पृश्यआचम्यनर्दांतरेदवगाहेत् ततस्तर्पणमितिसंबंधः ४ जपेत्सावित्रीं संध्यामुपलक्ष्यतिष्ठन्प्रतिष्ठेत्तस्वयंयुक्तैर्भैः इतरांपश्चिमात् ५ पंच
पादौपाणीमुखेचेतिपंचआर्द्राणिस्य भोजनमन्नं अब्रभक्ष्यान्भोदनमपूपादीश्च ६

आर्द्रपाणिः कृतोत्तरापोशनइत्यर्थः नार्द्रपाणिरित्यपपाठः ७ शुचिदेशंयज्ञादिशालां चेत्यं देवतायतनं ८ सामान्यंसाधारणं पाकभेदंनकुर्यादित्यर्थः ९ तयाकुर्वन्तयथाकालभोजंउपवासफलंल
भेतेत्यर्थः १० । ११ ब्राह्मणमुक्तावशिष्टंमातुर्दयमिवहितकरं कृतं धात्रातयेउत्तरासतेतेसत्यं ब्रह्मसमासते आसादयंति आहारशुद्धांसस्वशुद्धिःसस्वशुद्धौध्रुवास्मृतिः स्मृतिलभेसर्वग्रंथीनांविप्रमो
क्षइतिक्रमेणआहारशुद्धेर्ब्रह्मप्रापकत्वश्रुतेः १२ शंकुशुकःकीलबद्धशुकवत्पराधीनोवृथापंडितोवा । इत्यादिपाठेसंश्लेषकः कामलोभादिवशः कुशकुससंश्लेषणार्थोदेवादिकौ दंत्यद्वयवानेवमुख्यः
पाठः । संकुपुकोविकुसु कइतिमंत्रवर्णात् । अस्थिरःपापोवा यद्वाऽमृतं ब्राह्मणोच्छिष्टमित्यस्यप्रशंसार्थं हिंसाभयंयागादिकर्मनिष्ठते लोष्टेति लोष्टमर्दायज्ञियवेदिकरणार्थं । तृणच्छंदांर्हिराहर
णार्थं । नखखादीनक्षैश्छित्त्वायज्ञशेषंमांसंखादतीतितथा नित्योच्छिष्टंनित्यसोमपानं । 'पितापितामहोवापिसोमंयस्यनपीतवान् ॥ सर्वदुर्ब्राह्मणानाम'इत्युक्तेः तेनउच्छिष्टःसोमपायी संकु

आर्द्रपाणिःसमुत्तिष्ठेन्नार्द्रपादःस्वपेन्नशि ॥ देवर्षिनारिदःप्राहएतदाचारलक्षणम् ७ शुचिदेशमनद्धाहं देवगोष्ठंचतुष्पथम् ॥ ब्राह्मणंधार्मिकंचैत्यंनित्यंकुर्यात्प्रद
क्षिणम् ८ आतिथीनांचसर्वेषांप्रेष्याणांस्वजनस्यच ॥ सामान्यंभोजनंभृत्यैःपुरुषस्यप्रशस्यते ९ सायंप्रातर्ननुष्याणामशनंवेदनिर्मितम् ॥ नांतराभोजनंदृष्ट
मुपवासीतथाभवेत् १० होमकालेतथाजुह्वन्नृतुकालेतथाव्रजन् ॥ अनन्यस्त्रीजनःप्राज्ञोब्रह्मचारीतथाभवेत् ११ अमृतं ब्राह्मणोच्छिष्टंजनन्याहृदयंकृतम् ॥
तज्जनाःपर्युपासंतेसत्यंसंतःसपासते १२ लोष्टमर्दादिणच्छेदीनखखादीतुयोनरः ॥ नित्योच्छिष्टःशंकुशुकोनेहायुर्विंदतेमहत् १३ यजुपासंस्कृतंमांसंनिवृतो
मांसभक्षणात् ॥ नभक्षयेद्दृथामांसंपृष्ठमांसंचवर्जयेत् १४ स्वदेशेपरदेशेवाआतिथिनोपवासयेत् ॥ काम्यकर्मफलंलब्ध्वागुरुणामुपपादयत् १५ गुरुभ्यआस
नंदेयंकर्तव्यंचाभिवादनम् ॥ गुरुनभ्यर्च्ययुज्यंतेआयुषायज्ञसाश्रिया १६ नैक्षेतादित्यमुद्यंतंनचनग्रांपरस्त्रियम् ॥ मैथुनंसततंधर्म्यगुह्येचैवसमाचरेत् ॥
१७ तीर्थानांहृदयंतीर्थंशुचीनांहृदयंशुचिः ॥ सर्वमार्यकृतंचौक्षंधवालसंस्पर्शनानिच १८ दर्शनेदर्शनेनित्यंसुखप्रश्नमुदाहरेत् ॥ सायंप्रातश्चविप्राणांप्रदिष्ट
मभिवादनम् १९ देवागारेगवांमध्येब्राह्मणानांक्रियापथे ॥ स्वाध्यायेभोजनेचैवदक्षिणंपाणिमुद्धरेत् २० सायंप्रातश्चविप्राणांपूजनंचयथाविधि ॥ पण्यानां
शोभतेपण्यंक्षणीणांबाद्यतेक्षपिः ॥ बहुकारंचसस्यानांवाह्येवाहोगवांतथा २१

सुकःफलाभिष्वंगी महदायुर्ब्रह्म १३ यजुषायजुर्वेदविदाऽध्वर्युणा मांसंयज्ञियमपि निवृतो न भक्षयेत् । वृथामांसमसंस्कृतमांसं पृष्ठमांसंचरममांसंश्चाद्देशोपमित्यर्थः । 'पृष्ठंचरममात्रेस्यात्'इतिवि
श्वः । एतेनहिंसायुक्तोषभोनकर्तव्यइत्युक्तम् १४ किंतहिंशुहस्येनकर्तव्यमतआह स्थेति काम्यकर्मनीयंकर्मभिक्षाचर्यंतस्यफलमत्रादि गुरुणांपित्रादीनां १५ । १६ धर्म्यंऋतुकालिकं गुह्येहसि
१७ हृदयंरहस्यं तीर्थगुरुः शुचिराग्निः आर्यकृतंशिष्टाचरितंसर्वचौक्षंधंप्रशस्तं स्वार्थोष्यञ्च वालंगोपुच्छम् १८ प्रदिष्टंकर्तव्यत्वेनोपदिष्टम् १९ क्रियापथेश्रौतस्मार्तकमानुष्ठाने दक्षिणंपाणिमुद्धरेत्
यज्ञोपवीतीभवेत् । 'अजिनंवासावादाक्षिणतलपवीयदक्षिणबाहुमुद्धरते स्वधत्तेसव्यामितियज्ञोपवीतमेतदेवविपरीतंप्राचीनावीत'इतिश्रुतेः २० सायमितिसार्धःश्लोकः विप्राणांपूजनमेवोत्तमंपण्यमुत्त
माकृषिश्चतद्गृहफलमित्यर्थः । बाद्यतेस्थिरीक्रियते बद्धस्थैर्येहतिघातुः सधकारःपाठःप्रामादिकः । सस्यानांधान्यानांबहुकारंबहुलीकरणंचतदेवगवामिन्द्रियाणांबाह्येवाहःप्रापणंदिव्यरुच
प्रपानापीटप्राप्तिरपि विप्राणांपूजनमेवपण्यादिवदेष्टव्यमित्यर्थः २१

म.भा.टी.
॥ ५७ ॥

पूजनप्रकारमाहसंपन्नमिति भोजनेदीयमानेसंपन्नमितिब्रूयाद्वाता सुसंपन्नमितिप्रसिद्धीता ब्रूयादित्यर्थाज्ज्ञेयं एतमुत्तरत्र । सुसंपन्नमितिप्रतिग्रहीता शृतमितिदाता सुश्रुतमित्यन्यः ।
यवाग्वावृतांदने कसरेद्विदलेनसहपाचितेभोदने २२ संप्रावेकृतेसति विप्राणामभिनंदनंवंदनादिनासंतोषणंकार्यमितिशेषः । कीदृशमभिनंदनंव्याधितानामायुष्यमायुष्करम् २३ प्रत्यादित्यमा
दित्याभिसुखोनेहेतनमुत्रमुत्सृजेत् शकृत्पुरीषं २४ अवरणांकनिष्ठानां समानानांतुर्यानां २५ आर्यपुंससेव्यमित्युक्तंत्वाभिवादानादिरूपदंभेनापिकर्तुंशक्यमितिकथमार्थस्त्वनिश्चयस्तत्राह
हृदयमिति वैकृतंनेत्रादिविकारः पापहृदयमारुपाति यथोक्तं । 'नेत्रवक्रविकारेणजायतेऽतर्गतंमनः'इति गूहमानांपापं २६ । २७ पापेनेति पापेपापिनं पापप्रकाशनीयंधर्मस्तुगोपनी
यइत्यर्थः २८ निवर्तमानस्याऽशास्त्रस्थस्य अदृधमितिच्छेदः २९ मरणंकर्तुं ३० मानसंमनोनिर्वर्त्य मनसाशिवमित्यस्यसर्वभूतेभ्योऽमबंध्यादित्यर्थः ३१ एकइति धर्मध्यानयोगं ननुसहो

संपन्नंभोजनेनित्यंपानीयेतर्पणंतथा ॥ सुश्रुतंपायसेब्रूयाद्यवाग्वाकसरेतथा २२ इमश्रुकर्मणिसंप्राप्तेस्तुतेस्त्रानेऽथभोजने ॥ व्याधितानांचसर्वेषामायुष्यमभिनं
दनम् २३ प्रत्यादित्यंनमेहेतनपश्येदात्मनःशकृत् ॥ सहस्रियाऽथशयनंसहभोज्यंचवर्जयेत् २४ त्वंकारंनामधेयंचज्येष्ठानांपरिवर्जयेत् ॥ अवरणांसमाना
नामुभयेषांनष्टुप्यति २५ हृदयंपापवृत्तानांपापमारुपातिवैकृतम् ॥ ज्ञानपूर्वविनश्यंतिगूहमानामहाजने २६ ज्ञानपूर्वकृतंपापंछादयत्यबहुश्रुतः ॥ नैनं
मनुष्याःपश्यंतिपश्यंत्येवदिवौकसः २७ पापेनापिहितंपापंपापमेवानुवर्तते ॥ धर्मणापिहितोधर्मोधर्ममेवानुवर्तते ॥ धार्मिकेणकृतोधर्मोधर्ममेवानुवर्तते
२८ पापंकृतंनस्मरतीहमूढोविवर्तमानस्यतदेतिकर्तुः ॥ राहुर्यथाचंद्रमुपैतिचापितथाऽबुधंपापमुपैतिकर्म २९ आशयासंचितंद्रव्यंदुःखंनैवोपभुज्यते ॥
तद्बुधानप्रशंसंतिमरणंनप्रतीक्षते ३० मानसंसर्वभूतानांधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ तस्मात्सर्वेषुभूतेषुमनसाशिवमाचरेत् ३१ एकएवचरेद्धर्मनास्तिधर्म
सहायता ॥ केवलंविधिमासाद्यसहायःकिंकरिष्यति ३२ धर्मोयोनिर्मनुष्याणांदिवानाममृतंदिवि ॥ प्रेत्यभावेसुखंधर्माच्छश्वत्तरुपभुज्यते ३३ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेश्चांति० मोक्ष० भीष्मयुधिष्ठिरसंवादे आचारविधौत्रिनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अध्यात्मनामय
दिदंपुरुषस्येहचित्यते ॥ यदध्यात्मंयथाचैतत्तन्मेब्रूहिपितामह १

मौचरतां धर्ममिति विधेर्दपत्पोरभिहोत्रादिधर्मो विहितस्तत्कथमुच्यते एकपृवेतीत्याशंक्याह नास्ति धर्मसहायतेतिरुयादेरिति शेषः । कातर्हि विधेर्गतिरित्यत आह केवलमिति मनसि धर्मज्ञान्ये
बाह्यसहायो विधिप्राप्तोऽप्यनर्थक इत्यर्थः यथोक्तं । 'मनसैव कृतं रामनशरीरकृतं कृतं । येनैवालिङ्ग्यते कांता तेनैवालिङ्ग्यते सुता' इति । तस्मात्कुर्यादिसापेक्षं धर्ममनादित्यमानसिके योगधर्म एव मनो
दध्यादिति भावः २१ एतमेव स्तौति धर्म इति योनिरुत्पत्तिप्रलयस्थानं । देवत्वमनुष्यत्वादिप्रापको धर्म इत्यर्थः । तेषामेव देवमनुष्याणां दिविहार्दाकाशाख्ये ब्रह्मलोकेऽमृतं कैवल्यकारणं धर्म एव ।
तथा प्रेत्यभावे अपूर्वे देहप्राप्तौ धर्मो दिवसुखं तैर्धर्मकर्तृभिः ३१ ॥ इति शांतिपर्व० मोक्षधर्म० नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वमानसिको
धर्मो दिवादीनां यो निरित्युक्तं तत्र किंस्वरूपोऽसौ धर्मः कथंच देवादिहेतुत्वं तस्येति पृच्छति अध्यात्ममिति आत्मानं चित्तमाधिकृत्य प्रवृत्तौ योगधर्मोऽध्यात्मं । यदिदंपुरुषस्य कर्तव्यत्वेन चित्यते
शास्त्रे विचार्यते तदध्यात्मं । किंलक्षणं किंप्रकारकं चेति यद्यथाशब्दाभ्यां प्रभ्रंशं कृतम् १

॥ ५७ ॥

तथा ब्रह्मो वप्रजानां योनिरिति प्रसिद्धं त्वयानुमानसो धर्मो योनिरित्युक्तं तत्कथमिति या शयवानाह कुत इति १ श्रेयस्करं च मादि श्रेयस्करतरो धर्मः श्रेयस्करतमो ध्यानयोगः सुखं स्वस्वपसुखाविर्भाक्ते
तुत्वात् ३ सृष्टीति सृष्टिप्रलयव्याख्याऽप्यध्यात्मव्याख्यायामेवांतर्भूता तथाहि । यदिज्ञेय आत्मा प्रतीचोऽन्यः स्यात्तर्हितस्योपासनाशेषत्वात् तस्मिन् श्रुतं जगज्जन्मादिहेतुत्वं पर्णमयी फलवदर्थ
वादः स्यात् । द्रव्यसंस्कारकर्मसु परार्थत्वात् फलश्रुतिरर्थवादः स्यादिति घंटाघोषः योषिदामित्वदारोपितैरपिनोलग्नो वस्वपीतावरत्वसत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वजगज्जन्मादिहेतुत्वादिगुणैश्च
पास्तिस्वरूपसिद्धेः संतुवातत्रानारोपिता एव गुणास्तथापितस्य सर्वगुणविशिष्टस्य ज्ञेयत्वेन घटादिवज्जडत्वापत्तिर्दुर्गारा । ननु चिन्मय एवास्य विग्रहश्चिन्मया एव गुणा इति न तेषां जडत्वमिति चेदत्र पृ
च्छामः । चिन्मयत्वं चिद्विकारत्वं चिद्रूपत्वं वा नाद्यः वाचारंभणविकारो नामधेयमिति विकारस्यानृतत्वश्रवणेन तेषां तुच्छत्वापत्तेः । नांत्यः स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् । नहि चिदेव चिदंतरमाह्येति सं
भवति ग्राह्यचित्तः अचित्त्वापत्तेः तस्मात् ज्ञेय आत्मा प्रतीचोऽन्य एव । तथा च सृष्ट्या देस्तदुपादानकत्वात्किंस्तद्व्यवस्थितिपश्येति । अध्यात्मव्याख्यायामेव सृष्टिप्रलयव्युत्पादनसंगतमिति त
त्प्रसंगे प्रश्नोत्तरयोः सृष्ट्याद्युपन्यासो युक्तिमत्तर इति सिद्धं । अत्र मानमाह आचार्यैः परिदर्शितमिति आत्मैवेदं सर्वं ब्रह्मैवेदं सर्वं भिन्नादिवेदवाक्यैरित्यर्थः । प्रीतिं दृष्टुं सौख्यं सुखात्मकं
मावंसतां प्रकृतिप्रत्ययाभ्यां सुखात्मकसंज्ञात्प्रतिपत्त्यावगमात्सुखत्वभाव इति विग्रहेषु श्रीपुराहोः शिर इति वदौपचारिकी व्यक्तमाकरे तथा च श्रुतयः । 'यो वेदनिहितं गहायां परमेव्यो मन् । सो

कुतः सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन् स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये कथमभ्येतितन्मेव कुमिहार्हसि २ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अध्यात्ममिति मां पार्थय देतदनु
पृच्छसि ॥ तद्व्याख्यास्यामि ते तात श्रेयस्करतमं सुखम् ३ सृष्टिप्रलयसंयुक्तमाचार्यैः परिदर्शितम् ॥ यज्ज्ञात्वा पुरुषो लोके प्रीतिं सौख्यं च वि
दाति ॥ फललाभश्च तस्य स्यात्सर्वभूताहितंच तत् ४ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ महाभूतानि भूतानां सर्वेषां प्रभवोऽप्ययौ ५
यतः सृष्टानि तत्रैव तानियांति पुनः पुनः ॥ महाभूतानि भूतेभ्यः सागरस्योर्मयो यथा ६ प्रसार्य च यथांगानि कूर्मः संहरते पुनः ॥ तद्ब्रह्म तानि भू
तात्मा सृष्टानि हरते पुनः ७ महाभूतानि पंचैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ अकरोत्तेषु वैषम्यं तनुजीवोन पश्यति ८

ऽनृते सर्वान्कामान्सह । निष्क्रियं निष्कलं शांतम् इत्याद्याः । तस्याऽऽत्मविदः फलं सर्वकामावाप्तिस्तद्भ्रामः स्यात् इति च तदज्ञानं * अध्यारोपापवादन्यायेन ज्ञेयस्य ब्रह्मणस्तदस्य लक्षणं ताव
दाह पृथिवीति भूतानां जरायुजादीनां प्रभवोऽप्ययानुत्पत्तिलयस्थानभूतानि ५ यत आनंद आत्मनः । 'आनंदाद्ब्रह्मैव स्वस्त्विति भूतानि जायंते । आनंदेन जातानि जीवंति । आनंदं प्रपं
त्यभिसंविशंति' इति श्रुतेः । सृष्टानि तत्रैव लयं याति यत इति यच्छब्दार्थमाह महाभूतानि पृथिव्यादीनि भूतेभ्यो जरायुजादिभ्य उत्पद्यंते सागरस्योर्मयो यथेति । अत्र जरायुजादिभ्यः स्वाद्यु
त्पत्तिलयो वदताते पामानं दरूपत्वमुक्तं । खादीनां च स्वप्राकाशादिवत्कल्पनामात्रत्वं चोक्तम् ६ प्रसार्येति भूतानि खादीनि भूतात्मा जीवः यतो भूतान्येव देहाद्याकारेण परिणतान्यात्मत्वेन मन्य
मानः । अस्ति खल्वन्योऽपरो भूतात्मा योऽप्यं सित्तैः कर्मफलैरभिभूयमानः सदस्यो निमापद्यत इति श्रुतिप्रसिद्धेऽथ । एतेन कूर्मो दं गादीनी ववियदादीनि प्रतीचोऽन्यानीत्युक्तं * ननु कथं भौतिके
भ्यो भूतोत्पत्तिर्न हि पुत्रातिपतोत्पद्यत इति चेत् । अत्र ब्रूमः बीजाद्ब्रह्मवत् बीजा निबीजे भोवटा इति वद्विष्यतीति । ननु तत्र प्रतिबीजं सूक्ष्मरूपेण वटोऽस्ति अंकुरोऽनुस्वार्तिपीवीजोदरे कृत्स्वार्ति
तिपीसिन्निवेशदर्शनात् तर्हि प्रत्यगभेदेन गृहीते देहे सूक्ष्मरूपेण महाभूतानि संजीवितुल्यमित्यभिप्रेत्याह महाभूतानीति भूतकृत् शिवः सर्वभूतेषु शरीरेषु च महःभूतान्यकरो देव । कृतेषु च तेषु-

२०

म.भा.टी.
॥५८॥

वैपम्यं वैलक्षण्यं पार्थक्येनावस्थितत्वं यत्तत्तु जीवो देहाद्यात्माभिमानो न पश्यति देहे कः पार्थिवोऽज्ञः कश्चाप्यहति न जानाति । अयं भावः जीवत्वाभिमानस्यागोखलुस्त्वस्य सर्वकारणत्वं ग्राह्यं तदभावानुस्वप्ने गृह्यमाणमपितत्र श्रद्धते । ततश्च न बाह्यांतरसृष्टयोः सत्यत्वमिथ्यात्वे निश्चिनोति ततो मेददृष्टेरबाधाद्ध्यतइति ८ जीवस्य जगदुपादानत्वप्रथनाय तस्यात्मभूते देहे स्वाद्यं शान्तिमजते शब्दइत्यादिना खानिच्छद्राणि आकाशएवयोनिःकारणं तज्जम् ९ पाकः अन्नादिपक्तेस्तद्धेतुः १० पंचैव देहस्यानीतिशेषः ११ इंद्रियाणि भूतेष्वंतर्भूतानि मनइतिकर्ता जीवउच्यते । अस्य विज्ञानानि च दृष्टि रूपाणि एतदुभयात्मिका बुद्धिः सप्तमी क्षेत्रज्ञः साक्षी १२ चक्षुरिति पंचानामुपलक्षणं आलोचनाय विषयग्रहणाय अध्यवसानाय निश्चयाय क्षेत्रज्ञः साक्षिवदुदासीन बोधरूपत्वात् साक्षित्वस्यापि साक्ष्योपाधिकत्वात् तत्रात्मघर्मत्वात् मतिवत्करणेन दर्शितम् १२ ऊर्ध्वमिति पादतलद्वयमारभ्य ऊर्ध्वस्थितं शरीरमुपर्यध्वस्यत्साक्षिचैतन्यं पश्यति एतेन हृदं बहिर्दृश्यमानमंतरं व्योमोदरं क्लृप्तं व्यासम् १३ एवं बुद्ध्यादिसाक्षिणो ब्रह्मभावमुक्त्वाऽस्य बुद्ध्याद्युपाहितस्य पूर्वमहामृतमृत्त्वमुक्तं तद्युक्त्या श्रुत्या चालोचनीयमित्याह पुरुषैरिति कस्त्राः कास्त्रं येन वेदितव्यानि परीक्षणीयानि इंद्रियाणीति मनो बुद्ध्यारेप्युपलक्षणं तथाहि किमिंद्रियाणि प्राक्संतमेव घटादिकंगोचरं त्युतदृष्टिसमसमयमात्रसिद्धं । आद्येऽपि किंसत्वं सत्ता सामान्यसमवायोवा अर्थक्रियाकारितावा नाद्यः सत्तायां सत्ता सामान्यांतराभ्युपगमेऽनवस्थापातात् अनभ्युपगमे तस्या अप्यसत्त्वापत्तेश्च । न द्वितीयः रज्ज्वांकल्पितस्यापि सर्पस्य भयकंपादे जनकत्वलक्षणार्थक्रिया

शा.मो.१२
अ०
॥१४९॥

शब्दः श्रोत्रं तथा खानि त्रयमाकाशयोनिजम् ॥ वायोः स्पर्शस्तथा चेष्टा त्वक्रैव त्रितयं स्मृतम् ९ रूपं चक्षुस्तथा पाकस्त्रिविधं तेज उच्यते ॥ रसः क्लृप्तश्चाजिह्वा च त्रयोजलगुणाः स्मृताः १० घ्रेयं घ्राणं शरीरं च एते भूमिगुणास्त्रयः ॥ महाभूतानि पंचैव षष्ठं च मन उच्यते ११ इंद्रियाणि मनश्चैव विज्ञानान्यस्य भारत ॥ सप्तमी बुद्धिरित्याहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः १२ चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरध्यवसानाय क्षेत्रज्ञः साक्षिवत्स्थितः १३ ऊर्ध्वं पादतलाभ्यां यदर्वाक्रोर्ध्वं च पश्यति ॥ एतेन सर्वमेवेदं विद्वद्यभिव्याप्तमंतरम् १४ पुरुषैरिंद्रियाणीह वेदितव्यानि क्लृप्ताः ॥ तमोरजश्च सत्त्वं च तेऽपि भावास्तदाश्रिताः १५ एतां बुद्धानरो बुद्ध्या भूतानामागतिं गतिम् ॥ समवेक्ष्य शनैश्चैव लभते शममुत्तमम् १६

कारित्वदर्शनात् । न च तत्र पुष्कलार्थक्रियाकारित्वं दृष्टं संपर्णाय दर्शनादिति शक्यं ताक्ष्योऽहमिति स्वस्मिंस्ताक्ष्यं स्वकल्पनायाः सत्यविषयनिवर्तकत्वदर्शनात् । तथा चैत्रोऽयमिति प्रतिमायां कल्पितचैत्रत्वस्य प्रतिमापीडनाच्चैत्रपीडाकरत्वदर्शनाच्च । ननु तत्र ताक्ष्यात्स्वस्य भेदे गृह्यमाणे एव शास्त्रप्राप्तस्य ध्यानादेः सत्यविषयनिवर्तकत्वं युक्तं गारुडशास्त्रप्रमाणात् देहे इंद्रियादीनां स्वात्मन्यभेदे न दृश्यमानानां कथं कल्पितत्वमिति चेत् श्लाघनीयप्रज्ञो देवानां प्रियः । भेदग्रहे सत्यापियत्र कल्पनायाः पुष्कलार्थक्रियाकारित्वं दृष्टं किमुता भेदग्रहे । बाधोत्तरकालीनार्थक्रियाकारित्वाभावस्य रज्जुसर्पादौ देहे इंद्रियादौ च तुल्यवद्दर्शनात् तस्मात्पारिशेषाद् जूरगवदृष्टिसमसमयसिद्धं घटादिकमिंद्रियाणि गोचरं तीतिसिद्धं इंद्रियाण्यपि मनसोऽनवहिततायां सन्निरहितमपि रूपादिकं न गोचरं तीति मनोमात्राण्येव स्वप्नेतेषां तन्मात्रस्वानुमवात् मनोऽपि प्रमात्राप्रयुक्तं सन्निरहितं भवतीति प्रमात्रात्मकमेव । प्रमातृत्वं चात्मनि बुद्धिव्यतिरेकेण सुषुप्त्यादौ न दृष्टमिति बुद्धेरेव धर्मः । बुद्धिश्चात्रिगुणात्मकस्याज्ञानस्य कार्यमतस्त्रिगुणात्मकानेव भावान् विषयीकरोति । तदिदमुक्तं इंद्रियाणितम आदिकमेव तेऽपि इंद्रियग्राह्याभावात् अपितदाश्रिता इंद्रियाश्रिता इंद्रियजाः परंपरपातम आद्याश्रिता एवेति १५ एतदेव प्रपंचयिष्यन् प्ररोचनाय तज्ज्ञानफलमाह एतामिति एतां त्रिगुणात्मिकां मूलप्रकृतिं बुद्धिं वा भूतानां स्वादीनां जरायुजादीनां चाऽऽगतिमुद्गमनस्थानं गतिं लयस्थानं चेति बुद्ध्या विचारेणावेक्ष्य शनैर्वारग्यविवेकवृद्धिक्रमेणोत्तमं शंभुं सुखं प्रत्यगानंदं लभते । कंठगतविस्मृतचामीकरवन्नित्यप्राप्तमभ्यज्ञानादप्राप्तमितत्वमस्यादिवाक्याल्लभते १६

॥५८॥

भूतानां गत्यागती एवाह गुणैरिति तम आदिभिर्गुणैर्बुद्धिर्नेनीयते पुनः पुनरतिशयेन विषयात्मतां नीयते । अतो बुद्धिरेव मनः षष्ठानींद्रियाणि भूतानि च द्विविधानि सैव । तदभावे बुद्धेरभावे गुणाः कुतः स्वरूपेण तेषां बाधा त्रकापिसंतीत्यर्थः । एतेन सांख्याभिमतं तेषामबाध्यत्वं नित्यानुमेयत्वं च निरस्तं । अयमर्थः रज्ज्वज्ञाने सतितत्कार्यसंप्रसक्तं मयादिकं च दृश्यते । परीक्षादशायां तु सर्पाभावे सति रज्जौ न तन्मूलमज्ञानमुपलभ्यते नापि तज्जं मयादिकं । एवं बुद्ध्याभावे बुद्धेः कार्यकारणं च नश्यतीति गुणशब्देन सत्त्वादयो मन इंद्रियविषयादयश्च गृह्यते १७ इतीति यत एवं तस्मात् तन्मयं बुद्धिमयं प्रलीयते बुद्धौ लीनायां उद्भवति बुद्धश्च बुद्धे तस्मात्तथा बुद्धिमयत्वेनानिर्दिश्यते वेदे । 'मनसा ह्येव पश्यति मनसा गृणोतीति । प्राणेश्चो देवा देवेभ्यो लोकाः इति च । बुद्धिमनसोरभेदाद् बुद्धिरेव श्रवणादि साधनं श्रोत्रादिरूपेण प्राणेश्चक्षुरादिभ्य इंद्रियेभ्यः देवास्तदनुग्राहका आदित्यादयः लोकाभूतभौतिका इति श्रुत्यर्थः १८ एतदेवाह द्वाभ्यां येनेति सा बुद्धिर्नेन द्वारेण पश्यति तच्चक्षुरित्यर्थः जिह्वया त्वचेति इत्यं भावे तृतीया जिह्वारूपया बुद्ध्या बुद्धिः कर्षी रसं जानाति १९ तत्र हेतुः विक्रियते बुद्धिरेव चिदाभासविशिष्टा जीवापरसंज्ञाकर्तृत्वं करणत्वं चाप्यते तथा च श्रूयते 'सप्राणनेव प्राणो नाम भवति वदन्वाक्पश्यन् चक्षुः शृण्वन् श्रोत्रं मन्वानो मनस्तान्यस्य कर्मनामान्येव' इति । सकृदितियौ गपद्यमुच्यते कर्त्रादिभावस्य ततश्चाकाशाद्वायुर्वाधोरग्निरितिक्रमो न वि

गुणैर्नेनीयते बुद्धिर्बुद्धिरे वैंद्रियाण्यपि ॥ मनः षष्ठानि भूतानि तदभावे कुतो गुणाः १७ इति तन्मयमेवैतत्सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ प्रलीयते चोद्भवति तस्मान्निर्दिश्यते तथा १८ येन पश्यति तच्चक्षुः शृणोति श्रोत्रमुच्यते ॥ जिघ्रति प्राणमित्याहूरसंजानाति जिह्वया १९ त्वचा स्पर्शयते स्पर्शं बुद्धिर्विक्रियते सकृत् ॥ येन प्रार्थयते किंचित्दा भवति तन्मनः २० अधिष्ठानानि बुद्धेर्हि पृथगर्थानि पंचधा ॥ इंद्रियाणीति यान्याहुस्तान्यदृश्योऽधितिष्ठति २१ पुरुषेति ष्ठी बुद्धिश्चिपुभावे पुवर्तते ॥ कदाचिद्धमते प्रीति कदाचिदनुशोचति २२ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदपिवर्तते ॥ एवं नराणां मनसि त्रिपुभावेऽवस्थिता २३ सेयं भावात्मिका भावास्त्रीनेवान्तिवर्तते ॥ सरितां सागरो भर्ता महावेला मिवोर्मिमान् २४

वक्षितः किं ज्ञानज्ञानज्ञेयानां सहैवोत्पत्तिरित्यर्थः १० अधितिष्ठति रूपादीनि बुद्धिः प्रकाशयत्येतेरित्यधिष्ठानानि करणानि बुद्धेः कर्ष्याः अदृश्यश्चिदात्मा अधितिष्ठति स्वरूपसत्तामात्रेणोद्रियाणिव्यापारयत्ययस्कांतइव लोहम् २१ एतदेवाह पुरुषे इति त्रिपुभावे पुसत्वरजस्तमो मये पुसुखदुःखमोहात्मकेषु तानेव क्रमेणाह कदाचिदिति २१ एवं त्रिपुभावेऽवस्थिता बुद्धिर्मनसि वर्तते मनो द्वारा इंद्रियविषयेष्वपीति द्रष्टव्यम् २१ सेयमिति सेयं सर्वात्मिकाऽपि बुद्धिर्भावात् सुखदुःखमोहान्तरदात्मिकाऽपि सती अतिक्रम्य वर्तते तत्र योग्यो दृष्टांतः । सरितां भर्ता पूरयिता ऊर्मिमान् सागरो महावेला मिवेति अयमर्थः यथा समुद्रप्रभवानां नदीनां समुद्रं प्राप्ता नदी चयः समुद्रोर्मिभिस्तिरोधीयते । एवं बुद्धिप्रभवाणां देहे इंद्रियविषयाणां योगेन बुद्धौ लीयमानानां संस्कारा बुद्धेर्ब्रह्माकारतया तिराधीयं तदिति बुद्धेर्गुणातीतत्वमुच्यते । यथा घटप्रकाशे चक्षुरालोकसहकारेण समर्थदीपप्रकाशे तु तन्निरपेक्षं विषयस्यैव प्रकाशात्मकत्वात् एवं हीवृत्तिश्चिदाभाससहकारेणैव घटादीन् प्रकाशयति यथोक्तं 'बुद्धितस्य चिदाभासात्तु भौव्या प्रवतो घटं ॥ तत्राज्ञानंधियानश्ये चैतन्येन घटः स्फुरेत्' इति । आत्मनि बुद्धीवृत्तिरेवापेक्षिता विषयस्य प्रकाशात्मकत्वात् । प्रकाशमाने त्वानंदे हीवृत्तिः कतकरजोवत्स जातीयवृत्त्यंतरं विनाशयंतीत्यस्यमपि विलीयते । तदा च संस्कारात्मना सती सा सत्त्वादिकायां त्रिपुषुः स्वमोहाख्यान्यतिक्रम्य गता भवति सुषुप्तौ तु मोहस्याविनाशात् सुषुप्तिसमाध्योर्भेदइति २४

नन्वात्माकारवृत्तिमस्यावुद्धेर्गुणातीतत्वोपेगमेज्ञानसमकालमेवदेहपातःस्यान्नष्टायास्तस्यामूलकारणस्वाज्ञानस्यमाशेनपुनरुत्पादायोगादित्याशंक्याह आर्तिभावेति सुखादिभावानतिक्रान्तापिबु
द्धिर्भावेमनासिनिर्वृत्तिकतपासत्तामात्रे मनसि वर्तते ज्ञानकालेसूक्ष्मरूपेणास्तीत्यर्थः । पुषश्चादभ्युत्थानकालेप्रवर्तमानंरजस्तद्भावंबुद्धिभावमनुवर्ततेघृतकाठिन्यवद्वितीनापिबुद्धीरजोगुणेनशीतेनघृत
मिवपुनर्धनीक्रियतइत्यर्थः । अयंभावः सत्यप्यज्ञाननाशेक्षालितलज्जुनमाडगंधत्रलेशतोनुवर्तमानाऽविद्याप्रारब्धकर्मपराधीनापुनःपुनर्देहादीनुत्थापयति । प्रारब्धकर्मोपरभेतुनिरन्वयनाशान्निप्र
त्युहंकवलयमिति २५ साबुद्धिर्यदारजसालब्धात्मिकाभवतितदाहिमसिद्धिमिद्रियाणिप्रवर्तयतिततश्चविषयसंबंधात्सत्त्वंसत्त्वात्मिकाबुद्धिर्विषययाथात्म्यज्ञानंप्रवर्तते । तथातमोभावस्तमसाविषया
ज्ञानेनजनितोभावोविषयविषयसंरूपःशुक्तिरजतादिःप्रीतियोगात्पुरुषगतरागादिदोषात्प्रवर्तते प्रमाकूपंविषयकूपंवाज्ञानंविषयैर्द्रियसंबंधाज्जायतइत्यर्थः २५ ततश्चप्रीत्यादयःसत्त्वाद्यात्मा

अतिभावगताबुद्धिर्भावेमनसिवर्तते ॥ प्रवर्तमानंरजस्तद्भावमनुवर्तते २५ इंद्रियाणिहिसर्वाणिप्रवर्तयतिसातदा ॥ ततःसत्त्वंतमोभावःप्रीतियोगात्प्रवर्तते
२६ प्रीतिःसत्त्वंरजःशोकस्तमोमोहस्तुतेत्रयः ॥ येयेचभावालोकेऽस्मिन्सर्वेष्वेतेषुवैत्रेषु २७ इतिबुद्धिगतिःसर्वाव्याख्यातातवभारत ॥ इंद्रियाणिचसर्वाणि
विजेतव्यानिधीमता २८ सत्त्वंरजस्तमश्चैवप्राणिनांसंश्रिताःसदा ॥ त्रिविधावेदनाचैवसर्वसत्त्वेषुदृश्यते २९ सात्विकीराजसीचैवतामसीचेतिभारत ॥ सुखस्पर्शः
सत्त्वगुणोदुःखस्पर्शोरजोगुणः ॥ तमोगुणेनसंयुक्तौभवतोव्यावहारिकौ ३० तत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकायेमनसिवाभवेत् ॥ वर्ततेसात्विकोभावइत्याचक्षीततत्तथा
३१ अथयद्दुःखसंयुक्तमप्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तरजइत्येवतन्नसंरभ्यचितयेत् ३२ अथयन्मोहसंयुक्तमव्यक्तविषयंभवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधार
येत् ३३ प्रहर्षःप्रीतिरानंदःसुखंसंज्ञांतचित्तता ॥ कथंचिदभिर्वर्ततइत्येतेसात्विकागुणाः ३४ अतुष्टिःपरितापश्चशोकोलोभस्तथाक्षमा ॥ लिंगानिरजसस्तानि
दृश्यंतेहेत्वहेतुभिः ३५ अवमानस्तथामोहःप्रमादःस्वप्नंद्रिता ॥ कथंचिदभिर्वर्ततेविविधास्तामसागुणाः ३६ दूरगंबहुधागामिप्रार्थनासंशयात्मकम् ॥ मनः
सुनियतंस्यससुखीप्रेत्यचेहच ३७ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरंपश्यसूक्ष्मयोः ॥ सृजतेतुगुणानेकएकोनसृजतेगुणान् ३८

नःप्रवर्तते भावाःशमदमकामक्रोधभयविषादादयः २७ बुद्धिव्याख्यांसंप्रयोजनमुपसंहरति इतीति २८ प्रीतिःसत्त्वमित्युक्तमर्थप्रपंचयति सत्त्वेरजइत्यादिना २९ त्रैविध्यमेवाह सात्विकीति
सादेन तमोगुणेप्रादुर्भूतेसतिसंयुक्तौपूर्वाक्तौसुखदुःखस्पर्शौनभवतःकित्तमोहएवेत्यर्थः ३० । ३१ संरभ्यमीत्वा दुःखानुसंधानादुःखमेववर्द्धिष्यतइतिभीत्यादुःखेनचित्तपेन्नगणयेदित्यर्थः ३२ । ३३
इष्टवस्तुश्रवणदर्शनप्राप्त्युपभोगज्ञानिसुखानिप्रहर्षप्रीत्यानंदसुखारुयानिप्रियमोदप्रमोदानेदापरपर्यायाणिप्रज्ञावचित्तानिर्विकल्पसुखतापुच्छब्रह्माख्या कथंचिदितिदौर्लभ्यमुक्तम् ३४ हेत्वहेतु
भिर्हेतुभिरहेतुभिश्चाहाराद्यपूर्तिसत्यामत्तुष्टिः छुद्राधाद्यानिवृत्तिहेतुभिःसर्वसंपत्तिमतस्तुयाऽतुष्टिःसानिहेतुकाकेवलमोहकार्यमित्यर्थः ३५ स्वप्नोनिद्रातत्सहितातंद्रितातंद्रायुक्तत्वं कथंचिदभाभ्या
तिशयात् ३६ दूरगंडुर्लभेऽपिबस्तुन्यासकं । बहुधागाम्यनेकेषुविषयेषुगुणपत्रिपतिहंशीलं प्रार्थनादेहीतिदेव्यमाषणं । सुनियतंनिरुद्धवृत्तिकम् ३७ वृत्तिनिरोधफलंसत्त्वापुरुषान्यताख्यातिमाह
सत्त्वेति सत्त्वंबुद्धिसत्त्वं क्षेत्रज्ञःसाक्षी तयोरंतरंभेदंतप्तायःपिंडवदितरेतराविवेकात्प्रागग्रहीतं एकःसत्त्वं गुणानहंकारादीन् ३८

एतौमशकोदुंबरी तयोःसत्त्वक्षेत्रज्ञयोः ३९ प्रकृत्यास्वभावेन ४० ननुमशकोदुंबरवज्जलमस्त्यवद्वातयोःसंयोगश्चेदुभयोरपिविभुत्वादपरिहार्यःसंयोगःस्यादित्याशंक्याह नेति नविदुरितिगुणा
नाजडत्वमुक्तं वेत्तीतिक्षेत्रज्ञस्याधिदात्मत्वमुक्तं अतश्चिज्जडयोर्वास्तवःसंबंधो नोपपद्यते । दृष्टातेतुजडयोरेवमीनादिशरीरयोर्जलादिनाजडेनैवसंबंधः । एतदेवाह परिब्रष्टेति पुरुषोगुणानादिहाहं
कारादीनाद्रष्टाऽपिसंस्तानुसंश्रुतानुस्वतादात्म्यापत्रान्मन्यते नहिद्रष्टृदृश्ययोःपुंगुणयोरभेदःसंभवति प्रतीयतेचाभेदः अहंगौरोऽहंकाणोऽहंसुख्यहंकर्तेति । तस्मान्मरुमहाहृदयोरिवानयो
राध्यासिकःसंबंधइत्यर्थः । संश्रष्टेतिपाठेसमित्येकीभावेइतियास्त्वचनादात्मन्येकीभावेनतादात्म्येनगुणानांश्रष्टाकल्पकःसंश्रष्टाचिदात्माविद्ययामन्यतेऽभिमानं करोति ४१ ननुचिदात्मागु
णसंगीचद्वटपिहितप्रदीपवन्नकिंचित्प्रकाशयेदित्याशंक्याह इंद्रियैरिति प्रदीपार्थमर्थप्रकाशनंघटच्छिन्नैरिवघटपिहितोदीपइत्यर्थः । इंद्रियैर्मनसासहषड्भिः ४२ संप्रयोगःसंबंधः घुवोऽनादिः
४३ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोःसंप्रयोगोऽनिर्वचनीयइत्याह आश्रयइति आत्मनोऽसंगत्वात्त्रिगुणत्वाच्चतुकाष्ठद्रूपरूपपिबद्धानतयोराश्रिताश्रयभावोऽस्तीत्यर्थः । क्षेत्रज्ञस्यकश्चनाऽऽश्रयोनास्ति
स्वमहिमप्रतिष्ठत्वात् । गुणःसत्त्वस्यधेतनेतिप्राचीनपाठेतुसत्त्वस्याश्रयःप्रकृतिःशास्त्रायाइवतरुःसनास्तिप्रकृतेस्तुच्छत्वात् । 'तुच्छेनाभ्रपिहितंयदासीत् । अमृतेनहिप्रत्यूढा'इत्यादिशु
तिभ्यस्तस्यास्तुच्छत्वावगतेः । कथंतर्हि सत्त्वस्यात्मलाभइत्यतआह चेतनासत्त्वस्वगुणइति शुक्तीदंताययातत्राध्यस्तरजतस्यविशेषणंभवतितद्वचेतनास्वस्मिन्नध्यस्तस्यसत्त्वस्यविशेष

मशकोदुंबरीवाऽपिसंप्रयुक्तौयथासदा ॥ अन्योन्यमेतौस्यातांचसंप्रयोगस्तथातयोः ३९ पृथग्भूतौप्रकृत्यातौसंप्रयुक्तौचसर्वदा ॥ यथामत्स्योजलंचैवसंप्र
युक्तौतथैवतौ ४० नगुणाविदुरात्मानंसगुणान्वेत्तिसर्वशः ॥ परिद्रष्टागुणानांभुसंश्रुतान्मन्यतेतथा ४१ इंद्रियैस्तुप्रदीपार्थंकुरुतेबुद्धिसप्तमैः ॥ निर्विचेष्टैरजा
नाद्भिःपदमात्माप्रदीपवत् ४२ सृजतेहिगुणानसत्त्वक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ॥ संप्रयोगस्तयोरेपसत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्ध्रुवः ४३ आश्रयोनास्ति सत्त्वस्यक्षेत्रज्ञस्यचकश्चन ॥
सत्त्वंमनःसंसृजतेनगुणान्वैकदाचन ४४ रश्मींस्तेषांसमनसायदासम्यङ्निचच्छति ॥ तदाप्रकाशतेऽस्यात्माघट्टेदीपोज्वलन्निव ४५ त्यक्त्वायःप्राकृतंकर्मनि
त्यमात्परतिर्मुनिः ॥ सर्वभूतात्मभूस्तस्मात्सगच्छेदुत्तमांगतिम् ४६ यथावारिचरःपक्षीसलिलेननलिप्यते ॥ एवमेवकृतप्रज्ञोभूतेषुपरिवर्तते ४७ एवंस्व
भावमेवैतत्स्वबुद्ध्याविहरेन्नरः ॥ अशोचन्नप्रहृष्यंश्चसमोविगतमत्सरः ४८ स्वभावयुक्तयायुक्तस्तुसैनित्यंसृजतेगुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रंविज्ञेयास्तंतुवद्गुणाः ४९

णंभवति । तमिमंसत्त्वेचेतनानुबोधमालक्ष्याऽत्माजडचेतनातदृणःसाक्षणावस्थायिनीतिबुद्धसंबंधःप्रलपति । उक्तेर्येहेतुमाह सत्त्वमिति संसृजतेनिर्दिशति प्रकाशयतीत्यर्थः वेप्रासिद्धं ।
मनआदिकमेवसत्त्वस्यकार्यप्रयत्नेनतन्मूलभूतागुणाअतस्तेषांसकार्याणामृषात्त्वमित्यर्थः । नहिनिपुणरपिपरीक्ष्यमाणंरज्जुरगोपादानमज्ञानंघट्टिपथमवतरतीतिभावः ४४ अध्यासनिवृत्त्युपा
यमाह रश्मींनिति वृत्तिबहुत्वापेक्षयाबहुवचनं तेषांतस्यतस्वस्यरश्मीनिर्वंद्रियाणि ४५ प्राकृतंस्वभाविकंकर्मव्यक्तासंन्यस्येत्यर्थः । आत्परतिरनन्यनिष्ठोमुनिर्ध्यानशीलः सर्वेषां
भूतानामात्मेवभवतीति सर्वभूतात्मभूः । 'यएवदेदाहं ब्रह्मास्मीतिसद्वदंसर्वभवति । आत्माहोपासभवति'इत्यादिशुक्तिभ्य आत्मनःसावार्थ्यावगतेः तस्मात्संन्यासादेः ४६ एवंविदःकर्माळे
पंसदृष्टांतमाह यथोति वारिचरोहंसः तथाचश्रुतिः । 'तंविदित्वानकर्मणालिभ्यतेपापकेन'इति ४७ एवंस्वभावमलेपस्वभावं एतदात्मस्वरूपंस्वबुद्ध्यानिश्चित्येतिशेषः ४८ एवंवि
दोजीवन्मुक्तिमाह स्वेति स्वभावेस्वरूपेषुकिर्यागस्तयादेहेन्द्रियादितादात्म्याच्यासकृतांपररूपतांपरित्यज्यस्वरूपावास्थित्यायुक्तश्चसविद्वान्त्रित्यंगुणान्भूतभौतिकान्योगैश्वर्यबलेनसृजते ।
यस्यानुवित्तःप्रतिबुद्धआत्मेत्युपक्रम्य सविश्वकृत्सहिविश्वस्यकर्तेतिश्रुतेः । ऊर्णनाभिदृष्टांतोऽभिन्ननिमित्तत्वोपपादनायदर्शितः ४९

एवंजीवन्मुक्तप्रारब्धकर्मवष्टब्धदेहः प्राक्संस्कारवशात्प्रत्युपस्थितैर्गुणैर्दृष्टिसमसमयासृष्टिपश्यन् योमैश्वर्यैणाभिमादिनावानिर्विकल्पध्यानेनवावर्तयतीत्युक्तं प्रारब्धकर्मसमाप्तौतुर्किगुणाघटवान्निवर्ततउत्तरजूरगवद्वाध्यतेइतिमीमांसते प्रध्वस्ताइतिद्व्याभ्यां तत्रकृतार्थप्रतिनष्टमप्यनष्टंतदन्यसाधारणत्वादितियोगाः । प्रधानंत्रिगुणात्मकंविदेहकैवल्यमाजंप्रतिनष्टंध्वस्तमप्यनष्टमध्वस्तंत्यतोऽन्यसाधारणं । निरन्वयनाशेइदानींतनानांसंसारोपलंभोनस्यात् । नचकश्चिन्मुक्तएवनास्तीतिवक्तुंशक्यं । इदानींतनानामापिमुक्तावनाश्वासप्रसंगादित्याहुस्तदनुवदति प्रध्वस्ताननिवर्ततइति प्रध्वस्ताअपिगुणाननिवर्ततइति तदेतदुपपत्ति निवृत्तिःप्रत्यक्षेणनोपलभ्यतइति अयंभावः । सतःपदार्थस्यादर्शनंसात्रिध्यामावाद्वाट्टिलोपाद्वालोकेऽवगतं । तत्रमाद्यः प्रधानस्यविभुत्वात् । नांत्यःपुरुषस्यालुप्तदृष्टत्वात् । तथाचज्ञानादेवतुकेवल्यमितिज्ञाननिवर्त्यत्वश्रुत्यन्यथानुपपत्त्यारजूरगवत्प्रधानस्यबुद्धाबुद्धदृष्टिभेदेननष्टत्वानष्टत्वेबोद्धचेनतुघटवत्सत्यत्वपक्षेतद्युज्यतेप्रत्यक्षविरोधादितिभावः । परोक्षंतदनुमानेनासिद्धयति अनुभावनाकृतं तदप्रधानस्यसत्यस्यापिदृष्टिभेदेननाशानाशवचनंकिंतुकेवलानुमानेनबंधमोक्षव्यवस्थान्यथानुपपत्त्याप्रधानस्यप्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धप्रपंचकारणस्यनित्यानुमेयस्यसर्वप्रमाणविरोधापातान्निध्यात्वमपिनाध्यवसातुंशक्यमतोऽगत्यालुप्तार्थमतिनष्टमनष्टंतदित्युपेयमिति । पद्माप्रत्यक्षंश्रुतिःप्रामाण्यंप्रतिनिरपेक्षत्वात् । अनुमानंस्मृतिःप्रामाण्यंप्रतिसापेक्षत्वात् । तथाचनेहानानास्तिर्किंचनेतिप्रपंचस्यबाधःप्रत्यक्षसिद्धः नष्टमप्यनष्टमितिध्वंसपक्षःस्मृतिसिद्धः तेनविरोधेनपेक्षंस्यादितिन्यायेनध्वंसस्मृतिरप्रमाणमितिभावः ५० एवमेकेनानाजीववादिनोव्यवहारानुरोधाद्यवस्यंतिनिश्चिन्वन्ति । अपरेएकजीववादिनोनिवृत्तिरेवस्वाज्ञानकृतःप्रपंचस्तत्राशोकात्स्म्येननिवर्तते । नहिचैत्रेणस्वप्नदृष्टोगजश्चैत्र

प्रध्वस्ताननिवर्ततेनिवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ प्रत्यक्षेणपरोक्षंतदनुमानेनसिद्धयति ५० एवमेकेऽध्यवस्यंतिनिवृत्तिरितिचापरे ॥ उभयंसंप्रदायैतद्व्यवस्येतयथामिति ५१ इतीमंहृदयग्रंथिबुद्धिभेदमयंदृढम् ॥ विमुच्यसुखमासीतनशोचेच्छन्नसंशयः ५२ मलिनाःप्राण्युःसिद्धियथापूर्णांनदींनराः ॥ अवगाह्यसुविद्वांसोविद्धिज्ञानमिदंतथा ५३ महानद्याहिपारजस्तप्यतेनतदन्यथा ॥ ननुतप्यतितत्त्वज्ञःफलेज्ञातेतरत्युत ५४ एवंयेविदुराध्यात्मकेवलंज्ञानमुत्तमम् ५५ एतांबुद्धानरःसर्वाभूतानामागतिंगतिम् ॥ अवेक्ष्यचशनेर्बुद्ध्यालभतेशमनंततः ५६ त्रिवर्गोयस्यविदितःप्रेक्ष्ययश्चाविमुंचति ॥ अन्विष्यमनसायुक्तस्तत्त्वदर्शीनिरुत्सुकः ५७

प्रबोधेनबाधितोऽपिभैत्रदृष्टारजूरगवदस्तीतिशक्यंवक्तुंकिंतुनिरन्वयनाशएवतस्येत्यपिकेचिद्व्यस्यंति । एवमेतदुभयंदर्शितं तन्मध्येऽन्यतरन्मतंसंप्रदायसम्यक्शास्त्रान्निश्चित्ययथामतिव्यवस्येतध्यानेनसाक्षात्कुर्यात् ५१ हृदयग्रंथिमन्योन्याध्यासंतप्तायःपिंडवदुद्धिक्षेत्रज्ञपारेकलोलीमावं तथाहि । क्षेत्रज्ञेबुद्धिधर्मादुःखादयोबुद्ध्याचक्षेत्रज्ञधर्माःसत्त्वचित्त्वाद्योऽदृश्यंते । बुद्धिकृतोयोभेदस्तन्मयं तत्प्रधानंतंविमुच्यसत्त्वपुरुषयोःपृथक्त्वज्ञानेनत्यक्त्वा तथाचश्रुतिः । ' भिद्यतेहृदयग्रंथिशिच्छयंतेसर्वसंज्ञयाः' इति ५२ नदीभिवेदंज्ञानमवगाह्यमलिनाःशुद्धिप्राप्त्युरितिबिद्धि यथोक्तं । ' नहिज्ञानेनसदृशंपवित्रमिहविद्यते' इति ५३ मह्येति नहिपारदर्शनमात्रात्कृतकृत्यताकिंतुनौकादिनापारप्राप्त्येवफलमात्मनिगुणानमात्रादेवनपुनरनुष्ठानांतरापेक्षेतिभावः ५४ उपसंहरति एवमित्यर्थेन अध्यात्ममात्मनिद्वयकाशे । केवलंनिर्विषयकैवल्यमितिपाठेस्वार्थेभ्यश्च तेज्ञानंलभंतइतिशेषः ५५ एतामिति स्त्रीत्वंविधेयलिंगापेक्षया इदमेवज्ञानंसर्वप्रत्यग्भूतंभूतानांलयोदयस्थानमितिशास्त्रतोबुद्ध्याध्यानेनसूक्ष्मयाबुद्ध्याचवेक्ष्य । शंसुखंअनंततःअनंतं । शमंततइतिपाठःस्पष्टार्थः ५६ शमंकोलमतइत्यतआह त्रिवर्गइति विदितःक्षयिष्णुत्वेनज्ञातःप्रेक्ष्ययत्कृतकृतंनित्यंकार्यत्वाद्दृष्टवदित्यनुमानोपगृहीतया । ' तद्यथेहकर्मचितोलोकःक्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकःक्षीयते' इतिश्रुत्याधर्मफलस्यप्रत्यक्षेणैवार्थकामसुखयोश्चानित्यत्वंनिश्चित्यविमुंचतितंत्यजति संन्यस्पर्तीत्यर्थः । अन्विष्यश्रवणमननाभ्यानिश्चित्य युकोध्यानशीलः निरुत्सुकआत्मदर्शनेनैवसर्वकामावाप्तेरन्यत्रास्याशून्यः ५७

नन्वेति तत्रतत्ररूपादौ । 'अकृतोहिसः' इति श्रुतेः इन्द्रियैर्वस्तुत आत्मैवगृह्यतेपरंतुपृथक्त्वेनदर्पणेनेवमुक्तं । अतोऽपिदस्यभेदग्रहेणतिरोधानादकृतार्थतानाशहेतुताचतेषामितितानिनिरोद्धव्यान्वेवेतिभावः ५८ इतोऽपेक्षयाऽधिकंज्ञातव्यंनस्तीत्याह एतदिति ५९ ज्ञानफलंदृष्टादृष्टमयनिवृत्तिकमाह नभवतीतिद्व्याभ्यां मयंसंसारदुःखंतोयस्माद्धेतोरजूरगादिवद्वैतादविदुषामहृदयं ततएवबाधिताद्विदुषामयंनभवति हियस्मादज्ञानसंसर्गसंसर्गवैवबंधमोक्षावतःसर्वेषामतिमुक्तिःस्वरूपात्मिकातुल्यैव । हियतःगुणेआधेयेअपनेयेवासतिगुणानामाधानापकर्षतारतम्यादतुल्यतां प्रवदंतिननुनिर्गुणेइत्यर्थः ६० यइति निष्कामंकर्मप्राचीनदोषापहमितिपूर्वार्द्धार्थः । तदुभयंप्राचीनमैहिकंशकर्मतस्थविदुषःकुर्वतोऽपिनाप्रियंवंधंजनयति । तद्यथेपीकातूलमग्रांप्रोतंप्रदूयैतेवेहास्यसर्वेषामानःप्रदूयंते । तद्यथापुष्करपलाशापोनाश्चिष्यंतएवमेवंविदिपापं कर्मनाश्चिष्यतइतितयोर्दाहाश्लेषश्रवणात्कुतःप्रियमिति । शोक्षंप्रातितुकर्मणःकारणत्वंदूरनिरस्तमितिभावः । 'नास्त्यकृतःकृतेन' इतिश्रुतेः अकृतोमोक्षः कृतेनकर्मणा ६१ अज्ञानफलंदृष्टादृष्टमयमित्याहाधेन लोकमिति आतुरंकामक्रोधादिव्यसंनेर्जरीकृतंलोकंजनःपरीक्षकोऽसूपतेधिक्करोति तस्य कर्मणिपृष्ठी तमातुरंतत्रियं कर्मसर्वतःसर्वासुर्योनिष्वहलोकेजनयतिजन्मददाति । आतुरोजीवन्नियतेमृतश्चातिर्यक्षुजायतइत्यर्थः ६२ तस्मात्लोकतत्त्वमालोच्ययद्वितंतत्कर्तव्यमित्याह लोकइति लोकेनि

नचात्माशक्यतेद्रष्टुमिन्द्रियैश्चविभागशः ॥ तत्रतत्रविसृष्टैश्चदुर्वार्यैश्चाकृतात्मभिः ५८ एतद्बुद्ध्याभवेदुद्धःकिमन्यदुद्धलक्षणम् ॥ विज्ञायतद्धिमन्यंतेकृतकृत्यामनीपिणः ५९ नभवतिविदुषांततोभयंयदविदुषांसुमहृदयंभवेत् ॥ नहिगतिरधिकास्तिवस्यचित्सतिहिगुणेप्रवदंत्यतुल्यताम् ६० यःकरोत्यनभिसंधिपूर्वकंत्तच्चनिर्णुदतियत्पुराकृतम् ॥ नाप्रियंतदुभयंकुतःप्रियंतस्यतज्जनयतीहसर्वतः ६१ लोकमातुरमसूयतेजनस्तस्यतज्जनयतीहसर्वतः ६२ लोकआतुरजनान्निराविशंस्तत्तदेवबहुपश्यशोचतः ॥ तत्रपश्यकुशलानशोचतोयेविदुस्तदुभयंपदंसताम् ॥ ६३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि अध्यात्मकथनेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ हंतवक्ष्यामिपार्थध्यानयोगंचतुर्विधम् ॥ यंज्ञात्वाशाश्वर्तीसिद्धिगच्छंतीहमहर्षयः १ यथास्वनुष्ठितंध्यानंतथाकुर्वतियोगिनः ॥ महर्षयोज्ञानदत्तानिर्वाणगतमानसाः २ नावर्ततेपुनःपार्थमुक्ताःसंसारदोषतः ॥ जन्मदोषपरिक्षीणाःस्वभावेपर्यवस्थिताः ३ निर्द्वंद्वानित्यसत्वस्थाविमुक्तानियमस्थिताः ॥ असंगान्यविवादीनिमनःशांतिकराणिच ४

राविशान्प्रसम्यगमिनिवेशं कुर्वन्नातुरान्पश्य कीदृशान् तत्तदेवनष्टंनष्टं पुत्रदारादिकंशोचतोहाकृष्टमितीष्टंशोचमानान् । तथातत्रैवपुत्रादिनाशविषयेकुशलान्सारसारविवेकनिपुणान् । अशोचतःशोकहीनान्पश्यउभयंक्रममुक्तिंसद्योमुक्तिच सतामुपासकानांज्ञानानांचपदंपदनीयं ॥ ६३ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ निर्णोतमात्मतत्त्वंतत्साक्षात्कारोपाययोगमाह हंतेत्यादिना चतुर्विधमालंबनभेदाच्चतुष्कारं आलंबनानिचयोगशास्त्रेप्रोक्तानि । प्रच्छेदनविधारणाभ्यांवाप्राणस्य । विषयवतीवाप्रवृत्तिः । स्वप्ननिद्राज्ञानालंबनंवा । यथाऽभिमतध्यानाद्वेति । आलंबनांतराणामप्यत्रैवांतर्भावः अयमर्थः रेचकस्यपूरकस्यवाभ्यासाद्वायुस्थिराकृत्यतदालंबनमनःकुर्यात् वायुस्थैर्यमनःस्थैर्यावश्यंभावात् । यद्वाबाह्यंसूर्यचंद्रतत्रदिमप्रतिमादिकंवा । आभ्यंतरंनासिकाग्रजिह्वाग्रादिवाचित्तालंबनंकुर्यात् । यद्वा जाग्रन्नद्रयो रंतरालेयदस्मितामात्रंभातितन्मात्रालंबनंवा । यथाभिमतंनीलग्रीवपीतांबरदिविग्रहंपटचक्रदेवतादिकंवा आलंब्यचित्तंस्थिराकुर्यात् । अत्रबहुवक्तव्यंतदयैवक्ष्यते १ । २ स्वभावेस्वरूपे ३ सर्वासुविद्यासुसाधारणीमितिकर्तव्यतामाह निर्द्वंद्वइति निर्द्वंद्वःशीतोष्णादिसहाः नित्यंसत्त्वप्रकाशस्थिताः विमुक्ताःलोभादिभिरितिशेषः नियमेषुशौचसंतोषादिषुस्थितानिष्ठावंतः । निष्परिग्रहाइत्यपिपाठः असंगानि लयादिसंगहीनानिअविवादीनिप्रतिपक्षशून्यानि शांतिःप्रसादः एवंविधानिस्थानानि ४

तत्रोत्पत्त्यानेषु ध्यानेन कर्मणिलयुद्धे ध्येयवस्तुनासंछिष्टमेकीभावंगतं । अध्ययनसंछिष्टमिति प्राचीनपाठे प्रणवेन बंटानादवदति दीर्घोच्चारितेनैकीभूतं । एकाग्रमेकधेयमेवाग्रे विषयतया
स्वस्फुरति मनुशब्दादयस्तदेकाग्रं तत्रोपायः पिंडीकृत्येति । मनसा ह्येव पश्यति मनसा शृणोतीत्यादि श्रुतेर्मनःकर्मस्येव हीन्द्रियाण्यंगानितेन प्रसारितानि विषयान् स्पृशंति । तेनैव गुरुकयु
क्त्वलेनाकुंचितानि स्पृशंति । सेयमिन्द्रियाणां मनोमात्रात्मना स्वस्थितिः पिंडीकारः ९ एतमेव स्पष्टयति शब्दमिति ६ पंचानां श्रोत्रादीनां वर्गप्रमथनंतिव्याकुल्यंतीति तथा एतानि श
ब्दादीनि ७ इन्द्रियैः सहसंभूय भ्रांतं मनः समादध्याद्वेयैकप्रवणं कुर्यात् किं कृत्वा पंचवर्गमनसिसंगृह्य तत इति पूर्वोक्तप्रत्याहारानंतरं मुच्यते ८ विसंचारिविषयसंचारशीलं । पंचेन्द्रियाणि
विषयदेशोपापकाणि निर्गमद्वाराण्यस्य तत्पंचद्वारं । चलाचलं चलेष्वपि विषयेष्वचलं । नित्यमव्ययं । अंतराहार्दाकाशे निरालंबं देहाद्यालंबनशून्यं कृत्वा ध्यानपथे चतुर्विधे ध्यानालंबने मनः
समादध्यात् ९ इन्द्रियाणीति एषमनस्केंद्रियपिंडीकरणलक्षणो ध्यानपथः पूर्वोक्तयोर्विधितः आलंबनत्वविवक्षितमित्यर्थः १० एतावताऽपि नाकृतकृत्यतेत्याह तस्येति तस्य मनोबुद्धीं
यपंचकारुण्यसर्वांगस्याऽऽत्मनो जीवस्य षष्ठमांतरमंगमनः पूर्वसन्निरुद्धमपि स्फुरिष्यति अतिचांचल्येदृष्टांतो विद्युत् ११ । १२ वायुपथं नाडीमार्गं प्राप्येति शेषः । मनोभ्रांतं भवति नावा विधानिरूपा

शा.मो.१२
अ०
॥१९५॥

तत्र ध्यानेन संछिष्टमेकाग्रधारयेन्मनः ॥ पिंडीकृत्येन्द्रियग्राममासीनः काष्ठवन्मुनिः ५ शब्दं न विदेच्छोत्रेण स्पर्शं च चानवेदयेत् ॥ रूपं न च क्षुषा विद्याजिह्वयान
रसांस्तथा ६ घ्रेयाण्यपि च सर्वाणि जह्याद्व्यानेन योगवित् ॥ पंचवर्गप्रमथानिनेच्छेच्चैतानि वीर्यवान् ७ ततो मनसिसंगृह्य पंचवर्गविचक्षणः ॥ समादध्यान्मनो
भ्रांतमिन्द्रियैः सहसंचभिः ८ विसंचारिनिरालंबं पंचद्वारंचलंचलम् ॥ पूर्वध्यानपथे धीरः समादध्यान्मनो वरा ९ इन्द्रियाणि मनश्चैव यदा पिंडीकरोत्ययम् ॥ ए
ष ध्यानपथः पूर्वो मया समनुवर्णितः १० तस्य तत्पूर्वसंरुद्धमात्मनः षष्ठमांतरम् ॥ स्फुरिष्यति समुद्रांता विद्युदंबुधरे यथा ११ जलविदुर्धथालोलः पर्णस्थः सर्वत
श्चलः ॥ एवमेवास्य चित्तं च भवति ध्यानवर्त्मनि १२ समाहितं क्षणं किंचिद्व्यानेन वर्त्मनि तिष्ठति ॥ पुनर्वायुपथं भ्रांतं मनो भवति वायुवत् १३ अनिर्वेदो गतकेशो
गततंद्रिरमत्सरी ॥ समादध्यात्पुनश्चेतो ध्यानेन ध्यानयोगवित् १४ विचारश्च विवेकश्च वितर्कश्चोपजायते ॥ मुनेः समादधानस्य प्रथमं ध्यानमादितः १५

णिद्वेषेति शेषः । तस्मिन् कृत्स्नमुत्तनीलमाहुः पिंगळं हरितं लोहितं चेतियोगमार्गंऽनेकनाडीरूपश्रवणात् १५ गतकेशः प्राप्तश्रमोऽप्यनिर्वेदो योगो निर्वेदशून्यः स्यात् । तथा गततंद्रिर्निरालस्यः ।
अमत्सरी परोत्कर्षसहः स्यात् । ध्यानेन ध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहेण १४ विचारश्चेति प्रथमं समादधानस्य प्रागनुष्ठितयोगस्य योगिन आदित आदौ विचारो विचारारुण्यं ध्यानं विवेकारुण्यं वितर्कारुण्यं
वा उपजायते अधिकारभेदेन । तथा हि मध्यमानासूक्ष्मे मनः कल्पिते पीतांबरादिविग्रहे चेतसः प्राणिधानं विचारः सोऽपि द्विविधः सविचारनिर्विचारभेदात् तत्र यदा शब्दतदर्थो ह्येव पूर्वकं भावना प्रवर्त
ते स आद्यः । तदुल्लेखं विना द्वितीयः । अयमेव स्थूलालंबनस्य वितर्कस्य सवितर्कनिर्वितर्कारुण्यस्य द्विविधे प्रकारे भेदोऽधमाधिकारियोग्यः । ननु विचारे विवेकं वा मानसिकी भौतिकी वा मूर्तिरेवालं
बनंतस्याश्च ध्यानेन कीटभृंगवत् तत्सारूप्यमेव प्राप्यं न तु कैवल्यमिति तावन्नुपायाविति चेत् । सत्यं द्विविधं ध्यानं भावना प्राणिधानं च तत्रार्थसिद्धं कल्पितं वा विषयमधिकृत्य प्रवर्तते न वस्तुतस्वम
वश्यमपेक्षते । द्वितीयं तु यथा गृह्यमाणे मणौ परोपदिष्टस्वाज्ञाततद्रतविशेषावगतयेत देवचक्षुर्धनेन प्राणिधीयत इति प्राणिधानं वस्तुतस्वविषयं तत्र यथा स्फटिकः स्वतः शुद्धो जपाकुसुमसात्रिध्यान्मध्य
मस्य तत्रैव रक्तः स्फटिक इत्यध्यासः । अधमस्य स्फटिकांशमोषेण तत्रैव पद्मरागत्वाध्यासः । तत्रैव मूढतमस्य चंद्रिकायां भिन्ननीलत्वाध्यासः । एवं चिदात्मस्वतः शुद्धो मायासात्रिध्यादीशः ।-

॥६१॥

-तत्रैव ब्रह्मभावप्रमोपि सत्यविद्यया सूत्रात्माध्यासः । तत्राप्यविद्याप्राबल्ये स विराडध्यासः । तत्र वस्तुनिर्चितं प्रणिहितं सतः क्रमेणोत्तरोत्तराध्यासनिवृत्तौ पूर्वपूर्वाध्यासोऽवतिष्ठते । सर्वा
त्मना त्वज्ञाननिवृत्तौ स्फटिकमणिवदनुपाध्यात्मतत्त्वं प्रकाशते । तत्र विचारेण मूर्त्यां कारतानीति चित्ते मूर्त्तरेकैकावयवत्यागेन स्मितमात्रं पदनखचंद्रमात्रं वा भावयेत् । ततस्तदापित्यक्ता गुरुकयुक्त्या
विराजिमनो धारयेत् । तत उक्तक्रमेण निर्गुणप्रतिपत्तिः । तथा वितर्कालंबने स्थूलप्रतिमायां प्राणिधीयमानं चित्तं तत्रोपगं भवति । तथा हि प्रतिमाया विराड्भेदे तनेपुंसि स्थानुवदध्यस्तस्वेना
चेतनतां गतायास्तत्त्वं चैतन्यमेव । तद्यथा तीव्राभिभवेशेन निरीक्ष्यमाणं शुक्तिरजतं तिरोधीयते शुक्तिश्च प्रकाशते एवमीश्वरत्वेन चित्त्यमानायामूर्तेर्जडत्वं तिरोधीयते चैतन्यं चाविर्भवति ।
अत एव वाणादयः स्वाराध्यैः शिवादिभिः सह व्यवहरंतीति बहुलमुपाख्यायते । तथा चेतनमूर्तेरपि तत्त्वं विश्वरूपमेव । तन्निरिक्षणे तदेव विश्वरूपमाविर्भवति यदपश्यद्यज्ञोदाकृष्णमुखे यच्चाजुनः
कृष्णशरीरे । तदिदं वितर्कजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं योगभाष्ये तत्परं प्रत्यक्षं तत्र श्रुतानुमानयोर्बीजमिति । तथा निर्विचारपरिपाकेऽपि सार्वज्ञ्यं सूत्रितं । निर्विचारवैशारद्येऽध्यात्मप्रसादः ।
ऋतं भरातत्र ज्ञेत्यादिना । ततः पुनरुक्तक्रमेण निर्गुणप्रतिपत्तिः । तत्र यदा देहविस्मरणेन बाह्यमूर्त्यां कारं चेतःसर्वोत्पन्ना भवति तदा मृगीभूतस्य कीटस्थकीटभावइवास्पजीवभावो निवर्तते केवल
मूर्त्यां कारो भवति सेयं महाविदेहानामधारणा । यां प्रकृत्यसूत्रितं बहिरकल्पिता हृत्तिर्भाविदेहात्संबन्धमात्प्रकाशावरणक्षयइति । उक्तो विचारवितर्कैर्व्यक्तालंबनो मध्यमाधमयोग्यौ । अ
व्यक्तालंबनाविद्वीसानंदसास्मितादुत्तमात्पुत्रमयोग्यौ । तत्र गुरुकयुक्त्याऽव्यक्ते चित्तं धारयतोऽत्यंतं देहविस्मरणे सत्यहमेवेदं सर्वं स्मीति श्रुतिप्रसिद्धाः सार्वान्म्यसार्वकाम्यादपईश्वरगुणा उपति

मनसा क्लिश्यमानस्तु समाधानं चकारयेत् ॥ ननिर्वेदं मुनिगच्छेत्कुर्यादेवाऽऽत्मनोहितम् १६ पांसुभस्मकरीषाणां यथा वैराशय
श्चिताः ॥ सहसा वारिणासिक्तानयांति परिभावनम् १७ किंचित्स्निग्धं यथा च स्याच्छुष्कचूर्णमभावितम् ॥ क्रमशस्तु शनैर्गच्छत्स
र्वैतत्परिभावनम् १८ एवमेवेन्द्रियग्रामं शनैः संपरिभावेत् ॥ संहरेत्क्रमशश्चैव ससम्यक्प्रशामिष्यति १९

एते उक्तमस्य सोऽयं सानंदः । तेषां प्रविलापनेनास्मितामात्रमवशिष्यते सोऽयं सास्मितः सत्वपुरुषान्यतराख्यातिसंज्ञोद्दपमंथिभेदोऽत्र विवेकशब्देनोच्यते सचात्पुत्रमस्य परवैराग्यवतीनष्टाशेषभो
गवासनस्यैश्वर्याविर्भावविनाऽपि भवतीति मुख्यः । सानंदस्याप्यत्रैवातर्भावविश्रित्वा चित्तयमेवोक्तं विचारश्च विवेकश्च वितर्कश्चेति । तदेतदव्यक्तमालंबनं । 'निद्रादौ जागरस्यातेयो भावश्च
पजायते ॥ तं भावं भावयन्प्राज्ञः सुखमक्षय्यमश्रुते' इति शास्त्रे स्पष्टमुक्तमपि गुरुपदेशं विना दुर्गमं क्लेशसाध्यं च देहाभिमानवतां । यद्योक्तं 'क्लेशोऽधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसा' इति । एतेन
प्राणालंबना गतिर्व्यक्ताव्यक्तो मया लंबना ज्ञेया । एतासु च तसृष्वपि योगविधासु वितर्कस्थूलसूक्ष्मकारणचैतन्परनुगतो विचारः सूक्ष्मकारणचैतन्यं चिन्मात्रेव । विवेकः कारणचैतन्याभ्यामेव ।
निर्वीजस्तु कैवल्यरूपः फलभूत इति साधनरूपेष्वेतेषु न गणित इत्यलं पञ्चवितेन १५ मनसोति तुरप्यर्थे समाधानं समाधिकारयेत्कुर्यादेव स्वार्थं णिच् तदेवाह नेति निर्वेदो योगो न सेत्स्यती
त्युपरमो बोधात् १६ स उपरमो न कर्तव्यः कालक्रमेणावश्यं भावात्फलस्येति सदृष्टां ब्रह्माह पांसुविति करीषं शुष्कगोमयचूर्णं एतेपाराशयो जलेन सिकतामात्राः संतः परिभावनं मूर्त्यां कारेण कल्पनं
नयांति न प्राप्नुवंति १७ बहुकालं जले क्लिन्नाः संतश्चिक्कणतां प्राप्य मूर्त्यां कारं गृहीतुं शक्तास्तद्द्विचिंतं चिरकालयोगे हृदयमंत्रं तत्कारं कर्तुं शक्यमित्याह किंचिदिति अल्पज्ञेत्वा दभावितमपि
चिरकाले क्लेदात् संजातबहुलघ्नेहं भावितुं शक्यमित्यर्थः १८ दृष्टांतिके योजयति एवमेवेति संपरिभावे मूर्त्यां कारं नयेत् क्रमशश्च मूर्तेरैकैकावयवत्यागक्रमेण तमपि चित्तस्याकारं संहरेत् ।
अयं भावः यत्र यत्रालंबने स्थिरीभूतं चित्तं भवति तंतं माकारं परित्यज्य सोपानारोहक्रमेणोत्तरमाकारं प्राविशेत् । सर्वाकारोपरमेतु प्रशामिष्यति प्रशाम्यति प्रकर्षणशमं गच्छति निर्विकल्पं भवतीत्यर्थः ।
तथा हि वितर्काद्विचारं गच्छेद्विचारादानं दमानं दादस्मितां ततः कैवल्यमिति क्रमो योगशास्त्रे प्रसिद्धः १९

स्वयमितिवृद्धिर्गृह्यते धीर्मनःपंचैन्द्रियगर्णवध्यानपथेपूर्वोक्तनित्याभ्यस्तेनयोगेनस्याप्यप्रविलास्यस्वैधनामलवत्स्वयमपिशाम्यति । यथोक्तं येनत्यज्यसितं त्यजेति । ब्रह्माकाराचेतो
 वृत्तिःकृतकरजोवदृश्यंतराणिशमयंतीस्वयमपिशाम्यतीत्यर्थः २० नतदिति ऐहिकात्परमसुखात्सर्वानसंपन्नात्सर्वमौमपदादामुष्मिकाद्विरप्यगर्भपदाद्दानतत्प्राप्यंयत्संयतात्मनोऽनिरुद्ध
 चित्तस्ययोगिनोभवति तथाचश्रुतिः । 'समाधिनिर्धूतमलस्यचेतसोनिवेशितस्यात्मनियत्सुखंभवेत् ॥ नशक्यतेवर्णयितुंगिरातदास्वयंतदंतःकरणेनगृह्यते'इति २१ रंस्यतेतद्वृत्तिज्ञःस्वयमेवत
 प्ररतिप्राप्स्यति नतत्प्राप्ताहठापेक्षेत्यर्थः । निर्वाणकवल्यं निरामयंनिर्द्वैतं २२ ॥ इतिज्ञाति०मो०नी०भा०पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ तत्रपूर्वतत्राध्ययनसंखि
 ष्टमेकाग्रधारयेन्मनइत्येकांतेजप्यसहितंमनएकाग्रंरुत्त्वानिरुद्ध्यादित्युक्तं तत्रजपस्यश्रेष्ठंविज्ञायतद्विधिफलादिकंश्रुतानुवादपूर्वकंपृच्छति चातुराश्रम्येति चतुर्णामाश्रमाणांहितंचातुराश्र
 म्यं तेतवउक्तंवचनंश्रुतमित्युतरश्लोकाद्विपरिणामेनापठ्यते । तेइतिसंबंधेषुपीनकर्तृपृष्टी येननलोकाव्ययनिष्ठेतिप्रतिषेधप्रसक्तिःस्यात् इतिहासाःपुरावृत्तानि १ कथातत्त्वावबोधकोवा
 क्यप्रबंधः २ । ३ सांख्यवेदांतविचारः योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः क्रियाःकर्माणि एतेषांविधिःप्रकाशनं किंजापकशब्देनविचारकृतयोगकृतकर्मठोवाउच्यतइत्यर्थः ४ यज्ञविधिर्ब्रह्मयज्ञ
 स्वयमेवमनश्चैवंपंचवर्गचभारत ॥ पूर्वध्यानपथेस्थाप्यनित्ययोगेनशाम्यति २० नतत्पुरुषकारेणनचदेवेनकेनचित् ॥ सुखमेप्यतिततस्ययदेवंसंयतात्मनः
 २१ सुखेनतेनसंयुक्तोरंस्यतेध्यानकर्मणि ॥ गच्छंत्वियोगिनोह्येवंनिर्वाणंतन्निरामयम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्ष० ध्यानयोगकथनेपंचनव
 त्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ चातुराश्रम्यमुक्तंतेराजधर्मास्तथैवच ॥ नानाश्रयाश्चबहवइतिहासाःपृथग्विधाः १ श्रुता
 स्वतःकथाश्चैवधर्मयुक्तामहामते ॥ संदेहोऽस्तितुकश्चिन्मेतद्भवान्वक्तुमर्हति २ जापकानांफलावाप्तिंश्रोतुमिच्छामिभारत ॥ किंफलंजपतामुक्तंकथातिष्ठंति
 जापकाः ३ जप्यस्यचविधिंरुत्संबन्धुमर्हसिमेऽनघ ॥ जापकाइतिकिंचैतत्सांख्ययोगक्रियाविधिः ४ कियज्ञविधिरेवैषाकिमेतज्जप्यमुच्यते ॥ एतन्मेसर्वमाच
 क्ष्वसर्वज्ञोह्यसिमेमतः ५ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ यमस्ययत्पुरावृत्तंकालस्वब्राह्मणस्यच ६ सांख्ययोगौतु
 यावुकौमुनिभिर्मोक्षदर्शिभिः ॥ सन्यासएववेदांतेवर्ततेजपनंप्रति ॥ वेदवादाश्चनिर्वृताःशांताब्रह्मण्यवस्थिताः ७ सांख्ययोगौतुयावुकौमुनिभिः
 समदर्शिभिः ॥ मार्गोतावप्युभावेतौसंश्रितौनचसंश्रुतौ ८

विधिः १ अत्रेति अत्रजपविषये चकारान्मृत्युप्रभृतीनांग्रहणं पुरावृत्तंमन्त्रोवक्ष्यमाणं १ सांख्ययोगीयावुकौतयोर्भेद्येसांख्येजपक्रियात्यागएवेत्याह सांख्येतिसार्वेन संन्यासइति
 वेदांतेसांख्यारख्ये तत्रहेतुमाह वेदेति चकारोहेत्वर्थः यतोवेदवादाःसर्वेब्रह्मण्यवस्थिताःपर्यवसन्नानुपास्त्यादिविधिपराः । यतःशांतानिद्विप्रधानाः । उपासनायाश्चमानसक्रियात्वा
 तत्परत्वेवेदांतानांशांतत्वंनयुज्येतेत्यर्थः । नन्वाग्रायस्यक्रियार्थत्वादानर्थक्यमतदर्शानामितिपरमार्थिणाऽक्रियार्थानांसिद्धार्थावबोधकानाराजाऽसौगच्छतीत्यादिवाक्यानामानर्थक्योक्त्याऽ
 प्रामाण्याभिधानांदितितत्राह निर्वृताइति रज्जुरियंनसर्पइत्यादिवत्सिद्धार्थबोधकस्यापिवाक्यस्यभयकंपाद्यनर्थनिवर्तकत्वेनार्थवस्वोपपत्त्याप्रवृत्तिनैराकांक्षेणकृतार्थत्वोपपत्तेः तथाचमा
 नांतरानवगतब्रह्मात्मैक्यरूपसिद्धार्थपरत्वाद्देदांतानानतत्रजपापेक्षाऽस्तीत्यर्थः ७ एवंब्रह्मात्मैक्यप्रामितीजपानपेक्षामुक्त्वाहयोरपिमार्गयोर्जपस्याऽऽरावुपकारित्वेनापेक्षासाक्षात्कारोत्पत्तावनपे
 क्षांचाह सांख्येति संश्रितौजपमितिशेषः । तथाहि चित्तशुद्धिद्वारातत्त्वमसीतिवाक्यार्थज्ञानेआलंबनरूपत्वेनचयोमेप्र पावजपउपकारोतिनपरतःसाक्षात्काररूपफलोपकारित्वेन ८

एतदेवाह यथेत्यादिना अत्रापिमार्गद्वयेऽपि मनःसमाधिर्मेनोनिग्रहइन्द्रियजयः ९ सत्यंप्रसिद्धं अग्निपरिचारोऽग्निपरिचर्या । विविकानांशुद्धानामाहारादीनामेकांतदेशानांवा । ध्या
 नंध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहः । तपआलोचनविषयदोषदर्शनात्मकं । दमोजितानामिन्द्रियाणांतत्त्वप्रतिपतियोग्यता १० विषयाणांविशेषणवन्नतांकामादीनांप्रातिसंहारोजयः । शमोनिगृ
 हीतस्यमनसोविज्ञेपराहित्यं । एषइति एषमनःसमाध्यादिर्जपतःप्रवर्तकः कामनावतःस्वर्गादिजनकोजपांगभूतोधर्मइत्यर्थः ११ निवर्तकजपतोयज्ञंव्याचष्टे यथेति कर्मनिवृत्तिर्भोक्षःसय
 यासंपद्यतेसयज्ञोनिवर्तकइत्यर्थः । कर्मनिवृत्तिप्रकारमाह एतदिति एतन्मनःसमाध्यादिपरिवर्तयेन्निष्कामानुष्ठानेनविपरीतंकर्यात् १२ एतदेवाहापेन निवृत्तमिति विरतमित्यपिपाठः
 मार्गविशिनष्टि व्यक्तंबाह्यमाभ्यंतरंवाऽलंबनंयद्वितर्कविचारयोःप्रागुक्तंसूक्ष्मंस्थूलं च अव्यक्तंसानंदसास्मितयोरालंबनं ततोऽनाश्रयंनिर्विषयंशुद्धचिन्मात्रमित्यर्थः १३ मार्गप्राप्तौहेतुमाह कु
 शेति कदंबमुकुलसदृशाद्बुद्धयर्षिडात्प्रस्थितानादृष्यःकुशवत्स्थूलमूलाःसूक्ष्माग्राअर्धद्वयर्षिदंस्पृशंत्योमूलैर्ब्रह्मांडमापूर्यतिष्ठंति । तदिदमुक्तं कुशोच्चयानिषण्णइत्यवस्तात् कुशइस्तइतिपुर
 स्तात् । कुशैःशिखीत्युपरिष्ठात् । कुशैःपरिवृतइतिसमंतात् । तस्मिन्कुशजालमध्येइतिद्वयर्षिदेऽपिकुशोच्चयोऽयंपुरुषइतिप्रभाद्वारापदीपस्येवास्यपुरुषस्यनाडीद्वाराब्रह्मांडव्याप्तिर
 स्तीति श्रुतावपितावाअस्थैताहितानामनाब्जइत्युपक्रम्यतस्यवाएतस्यपुरुषरूपप्राचीदिकप्राञ्चःप्राणादक्षिणादिग्दक्षिणेप्राणाइत्यादिनाभ्यभेवायोर्दर्शितः तथाचैतद्व्याख्यातंवार्तिके । 'क

यथासंश्रूयतेराजन्कारणंचात्रवक्ष्यते ॥ मनःसमाधिरत्रापितथेन्द्रियजयःस्मृतः ९ सत्यमग्निपरिचारोविविकानांचसेवनम् ॥ ध्यानंतपोदमःक्षांतिरन
 सूयामिताशनम् १० विषयप्रतिसंहारोमितजल्पस्तथाशमः ॥ एषप्रवर्तकोयज्ञोनिवर्तकमथोजृणु ११ यश्चानिवर्ततेकर्मजपतोब्रह्मचारिणः ॥ एत
 त्सर्वमशेषेणयथोक्तंपरिवर्तयेत् १२ निवृत्तंमार्गमासाद्यव्यक्ताव्यक्तमनाश्रयम् १३ कुशोच्चयानिषण्णःसन्कुशहस्तःकुशैःशिखी ॥ कुशैःपरिवृतस्तस्मि
 न्मध्येछन्नःकुशैस्तथा १४ विषयेभ्योनमस्कुर्याद्विषयान्नचभावयेत् ॥ साम्यमुत्पाद्यमनसामनस्येवमनोदधत् १५ तद्वियाध्यायतिब्रह्मजपन्वैसंहितां
 हिताम् ॥ संन्यस्यत्यथवातविसमाधौपर्यवस्थितः १६ ध्यानमुत्पादयत्यत्रसंहिताबलसंश्रयात् ॥ शुद्धात्मातपसादांतोनिवृत्तदेषकामवान् १७ अ
 रागमोहोनिर्द्वैदोऽनशोचतिनसज्जते ॥ नकर्ताकारणानांचनकार्याणामितिस्थितिः १८

दंबपुष्पवत्सैपादेवताहृदयाश्रया ॥ बहिर्गतासुनाडीषुविविक्ताहृदयादधि ॥ यथाऽस्यनाब्जःपुंसःस्युरध्यात्मंसर्वतोगताः ॥ अधिभूतंतथैवास्यवायुमध्यःसमंतगाः ॥ एतस्मादेवनिःसृत्य
 शरीरात्सर्वतोगताः ॥ अधिभूतात्मनैवायंनानीलक्षणवर्धना ॥ आपूर्येदंजगत्सर्वंस्थितआध्यात्मिकःपुमान्'इति । तथाचशरावपिहितप्रभावत्सर्वद्वारापिधानेहार्दाकाशेएकीभूतंज्ञानम
 नादौसंसारेसमनुभूतनिखिलप्रपंचवासनावासितंतत्सर्वमवभासयतीतिचित्तःसार्वात्म्यमुक्तंभवति १४ नमइति बाह्यान्नचभावयेदित्यांतरांश्वविषयांस्यजेदित्युक्तं साम्यंजिविब्रह्मणोरैक्यं तत्र
 हेतुः मनस्येवमनःप्रविलापनं मनोहिनकूटस्थेलीयते तस्यतद्विकारत्वाभावात् । नापिमायायांतस्थास्तुच्छत्वात् । अतःपरिशेषात्स्वस्मिन्नेत्रतस्यल्यइत्युक्तं १५ तद्वियासाम्यधिया
 प्रत्यगमेदेनेत्यर्थः । ब्रह्मशुद्धबुद्धमुक्तत्वादिलक्षणं अहंदेहेन्द्रियादिभिन्नोविशुद्धोऽस्मीतिभावयेदित्यर्थः । संहितायथायोग्यंप्रणवगायत्र्यादिरूपा संन्यस्यतिचित्तस्यैर्यसंपत्तौसत्यां अथेत्यानं
 तथै वेत्यवधारणे १६ ध्यानमितिसार्धःश्लोकः ध्यानंध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहं । संहितायास्तदुत्पादकत्वेद्वारमाह शुद्धात्माशुद्धचित्तः तपसाविचारेण दांतोर्जितेन्द्रियः निवृत्तदेषाणांसर्व
 मृताभयप्रदानांयोगिनायःकाभोब्रह्मावाप्तिविषयस्तद्वान् १७ कारणानांकर्मणां कार्याणांफलभोसानाथ १८

म.भा.टी.
॥ ६४ ॥

कालइति संपद्यते उत्पद्यते । यस्वतोतानागतादिव्यवहारहेतुरखंडदंडाद्यमानः कालो नामानित्यंतस्त्वांतरमस्ति । तस्य चोपाधिर्जन्यवस्तुमात्रमिति वदंति । तत्र उपाधय एव स्वस्यातीतत्वादिव्य
वहारहेतवो भवन्ति । किं तर्गुना कालेनेत्यभिप्रेत्योक्तं कालः संपद्यत इति न प्रभुरित्याद्यंतगून्यंतद्वस्त्विति दर्शितम् ९ आत्मनः प्रतीचः केवलतां त्रिपुट्या अभावेनैकाकितां तत्र परमेस्थाने १०
स्थानवरस्य स्थानवरपेक्षया ११ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ आरुपायिकामुखेन जापकस्य वश्यायमादयो
भवन्ति सच सर्वपरंचतारयतितेन च सत्यादिकं रक्षणीयं दंभादिकं च त्रयज्जमिति निरूपयत्यध्यायद्वयेन कालेत्पादिना आयुःपरिच्छेदिकादेवताकालः प्राणवियोजिकाः मृत्युः । पुण्यापुण्यफल

कालः संपद्यते तत्र कालस्तत्र न वै प्रभुः ॥ सकालस्य प्रभुराजन् स्वर्गस्यापितथेश्वरः ९ आत्मकेवलतां प्राप्तस्तत्र गत्वानशोचति ॥ ईदृशंपरमं स्थानं निरयास्ते च
तादृशाः १० एते ते निरयाः प्रोक्ताः सर्व एव यथा तथम् ॥ तस्य स्थानवरस्येह सर्वे निरयसंज्ञिताः ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि जापकोपा
स्थाने अष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कालमृत्युयमानां तैर्इक्ष्वाको ब्राह्मणस्य च ॥ विवादो व्याहृतः पूर्वतद्भवान्वकुमर्हति १
॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममितिहासपुरातनम् ॥ इक्ष्वाकोः सूर्यपुत्रस्य यद्वृत्तं ब्राह्मणस्य च २ कालस्य मृत्योश्च तथा यद्वृत्तं त्रिवोधमे ॥ यथासतेषां
संवादो यस्मिन् स्थानेऽपि चाभवत् ३ ब्राह्मणो जापकः कश्चिद्धर्मवृत्तो महायशाः ॥ षडंभविन् महाप्राज्ञः पैप्पलादिः सकौशिकः ४ तस्यापरोक्षं विज्ञानं षडंगेषु बभूव ह ॥
वेदेषु चैव निष्णातो हि मवत्पादसंश्रयः ५ सोऽयं ब्राह्मन्तपस्तेपे संहितासंयतो जपन् ॥ तस्य वर्षसहस्रं तु नियमेन तथागतम् ६ स देव्या दर्शितः साक्षात्प्रीताऽस्मीति
तदा किल ॥ जप्यमावर्तयंस्तु पूर्णानसतां किंचिदब्रवीत् ७ तस्यानुकंपया देवी प्रीता समभक्तदा ॥ वेदमाता ततस्तस्य तज्जप्यं समपूजयत् ८ समाप्तजप्यस्तु
त्थाय शिरसापादयोस्तदा ॥ पपात देव्या धर्मात्मावचनं चेदमब्रवीत् ९ दिष्ट्या देवि प्रसन्ना त्वं दर्शनं चागता मम ॥ यदि चापि प्रसन्नाऽसि जप्ये मे रमतां मनः १०
॥ सा विच्युवाच ॥ ॥ किंप्रार्थयसि विप्रर्षे किंचेष्टं करवाणिते ॥ प्रब्रूहि जपतश्चिष्टं सर्वतत्ते भविष्यति ११ इत्युक्तः स तदा देव्या विप्रः प्रोवाच धर्मवित् ॥ जप्यं प्रति
ममेच्छेयं वर्धत्विति पुनः पुनः १२ मनसश्च समाधिर्मे वर्धते ताहरहः शुभे ॥ तत्तथेति ततो देवी मधुरं प्रत्यभाषत १३ इदं चैवापरं प्राह देवी तत्प्रिय काम्यया ॥
निरयं नैव याता त्वं यत्र याता द्विजर्षभाः १४ यास्यसि ब्राह्मणः स्थानमनिमित्तमनिर्दिष्टम् ॥ साधये भविता चैतद्यत्त्वयाऽहमिहार्थिता १५ नियतो जपचैकाग्रो
धर्मस्त्वांसमुपैष्यति ॥ कालो मृत्युर्यमश्चैव समायास्यंति तेऽतिकम् १६

दायिकायमः तदंतं १ सूर्यपुत्रस्य यमस्य १ । ३ जापकोमं

त्राध्ययनपरः षडंगानि शिक्षादीनि हृदयादीनि वावेत्तीति षडंगवित् ४ अपरोक्षं तस्वदर्शनं आत्मकं ५ सोऽयं वादोऽर्थज्ञानं मासनोपसंभाषितसूत्रे वेदानां यत्त्वानुवादात् तेन सहसोऽयं वदः सुपि
कथंचोति कथं प्रयजादित्वात्संप्रसारणं ब्राह्मन्ब्राह्मणयोग्यं तपः स्वधर्मानुष्ठानं । सोऽयमिति पाठेऽत्यन्तमम ६ देव्या सा विभ्या दर्शितो दर्शनदानेनानुगृहीतः ७ । ८ । ९ । १० । ११
१२ समाधिर्नियमः १३ विरधं स्वर्गं जयिषं याता यास्यसि याता गदा १४ अविमिश्रजन्मं यज्जप्ये मे रमतां मन इति १५ अषजपंकुठ तेन कालादीनां तव मयं नास्तीत्यर्थः १६

॥ ६४ ॥

१७ । १८ दर्शयामास द्विजायात्मानं दर्शितवान् १९ । २० । २१ । २२ किंचित्त्विति त्यक्त्वाऽऽत्मनः शरीरमित्यनुभव्यते अवतेशब्दं करोतीत्युत् उह्शब्दे जापकोऽहं बहुनादुःखेन मिश्रं सु
खं यत्र तं देहं देहांतरं न सृजेयं किंचित्त्वेनैव देहेन मुक्तः स्यामित्यर्थः । तस्योदिति नाम स एव सर्वेष्वः पाप्मन्वदित इति श्रीतनिर्वचनानुवसर्वपापहीनोऽहं देहं न सृजेयमिति वा केवल्याधिकारित्वान्मने

भविता च विवादोऽत्र तव तेषां च धर्मतः ॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वा भगवती जगाम भवन्स्वकम् १७ ब्राह्मणोऽपि जपन्नास्ते दिव्यं वर्षशतं तथा ॥ सदादांतोजित
क्रोधः सत्यसंधोऽनमूयकः १८ समाप्ते नियमे तस्मिन्नथ विप्रस्यधीमतः ॥ साक्षात्प्रीतस्तदा धर्मो दर्शयामास तं द्विजम् १९ ॥ धर्म उवाच ॥ द्विजाते पश्य मां
धर्ममहं स्वाद्रुमागतः ॥ जप्यस्याऽस्य फलं यत्तत्संप्राप्तं तच्च मे शृणु २० जितलोकास्त्वया सर्वे ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ देवानां निलयान्साधो सर्वानुत्कम्ययास्यासि
२१ प्राणत्यागं कुरु मुने गच्छ लोकान्यथेप्सितान् ॥ त्यक्त्वाऽऽत्मनः शरीरं च ततो लोकानवाप्स्यसि २२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ किं नु लोकैर्हि मे धर्मं गच्छत्वं च यथा
सुखम् ॥ बुहुदुःखसुखं देहं नोत्सृजेयमहं विभो २३ ॥ धर्म उवाच ॥ अवश्यं भोः शरीरं ते त्यक्तव्यं मुनिपुंगव ॥ स्वर्गमारोह भो विप्र किं वा वैरोचतेऽनघ २४
॥ ब्राह्मण उवाच ॥ न रोचते स्वर्गं वासं विना देहमहं विभो ॥ गच्छ धर्मं न मे श्रद्धा स्वर्गं गंतुं विनाऽऽत्मना २५ ॥ धर्म उवाच ॥ अलं देहे मनः कृत्वा त्यक्त्वा देहं सुखी भव ॥
गच्छ लोकानरजसो यत्र गत्वानशोचसि २६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ रमेजपन्नमहाभाग किं नु लोकैः सनातनैः ॥ स शरीरेण गंतव्यं मया स्वर्गं न वा विभो २७
॥ धर्म उवाच ॥ यदि त्वेन च्छसे त्यक्तुं शरीरं पश्य वै द्विज ॥ एष कालस्तथा मृत्युर्यमश्च त्वामुपागताः २८ ॥ भीष्म उवाच ॥ अथैव स्वतः कालो मृत्युश्च त्रितयं
विभो ॥ ब्राह्मणं तं महाभाग मुपगम्येदमब्रुवन् २९ ॥ यम उवाच ॥ तपसोऽस्य सुतस्य तथा सुचरितस्य च ॥ फलप्राप्तिस्तव श्रेष्ठाय मोऽहं त्वामुपब्रुवे ३०
॥ काल उवाच ॥ यथा वदस्य जप्यस्व फलं प्राप्तमनुत्तमम् ॥ कालस्ते स्वर्गमारोहं कालोऽहं त्वामुपागतः ३१ ॥ मृत्यु रुवाच ॥ मृत्युं मां विद्धि धर्मज्ञरूपिणं
स्वयमागतम् ॥ कालेन चोदितो विप्रत्वा मितो नेतुमद्य वै ३२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ स्वागतं सूयपुत्राय कालाय च महात्मने ॥ मृत्यवे चाथ धर्माय किं कार्यं कर
वाणिवः ३३ ॥ भीष्म उवाच ॥ अर्घ्यं पाद्यं च दत्त्वा स तेभ्यस्तत्र समागमे ॥ अब्रवीत्परमप्रीतः स्वशक्त्या किं करोमिवः ३४ तस्मिन्नेवाथ काले तु तीर्थयात्रामुपाग
तः ॥ इक्ष्वाकुरगमत्तत्र समेता यत्र ते विभो ३५ सर्वानेव तुराजर्षिः संपूज्याऽथ प्रणम्य च ॥ कुशलप्रश्नमकरोत्सर्वं पाराजसतमः ३६ तस्मै सोऽथासनं दत्त्वा पाद्यम
र्घ्यं तथैव च ॥ अब्रवीद्ब्राह्मणो वाक्यं कृत्वा कुशलसंविदम् ३७ स्वागतं ते महाराज ब्रूहि यद्यदि हेच्छसि ॥ स्वशक्त्या किं करोमीह तद्भवान्प्रब्रवीतु माम् ३८

तिभावः २३ । २४ अदेहमशरीरमात्मानं विना तं परित्यज्यानात्मसुखे मम रुचिः श्रद्धावानास्तीत्यहमिदं शरीरं न त्यक्ष्यामीत्यर्थः २५ कृत्वाऽऽलं मां कुर्वित्यर्थः । अलं खल्वोः प्रतिषेधयोः प्रा
चां क्वेति कृजः कृत्वा २६ भवेति देहेनापि सह स्वर्गं तिरल्पेन जपफलादिति भावः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

शा.मो. १२
अ०
॥ १११ ॥

जापकस्यामुष्मिकसुखेनिःस्पृहत्वंप्रदश्यैहिकसुखेऽपिनिस्पृहत्वमाख्यायिकयैवज्ञापयति राजाऽहमिति प्रथितस्वर्णरत्नादि वदस्वभाज्ञापय यजनयाजनेअध्ययनाध्यापनेदानप्रतिग्रहो
चेतिषट्कर्माणितेषामध्येप्रतिग्रहस्यांतर्भावादित्याशयः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० कृतमलं सर्वंगजपफलेन ५१ यज्जपितंजप्यंतस्येतिशेषः ५२

म.भा.टी.
॥ १५ ॥

राजोवाच ॥ राजाऽहंब्राह्मणश्चत्वंयदाषट्कर्मसंस्थितः ॥ ददानिवसुकिंचितेप्रथितंतद्ददस्वमे ३९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ द्विविधाब्राह्मणाराजनधर्म
श्चद्विविधःस्मृतः ॥ प्रवृत्ताश्चनिवृत्ताश्चनिवृत्तोऽहंप्रतिग्रहात् ४० तेभ्यःप्रयच्छदानानिनियेप्रवृत्तानराधिप ॥ अहंनप्रतिगृह्णामिकिमिष्टंकिंददामिते ॥
ब्रूहित्वंनृपतिश्चेष्टतपसासाधयामिकिम् ४१ ॥ राजोवाच ॥ क्षत्रियोऽहंनजानामिदेहीतिवचनंक्वचित् ॥ प्रयच्छयुद्धमित्येवंवादिनःस्मोद्विजोत्तम ४२
ब्राह्मणउवाच ॥ तुष्यसित्वंस्वधर्मेणतथातुष्टावयंनृप ॥ अन्योन्यस्यांतरंनस्तिपदिष्टंतत्समाचर ४३ ॥ राजोवाच ॥ स्वशक्त्याऽहंददानीतित्वयापूर्वमुदाह
तम् ॥ याचेत्वादीयतांमह्यंजप्यस्यास्यफलंद्विज ४४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ युद्धंममसदावाणीयाचतीतिविकथसे ॥ नचयुद्धंमयासार्धंकिमर्थयाचसेपुनः ४५
राजोवाच ॥ वाग्वाज्राब्राह्मणाःप्रोक्ताःक्षत्रियाबाहुर्जीविनः ॥ वाग्युद्धंतदिदंतीवममविप्रत्वयासह ४६ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ सैवाऽद्यापिप्रतिज्ञामेस्वशक्त्याकिंप्र
दीयताम् ॥ ब्रूहिदास्यामिराजेंद्रविभवेसतिमाचिरम् ४७ ॥ राजोवाच ॥ यत्तद्वर्षशतंपूर्णंजप्यंवेजपतात्वया ॥ फलंप्राप्तंतत्प्रयच्छममादित्सुर्भवान्द्यदि ४८
ब्राह्मणउवाच ॥ परमंयुह्यतांतस्यफलंयज्जपितंमया ॥ अर्धंत्वमविचारेणफलंतस्यह्यवामुहि ४९ अथवासर्वमेवेहमामकंजापकंफलम् ॥ राजन्प्रागृहिकामंत्वंयदि
सर्वमिहेच्छसि ५० ॥ राजोवाच ॥ कृतंसर्वेणभद्रंतेजप्यंयद्याचितंमया ॥ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिकिंचितस्यफलंवद ५१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ फलप्राप्ति
नजानामिदंतंयज्जपितंमया ॥ अयंधर्मश्चकालश्चयमोमृत्युश्चसाक्षिणः ५२ ॥ राजोवाच ॥ अज्ञातमस्यधर्मस्यफलंकिमेकरिष्यति ॥ फलंब्रवीषिधर्म
स्यनचेज्जप्यकृतस्यमाम् ॥ प्राप्नोतुतत्फलंविप्रोनाहमिच्छेससंशयम् ५३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नाददेऽपरवक्तव्यंदतंचास्यफलंमया ॥ वाक्यंप्रमाणंराजर्षे
ममाद्यतवचैवहि ५४ नाभिसंधिर्मयाजप्येकृतपूर्वकदाचन ॥ जप्यस्यराजशाद्वूलकथंवेत्स्याम्यहंफलम् ५५ ददस्वेतित्वयाचोक्तंददानीतिमयातथा ॥
नवाचंदूषयिष्यामिसत्यंरक्षस्थिरोभव ५६ अथैवंवदतोमेऽद्यवचनंनकरिष्यसि ॥ महानधर्मोभवितातवराजन्मृषाकृतः ५७ नयुक्तंतुमृषावाणित्वयावक्तु
मरिंदम ॥ तथामयाप्यभिहितंमिथ्याकर्तुंनशक्यते ५८ संश्रुतंचमयापूर्वददानीत्यविचारितम् ॥ तद्ब्रूहीष्याविचारेणयदिसत्येस्थितोभवान् ५९ इहा
गम्यहिमाराजन्जाप्यंफलमयाचथाः ॥ तन्मेनिमृष्टंमृष्टीष्वभवसत्येस्थिरोऽपिच ६०

३९ अपरवक्तव्यंवाक्यांतरंनददेनामीकुर्वे ५३ अभिसंधिःकामः निष्कामस्यजपस्यानंतफलमितिभावः ५५ दूषयिष्यामि अन्यथाकरिष्यामि ५९ । ५७ । ५८ । ५९ भेमयानिमृष्टंदत्तं ५०

६१ । ६२ नविशिष्यतेनविशेषःक्रियते ६३ एकःअतुल्यः अक्षरःअविनाशी ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० देहीतिउक्त्वेतिशेषः ७१ । ७२ । ७३ । ७४ नच्छंदयामिप्रतिगृह्णी
ष्वेतिनप्राथितवानस्मि ७५ अविवादइति राहुरागादीप्रतिग्रहमनिच्छतिब्राह्मणेयत्प्रकारातरेणदानंतद्दातुः फलावहंप्रतिग्रहीतुश्चनदोषकरमितिभावः तथाचस्मृतिः । 'मनसापात्रमुद्दिश्यजलम

नायंलोकोऽस्तिनपरोनचपूर्वानसतारयेत् ॥ कुतएवजनिष्यास्तुमृषावादपरायणः ६१ नयज्ञफलदानानिनियमास्तारयंतिहि ॥ यथासत्यंपरेलोकेतथेहपुरु
षर्षभ ६२ तपांसियानिचीर्णानिचारिष्यंतिचयत्तपः ॥ शतैःशतसहस्रैश्चतैःसत्यान्नविशिष्यते ६३ सत्यमेकाक्षरंब्रह्मसत्यमेकाक्षरंतपः ॥ सत्यमेकाक्षरोयज्ञःसत्य
मेकाक्षरंश्रुतम् ६४ सत्यंवेदेषुजागर्तिफलंसत्येपरंस्मृतम् ॥ सत्याद्धर्मोदमश्चैवसर्वंसत्येप्रतिष्ठितम् ६५ सत्यंवेदास्तथांगानिसत्यंविद्यास्तथावेधिः ॥ व्रत
चर्यातथासत्यमोकारःसत्यमेवच ६६ प्राणिनांजननंसत्यंसत्यंसंततिरेवच ॥ सत्येनवायुरभ्येतिसत्येनतपतेरविः ६७ सत्येनचाग्निर्दहतिस्वर्गःसत्येप्रति
ष्ठितः ॥ सत्यंयज्ञस्तपोवेदाःस्तोभार्मत्राःसरस्वती ६८ तुलामारोपितोधर्मःसत्यंचैवेतिनःश्रुतम् ॥ समकक्षांतुलयतोयतःसत्यंततोऽधिकम् ६९ यतोधर्मस्त
तःसत्यंसर्वंसत्येनवर्धते ॥ किमर्थमनृतंकर्मकर्तुराजंस्वमिच्छसि ७० सत्येकुरुस्थिरंभावंमाराजन्नृतंकथाः ॥ कस्मात्त्वमनृणंवाक्यंदेहीतिकुरुषेऽशुभम् ७१ यदि
जप्यफलंदत्तंमयानैषिस्यसेनृप ॥ धर्मभ्यःसंपरिभ्रष्टोलोकाननुचरिष्यसि ७२ संश्रुत्ययोनदिस्सेतयाचित्वायश्चनेच्छति ॥ उभावानृतिकानेतौनमृषाकर्तुमर्हसि
७३ ॥ राजोवाच ॥ योद्धव्यंरक्षितव्यंचक्षत्रधर्मकिलद्विज ॥ दातारःक्षत्रियाःप्रोक्ताःगृह्णीयांभवतःकथम् ७४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ नच्छंदयामितेराजन्नापिते
मृहमात्रजम् ॥ इहाऽऽगम्यतुयाचित्वानगृह्णीषेपुनःकथम् ७५ ॥ धर्मउवाच ॥ अविवादोऽस्तुयुवयोर्वित्तंमाधर्ममागतम् ॥ द्विजोदानफलैर्युक्तोराजासत्यफले
नच ७६ ॥ स्वर्गउवाच ॥ स्वर्गमाविद्धिराजेंद्ररूपिणंस्वयमागतम् ॥ अविवादोऽस्तुयुवयोरुभौतुल्यफलयुवाम् ७७ ॥ राजोवाच ॥ कृतंस्वर्गेणमेकार्यंगच्छ
स्वर्गयथागतम् ॥ विप्रोयदीच्छतेगंतुंचीर्णंमृह्णातुमेफलम् ७८ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ बाल्येयदिस्यादज्ञानान्मयाहस्तःप्रसारितः ॥ निवृत्तलक्षणंधर्ममुपासेसंहि
तांजपन् ७९ निवृत्तंमाचिराद्राजन्विप्रलोभयसेकथम् ॥ स्वेनकार्यंकरिष्यामित्वतोनेच्छेफलंनृप ८० तपःस्वाध्यायशीलोऽहंनिवृत्तश्चप्रतिग्रहात् ॥ राजोवाच ॥
यदिविप्रविमृष्टंतेजप्यस्यफलमुत्तमम् ॥ आवयोर्यत्फलंकिंचित्सहितंनौतदस्त्वह ८१ द्विजाःप्रतिग्रहेयुक्तादातारोराजवंशजाः ॥ यदिधर्मःश्रुतोविप्रसहैवफलम
स्तुनौ ८२ मावाऽभूत्सहभोज्यंनौमदीयंफलमागुहि ॥ प्रतीच्छमत्कृतंधर्मयदितेमय्यनुग्रहः ८३ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोविकृतवेषौद्वौपुरुषौसमुपास्थि
तौ ॥ गृहीत्वाऽन्योन्यमावेष्टयकुचैलावचतुर्वचः ८४ नमेधारयसीत्येकोधारयाभीतिचापरः ॥ इहास्तिनौविवादोऽयमयंराजानुशासकः ८५

ध्वेजलंक्षिपेत् । दातातत्फलमाप्नोतिप्रतिग्राहीनदोषभाक्इति ७५ स्वर्गमिति पुण्यस्यदानेनपुण्यवर्धनेनशुचनमिवदानेनहीयतदस्यर्थः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ द्रौपुरुषौकामक्रौषौ८४ । ८५

८६ । ८७ प्रार्थनाहिराज्ञोऽननुरूपेति तस्य कामो विकृतसंज्ञः शांतिस्वभावस्यापि जापकस्य याचित्वाऽपि दीयमानं न गृह्णातीति राजानं प्रतियः क्रोधः सविरूपसंज्ञः । गोः फलं वाचं धेनुमुपासीतीति
 सत्यं ब्रवीम्यहमिदं न मे धारयते भवान् ॥ अनृतं वदसहित्वमृणंते धारयाभ्यहम् ८६ तापुभौ सुभृशंतौ राजानमिदमूचतुः ॥ परीक्ष्यत्वं यथास्यावोनावामिह
 विगर्हितौ ८७ ॥ विरूप उवाच ॥ धारयामिनरव्याघ्रविकृतस्येह गोः फलम् ॥ इदं तश्च न गृह्णाति विकृतो मे महीपते ८८ ॥ विकृत उवाच ॥ न मे धारयते किं
 चिद्विरूपोऽयं नराधिप ॥ मिथ्या ब्रवीत्ययं हित्वा सत्याभासं नराधिप ८९ ॥ राजोवाच ॥ विरूप किं धारयते भवानस्य ब्रवीतु मे ॥ श्रुत्वा तथा करिष्येऽहमिति
 मेधीयते मनः ९० ॥ विरूप उवाच ॥ शृणुष्व षाढितो राजन्यथैतद्वारयाभ्यहम् ॥ विकृतस्यास्य राजपैनिखिलेन नराधिप ९१ अनेन धर्मप्राप्त्यर्थं शुभाद्
 तापुराऽऽनघ ॥ धेनुर्विप्राय राजर्षे तपःस्वाध्यायशीलिने ९२ तस्याश्चायं मयाराज न फलमभ्येत्य याचितः ॥ विकृतेन च मे दत्तं विशुद्धेनांतरात्मना ९३
 ततो मे सुकृतं कर्म कृतमात्मविशुद्धये ॥ गावौ च कपिले क्रीत्वा वत्सले बहुदोहने ९४ ते चोच्छ्रित्ये राजन्मया समयवर्जिते ॥ यथाविधियथाश्रद्धं तदस्याहंपुनः
 प्रभो ९५ इहाद्यैव गृहीत्वा तु प्रयच्छेद्विगुणं फलम् ॥ एवं स्यात्पुरुषव्याघ्रकः शुद्धः कोऽत्र दोषवान् ९६ एवं विवदमानौ स्वस्वामिहाऽभ्यागतौ नृप ॥ कुरुधर्म
 मधर्मवा विनयेनौ समादध ९७ यदिनेच्छति मेदानं यथादत्तमनेन वै ॥ भवानत्र स्थिरो भूत्वामागंस्थापयिताऽद्य नो ९८ ॥ राजोवाच ॥ दीयमानं न गृह्णा
 सिः कृणुं कस्मात्त्वमद्य वै ॥ यथैव तेऽभ्यनुज्ञातं तथा गृह्णीष्व माऽचिरम् ९९ ॥ विकृत उवाच ॥ धारयामीत्यनेनोक्तं ददानीति तथा मया ॥ नाऽयं मे धारयत्य
 द्यगच्छतां यत्र वाच्छति १०० ॥ राजोवाच ॥ ददतोऽस्य न गृह्णासि विषमं प्रतिभाति मे ॥ दंडद्यो हित्वं मम तोनास्त्यत्र खलु संशयः १ ॥ विकृत उवाच ॥
 मयाऽस्य दत्तं राजर्षे गृह्णीयां तत्कथं पुनः ॥ काममत्रापराधो मे दंडमाज्ञापय प्रभो २ ॥ विरूप उवाच ॥ दीयमानं यदि मयाने विष्यसि कथंचन ॥ नियं स्यति त्वां
 नृपतिरयं धर्मानुशासकः ३ ॥ विकृत उवाच ॥ स्वं मया याचितेनेह दत्तं कथमिहाद्यतत् ॥ गृह्णीयां गच्छतु भवानभ्यनुज्ञां ददानिते ४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥
 श्रुत्वा मे तत्त्वयाराजन्नयोः कथितं द्वयोः ॥ प्रतिज्ञातं मया यत्ते तद्गृह्णाणा विचारितम् ५ ॥ राजोवाच ॥ प्रस्तुतं सुमहत्कार्यमनयोर्गृह्णं यथा ॥ जापकस्य दृढी
 कारः कथमेतद्भविष्यति ६ यदि तावन्न गृह्णां मि ब्राह्मणेनापवर्जितम् ॥ कथं नलिप्येयमहंपापेन महताऽद्य वै ७ तौ चोवाच सराजर्षिः कृतकार्यौ गमिष्यथः ॥ नेदा
 नीं मामिहा साद्यराजधर्मो भवेन्मृषा ८ स्वधर्मः परिपाल्यस्तुराज्ञामिति विनिश्चयः ॥ विप्रधर्मश्च गहनो मामनात्मानमाविशत् १०९

श्रुते धेनुसंरूपाया वाचः जापस्य फलमित्यर्थः ८८ । ८९ । ९० । ९१ धेनुर्वाक् विप्राय परमेश्वराय धर्मप्राप्त्यर्थं न तु स्वार्थं ९२ । ९३ ततो मे मया पशुद्वयदानेन मया जापयज्ञफलं प्राप्तं भिदानीं मस्मा
 त्दहंनेच्छामीत्यर्थः ९४ । ९५ इति गृह्णापि पुनः प्रतिदानं करिष्यामीत्यर्थः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ धारयामीति अप्रतिग्रहेणैवाहमेतमृणं करोमीत्यर्थः १०० । १।२।३।४।५।६।७।८।९

१० निक्षेपार्थं प्रतिगृह्यप्रदानार्थं ११ । १३ समं दानस्य प्रतिदानेन तुल्यमस्तु सहेवेति तवैव तुभ्यं मया प्रतिदत्तमित्यर्थः १४ कामक्रोधाविति अत्र प्रतिगृहीतुरनधिकारिस्वाहातुर्दानसममे
 वपुष्यं अन्यथा पुण्यप्रदानेन बहुगुणा पुण्यवृद्धिरवस्यादिति भावः कारितः प्रवर्तितः स्वंपदार्थो राजाऽऽस्रसंबोधयः १५ नायमिति आख्यायिका तात्पर्यमाह स्वत्कृते राज्ञो बोधार्थं १६ मिष्टं
 परीक्षितम् १७ जापकानामिति गतिर्मुक्तिः स्थानं ब्रह्मलोकः लोकाः सूर्यादिस्थानानि एते यथाजितास्तथा कीर्तयिष्ये इति शेषः १८ तेषु स्थानमाह प्रयातीति विरक्तस्य फलमुक्त्वा गि
 णालोकानाह अथवेति अग्निमग्निं लोकं एवमुत्तरत्र १९ तैजसेन तेजो मयेन स्वप्नरूपेण ११० भूमि शरीरे चनेऽपि गच्छति तथा आकाशशरीरे निरालंबेऽपि गच्छति तेषां सूर्यादिलोकपाला
 ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ गृह्णाण धारयेऽहं च याचितं संश्रुतं मया ॥ न चेद्गृह्णीष्ये सैराज न शपिष्ये त्वानं संशयः ११० ॥ राजोवाच ॥ धिया जधर्मयस्यायं कार्यस्येह विनि
 श्वयः ॥ इत्यर्थमेग्रहीतव्यं कथं तुल्यं भवेदिति ११ एष पाणिरपूर्वमे निक्षेपार्थं प्रसारितः ॥ यन्मे धारयसे विप्रतदिदानीं प्रदीयताम् १२ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ संहितां
 जपतायावान् गुणः कश्चित्कृतो मया ॥ तत्सर्वं प्रतिगृह्णीष्व यदि किंचिदिहास्ति मे १३ ॥ राजोवाच ॥ जलमेतन्निपतितं मम पाणौ द्विजोत्तम ॥ सममस्तु सहेवास्तु
 प्रतिगृह्णातु वै भवान् १४ ॥ विरूप उवाच ॥ कामक्रोधौ विद्धि नौ त्वमावाभ्यां कारितो भवान् ॥ सहेति च यदुक्तं ते समालोकास्तवास्य च १५ नायं धारयते किंचिज्जि
 ज्ञासात्त्वत्कृते कृता ॥ कालो धर्मस्तथा मृत्युः कामक्रोधौ तथा भुवाम् १६ सर्वमन्योन्यनिष्कर्षे निगृह्यं पश्यतस्तव ॥ गच्छ लोकान् जितान् स्वेन कर्मणा यत्र वाच्छसि
 १७ ॥ भीष्म उवाच ॥ जापकानां फलावाप्तिर्मया ते संप्रदर्शिता ॥ गतिः स्थानं च लोकाश्च जापकेन यथाजिताः १८ प्रयाति संहिताध्यायी ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ॥
 अथवाऽग्निं समायाति सूर्यमाविशतेऽपि वा १९ स तैजसेन भावेन यदितत्र मल्युत ॥ गुणां स्तेषां समाधत्ते रागेण प्रतिमोहितः १२० एवं सोमे तथा वायौ भूम्याकाशश
 रीरगः ॥ सरागस्तत्र वसति गुणां स्तेषां समाचरन् २१ अथ तत्र विरागी स गच्छति त्वथ संशयम् ॥ परमव्ययमिच्छन्सतमे वा विशते पुनः २२ अमृताच्चा मृतं प्राप्तः
 शांतीभूतो निरात्मवान् ॥ ब्रह्मभूतः स निर्द्वंद्वः सुखी शांतो निरामयः २३ ब्रह्मस्थानमनावर्तमेकमक्षरसंज्ञकम् ॥ अदुःखमजरं शांतं स्थानं तत्प्रतिपद्यते २४ चतु
 र्भिलक्षणैर्हीनं तथा षड्विः स षोडशैः ॥ पुरुषं तमतिक्रम्य आकाशं प्रतिपद्यते १२५

नां गुणान् प्रकाशकत्वादीन् २१ अथेति तत्राद्यादौ तमेव परमेष्ठिनमेव परमुत्कृष्टं अव्ययं मोक्षं क्रमत इच्छन् २२ अमृतात् परमेष्ठिभावात् आपोक्षिका मृतादमृतं कैवल्याख्यं मुख्यामृतं ।
 शांतीभूतः निष्कामः निरात्मवान् आत्मा बुद्धिस्तद्वान् अहंकारस्तद्वर्जितः । अतएव ब्रह्मभूतः निर्द्वंद्वः सुखदुःखाद्यतीतः । निरामयः द्वैतदर्शनहीनः २३ ब्रह्मैव स्थानं ब्रह्मस्थानं अनावर्तं आवृ
 त्तिगून्यम् २४ जापकानां पार्थक्यफलमाह चतुर्भिरिति चतुर्भिः अस्य ज्ञागमानुमानचेतोभिः लक्षणैः लक्ष्यतेऽनेनेति व्युत्पत्त्या जापकैर्हीनं रूपगुणसंबंधजडत्वादिभिः पूर्वोक्तैर्विरहितं । अतएव षड्
 भिलक्षणैः अशनापिपासाभ्यां प्राणधर्माभ्यां शोकमोहाभ्यां चित्तधर्माभ्यां जरा मृत्युभ्यां देहधर्माभ्यां च हीनं च तदन्यत्वात् । अतएव प्राणाद्यात्मक षोडशक गणेनैव तेऽशनादयः संहितास्तैः ।
 प्राणाद्याश्च प्राणाच्छ्रद्धां खं वा पुण्योतिरापः पृथिवीं त्रियं मनो ब्रह्मादीर्धतपोमंत्राः कर्मलोकेषु नामचेति श्रुत्युक्ताः आकाशं कारणं ब्रह्मातिक्रम्य पुरुषमनुपाधिचिन्मात्रं प्रतिपद्यत इति संबधः १२५

म.भा.टी.
 ॥ ६६ ॥

२३

नेच्छति पुरुषमासिमातशेषः सर्वसर्वात्मकं तत् आकाशाख्यं कारणं अधितिष्ठति तदमिमान्नीभवति । यच्चैत्यनेन 'सयदिपितृलोककामो भवति संकल्पादेवास्यपितरः समुत्तिष्ठति' इत्यादिश्रुतेरर्थः सत्यकामः सत्ससंकल्पश्च विद्वानिति दांशतं १९ अथवेति परवैराग्यवतः सर्वलोकत्यागोऽपि भवतीत्याह तत्रनिर्गुणे २७ । २८ ॥ इति शांतिपर्वणोऽक्षधर्मपर्वणो नीलकंठीयेभारतमावदी पेनवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ किमिति उत्तरं समालोकास्तवास्यचेति विरूपवाक्यश्रवणानंतरं तौ इहवाकुपैप्पलादीतस्य विरूपस्य भाषितेवचने विषये १ यदेतत्सद्यो मुक्तिं

अथनेच्छतिरागात्मासर्वतदधितिष्ठति ॥ यच्चप्रार्थयतेतच्चमनसाप्रतिपद्यते २६ अथवाचेक्षतेलोकान्सर्वान्निरयसंज्ञितान् ॥ निस्पृहः सर्वतोमुक्तस्तत्रैवमतेसु २७ एवमेषामहाराजजापकस्य गतिर्यथा ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं किं भूयः श्रोतुमर्हसि १२८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि जापको पाख्याने नवनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमुत्तरं तदा तौ स्मचक्रतुस्तस्य भाषिते ॥ ब्राह्मणो वाऽथ वाराजा तन्मे ब्रूहि पितामह १ अथवा तौ गतौ तत्र यदेतत्कीर्तितं त्वया ॥ संवादो वा तयोः को भूत्किं वा तौ तत्र चक्रतुः २ ॥ भीष्म उवाच ॥ तथेत्येषं प्रतिश्रुत्य धर्मसंपूज्य च प्रभो ॥ यमं कालं च मृत्युं च स्वर्गं संपूज्य चार्हतः ३ पूर्वये चापरे तत्र समेता ब्राह्मणर्षभाः ॥ सर्वान्संपूज्य शिरसाराजानं सोऽब्रवीद्विजः ४ फलेनानेन संयुक्तो राजर्षे गच्छ मुख्यताम् ॥ भवता चाभ्युजातो जपेयं भूय एव ह ५ वरश्च मम पूर्वं हि दत्तो देव्या महाबल ॥ श्रद्धातेजपतो नित्यं भवत्विति विशांपते ६ ॥ राजो वाच ॥ यद्येवमफलासिद्धिः श्रद्धा च जपितुं तव ॥ गच्छ विप्रमया सार्धं जापकं फलमाप्नुहि ७ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कृतः प्रयत्नः सुमहान्सर्वेषां सन्निधाविह ॥ सह तुल्यफलावावांगच्छावो यत्र नौ गतिः ८ व्यवसायं तयोस्तत्र विदित्वा त्रिदशेश्वरः ॥ सह देवैरुपययौ लोकपालैस्तथैव च ९ साध्याश्च विश्वे मरुतो वाद्यानि सुमहांति च ॥ नद्यः शैलाः समुद्राश्च तीर्थानि विविधानि च १० तपांसि संयोगविधिर्वेदास्तोभाः सरस्वती ॥ नारदः पर्वतश्चैव विश्वावसुर्हहाडूहूः ११ गंधर्वश्चित्रसेनश्च परिवार गणैर्युतः ॥ नागाः सिद्धाश्च मुनयो देवदेवः प्रजापतिः १२ विष्णुः सहस्रशीर्षश्च देवोऽर्चित्यः समागमत् ॥ अवाद्यंतां तारिक्षे च भेर्यस्तूर्याणि वा विभो १३ पुष्प वर्षाणि दिव्यानि तत्र तेषां महात्मनाम् ॥ नन्दुश्चाप्सरः संधास्तत्र तत्र समंततः १४ अथ स्वर्गस्तथा रूपा ब्राह्मणं वाक्यमब्रवीत् ॥ संसिद्धस्त्वं महाभागस्त्वं च सिद्धस्तथानृप १५ अथ तौ सहितौ राजन्नन्योन्यविधिना ततः ॥ विषयप्रतिसंहारमुभावेव प्रचक्रतुः १६

ममुक्तिलोकांतरप्राप्तिरिति त्रयं १ अर्हतः पूज्यान् ३।४।५ ६ यदीति अफलातवयदियद्यपि मह्यं फलस्य दत्तत्वात् तथापि जपप्रदानजपुण्येनैव तव फलद्वेजातत्वात् जापकं जपार्जितं फलं त्वमपि प्राप्नुहीत्यर्थः ७ प्रयत्नः तुभ्यं जपदानार्थं नो भावयोः ८ व्यवसायं निश्चयं ९ । १० संयोगविधिः जीवन्मूर्च्छाप्रतिपादकावेदांताः स्तोमाः सामगीतिपूरणार्थानि अक्षराणि हाडूहाडूहत्यादीनि ११ । १२ । १३ । १४ । १५ अथेति अन्योन्यविधिना परस्पररोपकारेण सहितौ एककालेषु विषयाण्यारूपादीनां प्रतिसंहारं प्रतीपसंहारं विषयकारणीभूते त्रियसंहारेण वसंहारम् १६

तत्रक्रममाह प्राणेति मूलाधारात्कुंडलिनीमुत्थाप्य ऊर्ध्वोर्ध्वं चक्रजयक्रमेण मनासि हृदयेऽनाहतचक्रे स्थाप्य निरुध्य तत्र स्थं मनः एकीभूतयोः प्राणापानयोः स्थाप्य विशेषतः त्वा दधतुः धारयत इत्यर्थः १७ उपस्थितं उपस्थं कुरुतः तौ उपस्थितकृतौ बद्धपश्चात्सनावित्यर्थः । सुबोरधः नासिकाग्रं पश्यंताविति शेषः । स्वनासिकाग्रं स्वेन ब्रह्म शक्यमतो य एवाद्यमादर्शं पुरुष एतमेवाहं ब्रह्मोपासे इति श्रुतेः आदर्शस्य नासिकाग्रदर्शनं माप्रसंजीति सुबोरध इति विशेषणं । तेन नात्यंतं निमीलितान्नः स्यात् निद्राप्राप्तेः । नापि उद्धाटितान्नः स्यात् लोकदर्शनेन विक्षेपादित्युक्तं । उपस्थाप्योदरे तौ चेति पाठे तौ प्राणापानौ उदरे स्वाधिष्ठाने उपस्थाप्य मनसि च स्थाप्येति पूर्वोक्तान्वयः । ततश्च मनसा सह तौ प्राणापानौ सुकुटवां सुबोर्ध्वे आज्ञाचक्रे धारयतः १८ तथा उक्तप्रकारेण जि

प्राणापानौ तथोदानं समानं व्यानमेव च ॥ एवतौ मनसि स्थाप्य दधतुः प्राणयोर्मनः १७ उपस्थितकृतौ तौ च नासिकाग्रमधो सुबोः ॥ सुकुटवाचैव मनसा शनैर् धारयतस्तदा १८ निश्चेष्टाम्यां शरीराभ्यां स्थिरदृष्टी समाहितौ ॥ जितात्मानौ तथाऽऽध्यायमूर्धन्यात्मानमेव च १९ तालुदेशमथोद्दाल्य ब्राह्मणस्य महात्मनः ॥ ज्योतिर्ज्वाला सुमहती जगाम त्रिदिवंतदा २० हाहाकारस्तथा दिक्षु सर्वेषां सुमहानभूत् ॥ तज्ज्योतिःस्तूयमानं स्म ब्रह्माणं प्राविशत्तदा २१ ततः स्वागतमित्याह तत्तेजः प्रपितामहः ॥ प्रादेशमात्रं पुरुषं प्रत्युद्गम्य विशांपते २२ भूयश्चैवापरं प्राह वचनं मधुरंतदा ॥ जापकैस्तुल्यफलतायोगानां मात्रसंशयः २३ योगस्य तावदेतेभ्यः प्रत्यक्षं फलदर्शनम् ॥ जापकानां विशिष्टं तु प्रत्युत्थानं समाहितम् २४ उप्यतां मयि चेत्युक्त्वाऽचेतयत्सततं पुनः ॥ अथास्यं प्रविवेशास्य ब्राह्मणो विगतज्वरः २५ राजाऽप्येतेन विधिना भगवंतं पितामहम् ॥ यथैव द्विजशार्दूलस्तथैव प्राविशत्तदा २६ स्वयं भुवमथो देवा अभिवाद्यत नोऽब्रुवन् ॥ जापकानां विशिष्टं तु प्रत्युत्थानं समाहितम् २७ जापकार्थमयं यत्नो यदर्थवयमागताः ॥ कृतपूजाविमौ तुल्यौ त्वया तुल्यफला विमौ २८ योगजापकयोर्दृष्टं फलं सुमहदद्यै ॥ सर्वाल्लोकानतिक्रम्य गच्छेतां यत्र वांछितम् २९ ॥ ब्रह्मो वाच ॥ महास्मृतिपठेद्यस्तु तथैवानुस्मृतिं शुभाम् ॥ तावप्येतेन विधिना गच्छेतां मत्सलोकताम् ३० यश्च योगे भवेद्भक्तः सोऽपि नास्त्यत्र संशयः ॥ विधिनाऽनेन देहातिमम लोकानवाप्नुयात् ॥ साधयेगम्यतां चैव यथास्थानानि सिद्धये ३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्त्वा सतदा देवस्तत्रैवांतरधीयत ॥ आमंत्र्य च ततो देवाय युः स्वस्वं निवेशनम् ३२ ते च सर्वे महात्मानो धर्मसत्कृत्य तत्र वै ॥ पृष्ठतो नुय यूराजन्सर्वे सुप्रीतचेतसः ३३

तात्मानौ जितचित्तौ आत्मानं चित्तं प्राणसहितं मूर्धनि धारयत इति पूर्वोक्तान्वयः सुपुत्रामागं गेति शेषः १९ तालुदेशं ब्रह्मरंभ्रं २० । २१ । २२ योगानां योगिनां २३ योगस्य योगिनः एतेभ्य एतेषां सभ्यानां समाहितं विहितं २४ उप्यतामिति अत्र चतुर्मुखास्ये प्रवेशोक्त्या दुःखहेतुव्यष्टिलिंगविद्योगो जापकस्य ब्रह्मलोकगतस्य सद्य एव मवतीत्युक्तं तत्र हेतुरचेतयदिति तस्य ब्रह्मात्मैक्यं बोधितवानित्यर्थः । अयमर्थो भगवद्गीतासु संगृहीतः ' सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ॥ मूर्ध्या धायात्मानः प्राणमास्थितो योगधारणां ॥ औमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ॥ यः प्रयातिसमद्राव्याति नास्त्यत्र संशयः' इति इतरेषु । ' ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्तेः प्रतिसंचरे ॥ परस्याते कृतात्मानः प्राविशंति परंपदं' इति स्मृतेः कल्पाते व्यष्टिलिंगान्मुच्यंते इति भेदः २५ । २६ । २७ वयं त्रिदशेश्वरादयः त्वया चतुर्मुखेन २८ वांछितं मनंतं सुखं २९ संहिताध्यायिनां फलमुक्त्वा पदं गाध्यायिनां मन्वादि स्मृत्यध्यायिनां च फलमाह महास्मृतिमिति ३० साधये युष्मदिष्टमिति शेषः ३१ । ३२ । ३३

१४ ॥ इतिशांति० मो० नी० मा० द्विशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ पूर्वप्रजापकप्रसंगाद्योगस्यापिश्रेयस्त्वमुक्तंयोगजापकयोर्दृष्टंफलंमुहद्वयवाइति । तथाउप्यतांमयिचेत्पुक्काचेतयस्ततं पुनरितिजपफलकालेब्रह्मबोधस्यापिद्वारस्त्वमुक्तमेवंयोगोपिज्ञानसहापश्चोतज्ञानफलकृदितिभवापुच्छति किमिति ज्ञानंविचारस्तत्सहितोयोगोज्ञानयोगस्तस्य । विद्यामेतांयोगविधिषु कृत्स्नंत्कारणंसारुययोगामिपन्नमित्यादिलिगादनयोःसमुच्चयावगमात् वेदानां चर्किकं । तथानियमस्याग्निहोत्रादेः भूतात्माजीवः १ । २ । ३ कारणंजगतइतिशेषः यत्रयन्निमित्तविधिः कर्मकांडः ज्ञानेसतियत्फलंप्राप्यं मंत्रशब्दैर्बेदवाक्यैर्वाहमनसातीतत्वात्प्रकाशितं ४ अर्थशास्त्रंत्रिवर्गशास्त्रं आगमोवेदः मंत्राहोपेत्वाद्योवेदांतर्गतास्तद्विद्विर्नैर्यज्ञादिभिःफलंखुलमुपा स्यतेतत्किंवस्तु कथंकेनप्रकारेणवातत्मासिर्भविताकवातत्सुखंदेशांतरेवाप्रत्यमात्मभ्येववा ५ महीजाःस्थावरजंगमाः ६ ज्ञानंयतोयस्मिन्विवये ततोज्ञानात् तदर्थान्ज्ञानार्था मिथ्याप्रवृत्तितद्

एतत्फलंजापकानांगतिश्चैषाप्रकीर्तिता ॥ यथाश्रुतंमहाराजकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ३४ इतिश्रीमहाभारतेशां०मो०जापकोपाख्यानेद्विशततमोऽध्यायः॥२००॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंफलंज्ञानयोगस्यवेदानानियमस्यच ॥ भूतात्माचकथंज्ञेयस्तन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरा तनं ॥ मनोःप्रजापतेर्वादंमहर्षेश्वब्रूहस्पतेः २ प्रजापतिंश्रेष्ठतमंप्रजानांदेवर्षिसंघप्रवरोमहर्षिः ॥ ब्रह्मस्पतिःप्रश्नमिमंपुराणंप्रच्छशिष्योऽथगुरुंप्रणम्य ३ यत्का रणंयत्रविधिःप्रवृत्तोज्ञानेफलंयत्प्रवदंतिविप्राः ॥ यन्मंत्रशब्दैरुक्तप्रकाशंतदुच्यतांभेभगवन्यथावत् ४ यच्चार्थशास्त्रागममंत्रविद्विर्यज्ञैरनेकैरथगोप्रदानैः ॥ फलं महाद्विर्यदुपास्यतेचर्कितत्कथंवाभविताकवातत् ५ महीमहीजाःपवनोंतरिक्षंजलौकसश्चैवजलंदिवंच ॥ दिवौकसश्चापियतःप्रसूतास्तदुच्यतांभेभगवन्पुराणम् ६ ज्ञानंयतःप्रार्थयतेनरोवैततस्तदर्थंभवतिप्रवृत्तिः ॥ नचाप्यहंवेदंपुराणंमिथ्याप्रवृत्तिचकथंनुकुर्याम् ७ ऋक्सामसंघांश्चयजूषिचापिच्छंदांसिनक्षत्रगतिनि रूक्तम् ॥ अधीत्यचव्याकरणंसकल्पंशिक्षांचभूतप्रकृतिनवेधि ८ समेभवानशंसतुसर्वमेतत्सामान्यशब्दैश्चविशेषणैश्च ॥ समेभवानशंसतुतावदेतज्ज्ञानेफलंकर्मणि वायदस्ति ९ यथाचदेहाच्च्यवतेशरीरीपुनःशरीरंचयथाऽभ्युपैति ॥ मनुवाच ॥ यद्यत्प्रियंस्यसुखंतदाहुस्तदेवदुःखंप्रवदंत्यनिष्टम् १० इष्टंचमेस्यादितरच्च नस्यादेतत्कृतेकर्मविधिःप्रवृत्तः ॥ इष्टंत्वनिष्टंचनर्माभजेतेत्येतत्कृतेज्ञानविधिःप्रवृत्तः ११ कामात्मकाश्छंदसिकर्मयोगाणुभिर्विमुक्तःपरमसुवीत ॥ नानाविधे कर्मपथेसुखार्थीनरःप्रवृत्तो निरयंप्रयाति ॥ ब्रह्मस्पतिरुवाच ॥ इष्टंत्वनिष्टंचसुखासुखेचसाऽऽशस्त्वच्छंदसिकर्माभिश्च १२

ज्ञात्वाप्रवृत्तितदवाप्तयेकथंनुकुर्या ७ सोहंभगवोमंत्रविदेवास्मिनात्मविविधिश्रुतेर्ऋक्सामादिज्ञानेऽपिभूतप्रकृतिवियदाद्युपादानमात्मानंनवेधि ८ सामान्यशब्दैरस्तीत्येवोपलब्धव्यहृत्या दिभिः विशेषणैःसत्यंज्ञानमनंतंविज्ञानमानंदमित्यादिभिः ९ यत्रविधिप्रवृत्तइत्यस्योत्तरमाह यदिति १० ज्ञानेफलंयदित्यस्योत्तरमाह इष्टमिति ११ यच्चार्थशास्त्रेत्यस्योत्तरमाह कामेति कामात्मकाःकामप्रधानाः छंदसिबेदे एभिःकामैः कर्मपथेवेदोक्तेलौकिकेवा निरयंस्वर्गनरकंवा एतदाक्षिपत्यर्धेन इष्टमिति इष्टानिष्टेप्रियाप्रिये सुखदुःखे ततःसुखमिष्टंघ्राह्यंदुःखमनिष्टं त्याज्यं साआशीःप्रार्थना साचकर्मभिरेभंप्रार्थयितारमवच्छंदतिपूर्ववतिष्याप्रोति एतावदेवपुरुषःप्रार्थयतेनान्यत्कर्मफलमस्तीत्यर्थः । स्वर्गकामोयजेतइत्येनाभिचरन्यजेतेत्यादेरुत्पति शिष्टस्यतस्यैवफलत्वेनश्रवणात् १२

विविदिषंतिपज्ञेनेत्यादिवाक्यादेभिःकामैर्विमुक्तःसन्कर्मोप्यनुष्ठायपरंब्रह्मविविदिषोत्पण्यादिवाराप्रविशेत् एतदर्थमेवकर्मविधिःप्रवृत्तः स्वर्गादिकलश्रवणंतुक्रामात्मकानेवच्छंदतिआवृणो ति अतएभिःकामैर्विमुक्तःपरमेवाददीत यद्ब्रह्मज्ञानार्थमेवकर्मोप्यनुतिष्ठेत्तुद्रफलार्थमित्यर्थः १३ किंइयेनादीभ्यपिज्ञानार्थमनुष्ठेयानिनेत्याह आत्मोति आत्माचितं आदिभिःप्रथमैर्नित्यैरि त्यर्थः । इध्यमानोरागादिदोषापनयेनाऽऽदर्शवहीप्यमानोद्युतिमान्सदसद्विषयप्रकाशवानतएवसुखार्थीसुमुखःपरमत्यंतकर्मांगोचरं । निराशिपमित्यनेनसाशीस्त्वच्छंदतीतिपरोक्तिर्निरस्ता अवैत्युपैतिस्वष्टस्याव्याप्रोति १४ ननुबंधकानांकर्मणांकथंबंधनिवर्तकस्वन्नहिपुरपाआचांतःशुद्धयतीत्याशंक्याह प्रजाःसृष्टाइति एतांमनःकर्मणांसंसारप्रदेअपिसत्पथौब्रह्मप्राप्तिमार्गौ । कथं तदाह इष्टमिति इष्टंप्रत्यक्षंश्रुतिबोधितमित्यर्थः शाश्वतंचमोक्षहेतुरपि अंतवच्चक्षुद्रफलमपि तत्रमनसाक्रियमाणस्त्यागःफलत्यागएवशाश्वतत्वेकर्मणांकारणानान्यत् स्वरूपेणत्यागइ त्यर्थः १५ स्वेनेति यथाचक्षुरूपःप्रणेतानायकोनिशात्ययेराऽयंतेतमसाऽसंवृतात्माऽनावृतस्वरूपःसन्स्वेनात्मनातैजसेनवा आलोकेनवर्जनीपंकटकादिकंपइत्येवंज्ञानंबुद्धिर्विज्ञानगुणेनविवेकेन मुक्तंसदशुभंपश्यति १६ इष्टांतंघृणन्नज्ञानफलस्यश्रेष्ठ्यमाह सर्पाभिति उदपानंकूपं १७ ज्ञानपूर्वकंकृतंकर्मफलमित्याह कृत्स्नइति कर्मपंचात्मकं पंचमंत्रादयआत्मानोनिष्पादकायस्य

॥ मनुवाच ॥ एभिर्विमुक्तःपरमाविवेशएतत्कृतेकर्मविधिःप्रवृत्तः ॥ कामात्मकाश्छंदसिकर्मयोगाणुभिर्विमुक्तःपरमाददीत १३ आत्मादिभिःकर्मभिरिध्यमानो धर्मेप्रवृत्तोद्युतिमान्सुखार्थी ॥ परंहितत्कर्मपथादपेतंनिराशिर्ब्रह्मपरंह्यवैति १४ प्रजाःसृष्टामनसाकर्मणांचद्विवैतोसत्पथौलोकजुष्टौ ॥ इष्टंकर्मशाश्वतंचांतवच्च मनस्त्यागःकारणानान्यदस्ति १५ स्वेनात्मनाचक्षुरिवप्रणेतानिशात्ययेतमसासंवृतात्मा ॥ ज्ञानंतुविज्ञानगुणेनयुक्तंकर्माशुभंपश्यतिवर्जनियम् १६ सर्पान्कु शाग्राणितथोदपानंज्ञात्वामनुष्याःपरिवर्जयंति ॥ अज्ञानतस्तत्रपतंतिकेचिज्ज्ञानेफलंपश्ययथाविशिष्टम् १७ कृत्स्नस्तुमंत्रोविधिवत्प्रयुक्तोयज्ञायथोक्तास्त्वह दक्षिणाश्च ॥ अन्नप्रदानंमनसःसमाधिःपंचात्मकंकर्मफलंवदंति १८ गुणात्मकंकर्मवदंतिवेदास्तस्मान्मंत्रोमंत्रपूर्वहिकर्म ॥ विधिर्विधेयंमनसोपपत्तिःफलस्यभो क्तातुतथाशरीरी १९ शब्दाश्चरूपाणिरसाश्चपुण्याःस्पर्शाश्चगंधाश्चशुभास्तथैव ॥ नरोनसंस्थानगतःप्रभुःस्यादेतत्फलंसिद्धयतिकर्मलोके २० यद्यच्छरीरेण करोतिकर्मशरीरयुक्तःसमुपाश्रतेवत् ॥ शरीरमेवायतनंसुखस्यदुःखस्यचाप्यायत्नंशरीरम् २१

तथासमाधिरंकाऽयंदेवताध्यानादौ । यस्यैदेवतायैहविष्टेहीतंस्यात्ताध्यायैदितिश्रुतेः फलंफलवत् १८ कर्तृस्वभावमेदात्कर्मणांफलमेदमाह गुणेति गुणात्मकंसास्विकंराजसंतामसंचविधेयं कर्मैत्यर्थः । तस्माद्धेतोर्मंत्रोऽपिगुणात्मकस्तत्रहेतुर्मंत्रपूर्वहिकर्म तत्रसात्त्विकोर्मंत्रोऽग्निमीले । राजसइपेतोर्केत्वा । तामसःसर्वप्रविध्यहृदयंप्रविष्येत्यादिः । एवंविधिरपित्रिविधः आत्म कामोयजेत । स्वर्गकामोयजेत । अभिचरन्यजेतेत्यादिः । कर्तृस्वभावमेदादपितद्वेदमाह मनसोपपत्तिःफलस्येति । तथाहि यदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयोपनिषदातदेववीर्यवतरंभवतीतिविद्या दिमान्सात्त्विकःकर्ता । विद्यादिहीनः केवलं प्रवृत्तिमात्रपरोराजसः । दंभाभिसंधिस्तामसः । तेषांकर्मकमेणवीर्यवतरवीर्यवत्रिवीर्यचमवति । यथाफलस्योपपत्तिस्तथाफलस्यभोक्ताऽपिपुष्टी दुःखीमूढश्चभवति १९ शब्दादयःकर्मफलंकर्मप्राप्येलोकेस्वर्गोसिद्धयति नरःप्रभुराधिकारीज्ञानफलेइतिशेषः । नसंस्थानगतइत्येकंपदं मरणमप्राप्तोजीवन्नेवस्यात् इहकृत्वाऽमुत्रभोक्तव्यमित्य इष्टफलात्कर्मणोऽपेक्षयाइष्टफलंज्ञानमेवश्रेयइतिभावः २० ननुकर्मभ्यएवमोक्षःसिद्धयेत्किंज्ञानेनेत्यतआह यद्यदिति शरीरवताकृतंकर्मशरीरयुक्तेनैवभोक्तव्यंयतःकर्मफलस्यदुःखादेरापतनमा श्रयःशरीरंनत्वशरीरआत्माऽतोऽशरीरत्वलक्षणोमोक्षो नशरीरेणकर्मणासिद्धयतीत्यर्थः २१

तर्हिवाचिकेनजपादिनामानासिकेनध्यानादिनावाभोक्षःसिद्धयतानेत्याह वाचेन्नि वाह्यमनसाभ्यां कृतकर्मतद्वैवभोक्तव्यं ननु तदतीतं वस्तुगोचरयेदित्यर्थः २१ कर्मणिगुणः सत्त्वं रजस्तमोवाकर्म गुणस्तं २३ अथयाप्रतिकूलं स्रोतभ्रवाहंजलवेगेनाभिपाती भवति नस्त्वच्छया तथा कर्मपुरुषोऽप्युपैत्यनुवर्तते तत्रैवं सति शुभे तोषो नस्त्वशुभे इति मौढ्यमेवेत्यर्थः २४ एवं कर्मगतिमुक्त्वा ज्ञानं वक्ष्यामीति प्रतिजानिते यत इति आत्मवंतो जितचित्ता जगद्वातिक्रम्य यत्तत्पदं याति परं श्रेष्ठं यत् २५ यत्र सादिहीनमापितान्पंचमकारान्तरसादीन् जनानां भोक्तृणां मयें ससृजे ज्ञेयत्वादि तवत् अवर्णी लोहितशुक्लकृष्णवर्णप्रधानं रजःसत्त्वतमोमयं तदन्यत् २६ सत्प्रधानपरमाणादि असत्शून्यं सद्दसदनिर्वचनीयं मायाशबलं अतएवाक्षरमपरिणामि । नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्रजोनोव्योमापरोयत् इति श्रुतावपि सृष्टेः प्राक्सद्दसद्रजःशब्दोदिता नोप्रधानशून्यपरमाणुनायुक्तिप्रसक्तानां परव्योमशब्दितस्य मायाशबलस्य जगत्कारणश्रुतिप्रसक्तस्य निषेधात् २७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ अक्षरान्मायासहायात् ननु नोव्योमापरोयदिति सृष्टेः प्राग्मायाशबलस्य निषेधात् कथमक्षरेमाया

वाचातुयत्कर्मकरोति किंचिद्वाचैव सर्वसमुपाश्रुतेतत् ॥ मनस्तुयत्कर्मकरोति किंचिन्मनःस्थएवायमुपाश्रुतेतत् २२ यथायथा कर्मगुणं फलार्थी करोत्ययं कर्मफले निविष्टः ॥ तथा तथा ज्यंगुणसंप्रयुक्तः शुभाशुभं कर्मफलं भुनक्ति २३ मत्स्योऽप्यथा स्रोत इवाभिपाती तथा कृतं पूर्वमुपैतिकर्म ॥ शुभे त्वसौ तुप्यति दुष्कृते तु न तुप्यते वैपरमः शरीरी २४ यतो जगत्सर्वमिदं प्रसूतं ज्ञात्वाऽऽत्मवंतो व्यतियांति यत्तत् ॥ यन्मंत्रशब्दैरकृतप्रकाशं तदुच्यमानं शृणुमेपरं यत् २५ रसैर्विमुक्तं विविधैश्च गंधैरशब्दमस्पर्शमरूपवच्च ॥ अग्राह्यमव्यक्तमवर्णमेकं पंचमकारान्ससृजे प्रजानाम् २६ नस्त्रीपुमान्नापिनपुंसकंचनसत्रघासत्सदसच्चतत्र ॥ पश्यंति यद्ब्रह्मविदो मनुष्यास्तदक्षरं नक्षरतीति विद्धि २७ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमनुबृहस्पतिसंवादे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ध्य ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ अक्षरात्वं ततो वायुस्ततो ज्योतिस्ततो जलम् ॥ जलात्प्रसूता जगती जगत्या जायते जगत् १ एतैः शरीरैर्जलमेव गत्वा जलाच्च तेजःपवनांतरिक्षम् ॥ खाद्वै निवर्तति न भाविनस्ते मोक्षं च ते वैपरमाश्रुवन्ति २ नोष्णं नशीतं मृदुनापि तीक्ष्णं नम्लं कषायं मधुरं न तिक्तम् ॥ नशब्दवन्नापि च गंधवत्तत्र रूपवत्तत्परमस्वभावम् ३ स्पर्शं तनुर्वेदं रसंच जिह्वाघ्राणंच गंधान्श्रवणौ च शब्दान् ॥ रूपाणि च क्षुर्न च तत्परं यद्ब्रह्मं त्यनध्यात्मविदो मनुष्याः ४

सहायादिति विशेषणं दीयते सत्यं । तुच्छत्वेनाभ्यपिहितं यदासीदिति तत्रैवावकाशे तुच्छत्वेनाभ्यप्युतेन तमसाभाभ्युपपन्नमपिहितमाच्छादितमित्युक्तेस्तमसश्च तुच्छत्वाभिधानात् । सपेंण रज्ज्वाइव न परमार्थतोऽक्षरस्य सद्द्वितीयत्वमिति ज्ञेयं एवं च तुच्छज्ञानावृत्ताच्छुक्तिखंडाद्रजतमिवाक्षरात्स्वायुत्पद्यते इति न कश्चिदोपः १ एवमक्षरे जगदारोप्यापवदति एतैरिति पार्थिवैः शरीरैर्लवणोदकम्यायेन शरीरिणः जलं गत्वेति सृष्टिविपरीतक्रमेण संहार उक्तः तेजसःपवनंततोऽंतरिक्षं गत्वेति यो ज्यं अंतरिक्षं मृताकाशं । स्वात्त्वलोपेपंचमी मायाशबलं स्वशब्दोदितमतीत्यये भाविनोभावोऽक्षरंतद्येषामात्मत्वेनास्तितो निर्विशेषप्रत्यगात्मानं प्राप्तास्तेन निवर्तति न संसरंति किंतु ते परं मोक्षं प्राप्नुवन्ति । ये भाविनस्ते परमाश्रुवन्तीति पाठे तु येन भाविनस्ते स्वात्त्वलोपेपंचमी मायाशबलं स्वशब्दोदितमतीत्यये भाविनस्ते स्वादिपरं यत्तदाश्रुवन्तीति योजना २ एवं ज्ञातस्यापि परस्य योगैकगम्यत्वं वक्तुं लक्षणमाह नोष्णमिति नशीतं नमृद्विति नम्लं कषायं नमधुरमिति च संबंधः स्वभावः प्रमातृत्वादिस्तद्वर्जं ३ कस्तर्हि रसादीनां वेदितेत्यत आह स्पर्शमिति तनुस्त्वमिंद्रियं त्वगादिभिस्तत्परं वस्तुन च गृह्णंति । यद्यतोऽनध्यात्मविद आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्तौ योगोऽध्यात्मंतदनभिज्ञाः ४

योगमेवाह निवर्तयित्वेति गुरुक्तयुक्तयोतिशेषः नहि पुरुषकारेण शब्दात्प्रोत्रं निवर्तयितुं शक्यं । यथोक्तं वार्तिके 'शातोदांत उपरतस्ति तिक्षुः समाहितो भूत्वात्मन्येवात्मानं पश्येत्' इति श्रुतेर्व्याख्याने । 'स्वातंत्र्यं येपुर्कुरुः स्यात्करणकारणं प्रति ॥ तान्येव तु निषिद्धानि कर्माणीह शमादिभिः ॥ अस्वातंत्र्यं येपुस्यात्कर्तुः कर्मसु सर्वदा ॥ समाहितोक्तयाऽधेदानां तत्रिरोधो विधीयते ॥ पिंडीकृत्स्नेन्द्रियग्रामं बुद्धावारोप्यनिश्चलं ॥ विषयास्तत्समृतीस्त्यक्त्वातिष्ठेच्चिदनुरोधतः ॥ एषोऽभ्युपायः सर्वत्र वेदतिष्ठेत्प्रतिष्ठितः ॥ तत्त्वमस्यादिवाक्योत्थज्ञानोत्पत्त्वर्थमादरात्' इति । ततो निवर्तकात्प्रमातुः परंतदुपाधिभूतबुद्ध्यादेः परं स्वप्रत्यगभिन्नं स्वभावं स्वरूपसत्तां पश्यति ५ कोऽसौ स्वभाव इत्यत आह यत इति ते मुनयः समुदायं कर्त्रादिसंघातं यत्कारणं यद्देतुकमाहुस्तं स्वभावं पश्यति पूर्वेणान्वयः समुदायमाह यः कर्ता प्रमाता येन ज्ञानकर्मकरणेन यत्प्राप्यमुद्दिश्य यस्मिन्दे शो काले च यस्मिन्सुखे दुःखे वा निमित्तभूते तातदनुकूलं प्रवृत्तियत्नमारभते यच्चारभ्यतत्कर्मदर्शनगमनादिकं करोति किं कृत्वा करोति यतो रागद्वेषादितः अदृष्टादींश्चरेच्छातो वा गृहीत्वाऽबलं व्येति योजना । ततश्च कर्ता कर्मकरणं देशकालोत्सुखदुःखप्रवृत्त्यारंभारुप्योयन्नो गत्यादिकं रागादृष्टेश्चरादिकं च समुदायस्तस्य यद्देतुश्चिन्मात्रं तदेव स्वभाव इत्यर्थः ६ ननु किं तत्कारणं यदपेक्षयन्ति त्वयोरपि जीवैरायोः कार्यत्वमुच्यते इत्याशंक्याह यद्देति वाशब्द एवायं यदेव व्यापकमीश्वरारूपं साधकं व्याप्यं जीवारुं चाभूत् उभ

निवर्तयित्वारसनारंसेभ्यो घ्राणंच गंधाच्छ्रवणौ च शब्दान् ॥ स्पर्शात्त्वचं रूपगुणानुचक्षुस्ततः परं पश्यति स्वं स्वभावम् ५ यतो गृहीत्वा हिकरोति यच्च यस्मिंश्चता मारभते प्रवृत्तिम् ॥ यस्मिंश्च यद्येन च यश्च कर्ता यत्कारणं ते समुदायमाहुः ६ यद्वाऽप्यभूद्द्रव्यापकं साधकं च यन्मंत्रवत्स्थास्यति चापिलोके ॥ यः सर्वहेतुः परमात्मकारी तत्कारणं कार्यमतो यदन्यत् ७ यथाहिकश्चित्सुकृतैर्मनुष्यैः शुभाशुभं प्राप्नुतेऽथाविरोधात् ॥ एवं शरीरेषु शुभाशुभेषु स्वकर्मजैर्ज्ञानमिदं निबद्धम् ८ यथा प्रदीपः पुरतः प्रदीपः प्रकाशमन्यस्य करोति दीप्यन् ॥ तथेह पंचेन्द्रियदीपवृक्षाज्ञानप्रदीपाः परवंत एव ९ यथा चराज्ञावहवो ह्यमात्याः पृथक्प्रमाणं प्रवदंति युक्ताः ॥ तद्ब्रच्छरीरेषु भवंति पंचज्ञानैकदेशाः परमः सतेभ्यः १० यथा चिपोत्रेः पवनस्य वेगो मरीचयोर्कस्य नदीषु चापः ॥ गच्छंति चायांति च संचरं त्यतस्तद्ब्रच्छरीराणि शरीरिणां तु ११

योर्धिभुत्वेनित्यत्वे च तुल्यत्वेन नियम्यनियामकभावो न स्यात् । 'तथाचांतः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा' इत्यादयः श्रुतयो नोपपद्येरन् । एकस्योभयात्त्वे मानमाह मंत्रवदिति 'एकएव तु मूतात्मा भूते भूते व्यवस्थितः ॥ एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवत्' इति मंत्र एवात्र प्रमाणमित्यर्थः मूतात्मानि सात्मा एकधेति व्यापकत्वेन बहुधेति साधकत्वेन स्थास्यतीति स्थाणुत्वं कूटस्थत्वापरपर्यायमुच्यते । यथात्मकारी आत्मनेवैकाद्वितीयेन करोति सर्वमित्यात्मकारी । 'तदात्मानं स्वयमकुरुत' इत्यादि श्रुतेः तत्परं कारणं । 'आनंदाद्वे च खल्विमानि भूतानि जायंते' इत्यादि श्रुतेरानंदमया ख्ये ईश्वरस्त्वर्वांतरकारणं शुद्धापेक्षया कार्यमित्यर्थः तदिदमुक्तं कार्यमतो यदन्यदिति * एवं स्वभावस्य परमकारणत्वमुक्त्वा ज्ञानात्प्रमातृत्वात्प्राह त्रिभिः यथाहीति सुकृतैः सम्यगनुष्ठितैः पुण्यपापैः कर्मजैः पुण्यपापैः शुभाशुभेषु शरीरेषु जडेषु इदमजडं स्वभावाख्यं परमकारणं ज्ञानं नित्यज्ञानमात्रं निबद्धं शुभाशुभवज्जडाजडे अपिसहभवतोऽविरोधादित्यर्थः ८ यथेति यथा वृक्षाग्रस्योदीपो भूयांसं विषयमवभासयति न तथा वृक्षमूलस्थः एवं पंचेन्द्रियरूपाश्चैतन्यप्रदीपयुक्ता वृक्षा इवाप्रकाशाज्ञानदीपेन प्रदीपाः परवंतश्चिप्रकाशाधीनतया प्रकाशकृतः न स्वतइत्यर्थः तथा च श्रुतयः । 'येन वागभ्युद्यते येन चक्षुषि पश्यंति येनाहुर्मनोमतम्' इत्याद्याः ९ तेभ्य इन्द्रियेभ्यः सज्ञानरूपः स्वभावः परमः १० अस्य ज्ञानस्य नित्यत्वं साधयति यथा चिप इति शरीरेषु मनोद्वाराज्ञानं निबद्धमपि शरीराण्येव नश्यंति न ज्ञानमित्यर्थः ११

उपाधु। धययोर्धीज्ञानयोरदृश्यत्वेसदृष्टांतमाहद्वान्यां दयाचेति गृहीत्वाव्यापारयित्वा १२ योगादुपायात्पश्यामीत्यनुभवमिन्द्रियात्माजीवःसबुद्धिःपरंबुद्धिःसमभेककालंपश्यतीत्यर्थः १३
 देहनाशोत्पत्त्यादिनाबुध्युपाधिश्चिदात्मानवाध्यतेइत्याहद्वान्यां यथाऽऽत्मनश्चिदंशरीरमन्यदात्मनःपृथक्स्वप्नांतरेस्वप्नमध्येषथापश्यति समनाःसबुद्धिःमनोबुद्धियुक्तः श्रोत्रादिभिर्दश
 भिरिन्द्रियैःपंचभिःप्राणैश्चसहितःसप्तदशात्मा मरणेआत्मनःशरीरंपृथक्स्वस्मात्पश्यन्नपितत्रात्मनोभिन्नत्वमजाननशरीरांतरयुक्तोभवति लिंगात्स्थूलदेहात् लिंगंतदेवदेहांतरं १४ सन्निकातो
 मरणं फलसन्नियोगात्सुखदुःखप्रदकर्मसंबन्धात् अनेनलिंगेनशरीरभूतेन अदृष्टोऽदृष्टितः १५ एवमात्मनोबुद्धितादात्म्यध्रातिकृतसंसारमुक्तावस्तुतोऽसंगत्वमाह नचक्षुपेतीन्द्रियाग्राह्यत्व
 मुक्तानस्पर्शमुपैतीत्यभोक्तृद्वाराऽसंगत्वमुक्तंनचापीत्यकर्तृत्वद्वारा तेचक्षुराद्याः सपश्यतेतानितिसाक्षित्वमुक्तं साक्षिणोऽपिबुद्धिदृष्टिग्राह्यत्वात् कर्मव्यतिहारेतत् फलद्वारातुनपश्यती
 त्युक्तम् १६ असंगस्यापितप्तायःपिंडवद्धीतादात्म्यध्रात्यासंसारप्रतीतिरित्याह यथेति रूपंपैमल्यादिकं कश्चिदयःपिंडादिः तथापिसःवस्तुत्पत्त्यादगृहत्वपिगलत्वाख्यमपरंरूपंगुणवायधान
 विभर्तितथैवतदस्याऽऽत्मनोरूपंभैतन्यदेहेदृश्यते ननुदेहोवस्तुतश्चेतनः तथापिलोहमतंचतुष्कोणत्वादिकेवह्लाविवात्मनिदेहगतंदुःखादिकंप्रतीयतइत्यर्थः १७ उक्तदृष्टांतैवयद्यच्छरीरमात्मा

यथाचकश्चित्परशुगृहीत्वाधूमनपश्येज्ज्वलनंचकाष्ठे ॥ तद्वच्छरीरोदरपाणिपादंछित्वानपश्यंतिततोयदन्यत् १२ तान्येवकाष्ठानियथाविमथ्यधूमंचपश्येज्ज्व
 लनंचयोगात् ॥ तद्वत्सबुद्धिःसमभिन्द्रियात्माबुद्धिंपरंपश्यतितंस्वभावम् १३ यथाऽऽत्मनोऽंगंपतितंपृथिव्यांस्वप्नांतरेपश्यतिचात्मनोऽन्यत् ॥ श्रोत्रादियुक्तः
 समनाःसबुद्धिर्लिंगात्थागच्छतिलिंगमन्यत् १४ उत्पत्तिवृद्धिव्ययसन्निपातैर्नयुज्यतेऽसौपरमःशरीरी ॥ अनेनलिंगेनतुलिंगमन्यद्वच्छत्यदृष्टःफलसन्नियोगात्
 १५ नचक्षुपापश्यतिरूपमात्मनोचापिसंस्पर्शमुपैतिकिंचित् ॥ नचापितैःसाधयतेतुकार्यतेतंनपश्यंतिसपश्यतेतान् १६ यथासमीपेज्वलतोऽनलस्यसंताप
 जंरूपमुपैतिकश्चित् ॥ नचापरंरूपगुणंविभर्तितथैवतदृश्यतिरूपमस्य १७ तथासनुष्यःपरिमुच्यकायमदृश्यमन्यद्विशतेशरीरम् ॥ विसृज्यभूतेषुमहत्सुदेहं
 तदाश्रयंचैवविभर्तिरूपम् १८ खंवायुमग्निंसलिलंतथोर्वीसमंततोऽभ्याविशतेशरीरी ॥ नानाश्रयाःकर्मसुवर्तमानाःश्रोत्रादयःपंचगुणान्श्रयंते १९ श्रोत्रंस्वतो
 घ्राणमथोपृथिव्यास्तेजोमयंरूपमथोविपाकः ॥ जलाश्रयंतेजउत्तरंसंचवाय्वात्मकःस्पर्शकृतोमुणश्च २०

प्राप्नोतितस्यतस्यधर्मानात्मन्यभिमन्यतइत्याह तथेति अदृश्यंतदस्येः तदाश्रयंदेहांतराश्रयं २० अत्रप्रसंगात्पूर्वदेहत्यागंदेहांतरोपादानंचसप्रकारमाह स्वामितिभिः शरीरीन्नियमा
 णःखाद्युपादानकेदेहांशैःखादीनाविशते । एवंश्रोत्रादयोपिसप्तदशानानाश्रयाःस्वस्वोपादानगाःसंतोऽधिकर्मसुपूर्वप्रज्ञासहितेषुवर्तमानाःश्लिष्टाःपंचगुणान्शब्दादीन्श्रयंते अयमर्थः । स्थूल
 देहनाशोऽपिकर्मणावबद्धसप्तदशात्मकंलिंगंनश्यतिकितुदेहांतरंप्रविशतिगुणजलायुक्तान्पायेन तथाचश्नुतिः । 'तमुत्कामंतंप्राणोन्तकामतिप्राणमन्तकामंतंसेवंप्राणाअन्तकामंतीति तंविद्या
 कर्मणीसमन्वारमेतेपुर्ध्वप्रज्ञाचेति । तद्यथागुणजलायुक्तान्पायंतांमत्वाऽन्यमाक्रममाक्रम्यात्मानमुपसंहरतीति' १९ तत्रकिमिन्द्रियंकस्यमृतस्यगुणंश्रयतेइतिव्यवस्थामाह श्रोत्रंस्वतःस्वस्य
 गुणंशब्दंश्रयतेइत्यनुपंगः पृथिव्यागुणंमंधंघ्राणंसंश्रयते । विपाकश्चलूकपतेजःपरिणामस्तेजोमयंरूपंश्रयते । जलाश्रयंतेजोरसप्रकाशकरंसेन्द्रियंसंश्रयते । वाय्वात्मकःस्पर्शकृतः
 स्पर्शार्थकृतइन्द्रियविशेषस्त्वस्तुभेववाय्वात्मकंगुणंस्पर्शंश्रयते । शब्दादिवासनासहिताएवश्रोत्रादयःकर्मसुश्लिष्टामर्तैत्यर्थः २०

पंचानामिन्द्रियाणामर्थाःशब्दादयोभूतेषुखादिषुवसंति । तानिचपंचलादीनीन्द्रियेषुवसंति । सर्वोणिचैतानिश्ब्दादीनि स्वादीनीन्द्रियाणिचमनोनुगानि । मनोबुद्धिमन्वेतिबुद्धिःस्वभावमन्वेति
 तेन 'इन्द्रियाणिपराण्याहुरिन्द्रियेभ्यःपरमनः ॥ मनसस्तुपराबुद्धिर्योबुद्धेःपरतस्तुसः' इतिगीतासंगता । तत्रश्रवणाकारणमिन्द्रियाणिलेषामनस्तस्यबुद्धिस्तस्याश्चिदात्मेतिक्रमात्सर्ववासनावा
 सितायांबुद्धौसर्वमस्तीतितदवियोगाच्चिदात्मापुनःपुनःसंसरतीत्यर्थः २१ एतदेवाह शुभेति स्वदेहेस्वकर्माजितेनूतनदेहेइन्द्रियादीनितदेवकर्माऽऽददते यदैहिकादन्यत्पूर्वजन्मकृतं परावराण्य
 र्थबुद्ध्यादीनि पूर्वसंस्कारादुत्तरोत्तरदेहेकर्माणिपूर्वमुच्यतइत्यर्थः २२ नन्वेवमपरिहार्यत्वाद्वासनासंततेरलंमोक्षाशयेत्याशंक्यानादिकालागतमभिप्रमंतस्वधीःसमूलमुन्मूलयितुंक्षमतेइतिप्राति
 पाद्यितुंसदृष्टांतंसंसारस्यधर्मपूर्वकत्वमाह चलमिति यथादृष्टिपथंदृष्टिज्ञानमनतिक्रांतंस्मयकप्रमितंस्वस्तुतस्यपथाइवपंथाहानोपादानादिभागोयस्यतद्यथादृष्टिपथंभ्रातिज्ञानंतच्चंचलंबाधविषय
 तथाअस्थिरंजनःपरैतिपराकृत्येत्यवगच्छतिवस्तुतत्त्वं । यथानौस्थोनौचाचल्यंतीरतरावारोपयतिनौस्थैर्चतद्गाधितंभवत्येवंपरंपरमात्मानंकूटस्थमपिबुद्धुपधानादकूटस्थमिवमासमानंबुद्धि
 मार्गभ्रातिजनकत्वरूपंधीनिरोधेनपराकृत्यपरतत्त्वमभ्येति । एवंपथासूक्ष्मंस्तकाक्षरंमहद्गुणमिवमहतरूपमिवलोचनोतेजनबलेनामितोभाति तथासूक्ष्ममपिचिदात्मतत्त्वंबुद्धियोगात्स्थूल
 प्रपंचात्मनाभाति । एवंयथारूपंस्वमुखप्रतिबिंबंस्वरूपंस्वस्यमुखस्यतत्त्वंस्वदृष्टययोग्यमपिदर्पण आलोचयतेदर्शयत्येवमेकमेवप्रत्यग्वस्तुस्वाज्ञानकल्पितधीदर्पणःपराभूतवियदाद्याकारेणावमा

महःसुभूतेषुवसंतिपंचपंचेंद्रियार्थाश्चतथेंद्रियेषु ॥ सर्वाणिचैतानिमनोऽनुगानिबुद्धिमनोऽन्वेतिमतिःस्वभावम् २१ शुभाशुभंकर्मकृतंयदन्यत्तदेवप्रत्याददते
 स्वदेहे ॥ मनोऽनुवर्ततिपरावराणिजलौकसःस्रोतइवानुकूलम् २२ चलंयथादृष्टिपथंपरैतिसूक्ष्मंमहद्गुणमिवाभिभाति ॥ स्वरूपमालोचयतेचरूपंपरतथाबुद्धि
 पथंपरैति २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे द्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ मनुर्वाच ॥ ॥
 यदिन्द्रियैस्तूपहितंपुरस्तात्प्राप्तान्गुणान्संस्मरतेचिराय ॥ तेष्विन्द्रियेषूपहतेषुपश्चात्सबुद्धिरूपःपरमःस्वभावः १

सयति । तत्रयथाउपनेत्रदर्पणयोरपायेऽक्षरस्यौलवंमुखस्यदृश्यत्वंचापैत्येवंधीनिग्रहेचितःस्थूलत्वंदृश्यत्वंचापैति । तदेवंकूटस्थस्यात्मनोविकारित्वेसूक्ष्मस्यस्थूलत्वेदृश्यत्वेचक्रमेणदृष्टांत
 त्रयं । एवंचानादिरपिभ्रातिस्तच्चज्ञानेनपाश्चात्येनापिबाधितुंशक्या । नचभ्रातेरुन्मज्जनंसंभवति बुद्धेस्तस्वपक्षपातित्वात् । तस्माद्भ्रातिज्ञानापनयायाऽऽत्मज्ञानेयतितव्यमितिभावः ॥ २३ ॥
 ॥ इति शांतिपर्वणि मो०नी०मा०भा० द्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ननुयदुक्तंनिर्विकारस्याविकारित्वंसूक्ष्मस्यस्थूलत्वमदृश्यत्वेदृश्यत्वंचबुद्धियोगादितितत्र बुद्धयतिरिक्तस्यात्मनो
 ऽनुपलंभादित्याशंक्याह यदिति । 'आत्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तेत्याहुर्मनीषिणः'इतिश्रुतेः । समनस्केन्द्रियैरुपहितंयज्जीवचेतन्यंतच्चिरायबहुकांठपुरस्तात्पूर्वप्राप्तान्गुणान्विषयान्कालांतरेसंस्मरतेवा
 ल्येऽहमिदमन्वभवामिति । तदामनोरथकालेविषयेंद्रियसन्निकर्षाद्यभावाज्ज्ञेयज्ञानज्ञातुवासनावासिताबुद्धिरेवसर्वात्मतांप्राप्तातदन्येनचेतन्येनावमास्यतेइत्यस्तिबुद्धयधिकचेतनइत्यर्थः । ननुत
 दाइन्द्रियाण्येवविषयवासनावासितानिबुद्ध्याप्रकाश्यंतइत्याशंक्याह तेष्विति इन्द्रियेष्वुपहतेषुविलीनेषुशब्दाद्यग्रहात् पश्चात्स्वप्रकाले बुद्धेरुपपत्तिज्ञेयज्ञानज्ञात्प्रातिभकातद्द्रूपमस्यस
 बुद्धिरूपः । 'ससमानःसबुभौलोकानुसंचरतिध्यायतीवलेलायतीव'इतिश्रुतेः । समानोबुद्धितादात्म्यं प्राप्तः परमःसर्वोत्कृष्टःस्वभावाश्चिद्रूपआत्माबुद्धेरन्योस्त्वेव अयंभावः । यथाजाम्बुकाले
 घटचक्षुषोर्मांस्यमासकयोर्व्यतिरिक्तःकूटस्थोनिर्विकारआदित्यःसत्तामात्रेणचक्षुषोऽनुग्रहंघटस्यचप्रकाशं करोत्येवंस्वमेऽपिमातृभेयात्मनास्थितांबुद्धितदन्पउदासीनः प्रकाशोऽवमासयेदिति ।
 तस्मादस्तिबुद्धेरन्यस्तत्तादात्म्यध्रात्याविकारित्वाद्याकांतआत्मेतिसिद्धम् १

ननु मनोरथ इव स्वप्नेऽपि वासना मयानीन्द्रियाणि संत्येवा तस्तत्राप्यविशिष्टबुद्धेरेव मासकत्वं तथा च श्रुतिः स्वप्नावस्थां प्रकृत्याह । 'अथोखल्लाहुर्जागरितदेश एवास्थोति' तच्च स्वप्नस्य जागरूपत्वमिन्द्रिया
 याणामसत्त्वेऽनुपपन्नं इन्द्रियैरयोर्पलाब्धजागरितमिति प्रसिद्धेरेतानमनोरथ इव स्वप्नेऽपि बुद्धयतिरिक्तचेतनासिद्धिरित्याशंक्याह यथेति सपरमः युगपदेककालं अतुल्यकालप्रनेककालंच अतीताना
 गतंपदार्थजातं कृत्स्नमिह परब्रवाजन्मनिदृष्टं । अविशेषात्समंतान् सम्यगंतः सन्निधियेषां तान् सन्निहितानांन्द्रियार्थान् शब्दादीन् प्रोपेक्षते किंतु प्रकाशयत्येव यथेति हेतौ । तथा चलं परस्परव्यभिचार्यव
 स्थात्रयंसंचरते यतो विद्वान् साक्षी तस्मात्सव्यावृत्तेभ्योऽनुवृत्तं भिन्नं कुसुमेभ्यः सूत्रमिवेति न्यायादेक इत्यर्थः । अयमर्थः । स्वप्नावस्थायां ह्यतीतमनागतंच वस्तुजातं युगपत्सन्निहितमिव दृश्यते । तदे
 द्रियाणां सत्त्वेऽतीतादिज्ञानं न स्यान्न ह्यतीतादिनातेषां सन्निकर्षोऽस्ति असन्निकृष्टज्ञाने तु दानीमिन्द्रियसद्भावकल्पनाव्यर्था । नहिरजूरगादिष्विवाधिष्ठानज्ञानार्थतदा इन्द्रियापेक्षास्त्यात्मनो बुद्धे
 र्वाधिष्ठानत्वेनाभिमतस्थेन्द्रियायोग्यत्वात् तस्मात्स्वप्ने धीरेवैकामातृमानमेयात्मना सती तदन्येन साक्षिणा मास्यते तस्याश्वावस्थात्रयंचलमित्यविशेषात् जागरेऽपि सैवमात्राद्याकारेपि परिशिष्ट
 एक एव साक्षी शरीरी शरीरदर्शीति ज्ञेयमिति । अथोखल्विति श्रुतिस्तु पूर्वपक्षविषयैवेति श्रुत्यर्थविदां प्रसिद्धं । अन्यथा चायं पुरुषः स्वयं ज्योतिरिति स्वप्ने आत्मनः स्वयं ज्योतिरिति ज्ञापनार्थं प्रवृत्तस्य ज्यो
 तिर्वाह्यणस्य निर्विषयत्वं स्यादिति दिक् २ चलंसंचरते इत्येतद्व्याचष्टे रज इति प्रत्येकं त्रिगुणात्मकानि जाग्रदादीनि बुद्धेः स्थानानि तेषां गुणान्तरतस्तु खदुःखादीन् विरूपान् परस्परविलक्षणान् गच्छ
 ति जानात्येव नमुंके अवस्थांतरगतस्य दुःखादेरन्यत्रादर्शनात् तथा च श्रुतिः । 'सयत्तत्र पश्यत्यतिपुण्यंच पापंचानन्वागतस्तेन भवत्यसंगो ह्ययं पुरुषः' इति । अतो बुद्धेरेव दुःखादिमोक्तत्वं तत्पवचकर्तु

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२०३॥

यथेन्द्रियार्थान्युगपत्समंतान् प्रोपेक्षते कृत्स्नमतुल्यकालम् ॥ तथा चलंसंचरते सविद्वांस्तस्मात्स एकः परमः शरीरी २
 रजस्तमः सत्वमथोत्तीयंगच्छत्यसौ स्थानगुणान्विरूपान् ॥ तथेन्द्रियाण्या विशतेशरीरी हुताशनं वायुरिव धनस्थम् ३
 नचक्षुषापश्यति रूपमात्मनो न पश्यति स्पर्शनमिन्द्रियेन्द्रियम् ॥ नश्रोत्रलिङ्गं श्रवणेन दर्शनं तथा कृतं पश्यति तद्विनश्यति ४

त्वं न स्वात्मा भोक्ता कर्ता वा किं तूदासीनबोधमात्रप्रेत्यर्थः । इममेवम्यापमिन्द्रियसंचारेऽप्यतिदिशति तथेति अवस्थापथेनेवेन्द्रियपथेनापि बुद्धिरेव सुखादिमोक्षीत्यर्थः अत्र दृष्टांतः हुतेति यथा का
 ष्टस्योऽग्निरेव काष्ठं दहतिनवायुः सत्वमिदीपयत्येव एवमिन्द्रियस्याधीरेवेन्द्रियजं सुखादिकं मुंकेचितिस्तु बुद्धिचेतयत एव न तु तदीयं सुखादिकं मुंके इत्यर्थः १ एवं बुद्धेः पृथक् प्रसाधितमात्मतत्त्वं चक्षुरा
 द्यगोचरमित्याह नचक्षुषेति रूपं स्वरूपं चक्षुषानपश्यति स्पर्शनं स्वर्गिन्द्रियं न पश्यति न स्पृशति रूपस्पर्शराहित्यात् अत्र हेतुः यत इन्द्रियेन्द्रियं । 'प्राणस्य प्राणमुत्तच्छुषश्चक्षुः श्रोत्रस्य श्रोत्रं मनसो
 यमनो विदुः' इति श्रुतेरिन्द्रियप्रकाशकं नैन्द्रियप्रकाशयत्वं पातीत्यर्थः नहि दाहदाहकोऽग्निर्दाहदाहो भवति । इन्द्रियाणामिति पाठे निर्धारणे पृष्ठी इन्द्रियाणां मध्ये स्पर्शनं यत्तदापिन पश्यतीति योज्यं श्रोत्रे
 ण लिङ्गयते गम्यत इति श्रोत्रगम्यमपिन अशब्दत्वात् एतच्च प्रमाणांतराणामप्युपलक्षणं । कथं तर्हितस्य तं त्रौपनिपदं पुरुषं पृच्छामीत्युपनिषद्मयत्वं दृश्यते त्वग्रयया बुध्यते धीगम्यत्वं च श्रूयत इत्या
 शंक्याह श्रवणेन दर्शनं तथा कृतमिति तथा कथं येन पश्यति तद्विनश्यतीति तच्छब्दयोगाद्येनेत्यध्याहार्यं अयमर्थः । 'आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः' इत्यात्मदर्श
 नार्थत्वेन श्रवणादिकं विधीयते । तत्र विदितत्त्वं पदार्थस्य तत्त्वमसीति वाक्यादात्मनो ब्रह्मभावावगती वेदा अवेदा इति वेदां तानामपि बाधः श्रूयते । अन्यस्य तु वाक्यार्थध्यानेन तदवगती मनसोऽपि
 लयः श्रूयते तावन्मनो निरोद्धव्यं हृदियावत्क्षयं गतमिति तदिदमुंकेनेन करणेन शब्देन मनसा वा सर्वपश्यत्यात्मानं तद्विनश्यतीति । एवं श्रवणेन वेदां तवाक्यविचारेणाऽऽत्मनो दर्शनं तथा तादृशं
 प्रत्यस्तमितसमस्तक्रियाकारकादिद्वैतं कृतं विहितं तथा च श्रुतिः । 'यत्र स्वस्वसर्वमात्मैवाभूत् तत्केन कं पश्येत्' इत्यादि ४

॥७१॥



श्रोत्रेति स्वस्वमात्मानं न पश्यति तत्र किमुक्तव्यं परमात्मानं न पश्यतीत्यर्थः । सर्वश्चासौ ज्ञश्चेत्यद्वयचिन्मात्रस्वमुक्तं । सर्वदर्शीऽन्मनोऽवदृश्यद्रष्टात्मस्वमुक्तं । पुनः सर्वज्ञ इति दृश्यद्रष्टोर्नित्यसंबंध
 श्रोक्तं इत्यपीनरुक्त्यं ५ एवमात्मनि साधकं प्रमाणं प्रदर्श्य वा धकाभावमप्याह । यथेत्यादिना ६ ज्ञानात्मानं ज्ञानेनैव स्वरूपान् ज्ञानस्वरूप इत्यर्थः ७ आत्मा प्रतीयमानोऽपिन प्रतीयत इति सट
 टातमाह पश्यति सोमे आदर्शतुल्ये प्रतिविंबितं जगत्कर्मकलंकबुद्ध्या पश्यन्नपि न विदति इदं जगदेव च द्रेदृश्यत इति न जानाति एवमात्मज्ञानमस्ति यदाहुः । नचायमेकांतेनाविषयः अस्म
 त्प्रत्ययविषयत्वादित्यपरोक्षत्वाच्च प्रत्यगात्मप्रसिद्धेरिति च । तथापि ब्रह्माभिन्नत्वेनाज्ञातत्वाच्चोत्पन्नं ज्ञानमस्ति । ननु यद्यत्मा वै ब्रह्म तर्हि स ज्ञात एव न च तद्ज्ञानेऽपिशोकादिनिवृत्तिरूपं फलं
 दृश्यतेऽतः किं शास्त्रेणेत्याशंक्याह नच तन्न परायणं तदात्मवेदनं न परायणमिति न च तदेव परायणमित्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'यदा चर्भवदाकाशं वेष्टयिष्यंति मानवाः ॥ तदा देवमविज्ञाय दुःस्वस्थां
 तां भविष्यति' इति ज्ञातोऽपि मर्जुवदन्यथात्वेन गृहीतत्वात्सम्यग्ज्ञानाय शास्त्रापेक्षास्तीत्यर्थः । मर्जुः किल राजबलमोदूरदेशस्थोऽमृतसोऽन्धैरमात्यैर्मर्जुर्मृतो ब्रह्मराक्षसो जात इति राज्ञे ज्ञापितं तंच स
 भीपगतराजापश्यन्नपि धीदोषान्न पश्यतीवेत्याचक्षते वृद्धाः ८ अपि चादृष्टमपि पदार्थमनुमानेन जानंतीत्याह रूपेति स्थूलदृष्ट्या रूपवंतमपि वृक्षमुदयास्तमने आद्यं ते मृन्मात्रत्वेनाऽरूपत्वाद्बुद्ध्या धिया

श्रोत्रादीनि न पश्यति स्वस्वमात्मानमात्मना ॥ सर्वज्ञः सर्वदर्शी च सर्वज्ञस्तानि पश्यति ५ यथा हि मवतः पार्श्वं पृष्ठं चंद्रमसो यथा ॥ नदृष्टपूर्वं
 मनुजैर्न च तत्रास्ति तावता ६ तद्ब्रह्मतेषु मृतात्मासूक्ष्मो ज्ञानात्मानवानसौ ॥ अदृष्टपूर्वं श्वश्रुभ्यां न चासौ नास्ति तावता ७ पश्यन्नपि यथालक्ष्मज
 गत्सोमेन विदति ॥ एवमस्ति न चोत्पन्नं च तन्न परायणम् ८ रूपवंतम रूपत्वाद्बुद्ध्यास्तमने बुधाः ॥ धिया समनु पश्यति तद्गताः सवितुर्गतिम् ॥
 ९ तथा बुद्धिप्रदीपेन दूरस्थं सुविपश्चितः ॥ प्रत्यासन्नं निनिषंति ज्ञेयं ज्ञानाभि संहितम् १० नहि खल्वनुपायेन कश्चिदर्थोऽभिसिद्धयति ॥ सूत्र
 जालैर्यथामत्स्यान् वधंति जलजीविनः ११ मृगैर्मृगाणां ग्रहणं पक्षिणां पक्षिभिर्यथा ॥ गजानां च गजैरेव ज्ञेयं ज्ञानेन गृह्यते १२ अहिरेव ह्यहेः पादान् प
 श्यतीति हि नः श्रुतम् ॥ तद्वन्मूर्तिषु मूर्तिस्थं ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति १३ नोत्सहंते यथा वेत्तुमिन्द्रियैरिन्द्रियाण्यपि ॥ तथैवेह परा बुद्धिः परं बोध्यं न पश्यति १४

रूपं मृन्मात्रमेव समनु पश्यति यथाहुः । 'आदावंते च यत्रास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति । तथा तद्गता उदयास्तमयगतास्तर्हि जिनः सवितुर्गतिं दूत्स्वदोषात्प्रत्यक्षेणा गृह्यमाणामपि देशांतरप्राप्तिर्लिगेन
 धिया पश्यति । एवं दृश्यमानस्यासत्त्वे दृश्यमानस्य सत्त्वे च दृष्टांतद्वयमुक्तं ९ दाष्टातिकमाह तथेति यथेदंतया दूरस्थं रविगतिवर्तुलं प्रकरणादात्मानं बुद्धिप्रदीपेन पूर्वोक्तरीत्या समनु पश्यती
 त्यनुवज्यते । प्रत्यासन्नं निकटस्थमपि ज्ञेयं प्रपंचनिनीषंति नेतुमिच्छंति किंप्रति ज्ञानाभि संहितं ज्ञानशब्देनाभि संहितं ज्ञानशब्दाभिधेयं ब्रह्म । 'सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्म' इत्यादि श्रुति
 भ्यस्तत्प्रति ब्रह्मणि प्रविलापयितुमिच्छंतीत्यर्थः १० एतच्चोपायेनैव सिद्धयतीति सट्टातमाह नहीति ११ उपादानोपादेययोरेवदान्मृगेण मृगइव ज्ञानेन स्वसजातीयेन ज्ञेयं गृह्यते वशीक्रियते
 भूम्येव वृक्ष इत्यर्थः १२ मूर्तिषु स्थूलदेहेषु मूर्तिस्थं लिङ्गदेहस्थं ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेन धीवृत्त्या १३ नन्वात्मनो धीवृत्तिविषयत्वे जडत्वापत्तिरित्याशंक्याह नोत्सहंत इति परा बुद्धिश्चरमा धीवृत्तिः परं
 शुद्धबोध्यं न पश्यति घटवत् । तथा च वृत्तिव्याप्तिरेव ब्रह्मण्यस्ति न तु फलव्याप्तिरित्यर्थः । यथोक्तं 'फलव्याप्तमेव हेतुशास्त्राद्भिर्निराकृतं ॥ ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय वृत्तिव्याप्तिरेक्ष्यते' इति १४

म.भा.टी.
॥०२॥

वृत्तिरूपोपाधिलयेऽपि वदन्त्यास्ति ननु शून्यशेष इति सट्टांतमाह यथेति अमावास्यां सूर्येण सहवासं प्राप्य अलिङ्गत्वात् ज्ञापकोपाधिगुण्यत्वात् तथाऽनष्टशरीरिणं विद्धि १५ कोशः स्थूलशरीरं
मूर्त्यावृत्त्या विमुक्तः १६ एवं तु सिसमाधयोरात्मनः सत्त्वमुक्त्वाव्युत्थानलिङ्गेनापितदाह यथेति आकाशांतरमवकाशमेवं लिङ्गांतरमित्युक्तेः समाधोपूर्वलिङ्गनाशउक्तः तथाहृष्टिष्टिष्टिन्यायेन लि
गांतरोत्पत्तिरित्यर्थः १७ जन्मेति चांद्रमसीचंद्रमंडलस्पृष्टिर्धर्मः । एवं शरीरस्यैव जन्मादिनात्मन इत्यर्थः १८ तत्र परमतेन युक्तिमाह उत्पत्तीति उत्पत्त्यादिकालभेदात्परिमाणादिभे
देन शरीरभेदेऽपि संप्रवायं देवदत्त इति शरीरिणेषु कथं प्रत्याभिज्ञापते एवममावास्यामित्यदर्शनं लक्ष्यते तददर्शनं गतोऽपि मूर्तिमान् लब्धदेहश्चंद्रोऽप्येक एव बाल्यादवस्थांतरप्राप्ताविवदेहांतरप्रा
प्तावपि एक एव देहीत्यर्थः १९ देहदेहिनोऽसंबंधोऽयं प्रतीयमानोऽपि कालत्रयेऽपि नास्तीत्याह नेति चिद्रूपं देहिनमचिद्रूपो देहः प्रकाशमंधकार इव स्मृष्ट्यक्तुवानशकोतीत्यर्थः २० एवं सत्यपि
देहांविना न देहिनः प्रकाशो नापि देहिनं विना देहप्रकाश इति सट्टांतमाह द्वाभ्यां यथेति तयोराहुरदृश्योऽपि दृश्येनाकादिनायुक्त एव प्रकाशते एवमात्मा देहेनेत्ययमहमस्मीति प्रकाशते । देहाभा
वे तु सुप्तौ न स्पष्टप्रकाश इत्यर्थः । विनाशमेवापीतो भवतीत्यादिभ्युतेः २१ यथेति दृष्टांतदाष्टांतिकयोर्व्येत्ययः यथाऽर्कविद्युत्कोराहुर्न प्रकाशते एवं चैतन्यमंतरेण जडो देहो न प्रकाशत इत्यर्थः ।

यथा चंद्रो ह्यमावास्यामलिङ्गत्वात् दृश्यते ॥ नचनाशोऽस्य भवति तथा विद्धि शरीरिणम् १५ क्षीणकोशो ह्यमावास्यां चंद्रमानप्रकाशते ॥ तद्वन्मूर्तिविमुक्तो
ऽसौ शरीरी नोपलभ्यते १६ यथाकाशांतरं प्राप्य चंद्रमा भ्राजते पुनः ॥ तद्वलिङ्गांतरं प्राप्य शरीरी भ्राजते पुनः १७ जन्मवृद्धिः क्षयश्चास्य प्रत्यक्षेणोपलभ्यते ॥
सातु चांद्रमसी वृत्तिर्न तु तस्य शरीरिणः १८ उत्पत्तिवृद्धिवयसायथा स इति दृश्यते ॥ चंद्र एवत्वमावास्यां तथा भवति मूर्तिमान् १९ नोपसर्पाद्विमुक्तं च द्वाशशिनं
दृश्यते तमः ॥ विसृजंश्चोपसर्पं च तद्वत्पश्य शरीरिणम् २० यथा चंद्रार्कसंयुक्तं तमस्तदुपलभ्यते ॥ तद्वच्छरीरसंयुक्तः शरीरीत्युपलभ्यते २१ यथा चंद्रार्क
निर्मुक्तः सराहुर्नोपलभ्यते ॥ तद्वच्छरीरनिर्मुक्तः शरीरी नोपलभ्यते २२ यथा चंद्रो ह्यमावास्यां नक्षत्रैर्युज्यते गतः ॥ तद्वच्छरीरनिर्मुक्तः फलैर्युज्यति कर्मणः
२३ ॥ इति श्रीमाहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादेऽधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
॥ मनुवाच ॥ यथा व्यक्तमिदं शैते स्वप्ने चरति चेतनम् ॥ ज्ञानमिन्द्रियसंयुक्तं तद्वत्प्रेत्य भवाभवौ १

दाष्टांतिकेऽक्षरयोजनात्तद्वद्राहुवदप्रकाशमानं शरीरं स्वीयत्वेन यस्यास्तीति तद्वच्छरीराश्चिदात्मा तेन विनिर्मुक्तः शरीरी नोपलभ्यते इति स्वर्गाध्वस्त इत्यादौ स्वर्गमात्रं च स्वशरीरमात्रानुपलं
भो विवक्षितः अनयैवरीत्या पूर्वश्लोकेऽपि शरीरोपलंभे आत्मनोऽन्वयः प्रदर्शनीयः तथाश्चतरीत्याचोमयोरपि श्लोकयोरात्मोपलंभेशरीरान्वयव्यतिरेको दर्शनीयो २२ नन्वेवं मरणेशरीरमावा
दात्मनोऽप्यमावः स्यादित्याशंक्यतत्रापिशरीरांतरसंबंधोऽस्तीति सट्टांतमाह यथेति अमावास्यां सूर्येण सहवासं गतश्चंद्रोऽस्माभिर्नक्षत्रयुक्त्वेन समयांतरे इवा दृश्यमानोऽपि तद्युक्तोऽस्त्येव एव
भेकशरीरनिर्मुक्त आत्मा कर्मणः फलभूतेः शरीरांतरे युज्यते इति न शरीरमावादात्मा मावोऽस्ति हेत्वमावा इत्यर्थः २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्येऽधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ७ ॥ देहसंबंधस्यापरिहार्यत्वं श्रुत्वामुमुक्षोरुद्देगोमामुदितितन्निवृत्तिसाधनं योगं वक्ष्ये न सट्टांतं देहवियोगप्रकारमाह यथेति यथा व्यक्तं स्थूलशरीरं शैते स्वप्ने
चेतनं लिङ्गशरीरं प्रेत्य व्यक्ता द्वियुज्य चरति तद्वद्रवः संसारस्तथा इन्द्रियसंयुक्तं लिङ्गमपि शैते सुप्तौ किंवलं ज्ञानं प्रेत्य लिङ्गा द्वियुज्य चरति तद्वद्भवो मोक्ष इत्यर्थः १

॥०२॥

ज्ञेयमात्मानं ज्ञानेन बुद्ध्या आत्मज्ञानान्मुच्यते तत्रेन्द्रियजयाद्रवतीत्यर्थः २ विपर्ययेबंधमाह स इति ज्ञाने बुद्धौ न पश्यति ३ अबुद्धिरविद्या अनित्या शुचिदुःखानात्मसुदेहादिषु नित्यसुखशुचिस्वा
त्मबुद्धिर्विपर्ययरूपा सा चाज्ञानजातया मन आलुप्यते रागाद्याक्रांतं भवति पंचश्रोत्रादयः मानसाः मनःप्रधानाः ४ अज्ञानतृप्तो मोहपूर्णः अवगाढोऽत्यंतमग्नः अदृष्टवत् धर्माधर्मयुक्तं यथा स्यात्तथा
भूतात्मा जीवो विषयेभ्यः शब्दादिभ्यो भोगार्थनिवर्तकमृतः पुनर्जायते ५ अंतनाशं गतं गतं द्वितीयाश्रितेति समासः तर्पस्तृष्णा ६ शाश्वतस्येति भावप्रधानो निर्देशः अन्यथा सुखदुःखसाधनयोर्विप
रीतम् ७ प्ररुयेस्वच्छे आत्मनि बुद्धौ ८ प्रसृतैर्विषयेष्वनुगतैर्नियतैर्निगृहीतैः इन्द्रियैरूप्येते निरूप्येते इति इन्द्रियरूपेभ्यः शब्दादिभ्यो यच्छेत् आत्मानं इन्द्रियसंज्ञं मनसे वनिगृह्णीयात् ९ लवणोदक
न्यायेन कारणकार्यलयनियमादिन्द्रियमनो बुद्धिज्ञानमहतापूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरस्मिन्प्रविलयायतेषां कार्यकारणभावमाह इन्द्रियेभ्य इति पूर्वकारणं ज्ञानं जीवात्मा महत्परमात्मा तथा चानेनैकमेण
श्रुतावपि इन्द्रियादीनां प्रविलापनं दृश्यते 'यच्छेद्वा मनसी प्राज्ञस्तद्यच्छेज्ज्ञान आत्मनि ॥ ज्ञानमात्मनि महति नियच्छेत्तद्यच्छेच्छांत आत्मनि' इति । श्रुत्यर्थस्तु वाक्चांचावागादिग्राह्येन्द्रियाणि मन
सिनियच्छेत् मनसी इति दैर्घ्यादसं वागादिव्यापारमुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत्त्यर्थः मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं ज्ञानशब्दोदितायां बुद्धौ निपच्छेत् । तांच महत्त्वात् मनोक्तरिनियच्छेत्
यथांभसि प्रसन्नेतु रूपं पश्यति चक्षुषा ॥ तद्वत्प्रसन्नैर्द्रियत्वाज्ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति २ स एवलुलिते तस्मिन् यथारूपं न पश्यति ॥ तथेन्द्रियाकुलीभावे ज्ञेयं ज्ञानेन पश्यति
३ अबुद्धिरज्ञानकृता अबुद्ध्याऽऽकृष्यते मनः ॥ दुष्टस्य मनसः पंचसंप्रदुष्यंति मानसाः ४ अज्ञानतृप्तो विषयेष्ववगाढो न तृप्यते ॥ अदृष्टवच्च भूतात्मा विषयेभ्यो नि
वर्तते ५ तर्पच्छेदो न भवति पुरुषस्येह कल्मषात् ॥ निवर्तते तदा तर्पः पापमंतगतं यदा ६ विषयेषु तु संसर्गाच्छाश्वतस्य तु संश्रयात् ॥ मनसा चान्यथाकांक्षन्परं न प्र
तिपद्यते ७ ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात्पापस्य कर्मणः ॥ यथाऽऽदर्शतले प्ररुये पश्यत्यात्मानमात्मनि ८ प्रसृतैरिन्द्रियैर्दुःखितैरेव नियतैः सुखी ॥ तस्मादिन्द्रियरूपे
भ्यो यच्छेदात्मानमात्मना ९ इन्द्रियेभ्यो मनः पूर्वबुद्धिः परतराततः ॥ बुद्धेः परतरं ज्ञानं ज्ञानात्परतरं महत् १० अव्यक्तात्प्रसृतं ज्ञानं ततो बुद्धिस्ततो मनः ॥ मनः
श्रोत्रादिभिर्युक्तं शब्दादीन् साधु पश्यति ११ यस्तांस्त्यजति शब्दादीन् सर्वाश्च व्यक्तयस्तथा ॥ विमुंचेत्प्राकृतान् ग्रामांस्तान्मुक्त्वाऽमृतमश्नुते १२

२५

अस्मीत्येतावन्मात्रेणावतिष्ठेत् । तमपि ज्ञाते परस्मिन्नात्मनि परस्यां काष्ठायां अपास्तसमस्तविशेषेनियच्छेदिति १० प्रविलापनक्रमनियमाय उत्पत्तिक्रममाह अव्यक्तादिति अव्यक्तात् शुद्धचि
न्मात्रात् युक्तं व्यापृतं मनसः श्रोत्रादीनि श्रोत्रादिभ्यः शब्दादयः प्रसृता इत्यर्थः । तथा च सुप्तौ श्रोत्रं सर्वैः शब्दैः सहाप्येति मनः सर्वैर्धर्मानैः सहाप्येतीत्यात्मनि सविषयाणां भिन्द्रियमन आदीनां लयः
प्रबोधे च एतस्मादात्मनः सर्वे प्राणायथाऽयतनं विप्रतिष्ठते प्राणेभ्यो देवादेवेभ्यो लोका इति प्राणशब्देभ्य इन्द्रियेभ्यो देवानामादित्यादीनां तेभ्यो लोकानां चोत्पत्तिः श्रूयते तस्मादुक्त एव शब्दार्थः
ननु किमर्थं मयं क्रमो विवक्ष्यते असमाधौ समाधिप्रमनित्यर्थं मिति ब्रूमः तथाहि । पूर्वपूर्वकक्षातः उत्तरोत्तरकक्षाप्रविविन्नतो योगिनो निरुद्धयमानं चित्तं दैनं दिनलयाभ्यासाह्वयते तत्र स्तपस्त्रिभुव
पूर्वावस्थां वा सहसा गच्छति । तावेतौ लयविलेपो हेयतया भूयेते । 'लयविलेपरहितं मनः कृत्वा सुनिश्चलम् ॥ यदा यात्युन्मनीभावं तदा तत्परमं पदम्' इति । तत्र स्थूलप्रपंचात् सूक्ष्मं च च्छन्मध्वेलीनः
सुप्त एव । सूक्ष्मात्कारणं गच्छन् लीनो विदेहः । कारणात् शुद्धं गच्छन् लीनः प्रकृतिलयः । शुद्धं प्राप्नोतीति मुक्तः । तत्राद्यः संसायैव मध्यमौ क्रममुक्तिमाजौ अंत्यः सद्यो मुक्तिमागिति ११
तदेतदाह यस्तानिति त्यजति त्यजेत् व्यक्तयः व्यक्तीः शब्दाद्याश्रयभूतानि विद्यदादीनिकारणशरीराणि मुक्त्वा हादां काशे भासमानानि विमुंचेत् प्राकृतान् प्रकृत्युत्पत्त्यान् ग्रामान् ग्रामवदंतः करण
पापस्य संश्लेषस्थानानि स्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणि मुक्त्वाऽमृतं कैवल्यमश्नुते १२

म.भा.टी.
॥७३॥

प्राकृतान्द्रामानित्यप्रसाख्याभिमताप्रकृतिर्भाप्रसंजीति आत्मनर्वेन्द्रियाद्युदयास्तमयावितिसदृष्टांतमाह द्वाभ्यां उच्यन्निति १३ इंद्रियगुणान्द्रियभोग्यान्रूपादीन् आवृत्य अस्तंस्वरूपं गच्छतीति योजना १४ अस्य पुनः पुनर्देहावाप्ताहेतुमाह प्रणीतमिति प्रणीतं कर्मणा उपस्थापितं मार्गविषयं कर्मणैव नीयमानः कर्मफलं सुखादिप्राप्तिं यतः प्रवृत्तं प्रवृत्तिप्रधानं धर्मगुणपापार्थक्यं आप्तवान्कृतवान् । आत्मविदिति पाठे प्रारब्धकर्ममात्रविषयोऽयं श्लोकः १५ एतत्परिहारार्थं निवृत्तधर्ममाह विषया इति आहरणं आहारो विषयभोगस्तद्वर्जितस्य विषयाः शब्दाद्यभिलाषाः विनिवर्तते परं तुरसो वासनात्मको न निवर्तते सोऽपि परं आत्मानं दृष्ट्वा अवाप्तसकलकामस्य पुंसो निवर्तते । भोगेच्छास्येच्छाऽऽस्मान्पश्यतो विषयबंधो निवर्तत इत्यर्थः १६ कर्मगुणैः कर्मणि गुणभूतानि येषां तैर्विषयसंगैः मनसि मनःप्रधाने त्वंपदार्थेऽस्मितामात्रे तदामनोऽपीति शेषः ब्रह्मसंपद्यते कुतः यतस्त्वत्रैव प्रलयं गतं भवति १७ ब्रह्मपदार्थमाह अस्पर्शनमिति स्पर्शादिहीनत्वात्स्पर्शनादि

उच्यन्तिसवितायद्वत्सृजते रश्मि मंडलम् ॥ स एवास्तमपागच्छंस्तदेवात्मनियच्छति १३ अंतरात्मा तथा देहमाविश्येन्द्रियरश्मिभिः ॥ प्राप्येन्द्रियगुणान्पंचसोऽस्तमावृत्य गच्छति १४ प्रणीतं कर्मणामार्गनीयमानः पुनः पुनः ॥ प्राप्नोत्ययं कर्मफलं प्रवृत्तधर्ममाप्तवान् १५ विषया विनिवर्तते निराहारस्य देहिनिः ॥ रसवर्जरसोऽप्यस्य परं दृष्ट्वा निवर्तते १६ बुद्धिः कर्मगुणैर्हीना यदा मनसि वर्तते ॥ तदा संपद्यते ब्रह्मतत्रैव प्रलयं गतम् १७ अस्पर्शनमशृण्वानमनास्वादमदर्शनम् ॥ अघ्राणमवितर्कचसत्वं प्रविशते परम् १८ मनस्याकृतयो मग्नमनस्त्वभिगतं मतिम् ॥ मतिस्त्वभिगता ज्ञानं ज्ञानं चाभिगतं परम् १९ इंद्रियैर्मनसा सिद्धिर्न बुद्धिर्बुद्धयते मनः ॥ न बुद्धिर्बुद्धयते व्यक्तं सूक्ष्मं त्वेतानि पश्यति २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षवर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ मनुस्वाच ॥ ॥ दुःखोपघाते शारीरे मानसे चाप्युपस्थिते ॥ यस्मिन्नशक्यते कर्तुं यत्नस्तं नानुचितयेत् १ भैषज्यमेतद्दुःखस्य यदेतन्नानुचितयेत् ॥ चिंत्यमानं हि चाम्येति भूयश्चापि प्रवर्तते २ प्रज्ञायमानसंदुःखं हन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्यं न बालैः स भूतामिधात् ३ अनित्यं यौवनं रूपं जीवितं द्रव्यसंचयः ॥ आरोग्यं प्रियसंवा सोऽद्येत्तत्र न पंडितः ४ न जानपदि कंदुःखमेकः शोचितुमर्हति ॥ अशोचन्प्रतिकुर्वीत यदि पश्येदुपक्रमम् ५

क्रियानाश्रयं अनिन्द्रियत्वात् श्रवणादिक्रियाहीनं अशृण्वानं अवितर्कमनुमानागम्यं ईदृशं परं ब्रह्मसत्त्वं बुद्धिः प्रविशते १८ अध्यायार्थमुपसंहरति मनसीति आकृतयो घटादिव्यक्तयः मनः संकल्पकृतत्वात् तत्रैव मग्नमभवति तथा चाक्षपादाचार्यप्रणीतं सूत्रं । दोषनिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति एव मनसो बुद्धौ बुद्धेर्जावितस्य ब्रह्मणि चलय इत्यर्थः १९ सिद्धिर्नेति नकारः काकाक्षि वदुभयत्र संबध्यते । कार्येण कारणाव्याप्ये रिरिन्द्रियादयस्त्वंस्वकारणं न बुद्धयंत । सूक्ष्मं बुद्धिदात्मा सर्वपश्यति तदनुविद्धा उत्तरे तु स्वस्वकार्यं पश्यंतीत्यर्थः ॥ २० ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नीलकंठीये भारतभाष्ये चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ दुःखोपघाते इति दुःखरूपे उपघाते प्रागुक्तयोगे विज्ञेयसति शारीरे व्याध्यादौ मानसे शोकादौ च यस्मिन्नसतियत्नोपोगाभ्यासः कर्तुं शक्यते तदुःखोपघातं नानुचितयेत् अचित्तयैव तं परिहरेदित्यर्थः १ एतदेवाह भैषज्यमिति २ । ३ प्रज्ञामेवाह अनित्यमिति मद्यध्येतवर्धनं कुर्यात् ४ उपक्रमं प्रतीकारोपायम् ५

मरणं भवति ६ ते ब्रह्माभिगताः ७ पालने च ते सुखे निति संबंधः दुःखेन च दुःखेऽपि च सति नाधिगम्यं ते कदाचित् ८ एवं दुःखनिवृत्त्युपायं वैराग्यमुक्त्वा सुखप्राप्त्युपायं ब्रह्मात्मज्ञानमाह ज्ञानमिति ज्ञानं ब्रह्मज्ञेयमहंकारादिघटांतं तदात्मना अभिनिर्वृत्तमविद्यायानिष्पन्नमतएव मनः ज्ञानगुणं ज्ञानस्य धर्मः कनकस्थे वक्रकं प्रज्ञाकरणेर्ज्ञानेन्द्रियैः संयुक्तं तदा भवति ततो नंतरं बुद्धिर्विषयाकारावृत्तिर्भवति । एतेन यदेतद्दुःखं मनश्चेत्सुपक्रम्य सर्वाप्येवैतानि प्रज्ञानस्य नामधेयानि भवंत्येव ब्रह्मैव इह इत्यादिना प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्रज्ञानं ब्रह्मेत्येतेन करणदेवताभूतभौतिकानामर्थानां प्रज्ञात्मत्वं प्रज्ञाप्रतिष्ठात्वं च हाटककटकस्यायेनोक्तात्तामेव प्रज्ञां ब्रह्मेति वदंस्याः श्रुतेरर्थो ब्रह्माद्वैतं पादत्रयेण दर्शितम् । चतुर्थं न तत्कारणाविद्यावियोगहेतुर्बुद्धिरिति चोक्तम् ९ बुद्धेर्निग्रहस्तदभिव्यक्तिहेतुरित्याह यदेति यदा कर्मगुणैः कर्मोत्थैः संस्कारैः सहिता बुद्धिर्मनसि मननात्मिकायां धीवृत्ती वर्तते तदाऽऽत्मना परिणमते तदा ब्रह्म प्रज्ञायते । तादृशी बुद्ध्युदये हेतुमाह ध्यानेति ध्यानं यमनियमादिभिः पूर्वगैः सहितं ध्यानं ध्येयाकारप्रत्ययसंततिः स एव योगारूपस्ततो निष्पन्नेन समाधिना ब्रह्माकारवृत्तिविशेषेण । कर्मणोपेतैति पाठे कर्मणो वाह्यविषयप्रकाशनादपेतैति व्याख्येयम् १० गुणवती इंद्रियादिमती गुणेषु रूपादिषु अपरादज्ञानात् ११ यदा ज्ञाननाशकाले ध्यानं ध्येयं वस्तु मनसि बोधतौ प्राप्नोति अभिव्यज्यते पूर्वजमित्यज्ञानस्यापि कारणम् । तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमित्यादि स्मृतेः निकषे

सुखाद्दुःखतरं दुःखं जीवितेनास्ति संशयः ॥ स्निग्धस्य चेंद्रियार्थेषु मोहान्मरणमप्रियम् ६ परित्यजति यो दुःखं सुखं वाप्युभयं नरः ॥ अम्येति ब्रह्मसोऽत्यंतं नतेशोचंति पंडिताः ७ दुःखमर्थाहियुज्यंते पालनेन च ते सुखम् ॥ दुःखेन चाधिगम्यंते नाशमेषानंचितयेत् ८ ज्ञानं ज्ञेयाभिनिर्वृत्तं विद्विज्ज्ञानगुणं मनः ॥ प्रज्ञाकरणसंयुक्तं ततो बुद्धिः प्रवर्तते ९ यदा कर्मगुणोपेता बुद्धिर्मनसि वर्तते ॥ तदा प्रज्ञायते ब्रह्म ध्यानयोगसमाधिना १० सेयं गुणवती बुद्धिर्गुणेष्वेवाभिवर्तते ॥ अपरादाभिनिःसृत्य गिरेः शृंगादिवोदकम् ११ यदानिर्गुणमाप्नोति ध्यानं मनसि पूर्वजम् ॥ तदा प्रज्ञायते ब्रह्म निकषं निष्कषेयथा १२ मनस्त्वपहृतं पूर्वमिन्द्रियार्थनिदर्शकम् ॥ न समक्षगुणापेक्षि निर्गुणस्य निदर्शकम् १३ सर्वाप्येतानि संवार्थद्वाराणि मनसि स्थितः ॥ मनस्येकाग्रतां कृत्वा तत्परं प्रतिपद्यते १४ यथा महांति भूतानि निवर्तते गुणक्षये ॥ तथेंद्रियाप्युपादाय बुद्धिर्मनसि वर्तते १५

कषपाषाणे निकषं स्वर्णरेखा प्रकषेणानिःसंशयं ज्ञायते १२ विषयत्वेन निकषवद्ब्रह्म प्रज्ञायते चेज्जाक्यं ब्रह्मण्य आपद्येतेत्याशंक्याह मनस्त्विति मनोऽस्त्वं हाकारावृत्तिः पूर्वमस्त्वं चैतन्याभिव्यक्तेः प्रागेवापहृतमस्त्वं प्रकाशेन तिरोभूतं । कुतः यस्मादिन्द्रियार्थानां शब्दादीनामेव तन्न निदर्शकं तदप्यव्यवधानेनैवेत्याह समक्षमिन्द्रियसन्निकृष्टं गुणरूपाद्यपेक्षते तत्तथा अतो हेतोर्निर्गुणस्य रूपादिहीनस्य तन्न निदर्शकमतो न ब्रह्मणो जादृचापत्तिः १३ उपसंहरति सर्वाणीति द्वाराणीन्द्रियाणि संवार्थपिधाय मनसि संकल्पमात्रेण स्थितः सन्न तमपि मनसि बुद्धौ कृत्वा प्रविलाप्य एकाग्रतामस्मीत्यात्ममात्राकारतां प्राप्य तत्परं तत् एकाग्रताऽतः परम् १४ तमेतं लयक्रमं युक्त्याऽप्युपपादयति यथेति गुणाः शब्दतन्मात्रादयोऽपेक्षीकृतभूतसंज्ञास्तेषां सुषुप्तौ ज्ञेयसतितत्कार्याणि महाभूतानि पंचीकृतस्थूलभूतानि नश्यंति । तथा हि श्रुतिः कारणनाशपूर्वकस्वकार्यनाशस्य दर्शयति । स यथासंश्रवणविलय उदके प्रास्त उदके वा नुविलीयतेति उदकं विलीनमनुविलयो लपित इति श्रुत्यर्थः तथा चातुभोजलप्रस्थे खिलप्रस्थप्रक्षेपे करकाप्रक्षेप इव पारिमाणानतिरेकात् खिलोपादानं जलं सोपादाने सतन्मात्रे विलीयते न तु जलप्रस्थे तस्य तदुपादानत्वात् तस्मात्सुषुप्तौ श्रवणविलयनाशकत्वात् खिल्यनाश इति स्मृत्याऽप्युपादाय बुद्धिर्न सति वर्तते १५

ननुकारणेलीयमानंकारिष्वदेभेणकारणमपिदूषयेज्जलक्षितलवणखिल्यइवजलंस्वरसेनेत्याशंक्याह यदेति बुद्धिर्व्यवसायोनिश्चयःसर्वगुणोर्ध्वस्तेनोपेताऽपिअंतरेऽहंकारेचरतीति तथा । यथाआकृत्यंतरोपेतमपिकुंडलंस्वर्णस्यमेवतद्वन्मनसिपदाबुद्धिर्भवति तदासामनएवभवति । मधुरंजलंतुनाखिल्यस्यकारणमितेनतद्वृषणंविजावीपसंसर्गकृतमेवेत्यर्थः १६ ननुत्रिगुणात्मकोमनःशब्दितोऽहंकारोविजातीयेनिर्गुणेलीयमानःस्वधर्मेभतदपिदूषयेदेवेत्याशंक्याह गुणवद्विरिति ध्यानेनगुणःसत्त्वोत्कर्षाख्योयस्मिस्तद्भयानगुणंमनोऽहंकारः गुणवद्वीरूपादिमद्विर्विषयैःसहयदागुणोपेतंगुणान्तरत्वादीन्मूलप्रकृतिमितियावत् । तामव्यक्ताख्यामुपेतंमभवतितदासर्वान्गुणान्सर्वगुणात्मकमध्यकमपिहित्वानिर्गुणंष्टत्वाप्रविष्टानिर्गुणंप्रतिपद्यते । यद्विसत्याद्योनप्रविलाप्याःस्युस्तर्हिदेवुलीनंमनःसुप्तिप्रलययोरिवपुनरुन्मज्जेत्कारणस्यानाशात् । नचाहष्टारूपनिमित्तांतराभावात्प्रोन्मज्जतीतिवाच्यं श्रुतहान्यश्रुतकल्पनाप्रसंगात् । तत्त्वमसीतिवाक्यार्थज्ञानात्कृतकृत्यत्वंश्रूयते । 'ज्ञात्वादेवंसर्वपाशापहानिः' इतिश्रुतेः । नरबहंकारस्यप्रधानेप्रलयात्कृतकृत्यत्वं निमित्तमप्रयोजकमितितत्त्वसूत्रकृतंवाहृष्टस्याऽप्रयोजकत्वाभिधानात् । तस्मात्सर्वमपिप्रविलापनीयं नचगुणात्मकस्यतस्यनिर्गुणताभवत्युक्तदोषापातादतोरज्जुरगादिवद्वाधपवास्यप्रलयः । तद्विदुःकंमनोगुणान्निर्गुणंप्रतिपद्यते गुणानुपादायेत्यर्थः । हित्वेतिदधातेरूपंनगुजहातेः नहिकारणमुक्त्वाकार्यस्यान्यप्राप्तिःसंभवतितस्मान्नमनोल्याधिष्ठानेब्रह्मणिमानसदोषप्रसक्तिरितिदिक् १७ अहंकाराद्युपादानयदव्यक्ता

यदामनसिसाबुद्धिर्वर्ततेऽंतरचारिणी ॥ व्यवसायगुणोपेतातदासंपद्यतेमनः १६ गुणवद्विर्गुणोपेतंयदाध्यानगुणंमनः ॥ तदासर्वान्गुणान्निर्गुणंप्रतिपद्यते १७ अव्यक्तस्येहविज्ञानेनास्ति तुल्यंनिदर्शनम् ॥ यत्रनास्तिपदन्यासःकस्तंविषयमाप्नुयात् १८ तपसाचानुमानेनगुणैर्जात्याश्रुतेनच ॥ निनीषेत्परमंब्रह्मविशुद्धेनांतरात्मना १९ गुणहीनोहितंमार्गंवाहिःसमनुवर्तते ॥ गुणाभावात्प्रकृत्यावानिस्तर्क्यज्ञेयसंमितम् २०

ख्यंगुणप्रयंतस्यस्वरूपंदुर्वचमित्याह अव्यक्तस्यति निदर्शनंहृष्टांतः अव्यक्तंनसत् नेहनानाऽस्तिकिंचनेतिश्रुत्यावावात् । नापिनरशृंगवदसत् तत्कार्यस्योपलंभात् नापिसदसद्विरोधात् । तस्मादनिर्वचनीयमित्याह पदन्यासोबागव्यापारोयत्रनास्तपस्तत्रनिदर्शनमपिनास्तीत्यर्थः अतएवतदवाप्तिरपिनसंभवतीत्याह कइति १८ अतःश्रवणादिजम्येनसाक्षात्कारेणवात्मतत्त्वंनिश्चिनुयादित्याह तपसेति तपसाआलोचनेनध्यानजेनसाक्षात्कारेण । अनुमानेनमननाख्ययुक्तयनुसंधानेन । गुणैःशमदमादिभिः । जात्याजात्युचितस्वधर्मेण । श्रुतेनवेदांतश्रवणेन । विशुद्धेनांतरात्मनामनसापरमंब्रह्मनिनीषेत्ज्ञातुमिच्छेत् । परमंशोधितपदार्थतरपदार्थंप्रतिप्रापयितुमिच्छेदितिवा मयतोद्विकर्मेत्वात् १९ उक्तविधयातत्त्वदर्शिर्नोऽतर्बहिःश्रुतुल्यवद्भेदाननास्तीत्याह गुणहीनइति तंनिष्प्रपंचंमार्गंवाहिरन्वयेनाशिसम्यगनुवर्ततेअनुसरति द्वैतंगुणयन्नपिनपश्यतीत्यर्थः । ननुवाहिःकार्यात्मनामेदोऽस्तःकारणात्मनाऽमेवः । यथासुवर्णस्वरूपेणकुंडलादिरूपेणचाभिन्नंभिन्नंचेतिव्यपदेशुंशक्यंतद्वादिदमपिस्यात्किमितिवहिरपिमेवावभासःप्रत्यक्षादिप्रमाणासिद्धोऽपलप्यतइतिचेन्न । 'सयसिषेवचनोऽनंतरोऽबाह्यःकृत्स्नोरसचनएवंवाअरेऽयमात्मानंतरोबाह्यःकृत्स्नःप्रज्ञानवनएव'इत्यात्मनएकरस्यश्रुतेः । अंतरेकारणंबाह्येकार्यतयोरभावादयंकृत्स्नःप्रज्ञानमात्रइतिश्रुत्यर्थः । बहिरपिज्ञेयेनशुद्धेनाचिदात्मनासंमितं तत्रहेतुः गुणाभावात्मूलप्रकृतेस्तुच्छत्वात् प्रकृत्यावाचित्स्वाभाव्याद्वा तर्कैकगम्याःप्रधानपरमाणुत्वभावगुण्यवादास्तर्क्यास्तद्विहितंनिस्तर्क्यतस्मादतर्बहिरेकरसंब्रह्म । एकस्मिन्वस्तुनिपरस्परविरुद्धयोर्भेदाभेदयोःसमानसत्ताकत्वंशुक्रमयुक्तमित्यवश्यहेयेऽन्यतरस्मिन्व्यभिन्नैरित्त्वाद्भेदपृथगेत्येतिनिर्विवादमैकात्म्यमित्याकरेविस्तरः २०

बुद्धिर्निर्गुण्यात्रिर्विषयत्वाद्ब्रह्मप्राप्नोतिसगुणत्वात्साविषयत्वात्त्रिवर्तते । ब्रह्मणःसकाशादितिशेषः गुणेषुप्रचारिणी २१ यथेति सुषुप्तौयथाकार्यत्वागेनकारणाज्ञानात्मनाऽवस्थानमेतुरीयकारणत्यागैर्नचिन्मात्राऽऽत्मनाऽवस्थानमपिसंभवतीतिभावः २२ एवमितिलौकिकदृष्टांतामिनयः प्रकृतितोऽज्ञानात् । शरीरिणाश्विदाभासाजीवाख्याः । निवृत्तावज्ञानस्य । यथाऽज्ञानाच्छुक्तिरजतादाविवप्रवर्ततेकर्मसुतत्रिवृत्तौनिवर्तते । अनिवृत्तात्सुवर्गप्रवृत्तिफलम् २३ पुरुषोजीवः अभिमानइदमित्यमेवेतिधीर्विपर्ययोवा भूतसंज्ञाफलंविनाशित्वनिश्चयः २४ ननुप्रवाहनित्यस्यविषयदादेःकुतोविनाशइत्याशंक्याह एतस्येति एतस्यभूतसंघस्यआद्याप्रवृत्तिःप्रथमसंगंभधानान्मायाशबलादव्याकृतादेव । तदनंतरंमिथुनाद्रीजांकुरम्यायेनव्यक्तिमभिव्यक्तिं अविशेषात्विशेषाःपंचमहाभूतानितदन्वेअविशेषाःपंचतन्मात्राणिएकादशेंद्रियाणिअहंकारश्च जात्यमिप्रायमेकवचनं द्वितीयाप्रवृत्तिस्तुमिथुनादभिव्यक्तिंनियच्छतिनियमयतिनपुनर्यादच्छिक्कीनृष्टिरित्यर्थः । एवंचयथावदशरावोदंचनादीनांविशेषाणामविशेषोन्मात्रभेदंविषयदादिविशेषाणामध्यस्त्यविशेषःप्रधानमितिनप्रवाहनित्यत्वंनृष्टेरितिभावः २५ प्रकृतिप्रलयकालेऽभ्येति विरक्तस्तुज्ञानवान्प्रकृ

नेर्गुण्याद्ब्रह्मचाप्नोतिसगुणत्वात्त्रिवर्तते ॥ गुणप्रचारिणीबुद्धिर्हुताशनइवंधने २१ यथापंचविमुक्तानिइंद्रियाणिस्वकर्मभिः ॥ तथाहिपरमंब्रह्मविमुक्तंप्रकृतेःपरम् २२ एवंप्रकृतितःसर्वेप्रवर्तेशरीरिणः ॥ निवर्ततेनिवृत्तौचस्वर्गंचैवोपयातिच २३ पुरुषःप्रकृतिर्बुद्धिर्विषयाश्चेंद्रियाणिच ॥ अहंकारोऽभिमानश्चसमूहोभूतसंज्ञकः २४ एतस्याद्याप्रवृत्तिस्तुप्रधानात्संप्रवर्तते ॥ द्वितीयामिथुनव्यक्तिमविशेषान्नियच्छति २५ धर्माहुत्कृष्यतेश्रेयस्तथाऽश्रेयोऽप्यधर्मतः ॥ रागवान्प्रकृतिह्येतिविरक्तोज्ञानवानभवत् २६ ॥ इ०शां०मो० मनुब्रह्मस्पति० पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥२०५॥ मनुखाच ॥ यदातैःपंचभिःपंचयुक्ता निमनसासह ॥ अथतद्द्रक्ष्यतेब्रह्ममणौसूत्रमिवापितम् १ तदेवचयथासूत्रंसुवर्णवर्ततेपुनः ॥ मुक्तास्वथप्रवालेषुमृन्मयेराजतेतथा २ तद्ब्रह्मोऽश्वमनुष्येषुतद्द्विस्तिमृगादिषु ॥ तद्वत्कीटपतंगेषुप्रसक्तात्मास्वकर्मभिः ३ येनयेनशरीरेणयत्कर्मकरोत्ययम् ॥ तेनतेनशरीरेणतत्फलमुपाश्रुते ४ यथाह्येकरसामूमिरोषध्यर्थानुसारिणी ॥ तथाकर्मानुगाबुद्धिरंतरात्मानुदर्शिनी ५ ज्ञानपूर्वाभवेह्येत्सालिप्सापूर्वाऽभिसंधिता ॥ अभिसंधिपूर्वकं कर्मकर्ममूलंततःफलम् ६ फलं कर्म

त्मकंविद्यात्कर्मज्ञेयात्मकंतथा ॥ ज्ञेयंज्ञानात्मकंविद्याज्ज्ञानंसदसदात्मकम् ७ तिवाभेनात्मज्ञानवान्भवति मुच्यतइत्यर्थः २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ धर्माहुत्कृष्यतेश्रेयइत्पुंक्तव्याकुर्वन्कर्ममयसंहरति यदातैःपंचभिःपंचेत्यादिनाऽध्यायेन पंचभिःशब्दादिभिःस्वविषयैःसहपंचेंद्रियाणिमनसाकारणेनापिसहयुक्तानिनिवृत्तानि मनसेखड्गवृद्धेरपिग्रहणं श्रुतिश्च । 'यदापंचावतिष्ठतेज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविचेष्टतितामाहुःपरमां गतिम्'इति । आत्मानात्मनोरत्यंतविकृतत्वंमणिसूत्रदृष्टान्तोक्तं । एकात्म्यसिद्धयर्थमनेनैवदृष्टान्तेनसर्वत्रात्मव्याप्तिमाह तदेवेति १ प्रसक्तात्माआसक्तचित्तः आसंगहेतुमाह स्वकर्मभिरिति ३ येनयेनपिऽप्येणदेवेन गाधर्षेणप्राजापत्येनवाप्राप्येणहेतुभूतेनयस्ययस्यदेहस्यप्राप्त्यर्थमित्यर्थः यद्यत्कर्मपञ्जादिकं ४ कर्मभेदाद्देहविशेषयोगेदृष्टांतमाह यथेति अंतरात्माअनुदर्शीसाक्षीयस्याःसातथासाक्षिप्रकाश्याऽपिप्राक्कर्मानुसारिण्येवबुद्धिर्भवतीत्यर्थः ५ ज्ञानपूर्वाबुद्धिपूर्वालिप्सारागस्ततोऽभिसंधिताऽभिसंधिमस्वमभिसंधिरितियावत् सचेदसाधयेयमितियन्नस्ततःकर्मस्पंदस्ततःफलावाप्तिः ६ फलमिति अनेनक्रमेणतत्तदेहप्राप्त्यादिरूपफलं कर्मात्मकं कर्मप्रभवं । कर्मतुज्ञेयात्मकमहमर्थोद्भवं । अहमर्थोऽपिज्ञानात्माजीवरूपःसोऽपिसदसदात्माऽचिच्छब्दरूपः ७

ज्ञानानांचिज्जहंघनीनां फलानां देहानां ज्ञेयानां बुद्धीनां कर्मणां संशितानां क्षयात्ते परफलमिव फलं ज्ञानं तस्वकाशः । विद्यमानाकारकारणमात्राकारणवृत्त्याज्ञानसाक्षात्कारीयस्वतद्विद्या-
 ज्ञानं दिव्यं ज्ञानमिति पाठे दिविहादाकाशाख्येकारणे ब्रह्मणि मबंधं दिव्यं ज्ञेयवस्तुनि प्रतिष्ठितं ज्ञानम् ४ ज्ञेयस्वरूपमाह महदिति महत्त्रिविधपरिच्छेदशून्यमतपक्षपरमं माबुद्धिः सापरावूरे
 मूतायस्मात्तत् मूतं नित्यसिद्धं आत्मस्य बुद्धिस्य गुणेषु विषयेषु बुद्धिर्येषाम् ९ महत्त्वं यथा च पृथिवीति त्रिभिः १० कालोऽप्युक्तः ख्यं जगत्कारणम् ११ विष्णुः शुद्धं ब्रह्म १० महत्त्वं
 हेतुकं परमत्वं व्याचष्टेऽनादित्वादि तद्वाच्या अवयवोऽपक्षयशून्यः अंतवत्तानुज्ञेयविभागवत् । यत्रान्यत्पक्षयस्य च्छृणोति तद्वत् अथपदत्वं तस्मै तद्दुःखमितितस्य दुःखत्वमुतेः १३
 घामेव घामभाश्रयः माश्रयं गत्वा ज्ञात्वा कालविषयाद नित्याहुः स्वात्मकार १४ गुणेष्विति एते मुक्ताः शुद्धादिदात्मानो गुणेषु मानमेव व्यवहारेषु प्रकाशं ज्ञानरूपेण । भेयेषु वा सत्त्वेन घटः

ज्ञानानांच फलानांच ज्ञेयानां कर्मणां तथा ॥ क्षयात्ते यत्फलं विद्याज्ञानं ज्ञेयप्रतिष्ठितम् ८ महद्विपरमं भूतं यत्प्रपश्यंति योगिनः ॥ अशुधास्तं न पश्यंति ह्यात्म-
 स्वं गुणबुद्धयः ९ पृथिवीरूपतोरूपमपाहि महतरम् ॥ अद्भ्यो महतरं ते जस्ते जसः पवनो महान् १० पवनाच्च महद्व्योमतस्मात्परतरं मनः ॥ मनसो महती बु-
 द्धिर्बुद्धेः कालो महान् स्मृतः ११ कालात्स भगवान् विष्णुर्धस्य सर्वमिदं जगत् ॥ नादिर्न मध्यं नैवांतस्तस्य देवस्य विद्यते १२ अनादित्वाद्मध्यत्वादनंतत्वाच्च
 सोऽव्ययः ॥ अत्येति सर्वदुःखानि दुःखं ह्यंतवदुच्यते १३ तद्ब्रह्म परमं प्रोक्तं तद्दाम परमं पदम् ॥ तद्गत्वा कालविषयादिमुक्ता मोक्षमाश्रिताः १४ गुणेष्वेते
 प्रकाशं ते निर्गुणत्वात्ततः परम् ॥ निवृत्तिलक्षणो धर्मस्तथाऽऽनंत्यायकल्पते १५ ऋचो यजूंषिसामानिशरीराणि व्यपाश्रिताः ॥ जिह्वाग्रेषु प्रवर्तंते यत्र सा-
 ध्याऽविनाशिनः १६ न चैवमिष्यते ब्रह्मशरीराश्रय संभवम् ॥ न यत्र साध्यं तद्ब्रह्मनादि मध्यं न चांतवत् १७ ऋचामादिस्तथा साम्नां यजुषामादिरु-
 च्यते ॥ अंतश्चादिमतां दृष्टो नत्वादि ब्रह्मणः स्मृतः १८ अनादित्वादनंतत्वात्तदनंतमथाव्ययम् ॥ अव्ययत्वाच्च निर्दुःखं द्वाभावरततः परम् १९ अदृष्ट-
 तोऽनुपायाच्च प्रतिसंधेश्व कर्मणः ॥ न तेन मर्त्याः पश्यंति येन गच्छंति तत्पदम् २०

सन्नपटः सन्नित्येवं रूपेण सुखात्मना वा । अउपवोकम् । 'अस्ति भाति मियं रूपं नाम चेत्यंशपंचकम् । आद्यं त्रयं ब्रह्मकं जगत्तुंतवो द्वयम्' इति ततो गुणेभ्यः परस्परकृष्टं ब्रह्मभिर्गुणैश्च देव-
 निवृत्तिलक्षणः शमदमोपरमादिकुपोषमो निर्विकल्पकः स च ज्ञातः सन्नानंतर्यापमोक्षाय १५ ऋचइत्यव्ययनादिधर्मो लक्ष्यते शरीराणि लिगशरीराणि व्यपाश्रितास्तस्मै संस्कारकत्वेन तद्ग-
 तानुभवाभेयातिशये चिदात्मनि गताः अतएव यत्र साध्या विनाशिनश्च १६ ब्रह्मणितद्विपर्ययमाह नचेति शरीरमाश्रित्य संभव आदिर्भाषो यस्य तत्तादृशमपियत्र साध्यं न भवति धर्मवस्तुतोऽना-
 दिमध्यम् नैकधेति वस्तमासः ब्रह्मभावस्य साध्यत्वे निश्चितमनित्यत्वं स्यादित्यर्थः । ब्रह्मशरीरलिगमाश्रयतेषु प्यापुण्यरूपेण शरीराश्रयं शरीरासंभवति तादृशं च धर्मस्वरूपं ब्रह्मस्वकारी-
 रंतदासीनं चेत्यर्थः १७ ऋचाभिति ब्रह्मभावस्यादिमत्त्वे ध्वं विनाश इति भावः १८ अनादित्वाद्जन्यत्वादनंतत्वात्संशून्यत्वात्तत्र अनंतं व्यापकमव्ययं च व्योमवत् ब्रह्मनिमानापमाना-
 दीनि १९ नन्वयत्र साध्यं नित्यं चात्मसुखं चेत्किमितितत्र सर्वं नरज्यंत इत्याशंकपाह अदृष्ट इति अदृष्टं मायं तदा लं व्याप्नुयादुपायाभावात् । अत्रादृष्ट इति चतुर्विधा ध्यादिभक्तुष्टुपलक्षणं ।

तथा कर्मणो विषयमो गारख्यस्य प्रतिसंधिः पतीपः संधिर्विद्यो गोविषयेऽप्यउपरमइति यावत् रुतेन पंचविधा बाह्या तुष्टिरुक्ता । तेन तुष्टिद्वयेन हेतुनोपायेष्वप्रवर्तमाभाः पुरुषायेनोपायेन तत्पदं गच्छंति
 तत्र पश्यंति । तुष्टयस्तुक्ताः सांख्यसप्तत्यां भाष्यात्मिकाश्च तद्भ्रः प्रकृत्युपादानकालमागारख्याः बाह्याविषयोपरमात्पंचचतुष्टयोऽभिहितः इति । अस्यार्थः शास्त्रात्प्रकृतिपुरुषयोर्विवेको ज्ञात-
 स्तत्साक्षात्कारस्तुष्टिरूपः प्रकृतेः परिणामः स च स्वयमेव परिणामक्रमेण न विष्यति किं ध्यानायासेनेति प्रकृत्याख्या तुष्टिं महत्सुच्यते । एतावताऽपि न कृतकृत्यता सर्वस्याप्यनायासेन विवेकख्या-
 त्यापत्तेरनर्थकः प्रवृत्त्याविधिः स्यादतस्तन्मात्रेण कृतकृत्यता किं ध्यानेनेत्युपादानाख्या तुष्टिः सलिलमिष्युच्यते । प्रवृत्त्यापि कालविशेषापेक्षैवैकैवल्यहेतुरित्यलमुत्तमतेति तूष्णीमवस्थानं काला-
 ख्यतुष्टिरोध इत्युच्यते । कालोऽपि पूर्वपुण्यवशादेव विवेकसाक्षात्कारं मदालसापत्यानां बालानां भिन्नजनयिष्यतीति किं ध्यानायासेनेति तुष्टिर्मन्त्रारुपादृष्टिशब्देनोच्यते । सेवेदमुख्यत्वाद्द-
 दृष्टइत्यनेन गृहीताऽन्यैव तत्पूर्वासांतुष्टीनामाक्षेपतोलाभादिति । विषयाः पंच तेषु वैराग्याप्यतिपंच तत्र धनार्जने दुःखं दृष्ट्वा याउपरतिः सापारं । राजचोरादिनाधननाशे दुःखं दृष्ट्वा यासातु-
 पारं । भोगेनापि धननाशं दृष्ट्वा यदुःखं तज्जायाउपरतिः सापारापारं । भोगेऽपि जयित्वादिदोषदर्शनाद्याउपरतिः साऽनुत्तमांभः नानुहृत्य मूतानि भोगः संभवतीति न्यायेन भोगेऽपि सादोषद-
 र्शनाद्याउपरतिः साउत्तमांभः । एवं विषयोपरमात्पंचतुष्टयोऽत्रकर्मप्रतिसंधिशब्देनोच्यंते । एवं च तुष्टयः तन्मात्रेण कृतकृत्यतां मन्वानस्योपायेष्वप्रवृत्तेरात्मदर्शनं न भवतीत्यर्थः २० कदा-
 चित्तुष्टिनवकंजित्वा ध्यानेन प्रवृत्तोऽपि ध्यानजसिद्धिविपर्ययादप्यात्मतत्त्वं न पश्यतीत्याह विषयेषु चेति तत्र प्राणिनां स्वाभाविको विषयेषु संगविषयाश्च हादाकाशाख्यब्रह्मलोकगताः शाश्वताः

विषयेषु च संसर्गाच्छाश्वतस्य च दर्शनात् ॥ मनसा चान्यदाकांक्षन् परं प्रतिपद्यते २१ गुणान्यदिह पश्यंति तदिच्छंत्यपरे जनाः ॥
 परं नैवाभिकांक्षंति निर्गुणत्वाद्गुणार्थिनः २२ गुणैर्यस्त्ववैर्युक्तः कथं विद्यात्परान्गुणान् ॥ अनुमानाद्भिर्गतं व्यंगुणैरवयवैः परम् २३

मधुमत्यां योगमूर्ध्नि स्वयं योगिनः संकल्पमात्रोपनताः । तद्भेदस्याः कामानुतापिधानादेहेनोपाधिनाऽऽवृत्तादिताः संकलादेवास्यपितरः समुत्तिष्ठंतीत्यादिश्रुतिभ्यः अतो हेतोरवि-
 रको योगी मनसाऽन्यद्योगैश्वर्यसुखमिच्छन्सकलकामनिर्धूननप्राप्यं परं ब्रह्मन प्रतिपद्यते न साक्षात्करोति । अत्राऽन्यदित्यनेन सिद्धिविपर्ययोर्दर्शितः । तत्र सिद्धयः सांख्यसप्तत्युक्ताः । 'ऊहः
 शब्दोऽध्ययनं दुःखविघाताख्यः सुहृत्प्राप्तिः । दानं च सिद्धयोऽष्टौ सिद्धेः पूर्वोऽकुशस्त्रिविधः' इति । अस्यार्थः ऊहो वितर्कः श्रुतस्यार्थस्य युक्तार्थितनेन मनमिष्यर्थः शब्दः शब्दजं ज्ञानं मोक्ष-
 शास्त्रस्योपक्रमोपसंहारपर्यालोचनया तात्पर्यज्ञानं । अध्ययनमुपनिषद्ग्रंथस्यावाप्तिः । आध्यात्मिकाधिर्भातिकाधिर्देविकमेदेभित्रिविधं दुःखमतस्तद्विघाता अपि त्रयः । ताश्च मुख्यमसि-
 द्ययः । तथा सुहृत्प्राप्तिः परविद्याप्रदसदाचार्यलाभः । दानं चित्तशुद्धिजन्या विवेकप्राप्तिः दैशो धने इत्यस्य रूपं एता अष्टौ सिद्धयः तत्र ऊहशब्दाध्ययनसुहृत्प्राप्तस्तारं सुतारं तारातरं च
 कंचेति क्रमेण गीयंते । दानाद्याश्च तस्त्वसदासुदितं प्रमोदो मुदितं मोदमाना इति च गीयंते । एतास्तु प्रज्ञाप्रासादसोपानमूता अपि कुशो गिनं प्राप्य विपर्यस्तफलाः स्वस्तदिवमुक्तं सिद्धेः पूर्वोऽकुशस्त्रि-
 विधः सिद्धेर्भोक्षकरिण्या अकुंश इव निवारकस्त्रिविधकोविद्यादिः पंचविधो विपर्ययः । द्वितीयोऽशक्तिः साचपकादशो द्वियवधाः सह बुद्धिवैरशक्तिरुदित्युक्ता विधिरत्वाद्यपकादशो द्वियवधाः ।
 तुष्टीनां पूर्वोक्तानां सिद्धीनां चानुपदोक्तानां विपर्ययात्सप्तदश बुद्धिद्वयाः । तत्र गोबलीवर्दन्यायेन तुष्टीः पृथक्कृत्य विपर्ययाशक्तिपुष्टयस्त्रिविधोऽकुशो मनसा चान्यदाकांक्षत्रित्यनेन सूचितः २१
 अत्राप्यन्यकांक्षायां हेतुमाह गुणानिति गुणान् विषयान् यद्यस्मात्तस्मात् परं निर्विपर्यं गुणार्थिनः पुरुषाः २२ अतिमौढ्याद्ब्राह्मणसत्तास्तु परान् योगिगम्यान् विषयां ब्राह्मवर्तीत्याह
 गुणैरिति उभयेषां तुल्यत्वेऽप्यतरे गुणैर्ब्रह्मणः स्वरूपभूतेः सत्यकामत्वादिभिः परमुपलक्ष्यते धूमेनैवाग्निशास्त्राग्नेव वाचं च कलाभित्याह अनुमानादिति २३

म.भा.टी.
॥७६॥

शां.मो.२२
अ०
॥२०६॥

अत्रस्वानुभवप्रमाणयति सूक्ष्मेणेति सूक्ष्मेणध्याननिशितेन । 'दृश्यतेस्वप्नयथाबुद्ध्यासूक्ष्ममयासूक्ष्मदर्शनाभिः' इति श्रुतेः । शब्दश्रोत्रगन्धस्पर्शादिबुद्ध्याऽप्यसूक्ष्मकाशकयोराकाशमूल्यादिरूपैकोपादानकत्वानियमाहुपादानोपादेययोश्चाभेदात्तद्विद्वेहाद्यात्ममकल्पितानिर्मलीकृत्यसर्वसंशयहीनां कृत्वा तथाचश्रुतिः । 'मिथ्यतेहृदयग्रंथिश्छिद्यंतेसर्वसंज्ञयाः । क्षीपंतेचास्यकर्मापितस्मिन्प्रेपरारे' इति तथाबुद्ध्यामनोऽपिसंकल्पात्मकसंकल्पकरूपेणस्वप्नादौस्थितमितिनिश्चित्यतथाजाग्रत्कालेऽपिमनसैत्रियग्रांशब्दादिसहितंमनोमात्रमितिनिश्चित्यत्रिलोमक्रमेणाक्षरंक्षरतीतिव्युत्पत्त्याद्बुद्धयेपरिणामितयाविकारौतद्विभ्रं चिन्मात्रं दर्शनं प्रतिपद्यते २५ बुद्ध्याचरमवृत्त्याध्यानपरिपाकोत्थयाप्रहीणोनिर्दृष्टिकोमनसाविचारस्मकेनसमृद्धःपूर्वमितिशेषः श्रवणमननवानित्यर्थः । निराशिषं आशीरप्राप्तप्रार्थनातद्वहितं स्वेनैव रूपेण परमानंदत्वात् निर्गुणमात्मानमुपैतिप्रार्थोति । विलोड्यमाना आशीर्भिराकुलीक्रियमाणायावावायुःकाष्ठांतगतं वह्निं नोदीपयति किं तुत्यजत्येवमेतेष्यंतस्थमात्मानंत्यजंतीत्यर्थः २६ उक्तमेवार्थे स्पष्टयति गुणेति विषयाणामादानेआभिमुख्येनखंडनेआत्मनिप्रविलापनेकृतेसतिमनोबुद्धिपरायबुद्धयेक्षणयायत्परंब्रह्मतस्मैतस्मात्प्रयेमवति । तेषां गुणानांविप्रयोगेपृथक्त्वेनग्रहणेसतिमनःसदासर्वस्मिन्नपिगुणेबुद्धयवरापबुद्धयेक्षणयायद्वरंबुद्धिकालिपतंब्रह्मलोकं तमैश्वर्यमवीच्यंतमैश्वर्यचतुष्टयप्रपद्येभवति । अनेनप्रकारेणविधिनाबंधायविषया

सूक्ष्मेणमनसाविभ्रोवाचावकुंनशक्रमः ॥ मनोहिमनसाग्राह्यं दर्शनेन च दर्शनम् २४ ज्ञानेन निर्मलीकृत्य बुद्धिं बुद्ध्या मनस्तथा ॥ मनसा चेंद्रियग्रामगक्षरं प्रतिपद्यते २५ बुद्धिप्रहीणो मनसा स मृद्धो निराशिषं निर्गुणमभ्युपैति ॥ परंत्यजंती ह विलोड्यमाना हुताशं वायुरिव धनस्थम् २६ गुणादाने विप्रयोगे च तेषां मनः सदा बुद्धिपरा वराभ्याम् ॥ अनेनैव विधिना संप्रवृत्तो गुणापाये ब्रह्मक्षरीरमेति २७ अव्यक्तात्मा पुरुषोऽव्यक्तकर्मासौऽव्यक्तत्वं गच्छति ह्यंतकाले ॥ तै रेवायं चेंद्रियैर्वर्धमानैर्गर्भाय द्विर्वावर्ततेऽकामरूपः २८

सक्तं मुक्तये निर्विषयं मन इत्यादिवचनेन गुणापाये संप्रवृत्तो ब्रह्मक्षरीरं ब्रह्मस्वरूपं प्राप्नोति । शारीरमिति पाठे शारीरो जीवस्तयोर्ब्रह्मक्षरीरयोरेवेसामाना विकल्पः १७ मनलोकेषु गर्भाभेदो दृश्यते । यथासुवर्णकुंडलमिति तपोरुपादानोपादेयभावेन । यथावाशुक्लः पट इति तयोर्गुणभावेन । यथावाशुक्लजतमित्यधिष्ठानात्पस्तभावेन । यथावासिंहेदियदक्ष इति तद्वत्गुणयोगेन । नाद्यः ब्रह्मणो विकारित्वापस्याकूटस्थत्वनाज्ञापतेः न द्वितीयः आश्रयनाशं विना गुणनाशासंभवात् न कौर्जावित्वनाशे ब्रह्मणोऽपि नाज्ञापतेः नवृत्तियः मिथ्याभूतस्य जीवस्य मुक्तपन्वयायोगात् । परिकोपादंत्य एव पक्षमिष्यते । तत्रापि ययानंतं वै मनोऽन्तविश्वे देवा इति ब्रह्मत्वसांभवात् मनसि विश्वे देवसंज्ञां प्रतिस्था देहादिबृंहकत्वयोगाजीवेश्विब्रह्मणोऽब्दः । यद्वा योपावामौ तमाभिरित्यत्र स्त्रीरूपं मतीकमविद्यमानवरकृत्वात् तत्राग्रेरुपासनं । एवं जीवमविद्यमानवरकृत्वात् तत्र ब्रह्मोपास्यं । यद्वा । यथा मनो ब्रह्मेत्युपासीतेति मन एव ब्रह्मभाषारोपेणोपास्यमेवं जीवेश्विब्रह्मभावमारोप्यामृतत्वकामस्यात्मोपासनं विधीयते आत्मैवेवोपासीतेत्यादिश्रुतिष्वित्याशंक्याह अव्यक्तात्मेति अव्यक्तेति वा मनसा गोचरस्वोक्तयामन आदिवत्प्रतीकत्वाधिकं निरस्यते । आत्मेति व्यापकप्रत्ययैकतस्य रूपत्वेऽतथा कीटमृगवद्यत्नांतरस्यालभ्यत्वमुच्यते । पुरुष इति पुरिं शोते इति व्युत्पत्त्या गौणत्वात्स्वनिरस्यते । व्यक्तकर्मेति देहाद्युपाधियोगात्कर्मसम्भावीवदृश्यते अतएव भूयते । 'आरामस्य पश्यंति नदं पश्यति कश्चन' इति । अंतकालेऽपि प्रलययोगात्प्राप्तमन्यतमकालेऽव्यक्तप्राप्तोऽस्य व्यक्तत्वमंतरालेऽव्यक्तं भूयते । तस्यैव व्यक्तत्वात्स्योऽव्यक्तेन ब्रह्मणा सहलक्षणभेदाभावात् देवान-

॥७६॥

घट इति विषयप्रतिबिंबन्यायेनोपाधिक एव तयोर्भेदः स चोपाधिभूताया अविद्याया निवृत्तौ निरवशेषेण लीप इति युक्तमुक्तं ब्रह्मक्षरीरमेतीति । मन्वेवं विवे आत्मनिकुतोऽपुःस्त्रिस्वप्रतीतिरित्याशंक्याह तैरेवेति तैः प्रसिद्धैः अकामरूप इति च्छेदः । जलसूर्यन्यायेन नृपैवात्मनि दुःखित्वादिभ्रम इत्याह ग्लायत्रिंशो वाशब्द उपमायं ग्लायत्रिंशोऽवर्तते लोकाद्वये संचरति घटाकाशवत् आपो विभक्तिव्यत्ययः तथाचसूत्रं । अतएव चोपमासूर्यप्रतिकृति कादिवादि सूर्यमतिकृतिः प्रतिबिंबसूर्यः आदिपक्षात्काशा तथाचात्मनि भेदं मतिं चकारयंति श्रुतवः । यथाह्यं च्योतिरारमा विवस्वानपो भिन्ना बभूवुः कोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः श्रेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा ॥ घटसंघतमाकाशं नीयमाने यथा घट ॥ घटो नीयेत नाकाशं तद्ब्रह्मैवो नमोऽपमः इत्यादयः १८ सर्वैरिति अयं चिदाभासो देहं लिंगशरीरं प्राप्तापंचभूतानि स्थूलदेहाकारेण परिणतानि तदाऽऽश्रयश्च स्यात् अस्ति परयेण विवभूतेनाऽतर्थाभिणाहीनः सन्न गच्छति गतिरुपलक्षणं किमपि कर्तुं न शक्नोतीत्यर्थः । कुतः अस्मादर्थोत् कुत्रकर्मणे कर्मकर्तृमित्यर्थः । इति श्रौती प्रसिद्धिपक्षे वसाधु कर्मकारयतीत्यादिकां योतयति अयं भावः । जलसूर्यघटाकाशयोश्चाचल्यगमने इवात्मनि दुःखित्वादि कंभासमानमपि परमार्थतो नास्ति नाप्यस्य तत्परिहारे सामर्थ्यमस्ति उपाधिपक्षपातित्वात् उपाधेश्च प्राकर्मनुरोधीश्वरेच्छपाचेष्टाश्रयत्वात् अतोतर्थाभिस्वैश्वरस्य युक्तमिति १९ नृपाध्यंतर्थाभिणोरनादित्वात्स्त्रित्ययोः प्रवर्त्य प्रवर्तकयोः सतोः कथंचिदाभासस्य दुःखान्मुक्तिः स्यादित्याशंक्याह पृच्छेति यथाऽन्यैरहृष्टोऽपि पृथिष्ठा अंतोऽस्ति अविभ्रुद्रव्यत्वात् एवं दुःखसंततरेऽप्यंतोऽस्ति जन्मत्वात् । यथावावा

सर्वैरयं चेंद्रियैः संप्रयुक्तो देहं प्राप्तापंचभूताश्रयः स्यात् ॥ नासामर्थ्याद्ब्रह्मच्छतिकर्मणे ह हीनस्तेन परमेणाव्ययेन २९ पृच्छ्यानरः पश्यति नांतमस्याह्यंतश्चास्याभवि ताचेति विद्धि ॥ परं नयंती ह विलोड्यमानं यथा पृर्ववायुरिवार्णवस्थम् ३० दिवाकरो गुणमुपलभ्य निर्गुणो यथा भवेदपगत रश्मि मंडलः ॥ तथा ह्यसौ मुनिरिह निर्विशेष वान् स निर्गुणं प्रविशति ब्रह्मचाव्ययम् ३१ अनागतं सुकृतवतां परागतिं स्वयंभुवं प्रभवनिधानमव्ययम् ॥ सनातनं यदमृतमव्ययं ध्रुवं निचाय्य तत्परममृतत्वमश्रुते ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मनुबृहस्पतिसंवादे षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

पुरणवस्थं तृणादिकं यथाह्यं यथाप्रवाहं वायुनेव लोड्यमानमिति तत्तथा लपमानं वायुरेव परंपारं नयति । एवं कर्मवायुभिः कल्पमानं संसारसमुद्रस्वंपीवोतं कर्माप्येव चित्तमुद्रा विजतनद्वारा परंपारं नयंतीत्यर्थः यथोक्तं । 'कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः' इति संसिद्धिज्ञानयोग्यतात् ३० यथासूर्यरश्मीनामुद्ययास्तमयादेवं चैतन्यमासामपि स्तइत्याह दिवाकर इति गुणं रश्मि मंडले नजगद्व्यापित्वं एवं जीवः सत्तया चित्तमुद्राज्ञानोदये सति रात्रिदिववरसंसारलयोदयोपइपतीत्यर्थः । निर्गतो विशेषवान् सुखित्वादिधर्मवानहंकारोपस्मारसनिर्विशेषवान् ३१ प्रकरणाधुन्युसंहरति अनागतमिति अनादासंसारं सर्वमपि सुखं पुरुषस्य कश्चिज्जन्मनि प्राप्तमेवास्ति । इदं त्वमृतत्वमनामृतं आगतस्य निवृत्त्ययोगात् । स्वयंभुवमजस्यं जन्मस्यावश्यं विनाशित्वात् । इमवत्यस्मात् त्रिधीयते लीयतेऽस्मिन्कार्यजातमिति प्रभवनिधानं । एवमप्यव्ययं प्रधानं ब्रह्म परिणामिनित्यं परिणामिनोनाशावश्यंभावेन नित्यत्वायोगात् । सनातनं यदमृतं । आदिमध्यांतशून्यं मोक्षस्वरूपं । अनादिमध्यामृतमित्यपि पाठः । अव्ययं नाशहीनं यतोऽनुवमविचार्य ईदं प्रत्यगभिन्नं वस्तु निचाय्य ज्ञात्वा तद्देवप्रसिद्धं परमगौणममृतत्वं मोक्षमनुते प्राप्नोति । अपामसो मममृता अमृतेतिकर्म प्राप्यमप्यमृतत्वं श्रूयते तच्च गौणं कर्मजस्य नित्यत्वायोगात् । 'तद्येह कर्मचितो लोकः क्षीयत एतमेवामुत्र पुण्यचितो लोकः क्षीयते' इति श्रुतेश्च यथाहुः 'आमृतसंघं स्त्यानममृतत्वं हि माप्यते' इति । मुख्यममृतत्वं प्राप्तस्तु न पुनरावर्तते संसारमंडले । तस्मात्सनातनादिविशेषणविशिष्टं निर्यं सुखं मोक्षारूपं स्वतः सिद्धमप्यज्ञानादप्राप्तमिदं कर्ममृतत्वमिति श्रुतं चार्थीकरवत्प्राप्तव्यमज्ञानापममात्रेणोति सिद्धम् ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतयावर्षि षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥

म.भा.टी.
॥ ७५ ॥

पूर्वाध्यायातेनिचाय्यतपरममृतत्वमश्नुते इति ब्रह्मसाक्षात्कारस्य मोक्षहेतुत्वमुक्तं तत्रनिर्गुणदर्शनसंगुणज्ञानपूर्वकमिति मत्वा सन्निहितं श्रीकृष्णप्रागेव महर्षीणां मुख्यात्परमात्माऽयमिति जाननुराजा
मत्सिंवादाय लक्ष्मणतस्वंपृच्छति पितामहेत्यादिना । नन्विहपुंडरीकाक्षपदेन विग्रहमुपलक्ष्य तत्राच्युतत्वादि विशेषणमसंगतम् । नहिकृष्णशरीरं परादृष्टैरेवोत्पन्नमिति पक्षेऽपि परादृष्टानां ज
म्भविनाशवत्त्वात् तत्कृतविग्रहस्यापितद्वस्त्रं प्रत्याख्यातुं शक्यं विग्रहाविवक्षायां त्वस्माकमप्यच्युतत्वादि कंसमानमिति किंपुंडरीकाक्षेति विशेषणेनेति चेत् अत्र न्यूनः मूवीजांकुरतरुफलोपमानिपंच
परमेश्वररूपाणि शुद्धशबलसूत्रविराड्विष्णुसंज्ञानियथापृथिव्यामोषधयः संभवतीति श्रौतदृष्टान्तानुगुण्येन भूतुल्यायांचित्तदनतिरिक्ताबीजादितुल्यामायाशबलादयः संति तत्र तृष्णाकूटनपि फलम
नेकबीजगर्भत्वाद्बीजांकुरतरुभ्यो महत्तरं । एवं विश्वाख्यविग्रहवद्ब्रह्माप्यनेकशबलादिगर्भत्वादीशसूत्रविराड्भ्यो महत्तरं अतएव च्छांदोग्ये । 'आदित्यरूपं पुरुषं हि रण्यइमं श्रुतिं रण्यकेशः' इति
विग्रहधर्मैर्विशेषित्वात्स्यर्कसामचोष्णावितितदंगुलिपर्वत्वेन रुक्सासामज्ञात्वाभिहितः कृष्णः प्रपंचो निरूपितः । नच तस्यामूर्तेरनित्यत्वं शक्यं 'देवानां कार्यैस्त्रिदशैर्भाविर्भवतिसायदा ॥ उत्प
न्नैतितवालोके सानित्याऽप्यभिधीयते' इति जीवादृष्टानुरोधेन नित्याया अपितस्या आधिर्भावविरोभावावेवोत्पत्तिलक्षणेन व्यप्यहीने इत्येतस्यार्थस्य प्रतिपादकेनामभेन विरोधात् अत्रयद्वक्तव्यं

शा.मो. १२
अ०
॥ २०७ ॥

युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञपुंडरीकाक्षमच्युतम् ॥ कर्तारमकृतं विष्णुं भूतानां प्रभवाप्ययम् १ नारायणं हृषीकेशं गोविंदमपराजितम् ॥ तत्त्वेन भरतश्रेष्ठश्रो
तुमिच्छामि केशवम् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ श्रुतोऽयमर्थारामस्य जामदग्न्यस्य जल्पतः ॥ नारदस्य च देवर्षेः कृष्णद्वैपायनस्य च ३ असितो देवलस्तातवाल्मीकिश्च महा
तपाः ॥ मार्कंडेयश्च गोविंदे कथयंत्यद्भुतं महत् ४ केशवो भरतश्रेष्ठ भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ पुरुषः सर्वमित्येव श्रूयते बहुधा विभुः ५ किंतु यानि विदुर्लोकब्राह्मणाः शार्ङ्गधन्व
नि ॥ महात्मनि महाबाहो शृणु तानि युधिष्ठिर ६ यानि चाहर्मनुष्येद्रयेपुराणविदो जनाः ॥ कर्माणि त्विह गोविंदे कीर्तयिष्यामि तान्यहम् ७ महाभूतानि भूतात्मा महा
त्मा पुरुषोत्तमः ॥ वायुर्ज्योतिस्तथाचापः खंचगांचान्वकल्पयत् ८ सृष्ट्वा पृथिवीं चैव सर्वभूतेश्वरः प्रभुः ॥ अपस्वेव भवनंचक्रे महात्मा पुरुषोत्तमः ९ सर्वतेजोमय
स्तस्मिन् शयानः पुरुषोत्तमः ॥ सोऽग्रजं सर्वभूतानां संकर्षणमकल्पयत् १० आश्रयं सर्वभूतानां मनसेतीह शुश्रुम् ॥ सधारयति भूतानि उभे भूतमविष्यती ११

त्प्रागेवोक्तं तस्मात्पुंडरीकाक्षेऽप्यच्युतत्वादि कं विशेषणं युज्यत एव । तत्राच्युतं स्य हीनं कर्तारमर्थात् कार्यमात्रस्य अकृतमुत्पत्तिहीनं । विष्णुंऽपापकं बीजफलन्यायेन कारणस्यापि कारण
त्वात् । अतएव भूतानां विपदादीनां प्रभवाप्ययं योनिम् १ अपराजितं देहादिधर्मैर्जरादिभिरिति शेषः २ जल्पतः जल्पाद्बचनात् ३ महत्साहाय्यम् ४ भगवान् 'देवैर्ष्यस्य समग्रस्य ज्ञानस्य
यशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्य च धर्मस्य पण्णां भगवद्गीर्वाणा' इत्युक्तरूपपद्गुणवान् । ईश्वरोऽन्तर्हामी प्रभुः राजवद्बहिःस्थित्वानियंता । विभुर्व्यापकः ५ किंत्विति यानि कर्माणीत्युत्तरेण संबंधः अनंतम
पिहरेर्माहात्म्यं लेशतो वक्ष्ये इति भावः ६ । ७ भूतात्मेत्यादिनाक्रमेण पदत्रयोक्तानां जीवेशशुद्धानां त्रयाविमहाभूतकल्पकत्वं सामानाधिकरण्यात्तदभेदश्चोक्तः ८ तत्र तत्सृष्टात्तदेवानुप्राविशदिति
श्रुताभीक्षणादिप्रवेशात्तामैशीसृष्टिमाह स इति चात्खादीन् आप्तु आपः पुरुषवचस इति श्रुतेरब्बहुलेपुदेहेषु ९ जाग्रदादिविमोक्षात्ताजैर्वीसृष्टिमाह सर्वेत्यादिना तेजोमयः वासनामयः जाग्रदा
सनामये स्वप्नदृष्टारितैजसपदप्रयोगात् तस्मिन्मयदेहे संकर्षणमहंकारं १० मनसासहाऽकल्पयदिति पूर्वेण संबंधः ससमनस्कोऽहंकारः सोऽहमित्येव्याहरततोऽहं नामाभवदित्यहंकारसृष्टिमुक्त्वा
सो विभेत्स नारमतेतितदनुवादेन मयारस्यावेर्मनो धर्मस्य श्रवणात्तत्सृष्टेस्तत्रविवक्षणात् 'सैपाब्रह्मणोऽति सृष्टिर्धर्मस्यः सन्नमृतासृजत' इति श्रुतिसाम्यादपि जीवसृष्टिप्रकरणमिदमित्यवसीयते ११

॥ ७७ ॥

नाभ्यां पद्ममिति स्वप्रवद्बहिरिव भासमानमर्ष्यं तरेव ब्रह्मांडमस्ति मानसत्वात्स्वेति दर्शितम् । नाभ्यामुपरितिष्ठति 'विश्वस्यायतनं महत्' इति श्रुतेः १२ पुष्करेनाभिकमले 'अथयदिदमस्मि
न ब्रह्मपुरे दहरपुंडरीके इम' इत्यादि श्रुतेरांतरमेव पुष्करमिह प्रतिपत्तव्यं न वाह्यं ब्रह्मपुरे ब्रह्मोपलब्धिस्थानेशरीरे बहरं लूष्मं ससमनस्कोऽहंकारः पुष्करे स्थित्वा ब्रह्मासर्वभूतस्रष्टासमभवदिति सं
बंधः । हृदयपुंडरीकादीनि रुद्धं मन एव सर्वेश्वर इत्यसकृदावेदितम् १३ तस्मिन्निति एवं हृत्पुंडरीके ब्रह्मण आधिर्भवेति तमोगुणकार्यभूतो मधुर्नामलयापरनामायोगविन्नदेन दिनलयाभ्या
सात्पूर्वजोऽनादिर्ब्रह्मसाय आधिर्भवाति १४ तमिति अपचितिसुवर्ति पुरुषोत्तमश्चिदात्मा योगेऽपस्थितं लयं बोधेनैव शमयेदित्यर्थः । एतच्च विज्ञेपादेरप्युपलक्षणं यदाहुः संभवाय

ततस्तस्मिन् महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ भास्करप्रतिमं दिव्यं नाभ्यां पद्ममजायत १२ सतत्र भगवान् देवः पुष्करे भ्राजयन् दिशः ॥ ब्रह्मासमभवत्तात सर्वभूत
पितामहः १३ तस्मिन्नपि महाबाहौ प्रादुर्भूते महात्मनि ॥ तमसा पूर्वजो जज्ञे मधुर्नाम महासुरः १४ तमुग्रमुग्रकर्माणमुग्रं कर्म समास्थितम् ॥ ब्रह्मणोऽपचितिं
कुर्वन् जघान पुरुषोत्तमः १५ तस्य तातवधात्सर्वे देवदानवमानवाः ॥ मधुसूदनमित्याहुर्कृष्णं सर्वसात्वताम् १६ ब्रह्माऽनुसृजे पुत्रान् मानसान् दक्षसप्तमान् ॥
मरीचिमयंगिरसंपुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् १७ मरीचिः कश्यपतातपुत्रमग्रजमग्रजः ॥ मानसं जनयामास तैजसं ब्रह्मवितमम् १८ अंगुष्ठात्समृजे ब्रह्मामरीचेरपि
पूर्वजम् ॥ सोऽभवद्भरतश्रेष्ठ दक्षो नाम प्रजापतिः १९ तस्य पूर्वमजायंत दशतिष्ठश्च भारत ॥ प्रजापतेर्दुहितरस्तासां ज्येष्ठा भवदितिः २० सर्वधर्मविशेषज्ञः
पुण्यकीर्तिर्महायशाः ॥ मारीचिः कश्यपस्तातसर्वासामभवत्पतिः २१ उत्पाद्य तु महाभागस्तासामवरजादश ॥ ददौ धर्माय धर्मज्ञो दक्ष एव प्रजापतिः २२
धर्मस्य बसवः पुत्रारुद्राश्चाभिततेजसः ॥ विश्वे देवाश्च साध्याश्च मरुत्वंतश्च भारत २३ अपराश्वयवीयस्यस्ताभ्योऽभ्याः सप्तविंशतिः ॥ सोमस्तासां महाभागः
सर्वासामभवत्पतिः २४ इतरास्तु व्यजायंत गंधर्वास्तु रसान् द्विजान् ॥ गाश्च किंपुरुषान् मत्स्यानु द्विजांश्च वनस्पतीन् २५ आदित्यानदितिर्जज्ञे देवश्रेष्ठान् महाव
लान् ॥ तेषां विष्णुर्वीमनो भूद्वोर्विदश्चाभवत्प्रभुः २६ तस्य विक्रमणाञ्चापि देवानां श्रीर्ब्यवर्धत ॥ दानवाश्च पराश्रुतदितेयीचासुरीप्रजा २७ विप्रचित्तिप्रधानां
श्वदानवानसृजदनुः ॥ दितिस्तु सर्वां न सुरान् महासत्त्वानजी जनत् २८ अहोरात्रं च कालं च यथर्तुमधुसूदनः ॥ पूर्वाह्णं चापराह्णं च सर्वमेवानुकल्पयत् २९

विदः । 'लये संबोधे चिंतं विक्षिप्तं शमयेत्पुनः' इत्यादि १५ तस्येत्यादिना आंतरसृष्टिप्रपंचोयावदध्यायसमाप्ति सात्परमात्मात्तद्वतां मात्वंतां योगिनामित्यर्थः १६ ब्रह्मेति मानसत्वं योगि
सृष्टेर्मूढसृष्टेश्च यद्यपि तुल्यं तथापि योगिनां जितमनस्कत्वात्सृष्टिर्न दुःखदा मूढानामतथात्वाद्दुःखदा ज्ञानाज्ञानरुतावेव हि मोक्षबंधाविति प्रसिद्धं । 'अत्र ब्रह्मयाह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्च तत्र का
भीयसा एव देवाऽप्यायसा असुरास्तपुलोकेऽस्पर्धते' इति श्रुत्यनुसारेण शमादयो देवाः शास्त्रबलेन निष्पाद्यतया जज्ञसा ध्यत्वात्कानिष्ठाः । कामादयोऽसुराः स्वाभाविकत्वाज्ज्येष्ठाः । तेषामात्मा
नमोचयितुं मोहपाशैर्बद्धं च मिथः स्पर्धमानानां यद्विष्णवाख्यं सत्त्वं वर्द्धते तदा देवानां जयोऽसुराणां पराजयश्चात्मविमोके हेतुर्भवतीत्याख्यायिकातात्पर्यं पदार्थः स्पष्टः १७ । १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ इतराः कश्यपस्त्रियः व्यजायंत व्यजनयंत २५ । २६ । २७ । २८ । २९

म.भा.टी.
॥ ७८ ॥

प्रध्यायाऽऽलोच्य समधुसूदनः पृथिवीमितिपृथिवीस्वसर्वभूतोपलक्षणम् १० इतमनेतं ३१ ३२ धातारंसमष्टयहंकारं ३३ ततएवचतुर्मुखादयोजाताहत्याह वैदेरयादिना ३४ समव
 तिनंयमं 'समवतीपरैतराद्'इत्यमरः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० निरयमेवईक्षतेतान् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ एवमिति प्रादुर्भूतो नित्यसिद्धएवसन्नत्वभूत्वाभूतः
 अतएवभूतोत्पत्तिरित्यध्यायनामसंगच्छते महात्मनाश्रीकृष्णेनहेतुना ४७ । ४८ विप्रहाविशिष्टस्यकृष्णस्यप्रातिपादितंजगद्धेतुत्वमुपसंहरति एवमेवमिति केवलमापुपोनअपितुपरमात्मेव
 प्रध्यायसोऽमृजन्मेघांस्तथास्थावरजंगमान् ॥ पृथिवीसोऽमृजद्विश्वांसहितभूरितेजसा ३० ततःकृष्णोमहाभागःपुनरेवयुधिष्ठिर ॥ ब्राह्मणानांशतंश्रेष्ठमु
 खादेवासृजत्प्रभुः ३१ बाहुभ्यांक्षत्रियशतं वैश्यानामुरुतःशतम् ॥ पद्भ्यांशूद्रशतंचैवकेशवोभरतर्षभ ३२ सएवंचतुरोवर्णानसमुत्पाद्यमहातपाः ॥ अद्य
 क्षंसर्वभूतानांधातारमकारोत्स्वयम् ३३ वेदविद्याविधातारंब्रह्माणममितद्युतिम् ॥ भूतमातृगणाध्यक्षंविष्णुपाक्षंचसोऽमृजत् ३४ शासितारंचपापानापितृ
 णांसमवर्तिनम् ॥ अमृजत्सर्वभूतात्मानिधिपंचधनेश्वरम् ३५ यादसामसृजन्नाथंवरुणंचजलेश्वरम् ॥ वासवंसर्वदेवानामध्यक्षमकरोत्प्रभुः ३६ यावद्यावदभू
 च्छुद्धादेहंधारयितुंचृणाम् ॥ तावतावदजीवंस्तेनासीद्यमकृतंभयम् ३७ नचैषामैथुनोधर्मोबभूवभरतर्षभ ॥ संकल्पादेवचैतेषामपत्यमुपपद्यते ३८ ततस्त्रे
 तायुगेकालेसंस्पर्शाज्जायतेप्रजा ॥ नह्यभून्मैथुनोधर्मस्तेषामपिजनाधिप ३९ द्वापरेमैथुनोधर्मःप्रजनामभवभृष ॥ तथाकलियुगेराजन्ब्रह्मापेदिरेजनाः
 ४० एषभूतपतिस्तातस्वध्यक्षश्चतथोच्यते ॥ निरपेक्षाश्चकैतेयकीर्तयिष्यामितच्छृणु ४१ दक्षिणापथजन्मानःसर्वेनरवरांध्रकाः ॥ गुह्यंपुलिंदाश्वराश्रु
 चुकामद्रकैःसह ४२ उत्तरापथजन्मानःकीर्तयिष्यामितानपि ॥ यौनकांबोजर्गाधाराःकिरातावर्षैःसह ४३ एतेपापकृतस्तातचरंतिपृथिवीमिमाम् ॥ श्वपा
 कवलगृध्राणांसधर्माणोनराधिप ४४ नैतेकृतयुगेतातचरंतिपृथिवीमिमाम् ॥ त्रेताप्रभृतिवर्षेतेतेजनाभरतर्षभ ४५ ततस्तस्मिन्महाघोरेसंध्याकालउपस्थि
 ते ॥ राजानःसमसज्जंतसमासाद्येतरेतरम् ४६ एवमेषकुरुश्रेष्ठप्रादुर्भूतोमहात्मना ॥ देवंदेवर्षिराचष्टनारदःसर्वलोकहृक् ४७ नारदोऽप्यथकृष्णस्यपरंमेनेन
 राधिप ॥ शाश्वतत्वंमहाबाहोयथावद्भरतर्षभ ४८ एवमेषमहाबाहुःकेशवःसत्यविक्रमः ॥ अर्चित्यःपुंडरीकाक्षो नैषकेवलमानुषः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते
 शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि सर्वभूतोत्पत्तिकथनेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ केपूर्वमासंपतयःप्रजानां
 भरतर्षभ ॥ केचर्षयोमहाभागादिक्षुप्रत्येकशःस्मृताः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रूयतांभरतश्रेष्ठयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ प्रजानांपतयोयेऽस्मिन्दिक्षुयेचर्षयःस्मृताः २

अतएवअर्चित्यः ४९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीवे भारतमावदपि सप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पूर्वध्यानायकृष्णमहात्म्यमुक्तंउ
 च्यानप्रतिपक्षाःकामाद्यआंतराःशत्रवःसंति तेषामशमायपूर्वेषांगुरुणांस्मरणंकर्तव्यमित्येतदर्थोऽयमध्यायआरभ्यते । असतोमासद्रमयतमसोमाज्योतिर्गमयेतिवेदेअभारोहमंत्रइवात्र
 चातुर्वर्णसंसाधारण्येनयोगारोहायजप्तोऽयंसर्वदिग्गतान्निविष्टान्शमयतीतिविशाखस्तिकमित्यस्पनाम केपूर्वमासंपतयहत्यादिरक्षरयोजनास्पष्टा १ । १

॥७८॥

१ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मवेशाप्रदिशंतिआज्ञापयंतीतिप्रदेशार्हज्ञानक्षीलाहस्यर्थः प्रभावनाःप्रकषेणस्वष्टारश्च १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

एकःस्वयंभूर्भगवानाद्योब्रह्मासनातनः ॥ ब्रह्मणःसप्तवैपुत्रामहात्मानःस्वयंभुवः ३ मरीचिरत्र्यंगिरसौपुलस्त्यःपुलहःऋतुः ॥ वसिष्ठश्चमहाभागःसदृशोवैस्वयंभु
 वा ४ सप्तब्रह्माणइत्येतेपुराणेनिश्चयंगताः ॥ अत ऊर्ध्वंप्रवक्ष्यामिसर्वानेवप्रजापतीन् ५ अत्रिवंशसमुत्पन्नोब्रह्मयोनिःसनातनः ॥ प्राचीनवर्हिर्भगवांस्तस्मा
 त्प्राचेतसोदश ६ दशानांतनयस्त्वेकोदक्षोनामप्रजापतिः ॥ तस्यद्वेनामनीलोकेदक्षःकृत्विचोच्यते ७ मरीचिःकश्यपःपुत्रस्तस्यद्वेनामनीस्मृते ॥ अरिष्टने
 मिरित्येकेकश्यपेत्यपरेविदुः ८ अत्रेश्वैरसःश्रीमानराजासोमश्चवीर्यवात् ॥ सहस्रंयश्चदिव्यानांयुगानांपर्युपासिता ९ अर्थमाचैवभगवान्येचास्यतनयावि
 भो ॥ एतेप्रदेशाःकथिताभुवनानांप्रभावनाः १० शशविंदोश्चभार्याणांसहस्राणिदशाच्युत ॥ एकैकस्यांसहस्रंतुतनयानामभूत्तदा ११ एवंशतसहस्राणिद
 शतस्यमहात्मनः ॥ पुत्राणांचनतेकंचिदिच्छंत्यन्यंप्रजापतिम् १२ प्रजामाचक्षतेविप्राःपुराणाःशाशविंदवीम् ॥ सृष्टिंवंशप्रभवोमहावंशःप्रजापतेः १३
 एतेप्रजानांपतयःसमुद्दिष्टायशस्विचः ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिदेवांस्त्रिभुवनेश्वरान् १४ भर्गोऽशश्चार्यमाचैवमित्रोऽथवरुणस्तथा ॥ सविताचैवधाताचविवस्वा
 श्वमहाबलः १५ त्वष्टापूषातथैवंद्रोद्वादशोविष्णुरुच्यते ॥ इत्येतेद्वादशादित्याःकश्यपस्यात्मसंभवाः १६ नासत्यश्चैवदक्षश्चस्मृतौद्वावश्विनावपि ॥ मार्तंड
 स्थात्मजावेतावष्टमस्यमहात्मनः १७ तेचपूर्वसुराश्चेतिद्विविधाःपितरःस्मृताः ॥ त्वष्टुश्चैवात्मजःश्रीमानविश्वरूपोमहायशाः १८ अजैकपादहिर्बुध्न्योविरूपा
 क्षोऽथरैवतः ॥ हरश्चबहुरूपश्चत्र्यंबकश्चसुरेश्वरः १९ सावित्रश्चजयंतश्चपिनाकीचापराजितः ॥ पूर्वमेवमहाभागावसवोष्टौप्रकीर्तिताः २० एतएवंविधादेवाम
 नोरेवप्रजापतेः ॥ तेचपूर्वसुराश्चेतिद्विविधाःपितरःस्मृताः २१ शीलयौवनतस्त्वन्यस्तथाऽन्यःसिद्धसाध्ययोः ॥ ऋभवोमरुतश्चैवदेवानांचोदितोगणः २२
 एवमेतेसाम्नाताविश्वेदेवास्तथाऽश्विनौ ॥ आदित्याःक्षत्रियास्तेषांविश्वमरुतस्तथा २३ अश्विनौतुस्मृतौशूद्रौतपस्युग्रेसमास्थितौ ॥ स्मृतास्त्वंगिरसो
 देवाब्राह्मणाइतिनिश्चयः २४ इत्येतत्सर्वदेवानांचातुर्वर्ण्यंप्रकीर्तितम् ॥ एतान्वैप्रातरुत्थायदेवान्यस्तुप्रकीर्तयेत् २५ स्वजादन्यकृतांचैवसर्वपापात्प्रमुच्यते ॥
 यवकीतोऽथरैभ्यश्चअर्वावसुपरावसू २६ औशिजश्चैवकक्षीवान्बलश्चांगिरसःस्मृतः ॥ ऋषिर्मेघातियेःपुत्रःकण्वोवर्हिषदस्तथा २७ त्रैलोक्यभावनास्तातप्रा
 च्यांसप्तर्षयस्तथा ॥ उन्मुचोविमुचश्चैवस्वस्त्यात्रेयश्चवीर्यवान् २८ प्रमुचश्चैध्मवाहश्चभगवांश्चदृढवतः ॥ मित्रावरुणयोःपुत्रस्तथाऽगस्त्यःप्रतापवान् २९ एतेब्रह्म
 ष्योनिःत्यमास्थितादक्षिणादिशम् ॥ उषंगुःकवषोधौम्यःपरिव्याधश्चवीर्यवान् ३० एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहर्षयः ॥ अत्रेःपुत्रश्चभगवांस्तथासारस्वतःप्रभुः ३१

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ स्वजात्स्वयंकामतोऽकामतश्चकृतात् अन्यसंसर्गजात् २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

२७

२९ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ एवं स्वस्वयनपूर्वकं कृष्णध्यायतः पुरुषस्यात्
राविभूतः कृष्णो हृद्गतान् कामादीन् योगप्रतिपन्नान् शयतीत्यंतं भूमिविक्रीडनारुये स्मिन्नध्याये वराहाख्यायिका मुखेन प्रतिपाद्यते पितामहमहाप्राज्ञे स्यादिना १ । १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

एते चैव महात्मानः पश्चिमामाश्रितादिशम् ॥ आत्रेयश्च वसिष्ठश्च काश्यपश्च महानृषिः ३२ गौतमोऽथ भरद्वाजो विश्वामित्रोऽथ कौशिकः ॥ तथैव पुत्रो भगवानृचीक
स्य महात्मनः ३३ जमदग्निश्च सतैते उदीचीमाश्रितादिशम् ॥ एते प्रतिदिशं सर्वैर्कीर्तितास्तिग्मतेजसः ३४ साक्षिभूता महात्मानो भुवनानां प्रभावनाः ॥ एवमेते म
हात्मानः स्थिताः प्रत्येकशो दिशम् ३५ एतेषां कीर्तनं कृत्वा सर्वपापात्प्रमुच्यते ॥ यस्यां यस्यां दिशि ह्येते तां दिशं शरणं गतः ३६ मुच्यते सर्वपापेभ्यः स्वस्ति मांश्च
हान् व्रजेत् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि दिशास्वस्तिकं नाम अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥
पितामहमहाप्राज्ञयुधिसत्यपराक्रम ॥ श्रोतुमिच्छामि कात्स्न्येन कृष्णमव्ययमीश्वरम् १ यच्चास्य तेजः सुमहद्यच्च कर्मपुराकृतम् ॥ तन्मे सर्वयथा तत्त्वं ब्रूहि त्वं पुरुष
र्षभ २ तिर्यग्योनिगतोरूपं कथं धारितवान् प्रभुः ॥ केन कार्ये नि सर्गेण तमाख्याहि महाबल ३ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ पुराऽहं मृगयायातो मार्कंडेयाश्रमे स्थितः ॥
तत्रापश्यं मुनिगणान् समासीनान् सहस्रशः ४ तत्र स्तेमपुर्वेण पूजां च कुरुथो मयि ॥ प्रतिगृह्य च तां पूजां प्रत्यनंदमृषीन् हम् ५ कथैषा कथिता तत्र कश्यपेन महर्षिणा ॥
मनःप्रह्लादिनीं दिव्यां तामिहैकमनाः शृणु ६ पुरादानवमुख्याहिक्रोधलोभसमन्विताः ॥ बलेन मत्ताः शतशो नरकाद्यामहासुराः ७ तथैव चान्ये बहवो बानवा युद्ध
दुर्मदाः ॥ न सहंते स्म देवानां सृष्टिं तामनुत्तमाम् ८ दानवैरर्द्यमानास्तु देवादेवर्षयस्तथा ॥ न शर्मलेभिरे राजन् विशमानास्ततस्ततः ९ पृथिवीमार्तरूपां ते समप
श्यन् दिवोकसः ॥ दानवैरभिसंस्तीर्णाघोररूपैर्महाबलैः १० भारतामप्रहृष्टांच दुःखितांसंनिमज्जतीम् ॥ अथादितेयाः संत्रस्ता ब्रह्माणमिदमब्रुवन् ११ कथं शक्यामहे
ब्रह्मन् दानवैरभिमर्दनम् ॥ स्वयंभूस्तानुवाचे दानिसृष्टोऽत्र विधिर्मया १२ तेवरेणाभिसंपन्ना बलेन च मदेन च ॥ नावबुध्यंति संभूटा विष्णुमव्यक्तदर्शनम् १३ वराहरूपिणं
देवमष्टप्यममरैरपि ॥ एष वेगेन गत्वा हियत्र ते दानवा धमाः १४ अंतर्भूमिगता घोरा निवसंति सहस्रशः ॥ शमयिष्यति तच्छ्रुत्वा जहृषुः सुरसत्तमाः १५ ततो विष्णुर्महाते
जावाराहरूपमास्थितः ॥ अंतर्भूमिं संप्रविश्य जगाम दितिजान् प्रति १६ दृष्ट्वा च सहिताः सर्वे दैत्याः सत्वममानुषम् ॥ प्रसह्यतरसा सर्वसंतस्थुः कालमोहिताः १७ तत
स्ते समभिद्रुत्य वराहं जगदुःसमम् ॥ संकुद्धाश्च वराहं तं व्यकर्षत समंततः १८ दानवेंद्रामहाकायामहावीर्यबलोच्छ्रिताः ॥ नाशकुवंश्च किंचित्तेतस्य कर्तुं तदा विभो १९

९ पृथिवीं बुद्धिवासानरूपबीजानां स्रज्मृता दानवैः कामक्रोधाद्यैरभिसंस्तीर्णा सर्वतो व्याप्ता १० । ११ । १२ । १३ वराहरूपिणं वरंचतवहश्चेति व्युत्पत्त्या अष्टैकतुल्यो गस्तत्र रूपयितुमाविर्भवितुं
शीलमस्य तं अहःशब्दस्य क्रतुवाचित्स्वमहःस्वः क्रतावित्यादिषु दृष्टं दानवाः कामक्रोधादयः १४ अंतर्भूमिगता दहस्थाः १५ विष्णुः सर्वं वाराहं यागात्प्रकम्प १६ सत्त्वं सत्त्वगुणं विष्णुं अमानुषं दिव्यं
व्यवहितादिग्राहकत्वात्संस्तस्युर्नाशंगताः संपूर्णस्यतिष्ठतेः समाप्तिवाचित्वात् १७ नाशक्रममेवाह ततस्तदिति १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ सनात्सततमनिति मत्तानुग्रहार्थं चेष्टत इति सनातनः सनादनहर्यपेक्षिते दकारस्थाने तकारो नैरुक्तः नदिनसहवर्तमानः सनातन इति योगस्य दर्शित
त्वात् २७ । २८ । २९ । ३० महावर्ष्मामहाकायः ३१ आत्मापारमार्थिकं स्वरूपं आत्मनो जीवस्य ३२ स्वमात्मानं प्रत्यग्याथात्म्यं समायातः प्राप्तः ३३ । ३४ । ३५ एष जीवः अतएव सं

ततोऽगच्छन् विस्मयंते दानवेंद्राभयं तथा ॥ संशयं गतमात्मानं मे निरेच सहस्रशः २० ततो देवाधिदेवः स योगात्मा योगसारथिः ॥ योगमास्थाय भगवांस्त्वदाभरत
सत्तम २१ विमनादमहानादंक्षोभयन् दैत्यदानवान् ॥ सन्नादितायेन लोकाः सर्वाश्चैव दिशो दश २२ तेन सन्नादशब्देन लोकानां क्षोभ आगमत् ॥ संत्रस्ताश्च भृशं
लोके देवाः शक्रपुरोगमाः २३ निर्विचेष्टं जगच्चापि बभूवातिभृशं तदा ॥ स्थावरं जंगमं चैव तेन नादेन मोहितम् २४ ततस्ते दानवाः सर्वे तेन नादेन भीषिताः ॥
पेतुर्गतासवश्चैव विष्णुतेजः प्रमोहिताः २५ रसातलगतश्चापि वराहस्त्रिदशद्विषाम् ॥ खुरैर्विदारयामास मांसमेदोस्थिसंचयान् २६ नादेन तेन महासनातन इति
स्मृतः ॥ पद्मनाभो महायोगी भूताचार्यः समूतराट् २७ ततो देवगणाः सर्वे पितामहमुपाद्रवन् ॥ तत्र गत्वामहात्मानमूचुश्चैव जगत्पातिम् २८ नादोयं कीदृशो देव
नैतं विद्मव्यं प्रभो ॥ कोऽसौ हि कस्यवानादो येन विह्वलितं जगत् २९ देवाश्च दानवाश्चैव मोहितास्तस्य तेजसा ॥ एतस्मिन्नंतरे विष्णुर्वाराहरूपमास्थितः ॥ उद
तिष्ठन् महाबाहोस्तूयमानो महर्षिभिः ३० ॥ ॥ पितामह उवाच ॥ ॥ निहत्य दानवपतीन् महावर्ष्मामहाबलः ॥ एष देवो महायोगी भूतात्मा भूतभावनः ३१
सर्वभूतेश्वरो योगी मुनिरात्मा तथाऽऽत्मनः ॥ स्थिरीभवत कृष्णोऽयं सर्वविघ्नविनाशनः ३२ कृत्वा कर्माति साध्वेतदशक्यममितप्रभः ॥ समायातः स्वमात्मानं महा
भागो महाद्युतिः ३३ षड्मनाभो महायोगी महात्मा भूतभावनः ॥ न संतापो न भीः कार्याशोको वा सुरसत्तमाः ३४ विधिरेष प्रभावश्च कालः संक्षयकारकः ॥ लोका
न्धारयता तेन नादो मुक्तो महात्मना ३५ स एष हि महाबाहुः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ अच्युतः पुंडरीकाक्षः सर्वभूतादिरीश्वरः ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि अंतर्भूमिविक्रीडनं नाम नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ योगं मे परमं तात मोक्षस्य वद भारत ॥
तमहंत च तोज्ञातुमिच्छामि वदतां वर १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममितिहासं पुरातनम् ॥ संवादं मोक्षसंयुक्तं शिष्यस्य गुरुणा सह २ कश्चिद्ब्राह्मणमा
सीनमाचार्यमृषिसत्तमम् ॥ तेजोराशिं महात्मानं सत्यसंधं जितेंद्रियम् ३ शिष्यः परममेधावी श्रेयोर्थी सुसमाहितः ॥ चरणावुपसंगृह्य स्थितः प्रांजलिं ब्रवीत् ४

तापादिकं नकार्यं तन्मूलस्यात्मादशमस्य नष्टत्वादिति भावः ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ एवमध्यायत्रयेणेश्वर
प्रणिधानमुक्तं यं नशीघ्रतरं योगः सिद्धयति योगांतरायाश्च व्याधिदुःखादयो नश्यंत्येवेदानीं प्रधानभूतं योगमेव जिज्ञासुः पृच्छति योगं मे इति परमं संधीजयोगात्परमं निर्वीजयोगं मोक्षस्य हेतुं मोक्षं मे
इति पाठोपयोपेयविषयो द्वौ प्रश्नौ तं सयोगं मोक्षं १ । २ कश्चिदिति श्लोकाभ्यां कर्मणमुत्तरं शिष्ययोगुणादर्शिताः ३ । ४

स्वभावात्सुखतुपादानास्तुतोवानिभित्तादुत्पन्नोस्वस्तुहियत्परंश्रेष्ठतुपादाननिमित्तं च न तु मातृपितृवत्पुण्यापुण्यवशांतरालिकम् ५ मूतेषुपंचसुपादानकारणेषुसमेषुसत्सुविपरीताविषमाः क
 यंक्षपोदयानिवर्ततेनितरां वर्तते । वेदेषुपद्माक्यं वर्णधर्मव्यवस्थापरं ब्राह्मणोबृहस्पतिसवेनयजेत । राजाराजसूयेनयजेत । वैश्योवैश्यस्तोमेनयजेत । तस्माच्छूद्रोयज्ञेऽनवकुसः इत्यादि लौ
 किकंस्मृतिवाक्यंतादृशंवापकंसर्ववर्णाश्रमसाधारणं नहिस्यात्सर्वभूतानीत्यादि इदमपिकथं हेतुसाम्येऽपिकार्यवैषम्येकिञ्चिजंतद्गृहीत्यर्थः श्लोकद्वयमेकैवाक्यं ५ । ७ ब्रह्मणुह्यंवेदगोप्यं
 वसुधन्तद्वद्रक्षणीयमुपकारकंवा ८ ब्रह्मणोमुखंवेदादिः प्रणवः उपायोपेययोरभेदात्प्रणवादीनां त्रासुदेवत्वं ९ उपेयस्वरूपमाह पुरुषमिति १० एतदेवायंकृष्णइत्याह तदिति वाष्ण्यंयं कृष्णपु
 कृतावतारं इतिहासंतत्स्वरूपप्रकाशनपरंप्रयं ११ । १२ वाष्ण्यंयंकृष्णाख्यानेयत्परंकालचक्रंनस्वर्वाचीनंसंवत्सराख्यंतत्केशवंवदंतीत्युत्तरेणान्वयः । मावाभावौसृष्टिप्रलयोस्वलक्षणस्वरू
 पज्ञापकौयस्य अथारोपापवादाभ्यानिष्प्रपंचनिरूप्यतइतिन्यायेनैवज्ञातुंशक्यंनतुशृंगग्राहिकयागवाश्ववदित्यर्थः १३ सर्वभूतेशेस्मिन्नत्रैलोक्यंषक्रवक्राकृडपिपीलिकावत्परवशत्वेनपरै

शा.यो.१२
 अ०
 ॥२१०॥

उपासनात्प्रसन्नोऽसिदिवैभगवन्मम ॥ संशयोमेमहान्कश्चित्तमेव्याख्यातुमर्हसि ॥ कुतश्चाहंकुतश्चत्वंतत्सम्यग्ब्रूहियत्परम् ५ कथंचसर्वभूतेषुसमेषुद्विजस
 त्तम ॥ सम्यग्मृत्तानिवर्ततेविपरीताःक्षयोदयाः ६ वेदेषुचापियद्वाक्यंलौकिकंव्यापकंचयत् ॥ एतद्विद्वन्यथातत्त्वंसर्वव्याख्यातुमर्हसि ७ ॥ गुरुत्वाच ॥
 शृणुशिष्यमहाप्राज्ञब्रह्मगुह्यमिदंपरम् ॥ अध्यात्मंसर्वविद्यानामागमानांचयदसु ८ वासुदेवःपरमिदंविश्वस्यब्रह्मणोमुखम् ॥ सत्यंज्ञानमथोयज्ञस्तितातिक्षादम
 आर्जवम् ९ पुरुषंसनातनंविष्णुंयंतंवेदविदोविदुः ॥ स्वर्गप्रलयकर्तारमव्यक्तंब्रह्मशाश्वतम् १० तदिदंब्रह्मवाष्णयमितिहासंशृणुष्वमे ॥ ब्राह्मणो
 ब्राह्मणैःश्राव्योराजन्यःक्षत्रियैस्तथा ११ वैश्योवैश्यैस्तथाश्राव्यःशूद्रःशूद्रैर्महामनाः ॥ माहात्म्यंदेवदेवस्यविष्णोरमिततेजसः १२ अर्हस्त्वमासिक्लया
 णंवाष्ण्यंयंशृणुयत्परम् ॥ कालचक्रमनाद्यंतंभावाभावस्वलक्षणम् १३ त्रैलोक्यंसर्वभूतेशेचक्रवत्परिवर्तते ॥ यत्तदक्षरमव्यक्तममृतंब्रह्मशाश्वतम् ॥ वदांते
 पुरुषव्याघ्रकेशंपुरुषर्षभम् १४ पितृन्देवानृषाश्चैवतथावैयक्षराक्षसान् ॥ नागासुरमनुष्यांश्चसृजतेपरमोऽव्ययः १५ तथैववेदशास्त्राणिलोकधर्मीश्वशा
 श्वतान् ॥ प्रलयंप्रकृतिंप्राप्ययुगादौसृजतेपुनः १६

वर्तते केशीरिवचिद्रश्मिभिर्वातिसर्वव्याप्तोतीतिकेशवस्तं पुरुषर्षभंपुरुषाभन्नमयादयःपंचतेषामुपमंश्रेष्ठमुत्तमंपद्यमित्यर्थः १४ पितृनिति अव्ययोऽपरिणामी १५ तथैवेति वेदकर्तृत्वंब्रह्म
 णोमहत्तमभूतस्यानिःश्वसितमेतद्यद्देवदेवइत्यादिश्रुतिसिद्धं । वाचाविरूपनित्ययोतिवेदनित्यस्ववचनंतुवर्णपदायानुपूर्वविभ्रंशमात्रपरं प्रलीयतेऽस्मिन्महदादिकार्यसंप्रलयस्तं करोतीतिप्रकृति
 स्तंलघोत्पत्तिस्थानंमायाशबलमपिससृजेइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः'नासदासीन्नोसदासीत्तदानोनासीद्ब्रजोनोव्योमापरोयत्'इतिसदसद्रजःशब्दितानांप्रधानशून्यपरमाणुनामानुमानिकानामिवश्री
 तस्यपरव्योमोऽपिमायाशबलापरनामःसृष्टेःप्रागभावंवदंतीतस्यापिजन्यत्वंदर्शयति । मायायास्तुच्छत्वाद्ब्रह्मणश्चासंगत्वाद्ब्रतयोरेकीभावलक्षणंतास्विकंशाबल्यंसंभवतिकुच्छयेनाश्वपिहितं
 यदासीत् असंगोह्यस्यंपुरुषइतिश्रुतिभ्यां तस्मात्सृष्टेःप्राग्मायाशबलंब्रह्मासीदित्युक्तिर्मायायांस्थित्वैवपुक्तानुवस्तुवृत्त्या यथोक्तं । 'अस्याविद्येस्यविद्यायामेवासित्वाप्रकल्प्यते'इति ।
 असोयुक्तमुक्तंप्रकृतिंसृजतेइति रज्जुरगवत्प्रतीतिसमकालायाएवतत्सृष्टेरुपगमादितिदिक् १६

॥८०॥

यथेति प्रत्ययंयथावसंतेआमृताग्नीध्रमेमल्लिकावर्णासुकदंबानियमेनपुष्पितामवंत्येवंब्रह्महरविष्णवादिपुमतिकल्पसृष्टिप्रलयास्त्यतिकर्तृत्वंतदातदाआविर्भवति १७ एतदेवव्याचष्टे अयेति
 तत्तत्तस्मिन्स्मिन्नविषये लोकयात्राव्यवहारस्तस्यविधानंप्रमाणेनप्रमेयरूपापंतञ्जं तेनसोपाधिकमेवज्ञानमुत्पद्यतेननिरुपाधिकमित्युक्तंभवति १८ युगांतयुगादौ अंतर्हितानुपूर्वयुगेऽ
 म्यंस्तान् अनुज्ञाताउपदिष्टाः स्वयंभुवाब्रह्मणा १९ वेदविद्ब्रह्मवाग्ब्रह्मवेदांगानिबृहस्पतिर्वेदितिसंबंधः २० । २१ न्यायतंत्राणितांकिंकवैशेषिककापलिपातजलादीनि हेतुर्युक्तिः आ
 गमोवेदः सदाचारःप्रत्यक्षं तैःप्रमाणैःकृत्वापतंनिर्मुनिभिर्द्वैतउक्तदुपास्तममुरुपत्वातदुपास्त्यमेववेदांतविज्ञेयमित्यर्थः । तथाचोपास्त्यस्पात्रद्वारंश्रुतिराह 'तदेवब्रह्मस्वविद्विनेदंयावि
 षुमुपासते'इति २२ अनाद्यंतत्परंब्रह्मनदेवानर्षयोविदुः ॥ एकस्तद्वेदभगवानघातानारायणःप्रभुः २३ नारायणादपिग
 णास्तथामुख्याःसुराऽसुराः ॥ राजर्षयःपुराणाश्वपरमंदुःखभेषजम् २४ पुरुषाधिष्ठितान्भावान्प्रकृतिःसूयतेयदा ॥ हेतुयुक्तमतःपूर्वजगत्संपरिवर्तते २५
 दीपादन्येयथादीपाःप्रवर्तंतसहस्रशः ॥ प्रकृतिःसूयतेतद्वदानंत्यात्रापचीयते २६ अव्यक्तात्कर्मजाशुद्धिरहंकारंप्रसूयते ॥ आकाशंचाप्यहंकाराद्वायुराकाशसं
 भवः २७ वायोस्तेजस्ततश्चापअद्योऽथवसुधोद्गता ॥ मूलप्रकृतयोह्यष्टौजगदेतास्ववास्थितम् २८ ज्ञानेन्द्रियाण्यतःपंचपंचकर्मैन्द्रियाण्यपि ॥ विषयाःपंचचै
 कंचविकारेषोऽहंमनः २९ श्रोत्रंत्वक्क्षुषीजिह्वाघ्राणंज्ञानेन्द्रियाण्यथ ॥ पादौपायुरुपस्थश्चहस्तौवाक्कर्मणिअपि ३०

स्वातंत्र्यंनिरस्तं अचेतनेचेतनानधिष्ठितेशकटादौमृत्स्यदर्शनाच्चयुक्तंतद । सूयतेप्रसवोन्मुलीजायते भावान्महदादीन् हेतुर्षर्माधर्मौताभ्यांयुक्तमतएवसर्गावावपितारस्तम्यंयुक्तं अतईशात्
 हेतुयुक्तमितिसांख्यमतंप्रकृतेर्धर्माद्यप्रवर्त्यत्वंनिरस्तं तेषांहिजलवत्स्वतःप्रवर्तमानायाःप्रकृतेःपापंमुखपरिणामं प्रतिबध्नातिपुण्यंचदुःखपारिणामं तत्रान्यतरेणान्यतरस्यस्वोदयेप्रतिबंधशक्ति
 रपनीयतइति २९ दीपादिति हेतुयुक्तमित्यत्रापिर्वर्तते तैलवर्त्यादिहेतीसतियथादीपादनेकेदीपाःप्रभवन्तीत्येवमहृष्टोपग्रहात्प्रकृतिर्भहदादिकार्यसूयतेदीपवदानंत्याज्ञानापचीयते ईशा
 दृष्टाभ्यांप्रकृतिःप्रवर्त्यतइतिश्लोकद्वयतात्पर्यं २९ सृष्टिक्रममाहाव्यक्तादिति कर्मजेतिईशादपिकर्मभावल्यंइत्यते तस्यकर्मापेक्षयेवसदसत्फलदत्त्वात् बुद्धिर्मेहत्त्वं तथाचसर्गादौकर्मैव
 प्रकृतिप्रवर्तयतीत्यर्थः । आकाशादिपदैःशब्दतन्मात्रादीनिज्ञेयाणि २० । २८ अतःपुरुषाधिष्ठितप्रकृत्याद्यष्टकात् विषयाहतिशब्दाद्याश्रयाःस्थूलाकाशाद्याः वाय्वाकाशयोरपि
 स्पर्शशब्दलिङ्गानुमेयतयाविषयत्वं २९ वाक्कर्मणीत्यत्रार्गिन्द्रियं कर्मशब्देनसर्वेषामिन्द्रियाणांकर्माणिबचनादानगतिविसर्गानंदाख्यानिज्ञेयानि २९

स्वातंत्र्यंनिरस्तं अचेतनेचेतनानधिष्ठितेशकटादौमृत्स्यदर्शनाच्चयुक्तंतद । सूयतेप्रसवोन्मुलीजायते भावान्महदादीन् हेतुर्षर्माधर्मौताभ्यांयुक्तमतएवसर्गावावपितारस्तम्यंयुक्तं अतईशात्
 हेतुयुक्तमितिसांख्यमतंप्रकृतेर्धर्माद्यप्रवर्त्यत्वंनिरस्तं तेषांहिजलवत्स्वतःप्रवर्तमानायाःप्रकृतेःपापंमुखपरिणामं प्रतिबध्नातिपुण्यंचदुःखपारिणामं तत्रान्यतरेणान्यतरस्यस्वोदयेप्रतिबंधशक्ति
 रपनीयतइति २९ दीपादिति हेतुयुक्तमित्यत्रापिर्वर्तते तैलवर्त्यादिहेतीसतियथादीपादनेकेदीपाःप्रभवन्तीत्येवमहृष्टोपग्रहात्प्रकृतिर्भहदादिकार्यसूयतेदीपवदानंत्याज्ञानापचीयते ईशा
 दृष्टाभ्यांप्रकृतिःप्रवर्त्यतइतिश्लोकद्वयतात्पर्यं २९ सृष्टिक्रममाहाव्यक्तादिति कर्मजेतिईशादपिकर्मभावल्यंइत्यते तस्यकर्मापेक्षयेवसदसत्फलदत्त्वात् बुद्धिर्मेहत्त्वं तथाचसर्गादौकर्मैव
 प्रकृतिप्रवर्तयतीत्यर्थः । आकाशादिपदैःशब्दतन्मात्रादीनिज्ञेयाणि २० । २८ अतःपुरुषाधिष्ठितप्रकृत्याद्यष्टकात् विषयाहतिशब्दाद्याश्रयाःस्थूलाकाशाद्याः वाय्वाकाशयोरपि
 स्पर्शशब्दलिङ्गानुमेयतयाविषयत्वं २९ वाक्कर्मणीत्यत्रार्गिन्द्रियं कर्मशब्देनसर्वेषामिन्द्रियाणांकर्माणिबचनादानगतिविसर्गानंदाख्यानिज्ञेयानि २९

शब्दइति शब्दावयवविभक्तिविज्ञेयं चित्तमात्रोपादानादित्यर्थः यदाहुमगवेतोऽक्षपादाचार्याः । दोषनिमित्तंरूपादयोविषयाःसंकल्पकृताइति । प्रमेयस्यचित्तमात्रत्वमुक्त्वाप्रमाणस्यापितदाह
 तेष्विति तेषुशब्दादिष्वपिसर्वेषुगतंश्रोत्रादिरूपेणोपगतंमनएव ३१ एतदेवस्पष्टयति रसेति रसज्ञानेनमनएवइयंजिह्वेत्यर्थः । 'मनसाहोवपश्यतिमनसागृणोति'इत्यादिश्रुतेः । व्याहृतेशब्दप्रयो
 गे । इदंज्ञेयंज्ञानकर्तृद्रियपंचकद्रवस्योपलक्षणमित्याह इंद्रियैरिति सर्वमांतरं बुद्धिसुखदुःखादिबाह्यवियच्छब्दादि तथाऽव्यक्तंमहादादिघटांतमनएव तथाचश्रुतिः । 'असतोऽधिमानोऽसृष्यतम
 नःप्रजापतिमसृजतप्रजापतिःप्रजाअतृजत । तद्वाइदंमनस्येवपरमंप्रतिष्ठितंयदिदंकिंच'इति १९ षोडश दशेंद्रियाणिमनःपंचभूतानि ज्ञानकर्तारंविज्ञानात्मानमुपासीनमयात्परात्मानं तस्यापि
 संहृतत्वेनासंहृतपुरुषशेषत्वात् ३३ रसात्मकत्वात्सोमोजलतस्यगुणःकार्यजिह्वागंधोगंधग्राहकंघ्राणंघ्राह्यग्राहकयोरभेदात्स्पर्शस्पर्शनेंद्रियं जिह्वादीनांजलादिकार्यत्वंतत्रतरसादिग्राहकत्वाद्वाह्य
 ग्राहकयोःसमानजातीयत्वनिमित्तोऽनेनसूचितः ३४ सस्वगुणंसस्वकार्यं अव्यक्तजंप्रधानकार्यंसर्वेषांभूतानामात्मभूतइश्वरस्तत्स्वमुपाधित्वेनतत्रस्थितंसर्वीतरंगंसत्वंजानीयात् । सस्वविशिष्टस्य

शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ विज्ञेयंव्यापकंचित्तंतेषुसर्वगतंमनः ३१ रसज्ञानेतुजिह्वेयंव्याहृतेवाकृतथोच्यते ॥ इंद्रियैर्विविधैर्यु
 क्तंसर्वव्यक्तंमनस्तथा ३२ विद्यातुषोडशैतानिदैवतानिविभागशः ॥ देहेषुज्ञानकर्तारमुपासीनमुपासते ३३ तद्वत्सोमगुणाजिह्वागंधस्तुपृथिवी
 गुणः ॥ श्रोत्रंनभोगुणंचैवचक्षुरग्नेर्गुणस्तथा ॥ स्पर्शावायुगुणंविद्यात्सर्वभूतेषुसर्वदा ३४ मनःसत्वगुणंप्राहुःसत्वमव्यक्तजंतथा ॥ सर्वभूतात्म
 भूतस्थंतस्माद्बुद्धचेतबुद्धिमान् ३५ एतेभावाजगत्सर्ववहंतिसचराचरम् ॥ श्रिताविरजसंदेवंममाहुःप्रकृतेःपरम् ३६ नवद्वारंपुरंपुण्यमेतैर्भविः
 समन्वितम् ॥ व्याप्यशेतेमहानात्मातस्मात्पुरुषउच्यते ३७ अजरःसोमरश्चैवव्यक्ताऽव्यक्तोपदेशवान् ॥ व्यापकःसगुणःसूक्ष्मःसर्वभूतगुणाश्रयः
 ३८ यथादीपःप्रकाशात्माहस्वोवायदिवामहान् ॥ ज्ञानात्मानंतथाविद्यात्पुरुषंसर्वजंतुषु ३९ श्रोत्रेवेदयतेवेद्यंसृणोतिसपश्यति ॥ कारणंतस्य
 देहोऽयंसकर्तासर्वकर्मणाम् ४० अग्निर्दारुगतोयद्भिन्नेदारोनेदृश्यते ॥ तथैवात्माशरीरस्थोयोगेनैवानुदृश्यते ४१ अग्निर्यथाह्युपायेनमथित्वा
 दारुदृश्यते ॥ तथैवात्माशरीरस्थोयोगेनैवात्रदृश्यते ४२

ज्ञेयत्वेऽपिचिद्वैकपरिशेषादचितःसत्वस्वैवज्ञेयत्वमस्तीतिसत्वमेवबुद्धचेतेत्युक्तं ३५ एतसत्त्वाद्यदर्शाद्ययोवा विरजसंसर्वप्रकृतिगुण्यंकूटस्थं ३६ नवद्वारैर्द्रियपंचकं बुद्धिमनसीदेहप्राणौचद्वारा
 णिविषयप्रापकाणिपस्मिन्नतन्नवद्वारं भावैःशब्दादिभिः ३७ अजरामरइतिदेहधर्मात्स्पर्शउक्तः व्यक्तंमूर्तमव्यक्तममूर्ततदुभयात्मनाउपदिश्यते वेदे 'द्वेवावमद्वानोरूपेमूर्तंथैवामूर्तंच'इत्यादिनायःस
 व्यक्ताव्यक्तोपदेशःकार्यकारणात्मातद्वात्तदाधिष्ठानभूतोनेतिनेतीत्यागमविषयःएवंविधोऽपिव्यापकःकारणात्मा । सगुणोयःसर्वज्ञइत्यादिश्रुतेःसावैश्यादिगुणयुक्तः सूक्ष्मोदुर्लभः सर्वाणि
 भूतानिगुणाश्चसत्त्वाद्यस्तेषामाश्रयोऽधिष्ठानं ३८ यथेति उपाधिवशान्महत्त्वमल्पत्वंवामाप्तोऽपिदीपवत्सर्वजंतुषुसपदेत्यर्थः ३९ येनश्रोत्रेवेद्यंस्वविषयंशब्दंवेदयतेसपृणोति । एवं
 पश्यतीत्यादिष्वपियोज्यं येनश्रोत्रंशृणोतिहिनेनचक्षुश्चपश्यतीत्यादिश्रुतिभ्यः । अयंदेहस्तुतस्यशब्दादिवेदनस्यकारणंनिमित्तंननुवेत्ताकिंतुसपृणकर्ता ४० एवंविधस्यापिदेहेकुतो नुपलं
 भइत्याशंक्योपादाभावादित्याह अग्निरिति दारुमेदेकृतेऽपिनदृश्यते अयोगेयोगामावेसतिनैदानुदृश्यते ४१ व्यतिरेकमुक्त्वाऽन्वयमाह दारुदारुणियोगेनैवान्येनोपायेन ४२

योगाभावेदेहसंबंधोविच्छिद्यतइत्याह नदीष्विति ४३ देहांतरप्रवेशोऽपिनशालाचैत्रवदकिंतुस्वप्रवदित्याह स्वमेति तथैवमरणातेदेहमुत्सृज्यदेहांतरंप्राप्नोतीत्युपलभ्यतेशास्त्रदृष्ट्यायो
 गेनवाज्ञापते ४४ केनहेतुनादेहांतरंयातीतितत्राह कर्मणेति रूपंप्राचीनशरीरंबाध्यतेननुनिवर्तते भ्रातिगृहीतस्यघटवान्निवृत्त्ययोगात् ४५ एतदेवविशदयितुंप्रतिजानीते सत्त्विति ४६
 ॥ इतिज्ञांति० मो० नी० मा० दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रतिज्ञातंनिरूपयति चतुरिति नव्यक्तःप्रभवोदेहांतरप्राप्तिषेष्वां अव्यक्तंनिघनंपूर्वदेहवियोगो
 येषां स्वप्रवत्पूर्वापरदेहेत्यागयोगीनगृहात्गृहांतरप्रवेशवत्स्पष्टावित्यर्थः अत्रहेतुमाहाधेन अव्यक्तेति यतो नव्यक्तंलक्षणंज्ञापकमस्यतादृशमतोऽव्यक्तलक्षणं अत्रहेतुः अव्यक्तात्माऽत्म
 कमव्यक्तोयत्प्रमातृत्वात्कं द्वितीयेदुवत्तत्रैवकल्पितं अतस्तत्कल्पितेप्रभवनिघनेअप्यव्यक्तेएवेत्यर्थः १ मन्वेवंमध्येऽपिदेहादिरव्यक्तएवस्यादाद्यंतयोरव्यक्तत्वादित्यतआह यथेति प्रा
 गूर्ध्वचाव्यक्तोऽप्यश्वत्थोमध्येऽव्यक्तोभवति एवमव्यक्तान्मनसःसंभवोव्यक्तिर्दृश्यस्येत्यर्थः २ अभीति यथाऽयस्कांतलोहचुंबकपाषाणंप्रत्यचेतनमप्ययोलोहमभिमुखंगच्छति एवंदेहंव्यक्तिंग
 तमनुस्वभावःपूर्वसंस्कारोहेतुषेष्वाकर्मणांतज्जाधर्माधर्मादयोभावाअर्थाभिद्रवन्ति यत्रान्यदपिर्दृशमविद्यादिकंतदप्यभिद्रवति १ इममेवन्त्यायमन्यत्राप्यतिदिशति तद्वादिति अव्यक्तजा

नदीष्वापोयथायुक्तायथासूर्येमरीचयः ॥ संततत्वाद्यथायांति तथादेहाःशरीरिणाम् ४३ स्वप्रयोगेयथैवात्मापंचेंद्रियसमायुतः ॥ देहमुत्सृज्यवैयातितथैवात्मा
 पलभ्यते ४४ कर्मणावाप्यतेरूपंकर्मणाचोपलभ्यते ॥ कर्मणानयितेऽन्यत्रस्वकृतेनबलीयसा ४५ सतुदेहाद्यथादेहंत्यक्त्वाऽन्यंप्रतिपद्यते ॥ तथान्यंसं
 प्रवक्ष्यामिभूतग्रामंस्वकर्मजम् ४६ ॥ इति श्रीम० शां० मो० वाष्णेयाध्यात्मकथनेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ भीष्मउवाच ॥ चतुर्विधानिभू
 तानिस्थावराणिचराणिच ॥ अव्यक्तप्रभवान्याहुरव्यक्तनिघनानिच ॥ अव्यक्तलक्षणंविद्यादव्यक्तात्मात्मकंमनः १ यथाऽश्वत्थकणिकायामंतर्भूतोमहाद्रुमः ॥
 निष्पन्नोदृश्यतेव्यक्तमव्यक्तात्संभवस्तथा २ अभिद्रवत्ययस्कांतमयोनिश्चेतनंयथा ॥ स्वभावहेतुजाभावायद्ददन्यदपीदृशम् ३ तद्दव्यक्तजाभावाःकर्तुःकारण
 लक्षणाः ॥ अचेतनाश्चेतयितुःकारणादभिसंहताः ४ नभूर्नखंद्यौर्भूतानिनर्षयोनसुराऽसुराः ॥ नान्यदासीदृतेजविमासेदुर्नतुसंहतम् ५ पूर्वनिव्यंसर्वगतंमनोहेतुम
 लक्षणम् ॥ अज्ञानकर्मनिर्दिष्टमेतत्कारणलक्षणम् ६

अविद्योत्थाभावाःकामकर्मवासनादेहेन्द्रियादयश्चाचेतनाभिमितः

संहताः । एवंकर्तुश्चेतनस्यकारणलक्षणाःकारणवद्दलक्षणंतितेकारणाद्दृष्टानःसकाशात्सत्वचित्त्वानंदत्वाद्योऽपिभावाभिसंगताः । यथापूर्वकृत्स्नोऽप्यात्मानात्मगुणगणोदेहांतरप्राप्तौ
 संहन्यतइत्यर्थः ४ मनुशुकशोणितसंयोगादिक्रमेणदेहदृष्टत्वादिदंदृश्यतेतत्कथंस्वामदेहवदाकस्मिन्कीदेहांतरप्राप्तिरित्याशंक्याह नभूरितिद्वाभ्यां जीवंचिद्वातुंविनाभ्वाद्योवाऽप्ययः
 प्राणाः प्राणावाऽप्ययइतिश्रुतेः सुरासुराःश्रमकामादयइत्येवमादिकमन्यवैवासीत्प्रागुत्पत्तेः । संहतमज्ञानोपाधिजीवमेतेराजानंभृत्याइवनाप्यासेदुःपश्वादिपिनासादितवंतः भ्वाद्यो
 निस्संजीविनासंगताइत्यर्थः ५ कथंतर्हितसंबंधस्यजीवेप्रतीतिरतआह पूर्वमिति एतज्जीवेभ्वादितादात्म्यमज्ञानकर्ममायाकार्यमितिनिर्दिष्टेदेहेन्द्रोमायाभिःपुरुषुपईयते'इत्यादौ पूर्वम
 नादि नित्यमज्ञानेसत्यनुच्छेद्यं सर्वगतंविद्वदविद्वत्साधारणव्यवहारकाले यथोक्तं । पश्वादिभिश्चाविशेषादिति । मनोहेतुंमनोजन्यं अलक्षणमनिर्वचनीयं कारणंपूर्ववासनासैवलक्षणंविशे
 पतोज्ञापकंस्यप्राग्भवीयवासनावशादेवतत्तत्रपश्वादिदेहतादत्तम्यमात्मनःप्रतीयते । यथास्वप्नेप्राज्ञोपिराजाऽस्मीतिप्रतीतिस्तद्दबालस्यापिबालोऽस्मीतिदेहांतरप्राप्तौप्रतीतिर्जायतेइत्यर्थः ६

म.भा.टी.
॥८२॥

ततश्चकिमित्यत आह तादति तज्जीवस्वरूपकारणैर्वांसनाभिर्युक्तं कार्यस्य कर्मणः संग्रहंकारयति तथा जीवः प्राग्नासनावशात्कर्मणि प्रवर्तते इत्यर्थः येन संग्रहेण तत्तादात्म्यं वर्ततेऽनुवर्तते वा सनावशात्कर्मकर्मवशाच्च वासना इति चक्रं चक्रवदनवरतप्रवाहं ७ अव्यक्तधीवासनादृदं नाभिवदं तरंगयस्य । व्यक्तदेहेन्द्रियादि अराः नामिनेमिसंधानकाष्ठानितद्वद्विहिरंगयस्य । विकारो ज्ञानक्रियादिः परिमंडलं नेमिस्तद्व्यापकं । स्निग्धं रजनात्मकरजः अक्षइवचालकस्य । चक्रं जन्ममरणप्रवाहसंघातः । क्षेत्रज्ञेनाधिष्ठितं ध्रुवमविचाल्यं वर्तते ८ स्निग्धत्वाद्द्रव्यो गुणाक्रान्तत्वात् तिलपीडैस्तैलिकैः भागैः सुखदुःखयोगैः ९ कर्मेति तत्संघातात्मकं चक्रं तर्पात्फलतृष्णयाऽहंकारोऽभिमानस्तत्परिग्रहात्तेन स्वीकृतं सत्कर्मकुरुते । कार्यकारणसंयोगे देहाज्ञानयोगे आगाभिनि स हेतुः तत्कर्मकारणं । विधेयापेक्षं पुंस्त्वं उपपादितः समर्थितः १० ननु कारणाभिन्नं कार्यमिति सांख्यः नहि कुंडलं कनकादन्यत् किंतुकनकमेव संस्थानविशेषविशिष्टं कुंडलमित्युच्यते । तथा कारणात्कार्यमिन्नमभिन्नं चेत्तौ डुलो मिरुत्कमिष्यत एवं भावादित्यौ डुलो मिरिति शास्त्रे तदनुवादात् । प्रपंचः कार्यावस्थायामिन्नोऽपिकारणावस्थायामभिन्न इति सूत्रार्थः । अस्मिन्मतेऽपिकारणांशनाकार्यस्य कारणादभेदोऽस्ति । हेतुकार्यकारणयोर्गवाश्वद्वेदमिच्छंति तेषामपितयोरप्यसिद्धत्वमस्त्यतो मल्लयोरिव न कार्यकारणयोः संयोगः कर्मनिमित्तो युज्यत इत्याशंक्यविवर्तवादाश्रये

शां.मो.१२
अ०
॥२११॥

तत्कारणैर्हि संयुक्तं कार्यसंग्रहकारकम् ॥ येनैतद्वर्तते चक्रमनादिनिधनं महत् ७ अव्यक्तनामं व्यक्तारं विकारपरिमंडलम् ॥ क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं चक्रं स्निग्धाक्षं वर्तते ध्रुवम् ८ स्निग्धत्वात्तिलवत्सर्वं चक्रेऽस्मिन्पीडयते जगत् ॥ तिलपीडैरिवाक्रम्य भोगैरज्ञानसंभवैः ९ कर्मतत्कुरुते तर्पादहंकारपरिग्रहात् ॥ कार्यकारणसंयोगे सहेतुरुपपादितः १० नाभ्येतिकारणं कार्यनकार्यकारणं तथा ॥ कार्यव्यक्तेन करणे कालो भवति हेतुमान् ११ हेतुयुक्ताः प्रकृतयो विकाराश्च परस्परम् ॥ अन्योन्यमभिवर्तते पुरुषाधिष्ठिताः सदा १२ राजसैस्तामसैर्भावैश्च्युतो हेतुबलान्वितः ॥ क्षेत्रज्ञमेवानुयाति पांसुर्वातेरितो यथा १३

णपरिहरति नाभ्येतीति रज्जूरगयोरिव कार्यकारणयोर्विषमसत्ताकत्वादन्योऽन्यस्मिन्प्रवेशः कनककुंडलादिवन्न घटतइत्यर्थः । नात्येतीति पाठेऽपि नातिक्रामति नव्याप्रोतीत्यर्थः । कुतस्तर्हि गवाश्वदस्यंतमिन्नयोः कार्यकारणमावइत्याशंक्याह कार्यव्यक्तेन करणे इति भावे निष्ठा हेतुगुतीया अधिकरणे लुप्त् करणे अधिष्ठाने कार्याभिव्यक्तये हेतुमान इष्टादिसहायांतरवान् कालो भवति प्रभवति अयं भावः । नमूदटन्यायेन प्रतीचिप्रपंचाभिव्यक्तये कारकव्यापारोऽपेक्ष्यते किंतु भोगप्रवर्तमानोऽहो धेतुः काल एव रज्ज्वाभिवोरगोत्पत्ताविति । कार्याणां तूपकरणे इति पाठे तु उपकरणे सत्ताप्रदानरूपोपकारे काल एव प्रवर्तितनकारकव्यापार इत्यर्थः । तथा च निरधिष्ठानकर्ममासंभवादिधिष्ठानाध्यस्तयोः सत्यमिथ्यावस्तुनोरस्यंतभेदेऽपि कार्यकारणभावो युज्यत इत्यर्थः ११ एवमधिष्ठानाध्यस्तयोः संबंधे कर्महेतुरित्युक्ताऽध्यस्तानामपि प्रकृत्यादीनां भियः संयोगे कर्मवहेतुरित्याह हेत्विति हेतुयुक्ताः कर्मयुक्ताः अभिवर्तते संहस्यंते प्रकृतयोऽष्टौ विकाराः षोडशेति चतुर्विंशतिः पूर्वोक्ताः १२ एवं देहांतरमासि व्युत्पादनप्रसंगात्कृत्स्नस्य कार्यस्य ब्रह्माविवर्तत्वमुक्तामल्लतमनुसरति राजसैरिति च्युतः पूर्वदेहाद्विप्रष्टो जीवः भावेः प्राणैर्भूतसुकुमैः संस्कारैः समन्वित इत्येकदेशोऽप्यपकृत्यते हेतुना कर्मणा बलेन पूर्वप्रज्ञया विद्यया च समन्वितः । क्षेत्रज्ञं परमात्मानमनुलक्ष्यया तिलोकांतरं प्रति । 'प्राज्ञेनात्मनासं परिष्वक्तुः सर्जन्याति तं विद्याकर्मणी समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञाच । तमुत्क्रामंतं प्राणोऽनूत्क्रामति प्राणमनूत्क्रामंतं सर्वे प्राणा अनूत्क्रामंति' इति श्रुतिः १३

॥८२॥

नाभ्येतीति श्लोकोक्ते कार्यकारणयोरध्यस्ताधिष्ठानत्वे देहदेहिना रज्ज्वाह नचेति तीरजः सत्वतमो जैर्हेन्द्रियमूतसूक्ष्माख्यैर्भावैः हेतुबलाभ्यां च पूर्वोक्ताभ्यां न स्पृश्यते । अध्यस्तधर्माणामधिष्ठानेऽनन्वयात् । तेन देहिनाते भावाद्योऽपि न स्पृशंते असंगत्वात् । यथा वा यो सरजस्कत्वं भ्रात्यानी रजस्कत्वं स्वत एवमात्मनि देहादिसंगासंगौ १४ एतयोर्वापु रजसोरंतरं पृथक्भावः अभ्यासा देहादितादात्म्याभ्यासात् प्रकृतिशुद्धस्वरूपं न गच्छेन्नजानीयात् १५ अणुरात्मा स्वभावबद्ध इति केचित् । देहसंमित इत्यन्ये । विभुरपि स्वभावबद्ध इत्यपरे । असंग इत्यपरे । तत्र किं मतमुपादेयं किं हेतमित्येतं संदेहं ऋषिर्भ्रमः 'अनभ्रन्नन्योऽभिचाकशीति । असंगो ह्ययं पुरुषः' इत्यादिः । अच्छिन्नत्वं । ननु स्वर्गकामो यजेते तिसंगत्वमपि न श्यते तत्कथमसंगत्वानिश्चय इत्याशंक्याह तथेति कृतक्रिययानिष्पादितं यलक्षणं मूर्धाभिषिक्तत्वादि तेन संमितां तदुनो धिनीवार्ता सुखदुःखप्राप्तिपरिहारोपायमूर्तां क्रियां समीक्षत तद्दत्तमानं क्रियाविष्टं कर्तारमीक्षत । यथा देहातिरिक्तमात्मानं जानन्नेव राजाराजसूयेन स्वाराज्यकामो यजेते तिसाक प्राहे हसंमिंतं त्रिमं मूर्धाभिषिक्तत्वरूपलक्षणं राजसूयाधिकारि विशेषणं क्रियाकालेऽपेक्षते । एवं कर्तृत्वादि विशेषणं मुमुक्षुरपि विद्यासाधनकाले फलकाले तुराजा देहमिव मुमुक्षुः कर्तृत्वाद्युच्छ्रतीति भावः १६ एतद्विज्ञानफलं मोक्षमाह बीजानीति क्लेशैरविद्यादिभिः १७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये मारतभाव नचतैः स्पृश्यते भावेन ते तेन महात्मना ॥ सरजस्कोऽरजस्कश्च नैव वायुर्भवेद्यथा १४ तथैतदंतरं विद्यात्सर्वक्षेत्रज्ञयोर्बुधः ॥ अभ्यासात्स तथा युक्तो न गच्छेत्प्रकृतिपुनः १५ संदेहमेतमुत्पन्नमच्छिन्नद्वगवान्नुपिः ॥ तथावार्तासमीक्षत कृतलक्षणसंमिताम् १६ बीजान्यश्चुपदग्धानिनरो हंति यथा पुनः ॥ ज्ञानदग्धैस्तथा क्लेशैर्नात्मासंपद्यते पुनः १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो यथासमुपलभ्यते ॥ तेषां विज्ञाननिष्ठानामन्यत्तत्त्वं न रोचते १ दुर्लभावेदाविद्वांसो वेदोक्तेषु व्यवस्थिताः ॥ प्रयोजनं महत्त्वात्तु मार्गमिच्छंति संस्तुतम् २ सद्गिराचरितत्वात्तु वृत्तमेतदगर्हितम् ॥ इयं सा शुद्धिरभ्येत्यययायाति परामतिम् ३ शरीरवानुपादत्ते मोहात्सर्वान्परियहान् ॥ क्रोधलोभादिभिर्भयैर्युक्तो राजसतामसैः ४ नाशुद्धमाचरेत्स्मादभीप्सन्देहयापनम् ॥ कर्मणा विवरं कुर्वन्नलोकानामुयाच्छुभान् ५ लोहयुक्तं यथा हेम विपकं न विराजते ॥ तथाऽपक्वकपायाख्यं विज्ञानं न प्रकाशते ६

दीपे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ अस्मिन्नध्याये क्लेशोदपलयहेतूनाथोपादानाय च प्रवृत्ते प्रवृत्तीत्यादिना तर्पाकर्मनिष्ठानां यथाधर्मः समुपलभ्यते तत्राविज्ञाननिष्ठानां विज्ञानादन्यन्नरोचते १ वेदोक्तेष्वग्निहोत्रादिपुशादिषु च यथाधिकारं व्यवस्थिता निष्ठावंतः प्रयोजनं स्वर्गमोक्षौ तयोर्भयं संस्तुतं प्रशस्ततरं मोक्षमार्गनिष्ठत्वरूपं महत्त्वादिच्छंति बुद्धिमत्तरा इति शेषः २ ननु जरा मर्यमग्निहोत्रं मस्मांतं शरीरमित्यादयो यावज्जीवं कर्मानुष्ठापका विधम उपरुधयेरन्नित्ति मार्गदरे इत्याशंक्याह सद्गिरिति । 'एतदस्मवैतत्पूर्वविद्वांसो महाशालामहाश्रोत्रिया अग्निहोत्रं न जुहुवांचा क्रिरे' इत्यादि श्रुतेरेतत्कर्मत्यागात्मकं वृत्तं न निश्चं । 'आरुक्षोर्मुनेयोऽंगकर्मकारणमुच्यते । योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते' इति भगवतैव प्रवृत्तिनिष्ठत्ति मार्गयोरधिकारभेदे न नव्यवस्थापितत्वात् इयं निष्ठयात्मिका परां गतिं मोक्षं ३ एतदभावेऽनिष्ठमाह शरीरेति शरीरवान् शरीराभिमानवान् ४ देहयापनं देहसंबंधविच्छेदमशरीरताख्यं मोक्षं । तत्रोपायमाह कर्मणेति विवरमात्मविविदिषाख्यं द्वारं शुभान् स्वर्गादीन् कर्मफलमूतान्नाशुभान् तन्स्वीकृत्यात् फलत्यागपूर्वकं चित्तशुद्धयर्थं कर्मण्येवाचरोदित्यर्थः ५ चित्तशुद्धयभावेदोपमाह लोहेति विपकं पाकहीनं भावे निष्ठा आविपककवयेपुंसि भाव्या उपदेशो यस्य साऽजितरागादिदोषेऽप्युक्तमित्यर्थः ६

स.भा.टी.
॥८३॥

कपायाणामपाकेदोषमाह यथेति अनुष्ठवन्ननुसरन् आक्रम्योपमृद्य उत्क्रम्येतिपाठःस्वच्छः ७ संरागोरागाधिक्यं व्रजनेदोषमाह क्रोधइति क्रोधोराजसःहर्षःसात्त्विकोविषाद
स्तामसः ८ अमिष्टुवतेअमिष्टौति चितोऽविकारित्वाद्विकारिणश्चेतसोजडत्वावस्तुत्याक्रोशोऽनिरास्पदावित्यर्थः ९ विज्ञानाद्विपर्ययबुद्धेः आत्मानंदेहं पार्थिवं पृथ्वीविकारं गुणं १०
देहस्यपार्थिवत्वेयुक्तिमाहद्वाभ्यां मृन्मयमिति शरणं गृहं मृद्विकारान्मृद्विकारमन्नादिशंप्राप्यननइयतिजीवतीत्यर्थः ११ मृद्विकारानाह मधिवाति १२ कांतारमातिष्ठन्संन्यासी ओ
स्तुक्रयंमिष्टान्नादीरागं नसमनुव्रजेत् आहारमन्नं यापनंदेहनिर्वाहकं १३ संन्यासिवद्ब्रह्मिणापिविरकेनस्थेयमित्याह तद्वदिति संसारोगृहं यात्रार्थवेदांतश्रवणादिनिर्वाहार्थंनस्त्रि
यप्रीत्यर्थ १४ एवंद्वयोरपिमिष्टान्नादौवैराग्यमुपवाद्याश्रमद्वयसाधारणान्मोक्षधर्मानाह सत्येति सत्यंययार्थमापणं शौचंमृज्जलाभ्यावाह्यंभावशुद्धिरांतरमितिद्विविधं आर्जवमकौटिल्यं
यश्चाधर्मचरेहोभाक्कामक्रोधावनुष्ठवन् ॥ धर्म्यंपंथानमाक्रम्यसानुबंधोविनश्यति ७ शब्दादीन्विषयांस्तस्मान्नसंरागादयं व्रजेत् ॥ क्रोधोहर्षोविषादश्चजायंतेहप
रस्परात् ८ पंचभूतात्मकेदेहेसत्त्वरोजसतामसे ॥ कमभिष्टुवतेचायं कंवाऽऽक्रोशति किं वदन् ९ स्पर्शरूपरसाद्येषुसंगच्छंतिवाल्लिशाः ॥ नावगच्छंतिविज्ञाना
दात्मानंपार्थिवं गुणम् १० मृन्मयंशरणंयद्ब्रह्मैवपरिलिप्यते ॥ पार्थिवोऽप्यंतथादेहोमृद्विकारान्नश्यति ११ मधुतैलंपयःसर्पिमासानिलवणंगुडः ॥ धान्यानि
फलमूलानिमृद्विकाराःसहांभसा १२ यद्वत्कांतारमातिष्ठन्नोस्तुक्रयंसमनुव्रजेत् ॥ ग्राम्यमाहारमादद्यादस्वाद्द्विपिहियापनम् १३ तद्वत्संसारकांतारमातिष्ठन्नश्रम
तत्परः ॥ यात्रार्थमद्यादाहारं व्याधितोभेषजंयथा १४ सत्यशौचार्जवत्यागैर्वर्चसाविक्रमेणच ॥ क्षांत्याष्ट्याचबुद्ध्याचमनसातपसैवच १५ भावान्सर्वा
नुपावृत्तान्समीक्ष्यविषयात्मकान् ॥ शांतिमिच्छन्नदीनात्मासंयच्छेदिंद्रियाणिच १६ सत्त्वेनरजसाचैवतमसाचैवमोहिताः ॥ चक्रवत्परिवर्ततेह्यज्ञाना
जंतवोभृशम् १७ तस्मात्सम्यक्परीक्षितदोषानज्ञानसंभवान् ॥ अज्ञानप्रभवंदुःखमहंकारंपरित्यजेत् १८ महाभूतानींद्रियाणिगुणाःसत्त्वरजस्तमः ॥
त्रैलोक्यंसेश्वरंसर्वमहंकारेप्रतिष्ठितम् १९ यथेहनियतःकालोदर्शयत्यार्तवानुगुणान् ॥ तद्द्रुतेष्वहंकारंविद्यात्कर्मप्रवर्तकम् २० संमोहकंतमोविद्यात्कृष्ण
मज्ञानसंभवम् ॥ प्रीतिदुःखनियद्धांश्चसमस्तांस्त्रीनथोगुणान् २१ सत्त्वस्यरजसश्चैवतमसश्चनिबोधतान् ॥ प्रसादोहर्षजाप्रीतिरसंदेहोद्यतिःस्मृतिः ॥
एतान्सत्त्वगुणान्विद्यादिमानराजसतामसान् २२ कामक्रोधौप्रमादश्चलोभमोहौभयंकुमः ॥ विषादशोकावरतिर्मानदर्पावनार्यता २३

शा.मो.१२
४०
॥२१२॥

त्यागोवैराग्यं वचोऽध्ययनादिजंतेजस्तेनतत्कारणंक्षयं विक्रमोमनोजयेशौर्यं बुद्ध्याश्रवणजन्यया घृत्याक्लेशकालेऽपिचित्तविवारकयत्नेन मनसाक्रियमाणेनतपसासाध्वसाधुनोरालोचनेन
भावान्समीक्ष्येत्युत्तरेणःश्वयः १९ संभवेतयथाक्रममितिपाठेयथाक्रमंसंसारचित्कामादिनामुमुक्षुश्चेच्छमादिनासंभवेतसंयुज्येतेत्यर्थः अदीनात्मादारचितः १६ विपक्षेदंढमाह सत्त्वेनेति १७
अज्ञानात्प्रमथउत्पत्तिर्यस्यतं १८ महेति ईश्वरादिकंसर्वमहंकारकल्पितमित्यर्थः १९ नन्वेतदहंकारकल्पितंचेत्प्रमथन्नित्यभिभवसंस्थानसंन्यादित्याशंक्यपूर्वसंस्कारानुरोधात्समानरूपमे
वकल्प्यतेइतिसदृष्टांतमाह यथेति भूतेतिमूर्तेद्रियादीनामुपलक्षणम् २० त्रिगुणात्मकस्याहंकारस्यगुणकार्याणिविभजते संमोहकमिति कृष्णबंधकारवदप्रकाशात्मकं प्रीतिदुःखेकमात्सा
त्त्विकराजसे २१ तान्कार्यभूतान्विशेषगुणान् २२ कामादयोराजसाः विषादादयस्तामसाः २३

॥८३॥

अस्यविभागस्यप्रयोजनमाह दोषाणामिति आत्मनि संस्थानं स्थितिमेकैकं प्रत्येकमनुलक्षीकृत्य विमृशेत्को दोषः कियान्क्षीणः कियान्क्षीणः कियान्क्षीणः कियान्क्षीणः कियान्क्षीणः कियान्क्षीणः
विशेषः केपुनरिति अपरिहाराइत्यर्थः पंचात्रप्रश्नाः अफला आगता अपिनिष्फला इत्यर्थः २५ । २६ दोषैरितिसार्थश्लोकएकंवाक्यं मूलात्तमूलमज्ञानंतदारभ्य अवच्छिन्नैः नैः मूलच्छेदेनैवदो
षांश्छिद्यत्ततश्चेत्पश्चाच्छिन्नपूरुतरुविलसितवत्कंचित्कालमनुवर्तमाना अप्यफलापत्त्यर्थः मूलच्छेदेउपायंसदृष्टांतमाह विनाशयतीति संभूतमुत्पन्नमयस्मयंलोहनिगडं । अयोवास्पधा
रामयं एवंकृतात्माध्यानसंस्कृताबुद्धिस्तामसैर्विपर्यासरूपैरविद्यादोषैःसहजैरनादिभिःसहनश्यतितान्नाशयित्वास्वयमपिकतकरजोवच्छाम्यति अत्रवास्यधारानिगडंछित्वास्वयमपिनश्य
तीतिविवक्षयादृष्टांतदाष्टांतिकयोःसाम्यम् २७ चतुर्थप्रश्नोत्तरमुक्त्वातृतीयप्रश्नोत्तरंपादत्रयेणाह राजसामिति शुद्धात्मकंसत्त्वं तच्चाकल्मषं काममोहराहित्यात् गुणत्रयंदेहिनांदेहप्राप्तौ
बीजं आत्मवतोजितचित्तस्यतुसत्त्वसंभ्रमद्वयतत्प्रापकम् । निर्दोषं हि समं ब्रह्मेतिसमशब्दस्यब्रह्मणिप्रयोगात् २८ प्रथमप्रश्नोत्तरमाह तस्मादिति सत्त्वं बुद्धिः २९ अथवेति आत्मादा
नामबुद्धिवशीकारायविहितंमंत्रवन्मंत्रशुक्तंयज्ञादिकंकर्मकेचिदुच्छ्रुतमितिब्रह्मसंख्याः पशुबीजादिर्हिसामिश्चत्वात् तस्माज्जपादिरेवहिंसाहीनोधीशुद्धधुपायःश्रेयानितिभावः अत्रायंसंख्य

दोषाणामेवमादीनांपरीक्ष्यगुरुलाघवम् ॥ विमृशेदात्मसंस्थानमेकैकमनुसंततम् २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ केदोषामनसात्यक्ताःकेषुद्ध्याशिथिलीकृताः ॥ केपुनः
पुनरायांतिकेमोहादफलाइव २५ केपांबलाबलंबुद्ध्याहेतुभिर्विमृशेद्दुघः ॥ एषमेसंशयस्ताततन्मेब्रुहिपितामह २६ ॥ भीष्म उवाच ॥ दोषैर्मूलादवच्छिन्नैर्विशु
द्धात्माविमुच्यते ॥ विनाशयतिसंभूतमयस्मयमयोयथा ॥ तथाकृतात्मासहजैदोषैर्नश्यतितामसैः २७ राजसंतामसंचैवशुद्धात्मकमकल्मषम् ॥ तत्सर्वदे
हिनां बीजंसत्त्वमात्मवतःसमम् २८ तस्मादात्मवतावर्ज्यैरजश्चतमएवच ॥ रजस्तमोभ्यानिर्मुक्तंसत्त्वंनिर्मलतामियात् २९ अथवामंत्रवद्भ्युरात्मादानाय
दुष्कृतम् ॥ सवैहेतुरनादानेशुद्धधर्मानुपालने ३०

दृष्टानामभिप्रायः । नहिंस्यात्सर्वमृतानीतिनिषेधःपुरुषार्थोन्नतुक्त्वर्थः । येनास्यामिपोषीषंपशुमालभेतेत्यनेनसमानविषयत्वंस्यात् । यथाआहवनीयेजुहोतीतिहोमार्थस्याहवनीय
स्यपदेजुहोतीतिहोमार्थेनैवपदेनापवादस्तद्वत् । नचपुरुषार्थस्यसतःकत्वर्थत्वमपिनिषेधस्यवक्तुंयुक्तंकरत्रधिकरणविरोधात् । तत्रहिपुरुषार्थेनानृतवदेदितिनिषेधेसत्यपिदर्शपूर्णमासप्रकर
णेपुनःकत्वर्थतयानानृतवदेदित्यनृतवदनेनिषिध्यतेकृतमुद्येकारणविशेषात्पुरुषार्थनिषेधोऽङ्गवनेतुक्तुवैकल्पंमाभूदिति । तस्माद्भिन्नविषयत्वाद्धिसाविधितन्निषेधशास्त्रयोःपरिहृत्यापवादमुत्सर्गाः
प्रवर्ततइत्यस्यन्यायस्याप्रवृत्तिः । अधिकारिभेदादपितत्रतदप्रवृत्तिः । गृहासकोद्धिसाशास्त्रेऽधिक्रियतेननुविरक्तः तस्ययदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रज्जेदितिप्रवृत्त्याविधानात् । नचगृहाश्र
मोऽपिनित्यः तस्यरागतःप्राप्तत्वाद्ब्रह्मचर्यादेवप्रज्जेदितिविधिविरोधात् । तस्माद्यथाइयेनेनाभिचरन्त्यजेतेतिशास्त्राच्छत्रुमारणकामस्यइपेनोविधीयमानोर्हिसात्मकफलद्वारानर्हिस्यादि
तिशास्त्रनिर्बंधतद्वत्स्वर्गपश्वादिनामस्यागृहमेधिनोऽयोतिष्ठेभेनस्वर्गकामोयजेत्तच्चित्रयाजं तपशुकामइत्यादिविधिःपशुबीजादिर्हिसात्मकसाधनद्वारानर्हिस्यादितिशास्त्रनिरुणद्धिततश्चपुरु
षःप्रत्यवेति यथोक्तं दृष्टवदानुश्रविकःसद्भावशुद्धिज्ञयातिशययुक्तइति । यथादृष्टःसुखोपायोदोषादियुक्तएवंवैदिकोऽपीतिसांख्यकारिकार्थः । स्वमतमाह सवैइति सैवेतिपाठेऽपिसैषदाशरथी
त्विस्संधिः सःमंत्रवानुपज्ञादिधर्मः अनादानेवैराग्येहेतुर्निमित्तंभवति चित्तशुद्धिद्वारानित्यानित्यवस्तुविवेकादिप्रनाइचामवति । तथाशुद्धधर्मःशमादिस्तस्यापिरक्षणसंप्रवयज्ञादिधर्मोभवति-

अयमर्थः । विविदिपंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेरश्वेनजिगमिषतीत्यादौमतावश्वस्येवविद्यायांज्ञादीनां हि सायुक्तधर्माणांसाधनत्वेगम्यते । तथाशांतीदोतइत्यादिनाभिष्टितिरूपस्याप्यहिंसादेर्धर्मस्यविद्यासाधनत्वेगम्यते । यथाद्वावश्वोरथेनियुक्ताविरुद्धदिक्रिषीसंतवेवेष्टंदेशरथिनेनयतो ननुतयोरन्यतरस्येपदपिविरुद्धदिक्रियत्वे एवंयज्ञईषदस्यहिंसाशास्त्रविरोधीचेतेनसहैकार्थ्यनमजेदितियज्ञादिव्यतिरिक्तहिंसायाएवाहिंसाशास्त्रेणानर्थहेतुताबोध्यतइति तथाचसूत्रम् । सर्वापेक्षाचयज्ञादिश्रुतेरश्वदिति । यस्तुकाम्योयज्ञस्तस्यास्त्वंशतोदोषहेतुत्वंननःकिंचिच्छत्रम् । स्वल्पः संकरःसपरिहारःसप्रत्यवमर्शइतिसाख्याचार्यवचनमपितद्विषयमेवपुण्येकर्मणिस्वल्पोहिंसाजन्मोऽधर्मसंस्कारःस्वल्पेनापिप्रायश्चित्तेनपरिहर्तुंशक्योऽपरिहारेवाफलकालेसोदुंशक्यःसुखसमुद्रमप्रोहिदुःखकणिकासोदुमहेतीतिसर्वमनवद्यं ३० वैदिकेऽपिकर्मणिराजसंतामसंक्रामक्रोधादिहेतुकृत्याप्यंसात्त्विकंसेव्यमित्याह श्लोकत्रयेण रजसेति अधर्मेतिच्छेदः लौकिकंपुराजसंतामसंचकर्मसुतरांत्याज्यमितिभावः ३१ । ३२ सात्त्विकंतुमुमुनूणांपथ्यमित्यर्थः ३३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावरूपे द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ पूर्वाध्यायः

रजसाऽधर्मयुक्तानिकार्याण्यपिसमायुते ॥ अर्थयुक्तानिचात्यर्थकामान्सर्वांश्चसेवते ३१ तमसालोभयुक्तानिकोधजानिचसेवते ॥ हिंसाविहाराभिरतस्तंद्नीनिद्रासमन्वितः ३२ सत्वस्थःसात्त्विकान्भावान्शुद्धान्पश्यतिसंश्रितः ॥ सदेहीविमलःश्रीमान्श्रद्धाविद्यासमन्वितः ३३ ॥ इति श्री०शां०मो०वाष्णेयाध्यात्मकथनेद्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ भीष्मउवाच ॥ रजसासाध्यतेमोहस्तमसाभरतर्षभ ॥ क्रोधलोभौभयंदर्पएतेपांसादनाच्छुचिः १ परमंपरमात्मानंदेवमक्षयमव्ययम् ॥ विष्णुमव्यक्तसंस्थानंविदुस्तंदेवसत्तमं २ तस्यमायापिनद्वांगानष्टज्ञानाविचेतसः ॥ मानवाज्ञानसंमोहात्ततःक्रोधंप्रयांतिवै ३ क्रोधात्काममवाप्याथलोभमोहौचमानवाः ॥ मानदर्पावहंकारमहंकारात्ततःक्रियाः ४ क्रियाभिःस्नेहसंबंधात्स्नेहाच्छोकमनंतरम् ॥ सुखदुःखक्रियारंभाज्जन्मजन्मकृतक्षणाः ५ जन्मतो गर्भवासंतुशुक्रशोणितसंभवं ॥ पुरीषमूत्रविक्रेदंशोणितप्रभवाविलं ६ तृष्णाभिभूतस्तैर्वद्वस्तानेवाभिपरिप्लवन् ॥ संसारतंत्रवाहिन्यस्तत्रबुद्धयेतयोपितः ७ प्रकृत्याः क्षेत्रभूतास्तानराःक्षेत्रज्ञलक्षणाः ॥ तस्मादेवाविशेषेणनरोऽस्तीत्यादिशेषतः ८ कृत्याह्येताघोररूपामोहयंत्यविचक्षणान् ॥ रजस्यंतर्हितामूर्तिरिंद्रियाणांसनातनी ९

यांतिमंश्लोकत्रयंठ्याख्यानुमयमध्यायभारम्यये रजसेति रजस्तमसोःकार्यमोहोविपर्ययोऽनारम्भ्यात्मबुद्धिः । अज्ञानस्याहिद्वेशकी आवरणशक्तिर्विशेषशक्तिश्च । तत्राद्ययावस्तुस्वरूपंरज्ज्वाद्यात्रियते द्वितीययासर्पादिस्वरूपंविक्षिप्यते तेजमेअत्रक्रमेणतमोरजःशब्दाभ्यामुच्येते मोहजाःक्रोधादयः १ शुद्धेफलंजीवन्त्यात्मैक्यज्ञानमित्याह परममिति परममात्यंतिकंपरंब्रह्मकोशपंचकातीर्तं । आत्मानंप्रत्यंचं परमात्मानमात्मानमितिपाठांतरंस्पष्टार्थं । अक्षयंनाशहीनमव्ययंहासहीनंविदुःप्रायःशुचयइति इदानींतनोपिशुचिर्विदतीत्यर्थः २ पिनद्वांगारूपाधिभिर्जडीकृतैर्द्रियाः । अतएवनष्टज्ञानास्ततोविचेतसोनिर्विकेकाः । ज्ञानसंमोहादुद्विवेकव्याहृत्तानाद्वा । क्रोधंविक्षिप्तचितताम् ३ मानआत्मनिपूज्यताबुद्धिः । दर्पउच्छृंखलत्वं । अहंकारःपरेषांबुच्छीकरणम् ४ जन्माजन्मकृतक्षणाः जन्ममरणयोःकृतस्वीकाराः ५ । ६ तैःक्रोधादिभिर्वद्वस्तानमितःपरिप्लवंस्तर्षुमिच्छन् हेतौशशुप्रत्ययः प्रथमंयोपितोहेयत्वेनजानीयात् यतस्ताः संसारपटस्यतंत्रमिवतंत्रंतुवितानंतंनुवायवद्वहंति ७ यथाप्रकृतिःक्षेत्रज्ञंवप्रात्येवमेताअपरयोत्पत्तिक्षेत्रभूताजीवंवधंतीत्यर्थः । अतीयादतिक्रामेत् संन्यसेदित्यर्थः । नचाभीयुरिति पाठेनानुसारेपुरित्यर्थः ८ शत्रुमारणार्थमंत्रमयीशक्तिः कृत्यासैवपृताः रजसिरजोगुणैःसृष्टिहतासूक्ष्मरूपेणमृदिषट्पाइवस्थिता इंद्रियाणांमूर्तिरिंद्रियैःकल्पितेत्यर्थः ९

तदात्मकावस्तीप्रधानात् एतेनसार्धंश्लेकेनदोषनिमित्तंरूपाद्यपोविषयाःसंकल्पकृताइतिगौतमसूत्रायोर्दशितः । अस्वसंज्ञानमानुषेतिसंज्ञाहीनान् कृमीन्पृकास्त्रिजादीन् अस्वकाननासान् १० शुक्रतोरेतोरूपात्स्नेहाद्वांशतःपुत्राः । रसतःस्वेदरूपात्स्नेहाद्युकादयः । एपाजंतूत्पात्तिःस्वभाववादेऽष्टष्टवादेचसमानैवेत्यर्थः ११ एवंहेयमुक्ताज्ञेयमाह रजइति प्रवृत्तिप्रकाशात्मके रजःसत्त्वेतमसिलीयेते । तच्चतमोऽज्ञानारूपंज्ञानाधिष्ठानमधिष्ठानभूतेज्ञानेऽध्यस्तंसदुद्धयहंकारयोर्लक्षणज्ञापकमवाति १२ तदुद्धयहंकारविशिष्टमज्ञानंदेहिनांजीवानांदेहप्राप्तौबीजं । तस्य सकार्यस्याज्ञानस्यबीजमधिष्ठानभूतंज्ञानंतदेवजीवसंज्ञितंदेहिशाद्वाच्यं । तज्ज्ञानंबीजंज्ञिसमितिपाठेत्तदअज्ञानविशिष्टंज्ञानंबीजमीश्वरस्तत्संज्ञंश्वरमेवाह कर्मणेति १३ अयंजीवईश्वरोवा गर्भमातुरुदरे १४ तत्रमांसपिंडभूतोऽसौपूर्ववासनावशाद्यंविषयंस्मरतितत्तद्वाहकमिंद्रियमस्याविर्भवतीत्याह कर्मणेत्यादिना १५ प्राणंगंधचिकीर्षयेतिएतस्यैववासनावशा तस्मात्तदात्मकाद्रागाद्बीजाज्जायंतिजंतवः ॥ स्वदेहजानस्वसंज्ञानयद्ददंगात्कृमीस्त्यजेत् ॥ स्वसंज्ञानस्वकांस्तद्वस्तुतसंज्ञानकृमीस्त्यजेत् १० शुक्रतोरस तश्चैवदेहाज्जायंतिजंतवः ॥ स्वभावात्कर्मयोगाद्वातानुपेक्षेतबुद्धिमान् ११ रजस्तमसिपर्यस्तंसत्त्वंचरजसिस्थितम् ॥ ज्ञानाधिष्ठानमव्यक्तंबुद्धयहंकारलक्षणम् १२ तद्बीजंदेहिनामाहुस्तद्बीजंजीवसंज्ञितम् ॥ कर्मणाकालयुक्तेनसंसारपरिवर्तनम् १३ रमत्ययंयथास्वप्नेमनसादेहवानिव ॥ कर्मगर्भैर्गुणैर्देहीगर्भेतदुपलभ्यते १४ कर्मणाबीजभूतेनचोद्यतेयद्यदिंद्रियम् ॥ जायतेतदहंकाराद्रागयुक्तेनचेतसा १५ शब्दरागाच्छ्रोत्रमस्यजायतेभावितात्मनः ॥ रूपरागात्थाचक्षुर्ग्राणंगंधचिकीर्षया १६ स्पर्शनेत्वक्तथावायुःप्राणापानव्यपाश्रयः ॥ व्यानोदानौसमानश्चपंचघादेहयापनम् १७ संजातैर्जायतेगात्रैःकर्मजैर्धर्मणा वृतः ॥ दुःखाद्यंतैर्दुःखमध्यैर्नरःशारीरमानसैः १८ दुःखंविद्यादुपादानादभिमानाच्चवर्धते ॥ त्यागात्तेभ्योनिरोधःस्यान्नरोधज्ञोविमुच्यते १९ इंद्रियाणांरजस्येवप्रलयप्रभवानुभौ ॥ परीक्ष्यसंचरेद्विद्वान्यथावच्छास्त्रचक्षुषा २० ज्ञानेन्द्रियाणींद्रियार्थान्नोपसर्पंत्यतर्षुलम् ॥ हीनैश्चकरणैर्देहीनदेहंपुनरर्हति २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णेयाध्यात्मकथने त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रोपायंप्रवक्ष्यामियथावच्छास्त्रचक्षुषा ॥ तत्त्वज्ञानाच्चरत्ताराजन्प्राप्तुयात्परमां गतिम् १ सर्वेषामेवभूतानांपुरुषःश्रेष्ठउच्यते ॥ पुरुषेभ्योद्विजानाहुर्द्विजेभ्योमंत्रदर्शिनः २ सर्वभूतात्मभूतास्तेसर्वज्ञाःसर्वदर्शिनः ॥ ब्राह्मणावेदशास्त्रज्ञास्तत्त्वार्थगतनिश्चयाः ३

त्त्वदृत्वंदर्शितं १६ यापनंदेहयात्रानिवाहः १७ संजातैःसम्पन्ननिष्पन्नैः गात्रैःश्रोत्रादिभिःकृत्वानरोवधर्मणाशरीरेणवृतःसन्नजायते ब्रह्मणासहेतिपाठांतरं १८ दुःखाद्यंतरित्येतद्व्याचष्टे दुःखमिति उपादानाद्देहिन्द्रियादीनांगर्भैर्गीकारात् अभिमानाज्जन्मानंतरंदुःखंदेहवर्धते एवंत्यागात्तन्मरणादपिबर्धतेऽतस्तेभ्योहेतुभ्योनिरोधोदुःखस्यस्यात्कर्तव्योयतोनिरोधज्ञोविमुच्यते १९ रजस्यंतर्हितामूर्तिरिंद्रियाणामित्युपक्रांतमिंद्रियाणांरजोमात्रत्वमुपसंहरति इंद्रियाणामिति परीक्षयेति रजोरूपप्रवृत्तिनिरोधेनेंद्रियनिरोधादुःखनिरोधोभवतीत्यर्थः २० अतर्षुलंतृष्णाहीनं ज्ञानेन्द्रियाणिनोपसर्पंतिनव्याप्तुवन्ति इंद्रियार्थान्प्राप्यापीतिशेषः तत्फलमाह हीनैरिति हीनैःक्षीणैः करणैरिंद्रियैः २१ ॥ इति शां०मो०नी०भा०त्रयोदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१३ ॥ अत्रेन्द्रियजयेज्ञानात्ज्ञानंप्राप्यचरत्ताराजन्प्राप्तुयात्परमां गतिम् १ पुरुषोमनुष्यः द्विजास्त्रैवणिकाः मंत्रदर्शिनोब्राह्मणाः २ तत्त्वार्थप्रतिगतोनिश्चयोपेयाम् ३

ज्ञानविदो ब्रह्मविदः ४ एवमुपायज्ञानप्रशस्यतदुपानाह तांस्तानिति यथागमययाशास्त्रं तांस्तानिष्टापूर्वादीन् अर्थसामान्यफलसाम्यंमोक्षारुपंनिरतिशयं इमान्वदयमाणान् ९ गुणा
नेवाह वागिति अनृतद्विसाकामादिराहित्यंवागादीनांशौचं सर्वेषुप्रवृत्तिमित्यस्यात्मकेषुषुषु ६ ब्रह्मणिचर्याब्रह्मचर्ययोगधर्मः ब्रह्मणोरूपं ब्रह्मप्रापकत्वात्तदभिन्नं परांगतिमोक्षं ७
गतिमेवविशिनष्टि लिंगमिति लिंगंपंचप्राणमनोबुद्धिद्वेषंद्रियसंघातरूपं । तेनब्रह्मसंयोगोभास्यतएवशब्दादिहीनंश्रोत्रेणोपाधिनातदेवश्रवणंशब्दानुभवरूपमेवंरूपाद्यनुभवात्मकं
तथाशब्दादीनांविचारिस्वाद्यत्केवलानुभवरूपंतदेवमुच्छेदयन्न निर्विकल्पकावस्थापरब्रह्मप्रापिकेत्यर्थः ८ वाचासंभाषाकथनं प्रवृत्तंयस्मिन्तत्तथाभूतंयद्ब्रह्मचर्यंतन्मनोमनोमात्रेणाव
स्थानंपरिवर्जितंविषयंद्रियहीनं शब्देनवक्तुयोग्यासविकल्पकावस्थेत्यर्थः यद्ब्रह्मश्रवणमननोत्थयाजघनसीयीतनिश्चिनुयात् निर्विकल्पितंपरोक्षज्ञानमित्यर्थः ९ ब्रह्मचर्याणांक्रमेण

नेत्रहीनोयथाह्येकःकृच्छ्राणिलभतेऽध्वनि ॥ ज्ञानहीनस्तथालोकेतस्माज्ज्ञानविदोधिकाः ४ तांस्तानुपासतेधर्मान्धर्मकामायथागमम् ॥ नत्वेषामर्थसामान्यं
तरेणगुणानिमान् ९ वाग्देहमनसांशौचंक्षमास्तयंघृतिःस्मृतिः ॥ सर्वधर्मेषुधर्मज्ञानापयंतिगुणाञ्छुभान् ६ यदिदंब्रह्मणोरूपं ब्रह्मचर्यमितिस्मृतम् ॥ परंत
त्सर्वधर्मेभ्यस्तेनयांतिपरांगतिम् ७ लिंगसंयोगहीनंयच्छब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ श्रोत्रेणश्रवणंचैवचक्षुषाचैवदर्शनम् ८ वाक्संभाषाप्रवृत्तंयत्तन्मनःपरिवर्जि
तम् ॥ बुध्याचाध्यवसीयीतब्रह्मचर्यमकल्मषम् ९ सम्यग्वृत्तिर्ब्रह्मलोकंप्राप्तुयाम्मध्यमःसुरान् ॥ द्विजाभ्योजायतेविद्वानकन्यसीवृत्तिमास्थितः १० सुदुष्करं
ब्रह्मचर्यमुपायंतत्रमेश्रुणु ॥ संप्रदीप्तमुदीर्णंचनिगृहीयाद्विजोरजः ११ योषितानकथाश्राव्याननिरीक्ष्यानिरंबराः ॥ कथंचिदर्शनादासांदुर्बलानांविशेद्रजः
१२ रागोत्पन्नश्चरेत्कृच्छ्रंमहार्तिःप्रविशेदपः ॥ मग्नःस्वप्नेचमनसात्रिर्जपेदधमर्षणम् १३ पाप्मानंनिर्देहेदेवमंतर्भूतरजोमयम् ॥ ज्ञानयुक्तेनमनसासंततेनवि
चक्षणः १४ कुणपामेध्यसंयुक्तंयद्ददच्छिद्रबंधनम् ॥ तद्देहगतंविद्यादात्मानंदेहबंधनम् १५ वातपित्तकफात्रकंत्वङ्मांसंस्नायुमस्थिच ॥ मज्जादेहंशिराजालै
स्तर्पयंतिरसानृणाम् १६ दशविद्याद्दमन्योऽत्रपंचंद्रियगुणावहाः ॥ याभिःसूक्ष्माःप्रतायंतेधमन्योऽन्याःसहस्रशः १७ एवमेताःशिरानद्यारसोदादेहसाम
रम् ॥ तर्पयंतियथाकालमापगाइवसागरम् १८ मध्येचहृदयस्यैकाशिरातत्रमनोवहा ॥ शुक्रंसंकल्पजंनृणांसर्वगात्रैर्विमुंचति १९

फलमाह सम्यगिति ब्रह्मवलोकस्तंमोक्षं सुरानस्त्यलोकं कन्यसीकनीयसीम् १० संप्रदीप्तंसमुत्पन्नं उदीर्णंवृद्धिगतंरजःकामादिरूपम् ११ रजोरजः १२ कृच्छ्रं 'उग्रहंप्रातरुग्रहं
सायंउग्रहमद्यादयाचितं । उग्रहंपरंचनाश्रीपात्पाजापत्योयमुच्यते'इत्यादिनोक्तलक्षणं महार्तिःशुक्रवृद्ध्यात्पंतपीडितः । अह्निरितिवापाठः स्वप्नेचरेतःस्त्रावेऽप्तमग्नः अधमर्षणमृतं
चसत्यंचेत्युक्तयम् १२ रागयुक्तेनेत्यपपाठः मनसानिर्देहेदितिसंबंधः १४ कुणपेतिशरीरांतर्गतंमलांत्रतद्यथाहृदबंधनमेवदेहआत्मनोहृदबंधनमित्यर्थः १५ शिरानाड्यस्तासांजालैः
१६ दशवातादिदशकवहाः धमन्योनाड्यः पंचस्विद्विधेषुगुणंस्वस्वविषयग्रहणपाटवमन्नरसापणद्धाराआवहंतीतितथा याभिरश्वत्थपर्णशंकुतुल्याभिः १७ । हृदयस्यकदंबकुसुमाकार
स्यसांसिद्धस्यमध्येमनोवहा । 'अन्नमयं हि सौम्यमनः'इतिश्रुतेरन्नरत्नैर्हृदसांतर्धर्ममनःप्रीणनकरीनाडी यथोक्तं । 'अश्वत्थपर्णनाडीविद्विषसतिशताधिका । नाडीमनोवहेत्पुंयोगशास्त्र
विशारदैः'इति साहित्यसर्वगात्रेभ्यःशुक्रमादायोपस्थोन्मुखं करोति १९

एकाशिराकथंगात्रेःसंबदेत्यतआह सर्वगात्रेति तैजसंगुणमूर्च्छाम् २० स्वर्गैर्भयनर्दहेः देहस्यात्संकल्पात्स्वैभ्यंद्रियेभ्यश्चजातैःसंकल्पजैःस्वर्गैःस्त्रीदर्शनस्पर्शनादिभिः २१ शुक्रंसंकल्पजमित्ये
तदुपपादयति स्वप्नेऽपीति स्त्रीसंगाभावेऽपिसंकल्पजंरजःस्त्रीरागोवथाभ्येति तथैवमनोवहानाडीशुक्रंजति २२ श्रीणिअन्नरसोमनोवहानाडीसंकल्पश्चेतिबीजानियस्यनुबीजमित्यपपाठः २३
मृतानांक्रोद्रेकादनुलोमप्रतिलोमगमनाद्धर्षसंकरकारिकांविद्युर्विचारयेयुः विचार्यविरागादग्धदोषानिर्वाणनाः २४ देहानवाप्तावनुष्ठेयांतरमाह गुणानामिति मनसैवगुणसाम्यंनिर्विकल्पत्वमा
गम्ययोगबलेनासाद्यमनोवहंसत्यलोकप्रदंपूर्वोक्तंसुषुम्नाख्यनाडीमार्गप्रस्थंतकालेप्राणाद्ब्रह्मप्रेरयन्विमुच्यते । कःपोदेहकर्मादेहनिर्वाहमात्रार्थकर्मपस्व । बाह्यप्रवृत्तिशून्यइत्यर्थः २५ देहबंध
च्छेदेयोगमार्गक्रममुक्तिदमुक्त्वाजीवन्मुक्तिकंज्ञानमार्गमाह भवितीति मनसोविश्वत्सकस्वज्ञानंभवितामविष्यति । कीदृशतत्ज्ञानंमनएवप्रजायतइतिस्वप्नइवसर्वविषयाकारंभवतीति । एत

सर्वगात्रप्रतायिन्यस्तस्याह्यनुगताःशिराः ॥ नेत्रयोःप्रतिपद्यंतेवहंत्यस्तैजसंगुणम् २० पयस्यंतर्हितंसर्पिर्यद्दन्निर्मथ्यतेखजैः ॥ शुक्रंनिर्मथ्यतेतद्देहसंक
ल्पजैःखजैः २१ स्वप्नेऽप्येवयथाऽभ्येतिमनःसंकल्पजंरजः ॥ शुक्रंसंकल्पजंदेहात्सृजत्यस्यमनोवहा २२ महर्षिर्भगवानत्रिर्वेदतच्छुक्रसंभवम् ॥ त्रिबीजमिन्द्र
दैव्यंतस्मादिंद्रियमुच्यते २३ येवैशुक्रगतिविद्युर्भूतसंकरकारिकाम् ॥ विरागादग्धदोषास्तेनाश्रुयुर्देहसंभवम् २४ गुणानांसाम्यमागम्यमनसैवमनोवहम् ॥ देह
कर्मानुदन्प्राणानंतकालेविमुच्यते २५ भवितामनसोज्ञानंमनएवप्रजायते ॥ ज्योतिष्मद्विरजोनित्यंमंत्रसिद्धंमहात्मनाम् २६ तस्मात्तदभिघातायकर्मकुर्या
दकल्मषम् ॥ रजस्तमश्चहित्वेहयथेष्टांगतिमाप्नुयात् २७ तरुणाधिगतंज्ञानंजराहुर्बलतांगतम् ॥ विपकबुद्धिःकालेनआदत्तेमानसंबलम् २८ सुदुर्गमिवपं
थानमतीत्यगुणबंधनम् ॥ यथापश्येतथादोषानतीत्यामृतमश्नुते २९ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्ण्याध्यात्मकथने चतुर्दशा
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ दुरंतैर्विद्विद्यार्थेषुसक्ताःसीदंतिजंतवः ॥ येष्वसक्तामहात्मानस्तेयांतिपरमांगतिम् १ जन्ममृत्यु
जरादुःखैर्व्याधिभिर्मानसकृमैः ॥ हृद्वैवसंततंलोकंघटेन्मोक्षायबुद्धिमान् २ वाङ्मनोभ्यांशरीरेणशुचिःस्यादनहंकृतः ॥ प्रशांतोज्ञानवान्भिक्षुर्निरपेक्षश्चरेत्सु
खम् ३ अथवामनसःसंगंपश्येद्भूतानुकंपया ॥ तत्राप्युपेक्षांकुर्वीतज्ञात्वाकर्मफलंजगत् ४

ज्ञानवतःफलमाह मंत्रसिद्धंप्रणवोपास्तिसिद्धंमनोनित्यमनादिमायामात्रंसर्वविरजंनिर्वासनंज्योतिष्मत्प्रकाशवत्सर्वज्ञसर्वशक्तिचमवति यथोक्तंवासिष्ठे । 'विगतवासनामाशुविपाशतामुप
गतंमनआत्मतयोदितंयदमिवाच्छतितद्भवतिक्षणात्सकलशक्तिमयोहिमहेश्वरः'इति २५ तदभिघातायमनोनाशाय अकल्मषंनिवृत्तिरूपं यथायेनप्रकारेण इष्टांगतिमोक्षं २७ जरयादुर्बलतातां
तृतीयातरुताथेनेतिसमासः मानसंबलंसंकल्पमादत्तेसंहरति कालेपूर्वमाग्येनननुदृष्टयोग्यतया २८ गुणादेहेंद्रियादयस्तदेवबंधनं २९ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीयेमारत
भावदीपे चतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वोक्तबंधनेऽमृतैवाधिकारिमेदानाह दुरंतैर्विद्वि १ कृमैःकेशैःसंततंठ्याप्तंदृष्ट्वेवममेदानांकेशोनास्ती
त्युपेक्षत २ घटनमेवाहाध्यायेन वागिति ३ अथवेत्यप्यर्थे भूतानुकंपयापिमनसःसंगंबंधंपश्येत् यथोक्तं । 'रूपपापिकृतःसंगःपतनायैवयोगिनां ॥ इतिसंदर्शयन्नाहभरतस्वैणपोषणं'इति ४

५ शुभं कर्माहर्हिमेति ५ बुद्धयेदं सर्वयद्यमात्मेतिशास्त्रोत्थयासमाहितं स्थिरं रागद्वेषशून्यमेनमहिंसादिरूपं ७ । ८ अशुभं वर्ज्यमित्याहसाधेन नापेति नापध्यायेत्परानिष्टं चिंतयेत् ।
 अबद्धं स्वस्यायोग्यं राग्यादिरंकोनस्पृहयेत् । असन्नष्टं माविवास्त्रीपुत्रादिकं चिंतयेत् । अथामोचेति यत्र स्वावश्यं भाविफलत्वं सूचितं । ज्ञाने ज्ञानसाधनेऽमानित्वाद्दौश्रवणादौ च । वाचामो
 घप्रयासेनेति पाठे वाचावेदांतवाक्येन । अवागोघप्रयोगेनेति पाठे वागिति वागादीनि द्वयव्यापारो लक्ष्यते ओघ इति कालपरिणाममपेक्ष्य ऋतुलिङ्गवत्स्वयमेव ज्ञानाख्याचितपरिणामो भाविष्यति
 किमुत्तमतयेत्युपदेशे याश्रेयो बुद्धिः सा कालारूपा तुष्टिरोचक्ष्णदार्थः तदुभयं यत्र नास्ति तादृशोयमनियमादीनां योगांगानां प्रयोगस्तेन तत्ज्ञानं प्रवर्तते ९ सद्वाक्यं विवक्षतापुरुषेणेदृग्गवत्कव्यं ईदृ
 कथं यदहिंसावाचं वदेदिति द्वयोः संबंधः १० कल्कापेतांशात्थेनहीना ११ संभाररेहिक आमुष्मिकोऽर्थः सर्वो वाचैव प्रबद्धोऽस्त्यतः साध्वीमेव वाचं वदेत् । वैराग्यं चेत्तामसं हिंसाविकं कर्मापि स्वयं

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२१॥

यत्कृतं स्याच्छुभं कर्म पापं वायदिवाऽश्रुते ॥ तस्माच्छुभानिकर्माणि कुर्याद्वा बुद्धिकर्मभिः ५ अहिंसासत्यवचनं सर्वभूतेषु चार्जवम् ॥ क्षमाचैवाऽप्रमादश्च यस्यै
 तेससुखी भवेत् ६ तस्मात्समाहितं बुद्ध्या मनोभूतेषु धारयेत् ॥ यश्चैनं परमं धर्मं सर्वभूतसुखावहम् ७ दुःखान्निःसरणं वेद सर्वज्ञः सुखी भवेत् ॥ तस्मात्समा
 हितं बुद्ध्या मनोभूतेषु धारयेत् ८ नापध्यायेन्नस्पृहयेन्नावद्वंद्वं चिंतयेदसत् ॥ अथामोघप्रयत्नेन मनोज्ञाने निवेशयेत् ॥ वाचामोघप्रयासेन मनोज्ञं तत्प्रवर्तते ९
 विवक्षता च सद्वाक्यं धर्मसूक्ष्ममवेक्षता ॥ सत्यां वाचमहिंसां च वदेदपवादिनाम् १० कल्कापेतामपरुषामनुशंसामपैशुनाम् ॥ ईदृगल्पं च वक्तव्यमविक्षितेन
 चेतसा ११ वाक्प्रबद्धो हि संसारो विरागाद्याहरेद्यदि ॥ बुद्ध्याप्यनुगृहीतेन मनसा कर्मतामसम् १२ रजोभूतैर्हि करणैः कर्मणि प्रतिपद्यते ॥ सदुःखं प्राप्य लो
 केऽस्मिन्नरकायोपपद्यते ॥ तस्मान्मनोवाक्शरीरैराचरेद्द्वैर्यमात्मनः १३ प्रकीर्णमेषभारं हि यद्बद्धायैतदस्युभिः ॥ प्रतिलोमां दिशं बुद्ध्या संसारमबुधास्तथा
 १४ तमेव च यथादस्युः क्षिप्वा गच्छेच्छिवां दिशम् ॥ तथारजस्तमः कर्माप्युत्सृज्य प्राप्नुयाच्छुभम् १५ निःसंदिग्धमनीहो वै मुक्तः सर्वपरिग्रहैः ॥ विविक्त
 चारी लघ्वाशीतपस्वी नियतेंद्रियः १६ ज्ञानदग्धपरिक्लेशः प्रयोगरतिरात्मवान् ॥ निष्प्रचारेण मनसा परंतदाधिगच्छति १७ वृत्तिमानात्मवान् बुद्धिनिगृही
 यादसंशयम् ॥ मनो बुद्ध्या निगृहीयाद्विषयान्मनसाऽऽत्मनः १८ निगृहीतेंद्रियस्यास्य कुर्वाणस्य मनोवशे ॥ देवतास्तत्प्रकाशं ते हृष्टायां तितमिंश्वरम् १९

व्याहरेत् । पुण्यं पापं वा कर्म स्वमुखेन प्रकाशितं चेन्नश्यतीति भावः १२ रजोभूतैः प्रवृत्तिपरैः फलितमाहाधेन तस्मादिति १२ सट्टांतं कर्म संन्यासमाह प्रकीर्णं इति द्वाभ्यां आभिषभारं वदंतं श्वोराग
 म्यां दिशं राजकीयाद्यवरोधात्प्रतिकूलं बुद्ध्या भाविष्यत्येकस्वान्यादिशं गच्छंतो यथानवद्वयं । एवमाविचकं कर्मादाय कामाद्यभिमुखः संसारमयं बुद्ध्या कर्मापित्यजत्र बुद्धयते इति तात्पर्यम् । प्रकी
 र्णमेषो विशस्तमेषः आभिषमित्यर्थः तस्य भारः क्लीबत्वमायं १४ १५ अनीहश्चेष्टाशून्यः तपस्वी मनसश्चेन्द्रियाणां चैकाग्र्यं परमं तत्प्रवृत्तं १६ प्रयोगो योगांगानामनुष्ठानं तत्र रतिः प्रीतिर्यस्य नि
 ष्प्रचारेण निरुद्धेन 'बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिं' इति श्रुतेः १७ आत्मवान् बुद्धिमान् बुद्धिमहं ब्रह्मास्मीति वाक्यजाधीष्टं मनः संकल्पविकल्पात्मकं बुद्ध्या तया वृत्त्या मनसा विषयान्
 शब्दादीन् तेषां विशेषणमात्मन इति मनोरूपानित्यर्थः १८ योगावांतरफलमाह निगृहीतेति तत्तस्याभवस्थायां देवता इन्द्रियाणितं योगिनभीश्वरं यापि प्रविशंति एतेन तत्तत्पन्नत्वमपि ज्ञेयम् १९

॥८६॥

ताभिर्देवताभिः संयुक्तमैकार्म्यं गतं मनोयस्य धीमात्रेण स्थायिनः सत्त्वे धीमात्रे ब्रह्ममूयापन्नभावाय सुबोभावे इति कथम् २० न प्रवर्तत योगेश्वर्यं न प्रकाशेतेति पाठे ऐश्वर्येण योगी विदितो न
 भवेत् योगतंत्रविरोधप्रधानैरेव यत्कैरुपक्रमेत् सत्यसंकल्पादीन्नभावयेत् किं स्वस्थूलत्वादीनेवेत्यर्थः ननु कथमेकस्यात्मवस्तुनः सगुणत्वं निगुणत्वं चेत्यत आह येनेति तंत्रतंत्रप्रतिपाद्यं योगतंत्र
 यतः अनुतिष्ठतः येन रूपेण विशिष्टा वृत्तिः स्यात्तदाचरेत् । सविशेषत्वं वृत्त्युपाधिकृतं स्वतन्तुमिनिशेषत्वमेवेति भावः २१ कणेति कणादीनिषिमक्षयेन्न योगेश्वर्यमुपजीवितेत्यर्थः । कुल्मा
 पाः पक्वभाषाः यावकं यवचूर्णजंजलोष्मपक्वं सक्तवः सक्तून् २२ । २३ प्रवृत्तं कर्म तदनुरोधेन योगिंस्तरायं न कुर्यात् ज्ञानान्धितं कर्म क्रमेण इंधयेद्वधयेत् तथा कुर्वतो ज्ञानं ब्रह्म प्रकाशते २४
 नन्वात्मा भिन्नस्य ज्ञानस्याप्रकाशायोगात्कथं प्रकाशत इत्युक्तिरत आह ज्ञानेति श्रील्लोकान् जाग्रदादीन् विज्ञानं बुद्धिस्तदनुगतं । 'सधीः स्वप्नो मूर्त्वाध्यायती विलेकायतीव' इत्यादि श्रुतेः । अज्ञाने
 नानात्मादावात्मादिवुद्धिरूपेण विपर्ययेण प्रकाशमानमपि ज्ञानमवस्थात्रयकालुष्यादप्रकाशमानमिवेत्यर्थः २५ ननु सांशमंशतः प्रकाशतेन तु निरंशमतोस्य सर्वात्मनाऽप्रकाशः प्रकाशो वा वाच्यह

ताभिः संयुक्तमनसो ब्रह्मतत्संप्रकाशते ॥ जनैश्चापगते सत्त्वे ब्रह्मभूयाय कल्पते २० अथवानप्रवर्तत योगतंत्रैरुपक्रमेत् ॥ येन तंत्रयतस्तंत्रवृत्तिः स्यात्तदाचरेत्
 २१ कणकुल्माषपिण्याकशाकयावकसक्तवः ॥ तथा मूलफलं भैक्ष्यं पर्यायेणोपयोजयेत् २२ आहारानियमं चैव देशे काले च सात्त्विकम् ॥ तत्परीक्ष्यानुवर्तत तत्प्र
 वृत्त्यनुपूर्वकम् २३ प्रवृत्तं नोपरुंधेत शनैरग्निमिवेधयेत् ॥ ज्ञानान्वितं तथा ज्ञानकर्मवत्संप्रकाशते २४ ज्ञानाधिष्ठानमज्ञानं श्रील्लोकानधितिष्ठति ॥ विज्ञानानु
 गतं ज्ञानमज्ञानेनापकृष्यते २५ पृथक्कात्संप्रयोगाच्च नाम्रयुर्वेदशाश्वतम् ॥ सतयोरपवर्गज्ञो वीतरागो विमुच्यते २६ वयोतीतो जरा मृत्युजित्वा ब्रह्मसनातनम् ॥
 अमृतं तदवाप्नोति यत्तदक्षरमव्ययम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्णंयाध्यात्मकथने पंचदशाधिकद्विंशततमो
 ऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ निष्कलमपं ब्रह्मचर्यमिच्छता चरितुंसदा ॥ निद्रासर्वात्मना त्याज्या स्वप्रदोषानवेक्षता १ स्वप्रेहिरज
 सादेहीतमसाचाभिभूयते ॥ देहांतरमिवापन्नश्चरत्यपगतस्पृहः २ ज्ञानाभ्यासाज्जागरणं जिज्ञासार्थमनंतरम् ॥ विज्ञानाभिनिवेशानुसजागर्त्यनिशंसदा ३

स्याशंक्याह पृथक्कादिति अवस्थात्रयातीतमपि तत्संप्रयुक्तत्वेन गृह्यन्नसुयुःशाश्वतमनुपाधिमात्मानं दूषयन्तं न वेद तयोः पृथक्कापृथक्कयोरपवर्गपर्यंतं । रूपवृत्तेति पाठे रूपवृत्तं स्वभावरूपम
 बाध्यत्वेन बाध्यत्वेन च जानन् २६ वयोतीतो जितकालः ततो वीतरागो मृत्युर्जात्येति पाठांतरं सुगमम् २७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये
 भारतभाष्ये पंचदशाधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २१५ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ पूर्वत्रयोगेश्वर्यमनुभूयाननुभूयवा ब्रह्मप्रविशोदित्युक्तं तत्रैश्वर्यानुभवं निदितुमारमते नि
 ष्कलमपमिति निष्कलमपं ब्रह्मचर्ययोगं निद्राअविद्यामोहकत्वात्पाठ्या स्वप्नेति 'तस्यत्रय आवसथास्त्रयः स्वप्नाः' इति श्रुतेः जाग्रत्स्वप्नाविवयोगेश्वर्यमपिसंप्रज्ञातकालिकं स्वप्नवत्तदोपादेवा
 गनाभंत्रणादयस्तान् १ स्वप्नेद्विविधेऽपि देहीयोगीजयोगीवा १ उक्तनिद्राप्रतियोगिजागरणमाह ज्ञानाभ्यासादिति 'तच्चित्तं तत्कथनमन्योन्यं तत्प्रबोधनं ॥ एतदेकपरस्वंच ज्ञाना
 भ्यासं विबुधैः' इत्युक्तविधा ज्ञानाभ्यासात् । जिज्ञासाविचारोऽर्थः प्रयोजनमस्य तज्जागरणमनंतरमनवरतं । ज्ञाततत्त्वस्वतु सुखं जागरणमित्याह विज्ञानेति ३

अत्राहपूर्वपक्षीतिशेषः स्वप्नेदृश्यमानोऽप्यदेहादिर्भावःपदार्थःकोऽपि नुर्वितर्के किंसत्योऽस्त्यैवेतिविकल्प्याद्येबाधानुपपत्तिरिति सूचयति विषयवानिवेति इवकारेणवस्तुतोनविषयवानित्यर्थः । ननुयथोपरिस्थोकोजलेऽथस्थइवाभातितद्वज्जाग्रदेहादिरेवान्यथास्वप्नेभातीतिनतावतास्वप्नेनिर्विषयत्वमित्याशङ्क्याह प्रलीनैरिति दृष्टान्तेजलोपरिसंहस्यस्वितेनार्कतेजसाप्रतिहतं चाक्षुषं तेजोऽप्रविलीनं प्रतिस्त्रोतः प्रवृत्तं स दुपरिस्थमप्यर्कं प्राक्प्रवृत्तिसंस्कारादभविषयकरोति अत्रस्त्रिपाणिविलीनानीतिभेदः । अन्यथाप्रतिबिंबत्रयसमयेपुरोवर्तिप्रव्यांतरवद्वाद्यदेशादिकमपि स्वप्नेदृश्येत तस्मात्स्वाप्नोभावोनसत्यइत्यर्थः । नाप्यसत्यः असत्यस्यशशङ्गादेर्भावनायोगात् ४ एवंयुक्त्यानिरुद्धगतिकमसिद्धांत्यनुभववत्तैवोत्तरयति अत्रोच्यतेइति योगेश्वरइतिहारिरिति चहेतुगर्भविशेषणद्वयं योगिसंकल्पमात्रएवस्वाप्नोभावोवस्तुवृत्त्यातुतदभावएवेतिभावः । एतद्व्याहारिवेदव्यामहर्षयोवर्णयंति उपपन्नार्थयुक्तिमत्रैतदित्यर्थः । 'संकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठति' इतिश्रुतेर्यथायोगिसंकल्पजंपित्रादिकंतयाऽस्मत्संकल्पजंखादिकमिति सुवचमित्याशयः ५ सर्वगतंसर्वप्राणिप्रसिद्धं इंद्रियाणामुपरमेसंकल्पस्वभावस्य मनसोऽनुपरमः स्वप्नेइत्यर्थः । तत्तस्मिन्स्वप्नेविषये तत्प्रसिद्धं वक्ष्यमाणं निदर्शनं दृष्टान्तः ६ तमेवाह कार्येइति मनोरपवृत्तिवत्स्वाप्नप्रवृत्तिरपिसंकल्पमात्रशरीरातथाप्याद्येइंद्रियैर्विक्षेपात्सम्यङ्मनप्रतिभासः स्वप्नेतदभावाज्जाग्रदवर्णानां सम्यज्जाहकोन्वयंभावः स्वप्नेविषयवानिव ॥ प्रलीनैरिंद्रियैर्देहीवर्तते देहवानिव ४ अत्रोच्यतेयथाह्येतद्वेदयोगेश्वरोहरिः ॥ तथैतदुपपन्नार्थवर्णयंति महर्षयः ५ इंद्रियाणां श्रमात्स्वप्नेमाहुःसर्वगतंबुधाः ॥ मनसस्त्वप्रलीनत्वात्तदाऽहुर्निदर्शनं ६ कार्येव्यासक्तमनसःसंकल्पोजाग्रतोह्यपि ॥ यद्दन्मनोरथैश्वर्यं स्वप्नेतदन्मनोगतम् ७ संसाराणामसंख्यानां कामात्मातदवाप्नुयात् ॥ मनस्यंतर्हितंसर्वसवेदोत्तमपुरुषः ८ गुणानामपियद्येत्कर्मणाचाप्युपस्थितम् ॥ तत्तच्छंसंतिभूतानिमनो यद्भाविंतं यथा ९ ततस्तमुपसर्पतिगुणाराजसतामसाः ॥ सात्विकावायथायोगमानंतर्थाफलोदयम् १० ततःपश्यंत्यसंबुद्ध्यावातपित्तकफोत्तरान् ॥ रजस्तमो गतैर्भावेस्तदप्याहुर्दुरस्ययम् ११ प्रसन्नैरिंद्रियैर्यद्यत्संकल्पयतिमानसम् ॥ तत्तस्वप्नेऽप्युपगतेमनो हृष्यन्निरीक्षते १२ व्यापकंसर्वभूतेषु वर्ततेऽप्रतिघंमनः ॥ आत्मप्रभावात्तं विद्यात्सर्वाह्यात्मनि देवताः १३ मनस्यंतर्हितं द्वारं देहमास्थायमानुषं ॥ यद्यत्सदसदव्यक्तं स्वपित्यस्मिन्निदर्शनं ॥ सर्वभूतात्मभूतस्थंतमध्यात्मगुणं विदुः १४

गमानमिति विशेषइत्यर्थः ७ स्वप्नादेर्भनोगतस्वव्याचष्टेसंसाराणांमिति प्राचीनानंतजन्मसंस्कारात्कामात्माविषयासक्तचित्तस्वप्नाद्यैश्वर्यमवाप्नुयात् कथं तदबाधिरत आह सत्तम पुरुषोऽसंहतः स्राक्षीमातृमानमेयाकारं मनोवैदप्रकाशयति । नविक्रियारूपं भोक्तृत्वं साक्षिणोऽपितुसाक्ष्यप्रकाशकत्वमात्रं । यस्तुविक्रियावानुप्रमातासदृश्यकोटिस्यएव न तु साक्षीत्यर्थः ८ गुणानां सत्त्वादीनां मध्येयत्कर्मणाप्राचीनेन सत्त्वं रजस्तमोवाउपस्थितं भवति येन च कर्मणा भावितं संस्कृतं मनो यदा भवति तदा भूतानि सूक्ष्माणि तत्तच्छंसंति तं रूपाद्याकारं स्वप्ने निवेदयंतीत्यर्थः ९ तत आकारदर्शनानंतरं आनंतर्थाफलोदयमनंतरं भवेत्सुखाद्युदयं यथास्यात्तथासमुपसर्पति १० असंबुद्ध्याऽज्ञानात् वाताद्युत्तरान् त्रिभातुकान् देहान् पश्यंति तद्देहदर्शनानंतरं दुरत्ययं प्राग्वासनाप्राबल्याद्योगं विनाऽपरिहार्यं ११ तत्तत्तस्मिन्स्वप्ने १२ व्यापकमुपादानत्वात्प्रतिघातशून्यं तत्रहेतुः आत्मप्रभावात्तमात्मानं देवताभाकाशाद्याः आत्मज्ञानात्सर्वज्ञं सार्वभौम्यं च प्राप्नोतीत्यर्थः १३ एवंस्वप्नावस्थामुक्त्वा लुप्तवस्थाभाह मनसीतिसार्धेन द्वारं स्वप्ने दर्शने द्वारभूतं सुखं देहं मनस्यंतर्हितमास्थाय तत्रैव देहेऽपि तस्वप्ने मानमपि तिगच्छति । कुत्र अस्मिन्नव्यक्ते सदात्मके मायाशब्दे । निदर्शनं निश्चितदर्शनं साक्षिरूपं तदेव सर्वेषां भूतानां आत्मभूतोऽहंकारस्तत्र प्रतिबिम्बित्वात्मानातिष्ठतीति तथा । अध्यात्मगुणमात्माऽहंकारः गुणाश्च पृथक् पृथक् स्तेषामुपरीत्य ध्यातमगुणं । अहंकारादिगुणैरस्पृष्टं विवात्मकत्वात्सुषुप्तौ शूद्रे साक्षिण्येवाहंकारादयो लीयंते इत्यर्थः १४

दृष्टान्तभूतेस्वप्ने लुप्तवस्थाभाह दृष्टान्तिके सखीजनिर्बीजावस्थेपोमिगम्बेऽत्राद्यासंप्रज्ञातावस्थामाह लिप्सेतेति देश्वरं गुणं ज्ञानं वैराग्यं श्वर्यं धर्मं ध्यानं तममात्मप्रसादं चित्तप्रसादं शुद्धं मनईश्वरइत्यर्थः १५ तपसाविषयाद्यालोचनेन युक्तं मनपर्वभूतं भवति तमसापरंप्राप्तं तु मनः अर्कवज्ज्ञप्तिमात्रमेव भवति । तत्रोभयविषयवद्भावदेहिन आह त्रैलोक्येति देहांजीवस्त्रैलोक्यप्रकृतिः कारणं ब्रह्मेत्यर्थः । कारणीभूततमसांतेतुसएवमहेश्वरः शुद्धब्रह्मभूतएवेत्यर्थः । यद्योक्तं 'सोपाधिर्निरुपाधिश्च द्वेषावद्भावविदुच्यते । सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानिरुपाख्योऽनुपाधिकः' इति १६ तपइति आग्निहोत्रादिकं तपः तमदंमदर्पादि एतद्ब्रह्मणुवेवासुरैर्हेतुभूतैरजस्तमोमयैर्न प्राप्यमिति गुप्तं प्रजापतिना कीदृशं ज्ञानलक्षणं ज्ञानस्वरूपं १० इममेव विभागं विमज्जते सत्वमिति १८ तत्परमं तेभ्यः सात्विकासात्त्विकेभ्योभावेभ्य उत्कृष्टं ज्ञानमेव न तु ज्ञेयं अमृतं ज्ञानांतराबाधं ७ योतिः स्वप्रकाशमक्षरं व्यापकं भावितात्मानः ध्यानादिनाशोधितचित्ताः १५ उपसंहरति हेतुमदिति ज्ञानचक्षुषा तस्वदर्शनाएतावद्वाच्यवृत्त्यासगुणं लक्षणया च भिर्गुणं । हेतुमद्युक्तियुक्तं यथास्यात्तथा आख्यातुं शक्यं न तु शृंगग्राहिकया प्रदर्शयितुं । श्रवणमननाभ्यां विदितशाब्दयुक्तित्स्व लिप्सेतमनसायश्च संकल्पादैश्वरं गुणम् ॥ आत्मप्रसादं तं विद्यात्सर्वाह्यात्मनि देवताः १५ एवं हितपसायुक्तमर्कवत्तमसः परम् ॥ त्रैलोक्यप्रकृतिर्देही तमसांते महेश्वरः १६ तपोह्याधिष्ठितं देवेस्तपोऽग्रमसुरैस्तमः ॥ एतद्देवासुरैर्गुप्तं तदाहुर्ज्ञानलक्षणम् १७ सत्त्वं रजस्तमश्चेति देवासुरगुणां विदुः ॥ सत्त्वं देवगुणं विद्यादितरा वासुरौगुणौ १८ ब्रह्मतत्परमं ज्ञानममृतं ज्योतिरक्षरम् ॥ ये विदुर्भावितात्मानस्ते यांति परमां गतिम् १९ हेतुमच्छक्यमाख्यातुमेतावज्ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रत्याहारेण वा शक्यमक्षरं ब्रह्म वेदितुम् २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वाष्ण्येयाध्यात्मकथने षोडशाधिकाद्दशतमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ध ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ न स वेद परं ब्रह्म यो न वेद चतुष्टयम् ॥ व्यक्ताव्यक्तं च यत्तत्त्वं संप्रोक्तं परमर्षिणा १ व्यक्तं मृत्सुखं विद्यादव्यक्तममृतं पदम् ॥ प्रवृत्तिलक्षणं धर्ममृषिनां रायणोऽब्रवीत् २ तत्रैवाऽवस्थितं सर्वत्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ निवृत्तिलक्षणं धर्ममव्यक्तं ब्रह्मशाश्वतम् ३ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं प्रजापतिरथाब्रवीत् ॥ प्रवृत्तिः पुनरावृत्तिर्निवृत्तिः परमा गतिः ४ तां गतिं परमामेति निवृत्तिपरमो मुनिः ॥ ज्ञानवत्त्वपरो नित्यं शुभाऽशुभनिदर्शकः ५ तदेवमेतौ विज्ञेयावव्यक्तपुरुषावुभौ ॥ अव्यक्तपुरुषाभ्यां तु यत्स्यादम्यन्महतरम् ६

स्वप्नेत्याहारेण विषयेऽप्यइंद्रियाणामाकर्षणेन ब्रह्मवेदितुं शक्यं योगांगेषु प्रत्याहारएव दुःशक इतरत्सु संपादमतो ब्रह्मप्राप्तिकाभेनेंद्रियाणि जेतव्यानीत्यर्थः २० ॥ इति शां० मो० नी० भा० षोडशाधिकाद्दशतमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ उक्तं वक्ष्यमाणं च साधनजातं समुच्चिनोति न स इति धर्ममिति पाठे अयं तु परमो धर्मो यद्योगेनात्मदर्शनमिति याज्ञवल्क्योक्तलक्षणधर्मः । चतुष्टयं पूर्वोक्तं दृष्टान्तभूतं स्वप्ने लुप्तवस्थाभाह दृष्टान्तिकं च सगुणनिर्गुणब्रह्मभावरूपं द्वयमिति चतुष्टयं व्यक्तं दृश्यं अव्यक्तं चिदात्मा यत्तत्त्वमनारोपितं रूपं यस्य तत्परमर्षिणानारायणेन १ व्यक्ताव्यक्तयोस्तत्त्वं स्वरूपतः फलतश्चाह द्वाभ्यां व्यक्तमिति ऋषिर्वेदः स एव नारायणवाक्यत्वात् नारायणः २ ब्रह्मांडाधिपत्यांतं सर्वकर्म फलात्भूतमित्यर्थः निवृत्तिर्देहेंद्रियाहंकारांतानां बाधस्तल्लक्षणो धर्मस्तु ब्रह्मैव ३ प्रजापतिः स्रष्टारजोमयत्वात् ४ तां एषोऽस्य परमआनंदं एषाऽस्य परमासंपादिति श्रुतिप्रसिद्धा केवल्यावस्थां शुभाशुभेभ्युक्तिसंसारौ निश्चयेन द्रष्टुमिच्छन् तु मुनूष्वूलौ क्रियायां क्रियार्थायांमिति ष्वल् । ज्ञानतत्त्वं चिदात्मतत्त्वं तद्विचारपरो नित्यं स्यात् ५ तत्तत्र तत्त्वाविचारं कर्तव्यं एव वक्ष्यमाणं प्रकाशं जानीयात् अव्यक्तं प्रधानं पुरुषः तत्रैव जीवो महतरं ईश्वरः प्रधानं तत्रैव प्रवृत्तिगुणेश इति श्रुतिप्रसिद्धं त्रयम् ३

तेषु यन्महत्तरं तं विशेषेण विचक्षणः ७ निरपरात्प्रकृत्या विशिष्टं परमात्मानमवेभेत्संज्ञात्कुर्यात् विशेषेण च ध्यत्वावाध्यस्वलक्षणेनैव परीत्येन विशेषेण वाहानादीति उभौ प्रधानज्ञेयज्ञो अनादी अनंतो
 अलिगौमानांतराविषयो ७ नित्यो मूढस्यापरिहार्यो एवमादिपुं प्रकृतयोः साधर्म्यं विशेषणं ध्यावर्तकं धर्मत्वे विद्यात् ८ एवं कथं तदाह प्रकृत्येति अप्रसववर्मानिगुणश्च पुरुष इति विपरीतम्
 ९ विकाराणां महदादीनां द्रष्टारं न तु दृश्यं एव प्रधानक्षेत्रज्ञयोः साधर्म्यं वैधर्म्यं उक्त्वा क्षेत्रज्ञेश्वरयोरेव साधर्म्यमाह अग्राह्याविति अग्राह्यो यतः पुरुषो चिद्रूपा अलिगौलियते ज्ञाप्यते ज्ञानेनेति
 गुणादिकंप्रतिबंधं धिलिगंतद्राहित्यादसंहतावत्यंतविचित्री १० नन्वलिगयोर्जविशयोर्लिगभेदप्रयुक्तो भेदः कुतः स्यादित्याशंक्योपाधिकस्तयोर्भेदो न स्वत इत्याशयेनाह संयोगति संयोगो
 दृश्यसंबंधो लक्षणं ज्ञापकमुत्पत्तिराविर्भावहेतुश्च यस्य संयोगलक्षणोत्पत्तिः । कर्तृति कर्तुर्बुद्धौ चित्प्रतिषिद्धत्वं लक्षणमुक्तं । ननु बुद्धिरेव चिच्छायापत्राकर्त्री किंतु मयेतरेण कर्त्रेत्याशंक्याह
 कर्मनिवृत्तिरिति कर्मणा शास्त्रीयाणां लौकिकानां च निवृत्तिर्निष्पत्तिर्यस्मात् अवधर्मः । कर्ता शास्त्रार्थस्वाविति न्यायेन विधिनिषेधज्ञासाक्षिप्तः कश्चिन्नियो ज्यस्तावदस्ति । सच न बुद्धिः तस्याः का
 छलो दृश्यसंबन्धेनानियोज्यत्वात् । नापि पुरुषः अकर्तृत्वात् । अतः शास्त्रार्थस्वावयतदुभयसंयोगजः कर्ताऽऽशंयं प्रधानेश्वरव्यतिरिक्तलक्षणोऽभ्युपेय इति । स कर्ता यद्यथा यथा करणेति

तं विशेषमवेक्षेत विशेषेण विचक्षणः ॥ अनाद्यं तावुभावेतावलिगौचाप्युभावापि ७ उभौ नित्यावविचलो महद्व्यश्च महत्तरौ ॥ सामान्यमेतदुभयोरेवं ह्यन्यद्विशेषणम्
 ८ प्रकृत्यासर्गधर्मिण्यातथात्रिगुणधर्मया ॥ विपरीतमतो विद्यात्क्षेत्रज्ञस्य स्वलक्षणम् ९ प्रकृतेश्च विकाराणां द्रष्टारमगुणान्वितम् ॥ अग्राह्यो पुरुषावेतावलिग
 त्वादसंहतौ १० संयोगलक्षणोत्पत्तिः कर्मणा गृह्यते यथा ॥ करणैः कर्मनिवृत्तिः कर्ता यद्यद्विचेष्टते ॥ कीर्त्यते शब्दसंज्ञाभिः कोटमेषोऽप्यसाविति ११ उष्णीष
 वान्यथावस्त्रैश्चिभिर्भवति संवृतः ॥ संवृतोऽयं तथा देही सत्त्वरजसतामसैः १२ तस्माच्चतुष्टयं वेद्यमेतैर्हेतुभिरावृतम् ॥ यथा संज्ञो ह्ययं सम्यगंतकालेन मुह्यति
 १३ श्रियं दिव्यामभिप्रेत्सुर्वर्षमन्मनसा शुचिः ॥ शरीरैर्नियमैरुग्रैश्चरेन्निकल्मषंतपः १४

द्विधादिभिः साधनैर्विचेष्टते कर्मकुरुततथातथा तत्तद्योभिप्रदेन कर्मणा सहितो गृह्यते अतः समानेऽपि दृश्यसंयोगे दृश्योपाधिस्वरूपभेदात् कर्तृभेद इत्यर्थः । एवं च कर्तृव्यवहारतस्तृतीयोऽपि प
 रमार्थतो दृकोटिरेव न तु दृश्यकोटिरिति दृष्टान्तमुखेनाहार्थेन कीर्त्यते इति यथा स्वस्वर्कौतेयवमजानानः कर्णः कः कौतेय इति पृच्छति स एव तुर्यं प्रबोधितोऽहं कौतेय इति वक्ति । एवमज्ञः किं ब्रह्मेति पृच्छ
 ति ज्ञस्त्वहं ब्रह्मेति जानाति । एवमेकस्मिन्नपि वस्तुन्युपाधिभेदात् ज्ञानाज्ञानकृतभेदाद्विभिन्नौ शब्दप्रत्ययौ भवतः संज्ञाप्रत्ययः एवं दृश्येऽप्येषोऽसाविति सामीप्यासामीप्यकृतौ शब्दप्रत्ययावेकत्रा
 पिभिन्नौ भवत एव जीवेशाविति ११ ननु विनिगमकाभावाद् दृश्यकोटिरेव कर्ता कथं न स्यात् शंकराह उष्णीषवानिति वस्त्रैश्च वदाच्छादकैश्चिभिः स्तूलसूक्ष्मकारणदेहैः यथोष्णीष्युष्णीषादन्य एव
 देहीगुणेभ्योऽन्य इत्यर्थः । नहि प्रतिबिंबमुखं दर्पणे दृश्यमानमपि दर्पणकोटिगतं तथा जीवोऽपीति भावः १२ चतुष्टयं द्वेषुं प्रधानयोः साधर्म्यं वैधर्म्यं द्वे जीवेश्वरयोश्च साधर्म्यं वैधर्म्यं इति एतैः पूर्वोक्तेरनाद्यं
 तत्त्वेनाचिच्छत्वेनाऽसंहतत्वेन कर्तृत्वेन चेति चतुर्भिर्हेतुभिरावृतमपि मया सम्पग्याख्यातमित्यर्थः । यथा संज्ञ उक्तविचक्षणमनतिक्रान्तः अंतकाले सिद्धांतसमये १३ एतच्चतुष्टयं ज्ञात्वा यस्कर्तव्यं तदाह
 श्रियमिति दिव्यां दिविहादां काशे ब्रह्माणिमवां वर्षमन्मनसा शुचिः शरीरैः शरीरनिर्वर्त्यैर्नियमैः शौचसंतोषतपः स्वाध्याये श्वरप्रणिधानारुचैः निष्कल्मषं निष्कामं तपोयोगम् १४

तपसा योगेन तद्बलेनेत्यर्थः अंतर्भूतेनांतरेण न तु मस्ति कुशाद्यपयभादिबाह्यद्रव्यसाध्येन भास्वता चैतन्यप्रकाशतादिविहादां काशोसूर्यादिकंतपसा योगेन भासते । 'यावान्वाजयमाकाशस्ता
 वानेषोऽतर्हृदय आकाश उभे अस्मिन् न्यावापृथिवी अंतरेव समाहिते । उभाध्विश्रवापुश्च सूर्या चंद्रमसौ' इत्यादि श्रुतेः सर्वस्य तदंतर्गतत्वात् प्रमात् । अतएव योगिनाव्यवहितो दिसाक्षारका
 रउपपद्यते १५ प्रकाशो विकसनं फलमित्यर्थः तपसोयोगस्य संशब्दितं 'योगिनस्तं प्रपश्यंति भगवंतं सनातनं' इति सर्वत्र ख्यातं ज्ञानहेतुत्वेन तस्य स्वलक्षणमसाधारणं रूपं रजस्तमोग्रं प्रकृत्या
 वरणयोर्नाशकं कर्मवैराग्यपूर्वकं वेदांतश्रवणं १६ तपोविशेषावाह ब्रह्मेति १७ । १८ वैमनस्यं वैराग्यं विषये शब्दादौ कारणार्नीद्रियाणि अस्पशिष्टान्मजुजः तन्मात्रमाहारमात्रं न तु
 घनादिकं शिष्टेभ्योऽप्यादद्यात् १९ एवं विधसाधनसंपत्त्यभावेऽपि मोक्षे उपपायांतरमस्तीत्याह अंतैति वदज्ञानमंतकाले बलोत्कर्षात्कुर्यात् यत्ज्ञानं योगयुकेन मनसा शनैरुपपद्यते इत्यन्वयः
 अयमाशयः । आदिपर्वणि विष्णुमुग्रहादेवा अमृतलेभिरेराहुस्तुच्छलेनामृतार्थी देवपंक्तिस्थो देहभेदेन सहेव तच्छेभे इत्युपाख्यातं । तत्राख्यायिकानां स्वार्थे तात्पर्याभावात्ततः कश्चिद्विधे
 योर्धउन्नयः । सच यथोक्तसाधनानुष्ठानात्सात्त्विकामुक्तिभाजः स्युः । असात्त्विकोऽपि मोक्षक्षेत्रमरणकाले मुक्तिमाप्नोतीति । तथा आश्वमेधिके संवर्तं मरुत्पीयेका इयावसतः संवर्तस्य

त्रैलोक्यंतपसा व्याप्तमंतर्भूतेन भास्वता ॥ सूर्यश्च चंद्रमाश्चैव भासतस्तपसादिवि १५ प्रकाशस्तपसो ज्ञानं लोके संशब्दितं तपः ॥ रजस्तमोग्रं यत्कर्म तपसस्त
 त्स्वलक्षणम् १६ ब्रह्मचर्यमहिंसा च शरीरंतप उच्यते ॥ वाङ्मनोनियमः सम्यग्ज्ञानसंतप उच्यते १७ विधिज्ञेभ्यो द्विजातिभ्यो ग्राह्यमन्नं विशिष्यते ॥ आहार
 नियमेनास्य पाप्माशाम्यति राजसः १८ वैमनस्यं च विषयेयां त्यस्य करणानि च ॥ तस्मात्तन्मात्रमादद्याद्यावदत्र प्रयोजनम् १९ अंतकाले बलोत्कर्षाच्छनैः
 कुर्यादनातुरः ॥ एवं युक्तेन मनसा ज्ञानं यदुपपद्यते २० रजोवर्ज्योऽप्ययं देही देहवाच्छब्दवच्चरेत् ॥ कार्यैरव्याहृतमतिवैराग्यात्प्रकृतौ स्थितः २१ आदेहादप्रमा
 दाच्च देहात्ताद्विप्रमुच्यते ॥ हेतुयुक्तः सदासर्गो भूतानां प्रलयस्तथा २२

शब्ददर्शनेन शिवदर्शनासिद्धिः सूचिता । तेन काश्यां मृतस्य शिवत्वेन तत्प्रतिभासत्तच्छरीरस्य लिङ्गत्वं सूच्यते । तथेहापि बलोत्कर्षादंतकाले ज्ञानं कुर्यादित्युच्यते । तेन सर्वेणैतेन वाक्यसं
 दर्भेणाऽऽहिजंतोः प्राणेष्टुक्रममाणेष्टुद्रस्तारकं ब्रह्मवाचष्टेयेनासावमृतीभूत्वा मोक्षी भवति तस्माद विमुक्तमेव निषेवेता विमुक्तं विमुक्तो दित्यस्याः श्रुतेरर्थः काश्यां त्रियमाणस्य रुद्रमुखात्तारकोपदेश
 प्राप्स्यामुक्तिताप्तिरिति समस्तपुराणोपबृंहितः सूचित इति गम्यते । बलोत्कर्षादिति ज्ञेन काश्यां वासादंतकाले ज्ञानं कुर्यादीशोपदेशात्संपादयेत् २० एवमोक्षसाधनांतरमुक्त्वा आपेक्षिकत्वमप्याह
 रज इति अयं देही रजोवर्ज्यो वाह्ये त्रियमृत्तिगून्यः समाधौ संत्यक्तस्थूलदेहोऽपि देही पुरुषो देहवान् स्त्वाशब्दवत् शब्दादिमत्कार्यसूक्ष्मशरीरं चरेदनुचरेत् । यस्तु कार्यैरव्याहृतमतिः संवैराग्या
 तसूक्ष्ममोक्षेऽपि निस्पृहः प्रकृतौ लीयते न तु प्रकृतेः परंपुरुषं प्राप्नोति अयं भावः । स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरे मुक्तो योगी सद्यो मोक्षमश्नुते । स्थूलमात्रविहीनो विदेहः स्थूलसूक्ष्माभ्यां विहीनः प्रकृति
 लयः । एतौ द्विपुत्रसिन्धुवदुत्तरकक्ष्यां प्रविशंतीं मध्ये लयेनाभिभूतौ निर्विकल्पं पदमनुभवत इव । अतएव तयोरेव संज्ञातः संसारहेतुः तथा च सूत्रितं । भवप्रत्ययो विदेहप्रकृति लयानामिति २१
 आदेहादेहपाताध्वि अप्रमादादनवधानत्वाद्यभावात् देहानां स्थूलसूक्ष्मकारणानामंताद्वाधाद्विशेषेण सद्य एव मुच्यते । पूर्वोक्तममुक्तिभाजावित्याह हेत्विति हेतुर्मुखाज्ञानंतदनाशाद्वि
 देहादीनामन्येषां च भूतानां कर्माविनाशस्ततः सर्गप्रलयौ जन्ममरणेस्त इत्यर्थः २२

परप्रत्ययसर्गेणुद्ब्रह्मसाक्षात्कारोदयेनियतिर्धर्मोनानुवर्तते शुद्धब्रह्मविदस्तदधिगमउत्तरपूर्वाघोरश्लेषविनाशादिति न्यायेनपूर्वापस्यनाशउत्तरस्यासंश्लेषश्रवतीत्यागामिजन्मकारणा
भावान्मुक्तिरित्यर्थः । परप्रत्ययाभावेसंसारानर्थयोगइत्याह भावेति येविपर्ययमनात्मसुप्रकृत्यादिदेहातेष्वन्यतमस्मिस्तस्मिन्मुदायेवा आत्मबुद्धिकृत्वाभासतेभावानामहदादीनामंतप्रभवयो
र्नाशोदययोरेवप्रज्ञाबुद्धिर्येषांतिथामवन्ति विपर्यस्तमतीनांभोक्तयाऽपिनास्तीत्यर्थः २१ घृत्याआसनाद्यप्रच्युत्यादेहान्धारयंतोयोगिनः बुद्ध्यासंक्षिप्तविषयेभ्यःप्रत्याहृतचेतोयैस्ते
स्थानेभ्योऽश्यादिभ्योऽङ्गिद्रियगोलकेभ्योऽवसमानाश्च्युतास्त्यक्तामयकोशाः सूक्ष्मत्वाद्भवमयापेक्षया ननुवस्तुतस्तान्प्रार्णोद्विपादीनुपासतेआत्मस्वनेनचित्तंयति यथोक्तपुराणांतरे । 'दशम
स्वंतराणीहतिष्ठतींद्रियचितकाः ॥ मौक्तिकास्तुशतंपूर्णसहस्रंस्वाभिमानिकाः । बौद्धादज्ञसहस्राणितिष्ठंतिविगतचरराः । पूर्णज्ञतसहस्रं तुतिष्ठंत्यव्यक्तचितकाः ॥ पुरुषंनिर्गुणंप्राप्यकाल
संरूपानविद्यते'इति ब्रह्मलोकेएतेसर्वेतिष्ठंतीत्यर्थः २४ यस्मादेवंतस्माद्ययागमं । 'इंद्रियेभ्यःपराह्यर्थाअर्थेभ्यश्चपरंमनः ॥ मनस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्मानमहान्परः ॥ महतःपरमव्यक्तम
व्यक्तात्पुरुषःपरः ॥ पुरुषान्नपरंकिंचित्साक्षात्सापरागतिः'इतीमंवेदमनतिक्रम्यततस्ततःपरंपरंस्थानंगत्वात्तत्रपरस्याकाष्ठायांविषयेस्वयमेवबुद्ध्याधीष्ट्याबुद्धयतेजानातिपराकाष्ठा । देहांतम
व्यक्तादपिपरं एतेनाव्यक्तात्पुरुषःपरइतिश्रौतमव्यक्तपदंदेहपरंननुसांख्याभिमतव्यक्तपरमितिउपाख्यातं आनुमानिकाधिकरणेचेतस्त्वहं । तंदेहांतंकश्चिदेवभावितात्मायोगशोभितमतिर

परप्रत्ययसर्गेणुनियतिर्नानुवर्तते ॥ भावांतप्रभवप्रज्ञाआसतेयेविपर्ययम् २३ घृत्यादेहान्धारयंतोबुद्धिसंक्षिप्तचेतसः ॥ स्थानेभ्यो
ध्वंसमानाश्चसूक्ष्मत्वात्तानुपासते २४ यथागमंचगत्वविबुद्ध्यात्त्रैवबुद्धयते ॥ देहांतंकश्चिदन्वास्तेभावितात्मानिराश्रयम् २५
युक्तंधारणयासम्यक्सतःकेचिदुपासते ॥ अभ्यस्यंतिपरंदेवंविद्युत्संशब्दिताक्षरम् २६ अंतकालेह्युपासंतेतपसादग्धकिल्वषाः ॥
सर्वएतेमहात्मानो गच्छंतिपरमांगतिम् २७ सूक्ष्मंविशेषणंतेषामवेक्षेच्छास्त्रचक्षुषाम् ॥ देहांतंपरमंविद्याद्विमुक्तमपरिग्रहम् २८

स्वास्तेऽमुंशास्त्राचार्योपदेशममुपाप्वास्तेनिराश्रयंस्वमादिमप्रतिष्ठंपराकाष्ठाख्यत्वात् २५ युक्तमिति धारणयाधारणाविषयेणमूर्तब्रह्मणालुष्णादिनायुक्ततादात्म्यसंबंधेनसेव्यसेवकभावेनवायुं
निबद्धमात्मानंकश्चिदुपास्ते सतइतिकर्मणिपठ्ठी । अविद्याशबलंकेचिदुपासते । अपरेपरंशबलादुत्कृष्टंनिर्गुणंब्रह्माऽभ्यस्यंतिपुनःपुनरनुभवविषयतामापादयंति । विद्युत्संशब्दितसकृद्भिभातो
ह्येषब्रह्मलोकइतिश्रुतोर्विद्युत्सकृद्भिभातस्थेनविद्युत्संशब्दितकेनेपितमिस्तुपनिपत्प्रसिद्धमिदंविशेषणं अक्षरमपरिणामि । ननुदेहांतपदेनैवेतदुक्तं सत्यं तत्रज्ञेयत्वेनोक्तमिहतुपास्यत्वेनोच्यते कः
पुनरेतावताभेदः गृणु आद्येऽश्रवणादिप्रणाल्याऽभ्यस्तानात्मनिरसनेनात्मत्वस्वावाप्तिःसर्वाद्येनेवरज्ज्वगतिः । द्वितीयेतुमूलप्रमाणाभावेऽपितवपाणौपंचरत्नानीतिवदतोवाक्यंकदाचिरसंवाद्य
तेतद्वत्त्वब्रह्मासीतिशुक्वाक्येविश्वासमात्रात्प्रवृत्तआत्मनोब्रह्ममावंचितयंस्तमनुभवति सेयंसंवादिभ्रमवदुपास्तिब्रह्मसाक्षात्करफलेति २६ अंतंति तपसाऽविमुक्तोपासनेनांतकालेउपासतेब्रह्मप्रा
पुवंति असगतावित्यस्यरूपं एतेपंचयथायोगपरमानिर्विशेषांतिक्रमेणसद्योवागच्छंति २७ सूक्ष्ममिति विशेषणंन्यावर्तकमुपाधिभूतंतेषांसोपाधिकब्रह्मणामवेक्षेतहेलनयाहेयत्वेनपश्येत् यथोक्तं
कल्पतरौ । 'निर्विशेषंपरंब्रह्मसाक्षात्कर्तुमुनीश्वराः । येमंदास्तेऽनुकंप्यंतेसविशेषनिरूपणैः । स्थिरीकृतेमनस्येषांसगुणब्रह्मचितनात् । तदेवाविर्भवेत्साक्षादपेतोपाधिकल्पनं'इतिदेहांतमव्यक्तल
याविष्टानं । देहंस्वितिपाठेअव्यक्तमेव परमंचरमंविशेषणं नततःपरमव्यक्तमेवमस्तीत्यर्थः । विमुक्तमपरिग्रहमित्यादिपादानुश्लोकएकंवाक्यं विमुक्तंस्थूलदेहाभ्यासहीनंअपरिग्रहंसंन्यासिनं २८

धारणाशक्तमानसयोगिनं अंतरिक्षादंतरिक्षंहादाकाशस्तमारभ्याऽन्यतरमीशंभूतमानंवाविद्यादित्यर्थः । मर्त्यंति यत्किंचिच्छ्रोतोपास्तिपुका मर्त्यंदेहाद्विमुच्यते २९ ततआरोहकमे
णपरांगतिर्याति एकायनमेकं ब्रह्मैवायनंप्राप्तिस्थानंयस्मिन् ३० कषायेति रागादिहीनमचलंपेवाशास्त्रीयंपरोक्षमपिज्ञानमुत्पद्यतेऽपियथाबलंयथावेराग्यंमुच्यते ३१ भगवंतंसर्वेश्वरवंतम्
३२ आत्मस्थंकोशपंचकांतमत्तम् ३३ संक्षेपेणज्ञेयंदेयंचाह एतावदिति अस्तित्वनास्तिचेत्येनरजूरगादिवज्जगताभ्रांतयोरस्तित्वनास्तिचेत्यनिर्वचनीयमित्युक्तं जगन्मिथ्यात्वंज्ञेयं
व्याचरत्याज्येत्यर्थः ३४ विसृणालम् ३५ । ३६ तृष्णास्यागोपायमाह विकारमिति कार्यकारणंशुद्धंभ्रजामन्वितृष्णोभूत्वाविमुच्यते ३७ प्रकाशंस्पष्टं अमृतंमोक्षसाधनम् ३८
॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ॥ ॥ पूर्वसंक्षेपेणंप्रकृत्योर्बोधम्यमुक्तंतद्विवरणायपंचाशिसवाक्यम

अंतरिक्षादन्यतरंधारणासक्तमानसम् ॥ मर्त्यलोकाद्विमुच्यंतेविद्यासंसक्तचेतसः २९ ब्रह्मभूताविरजसस्ततोयांतिपरांगतिम् ॥ एवमेकायनंधर्ममाहुर्वेदविदो ज
नाः ३० यथाज्ञानमुपासंतःसर्वेयांतिपरांगतिम् ॥ कषायवर्जितंज्ञानंयेषामुत्पद्यतेऽचलम् ॥ यांतितेऽपिपरांलोकानविमुच्यंतेयथाबलम् ३१ भगवंतमजंदिव्यं
विष्णुमव्यक्तसंज्ञितम् ॥ भावेनयांतिशुद्धायेज्ञानतृप्तानिराशिषः ३२ ज्ञात्वाऽऽत्मस्थंहरिंचैवननिवर्तितितेऽव्यथाः ॥ प्राप्यतत्परमंस्थानंमोदंतेऽक्षरमव्ययम्
३३ एतावदेतद्विज्ञानमेतदस्तित्वनास्तिच ॥ तृष्णावद्धंजगत्सर्वचक्रवत्परिवर्तते ३४ विसतंतुर्यथैवायमंतस्थःसर्वतोविसे ॥ तृष्णातंतुरनाद्यंतस्तथादेहगतः
सदा ३५ सूच्यासूत्रंयथावद्वेसंसारयतिवायकः ॥ तद्वत्संसारसूत्रंहितृष्णासूच्यानिबद्धयते ३६ विकारंप्रकृतिंचैवपुरुषंचसनातनम् ॥ योयथावद्विजानातिस
वितृष्णोविमुच्यते ३७ प्रकाशंभगवानेतद्विर्नारायणोऽमृतम् ॥ भूतानामनुकंपार्थजगादजगतोगतिः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि
वाष्पण्याध्यात्मकथने सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ केनवृत्तेनवृत्तज्ञजनकोनिथिलाधिपः
जगाममोक्षंमोक्षज्ञोभोगानुत्सृज्यमानुषान् १ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ येनवृत्तेनधर्मज्ञःसजगाममहत्सुखम् २
जनकोजनदेवस्तुमिथिलायांजनाधिपः ॥ और्ध्वदेहिकधर्माणामासीदुक्तोविचितने ३ तस्यस्मशतमाचार्यावसंतिसततगृहे ॥ दर्शयंतःपृथग्धर्मानानाश्रमनि
वासिनः ४ सतेषांप्रैत्यभावेचप्रेत्यजातौविनिश्चये ॥ आगमस्थःसभूयिष्ठमात्मतत्त्वेनतुष्यति ५

ध्यायद्वयमारभते तत्रतृष्णास्यागोमुख्यंमुक्तिसाधनंस्वराज्ञादुःशकइतिमन्वानोभिथिलायांप्रवृत्तयानमेकिंचनद्व्यतीतिपूर्वोक्तंस्वमताविरुद्धंजनकवचनंस्मरंस्तद्वृत्तंपृच्छति केनेति १ मह
त्सुखंमोक्षं २ जनकोजनकःइयः नाम्राजनदेवः ऊर्ध्वदेहादित्यूर्ध्वदेहमशरीरंब्रह्मतत्प्राप्तिकराणामौर्ध्वदेहिकानांविचितनेयुक्तोऽवहितआसीत् ३ धर्मानुवासामामांन् पाठांतरेपापंढा
लोकायतादयस्तेषांवादिमःप्रतिभदत्वेनजेतारः । पापंढनासिनइतिपाठेपापंढानुवाससंति आच्छादयंतिरिस्कुर्वंतिरतेतथा ४ तत्रकेचिप्रापंढादेहनाशादात्मनाशमिच्छंति । अभ्यपुनर्देहस्यैवना
शनेच्छंति । तत्राद्येजगद्वैचिष्यानूपपति मंस्येप्रत्यक्षविरोधंचोद्भाषयतांतेषांप्रैत्यभावेअस्मादेहादुत्कर्म्यभावेसतायांप्रैत्यजातौजन्मांतरलाभेचपिषयेविनिश्चयेसभूयिष्ठंनतुष्यति यतआगमस्थः
तत्रतार्किकाणांविभूनामात्मनापूर्वदेहंद्रियविद्योपोमरणपूर्वदेहंद्रियसंबंधोजन्मोतिविनिश्चयः । सांख्यानांस्वात्मनांकरणाणांचविभूनाभेवसताअरण्यामप्रेरिब्रह्मत्रतद्वृत्तिरामोजन्मवृत्ति-

॥ १० ॥

-विलयोमृत्युरितिविनिश्चयः । तथाकर्ताभोकाविभुरात्मेतिपूर्वेषामात्मतत्त्वंपरेषांभोक्तैवकर्तेति । तत्रापापंइत्वाकिंचित्तुष्यन्नपिभूयिष्ठनतुष्यति आगमविरोधात् । आगमोहि स्वप्रवृत्तपूर्वदेहनाशोत्तरदेहप्राप्तीवदति । आत्मानं चाकर्तारमभोकारभेकं च । नतेषामितिपाठेआत्मतत्त्वेनेतितीया ९ कापिलेयःकपिलायाःपुत्रः परिधावन्नएकप्रवासमकुर्वन् ९ सु पर्यवसितार्थःसम्यक्निश्चितप्रयोजनः ७ काभैरनादृतं कामादवसितमितिपाठेयदृष्ट्यास्थितं नृपुत्रंअन्विच्छंतं स्थापयितुमितिपाठः ८ सकपिलस्तेनपंचशिखसंज्ञेन तत्प्रशिष्यत्वात्तुल्यत्वं ९ पंचस्रोतांसिपिपयकेदारप्रणालिकायस्य तस्मिन्नमनसि मानसं सन्नमित्यर्थः १० यत्रयस्समीपे कापिलं कपिलमतानुसारि मंडलं मुनिसमूहं प्रतिपरमार्थं पोष्यवेदयदित्युत्तरे पासंबंधः पंचस्रोतसिमनसिनिष्णातः ऊहापोहकौशलवान्पंचरात्रोनामविष्णुत्वप्रापकः ऋषुः । पुरुषोहवेनारायणोऽस्कांमयतात्पतिष्ठेयः सर्वाणिमृताम्यहभेवेवः सर्वः स्यामिति । सपतंपंचरात्रं पुरुषमेधं यज्ञकृतमपश्यत् इतिज्ञातपथोक्तस्तत्रविशारदोऽनुष्ठिताखिलकर्मैत्यर्थः ११ पंचअन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयान्नकोशान्भियआत्मनश्चविविक्तान्जानातीतिपंचज्ञः अतएव पंचरुचः पंचतद्विषयाण्युपासनानि । भृगुर्वैवाचिणिरित्यस्यामुपनिषदिसतपस्तस्वाऽन्नं ब्रह्मेतिव्यजानादित्यादिविहितानिकरोविसंपंचरुचः । पंचशांतीदांतउपरतस्तिष्ठुःसमाहितोभूत्वाऽऽत्मन्ये

तत्रपंचशिखोनामकापिलेयोमहामुनिः ॥ परिधावन्महींकृत्स्नांजगाममिथिलामथ ६ सर्वसंन्यासधर्माणांतत्त्वज्ञानविनिश्चये ॥ सुपर्यवसितार्थश्चनिर्द्वंद्वोनष्टसंशयः ७ ऋषीणामाहुरेकंतंयंकामानादृतंनृपु ॥ शाश्वतंसुखमत्यंतमन्विच्छंतंसुदुर्लभम् ८ यमाहुःकपिलंसांख्याःपरमर्षिप्रजापतिम् ॥ समन्येतेनरूपेणविस्मापयतिहिस्वयम् ९ आसुरेःप्रथमंशिष्यंयमाहुश्चिरजीविनम् ॥ पंचस्रोतसियःसत्रमास्तेवर्षसहस्रिकम् १० यत्रचासीनमागम्यकापिलंमंडलंमहत् ॥ पंचस्रोतसिनिष्णातःपंचरात्रविशारदः ११ पंचज्ञःपंचरुचंपंचगुणःपंचशिखःस्मृतः ॥ पुरुषावस्थमव्यक्तंपरमार्थंन्यवेदयत् १२ इष्टसत्रेणसंपृष्टोभूयश्चतपसाऽऽसुरिः ॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्व्यक्तिबुधुधेदेवदर्शनः १३ यत्तदेकाक्षरंब्रह्मनानारूपंप्रदृश्यते ॥ आसुरिर्मंडलेतस्मिन्प्रतिपेदेतदव्ययम् १४ तस्यपंचशिखःशिष्योमानुष्याःपयसाभृतः ॥ ब्राह्मणीकपिलानामकाचिदासीत्कुडुविनी १५ तस्याःपुत्रत्वमागम्यस्त्रियाःसपिबतिस्तनौ ॥ ततःसकापिलेयत्वंलेभेभुद्धिचनौष्टिकाम् १६ पुत्रन्मेभगवानाहकापिलेयस्यसंभवम् ॥ तस्यतत्कापिलेयत्वंसर्ववित्त्वमनुत्तमम् १७

वात्मानंपश्यतीतिश्रुताःशांत्यादयोगुणायस्मिन्नसंपंचगुणः । ततश्चब्रह्मिद्ब्रह्मैवमवतीतिश्रुतेः पंचभ्योऽतिरिच्यमानत्वात्शिखेवेतिपंचशिखंपुच्छं ब्रह्मतज्जस्वान्मुनिरपिपंचशिखः । ननुपंचरुचकथंप्रज्ञःस्यादितिचेत् ऋषु यथाऽन्नमयं विकारमुपासीनस्तत्प्रकृतिमंत्रं विराडाख्यमेति एवंमाययाविकृतमानंदमानंदमयारव्यमुपास्याविकृतमानंदं तत्प्रकृतिमेतीतिनपठोपास्तिः पृथग्वक्तव्यापप्रज्ञानाय तस्यपंचमोपास्तिफलत्वात् तदेतदाह पुरुषेति पुरुषाअन्नमयादयःपंचअवसन्नतयाधाधिततयातिष्ठंतीत्यस्मिन्नितिपुरुषावरथं । अतएवशिरभायवयवरहितत्वादव्यक्तमवाध्यत्वाच्चपरमार्थमबोधयत् १२ तस्यापिगुरुमाहेष्टेखादिना इष्टसत्रेणआत्मयज्ञेन हेतीतृतीया अध्ययनेनवसतीतिवत् सम्पक्पृष्टःप्रश्रौयस्यसंपृष्टः आत्मज्ञानार्थं कृतप्रश्रुत्यर्थः व्यक्तित्वाध्यत्वावाध्यत्वेनस्पष्टतां देवदर्शनःदिग्दृष्टिरित्यर्थः १३ सांख्यसंमतं गुणपुरुषांतरज्ञानरत्नैवल्पं प्रधानं चोपादानमितिपञ्चनिरस्यति यत्तदिति अक्षरभेवजगदुपादानतयानानारूपंननुज्ञरंप्रधानं अव्ययंब्रह्मव्रतिपेदेज्ञातवान्ननुगुणपुरुषांतरम् १० । १५ । १६ भगवान्मार्कण्डेयःसनत्कुमारोवा १०

॥ १० ॥

सामान्यसर्वेष्व्याचार्येषुसमबुद्धिम् १८ अभिसंरक्तोमक्तः १९ कल्पयावसमर्षाय सांख्येऽपनिषत्काठे विधीयतेअपूर्वतयाज्ञाप्यतेनतुयुक्तयाउत्नीयते २० जातिर्जन्म कर्मयागादि सर्वं ब्रह्मलोकांतं तेषुनिर्वेदोदुःखरूपत्वाद्दोषयुक्तत्वात्क्षायिष्णुत्वाच्च २१ संसोहमब्रवीदितिपूर्वेषामन्वयः । तं कं यस्यमोहस्यार्थकर्मफलं चकाजते अनाश्वासिकमविश्वसनीयं शुक्तिरजतायसद्विषयमदर्शकत्वात् । विनाशिचंचलं ध्वंसिनमनियतकालं च अनुवंसत्त्वेनासत्त्वेनवाननिश्चितम् २२ तमिप्रमेतस्मिन्स्तद्बुद्धिलक्षणं मोहं विवरीतुं लोकायतानां मतमुपन्यस्यति दृश्यमाने इत्यादिना तेषुपायिवाऽऽव्यतेजसवायवीयाःपरमाणवःस्वरत्नेहोऽप्येणस्वभावाःस्वयमेवदेहाद्याकारेणसंहन्यमानामदर्शकत्वञ्चेतन्यंजनयंतिदेहेष्वनतुवटादौस्वभावादिति संतमारमानं नास्तीत्याहुः । असंतंचदेहंसंतमाहुस्तदेतदाह विनाशेदेहरूपारमध्वंसेप्रत्यक्षेसतिदेहात्परमात्मतत्त्वमागमप्रमाणानुप्यस्तीतिभुवन्नलोकविरुद्धागमप्रामाण्यवादीपराजितपक्षेत्यर्थः २३ ननुदेहस्यैवात्मरवेस्वर्गकामोयजेतेत्यादयःपरलोकफलाश्चोदनाउपचरुद्धयेरन्नेत्याशंक्याहानात्मेतिद्वाभ्यां आत्मनोमृत्युरनात्मास्वरूपाभावएव क्लेशोदुःखंजावयोहानिरामवोरोगश्चाऽऽत्मनोमृत्युरेवांशेनस्वरूपनाशः । गृहस्येवदुर्बलं दुर्बलमंगं पूर्वपूर्वतरंनश्यति सोऽऽशेनगृहनाशएवमिन्द्रियादिनाशेनाप्यंशतआत्मैव नश्यतीत्यर्थः । एवंसतिय आत्मानं मोहात्पदं देहादप्यंमन्यतेतन्मतम्

सामान्यं जनकं ज्ञात्वा धर्मज्ञो ज्ञानमुत्तमम् ॥ उपेत्य शतमाचार्यान्मोहयामास हेतुभिः १८ जनकस्त्वभिसंरक्तः कापिलेयानुदर्शनात् ॥ उत्सृज्य शतमाचार्यान्पृष्टतोऽनुजगाम तम् १९ तस्मै परमकल्याणप्रणताय च धर्मतः ॥ अब्रवीत्परमं मोक्षं यत्तत्सांख्येऽभिधीयते २० जातिनिर्वेदमुक्त्वासकर्मनिर्वेदमब्रवीत् ॥ कर्मनिर्वेदमुक्त्वाच सर्वनिर्वेदमब्रवीत् २१ यदर्थं धर्मसंसर्गः कर्मणां च फलोदयः ॥ तमनाश्वासिकं मोहं विनाशिचलमभुवम् २२ दृश्यमाने विनाशे च प्रत्यक्षे लोकसाक्षिके ॥ आगमात्परमस्तीतिभुवन्नपिपराजितः २३ अनात्मा ह्यात्मनो मृत्युः क्लेशो मृत्युर्जरा मयः ॥ आत्मानं मन्यते मोहात्तदसम्यक्परं मतम् २४ अथचे देवमप्यस्ति यल्लोकेनोपपद्यते ॥ अजरोऽयममृत्युश्च राजाऽसौ मन्यते यथा २५ अस्ति नास्तीति चाप्येतत्तस्मिन्नसतिलक्षणे ॥ किमधिष्ठाय तद्व्यालोक्यात्राविनिश्चयम् २६ प्रत्यक्षं ह्येतयोर्भूलंकृततैतिह्ययोरपि ॥ प्रत्यक्षेणागमोभिन्नः कृतांतो वान किंचन २७ यत्र यत्राऽनुमानेऽस्मिन्कृतं भावयतोऽपि च ॥ नान्यो जीवः शरीरस्य नास्तिकानां मते स्थितः २८

सम्यक् २४ स्वर्गकामचोदनातुयथाराज्ञोऽजरत्वा मरत्वाद्याशीरुपचारपवंदष्टसुखेष्वस्वर्गोपचारः तस्माद्भूमएवामेदिवाददशोनाभिः । तस्मादभिरेवाग्नेर्कं दृशेनधूमइत्यादिवत्प्रत्यक्षविरुद्धाभुतिर्नस्वार्थेप्रमाणमित्याहायेति । तथाऽग्निहोत्रादेवैवधर्ममुदाहरंति । 'अग्निहोत्रं यथा धर्मं स्त्रिदं देवस्मगुंडनम् ॥ बुद्धिर्पौरुषहीनानां जीविकेति नृहस्पतिः' इति २५ एवंप्रत्यक्षविरोधाच्छ्रुतिप्रामाण्यं दूषयित्वा व्याध्यग्रहादनुमानस्यापि तदुपपत्ति अस्ति नास्तीति यथाचंद्रतारकेगत्यभावोऽस्ति नास्तीति संशयेऽस्ति गत्यनुपलब्धेरिति प्राप्तेनास्ति देशांतरप्राप्तेरित्यनुमानेन यद्वत्यादि साधनंतदप्यसतिलक्षणे ज्ञापके हेतौ शतशः सहचरितयोरपि व्यभिचारदर्शनादसतिकैलिंगमधिष्ठायोऽऽलंभ्यलोकप्रायावहत्यादिव्यवहारस्य विनिश्चयं दूषयन्न किमपीत्यर्थः २६ कृततैतिह्ययोरनुमानागमयोः भिन्नः बाधितः न किंचन प्रमाणमित्यर्थः २७ फलितमाह यत्रेति यत्र कुत्राप्यनुमाने ईशादृष्टनित्यात्मान्यतमसाधके ताभ्यासिद्धिभावयत्कृतं अलं भावमयाऽलमित्यर्थः । एकविधयानुमानस्याप्रमाणत्वात् शरीरस्य शरीरात् २८

३१

अनुमानस्यप्रामाण्योपगमेतुतत्तत्रेहादनन्यात्मसिद्धिरित्याह रेतइति यथासमानेऽपिभूतचतुष्टयसंयोगेवटकणिकायां वटपत्रपुष्पफलमूलत्वगादिकपरसादयोर्तर्हिता। एवंतत्रेतसिसमानेप्युप
 ष्टंमकभागेमनोबुद्धयहंकारचित्तशरीराकारगुणादयोर्तर्हिताःसंत आविर्भवन्ति । यथावाएकस्मादेवधेनू रमुक्तानुषोदकात्पयःसर्पिषीःपयःस्वभावेयथावाबुद्धयःकृष्णाद्द्विभ्रात्रमाधिवापितामद
 शक्तिरुत्पद्यतएवंरेतसउपलभ्योपलब्धांशौवाभूतसंयोगाद्वाचैतन्यंजन्वते जातिर्जन्माऽद्यादेः यथावाकाष्ठवयसंश्लेषात्तत्प्रकाशकोऽग्निर्जायतएवंभूतयोगादपितत्प्रकाशकंचेतन्यमुत्पद्यतेइतिजडद्व
 यादजडोत्पत्तौदृष्टांतांवरंपराभिमतम् । स्मृतिरितिपयातर्कमतेजडघोरप्यात्ममनसोयोगादजडंस्मृत्यादिकंज्ञानंजायतेतद्वदत्रापिमविष्यति । एवमुत्पन्नंचेतन्यमयस्कांतमणिळांढमिधेव्रियसं
 यातंचालयिष्यति कार्यवैचित्र्यमपिपार्थिवांशगतजातिभेदादेवमविष्यति सूर्यकांतयोगादेवसूर्यरश्मयोऽग्निस्त्वयेनपृथ्व्यंतरयोगात्तद्वत् एवमोक्तुंवेद्वेर्जलशोषकत्ववत्संघातस्यैवपुष्पतेइतिपु
 क्तंशरीरादन्योजीवोनास्तीति २९ एतद्वृष्यति प्रेतीति प्रेतीभूतेदेहेचेतन्यात्ययोदेहातिरिक्तात्माऽस्तिस्वेषमाणमित्यध्याहृत्ययोऽ । यद्विदेहश्चेन्नःस्यात्तर्हिमृतेऽपिदेहेचेतन्यमुपलभ्येतातो न
 देहधर्मश्चैतन्यमित्यर्थः । प्रेत्यभूतात्ययइतिपाठे मृत्नामृतनाशःयस्मिन्सतिदेहो ननश्यति असतिचनश्यतिसदेहादम्पइत्यर्थः । तथागीतञ्जरनिवृत्त्यर्थमंत्रप्रतिपाद्यादेवतालोकायतिकेनप्रा
 र्थ्यतेसाचेद्भूतमयीस्यात्तर्हिघटादिवद्भूयते सूक्ष्मशरीरस्पलोकांतरसंचारक्षमस्यास्वीकारात् । आदिषदाद्भूतावेशोऽपिग्राह्यः यस्मिन्नशरीरेभूतांतरमाविशतितदातदेहपीडयासुखयोदेहपतिर्न
 बाध्यतेकिंवाविष्टएवतदानींतस्यैवदेहाभिमानात् । तदपगमेतुमुत्पद्यएववाधपतेऽतो न देह आत्मादृष्टिरोधादित्यर्थः । मृतेकर्मनिवृत्तिःकृतनाशः चादुत्पत्तावृत्ताभ्यागमश्चदोषइत्यर्थः ३०

रेतोवटवर्णिकायांघृतपाकाधिवासनम् ॥ जातिःस्मृतिरयस्कांतःसूर्यकांतोऽष्टमक्षणम् २९ प्रेतीभूतेऽत्ययश्चैवदेवताद्युपयाचनम् ॥
 मृतेकर्मनिवृत्तिश्चप्रमाणमितिनिश्चयः ३० नन्वेतेहेतवःसंतियेकेचिन्मूर्तिसंस्थिताः ॥ अमूर्तस्यहिमूर्तेनसामान्यनोपपद्यते ३१
 अविद्याकर्मचेष्टानकेचिदाहुःपुनर्भवे ॥ कारणलोभमोहौतुदोषाणांतुनिषेवणम् ३२

एवंस्वमतेसाधकान्युक्तापरोक्तामहेतूनाभासयति नन्वेतइति मूर्तिसंस्थिताजडमेवाद्यादिकमितिसर्वेषुकोहेतवोजडाजडसिद्धावेवपर्यवस्यंतिनस्वजडसिद्धौ । द्विपस्मान्मूर्तांमूर्तस्यज्ञानस्योत्प
 त्तौपृथिव्यादिचतुष्टयादाकाशोत्पत्त्येतेत्यर्थः । सामान्यसादृश्यकार्यकारणेनसहावगतंमृदादीनतुमूर्तामूर्तयोरस्यंतविलक्षणयोस्तदुपपद्यते । यदपितर्कमतंजडघोरात्ममनसोयोगादजडं
 ज्ञानमुत्पद्यतेतदपिदृष्ट्वाद्भृजन्मासंभवात्प्रत्याख्येयमेव ३१ एवंलोकायतमंतनिरस्यसौगतमंतनिरसितुमुत्पद्यति अविद्येत्यादिभिन्निभिः तेहिलोकायताभिमतत्संचाताद्वाद्यादन्यमाध्या
 त्मिकंसंघातरूपविज्ञानवेदनासंज्ञासंस्काराख्यपंचस्कंधात्मकमेहिकामुष्मिकव्यवहारास्पदमभ्युपगच्छंत्यतो नतेषाप्रेतीभूतात्ययादयोदोषाःसन्ति । यद्यप्येतेषामपीतरवत्स्विरोभोकाप्रशासिता
 वाचेतनःसंहतानास्तितथापिअविद्या १ संस्कारो २ विज्ञानं ३ नाम ४ रूपं ५ षडायतनं ६ स्पर्शो ७ वेदना ८ तृष्णा ९ उपादानं १० भवो ११ जाति १२ जरा १३ मरणं १४ शोकं
 १५ परिदेवनाः १६ दुःखं १७ दुर्मनस्ता १८ इत्यष्टादशकचित्संक्षेपेणकचिद्विस्तरेणचोक्ताःसर्वेषांसौगतानामप्रत्याख्येयाःपूर्वपूर्वउत्तरेषानिमित्तभूताघटीयंत्रवदावर्तमानाःसंघातंस्वाश्रयतया
 ऽऽक्षिपन्ति । षडायतनंशरीरचेत्यस्यस्कंधपंचकस्यतदुपादानस्यषष्ठस्यचित्तस्यचाऽऽश्रयभूतत्वात् । एवंसंघातोत्पत्तेर्लोकयात्रायाश्चनिर्वाहेसतिनस्थिरआत्माऽभ्युपेयइतिवदति तत्राविद्या
 स्वशब्दोपात्ताकर्मचेष्टालोभमोहशब्दैःसंस्कारोपादानतृष्णादुर्मनस्ताः इतरेदोषपदेनसंगृहीताः केचिसौगताअविद्यादिकंपुनर्भवेदेहांतरप्राप्तीकारणमाहुरितियोजना ३२

एतदेवस्पष्टपत्याविद्यामिति अविद्यात्रेऽपूर्वकृतं कर्मबीजं तृष्णास्त्रेहाश्रयजलरूपा एवपूर्वप्रकारकस्तेषामविद्यादीनांपुनर्भवःपुनःपुनरुत्पत्तिप्रकारः ३३ तस्मिन्नविद्यादिकलापेगूढेषुसिप्रलययोः
 संस्कारात्मनास्थितेनिमित्तभूतेसति एकस्मिन्मरणधर्मिणिदेहेभिन्नविन्द्रेऽप्यन्योऽस्मात्तएवाविद्यादेहेऽन्यो जायते । तस्मिन्नज्ञानेनदग्धेषसतिदेहनाशात्सत्त्वसंज्ञयंभोजमाहुः । सत्त्वस्य
 धीघातोःसंज्ञयःसम्भवेऽर्थाभिनिर्विषयप्रवाहित्वंकेवल्यमित्याहुः ३४ एतद्वृष्यति यदेति स्वरूतौऽन्यस्वमुक्तावपिजणिकानांविज्ञानादीनां यदाचजातितःआलयविज्ञानंवाह्यविज्ञानमितिपेषाम
 न्यस्वं । यदाचशुभतःशुभाशुभतःपुण्यपापतोऽर्थतोऽर्थमोक्षतोऽविज्ञानानांपृथक्त्वंतदाबाह्ये कथंसाऽयमित्यभेदप्रत्यभिज्ञानं प्राग्दृश्यवत्स्येववार्तमानिकादन्यत्वात् । एवमसंहितमनमिसंहितं
 भोगभोगादिकथंवास्यात् अन्योमुत्पन्नःसाधनाविष्टोऽन्योमुक्तइत्यापतेः ३५ एवंसतिदानाद्यप्यनर्थकं फल भोगकालेदागुरभावादित्याह एवमिति अन्येनविज्ञानेनाचरितमन्यद्विज्ञानांतरं
 प्रतिप्रवर्ततेफलंदातुंगच्छति ३६ इष्टापतिमाशंक्याहापीति अन्यत्वाविशेषाच्चैत्रपुण्यैरपिमैत्रःसुखीभवदित्यथाऽइत्यःस्पष्टः ३७ तथाहीति चैत्रज्ञानांमैत्रज्ञानंपृथग्विसदृशंयेनवैजात्येनैतत्पूर्व

अविद्याक्षेत्रमाहुर्हिकर्मबीजंतथाकृतम् ॥ तृष्णासंजननंस्नेहपुतेषांपुनर्भवः ३३ तस्मिन्गूढेचदग्धेचभिन्नेमरणधर्मिणि ॥ अन्योऽस्माज्जायतेदेहस्तमा
 हुःसत्त्वसंक्षयम् ३४ यदास्वरूपतश्चान्योजातितःशुभतोऽर्थतः ॥ कथमस्मिन्सइत्येवंसर्ववास्यादसंहितम् ३५ एवंसतिचकाप्रीतिर्दानविद्यातपोबलैः ॥
 यदस्याचरितं कर्मसर्वमन्यत्प्रपद्यते ३६ अपिह्ययमिहैवान्यैःप्राकृतैर्दुःखितोभवेत् ॥ सुखितोदुःखितोवाऽपिदृश्यादृश्यविनिर्णयः ३७ तथाहिमुसलैर्हन्युःश
 रिरंतपुनर्भवेत् ॥ पृथग्ज्ञानंयदन्यच्चयेनैतन्नोपपद्यते ३८ ऋतुसंवत्सरोतिप्यःशीतोष्णेश्चप्रियाप्रिये ॥ यथास्तीतानिपश्यंतितादृशःसत्त्वसंक्षयः ३९
 जरयाऽभिपरीतस्यमृत्युनाचविनाशिना ॥ दुर्बलं दुर्बलं पूर्वगृहस्येवावेनश्याति ४० इंद्रियाणिमनोवायुःशोणितंमांसमस्थिच ॥ आनुपूर्व्याविनश्यंतिस्वं
 धातुमुपयातिच ४१ लोकयात्राविघातश्चदानधर्मफलागमे ॥ तदर्थंवेदशब्दाश्चव्यवहाराश्चलौकिकाः ४२ इतिसम्यङ्मनस्येतेवहवःसंतिहेतवः ॥
 एतदस्तीदमस्तीतिनकिंचित्प्रतिदृश्यते ४३ तेषांविष्टशतामेवतत्तत्समाभिधावताम् ॥ कचिन्निविशतेऽद्धिस्तत्रजीर्यतिवृक्षवत् ४४ एवमर्थैरनर्थैश्चदुः
 खिताःसर्वजंतवः ॥ आगमैरपकृष्यंतेहस्तिपैर्हस्तिनोयथा ४५

श्लोकोक्तं दणंनोपपद्यतेऽतश्चैत्रज्ञानधारेवसजातीयाविवास्तितेतिचेत्तर्जुःपद्यमानस्यसदृशज्ञानस्याऽभिप्रादानं नत्वात्पूर्वज्ञानं तस्यक्षणिक्त्वेनोत्तरोत्पादेव्यापारायोगात् । तत्राशब्देऽमुसलैर्हता
 च्छरीरादप्यन्यच्छरीरंपुनर्भवेत् ३८ किंचित्त्वादिवाज्ञातोऽपिमोक्षःपुनःपुनरागत्यनिवर्ततज्ञानधारायाजानंत्यादित्याह ऋत्विषिः त्विष्यःकलिरितिगुणानामुपलक्षणं बहुदोषस्तत्त्वात्क्षणि
 कविज्ञानवादोऽनुपपन्नइत्यर्थः ३९ अस्तुतर्हि विज्ञानानामाश्रयःस्थिरःकश्चिदात्मेतितकैमतमाशंक्याह जरयेति उपयन्नपयन्नधर्मोविकरोतिहिधर्मिणमितिःनायेनानित्यधर्माश्रयस्यधर्मिणोऽ
 ध्रुवमपक्षयादिनाशाइत्यर्थः ४० अनित्यधर्माश्रयोप्याकाशादिवन्नशयतीत्याशंक्येन्द्रियवन्नश्यत्येवेत्याह इंद्रियाणीति मनसोनाशःसाख्यसंमतःप्रोक्तः ४१ अस्ततर्हिबुद्ध्यादिगुणानाम
 नाश्रयःशुद्धस्तत्त्वकर्तृरभोक्तुश्चतस्यदानादिकलाप्राप्तीदानादिवैद्यर्थः । ततश्चसर्वस्याप्यात्मसुखार्थस्यलोकेदेव्यवहारस्योक्तेइत्यर्थः ४२ इतीति मनःप्रभवेऽनेकेषु केषुपुण्याऽन्यतरोऽपि
 निर्धारनिर्तुंशक्यतइतिमाह ४३ विष्टशताविचारयता ४४ निर्णायकमानमाह एवमिति ४५

वेदोदितज्ञानेऽप्येविवक्षितेऽश्रोतृसधिकारसंपातिविषये अर्थातिरथादिवा ३६ । ३७ सतिःशरीरे ३८ अनुपधिप्रमविप्रलंभादिरहितं वेदमूलकत्वात् अच्छलंवेदिककर्मकाडवन्नमायामूलकं अनु
 योक्तुंपूर्वपक्षं कर्तुं ३९ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नीलकंठीये भारतभारवदीये अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ जनकइति ज्ञापितोनिशामितः मिशामनेमित्वात्-हस्वत्वं
 एतदस्तीदमस्तीतिनकिंचित्प्रतिदृश्यतइत्यनेकमतोपन्यासपूर्वकंजगतोऽनिर्वचनीयत्वश्रावितः सांपरायेमरणे भवामवौसंसारमोक्षौ १ ननुयदिसत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयःसंसारस्तर्हिरेज्जूर
 मवन्नित्तस्त्वस्यतस्यविनाशाययत्नोनिष्फलो नित्यनष्टत्वात्तस्वोतिशंके भगवन्निति प्रेत्यप्रमातृशदेरुद्रस्य संज्ञाविशेषविज्ञानं सुप्तिमूर्च्छावदत्यंतविस्मृतिरूपेभोऽपिनास्तिचेऽज्ञानाज्ञानकृतो
 नकश्चिद्विशेषोऽस्ति २ ततश्चयत्ननेष्फल्यमित्याशंक्याह सर्वमिति उच्छेदनिष्ठमात्मनाशपर्यवसायिसर्वव्ययमनियमादि ३ असंसर्गइति यदिभोऽप्येतेषुदिव्यांगनादिषुसंसर्गोनास्तिस्तत्रपिसंस
 र्गःस्वर्गवद्विनाशिष्वेवचेत्स्यात्तर्ह्यतिशयाभावात्कस्मैफलायकोऽत्रतस्वतोनिश्चयःक्रियेत क्रियमाणोवाक्यं कल्पेत्तच्छेदे तस्माद्विनाशिस्वर्गसुखमेवमोक्षःसचनिर्वचनीयत्वेत्याशयः ४ कविः

अर्थीस्तथाऽत्यंतसुखावहांश्चलिप्संतपुतेबहवोविशुष्काः ॥ महतरंदुःखमनुप्रपन्नाहित्वाऽऽमिषंमृत्युवशंप्रयांति ४६ विनाशिनोह्यध्रुवजीवितस्यकिंचिदुभिमिन्नप
 रिग्रहैश्च ॥ विहाययोगच्छतिसर्वमेवक्षणेनगत्वाननिवर्ततेच ४७ भूव्योमतोयानलवायवोऽपिसदाशरीरंप्रतिपालयंति ॥ इतीदमालक्ष्यरतिःशुतोभवेद्विनाशिनो
 ऽप्यस्यनशर्मविद्यते ४८ इदमनुपधिवाक्यमच्छलंपरमनिरामयमात्मसाक्षिकम् ॥ नरपतिरभिवीक्ष्यविस्मितःपुनरनुयोलुमिदंप्रचक्रमे ४९ ॥ ॥ इति
 श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षपर्वणि पंचशिखवाक्ये पाषंडस्वंडनं नाम अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४९ ॥
 भीष्मउवाच ॥ जनकोजनदेवस्तुज्ञपितःपरमर्षिणा ॥ पुनरेवानुपप्रच्छसांपरायेभवामवौ १ ॥ जनकउवाच ॥ भगवन्पदिनप्रेत्यसंज्ञाभवतिकस्यचित् ॥
 एवंसातिक्मिज्ञानंज्ञानंवाकिंकरिष्यति २ सर्वमुच्छेदनिष्ठस्यात्पश्यच्चैतद्विजोत्तम ॥ अप्रमत्तःप्रमत्तोवाकिंविशेषंकरिष्यति ३ असंसर्गोहिभूतेषुसंसर्गोवाविना
 शिषु ॥ कस्मैक्रियेतकल्प्येतनिश्चयःकोऽत्रतत्त्वतः ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ तमसाहिप्रतिच्छन्नंविभ्रान्तमिवचातुरम् ॥ पुनःप्रशमयन्वाक्यैःकविःपंचशिखोऽब्रवीत्
 ५ उच्छेदनिष्ठानेहास्तिभावनिष्ठानविद्यते ॥ अयंहापिसमाहारःशरीरेंद्रियचेतसाम् ॥ वर्ततेपृथगन्योन्यमप्यपाश्रित्यकर्मसु ६

कांतदर्शी ९ विज्ञानघनपर्वेतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवातुविनश्यतिमपेत्यसंज्ञाऽस्तीति देहाद्यस्थितस्यवपाधिविशिष्टस्वरूपस्यनाशाद्विशेषविज्ञानाभावेपाह्वलक्षणेनोकेमैत्रेयीभारमोच्छे
 दबुद्ध्याअत्रैवमाभगवान्मुमुहदितितमुपालब्धवतीनवाअरेमोहंमन्त्रीसीत्पादिनापुनर्याज्ञवस्वकेनबोधिता तद्विहापिव्याकुलंराजानमाश्यासयत्यर्धेन उच्छेदेति उच्छेदनिष्ठानाशेपर्यवसानंन
 नापिभावनिष्ठाविशेषपर्यवसानमस्ति किंत्वविद्ययाआत्मन्यारोपितंबुद्धीन्द्रियादिकंरज्जूरस्यत्केवलमपोयतेतावतैवानर्थानिदृतिः स्वरूपानंदस्यचकंडमगतविस्मृतचामीकरवत्प्राप्तिरितिकृतकृत्यता
 ऽस्त्यतस्तदर्थोयत्नोनिष्फलइतिभावः तथाचश्रुतिः । 'अविनाशीवाअरेऽयमात्माऽनुच्छिद्यतेधर्माप्राप्तसंसर्गस्त्वस्यभवति' इति सात्राप्रमाज्ञाअनर्थश्चप्रमातृताप्रमुखंकर्तृत्वमोक्षुत्वाभितितदसंस
 र्गोमोक्षइतिप्रतिपादयत्यारमनिदेहाद्यप्यारोपयेवाहायामित्यादिना समाहारःसंघातः अस्मिन्त्रिकेऽन्यतरनाशेऽपिसंघातनाशइत्यन्योन्यमपाश्रित्येत्यस्यार्थः ९

शरीरादीनामनात्मत्वंक्लृप्तप्रकृतीराह धातवइति धीयतेनिलीयतेकार्यबोधितिधातवउपादानानि ज्योतिषोधरेयनयोर्मध्येजलमित्यापिज्ञेयं पंचधातोवमिति पाठांतरंनुगमं स्वभावेनेति
 सांख्यमताभिप्रायेणतेपाहीश्वरकालयोरमावाजीवानांचेदासीनत्वाददृश्यचकार्यत्वेनकारणाप्रवर्तकत्वात्स्वभावतएवगुणानांप्रवृत्तिरितिमतम् १ प्रवृत्तानिमृत्तानिशरीराकारेणपरिणमं
 तेइत्याहाकाशइति यानिखानिसआकाशःयःप्राणःसवायुः यज्ज्वासांसोऽग्निः यज्जोहितादिज्जेहवत्तदापः षट्कठिनमस्थ्यादितत्पृथिवीत्यर्थः । नैकधेतिजरापुजादिभेदेन ८ शरीरोत्पत्तिमु
 क्काइंद्रियोत्पत्तिमाह ज्ञानेति शरीरेवुद्धिर्जाठरःप्राणश्चसर्वकर्मसंघाहकोगुणः । कुतः यतोऽब्रह्मद्रियाद्यष्टकंनिःसृतं । अर्थाःशब्दादयःस्वभावोऽर्थप्रकाशकत्वम् । चेतनाघटायाकारा
 वृत्तिः । मनःसंकल्पादिरूपमेतत्ज्ञानकार्यं । वायुकार्येनुप्राणापानौतौचव्यानादीनामप्युलक्षणं । विकारोऽशितपीतादिपाचनेनेंद्रियादीनामाप्यायनादिजाठरकार्यं ९ श्रवणंश्रोत्रं
 स्पर्शनंत्वग्निद्रियं नासाघ्राणंचित्तपूर्वकारणंयस्यार्थगणस्यतंचित्तपूर्वचित्तमात्रोपादानकं गताःप्राणाः गुणाःगुणकार्यमृताः १० विज्ञानसंयुक्ताचित्प्रतिबिंबगर्भाचेतनावृत्तिः विषयस्यो
 पादेयत्वहेयत्वोपेक्षणीयस्वैच्छिविधा ११ मूर्तयःरूपाश्रयद्रव्याणि वाय्वाकाशयोरमूर्तत्वश्रुतेर्बाह्येन्द्रियाघ्राह्यत्वात् ५चशब्दाद्याःमूर्तिभिःसदृशगुणाविशेषाः ज्ञानप्रमातस्यसिद्धयेवि

धातवःपंचभूतेषुखंवायुज्योतिषोधरा ॥ तेस्वभावेनतिष्ठन्तिवियुज्यन्तेस्वभावतः ७ आकाशोवायुरूष्माचस्त्रेहोयश्चापिपार्थिवः ॥ एषपंचसमा
 हारःशरीरमपिनैकधा ८ ज्ञानमूर्ष्माचवायुश्चत्रिविधःकार्यसंग्रहः ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चस्वभावश्चेतनामनः ॥ प्राणापानौविकारश्चधातवश्चात्र
 निःसृताः ९ श्रवणंस्पर्शनंजिह्वादृष्टिर्नासातथैवच ॥ इंद्रियाणीतिपंचेतेचित्तपूर्वगतागुणाः १० तत्रविज्ञानसंयुक्तात्रिविधाचेतनाध्रुवा ॥
 सुखदुःखेति यामादुरदुःखामसुखेतिच ११ शब्दःस्पर्शंचरूपंचरसोर्गंधश्चमूर्तयः ॥ एतेह्यामरणान्पंचषड्गुणाज्ञानसिद्धये १२ तेषुकर्मविसर्गश्चसर्वं
 तत्त्वार्थनिश्चयः ॥ तमाहुःपरमंशुक्रंबुद्धिरित्यव्ययंमहत् १३ इमंगुणसमाहारमात्मभावेनपश्यतः ॥ असम्यग्दर्शनैर्दुःखमनंतनोपशाम्यति
 १४ अनात्मेतिचयदृष्टेतेनाहंनममेत्यपि ॥ वर्ततेकिमधिष्ठानात्प्रसक्तादुःखसंततिः १५

पयकरणयोगाद्विज्ञायते १२ किंचतेषुश्रोत्रादिषु कर्मस्वर्मसाधनं विसर्गःसंन्यासोब्रह्मलोकदः । संन्यासाद्ब्रह्मणमस्थानमितिस्मृतेःसर्वतत्त्वार्थनिश्चयोमोक्षहेतुः तंतस्वनिश्चयं परमंश्रेष्ठं
 शुक्रंमोक्षवीजं बुद्धिरित्यव्ययं मोक्षदत्त्वादन्यथमितिचाहुः महद्ब्रह्मत्प्रदत्त्वात् १३ इममिति अस्मिन्संघातेअनात्मनिआत्मबुद्धिरनर्थहेतुरित्यर्थः १४ एवमप्यारोपमुक्ताऽपवाहमाहा
 मात्मेत्यादिना इतिशब्दप्रतदनात्वेतिसंबंधः स्वप्नसंनिवृत्तिविरोधादिदंतयायदृष्टमहंकारादितत्त्वात्आत्मानेत्यर्थः । नदिदृश्यंद्रुरात्मेतिपुक्तंतेनकारणेनअहमित्तिममेतिचनवर्तते । यद्य
 चाभेदेनप्रतीयेततन्मिच्छयायथाशुक्तिरजतम् । अहंकारदेहेन्द्रियादिकंसारमन्यभेदेनप्रतीयेतइत्यमहमस्मिन्कापोऽहंगौरोऽहमित्यतोभिध्याततस्तरसंबंधिममकारास्पदंपुत्रादिकमपिभिध्या
 अतोऽहमितिममेतिचनवर्ततेइतियुक्तमुक्त्वा । अमात्मेतिद्वानिष्ठंनानहंनचममेत्यपीतिपाठेइतिदिदमिदमित्येवमाकाराप्रतीतिरेतिहा । स्वायेंव्यः सत्रनिष्ठापरिसमाप्तिर्यस्यतद्विषयइत्यर्थः ।
 ससर्गोऽप्यनात्माऽतोऽहमितिनवर्ततेममेत्यपिनवर्ततेइतियोजना पाठांतरंत्वनाकरं एवंसतिपापसक्तामतीयमानाहुःखसंततिःसाकिमनिष्ठानाआत्मनोऽसंगत्वात् अहंकारस्यचभिध्यात्वात्
 जूरमर्षीपणत्वन्निरिच्छानैव । याहतावस्तत्वात्शोचतिरितिभ्यायेनाहंकारवन्मिथ्यैवेत्यर्थः १५

१५ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि श्रीलकंडीवैमारतमावदीपे विश्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ मूता
नामभयंतइत्यहिंसाविधिः किमप्रीयोभीयंपशुमालभेतसुराग्रहंशुद्धातीतिवैदिकं ब्राह्मणं कर्मप्रवर्तनावाक्यं । तथाप्रीणयेच्छंडिकामत्स्यामासेनसुरयानुपइत्यैवैदिकंब्राह्मणं सविधिः किमे
ताभ्यां विरुद्धयतेनवेतिप्रभार्यः द्विजातयस्त्रैवर्णिकाः व्रतयज्ञदीक्षांश्रद्धीक्षाचतयुक्ताः हविर्देवताशेषं अन्नमदनीयं मांसमद्यादि ब्राह्मणं पूर्वोक्तद्विविधंतत्रोक्तोपः कामः स्वर्गपुत्रादि
स्वस्मै यत्तुंजतेतदिदं कथं पुत्रमयुक्तं वेतिपदार्थः १ अवेदोक्तेति मुंजानाअमोज्यं मांसादीतिशेषः । कार्यकारिणः कामाचारवतः इहैवपातिताइत्यर्थः । व्रतलुब्धादीन्नोक्तफलानुरागिणः स्वर्ग
नहृष्यतिमहृत्यथेव्यसनेचनशोचति ॥ सवैपरिमितप्रज्ञः सदांतोद्विजउच्यते १६ कर्मभिः श्रुतसंपन्नः सद्गिराचरितः शुचिः ॥ सदैवदमसंयुक्तस्तस्यभुंक्तेमहाफ
लम् १७ अनुसूयाक्षमाशांतिः संतोषः प्रियवादिता ॥ सत्यदानमनायासो नैषमागोदुरात्मनाम् १८ कामक्रोधौचलोभश्चपरस्येष्याविकथना ॥ कामक्रोधौव
शेष्ठत्वाद्ब्रह्मचारीजितेंद्रियः १९ विक्रम्यघोरेतमसिब्राह्मणः संशितव्रतः ॥ कालाकांक्षीचरेल्लोकात्रिरपायइवात्मवान् २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि दमप्रशंसायां विश्वयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ द्विजातयोव्रतोपेतायदिदंभुंजतेहविः ॥
अन्नंब्राह्मणकामायकथमेतत्पितामह १ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अवेदोक्तव्रतोपेताभुंजानाः कार्यकारिणः ॥ वेदोक्तेषुचभुंजानाव्रतलुब्धायुधिष्ठिर २
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ यदिदंतपइत्याहुरुपवासंपृथग्जनाः ॥ एतत्तपोमहाराजउताहोकिंतपोभवेत् ३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ मासपक्षोपवासेनमन्यंतेय
त्तपोजनाः ॥ आत्मतंत्रोपघातस्तुनतपस्तत्सतांमतम् ४ त्यागश्चसन्नतिश्चैवशिष्यतेतपउत्तमम् ॥ सदोपवासीसभवेद्ब्रह्मचारीसदाभवेत् ५ मुनिश्चस्यात्स
दाविप्रोदैवतंचसदाभवेत् ॥ कुटुंबिकोधर्मकामः सदाऽस्वप्नश्चभारत ६ अमांसादीसदाचस्यात्पवित्रश्चसदाभवेत् ॥ अमृताशीसदाचस्याद्देवतातिथिपूजकः
७ विघसाशीसदाचस्यात्सदाचैवातिथिव्रतः ॥ श्रद्धधानः सदाचस्याद्देवताद्विजपूजकः ८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंसदोपवासीस्याद्ब्रह्मचारीकथंभवेत् ॥
विघसाशीकथंचस्यात्सदाचैवातिथिव्रतः ९ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ अंतराप्रातराशंचसायमाशंतथैवच ॥ सदोपवासीसभवेद्योनभुंक्तेऽतरापुनः १० भा
र्यांगच्छन्नब्रह्मचारीऋतौभवतिवैद्विजः ॥ ऋतवादीभवेन्नित्यंज्ञाननित्यश्चयोनरः ११ नभक्षयेद्दृथामांसममांसाशीभवत्यपि ॥ दानानेत्यःपवित्रश्चअस्वप्नश्च
दिवाऽस्वपन् १२ भृत्यातिथिपुयोभुंक्तेभुक्तवस्तुसदासदा ॥ अमृतंकेवलंभुंक्तेइतिविद्वियुधिष्ठिर १३

शां.मो.१२
अ०
॥२२१॥

प्राप्यपतिष्यंतीत्यर्थः । लुप्ताइतिपाठेव्रतविधिनावांचिताइत्यर्थः १ एवंपरपीडाकरंयागाविकंविनिधयेहपीडाकरमपिधर्ममुत्सृज्यामनुपावेयानिदितिमभोतराभ्यांपदिति ३ आत्मतंत्रमात्मविद्यात
स्याउपघातोविघ्नः ४ आत्मविद्योपकारकंतपआह त्यागइति भूतभयंकरकर्मसंन्यासस्त्यागः सन्नतिभूताराधनं असंन्यासिनामापिभागमाह सदेति सकुटुंबिकोऽपि सदापवासीत्यादिविशेषणवा
न्रमेव ५ धर्मकामः ननुफलायः अस्वप्नइतिच्छेदः ६ । ७ अतिथिवैश्वदेवातेप्रासः देवताद्विजानांपूजकः ८ । ९ । १० । ११ दृथादेवपिपुशेषंविना अस्वपन्नितिच्छेदः ११ । १३

॥१५॥

अमुक्तवस्तुनाश्रानः सततंयस्तुवैद्विजः ॥ अमोजनेनतेनास्यजितः स्वर्गोभवत्युत १४ देवताभ्य पितृभ्यश्चभृत्येभ्योऽतिथिभिः सह ॥ अवशिष्टंतुयोऽश्रातितमा
दुर्विघसाशिनम् १५ तेषांलोकाह्वयंयताः सद्नेब्रह्मणासह ॥ उपस्थिताश्चाप्सरोभिः परियांतिदिवोकसः १६ देवताभिश्चयेसार्धपितृभ्यश्चोपभुंजते ॥ रमंतेपुत्रपौत्रै
श्चतेषांगतिरनुत्तमा १७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्षध० अमृतप्राश्निकोनामएकविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदि
दं कर्मलोकेऽस्मिन्शुभंवायदिवाऽशुभम् ॥ पुरुषंयोजयत्येवफलयोगेनभारत १ कर्ताऽस्ति तस्यपुरुषउताहोनेतिसंशयः ॥ एतदिच्छामितत्त्वेनत्वत्तः श्रोतुं पितामह
२ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ प्रहादस्यचसंवादमिंद्रस्यचयुधिष्ठिर ३ असक्तंभूतपाप्मानंकुलेजातं बहुश्रुतम् ॥ अस्तव्यमन
हंकारंसत्वस्थसमयेरतम् ४ तुल्यनिंदास्तुतिदांतंशून्यागारनिवासिनम् ॥ चराचराणांभूतानांविदितप्रभवव्ययम् ५ अकुप्यंतमहृष्यंतमप्रियेषुप्रियेषुच ॥ कां
चनेवास्थलोष्ठेवाउभयोः समदर्शनम् ६ आत्मनिश्रेयसिज्ञानेधीरंनिश्चितनिश्चयम् ॥ परावरज्ञंभूतानांसर्वज्ञंसमदर्शनम् ७ शक्रः प्रहादमासीनमेकांतिसंयतेंद्रियम् ॥
बुभुत्समानस्तत्प्रज्ञामभिगम्येदमब्रवीत् ८ यैः कश्चित्समतो लोकेगुणैः स्यात्पुरुषोऽपु ॥ भवत्यनपगान्सर्वास्तान्गुणान्लक्षयामहे ९ अथतेलक्ष्यतेऽद्धिः समावा
लजनैरिह ॥ आत्मानंमन्यमानः सन्नश्रेयः किमिहमन्यसे १० बद्धः पाशैश्च्युतः स्थानाद्द्विषतांशमागतः ॥ श्रियाविहीनः प्रहादशोचितव्येनशोचसि ११ प्रज्ञाला
भानुदैतेयउताहोष्टितिमतया ॥ प्रहादसुस्थरूपोऽसिपश्यन्नव्यसनमात्मनः १२ इतिसंचोदितस्तेनवीरोनिश्चितनिश्चयः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचास्वांप्रज्ञामनु
वर्णयन् १३ ॥ प्रहादउवाच ॥ प्रवृत्तिंचामिदृत्तिंचभूतानांयोनबुध्यते ॥ तस्यस्तंभोभवेद्बाल्यान्नास्तिस्तंभोऽनुपश्यतः १४

निप्रतीचि श्रेयस्थानंदरूपे ज्ञानेचिन्मात्रे धीरंकुतर्कानभिभूतं अतएवनिश्चितनिश्चयं पराहिरण्यगर्भोऽचरोनीचोयस्मादीश्वरातज्ज्ञं अतएवसर्वज्ञे । 'आत्मनोवाअरेदर्शनेनदंसर्वविदितं'इ
त्यात्मज्ञानारसावेह्यश्रुतेः समंनिर्विशेषंतदर्शनवंतं • बुभुत्समानः संबोडुमिच्छन् ८ भवतिस्वयि अनपगान्स्थिरान् ९ बालजनः समारागद्वेषादिराहित्यात् मन्यमानो जानन्ना
स्मज्ञानार्थकिंश्रेयः प्रहास्ततरंसाधनं १० । ११ । १२ । १३ अत्रसांख्यमतमादायकर्तृत्वंनिराकरोति प्रवृत्तिमित्यादिना प्रवर्ततइतिप्रवृत्तिः निवर्ततइतिनिवृत्तिः पुरुषस्य
भोगापवर्गोसाधयितुमनुलोमप्रतिलोमपरिणामवतीमूलप्रकृतिस्तां कर्तृकरणक्रियाकांशमात्मनोऽन्यांयोनबुध्यतेत्स्यात्प्रतिबुद्धिर्भान्कर्तृत्वादीनारोपयतः स्तंभोपवेद्वरात्मानमनुपश्यतः त
थाचश्रुतिः । 'तत्रकोमोहः कः शोफकृशमनुपश्यतः' इति १४

रथादिवदचेतनाप्रकृतिरधिष्ठातारं विना कथं प्रवर्ततेत्याशंक्याह स्वभावादिति यथावत्सोत्पत्तेः प्रागेवतद्बुद्धिनिमित्तं स्त्रीरुधिरपूर्णोपिगणामुषसिप्रवर्तते नचतदावात्सल्यादिकंतत्प्रवर्तकमस्ति
 वत्सस्यैवाजातत्वात् जातेतुवत्सत्वेवात्सल्यंस्वरयतानामप्रवृत्तिस्तुस्त्रीस्वभावाविक्रयेव । उद्धत्सर्वेभावाभावाः स्वभावादेवप्रकृतितत्त्वसंप्रवर्ततेनास्तिप्रवर्तकापेक्षेत्यर्थः । नन्वेवंजितंसारूप्यैरित्वाशं
 क्याह भावामहदाद्याअभावास्तेषांप्रलयाश्च पृथुषार्थो न विद्यते इति । पुरुषार्थो भोगापवर्गात्मकः स आत्मनि नास्ति । नहि प्रकृतिः कर्त्री पुरुषो भोकेति वदामो येन सिद्धाता इत्येवम् ।
 शास्त्रफले प्रयोक्तारितलक्षणत्वादिति न्यायं न च पश्यामः किंतु या कर्त्री सैव भोक्त्री आत्मनि तु भोक्तृत्वं जलचांचल्यवत्प्रतिरिति वदामः १५ नन्वयस्कांतमणिवत् पुरुषस्योदासीनस्यापि सत्ता
 मात्रेण प्रवर्तकत्वमस्तिवत्याशंक्याह पुरुषार्थस्येति भोगापवर्गयोरभवेकारककारयिताकथं स्यात् सत्ता मात्रेण कारयितृत्वमपि विक्रियमाणसत्वाधीनं विक्रियाचनरज्जुरागयमानायः प्रकृतेर्ना
 स्तस्त्रीसंभवतीति नकारकत्वमात्मनः । ततश्च न कुर्वतः अर्थात् स्वयं देहादौ स्वयं मानोऽहमित्यभिमानो भवेत् अविद्ययेति शेषः १६ कस्तावतादोष इत्यत आह यदिति १८ आत्मनः कर्तृत्वे
 दृष्टविरोधमाह यदीत्यादिना १९ नन्वदृष्टानुकूल्याभावादारंभविघात इत्यत आहानिष्टस्येति हितार्थं यतमानानां स्वतंत्राणामप्यनिष्टादृष्टोत्पत्तिरप्ययुक्तैवेति भोक्तृत्वसमान्यतस्य कर्तृत्वस्या
 भावे भोक्तृत्वस्याप्यभाव इत्यर्थः १९ ईशः कालश्चेति स्वभावस्यैव नामांतरमित्यभिप्रेत्याहानिष्टस्येति यथाऽनिष्टनिष्पत्तिरिष्टतिरोधानं चायत्नत एव स्वभावादापत्त्येव मन्यदप्यित्यर्थः । नहि

शा.मो. १२
 अ०
 ॥ २२२ ॥

स्वभावात्संप्रवर्तते निवर्तते तथैव च ॥ सर्वे भावास्तथाऽभावाः पुरुषार्थो न विद्यते १५ पुरुषार्थस्य चाभावे नास्ति कश्चिच्चकारकः ॥ स्वयं न कुर्वतस्तस्य जातु मानो भवेदे
 ह १६ यस्तु कर्तारमात्मानं मन्यते साध्वसाधुवा ॥ तस्य दोषवती प्रज्ञा अतत्त्वज्ञेति मेमतिः १७ यदि स्यात्पुरुषः कर्ता शक्यात्मश्रेयसे ध्रुवम् ॥ आरंभास्तस्य सिद्धे युर्न
 तु जातु परा भवेत् १८ अनिष्टस्य हि निवृत्तिरनिवृत्तिः प्रियस्य च ॥ लक्ष्ये तयतमानानां पुरुषार्थस्ततः कुतः १९ अनिष्टस्याभिनिवृत्तिमिष्टसंघट्टति मेव च ॥ अप्रय
 त्नेन पश्यामः केषांचित्तस्वभावतः २० प्रतिरूपतराः केचिद्दृश्यंते बुद्धिमतराः ॥ विरूपेभ्योऽल्पबुद्धिभ्यो लिप्समाना घनागमम् २१ स्वभावप्रेरिताः सर्वे निवेशं
 ते गुणायदा ॥ शुभाशुभास्तदा तत्र कस्य किं मानकारणम् २२ स्वभावादेव तत्सर्वमिति मे निश्चितामतिः ॥ आत्मप्रतिष्ठा प्रज्ञा वामनास्ति ततोऽन्यथा २३ कर्म
 जंत्विह मन्यंते फलयांशुभाशुभम् ॥ कर्मणां विषयं कृत्स्नमहं वक्ष्यामि तच्छृणु २४ यथा वेदयते कश्चिदोदनं वायसो ह्यदन् ॥ एवं सर्वाणि कर्माणि स्वभावस्यैव लक्षणम् २५

स्वभावजमदृष्टस्वभावप्रवर्तकं भवति कार्यस्य कारणप्रवर्तकत्वादिति भावः १० । २१ प्रकृतेः स्वातंत्र्यमुपसंहरति द्वाभ्यां स्वभावेति गुणाः सुखदुःखादयः मानकारणमहंसुखीकर्ता भोक्ता चेत्यभि
 मानहेतुर्न किमपीत्यर्थः २२ आत्मप्रतिष्ठा भोक्ताः प्रज्ञा आत्मज्ञानं तदपि स्वभावादेव वंधस्यैवाद्यत्तत्प्रतियोगिनी भुक्तिरप्यज्ञानादेवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । 'निरोधो न चोत्पत्तिर्न बद्धो न च सा
 धकः । नमुमुक्षुर्न वैमुक्त इत्येषा परमार्थता' इति २३ ननु पञ्चमवदीशकालस्थानीया प्रकृतिः साधारणकारणं कर्मतुर्वीजवदसाधारणमिति शंकेते कर्मजमिति एतन्निरासं प्रतिजानीते कर्म
 णामिति विषयविशेषकार्यं २४ तदेवाह यथेति काकोऽन्नमिव कर्माणि स्वभावं प्रकाशयंति ननु सर्वयंतीत्यर्थः लक्षणज्ञापकानि असाधारणो धर्म इति यावत् अवं भावः । तंतव एव पद
 स्थकारणं तद्वत्शौक्यादिकंतु पदगतवैचिष्यस्य । एवं स्वभाव एव जन्यमात्रहेतुस्तद्वत्तंधर्मादिकंतद्वैचिष्येऽसाधारणो हेतुः एतदेवोक्तयोगैः । निमित्तमप्योजकं प्रकृतीनामावरणभेदस्तु ततः
 क्षेत्रिकवदिति । धर्मादिर्गुणानां प्रवर्तकः किंतु तेन गुणप्रवाहस्याधर्मोत्तः खिली कुर्वता धर्मोत्तस आवरणं दूरीक्रियते इति सूत्रार्थः एतदेव कर्मणां स्वभावज्ञापकत्वमिति २९

॥ १६ ॥

फलितमाह विकारानिति विकारान् धर्मान् पराप्रकृतिर्भावीनत्रिगुणमयप्रकृत्यपेक्षया श्रेष्ठो प्रकृतिमुपादानं ब्रह्मयोनवेदतस्य कर्मप्रधानस्य मेव दर्शिनः स्तंभो भवति न त्वनुपश्यतः पराप्रकृतिप
 २६ ब्रह्मविदः कुतः स्तंभोऽस्तीत्याशंक्यप्रकृतिरेव कर्त्री न त्वास्मेति बोधादिस्थाह स्वभावेति कर्तृत्वाभिमानो हि दर्पादेः कारणंतदभावादर्पाद्यभाव इत्यर्थः २० यस्माद्देवजानामिसर्वमंतवादि
 तितस्मान्न शोचामीत्यर्थः २८ शोकाभावे हेतुमाह निर्मम इति मुक्तबंधमो निर्वासनः स्वस्थः स्वरूपप्रतिष्ठः अव्यपेक्षो देहाद्यनभिमानेन स्वरूपादप्रच्युतः मृतानां प्रभवाप्ययौ परंब्रह्म २९
 लोकमात्मानं अव्ययं निरपायम् ३० प्रकृतौ विश्वकऽर्था विकारे धर्मा धर्मफलयोः सुखदुःखयोः ममद्वेष्टारमहं न पश्यामि यश्च ममायते ममेवाऽऽचरति पुत्रभिन्नादिरात्मियस्तंच न पश्यामि ३१

विकारानेव यो वेदनवेदप्रकृतिपराम् ॥ तस्य स्तंभो भवेद्ब्रह्माल्यान्नास्ति स्तंभोऽनु पश्यतः २६ स्वभावभाविनो भावान् सर्वानेवेह निश्चयात् ॥ बुद्धयमानस्य दर्पो वा
 मानो वा किं करिष्यति २७ वेदधर्मविधिं कृत्स्नं भूतानां चाप्यनित्यताम् ॥ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वं ह्यवेदमंतवत् २८ निर्ममो निरहंकारो निराशीर्मुक्तबंधनः ॥
 स्वस्थो व्यपेतः पश्यामि भूतानां प्रभवाप्ययौ २९ कृतप्रज्ञस्य दांतस्य विहृणस्य निराशिषः ॥ नायासो विद्यते शक्रपश्यतोलोकमव्ययम् ३० प्रकृतौ च विका
 रे च न मे प्रीतिर्न च द्वेषे ॥ द्वेष्टारं च न पश्यापियो मामद्य ममायते ३१ नोर्ध्वं नावाङ्मनतिर्यक् क्रन कचिच्छक्रकामये ॥ न हि ज्ञेयेन विज्ञानेन ज्ञाने कर्म विद्यते ३२
 ॥ शक्र उवाच ॥ येनैषालभ्यते प्रज्ञायेन शांतिरवाप्यते ॥ प्रब्रूहितमुपायं मे सम्यक् प्रहादपृच्छतः ३३ ॥ प्रहाद उवाच ॥ आर्जवेनाप्रमादेन प्रसादेनात्मव
 त्तया ॥ वृद्धशुश्रूषया शक्रपुरुषो लभते महत् ३४ स्वभावाल्लभते प्रज्ञाशांतिमेति स्वभावतः ॥ स्वभावादेव तत्सर्वयत्किंचिदनुपश्यासि ३५ इत्युक्तो दैत्यपति
 नाशक्रो विस्मयमागमत् ॥ प्रीतिमांश्च तदारजंस्तद्वाक्यं प्रत्यपूजयत् ३६ सतदाऽभ्यर्च्य दैत्येन्द्रं त्रैलोक्यपतिरीश्वरः ॥ असुरेन्द्रमुपासं यजगाम स्वानिवेशनम् ॥
 ३७ ॥ इति श्रीम० शां० मो० शक्रप्रहादसंवादानामद्वाविंशत्यधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यथा बुद्ध्या महीपालो भ्रष्टश्रीर्विचरेन्महीम् ॥
 कालदंडविनिष्पिष्टस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ वासवस्य च संवादं बले वैरोचनस्य च २ पितामहमुपाग
 म्यप्रणिपत्य कृतांजलिः ॥ सर्वानेवासुरान् जित्वा बलिं प्रपच्छ वासवः ३ यस्य स्मददतो वित्तं न कदाचन हीयते ॥ तंबलिनाधिगच्छमि ब्रह्मन्नाचक्षमे बलिम् ४

ऊर्ध्वस्वर्गं अवाक्पातालं तिर्यक्मर्त्यलोकं न कामयेकचित्काले तत्र हेतुर्न हीति ज्ञेये विज्ञाने कर्म । पाठांतरे शर्मवानविद्यते इति न हि किंतु ज्ञाने एव न विद्यते इति योजना । विज्ञाने बुद्धौ ज्ञाने चिदा
 र्थानि आत्मनो धर्मा धर्मतत्फलाश्रयत्वाभावाद्दहनं किमपि कामये इत्यर्थः ३९ प्रज्ञाज्ञानं शांतिस्तत्फलम् ३९ प्रसादेन बुद्धेर्नैर्मल्येन आत्मवत्तया जितं द्रियतया महत् मोक्षं ३४ अना
 त्मनः कर्तृत्वमुपपाद्योपसंहरति स्वभावादेवेति विद्यामुक्तिश्च मायिक्येवेत्यर्थः यथोक्तं श्रीमद्भगवते । 'विद्याऽविद्ये ममतनु विद्धुद्धवशरीरिणाम् । मोक्षबंधकरी आद्ये माययामे विनिर्मिते' इति
 मममायाविनः ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति शांति० नी० भा० द्वाविंशत्यधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ इन्द्रियनिग्रहोऽहं कर्तृत्वाभिमानस्यागश्चकार्य इत्यध्यायद्वयेनोक्तासंपदां
 चांचल्यात्तत्प्राप्तिनाशयोर्देषशोको न कर्तव्यमित्याख्यायि कामुखेनाध्यायप्रथेणाह यथा बुद्धयेत्यादिना कालदंडविनिष्पिष्टो विपद्भस्तः १ । १ । ३ स्ववीर्यरूपापनाय बलिंस्तौति यस्येत्यादिना ४

सवायुर्वरुणश्चैवसरविःसचचंद्रमाः ॥ सोऽग्निस्तपतिभूतानिजलंचसभवत्युत ५ तंबलिनाधिगच्छामिब्रह्मत्राचक्षमेबलिम् ॥ सएवह्यस्तमयतेसस्मविद्योतते
दिशः ६ सर्वातिस्मवर्षाणियथाकालमंतद्रितः ॥ तंबलिनाधिमच्छामिब्रह्मत्राचक्षमेबलिम् ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैततेसाधुमघवम्यदेनमनुपृच्छसि ॥ पृष्ठ
स्तुनानृतं ब्रूयात्तस्माद्द्रक्ष्यामितेबलिम् ८ उप्रेषुयदिवागोषुखरेष्वश्वेषुवापुनः ॥ वरिष्ठोभविताजंतुःशून्यागारेशचीपते ९ ॥ शक्रउवाच ॥ यदिस्मबलिनाब्र
ह्मनशून्यागारेसमेयिवान् ॥ हन्यामेनंनवाहन्यातद्ब्रह्मन्ननुशाधिमाम् १० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मास्मशक्रबलिर्हिंसीर्नबलिर्वधमर्हति ॥ न्यायस्तुशक्रप्रष्टव्यस्त्वया
वासवकाम्यया ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ सुवमुक्तोभगवतामहेन्द्रःपृथिवीतदा ॥ चचारैरावतस्कंधमाधिरुह्याश्रियावृतः १२ ततोद्दर्शसबलिखरवेषेणसंतृतम् ॥
यथाऽऽख्यातंभगवताशून्यागारकृतालयम् १३ ॥ शक्रउवाच ॥ खरयोनिमनुप्राप्तस्तुषभक्षोऽसिदानव ॥ इयंतेयोनिरधमाशोचस्याहोनशोचसि १४ अ
दृष्टं वतपश्यामिद्विषतां वशमागतम् ॥ श्रियाविहीनंमित्रैश्चभ्रष्टवीर्यपराक्रमम् १५ यत्तद्यानसहस्रैस्त्वंज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्य
स्मानवितर्कयन् १६ त्वन्मुखाश्चैवदैतेयाव्यतिष्ठंस्तवशासने ॥ अकृष्टपच्याचमहीतवैश्वर्येवभूवह १७ इदंचतेऽद्यव्यसनंशोचस्याहोनशोचसि ॥ यदाऽऽ
तिष्ठःसमुद्रस्यपूर्वकूलेविलेहिलिहन् १८ ज्ञातीन्विभजतोवित्तंतदाऽऽसीतेमनःकथम् ॥ यत्तेसहस्रसमिताननृतुदं वयोपितः १९ बहूनिवर्षपूगानिविहारेदीप्यतः
श्रिया ॥ सर्वाःपुष्करमालिन्यःसर्वाःकांचनसप्रभाः २० कथमद्यतदाचैवमनस्तेदानवेश्वर ॥ छत्रं तवासीत्सुमहत्सौवर्णरत्नभूषितम् २१ ननृतुस्तत्रगंधर्वाः
षट्सहस्राणिसप्तधा ॥ यूपस्तवासीत्सुमहान्यजतःसर्वकांचनः २२ यत्राददःसहस्राणिअयुतानांगवांश ॥ अनंतरंसहस्रेणतदाऽऽसीद्वैत्यकामतिः २३ यदा
चपृथिवीसर्वायजमानोऽनुपर्ययाः ॥ शम्याक्षेपणविधिनातदाऽऽसीत्किंनृतेहृदि २४ नतेपश्यामिभृंगारंनच्छत्रंव्यजनेनच ॥ ब्रह्मदत्तांचतेमालानपश्याम्यसु
राधिप २५ ॥ ॥ बालिरुवाच ॥ ॥ नत्वंपश्यासिभृंगारंनच्छत्रंव्यजनेनच ॥ ब्रह्मदत्तांचमेमालानत्वंद्रक्ष्यसिवासव २६ गुहायांनिहितानित्वंममरत्नानि
पृच्छसि ॥ यदामेभविताकालस्तदात्वंतानिद्रक्ष्यसि २७ नत्वेतदनुरूपंतेयशसोवाकुलस्यच ॥ समृद्धार्थोऽसमृद्धार्थयन्मां कथितुमिच्छसि २८ नहिदुःखेषु
शोचंतेनप्रहृष्यंतिचर्दिषु ॥ कृतप्रज्ञाज्ञानवृत्ताःक्षांताःसंतोमनीषिणः २९

२३ यदाचेति सूक्ष्माग्रःस्थूलमूलःइन्द्रिंशदंगुलोर्दंडःशम्यासावलागताक्षितायावदूरेवतित्तावदेकंदेवयजनं एवंसर्वाऽपिपृथिवीशम्याप्रक्षेपविमिता तवदेवयजनानामपर्याप्ताऽभूदित्यर्थः पर्य
गाःपरिवृत्यगतवान् २४ भृंगारःकनकालकाळःसौवर्णउदपात्रविशेषः २५ । २६ गुहायामूलप्रकृती निहितान्यंतर्हितानि २७ । २८ । २९

३० ॥ इतिशां० मो० नी० मा० त्रयोविंशत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ७ ॥ पुनरिति प्रव्याहारायप्रकृष्टोक्ते १ । २ । ३ । ४ । ५ इदंखरत्वंनममापराधादपितुकालपर्ययादि
त्यर्थः ६ जीवितंजीवत्यनेनेतिलिंगं शरीरंस्थूलं । जात्यास्वभावेन देहाःस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधाः तृणजलायुकान्यायेनमरणेऽपिलिंगस्यस्थूलदेहातरसंगतेरपरिहृतत्वात्स्थूलवाङ्मि
मप्यत्रेनाप्यायवते । अन्नमखंहिसोम्यमनआपोमयःप्राणस्तेजोमयीवागितिश्रुतेः वित्तइयतःमोक्षे अत्यर्थः । स्थूलसूक्ष्मभेदेहधर्मैर्गर्भदेवताशनायादिभस्वप्रभृतिभिर्दृश्यैत्रेऽहंततोत्रिविक्रमात्मानं
जानन्नव्याकुलीमवामीत्यर्थः ७ एतदेवाह नहीति ईदृशंभावंगार्धभेदेहंप्राप्याहंविबशोदेहधर्मैःपराभूतान्द्व्यस्मीतियोजना इवमात्मनोऽसंगत्वं ८ भूतानांस्थूलसूक्ष्माणानिधनंमरणानि
त्वंतुप्राकृतयाबुद्ध्यापुरंदरविकल्पसे ॥ यदाऽहमिवभावीस्यात्तदानैवंवदिप्यसि ३० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बालिवासवसंवादादोना
मत्रयोर्विशत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ पुनरेवतुतंशक्रःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ निःश्वसंतंयथानागंप्रव्याहारायभा
रत १ ॥ शक्रउवाच ॥ यत्तद्यानसहस्रेणज्ञातिभिःपरिवारितः ॥ लोकान्प्रतापयन्सर्वान्यास्यस्मानवितर्कयन् २ दृष्ट्वासुकृपणांचेमामवस्थामात्मनोबले ॥
ज्ञातिमित्रपरित्यक्तःशोचस्याहोनशोचसि ३ प्रीतिंप्राप्यातुलापूर्वलोकांश्चात्मवशेस्थितान् ॥ विनिपातमिमंवाह्यंशोचस्याहोनशोचसि ४ ॥ बालिरुवाच ॥
अनित्यमुपलक्ष्येहकालपर्यायधर्मतः ॥ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वह्येदेमंतवत् ५ अंतवंतइमेदेहाभूतानांचसुराधिप ॥ तेनशक्रनशोचामिनापराधादिदंमम
६ जीवितंचशरीरंचजात्यैवसहजायते ॥ उभेसहविवर्धेतेउभेसहविनश्यतः ७ नहीदृशमहंभावमवशःप्राप्यकेवलम् ॥ यदेवमाभिजानामिकाव्यथामेविजानतः
८ भूतानांनिधनंनिष्ठास्रोतसामिवसागरः ॥ नैतत्सम्यग्निजानंतोनरामुह्यंतिवज्रघृक् ९ येत्वेवंनाभिजानंतिरजोमोहपरायणाः ॥ तेकृच्छंप्राप्यसीदंतिबुद्धि
र्येषांप्रणश्यति १० बुद्धिलाभातुपुरुषःसर्वतुदतिकिलिबषम् ॥ विपाप्मालभतेसत्वंसत्वस्थःसप्रसीदति ११ ततस्तुयेनिवर्ततेजायंतेवापुनःपुनः ॥ कृपणाः
परितप्यंतेतैरर्थैरभिचोदिताः १२ अर्थासिद्धिमनर्थंचजीवितंमरणंतथा ॥ सुखदुःखफलेचैव नद्वेष्मिनचकामये १३ हतंहंतिहतोह्येवयोनरोहंतिकंचन ॥ उ
भौतौनविजानीतौयश्चहंतिहतश्चयः १४ इत्वाजित्वाचमघवन्नयःकश्चित्पुरुषायते ॥ अकर्ताह्येवभवतिकर्ताह्येवकरोतितत् १५ कोहिलोकस्यकुरुतेवि
नाशप्रभवानुभौ ॥ कृतंहितकृतेनैवकर्तातस्यापिचापरः १६

ष्ठापरागतिः नत्वात्मनः नमुह्यंतीतिसंबंधः ९ मूढोनश्यत्यमूढस्तरतीत्याहद्वाभ्यां येल्विति १० सत्स्योबुद्धिमान् संप्रसीदतिमोहजंकालुष्यंत्यजति ११ ततःसत्वात्रिवर्ततेरजस्तमो
भ्यामभिभूयंतइत्यर्थः । अर्थैःकामादिभिः १२ स्वस्यतद्वैलक्षण्यमाह अर्थेति १३ अत्रयुक्तिमाह हतमिति हतंनिर्जीवंदेहंतिनतुजीवं एतेनदेहस्यात्मस्त्वनिरस्तं । योहतिदेहाद्
न्योऽहंतेत्यभिमानीकर्तासोऽपिहतएव दृश्यत्वाद्देहवदात्मत्वेनप्रतीयमानोऽपिजहएव उभोयोहंतिबुद्ध्याऽत्मवादी योहतोदेहात्मवादी १४ हंतीतिहत्वा जयतीतिजित्वा । उभयत्राप्यन्ये
भ्योऽपिदृश्यंतइतिकेनिप् तुगागमः आद्येऽनुनासिकलोपोऽधिकः इताजेताचपुरुषाधमोधीतादारम्यापन्नःकर्तृत्वाभिमानीपुरुषाभासोनतुमुह्यःपुरुषःसह्यकर्तृत्वं । योहिकर्ताधीवाहःसएवकरो
तितद्धननादिकम् १५ जगत्कर्तृत्वमपिपुरुषेनास्तीत्याह कोहीति तल्लोकपूयं तेनजनिमतामनसाकृतं तस्यमनसोऽपिकर्तापरः १६

शा.मो.१२
३०
॥२२४॥

म.भा.टी
॥१८॥

तमेवाह पृथिवीति मनोजपिपाचमौक्तिकामित्यर्थः मृतामिस्फूलसूक्ष्मशरीराणि १७ महाविद्यइति विद्यावस्त्वबलवत्त्वाद्योभनोवेहयोभौतिकयोर्विकारादधिकारिणादिवत्कालैकनिर्वर्त्यान
स्वात्मसंबन्धिनइतिजानतोममनव्यथास्तीतिश्लोकद्वयार्थः १८ तस्मिन्पूर्वविहविकारेपूर्वोक्ते १९ दग्धकालात्मनेश्वरेणाऽनुदहतवह्न्यादिः 'भयाहतांस्त्वजहिमाव्यतिष्ठाः' इत्यादिस्मृतैः एव
पृथिवीज्योतिराकाशमापोवायुश्चपंचमः ॥ एतद्योनीनिमूतानितत्रकापरिदेवना १७ महाविद्योऽल्पविद्यश्चबलवानुदुर्बलश्चयः ॥ दर्शनीयोविरूपश्चसुभगो
दुर्भगश्चयः १८ सर्वकालःसमादत्तेगभीरःस्वेनतेजसा ॥ तस्मिन्कालवशंप्राप्तेकाव्यथामेविजानतः १९ दग्धमेवानुदहतिहतेमेवानुहन्यते ॥ नश्यतेनष्टमेवा
ग्रेलव्यव्यंलमतेनरः २० नास्यद्वीपःकुतःपारोनावारःसंप्रदृश्यते ॥ नांतमस्यप्रपश्यामिविधेर्दिव्यस्यचितयन् २१ यदिमेपश्यतःकालोमृतानिनविनाश
येत् ॥ स्यान्मेहर्षश्चदर्पश्चक्रोधश्चैवशचीपते २२ तुषभक्षंतुमांज्ञात्वाप्रविविक्तजनेष्टहे ॥ विभ्रतंगार्दभंरूपमागत्यपरिगर्हसे २३ इच्छन्नहंविदुष्यांहीरूपाणिच
हुधात्मनः ॥ विभीषणानियानीक्ष्यपलायेथास्त्वमेवमे २४ कालःसर्वसमादत्तेकालःसर्वप्रयच्छति ॥ कालेनविहितंसर्वमाकृथाःशक्रपौरुषम् २५ पुरासर्वप्रव्य
थितंमयिकुद्वेपुरंदर ॥ अवैमित्तस्यलोकस्यधर्मशक्रसनातनम् २६ त्वमप्येवमेवैक्षस्वमाऽऽत्मनाविस्मयंगमः ॥ प्रभवश्चप्रभावश्चनात्मसंस्थःकदाचन २७ कौ
मारमेवतेचित्तंतेथैवाद्यथापुरा ॥ समवेक्षस्वमघवनबुद्धिर्विदस्वनैष्ठिकीम् २८ देवामनुष्याःपितरोगंधर्वोरगराक्षसाः ॥ आसन्सर्वममवशेतस्सर्वेत्थवासव २९
नमस्तस्यैदिशेऽप्यस्तुयस्यावैरोचनोबलिः ॥ इतिमामभ्यपद्यंबुद्धिमात्स्यैमोहिताः ३० नाहंतदनुशोचामिनात्मभ्रंशंशचीपते ॥ एवंमेनिश्चिताद्बुद्धिःशास्तु
स्तिष्ठाभ्यहंवशे ३१ दृश्यतेहिकुलेजातोदर्शनीयःप्रतापवाण् ॥ दुःखंजीवन्सहामात्योभवितव्यंहिततथा ३२ दौष्कुलेयस्तथामूढोदुर्जातःशक्रदृश्यते ॥
सुखंजीवन्सहामात्योभवितव्यंहिततथा ३३ कल्याणीरूपसंपन्नादुर्भगाशक्रदृश्यते ॥ अलक्षणाविरूपाचसुभगादृश्यतेपरा ३४ नैतदस्मत्कृतंशक्रनैतच्छ
क्रव्याकृतम् ॥ यत्त्वमेवंगतोवज्रिनयञ्चाप्येवंगतावयम् ३५ नकर्मभविताप्येतत्कृतंममशतक्रतो ॥ ऋद्धिर्वाऽप्यथवानर्द्धिःपर्यायकृतमेवतत् ३६
पश्यामित्वाविराजंतंदेवराजमवस्थितम् ॥ श्रीमंतंपुतिमंतंघर्जमानंममोपरि ३७ एवंनैवनचेत्कालोमामाक्रम्यस्थितोभवेत् ॥ पातयेयमहंत्वाद्यसव
ज्रमपिसुष्टिना ३८ नतुविक्रमकालोऽयंशांतिकालोऽयमागतः ॥ कालःस्थापयतेसर्वकालःपचतिवैतथा ३९ माचेदभ्यागतःकालोदानवेश्वरपूजे
तम् ॥ गर्जंतंप्रतपंतंचकमन्यंनागमिष्यति ४०

अग्रेऽपि १० अस्यकालस्यविधेर्विधातुः दिवस्यपुण्यपापेतरस्य ११ । १२ । १३ इत्यष्टौ २० । २५ धर्मदृष्टिहासवर्ष २१ प्रभवेष्वर्थ प्रभावस्तदाविष्करणं नात्मसंस्योनाऽऽत्मा
धीनः २७ कौमारंवालस्पेवाज्ञंतवचितं २८ । २९ । ३० शास्तुरीश्वरस्य २१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ नर्द्धिःऋत्षभभावः नैकधेतिवत्समासः पर्यायःकालक्रमस्तेन
कृतं कर्माण्यपिकालमनुकृत्यैवफलंतिबीजानीवपजंन्यनुस्वतइत्यर्थः ३६ । ३७ एवंममर्दमत्वादिर्कनैवस्यादितिशेषः नचेदित्यादितत्रोपपत्तिः ३८ । ३९ । ४०

॥१८॥

द्वादशानां'अरुणोमाघमासेतुसूर्पोवैफाल्गुनेतथा'इत्युक्तरूपाणां ३१ उद्दहामिमेचोमृत्वासूयोमृत्वाशोषपामीतिवाऽर्थः आपःअपाः ३२ । ३२ कालसैन्यमासार्धमासादि ३३ नाहामिति
जीवस्यनस्वमितितटस्येश्वरस्पनान्पइतिप्रकृतेश्चकर्तृत्वंनिषिद्धं पर्यायेणकालक्रमेणभुज्यंतेपाल्यंतेसंहियंतेवा ३५ कोऽसौकालस्तमाह मासेति मासाद्युपलक्षितस्ताकिंकाभिमत्प्रव्यविशो
षःकालस्तस्यवेदमेवाधिष्ठानंमायाशबलंब्रह्मेत्यर्थः । अहःसंज्ञेरात्रिसंज्ञैश्चक्रतुमिःसंहृतं 'नवैताम्यहानिभवंति नववैप्राणाःनवसुवर्गालोकाःनवस्वेवतसुवर्गेषुलोकेषुप्रतितिष्ठंतोर्यातिमाति
तिष्ठतिहवैयपतरात्रीरूपंपर्यंति'इत्यर्थवादिकफलवताकर्मकांटेनगृहितमित्यर्थः उक्तंचमगवता यामिमांषुष्पितांवाचामित्यादिना । एवमपिऋतुद्वारमृतवोवसंतायाः । 'ब्राह्मणोऽग्निमादधीत
वसंतेवसंतेऽयोतिषायजेत'इतिवसंतादिकालविहिताधानज्योतिष्टोमादिकंमैवद्वारंप्राप्तिसाधनंपस्यतइतुद्वारं । वायुःसूत्रात्मा 'वायुर्वैमौतमतस्सूत्रंवायुनावैगातमतस्सूत्रेणार्थचलोकःपरश्चलोकः
सर्वाणिचमृतानिसंदृष्वानि'इतिश्रुतिप्रसिद्धः । मुखमिवप्रथमप्राप्यंयस्यतद्वायुमुखं । वर्षमुखमितिपाठेवर्षतीतिवर्षोधर्ममेवाख्यंयानंतदेवमुखंयस्यनिर्विषयध्यानैकगम्यंकालमाहुरीतिप्रसिद्धेन
विशेषेणक्रिययासंबंधः । तंमामापुरमृतमित्युपास्वेतिश्रुतेरायुर्ब्रह्मतरप्रतिपादकोवेदउपनिषतद्विदः ४३ आहुरिति इदंसर्वकालाख्यंब्रह्मेत्याहुः । 'इदंसर्वेषदयमात्मान्द्वैदंसर्वम्'इत्यागमव

द्वादशानांतुभवतामादित्यानांमहात्मनाम् ॥ तेजस्यैकेनसर्वेषादेवराजघृतानिमे ४१ अहमेवोद्दहाम्यापोविसृजामिचवासव ॥
सपामिचैवत्रैलोक्यंविद्योताम्यहमेवच ४२ संरक्षामिविलुंपामिददाम्यहमथाददे ॥ संयच्छामिनिघच्छामिलोकेषुप्रभुरीश्वरः ४३
तदद्यविनिवृत्तंमेप्रभुत्वममराधिप ॥ कालसैन्यावगाढस्यसर्वेनप्रतिभातिमे ४४ नाहंकर्तानचैवखंनान्यःकर्ताशचीपते ॥
पर्यायेणहिभुज्यंतेलोकाःशक्रयदृच्छया ४५ मासमासार्धवेइमानमहोरात्राभिसंहृतम् ॥ ऋतुद्वारंवायुमुखमायुर्वेदविदोजनाः ४६
आहुःसर्वमिदंचित्यंजनाःकेचिन्मनीषया ॥ अस्याःपंचैवचित्तायाःपर्येष्यामिचपंचधा ४७

लेनतद्ब्रह्मचिंत्यंयपमितिकेचिज्जीमिन्यादयआहुर्पनीषयाबुद्धचैवनपुशास्त्रबलेन । अस्त्विदंसर्वब्रह्मननुप्रत्यगाभिन्नत्वेनतदुपास्यंकिंनुवस्तुतस्त्वमेवततथाज्ञेयमित्यर्थः । 'तदेवब्रह्मत्वंविदिनेदं
यदिदमुपसाते'इतिश्रुत्याऽसकदुपास्यस्यब्रह्मभावनिषेधात् । ननुज्ञेयत्वमपिब्रह्मणोनिषिद्धंयन्मनसानमनुतइत्यादिभ्रुत्येत्यतआह अस्याइति अस्याश्चित्तायाःपंचैवचित्त्यान्विषयानन्नमय
प्राणमयमनोमयविज्ञानमयानंदमयान्कोशान्पंचधाप्रत्येकंपंचमकारान्पञ्चदशशरोमध्यदेशपुच्छारूपपंचावपवाविशिष्टान्पर्येष्यामिश्रुतावगच्छामि तथाहिभ्रुयंते । 'सवाप्यपुच्छोऽन्नरसम
यः तस्येदमेवशिरः अयंदाक्षिणःपक्षःअयमुत्तरःपक्षः अयमात्माहृदंपुच्छंप्रतिष्ठा'इतिप्रतिपुरुषंशिरादयःपंचावयवाःतदयमर्थः यज्ञेयंयज्ञोपास्यंनतद्ब्रह्मअनात्मत्वात् आत्माहिवद्वा कथंतर्ही
दंसर्वेषदयमात्मेतिबाधायांसामानाधिकरण्यमिदमितिब्रह्मयद्रजतममात्साशुक्तिरितिबत् अपिचाहुर्ब्रह्माः 'योभ्यंस्याणुःपुमानेपपुंधियास्याणुधीरिव । ब्रह्मास्मीतिधियाऽशेषाहंबुद्धिर्विनिवस्यते'
इति । अज्ञेयाहंबुद्धिःसमष्टषहंकारः पूर्वोक्तरीत्याययास्फटिकेकौहिरयपन्नरागत्वंद्रनीलत्वान्यध्यस्यनुत्तरौत्तररूपबोधेपूर्वपूर्वरूपमेवतास्विकंमन्यते । एवंशुद्धचेतन्येईशसृष्टविराजोऽध्यस्तास्तत्रदे
हपरिच्छेदाभिमाननिवृत्तौविराडस्मीत्यध्यासोऽवशिष्यते तन्निवृत्तौपुत्रात्माऽस्मीति तस्यापिनिवृत्तौवात्मानसार्थीतंकिंचित्सन्मात्रंसुप्तिसदृशंशिष्यतेइति ४७

तदेतदाह गंभीरमिति गंभीरतर्कागम्यं गहनंशास्त्रतोऽधिगतमपिदुष्प्रवेशं ब्रह्मविधिविपरिच्छेदस्य महतोयार्णवंपारावारशून्याणवितुल्यम् । सलिलएकोद्वृष्टाऽद्वैतीभवतीति श्रुत्यातादृशस
 लिलेनोपमितभेकरसमित्यर्थः । क्षरंशुक्तिरिवरजतरूपेणस्वतो जन्मनाशशून्यमपिजगद्रूपेणक्षरं अक्षरंजीवरूपेण निर्वैशेषमेववस्त्वविद्ययासर्वविशेषयुक्तंभवतीत्यर्थः ४८ एतदेवाह सत्वेधि
 ति यथादर्पणेपुसुंधप्रविश्यस्वरूपस्यागमकमपिगमकंभवति एवंसत्वेपुद्विसत्वेपुचितप्रतिबिम्बरूपेणाविश्यलिंगनिरुपाधिचैतन्यस्यज्ञापिकामवति । जीवस्यैवानुपाधिकंरूपं ब्रह्मेत्यर्थः अतएवध्रुव
 मुपाधिवर्मास्पर्शिनम् ४९ भूतानामिति चित्ताद्याकारपरिणतपंचमहामृतसंबंधिनविषयांसंज्ञिदानंदांतविपरीतमनूतजडदुःखपरिच्छिन्नारुथं दुर्भगत्वंभगवानप्यविद्ययाऽस्मानिमन्यतेन
 ह्येतावदविद्याप्रकाशितं दुःखित्वादिरूपमात्मनोगम्यंनित्यज्ञातत्वात्तस्य । किंतुयस्मात्प्रतीचोक्तपात्पुनरप्योब्रह्मात्तद्रोविष्णुर्वानभवेत्तदेवात्मनो रूपमतएवचानन्याधिपतिरिति न्यायात् ५०

गंभीरं गहनं ब्रह्म महतोयार्णवं यथा ॥ अनादिनिधनं चादुरक्षरं क्षरमेव च ४८ सत्वेपुलिंगमाविश्य निर्लिंगमपितत्स्वयम् ॥ मन्यंते ध्रुवमेवैनं ये जनास्तत्त्वदर्शिनः
 ४९ भूतानां तु विपर्यासं कुरुते भगवानिति ॥ न ह्येतावद्भवेद्भ्रम्यं न यस्मात्प्रभवेत्पुनः ५० गतिं हि सर्वभूतानामगत्वाक्कगमिष्यति ॥ यो धावतानहातव्यस्तिष्ठन्नपि
 नहीयते ५१ तमिन्द्रियाणिसर्वाणि नानुपश्यंति पंचधा ॥ आदुश्चैतं केचिदग्रिकेचिदाहुः प्रजापतिम् ५२ ऋतून्मासां धर्मासांश्च दिवसांश्च क्षणांस्तथा ॥ पूर्वाह्नम
 पराह्नं च मध्याह्नमपि चापरे ५३ मुहूर्तमपि चैवाहुरेकं संतमने कथा ॥ तं कालमिति जानीहि यस्य सर्वमिदं वशे ५४ बहूनीं द्रसहस्राणिसमतीतानि वासव ॥ बलवीर्यो
 पपन्नानियथैव त्वं शचीपते ५५ त्वामप्यतिबलं शक्रदेवराजं बलोत्कटम् ॥ प्राप्ते काले महावीर्यः कालः संशमयिष्यति ५६ यद्दं सर्वमादत्ते तस्माच्छक्रस्थिरो भव ॥
 मया त्वया च पूर्वैश्च न सशक्योति वर्तितुम् ५७ यामेतां प्राप्य जानीषे राज्याश्रियमनुत्तमाम् ॥ स्थिता मयीति तन्मिथ्या नैषा ह्येकत्र तिष्ठति ५८ स्थिता हीं द्रसहस्रेषु
 त्वद्विशिष्टतमेष्वियम् ॥ मां च लोलापरित्यज्य त्वामगा द्विबुधाधिप ५९ मैवं शक्रपुनः कार्षीः शांतो भवितुमर्हसि ॥ त्वामप्येवं विधंन्ना त्वाक्षि प्रमन्यं गमिष्यति ६०
 ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि बलिवासवसंवादे चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ शतक्रतुरथापश्य
 द्वलेदीप्तां महात्मनः ॥ स्वरूपिणीं शरीराद्धिनिष्क्रामंतीं तदाश्रियम् १ तां दृष्ट्वा प्रभयादीप्तां भगवान्पाकशासनः ॥ विस्मयोत्फुल्लनयनो बलिं प्रच्छवासवः २
 ॥ शक्र उवाच ॥ बलेकेयमपक्रांतारोचमाना शिखंडिनी ॥ त्वत्स्थितासकेयूरादीप्यमाना स्वतेजसा ३

गतिमिति अगत्वा अप्राप्य नित्यप्राप्तत्वादिति भावः अहे परमविकारितः चोत्तरार्धः ५२ इन्द्रियाणीति चित्तवृत्तिमात्रोपलक्षणं पंचधा पंचभिः प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृत्याख्यैः प्र
 कारैः एनमिन्द्रियाद्यगम्यं केचिदौपनिषदाग्रिं जयमग्निर्वैश्वानरो यो यमंतः पुरुषे अहं वैश्वानरो भूत्वेत्यादि श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं जाठरे आरोप्योपास्यमाहुः अपरे कर्मपरायणाः प्रजापतिं संवत्सरः प्र
 जापतिरिति श्रुतं कालाभिमानिनं सूत्रात्मानं सर्वकर्मसंतर्पणीयं प्रतिनियतकालसर्वफलप्रदातारं ऋतुमासाद्यभिमानिदेवतात्मानमाहुरेकं संतमने कथा आहुः तथा च श्रुतिः । सुपर्णविप्राः कवयो ब्रह्म
 मिके संसंवहुधा कल्पयन्ति इत्याद्या । तद्यदिदमाहुरमुं यजामुं यजेत्येतस्यैव साविसृष्टिः इत्याद्या च श्लोकत्रयम् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति शांति० मोक्ष०
 नी० भा० चतुर्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ श्रीदर्पशमनाय श्रियश्चां चर्यमाख्यायिका सुखेनाह प्रसंगाच्च श्रिदान् श्रीप्रांश्च धर्मान्कणयति शतक्रतुरित्यध्यायेन १ । ३ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

बलिरुवाच ॥ नहीमामासुरीं विद्विन्न देवीं च न मानुषीम् ॥ त्वमेनां पृच्छवामावायथेष्टं कुरु वासव ४ ॥ शक्र उवाच ॥ कात्वं बलेरपक्रांतारोचमाना शिखंडिनी ॥
 अजानतो ममाचक्ष्व नामधेयं शुचिस्मिते ५ कात्वं तिष्ठसि मामेवं दीप्यमाना स्वतेजसा ॥ हित्वा दैत्यवरं सुभ्रुतन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ६ ॥ श्रीरुवाच ॥ न मां विरो
 चनो वेदनायं वैरोचनो बलिः ॥ आहुर्मां दुःसहेत्येवं विधिसेति च मां विदुः ७ भूतिर्लक्ष्मीति मामाहुः श्रीरित्येवं च वासव ॥ त्वं मां शक्रनजानीषे सर्वे देवान मां विदुः ८
 ॥ शक्र उवाच ॥ किमिदं त्वं मम कृते उता हो बलिनः कृते ॥ दुःसहे विजहास्ये नंचिर संवासिनी सती ९ ॥ श्रीरुवाच ॥ नो धातान विधाताणां विदधातिकथंचन ॥
 कालस्तु शक्रपर्यागन्मैनं शक्रावमन्यथाः १० ॥ शक्र उवाच ॥ कथं त्वया बलिस्त्यक्तः किमर्थं वा शिखंडिनि ॥ कथंच मानं जह्यास्त्वं तन्मे ब्रूहि शुचिस्मिते ११ ॥
 श्रीरुवाच ॥ सत्ये स्थिताऽस्मिदाने च व्रते तपसि चैव हि ॥ पराक्रमे च धर्मे च पराचीनस्ततो बलिः १२ ब्रह्मण्योऽयं पुरा भूत्वा सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ अभ्यसूय
 द्वाह्मणानामुच्छिष्टश्चास्पृश हृतम् १३ यज्ञशीलः सदा भूत्वा मामेव यजते स्वयम् ॥ प्रोवाच लोकान्मूढात्मा कालेनोपनिपीडितः १४ अपाकृता ततः शक्रत्वायिव
 त्स्यामि वासव ॥ अप्रमत्तेन धार्याऽस्मितपसा विक्रमेण च १५ ॥ शक्र उवाच ॥ नास्ति देवमनुष्येषु सर्वभूतेषु वा पुमान् ॥ यस्त्वामेको विषहितुं शक्यत्कमलाल
 ये १६ ॥ श्रीरुवाच ॥ नैव देवो न गंधर्वो नासुरो न च राक्षसः ॥ यो मामेको विषहितुं शक्तः कश्चित्पुरंदर १७ ॥ शक्र उवाच ॥ तिष्ठेथामयि नित्यं त्वं यथा तद्ब्रूहि मेशु
 भे ॥ तत्करिष्यामि ते वाक्यमृतं तद्ब्रू कुमर्हसि १८ ॥ श्रीरुवाच ॥ स्थास्यामि नित्यं देवेंद्रयथा त्वयि निबोधतव ॥ विधिना वेददृष्टेन चतुर्धा विभजस्व माम् १९
 ॥ शक्र उवाच ॥ अहं वै त्वानिधास्यामि यथा शक्तियथा बलम् ॥ न तु मेऽतिक्रमः स्याद्वै स दालक्षिम तवांतिके २० भूमिरेवमनुष्येषु धारिणी भूतभाविनी ॥ सा ते
 पादं तितिक्षेत समर्था हीति मे मतिः २१ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं भूमौ प्रतिष्ठितः ॥ द्वितीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु
 २२ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ आप एवमनुष्येषु द्रव्यैः परिचारिणीः ॥ तास्ते पादं तितिक्षंता मलमापस्ति तितिक्षितुम् २३ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥
 ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मप्सु प्रतिष्ठितः ॥ तृतीयं शक्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २४ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ यस्मिन्वेदाश्च यज्ञाश्च यास्मि
 न्देवाः प्रतिष्ठिताः ॥ तृतीयं पादं मग्निस्ते सुष्टं धारयिष्यति २५ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मग्नौ प्रतिष्ठितः ॥ चतुर्थं श
 क्रपादं मे तस्मात्सुनिहितं कुरु २६ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ येषैस्तो मनुष्येषु ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ ते ते पादं तितिक्षंता मलं संतस्ति तितिक्षितुम् ॥
 २७ ॥ ॥ श्रीरुवाच ॥ ॥ एष मे निहितः पादो योऽयं मत्सु प्रतिष्ठितः ॥ एवंहि निहितां शक्रभूतेषु परिधत्स्व माम् २८

म.भा.टी.
॥१००॥

वित्तंतीर्थादिपुण्यंयज्ञादिषोविद्याचेतिश्रियश्चत्वारःपादाभूमौजलेऽप्रौविद्वस्तुवनिहितास्तेषामुपघातःस्तेषामाशाचाशमैः १२ यावत्पुरस्तादिति मेरोःपृष्ठेमध्येब्रह्मलोकःप्राच्यादिषुतुर्वि
क्षिंयद्रयमवरुणकुबेराणांपुर्यश्चैरुंमप्रदक्षिणीकुर्वताआदित्येनमास्यते । तत्रभास्यापेक्षंभासकत्वमतोपस्थाःपुर्याउच्छेदस्तत्रादित्योनतपतीतिव्यवहारः । तथासूर्यस्योदयस्तदेशवासिनांदर्श
नमदर्शनंचास्तमयः । तत्रप्राच्यामुदितःप्रतीच्यानामस्तंगतउदीच्यानांमध्यंदिनगतोदाक्षिणात्यानांतदामध्वरात्रमितिचव्यवहारः । एवंवक्षिणादिष्वपिज्ञेयं । एवंसतियदाप्राच्यांतप
तितदामेरुप्रदक्षिणायास्तुल्यत्वादितरास्वपितपत्येव । तेनयावत्प्राच्यांतपतितावदेवदक्षिणस्यामितिवदताप्राच्याउच्छेदोयावताकालेनततोद्विगुणितेनकालेनदक्षिणस्याउच्छेदउक्तोभवति
एवमुत्तरयोस्तयाचक्रणोदिनस्यषोडशधाविमक्तस्यप्रथमेनांशेनेंद्र्याउच्छेदोद्भूयांसंयमिन्याश्चतुर्भिरावृण्णाअष्टाभिरुदीच्याउच्छेदस्तदाद्रष्टुणामभावात्सूर्यस्यदर्शनादर्शनरूपावुदयास्त
मयोनस्तःकिंतुमध्यंदिनएवसंततंब्रह्मलोकंप्रकाशयतिनपुर्यतरं तदातदभावात् तदेतदाह एकस्थोमह्यलोकस्यः सर्वांलोकान्मेरुपृष्ठादधस्तनांस्तापयति तदाब्रह्मणोमभ्याह्लावसानेवर्तमानवेव

॥ शक्र उवाच ॥ ॥ भूतानामिहयोवैत्वांमयाविनिहितांसतीम् ॥ उपहन्यात्समेष्ट्यस्तथाशृण्वंतुमेवचः ॥ ततस्त्यक्तःश्रियाराजादैत्या
नांबलिरब्रवीत् २९ ॥ ॥ बलिरुवाच ॥ ॥ यावत्पुरस्तात्प्रतपेतावद्वैदक्षिणादिशम् ॥ पश्चिमांतावदेवापितथोदीर्चीदिवाकरः ३०
तथामध्यंदिनेसूर्योनास्तमेतियदातदा ॥ पुनर्देवासुरंयुद्धंभाविजेताऽस्मि वस्तदा ३१ सर्वलोकान्यदादित्यएकस्थस्तापयिष्यति ॥
तदादेवासुरेयुद्धेजेताऽहंत्वांशतक्रतो ३२ ॥ ॥ शक्र उवाच ॥ ॥ ब्रह्मणाऽस्मिसमादिष्टोनहंतव्योभवानिति ॥ तेनतेऽहंबलेवज्रंन
विमुंचामिमूर्धनि ३३ यथेष्टंगच्छदैत्येद्रस्वस्तितेऽस्तुमहासुर ॥ आदित्योनैवतपिताकदाचिन्मध्यतःस्थितः ३४ स्थापितोह्यस्यसमयः
पूर्वमेवस्वयंभुवा ॥ अजस्रंपरियात्येषसत्येनावतपन्प्रजाः ३५ अयनंतस्यषण्मासानुत्तरंदक्षिणंतथा ॥ येनसंयातिलोकेषुशीतोष्णेविमृ
जन्रविः ३६ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तुदैत्येद्रोवलिर्द्रेणभारत ॥ जगामदक्षिणामाशामुदीर्चीतुपुरंदरः ३७

स्वतमनोरधिकारच्युतौसत्यांभविष्ये साधार्णिकमनौबलिर्द्वोभविष्यति । यद्वा वैखतमन्वंतरमेवाष्टधाविमप्यतदंतोउत्क्रमेणसर्वपुण्यच्छेदेसतिमन्वंतरांतरेबलिर्द्वोभविष्यतीतिज्ञेयं तदिव
मुक्तं । यावत्पुरस्तात्प्रतपेत्यादिनाश्लोकप्रयेण अयंलोकनाशकमच्छादोग्येमपुविद्यापांयावदादित्यःपुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेताद्विस्तावहाक्षिणउदेतोत्तरतोऽस्तमेतेत्यादिनादर्शितःसएवात्रव
लिनास्वराज्यकालकयनायोदीर्यते ३० । ३१ । ३२ तत्रमन्वंतरस्याष्टमांशकालनस्वराज्येच्छेदंश्रुत्वाकुपितःकर्मफलस्येद्रपदस्यनिरवतांमन्वानइंद्रः१४०।किपूर्वकंतदूषयति ब्रह्मणे
त्यादिना ३३ मध्यमास्थितःसन्नैवतपिता पुरीचतुष्टयोच्छेदोनेवभवितेत्यर्थः ३४ अजस्रंसत्येनकर्मणा तथाहि कर्मठाःप्राहुर्नकदाचिदनीदृशंजगदिति ३५ । ३६ एवमुक्तास्त्व
ति अयंभावः एकसप्तत्याचतुर्युगैरेकोमनुर्नश्यति तस्येदानीमष्टाविंशतितमोयुगपर्यायोऽनुवर्तते । तत्रोक्तरीत्याचतुर्यांशेनेंद्रीसंयमिन्योरुच्छेदोजातएव । वारुण्याअपिज्ञयकालः
प्रवृत्तः । उदीच्यास्तुनप्रवृत्तइत्याशयेनेंद्रउदीर्चीगवोबलिस्तुप्रष्टश्रीस्तादरीभेवदक्षिणागतानुपूर्वा तस्याभ्रष्टैश्वर्यत्वेऽपिशत्रुसन्निहितत्वादिति ३७

॥१००॥

ननुपुराणांतरेचतसृणामपिपुरीणांसहैवोच्छेदोदृश्यतेनोक्तक्रमेणैस्वाशक्याह इत्येवदिति अनहंकारइतिसंज्ञामार्जवाक्यरूपकिंतुकिंचित्साहंकारमेवेत्यर्थः । एवंचात्रत्रयःपलाउपन्यस्ताः
निरहंकारस्ययुगपत्सर्वोच्छेदःपुराणांतरसंमतः साहंकारस्यैद्रस्यतुनकदाचित्पुण्यच्छेदोऽस्ति यथोक्तंवासिष्ठे । यत्राहंत्वेजगतत्रपूर्वभागस्थितिष्ठति । त्रसरेणुदरेपींद्रः५इयतिरमजगत्रयंइति ।
साहंकारस्यापिबिबेकिनोबलेःकृमिकनाशयुक्तंजगदितिश्चुत्वादीर्चीप्राप्यश्रुतियुक्तिबलेनपर्यालोच्यसंहारदाकाशमारुह ३८ ॥ ॥ इति शांति पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदी
पेपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रैवअनहंकारत्वेएव १ भवामभवज्ञमुत्पत्तिप्रलयज्ञम् २ । १ सहायता शोकस्यदुःखापनोदेहेतुत्वंनास्ती

इत्येतद्बलिनागीतमनहंकारसंज्ञितम् ॥ वाक्यंश्रुत्वासहस्राक्षःखमेवारुरुहेतदा ३८ ॥ इति श्रीमहाभरते शांति ०मो०प०श्रीसन्निधानोनामपंचविंशत्यधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २२५ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ शतक्रतोश्चसंवादनमुचेश्चयुधिष्ठिर १ श्रियाविहीनमासीनमक्षो
भ्यमिवसागरम् ॥ भवामभवज्ञंभूतानामित्युवाचपुरंदरः २ बद्धःपाशैश्च्युतःस्थानाद्विषतांशमागतः ॥ श्रियाविहीनोनुचेऽशोचस्याहानशोचसि ३
॥ नमुचिरुवाच ॥ अनिवायेणशोकेनशरीरंचोपतप्यते ॥ अमिशाश्चप्रहृष्यंतिशोकेनास्तिसहायता ४ तस्माच्छक्रनशोचामिसर्वेह्येवेदमंतवत् ॥ संतापाद्भ
श्यतेरूपंसंतापाद्भश्यतेश्रियः ५ संतापाद्भश्यतेचायुर्धर्मश्चैवसुरेश्वर ॥ विनीयखलुतदुःखमागतंवेमनस्यजम् ६ ध्यातव्यंमनसाहृदयंकल्याणंसंविजानता ॥
यदायदाहिपुरुषःकल्याणकुरुतेमनः ॥ तदातस्यप्रसिध्यंतिसर्वार्थानात्रसंशयः ७ एकःशास्तानद्वितीयोऽस्तिशास्तागर्भेशयानंपुरुषंशास्तिशास्ता ॥
तेनानुयुक्तःप्रवणादिवोदकंयथानियुक्तोऽस्मितथावहामि ८ भवामभवैत्वभिजाननृगरीयोज्ञानाच्छ्रेयोनुतद्वैकरोमि ॥ आशासुधर्म्यासुपरासुकुर्वन्त्यथानियु
क्तोऽस्मितथावहामि ९ यथायथाऽस्यप्राप्तव्यंप्राप्तोत्येवतथातथा ॥ भवितव्यंयथायच्चभवत्येवतथातथा १० यत्रयत्रैवसंयुक्तोधात्रागर्भेपुनःपुनः ॥ तत्रत
त्रैववसतिनयत्रस्वयमिच्छति ११ भावोयोऽयमनुप्राप्तोभवितव्यमिदंमम ॥ इतियस्यसदाभावोनुसमुह्येत्कदाचन १२ पर्यायेर्हन्यमानानामभियोक्तानवि
द्यते ॥ दुःखमेतत्तुयद्वेष्टाकर्ताऽहमितिमन्यते १३ ऋषींश्चदेवांश्चमाहासूरांश्चत्रैविद्यवृद्धांश्चवनेमुनींश्च ॥ कात्रापदोनोपनमंतिलोकेपरावरज्ञास्तुनसंभ्रमंति
१४ नपंडितःकुद्धयतिनाभिपद्यतेनचापिसंसीदतिनप्रहृष्यति ॥ नचार्थच्छ्रव्यसनेषुशोचतेस्थितःप्रकृत्याहिमवानिवाचलः १५

त्यर्थः ४ श्रियःसकाशात् ५ विनीयनिरस्य ६ हृदयंहृत्स्थंस्वरूपं कल्याणमोक्षम् ७ एकइति अंतर्भाभिस्वरूपमेवकल्याणमित्यर्थः प्रवणात्निम्नदेशात् ८ भवामभवैवंधर्मोक्षौ भावामावा
वितिपाठेस्त्यानुती तावेवाभिजानंस्तयोरपिमध्येश्रेयोमोक्षंगुरुतरत्वेनजानन्नपिनकरोमिश्रवणाद्यभ्यासेननसंपादयामि परास्वधर्म्यासुनिमित्तभूनासु कुर्वन्कर्माणि नियुक्तःशास्त्रा ९ । १०
११ । १२ पर्यायैःकालक्रमागतैःसुखदुःखैः द्वेष्टादुःखस्यः कर्तृत्वाभिमानएवदुःखमित्यर्थः १३ आपदःकान्पुरुषान्नोपनमंतिनानुसरंत्यपितुसर्वानेव परावरज्ञाःसदसदस्तुविदुः नसंभ्रमं
तिनविभवति १४ नाभिपद्यतेनसज्जते अतिकृच्छ्रव्यसनेषुनिवार्येषु १५

म.भा.टी
॥१०१॥

१६ प्रणुदन्तदूरीकुर्वन् १७ विवेकदौर्लभ्यमाह नतदिति श्रौतस्मार्तलौकिकस्याप्यान्थायविवेककाजनसमाजाःसदःपषत्समाख्याः भयंघर्भेविष्ठाजं घुरंघरसम्यश्रेष्ठः धर्मतत्त्वमपिदुरवगाहंकि
 मुत्रब्रह्मतत्त्वमितिभावः १८ दुरन्वयानिदुर्ज्ञेयोदर्काणि नमुमोहगौतमइतिपाठेअहल्याजारस्येन्द्रस्यप्रपाजनानर्थममोद्धाटनं गीतमस्यचदारापहारेऽपिघंघर्भेवर्णनं स्थानादहल्यायाःशसत्वेनशि
 यमर्थसिद्धिःपरमानमोहयेत्तथैवकालेव्यसनंनमोहयेत् ॥ सुखंचदुःखंचतथैवमव्यमंनिषेवतेयःसधुरंधरोनरः १६ यांयामवस्थांपुरुषोऽधिगच्छेत्स्यारमेतापरित
 प्यमानः ॥ एवंप्रवृद्धंप्रणुदन्मनोजसंतापमायासकरंशरीरात् १७ नतत्सदःसत्परिषत्सभाचसाप्राप्ययानंकुरुतेसदाभयम् ॥ धर्मतत्त्वमवगाह्यबुद्धिमान्योऽभ्युपै
 तिसधुरंधुरःपुमान् १८ प्राज्ञस्यकर्माणिदुरन्वयानिनवैप्राज्ञोमुह्यतिमोहकाले ॥ स्थानाच्च्युतश्चेन्नमुमोहचोत्तमस्तावत्कच्छ्रामापदंप्राप्यवृद्धः १९ नमंत्रबलवीर्ये
 णप्रज्ञयापौरुषेणच ॥ नशीलेननवृत्तेनतथानैवार्थसंपदा ॥ अलभ्यंलभतेमर्त्यस्तत्रकापरिदेवना २० यदेवमनुजातस्यधातारोविदधुःपुरा ॥ तदेवानुचरिष्यामि
 किमेमृत्युःकरिष्यासि २१ लब्धव्यान्येवलभतेगंतव्यान्येवगच्छति ॥ प्राप्तव्यान्येवचाप्रोतिदुःखानिचसुखानिच २२ एतद्विदित्वाकात्स्न्येनयोनमुह्यतिमानवः
 कुशलीसर्वदुःखेषुसर्वैसर्वधनोनर २३ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शकनमुचिसंवादोनामषड्विंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥
 युधिष्ठिरउवाच ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेयःपुरुषस्यहि ॥ बंधुनाशेमहीपालराज्यनाशेऽथवापुनः १ त्वंहिनःपरमोवक्तालोकेऽस्मिन्भरतर्षभ ॥ एतद्भवंतंपृच्छामि
 तन्मेत्वंकुमर्हसि २ ॥भीष्मउवाच॥ पुत्रदारैःसुखैश्चैववियुक्तस्यधनेनवा ॥ मग्नस्यव्यसनेकच्छ्रेयःश्रेयस्करीरुप ३ धैर्येणयुक्तंसततंशरीरंनविशीर्यते ॥ विशोक
 तासुखंधतेधतेचारोग्यमुत्तमम् ४ आरोग्याच्चशरीरस्यसपुनर्विदतेश्रियम् ॥ यश्चप्राज्ञोनरस्तातसात्किंवावृत्तिमास्थितः ५ तस्यैश्वर्यंचवैर्यंचव्यवसायश्चकर्मसु ॥
 अत्रैवोदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ६ बलिवासवसंवादंपुनरेकयुधिष्ठिर ॥ वृतेदेवासुरेयुद्धेदैत्यदानवसंक्षये ७ विष्णुक्रांतेपुलोकेपुदेवाजेशतक्रतौ ॥ इज्यमानेषुदेवे
 पुचातुर्वर्ण्येव्यवस्थिते ८ समृद्धमात्रेऽत्रैलोक्येप्रीतियुक्तेस्वयंभुवि ॥ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विन्यामपिर्चाषिभिः ९ गंधर्वैर्भुजंगैर्द्रैश्चसिद्धैश्चान्यैर्वृतःप्रभुः ॥ चतुर्दंतंसुदां
 तंचवारणंद्रंश्रियावृतम् ॥ आरुह्यैरावतंशकस्त्रैलोक्यमनुसंययौ १० सकदाचित्समुद्रांतिकस्मिंश्चिद्विरिगहरे ॥ बलिवैरोचनिंवज्रीददर्शोपससर्पच ११ तमैरावतमूर्ध
 स्थंप्रेक्ष्यदेवगणैर्वृतम् ॥ सुरेन्द्रमिंद्रदैत्येन्द्रोऽनशुशोचनविव्यथे १२ दृष्ट्वातमविकारस्थंतिष्ठंतंनिर्भयंबलिम् ॥ अधिरूढोद्विपश्रेष्ठमित्युवाचशतक्रतुः १३ दैत्यनव्यथ
 सेशौर्यादथवावृद्धसेवया ॥ तपसाभावितत्वाद्वासर्वथैतत्सुदुष्करम् १४ शत्रुभिर्वशमानीतोहीनःस्थानादनुत्तमात् ॥ वैरोचनेकिमाश्रित्यशोचितव्येनशोचसि १५

लारूपत्वात्तर्गाहस्याच्चतः नस्वरसहस्रोऽहमजितचित्तोऽस्मिंकिंतुर्गातमवजितजित्तोऽस्मीतिभावः १५ अलभ्यंचित्तस्वास्थ्यम् २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
 नीलकंठीये भारतभाष्ये १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५
 श्रेयइतिपुनर्बलिवासवसंवादाख्यायिकासुखेनप्रदुष्यते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥१०१॥

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

श्रेष्ठंचप्राप्यस्वजातीनांमहाभोगाननुत्तमान् ॥ हतस्वरत्नराज्यस्त्वंब्रह्मिकस्मान्नशोचसि १६ ईश्वरोहिपुराभूत्वापितृपैतामहेपदे ॥ तत्त्वमद्यहंतदृष्ट्वासपत्नैःकिं
 नशोचसि १७ बद्धश्चवारुणैःपाशैर्वज्रेणचसमाहतः ॥ हतदारोहतधनोब्रह्मिकस्मान्नशोचसि १८ नष्टश्रीर्विभवभ्रष्टोयन्नशोचसिदुष्करम् ॥ त्रैलोक्यराज्यनाशे
 हिकोऽन्योजीवितुमुत्सहेत् १९ एतच्चान्यच्चपरुषंभुवंतंपरिभूयतम् ॥ श्रुत्वासुखमसंभ्रातोबलिवैरोचनोऽब्रवीत् २० बालिर्वाच ॥ निगृहीतेमयिभृशंशककिंक्थि
 तेनते ॥ वज्रमुद्यम्यतिष्ठंतंपश्यामित्वांपुरंदर २१ अशक्तःपूर्वमासीस्त्वंकथंचिच्छक्ततांगतः ॥ कस्त्वदम्यइमांवाचंसुकूरांक्तुमर्हति २२ यस्तुशत्रोर्वशस्थस्य
 शक्तोऽपितुरुतेदयाम् ॥ हस्तप्राप्तस्यवीरस्यतंचैवपुरुषंविदुः २३ अनिश्चयोहियुद्धेपुद्गयोर्विवदमानयोः ॥ एकःप्राप्तोतिविजयमेकश्चैवपराजयम् २४ माचतेऽ
 भूत्स्वभावोऽयमितिदेवपुंगव ॥ ईश्वरःसर्वभूतानांविक्रमेणजितोबलात् २५ नैतदस्मत्कृतंशकनैतच्छकृत्तंत्वया ॥ यत्त्वमेवंगतोवज्रिन्यद्वाऽप्येवंगतावयम् २६
 अहमासंयथाऽद्यत्वंभवितात्वंयथावयम् ॥ मावमंस्थामयाकर्मदुष्कृतंकृतमित्युत २७ सुखदुःखेहिपुरुषःपर्यायेणाधिगच्छति ॥ पर्यायेणाऽसिशकत्वंप्राप्तःशकन
 कर्मणा २८ कालःकालेनयतिमांत्वांचकालेनयत्ययम् ॥ तेनाहंत्वंयथानाद्यत्वंचापिनयथावयम् २९ नमात्पितृशुश्रूषानचदेवतपूजनम् ॥ नान्योगुणसमाचा
 रःपुरुषस्यसुखावहः ३० नविद्यानतपोदानंनमित्राणिनवांधवाः ॥ शक्रुवंतिपरित्रातुंनरंकालेनपीडितम् ३१ नागामिनमनर्थहिप्रतिघातशतैरपि ॥ शक्रुवंति
 प्रतिव्योढुमृतेऽद्धिबलान्नराः ३२ पर्यायैर्हन्यमानानांपरित्रातानविद्यते ॥ इदंतुदुःखंचच्छकृत्कर्ताऽहभितिमन्यसे ३३ यदिकर्ताभवेत्कर्तानक्रियेतकदाचन ॥
 यस्मानुक्रियेतकर्तातस्मात्कर्ताऽप्यनीश्वरः ३४ कालेनाहंत्वामजयंकालेनाहंजितस्त्वया ॥ गंतागतिमतांकालःकालःकलयतिप्रजाः ३५ इंद्रप्राकृतयाबुद्ध्याप्र
 लयंनावबुद्धयसे ॥ केचित्त्वां बहुमन्यंतेश्रेष्ठंचप्राप्तंस्वकर्मणा ३६ कथमस्मद्विधोनामजानन्लोकप्रवृत्तयः ॥ कालेनाभ्याहतःशोचेन्मुह्येद्राप्यथविभ्रमेत् ३७
 नित्यंकालपरीतस्यममवामद्विधस्यवा ॥ बुद्धिर्व्यसनमासाद्यमित्रानौरिवसीदति ३८ अहंचत्वंचयेचान्येभविष्यंतिसुराधिपाः ॥ तेसर्वेशक्रयास्यंतिमार्गमिंद्र
 शतैर्गतम् ३९ त्वामप्येवंसुदुर्घर्षंज्वलंतंपरयाश्रिया ॥ कालेपरिणतेकालःकालयिष्यतिमामिव ४० बहूनींद्रसहस्राणिदैवतानांयुगेयुगे ॥ अभ्यतीतानि
 कालेनकालोहिदुरतिक्रमः ४१ इदंतुलब्धासंस्थानमात्मानंबहुमन्यसे ॥ सर्वभूतभवंदेवंब्रह्माणमिवशाश्वतम् ४२ नचेदमचलंस्थानमनंतंवाऽपिकस्य
 चित् ॥ त्वंतुबालिशयाबुद्ध्याममेदमितिमन्यसे ४३ अविश्वरुतेविश्वसिषिमन्यसेवाऽधुवेधुवम् ॥ नित्यंकालपरीतात्माभवत्येवंसुरेश्वर ४४ ममेयमिति
 मोहात्त्वंराजश्रियमभीप्ससि ॥ नेयंतवनचास्माकंचान्येषांस्थिरासदा ४५

अतिक्रम्यवहूनन्यास्त्वयितावदियंगता ॥ कंचित्कालमियंस्थित्वात्वयिवासवचंचला ४६ गौर्निवासमिवोत्सृज्यपुनरन्यंगमिष्यति ॥ राजलोकाह्यतिक्रांतायात्र
संख्यातुमुत्सहे ४७ त्वतोवदुतराश्चान्येभविष्यतिपुरंदर ॥ सवृक्षौषधिरन्नेयंसहसत्ववनाकरा ४८ तानिदानानपश्यामियैर्भुक्तेयंपुरामही ॥ पृथुरैलोमयोभीमो
मरकःशंवरस्तथा ४९ अश्वग्रीवःपुलोमाचस्वर्भानुरमितध्वजः ॥ प्रहादोनमुचिर्दक्षोविप्रचित्तिर्विरोचनः ५० हीनिषेवःसुहोत्रश्चभूरिहापुष्पवानवृषः ॥ सत्येषु
ऋषभोबाहुःकपिलाश्वोविरूपकः ५१ बाणःकार्तस्वरोवह्निर्विश्वदंष्ट्रोऽथनैर्ऋतिः ॥ संकोचोऽथवरीताक्षोवराहाश्वोरुचिप्रभः ५२ विश्वजित्प्रतिरूपश्चवृषांडोवि
ष्करोमधुः ॥ हिरण्यकशिपुश्चैकैटभश्चैवदानवः ५३ दैतेयादानवाश्चैवसर्वेतेनैर्ऋतैःसह ॥ एतेचान्येचबहवःपूर्वेपूर्वतराश्चये ५४ दैत्येन्द्रादानवेंद्राश्चयाश्वा
न्याननुशुभ्रम् ॥ बहवःपूर्वदैत्येन्द्राःसंत्यज्यपृथिवींगताः ५५ कालेनाभ्याहताःसर्वेकालोहिबलवतरः ॥ सवःक्रतुशतैरिष्टंनत्वमेकःशतक्रतुः ५६ सर्वधर्मपराश्चास
त्सर्वेसततसत्रिणः ॥ अंतरिक्षचराःसर्वेसर्वेऽभिसुखयोधिनः ५७ सर्वेसंहननोपेताःसर्वेपरिघबाहवः ॥ सर्वेमायाशतधराःसर्वेतेकामरूपिणः ५८ सर्वेसमरमासा
द्यनश्रूयंतेपराजिताः ॥ सर्वेसत्यव्रतपराःसर्वेकामविहारिणः ५९ सर्वेवेदव्रतपराःसर्वेचैवबहुश्रुताः ॥ सर्वेसंमतमैश्वर्यमीश्वराःप्रतिपेदिरे ६० नचैश्वर्यमदस्तेषां
भूतपूर्वामहात्मनाम् ॥ सर्वेयथार्हदातारःसर्वेविगतमत्सराः ६१ सर्वेसर्वेषुभूतेषुयथावत्प्रतिपेदिरे ॥ सर्वेदाक्षायणीपुत्राःप्राजापत्यामहाबलाः ६२ ज्वलंतःप्रतपं
तश्चकालेनप्रतिसंहताः ॥ त्वंचैवेमांयदाभुक्त्वापृथिवीत्यक्षयसेपुनः ६३ नशक्षयसितदाशक्रनियंतुंशोकमात्मनः ॥ मुंचेच्छांकामभोगेषुमुंचेमंश्रीभवंमदम् ६४
एवंस्वराज्यनाशेत्वंशोकंसंप्रसहिष्यसि ॥ शोककालेशुचोमात्वंहर्षकालेचमाहृषः ६५ अतीतानागतंहित्वाप्रत्युत्पन्नेनवर्तय ॥ म.चेदभ्यागतःकालःसदायुक्तम
तंद्रितः ६६ क्षमस्वनचिरार्दिद्रत्वामप्युपगमिष्यति ॥ त्रासयन्निवदेवेंद्रवाग्मिस्तक्षसिमाभिह ६७ संयतेमयिनूनंत्वमात्मानं बहुमन्यसे ॥ कालःप्रथममायान्मां
पश्चात्त्वामनुधावति ६८ तेनगर्जसिदेवेंद्रपूर्वकालहतेमयि ॥ कोहिस्थातुमलंलोकेममकुद्भस्यसंयुगे ६९ कालस्तुबलवान्प्राप्तस्तेनतिष्ठसिवासव ॥ यत्तद्वर्षसह
स्रांतंूर्णभवितुमर्हति ७० यथामेसर्वगात्राणिनसुस्थानिमहौजसः ॥ अहमैन्द्राद्युतःस्थानात्त्वमिन्द्रःप्रकृतोदिवि ७१ सुचित्रेजीवलोकैऽस्मिन्नुपास्यःकाल
पर्ययात् ॥ किंकिृत्वात्वमिन्द्रोऽयंकिंवाकृत्वावयंच्युताः ७२ कालःकर्ताविकर्ताचसर्वमन्यदकारणम् ॥ नाशंविनाशमैश्वर्यंमुखंदुःखंभवाभवौ ७३ विद्वान्प्रा
प्यैवमत्यर्थनप्रहृष्येन्नचव्यथेत् ॥ त्वमेवहींद्रवेत्थास्मान्चेदाहंत्वांचवासव ७४ किंकथ्यसेमांकिंचत्वंकालेनिरपत्रप ॥ त्वमेवहिपुरावेत्थयत्तदापौरुषंमम ७५
समरेषुचविक्रांतंपर्याप्तंतन्निदर्शनम् ॥ आदित्याश्चैवरुद्राश्चसाभ्याश्चवसुभिःसह ७६

७७ | ७८ | ७९ | ८० | ८१ | ८२ | ८३ | ८४ | ८५ | ८६ | ८७ | ८८ | ८९ | ९० | ९१ | ९२ | ९३ | ९४ | ९५ | ९६ | ९७ | ९८ | ९९ | १०० | १ | २ | ३ | ४ | ५ | ६

मयाविनिर्जिताःपूर्वमरुतश्चशचीपते ॥ त्वमेवशक्रजानासिदेवासुरसमागमे ७७ समेताविबुधाभग्रास्तपसासमरेमया ॥ पर्वताश्वासकृत्क्षिप्ताःसवनाःसवनौकसः
७८ सटंकाशिखराभग्राःसमरेभूर्धितेमया ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुंकालोहिदुरतिक्रमः ७९ नहित्वानोत्सहेहंतुंसवन्नमपिमुष्टिना ॥ नतुविक्रमकालोऽयंक्षमाकालो
ऽयमागतः ८० तेनत्वांमर्षयेशक्रदुर्मर्षणतरस्त्वया ॥ तंमांपरिणतेकालेपरीतंकालवह्निना ८१ नियतंकालपाशेनबद्धंशक्रविकथ्यसे ॥ अयंसपुरुषःश्यामो
लोकस्यदुरतिक्रमः ८२ बद्धातिष्ठतिमारौद्रःपशुरंशनयायथा ॥ लाभालाभौसुखंदुःखंकामक्रोधौभवाभवौ ८३ बधबंधप्रमोक्षंचसर्वकालेनलभ्यते ॥ नाहंक
र्तानकर्तावंकर्तायस्तुसदाप्रभुः ८४ सोऽयंपचितिकालोमां वृक्षेफलमिवागतम् ॥ यान्येवपुरुषःकुर्वन्सुखैःकालेनयुज्यते ८५ पुनस्तान्येवकुर्वाणोदुःखैःका
लेनयुज्यते ॥ नचकालेनकालज्ञःस्पृष्टःशोचितुमर्हति ८६ तेनशक्रनशोचामिनास्तिशोकेसहायता ॥ यदाहिशोचतःशोकोव्यसनंनापकर्षति ८७ सामर्थ्यं
शोचतोनास्तीत्यतोऽहंनाद्यशोचिमि ॥ सुवमुक्तःसहस्राक्षोभगवांस्पाकशासनः ८८ प्रतिसंहत्यसंभमित्युवाचशतक्रतुः ॥ सवन्नमुद्यतंवाहुंदृष्ट्वापाशांश्चारु
णान् ८९ कस्येहनव्यथेद्बुद्धिर्मृत्योरपिजिघांसतः ॥ सातेनव्यथतेबुद्धिरचलात्त्वदर्शिनी ९० ध्रुवंनव्यथसेऽद्यत्वंधैर्यात्सत्यपराक्रम ॥ कोहिविश्वासमर्थेषुश
रीरेवाशरीरभृत् ९१ कर्तुमुत्सहेतेलोकेदृष्ट्वासंप्रस्थितंजगत् ॥ अहमप्येवमेवैतंलोकंजानाम्यशाश्वतम् ९२ कालाग्रावाहितंधेरेगुह्येसततगेऽक्षरे ॥ नचात्रप
रिहारोऽस्तिकालस्पृष्टस्यकस्यचित् ९३ सूक्ष्माणामहतांचैवभूतानांपरिपच्यताम् ॥ अनीशस्याप्रमत्तस्यभूतानिपचतःसदा ९४ अनिवृत्तस्यकालस्यक्ष
यंप्राप्तोनमुच्यते ॥ अप्रमत्तःप्रमत्तेषुकालोजागर्तिदेहिषु ९५ प्रयत्नेनाप्यपक्रांतोदृष्टपूर्वोनेकेनचित् ॥ पुराणःशाश्वतोधर्मःसर्वप्राणभृतांसमः ९६ कालोनपरि
हार्यश्चनचास्यास्तिव्यतिक्रमः ॥ अहोरात्रांश्चमासांश्चक्षणान्काष्ठांश्चलान्कलाः ९७ संपीडयतियःकालोवृद्धिर्वाधुषिकोयथा ॥ इदमद्यकरिष्यामिश्चःकर्ताऽस्मी
तिवादिनम् ९८ कालोहरतिसंप्राप्तोनदीवेगइवद्रुमम् ॥ इदानींतावदेवासौमयादृष्टःकथंमृतः ९९ इतिकालेनहियतांप्रलापःश्रूयतेऽनुत्तमम् ॥ नश्यंत्यथास्तथा
भोगाःस्थानमैश्वर्यमेवच १०० जीवितंजीवलोकस्यकालेनागम्यनीयते ॥ उच्छ्रायाविनिपातांताभावोऽभावःसएवच १ अनित्यमध्रुवंसर्वव्यवसायोहिदुष्करः ॥
सातेनव्यथतेबुद्धिरचलात्त्वदर्शिनी २ अहमासंपुराचेतिमनसाऽपिनबुद्धयते ॥ कालेनाक्रम्यलोकेऽस्मिन्पच्यमानेबलीयसा ३ अज्येष्ठमकनिष्ठंचक्षिप्यमा
णोनबुध्यते ॥ ईर्ष्याभिमानलोभेषुकामक्रोधभयेषुच ४ स्पृहामोहाभिमानेषुलोकःसकोविमुह्यति ॥ भवांस्तुभावतत्त्वज्ञोविद्वान्ज्ञानतपोन्वितः ५ कालंपश्य
तिसुव्यक्तंपाणावामलकंयथा ॥ कालचारित्रतत्त्वज्ञःसर्वशास्त्रविशारदः १०६

१०७। ८। ९। ११०। १११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९९ ॥ ॥ इतिशांति० मो० नी० मा० सप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ ७ ॥
 विवेचनेकृताऽऽत्मासिस्पृहणीयोविजानताम् ॥ सर्वलोकोह्यमन्येबुद्ध्यापरिगतस्त्वया १०७ विहरन्सर्वतोमुक्तो नक्वचित्परिषज्जते ॥ रजश्चहितमश्वत्वा
 स्पृशतेनजितेन्द्रियम् ८ निष्प्रातिनष्टसंतापमात्मानंत्वमुपाससे ॥ सुहृदंसर्वभूतानांनिर्वैरंशातमानसम् ९ दृष्ट्वात्वांममसंजातात्वय्यनुक्रोशिनोमतिः ॥ नाहमे
 तादृशंबुद्धं हंतुमिच्छामिबंधने ११० आनृशंस्यंपरोधमां हनुक्रोशश्चमेत्वयि ॥ मोक्षयंतेवारुणाः पाशास्तवेमेकालपर्ययात् ११ प्रजानामुपचारेणस्वस्तितेऽ
 स्तुमहासुर ॥ यदाश्वश्रूस्नुषावृद्धांपरिचारेणयोक्ष्यते १२ पुत्रश्चपितरंमोहात्प्रेषयिष्यतिकर्मसु ॥ ब्राह्मणैःकारयिष्यंतिवृषलाःपादधावनम् १३ शूद्राश्चब्रा
 ह्मणीभार्यामुपयास्यंतिनिर्भयाः ॥ वियोनिषुविमोक्षयंतिबीजानिपुरुषायदा १४ संकरंकांस्यभाडैश्वबलिंचैवकुपात्रकैः ॥ चातुर्वर्ण्यंयदाकृत्स्नममर्यादंभाविष्य
 ति १५ एकैकस्तेतदापाशःक्रमशःपरिमोक्ष्यते ॥ अस्मत्स्तेभयंनान्स्तिस्मयंप्रतिपालय ॥ सुखीभवनिराबाधःस्वस्थचेतानिरामयः १६ तमेवमुक्त्वाभग
 वाञ्छतक्रतुःप्रतिप्रयातो गजराजवाहनः ॥ विजित्यसर्वानसुरान्सुराधिपोननंदहर्षेणभृशवचैकराट् १७ महर्षयस्तुष्टुबुरंजसाचतंतृषाकपिमर्वचराचरंश्वरम् ॥
 हिमापहोहव्यमुवाहचाध्वेरतथाऽमृतंचार्पितमीश्वरोऽपिहि १८ द्विजोत्तमैःसर्वगतैरभिष्टुतोविदीप्ततेजामतमन्युरीश्वरः ॥ प्रशांतचेतामुदितःस्वमालयंत्रिवि
 ष्टंप्राप्यमुमोदवासवः ११९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० ७० बलिवासवसंवादेसप्तविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 पूर्वरूपाणिमेराजन्पुरुषस्यभविष्यतः ॥ पराभविष्यतश्चैवतन्मेब्रूहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ मनएवमनुष्यस्यपूर्वरूपाणिशंसति ॥ भविष्यतश्चमद्रं
 तेतथैवभविष्यतः २ अत्रान्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ श्रियाशक्रस्यसंवादेतंनिबोधयुधिष्ठिर ३ महत्स्तपसोव्युष्ट्यापर्यङ्गोऽप्येवरावरो ॥ सामा
 न्यमृषिभिर्गत्वाब्रह्मलोकनिवासिभिः ४ ब्रह्मेवामितदीप्तौजाःशांतपाप्मामहातपाः ॥ विचचारयथाकामं त्रिषुलोकेषुनारदः ५ कदाचित्प्रातरुत्थायपिस्पृष्टुःस
 लिलंशुचि ॥ ध्रुवद्वारभवांगंगाजगामावततारच ६ सहस्रनयनश्चापिवस्त्रीशंवरपाकहा ॥ तस्यादेवर्षिजुष्टायास्तीरमभ्याजगामह ७ तावाञ्छत्ययतात्मानौ
 कृतजप्यौसमासतः ॥ नद्याःपुलिनमासाद्यसूक्ष्मकांचनवालुकम् ८ पुण्यकर्मभिरारुयातादेवर्षिकथिताःकथाः ॥ चक्रतुस्तौतथाऽऽसीनौमहर्षिकथितास्त
 था ९ पूर्ववृत्तव्यपेतानिकथयंतौसमाहितौ ॥ अथभास्करमुद्यंतंरश्मिजालपुरस्कृतम् १० पूर्णमंडलमालोक्यतावुत्थायोपतस्थतुः ॥ अभितस्तूदयंतंतम
 कर्मकर्मिवापरम् ११ आकाशेददृशेज्योतिरुद्यतार्चिःसमप्रभम् ॥ तयोःसमीपंतं प्रातंप्रत्यदृश्यतभारत १२ तत्सुपर्णांकरचितमास्थितं वैष्णवंपदम् ॥ भामि
 रप्रतिमंभातित्रैलोक्यमवभासयत् १३ तत्राऽभिरूपशोभाभिरप्सरोग्भिःपुरस्कृताम् ॥ ब्रह्मतीमंशुमत्प्रख्यां ब्रह्मज्ञानोरिवार्चिषम् १४ नक्षत्रकल्पाभरणांतांमो
 क्तिकसमस्रजम् ॥ श्रियंददृशतुःपद्मांसाक्षात्पद्मदलस्थिताम् १५ ॥ पूर्वरूपाणीति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५

१६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४

साऽवरुह्यविमानाग्रादंगनानामनुत्तमा ॥ अभ्यागच्छत्रिलोकेशदेवर्षिचापिनारदम् १६ नारदानुगतःसाक्षान्मघवांस्तामुपागमत् ॥ कृतांजलिपुटेदेवीनि
 देद्यात्मानमात्मना १७ चक्रेचानुपमांपूजांतस्याश्चापिससर्ववित् ॥ देवराजःश्रियंराजनवाक्यंचेदमुवाचह १८ ॥ शक्रउवाच ॥ कात्वंकेनचकार्येणसंप्राप्ता
 चारुहासिनि ॥ कुतश्चागम्येतसुश्रुगंतव्यंक्रचत्तेशुभे १९ ॥ श्रीरुवाच ॥ पुण्येषुत्रिषुलोकेषुसर्वेस्थावरजंगमाः ॥ ममात्मभावमिच्छंतेयतंतपरमात्मना
 २० साहंवैपंकजेजातासूर्यरश्मिविबोधिते ॥ भूत्यर्थंसर्वभूतानांपद्माश्रीःपद्ममालिनी २१ अहंलक्ष्मीरहंभूतिःश्रीश्चाहंबलमूदन ॥ अहंश्रद्धाचमेधाचसन्न
 तिर्विजितिःस्थितिः २२ अहंघृतिरहंसिद्धिर्हंखड्गूतिरेवच ॥ अहंस्वाहास्वधाचैवसन्नतिर्नियतिःस्मृतिः २३ राज्ञांविजयमानानांसेनाग्रेषुध्वजेषुच ॥
 निवासधर्मशीलानांविषयेषुपुरेषुच २४ जितकाशिनिशूरेचसंग्रामेष्वनिवर्तिनि ॥ निवसामिमनुष्येद्रेसदैवबलमूदन २५ धर्मनित्येमहाबुद्धौब्रह्मण्येसत्यवादिनि ॥
 प्रश्रितेदानशीलेचसदैवनिवसाम्यहम् २६ असुरेष्ववसंपूर्वसत्यधर्मनिबंधना ॥ विपरीतास्तुतान्बुद्ध्यात्वयिवासमरोचयम् २७ ॥ शक्रउवाच ॥ कथं वृत्ते
 षुदैत्येषुखमवात्सीर्वैरानमे ॥ दृष्ट्वाचकिमिहामास्त्वंहित्वादैतेयदानवान् २८ ॥ श्रीरुवाच ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठत्सुधैर्यादचलितेषुच ॥ स्वर्गमार्गाभिरामेषुसत्वे
 षुनिरताह्यहम् २९ दानाध्ययनयज्ञेज्यापितृदेवतपूजनम् ॥ गुरुणामतिथीनांचतेषांसत्यमवर्तव ३० सुसंष्टष्टष्टाश्वासनजितस्त्रीकाहुताग्रयः ॥ गुरुशु
 श्रूषकादांताब्रह्मण्याःसत्यवादिनः ३१ श्रद्धधानाजितक्रोधादानशीलाऽनसूयवः ॥ सृत्पुत्राभृतामात्याभृत्दाराह्यनीर्षवः ३२ अमर्षेणनचान्योन्यंस्पृहयंते
 कदाचन ॥ नचजातूपतप्यंतिधीराःपरसमृद्धिभिः ३३ दातारःसंगृहीतारआर्याःकरुणवेदिनः ॥ महाप्रसादाक्र प्रवोदहभक्ताजितेन्द्रियाः ३४ संतुष्टभृत्यस
 चिवाःकृतज्ञाःप्रियवादिनः ॥ यथाहंमानार्थकराह्नीनिषेवायतव्रताः ३५ नित्यंपर्वसुसुस्नाताःस्वनुलिप्ताःस्वलंकृताः ॥ उपवासतपःशीलाःप्रतीताब्रह्मवादिनः
 ३६ नैनानभ्युदियात्सूर्योचचाप्यासनप्रवेशयाः ॥ रात्रौदधिचसक्तूंश्चनित्यमेवव्यवर्जयन् ३७ कल्यंघृतंचान्ववेक्षन्प्रयताब्रह्मवादिनः ॥ मंगल्यान्यपिचाप
 इयन्ब्राह्मणांश्चाप्यपूजयन् ३८ सदाहिवदतांधर्मसदाचाऽप्रतिगृह्णताम् ॥ अर्धचराभ्याःस्वपतांदिवाचास्वपतांतथा ३९ कृपणानाथवृद्धानां दुर्वलात्तुर
 योपिताम् ॥ दयांचसंविभागंचनित्यमेवाऽन्वमोदताम् ४० त्रस्तंविषण्णमुद्दिग्रंभयार्तंव्याधितंक्रुशम् ॥ हृतस्वंव्यसनार्तंचनित्यमाश्वासयंतिते ४१
 धर्ममेवान्ववर्ततनहिंसंतिपरस्परम् ॥ अनुकूलाश्चकार्येषुगुरुवृद्धोपसेविनः ४२ पितृन्देवातिथींश्चैवयथावत्तेऽभ्यपूजयन् ॥ अवशेषाणिचाश्रंतिनित्यंसत्यत्त
 पोष्टताः ४३ नैकेऽश्रंसिसुसंपन्नंगच्छंतिपरस्त्रियम् ॥ सर्वभूतेष्ववर्ततयथाऽऽत्मनिदयांप्रति ४४

म.भा.टी.
१०७

१० ततःपरंपरविद्या ज्ञानमपराविद्या तेष्वन्यपरायथातदक्षरमधिगम्यतेयत्तदृश्यमग्राह्यमित्यादिनातत्रापराश्रमवेदोयजुर्वेदइत्यादिनायवंप्रसिद्धे १८ एतामिति अत्रकृतादिपुचतु
स्त्रियेकमेवधर्मस्यदशापादाअधर्मस्यषट् । एतेषामपियुगकालाल्पत्ववहुत्वाभ्याफलतश्चतुर्गुणापादमात्रमधर्मः पादत्रयधर्मः सेयंसहस्रगुणितानाहंदिनंतावत्येवब्राह्मीरात्रिश्वेतिवदताभ्य
यत्रान्यस्यइयतितदरूपंतन्मर्त्यमितिश्चुतेब्राह्मणपदमपिदिवाद्द्वैतदुःखेनरात्रावज्ञानशेषेणचानुविद्धत्वात्क्षयिष्णुत्वाच्चुद्रमेवेतिदर्शितम् २९ तवादीदिनादौध्यानमाविश्ययोगानिद्रयासुष्वान
रिवत्रियाणांजाड्येन ३० । ३१ इममेवसृष्टिमलयप्रकारमस्मदादिष्वप्यतिदिशति प्रतिबुद्धइति अक्षय्यंक्षेतुमशक्यंस्वतोनिर्विकारस्वरूपमपिब्रह्माजीवःक्षपाक्षयोनिद्रानाशेसतिप्रतिबुद्धः
सन्नविकुरुतेमापयाविकारयुक्तं करोति चकारोहेत्वर्थः तस्मान्महद्भूतमहंकारं सृजते तस्मादहंकाराद्यकारमकं वियदाद्यात्मकं मनश्चसृजते मनोमात्रमेवकाळाकाशादिकंसृष्टिप्रबोधवैवचसृष्टि
प्रकृयावित्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'सयदास्वापितितदेनंवाक्सर्वेनांमभिःसहाप्येतीतिचक्षुःसर्वैरूपैःसहाप्येति'इत्यादिनासुषुप्तौप्रत्यगात्मनिनामरूपप्रपंचप्रलयमुक्त्वा'अवयदाप्रबुद्धयेतएतस्मादारमनः

शां.मो.१९
अ०
॥२३२॥

अन्येकतयुगेधर्मास्त्रेतायांद्वापरेऽपरे ॥ अन्येकलियुगेतृणांयुगहासानुरूपतः २७ तपःपरंरुतयुगेत्रेतायांज्ञानमुत्तमम् ॥ द्वापरेयज्ञ
मेवाहुर्दानमेकंक्लौयुगे २८ एतांद्वादशसाहस्रींयुगारव्यांक्वयोविदुः ॥ सहस्रपरिवर्तंतद्ब्राह्मंदिवसमुच्यते २९ रात्रिमेतावतीचैवत
दादौविश्वमीश्वरः ॥ प्रलयेध्यानमाविश्यसुस्वासांस्तोविबुद्धयते ३० सहस्रयुगपर्यंतमहर्ष्यद्ब्रह्मणोविदुः ॥ रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्र
विदोजनाः ३१ प्रतिबुद्धोविकुरुतेब्रह्माक्षय्यंक्षपाक्षये ॥ सृजतेचमहद्भूतंतस्माद्यत्तात्मकंमनः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिप
र्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ७ ॥ व्यासउवाच ॥ ब्रह्मतेजोमयंशुक्रंयस्यसर्व
मिदंजगत् ॥ एकस्यभूतंभूतस्यद्वयंस्थावरजंगमम् १ अहर्मुखेविबुद्धःसन्नसृजतेऽविद्ययाजगत् ॥ अग्रएवमहद्भूतमाशुव्यक्तात्मकंमनः २

सर्वेप्राणापयाऽऽयतनंविप्रतिष्ठेतेप्राणेश्वोदेवादेवेभ्योलोकाः' इतिप्रबोधेचततएवप्राणदेवलोकाशब्दितानामाध्यात्मिकादैविकाधिलौकिकप्रपंचानामुत्पत्तिदर्शयति ३२ ॥ इति शांतिपर्वणि
मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३१ ॥ ७ ॥ ननुप्राक्सिद्धमज्ञातसत्ताकंजगत्समनस्केंद्रियसन्निकर्षाद्ब्रह्मतेह्यस्तन
एवायंघटइतिप्रत्यभिज्ञायतेचतत्कथंमनोमात्रमित्याशंक्याह ब्रह्मते । 'मनोमहान्मतिब्रह्मापूर्वुद्धिःख्यातिरेश्वरः ॥ प्रज्ञासंविच्चित्तेश्वस्मृतिश्चपरिपच्यते ॥ पर्यायवाचकाःशब्दामनसः
परिकीर्तिताः'इतिस्मृतेर्ब्रह्ममहत्तत्त्वसूक्ष्मबुद्धिः तच्चतेजोमयंसूक्ष्मवासनामयं सप्ततास्तेजोमात्राःसमभ्याददानइत्यादौवासनासुतेजःशब्दप्रयोगात् तदेवशुक्रंबीजंविदीतिशेषः । यस्यबी
जस्यएकस्यब्रह्मपांतरवर्जितस्यभूतस्यजनिमतः पंचमपर्येषणी यस्मादिदंजगद्भूतमुद्भूतं स्थावरंस्थास्नुनित्यंचेतनंजंगमंविनाश्यनित्यमचेतनंस्वप्नेइववासनामपंजगन्मनस्येवस्थितंपूर्वपूर्वसं
स्कारवशादिदमितिज्ञायतेतदिदमितिप्रत्यभिज्ञायतेचेत्यर्थः १ अहरिति अविद्ययेतिमहत्तत्त्वस्यापिकारणमुक्तं । सृष्टिक्रममाहाग्रेइति अग्रेसर्वादौमहन्महत्तत्त्वभूतमुद्भूततदेवाशुशक्तिं
व्यकारमकं वियदादिकरूपं सन्मनइत्युच्यते । आशुइतिसांख्यमिमतःसृष्टिक्रमोनिरस्तः शुगपसृष्टिरेवहिशास्त्रतस्वमितिद्विद्विद्विवादिनांपंदाघोषः २

॥१०७॥

अभिभूयेतिसार्द्धंश्लोकः मनःकर्तृअर्चिष्मत्प्रकाशकंचिदात्मानमाभिभूयआहृत्स्मानसान्प्रसृजत् अर्चिष्मानिविपाडेस्वीश्वरःमानसान्पूर्वसर्गातेऽभिभूयोतरसर्गादौवसृजदितिज्ञेयं ।
मनःप्रथमंसृष्टक्षयावहृत्स्यांप्रजायेयेतिश्चुतिसिद्धयाप्रार्थनारूपयाऽनेनमनसोरुपांतरेणेतिद्वितीयस्वमुक्तं विकुरुतेविविधाकारांकुरुते आकाशादयःपंचेविसप्तमानसाः ३ । ४ । ५ । ६
७ गुणाइति आकाशादयःपंचक्रमेणैकद्वित्रिचतुःपंचगुणयुक्ताइत्यर्थः । तेषामभूतानामध्येयद्भूतंपावत्कालपर्यंतयथायेनप्रकारेणवर्ततेतद्भूतं । एकस्तच्छब्दस्तावच्छब्दार्थः । तावत्काल
पर्यंततावद्गुणंस्मृतं । अत्रपूर्वाद्धैक्ताव्यवस्थायसूक्ष्मभूतेष्वेवज्ञेया । स्थूलेषुतुपंचीकरणादूर्ध्वसर्वाण्यपिपंचगुणानि । त्रिवृत्करणपक्षेचआकाशवायुक्रमेणैकद्विगुणकावितराणिपंचगुणान्ये
वेत्याशयः । तत्रपंचीकरणंस्वाकाशादीन्प्रत्येकं द्वेधाविभज्यैकस्मिन्नागेस्वेतरभूतचतुष्टयस्याऽर्धाकृतस्यचतुरश्वतुर्यांशान्प्रक्षिप्यैकैकंस्फूलभूतंभवति । तथात्रिवृत्करणं तेजोब्रह्मामिप्रत्ये
कं द्वेधाविभज्यैकस्मिन्नेस्वेतरयोरर्धांश्चप्रक्षिपेदिति । एवंसंकीर्णेष्वप्याकाशादिसंज्ञास्वभागाधिक्यादितिज्ञेयं ८ ननुपंचीकरणपक्षेकथमाकाशेगंधाद्यनुपलंभःकथंवात्रिवृत्करणपक्षेवायौ
गंधोपलंभइत्याशंक्याद्येस्थूलाकाशास्याप्रत्यक्षत्वेनतद्गतगंधादीनामप्यप्रत्यक्षत्वमित्यभिसंधायद्वितीयप्रत्याह उपलभ्येति अस्वितिदृष्टांतार्थं यथाऽऽसुएलाळवंगादिगंधउपलभ्यतेएवंवा

अभिभूयेहचार्चिष्मद्व्यसृजत्सप्तमानसान् ॥ दूरगंधवृधागामिप्रार्थनासंशयात्मकम् ३ मनःसृष्टिविकुरुतेचोद्यमानंसिसृक्षया ॥ आकाशंजायतेतस्मात्तस्यशब्दं
गुणंविदुः ४ आकाशातुविकुर्वाणात्सर्वगंधवहःशुचिः ॥ बलवान्जायतेवायुस्तस्यस्पर्शागुणोमतः ५ वायोरपिविकुर्वाणाज्योतिर्भवतिभास्वरम् ॥ रोचिष्णुजा
यतेशुक्रंतद्रूपगुणमुच्यते ६ ज्योतिषोऽपिविकुर्वाणाद्भवत्यापोरसात्मिकाः ॥ अज्योगंधस्तथाभूमिःसर्वेषांसृष्टिरुच्यते ७ गुणाःसर्वस्यपूर्वस्यप्राप्तुवंत्युत्तरोत्तरम् ॥
तेषांयावद्यथायच्चतत्तावद्गुणंस्मृतम् ८ उपलभ्याप्सुचेद्वर्धकेचिद्भूयुरनैपुणात् ॥ पृथिव्यामेवतंविद्यादपांवायोश्चसंश्रितम् ९ एतेसप्तविधात्मानोनानावीर्याःपृथक्
पृथक् ॥ नाशक्रवन्प्रजाःस्रष्टुमसमागम्यकृत्स्नशः १० तेसमेत्यमहात्मानोह्यन्योन्यमभिसंश्रिताः ॥ शरीराश्रयणंप्राप्तास्ततःपुरुषउच्यते ११ शरीरंश्रयणाद्भ
वतिभूर्तिमत्पोडशात्मकम् ॥ तमाविशंतिभूतानिमहांतिसहकर्मणा १२ सर्वभूतान्युपादायतपसश्चरणायहि ॥ आदिकर्तासभूतानांतमेवाहुःप्रजापतिम् १३

यावप्यांगुलकद्रव्यसंपर्कजएवगंधानुभवोनत्वाजानसिद्धद्रव्यसंपर्कजइत्यर्थः । अनैपुणादितिभूर्त्वाणामेवार्थपूर्वपक्षोनविदुषांकाणादादीनां तेहिपुक्तिबलेनैववायौगंधाभावंनिश्चिन्वतीतिदर्शितं
९ सप्तमनःसिसृक्षाशब्दितौमहदहंकारौसूक्ष्माकाशादयश्च असमागम्याऽभिलिखा १० महात्मानोव्यापकाःसमेत्यत्रिदंशब्दविष्टंभवदप्योन्यबलमाश्रित्यैकीभूयेत्यर्थः । पुरितिशरीरस्य
नामतप्रवसतीतिपुरुषइत्यवयवार्थः ११ षोडशपंचसूक्ष्मभूतानिसप्तमानस्काम्येकादशैन्द्रियाणिचतुर्दशरुद्रात्मकंशरीरं षोडशानांसृष्टिस्तुव्यकारमकंमनइतिमनःसृष्टयैवोक्तेतिनतेषांपृथक्सिद्धिस्ता
किंकाभिमतामंतव्या । नथोडशात्मकंपुरुषंतदितिपाठेस्थूलशरीरापेक्षयाह्यत्वं । भूतानिसूक्ष्माणिमहांतिमहत्त्वानिभुक्तावाशिष्टकर्मसाहितानीतिबहुत्वंप्रतिपुरुषमहदादीनांभिन्नत्वमिति
पादनार्थं तेनतत्पुरुषीयासूक्ष्मबुद्धिरेवकर्माश्रयस्तद्रूपलक्षितोऽहंकारश्चेतिज्ञेयं १२ एवंस्थूलेशरीरेलिंगशरीरस्यप्रवेशमुक्त्वातत्रचैतन्यप्रवेशमाह सर्वेति आदिकर्तासंबभूतानिस्वोपाधि
मायैकदेशभूतानिउपादायतमाविशतीतिविपरिणामेनानुपज्जयते । एतेनतत्सृष्टातदेवानुपाविशदितिश्चुतेरयोर्दर्शितः । तपसोज्ञानमयस्यालोचनस्यचरणायतथाचश्रुतिःपरमेश्वरस्यतत्त
दुपाध्यनुहरणंस्वस्वरूपज्ञानार्थमेवेत्याह । 'रूपंरूपप्रतिरूपोबभूवतदस्यरूपंप्रतिवक्षणाय'इति तमेवउपाधिप्रविक्रयविभाषमापन्नंप्रजापतिब्रह्मेत्याहुःतस्वमसीत्यादयःश्रुतयः १३

तत्र हेतुमाह सवेइति सशरीरांतस्थो वैएव ततःशरीरप्रवेशानंतरं एतेम'तदनुप्रविश्यसञ्चयञ्चामवदिरयादिसत्यंचान्तं चसत्यमभवत् इत्येतायाःश्रुतेर्यौवाङ्मैतः सत्पृथिव्यभेजांसित्यववा
 व्याकाशौ सत्यानृतेघटजूरगादिसत्यं ब्रह्मैवामवदिति श्रुतिपदानामर्थः एवमैश्वरीभूतमर्थाजिर्वीचर्षीमयीमिति द्विविधासृष्टिमभिप्रेत्योक्तमभियुक्तः । 'अन्यामांसमयीयोषित्म्याकाचिन्मनोमयी'
 इति 'घटोमृन्मयीमयी'इति च । तथासृष्टिद्वयवत्प्रलयद्वयमपि विदुषो विदेहकैवल्यकालेश्रूयते गताः कलाः पंचदशप्रतिष्ठाइति एवमेवास्पपरिद्रपुरिमाः षोडशकलाः पुरुषायणाः पुरुषंप्राप्यास्तं
 धंतीति चकलाः प्राणाच्छद्रांखंवायुज्योतिरापःपृथिवीत्रियमित्याद्याः तत्रैशोव्यावहारिको दृष्टिसृष्टिमभिप्रेत्यमतिष्ठासुवाद्यादिपुततदुपादानेपुप्राणादीनांप्रलयः पुरुषांतरमतीत्याउक्तः विद्वत्प्रती
 स्यात्तुजैर्वाप्रतिभासिको दृष्टिसृष्टिमभिप्रेत्यपुरुषएवकलाप्रलयउक्तः तस्माद्युक्तमुक्तं सृष्टिद्वयं १४ वयःपक्षीअव्ययंआकाशादिव्ययंघटादिअपक्षयधर्म १५ तेषांनरकिन्नरादीनांप्राहसृष्टयापे
 श्याजैव्यावायवाहोहिंस्रस्याद्यापिहिंस्रत्वैवदृश्यते । एवंपूर्वकरुहेहिंस्रस्वपुनःकलातरेऽपिहिंस्रत्वमेवानुवर्तते । 'सूर्यांबद्रमसांघातायथापूर्वमकल्पयतदिवंचपृथिवीं चांतरिक्षमथोस्वः'इति श्रु
 तिरपिपूर्वकल्पसकृपाभेश्वरीमपिसृष्टिमाह्न्यायोऽपिसमानामकृत्वावृत्तावप्यविरोधइति । प्रतिकल्पमित्रादीनांनानामानिरूपाणिकर्माणचसमानान्येवअतस्तद्वाचिनावैदिकशब्दानांवी

सवैसृजतिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ ततःससृजतिब्रह्मादेवर्षिपितृमानवान् १४ लोकाद्गदीःसमुद्रांश्चदिशःशैलान्वनस्पतीन् ॥ नरकिन्नररक्षांसिवयःपशुसृ
 गोरगान् ॥ अव्ययंचव्ययंचैवद्वयंस्थावरजंगमम् १५ तेषामेयानिकर्माणप्राक्सृष्ट्यांपतिपेदिरे ॥ तान्येवप्रतिपाद्यतेसृज्यमानाःपुनःपुनः १६ हिंसाहिंसेसृष्टु
 क्रूरधर्माधर्मावृत्ताऽवृत्ते ॥ तद्भाविताःप्रपद्यंतेतस्मात्तस्यरोचते १७ महाभूतेपुनानात्वमिन्द्रियार्थेषुमूर्तिषु ॥ विनियोगंचभूतानांघातैवविदधात्युत १८ केचि
 त्पुरुषकारंतुप्राहुःकर्मसुमानवाः ॥ दैवमित्यपरेषिप्राःस्वभावंभूतचितकाः १९ पौरुषंकर्मदैवंचफलवृत्तिस्वभावतः ॥ त्रयएतेऽपृथग्भूतानविवेकंतुवेचन २०
 एतमेवचनैवंचनचोभेनानुभेनच ॥ कर्मस्थाविषयब्रूयुःसत्वस्थाःसमदर्शिनः २१

ह्यादिशब्दवजातिवाचिस्वेनानाधुनिकत्वेनवेदस्यनित्यत्वंनविरुद्धयतेइतिसूत्रार्थः प्रतिकल्पंसृष्टिवैक्येत्कृतहानाकृताभ्यागंमौप्रसज्येतामित्येवकारार्थः १६ । १७ महाभूतेष्विति घाताजगदि
 ब्रजालविस्तारयितानानास्वञ्चकिरजतवप्रतिपुरुषांभेन्नत्वंमहाभूतेषुवियदादिषुइन्द्रियाथेषु रूपादिषुमूर्तिषुद्रव्याकृतिषुभूतानांजीवानांविनियोगंभोक्तुमोग्यभावेनसंबंधंसर्वदृष्टोत्तार्थमिदंयथासुखा
 यनुभवःप्रतिपुरुषानानाएवमनुभवविषयोऽपिमहाभूतादिनांनेत्यर्थः १८ घातैवेत्येवकारव्यावर्त्यान्परपञ्चानुपपन्नस्यतिक्रमिदिति कर्मस्वेवपुरुषस्यसामर्थ्यप्रस्तीतिकर्मैवप्रधानमितिमीमांसकाः ।
 दैवंआदित्याद्याग्रहाएवसदसःफलदातारइतिदेवज्ञाः । स्वभावएवेतिस्वभाववादिनोवाह्याः १९ एतेषांसमुच्चयमतमाह पौरुषमिति अपृथग्भूताइतिच्छेदः दैवंकर्मचस्वभावानुगृहीतं
 फलावर्ततेऽतस्त्वयतेसमुदितानतुतेषांविवेकंपृथग्भावंपृक्कैकस्यप्राधान्यंइच्छंतिकेचन २० आर्हतमतमाह एतमिति श्लोकपादत्रयेणएतंविषयंभूतादीनांनानास्वैकिकारणमितिचिंताया
 विषयमेवमिति विशिष्यनब्रूयुः नानिर्वक्तुंशक्यमित्यर्थः । एवंचेत्पपिनब्रूयुः अनिर्वाच्यत्वयपिनेत्यर्थः । नन्वेकैकइयेनकर्मदेवयोःकारणत्वेसुत्रचदुर्वचंवाऽस्तुसमुच्चितयास्तुसुत्रच
 मित्याशंक्याह उमेचनब्रूयुरिति अस्तुतर्हितयोरपिदुर्वचमित्याशंक्याह अनुमेचनब्रूयुरिति उभयव्यतिरिक्तमपिकारणनेत्यर्थः । कर्मस्थाइत्पार्हतानांयोगिकंनम तेहिकर्माष्ट
 कवशाएवजीवानांबंधस्ततशिलारोहणादिनानिर्जाराख्येनधर्मेणैवमोक्षइतिवदंति । सिद्धांतमाह सत्वस्थाःसमदर्शिनइति अयमर्थः । श्रुतीकारणंनस्त्वपुत्रकर्म्यकालः-

स्वभावोमिषतिर्वदच्छामूतानियोगिःपुरुषइतिचिरमतिकालइतिदेवज्ञानांस्वभावइतिपरिणामवादिमांसरूपानांनियतिरितिकर्मवादिनामीमांसकानांयदृच्छेत्पानियमवादिनामाहंतानांभूतानी
 तिलोकायतानांपुरुषइतितदस्येश्वरवादिनांचजगत्कारणविषयेमतान्युपपन्नस्य 'तेष्वानयोमानुमताअपश्यन्देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढाश्'इत्यनुभवबलेनसिद्धांतःकृतः । देवःप्रकाशमानोयथा
 हमाप्रमग्वस्तुतद्वतांशकिमेवकारणमाहुः । स्वगुणैःसत्वरजस्तमोभिर्भुक्तामपिपरीक्षावशापांनितरांगूडांतस्याःकार्यमात्मनोजगद्भानंप्रत्यक्षंसातुनप्रत्यक्षारजूरगहेस्वज्ञानवदितिश्रुत्यर्थस्त
 देतदाह सत्वस्थाःरजस्तमोरहितेऽतःकरणेसत्वेसंप्रज्ञातावस्थायातिष्ठंतितेसत्वस्यायोगिनःसमंभ्रह्मैवकारणत्वेनद्रष्टुंशीलंयेपातेसमदर्शिनःब्रह्मैवकारणमितिपश्यंतीत्यर्थः २१ ब्रह्मप्राप्तेःसा
 धर्मफलंचाह सार्धंद्वाभ्यां तपइति तपोयोगः निःश्रेयसंमोक्षहेतुः क्षमोमनोनिग्रहः इमोबाह्येन्द्रियनिग्रहः तेनतपसा तथाचश्रुतियोगिनांसर्वकामावाप्तिदशयति 'विशुद्धसत्वःकामयतेया
 श्चकामांस्तंतंलोकजयतेतांश्चकामान्'इति जयतेप्राप्नोति कामान्विषयान् २२ तपसेति तद्वद्वददर्शनंब्रह्मभावःसर्वेश्वरत्वंचयोगस्यैवफलमित्यर्थः २३ अध्येतप्राग्जन्ममयीतान्प्रयोग
 ब्देनैवस्मृतवतः अनादीतिश्लोकस्यउत्तरार्थंआदौदेवमयीदिव्यायतःसर्वाःप्रवृत्तवइतिज्ञेयं कश्चित्ददर्शनेऽपिशारीरकसूत्रभाष्यापीपुस्तकांतरेषुचदर्शनात्स्वयंभुवा'योब्रह्माणंविदधातपूर्व

ततोनिःश्रेयसंजंतोस्तस्यमूलंशमोदमः ॥ तेनसर्वानवाप्नोतियान्कामान्मनसेच्छति ॥ २२ तपसातदवाप्नोतियहूतंसृजते
 जगत् ॥ सतहूतश्चसर्वेषांभूतानांभवतिप्रभुः २३ ऋषयस्तपसावेदानध्यैषंतदिवानिशम् ॥ अनादिनिधनाविद्यावागुत्सृष्टा
 स्वयंभुवा २४ ऋषीणांनामधेयानियाश्चवेदेषुसृष्टयः ॥ नानारूपंचभूतानांकर्मणांचप्रवर्तनम् २५ वेदशब्देभ्यएवादौनिर्मि
 मीतेसईश्वरः ॥ नामधेयानिचर्षाणांयाश्चवेदेषुसृष्टयः ॥ शर्वयतेसुजातानामन्येभ्योविदधात्यजः २६ नामभेदतपः
 कर्मयज्ञाख्यालोकसिद्धयः ॥ आत्मसिद्धिस्तुवेदेषुप्रोच्यतेदशभिःक्रमैः २७

योवैवेदांश्चप्रहिणोतितस्मै'इतिश्रुतेः परमेश्वराच्छब्देनउत्सृष्टाशिष्यमशिष्यसंप्रदायक्रमेणप्रवर्तिता २४ । २५ वेदशब्देभ्यएवेति लोकेहिदृष्टादृष्टद्वारकंशब्दानामर्थकारणत्वंकृतंयथा
 विष्ण्वादिमूर्तिसिद्धतमशिल्पिनस्तदाकृतिप्रतिपादकामस्मरणंमूलं यथावा तक्षकदष्टवर्दजवियोगुमिच्छतोविषयमंत्रोच्चारणं इंद्रजालपुरंसिद्धतोवाशावरमंत्रोच्चारणमेवमिहापिसमुरि
 तिव्याहरन्सभूमिसृजतेतिश्रुत्यादृष्टद्वारैवाथोत्पत्तिप्रतिशब्दस्यहेतुत्वमुक्तं । तथा'एतइतिवैप्रजापतिदेवानसृजत असृष्टमितिमनुष्यान् इदंवइतिपितृन् तिरःपवित्रमितिग्रहान् आशवइतिस्तो
 त्रंविश्वानीतिशस्त्रं अभिसीमगायेत्यन्याःप्रजाः'इतिश्रुतेस्तत्पदोच्चारणतएवदेवादिसृष्टिर्गम्यतेनपुततदर्थस्मारकस्वरूपदृष्टद्वारेति सर्वथापिवेदशब्दादेवसृष्टिरित्यर्थः शर्वयतेसर्गादावि
 त्यर्थः २६ नामेति आत्मसिद्धिरात्मनोमुक्तिर्दशभिःक्रमैःसाधनैर्नामादिभिःसहितावेदेषुप्रोच्यते तत्रनामवाङ्मयेवइत्यादिश्रुतेर्नामितिवेदाध्ययनं भेदःअर्षोवाएषआत्मनोयत्पत्नीतिश्रुतेः
 पूर्वकृत्स्नस्यसतोदारकरणेनार्धत्वसंपादनं गार्हस्थ्यमितियावत् । तपःकृच्छ्राप्रायणादिवानमस्थाश्रमइत्यर्थः कर्मसंध्योपसनादिसर्वाश्रमसाधारणं । यज्ञोऽप्योतिष्ठोमादिः । आख्याकीर्तिक
 रंतदाकारामाद्यापूर्ताख्यं । आलोक आलोचनंमानसोऽध्यानादिधर्मः । सचत्रिविधः यज्ञांगेष्वश्वदिपुउषावाअश्वस्यमेध्यस्यशिरइत्यादिशास्त्रविहिताविराडादिसृष्टिरेका । अध्यात्मंजाठरादिम
 तीकेषुवैश्वानराख्यकारणब्रह्मदृष्टिरपराविधा बहुराद्यहंग्रहोपास्त्याशुद्धस्वरूपावमतिस्फुटीया । तत्रश्रुतिद्विकैवल्यारूपाजीवतपवमुक्तिरितिदशभिःक्रमैःक्रम्यतेउल्लंघ्यतेसंसारदुःखमोक्षितैः २७

इतोऽप्यंतरंगमोक्षसाधनमाह यदुक्तमिति गहनंदुरवगाहं ब्रह्मवेदवादेषु वेदोक्तकर्मसु प्रस्तावादिदेवतात्वेनोक्तं । तदंतेपुवेदवादिपुपनिषत्सु च यथायुक्तं विस्पष्टतरमुक्तं ब्रह्मक्रमयोगेन पूर्वोक्तेन नामादिदशकेन लक्ष्यते । तत्त्वमस्यादिवाक्येभ्यस्तत्त्वंपदवाच्यार्थयोर्विशेषणांशमूतमायांतःकरणांशप्रहाण्यासोऽर्थदेवदत्तइत्यत्र बदेतद्देशकालरूपविशेषणांशप्रहाण्याऽखंडदेवदत्तस्वरूपमिबप्रत्यगभिन्नं ब्रह्मलक्ष्यते न तु शब्देन शृंगग्राहिकया अयंगौरयं महिषइति वदेयते । यतोवाचोनिवर्ततइति श्रुतेर्ब्रह्मणोऽपदार्थत्वादेवाक्यार्थत्वाच्च २८ तत्र ब्रह्मणो लक्ष्यं स्वरूपं दर्शयति कर्मजइति देहिनः देहाभिमानिनो जीवस्य पृथग्भावः पृथक् द्वैतदर्शनमितियावत् तत्कर्मजं कर्मोपरमे सुष्ठो समाधौ च नास्तीत्यर्थः द्वंद्वैः सुखदुःखशीतोष्णमानापमानादिभिर्युक्तं तच्च पृथक्भावमात्मसिद्धिरात्ममोक्षरूपः पुरुषः । एतेन मुक्तमोक्षयोरभेदवचनेनानागतुक्तं स्वस्वरूपमात्रं मुक्तिरित्युक्तं । विज्ञानात्सम्यग्वाक्यजाज्ञानात्जहातिज्ञानज्ञानज्ञेयभावं रूपभेदं त्यजतीत्यर्थः २९ भेदस्यागोपायमाह द्वेइति शब्दब्रह्मणवः निष्णातः प्रणवोपास्तिकुशलः परंमात्रात्पातीतुरीयम् ३० प्रणवोपास्तिके वेतरनिंदापूर्वकं स्तौति आलंभेति आलंभः पशुहिंसा हविर्वीह्यादिकं परिचारखैवर्णिकसेवा तपोब्रह्मोपासचम् ३१ विधिरप्रवृत्तप्रवर्तनं तच्च त्रेतायामेव न तु कृते स्वतएव तत्र तस्मिन्नेः । अत्र धर्ममनुतिष्ठन्नपुरुषः कृतं धर्मो नुष्ठानमारभमाणस्त्रेताभारण्यु

यदुक्तं वेदवादेपु गहनं वेददर्शिभिः ॥ तदंतेपु यथायुक्तं क्रमयोगेन लक्ष्यते २८ कर्मजोऽप्यं पृथग्भावो द्वंद्वयुक्तोऽपि देहिनः ॥ तमात्मासिद्धिर्विज्ञानाज्जहातिपुरुषो बलात् २९ द्वे ब्रह्मणीवेदितव्ये शब्दब्रह्मपरंचयत् ॥ शब्दब्रह्मणि निष्णातः परंब्रह्माधिगच्छति ३० आलंभयज्ञाः क्षत्राश्च हविर्यज्ञा विशः स्मृताः ॥ परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु तपोयज्ञा द्विजातयः ३१ त्रेतायुगे विधिस्त्वेषयज्ञानां न कृते युगे ॥ द्वापरे विष्टवंयां तियज्ञाः कलियुगे तथा ३२ अपृथग्धर्मिणो मर्त्याः ऋक्सामानियजूषिच ॥ काम्या इष्टीः पृथग्दृष्टा तपोभिस्तप एव च ३३ त्रेतायां तु समस्ता ये प्रादुरासन् महाबलाः ॥ संयंतारः स्थावराणां जंगमानां च सर्वशः ३४ त्रेतायां संहता वेदाय ज्ञावर्णा श्रमास्तथा ॥ संरोधादायुषस्त्वेते भ्रश्यंते द्वापरे युगे ३५ दृश्यंते न च दृश्यंते वेदाः कलियुगेऽखिलाः ॥ उत्सीदंते स यज्ञाश्च केवलाऽधर्मपीडिताः ३६ कृते युगे यस्तु धर्मो ब्राह्मणेषु प्रदृश्यते ॥ आत्मवत्सु तपोवत्सु श्रुतवत्सु प्रतिष्ठितः ३७ स धर्मव्रतसंयोगं यथा धर्मयुगे युगे ॥ विक्रियते स्वधर्मस्था वेदवादायथा गमम् ३८

मिच्छन्नद्वापरस्तद्विमुखः कलिरिति पूर्वोदाहृतश्रुत्यर्था न विस्मर्तव्यः ३९ त्रेतायुगे इत्येतच्छ्लोकं व्याचष्टेऽप्यगित्यादिना पृथग्धर्मः पृथक् भेदस्तद्वंतः पृथग्धर्मिणो द्वैतिनस्तदन्वयेऽप्यग्धर्मिणोऽद्वैतनिष्ठा मर्त्यास्तप एव योगमेव कृतयुगेऽनुतिष्ठंतीति शेषः । ऋगादीनि काम्या इष्टीश्च सर्वा पंचलं निर्वपेद्ब्रह्म च संसकाम इति शास्त्रोक्ताः पृथक् तपोभिरालोचने द्वात्तत्फलमनात्मभूतस्वर्गादिरूपं दृष्टात्परित्यज्ययोगपरा एव भूवुरित्यर्थः ३३ त्रेतायां धर्मैर्नृणां स्वतः प्रवृत्त्यभावात्तत्र संयंतारो धर्मशास्त्रारो वेदाश्च संहता यज्ञाद्यनुष्ठापनापसन्न्यासासन्नितिसार्धं श्लोकार्थः ३४ संरोधादिति सार्धं स्पष्टार्थः ३५ । ३६ कृतादिशब्दानां कालवाचित्वं सिद्धं । कृत्याह कृतेइति कृतयुगे यश्चतुष्पाद्मं उक्तः स इदानीमपि ब्राह्मणेपु दृश्यतेऽतस्ते एष कृतयुगरूपा इति भावः । आत्मवत्सु जितचित्तेषु तपोवत्सु योगनिष्ठेषु श्रुतवत्सु वेदात्तश्रवणादिमस्तु ३७ त्रेतायुगव्यवहारमाह सधर्मेति यथा धर्ममाचाराद्यनतिक्रम्य स्वधर्मस्थाऽअग्निहोत्रादिपराः वेदान् न वेदंति ते वेदवादाः वैदिकाः । यथागमं वेदोक्तप्रमाणेन यथायज्ञा विस्तरसहितं व्रतमेकादश्युपवासादिसंयोगस्तीर्थक्षेत्रप्रान्यादितस्सर्वतैर्विक्रियते कामपूर्वकं क्रियते । वैदिका अपि स्वर्गकामा एव लक्ष्यंते द्वापरे पुत्रादिकामा एव कळीशुभरणादिकामा एवेति युगे युगे इत्यर्थः ३८

विष्टंतीति स्थानि स्थावराणि जंगमानि च स्थानि च जंगमस्थानि भूयांसि वृद्धिमत्तराणि तथा युगे युगे धर्मा अधर्माश्च वर्धतेऽहंसांति च ३९ ऋतुं किमानिशीतोष्णादीनि तपा ब्रह्महरादिष्वपि सृष्टिसंहारसामर्थ्यानि वर्धतेऽहंसांति चेत्यर्थः ४० कालनामात्वं चतुर्युगात्मकस्य पुरुषस्त्वनानात्वं धर्मादिवृद्धिभेदेन पृथक्त्वं तत्रानादिनिधनं सत्प्रजाः सृते वर्धयत्यतिच संहरति च ४१ दधातीति यानि भूतानि चतुर्विधानि स्वभावेनैव ब्रह्मयुक्तानि सुखदुःखादिमंति वर्तंते तेषां भूतानां समयः कालः स्थानमाधिष्ठानं मतम् । स एव च तानि भूतानि दधाति धारयति पोषयति च । तथा स एव भूतानि भवति स्वयमेव भूतात्मेत्यर्थः ४२ समंति समय एव सर्गादिकं दधाति भवतीति चानुपपद्यते न केवलं भूतात्मेव कालोऽपि पुसर्गाद्यात्माऽपीत्यर्थः । सर्गः सृष्टिः कालो दर्शादिः क्रियायज्ञाश्चादिः वेदास्तत्प्रकाशकाः कर्ता तदनुष्ठाता कार्यदेहादिपरिस्पंदः क्रियाफलस्वर्गः सर्वमेतत्कालात्मा पुरुष एवेत्यर्थः तथा च श्रुतिः । पुरुष एवेवं सर्वमिति ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये यथाविश्वानि भूतानि वृष्ट्या भूयांसि प्रावृषि ॥ सृज्यंते जंगमस्थानि तथा धर्मा युगे युगे ३९ यथर्तुं चतुर्लिंगानि नानारूपाणि पर्यये ॥ दृश्यंते तानि तान्येव तथा ब्रह्महरादिषु ४० विहितं कालनात्वं मनादिनिधनं तथा ॥ कीर्तितं तत्पुरस्तात्ते तत्सूते चात्तिच प्रजाः ४१ दधाति भवति स्थानं भूतानां समयो मतम् ॥ स्वभावेनैव वर्तंते द्वंद्वयुक्तानि भूरिशः ४२ सर्गकालक्रियावेदाः कर्ता कार्यक्रियाफलम् ॥ प्रोक्तंते पुत्रसर्वं वै यन्मां त्वं परिपृच्छसि ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्वात्रिंशदधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रत्याहारं तु वक्ष्यामि सर्वया दौ गतेऽहनि ॥ यथेदं कुरुतेऽध्यात्मं सुसूक्ष्मं विश्वमीश्वरः १ दिविसूर्यस्तथा सप्तदहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमेतत्तदार्चिर्भिः पूर्णजाज्वल्यते जगत् २ पृथिव्यां यानि भूतानि जंगमानि ध्रुवाणि च ॥ तान्येवाग्नेप्रलीयंते भूमि त्वमुपयांति च ३ ततः प्रलीने सर्वस्मिन् स्थावरे जंगमे तथा ॥ निर्वृक्षानि स्तृणा भूमिर्दृश्यते कूर्मपृष्ठवत् ४ भूमेरपि गुणं गंधमाप आददते यदा ॥ आत्तगंधातदा भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते ५ आपस्तत्र प्रतिष्ठंति ऊर्मिमत्यो महास्वनाः ॥ सर्वमे वेदमापूर्यंति च चरंति च ६ अपामपि गुणं तात ज्योतिराददते यदा ॥ आपस्तदात्वात्तज्जुणा ज्योतिः पूपरमंति वै ७ यदाऽऽदित्यं स्थितं मध्ये गूहंति शिखिनोऽर्चिषः ॥ सर्वमे वेदमर्चिर्भिः पूर्णजाज्वल्यते नभः ८ ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुराददते यदा ॥ प्रशाम्यति ततो ज्योतिर्वायुर्दोषूयते महान् ९ ततस्तु स्वनमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ अधश्चोर्ध्वं चतिर्यक्रदोषवीति दिशो दश १० वायोरपि गुणं स्पर्शमाकाशं सते यदा ॥ प्रशाम्यति तदा वायुः खंडुतिष्ठति नादवत् ११ अरूपमरसस्पर्शमगंधं न च मूर्ध्नि मत् ॥ सर्वलोकप्रणदितं खंडुतिष्ठति नादवत् १२ आकाशस्य गुणं शब्दमभिव्यक्त्यात्मवं मनः ॥ मनसो व्यक्तमव्यक्तं ब्राह्मणं संप्रतिसंचरः १३

भारतमावर्षीये द्वात्रिंशदधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २३२ ॥ ॥ ॥ क्रमप्राप्तं प्रलयमाह प्रत्याहारमिति । प्रतीपमुत्पत्तिक्रमविपरीतमाहरणं प्रत्याहारः ईश्वरः कालात्मा अध्यात्ममात्मनि सुसूक्ष्मं कारणावस्थम् १ संकर्षणमुखोद्धृतस्याशिखिनोऽग्नेरर्चिषः सप्तैतिसंबंधः अर्चिर्भिः सौरीभिराग्नेयीभिश्च ज्वालाभिः २ ध्रुवाणि स्थावराणि ३ । ४ गंधं काटिभ्यहेतुं पृतवद्भूमिः काटिभ्येत्यक्काजलमात्रं भवतीत्यर्थः । प्रलयत्वाय कारणभावाय ५ । ६ आपोऽप्यात्तज्जुणा अग्निना शोषितरसा अग्निमात्रं भवंति ७ । ८ रूपं वायुराददते आत्तपूर्वस्य दददाने इत्यस्य रूपम् ९ स्वनं शब्दस्तन्मात्रम् १० नादः शब्दस्य पूर्वरूपं वर्णविभागहीनम् ११ सर्वं लोके पुत्राद्यादिषु दृश्येषु प्रभदितं ऋदोपस्यत तथा १२ मनसः सकारात्त्वत्कं स्फुटीभूतं शब्दं मनोमयं सति अतो मन एवाग्नि-

—यकारमकंशब्दादिस्यूलसर्वद्वयरूपं स्वतस्त्ववपकंसूक्ष्मं एवमनोऽवसानः प्रतिसंचरः प्रलयः । ब्राह्मणविराट्संबंधी 'मनःप्रजापतिमसृजत' इति श्रुतेः मनः कल्पितो विराट्मनस्येव लीयत इत्यर्थः १३
 सूत्रात्मप्रलयमाह तदात्मगुणमिति द्वाभ्यां तद्विराडुपादानमस्मदीयं परिच्छेदाभिमानमनोपुल्यं कर्म आत्मगुणनिःसीमज्ञानवैराग्यैश्वर्यधर्मात्मकं गौणं कर्माऽऽविश्य अंतर्भावितप्यर्थोऽयं प्रवे
 इयग्रसतिचंद्रमाः हेरप्यगर्भीयंसमष्टिमनः एतद्व्यष्टिमनस्युपरतेसतिकुत्रचंद्रमस्यपिधानेततश्चोपतिष्ठते एतंपुरुषं आत्मगुणइति शेषः अयमर्थः । द्वे ब्रह्मणीवेदितव्ये इत्युपक्रमात्परब्रह्मप्राप्तिकामः
 प्रणवाख्यमपरमंत्रह्योपासीनोभूतशुद्धावुकक्रमेणस्थूलभूतारमकंविराजमकारार्थसंज्ञत्यसर्वात्मनास्थूलदेहं विस्मृत्यमनोमात्रेणावस्थापेति यावत्तत्रमुक्तबंधनं मनश्चंद्रसंज्ञमुकारार्थताप्रातिपन्नसद्वैश्व
 यंपुक्तं भवति ययोक्तं 'विगतवासनमाशुविपाशतामुपगतं मन आत्मतयोदितं ॥ यद्भिवांछतितद्भवति ज्ञानात्सकलज्ञातिमयोहिमहेश्वरइति' इति १४ तंतुचंद्राख्यसमष्टिमनोउपाधिसंकल्पसंकल्पमा
 त्रशरीरमुकारार्थमहताकालेनवशीकुरुतेमकारार्थकारणेप्रविलापयति योगी । प्रतःसंकल्पश्चित्तं विचारारिभिकांचेतोवृत्तिग्रसत्यतःसंकल्पनिरोधोदुःशकः । तच्चसंकल्पवशीकरणंमकारार्थत्वेनाह
 मेवेदंसर्वोस्मीत्येवंरूपेणावस्थानमेवज्ञानमनुत्तमंश्रेष्ठं १५ ईशस्यापिलक्षमाहृद्वाभ्यां कालइति कालोऽर्धमात्रायाःशोभितत्वंपदार्थः अस्मीत्येतावन्मात्रप्रत्ययात्मा विज्ञानमुक्तलक्षणं सार्वस्व्या
 नुभवतात्मकमीशं गिरतिगिलतिग्रसतीत्यर्थः । कालमपिबलाख्याशक्तिर्ग्रसति अयमर्थः । अर्धमात्रायाःपरतोविदुनावृत्तिज्ञाताख्याश्रतत्रोऽवस्थाः तत्राकारउत्कारमकारानपेक्षयाऽर्धमात्रा
 पुरीयंतामप्येक्ष्यशक्तिर्न्युत्थानवतीजीवन्मुक्तयाख्यापुरीया । ज्ञातातुविदेहकैवलयं पुनरुत्थानामावाभ्रमणनीया । तथाचईश्वर्यासस्तुरीयस्तुरीयइतिभुक्तिः अस्याअर्थः विश्वतैजसप्राज्ञपुरी

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२३॥

तदात्मगुणमाविश्यमनोग्रसतिचंद्रमाः ॥ मनस्युपरतेचापिचंद्रमस्युपतिष्ठते १४ तंतुकालेनमहतासंकल्पंपुरुतेवशे ॥ चित्तंग्रस
 तिसंकल्पस्तच्चज्ञानमनुत्तमम् १५ कालो गिरतिविज्ञानं कालंबलमिति श्रुतिः ॥ बलंकालो ग्रसति तंतुव्याकुरुतेवशे १६ आ
 काशस्यतदाघोषंतं विद्वान्कुरुतेऽऽत्मनि ॥ तदव्यक्तं परंब्रह्मतच्छाश्वतमनुत्तमम् ॥ एवं सर्वाणि भूतानि ब्रह्मैव प्रतिसंचरः १७
 यथावर्त्कीर्तितं सम्यगेवमेतदसंशयम् ॥ बोध्यं विद्यामयं दृष्ट्वा योगिभिः परमात्माभिः १८

येष्वकारोकारमकारार्थमात्रार्थेषु प्रत्येकपेकैकस्मिन् विश्वादिचतुष्टयमस्तितेनषोडशभेदमवति । तत्रपुरीयोऽव्यक्तरूपोजागरणं विदुनावृत्तकमउत्तरोत्तरं लक्ष्मत्वात्स्वप्रतुष्टिपुरीयरूपाः । तत्र
 मकारार्थस्य ईश्वरस्य ग्रासस्तुरीयोऽर्धमात्रात्स्वापितुरीयः शक्तिरितिसाशक्तिरिदं बलशब्देनोच्यते विदुनादयोः काले एवांतर्भावविक्षिप्त्वाकालंबलमित्युक्तम् । अत्रशंक्ते बलंकालो ग्रसतिस्त्वि
 तिशुशब्दकार्यनिवारणार्थः । अस्मीविजीवानुभवेन ब्रह्मणोपलापः क्रियत इत्यर्थः । उत्तरमाह तमिति तं कालं विद्यानेहनानास्ति किंचनेति शास्त्ररूपा अस्मीत्यस्यापि बाधिका सुपुत्यादिदृष्टातेन
 वशे कुरुते । अस्मिताप्रलयस्य सुपुत्यादौ प्रत्यक्षस्वाव्रतद्विशिष्ट आत्मैत्यर्थः १५ विद्याक्रममाह आकाशस्येति यदाविद्याकालंबलेशे कुरुते तदा आकाशस्य गुणघोषं नादमर्धमात्रा विदुनावृत्तमेणतु
 रीयस्य तृतीयमीश्वरमात्मनि तुरीये कुरुते प्रविलापयति । तदोपलयाधिष्ठानमव्यक्तं घोषादप्यपीतत्वात्परंबोपांतशब्दब्रह्मपेक्षया श्रेष्ठं तदेव च शाश्वतं नित्यं निर्मुक्तं अनुत्तमनास्समुत्तमंचरमयस्मा
 त्तया । पुरुषान्नपरं किंचित्साकाशासापरागतिरिति श्रुतेः एवमिति एवं प्रतिसंचरः प्रलयउक्तः तस्वरूपंतु सर्वाणि भूतानि ब्रह्मैवेति बाधायां सामानाधिकरण्यम् । रज्जूरगवदीश्वरांतसर्व
 मूतबाधेन ब्रह्मैवावशिष्यते सप्रलयो न तु घटस्त्वसंवाप्तिमात्रम् १७ एतदेव शास्त्रमतिपाद्यं वस्तुतस्वमित्याह यथावदिति बोध्यं बोधयितुं योग्यमन्वर्थनामानं शिष्यं विद्यामयमत्यौत्कंठेन विद्या
 यित्वात् विद्यामयं दृष्ट्वा त्वाकीर्तितम् । 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवमवति' इति श्रुतेः परमात्मविश्वायोगिभिः परमात्मावदिति दर्शयितुं परमात्मभिरिति तद्विशेषणम् १८

॥ ११० ॥

उपसंहरति एवमिति विस्तारसंक्षेपौ लृष्टिप्रलयावुकाविति शेषः ब्रह्माव्यक्तेषु प्रलयमात्मनाह ॥ योपेयो पुनः पुनर्युगसहस्रातेराविस्तथैवाहश्च १९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नील
 कंठीये भारतभाष्ये प्रथमत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ अस्वेवार्थस्य वैश्यायिस्तरेंसां ल्ययोगीविवक्षंस्तदधिकारिणं निरूपयत्यध्यायद्वयेन भूतग्रामे नियुक्तं यदित्यादिना १

एवंविस्तारसंक्षेपौ ब्रह्माव्यक्ते पुनः पुनः ॥ युगसाहस्रयोरदावहोरात्रस्तथैव च १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रयस्त्रिंशदधिक
 द्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ व्यासउवाच ॥ भूतग्रामे नियुक्तं यत्तदेतत्कीर्तितं मया ॥ ब्राह्मणस्य तु यत्कृत्यं तत्तेवक्ष्यामितच्छृणु १ जातकर्मप्रभृत्यस्य कर्मणां
 दक्षिणावताम् ॥ क्रियास्यादासमावृतेराचार्ये वेदपारगे २ अधीत्य वेदानखिलान् गुरुशुश्रूषणे रतः ॥ गुरूणामनृणो भूत्वा समावर्तत यज्ञवित् ३ आचार्येणाम्यनु
 ज्ञातश्चतुर्णामेकमाश्रमम् ॥ आविमोक्षाच्छरीरस्य सोऽस्वतिष्ठेद्यथाविधि ४ प्रजासर्गेणदारैश्च ब्रह्मचर्येण वा पुनः ॥ वने गुरुसकाशे वा यतिधर्मेण वा पुनः ५ गृहस्थ
 स्त्वेव धर्माणां सर्वेषां मूलमुच्यते ॥ यत्र पक्कपायो हि दातः सर्वत्र सिध्यति ६ प्रजावान्श्रोत्रियो यज्वामुक्त एव ऋणैस्त्रिभिः ॥ अथान्यानाश्रमान्पश्चात्पूतोगच्छेत्क
 र्मभिः ७ यत्पृथिव्यां पुण्यतमं विद्यास्थानं तदावसेत् ॥ अततस्मिन्प्राप्तामप्यंभुं यशस्त्रिचोत्तमे ८ तपसा वा सुमहता विद्यानां पारणेन वा ॥ इज्यया वा प्रदानैर्वा वि
 प्राणां वर्धते यशः ९ यावदस्य भवत्यस्मिन्कीर्तिलोकियशस्करी ॥ तावत्पुण्यकृतौ लोका नन्तान्पुरुषोऽश्रुते १० अध्यापयेदधीयीत याजयेत्तयजेत वा ॥ नवृथा प्र
 तिगृहीयान्न च दद्यात्कथंचन ११ याज्यतः शिष्यतो वा जपे कन्याया वा धनं महत् ॥ यदा मच्छेद्यजेद्दद्यानैकोऽश्रीयात्कथंचन १२ गृहमावसतो ह्यस्य नान्यतीर्थप्रतिग्र
 ह्वात् ॥ देवर्षिपितृशुर्वर्षे वृद्धातुरबुधुक्षताम् १३ अंतर्हितारित्तानां यथाशक्तिऽभूषताम् ॥ द्रव्याणामतिशक्त्याऽपि देयमेवां कृतादपि १४ अर्हतामनुरूपाणां
 नादेयं ह्यस्ति किंचन ॥ उच्चैः श्रवसमप्यश्वं प्रापणीयं सतां विदुः १५ अनुनीय यथाकांक्षं सत्यतंधो महाव्रतः ॥ स्वैः प्राणैर्ब्राह्मणप्राणान्परित्राय दिवं गतः १६ रंति देव
 श्वसां कृत्यो वसिष्ठाय महात्मने ॥ अपः प्रदाय शीतोष्णानाकष्टमहीयते १७ आत्रेयश्चैद्रदमनो ह्यर्हते विविधं धनम् ॥ दत्त्वा लोकान्ययौधीमानं तान्समहीपतिः १८
 शिविरोशीनरो गानिसुतंच प्रियमौरसम् ॥ ब्राह्मणार्थमुपाहृत्य नाकष्टमिदं गतः १९ प्रतर्दनः काशिपतिः प्रदाय नयने स्वके ॥ ब्राह्मणाया तु लांकीर्तिमिह चासुत्र
 चाश्रते २० दिव्यमष्टशलाकं तु सौवर्णं परमधिमत ॥ छत्रं देवावृषोदत्त्वा सराश्रोऽभ्यपतद्विवम् २१ सां कृतिश्च तथाऽज्ञेयः शिष्येभ्यो ब्रह्मनिर्गुणम् ॥ उपदिश्य महा
 ते जागतो लोकाननुत्तमान् २२ अंबरीषो गवां दत्त्वा ब्राह्मणेभ्यः प्रतापवाच ॥ अर्शुदग्निदशैकं च सराश्रोऽभ्यपतद्विवम् २३ सावित्रीकुंडले दिव्येशरीरं जनमेजयः ॥
 ब्राह्मणार्थं परित्यज्य जग्मतुर्लोकमुत्तमम् २४ सर्वरत्नं वृषादभिर्भुवनश्वः प्रियाधस्त्रियः ॥ रम्यमावसथं चैव दत्त्वा स्वर्लोकमास्थितः २५

म.भा.टी.
॥११३॥

शां.मो.१२
अ०
॥२३६॥

१८ आत्मनिवेदाभ्यन्तरेवहिरूपप्रकाशतेलोहितोचकारमप्रोभवतीत्यर्थः १९ तस्मिन्निति अस्ययोगिनः अजतिमच्छतिज्ञिपतिवाहृजानित्यजोवायुः पीतशस्त्रपीतशस्त्रवत्पीतानिगलिता निशस्त्राद्विच्छेदकत्वाद्गुणामारपर्वतादीनिशस्त्राणियेनतद्वत् गलिताखिलमजलतेजोरूपःकेवलेनमसिसंततदोप्यमानःप्रकाशतेइत्यर्थः । तदेवोक्तं प्राक् वायुर्दोष्यतेमहान् तदानिरा श्रयमूर्णांततोयद्रूपमतिरुधुतेनसवर्णस्यसमानरूपस्य ऊर्णांततुवन्निरालंबनेऽतिरक्षेस्थितस्यवायुवशास्येत्यर्थः । तस्ययोगिनोऽपिरूपं हृन्मध्यादारभ्योपरितनंप्रकाशतेनस्वपरिकचिद्वाय्वा काशव्यतिरिक्तम् २० अयतेजःसंहारवायुजयानंतरंवायुव्यंवायुसंबंधिसूक्ष्मरूपादिहीनस्वरूपं कर्तृश्वेताप्रवृत्त्यावरणरूपपरजस्तमोमलशून्यत्वात्प्रकाशमयत्वाच्चस्वच्छाम् । गतिःगम्यते तत्त्वेप्राप्यतेऽनवेतिभ्रूमध्यादिमूर्धातमाकाशस्थानंगतिस्तांगत्वात्त्रविलयंप्राप्याऽणु कुंतीलरूपं सुपिरमाकाशमात्रंस्थानलयपूर्वकंपूर्ववत्प्रकाशतइतिपूर्वणान्वयः । तदिदमशुक्लचेतसःसौक्ष्म्यं सौरूपमितिपाठेप्रसादकरं ब्राह्मणस्यब्रह्मबुभुषोरुक्तंशास्त्रे अपिःपादपूरणार्थः । अव्यक्तमितिपाठेलाकाप्रसिद्धयोगिकगम्यसेयंव्योमसंविद्वायुलयभाकाशजयश्चेत्युच्यते । अयमेवतांत्रिका

तथादेहादिमुक्तस्यपूर्वरूपंभवत्युत ॥ अथभूमस्यविरमेद्वितीयंरूपदर्शनम् १८ जलरूपमिवाकाशेतथैवात्मनिपश्यति ॥ अपांन्यतिक्रमेचास्यवह्निरूपं प्रकाशते १९ तस्मिन्नपरतेऽजोऽस्यपीतशस्त्रःप्रकाशते ॥ उर्णारूपसवर्णस्यतस्यरूपंप्रकाशते २० अथश्वेतांगतिंगत्वावायव्यंसूक्ष्ममप्युत ॥ अशुक्लचेतसः सौक्ष्म्यमप्युक्तं ब्राह्मणस्यैवै २१ एतेष्वपिहिजातेषुफलजातानिमेशुणु ॥ जातस्यपार्थिवैश्वर्यैःसृष्टिरत्रविधीयते २२ प्रजापतिरिवाक्षोभ्यःशरीरात्सृजतेप्रजाः ॥ अंगुल्यंगुष्ठमात्रेणहस्तपादेनवातथा २३ पृथिवीकंपयत्येकोगुणोवायोरितिश्रुतिः ॥ आकाशमूतश्चाकाशेसवर्णत्वात्प्रकाशते ॥ वर्णतोमुह्यतेचापिकामा त्पिवतिचाशयान् २४ नचास्यतेजसांरूपं दृश्यतेशाम्यतेतथा ॥ अहंकारेऽस्यविजितेपंचैतेस्युर्वशानुगाः २५ षण्णामात्मनिबुद्धौचजितायांप्रभवत्यथ ॥ निर्दोषप्रतिभाद्येनकृत्स्नासमाभिवर्तते २६ तथैवव्यक्तमात्मानमव्यक्तंप्रतिपद्यते ॥ यतोनिःसरतेलोकोभवतिव्यक्तसंज्ञकः २७ तत्राव्यक्तमयीविद्या शृणुत्वंविस्तरेणमे ॥ तथाव्यक्तमयंचैवसारख्येपूर्वनिबोधमे २८

पांभूतशुद्धिप्रकारःसंप्रदायापरिज्ञानाद्यथावदिदाभौतनैर्मानुषीयते २१ 'पृच्छ्याप्यतेजोऽनिलक्षेसमुत्थितेपंचारमकेयोगगुणेप्रवृत्ते । नतस्यरोमोनजरानमृत्युःप्राप्तस्ययोगाग्निमयेशीररं'इति श्रुत्युक्तंपंचमूतजयफलपृथिवीवायुराकाशापोज्योतीषीतिश्रुत्यंतरोक्तक्रमेणोपबृंहयति एतेष्वित्यादिना जातस्यसिद्धस्य २२ । २३ आकाशमूतस्वेहेतुःसवर्णत्वादिति । आकाशेष त्सर्वगतश्चनित्यइतिश्रुतेराकाशेनसमानरूपत्वात् वर्णतआकृतितोगुह्यतेपिधीयते अरूपत्वादेवातर्धानशक्तिमपिप्राप्नोतीत्यर्थः । जलजयफलमाह कामादिति इच्छुपाआशयान्त्वा जलस्यवापीरूपतटःकादीन्पिबत्यगमस्यवत् २४ नचेति आकाशजयेआकृतेरेवाऽऽकाशमूततयापिधानम् । अत्रनुसत्यामप्याकृतौअदृश्यत्वमुच्यते । उक्तक्रमेणमूतजयविनावापूर्वोक्ता हंकारधारणयाऽहंकारेविजितेनातरीयकत्वेनैवाकाशाद्योजिताःस्युरित्यर्थः २५ षण्णामिति पंचमूतान्यहंकारश्चेतेषामात्मभूतायांबुद्धौ एतेनाहंकाराद्बुद्धेरव्यतिरेकउक्तः तेनसत्त्वैवधा रणाः प्रभवत्यैश्वर्यवान्भवति निर्दोषप्रतिभासंशयविपर्ययशून्यंज्ञानं सर्वेश्वरःसर्वज्ञश्चमवतीत्यर्थः ३६ व्यक्तंबुद्धचादिरूपमात्मानमव्यक्तमव्यक्तत्वेनजीविजगत्कारणं ब्रह्मभावेनजानाती त्यर्थः १७ अव्यक्तमयीमव्यक्तप्रधाना मेमतःपूर्वमव्यक्तबोधार्थमाव्यक्तनिबोध २८

॥११३॥

पंचेति 'मूलप्रकृतिरविकृतिर्महदाद्याःप्रकृतिविकृतयःसप्त ॥ षोडशकस्तुविकारोऽनप्रकृतिर्नविकृतिः'इति सांख्योक्तानितस्वानियोगेपातंजलीयेसांख्येवेदांतविचारेचतुल्यानि विशेषशास्त्रभेद प्रयोजकम् २९ तत्रव्यक्तलक्षणमाह प्रोक्तमिति तत्रमहदादिविकारान्तत्रयोविंशकम् ३० विपरीतजन्मवृद्धचादिहीनं अव्यक्तं चतुर्विंशं एतेभ्योऽन्यमेकमेवजीवात्मानं प्रतिशरीरंभिन्नमि तिसांख्यामन्यंतततोविशेषमाह द्वाविति द्वौजीवेश्वरौ वेदेषुकर्मकडिष्टु यजमानोषट्पथश्च तेनयष्टरुपदेवतायाश्चेतनत्वमनिच्छंतोमीमांसकाःपरास्ताः । सिद्धातिषुवेदातिषुदाहृतौजीवब्रह्म रूपौ ३१ 'कार्योपाधिरयंजीवःकारणोपाधिरीश्वरः'इतिश्रुत्यनुसारेणजीवेश्वरविभागमाह चतुरिति चतुर्लक्षणजन्मादिविकारवमहदहंकारपंचतन्मात्रैकादज्ञेन्द्रियपंचमूतानितज्जंतुपाधिकं चतुर्वर्गायिनं व्यक्तंजीवं अव्यक्तंजमायोपाधिमीश्वरं तयेति तदुभयमपिबुद्धमचेतनंच चिदचिदात्मकमित्यर्थः । अयजलचंद्रन्यासेनप्रतिबिंबोजीवोबिंबचेतन्यमीश्वरइति । द्वासुपर्णासयुजा सखायेत्यादिश्रुतिसंमतंजीवेश्वरविभागमाह सत्वमिति सर्वशुद्धिः क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा तदेतत्सत्त्वंवेनस्वप्नपश्यत्यथयोऽयंशरीरउपद्रष्टासक्षेत्रज्ञस्तावेतौसत्त्वक्षेत्रज्ञावितिपैगिरहस्यब्राह्मणेऽप्या

पंचविंशतितत्त्वानितुल्यान्युभयतःसमम् ॥ योगेसांख्येऽपिचतथाविशेषतत्रमेगुणु २९ प्रोक्तंतद्व्यक्तमित्येवजायतेवर्धतेचयत् ॥ जीर्यतेप्रियतेचैवचतुर्भिलक्षणै र्युतम् ३० विपरीतमतोयतुतदव्यक्तमुदाहृतम् ॥ द्वावात्मानौचवेदेषुसिद्धातिष्वप्युदाहृतौ ३१ चतुर्लक्षणजंत्वाद्यंचतुर्वर्गप्रचक्षते ॥ व्यक्तमव्यक्तजंचैवतथा बुद्धमचेतनम् ॥ सत्त्वंक्षेत्रज्ञइत्येतद्वयमप्यनुदाशितम् ३२ द्वावात्मानौचवेदेषुविषयेष्वनुरज्यतः ॥ विषयात्प्रतिसंहारःसांख्यानांविद्विलक्षणम् ३३ निर्ममश्वा नहंकारोनिर्द्वेषश्छिन्नसंशयः ॥ नैवकुद्धयतिनद्रेष्टिनाचृताभाषतेगिरः ३४ आकुष्टस्ताडितश्चैवमैत्रेणध्यातिनाशुभम् ॥ वाग्दंडकर्ममनसांत्रयाणांचनिवर्तकः ३५ समःसर्वेषुभूतेषुब्रह्माणमभिवर्तते ॥ नैवेच्छतिनचानिच्छोयात्रामात्रव्यवस्थितः ३६ अलोलुपोऽन्यथोदांतोनकृतीननिराकृतिः ॥ नास्येन्द्रियम नेकाग्रंनाविक्षिप्तमनोरथः ३७ सर्वभूतसहजमैत्रःसमलोष्टाश्मकांचनः ॥ तुल्यप्रियाप्रियोधीरस्तुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ३८ असृष्टहःसर्वकामेभ्योब्रह्मचर्यं दृढव्रतः ॥ अहिंस्रःसर्वभूतानामीदृक्संख्योविमुच्यते ३९

रूपानात् । यद्यपितृतीयकारणत्वेननिर्दिष्टस्याचेतनस्यसत्त्वस्यमोक्तत्वंनवलेनाप्युपद्रष्टुःक्षेत्रज्ञस्यनिर्विकारस्यतयाऽपितयोरन्यःपिप्पलंस्वाद्धृतीतिसत्त्वस्वभोक्तृत्वश्रुत्यन्यथासुपस्याचै तन्यानुधिद्वत्वंकर्मम् । 'यथाह्ययंऽपोतिरात्माविवस्वानपोभिन्नाबुद्धैकोऽनुगच्छन् ॥ उपाधिनाक्रियतेभेदरूपोदेवःक्षेत्रेष्वेवमजोऽयमारमा'इतिश्रुत्यंतराच्च एतद्व्यंजीवेश्वरविभागे प्रकारद्वयमपिदाशैतंश्रुत्या ३२ अनयोःपक्षयोःक्रमेणमूढाभूतदृष्टिभेदेनव्यवस्थामाह द्वाविति विषयाद्दृष्टादिविषयमारभ्यप्रतिसंहारउत्पत्तिक्रमवैपरीत्येनसंप्रविलापनं कर्तव्यमिति सांख्या नामोपनिषदानालक्ष्यतेनेऽनेतिलक्षणंशास्त्रं अयमर्थः । मूढानांतास्त्रिकएवजीवेश्वर(दिभेदोबुद्धानांतास्त्रिकप्रतिबिंबभावेनेतिप्रतिबिंबोपाधेःसत्त्वस्वप्रविलयेचिन्मात्रमेवशिष्यतइति ३३ एवंज्ञाततत्त्वस्यजीवन्मुक्तस्यलक्षणान्याह निर्ममइत्यादिना ३४ ध्यातिध्यायति वाग्दंडःपाठव्यं कर्मतादृशमेहिंस्रं तयामनोऽपिपरानिष्ठार्थितेषां ३५ ब्रह्माणंचतुर्मुस्य ३६ कृतीकार्यवान् निराकृतिस्तुच्छवेपः नविक्षिप्तःसंपादितोमनोरथोपस्यसतयानभवतिसत्यसंकल्पइत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९

म.भा.टी.
॥ ११४ ॥

योगमतेविशेषवक्तृतिजानीते यथेति योगैश्वर्यमणिमादिपरमार्थमृतेसदतिक्रांतस्त्रुल्लेख्यगतपरवेराग्यबलेननपुतस्वज्ञानबलेनानृतसदसांख्यइवशुक्तिरजतवद्भाषितवानिष्कामतिवृत्तिसाक
प्यादपसरतिननुवृत्तिमूलज्ञानमुच्छिनति अयमर्थः । अस्माकंमिथ्याज्ञानोद्भवोदेहोद्विधादिःप्रपंचोऽविद्ययाज्ञानबाधेसतिबाध्यतेरजूरमादिवद । योगानांतुसत्यात्प्रधानतउत्पन्नःप्रपंचः
सत्यस्तदाकाराश्रितस्यवृत्तयोऽपिसत्याः वृत्तिसाकृत्पंचैतन्यस्यसत्यमेव तत्रवृत्तीनांनिरोधेचितस्तदाकारताऽपिनिवर्तते तथाचसूत्रितं । योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तदाद्रुःस्वरूपेऽवस्थानं
वृत्तिसाकृत्प्यमितरत्रेति । सोऽयंसांख्ययोगोविशेषोयथाप्रतिज्ञमुपपादितः ४० उपसंहरति इतीति । भावोवक्त्रिविधातद्विशेषजावुद्धिः फलतस्तुनतयोभदोऽस्तीतिभावः । यथोक्तंमगवता
'यत्सांख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते ॥ एकंसांख्यंचयोगंचयःपश्यतिसपश्यति'इति ब्रह्माणंपरंब्रह्म पुंस्त्वमार्थ ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये मारत
मावदीपेपञ्चत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ सांख्ययोगपक्षयोर्भेदेषांख्यमेवश्रेयइत्याह अयेति शास्त्राचार्योपदेशजंपरोक्षज्ञानरूपंछंदसंसारसमुद्रतरणसाधनंशुद्धीत्वाधी
रोक्ष्यानवानात्मनःशांतिमोक्षहेतुंज्ञानमेवाश्रयेत् । 'तमेवधीरोविज्ञानप्रज्ञाकुर्वीतब्रह्मणः'इतिश्रुतेर्ज्ञानंशास्त्रतःतपाद्यतत्रिष्टोभवेदित्यर्थः १ अत्रज्ञानशब्दार्थपृच्छति किमिति तस्संश्रयणोयंज्ञानं
किंविद्यारजूरगादिन्यायेनाविद्यामात्रनिरासेनवस्तुतत्त्वज्ञापिकाधीवृत्तिवापुवेउतप्रवृत्तिलक्षणोध्ययानेनकीटमृगवद्वेयसाकृत्प्यप्रापकोषर्भेइतिवा आत्मोच्छेदलक्षणाशून्यवादि लौकायतिकयोःसं

शा.मो.१२
अ०
॥ २३७ ॥

यथायोगाद्दिमुच्यंतेकारणैर्यैर्निबोधतत् ॥ योगैश्वर्यमतिक्रांतोयोनिष्कामतिमुच्यते ४० इत्येपाभावजावुद्धिःकथितातेनसंशयः ॥ एवंभवतिनिर्द्वंद्वोब्रह्माणंचा
धिगच्छति ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्नेपञ्चत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ ॥ ४१ ॥ व्यासउवाच ॥
अथज्ञानपूर्वंधीरोऽह्नीत्वाशांतिमात्मनः ॥ उन्मज्जंश्चनिमज्जंश्चज्ञानमेवाभिसंश्रयेत् १ ॥ शुकउवाच ॥ किंतज्ज्ञानमथोविद्यायथानिस्तरतेद्वयम् ॥
प्रवृत्तिलक्षणोधर्मोनिवृत्तिरितिवावद २ ॥ व्यासउवाच ॥ यस्तुपश्यन्स्वभावेनविनाभावमचेतनः ॥ पुष्यतेचपुनःसर्वान्प्रज्ञयासुक्तहेतुकान् ३ येषांचै
कांतभावेनस्वभावात्कारणमतम् ॥ पूत्वात्तणभिर्षीकांवातेलभंतेनकिंचन ४

मतानिवृत्तिरितिवातद्वद । यथायेनप्रकारेणद्वयंजन्ममरणादिनिस्तरतेतथावदेति २ अत्राहमित्यनुमवेजडोऽहंकारस्तत्प्रकाशश्चप्रयेतेतदुभयमात्मेतिभाहाः । अहमयंप्रवात्माप्रकाशस्तस्वगुणः
सचत्रिक्षणवस्यायीतितार्किकाः । नित्यप्रकाशप्रवात्माहमयोऽनात्मेतिसारूपाः । तत्राप्यात्मानात्मानौद्वावपितात्वेकावितिबहवः । अनात्मेवस्थिरश्चिदात्मातुदेहनाशेनश्यतीतिलोकाय
तिकाः । आत्मेवसत्योऽनात्मापृषेतिवेदांतवादाः । द्वयमपिनास्तीतिशून्यज्ञादिनः । एवमात्माभावेसातज्ञानानर्थक्यस्यादित्यंत्यंतावदुषपाति बस्तिवति यस्तुभावमधिष्ठानसताविनास्वभावेनैवाहं
कारादिकंस्वरूपेणैवभातीतिपश्यान्निधिष्ठानकांस्वाभाविकीजगत्तिवदन्सर्वान्शिष्यान्प्रज्ञयासुक्ताःऊहापोहकौशलेनरहिताः देतत्रोयुक्तयोपेर्षांतान्निर्बुद्धीमित्यर्थः । प्रज्ञयेतिपृतीयायाआ
र्षोऽल्लुक् पुष्यतेपुष्णातितादृशेनबोधेनरंजयति । अचेतनोमूढःसनकिंचनतस्वलभतेइत्युत्तरेणान्वयः । निरधिष्ठानकप्रमासंभवात्तदून्यवादीत्यंतंहेयइतिभावः ३ एवंनैरात्म्यवादंदूषपि
त्वाऽऽत्मोच्छेदेवादलौकायतमतंदूषयति येषामिति । येषांलौकायतानाभेकांतभावेनदृढस्वेनस्वभावादेवकीरादिकंद्वय्यादेःकारणंनस्वीशादृष्टाद्यनुप्रहावीशादेसत्प्रमाणामावात्प्रत्यक्षेणच
तेषामदृष्टत्वादितिमतं । तेकिंतुंमुंजपूत्वासंशोभ्यतदंतर्गतां प्रागदृष्टाभिधीकामपिकिंचानलभंतेइतिकाकादृष्टविदुद्वादिस्वतेपामुक्तं । चनशब्दोऽप्यर्षोभिन्नकप्रश्च । नह्यदर्शनमात्रेण-

॥ ११४ ॥

यस्वभावोनिश्चेतुंशक्यमंजातस्वेधीकायाअप्यसत्त्वापत्तेः । श्रुतिश्रुतंकेपीकादृष्टातेनैवदेहादन्यमात्मानमाह । तंस्वाच्छरीरात्प्रवृत्तंमुंजादिविषयीकांचैर्येणेति । श्रुत्वानुणामूर्षीणांवेति
पाठेतेभवणपूर्वकंकिंचितस्वलभंतेऽपिनृत्पमेवानुपासिताचार्याइत्यंकल्पयंतीत्यर्थः ३ स्वभावादेवगुण्यजगत्तातिःस्वभावादेवचवेहाद्युत्पतिरितिपञ्चद्वयमभ्यनर्थकमित्याह येचेति ९ त
देवदूषयति स्वभावोहीति मोहकार्ययन्मनस्तद्भवः मूढमंसकल्पितइत्यर्थः । स्वस्यैवभावःसत्ताकारणमितिपक्षः परितःस्वस्येतरेषांचभावःकारणमित्यन्यः । एतयोस्वभावप
रिभावयोर्निरुक्तंनिर्वचनंतस्वभेददृश्यमाणंशुण्वितिशेषः ४ स्वभावादेवकीरद्विधिन्यायेनसर्वोत्पत्तौलुप्यादियंज्ञाकोशलंचानर्थकस्यादित्याह कृप्यादीत्यादिना ५ गदानारोगाणां

येचैनंपक्षमाश्रित्यनिवर्तत्यल्पमेधसः ॥ स्वभावंकारणंज्ञात्वानश्रेयःप्रामुवंतिते ६ स्वभावोहिविनाशायमोहकर्ममनोभवः ॥ निरुक्तमेतयोरेतस्वभावपरिभाव
योः ६ कृष्यादीनीहकर्माणिसस्यसंहरणानिच ॥ प्रज्ञावद्विःप्रकृतानियानासनगृहाणिच ७ आक्रीडानांगृहाणांचगदानामगदस्यच ॥ प्रज्ञावंतःप्रयोक्तारोज्ञान
वद्विरनुष्ठिताः ८ प्रज्ञासंयोजयत्यर्थःप्रज्ञाश्रेयोऽधिगच्छति ॥ राजानोभुंजतेराज्यंप्रज्ञयातुल्यलक्षणाः ९ परावरंतुभूतानांज्ञानेनैषोपलभ्यते ॥ विद्ययातात
सृष्टानांविद्यैवेहपरागतिः १० भूतानांजन्मसर्वेषांविधानांचतुर्विधम् ॥ जरायुजांडजोद्भिज्जस्वेदजंचोपलक्षयेत् ११ स्थावरेभ्योविशिष्टानिजंगमान्युपधारयेत् ॥
उपपन्नं हि यच्चेष्टाविशिष्येतविशेष्यया १२ आहुर्वबहुपादानिजंगमानिद्वयानितु ॥ बहुपाद्योविशिष्टानिद्विपादानिवहून्यपि १३ द्विपदानिद्वयान्याहुःपार्थिवानी
तराणिच ॥ पार्थिवानिविशिष्टानितानिह्यन्नानिभुंजते १४ पार्थिवानिद्वयान्याहुर्मध्यमान्युत्तमानितु ॥ मध्यमानिविशिष्टानिजातिधर्मोपधारणात् १५ मध्यमानि
द्वयान्याहुर्धर्मज्ञानीतराणिच ॥ धर्मज्ञानिविशिष्टानिकार्याकार्योपधारणात् १६ धर्मज्ञानिद्वयान्याहुर्वेदज्ञानीतराणिच ॥ वेदज्ञानिविशिष्टानिवेदोह्येपुप्रतिष्ठितः
१७ वेदज्ञानिद्वयान्याहुःप्रवक्तृणीतराणिच ॥ प्रवक्तृणिविशिष्टानिसर्वधर्मोपधारणात् १८ विज्ञायंतेहियैर्वेदाःसधर्माःसक्रियाफलाः ॥ सधर्मानिखिलावेदाः
प्रवक्तृभ्योविनिःसृताः १९ प्रवक्तृणिद्वयान्याहुरात्मज्ञानीतराणिच ॥ आत्मज्ञानिविशिष्टानिजन्माजन्मोपधारणात् २० धर्मद्वयं हियोवेदससर्वज्ञःससर्ववित् ॥
सत्यागीसत्यसंकल्पःसत्यःशुचिरथेश्वरः २१ ब्रह्मज्ञानप्रतिष्ठंहितं देवाब्राह्मणंविदुः ॥ शब्दब्रह्मणिनिष्णातंपरेचलतनिश्चयम् २२

अगदस्पौषधस्य अनुष्ठिताःप्रयोजिताः ८ तुल्यलक्षणाःप्रज्ञाधिक्येवाश्वर्याधिक्यभाजः ९ भूतानांपरंरूपंचिदात्माअवरंभायातदुभयंज्ञानेनधीवृत्त्यैवबाध्याबाध्यरूपयोपलभ्यतेज्ञायते
विद्ययाधीवृत्त्या परागतिर्ल्यस्थानं १० एवंधीमयौलुष्टिप्रलयावृत्कान्यावहारिकौतावाहविद्वत्प्रज्ञंसार्थं भूतानामिति जरायुजंमनुष्यपश्यादि । अंडजंक्षिसर्पादि । उद्भिज्जंतुणवन
स्पत्यादि । स्वेदजंयूकालिष्ठादि ११ यद्यस्माद्विशेष्यविशेषकंत्वायाचेष्टासाविशिष्येतविशिष्टंकुयात् । वृक्षादीनांपूर्वोक्तरीत्यादर्शनादिमत्त्वेऽपिप्रत्यक्षेणदर्शनादिमंतोजंगमास्ततः
श्रेष्ठाइत्यर्थः १२ । १३ पार्थिवानिपृथिवीचराणिमानुषाणि इतराणिस्त्रेचराणि १४ । १५ उतमानिनिषेत्तुंमध्यमेष्तेवावांतरतारतम्यमाह मध्यमानीत्यादिनाआत्मज्ञानिविशि
ष्टानीत्यंतेन १६ । १७ । १८ । १९ । २० धर्मद्वयंप्रवृत्तिनिष्ठात्तरूपम् २१ तत्रापिब्रह्मज्ञानेप्रतिष्ठासमाधिर्व्यस्वनुप्रवृत्तिर्भे शब्दब्रह्मणिवेदशास्त्रे २२

३९

म.भा.टी.
॥११५॥

अंतस्थंपरचितस्थं बहिष्ठं व्यवहृतादि तेजानाम्बिताद्विजादेवाश्च अन्येनामब्राह्मणा असुराश्चेत्यर्थः २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नीलकंठीये भारतभावादिपे सप्तत्रिंशदधि
कद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ आत्मानं ज्ञानं विना कर्मापि कृतं तव देवमवति । 'यो वा एतदक्षरं गार्ग्यं विदित्वाऽस्मिँल्लोक्ये जतिददाति तपस्तप्यतेऽपि बहूनि वर्षं सहस्राण्यंतं देवास्थमवति' इति
श्रुतेः । अत आत्मानं ज्ञानं ज्ञात्वा तत्प्राप्त्यर्थं कर्माणि कुर्वीत विविदिषंति यज्ञेनेत्यादिश्रुतेरित्याह एवेति दृष्टिर्वर्तनं पूर्वतरानित्या एषानित्यो महिमा ब्राह्मणस्थेति श्रुतेः १ तत्र कर्मणि संश
यश्चेन्न भवेत्तर्हि कर्मकृतं मत्सिद्धये भवति संशयस्वरूपं विवृणोति किंस्विति किं कर्म स्वभावो नित्यमेवोत ज्ञानं ज्ञानजनकत्वेन कर्मकाम्यं वेत्यर्थः । नित्यं चेन्न काम्यं स्यात्काम्यं चेन्न तदकरणे प्रत्यवायः
स्यादिति भावः २ तत्र तस्मिन्संशये सति पुरुषं प्रति ब्रह्मोद्देशेन ज्ञानं ज्ञानजनकं वेत्तु कर्मस्यात्तर्हि स एव देवविधिभिर्नित्यविधिरपि स्यात् । आत्मविधि विधौ रपि कर्मभिर्नित्यप्रयोगस्यापि सि
द्धिरस्तीत्यर्थः । अत्र हेतुद्वयमुपपत्तेरुपलब्धेश्चेति यथा काम्योऽपि दारसंग्रहः क्रमवर्णोऽपि भवति । नहिकामार्थमभ्यास्तीकत्वर्थमभ्यास्तीपरिणयेत्युपपद्यते । उपलभ्यते च संयोगपृथक्त्वभ्या
येन नित्यस्यापि स्वादिरत्वादेः काम्यत्वं तच्चोदाहृतं तत्कर्मणामुभयार्थत्वेन प्राधान्यवर्णयिष्याम्यहं स्वच्छणु ३ स्वभाववादनिरासमुपक्रांतमुपसंहारिष्यन्मतांतराण्युपन्यस्यति केचिदिति

अंतस्थंच बहिष्ठंच साधियज्ञाधिदेवतम् ॥ ज्ञानाम्बितादिपश्यंति ते देवास्ताततो द्विजाः २३ तेषु विश्वमिदं भूतं सर्वं च जगदाहितम् ॥ तेषामाहात्म्यभावस्य सदृशं
नास्ति किंचन २४ आद्यं ते निधनं चैव कर्म चातीत्य सर्वशः ॥ चतुर्विधस्य भूतस्य सर्वस्येशः स्वयं भुवः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
शुकानुप्रश्ने सप्तत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ व्यास उवाच ॥ एषा पूर्वतरावृत्तिर्ब्राह्मणस्य विधीयते ॥ ज्ञानवानेव कर्माणि कुर्वन् सर्वत्र सिद्धयति १
तत्र चेन्न भवेदेवं संशयः कर्मसिद्धये ॥ किंतु कर्म स्वभावोऽयं ज्ञानं कर्मोति वा पुनः २ तत्र वेदविधिः सस्याज्ज्ञानं चेत्पुरुषं प्रति ॥ उपपत्त्युपलब्धिभ्यां वर्णयिष्यामि तच्छृणु
३ पौरुषं कारणं केचिदाहुः कर्मसुमानवाः ॥ दैवमेकं प्रशंसंति स्वभावमपरे जनाः ४ पौरुषं कर्म दैवं च कालवृत्तिस्वभावतः ॥ त्रयमेतत्पृथग्भूतमविवेकं तु केचन ५ एतदे
वं च नैवं च न चोभेनानुभेतथा ॥ कर्मस्थाविषयं ह्ययुः सत्वस्थाः समदर्शिनः ६ त्रेतायां द्वापरे चैव कलिजाश्च संशयाः ॥ तपस्विनः प्रशांताश्च सत्वस्थाश्च कृतयुगे ७

पौरुषमिह जन्मांतरे वा कृतं कर्म दैवं ग्रहाः काळवृत्तिमावत् स्वभावः स्वरूपमात्रं ४ इति क्रमेणामीमांसकस्य दैवज्ञस्य शून्यवादि लोकायतयोश्च मताण्युपन्यस्यैतेषां विकल्पसमुच्चयावाह पौरुषमिति
पौरुषं दैवं च कर्म दृष्ट्वा दृष्टवत्तः स्वभावमनुसृत्य कर्मकालौ फलदावित्यर्थः । अविवेकं समुच्चयं पृथग्भूतमेकमेव प्रधानं नास्ति तरावित्यर्थः ५ आहतं मत आह एतदिति तैर्हित्यादस्ति । स्यान्नस्ति ।
स्यादस्ति च नास्ति च । स्यादस्ति चावक्तव्यः । स्यान्नस्ति चावक्तव्यः । स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्यः । स्यादवक्तव्य इति सप्तमं गीनयः सर्वत्र योजयते । अत एतदेवमिति स्यादस्तीत्युक्तं ।
चात्पुत्र एवंचनेति संबंधेन स्यान्नस्ति स्यादवक्तव्य इति चोक्तं । नचोभे इत्यनेन स्यादस्ति च नास्ति च स्यादस्ति च नास्ति चावक्तव्य इति चोक्तं । नानुभे इति स्यादस्ति चावक्तव्यः स्यान्नस्ति चाव
क्तव्य इति चोक्तं । कर्मस्था आहंता विषयं घटादिपुत्रदेवमस्तीत्यादि नृपुरितिसंबंधः । एतेषु पक्षेषु कृतहाना कृताभ्यागमप्रसंगात्स्वभावमात्रपक्षस्तुच्छः । बंधमोक्षादिवस्तुमात्रस्वरूपस्या
स्ति नास्तीत्यादि विकल्पग्रस्तत्वेनानवधारणात्मक आहंतपक्षोऽपि तुच्छ एव । परिशेषात्समुच्चयपक्षप्रेयानुव्यवहारे । परमार्थस्तु सत्वस्थायोगिनः समदर्शिनो ब्रह्मैवकारणत्वेन पश्यंति ६
त्रेतायामिति पापानुवेधादेवात्र श्रौतेभ्यो संशयो मन्वीत्यर्थः प्रशांतानि संशयाः ७

अपुथगदर्शनाः सर्वेऽक्रवसामसुयजुःपुच ॥ कामद्वेषौ पृथक्त्वात्पः कृतउपासते ८ तपोधर्मेण संयुक्तस्तपो नित्यः सुसंशितः ॥ तेन सर्वानवाप्नोति कामान्यान्मनसे
च्छति ९ तपसा तदवाप्नोति यद्भूत्वा सृजते जगत् ॥ तद्भूतश्च ततः सर्वभूतानां भवति प्रभुः १० तदुक्तं वेदवादेऽपु गहनं वेददर्शिनः ॥ वेदांतेषु पुनर्व्यक्तं कर्मयोगेन ल
क्ष्यते ११ आलंभयज्ञाः क्षत्राश्च हविर्यज्ञा विशः स्मृताः ॥ परिचारयज्ञाः शूद्राश्च जपयज्ञा द्विजातयः १२ परिनिष्ठितकार्यो हि स्वाध्यायेन द्विजो भवेत् ॥ कुर्यादन्य
न्वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते १३ त्रेतादौ केवलवेदाय ज्ञावर्णाश्रमास्तथा ॥ संरोधादायुषस्त्वेते व्यस्यंते द्वापरे युगे १४ द्वापरे विप्लव्यांति वेदाः कलियुगे तथा ॥
दृश्यंते नापि दृश्यंते कलेरंते पुनः किल १५ उत्सीदंति स्वधर्माश्च तत्राधर्मेण पीडिताः ॥ गवां भूमेश्च ये चापामोषधीनां च ये रसाः १६ अधर्मांतिर्हि तावेदावेदधर्मास्तथा
ऽऽश्रमाः ॥ विक्रियंते स्वधर्मस्थाः स्थावराणि चराणि च १७ यथा सर्वाणि भूतानि दृष्टिर्भौमानि वर्षति ॥ सृजते सर्वतो गानितथा वेदायुगे युगे १८ निश्चितं कालना
नात्वमनादिनिधनं च यत् ॥ कीर्तितं यत्पुरस्तान्मेसूते यच्चात्तिच प्रजाः १९ यच्चेदं प्रभवः स्थानं भूतानां संयमो यमः ॥ स्वभावेनैव वर्तते द्वंद्वसृष्टानि भूरिशः २०
सर्गः कालो वृत्तिर्वेदाः कर्ता कार्यं क्रिया फलम् ॥ एतत्ते कथितं तात यन्मां त्वं परिपृच्छसि २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने अष्ट
त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तोऽभिप्रशस्यैतत्परमर्षेस्तु शासनम् ॥ मोक्षधर्मार्थं संयुक्तमिदं प्रष्टुं प्रचक्रमे १ ॥ शुक उवाच ॥
प्रज्ञावान्श्रोत्रियो यज्वाकृतप्रज्ञोऽनसूयकः ॥ अनागतमनैति ह्यं कथं ब्रह्माधिगच्छति २

कृतं संपद्यते चरन् इति । सच कालोऽनादिनिधनः प्रजाः सृजति चेति जी
वस्य तत्पदार्थाभेद उक्तः १९ यच्चेदं कालाख्यं भूतानां प्रभव इत्यपिः स्थानं पोषणं संयमः प्रलयः यमो निपंतांतर्यामी यत्र वर्तते भूतानि स्वभावेन ब्रह्मभावेन मनुषिकत्वेन रूपेण २० कालपुत्रसर्गादिकं
तेन ज्ञानं नाम विद्येयप्रतीचोऽज्ञानकृतजीवत्ववाधेन ब्रह्मभावप्रकाशिकानत्वात्प्रत्यतिशय आत्मोच्छेदो वेत्यध्यायद्वयेन स्पष्टीकृतम् २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादी
पे अष्टत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ एतं ज्ञानपदार्थव्याख्यानप्रसंगादात्मनोऽनाधेयातिशयत्वमुक्तं तच्च न कर्त्तात्मपक्षे उच्छेदपक्षे वा युज्यते । अतः परिशेषात्संगात्प्रकाशितोऽसौख्य
योगयोरेव व्यवतिष्ठत इति धोरे विभागायं अध्यायद्वयमारभ्यते इत्युक्त इत्यादि १ अनागतं प्रत्यक्षानुमानाभ्यामज्ञातं । अनैतिह्यं पाहवनीयादिवदलौकिकमपीदमित्यभिति वेदेनापि निदर्शयं २

३ यथायत्प्रकारकमेकाग्र्यं ४ विद्यादिपदैः क्रमेणाश्रमवत्पुत्र्यधर्माजकाः ५ स्वयंभुवईश्वरस्यमहाभूतानिपूर्वसृष्टिः । तानिचप्राणभृद्भामेजीवसंवेशरीरिषुशरीरामिमानिपुनरुज्जीवेषुभूविष्टनिविष्टानि । तैरात्मत्वेनमृहीतानीत्यर्थः प्रयत्नसृष्टिरितिपाठेभौतिकसृष्टेःपृथगेवभूतसृष्टिस्ततःप्राचीनत्वादिदिसपर्ययः ६ खेपुनात्तादिरंघ्रेषु ७ योगमतेआत्मानोक्तैवतनुकर्ता सांख्यमतेतुनमो कानापिकर्तेति तत्राद्यंदूषयत्युत्तरस्यैवासिद्धातत्त्वज्ञापयितुं क्रांतेइति क्रांतेपादेद्वित्रियेबलेपाणींश्रियेचाविष्णुशक्रात्तत्प्रयोक्तारौतिष्ठतः । मटाइवराजकीयरथशकटादौ । तत्रयथामटगतंजयप राजयादिरयगतंहासदृष्ट्यादिचराजाआत्मन्मभिमानादध्यारोपयतितद्विदात्मादेवतेद्वित्रियगतंभोक्तृत्वखंजरादिकमविव्यायास्वस्मिन्नारोपयत्यहंभोग्यहंखंजइति । यथाचपराजयोनमृत्येत वभिमानाभावादेवंभोगोऽपिविष्णवादीनास्ति । आत्मनिस्वविव्ययैवतद्भावनमितिसिद्धमात्मनोऽकर्तृत्वमभोक्तृत्वंच । नन्वात्मैवकर्ताभोक्ताचास्तुकिंमंतर्गुभिर्विष्णवादिभिरिद्विचेन्न अनि भोक्षापतेः । स्वाभाविकस्यकर्तृत्वादेवैश्वर्यौष्ण्यवदाश्रयनाशमंतरेणनाशायोगाच्च कर्णोऽस्यानं श्रोत्रमिंद्रियं दिशोदेवताः । जिह्वास्थानं वागिंद्रियं सरस्वतीदेवता । एतच्चान्ये

तपसाब्रह्मचर्येणसर्वत्यागेनमेधया ॥ सांख्येवायदिवायोगएतत्पृष्टोवदस्वमे ३ मनसश्चेद्विद्याणांचयथैकाग्र्यमवाप्यते ॥ येनोपायेनपुरुषैस्तत्त्वंव्याख्यातुमर्हसि ४ ॥ व्यासउवाच ॥ नान्यत्रविद्यातपसोर्नान्यत्रेद्वियनिग्रहात् ॥ नान्यत्रसर्वसंत्यागात्सिद्धिर्विदतिकश्चन ५ महाभूतानिसर्वाणिपूर्वसृष्टिःस्वयंभुवः ॥ भूयिष्ठं प्राणभृद्भामेनिविष्टानिशरीरिषु ६ भूमेर्देहोजलात्स्नेहोज्योतिषश्चक्षुषीस्मृते ॥ प्राणापानाश्रयोवायुःखेष्वाकाशंशरीरिणाम् ७ क्रांतेविष्णुर्वलेशक्रःकोष्ठेऽग्निर्भो कुमिच्छति ॥ कर्णयोःप्रदिशःश्रोत्रंजिह्वायांवाक्सरस्वती ८ कर्णौत्वक्क्षुषीजिह्वानासिकाचैवपंचमी ॥ दर्शनीयैद्वियोक्तानिद्वाराण्याहारासिद्धये ९ शब्दःस्पर्श स्तथारूपंसोर्गंधश्चपंचमः ॥ इंद्रियार्थान्पृथग्विद्यादिंद्रियेभ्यस्तुनित्यदा १० इंद्रियाणिमनोयुंक्तेवश्यान्यंतेववाजिनः ॥ मनश्चापिसदायुंक्तेभूतात्माहृद याश्रितः ११ इंद्रियाणांतथैवैषांसर्वेषामीश्वरंमनः ॥ नियमेचविसर्गेचभूतात्मानामानसस्तथा १२ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चस्वभावश्चेतनामनः ॥ प्राणापानौ चजीवश्चनित्यंदेहेषुदेहिनाम् १३ आश्रयोनास्तिस्तस्यस्यगुणाःशब्दोनचेतना ॥ सत्वंहितेजःसृजतिनगुणान्वैकथंचन १४

पामपिस्वानादीनामुपलक्षणं ८ दशंपतितानिदशमीयानि कर्त्तरिकृत्यः तानिचतानींद्रियाणिचेतिसमासः विभक्तिलोपआर्षः आहारःशब्दादिग्रहः ९ इंद्रियेभ्यपरेद्वियार्थान्भूमा गवत्पृथगभूतान्विद्यात् १० मनःकर्तृपंतासारथिः मूतात्माबुद्ध्युपाधिर्जावः ११ एवांशब्दादीनां ईश्वरमुत्पत्तिस्थितिलयहेतुः नियमेसंहारे विसर्गसृष्टौ १२ इंद्रियायांपवाद्यः स्वभावाङ्गीतोष्णादिधर्मः चेतनाधीवृत्तिः देहेषुहृदयगुहायामेववर्तते स्वप्रवृत्तमांदयेततएवाविर्भवंतित्यर्थः १३ ननुदेहस्यापींद्रियार्थत्वादेहांतमंतनुद्धौस्थितिःस्वस्वकारोहणन्यायमनुसरती त्याह आभ्ययइति सस्वस्यबुद्धेराश्रयोपःप्रागुक्तोदेहःसोऽपिनास्ति स्वाप्रदेहवत्तस्यापिप्रतिभानमात्रत्वात् । कस्तर्हिस्त्वस्याश्रयःकिंचतस्यरूपमतआह गुणाइति त्रिगुणात्मिका मूलप्रकृतिरेवस्वविकारस्यवाचारंभणविकारोनामधेयमितिश्रुतेःशब्दमात्रस्वरूपस्यसत्त्वस्याश्रयइत्यर्थः ननुचेतनासत्त्वस्याश्रयःस्वरूपंवा असंगत्वादाविकारत्वाच्च । ननुगुणाबुद्धेरेवधर्माः संतु तथाचसात्त्विकोऽयंराजसोऽयमितितेषांतदुपाधिकेषुषुष्यपदेशेऽयुज्यतइत्याशंक्याह सत्वंहीहि तेनोवासनासत्त्वंसृजतिनगुणान् अनादिवासनाहिसत्त्वस्यकारणंसाचात्रिगुणात्मिके तिमसत्त्वकार्यैरंगुणानाघटते सात्त्विकोयमित्यादिव्यपदेशस्तुपरंपरयाऽपिगुज्यतइतिभावः १४

सप्तदशंविदात्मानं षोडशभिःपंचेन्द्रियाणिपंचेन्द्रियार्थास्वभावादयश्चपह्नैः मनीषीमनोनिग्रहशीलः आत्मनिबुद्धौ १५ । १६ अशरीरंस्थूलसूक्ष्मकारणशरीररहितं १७ मर्त्येषुमरण धमंवत्पुनरुपशयतिगुरुवेदुषाकयमनु ब्रह्मभूयसेनिर्विशेषब्रह्मभावाय १८ अभिजनःशिष्यकुलादिः समं ब्रह्मैवपश्यंतितेसमदर्शिनः १९ एतदेवप्रसिद्धिविधयाआह सहीति ध्रुवेषुस्था वरंषु २० योगफलमाह सर्वभूतेष्विति संप्रज्ञातेसोपाधिकावस्थायांसर्वभूतेष्व्वात्मानमनुस्यूतंपश्यति अहमेवेदंसर्वोऽस्मीत्यनुभवतीत्यर्थः । आत्मनिनिष्कलेअसंप्रज्ञातावस्थायांसर्वभूता न्यात्मन्येवविलीनानिपश्यति । तस्केनकंपश्येदितिश्रुतेः । तथाचाद्विधाब्रह्मभाववक्तोभवति सचोक्तः । 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चद्वेषाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकःस्यात्सर्वात्मानिरुपा ल्योऽनुपाधिकः'इति ११ वेदस्यआत्माशब्दःसआत्मनिस्वस्वरूपेयावान्देशतःकालतश्चयावत्प्रमाणोऽस्तितावानात्माजीवःसर्वोऽपि वाचोविषयआत्मेत्यर्थः सचपरात्मन्यधिष्ठानेस्वस्व

एवंसप्तदशंदेहेवृत्तंषोडशभिर्गुणैः ॥ मनीषीमनसाविप्रःपश्यत्यात्मानमात्मनि १५ नह्ययंचक्षुषादृश्योनचसर्वैरपींद्रियैः ॥ मनसातुप्रदीपेनमहानात्माप्रकाशते १६ अशब्दस्पर्शरूपतदरसागंधमव्ययम् ॥ अशरीरंशरीरिषुनिरीक्षेतनिरींद्रियम् १७ अव्यक्तंसर्वदेहेषुमर्त्येषुपरमाश्रितम् ॥ योऽनुपश्यतिसप्रेत्यकल्पतेब्रह्म भूयसे १८ विद्याभिजनसंपन्नेब्राह्मणेगविहस्तनि ॥ शुनिचैवश्वपाकेचपंडिताःसमदर्शिनः १९ सहिसर्वेषुभूतेषुजंगमेषुध्रुवेषुच ॥ वसत्येकोमहानात्मायेनसर्वमि दंततम् २० सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ यदापश्यतिभूतात्माब्रह्मसंपद्यतेतदा २१ यावानात्मनिवेदात्मातावानात्मापरात्मनि ॥ यएवंसततंवेद सोऽमृतत्वायकल्पते २२ सर्वभूतात्मभूतस्यविभोर्भूतहितस्यच ॥ देवाऽपिमार्गेमुह्यंतिअपदस्यपदैषिणः २३ शकुंतानामिवाकाशेमत्स्यानामिवचोदके ॥ यथा गतिर्नदृश्येततथाज्ञानविदांगतिः २४ कालःपचतिभूतानिसर्वाण्येवात्मनाऽत्मनि ॥ यस्मिंस्तुपच्यतेकालस्तंवेदेहनकश्चन २५ नतदूर्ध्वंनतिर्यक्चनाधोनच पुनःपुनः ॥ नमच्येप्रतिगृह्णातिनैवकिंचित्कुतश्चन २६ सर्वेऽस्तस्थाइमेलोकाबाह्यमेषानकिंचन ॥ यद्यजस्रंसमागच्छेद्यथावाणोगुणच्युतः २७ नैवांतंकारणस्ये याद्यद्यपिस्यान्मनोजवः ॥ तस्मात्सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरंनास्तिस्थूलतरंततः २८ सर्वतःपाणिपादंतत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतःश्रुतिमल्लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति २९ तदेवाणोरणुतरंतंमहद्भ्योमहत्तरम् ॥ तदंतःसर्वभूतानांध्रुवतिष्ठन्नदृश्यते ३०

रूपे तथाचश्रुतिः । 'यावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवागिति' विष्टितंविधिधाकारेणस्थितं २२ सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्यप्रत्यग्रूपस्य विभोःआकाशतुल्यस्य परिच्छेदाभिमानिनामेवदेवयानाःपितृयाणो ऽभ्योवाभागोऽस्ति अतस्तस्यमार्गेऽभ्येपणीयेद्देवाःअपिगृह्णाति । देवापीत्यपेरार्थासंधिव्यवहितक्रिययासंबंधश्च । अपदस्यमार्गरहितस्य पदैषिणोब्रह्मभूयोः तथाचश्रुतिः । 'नतस्वप्रा णाउच्यार्थस्यत्रैवसमवनीयंते ब्रह्मैवसन्नब्रह्माप्येति'इति । अत्रैवस्वात्मन्येवसमवनीयंतेएकीभावेनलीयंते । 'अस्यपरिद्वरिमाःषोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंगच्छंति'इतिश्रुत्यंतराच्च विदुष्येवप्राणयनःप्रभृतीनांकलानामप्रत्ययोऽध्यवसेयः २३ एतदेवदृष्टांतेनस्पष्टयति शकुंतानामिति ज्ञानविदांब्रह्मविदां २४ कालःपचतिजरायति पच्यतेजीयंतेयस्मिंस्तं परमात्मानं २५ तस्मिंस्तस्वरूपं प्रतिगृह्णातिविषयीकरोति एतेनदेवाविशेषप्राप्तिर्मुक्तिरितिपक्षःपरास्तः २६ अंतस्थासुक्त्वरूपतांताः एपाळोकांनामध्येबाह्यंकिंचित्स्यानंनास्तिघटतिप्राप्यं स्थात् २७ अंतसाभिधिमंतत्वात्तस्य २८ कारणस्पज्ञेयंस्वरूपमाह तस्मादितिसार्धाभ्याम् २९ । ३०

परिमितं पञ्चमासमात्रं तथाचश्रुतिः । 'वद्विर्मासिस्तु युक्तस्य निरुक्तस्य प्रयोगिनः ॥ आनंदः परमो गुह्यः सम्यग्योगः प्रवर्तते' इति । संमितव्रतः सम्यक्कृतीक्षणनियमः रागादिच्छेदकत्व
मिहाशितत्वं अक्षरमास्मितानिर्मुक्तं बुद्ध्यात्मस्वरूपं तेन साम्प्रतां समतालक्षणभेदाभावं स्वार्थेष्वप्यत्र २२ योगविज्ञानाह प्रमोहहृति प्रमोहोक्तयः । प्रमोहोक्तयः । आवर्त उपयास्पर्शक
पायः । घ्राणेति दिव्यगंधादिग्रहणं च । मारुताकृतिरिति शीघ्रगतिरदर्शनसिद्धिराकाशगमनंचेत्युक्तं २३ प्रतिभासकलशास्त्रार्थभानं उपसर्गादिव्यांगनासंगावयस्तांश्रुपसंगृह्ययोगव
लेन लब्ध्वा अनादृत्य चाऽऽमनिबुद्ध वेवनिवर्तयेत्संहरेत् बुद्धिकल्पितत्वात्तेषां तत्रैवसंहारस्वयुक्तत्वात् २४ त्रैकाल्ये प्रातःपूर्वात्रेऽपररात्रे च चैत्येवद्धमूलतरी वृक्षाग्नेषु वृक्षपुरतः २५ को
ष्टे हृदयपुंडरीके एकाग्रं यथास्यात्तयानिस्थं वस्तु भांडं वनाद्युत्करं तन्मनाः भांडं भिन्नस्वमनानिस्थं चिंतयेत् २६ येनोपायेन पूर्वोक्तमव्यकालं बनेनाऽऽव्यक्तालं बनेना २७ । २८ ना

एवंपरिमितं कालमाचरन्संशितव्रतः ॥ आसीनो हिरहस्ये को गच्छेदक्षरसाम्यताम् २२ प्रमोहो भ्रम आवर्तो घ्राणं श्रवणदर्शने ॥ अहुतानिरसस्पर्शोशीतोष्णमारु
ताकृतिः २३ प्रतिभामुपसर्गांश्चाप्युपसंगृह्ययोगतः ॥ तांस्तत्त्वविदनाद्व्यआत्मन्येवनिवर्तयेत् २४ कुर्यात्परिचयं योगे त्रैकाल्ये नियतो मुनिः ॥ गिरिशृंगे
तथाचैत्ये वृक्षाग्नेषु च योजयेत् २५ संनियम्येन्द्रियग्रामं कोष्ठे भांडमनाइव ॥ एकाग्रं चिंतयेन्नित्यं योगान्नोद्वेजयेन्मनः २६ येनोपायेन शक्येत सन्नियंतुं चलं मनः ॥
तंच सुक्तो निषेवेत न चैव विचलेत्ततः २७ शून्यागाराणि चैकाग्रो निवासार्थमुपक्रमेत् २८ नाभिष्वजेत्परं वाचा कर्मणामनसा
ऽपि वा ॥ उपेक्षको यताहारो लब्धालब्धे समो भवेत् २९ यश्चैनमभिनंदेत यश्चैनमपवादयेत् ॥ समस्तयोश्चाप्युभयोर्नाभिध्यायेच्छुभाशुभम् ३० न प्रहृष्येत लभे
पुनालाभेषु च चिंतयेत् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु सधर्मा मातारिश्चनः ३१ एवं स्वस्थात्मनः साधोः सर्वत्र समदर्शिनः ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ३२ वेद
नार्ताः प्रजादृष्टासमलोष्टाश्मकांचनः ॥ एतस्मिन् विरतो मार्गे विरमेन्न च मोहितः ३३ अपि वर्णावृष्टस्तु नारीवाधर्मकांक्षिणी ॥ तावप्येतेन मार्गेण गच्छेतां
परमांगतिम् ३४ अजं पुराणमजरं सनातनं यद्विद्विद्यैरुपलभेतानिश्चलैः ॥ अणोरणीयो महतो महतरं तदात्मना पश्यति मुक्तमात्मवान् ३५

भिष्वजेत्परिगृहीयात् । परिग्रहो हि दुःखायेत्युक्तेः २९ अपवादयेन्न देत् स्वार्थेष्वप्यत्र २० मातरिश्चनो वायोः सधर्मो तुल्यधर्माऽंतगोऽनिकेतश्च २१ शब्दब्रह्मप्रणवः अतिवर्तते स्वा
र्थापरोक्षीकरणेनात्यंतं प्रकाशते ३२ प्रजाः कांचनलाभार्थे वेदनात्तदृष्ट्वापुस्तस्मिन् विताजनादिभागो विरतो विरको विरभेद्विजानादिभ्यो न च मोहितो भवेत् ३३ श्रद्धावानेवात्राधिकारी
त्याह अपीति वर्षावृष्टः शुद्धः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्पार्थविचारात्मके सांख्ये त्रैवर्णिकारवाधिकारिणो मनोनिरोधारुये योगमार्गे बुद्धीशुद्धादयोऽप्यधिकारिण इति गम्यते ३४ योगवि
द्यामुपसंहरति अजमिति इन्द्रियैर्भेनो बुद्धियुक्तैर्निश्चलैः सद्भिरुपलक्षितं यन्नामरूपातीतं स्वरूपं तदेवाजं जन्महीनं यतः पुराणपुराऽपिनवमतप्राऽजरं सर्वभावविकारहीनमतः सनातनं नित्यमेकरूपं
वस्तु उपलभेत तद्वस्तु अणोरप्यपीयः दुर्लभमित्यर्थः महतोपि महतरं तन्मित्यर्थः । तत् आत्मना बुद्ध्या मुक्तमात्मवान् जितचित्तः पश्यति । एतेन 'यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानिमनसा सह ॥
बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमांगतिं ॥ तां योगमिति मन्यते स्थिरामिन्द्रियधारणां ॥ अप्रमत्तस्तदा भवति योगो हि प्रमवाप्ययौ' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः ३५

सांख्यवियामुपसंहरति इदमिति अनुदृश्य गुरुवचनमनुश्रुत्वा ततोऽर्थतश्च ज्ञात्वाऽप्येक्यस्वयंचयुक्त्या परीक्ष्ये मांशास्त्रमसिद्धां परमेष्ठिसाम्यतां चतुर्मुखसमतां प्रयाति । आभूतगतिं भूतसंघवर्षतं ब्रह्म
लोके ब्रह्मणा सह समानभोगमाजो भूत्वा ब्रह्मणा सह मुच्यंते मनीषिणः शुद्धचित्ताः । निर्दिचिक्वित्सपरोक्षज्ञानस्यैवैतत्फलमपरोक्षज्ञानिनामक्षरसाम्यतायाः प्रागुक्तत्वात् । एतेन 'वेदांता विज्ञान
सुनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतपःशुद्धसत्त्वाः । ते ब्रह्मलोके तु परांतकाले परामृतास्परिमुच्यंति सर्वे' इति श्रुतेरर्थो दर्शितः परांतकाले ब्रह्मणो मोक्षकाले तन्मुक्तयैव मुच्यंते ३६ ॥ इति शान्तिपर्वणि
मोक्ष० नी० भा० चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ समाप्ता ब्रह्मविद्या तस्याः कर्मभिः संपंसमुत्थयं चंद्रयति यदिदमिति 'कुर्वन्नेवेदकमां गिजिजीविषेच्छतं समाः' इति । 'न कर्मणान
प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतस्वमानशुः' इति कर्मकरणत्यागविधां परस्परविरोधादेककार्यकारित्वमलममानो विसदृशकार्यागत्वं प्रतिपद्येतेऽतः पृच्छति कामिति । १ । २ । क्षराक्षरौ न श्वरान
इदं महर्षेर्वचनं महात्मनो यथावदुक्तं मनसाऽनुदृश्य च ॥ अवेक्ष्य चेमां परमेष्ठिसाम्यतां प्रयाति चाभूतगतिं मनीषिणः ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्ति० मोक्ष० शु
कानुप्रश्ने चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ ४ ॥ शुकउवाच ॥ यदिदं वेदवचनं कुरु कर्मत्यजेति च ॥ कांदिशं विद्यया यांति कांच गच्छंति कर्मणा १
एतद्वै श्रोतुमिच्छामि तद्भवान्प्रब्रवीतु मे ॥ एतच्चान्योन्यैरूप्ये वर्तते प्रतिकूलतः २ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तः प्रत्युवाचेदं पराशरसुतः सुतम् ॥ कर्मविद्याम
यावेतौ व्याख्यास्यामि क्षराक्षरौ ३ यांदिशं विद्यया यांति यांच गच्छंति कर्मणा ॥ शृणुष्वैकमनावत्स गह्वरं ह्येतदंतरम् ४ अस्ति धर्म इति प्रोक्तं नास्तीत्यत्रैव यो वदेत् ॥
तस्य पक्षस्य सदृशमिदं मम भवेद्यथा ५ द्वाविमावथ पंथानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तौ च सुभाषितः ६ कर्मणा बद्धयते जंतुर्विद्यया तु प्रमु
च्यते ॥ तस्मात्कर्मन कुर्वति यतयः पारदर्शिनः ७ कर्मणा जायते प्रेत्यमूर्तिमान् षोडशात्मकः ॥ विद्यया जायते नित्यमव्यक्तं ह्यव्ययात्मकम् ८ कर्मत्वेके प्रशंसंति
स्वल्पबुद्धिरतनराः ॥ तेन ते देहजालानिरमयंत उपासते ९ येस्म बुद्धिं परांप्राप्ताधर्मनैपुण्यदर्शिनः ॥ न ते कर्मप्रशंसंति कूपं नद्यां पिबन्निव १० कर्मणः फल
माप्नोति सुखदुःखे भवाभवौ ॥ विद्यया तदवाप्नोति यत्र गत्वान शोचति ११ यत्र गत्वान प्रियते यत्र गत्वान जायते ॥ न पुनर्जायते यत्र यत्र गत्वान वर्तते १२
यत्र तद्ब्रह्म परमव्यक्तमचलं ध्रुवम् ॥ अव्याकृतमनायासमव्यक्तं चावियोगि च १३

श्वरौ मागो वितिशेषः ३ गह्वरमाकाशमिवानंतं एतदंतरमेतयो रंतरम् ४ आस्तिकनास्तिकयो रिवपृच्छयमानं तारतम्यं यथास्तिकस्य क्लेशावहंतद्वदेतन्ममेत्यर्थः ९ द्वाविति निवृत्तावात्मद
र्शने च धर्मः सुभाषितः आत्यंतिको धर्मः स उक्तः । अयंतु परमोधर्मोऽद्योगेनात्मदर्शनमिति १ । २ । षोडशात्मको देहः प्रेत्यमूर्त्या पुनर्जायते उत्पद्यते विद्ययानित्यमव्यक्तं द्वेत भिन्नं जायते आवि
र्भवति ८ रमयंतः कुर्यादित्तरं जयंतस्तद्वासनावासिताः देहशतानि प्राप्नुवन्ति ९ । १० । ११ यत्रेति यत्र निर्दिशेत्तद्विद्यया विद्यया प्रविश्य न जायते अयं महमस्मीति न जानास्यात्मानं तत्र हेतुर्न वर्त
ते गता विशेषविज्ञानाभावाज्जीवन्वप्यनश्यति तथाचश्रुतिः । विज्ञानघनपर्वते भ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्भ्येवानुविनश्यतीति ११ न वर्तते इत्यत्रापि हेतुमाह यत्रेति यत्र यस्यामवस्थयां
तद्ब्रह्माऽवियोगिजीवेश्वरभेदेन वियोगवत्रमवति उपाध्यभावेन ब्रह्माभेदादेव वर्तते न तु स्वरूपनाशादित्यर्थः । 'अविनाशी वा अरेऽयमात्माऽनुच्छिद्यति धर्मात्माऽसंसर्गस्त्वस्य भवति' इति श्रुतेः ।
मीथं तोषिषया अनया सामात्राऽऽऽः करणवृत्तिस्तथा असंसर्ग इति श्रुत्यर्थः । सूत्रप्रणवप्रकृतिभ्योऽथ वच्छिनति परमव्यक्तमचलमिति ध्रुवं कूटस्थं नित्यम् । अव्याकृतमविरपष्टम् ।-

—सनायासमहेतुप्रत्यगात्मत्वात् । अव्यक्तमहंकारादप्यत् । अमृतमिति पाठेऽपि संप्रसार्यः । व्यक्तआविर्भावतिरोभाववांश्चाहंकारएवततोऽन्यद्द्रव्येऽर्थः ११ द्वंद्वैःसुखदुःखादिभिः
मानसेनकर्मणासंकलेन १४ चंद्रमसंकर्ममयानामध्येऽत्कृष्टतमसंबन्धसाराख्यंप्रजापतिमुपचयापचयवंतंप्रतिमासंदर्शकलाभात्रशेषतद्वद्वेषामपिकर्ममयानामैश्वर्यमित्यर्थः १५ दृष्टांतेप्रमाण
माह तदेतदिति ऋषिणाब्रह्मदारण्यकदर्शनायाज्ञात्कथेन । 'सपसंवत्सरःप्रजापतिःषोडशकलस्तस्यरात्रयएवपंचदशकलाध्रुवैवाव्यपोडशीकलासारात्रिभिरेवावपूर्यतेऽपचक्षीयतेसोऽमावा
स्याः'रात्रिमेतयापोडश्याकथयासर्वमिदंमाणमूदनुप्रविशप्रतःप्रातर्जायते' इतिदृष्टांतमुक्त्वा 'योवैसंवत्सरःप्रजापतिःषोडशकलःअयमेवसयोऽयमेववित्पुरुषस्तस्यवित्तमेवपंचदशकलाआत्मैवास्य
षोडशीकलासहितेनैवावपूर्यतेऽपचक्षीयते'इतिदाष्टीतिकंप्रोक्तम् । अनुमीयतेचचंद्रगतीद्विहासौकर्मपूर्वकावस्मदीयवृद्धिहासवदिति १६ एकादशेति वेराजंमनश्चंद्रस्तत्राऽस्मदीयंमनः ।
मनसाहोवपश्यतीत्यादिश्रुतेर्मनएकादशोत्रियात्मकंतद्वैराजमप्यतस्तत्ररात्रयइवात्रितारख्यंक्रमैवकलास्तासांसंभारेणसंभृतोमनोमयःसूत्रात्माऽस्मदादिभिश्चमूर्तिमानितिहेतोस्तंविराजंठ्याष्टि
जीवंचकर्मगुणात्मकंश्रिगुणात्मककर्मकथंभूतंचंद्रवृद्धिहासमाजंघिद्धि १७ तस्मिन्जीवोपाधिभूतेमनसिचदेवोद्योतनवान्चित्प्रकाशस्तंक्षेत्रज्ञंपरमात्मानंविजानीयात् । अयमेवसयोऽयमेव

द्वंद्वैर्नयत्रवाध्यंतेमानसेनचकर्मणा ॥ समाःसर्वत्रमैत्राश्वसर्वभूतहितेरताः १४ विद्यामयोऽन्यःपुरुषस्तातकर्ममयोऽपरः ॥ विद्धिचंद्रमसंदर्शेसूक्ष्मयाकलया
स्थितम् १५ तदेतदृषिणाप्रोक्तंविस्तरेणानुमीयते ॥ नवजंशशिनंदंवावक्रतंतुमिवांबरे १६ एकादशविकारात्माकलासंभारसंभृतः ॥ मूर्तिमानिति तं विद्धिता
तकर्मगुणात्मकम् १७ देवोयःसंश्रितस्तस्मिन्नन्विदुरिवपुष्करे ॥ क्षेत्रज्ञंतंविजानीयान्नित्यंयोगजितात्मकम् १८ तमोरजश्चसत्त्वंचविद्धिजीवगुणात्म
कम् ॥ जीवमात्मगुणंविद्यादात्मानंपरमात्मनः १९ सचेतनंजीवगुणंवदंतिसचेष्टतेजीवयतेचसर्वम् ॥ ततःपरंक्षेत्रविदोवदंतिप्राकल्पयद्योभुवनानिसत् २०
॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणे मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥
॥ शुकउवाच ॥ क्षरात्प्रभृतियःसर्गःसगुणानांद्रियाणिच ॥ बुद्धैश्वर्यातिसर्गोऽयंप्रधानश्चात्मनःश्रुतम् १

विदित्यनुपदोदाहृतश्रुतेरुपाधिद्वयस्यएकएवक्षेत्रज्ञइत्यर्थः । योगेनजितोनिरुद्धआत्माचित्तयेनतंजीवक्षेत्रज्ञंविजानीयादित्योचना १८ तमइति तमआदिकंप्रयंजीवस्यविज्ञानमयकोश
स्यगुणाःकर्तृत्वादयः । विज्ञानंयज्ञंतनुतइत्यादिश्रुतेः तदारमकंमुगत्रयमेवकर्त्राविधर्मकंनस्वात्मेत्यर्थः । जीवविज्ञानमात्मगुणंचिदाभासगुणश्चैतन्यंतत्कांविद्धि । आत्मानंचिदाभासंपरमा
त्मनोगुणैर्ज्ञानैश्वर्यादिभिर्गुणैर्विद्धीत्यभ्याहृत्ययोऽयम् । चिदाचिदात्माजीवोऽचिदंशत्यागेनब्रह्मैवेत्यर्थः १९ अध्यायार्थमुपसंहरति सचेतनमिति चेतनयासहितंस्वयमचेतनंदेहंजीवगुणं
जीवगुणेनचैतन्येनयुक्तंवदंति यतःसजीवश्चेष्टतेनतुदेहः । जीवयतेचेतयतेचदेहंनतुदेहःस्वयंचेतनः ततोजीवादिपरंतंवदंति यःसत्सुवनानैर्भूर्भुवआदीनिप्राकल्पयत्परमात्माप्रत्यगात्मत्वात् ।
ब्रह्मनद्यामादिवत्क्रियाप्राप्त्यभितिज्ञानकर्मणोर्ब्रह्मप्राप्तौसमसमुच्चयोनघटतइत्यर्थः २० ॥ इति शांति० मो० नी० भा० एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४१ ॥ स्वबोधत्वा
पनार्थंवृत्तमनुवदति क्षरादिति क्षरात्प्रधानाद्यःसर्गश्चतुर्विंशतितस्वात्मकःसाधारणःसआत्मनईशादितिश्रुतम् । तथासगुणानिसविषयाणींद्रियाणिद्वेयैश्वर्यसामर्थ्यतरुतोऽतिसर्ग
उत्कृष्टदृष्टिस्वतत्पुरुषकृतोऽसाधारणःअपंचबंधकत्वेनप्रधानःश्रेष्ठः ऐरीजैवीचेतिद्विविधासृष्टिस्तत्रजैवीधीमयीसृष्टिर्वैपदेष्टुर्त्वेशीभूतमयीतिप्राक्श्रुतमित्यर्थः १

सद्वृत्तिसतामाचारं कालहेतुर्कीदृगानुसारिणीं अमुवर्तितुंपुनःश्रोतुम् २ कुरुकर्मत्यजेतिश्रुत्योरेतदेतमविरोधंचकथंविजानीयांविषयविभागेनविविचयकथंजानीयाम् ३ लोकवृत्तांतोलोकरीतिः
तस्वतस्त्वंधर्माधर्ममूलकत्वंतज्ज्ञः पूतोधर्मानुष्ठानेन बुद्धिकृत्वासंस्कृत्य विमुक्तात्मात्यक्तदेहः ४ तत्रमाऽस्तुकर्मणांज्ञानेनसहसमुच्चयःक्रमसमुच्चयस्तुमविष्यतीत्याशयमाह यथेति
एषाकर्मभिर्बुद्धिसंस्कृत्यतयाऽऽत्मदर्शनमित्येवंरूपा ५ श्रेयांसिश्रेयोहेतून्पज्ञादीनन्विच्छन् विविदिपंतियज्ञेनेतिश्रुतेः ६ । ७ । ८ । ९ बुद्धिकृत्वाऽऽत्मानंद्रक्ष्यामीतिस्वाभिप्रायं

भूयएवतुलोकेस्मिन्सद्वृत्तिकालहेतुकीम् ॥ यथासंतःप्रवर्ततेतदिच्छाम्यनुवर्तितुम् २ वेदेवचनमुक्तंतुकुरुकर्मत्यजेतिच ॥ कथमेतद्विजानीयांतच्चव्याख्यातुम्
हंसि ३ लोकवृत्तांततत्त्वज्ञःपूतोऽहंशुशासनात् ॥ कृत्वाबुद्धिंविमुक्तात्माद्रक्ष्याम्यात्मानमव्ययम् ४ ॥ व्यासउवाच ॥ यथावैविहितावृत्तिःपुरस्ताद्ब्रह्मणास्व
यम् ॥ एषापूर्वतरैःसाद्विराचीर्णापरमर्षिभिः ५ ब्रह्मचर्येणवैलोकान्जयंतिपरमर्षयः ॥ आत्मनश्चततःश्रेयांस्यन्विच्छन्मनसाऽऽत्मनि ६ वनेमूलफलाशीचत
प्यन्सुविपुलंतपः ॥ पुण्यायतनचारीचभूतानामविर्हिसकः ७ विधूमेसन्नसुसलेवानप्रस्थप्रतिश्रये ॥ कालेप्राप्तेचरन्मैक्ष्यंकल्पतेब्रह्मभूयसे ८ निस्तुतिर्निर्नम
स्कारःपरित्यज्यशुभाशुभे ॥ अरण्येविचरेकाकीयेनकेनचिदाशितः ९ ॥ शुकउवाच ॥ यदिदंवेदवचनंलोकवादेविरुध्यते ॥ प्रमाणेवाऽप्रमाणेचविरुद्धेशास्त्रता
कुतः १० इत्येतच्छ्रोतुमिच्छामिप्रमाणंतुमयंकथम् ॥ कर्मणामविरोधेनकथंमोक्षःप्रवर्तते ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तःप्रत्युवाचेदंगंधवत्याःसुतःसुतम् ॥
ऋषिस्तत्पूजयन्वाक्यंपुत्रस्यामिततेजसः १२ ॥ व्यासउवाच ॥ ब्रह्मचारीयहस्थश्ववानप्रस्थोऽथमिक्षुकः ॥ यथोक्तचारिणःसर्वेगच्छंतिपरमां गतिम् १३ एको
वाऽप्याश्रमानेतत्तद्वृत्तिष्ठेद्यथाविधि ॥ अकामद्वेषसंयुक्तःसपरत्रविधीयते १४ चतुष्पदीहिनिःश्रेणीब्रह्मण्येषापतिष्ठिता ॥ एतामारुह्यनिःश्रेणीब्रह्मलोकेमही
यते १५ आयु २८ अर्प्रांगंब्रह्मचार्यनसूयकः ॥ गुरोवागुरुपुत्रेवावसेद्धर्मार्थकोविदः १६ जघन्यशायीपूर्वस्यादुत्थायगुरुवेश्मनि ॥ यच्चशिष्येणकर्तव्यकार्यंदा
सेनवापुनः १७ कृत्वाक्षयेवतत्सर्वकृत्वातिष्ठेतपार्श्वतः ॥ किंकरःसर्वकारीस्यात्सर्वकर्मसुकोविदः १८ कर्मातिशेषेणगुरावध्येतव्यंबुभूषता ॥ दक्षिणोऽनपवादी
स्यादाहृतोगुरुमाश्रयेत् १९ शुचिर्दक्षोगुणोपेतोब्रूयादिष्टमिवांतरा ॥ चक्षुषागुरुमव्यग्रोनिरीक्षेतजितेंद्रियः २० नाभुक्तवतिचाश्रीयादपीतवतिनोपिवेत् ॥
नातिष्ठतितथासीतनासुप्तेप्रस्वपेतच २१ उत्तानाभ्यांचपाणिभ्यांपादावस्यमृदुस्पृशेत् ॥ दक्षिणंदक्षिणेनैवसव्यंसव्येनपीडयेत् २२

द्रव्यितुंपृच्छति यदिदमिति कुरुकर्मत्यजेतिवाक्यद्वयमपिप्रमाणंचेद्विरुद्धयोर्वाक्ययोरशास्त्रत्वमप्रमाणंचेत्सुतरामशास्त्रत्वमतोऽनयोःशास्त्रयोःप्रामाण्यसिद्धयर्थंयवस्थावक्तव्येत्याशयं
१० । ११ तद्वाक्यंरुत्वाबुद्धिंविमुक्तात्माद्रक्ष्याम्यात्मानमात्मनीतिकर्मणांचित्तसंस्कारार्थंस्ववचनपूजयन्सिद्धांतस्वेनमानयंश्चातुराश्रम्यधर्मानेवगंधवत्याःयोजनगंधायाःसुतोव्यासउवाच
१२ ब्रह्मचारीति परमां गतिं मोक्षं तेनसमुच्चितानामसमुच्चितानांवाआश्रमधर्माणांतस्वजिज्ञासाहेतुत्वमुक्तम् १३ परब्रह्मणिविषयेविधीयतेज्ञातुंयोग्यःक्रियते १४ चतुष्पदीचातुराश्रम्यरूपा
१५ । १६ । १७ । १८ कर्मातिशेषेणनिःशेषं कर्मकृत्वेत्यर्थः १९ । २० अमुक्तवतिगुरावितिशेषः २१ । २२

अधीष्वाध्यापय २३ । २४ । २५ समावृत्तासमापितब्रह्मचर्यकृत्यः २६ अनपगःमर्षीपत्यः २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारत
भावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ क्रमप्राप्तान्गृहस्थधर्मानाह द्वितीयमिति १ वृत्तयोजीविकाः १ कापोतीमुच्छ्रुतिम् १ पृथ्वजनयाजनाध्ययनाध्यापनदानप्रति
ग्रहाःकर्मस्य एकोगृहस्यः त्रिभिर्येजनाध्ययनदानैः अभ्योवानप्रस्थः द्वाभ्यादानाध्ययनाभ्यां ब्रह्मसत्रेप्रणवोपास्तौ ४ अत्रगार्हस्थ्ये ५ प्राणीछागादिः अप्राणीअश्वस्थादिः यजुषाच्छेदनम्

अभिवाद्यगुरुं ब्रूयादधीष्वाध्यापयन्निति ॥ इदंकरिष्येभगवन्निदं चापि कृतं मया २३ ब्रह्मंस्तदपिकर्ताऽस्मि यद्भवान्वक्ष्यते पुनः ॥ इति सर्वमनुज्ञाप्य निवेद्य च
थाविधि २४ कुर्यात्कृत्वा च तत्सर्वमारव्येयं गुरवे पुनः ॥ यांस्तु गंधानरसान्वाऽपि ब्रह्मचारी न सेवते २५ सेवेतान् समावृत्त इति धर्मेऽपुनिश्चयः ॥ येकेचिद्दि
स्तेरेणोक्तानियमा ब्रह्मचारिणः २६ तान्सर्वानाचरेन्नित्यं भवेच्चानपगो गुरोः ॥ स एव गुरवे प्रीतिमुपहृत्य यथा बलम् २७ आश्रमादाश्रमेऽप्येव शिष्यो वर्तते क
र्मणा ॥ वेदव्रतोपपन्नचतुर्थे चायुषो गते २८ गुरवे दक्षिणां दत्त्वा समावर्तेद्यथाविधि २९ धर्मलब्धैर्युतोदारैरग्नीनुत्पाद्य यत्नतः ॥ द्वितीयमायुषो भागं गृ
हमेधीभवेद्ब्रूती ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ व्यास उवाच ॥
द्वितीयमायुषो भागं गृहमेधेवसेत् ॥ धर्मलब्धैर्युतोदारैरग्नीनाहृत्य सुव्रतः १ गृहस्थवृत्तयश्चैव चतस्रः कविभिः स्मृताः ॥ कुसूलधान्यः प्रथमः कुंभधान्य
स्त्वनंतरम् २ अश्वस्तनोऽथ कापोतीमाश्रितो वृत्तिमाहरेत् ॥ तेषां परः परो ज्यायान् धर्मतो धर्मजित्तमः ३ षट्कर्मावर्तयत्येकस्त्रिभिरन्यः प्रवर्तते ॥
द्वाभ्यामेकश्चतुर्थस्तु ब्रह्मसत्रे व्यवस्थितः ४ गृहमेधिव्रतान्यत्र महातीह प्रचक्षते ॥ नात्मार्ये पाचयेदन्नं नृथाघातयेत्पशून् ५ प्राणीवायदिवाऽप्राणीसंस्कारं
यजुषाऽर्हति ॥ नदिवा प्रस्वपे जातु न पूर्वापररात्रिषु ६ न भुंजीतांतरा कालेना नृतावाहयेत्स्त्रियम् ॥ नास्यानश्न गृहे विप्रो वसेत्कश्चिदपूजितः ७ तथाऽ
स्यातिथयः पूज्या हव्यकव्यवहाः सदा ॥ वेदविद्याव्रतस्नाताः श्रोत्रिया वेदपारगाः ८ स्वधर्मजीविनो दांताः क्रियावंतस्तपस्विनः ॥ तेषां हव्यं च कव्यं चाप्यर्ह
णार्थं विधीयते ९ नखरैः संप्रयातस्य स्वधर्मज्ञापकस्य च ॥ अपविद्धाग्निहोत्रस्य गुरोर्वालीककारिणः १० संविभागोऽत्र भूतानां सर्वेषामेव शिष्यते ॥ तथैवा
पचमानेभ्यः प्रदेयं गृहमेधिना ११ विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं चावृत्तभोजनः ॥ अमृतं यज्ञशेषं स्याद्भोजनं हविषा समम् १२ भृत्यशेषं तु योऽश्रातितमाहुर्विघसा
शिनम् ॥ विघसंभृत्यशेषं तु यज्ञशेषमथामृतम् १३ स्वदारनिरतो दांतो ह्यनसूयुर्जितेन्द्रियः ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यर्मातुलातिथिसंश्रितैः १४

त्रेणैव ऋत्विर्भवेत्संस्कारमर्हति न तु भक्षणमात्रार्थं ६ अंतरा भोजनद्वयमध्ये स्त्रियं भैथुनायेति शेषः ७ । ८ । ९ नखरैर्नखैः कुंभार्थं नखलोमधरस्यै अपविद्धमविधिनास्यक्तमग्निहोत्रं येन तस्य एवं वि
धानां चांडालादीनां च भूतानामत्रगार्हस्थ्ये संविभागोऽस्ति १० अचमानेभ्यो ब्रह्मचारिसंन्यासिभ्यः ११ विघसामृतं व्याख्याति अमृतमिति १२ । १३ । १४

आपीभिः सगोत्रस्त्रीभिः १५ संवादानं शास्त्रार्थकलहान् १६ जितेच्छास्त्रावितः आचार्यादयः सम्यगाराधिता ब्रह्मलोकानीनप्रतिपद्यंतीत्याहाचार्य इति सार्धं १७ । १८ । १९ आतेति
एते स्वदेहवल्पोपणीया इत्यर्थः २० । २१ नचेति अर्थाशयाऽग्निहोत्रादीन् कुर्यात् तिलोवक्ष्यमाणाः कुंभधान्यमुच्छ्रितं कापोतीचतासां परमुत्तरमुत्तरं श्रेयः २२ चापुराश्रम्यमध्येऽपि परंपरं श्रेयः
परस्परमित्यस्य पाठः २३ । २४ । २५ चक्रधराश्च कवर्तिनो मांघात्रादयस्तल्लोकानां सदृशी गतिस्तुल्यताम् २६ सुपुष्पितोरमणीयः २७ एषा गार्हस्थ्यं योनिः स्वर्गस्य कारणं यस्मात्तस्मात्

वृद्धबालातुरैर्वैद्यैर्जातिसंबन्धिबाधवैः ॥ मातापितृभ्यां जामीभिर्भ्रात्रापुत्रेण भार्यया १५ दुहित्वादासवर्गेण विवादानसमाचरेत् ॥ एतां चिमुच्य संवादान्सर्वपापैर्वि
मुच्यते १६ एतैर्जितस्तु जयति सर्वलोकान्संशयः ॥ आचार्यो ब्रह्मलोकेशः प्राजापत्ये पिता प्रभुः १७ अतिथिस्त्विद्रलोकस्य देवलोकस्य च त्विजः ॥ जामयो
ऽप्सरसां लोकेश्वदेवे तु ज्ञातयः १८ संबन्धिबाधवादिस्तु पृथिव्यां मातृमातुलौ ॥ वृद्धबालातुरकृशास्त्वाकाशे प्रभविष्णवः १९ भ्राताऽप्येष्टः समः पित्रा भार्या पुत्रः
स्वकातनुः ॥ छायास्वादासवर्गश्च दुहिताकृपणं परम् २० तस्मादेतैराधिक्षिप्तः सहेन्नित्यमसंज्वरः ॥ गृहधर्मपरो विद्वान्धर्मशीलोजितकृमः २१ न चार्थवद्दः
कर्माणि धर्मवान्काश्चिदाचरेत् ॥ गृहस्थवृत्तयस्ति स्रस्तासां निःश्रेयसं परम् २२ परंपरं तथैवाहुश्चातुराश्रम्यमेव तत् ॥ यथोक्तानियमास्तेषां सर्वकार्येषु भूषता
२३ कुंभधान्यैरुच्छ्रितैः कापोतीं चास्थिता तथा ॥ यस्मिंश्चेतवसंत्यर्हास्तद्राष्ट्रमभिवर्धते २४ पूर्वान्दशदशपरान्पुनाति च पितामहान् ॥ गृहस्थवृत्तिश्चा
प्येतावर्तयेद्योगतव्यथः २५ सचक्रधरलोकानां सदृशी मातृयाद्वृत्तिम् ॥ जितेन्द्रियाणामथवा गतिरेषा विधीयते २६ स्वर्गलोको गृहस्थानामुदारमनसांहितः ॥
स्वर्गो विमानसंयुक्तो वेददृष्टः सुपुष्पितः २७ स्वर्गलोको गृहस्थानां प्रतिष्ठानियतात्मनाम् ॥ ब्रह्मणा विहिता यो निरेषायस्माद्विधीयते ॥ द्वितीयं क्रमशः प्राप्य
स्वर्गलोके महीयते २८ अतः परंपरममुदारमाश्रमं तृतीयमाहुस्त्यजतां कलेवरम् ॥ वनौकसां गृहपतिनामनुत्तमं शृणुष्वसंश्लिष्टशरीरकारिणाम् २९ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ भाष्म उवाच ॥ प्रोक्ता गृहस्थवृत्तिस्ते विहितायामनीषिभिः ॥
तदन्तरं १ ॥ अथोद्युधिष्ठिर १ क्रमशस्त्ववधूयेनां तृतीयां वृत्तिमुत्तमाम् ॥ संयोगव्रतखिन्नानां वानप्रस्थाश्रमौकसाम् २ श्रूयतां पुत्रमद्रंते सर्वलोकाश्रमात्म
नाम् ॥ प्रोक्तां तानां पुण्यदेशनिवासिनाम् ३ ॥ व्यास उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदापश्येद्वलीपलितमात्मनः ॥ अपत्यस्यैव चापत्यं वनमेव तदाश्रयेत् ४

द्वितीयं गार्हस्थ्यम् २८ गृहपतिनां च स्वत्वमार्थं गृहस्थेभ्यः श्रेष्ठं संश्लिष्टमस्त्रिचर्ममात्रसंश्लेषवत्तच्चतुःशरीरं च तस्य कारिणां शरीरशोषकाणामित्यर्थः २९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ ॥ ॥ प्रोक्तेति प्रकथं प्रोक्ता प्रोक्ताशास्त्रे १ एनां गृहस्थवृत्तिमवधूयातिरेकस्य कां वृत्ती
यां कापोतीं वृत्तिमपि संयोगः सहधर्मचारिणी संयोगस्तत्र यद्दत्तेन खिन्नानां वानप्रस्थाश्रमौकशाश्रयोपेपांतेषां वृत्तिः श्रूयतामिति द्वयोः संबन्धः २ सर्वलोकांशाश्रमाश्चाऽस्थापेषां संविभागशमा
दिस्यस्वात्सर्वाश्रमफलमवैवांतभूतमित्यर्थः १ । ४

म.भा.टी.
१२१॥

१ । ६ अत्रापिनेऽपि पंचसुमहावृत्तेषु अग्निहोत्रं दशपूर्णमासौ चातुर्मास्यानि पशुः सोम इत्येतेषु वा ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ चतुर्विंशत्युपनिषद्विहितोपनिषदः शार्तौदातोऽपरत
स्तितिक्षुः समाहितो भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यतीत्याद्युपनिषद्विदितो धर्मः साधारणः सर्वेष्वप्युपनिषद्विदितो धर्मः साधारणः १५ । १६ । १७ । १८ प्रत्यक्षो धर्मो धर्मफलं सत्यसंकल्पत्वादि कं येषांते
प्रत्यक्षधर्माणः १९ । २० निरानंदाः कृच्छ्रं चात्रायणादिपरत्वात् २१ अनक्षत्रानक्षत्रग्रहहाराभ्योऽप्येपांतरतमः प्रमृतयः अनाष्टप्यानिर्भयाः २२ सद्यस्कारामेकाहसाध्यामिष्टिप्राजापत्यांश्चै

शां.मो.१२
अ०
॥२४॥

तृतीयमायुषोभागवानप्रस्थाश्रमेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्परिचरेद्यजमानो दिवोकसः ५ नियतो नियताहारः षष्ठभक्तोऽप्रमत्तवान् ॥ तदग्निहोत्रं तागावो यज्ञांगानि
च सर्वशः ६ अफालकृष्टं ब्रह्मिहिवं नीवारं विघसानि च ॥ हवींषिसंप्रयच्छेत्तमखेत्त्रापि पंचसु ७ वानप्रस्थाश्रमेऽप्येताश्चतस्रो वृत्तयः स्मृताः ॥ सद्यः प्रक्षालकाः
केचित्केचिन्मासिकसंचयाः ८ वार्षिकसंचयं केचित्केचिद्द्विदशवार्षिकम् ॥ कुर्वत्यतिथिपूजाथं यज्ञतंत्रार्थमेव वा ९ अघ्रावकाशावर्षासुदेमंते जलसंश्रयाः ॥ ग्राम्णे
च पंचतपसः शश्वच्चमितभोजनाः १० भूमौ विपरिवर्तते तिष्ठति प्रपदैरपि ॥ स्थानासनैर्वर्तयंतिसवनेष्वभिषिचते ११ दंतोलूखलिकाः केचिदश्मकुट्टास्तथा
परे ॥ शुक्लपक्षेपि वंत्येके वागूकाथितांसकृत् १२ कृष्णपक्षेपि वंत्येभुंजते वायथागतम् ॥ मूलैरेके फलैरेके पुष्पैरेके दृढवताः १३ वर्तयंतियथान्यायं वैखान
सगतिं श्रिताः ॥ पुताश्चान्याश्च विविधा दीक्षास्तेषां मनीषिणाम् १४ चतुर्थश्रौपनिषदो धर्मः साधारणः स्मृतः ॥ वानप्रस्थाद्दृहस्थाच्चततोऽन्यः संप्रवर्तते १५
अस्मिन्नेव युगे ताता विप्रैः सर्वार्थदर्शिभिः ॥ अगस्त्यः सप्तऋषयो मधुच्छंदोऽधमर्षणः १६ सांख्यिः सुदिवा तंडिर्यथा वा सोऽकृतश्रमः ॥ अहोवीर्यस्तथा काव्यस्तां
ड्योमेधातिथिर्बुधः १७ बलवान्कर्णनिर्वाकः शून्यपालः कृतश्रमः ॥ एतं धर्मं कृतवंतस्ततः स्वर्गमुपागमन् १८ तातप्रत्यक्षधर्माणस्तथायायावरागणाः ॥ ऋ
षीणामुग्रतपसां धर्मनैपुणदर्शिनाम् १९ अन्ये चापरिमेयाश्च ब्राह्मणा वनमाश्रिताः ॥ वैखानसावालाखिल्याः सैकताश्च तथापरे २० कर्मभिस्ते निरानंदा धर्मनि
त्याजितेन्द्रियाः ॥ गताः प्रत्यक्षधर्माणस्ते सर्वे वनमाश्रिताः २१ अनक्षत्रास्त्वनाष्टप्यादृश्यंते ज्योतिषांगणाः ॥ जरयाचपरिचूनो व्याधिनाचप्रपीडितः २२
चतुर्थे चायुषः शेषे वानप्रस्थाश्रमं त्यजेत् ॥ सद्यस्कारानि कृष्येष्टिं सर्ववेदसदक्षिणाम् २३ आत्मयाजीसोऽऽत्मारतिरात्मक्रीडात्मसंश्रयः ॥ आत्मन्यग्नीं समारो
प्यत्यक्त्वा सर्वपरिग्रहान् २४ साद्यस्कांश्च यजेद्यज्ञानिष्टींश्चैवेह सर्वदा ॥ यदेव याजिनां यज्ञादात्मनी ज्याप्रवर्तते २५

घातर्षावा सर्ववेदसदक्षिणां सर्वस्वदक्षिणां सर्वान्वेदान्सदक्षिणानित्यपपाठः २३ आत्मयाजीजीवच्छाद्वादि कृत् आत्मरतिरात्मनिष्ठः संधिरार्यः आत्मक्रीडायाऽऽत्मसंश्रयश्चनपुच्छपादेऽकीडो
राजाद्याश्रयः २४ तीव्रतरवैराग्याभावे तु पक्षांतरमाह साद्यस्कानसद्यस्वक्रियंते तान् ब्रह्मयज्ञादीन् इतीश्वदर्शपूर्णमासमिष्टिं द्वादीस्तामिस्तावद्यजेत् यदेव यस्मिन्नेव काले याजिनां यज्वना
यज्ञात्कर्ममयादन्य आत्मनिष्ठ्या आत्मयज्ञोपोगाभ्यासः प्रवर्तते तावदेव तान् कुर्यादित्यर्थः यथोक्तं भवता 'आरुच्छोर्भुनेयो मं कर्मकारणमुच्यते । योगाकृतस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते' इति २५

॥१२१॥

आत्मनीष्यामाः स्वरूपमाह श्रीनिति हृदयं गार्हपत्यो ममोन्वाहापंचन आस्य माहवनीय इति वैश्वानरविद्यो कप्रकारेण आत्ममोक्षणाद्देहपातावप्यात्मनिर्देहेऽपवाग्नीन्यजेत् प्राणाग्निहोत्रविधिना
'तद्यद्द्रक्तं प्रथममागच्छेत्तद्वोमीपंसर्वाप्रथमामाहुतिं जुहुयात्तां जुहुयात्प्राणायस्यत्वाद्' इत्यादि श्रुतेर्यं जुषउच्चारणानंतरं पंचग्रासान् प्राश्रीयात्पश्चात् अकृतसयन्नमभिवन् २६ वाप्यवापयित्वा २७
२८ नचेहनामुत्र चेहलोकनिमित्तं रर लोकनिमित्तं वा कर्तुं कर्मानुष्ठातुमीहते इच्छति २९ यमेष्वाहिंसासत्यास्ते यन्नश्च वर्षोपरिग्रहारूपेषु चात् शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानारूपेषु निय
मेषु स्वशास्त्रेति स्वस्य संन्यासविधेः शास्त्रतत्प्रसंगं लीकानिमं लोकममुं च परित्यज्यात्मानमभिवच्छेदित्येवं रूपे आहुतिमंत्रः शिखां यज्ञोपवीतमित्येते तसर्वमूः स्वाहेत्यप्युप्राक्षिप्येति श्रुति
निर्दिष्टः तत्रोभयत्रापि विक्रमः पराक्रमो यस्य स तथा यथेष्टाशिरजीवितावासयो मुक्तिर्वाक्रममुक्तिर्वा इच्छया भवतीत्यर्थः १० श्रीनाश्रमानपेक्षया विहितमधिकत्वेन स्थितं यतो धि वृत्तिमधि

श्रीश्रैवाग्नीन्यजेत्सम्यगात्मन्येवात्ममोक्षणात् ॥ प्राणेभ्यो यजुषः पंचपट्प्राश्रीयादकुत्सयन् २६ केशलोभनखान्वाप्यवानप्रस्थो मुनिस्ततः ॥ आश्रमादाश्रमं
पुण्यं पूतोगच्छतिकर्मभिः २७ अभयं सर्वभूतेभ्यो दत्वायः प्रवजेद्विजः ॥ लोकास्तेजो मयास्तस्य प्रेत्यचानंत्यमश्रुते २८ सुशीलवृत्तो व्यपनीतकल्मषो नचेहना
मुत्र च कर्तुमीहते ॥ अरोषमोहो गतसंधिविग्रहो भवेदुदासीनवदात्मविन्नरः २९ यमेषु चैवानुगतेषु न व्यथेत्स्वशास्त्रसूत्राहुतिमंत्रविक्रमः ॥ भवेद्यथेष्टा गतिरात्मवेदि
निन संशयो धर्मपरे जितेन्द्रिये ३० ततः परं श्रेष्ठमतीव सद्गुणैरधिष्ठि बंत्रीन धिवृत्तिमुत्तमम् ॥ चतुर्थमुक्तं परमाश्रमं शृणु प्रकीर्त्यमानं परमंपरायणम् ३१ ॥ इति श्रीम०
शां० मोक्ष० शुकानुप्रश्ने चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ वर्तमानस्तथैवात्र वानप्रस्थाश्रमे यथा ॥ योक्तव्योऽऽत्मा कथं शक्त्या
वेद्यं वैकाक्षतापरम् १ ॥ व्यास उवाच ॥ प्राप्य संस्कारमेताभ्यामाश्रमाभ्यां ततः परम् ॥ यत्कार्यं परमार्थं तु तदिहैकमनाः शृणु २ कषायं पाचयित्वाऽऽशुश्रेणिस्थाने
पुचाग्निषु ॥ प्रवजेच्च परं स्थानं पारिव्राज्यमनुत्तमम् ३ तद्भवानेवमस्य स्ववर्ततां श्रूयतां तथा ॥ एक एव चरेद्दमसिद्धयर्थं सहायवान् ४ एकश्चरति यः पश्यन्नजहाति न
हीयते ॥ अनग्निरनिकेतश्च ग्राममन्नार्थमाश्रयेत् ५ अश्वस्तनविधातास्यान्मुनिर्भावसमाहितः ॥ लघ्वाशीनियताहारः सकृदन्ननिषेविता ६ कपालं वृक्षमूलानिकुचै
लमसहायता ॥ उपेक्षा सर्वभूतानामेतावद्भिक्षुलक्षणम् ७ यस्मिन्वाचः प्राविशंति कूपे त्रस्तादिपाइव ॥ नवत्कारं पुनर्यातिस वैवल्याश्रमेवसेत् ८

काशमः आत्मिकाहुतिर्षिः स्वंपरममोक्षहेतुत्वात् ३१ । इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ५ ॥
पूर्वसाद्यस्कांश्च यजेद्यज्ञानिति श्लोक इत्येव वानप्रस्थस्यापि वैश्वानरमोपासनमुक्तं बर्तकर्मव्यग्रस्पदुःशकमिति मन्वानः पृच्छति वर्तमान इति यथायथावत् आत्मा कथं योक्तव्यः संधिरार्यः
परविद्यं ब्रह्म १ उत्तरमाहाधेन प्राप्तेति एताभ्यामाश्रमाभ्यां ब्रह्मचर्यं गार्हस्थ्याभ्यां संस्कारं चित्तशुद्धिप्राप्त्यात्मायोक्तव्य इति पूर्वोक्तान्वाच्यः । चित्तशुद्धौ सत्यां वानप्रस्थाद्याश्रमेऽपि योगम
भ्यस्थेदित्यर्थः । ऋजुमार्गमाह यदिति सार्धेन २ कषायं चित्तदोषपाचयित्वा विच्छेद्यं कृत्वा स्थानेष्वश्रमेऽनुत्तमं इदं मतं श्रेष्ठमित्यर्थः ३ एवं वक्ष्यमाणरीत्या धर्मयोगम् ४
पश्यन्नात्मदृक्जहातिकं चित्तपदार्थं सर्वव्यापित्वात् नहीयते मोक्षमुत्सात् ५ भावसमाहितश्चित्तसमाधानवान् ६ कपालं पाणपात्रं विवर्णकषायवस्त्रं शुभैरभिस्पृश्यते उपेक्षा प्रीति
द्वेपराहित्यम् ७ यस्मिन्निति आहुतयमानो नाक्रोशेदित्यर्थः ८

एतदेवाह नैवेति २ वैषण्यं वरोगाधिकारं १० येन संज्ञातेऽहमेवेदं सर्वोऽस्मीति पश्यता येन रूपदीनगृह्णता च जनपूर्णमापि स्थानं शून्यमिव भवति ब्राह्मणं ब्रह्मिष्ठम् ११ । १२ अहेः सार्पा
 वृगणा जनसमुहात् सौहित्यान्मृष्टाज्जनितगुणेः १३ । १४ निदेशमाज्ञा १५ अभ्याहंतं दोषाक्रांतं निरमित्रस्याजातशत्रोः १६ सर्वभूतेभ्यो यस्येति शेषः १७ निर्भयत्वमुक्त्वा कृत्स्नानं
 वप्राप्तमप्याह यथेति नागपदे हस्तिपदे पदमामिनां वृषादीनां पदान्यपि धीयंते तिरोधीयंते तथेन्द्रादीनां पदजातानि स्थानानि कौजरेकुंभुधिर्वीशरीररूपां जरयतीति कुंजरः समाधिस्थो
 योगीतस्थस्थाने कौजरेपदे । 'यथाकृताय विजिताया चरेऽप्याः संघं स्थेयमेवैनं सर्वतदभिसमेतियस्किच प्रजाः साधु कुर्वतियस्तद्वेद' इति श्रुतेः । कृतायश्चतुरं कपाशः तत्र त्रियेकां कानामिबययोगे क
 स्त्रकर्मस्त्वानामंतर्मावहति स्त्रुत्यर्थः १८ वाहीतिकं विवृणोति एवमिति एवं दृश्यमानप्रकारं धर्मार्थं अहिंसायां सर्वभूताभयदानरूपे संन्यासयोगे १९ । २० प्रज्ञानमारमानुभवस्तेन वृत्तस्य

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२४५॥

नैव पश्येन्न शृणुयादवाच्यं जातुकस्य चित् ॥ ब्राह्मणानां विशेषेण नैव ब्रूयात्कथंचन ९ यद्ब्राह्मणस्य कुशलं तदेव सततं वदेत् ॥ तूष्णीमासीत निर्दायां कुर्वन् भैषज्यमा
 त्मनः १० येन पूर्णमिवाकाशं भवत्येकेन सर्वदा ॥ शून्यं येन जनाकीर्णं तं देवा ब्राह्मणं विदुः ११ येन केनचिदाच्छन्नो येन केनचिदाशितः ॥ यत्र कचन शायी च तं देवा
 ब्राह्मणं विदुः १२ अहेरिव गणाद्गीतः सौहित्यान्नरकादिव ॥ कुणपादिव च स्त्रीभ्यस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः १३ न कुद्वेषे प्रहृष्ये च मानितोऽमानितश्च यः ॥ सर्वभूतेष्व
 भयदस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः १४ नाभिनंदेत मरणं नाभिनंदेत जीवितम् ॥ कालमेव प्रतीक्षेत निदेशं भूतकोयथा १५ अनभ्याहतचित्तः स्याद नभ्याहतवाग्भवेत् ॥ निर्मु
 क्तः सर्वपापेभ्यो निरमित्रस्य किं भयम् १६ अमर्षं सर्वभूतेभ्यो मृतानामभयं यतः ॥ तस्य मोहाद्विमुक्तस्य भयं नास्ति कुतश्चन १७ यथानागपदेऽन्यानि पदानि पद
 गामिनाम् ॥ सर्वाण्येवाऽपि धीयंते पदजातानि कौजरे १८ एवं सर्वमहिंसायां धर्मार्थमापि धीयते ॥ अमृतः स नित्यं वसतियो हिंसां न प्रपद्यते १९ अहिंसकः समः सत्यो
 घृतिमात्रियते द्वैयः ॥ शरण्यः सर्वभूतानां गतिमाप्नोत्यनुत्तमाम् २० एवं प्रज्ञानवृत्तस्य निर्भयस्य निराशिषः ॥ न मृत्युरतिगोभावः समृत्युमधिगच्छति २१
 विमुक्तं सर्वसंगेभ्यो मुनिमाकाशवत्स्थितम् ॥ अस्वमेकचरं शांतं तं देवा ब्राह्मणं विदुः २२ जीवितं यस्य धर्मार्थं धर्मो ह्यर्थमेव च ॥ अहोरात्राश्च पुण्यार्थं तं देवा ब्राह्मणं
 विदुः २३ निराशिषमनारंभं निर्भयस्कारमस्तुतिम् ॥ निर्मुक्तं बंधनैः सर्वैस्तं देवा ब्राह्मणं विदुः २४

मृत्युरूपो भावस्तस्मात्तिसोऽतिक्रम्यं तान भवति किंतु स एव मृत्युमतिक्रमतीत्यर्थः 'सयथाऽहमानमाखणमृत्वा लोष्टो विष्वं सेतैवं हैव ते विष्वं चो विनेशः' इति श्रुतेः ऋत्वा प्राप्यते का पादयोऽसुराम्
 त्युक्त्वा इति श्रुत्यर्थः आखणः खननायोग्यः स्वार्थतद्धितः षण्मा २१ संगेभ्यः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरेष्वहमित्याभिमानेभ्यः आकाशवन्निर्विषयत्वात् शून्यवदस्त्वं निर्देश्यं
 अतएवैकचरं ज्ञानवृत्तेयं शून्यज्ञानमात्रम् २२ यस्य कृतकस्य जीवन्मुक्तस्य जीवितं धर्मार्थं धर्मं मेघाख्यानिकल्पसमाधिजुष्योत्पत्त्यर्थं तथा च श्रुतिः 'खणमेकं कुरु शतस्य चतुःसप्तत्यायत्फलं
 तदवाप्नोति' इति । धर्ममेघस्य फलमाह सोऽपि धर्मो ह्यर्थं हरं तिते हरस्य स्तस्मीपवादिनस्तेषामर्थं योगिमोहिपुण्यं तद्द्राह रंति । 'तस्य पुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधु कृत्यांश्चिंतं पापकृत्यां'
 इति श्रुतेः । 'अहिंसाप्रतिष्ठायां तस्मिन्निधौ वैरत्यागः' इत्यप्यनिर्घृणो गाम्फलं स्मर्यते च । रत्यर्थमिति पाठे परेषां सुखार्थं अहोरात्राः समाधयोऽनुत्पानानि च पुण्यार्थं लोकशिक्षार्थं २३
 निरिति स्तुतिमस्कारजन्मनुजासंगिनमित्यर्थः बंधनैर्वात्तनाभिः २४

॥१२२॥

सर्वाणीति कर्ममात्रं हिंसाकरमतस्याप्यमिह संघः २५ अधितिष्ठत्यधिकत्वेन वर्तते तीक्ष्णांतनुं हिंसा मयं धर्मं सोऽनंत्यं स आनंत्यं मोक्षं यतः प्रजाभ्यः प्रजानामभयं २६ आनंत्यावात्सुपा
 यमृतां त्रींश्वेवाप्रीम्यजेदिति पूर्वाभ्यामेसु त्रिंशो वैश्वानरविद्यामनुवर्तयति उत्तान इत्यादिना वानप्रस्थइवोत्तानेन्यात्ते आस्ये मुखे प्राणाय स्वाहेत्यादि मंत्रैः पंचपहवा आहुतीर्न जुहोति किं तर्हि प्राणानेवं त्रि
 यमन आदीनास्त्वयाजी आत्मनि जुहोति प्रविलापयतीत्युत्तरेण संबंधः । तत्प्रकारमाह लोकस्तेति लोकस्य चराचरस्य जंतोर्नाभिः जगतस्त्रैलोक्यात्मनो वैश्वानरस्य प्रतिष्ठास्थानं । 'अधोनि
 ष्ट्यावितस्त्वातेनाभ्यामुपरितिष्ठति ॥ उजालमालाकुलं भाति विश्वस्यायतमं महत्' इति श्रुतेः । निष्टयाः हृदयकपाटात् विश्वस्य वैश्वानरस्य । प्रकारांतरेणायतनांतरमाह तस्यांगमंगा
 नीति तस्य लोकस्वांगं नृधां दिव्युक्तांतं अंगानि वैश्वानरावयवामूर्धानमुपादिशतुवा चैषवा प्रतिष्ठा वैश्वानर इत्यादिना सुबुकमुपादिशतुवा चैषवा प्रतिष्ठा वैश्वानर इत्यंतेन ग्रंथेन श्रुत्वा दर्शिताः । नाभ्यादि
 निष्टयंते देशे वा चुबुकादिमूर्धांतं देशे वा त्रैलोक्यात्मानं वैश्वानरमुपासीति तेषु द्वयमुपन्यस्तं । एतच्च कृताकृतं कल्पिकं न तु सपुचितं । तात्पर्यमाह वैश्वानरः सर्वमिदमिति प्रपेदे प्रतिपत्तव्यमित्यर्थः
 २० 'यस्त्वेतमेधं प्रादेशमात्रमभिविमानमारमानं वैश्वानरमुपास्ते स सर्वेषु लोकेषु सर्वेषु भूतेषु सर्वेष्वाम्स्वन्नमाति' इत्यस्याः श्रुतेरर्थमाह प्रादेशेति त्रिदिनाभ्यादि हृदयपर्यंतं देशे प्रादेशसंमिते निःसृतमा
 विभूतमिति श्रौतस्य प्रादेशमात्रपदस्यार्थः । तस्मिन्नाश्वंभात्रे प्राणोपलक्षितं कृत्स्नं पंचमार्गयाजीयोगीजुहोति प्रविलापयति यस्तस्याग्निहोत्रं प्राणाग्निहोत्रमात्मसंस्थं देहस्थितं हृदयं गार्हपत्य इत्या

सर्वाणिभूतानि सुखे रमंते सर्वाणिदुःखस्य भृशं त्रसंते ॥ तेषां भयोत्पादनजातखेदः कुर्यान्न कर्माणि हि श्रद्धधानः २५ दानं हि भूताभयदक्षिणायाः सर्वाणिदानान्यधितिष्ठ
 तीह ॥ तीक्ष्णांतनुं यः प्रथमं जहाति सोऽनंत्यमाप्नोत्यभयं प्रजाभ्यः २६ उत्तान आस्येन हविर्जुहोति लोकस्य नाभिर्जगतः प्रतिष्ठा ॥ तस्यांगमंगानिकृताकृतं च वैश्वा
 नरः सर्वमिदं प्रपेदे २७ प्रादेशमात्रे हृदि निःसृतं यत्तस्मिन् प्राणानात्मयाजी जुहोति ॥ तस्याग्निहोत्रं हुतमात्मसंस्थं सर्वेषु लोकेषु स देवकेषु २८ देवं त्रिधा तं त्रिवृतं सुपर्णये
 विद्युश्चर्यापरमात्मतां च ॥ तेषु लोकेषु महीयमाना देवाः समर्त्याः सुकृतं वदंति २९ वेदांश्च वेद्यं तु विधिं च कृत्स्नमथो निरुक्तं परमार्थतां च ॥ सर्वशरीरात्मनियः प्रवेदतस्यै
 व देवाः स्पृहयंति नित्यम् ३० भूमात्रसक्तं दिवित्वा प्रमेयं हिरण्यं यं सोऽडजमंडमध्ये ॥ पतत्रिणं पक्षिणमंत रिक्षेये विदभोग्यात्मनिरश्मिदीप्तः ३१

दिनोक्तप्रकारं सर्वेषु लोकेषु हुतं भवति तस्य सर्वात्मकत्वात्तेन यदवदः नं गृहीतं तेनावदातेन सर्वं ब्रह्मांडं तूष्णतीत्यर्थः । तद्यद्भक्तं प्रथममागच्छेदित्यादिना ग्रंथेन श्रुतौ च तदुपपादितम् २८ एवं प्रणवमात्रा
 सुप्रथमकारार्थं वैश्वानरमुपासीनायेते देवं त्रिधा तं योत्तमानं भूदमते ओषत्रात्मकं लूत्रात्मानमुपकारार्थं विद्युः । तथा त्रिवृतं त्रिभिर्गुणैर्हुतं सुपर्णमीश्वरं मायोपाधिं मकारार्थं मय्यां सूक्ष्मतमां परमो निरुपा
 धिरात्मा प्रत्यक्षस्वरूपं तद्वाचं विद्युः अतएव तेषां सुकृतं देवादयो वदंति प्रशंसंति । व्रजंतीति पाठे सुकृतं ब्रह्मानंदं । 'यद्वै तस्सुकृतं सो वै सः' इति श्रुतेः २९ विद्याफलमाह वेदानिति वेद्यं वि
 यथादिधि कर्मकांडं निरुक्तं नैवेकगम्यं परलोकादि परमार्थतां सत्यस्वभावतां चात्मनः एतत्सर्वशरीरात्मानि प्रत्ययुपेवास्तीतियो वेदतस्य तमेव सर्वेश्वरं देवाः सेवितुं स्पृहयंति ३० अस्वसुपर्णे
 त्वं वयाचष्टे भूमाविति अग्नेर्भयं प्रसगात्स्वत्वात् हिरण्यं यं चिन्मयं अंडजं ब्रह्मांडांतरा विभूतं अंडमध्ये पिंडस्य मध्ये हृदयं भोग्यात्मनि शरीरे अंतरिक्षे हावाकाशे मायायां एवं च देहपुंडरी
 कं माया रूपमुपाधि त्रयमाधारस्वेनाधेयाद्ब्रह्मणः पृथगुक्तं भवति । 'अथ यदिदं स्मिन् ब्रह्मपुरे दहं पुंडरीकं वेदं दहरोऽस्मिन्नंतराकाशे तस्मिन् यदंतस्तदं वेदं हृदयं' इति श्रुतेः । रश्मिभिरिव प्रसू मरै
 श्वसुः श्रोत्रादिभिर्दीप्तो जीवभासंगमिहः । पतत्रिणं बहुपतत्रस्थानीयामिरंगदेवतामिर्मुक्तं यस्याग्निरास्यं संमूर्धाद्यौर्नाभिश्चरणां त्रिविरिस्वादिभिर्मुक्तं पक्षिणमिवासांसंगं मोदप्रमोदास्त्वदृष्टि
 विशेषरूपपक्षिणवत्तं वाजीवप्रत्यभूतं मद्वाहिरण्यं यः शकुनिर्ब्रह्मनामेति श्रुतं तत्त्वतो यो वेदतं देवा वदंतीति पूर्वेणाश्रयः ३१

विवर्तनमायुःक्षणं पञ्चतन्त्राभयोयस्य द्वादशमासाभरायस्मिन् शोभनानिदर्शसंक्रमादीनिपर्वाणिपत्र आस्योपरिमह्यमिदविश्वंयाति गुहायांशुद्धौ ३१ संप्रसीदत्यस्मिन्नितिसं
 प्रसादःसुषुप्ततदेवजगतःशरीरंमूलकारणत्वात् यथोक्तं । 'सुषुप्ताख्यंतमोऽज्ञानंयद्दीजंस्वप्नबोधयोः'इति । सर्वान्लोकांश्चस्यूल्लूकमानधिगच्छतिव्याप्तिकारणत्वादेवतस्मिन्संप्रसादाभि
 द्वेस्फूलसूक्ष्मदेहद्वयेसजीवोदेवान्प्राणादींस्तर्पयतितेषुदेवाभ्य आस्यंमुखंप्राप्यपुनंतर्पयंतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः । 'सयांप्रथमामाहुतिंजुहुपात्तोजुहुयात्प्राणायस्वाहेतिप्राणस्तुप्यतिप्राणेतुप्यति
 चतुस्तुप्यतिचक्षुःषुष्यत्यादित्यस्तुप्यति आदित्ये तुप्यतिश्रुतिस्तुप्यतिदिवितुप्यंस्यांयत्किंचयौश्वादित्यश्वाधितिष्ठतस्तुप्यतितस्यानुत्सिन्प्यतिप्रजयापशुभिरन्नाद्येनतेजसाब्रह्मवर्षसेनेति'इति
 १३ यःपूर्वांतामप्यापरमात्मतामप्यधिष्ठातुकेषोपाधिकेष्वरूपेतिष्ठतितस्यगतिमाह तेजोमयइति तेषुब्रह्मलोकेषुपराःपरावतोवसंतीतिश्रुताविदेहापिलोकानितिबहुत्वंकार्यमल्लोकगतप्रदेश
 मेदापेक्षया तेनकार्यब्रह्मलोकंगच्छतीत्यर्थः । अतएवकठवल्लीपुनिर्गुणविद्याप्रकरणेऽपिगतिरात्रायते । 'रातंचैकाचहृदयस्यनाड्यस्तासांमूर्धानमभिनिःसृतेका ॥ तयोर्ध्वमायन्नमृतत्व

आवर्तमानमजरंविवर्तनंषण्णाभिकंद्वादशारंसुपर्व ॥ यस्येदमास्योपरियातिविश्वंतत्कालचक्रंनिहितंगुहायाम् ३२ यःसंप्रसादोजगतःशरीरंसर्वा
 न्सलोकानधिगच्छतीह ॥ तस्मिन्हतंतर्पयतीहदेवांस्तेवैवृत्तास्तर्पयंत्यास्यमस्य ३३ तेजोमयोनित्यमयःपुराणोलोकानंतानभयानुपैति ॥
 भूतानियस्मान्नसंतेकदाचित्सभूतानानप्रसतेकदाचित् ३४ अगर्हणीयोनचगर्हतेऽन्यान्सवैविप्रःपरमात्मानमीक्षेत् ॥ विनीतमोहोव्यपनीतक
 ल्मषोनचेहनामुत्रचसोऽन्नमच्छति ३५ अरोपमोहःसमलोष्टकांचनःप्रहीणकोशोगतसंधिविग्रहः ॥ अपेतनिंदास्तुतिरप्रियाप्रियश्चरुदासीनवदेष
 भिक्षुकः ३६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने पंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥
 व्यासउवाच ॥ प्रकृत्यास्तुविकारायेक्षेत्रज्ञस्तैरधिष्ठितः ॥ नचैनंतेप्रजानंतिसतुजानातितानपि १ तैश्चैवंकुरुतेकार्यमनःषष्ठैरिहेंद्रियैः ॥ सुदातिरि
 वसंयंतादृष्टैःपरमवाजिभिः २ इंद्रियेभ्यःपरेह्यर्थाअर्थेभ्यःपरमंमनः ॥ मनसस्तुपराशुद्धिर्बुद्धेराल्मामहान्परः ३

मैतिविश्वंशुद्ध्याउक्तमणेमवेति'इतित्राप्ययमेवमुतेराशयोनतुपरब्रह्मविद्यामर्चिरादिगतिरस्तीतितत्रगत्याप्राप्तमितिउक्तमाकरे ३४ परमात्मतांतास्यतुनेहामुत्रवामोऽस्तिद्वेतोमूला
 ज्ञानस्यनाशादित्याह अगर्हणीयइति विनीतमोहोमहाज्ञानः अतएवव्यपनीतंनष्टंकलमपंस्यूल्लूकमदेहद्वयंयस्य अन्नमदनीयंभोग्यंलोकं अच्छतिगच्छति नतस्यप्राणाउत्क्रामंतीतित
 स्वगत्यमावशुतेः ३५ अस्यजीवन्मुक्तावस्थामाह अरोपेति नस्त्रःप्रियाप्रियेवस्थसोऽपिपाप्रियः उदासीनवन्नप्रीत्यप्रीतियुक्तंरत्नभुजानोभोगान् ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षध
 र्मपर्वणि भीलकंठीये भारतभावादीये पंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥ ॥ ॥ ॥ विस्तरेणससाधनांब्रह्मविद्यामुक्तासंक्षेपेणकठवल्लीनामर्षिसंगृह्युपसंहरति
 प्रकृत्याइति विकारादेर्ब्रह्मिपमनांसितैरधिष्ठितोऽधिष्ठातृत्वंकृत्वमोक्तृत्वभावंमापितः । 'आर्मेन्द्रियमनोयुक्तंभोक्तृत्याहुर्भनीपिणः'इतिश्रुतेः १ जहृत्वाद्यसुरादयआत्मानंनभासयंत्यात्मातुचेतन
 त्यात्तानेवमासयति । 'नचक्षुषाद्युद्यतेनापिवाचा तस्यमासासर्वमिदांविभाति'इतिश्रुतिभ्यामित्याह तैश्चैति कार्यविषयदेशोमतिगमनम् २ परस्वसूक्ष्मत्वंकारणत्वंचांतरत्वंच । ननु'इंद्रियाणिह
 यानाहुर्विषयांस्तेषुगोचरान्'इतितत्रैवकठवल्लीभिर्द्रियेभ्योऽर्थाणांवाह्यत्वंभूयतेतत्कथमिंद्रियेभ्यःपरेह्यर्थाइतितद्विरुद्धमुच्यते सत्यं व्यवहारतास्त्वयमेव परमायंतस्तुसंकल्पमात्रकृताविषयाः-

-संकल्पध्वनमोधर्मइंद्रियेभ्यर्थांतरइतिनकिंचिदवयं तथाचाक्षपादसूत्रं । दोषमिहितंकादायोविषयाःसंकल्पकृताइतिअर्थेभ्योमनस्तत्कल्पकं मनसोऽपिबुद्धिर्निश्चयात्मिकापरा ततो
 ऽपिपरंमहानात्माशुद्धत्वंपदार्थःसएवहैरप्यगर्भोऽदिः ३ ततःपरंमहत्तत्पादानमव्यक्ताख्यमज्ञानंनतुकापिलाभिमंतप्रधानं आनुमानिकाधिकरणेतस्याव्यक्तशब्दार्थेनिरासात् । ननुतत्रसूक्ष्मं
 शरीरमठयक्तशब्देनोक्तंतदेवास्माकमज्ञानं 'आदित्यतर्पंतमसःपरस्तात्'इतिश्रुतेः पुष्पादव्यवहितममृतंविदात्मा ४ एवमनेनप्रकारेणभूतेषुशरीराकारेषुआत्माऽनेककंचुकाक्रांततयागुहःसन्नो
 पाधिकेनरूपेणनकाराते । तर्हितस्त्वेकिंमानमतमाह दृश्यतेतिवति अग्रमिवाश्यातीक्ष्णताया सूक्ष्मयेतितस्यैवव्याख्यानं सूक्ष्मदर्शिमिर्ब्रह्मदर्शनशीलैर्वाग्निभिः १ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्च
 मेघयादुद्यथांतरात्मनिमहत्त्वेसंलीयविलाप्यबहुचिंत्यंशेषेपश्यान्श्यातृरूपंअग्रमर्चितयत् ६ ध्यानेनतदेकतामतया विद्यासंपावितमहंभ्रह्मास्मीतिवाक्यजघीहृष्याविद्ययासंस्कृतं उपरममु
 परतंक्रत्वा अनीश्वरेशमावमपिप्रविलाप्यातएवप्रकषेणशांतास्मानुक्तचित्तोऽमृतंकेवलमचच्छतिप्राप्नोति ७ विपक्षेदोषमाह इंद्रियाणांविद्यात्माइंद्रियैर्हृतचित्तः आत्मनःसंपदानेनकामादिभ्यः
 समर्पणेनमर्त्योऽप्यंमृत्युमश्नुते ८ उपसंहरति आहस्पेति आहस्पविनाश्य सत्वेसूक्ष्मायांशुद्धौ चित्तस्यूल्लूदि कालंजरपर्वतवदप्रकंप्योमवेत् कालंअणमुहूर्तादिकंपंजरयतिनाशयतितथाआत्म

महतःपरमव्यक्तमव्यक्तात्परतोऽमृतम् ॥ अमृतान्नपरंकिंचित्साकाष्ठासापरागतिः ४ एवंसर्वेषुभूतेषुगूढोऽऽत्मानप्रकाशते ॥ दृश्यतेत्वय्ययाडुद्ध्यासूक्ष्मया
 सूक्ष्मदर्शभिः ५ अंतरात्मनिसंलीयमनःषष्ठानिमेधया ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थाश्चबहुचिंत्यमचित्तयत् ६ ध्यानेनोपरमंक्रत्वाविद्यासंपादितंमनः ॥ अनीश्वरः
 प्रशांतात्माततोऽच्छेत्त्यमृतंपदम् ७ इंद्रियाणांतुसर्वेषांविद्यात्माचलितस्मृतिः ॥ आत्मनःसंपदानेनमर्त्योऽमृत्युमुपाश्रुते ८ आहत्यसर्वसंकल्पान्सत्वेचित्तं
 निवेशयेत् ॥ सत्वेचित्तंसमावेशयततःकालंजरोभवेत् ९ चित्तप्रसादेनयतिर्जहातीहशुभाशुभम् ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मनिस्थित्वासुखमत्यंतमश्नुते १० लक्षणंतुप्र
 सादस्ययथास्वप्नेसुखंस्वपेत् ॥ निवातेवायथादीपोदीप्यमानोनकंपते ११ एवंपूर्वापरेकालेयुंजन्नात्मानमात्मनि ॥ लब्धाहारोविशुद्धात्मापश्यत्यात्मानमात्मनि
 १२ रहस्यंसर्ववेदानामनैतिह्यमनागमम् ॥ आत्मप्रत्ययिकंशास्त्रमिदंपुत्रानुशासनम् १३ धर्माख्यानेषुसर्वेषुसत्याख्यानेचयदसु ॥ दशेदमृक्सहस्राणिनिर्म
 थ्यामृतमुद्धृतम् १४ नवनीतंयथादध्नःकाष्ठादग्निर्यथैवच ॥ तथैवविदुषांज्ञानंपुत्रहेतोःसमुद्धृतम् १५

विदेवकालंनाशयतिमृतंकालदृश्यः १ प्रसादेनद्वैतदर्शनाभावरूपेणनैमल्येन शुभाशुभंपुण्यपापं पुण्यस्यापिबंधकस्त्रेनमोक्षपेक्षयापापं । तथाचजापकोपाख्यानेइंद्रादिलोकानामपिनर
 कस्वमुक्तं । प्रसन्नमाशुद्धचित्तआत्मनिस्वरूपेस्थित्वाद्वैतदर्शनकालीर्नष्टतिसारूप्यंपरित्यज्यसुखमस्यंतंमतिक्लांतंविषयपरिच्छेदशून्यमश्नुते १० स्वप्नेसुषुप्तौ तथाद्वैतादर्शनंसुषुप्तौकेवल्य
 योस्तुल्यवदात्रायतेमाधुकिनैः । यद्वैतन्नपश्यतिपश्यन्वैतन्नपश्यतिनद्विदुर्दृष्टेर्विपरिलोपोविद्यतेऽविनाशित्वात्तद्वितीयमस्तिततोऽप्यद्यद्विमकंपश्येदित्यादिना अनूदितंचेतस्तुप्रकारेण
 स्वाप्यसंपत्स्योरन्यतरापेक्षमाविच्छतंहीति स्वाप्ययःसुषुप्तं संपत्तिःकेवल्यंअनयोरन्यतरदपेक्षयद्वैतादर्शनमाविच्छतंभ्रुत्याकचित्पष्टाद्यायादोषुषुप्तिमपेक्षयमैत्रियिन्नप्राणादीकेवल्यमपेक्षयेति
 सूत्रार्थः ११ । १२ अमैतिह्यंनकेवलमनुमानतः अनागममामममाप्रतोवागम्यं किंत्वनुभवगम्यमित्यर्थः १३ वसुधनंसारमृतं दशकिंचिदधिकानिऋतहस्राणि तथाचोक्तंशाकलके । 'ऋचां
 दशसहस्राणिऋचांपंचशतानिच ॥ ऋचामशीतिःपादश्चैतत्पारायणमुच्यते'इति । सर्ववेदश्रेष्ठाह्येदादयंसारउद्धृतइत्यर्थः १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पञ्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥
अध्यात्ममिति आत्मापुण्यकृतञ्च कर्मद्रियाणि १ ज्ञानेन्द्रियाणि २ मनआदिचतुष्टयम् ३ पंचमाणाः ४ पंचभूतानि ५ कामः ६ कर्म ७ अविद्याचेति ८ पुनश्चित्तज्ञत
कृत्योऽपिपथ्यवेदितव्यमितिन्यायेनविस्तरार्थचोच्यते यथेतिप्रकारवेद १ । १ भूतानांजरायुजादीनां सागरोर्मैपायेनप्रतिजि.विभूम्यादयःपृथक्कल्पिताःसंतीत्यर्थः ३ एतदेवदृष्टं
तांतरपूर्वकमाह प्रसायंति यवीयःस्वल्नेषुशरीराकारेषुमहाभूतेषुस्वित्वाविकुर्वेतेषुष्टिलवाखणविकारंजनयति ४ अंतःशरीरेष्वस्वप्रवद्ग्राहोदयप्रलयोभवतइतिफलितमाह इतीति तन्मयमल्प

स्नातकानामिदंशास्त्रवाच्यंपुत्रानुशासनम् ॥ तदिदंनप्रशांतायनादांतायातपस्विने १६ नवेदविदुषेवाच्यंतथानानुगतायच ॥ नामूयकायानृजवेनचानिर्दिष्ट
कारिणे १७ नतर्कशास्त्रदग्धायतथैवपिशुनायच ॥ श्लाघिनेश्लाघनीयायप्रशांतायतपस्विने १८ इदंप्रियायपुत्रायशिष्यायानुगतायच ॥ रहस्यधर्मवक्तव्यंनान्य
स्मैतुकथंचन १९ यद्यप्यस्यमर्हीदद्वाद्रत्नपूर्णाभिमानरः ॥ इदमेवततःश्रेयइतिमन्येततत्त्ववित् २० अतोगुह्यतरार्थतदध्यात्ममतिमानुपम ॥ यत्तन्मह
र्षिभिर्देष्टवेदतिपुचगीयते २१ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामिबन्मांत्वंपरिपृच्छसि २२ यच्चतेमनसिर्वर्ततेपरंयत्रचास्तिवसंसंशयःकचित् ॥ श्रूयतामयमहेतवाग्रतःपुत्रकिं
हिकथयामितेपुनः २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० शुकानुप्रश्नेषट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ४ ॥ शुकउवाच ॥ अध्यात्मं
विस्तरेणेहपुनरेवदस्वमे ॥ यदध्यात्मंयथावेदभगवदृषिसत्तम १ ॥ व्यासउवाच ॥ अध्यात्मंयदिदंतातपुरुषस्येहपठ्यते ॥ तत्तेऽहंवर्तयिष्यामिदस्यव्याख्या
मिमांशुणु २ भूमिरापस्तथाज्योतिर्वायुराकाशएवच ॥ महाभूतानिभूतानांसागरस्योर्मयोयथा ३ प्रसायंहयथांगानिकूर्मःसंहरतेपुनः ॥ तद्वन्महांतिभूतानि
यवीयःसुविकुर्वते ४ इतितन्मयमेवेदंसर्वस्थावरजंगमम् ॥ सर्गेचप्रलयेचैवतस्मिन्निर्दिश्यतेतथा ५ महाभूतानिपंचैवसर्वभूतेषुभूतकृत् ॥ अकरोत्तातवैषम्यंय
स्मिन्यदनुपश्यति ६ ॥ शुकउवाच ॥ अकरोद्यच्छरीरेषुकथंतदुपलक्षयेत् ॥ इंद्रियाणिगुणाःकेचित्कथंतानुपलक्षयेत् ७ ॥ व्यासउवाच ॥ एतत्तेवर्तयिष्या
मियथावदनुपूर्वशः ॥ शृणुतत्त्वमिहैकाग्रोयथातत्त्वयथाचतत् ८ शब्दःश्रोत्रंतथाखानित्रयमाकाशसंभवम् ॥ प्राणश्चेष्टातथास्पर्शएतेवायुगणास्त्रयः ९ रूपंच
क्षुर्विषाकश्चत्रिधाज्योतिर्विधीयते ॥ रसोऽथरसनंस्नेहोगुणास्त्वेतेत्रयोऽभसः १०

मृतमयं तस्मिन्शरीरांतःस्थे । तथानुष्टिप्रलयादिकानिर्दिश्यतेइहैवांतःशरीरेसोम्यसपुरुषोयस्मिन्नेताःषोडशकलाःप्रभवन्तीतिश्रुत्या ५ यद्यपिसर्वस्मिन्शरीरेपंचैवभूतानितथाऽपिशरी
रेषुपुरनरतिर्यगादिरूपेणवैश्वमकरात् । तत्रहेतुः यस्मिन्कर्मणिनिमित्तसतियदनुपश्यतिअंतकाले । 'यंयवाऽपिस्मरन्मावंरयजस्यतेकलेवरं । तंतमेवेति'इतिस्मृतेः ६ शरीरेषुशरी
रावयवेषुबुद्धीन्द्रियादिषुयद्वैषम्यंनानिचिदिन्द्रियाणिकेचिहुणाःशब्दादयहरयेवमादितरकथमितिस्वरूपतोऽप्युपलक्ष्येभेदंकर्यशब्दद्वयेनपृच्छतीत्यर्थः ७ तदेवकुंप्रतिजानीते यथातस्वंपथाच
सादिति ८ शब्दश्रोत्रदेहश्चिद्राणिस्वरूपतोऽभिन्नानिविषयत्वंकरणत्वंतदुपमयाश्रयत्वंचेतिगुणतोऽभिन्नादि एवमग्रेऽपिज्ञेयं । स्पर्शाःस्पर्शान्द्रियं वायुगुणावायुविकाराः ९-विषाकोजाठरः १०

शरीरं कठिनांशुवाहुल्यात्पार्थिवं इंद्रियमाभैःसहपांचमौतिकोविकारः ११ स्पर्शादयोवायुवादीनांगुणास्तादिकारिःस्पर्शानानीन्द्रियैर्दृश्यते १२ मनसंकल्पाविकल्पात्मकं बुद्धिर्निश्चयात्मिका
स्वभावःपूर्ववासनास्ययोनिर्भूतायेवातस्तानिसर्वाण्यपिभूतोस्याम्येव । अत्रहेतुमाह नेति गुणेभ्यःसत्त्वादिभ्यःपरंश्रोत्रादिकार्यस्वरूपमागताःप्राणाःसंतोगुणान्शब्दादीन्नातिवर्तते अत्रायमां
शयः । यदिन्द्रियं यस्यार्थस्यब्राह्मकंतद्वाह्यसजातीयगुणाश्रयइतिनियमश्चनूकपादोदृष्टइतिमनोबुद्धयहंकारापंचानामपिब्राह्मकाइतिपंचगुणाश्रयत्वात्पंचमौतिकाः १३ समनस्काचीन्द्रियाणिबु
द्धिमात्रमेवेत्याहयथेति १४ यदिति अर्थभित्त्यादिनाकृत्स्नंशरीरंपत्पश्यतिइदमहमितिबहर्गनमेतस्मिन्कृत्येकरणीविबुद्धिर्वर्तते देहेअहमित्यनुभवोविषयोबुद्धेःस्वरूपमित्यर्थः १५ गुणान्
शब्दादीन्भावप्रधानोनिर्देशः बुद्धिरेवशब्दाद्यात्मतामतिशयेननीयते कर्मकर्तरिप्रयोगः बुद्धवभावेविषयाइन्द्रियाणिचनप्रयतेऽतस्तदुभयंबुद्धिरेवेत्यर्थः १६ । १७ चक्षुरिति इदंरूपमितिज्ञाने

द्रेयंघ्राणंशरीरंचभूमेरेतेगुणास्त्रयः ॥ एतावानिन्द्रियग्रामैर्व्यख्यातःपांचमौतिकः ११ वायोःस्पर्शोरसोऽथश्चज्योतिषोरूपमुच्यते ॥ आकाशप्रभवःशब्दोगंधो
भूमिगुणःस्मृतः १२ मनोबुद्धिःस्वभावश्चत्रयएतेस्वयोनिजाः ॥ नगुणानतिवर्ततेगुणेभ्यःपरमागताः १३ यथाकूर्मइहांगानिप्रसार्यविनियच्छति ॥ एवमेवं
द्रियग्रामंबुद्धिःसृष्ट्वानियच्छति १४ यदूर्ध्वपादतलयोरवाङ्मुर्धश्चपश्यति ॥ एतस्मिन्नेवकृत्येतुवर्ततेबुद्धिरुत्तमा १५ गुणान्नेनीयतेबुद्धिर्बुद्धिरेवेन्द्रियाण्यपि ॥
मनःपष्ठानिसर्वाणिबुद्धयभावेकुतोऽगुणाः १६ इंद्रियाणिनरेपंचषष्ठतुमनउच्यते ॥ सप्तमीबुद्धिमेवाहुःक्षेत्रज्ञंपुनरष्टमम् १७ चक्षुरालोचनायैवसंशयंकुरुतेमनः ॥
बुद्धिरध्यवसानायसाक्षिक्षेत्रज्ञउच्यते १८ रजस्तमश्चसत्त्वंचत्रयएतेस्वयोनिजाः ॥ समाःसर्वेषुभूतेषुतान्गुणानुपलक्षयेत् १९ तत्रयत्प्रीतिसंयुक्तंकिंचिदात्मनि
लक्षयेत् ॥ प्रशांतमिवसंशुद्धंसत्त्वंतदुपधारयेत् २० यत्संतापसंयुक्तंकायेमनसिवाभवेत् ॥ प्रवृत्तरजइत्येवंतत्रचाप्युपलक्षयेत् २१ यत्संमोहसंयुक्तमव्यक्तविषयं
भवेत् ॥ अप्रतर्क्यमविज्ञेयंतमस्तदुपधार्यताम् २२ प्रहर्षःप्रीतिरानंदःसाम्यंस्वस्थात्माचित्तता ॥ अकस्माद्यदिवाकस्माद्भर्ततेसात्विकागुणाः २३ अभिमानो
मृषावादोलोभोमोहस्तथाक्षमा ॥ लिंगानिरजसस्तानिवर्ततेहेत्वहेतुतः २४ तथामोहःप्रमादश्चनिद्रातंद्राप्रबोधिता ॥ कथंचिदभिवर्ततेविज्ञेयास्तामसागुणाः
२५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ मनो
विसृजतेभावंबुद्धिरभ्यवसायिनी ॥ हृदयंप्रियाप्रियेवेदत्रिविधाकर्मचोदना १ इंद्रियेभ्यःपराह्यर्थाअर्थेभ्यःपरमंमनः ॥ मनसस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्मापरोमतः २

यथाचक्षुःकरणं । एवमिदमित्थंनवेत्यांतरेज्ञानेइदमित्थमेवेतिज्ञानेचमनोबुद्धीकरणे तेषांज्ञानानांद्रष्टातुसाक्षीततःपृथगित्यर्थः १८ रजइति स्वयोनिजास्तत्संस्कारसचिवाचित्तादा
विर्भूताः अतएवचित्तंज्जाश्चार्थेन्द्रियादयःसर्वेद्रिगुणात्मकाएवेतिमतं सर्वेषुपुरनरादिषुतान्गुणान्कार्यद्वाराउपलक्षयेत् १९ कार्यार्थेवाह तत्रेत्यादिना २० । २१ । २२ । २३ हेतुतःकारणात्
अहेतुतोऽकस्मात् २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४७ ॥ एवंबुद्धेःस्वाभावेकं त्रिगुणात्मस्वमुक्त्वाकर्म
जंप्रेविषयमाह मनइति विसृजतेसंकल्पमात्रेणभावंपदार्थाधिषिधमुत्पादयति बुद्धिरभ्यवसायिनीतंपदार्थबुद्धिर्निश्चिनोतीदमित्थमेवेति हृदयमहंकारंप्रियमनुकूलमप्रियंप्रतिकूलंचेद १ अत
पूर्वेन्द्रियेभ्योऽर्थाविषयाःपराःसूक्ष्माः संकल्पजत्वात् तेषांमनःपरं तदुपादानत्वात् ततोऽपिबुद्धिःपरा निश्चयात्मकरवात् ततोऽप्यारमापरः अहृदयत्वेनप्रत्यक्तमत्वात् २

जंतोर्वावहारिकभावाद्बुद्धिः सायदासावचदादिविधिधाकारंरुतेतदासामनइत्युच्यते ३ पृथग्भावात्पृथग्विषयत्वात् विक्रियतेविकारंप्राप्तिं तानेवविकारानाह शृण्वतीति ४
५ तानिबुद्धेर्विकारान् अहइयश्चिदात्मा भावेपुसास्विकादिषु ६ तानेवाह कदाचिदिति प्रीतिशोकोभयाभावाःकमेणसास्विकराजसतामसाः ७ एतान्भावानतिवर्ततेबुद्धिः सरितावेगा
नसागरोभिरिवतिरोधते निरोधकालेइत्यर्थः ८ यदेति अधिष्ठानानांद्रियगोलकानिबुद्ध्यामेवांतर्भूतानिपरस्परंपृथग्भूतानि मेधाकृपादिज्ञानंतत्रहितानिमेध्यानि ९ सर्वाणीति यद्विद्रियं
यदाभनुविधीयतेबुद्ध्याऽनुगतंभवतितदापूर्वमविभागगताअपृथग्भूताऽपिबुद्धिःपश्चान्मनसिसंकरुपात्मकेभावेवटादीवर्तते । बुद्ध्याऽनुगृहीतमिंद्रियंसंकरुपजघंशुद्धात्पेवंकृपादीनानुपूर्येणनतु
योगपद्येन १० भावाःसास्विकादयः त्रिषुमनोबुद्धचहंकारेषु अन्वर्थाअर्थमनुसृत्यवर्ततइत्यन्वर्थाः एकस्मिन्कृपादिपिंडेभूतःप्रीतिःसपत्न्याद्वेषस्तामर्वित्तश्चैत्रस्यमोहइत्यांतरापवभावावि
षयदर्शनेनाविभवंतीत्यर्थः । इतएवानुभववैषम्याद्विषयएवात्रिगुणात्मेतिकापिलाःप्रातुस्तम्भं । नहिस्त्रीपिंडेसदैवमर्त्रीदीनांप्रीत्यादयोऽनुवर्ततेयेनतान्प्रतितेपासत्वाद्यात्मस्वनिष्यंत ।
नह्येकःपवार्थकमेवभोक्तारंप्रतिकदाचिदसत्त्वात्माकदाचित्स्वत्वात्मेतियुक्तम् । नहिहिमग्नीष्मयोःप्रीत्यप्रीतिविषयोऽपिबुद्धिर्दाहात्स्वमतिवर्तते तस्माद्बुद्ध्यादयपवसत्वाद्यात्मानोनत्वर्थाः

बुद्धिरात्मानुष्यस्यबुद्धिरेवात्मनाऽऽत्मनि ॥ यदाविकुरुतेभावंतदाभवतिसामनः ३ इंद्रियाणांपृथग्भावाद्बुद्धिर्विक्रियतेह्यतः ॥ शृण्वतीभवतिश्रोत्रंस्पृ
शतीस्पर्शउच्यते ४ पश्यतीभवतेदृष्टोरसतीरसनंभवेत् ॥ जिघ्रतीभवतिघ्राणंबुद्धिर्विक्रियतेपृथक् ५ इंद्रियाणितुतान्याहुस्तेष्वहइयोऽधितिष्ठति ॥
तिष्ठतीपुरुषेडुद्धिस्त्रिषुभावेपुवर्तते ६ कदाचिच्छभतेप्रीतिकदाचिदपिशोचति ॥ नसुखेननदुःखेनकदाचिदिहयुज्यते ७ सेयंभावात्मिकाभावांस्त्रीनेतानति
वर्तते ॥ सरितासागरोभर्तामहावेलामिवोर्भमान् ८ यदाप्रार्थयतेकिंचित्तदाभवतिसामनः ॥ अधिष्ठानानिवैबुद्ध्यांपृथगेतानिसंस्मरेत् ॥ इंद्रियाण्येवमेध्या
निविजेतव्यानिष्ठस्त्रशः ९ सर्वाण्येवानुपूर्येणयद्यदाऽनुविधीयते ॥ अविभागगताबुद्धिर्भावेमनसिवर्तते १० येचैवभावावर्ततेसर्वेष्वेवतेत्रिषु ॥ अन्वर्थाः
संप्रवर्ततेरथनेमिमराइव ११ प्रदीपार्थमनःकुर्यादिंद्रियैर्बुद्धिसत्तमैः ॥ निश्चरद्विर्यथायोगमुदासीनैर्यदच्छया १२

रज्जुरगादिवदनिर्वचनीयत्वातेषां । नहिभ्यवहितपदादिसत्त्वेप्रत्यक्षक्रमते तस्यतत्रासामर्थ्यात् । नाप्यनुमानं बह्विधमभ्यायेनतत्सत्त्वसाधकस्यानियतस्यलिंगस्यमावात् । नापिलोक
वाक्यं तस्याप्राप्यादिदोषशंकाकलंकितत्वात् । नापिवैवर्क्यं नेहनानास्तिकिंचनेतिसर्वसत्ताग्रासिनोवैवस्ययत्किंचित्पदार्थसत्त्वासाधकत्वात् । ननु'अविमुक्तं वैकुण्ठे त्रं देवानां देवयजनं
सर्वेषांभूतानां ब्रह्मसदनमत्रहिजंतोःप्राणेषुक्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्मव्याचष्टे ॥ येनासावमूर्तीभूत्वा मोक्षी भवतितस्मादाविमुक्तमेवानिषेरेताविमुक्तं न विमुचेत्'इत्यादिश्रुतेरविमुक्तादीनांसद्भावंप्रभावं
तदविमोक्तं च प्रकाशयत्याः कागतिः अज्ञातवस्तुनः सत्त्वाभावेकमांसास्तिकां योरुच्छेदापत्तरितिचेन्न अविद्यावद्विषयत्वात्तयोः यथास्वाप्नेरज्जुरगत्रमेऽपनीतेरज्जुःसत्त्वासर्पमृषेतिसत्त्वासत्स्य
विभागआभिमानीकोऽविद्यापेक्षः परमार्थतस्तपोभिध्यात्वाविशेषेऽप्यनुवर्ततेतद्बुद्धित्येवेहि । तस्मादविद्यावतां वज्रपंजरायितमपिजगद्विद्यावतां दृष्टिसमसमयमात्रमेवेति युक्तमुक्तं बुद्ध्यादयए
वसत्त्वाद्यात्मानोनत्वर्थाऽहति ११ नन्वर्थानास्वरूपसत्त्वाभावेक्यार्थेन्द्रियसन्निकर्षादितज्जघंशुद्धादिज्ञानंवास्यादित्याशंक्याह प्रदीपार्थमिति । इंद्रियैः करणैः बुद्धिसत्तमैर्हेतुभिः इयमत्रप्रक्रि
या त्रिविधं सत्त्वं शुक्तिरजतादीनांप्रातिभासिकं चटादीनां वावहारिकं ब्रह्मणः पारमार्थिकं चेति क्रमेण तानिसत्त्वरसत्तमानि । तत्र सत्तमब्रह्माभिन्नत्वादिषयाभापिसत्तमाइत्युच्यते बुद्धिसत्तमे-

-रिति बुद्धिस्थविषयादिद्वयर्थ । अन्वयनेन वसतीति वृत्तीया । इंद्रियैरहिमभूतं मनः प्रदीपार्थसत्तमावरकाज्ञाननाशं कुर्यात् । ततः स्वतः प्रकाशमाने सत्तमे विषया अध्यस्यते । यथेन्द्रियैः शुक्ती
दयं शारकाज्ञानेनाशिते शुक्तिबुद्धिस्थरजतभावेन शुक्यतनतिरिक्तेन भाति । इंद्रियान्वयव्यतिरेकयोरधिष्ठानग्रहणोपपन्नः । एवं चटाद्यध्यासेऽर्थाद्रियद्वारामनसा सत्तमावरकाज्ञानेनाशिते
स्वतः प्रकाशमानं सत्तमं बुद्धिस्थविषयादिभावेन सत्तमाऽनन्वयेन भाति । अतइंद्रियंसत्तमस्यैव ग्रहणार्थं । विषयादिकं तु रज्जुवामुरगवदविद्यामात्रभातं साक्षिमात्रभातं वा । तथा च श्रुतिस्तमेव भातमनु
भातिसर्वमित्याधिष्ठानमानमन्वयस्तस्पद्यदादेर्मानमाह लोकेऽपि घटानुभवः पदानुभवइत्यादावनुभवशब्दः प्रास्यर्थस्य भवते ज्ञानार्थत्वेन पाश्चात्यप्रकाशयाचकोऽनुगब्दसामर्थ्यात् पूर्वतरमधिष्ठानप्र
काशमाक्षिपाति । इममेव तार्किकानिर्विकल्पकं ज्ञानमित्याचक्षते भाषातरेण । तथा च विषयाणां स्वरूपसत्त्वाभावेऽपि रज्जुरगवदविद्याया प्रकाशउपपद्यते इति सर्वमवदातम् १२ एतज्ज्ञानफळमाह
एवमिति इदं जगदेवं स्वभावं बुद्धिमात्रकलितमिति जानन्नमुह्यति । नहिस्वामधननाशादिनाप्रबुद्धः शोकादिकंप्राप्नोतीत्यर्थः १३ नन्वेवं चटमात्रविद्याप्यधिष्ठानब्रह्मज्ञातमेवेति किं भ्रमणादिने

एवं स्वभावमेवेदमिति विद्वात्रमुह्यति ॥ अशोचन्नप्रहृष्यद्विनित्यं विगतमत्सरः १३ नचात्मा शक्यते द्रष्टुमिंद्रियैः कामगोचरैः ॥ प्रवर्तमानैरनघैर्दुष्करैरुक्ता
त्मभिः १४ तेषां तु मनसारइमीन् यदासम्यङ्नियच्छति ॥ तदा प्रकाशतेऽस्यात्मा दीपदीप्ता यथाऽऽकृतिः १५ सर्वेषामेव भूतानां तमस्य पगते यथा ॥ प्रकाशं
भवते सर्वतथेदमुपधार्यताम् १६ यथा वारिचरः पक्षी न लिप्यति जले चरन् ॥ विमुक्तात्मा तथा योगी गुणदोषैर्न लिप्यते १७ एवमेव कृतप्रज्ञानदोषैर्विषयांश्चरन् ॥
असज्जमानः सर्वेषु कथंचनमलिप्यते १८ त्यक्त्वा पूर्वकृतं कर्म रतिर्यस्य सदाऽऽत्मनि ॥ सर्वभूतात्मभूतस्य गुणवर्गेष्वसज्जतः १९ सत्त्वमात्मा प्रसरति गुणान्वा
ऽपिकदाचन ॥ न गुणा विदुरात्मानं गुणान्वेदसर्वदा २० परिद्रष्टा गुणानां च परिस्त्रष्टायथातथम् ॥ सत्त्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरं विद्धि मूक्षमयोः २१ सृजतेऽत्र गुणा
नेक एको न सृजते गुणान् ॥ पृथग्भूतो प्रकृत्या तौ संप्रयुक्तौ च सर्वदा २२ यथा मत्स्योऽद्विरन्यः स्यात्संप्रयुक्तौ तथैव तौ ॥ मशको हुंवरौ वाऽपि संप्रयुक्तौ यथा सह
२३ इषीका वायथा मुंजे पृथक् सह चैव च ॥ तथैव सहितवेतावन्योऽप्यस्मिन् प्रतिष्ठितौ २४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने अष्ट
चत्वारिंशदधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ ठ्यासउवाच ॥ सृजते तु गुणान् सत्त्वक्षेत्रज्ञस्त्वधितिष्ठति ॥ गुणान् विक्रियतः सर्वानुदासीनवदीश्वरः १

स्याशंक्याह वचेति । कामगोचरः काम्यमानविषयगोचरैः अनर्चनिर्दोषैरर्पीन्द्रियैः आत्मास्वरूपेण ज्ञातपवपुरुषार्थो न पररूपेण । नहिरजतात्मना ज्ञाता शुक्तिः शुक्तिकार्याय प्रभवतितद्वत् । दुष्करै
र्दुष्कृतिभिरुक्तात्मभिरशोषितचित्तैः पुरुषैः १४ कथं तद्वात्मानेयइत्यत आह तेषामिति आकृतिर्घटादिकल्पं १५ भवते प्राप्नोति कंठगतविस्मृतचामीकरवदज्ञानापगममात्रलभ्य आत्मेत्यर्थः १६
द्विद्याफळमाह पयति गुणदोषैः पुण्यपापैः प्राकृतैः १७ क्रियमाणैरपिन लिप्यतइत्याह एवमिति विषयांश्चरन्नपिन लिप्यते तत्र हेतुरसज्जमानइति सर्वेषु प्रादिष्वप्यसज्जमानस्तत्राज्ञादिजैः शोका
दिभिर्न लिप्यते एवं देहासंगी देहकृतैरपिकर्मभिर्न लिप्यतइत्यर्थः १८ संप्रयासपूर्वकमात्मध्यानशीलस्य सर्वात्म्यं प्राप्तस्य भोग्यानासक्तस्य बुद्धीन्द्रियाण्यात्माकाराप्येव भवतितथापि चिदचितोर्वि
भागएवास्ति न त्वैक्यं भवतीत्याह द्वाभ्यां त्यक्त्वेति १९ । २० । २१ । २२ । २३ शेषं प्राग्वाक्यात् २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारवभावर्षिणि अष्टचत्वारिंशदधिक
द्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ सृजतेइति । गुणान्विषयान् । गुणान् सत्त्वादीन् । विक्रियतः विकारं मजमानान् अनुकल्प्य उदासीनस्याप्यधिष्ठानुत्त्वमयस्कांतमभिवृत्तये १

एतदेवाह स्वभावेति अभिन्नमिभितोपादानस्वसूचनायोर्णनाभिष्टातः एतेगुणाःप्रध्वस्तास्तस्वज्ञानेनदर्शनमताःसंतोनिवर्ततेघटादिवन्नश्यति किंत्तुरज्जूरगादिवद्वाघप्रध्वंघपदायैइत्यर्थः । तत्रहेतुः प्रवृत्तिर्नोपलभ्यतेइति भिष्टतस्यहिघटादेःकपालादिरूपेणप्रवृत्तिलभ्यतेअधटोध्वस्तइति । इहवृताह्प्रवृत्त्यदर्शनात्त्रिरस्वयनाज्ञाएवगुणानामित्यर्थः । एकेपुरुषाः अपरेताकिंकाः निष्ठातिरात्यंतिकीदुःखानामात्मगुणानानिवृत्तिर्भवतीत्याहुः । एवंसारुपादयोऽपिसंसारहेतोर्दृग्दृश्यसंयोगस्यानादिभावस्यापिनाशमिच्छति ३ एवंनिवृत्तिबाधपक्षौसं प्रधार्ययत्तयाऽऽलोच्ययथा मतिनिश्चिनुयावसिद्धांतं कुर्वात् एतदनुरोधेनैवगर्भशयः जन्मादिकाभोऽपिबाधपक्षेआध्यासिकोनिवृत्तिपक्षेतास्विकइति ४ अनादीति हिशब्दोनिस्थानि ल्ययोर्धर्ममिभावासंभवप्रसिद्धियोक्तः । उपयन्नपयन्धर्मोविकरोतिहिधर्मिणामितिभ्यायेनदुःखादिधर्मिणिविकारिणिनित्यत्वासंभवादटेयावद्रूपनाशादर्शनेनात्मनियावदुःखनाशक

स्वभावयुक्तं तत्सर्वं यदि मानसं ज्ञेयं तद्गुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रं मृजते तद्गुणांस्तथा २ प्रध्वस्ताननिवर्तते प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकेभ्यस्त्वस्यंति निवृत्तिरिति चापरे ३ उभयसंप्रधार्यैतदध्यवस्येद्यथामति ॥ अनेनैव विधानेन भवेद्गर्भशयो महान् ४ अनादिनिधनो ह्यात्मा तं बुद्ध्या विचरेन्नरः ॥ अकृष्यन्नप्रहर्ष्यश्च नित्यं विगतमत्सरः ५ इत्येवं हृदयं शिथुद्धिर्चिंतामयं दृढम् ॥ अनित्यं सुखमासीत् अशोचंश्छिन्नसंशयः ६ ताम्येयुः प्रच्युताः पृथ्व्या यथा पूर्णानदीनराः ॥ अवगाढा ह्यविद्वांसो विद्विलोकमिमंतथा ७ ननु ताम्यतिवैविद्यास्थले चरति तत्स्ववित् ॥ एवंयोर्विदतेऽऽत्मानं केवलं ज्ञानमात्मनः ८ एवं बुद्धानरः सर्वमृता नामागतिं गतिम् ॥ समवेक्ष्य च वैषम्यं लभते शममुत्तमम् ९ एतद्वैजम्पसामर्थ्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ आत्मज्ञानं शमश्चैव पर्याप्तं तत्परायणम् १० एतद्बुद्ध्या भवेच्छुद्धिः किमन्यद्बुद्धलक्षणम् ॥ विज्ञायैतद्विमुच्यंते कृतकृत्या मनीषिणः ११ न भवति विदुषां महद्भयं यदविदुषां सुमहद्भयं परत्र ॥ नहि गतिरधिकाऽस्ति कस्यचिद्भवति हि या विदुषः सनातनी १२ लोकमातुरममूयते जनस्तत्तदेव च निरीक्ष्य शोचते ॥ तत्र पश्य कुशलान शोचतो ये विदुस्तद्बुभयं कृताकृतम् १३

णमोक्षस्याप्यसंभवाच्च साधीयानयं पन्न इत्याशयः ५ बुद्धिधर्माश्चिंतादयस्तस्मिन्नुद्धिर्चिंतामयम् ध्यायतीवलेलायतीवेत्यादिभूतेः । इत्कर्मभेद्यमनित्यं विद्याविना इयं छित्त्वेति शेषः ६ पृथ्व्याः सकाशात्तदीप्रतिच्युता अविद्वांसस्तरणविद्याहीना उन्मज्जननिमज्जनैस्ताम्येयुः क्लिश्येयुः ७ सार्धश्लोकेन दृष्टांतमुक्त्वा दार्ष्टान्तिकमाहाभेन एवमिति आत्मनः स्वस्यात्मानं प्रत्यंचंतस्य स्वरूपलक्षणं केवलं ज्ञानमिति बुद्धिचिन्मात्रमित्यर्थः ८ शमं सुखम् ९ जन्मसामर्थ्यं कृत्वजन्ममनोयथोक्ताचारवतोऽवश्यं भावीत्यर्थः । पर्याप्तं पूर्णं परायणं मोक्षप्रापकम् १० शुद्धः पुण्यपापहीनः ११ भयमघः पातजं या विदुषो मतिस्ततोऽधिका कस्यचिद्गतिर्नास्ति १२ लोक्यत इति लोकोभोगं पुरुषादिस्तमातुरं दोषाक्रांतं जनः असूयते दोषेण पश्यति भोगवैकल्यात् । तथा तत्तदेव लोकास्यातुरं निरीक्ष्य शोचते च तत्रेति बुद्ध्या बुद्धयोर्भद्वैलक्षण्यमित्यर्थः । येषु पुरुषास्तदुभयं शोकाशोकं कृतकृतं क्रमेण रोपितानारोपितमिति विदुस्ते कुशला इत्यर्थः १३

किमनेन कौशलेनेत्यत आह एदिति इह लोके कुर्वतो यन्निष्कामं कर्म तस्मात्प्राचीनकर्मणां नाशकं नहि कर्मणा सर्वकर्मोच्छेदोऽस्तीत्यर्थः किंतु तदुभयमिह जन्मविपूर्वं जन्मनि च कृतं कर्म तस्य विदुषः प्रियमप्रियं वानजनयतीत्यतो विद्यासंपादनीयेति भावः । नैकं कृताकृतं तपतः नाल्प्यत्कर्मणा पापकेनेत्यादिभूतिभ्यः १४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये प्रकोनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विद्याप्रापकं धर्मं पृच्छति यस्मादिति १ अश्वमेधादिमांभूदिति निवृत्तिधर्मलक्षणायऽऽह विशिष्टमिति १

यत्करोत्यनभिसंधिपूर्वकं तच्च निर्णुदति तत्पुराकृतम् ॥ न प्रियं तदुभयं न चाप्रियं तस्य तज्जनयतीह कुर्वतः १४ ॥ इति श्रीम० शां० मोक्ष० शुक्लानुप्रश्ने एकोनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ शुक्लवाच ॥ यस्माद्धर्मात्परो धर्मो विद्यते नेह कश्चन ॥ यो विशिष्टश्च धर्मो भ्यस्तं भवान्प्रब्रवीतु मे १ ॥ व्यास उवाच ॥ धर्मते संप्रवक्ष्यामि पुराणमृषिभिः कृतम् ॥ विशिष्टं सर्वधर्मं भ्यस्तमिहैकमनाः शृणु २ इंद्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य यत्नतः ॥ सर्वतो निष्पतिष्णुनि पिता बालानि वात्मजान् ३ मनसश्चेंद्रियाणां चाप्यैकाग्रं परमं तपः ॥ तज्ज्यायः सर्वधर्मं भ्यः सधर्मं पर उच्यते ४ तानि सर्वाणि संधाय मनः षष्ठानि मे घया ॥ आत्मतृप्तइवाऽऽसीत् बहुचिंत्यमचितयन् ५ गोचरेभ्यो निवृत्तानियदास्थास्यंति वेदमनि ॥ तदा त्वमात्मनात्मानं परं द्रक्ष्यसि शाश्वतम् ६ सर्वात्मानं महात्मानं विधूममिव पावकम् ॥ तं पश्यंति महात्मानो ब्राह्मणा ये मनीषिणः ७ यथा पुष्पफलोपेतो बहुशाखो महाद्वृमः ॥ आत्मनो नाभिजानीते कमे पुष्पं कमेफलम् ८ एवमात्मानजानीते क्वगमिष्ये कुतस्त्वहम् ॥ अन्यो ह्यत्रांतरात्माऽस्ति यः सर्वमनुपश्याति ९ ज्ञानदीपेन दीप्तेन पश्यत्यात्मानमात्मानि ॥ दृष्ट्वा त्वमात्मनाऽऽत्मानं निरात्मा भव सर्ववित् १० विमुक्तः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वच इवोरगः ॥ परां बुद्धिमवाप्ये हविषा प्मा विगतज्वरः ११ सर्वतः श्रोतसंधोरानदीं लोकप्रवाहिनीम् ॥ पंचेंद्रियग्राहवर्ती मनः संकल्परोधसम् १२ लोभमोहवृणच्छत्रां कामक्रोधसरीमृपाम् ॥ सत्यतीर्थात्तक्षोभां क्रोधपंकां सरिद्वराम् १३ अव्यक्तप्रभवां शीघ्रां दुस्तरामकृतात्माभिः ॥ प्रतरस्वनदीं बुद्ध्या कामग्राहसमाकुलाम् १४ संसारसागरगमां यो निपातालदुस्तराम् ॥ आत्मकर्मोद्भवां तात जिह्वावर्तीं दुरासदाम् १५ यां तरंति कृतप्रज्ञावृत्तिमंतो मनीषिणः ॥ तां तीर्णः सर्वतो मुक्तो विष्टतात्माऽऽत्मविच्छुचिः १६ उत्तमां बुद्धिमास्थाय ब्रह्मभूयां भविष्यसि ॥ संतीर्णः सर्वसंसारत्प्रसन्नात्मा विकल्पः १७

निष्पतिष्णुनिष्पत्तनशीलानि संनिपत्यैकाग्रं कुर्यादिति संबंधः ३ । ४ बहुचिंत्यं त्रिपुटी ५ गोचरेभ्यो वाह्याभ्यंतरविषयेभ्यः वेदमनि परस्मिन्ब्रह्मणिसर्वाधिष्ठाने ६ विधूममिव निरुपाधि ब्राह्मणा ब्रह्मविदः ७ । ८ आत्मा बुद्धिरचेतनत्वाद्ब्रह्मवत् सर्वबुद्ध्या विकं ९ ज्ञानदीपेन ब्रह्माकारांतःकरणदृष्ट्या आत्मानं ब्रह्म आत्मनि देहे आत्मनेति पाठे आत्मना ज्ञानदीपेनेति सामानाधिकरण्यं निरात्मानिरुपाधिः १० विषाम्पेति देहांतरसंबंधनिरासः विगतज्वर इति जीवन्मुक्तिसुखवान् ११ सर्वतः श्रोतसंभने कथाप्रवहंती नदी संसारनदी लोका प्रवाहयंती रोधस्तीरं १२ । १३ बुद्ध्या ब्रह्मनेन १४ यो निर्वासना १५ । १६ ब्रह्मभूयां ब्रह्मैव १७

भूतान्यज्ञाननिशामय पश्य पर्वतस्थो ज्ञानपर्वतरूढः यथोक्तं 'प्रज्ञाप्रासादमारुह्य शोच्यः शोचतो जनाम् ॥ भूमिष्ठानिवशे लस्थः सर्वान्प्राज्ञो नृपश्यति' इति १८ एनं यो मेना ज्ञाननदी तरणरूपम् १९ । २० । २१ नैवेति पुमानेतद्ब्रह्मरूपादिरूपेण न वेदनामरूपं गूण्यत्वात् भूतमव्ययो भवउत्पत्तिः कारणतदात्मकम् २२ अमवोऽनुत्पत्तिरारमातस्यप्रतिपत्त्यर्थ एतद् धर्मयोगधर्मः २३ यद्यपि तं भेदेन जगदुत्पत्तिप्रकाराभिद्यंते तथाऽपि शमादिसंपन्नस्य सर्वधर्मास्पर्शिसुषुप्तावस्थासदशसुखदुःखसंपर्कगूण्यतयाऽवस्थानमुक्तिरिति सर्ववादिसंमतम् । वादिनो देहनाशो वा शून्यभावो वा दुःखनाशो वा लिंगमंगो वाऽविद्यानिवृत्तिर्वास्वरूपप्रतिष्ठा चितिशक्तिर्वापरमानंदावाप्तिर्वैतिशब्दतत्त्वविकल्पयंतितदेतदभिसंधायाह यथेति यथा सर्वाणि मतानि येन प्र कारणमुक्तो पर्यवस्यंति तथा तेनैव प्रकारेण मदीयान्येतानि चार्थिसिमुक्तौ पर्यवस्यंतीति मया यथा तथेति भावप्रधानो निर्देशः याथा तथ्येन कथितानीत्यर्थः । हेतुप्रतानि मतानि भवति फलतो

भूमिष्ठानीव भूतानि पर्वतस्थो निशामय ॥ अकुध्यन्नप्रहृष्यंश्च न चृशंसमतिस्तथा १८ ततो द्रक्ष्यासि सर्वेषां भूतानां प्रभवाप्ययौ ॥ एनं वै सर्वभूतभ्यो विशिष्टं मे निरेबुधाः ॥ धर्मधर्मभृतां श्रेष्ठामुनयस्तत्त्वदर्शिनः १९ आत्मनो व्यापिनो ज्ञानमिदं पुत्रानुशासनम् ॥ प्रयताय प्रवक्तव्यं हि तायानुगताय च २० आत्मज्ञानमिदं गुह्यं सर्वगुह्यतमं महत् ॥ अब्रुवं यदहं तात आत्मसाक्षिकमंजसा २१ नैवस्त्रीनपुमानेतन्नैवेद नपुंसकम् ॥ अदुःखमसुखं ब्रह्मभूतमव्यभवात्मकम् २२ नैतज्ज्ञात्वा पुमान्स्त्रीवापुनर्भवमवाप्नुते ॥ अभवप्रतिपत्त्यर्थमेतद्धर्मविधीयते २३ यथामतानि सर्वाणि तथैतानि यथा तथा ॥ कथितानि मया पुत्रभवंति न भवंति च २४ तत्प्रीतियुक्तेन गुणान्वितेन पुत्रेण सत्पुत्रदमान्वितेन ॥ पृष्टो हि संप्रीतिमना यथार्थं ब्रूयात्सु तस्येह यदुक्तमेतत् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ व्यास उवाच ॥ गंधानरसानानुरंध्यात्सुखं वानालंकारांश्चापुयात्तस्य तस्य ॥ मानं च कीर्तिं च यशश्च नेच्छेत्स वै प्रचारः पश्यतो ब्राह्मणस्य १ सर्वान्वेदानधीयति शुश्रूषुर्ब्रह्मचर्यवान् ॥ ऋचो यजूंषिसामानियो वेदनसर्वैर्द्विजः २ ज्ञातिवत्सर्वभूतानां सर्वविस्सर्ववेदवित् ॥ नाकामोऽभियते जातु न तेन न च वै द्विजः ३ इष्टींश्च विविधाः प्राप्य क्रतूंश्चैवात्सदाक्षणान् ॥ प्राप्नोति नैव ब्राह्मण्यमविधानात्कथंचन ४ यदाचायं न विभेति यदाचास्मान्निभ्यति ॥ यदानेच्छति न द्वोष्टि ब्रह्मसंपद्यते तदा ५ यदानं कुरुते भावं सर्वभूतेषु पापकम् ॥ कर्मणामनसा वाचा ब्रह्मसंपद्यते तदा ६

विरोधामावात् । न भवंति च निर्विक्रमशक्यत्वात् । तस्मात्सर्वैरपितां त्रिकैरिदं शास्त्रमुपादेयमिति सिद्धम् २४ तदिति तस्मादुक्तविशेषणवताऽधिकारिणा पृष्टो गुरुः प्रीतिपूर्वकमिदं वेदेदित्यर्थः २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ गंधानरसानित्याद्यध्यायः साधनविधानार्थं जीवन्मुक्तलक्षणरूपापनार्थं च नानुच्छेत्प्राप्तानुसरेत् नापितस्य तस्य गंधादेरलंकारान्वर्जनानि च प्राप्नुयात् गंधादिरागद्वेषौ नकार्यौ किंतु दासीत्वैत्यर्थः । प्रचारो व्यवहारः पश्यतो विदुषः १ द्विजो मुख्यो ब्राह्मणः २ कस्तर्हि द्विज इत्येत आह ज्ञातिवदिति यो दयालुर्ब्रह्मविस्सर्ववेदविद्यश्चाकाम आत्मज्ञानेन नृषो जातुकदाचिन्न भ्रियते तथा च श्रुतिः । 'योऽकामो निष्काम आप्तकामः स्यान्न तस्य प्राणा उरकामं त्यत्रैव समवनीयंते ब्रह्मैव सन्न ब्रह्माप्येति' इति । तेनाकामत्वेन द्विजेनेति न च किंतु द्विज एव । यो निर्दयः सकामश्चनासौ वैव विन्न ब्राह्मणश्च प्रतिभाषः ३ अविधानाद्द्वयानैष्काम्ययोरननुसरणात् ४ एतदेव विदुषोति यदेत्यादिमा ५ । ६

७।८ समुद्रेऽन्या आप इव यत्र पुंषिकामालीयंते समोक्षमाह्ननुकामकामो विषयामिलापी ९ तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीति श्रुतेर्ब्रह्मविदेव पूर्णकामो तत्त्वव्यइत्याहावेन सइति सः विद्वान्कामैः संकल्पमात्रोपनतैः कांतो मनोहरः नृकामकामः स्वर्गाद्यर्थी कुतः सत्रा इति स्वर्गप्राप्यसंयोगाविप्रयोगांता इति नियमेन ततो भ्रश्यत इति भावः १० उपनिषद्ग्रहस्य सस्यं हितकरं वाक्यं उत्तरोत्तराभावे पूर्वपूर्वव्यर्थमित्यर्थः ११ स्वर्गः सगुणब्रह्मभावः शमो निगुणब्रह्मभावः १२ क्लेदनमिति संतोषाद्वेतोः सत्त्वं बुद्धिप्रसादमिच्छसि इच्छेत पंचमलकारोऽयं । एतदेव सत्त्वं शांति लक्षणं मोक्षस्य सूचकं कीदृशं सत्त्वं तुष्णया सहशोकमनसोः संकल्पः संशयो वाऽप्रमनः शब्दार्थः संतापं संताप्यक्लेदनां विक्लितकरणं तंडुलस्येव पाचकमित्यर्थः संतापमिति नुलंतम् १३ षड्भिः संतोषसहितैर्विशोकत्वादिभिः समग्रो ज्ञानवृत्तः १४ एवं मुक्तलक्षणमुक्तामुक्तिसाधनमाह षड्भिरिति फलभूतत्वात् सुखस्वर्गवर्जपूर्वकैः सत्यदमदानतपस्त्यागशमाख्यैरुपनिषत्संज्ञैः सत्यादिपुराजसतामसत्त्वे अ

कामबंधनमेवैकं नान्यदस्तीह बंधनम् ॥ कामबंधनमुक्तो हि ब्रह्मभूयाय कल्पते ७ कामतो मुच्यमानस्तु धूम्राभ्रादिव चंद्रमाः ॥ विरजाः कालमाकांक्षन्धीरो धैर्येण वसंतते ८ आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं समुद्रमापः प्रविशंति यद्दत् ॥ तद्वत्कामायं प्रविशंति सर्वे सशांतिमाप्नोति न कामकामः ९ सकामकांतो न तु कामकामः स वै कामास्वर्गमुपैति देही १० वेदस्योपनिषत्सत्यं सत्यस्योपनिषद्दमः ॥ दमस्योपनिषदानंदानस्योपनिषत्तपः ११ तपसोपनिषत्त्यागस्त्यागस्योपनिषत्सुखम् ॥ सुखस्योपनिषत्स्वर्गः स्वर्गस्योपनिषच्छमः १२ क्लेदनं शोकमनसोः संतापं तुष्णया सह ॥ सत्वमिच्छसि संतोषाच्छांति लक्षणमुत्तमम् १३ विशोको निर्ममः शांतः प्रसन्नात्मा विमत्सरः ॥ षड्लक्षणवानेतैः समग्रः पुनरेष्यति १४ षड्भिः सत्वगुणोपेतैः प्राज्ञैरधिगतं त्रिभिः ॥ ये विदुः प्रेत्य चात्मानामेह स्थंतं गुणं विदुः १५ अकृत्रिमसंहार्यं प्राकृतं निरुपस्कृतम् ॥ अध्यात्मं सुकृतं प्राप्तः सुखमव्ययमश्नुते १६ निष्प्रचारं मनः कृत्वा प्रतिष्ठाप्य च सर्वशः ॥ यामयं लभते तुष्टिसान्शक्याऽऽत्मनोऽन्यथा १७ येन तृप्यत्यंशुं जानो येन तृप्यत्यवितवान् ॥ येनास्त्रहो बलधत्ते यस्तं वेदसवेदवित् १८ संगुप्तान्यात्मनो द्वाराण्यपि धाय विचिंतयन् ॥ यो ह्यास्ते ब्राह्मणः शिष्टः स आत्परतिरुच्यते १९

पिसंभाषिते अतस्तद्व्यावृत्तये सत्वगुणोपेतैरिति । त्रिभिश्च श्रवणमननिदिध्यासनैरांगमानुमानानुभवेर्वाऽधिगतमात्मानमिह स्थंशरीरांतस्थं प्रेत्य जीवत्येव देहे देहाभिमानाद्दुःस्थायये विदुर्जानी युस्ते तं गुणं पूर्वोक्तं मुक्तलक्षणं विदुः प्राप्नुयुः १५ अकृत्रिममजन्यमतत्वाऽसहार्थं प्राकृतं स्वभावसिद्धं । निरुपस्कृतं गुणाधानमलापकर्षणात्मकसंस्कारहीनम् । अध्यात्ममात्मनि देहे सुकृतं ब्रह्मतस्मात्तत्सुकृतमुच्यत इति श्रुतिप्रसिद्धं प्रायः सुखमव्ययमश्नुते । यद्वा अध्यात्मग्रंथयः प्राप्तः सोऽपि ध्यानादिक्रमेणाव्ययं सुखमश्नुते । ग्रंथेऽप्युपनिषद्गुणैर्नित्यत्वाद्दृष्टमिदं स्वमसंहार्यत्वं च । प्राकृतं वाक्यार्थमर्थादास्वरसतोऽर्थप्रत्यायकं । निरुपस्कृतं द्वैतिनामिह ठानाकृष्टार्थं । एतेन परोक्षज्ञानस्थापि पुण्यवृद्धिहेतुतया क्रममुक्त्यर्थत्वमुक्तं तथा च स्मृतिः । 'दिनोदिने तु वेदांतश्रवणाद्वा कितं युतात् ॥ गुरुशुश्रूषया लब्धात्कृच्छ्राशीतिफलं भवेत्' इति १६ न केवलं शास्त्रीयज्ञानमात्रान्मुक्तिः किंतु साधनांतरापेक्षाऽप्यस्तीत्याह निष्प्रचारमिति ७. न्यधामनो निरोधाभावे न शक्या प्राप्नुमिति शेषः १७ येन ब्रह्मणा १८ संगुप्तानि प्रमादात्संभ्यस्त्रक्षितानि द्वाराणीं द्विषाप्यपि धाय निरुध्य विचिंतयन् ध्यायन् १९

अविशेषाणीति विवेकाविशेषलिङ्गमात्राणिगुणपत्राणीतियोगोक्तेषुगुणावेषु । विशेषाःस्पृष्टपृथिव्यादयएकादशत्रियाणिच । अविशेषःपंचतन्मात्राणिबुद्धिश्च
 लिङ्गमात्रमहत्तत्त्वं ७ लिङ्गप्रधानं तत्रपूर्वपूर्वस्यामेनउत्तरमुत्तरंप्रतिपद्यमानोयोगीगुणानापरिच्यजति । तत्राविशेषाणिभूतानीतिपंचतन्मात्राणिगुणाइतिमहद्व्यक्तचजहतोमुनेस्त्यजतामुनिमा
 दुःखतंसाराख्यमपोह्यते । सविशेषाणीतिपाठेभूतशब्देनपंचतन्मात्राण्येवस्वकार्यंस्पृष्टभूतसहितानीत्यर्थः २१ अतिक्रांतबाधितंगुणक्षयंगुणैश्वर्ययेनतं विषयैरश्लिष्टम् २२ मुक्तोविरक्तः
 समोरागद्वेषशून्यः पर्यवतिष्ठतेस्थिरोभवति शरीरस्थोजीवन्नेत्रसर्वाधानतिक्रम्यवर्तते २३ परमंकारणंनिर्गुणब्रह्म कार्यतामव्यक्तताम् २४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी
 लकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विस्तरेणोक्तमध्यायसंख्यसंग्रहार्थसंक्षिपति ब्रह्मानीत्यादिनाऽध्यायेन । ब्रह्मानी
 मानापमानादीनि अर्थबभौचाधिष्ठितोऽपिपुरुशोयदिभोज्यार्थोऽस्यात्तर्हिदमदददप्यारम्भश्राव्यः १ मृतेषुजरायुजादिषु पंचसुपंचात्मकेषु एतेनभावाभावकालानामपिभौतिकत्वमुक्तं ।
 ननुपंचम्योमृतेभ्योऽधिकानिकालदिगारममनासिचत्वारिद्रव्याणिगुणाश्चतुर्विंशतिः कर्मसामान्यविशेषसमवायाश्चभावपदार्थाःसप्तमोऽभाषणदार्थश्चेतिक्राणादामन्यतेतरकथं सर्वस्यपंचात्म

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२५२॥

समाहितंपरेतत्वेक्षीणकाममवस्थितम् ॥ सर्वतःसुखमन्वेतिवपुश्चांद्रमसंयथा २० अविशेषाणिभूतानिगुणांश्चजहतोमुनेः ॥
 सुखेनापोह्यतेदुःखंभास्करेणतमोयथा २१ तमतिक्रांतकर्माणमतिक्रांतगुणक्षयम् ॥ ब्राह्मणंविषयाश्लिष्टंजरामृत्यूनविदतः २२
 सयदासर्वतोमुक्तःसमःपर्यवतिष्ठते ॥ इंद्रियाणींद्रियार्थीश्चशरीरस्थोऽतिवर्तते २३ कारणंपरमंप्राप्यअतिक्रांतस्यकार्यताम् ॥
 पुनरावर्तनंनास्तिसंप्राप्तस्यपरंपदम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने एकपंचाशदधिकद्वि
 शततमोऽध्यायः ॥ २५१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्यासउवाच ॥ ॥ ब्रह्मानीमोक्षजिज्ञासुरर्थधर्मावनुष्ठितः ॥ वक्रागुण
 वताशिष्यःश्राव्यःपूर्वमिदंमहत् १ आकाशंमारुतोऽज्योतिरापःपृथ्वीचपंचमी ॥ भावाभावौचकालश्चसर्वभूतेषुपंचसु २

कस्वंप्रतिज्ञायतइतिचेत् अत्रोच्यते । नतावत्काळोनामपदार्थांतरमतीतानागतत्वादिव्यवहारहेतुःकिंचिदस्ति नूतनत्वपुराणत्वादिवद्ब्रह्मगताभिरेवातीतत्वाव्यवस्थामिस्तादृगव्यवहारोपपत्तेः ।
 नापिदिङ् आकाशेएवसूर्योपाधिकीप्राच्यादिकल्पनेत्युपगमात् । नापिमनस्तस्यइंद्रियत्वेनभ्रात्रादिवद्ब्राह्मसजातीयगुणाश्रयत्वस्यावश्यंनक्तव्यत्वेनपांचभौतिकत्वात् । परामिमतमनस्तुग्रा
 ह्यसजातीयगुणानाश्रयत्वेनद्विकालवर्तिद्रियत्वंयुज्यते । गुणाऽपिआश्रयान्नातिरिच्यंतेइतिनपृथक्पदार्थः तथाद्रव्यस्वैवस्वास्थ्यप्रच्युतिःपरिस्पंदारमाऽवस्थाविशेषःकर्मतिनतदपिपृथक्पदार्थः ।
 तथासस्तदितिद्वयव्यवहारविषयत्वस्वकल्पितस्यसामान्यादिषुसद्भावेऽभ्यनवस्यादिदोषमयातेभ्योव्यावृत्तंद्रव्यगुणकर्मस्वेवानुगतंसामान्यमित्यप्यसत् । अधिष्ठानसत्त्वेनैवसस्तदितिद्वयव्यवहारस्यो
 पपत्तोस्त्यामनगुणतस्यतस्यकल्पनायाअनौचित्यात् । नित्यद्रव्यवृत्तयोऽन्तविशेषाह्युपगमस्वैकात्म्येनित्यद्रव्याणाभवाभावाभिरालंबनोमानांतरासिद्धश्च । समवायवद्रूपादिकमापिसमवा
 यंविनैवद्रव्येस्थास्यतीतिसमवायकल्पनाऽप्यनर्थिका । यथावदःपटान्योन्याभावः । एवंभूतलंघनसंसाभावोऽपिभविष्यति तथाचोक्तं । 'भावांतरमभावोहिकयाचितुव्यपेक्षया'इति । प्रागभाव
 यध्वंसाभावयोस्त्वसप्रतियोगिकत्वादेवासिद्धिः । सद्भावभावोऽनिरूप्यतइतिन्यायेनतन्निरूपकाभावात् । तस्माद्भौतिकःपदार्थएवनास्तीत्युक्तमुक्तंभावाभावकालानामपिपंचात्मकत्वम् १

॥२८॥

अंतरात्मकंभावकाशात्मकंमूर्तिःशरीरंतरात्मकास्वस्वरूपकाशकंविधानवेदवाक्यतद्विन्मूर्तिशास्त्रविधानवित् ३ चरणंगमनं मारुतात्मकंवायुधर्मत्वात्तदात्मकम् ४ पाकोऽग्नादेःप्रकाशोदीपादेः
 पयोतिःऽध्मा ५ क्षुद्रताअंतःप्रविश्यपार्थिववयवसंयोगश्चकीरणेनसूक्ष्मता ६ । ७ । ८ उत्तरेषुभूतेषुपूर्वभूतगुणाःसंतितेनशब्दएवाकाशेशब्दस्पर्शौवायौशब्दस्पर्शरूपाणितेजसिशब्दस्पर्श
 रूपरसाःसलिलेऽतएवसंघाःपृथिव्यामिति । तथासर्वसत्त्वेषुमंत्राणिपुत्ररागुणाःअविद्याकामकर्माख्याः तथाचोक्तं । 'तमःप्रधानःक्षेत्राणांचित्प्रधानश्चिदात्मना ॥ परःकारणतामेति
 भावनाज्ञानकर्ममिः'इति ९ एतेर्भावनाज्ञानकर्मभिर्वाक्यशेषेदृष्टेःसहनवमंमनः १० व्यवसायात्मिकाभिश्चयात्मिका व्याकरणंसंशयःसःअनंतरात्माकर्मानुमानात् सुखदुःखलिङ्गेनकर्मणामाश्रयत्वे
 नानुपेक्षोर्जीवः ११ एभिरिति कालाकृतत्रेताद्वापरकालिकपोजीवस्तदात्मकैःपुण्यापुण्यादिसंस्कारात्मभिःपमिःभावेर्भावनाभिःसर्वप्राणिजातंसमन्वितंपःपश्यतिस्वरूपतस्त्वकल्पमितिजाना

अंतरात्मकमाकाशंतन्मयंश्रोत्रमिंद्रियम् ॥ तस्यशब्दंगुणंविद्यान्मूर्तिशास्त्रविधानवित् ३ चरणंमारुतात्मेतिप्राणापानौचतन्मयौ ॥ स्पर्शनंचेंद्रियंविद्यात्तथा
 स्पर्शंचतन्मयम् ४ तापःपाकःप्रकाशश्चज्योतिश्चक्षुश्चपंचमम् ॥ तस्यरूपंगुणंविद्यात्ताम्रगौरासितात्मकम् ५ प्रकृदःक्षुद्रतास्नेहइत्यपामुपदिश्यते ॥ असृङ्
 मज्जाचयच्चान्यत्स्निग्धंविद्यात्तदात्मकम् ६ रसनंचेंद्रियंजिह्वारसश्चापांगुणोमतः ॥ संघातःपार्थिवोधातुरस्थिदंतनखानिच ७ इमश्चुरोमचकेशाश्चशिरास्नायुच
 चमच ॥ इंद्रियंघ्राणसंज्ञातंनासिकेत्याभिसंज्ञिता ८ गंधश्चैवेंद्रियार्थोऽयंविज्ञेयःपृथिवीमयः ॥ उत्तरेषुगुणाःसंतिसर्वसत्त्वेषुचोत्तराः ९ पंचानांभूतसंघानांसंतति
 मुनयोविदुः ॥ मनोनवमेषांतुबुद्धिस्तुदशमीस्मृता १० एकादशस्त्वनंतात्माससर्वःपरउच्यते ॥ व्यवसायात्मिकाबुद्धिर्मनोव्याकरणात्मकम् ॥ कर्मानुमाना
 द्विज्ञेयःसजीवःक्षेत्रसंज्ञकः ११ एभिःकालात्मकैर्भावैर्यःसवःसर्वमन्वितम् ॥ पश्यत्यकल्पंकर्मसमोहनानुवर्तते १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० शुकानु
 प्रश्नेद्विपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ व्यासउवाच ॥ शरीराद्विप्रमुक्तंहिसूक्ष्मभूतंशरीरिणम् ॥ कर्मभिःपरिपश्यंतिशास्त्रोक्तैःशास्त्रवेदिनः १
 यथामरीच्यःसहिताश्चरंति सर्वत्रतिष्ठंतिचदृश्यमानाः ॥ देहैर्विमुक्तानिचरंतिलोकांस्तथैवसत्वान्यतिमानुषाणि २ प्रतिकल्पंयथैवाप्सुतापःसूर्यस्यलक्ष्यते ॥
 सत्ववत्सुतथासत्वंप्रतिरूपंसपश्यति ३ तानिसूक्ष्माणिसत्वानिविमुक्तानिशरीरतः ॥ स्वेनसत्त्वेनसत्वज्ञाःपश्यंतिनियतेंद्रियाः ४

तिसःसमोहंसकामकर्मनानुवर्तते । ज्ञातात्मतत्त्वतयानिष्कामोभवतीत्यर्थः ११ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्म० नी० भारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ एवंपंचभूता
 निअविद्याकामकर्माणिमनोबुद्धीचेतिदशकःक्षेत्रंततोऽन्यएकादशोऽन्तरात्मासचलिङ्गारम्भेवेतिप्रमोभाभूदितितस्यापिदशकांतर्गतस्वसाधयतिशरीरादित्यादिनास्पृष्टशरीराद्विप्रमुक्तमापिशरीरि
 णंसूक्ष्मशरीरवंतंअतरवसूक्ष्मभूतंदुर्लक्ष्यंशास्त्रोक्तैःकर्मभिर्योगानुष्ठानैःपश्यंतिशास्त्रज्ञायोगिनः लिङ्गारम्भानंसमाधौसाक्षात्कुर्वतीत्यर्थः १ लिङ्गदेहसत्त्वेद्विद्वन्नुभवंप्रमाणमुक्तायुक्तिमप्याह
 यथेति यथागमनोदरेषुधर्मरीचिकानिविद्धाःसंस्थोऽपिपृच्छदृष्टचानुष्ठाने । गुरुक्तयुक्त्यानुदृश्यमानास्ताएवातिविस्पष्टंगृह्यते । तथादेहैःस्पृष्टैर्विमुक्तानिरहितानिसत्वानिस्पृष्टदृष्टचानुदृश्यंत
 इत्यर्थः । लोकांश्चरंतीतिशत्रंतं २ प्रतिकल्पंयथैवाप्सुतापःसूर्यस्यतापोरहिममंडलमप्सुलक्ष्यते एवंसत्ववत्सुजीवहेषुसत्त्वंप्रधानंलिङ्गंप्रतिरूपंप्रतिव्यक्तिसयोगीपश्यति ३ पृथदेवाह तानीति ४

सर्वेषांयोगयोगिनांयोगंयुजतांस्त्वात्मात्मिगदेहोवशेतिष्ठतियथेष्टंपरशरीरप्रवेशादावपियोग्योभवति । आत्मनिचितितं कल्पितं कर्मजंरजः कामादिव्यसनंजहता । प्रधानस्यजगत्कारणस्याद्वै
 धमपृथग्भावस्तादात्म्ययोगैश्चर्यततोऽपिमुक्तानां सर्वोस्ववस्थासुसर्वकालेषुचयोगिनांलिङ्गदेहोवशेतिष्ठतीतिद्वयोःसंबंधः ५ । ६ तेषामिति तेषांयोगिनांभूतात्माजीवःसततंसर्वदासूक्ष्मैःसप्तभिर्गुणै
 र्गुणकार्यैर्भेदहंकारपंचतन्मात्रारूपैर्युतोनित्यंचरिष्णुरिंद्रादिलोकेषुसंचरणशीलः । सदाऽनित्यःकालत्रयेऽपिमिथ्यात्वादनित्योबाधितोव्यवहारतोऽजरामरश्चमवाति * एवंयोगिनांसूक्ष्मदे
 हापरोक्ष्यमुक्तंमूढानामपितदस्तीत्याह मनहति मनोबुद्धिभ्यांपराभूतोऽजितःस्वप्नेष्वपिस्वदेहंपरदेहंचस्थूलादन्यंवेतीतितथा ८ । ९ । १० एवंस्वप्रह्वगर्भेशयनंप्राप्तोऽपितत्रत्येजठिराऽप्यादि
 भिर्दुःखनामोतितद्दृष्ट्यातन्प्राग्न्यादेरभावादित्याहअहेति अहेतिप्रसिद्धयर्थमव्ययं ऊष्माजाठरीयस्तदंतर्गतः ११ अस्यैवदुर्ज्ञेयत्वमाह तमिति तमेतमात्मानं अतितेजाःपरमेश्वरस्तस्यांश
 मिवांशं मूर्तिषुदेहेषु १२ कथंतद्वात्मप्राप्तिरतआह योगेति अनुच्छासान्यचेतनानिस्त्रूलशरीराणि अमूर्तानिसूक्ष्मशरीराणि वज्रोपमानिब्राह्मणप्रलयेऽप्यविनाशीनिकारणशरीराणि अतिकामंती
 तिज्ञेयः केतमात्मानंयेपरीप्सवःप्राप्नुमिच्छन्नेभवन्ति योगेनदेहत्रयमुच्छेद्यतामात्मप्राप्तिरित्यर्थः, १३ आश्रमकर्मणुकर्मच्छिद्रेषु एतन्मदुक्तंवाक्यं योगयोगप्रधानं शाब्दिल्योमुनिरब्रवीत्

शां.मो.१२
 ४०
 ॥२५३॥

स्वपतांजाग्रतश्चिषसर्वेषामात्मचितितम् ॥ प्रधानाद्वैधमुक्तानांजहतां कर्मजंरजः ५ यथाऽह्नितथारात्रौयथारात्रौतथाऽह्नि ॥ वशेतिष्ठतिसत्त्वात्मासततं
 योगयोगिनाम् ६ तेषानित्यंसदानित्योभूतात्मासततं गुणैः ॥ सप्तभिस्त्वन्वितःसूक्ष्मैश्चरिष्णुरजरामरः ७ मनोबुद्धिपराभूतःस्वदेहंपरदेहवित् ॥ स्वप्नेष्व
 पिभवत्येषविज्ञातासुखदुःखयोः ८ तत्रापिलभतेदुःखंतत्रापिलभतेसुखम् ॥ क्रोधलोभौतुतत्रापिक्त्वाव्यसनमच्छति ९ प्रीणितश्चापिभवतिमहतोऽर्थान्
 वाप्यहि ॥ करोतिपुण्यंतत्रापिजीवात्रिवचपश्यति १० अहोष्मांतर्गतश्चापिगर्भंस्वमुपेयिवान् ॥ दशमासान्वसंकुक्षौनैषोऽन्नमिवजीर्यते ११ तमेतमति
 तेजोऽंभूतात्मानंहृदिस्थितम् ॥ तमोरजोभ्यामाविष्टानानुपश्यंतिमूर्तिषु १२ योगशास्त्रपराभूत्वात्मात्मानंपरीप्सवः ॥ अनुच्छासान्यमूर्तानिनियानिवज्रो
 पमान्यपि १३ पृथग्भूतेषुमृष्टेषुचतुर्थाश्रमकर्मसु ॥ समाधौयोगमेवैतच्छाब्दिल्यःशममब्रवीत् १४ विदिखासप्तसूक्ष्माणेषुडंगंचमहेश्वरम् ॥ प्रधानविनियो
 गज्ञःपरंब्रह्मानुपश्यति १५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥

कीदृशयोगसमाधौशमंसमाधिकालीनंकारणमावात्परभूतंशमंसर्वदृश्युपशमात्मकं । तत्रसंन्यासिनांघ्यानार्थेवसंन्यासइतरेषामाश्रमिणामपिकर्माच्छिद्रेषुघ्यानंविहितमेवेत्यर्थः । सोऽयं
 शमइष्टादोग्येऽपिशाब्दिल्यब्राह्मणेसर्वस्त्वदंमद्वतज्जलानितिशांतउपासीतेत्यादिनाविहितः । तत्रब्रह्मणएवजायतेतत्रैवलीयतेतेनैवाऽनितिचेष्टतेचेतितज्जलानितिहेतोर्धतःसर्वब्रह्मउत्पन्न
 मतोब्रह्मैव । अतएकात्म्यदर्शित्वेनरागद्वेषादिशून्यतयाशांतोभूत्वाउपासीतेतिश्रुत्यर्थः १४ उपसंहरति विदित्वेति सप्तसूक्ष्माणेषुद्रियार्थमनोबुद्धिमहत्तत्त्वाव्यक्तपुरुषान्शास्त्रतोविदित्वा
 पडंगंमहेश्वरंजगत्कारणं योगबलेनविदित्वा पडंगानितु 'सर्वज्ञतातृप्तिरनादिवोधःस्वतंत्रतानित्यमल्लघट्टिः । अनंतशक्तिश्चविभोर्विभूतःषडादुरंगानिमहेश्वरस्य'इतिवापुपुराणोक्तानि ।
 प्रधानंत्रिगुणात्मकमज्ञानंतस्यविनियोगोविपरिणामहंजगदितिजानत्र परंब्रह्मशाखाग्रस्थानीयादीश्वरादांतरंचंद्रस्थानीयं अनुगुरुदेवाक्यमनु घ्यानेनपश्यतिसाक्षात्करोति १५ ॥ इति
 शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥

॥१२९॥

एवमध्यायद्वयेनस्थूलसूक्ष्मशरीराभ्यामात्मानंविचिष्यमूलज्ञानादपितंविश्वेकुमारमते हृदीति हृदयक्षेत्रे मोहोवैचित्र्यंतदेवसंचयोबीजंतस्मात्संभवोयस्य विधित्साकर्तुमिच्छा परिचिष्यतेऽस्मि
 त्रितिपरिषेचनमालवालम् १ आधारोमूलं परिचिष्यतेऽनेनेतिपरिषेचनजलम् २ । ३ तत्फलंरस्यादितदिच्छवः आयसैर्लोहमयवह्नैःपाशैर्बधकैःशरीरैर्वासनाभिर्वा ४ वासनाजित्वाकाम
 मपकर्षतिनिकृंततिदुःखयोःसुखदुःखयोःवैषयिकसुखमपिदुःखमेवेतिमत्वाडुःखयोरित्युक्तंयजमानस्त्यजंस्त्यक्तुमिच्छन् हेतौज्ञानच् ५ येनरुयादिनाहेतुनातंकामपादंपंसरोहतिवर्षयतिसएव
 रुयादिस्तंवर्षकंहति ६ मूलमज्ञानं साम्येननिर्विकल्पसमाधिना एतेनतार्किकाणामात्मत्वेनामिमतादानंदमयाख्यादज्ञानादप्यन्यआत्मेतिकारणादपिविवेकोदर्शितः ७ बंधबंधकत्वं वध
 मितिपाटेत्यागम् ८ अग्निमाध्यायेत्रियांविषयस्तत्रिर्वस्यंसंसारपूर्वोक्तज्ञानकृतंकराऽयत्नरूपकेणाह शरीरंपुरमित्यादिना भोगायतनत्वाच्छरीरंपुरं भोगजसुखाभिमानिस्वाहुद्धिःस्वामिनी त
 त्बुद्धेर्निश्चयात्स्विकायाबुद्धेःस्वामिन्याअयचितकममास्थस्थानीयंमनःविचारपरत्वात् ९ बुद्धेर्भोगार्थविषयधनमर्थंतींद्रियाणिपौराः तेचमनसाऽमात्येनप्रवर्त्याइतिमनःपौराइत्युच्यंते ।

॥ व्यासउवाच ॥ हृदिकामद्रुमाश्चिरोमोहसंचयसंभवः ॥ क्रोधमानमहास्कंधोविधित्सापरिषेचनः १ तस्यचाज्ञानमाधारःप्रमादःपरिषेचनम् ॥ सोऽभ्यसू
 यापलाशोहिपुरादुष्कृतसारवान् २ संमोहचित्ताविटपःशोकशाखोभयांकुरः ॥ मोहनीमिःपिपासाभिर्लताभिरनुवेष्टितः ३ उपासतेमहावृक्षंसुलुब्धास्तत्फले
 प्सवः ॥ आयसैःसंयुताःपाशैःफलदंपरिवेष्टयतम् ४ यस्तान्पाशान्वशेकृत्वातंवृक्षमपकर्षति ॥ गतःसदुःखयोरंतत्यजमानस्तयोर्द्वयोः ५ संरोहत्यकृतप्रज्ञः
 सदायेनहिपादपम् ॥ सतमेवततोहंतिविषग्रंथिरिवातुरम् ६ तस्यानुगतमूलस्यमूलमुद्धियतेवलात् ॥ योगप्रसादात्कृतिनासाम्येनपरमासिना ७ एवंयोवेद
 कामस्यकेवलस्यनिवर्तनम् ॥ बंधंवेकामशास्त्रस्यसदुःखान्यतिवर्तते ८ शरीरंपुरमित्याहुःस्वामिनीबुद्धिरिष्यते ॥ तत्त्वबुद्धेःशरीरस्थंमनोनामार्थचितकम् ९
 इंद्रियाणिमनःपौरास्तदर्थतुपराकृतिः ॥ तत्रद्वौदारुणौदोषौतमोनामरजस्तथा ॥ तदर्थमुपजीवंतिपौराःसहपुरेश्वरैः १० अद्वारेणतमेवार्थद्वौदोषाबुपजी
 वतः ॥ तत्रबुद्धिर्हिदुर्धर्षामनःसामान्यमश्रुते ११ पौराश्चापिमनस्त्रस्तास्तेषामपिचलास्थितिः ॥ तदर्थंबुद्धिरध्यास्तेसोऽनर्थःपरिषीदति १२

तदर्थतेषाभिर्द्रियपौराणांपालनार्थंमनसःपराकृतिर्महतीक्रियाप्रवृत्तिर्नज्ञदानक्षेत्रारामादिदृष्टादृष्टार्थसाधिका । तत्रकृतौद्वौदोषौरजस्तमसीराजसतामसाहंकारीदारुणौक्रियाफलमन्ययं
 तौचित्तामात्यस्यकालुष्यंकुर्वता । तमेवार्थक्रियाफलंसुखदुःखमनसाऽमात्येनसदोषेणानिर्मितंपौराउपजीवंतिभ्रयंति पुरेश्वरैर्मनोबुद्धयहंकारैःसह १० एवंसत्यद्वारेणाऽविहितेननिषिद्धेन
 चमार्गेणपारदायादिनाराजसतामसाहंकारौकर्तारंतुस्वादिरूपमप्यर्थमुपजीवतःतत्रएवंसतिदुर्धर्षाऽपिबुद्धिःशुद्धस्त्वमयत्वेनरजस्तमसोरवशत्वात्साऽपिदोषकल्पितेनमनसासहसमानत्वंमजते
 मनसःप्रधानत्वात् । एवंबुद्धिरपिसदोषत्वेन । 'यथाधर्ममधर्मचकार्यैश्चाकार्यमेवच । अयथावत्प्रजानातिबुद्धिःसापार्थराजसी । अधर्मधर्ममितियामन्यतेतमसाऽऽवृता ।
 सर्वार्थान्निविपरीतांश्चबुद्धिःसापार्थतामसी'इतिमगवदुक्तरूपवतीभवति ११ ततोऽपिकिस्यादित्यतआह पौराइति बुद्धेमनसांद्रियाण्यपिदुष्टानिभूत्वानकृषितस्यैर्लभंतेएवंबुद्धिरपि
 दुष्टासतीत्यर्थमर्थधनपुत्रादिकंहितमित्यध्यवस्यतिसएवानयोःदुःखदायीभूत्वापरिषीदतिनश्यति १२

नष्टोऽप्यथोदुःखदइत्याह यदिति यदुद्धिसहितमनःअर्थनाशादूर्ध्वमध्यास्तेस्मरतितन्मनोऽपिपरिषीदति । मनस्तापेनबुद्धिरपितप्यतइत्याह पृथगिति । संकल्परूपेणमनोयदाबुद्धेःसकाशात्पृथक्भवतितदातत्केवलंमनइत्युच्यते । वस्तुतस्तुतदेवबुद्धिरतस्तत्तापेनबुद्धिरपितप्यतइत्यर्थः ११ बुद्धिमनसोरनात्मनोस्तापेआत्मनःकिंनष्टमतआहसाधेन तत्रेति एनमात्मानंतत्रबुद्धौविधृतंप्रतिविंबरूपेणस्थापितंरजोबुद्धिगतोरजोगुणोदुःखैकफळदःपर्यवतिष्ठतेऽप्यप्रोति । तथाचबुद्धिधर्माःपरिच्छेदपरितापादयस्तदुपहितेआत्मनिभांतीत्यर्थः । 'बुद्धेर्गुणेनात्मगुणेनचैवद्वाराग्रमात्रोह्यवरोऽपिदृष्टः । सदिस्वप्रोभूत्वाध्यायतीवलेलायतीव'इत्यादिश्रुतिभ्यस्तैर्बुद्धिगुणैरात्माऽपितप्यतएवेति । फलितमाह तदिति तत्तस्माद्धेतोःमनोरजसासहसत्त्वंकुरुतेप्रवृत्त्युत्सुखंसंभवतीत्यर्थः । ततःकिमतआह संगतंमनउपाधिकंतमात्मानंपौरंजनमिन्द्रियाणिचादायस्ववशेकृत्वा मनःकर्तृरजसेरजःफळायदुःखायप्रयच्छति । यथादुष्टोऽमात्योराजानंपौरंजनं चस्थाधीनकृत्वाशत्रवेऽप्यतितद्व्राजसेनमनसाआत्माबुद्धिरिन्द्रियाणिचवद्वानीत्यर्थः १४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःपंचाशदधिकद्विशतत

यदर्थंपृथग्मध्यास्तेमनस्तत्परिषीदति ॥ पृथग्भूतंमनोबुद्ध्यामनोभवतिकेवलम् १३ तत्रैतद्विधृतंशून्यंरजःपर्यवतिष्ठते ॥ तन्मनःकुरुतेसत्त्वंरजसासहसं गतम् ॥ तंचादायजनंपौरंरजसेसंप्रयच्छति १४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकानुप्रश्ने चतुःपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ भूतानांपरिसंख्यानंभूयःपुत्रनिशामय ॥ द्वैपायनमुखाद्भृष्टंश्लाघयापरयाऽनघ १ दीप्तानलनिमःप्राहमगवान्धूमवर्चसे ॥ ततोऽहमपिवक्ष्यामिभूयःपुत्रनिदर्शनम् २ भूमेःस्थैर्यंगुरुत्वंचकाठिन्यंप्रसवार्थता ॥ गंधोगुरुत्वंशक्तिश्चसंघातःस्थापनाद्यतिः ३ अपाशैत्यंरसःक्लेदोद्रवत्वंस्नेहसौम्यता ॥ जिह्वाविस्यंदनंचापिभौमानांश्रपणंतथा ४ अग्नेर्दुर्धर्षताज्योतिस्तापःपाकःप्रकाशनम् ॥ शोकोरागोलघुस्तैक्ष्ण्यंसततंचोर्ध्वभासिता ५ वायोरनियमस्पर्शावादस्थानंस्वतंत्रता ॥ बलंशैर्घ्यंचमोक्षंचकर्मचेष्टात्मताभवः ६

मोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ एवंप्रसृतस्यबंधस्यमोक्षार्थव्यासेनोक्तमुपायंक्वंप्रतिजानीतेभीष्मः भूतानामिति चिदात्मोपाधिभूतानांस्वादीनांपरिसंख्यानंनिवारणंभूयइति प्रागुक्तमेवाध्यायं पुनःश्लाघयाधन्योऽहमीदृशमध्यात्मंज्ञातवानितिवद्वचानिशांमयशृणु १ दीपेति अज्ञानेनानावृतोवह्निनिमः आवृतोभूमतुल्यः निदर्शनंनिश्चितंशास्त्रमज्ञानापनोदकम् २ एतद्वैतदक्षरंगामिब्राह्मणाभिवदंत्यस्यूलमनष्वहस्वयदीर्घ'इत्यादिश्रुत्याब्रह्मणिनिषिद्धानांचतुर्विधपरिमाणादिगुणानामाश्रयोभूतान्येवेत्यात्मनोनिर्गुणत्वसिद्धयर्थंभूम्यादिगुणान्विमज्जते भूमेरिति । स्थैर्यमचांचल्यम् । गुरुत्वंपतनप्रतियोगीगुणः । प्रसवोधान्याद्युत्पत्तिस्तदर्थता । गुरुत्वंप्रथमानतापिदृष्टपुष्टिः । शक्तिर्गंधग्रहणसामर्थ्यं । संघातःश्लिष्टावयवत्वम् । स्थापनामनुष्याद्याश्रयत्वं धृतिःपांचभौतिकेमनसियोधृत्यंशःसपार्थिवःस्थैर्यंशब्देनैवोपात्तइतिधृतिशब्देनात्रभूतांतरप्रवेशस्थानत्वमुच्यते ३ जिह्वारसनेत्रियं । विस्पंदनंप्रस्रवणम् चादिमकरकादिरूपेणसंघातश्च । भौमानांतंडुलादीनांश्रपणंपाचनम् ४ ज्योतिर्ज्वलनकर्म लघुःशीघ्रगामित्वम् ५ अनियमस्पर्शाऽनुष्णाशीतस्पर्शः । वादस्थानंवागिन्द्रियगोलकानि । स्वतंत्रतागमनादी मोक्षोभूत्वादेः कर्मस्वरूपेणादि चेष्टाश्चास्रमशासादिः । आत्मताप्राणरूपेणचिदुपाधिर्यम् । भवोजन्ममरणे ६

अनाश्रयमाश्रयत्वामावः । अनालंबनमाश्रयांतरशून्यत्वम् । अव्यक्तरूपस्पर्शशून्यत्वात् । अविकारिताद्व्यांतरानारंमकत्वम् ७ भूतत्वंश्रोत्रेन्द्रियोपादानत्वात् । विकृतानिदेहांतर्गतच्छिद्राणि । अत्रभूतत्वविकृतत्वादयोभूतांतरेऽपिसंभवतीतिअधिकगुणत्वंतत्रास्तितथापिगुणाःपंचाशदेवपंचाशतमित्यर्थः । पंचभूतात्मभाविताःपंचानांभूतानामात्माप्रातिस्विकंस्वरूपंतत्रलक्षिताः ८ धैर्योपपत्तिरुहापोहकौशलं व्यक्तिःस्मरणम् । विसर्गोविपरीतःसर्गोभ्रांतिः । कल्पनामनोरथवृत्तिः । क्षमाप्रसिद्धा । सत्वेराग्यादि । असत्तरागद्वेषादि । आशुताअस्थिरत्वम् ९ इष्टानिष्टानांविशेषाणांविपत्तिर्नाशोनिद्रारूपावृत्तिरित्यर्थः । व्यवसायउत्साहः । समाधिताचित्तस्थैर्यनिरोधइत्यर्थः । संशयःकोटिद्वयस्पृग्ज्ञानं । प्रतिपत्तिःप्रत्यक्षादिप्रमाणवृत्तिः १० अत्रबुद्धिमनसीएकीकृत्यशंकरेकथमिति ननुभूम्यादीनांजडानांस्थैर्यादयोजडाएवगुणाइतियुक्तम् । इन्द्रियमनसांतुपश्याम्यहंदुःखहंजानाम्यहमित्यात्माभेदेनप्रतीयमानानांकथमनात्मत्वं । अनात्मत्वेवाकथंतद्गुणानांधैर्योपपत्त्यादीनांप्रतिपश्यंतानांज्ञानरूपत्वम् । नहिजडानामजडागुणाःसंभवतीत्यैन्द्रियागुणारूपादिप्रकाशाइतिबुद्धिगुणानामेवावयुत्याऽनुवादः ११ अत्रोत्तरंयदेतदुत्सवंमनश्चेत्यादिप्रज्ञानंब्रह्मेत्यंताश्रुतिमनुसरन्नाह आदुरिति ननुपंचाशद्भूतगुणाःपंचबुद्धिगुणाइतिपंचपंचाशद्वा । चतुर्दशानुपदोक्ताबुद्धिगुणाइतिपक्षेचतुःषष्टिर्वाबुद्धिगुणाःस्युरित्याशंक्याह

आकाशस्यगुणःशब्दोव्यापित्वंछिद्रताऽपिच ॥ अनाश्रयमनालंबमव्यक्तमविकारिता ७ अप्रतीघासिताचैवभूतत्वंविकृतानिच ॥ गुणाःपंचाशतंप्रोक्ताःपंच भूतात्मभाविताः ८ धैर्योपपत्तिर्व्यक्तिश्चविसर्गःकल्पनाक्षमा ॥ सदसच्चाशुताचैवमनसोनववैगुणाः ९ इष्टानिष्टविपत्तिश्चव्यवसायःसमाधिता ॥ संशयःप्रतिपत्तिश्चबुद्धेःपंचगुणान्विदुः १० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंपंचगुणाबुद्धिःकथंपंचेन्द्रियागुणाः ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वसूक्ष्मज्ञानंपितामह ११ ॥ भीष्मउवाच ॥ आहुःषष्टिर्बुद्धिगुणान्वैभूतविशिष्टानित्यविषक्ताः ॥ भूतविभूतीश्चाक्षरसृष्टाःपुत्रननित्यंतदिहवदंति १२ तत्पुत्रचित्ताकलिलंतदुक्तमनागतंवैतवसंप्रतीह ॥ भूतार्थतत्त्वंतदवाप्यसर्वभूतप्रभावाद्भवशांतबुद्धिः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मो० शुकानुप्रश्ने पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ॥

भूतविशिष्टाःपंचभूतान्यपिबुद्धेरेवगुणाःपूर्वंपंचपंचाशदितिषष्टिर्बुद्धिगुणानाहुः । तेचनित्येनचैतन्येनविषक्तामिश्रिताःजडानामपिदृतीनांचिदनुबंनेनैवज्ञानरूपत्वव्यवहारइतिनकश्चिद्विषय इतिभावः । वृत्तिभिश्चेतन्यस्यसंबंधोजगुकाष्ठवन्मामूदित्याशयेनाह भूतेति भूतानिपंचतद्विभूतयश्चमनोबुद्धिभ्यासहउक्ताःषट्षष्टिरित्येकसप्ततिपदार्थानक्षरेणब्रह्मणाप्रशासित्रामुष्टानवदंतिवेदाःसर्वखलिवदंब्रह्मतज्जलानितीत्यादयः । नन्वक्षरस्यसर्वेष्वृत्तेपरिणामित्वंस्यादित्याशंक्याह पुत्रननित्यंतदिहवदंतीति तत्तद्वृत्त्वमक्षरस्याक्षरत्वादपरिणामित्वादेवानित्येन । यथाक्षीरस्यनित्यंदधिघ्नपृत्तंतद्व्रकितंहिंशुकिकायांरजतंप्रतिकदादाचित्कंदाष्टिसमसमयंचितोविश्वघ्नपृत्त्वमित्यर्थः । एवंचितोऽपरिणामित्वात्तज्जंजगद्भ्रजूरगवन्मृषैवेतिब्रह्माद्वैतंसिद्धयतीतिभावः तथाचश्रुतिः । 'अजायमानोबहुधाविजायते'इति जन्मादिभावविकारमलभमानएवबहुरूपोभवतीतिश्रुत्यर्थः १२ इदमेवमदुक्तंवेदसंमतमित्याह तदिति तत्तस्मिन्पूर्वश्लोकोक्तेजगदुत्पत्त्यादि विषयेयत्तवतुभ्यमनागतमनागभवेदविरुद्धमुक्तमन्यैर्वादिभिस्तच्चिंताकलिलंविचारतोदुष्टंयौक्तिकैरुक्तमपियुक्तिविरुद्धमेवश्रीतमेवमतंयुक्तिमत्तरमित्यर्थः । त्वंसंप्रतिहहलोकेतन्मदुक्तंभूतार्थस्य नित्यसिद्धस्यब्रह्मणस्तत्त्वंयाथात्म्यंसर्वकृत्स्नमवाप्यभूतप्रभावाद्वाद्यैश्वर्यात् ल्यठलोपेपंचमी तत्प्राप्यज्ञातानिर्दृष्टिकाबुद्धिर्यस्यतथाभव १३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥ ४ ॥

ननुजातबुद्धितैवश्रेयश्चेत्प्रत्युरत्यंतविस्मृतिरितिस्मृतेभ्यामरणेष्वयमेवमवतिक्तिसाधनायासेनेत्याशक्यमात्राभांतरप्राग्निवृत्तमनीनतुस्वरूपनाशोदयो कृतहानाकृताभ्यागमाविदोष
प्रसक्तेः । स्मृतिस्तुसूत्रदेहमात्रविस्मरणपरेतिनिर्णयार्थमृत्प्रजापतिसंवादमारभते यद्भेपृथिवीपालादित्यादिना १ । २ । ३ वर्तितवर्तते ४ । ५ कस्येति स्युस्त्वसुहृमस्यवा
देहस्याऽऽत्मनश्चवेति कुतःपुरुषात्केननिमित्तेन ६ आख्यायिकासुखेनकुतइत्यस्योत्तरंतावदाह पुरेत्यादिना ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ खंभ्यइत्रियच्छि

युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्भेपृथिवीपालाःशेरतेपृथिवीतले ॥ पृतनामध्यएतेहिगतसंज्ञामहाबलाः १ एकैकशोभीमवलानागायुतबलास्तथा ॥ एतेहिनिहताःसंख्ये
तुल्यतेजोबलैर्नरैः २ नैवापश्यामिहंतारंप्राणिनांसंयुगेपरम् ॥ विक्रमेणोपसंपन्नास्तेजोबलसमन्विताः ३ अथचेमेमहाप्राज्ञाःशेरतेहिगतासवः ॥ मृताइतिचशब्दो
भ्यवर्तत्येषुगतासुषु ४ इमेमृतामृतपतयःप्रायशोभीमविक्रमाः ॥ तत्रमेसंशयोजातःकुतःसंज्ञामृताइति ५ कस्यमृत्युःकुतोमृत्युःकेनमृत्युरिहप्रजाः ॥ हरत्यमरसं
काशतन्मेब्रुहिपितामह ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुराकृतयुगेतातराजाह्यासीदिकंपनः ॥ सशत्रुवशमापन्नःसंग्रामेक्षीणवाहनः ७ तस्यपुत्रोहरिर्नामनारायणसमोबले ॥
सशत्रुभिर्हतःसंख्येसबलःसपदानुगः ८ सराजाशत्रुवशगःपुत्रशोकसमन्वितः ॥ यदृच्छयाशांतिपरोददर्शभुविनारदम् ९ तस्मैससर्वमाचष्टयथावृत्तंजनेश्वरः ॥
शत्रुभिर्ग्रहणंसंख्येपुत्रस्यमरणंतथा १० तस्यतद्भचनंश्रुत्वानारदोऽथतपोधनः ॥ आख्यानमिदमाचष्टपुत्रशोकापहतदा ११ ॥ नारद उवाच ॥ राजनशृणुसमा
ख्यानमद्येदंबहुविस्तरम् ॥ यथावृत्तंश्रुतंचैवमयेदंबसुधाधिप १२ प्रजाःसृष्ट्वामहातेजाःप्रजासर्गेपितामहः ॥ अतीववृद्धावहुलानामृष्यतपुनःप्रजाः १३ नहंत
रमभूर्त्किंचित्क्वचिज्जंतुभिरच्युत ॥ निरुच्छ्रासमिवोन्नद्धंत्रैलोक्यमभवत्प १४ तस्यचिंतासमुत्पन्नासंहारंप्रतिभूपते ॥ चिंतयन्नाध्यगच्छच्चसंहारेहेतुकारणम् ॥
१५ तस्यरोषान्महाराजखेभ्योऽग्निरुदतिष्ठत ॥ तेनसर्वादिशोराजनददाहसपितामहः १६ ततोदिवंश्रुवंचजगच्चसचराचरम् ॥ ददाहपावकोराजनभगवत्को
पसंभवः १७ तत्रादहंतमृतानिजंमानिभुवाणिच ॥ महताक्रोधवेगेनकुपितेप्रपितामहे १८ ततोऽध्वरजटःस्थाणुर्वेदाध्वरपतिःशिवः ॥ जगामशरणंदेवोब्रह्मा
णंपरवीरहा १९ तस्मिन्नभिगतेस्थाणोप्रजानांहितकाम्यया ॥ अब्रवीत्परमोदेवोज्वलन्निवतदाशिवम् २० करवाण्यद्यकंकामंवरार्होऽसिमतोमम ॥ कर्ताह्यस्मि
प्रियंशंभोतवयद्भुदिवर्तते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० मृत्युप्रजापतिसंवादोपक्रमे षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ६ ॥
॥ स्थाणुरुवाच ॥ प्रजासर्गनिमित्तंमेकार्यवत्तामिमांप्रभो ॥ विद्धिसृष्टास्त्वयाहीमामाकुप्याऽसांपितामह १

ब्रेभ्यः १६ खंभ्यस्यंग्रहनक्षत्रादि १७ ध्रुवाणिश्रुवाचोऽर्द्धवापृथिवीत्यादिश्रुतेर्युपृथिव्यादीनि १८ अध्वरः षड्विंशत्यां अहिंसैवषडाइवाशिरसिधार्यत्वेनमाभ्यापस्यसोऽध्वरजटोवबालुः ।
हरिजटइतिपाठेऽपिहरिशब्देनतद्गुणःपालकत्वमालक्ष्यपूर्ववदवार्थः १९ । २० । २१ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशदधिकराततमोऽ
ध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ प्रजेति कार्यवत्तामिमांप्रभो माकुप्यकोपमाकुप आसांभाषु १

२ नमवेयुर्नश्येयुः ३ । ४ । ५ । ६ उरुपमपिपृणविशेषः ७ । ८ । ९ । १० अधिदेवेअहंकाराधिष्ठातृत्वे ११ आवृत्तिजाःप्रजायाषामियाचे आवृत्त्याजाताः मृत्वामु
त्वापुनर्जापंतमित्यर्थः १२ सन्निजग्राहसंहृतवान् १३ प्रवृत्तिजन्म निवृत्तिमरणं अनेनार्थवत्प्रजानामुच्छेदोनाप्यत्यंतंभूमेर्नारदइतिदर्शितं १४ विश्वेभ्यःसर्वेभ्यः १५ । १६ उमो

त्वतेजोग्नेनादेवप्रजादहंतिसर्वशः ॥ तादृष्ट्वाममकारुण्यंमाकुप्याऽऽसांजगत्प्रभो २ ॥ प्रजापतिरुवाच ॥ नकुप्येनचमेकामोनभषेयुःप्रजाइति ॥ लाघवार्थंघ
रण्यास्तुततःसंहारइष्यते ३ इयंहिमांसदादेवीभारार्तासमचोदयत् ॥ संहारार्थंमहादेवभारेणाप्सुनिमज्जति ४ यदाऽहंनधिगच्छामिबुद्ध्यावहुविचारयन् ॥
संहारमासांश्रुद्धानांततोमांक्रोधआविशत् ५ ॥ स्थाणुरुवाच ॥ संहारार्थंप्रसीदस्वमाकुधोविबुधेश्वर ॥ माप्रजाःस्थावरंचैवजंगमंचव्यनीनशत् ६ पल्वलानिच
सर्वाणिसर्वंचैवतृणोलपम् ॥ स्थावरंचैवभूतग्रामंचतुर्विधम् ७ तदेतद्भस्मसाहूतंजगत्सर्वमुपकुतम् ॥ प्रसीदभगवन्साधोवरएषवृत्तोमया ८ नष्टानपुनरेष्यं
तिप्रजाह्येताःकथंचन ॥ तस्मान्निवर्ततामेतत्तेनस्वेनैवतेजसा ९ उपायमन्यंसंपश्यभूतानांहितकाम्यया ॥ यथाऽभीजंतवःसर्वेनदहोरन्पितामह १० अभावंहि
नमच्छेयुरुच्छिन्नप्रजनाःप्रजाः ॥ अधिदेवेनियुक्तोऽस्मित्वयालोकेश्वरेश्वर ११ त्वद्भवंहिजगन्नाथएतस्थावरजंगमम् ॥ प्रसाद्यत्वामहादेवयाचाम्यावृत्तिजाःप्रजाः
१२ ॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वानुवचनंदेवःस्थाणोर्नियतवाङ्मनाः ॥ तेजस्तत्सन्निजग्राहपुनरेवांतरात्मनि १३ ततोऽग्निमुपसंगृह्यभगवाँलोकपूजितः ॥ प्रवृत्तिचनि
वृत्तिचकल्पयामासवैप्रभुः १४ उपसंहरतस्तस्यतमग्निरोषजंतदा ॥ प्रादुर्बभूवविश्वेभ्यःखेभ्योनारीमहात्मनः १५ कृष्णरक्तावरधराकृष्णनेत्रतलांतरा ॥ दि
व्यकुंडलसंपन्नादिव्याभरणभूषिता १६ साविनिःसृत्यवैखेभ्योदक्षिणामाश्रितादिशम् ॥ ददृशातेचतांकम्यादेवोविश्वेश्वराबुभौ १७ तामाहूयतदादेवलोकाना
मादिरीश्वरः ॥ मृत्योइतिमहीपालजहिचेमाःप्रजाइति १८ त्वंहिसंहारबुद्ध्यामेचितितारुपितेनच ॥ तस्मात्संहरसर्वास्त्वंप्रजाःसजडपंडिताः १९ अविशेषेण
चैवत्वंप्रजाःसंहरकामिनि ॥ ममत्वंहिनेनियोगेनश्रेयःपरमवाप्स्यसि २० एवमुक्तातुसादेवीमृत्युःकमलमालिनी ॥ प्रदध्यौदुःखिताबालासाश्रुपातमतीवच २१
पाणिभ्यांचैवजग्राहतान्यश्रुणजनेश्वरः ॥ मानवानांहितार्थायययाचेपुनरेवह २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मृत्युप्र
जापतिसंवादे सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ विनीयदुःखमबलासाऽऽ
त्मनैवायतेक्षणा ॥ उवाचप्रांजलिर्भूत्वातमेवावर्जितातदा १ त्वयासृष्टाकथंनारीमादृशीवदतांवर ॥ रौद्रकर्माभिजायेतसर्वप्राणिभयंकरी २ विभेम्यह
मधर्मस्यधर्म्यमादिशकर्ममे ॥ त्वंमांभीतामवेक्षस्वशिवेनेक्षस्वचक्षुषा ३

श्रुपातेपुगपत्सर्वभूतक्षयोऽभाभूदितिभावः २२ ॥ इति शांति० मो० नी० मा० सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ विनीयप्रमाप्यं आवर्जिताऽऽक्षुभृता १ । २ । ३

ब्रह्मरुद्रौ १७ । २८ । २९ । ३० । ३१ पाणिभ्यामश्रुणजग्राह मृत्योर

शा.बी. १२
४०
॥२५८॥

म.भा.टी.
॥१३२॥

४ प्रियान्पुत्रानित्यस्मिन्हरेयमितिपूर्वेषाम्बयः सप्रहेतुः घेषांसंबंधिनोमृतास्तेष्वपध्यास्यंतिज्ञस्यंतेतर्हितेपातेभ्योविभेभ्यहं ५ बलवदस्यंतम् ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३
 १४ अप्रतिश्रुत्याऽनंगीकृत्य घेनुकंगोतीर्थभायांतर्वर्ति १५ १६ १७ १८ १९ २० कौशिकीगंडकीनदीम् २१ २२ दारिविस्थाणुरिव २३ २४ २५ २६ निमृद्यहठंकरत्वा २७
 बालान्दृष्टान्वयस्थांश्चनहरेयमनागसः ॥ प्राणिनःप्राणिनामीशनमस्तेस्तुप्रसीदमे ४ प्रियान्पुत्रान्वयस्यांश्चभ्रातृन्मातृःपितृनपि ॥ अपध्यास्यंतियद्येवंमृ
 तास्तेषांविभेभ्यहम् ५ कृपणाश्रुपरिक्लेदोदहेन्मांशाश्वतीःसमाः ॥ तेभ्योऽहंबलवद्गीताशरणंत्वामुपागता ६ यमस्यभवनेदेवपात्यंतेपापकर्मिणः ॥ प्रसाद
 येत्वावरदप्रसादंकुरुमेप्रभो ७ एतदिच्छाम्यहंकामंत्वत्तीलोकपितामह ॥ इच्छेयंत्वत्प्रसादार्थंपस्तुंमहेश्वर ८ ॥ पितामहउवाच ॥ मृत्योःसंकल्पितामेत्वं
 प्रजासंहारहेतुना ॥ गच्छसंहरसर्वास्त्वंप्रजामाचविचारय ९ एतदेवमवश्यंदिभवितानैतदम्यथा ॥ क्रियतामनवद्यांगियथोक्तंमद्वचोऽनघे १० एवमु
 क्तामहाबाहोमृत्युःपरपुरंजय ॥ नव्याजहारतस्थौचप्रह्लाभगवदुन्मुखी ११ पुनःपुनरथोक्तासागतसत्वेवभामिनी ॥ तूष्णीमासीत्ततोदेवोदेवानामीश्वरेश्वरः
 १२ प्रससादकिलब्रह्मास्वयमेवात्मनात्मनि ॥ स्मयमानश्चलोकेशोलोकान्सर्वानवैक्षत १३ निवृत्तरोषेतस्मिस्तुभगवत्यपराजिते ॥ साकन्याऽथजगामास्य
 समीपादितिनःश्रुतम् १४ अपसृत्यापतिश्रुत्यप्रजासंहरणंतदा ॥ त्वरमाणिवराजेंद्रमृत्युर्धेनुकमभ्यगात् १५ सातत्रपरमंदेवीतपोऽचरतदुश्वरम् ॥ समाह्ये
 कपदेतस्थौदशपद्मानिपंचच १६ तांतथाकुर्वतीतत्रतपःपरमदुश्वरम् ॥ पुनरेवमहातेजाब्रह्मावचनमब्रवीत् १७ कुरुष्वमेवचोमृत्योतदनादृत्यसत्त्वरा ॥ त
 थैवैकपदेतातपुनरन्यानि सप्तसा १८ तस्थौपद्मानिषट्चैवपंचद्वेचैवमानद ॥ भूयःपद्मायुतंतातमृगैःसहचचारसा १९ द्वेचायुतेनरश्रेष्ठवाच्याहारामहामते ॥
 पुनरेवततोराजन्मौनमातिष्ठदुत्तमम् २० अप्सुवर्षसहस्राणिसप्तचैकंचपार्थिव ॥ ततो जगामसाकन्याकौशिकीमृपसत्तम २१ तत्रवायुजलाहाराचचारानियमं
 पुनः ॥ ततोययौमहाभागगंगामेरुंचकेवलम् २२ तस्थौदार्विनिश्रेष्ठाप्रजानांहितकाम्यया ॥ ततोहिमवतोमूर्ध्नियत्रदेवाःसमीजिरे २३ तत्रांगुष्ठेनराजेंद्रानि
 खर्वमपरंततः ॥ तस्थौपितामहंचैवतोषयामासयत्नतः २४ ततस्तामब्रवीत्तत्रलोकानांप्रभवाप्ययः ॥ किमिदंवर्ततेपुत्रिक्रियतांममतद्वचः २५ ततोऽब्रवी
 त्पुनर्मृत्युर्भगवंतंपितामहम् ॥ नहरेयंप्रजादेवपुनश्चाहंप्रसादये २६ तामधर्मभयाद्गीतांपुनरेवप्रयाचतीम् ॥ तदाऽब्रवीद्देवदेवोनिमृद्येदंवचस्ततः २७ अघ
 र्मोनास्तितेमृत्योसंयच्छेमाःप्रजाःशुभे ॥ मयाह्युक्तंमृषाभद्रेभवितानेहकिंचन २८ धर्मःसनातनश्चत्वामिहैवानुप्रवेक्षयति ॥ अहंचविबुधाश्चैवत्वद्वितेनिरताः
 सदा २९ इममन्यंचतेकामंददानिमनसेप्सितम् ॥ नत्वांदोषेणयास्यंतिव्याधिसंपीडिताःप्रजाः ३० पुरुषेषुस्वरूपेणपुरुषस्त्वंभविष्यसि ॥ स्त्रीपुस्त्रीरूपि
 णीचैवतृतीयेपुनपुंसकम् ३१

२८ १९ अपध्यास्यंतीत्युक्तं ब्राह्मणं नत्वामिति त्वयिदोषंनवदिष्यंतीत्यर्थः ३० पुरुषेष्विति 'रूपंरूपंप्रतिरूपो
 बभूव'इतिश्रुतेःसर्वेषांप्रतिरूपं ब्रह्मत्त्वं चतद्रावममासस्यनमवर्तते ब्रह्ममांमप्यसीत्यर्थः । 'तेनचनहवाएवंविदिपापंकर्माच्छिष्यते'इतिश्रुतेर्ब्रह्मज्ञायास्तेपापलेपोऽपिनभविष्यतीतिभावः ३१

॥१३२॥

यावदेहपातंक्रोधवेर्गधारयितुमशक्ततयाहिंस्रस्यब्रह्मनिष्ठाऽपिनश्यतिततश्चपापलेशोऽपिप्रसक्तइत्यभिप्रेत्याह सैवमिति ३१ । ३३ कालयिष्यंतिमारयिष्यंति ३४ तवापिभारकस्वमरणानि
 दानयोःकामक्रोधयोःमेरकत्वेनेत्याह सर्वेषामिति । नन्वेवमपिप्रयोजकेमयिपापसंबंधःप्रसक्तइत्याशंक्याह एवमिति एवंकुर्वतीत्वांप्रतिघर्षोऽपिनिमित्ततयाउपैष्यति । प्राणिकर्मानुरोधेन
 कामक्रोधोद्भावनद्वाराभूतानिभारयंत्यास्तवनदोषोऽस्ति यतस्त्वंतुल्यवृत्तिःरागद्वेषभयान्नाऽसि तथाचसूत्रितं । वैषम्यनैर्घृण्येनसापेक्षत्वादिति परमेश्वरस्यद्विपमांसृष्टिकुर्वतोवैष्म्यादिदोषो
 नास्तिकुतस्तत्प्राणिकर्मसापेक्षत्वाद्द्वैपम्यस्येतिसूत्रार्थः ३५ अभ्यागतमधिकारंरोच्यकामंसंयोज्यजंतूनसंहरस्वेतियोजना ३६ प्राण्यप्राण्य ३७ प्राणनातेजीवनाते बुद्धयजानीहि ३८
 सर्वेइति देवाइंद्रियाणिप्राणनाते स्वव्यवहारंतेजाप्रदवसाने सद्बस्तुगत्वा । सतासोम्यतदासंपन्नोभवतीतिश्रुतेःसुषुप्तोब्रह्माभेदंप्राप्यजागरेपुनरावृतास्तथैवपुनानिवृताइति । तथाऽवस्थामेदे

सैवमुक्तामहाराजकृतांजलिरुवाचह ॥ पुनरेवमहात्मानंनेतिदेशमव्ययम् ३२ तामब्रवीत्तदादेवोमृत्योसंहरमानवान् ॥ अधर्मस्तेनभवितातथाप्यास्याम्यहं
 शुभे ३३ यानश्रुविद्वन्पतितानपश्यंयेपाणिभ्यांधारितास्तेपुरस्तात् ॥ तेव्याधयोमानवानघोररूपाःप्रातेकालेकालयिष्यंतिमृत्यो ३४ सर्वेषांत्वंप्राणिनामं
 तकालेकामक्रोधौसहितौयोजयेथाः ॥ एवंधर्मस्त्वामुपैष्यत्यनेयोचधर्मलप्यसेतुल्यवृत्तिः ३५ एवंधर्मपालयिष्यस्यथोत्वंनचात्मानंमज्जयिष्यस्यधर्म ॥ त
 स्मात्कामरोचयाम्यागतंत्वंसंयोज्याथोसंहरस्वेहजंतून् ३६ सवैतदामृत्युसंज्ञापदेशाद्गीताशापाद्वाढमित्यब्रवीत्तम् ॥ अथोप्राणान्प्राणिनामंतकालेकामक्रोधौप्रा
 णनिर्मोह्यहंति ३७ मृत्योर्येतेव्याधयश्चाश्रुपातामनुष्याणारुज्यतेयैःशरीरम् ॥ सर्वेषांवैप्राणिनांप्राणनातितस्माच्छोकंमारुथाबुद्धयबुद्ध्या ३८ सर्वेजीवाःप्राणि
 नांप्राणनातेगत्वावृत्ताःसन्नित्तास्तथैव ॥ एवंसर्वेमानवाःप्राणनातेगत्वावृत्तादेववद्राजसिंह ३९ वायुर्भीमोभीमनादोमहौजाःससर्वेषांप्राणिनांप्राणभूतः ॥ नाना
 वृत्तिर्देहिनादेहभेदेतस्माद्वायुर्देवदेवोविशिष्टः ४० सर्वेदेवामर्त्यसंज्ञाविशिष्टाःसर्वेमर्त्यादेवसंज्ञाविशिष्टाः ॥ तस्मात्पुत्रमाशुचोराजसिंहपुत्रःसर्गंप्राप्यतेमोदतेह
 ४१ एवंमृत्युर्देवसृष्टाप्रजानांप्रातेकालेसंहरंतीयथावत् ॥ तस्याश्चैवव्याधयस्तेऽश्रुपाताःप्रातेकालेसंहरंतीहजंतून् ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि
 मोक्षधर्मपर्वणि मृत्युप्रजापतिसंवादेअष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २५८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इमेवैमानवाःसर्वधर्मप्रतिविशंकिताः ॥ को
 ऽयंधर्मःकुतोधर्मस्तन्मेब्रूहिपितामह १ धर्मस्त्वयमिहार्थःकिममुत्रार्थोऽपिवाभवेत् ॥ उभयार्थोहिवाधर्मस्तन्मेब्रूहिपितामह २

दृष्टएवदेहभेदेऽपिप्राणनातेजीवनातेपरलोकंगत्वा आवृत्तादेववत्पुनर्दृताश्चभवंति । सुप्तिप्रबोधवत्कर्मोपरमोद्भवकृतेजन्ममरणेइत्यर्थः । एतेनकेनमृत्युरित्यस्योत्तरमुक्तम् ३९ कस्यमृत्युरित्य
 स्योत्तरमाह वायुरिति वायुःपंचवृत्तिःप्राणः देहभेदेदेहनाशो देवानाभिद्रियाणादेवोराजा नानावृत्तिर्नानादेहगतः एतेनदेहस्यैवमृत्युर्नप्राणानामात्मनोवा ४० सर्वेइति देवाः क्षीणपुण्यामर्त्य
 त्वंमर्त्याश्चकृतपुण्यादेवस्वंप्राप्तुवंतीत्यर्थः ४१ । ४२ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये अष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ एवंप्राणिनांकर्माधी
 नोमृत्युव्याधिसंबंधसंततइतिज्ञात्वातन्निवृत्तिधर्ममूलांमन्वानोधर्मत्वेऽप्यार्थजैनम्लेच्छागमानानानापयत्वेनसंदिहानोधर्मस्वरूपंक्षणप्रमाणान्याजिज्ञासमानःपृच्छति इमेवैइति १ । २

४५

तत्र चोदनालक्षणोऽर्थाधर्मइतिस्मृतेर्मुक्तधर्मस्वल्पलक्षणवेदएवइतरदपिभ्रमूलतयाधर्मलक्षणंस्वतइतिसिद्धंपूर्वतंत्रे । कवयोविद्वांसोऽर्थप्रयोजनमेवधर्मलक्षणमाहुः यथोक्तं । 'परिनिर्मध्य वाग्जालामिदमेवसुनिश्चितं ॥ नोपकारात्परंपुण्यनापकारादधर्मपरं'इति अधर्मलक्षणमपकारइत्यपिप्रच्छेपणध्वेयं ३ एतदेवविवृणोति अपीति धर्म्याणिधर्मायहितानिकर्माण्युतरावरे व्यवस्यंतिन्युनाधिकमावेनविपरीतंचनिश्चिन्वति तथाहि गार्हस्थ्येऽपिमोक्षोऽस्यलसाःसंन्यासमिच्छंतिरत्यागेनैवमोक्षोविषयलंपटागार्हस्थ्यमिच्छंतीतिकस्तर्ह्यत्रनिर्णयइत्याशंकपाह लोकेति लोकव्यवहारमनुरुध्यायंनियमकृतः यथाऽविक्षिप्तचित्तस्पुरुषधारेयस्यगार्हस्थ्येऽपिजनकवसिष्ठादिवन्मोक्षोऽस्ति । अन्यस्यवेदांतश्रवणादौदृष्टविज्ञेपानिदृश्यर्थःसंन्यासइति ४ इहवा परत्रोभवत्रवाधर्मःफलतीतिप्रश्नस्योत्तरमाह उभयत्रेति ५ नेपुण्यमेवाह नचेति केचिदित्याहुरितिशेषः आपदिदुपयापापवाद्यन्पपापवादीभवति अधर्मकृदापिधर्मकृद्रवति । तथै

शां.मो.१२
अ०
॥२५९॥

॥ भीष्मउवाच ॥ सदाचारःस्मृतिर्वेदास्त्रिविधंधर्मलक्षणम् ॥ चतुर्थमर्थमित्याहुःकवयोधर्मलक्षणम् ३ अपिदुक्तानिधर्म्याणिव्यवस्यंत्युतरावरे ॥ लोक्यात्रार्थमेवेधर्मस्यनियमःकृतः ४ उभयत्रसुखोदरकइहचैवपरत्रच ॥ अलब्धानिपुणंधर्मपापःपापेनयुज्यते ५ नचपापकृतःपापान्मुच्यंतेकेचिदापदि ॥ अपापवादीभवतियथाभवतिधर्मकृत् ॥ धर्मस्यनिष्ठात्वाचारस्तमेवाश्रित्यभोक्त्यसे ६ यथाधर्मसमाविष्टोधनंशृङ्गातितस्करः ॥ रमतेनिर्हरंस्तेनःपरवितमराजके ७ यदाऽस्यतद्धरंत्यन्येतदाराजानमिच्छति ॥ तदातेषांस्पृहयतेयेवैतुष्टाःस्वकैर्धनैः ८ अभीतःशुचिरभ्येतिराजद्वारमशंकितः ॥ नहिदुश्चरितंकिंचिदंतरात्मनिपश्यति ९ सत्यस्यवचनंसाधुनसत्याद्विद्यतेपरम् ॥ सत्येनविष्टतंसर्वसर्वसत्येप्रतिष्ठितम् १० अपिपापकृतोरौद्राःसत्यंकृत्वापृथक्पृथक् ॥ अद्रोहमविसंवादंप्रवर्ततेतदाश्रयाः ११ तेचेन्मिथोघृतिंकुर्युर्विनश्येयुरसंशयम् ॥ नहर्तव्यंपरधनमितिधर्मःसनातनः १२ मन्यंतेबलवंतस्तंदुर्वलैःसंप्रवर्तितम् ॥ यदानियतिदौर्बल्यमथैषामेवरोचते १३ नह्यत्यंतबलवंतोभवंतिसुखिनोऽपिवा ॥ तस्मादनार्जवेषुद्धिर्नकार्यातेकदाचन १४ असाधुभ्योऽस्यनभयंचौरेभ्योनराजतः ॥ अकिंचित्कस्यचित्कुर्वन्निर्भवःशुचिरावसेत् १५ सर्वतःशंकतेस्तेनोमृगोग्राममिवेयिवान् ॥ बहुधाऽऽचरितंपापमन्यत्रैवानुपश्यति १६ मुदितःशुचिरभ्येति सर्वतोनिर्भयः सदा ॥ नहिदुश्चरितंकिंचिदात्मनोऽन्येषुपश्यति १७ दातव्यमित्ययंधर्मउक्तोभूतहितेरेतैः ॥ तंमन्यंतेधनसुताःकृपणैःसंप्रवर्तितम् १८ यदानियतिकार्पण्यमथैषामेवरोचते ॥ नह्यत्यंतधनवंतोभवंतिसुखिनोऽपिवा १९

वोक्तमापद्धर्मेपुर्णपर्वणिवाशुषिष्ठिरंजिवांसोरंजुनस्यबोधापममवतासत्त्वबादिनोर्हिस्त्रस्यचारव्यानमुक्तंदिहानुसंधेयं भोक्त्यसेत्तास्यसि ६ पुरुषःपरपापमेवपश्यतिप्रकाशयतिनचस्वीयमिति स्पृष्टांतमाह यथेतिप्रिभिः ७ । ८ । ९ यद्यप्येवंतथापिसत्यमेवश्रेयइहत्वाह सत्यस्येति १० पापिनामपितत्यमस्याज्यमित्याहसाधेन अपीति सत्पंशपद्य ११ अघृतिंसमयस्यागम् १२ तंपूर्वाधर्मोक्तधर्म नियतिदौर्बल्यंदेशप्रतिकूल्यं तदास्वेगाभेवसधर्मोरोचते १३ रुचौहेस्वंतरमाह नहीति उपसंहरति तस्मादिति अनाजवेकोटिल्ये १४ । १५ मृगइव आचरितंस्वेन शठःपरमपिशठंमन्यतेइत्यर्थः १६ । १७ उक्तन्यायसम्यत्राप्यतिदिशति दातव्यमिति कृपणैर्निर्धनेः १८ । १९

॥ १३६ ॥

सामान्यतोधर्मलक्षणमाह यदन्वैरिति २० यइति अन्वस्वभार्यायाभितिशेषः उपपत्तिर्नारःकेकिंक्वमर्हति स्वस्यैवदुष्टत्वात् यद्यपि अन्यस्यान्यं ततस्तस्मिन्नेवऔपस्येविषयेकुर्वाद्गुणोचरीकुर्यात्तदानमृषेदिविद्योोजना अन्यस्थेतिद्वितीयायेपष्टी २१ । २२ अतिरिक्तैरावश्यकाधिकमागेभोगसाधनैर्धनादिभिः कुसीदंदृढचर्धधमप्रयोगःसदीनपोषणार्थमेवकार्योपधनमात्रदृढयर्थ २३ समयेसन्मार्गसंतिष्ठेरत्संमुखाभवेयुस्तथातन्मार्गाचरणशीलोदमदानदयापरोमवेदित्यर्थः । तत्रदानेविशेषमाह अथवेति धर्मवज्ञदानादौ २४ प्रियेणसामानतुहिसया अन्युपगतं प्राप्तंप्रियाभ्युपगतं पश्याऽऽलोचय लक्षणोद्देशंलक्षणकीर्तनं एवंयदात्मनःप्रियंतदन्धेषुकर्तव्यंयन्नतन्नेत्येवविषय २५ लोकेति दयाप्रधानमित्यर्थः सूक्ष्मधर्मार्थसूक्ष्मधर्मलाभायनियतंनियमितम् २६ अनाजवेकोटिल्ये २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि मीलकंठीये भारतभावादीपे ऊनपष्टयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अत्रप्रत्यवतिष्ठते सूक्ष्ममिति ब्रह्मलक्षणचोदनालक्षणवेदेकवोधधर्मजातं प्रतिभास्फूर्तिःसाक्षात्पुमानलक्षणा स्वदुक्तंयुक्तिविरुद्धमित्यर्थः १ निग्रहात्कृतकार्यहेण २ इमानिभूतानिशरीरवंति द्विप

यदन्वैर्विहितंनेच्छेदात्मनःकर्मपूरुषः ॥ नतत्परेषुकुर्वीतजानन्नप्रियमात्मनः २० योऽन्यस्यस्यादुपपतिःसकंक्विकुमर्हति ॥ यदन्वस्यततःकुर्यान्नमृष्येदितिमे मतिः २१ जीवितुंयःस्वयंचेच्छेत्कथंसोऽन्यंप्रघातयेत् ॥ यद्यदात्मनिचेच्छेतत्परस्यापिचितयेत् २२ अतिरिक्तैःसंविभजेद्रोगैरन्यानकिंचनान् ॥ एतस्मात्कारणाद्वात्रादुसीदंसंप्रवर्तितम् २३ यस्मिस्तुदेवाःसमयेसंतिष्ठेरंस्तथाभवेत् ॥ अथवालाभसमयोस्थितिर्धर्मोऽपिशोभना २४ सर्वंप्रियाभ्युपगतंधर्ममाहुर्मनीषिणः ॥ पश्येतंलक्षणोद्देशंधर्माधर्मयुधिष्ठिर २५ लोकसंग्रहसंयुक्तंविधात्राविहितंपुरा ॥ सूक्ष्मधर्मार्थनियतंसतांचरितमुत्तमम् २६ धर्मलक्षणमाख्यातमेतत्ते वुरुसत्तम ॥ तस्मादनार्जवेषुद्धिर्नतेकार्याक्थंचन २७ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्मलक्षणेएकोनपष्टयधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सूक्ष्मंसाधुसमुद्दिष्टंनियतंब्रह्मलक्षणम् ॥ प्रतिभात्वस्तिमेकाचित्तांब्रयामनुमानतः १ भूयांसोहृदयेयेमेप्रश्नास्तेव्याहृतास्त्वया ॥ इदंत्व न्यत्प्रक्षयामिनराजन्निग्रहादिव २ इमानिहिप्राणयंतिसृजंत्युत्तारयंतिच ॥ नधर्मःपरिपाठेनशक्योभारतवेदितुम् ३ अन्योधर्मःसमस्थस्यविषमस्थस्यचापरः ॥ आपदस्तुकथंशक्याःपरिपाठेनवेदितुम् ४ सदाचारोमतोधर्मःसंतस्त्वाचारलक्षणाः ॥ साध्यासाध्यकथंशक्यंसदाचारोह्यलक्षणः ५

सिद्धं स्वेनस्वयमेवाऽऽत्मानंप्राणयंतिजीवन्तिसृजंत्युत्तारयंतिदेहाकाराश्रयावधंति तथाचश्रुतिः । 'अग्राद्धयेवसखिविमाभिमूतानिजायंते ॥ अग्नेनजातानिजीवंति ॥ अन्नंप्रयंत्यभिसंविंशंतीति ' स्वयाहिपरस्वसुखदुःखोत्पादनेनजातोधर्माधर्मोस्वस्यापिकालांतरेसुखदुःखप्रदोभवतइत्युक्तंरकेवलंपरिपाठेनाऽऽप्रायमात्रेणननिश्चेतुंशक्यं । अत्रत्यैवजन्मसुखादिहेतुत्वदर्शनाद्दृष्टेनैवकारणेनस्वाभाविकेनधर्मेणजगद्द्विचिऽयसिद्धौवैदिकधर्मस्यादृष्टस्वरूपनायाअनुदषाच्चेत्याशयः ३ व्यवस्थित्यभावावपिवैदिकधर्मोद्भेयइत्याहान्यइति । आपदाभानंत्यासद्धर्मा अप्यनंताइतिदुर्ज्ञेयवधर्मइत्याह आपदास्तिवति तस्मादव्यवस्थितरूपस्यवैदिकधर्मस्यनधर्मत्वमित्थाशयः ४ सतामाचारोधर्मोधर्माचरणाच्चसत्त्वमित्यन्योन्याश्रयेणलक्ष्यलक्षणयोःसाध्यासाध्ययोरविवेकादपिभ्रमदाचारोऽपिधर्मैवान्वित्वाह सदाचारइति ५

दृश्यतेहीति 'अथास्थवेदमुपगृण्वत्सखपुजतुभ्यांश्रीप्रबूरण' इत्यादिनिषेधेभूषमाणेऽपिप्राकृताःशुद्रामुमुभ्रवोवेदांन्धर्मवृद्धाणुवंति । अगस्त्यादिरप्राकृतोऽपिबहुर्हि साकरेदंडकारण्यशापा
 ख्ययधर्मचकार । अतोअष्टेषुशिलक्षणदर्शनाच्छिष्टेषुचष्टलक्षणदर्शनात्सदाचारोऽपिदुर्निर्णयइत्यर्थः ६ कालमेदेनधर्ममन्यधंतोवेदाअप्यश्रद्धेयाअनवस्थितत्वादित्याह वेदेति ७ । ८
 लोकसंग्रहोलोकरंजनमात्रं वेदयंत्याप्रायार्थमितिवेदाःस्मृतयः ९ तेआप्रायाः अत्रस्मृतिषु प्रमाणंप्रमाणत्वं प्रमाणंश्रुतिर्निरपेक्षत्वात् अममाणंस्मृतिर्मूलश्रुतिसापेक्षत्वात् तयोःपरस्परविरोधे
 औदुंबरीसर्वावेष्टापितव्या औदुंबरींस्पृष्टोद्रायेदिति तत्रवेष्टनस्मृतिःसापेक्षत्वादप्रमाणंचेत्तस्मान्यात्सर्वाऽपिस्मृतिरप्रमाणंततश्चतन्मूलभूतायाःश्रुतेरप्यप्रमाणत्वेनविनिगमनाविरहात्प्रत्यक्षा
 प्रत्यक्षपौरपिश्रुत्योरप्रमाण्यमित्याह प्रमाणेऽपीति १० धर्मत्येति संस्थास्वरूपं जनमेजयाश्वमेधेइंद्रापराधादश्वमेधसंस्थालोपोदष्टः ११ स्वयंविद्वानवाविद्वत्कंवावेदितुंशक्यंनवा बुद्धेयंधर्म
 तत्वमित्यर्थः १२ प्रथमंकर्मकांटेअक्षयंहवेचातुर्मास्ययाजिनःशुक्रतंभवति । अपामसोममृताअभूमेत्यादिश्रुतेर्गंधर्वनगरवददुतहवदृश्यते । कविभिरन्वीक्ष्यमाणःयत्कृतकंतदनित्यंकार्यत्वाद्धट

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२६०॥

दृश्यतेहिधर्मरूपेणाधर्मप्राकृतश्चरन् ॥ धर्मचाधर्मरूपेणकश्चिदप्राकृतश्चरन् ६ पुनरस्यप्रमाणंहिनिर्दिष्टंशास्त्रकोविदैः ॥ वेदवादाश्चानुयुगंहसंतीतीहनःश्रु
 तम् ७ अन्येकृतयुगेधर्मास्त्रेतायांद्वापरेपरे ॥ अन्येकलियुगेधर्मायथाशक्तिरुताइव ८ आम्नायवचनसत्यमित्ययंलोकसंग्रहः ॥ आम्नायेभ्यःपुनर्वेदाःप्रसृताःसर्व
 तोमुखाः ९ तेचेत्सर्वप्रमाणंवेप्रमाणंह्यत्रविद्यते ॥ प्रमाणेऽप्यप्रमाणेनविरुद्धेशास्त्रताकुतः १० धर्मस्यक्रियमाणस्यबलवद्विदुरात्मभिः ॥ यायाविक्रियतेसंस्था
 ततःसाऽपिप्रणपश्यति ११ विद्वच्चैवंनवाविद्वत्कंवावेदितुंनवा ॥ अणीयानक्षुरधारायागरीयानपिपर्वतात् १२ गंधर्वनगराकारःप्रथमंसंप्रदृश्यते ॥ अन्वीक्ष्य
 माणःकविभिःपुनर्गच्छत्यदर्शनम् १३ निपानानीवगोभ्योऽपिक्षेत्रेकुल्येचभारत ॥ स्मृतिर्हिशाश्वतोधर्मोविप्रहीणोनदृश्यते १४ कामादन्येच्छयाचान्येकारणै
 रपरैस्तथा ॥ असंतोऽपिवृथाचारंभजंतेबहवोऽपरे १५ धर्मोभवतिसक्षिप्रंप्रलापस्त्वेवसाधुषु ॥ अथैतानाहुरुन्मतानपिचावहसंत्युत १६ महाजनाहुपावृत्तारा
 जधर्मसमाश्रिताः ॥ नहिसर्वहितःकश्चिदाचारःसंप्रवर्तते १७ तेनैवान्यःप्रभवतिसोऽपरंवाधतेपुनः ॥ दृश्यतेचैवसपुनस्तुल्यरूपोयदृच्छया १८ येनैवान्यः
 सभवतिसोऽपरानपिवाधते ॥ आचाराणामनैकाग्र्यंसर्वेषामुपलक्षयेत् १९

वत् । तद्यथेहकर्मचितोलोकःक्षीयतएवमेवामुत्रपुण्यचितोलोकःक्षीयतइत्युपपत्तिपूर्वकमुपनिषत्सुईक्ष्यमाणःअदर्शनंयाति तुच्छइवभवति ११ निपीयतेपशुभिर्जलमस्मिन्नितिनिपानंवाप्यादिस
 भीपस्थःसुद्रजलाधारः कुल्यावाकेदाराम्प्रतिभीयमानायथासद्यःशुष्यतिएवंशाश्वतोवेदिकोधर्मोविप्रहीणःसन्कलेरंतेनदृश्यतेइतिस्मृतिरस्तिभविष्यविषया १२ विप्रहीणत्वमेवोपपादयति
 कामादिति कामात्काम्याग्निहोत्रादिः अन्येच्छयामृतकाध्यापनादिःअपरैःकारणैर्ध्यायुद्देशेनधनलाभार्थव्रतादिः असंतोदायिकाः वृथाश्रद्धाराहित्यात् १३ सकामादिमन्त्रिःकृतोऽधर्मोभ
 वतिमृदुदृष्ट्यासाधुषुधर्मःप्रलापमात्रंधर्मोनास्तीतिवदंतिमूढाः प्रलापमेवाहायेति १४ महाजनाःद्रोणाचार्यादयः ब्रह्मकर्मादरेक्षुरकार्यंनस्यात्अनादरेशिष्टाचारव्याकोपहतिभावः १७ तेनैव
 आचारेणैव अन्योविश्वायिप्रादिः अपरंजामदृश्यादिकं सःआचारवान्तुल्यरूपोवसिष्ठादिः १८ उक्तानुवादपूर्वकमाचाराणामनैकाग्र्यंयभिचारित्वमाह येनेवेति १९

॥१३४॥

एवंश्रुतिस्मृतिसदाचाराणामप्रामाण्यमुक्त्वास्वमतमाह चिरामिपन्नहति अनाद्यविगानप्रवृत्तेनस्वभावेनैवसुखदुःखकार्याकार्यव्यवस्थानश्रुत्यादिप्रमाणकेनधर्मेणेत्यर्थः संस्थामर्यादा २०
 इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अत्रेति अत्रसुखादिव्यवस्थायां
 स्वभावएवनियामकउतधर्मइतिविमर्शंतुलाधारवाक्यानिधर्मप्रमाणत्वेनोदाहरंतीत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ जलवासेमर्हीविप्रेक्ष्यतपोबलाहूरदर्शनादिसिद्धिप्राप्येत्यर्थः ५ वेहायसमा
 चिरामिपन्नःकविभिःपूर्वधर्मउदाहृतः ॥ तेनाचारेणपूर्वेणसंस्थाभवतिशाश्वती २० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्मप्रामाण्याक्षेपे षष्ठ्य
 धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥ तुलाधारस्यवाक्यानिधर्मजाजलिनासह १ वनेवनचरःकश्चिज्जा
 जलिर्नामवैद्विजः ॥ सागरोद्देशमागम्यतपस्तेपेमहातपाः २ नियतोनियताहारश्चौराजिनजटाधरः ॥ मलपंकधरोधीमान्बहून्वर्षगणान्मुनिः ३ सकदाचिन्म
 हातेजाजलवासोमहीपते ॥ चचारलोकानविप्रर्षिःप्रेक्षमाणोमनोजवः ४ संचिंतयामासमुनिर्जलवासेकदाचन ॥ विप्रेक्ष्यसागरांतां वैमर्हीसवनकाननाम् ५ नम
 यासदृशोऽस्तीहलोकेस्थावरजंगमे ॥ अप्सुवैहायसंगच्छेन्मयायोऽन्यःसहेतिवै ६ अदृश्यमानोरक्षोभिर्जलमध्येवदंस्तथा ॥ अब्रुवंश्चपिशाचास्तंनैवंत्वंवकुम
 हंसि ७ तुलाधारोवाणिग्धर्मावाराणस्यांमहायशाः ॥ सोऽप्येवंनार्हतेवक्तुंयथात्वंद्विजसत्तम ८ इत्युक्तोजाजलिभूतैःप्रत्युवाचमहातपाः ॥ पश्येयंतमहंप्राज्ञंतुला
 धारंयशास्विनम् ९ इतिब्रुवाणंतमृषिरक्षांस्युद्धृत्यसागरात् ॥ अब्रुवन्गच्छपंथानमास्थायेमंद्विजोत्तम १० इत्युक्तोजाजलिभूतैर्जगामविमनास्तदा ॥ वाराण
 स्यांतुलाधारसमासाद्याब्रवीदिदम् ११ ॥युधिष्ठिरउवाच॥ किंलतंदुष्करंतातकर्मजाजलिनापुरा ॥ येनसिद्धिंपरांप्राप्तस्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि १२ ॥भीष्मउवाच॥
 अतीवतपसायुक्तोघोरेणसवभूवह ॥ तथोपस्पर्शनरतःसायंप्रातर्महातपाः १३ अग्निंपरिचरन्सम्यक्स्वाध्यायपरमोद्विजः ॥ वानप्रस्थविधानज्ञोजाजलिर्ज
 लितःश्रिया १४ वनेतपस्यतिष्ठत्सनचधर्ममैक्षत ॥ वर्षास्वाकाशशायीचहेमंतेजलसंश्रयः १५ वातातपसहोग्रीष्मेनचधर्ममविंदत ॥ दुःखशय्याश्चविविधा
 भूमौचपरिवर्तते १६ ततःकदाचित्समुनिर्वर्षास्वाकाशमास्थितः ॥ अंतरिक्षाज्जलंमूर्ध्नाप्रत्यष्टह्लान्मुहुर्मुहुः १७ अथतस्यजटाःक्लिन्नावभूदुग्रथिताःप्रभो ॥
 अरण्यगमनान्नित्यंमलिनोऽमलसंयुतः १८ सकदाचिन्निराहारोवायुभक्षोमहातपाः ॥ तस्थौकाष्ठवदव्यग्रोनचचालचकार्हेचित १९ तस्यस्मस्थाणुभूतस्य
 निर्विचेष्टस्यभारत ॥ कुलिंशकुनौराजत्रीडंशिरसिचक्रतुः २० सतौदयावान्ब्रह्मर्षिरुपप्रेक्षतदंपती ॥ कुर्वाणौनीडकंतत्रजटासुवृणतंतुभिः २१ यदानसच
 लत्येवस्थाणुभूतोमहातपाः ॥ ततस्तौसुखविश्वस्तौसुखंतत्रोपतुस्तदा २२

काशमंतग्रहनक्षत्रादिगच्छेदवगच्छेत् मयासहगच्छेद्यःसोऽन्यःकोऽस्तीतिपौज्यम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ उपस्पर्शनरतःस्नानाचमनरतः १३ श्रियावेद्वि
 यया १४ नचधर्ममवैक्षतधर्मवानस्मीतिमानंनप्रापेत्यर्थः १५ । १६ । १७ अमलसंयुतःनिष्पापः १८ । १९ । २० उपप्रेक्षतोपेक्षां चक्रे नवारितवानित्यर्थः २१ । २२

२१ प्राजापत्येनगर्वाचानविधिना २२ । २५ । २६ । २७ । २८ कालसमयेकालमर्यादायांसत्यां तेशकुंतकाःपक्षिणःपक्षवंतोबभूवुः २९ पक्षीन् आपोमस्वर्धायइः ३० । ३१ द्विजान्शकुं
 अतीतास्वथवर्षासुशरत्कालउपस्थिते ॥ प्राजापत्येनविधिनाविश्वासात्काममोहितौ २३ तत्रापातयताराजनशिरस्यंडानिखैचरौ ॥ तान्यबुध्यततेजस्वीसवि
 प्रःसंशितव्रतः २४ बुध्वाचसमहातेजानचचालचजाजलिः ॥ धर्मैकतमनानित्यनाधर्मसत्वरोचयत् २५ अहन्यहनिचागत्यततस्तौतस्यमूर्धनि ॥ आश्वासि
 तौनिवसतःसंप्रहृष्टौतदाविभो २६ अंडेभ्यस्त्वथपुष्टेभ्यःप्राजायंतशकुंतकाः ॥ व्यवर्धतचतत्रैवनचाकंपतजाजलिः २७ सरक्षमाणस्त्वंडानिकुलिगानांघृतव्रतः
 तथैवतस्थौधर्मात्मानिर्विचेष्टःसमाहितः २८ ततस्तुकालसमयेवभूवुस्तेऽथपक्षिणः ॥ बुध्वेतास्तुसमुनिर्जातपक्षान्कुलिगान् २९ ततःकदाचित्तांस्तत्रपश्य
 न्पक्षान्यतव्रतः ॥ बभूवपरमप्रीतस्तदामतिमतांवरः ३० तथातानपिसंवृद्धान्दृष्ट्वाचाभुवतामुदम् ॥ शकुनौनिर्भयौतत्रऊषतुश्चात्मजैःसह ३१ जातपक्षांश्चसो
 ऽपश्यदुड्डीनान्पुनरागतान् ॥ सायंसायंद्विजान्विप्रोनचाकंपतजाजलिः ३२ कदाचित्पुनरभ्येत्यपुनर्गच्छंतिसंततम् ॥ त्यक्त्वामातापितृभ्यांतेनचाकंपतजा
 जलिः ३३ तथातेदिवसंचापिगत्वासायंपुनर्नृप ॥ उपावर्ततत्रैवनिवासाथंशकुंतकाः ३४ कदाचिद्विसान्पंचसमुत्पत्यविहंगमाः ॥ षष्ठेऽहनि समाजग्मुर्नचाकं
 पतजाजलिः ३५ क्रमेणचपुनःसर्वेदिवसान्सुबहूनथ ॥ नोपावर्ततशकुनाजातप्राणाःस्मतेयदा ३६ कदाचिन्मासमात्रेणसमुत्पत्यविहंगमाः ॥ नैवागच्छंस्ततो
 राजनप्रातिष्ठतसजाजलिः ३७ ततस्तेपुप्रलीनेषुजाजलिर्जातविस्मयः ॥ सिद्धोस्मीतिमतिचक्रेततस्तंमानआविशत् ३८ सतथानिर्गतान्दृष्ट्वाशकुंताभियत
 व्रतः ॥ संभावितात्मासंभाव्यभृशंप्रीतमनाऽभवत् ३९ सनद्यांसमुपस्पृश्यतर्पयित्वाहुताशनम् ॥ उदयंतमथादित्यमुपातिष्ठन्महातपाः ४० संभाव्यचटकान्मू
 र्ध्निजाजलिर्जपतांवरः ॥ आस्फोटयत्तथाऽऽकाशेधर्मःप्राप्तोमयेतिवै ४१ अथांतरिक्षेवागासीतांचशुश्रावजाजलिः ॥ धर्मेणनसमस्त्वं वैतुलाधारस्यजाजले ४२
 वाराणस्यांमहाप्राज्ञस्तुलाधारःप्रतिष्ठितः ॥ सोऽप्येवंनार्हतेवकुंयथात्वंभाषसेद्विज ४३ सोऽमर्षवशमापन्नस्तुलाधारदिदृक्षया ॥ पृथिवीमचरद्राजनयत्रसायंघृ
 गृहोसुनिः ४४ कालेनमहताऽगच्छत्सतुवाराणसीपुरीम् ॥ विक्रीणंतंचपण्यानि तुलाधारंददर्शसः ४५ सोऽपिदृष्ट्वैवतंविप्रमायांतंभांडजीवनः ॥ समुत्थायसुसंह
 ष्टःस्वागतेनाभ्यपूजयत् ४६ ॥ तुलाधारउवाच ॥ आयानेवासिविदितोममब्रह्मसंशयः ॥ ब्रवीमियत्तुवचनंतच्छृणुष्वद्विजोत्तम ४७ सागरानूपमाश्रित्यतप
 स्तसंत्वयामहत् ॥ नचधर्मस्यसंज्ञांत्वंपुरावेत्थकथंचन ४८ ततःसिद्धस्यतपसातवविप्रशकुंतकाः ॥ क्षिप्रंशिरस्यजायंततेचसंभावितास्त्वया ४९

तान् ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ प्रक्षीनेषुप्रक्षीनेषु मानोमवः ३८ । ३९ । ४० संभाव्यवर्धयित्वा आस्फोटयद्वाहुशब्दमकरोत् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ मांडंमूलधनेतेन
 जीवनेषस्य 'स्याद्वांडमन्वाभरणामनेमूलवणिग्धने' इतिविश्वः ४६ आयानागच्छन् ४७ सामरानूपंसागरसमीपस्थंसजलमदेशं संज्ञाधर्मवानहमितिज्ञानम् ४८ । ४९

पारीमाहारार्थंचरणम् ५० । ५१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष० नी० मा० एकषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ इतीति १ वाणिजवाणिकपुत्रेतिसाधिक्षेपमाह अपण्यविक्रेतृत्वाद्दो
 षवानपीत्यर्थः २ अच्यगाःअधिगतवानसि ३ । ४ धर्मरहस्यमेवाह सर्वभूतहितमिति ५ अल्पद्रोहेण आपदिवानानुपहृत्यभूतानिमोगःसंभवतीतिन्यायेनाद्रोहेणवृथ्यसंभवाद्वा ६ अलकंलाक्षा
 रससारं पद्मकंदुंगंचकाष्ठविशेषौ कस्तूर्यादीन्गंधान् ७ रसानलवणादीन् क्रीत्वेवनतुस्वयमुत्पाद्य ८ मनुलाक्षालवणमांसानिपतनीयानिविक्रयेइतिलाक्षादिविक्रयेदोषस्मृतेस्तद्वतःकथंधार्मि
 जातपक्षायदातेचगताश्चारीमितस्ततः ॥ मन्यमानस्ततोधर्मचटकप्रभवंद्विज ५० खेवाचंत्वमथाश्रीषीर्माप्रतिद्विजसत्तम ॥ अमर्षवशमापन्नस्ततःप्राप्तो
 भवानिह ॥ करवाणिप्रियंकिंतेतद्दूहिद्विजसत्तम ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षप० तुलाधारजाजलिसंवादे एकषष्ट्यधिकद्विशततमो
 ऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्युक्तःसतदातेनतुलाधारेणधर्मिता ॥ प्रोवाचवचनंधीमान्जाजलिर्जपतांवरः १ ॥ जाजलिरुवाच ॥ विक्रीणतः
 सर्वरसान्सर्वगंधांश्चवाणिज ॥ वनस्पतीनोषधीश्चतेषांभूलफलानिच २ अध्यगानैष्ठिकींबुद्धिकुतस्त्वामिदमागतम् ॥ एतदाचक्ष्वमेसर्वनिखिलेनमहामते ३
 ॥भीष्मउवाच॥ एवमुक्तस्तुलाधारोब्राह्मणेनयशस्विना ॥ उवाचधर्मसूक्ष्माणिवैश्योधर्मार्थतत्त्ववित् ४॥ तुलाधारउवाच ॥ वेदाहंजाजलेधर्मसरहस्यंसनातनम् ॥
 सर्वभूतहितंमैत्रंपुराणंयंजनाविदुः ५ अद्रोहेणैवभूतानामल्पद्रोहेणवापुनः ॥ यावृत्तिःसपरोधर्मस्तेनजीवामिजाजले ६ परिच्छिन्नैःकाष्ठतृणैर्मयेदंशरणंकृतम् ॥
 अलकंपद्मकंतुंगंधांश्चोच्चावचांस्तथा ७ रसांश्चतांस्तान्विप्रर्षेमद्यवर्ज्यान्बहूनहम् ॥ क्रीत्वावैप्रतिविक्रीणेपरहस्तादमायया ८ सर्वेषांयःसुहृन्नित्यंसर्वेषांचहि
 तेरतः ॥ कर्मणामनसावाचासधर्मवेदजाजले ९ नानुरुद्धयेविरुध्येवानद्वेष्मिनचकामये ॥ समोऽहंसर्वभूतेषुपश्यमेजाजलेव्रतम् ॥ तुलामेसर्वभूतेषुसमातिष्ठति
 जाजले १० नाहंपरेषांकृत्यानिप्रशंसामिनर्हये ॥ आकाशस्येवविंप्रेद्रपश्यन्लोकस्यचित्रताम् ११ इतिमांत्वंविजानीहिसर्वलोकस्यजाजले ॥ समंमतिमतांश्चि
 ष्टसमलोष्टाश्मकांचनम् १२ यथांधवधिरोन्मत्ताउच्छ्वासपरमाःसदा ॥ देवैरपिहितद्वाराःसोपमापश्यतोमम १३ यथावृद्धातुरकृशानिस्पृहाविषयान्प्रति ॥
 तथार्थकामभोगेषुममापिविगतास्पृहा १४ यदाचायंनविभेतियदाचास्मान्ब्रविभ्यति ॥ यदानेच्छतिनद्वेष्मिन्नसंपद्यतेतदा १५ यदानकुरुतेभावंसर्वभूते
 षुपापकम् ॥ कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा १६ नभूतो नभविष्योऽस्तिनचधर्मोऽस्तिकश्चन ॥ योऽभयःसर्वभूतानांसप्राप्तोत्यभयंपदम् १७ यस्माद्बुद्धि
 जतेलोकःसर्वोमृत्युमुखादिव ॥ वाक्कूराहंडपरुषात्सप्राप्तोतिमहद्भयम् १८

कस्वमित्याशंक्याह सर्वेषामिति अयमर्थः लोकेहिउपकारिणंप्रत्युपकुर्वतिअद्रोहिणेनदृष्टंतिचेत्युत्सर्गः तत्सामान्यादैहिकौउपकारापकारौजन्मांतरेऽपिबुद्धुःक्षप्रदानायप्रभवतो नत्वाकस्मि
 कंकस्यचित्सुखंदुःखंवाऽस्तिजन्मांतरीपंकारणंविनेत्यनुमीयतेऽतःस्वभाववाद्स्तावदयुक्तम् । धृत्यादीनांधर्मेप्रामाण्यमपिवक्ष्यमाणरीत्यायुज्यतपुवेति ९ । १० आकाशस्यअप्रपटलस्य
 चित्रतांविविधाकारत्वम् ११ । १२ अपिहितद्वाराआच्छादितैर्द्विषगोलकाः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ विपक्षेदोषमाह यस्मादिति १८

म.भा.टी.
॥ १३६ ॥

'मानःपथःपिड्यान्मानवादविदूरंनैष्टपरावतः'इतिमंत्रलिङ्गात्कुलाचारस्यप्रामाण्यंयतेतदप्यस्मात्स्वस्तीत्याह यथावदिति अहिंसाणामितिहिंसामयःकुलाचारोऽप्यप्रमाणमित्युक्तं मंत्रार्थं
स्तुपिड्यात्पिडादिसंसेवितान्मानवात् मनुर्मंत्रस्तत्प्रकाशितात् वेदाविरुद्धादित्यर्थः पथोमार्गात्रोस्मान् इरंभानैष्टनयतपरावतःबद्धायुष्मतोऽस्मानिति १९ शिष्टाचारप्रमाण
यति प्रनष्टइतिद्वार्यां शाश्वतःशश्वद्रवःपरंपरयावेदमूलकत्वावनादिर्धर्मःशिष्टाचारःसप्रनष्टः यतःसदाचारेणकचिदंशेविरुद्धेनमोहितःमोहंप्रापितः यथा'अवर्त्यालुनआंत्राणिपेचे' 'यःपूज
यितुंपितृदेवमनुष्यान्पेच आंत्राणिशुनः'इतिश्रुतिस्मृतिभ्यांवाग्देवस्यश्रेष्ठतमस्यापिबीभत्स आचारआपदिश्वमांसभक्षणरूपःप्रदर्शितः पुराणेवाक्वमादीनांमहायोगिनामाचारंष्ट्ट्वाअर्हताद
योमोहिताःपापंडमार्गमनुगताइत्युक्तम् । तेनमोहरूपेणकारणेन वैद्योविद्यावान् तपस्वीजितेंद्रियः बलवान्जितकामक्रोधःतोऽपिबिमुह्यते विमुच्यतइतिपाठेतेनसदाचारेणेत्यर्थः
अयंभावः । 'सर्वनाशेसमुत्पन्नेसर्वत्यजतिदुर्मतिः'इतिन्यायेनमूलाःशिष्टाचारमंशेविगीतंष्ट्ट्वाकृत्स्नमपित्यजतिस्वभाववादंचानुरुच्यंते । बुद्धास्तु

शा.मो.१२
अ०
॥२६२॥

यथावद्वर्तमानानांष्ट्ट्वाणांपुत्रपौत्रिणाम् ॥ अनुवर्तामहेष्टतमहिंसाणांमहात्मनाम् १९ प्रनष्टःशाश्वतोधर्मःसदाचारेणमोहितः ॥ तेनवैद्यस्तपस्वीवावल
वान्वाविमुह्यते २० आचाराज्जाजलेप्रज्ञाःक्षिप्रंधर्ममवाप्नुयात् ॥ एवंयःसाधुभिर्दीतश्चरेदद्रोहचेतसा २१ नद्यांचिहयथाकाष्ठमुह्यमानंयदृच्छया ॥ यदृच्छ
यैवकाष्ठेनसंधिगच्छेतकेनचित् २२ तत्रापराणिदारूणिसंसृज्यंतेपरस्परम् ॥ तृणकाष्ठकरीषाणिकदाचित्रसमीक्षया २३ यस्मान्नोद्विजतेभूतंजातुकिं
चित्क्थंचन ॥ अभयंसर्वभूतेभ्यःसंप्राप्नोतिहृदामुने २४ यस्मादुद्विजतेविद्वन्सर्वलोकोवृकादिव ॥ क्रोशतस्तीरमासाद्ययथासर्वजलेचराः २५ एवमेवाय
माचारःप्रादुर्भूतोयतस्ततः ॥ सहायवान्द्रव्यवान्यःसुभगोऽथपरस्तथा २६ ततस्तानेवकवयःशास्त्रेषुप्रवदंत्युत ॥ कीर्त्यर्थमल्पहृल्लेखाःपटवःकृत्स्नानि
र्णयाः २७ तपोभिर्यज्ञदानैश्ववाक्यैःप्रज्ञाश्रितैस्तथा ॥ प्राप्नोत्यभयदानस्ययद्यत्फलमिहाशुभे २८ लोकेयःसर्वभूतेभ्योददात्यभयदक्षिणाम् ॥
ससर्वयज्ञैरीजानःप्राप्नोत्यभयदक्षिणाम् २९

श्रुत्यंतरविरुद्धंविदुर्द्वाराशमात्रंत्यक्तातेनैवसदाचारेणमुच्यंतेइति २० एतदेवाह आचारादिति धर्ममोक्षोपयोगिनमधिकारं उपसंहरति एवमिति । साधुभिश्चीर्णधर्मयश्चरेत्सधर्म
माप्नुयादित्यन्वयः २१ नद्यामिति नदीप्रवाहेणकाष्ठानामिवकर्मप्रवाहेणपितृपुत्रादीनांसंयोगवियोगावित्याशयः २२ । २३ लोकस्यकर्माधीनत्वात्सुखार्थीनकंचिदुद्वेजयेदित्याह
यस्मादिति एतत्फलमाह अमयमिति २४ विपक्षेदोषमाह यस्मादिति । वृकःहिंस्रपाशुः दृष्टांतेवहवाग्निः २५ अयमभयदानलक्षणः यतस्ततःसर्वापायसाध्यःसहायादिसाध्योबंदीमोचना
दिरूपः सुभगःपेश्वर्यहेतुः परःपरलोकहेतुश्च २६ ततोऽभयदानात् तान्साहपाविद्युक्तान्प्रवदंतिप्रकृष्टान्त्वदंति तेचयदिअल्पहृल्लेखाःअल्पवाह्यसुखंहृदिलेखेवप्रातिष्ठितंयेपातेवाहि
मुक्ताःकीर्त्यर्थमभयदानंकुर्तुः येपटवःकुशलाः कृत्स्नंरुद्रतन्मूलकएवतदर्थमेवाभयदानमितिनिर्णयोपेषां अभयदानंसर्वेषांसंमतमित्यर्थः २७ तपआदिभिर्धन्यत्फलमभ्युतेतदभयदानस्याभय
दानेनप्राप्नोति २८ एतदेवप्रसूति लोकेइत्यादिना २९

॥ १३६ ॥

३०।३१ अभयदानस्यपार्यतिकंफलमाह सर्वेति सर्वेषांभूतानामात्मभूतस्यप्रत्यगात्मनः'आत्माह्येषांसमवतिपत्रत्वस्यसर्वमात्मैवोत्तरेनकंपश्येत्'इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धानिर्विकल्पकावस्थाउक्ता
सर्वभूतानिपश्यतइति'आत्मनोवाअरेदर्शनेनश्रवणेनमत्याधिज्ञानेनेदंमर्वाविदित'इतिश्रुतिप्रसिद्धसार्वज्ञिकफलासार्विकल्पावस्थाउक्ता । अतएवास्यविभुत्वेनगगनस्येवगत्यमावादेवापि संधिरार्थः
मार्गोमुह्यंति पदंब्रह्मलोकादितद्रहितस्य पदैषिणोदेवाः ३२ अभयदानश्रेष्ठ्युपसंहरति दानमिति ३३ अस्यैवस्तुत्यर्थकाम्यकर्मक्षायिष्णुत्वेनिंदति सपेवेति सुभगःस्वर्गी व्यापतिमाशं कर्म
णांकर्मफलानांस्वर्गादीनां ३४ अकारणःकारणमनुष्ठानप्रयोजकंफलंतद्दीनः सूक्ष्मोऽभयदानात्मकः भूतंब्रह्मभयंस्वर्गादिउभयार्थमेव धर्माणांशमादीनांयज्ञादीनांचप्रवचनमध्ययनंबेदेकृतं
अतःस्थूलधर्माद्यज्ञादेरन्यःसूक्ष्मधर्मोऽस्तीतिभावः ३५ कुतःसूक्ष्मधर्मोदुर्ज्ञेयःयतोबहुनिहवः'सप्तदशप्राजापत्यान्पशूनालमतेसप्तदशःप्रजापतिःप्रजापतेरास्या'इत्यादिविधयःश्रेयःसाधनत्वेनहिं

नभूतानामहिंसायाज्यायान्धर्मोऽस्तिक्श्चन ॥ यस्मान्नोद्विजतेभूतंजातुकिंचित्क्थंचन ॥ सोऽभयंसर्वभूतेभ्यःसंप्राप्नोतिमहामुने ३० यस्मादुद्विजतेलोकः
सर्पाद्रेश्मगतादिव ॥ नसधर्ममवाप्नोतिइहलोकेपरत्रच ३१ सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवाऽपिमार्गमुह्यंतिअपदस्यपदैषिणः ३२ दानंभूताऽभ
यस्याहुःसर्वदानेभ्यउत्तमम् ॥ ब्रवीमिसेत्यमिदंश्रद्धस्वचजाजले ३३ सएवसुभगोभूत्वापुनर्भवतिदुर्भगः ॥ व्यापतिकर्मणांष्ट्ट्वाजुगुप्संतिजनाःसदा ३४
अकारणोहिनेवास्तिधर्मःसूक्ष्मोहिजाजले ॥ भूतभव्यार्थमेवेहधर्मप्रवचनंरुतम् ३५ सूक्ष्मत्वान्नसविज्ञातुंशक्यतेबहुनिहवः ॥ उपलभ्यांतराचान्यानाचारान
वबुध्यते ३६ येचच्छिददतिवृषणान्येचभिंदंतिनस्तकान् ॥ वहंतिमहतोभारान्बध्ंतिदमयांतिच ३७ हत्वासत्वानिखादंतितान्क्थंचनविगर्हसे ॥ मानुषामा
नुपानेवदासभावेनभुंजते ३८ वधबंधनिरोधेनकारयंतिदिवानिशम् ॥ आत्मनश्चापिजानातियहुःखंवधबंधने ३९ पंचेंद्रियेषुभूतेषुसर्ववसतिदेवतम् ॥
आदित्यश्चंद्रमावायुर्ब्रह्माप्राणःऋतुर्यमः ४० तानिजीवानिविक्रीयकामृतेषुविचारणा ॥ अजोऽग्निर्वरुणोमेषःसूर्योऽश्वःपृथिवीविराट् ४१ धेनुर्वत्सश्वसोमोवैवि
क्रीयैतन्नसिध्यति ॥ कातैलेकाष्टतेब्रह्मनमधुन्यप्यौषधेषुवा ४२ अदंशमशकेदेशेसुखसंवर्धितान्पशून् ॥ तांश्चमातुःप्रियान्जानन्नाक्रम्यबहुधानराः ४३ बहु
दंशाकुलान्देशान्नयंतिबहुकर्दमान् ॥ वाहसंपीडिताधुर्याःसीदंत्यविधिनापरे ४४ नमन्येभ्रूणहत्याऽपिविशिष्टातेनकर्मणा ॥ कृषिसाध्वितिमन्यंतेसाचवृत्तिःसुदा
रुणा ४५ भूमिभूमिशयांश्चैवहंतिकाष्ठमयोमुखम् ॥ तथैवान्द्रुहोयुक्तान्समवेक्षस्वजाजले ४६

सामुपदिशंतोऽहिंसाशास्त्रमुपमृद्वंतीत्यर्थः । तर्हितदप्रमाणमेवेत्याशंक्याह उपलभ्येति 'उक्षाणंवावेहतंवाक्षदंते' 'महोक्षंवामहाजंवाश्रोत्रियायोपकल्पयेत्'इतिश्रुतिस्मृतिविहितोमधुपकं
गवालंमएकअचारः । 'मागामनागामादितिंधिष्ट'इतिमंत्रलिङ्गावगतोगवोत्सर्गविधिस्तद्विदुःकृदोऽन्यआचारः । तत्राऽनागामिति विशेषणात्कृत्वर्थहिंसाविधेर हिंसाविधिर्ज्यायानितिगम्यते
अनागस्त्वस्यमाजापत्यपशुष्वापितुल्यत्वादित्यास्तांतावत् ३६ यदुक्तमलकपत्रकादीन्यपण्यानिविक्रीणासीतितत्राह येचेति नस्तकान्नासागर्भान् वहंतिवाहयंति ३७ । १८ । ३९
४० । ४१ । ४२ । ४३ अविधिना कृत्वर्थोऽपिहिंसादोषावहाकिमुनाऽकृत्वर्थेत्यर्थः ४४ एतदेवाह च मन्येइति ४५ भूमिशयांश्चैवदीन् अयोमुखंकाष्ठलागलम् ४६

नतेइति यज्ञानांस्वामाविक्रत्वादात्मनश्चास्नाधेयातिशयत्वान्नकर्मणःफलकर्तरिपश्यति शंकरमानायज्ञेफलमस्तिनवेतिशंदिहामाः १३ असाधवः धूर्ताः दाभिकाः सस्मेत्यादिसार्धः अ
 प्रमाणेनकुतर्केणप्रमाणंवेदंअशुभंकुर्यात्सःपापकृतांलोकान्गच्छेत्स्मेत्यन्वयः । सचसदेवाकृतप्रज्ञोभवतिनकदाचिदपिमुच्यतइत्यर्थः १४ । १५ एवंश्लोकप्रयेणफलाभिसंधिगुण्यंकर्म
 प्रशस्यदाभिककुतार्किकौचिनिदिता इदानींविद्वदभिसंधिमाह कर्तव्यमिति । कर्मेत्युत्तरश्लोकादपकृष्यते कर्मकर्तव्यं नित्यमित्येवकर्तव्यं कुतोनिर्णयतवैइतिनिश्चितंब्राह्मणोवेदनिष्ठःभयं
 वेधि कर्माकरणेइतिशेषः । ब्राह्मणशब्दार्थमाह ब्रह्मेति लोकेऋत्विग्यविर्मैत्राश्यादिरूपेणब्रह्मैववर्ततेइतियोवेतिकर्तव्यताकर्तुमर्हतांआत्मनिचयोवर्णाध्यासपूर्वकंकर्तुंस्वचपुनर्नैवेतिसब्राह्म
 णइत्यर्थः । कर्तृत्वामिमानंफलाभिलाषंचत्यक्ताकर्मणिषुब्रह्मदृष्टिंकुर्वाणाअज्ञानपानादाविवस्वरसेनैवकर्माणि कुर्वतीत्यर्थः १६ यदुक्तमतःस्तेन्यंप्रभवतीतिविगुणात्कर्मणोदोषोऽस्तीतित्राह
 विगुणमिति एवंविदोब्राह्मणस्यविगुणमपिकर्मज्यायः तथाचानुशुश्रुमवेदे । 'यदुचैवास्मिन्शब्दं कुर्वतीत्यदिचनार्थिषमेवामिसंभवतीति' । अंत्येष्टयमावेपिविबुधोर्षिरादिगतिरस्त्येवकिमुत
 तत्रांगवेगुणपेइतिश्रुत्यर्थः । किंचैवंविदःकर्माणि सर्वभूतैःश्वत्करादिभिरभेद्यपणुभिरुपघातोऽपिज्यायान् आत्मानुसंधानहेतुत्वात् नतुमूढस्यसांगमपिकर्मज्यायइतिभावः । तथाफलमा

नतेयज्ञेष्वामसुवाफलंपश्यति किंचन ॥ शंकरमानाःफलंयज्ञेयेयजेरन्कथंचन १३ जायंतेसाधवोधूर्तालुब्धावितप्रयोजनाः ॥
 सस्मपापकृतांलोकान्गच्छेदशुभकर्मणा १४ प्रमाणमप्रमाणेनयःकुर्यादशुभंनरः ॥ पापात्मासोऽकृतप्रज्ञःसदैवेहद्विजोत्तम १५
 कर्तव्यमितिकर्तव्यंवेत्तिवैब्राह्मणोभयम् ॥ ब्रह्मैववर्ततेलोकेनैवकर्तव्यतांपुनः १६ विगुणंचपुनःकर्मज्यायइत्यनुशुश्रुम् ॥
 सर्वभूतोपघातश्चफलभावेचसंयमः १७ सत्ययज्ञादमयज्ञाअर्थलुब्धार्थतृप्तयः ॥ उत्पन्नत्यागिनःसर्वेजनाआसन्नमत्सराः १८
 क्षेत्रक्षेत्रज्ञतत्त्वज्ञाःस्वयज्ञपरिनिष्ठिताः ॥ ब्राह्मवेदमधीयंतस्तोषयंत्यपरानपि १९ अखिलंदैवतंसर्वब्रह्मब्रह्मणिसंश्रितम् ॥
 तुष्यंतितृप्यतोदेवास्तृप्तास्तृप्तस्यजाजले २०

वेत्तपघातफलस्यइदंमेकर्मानेनोपघातेननष्टमितिबुद्धिस्तत्सस्वेसंयमःप्रायश्चित्तमुक्तंनान्यथा चकारोहेत्वर्थः तथाचान्नातमेतरेयके । 'तदाहुर्दस्यगार्हपत्याहवनीयावंतरेणानोवारयोवाऽश्वोवाप्रति
 पद्येतकातप्रप्रायश्चित्तिरिति नैतन्मनसिकुर्यादित्याहुरात्मन्यस्यहितामवंतीतितच्चेन्मनसिकुर्यात्तगार्हपत्यादविच्छिन्नामुदकधाराहरेतंतुतन्वन्नरजसोभानुमान्विहीत्पाहवनीयात्सातत्रप्रायश्चित्तिः'
 इति । अनःशकटं एतत्एतत् अस्ययजमानस्य आत्मनिस्वरूपे हियस्मात् तातानिअनआदीनि सुपांसुलुगितिसुपोडादेशः१७ एवंविदुपःकर्मयज्ञप्रशस्ययज्ञांतरमप्याहशिष्टाचारप्रदर्शनमुखेन
 सस्वेति । अर्थलुब्धाःपरमपुरुषार्थलोभवंतःअर्थेषुधनेषुविषयेषुप्रियेषांते वैराग्यतृप्ताइत्यर्थः । परमपुरुषार्थेनैवतृप्ताइतिवा उत्पन्नत्यागिनः श्वस्तनसंग्रहमकुर्वतः अमत्सराइतिच्छेदः १८ स्वयज्ञो
 योगः ब्राह्मवेदंप्रणवं १९ कथंतोषयंतीत्यतआहाखिलमिति सर्वब्रह्मप्रणवः कार्यकारणोभयरूपत्वात् । 'एतद्वैसत्यकामपरंचापरंचब्रह्मयदोकारः'इतिश्रुतेः तदखिलंदैवतंसर्वदेवतात्मकं वाच्य
 वाचक्योरभेदात् । ओंकारःसर्वदेवत्वइत्यनुक्रमणिकायांकात्यायनवचनाच्च । तच्चब्रह्मणिब्रह्मविदिस्थितं अतस्तृप्यतोऽश्रतोब्रह्मविदस्तृप्तस्यच सप्तम्यर्थेपक्षी ब्रह्मविदितृप्तसतिदेवाविराहव
 बभूताआदित्याद्यस्तृप्यंति तथाचोक्तंछांदोग्ये । 'प्राणेतृप्यतिचक्षुस्तृप्यतिचक्षुषितृप्यत्यादित्यस्तृप्यति'इत्यादि । भुंजानोऽपिविद्वान्निश्चंतर्पयतिकिमुतयजमानइत्याशयः २०

किंचनरसांतरंमाभिनंदति किंचन २१ ईदृक्प्रज्ञालाभेहेतुमाह धर्मेति धर्माधाराधर्मकाश्रयाः धर्मसुखाःधर्मेणबलुख्येषां कृत्स्नंकार्याकार्येभ्यवासितंनिश्चितंयेःईदशावयंस्मः । नः
 अस्माकंतत्त्वतःस्वरूपात्तुद्वौचिदाभासात्मकात्सूत्रात्मकप्राणसंज्ञात्तुभूयःबहुतरंविश्वव्यापकत्वात्प्राणएवसर्वापेक्षयाभूयान्रततोऽपिबहुतरः । प्राणाद्युत्पत्तिस्थानंभूतात्माऽस्तीतिप्राज्ञःकर्म
 भिःशुद्धांतःकरणईदंतेआलोचयति २२ तृतीयेवोयत्रगत्वानशोचंति तत्तद्ब्रह्मणःस्थानंसात्विकाःप्राप्तुवंतीतिद्वयोःसंबंधः । ज्ञानंशास्त्रजंविज्ञानमनुभवस्तद्वंतः २३ । २४ नैवेति ते
 तृतीर्षवः 'तस्पर्नाममहद्यशः'इतिश्रुतेर्यशोब्रह्म । धनैर्धनसाध्यैःकर्माभिःसतांवर्ययोगमनुवर्तते यजंतेचाविर्हितया २५ विदुःहविद्वेन एतान्निर्धनान् ऋत्विजोनयाजयंति यतःफलार्थिनोघना
 र्थिनः २६ कथंतेहितेयज्ञसंपादयंतीत्यतआह स्वमेवेति स्वमात्मानमेवअर्थेयज्ञोपकरणसामग्रीसंकरूपसमकालोत्पाकुर्वाणामानसिकयज्ञंचक्रुः तथाचोपवृंहितंत्रिताख्यायिकयाप्रागेव मंत्र
 लिंगंच । 'त्रितःरूपेऽवदितोदेवान्हवतकृतये'इति उतयेयज्ञसंतत्यविच्छेदाय । परिनिष्ठितंसमापितं कर्मयैस्तेतथाभूताअपिलोकानुग्रहार्थमानसैर्यज्ञैर्यजंतेइत्यर्थः २७ यस्मादेवंविधान्लुब्धाक

यथासर्वसैस्तृप्तोनाभिनंदति किंचन ॥ तथाप्रज्ञानतृप्तस्थनिष्यत्प्रतिःसुखोदया २१ धर्माधाराधर्मसुखाःकृत्स्नव्यवसितास्तथा ॥ अस्तितनस्तत्त्वतोभूयइ
 तिप्राज्ञस्त्ववेक्षते २२ ज्ञानविज्ञानिनःकेचित्परंपारंतितीर्षवः ॥ अतीवपुण्यदंपुण्यंपुण्याभिजनसंहितम् २३ यत्रगत्वानशोचंतिनच्यवंतिव्यथंतिच ॥
 तेतुतद्ब्रह्मणःस्थानंप्राप्तुवंतीहसात्विकाः २४ नैवतेस्वर्गमिच्छंतिनयजंतिशोचनैः ॥ सतांवर्तमानुवर्ततेयजंतेचाविर्हितया २५ वनस्पतीनोषधाश्चफलंमूलं
 चतेविदुः ॥ नचैतान्त्विजोलुब्धायाजयंतिफलार्थिनः २६ स्वमेवचार्थकुर्वाणायज्ञंचक्रुःपुनर्द्विजाः ॥ परिनिष्ठितकर्माणःप्रजानुग्रहकाम्यया २७ तस्मात्ता
 नृत्विजोलुब्धायाजयंत्यशुभान्नरान् ॥ प्रापयेयुःप्रजाःस्वर्गेस्वधर्माचरणेनवै ॥ इतिमेवर्ततेबुद्धिःसमासर्वत्रजाजले २८ यानियज्ञेष्विहेज्यंतिसदाप्राज्ञाद्वि
 जर्षभाः ॥ तेनतेदेवयानेनपथायांतिमहामुने २९ आवृत्तिस्तस्यचैकस्यनास्त्यावृत्तिर्मनीषिणः ॥ उभौतौदेवयानेनगच्छतोजाजलेयथा ३०

स्विजोनयाजयंतितेचतान्नेच्छंतितस्मात्तानेवाशुमान्मोक्षेच्छारहितास्तेलुब्धाःस्विजोयाजयंतीत्याह तस्मादिति इतरेतसाधवःस्वधर्माचरणेनपरान्रउपकुर्वंतिनतुधर्मफलंकामयंतेसमबुद्धि
 त्वादित्याह प्रापयेयुरिति इतीतिइतिहेतोः सदसवृत्त्योर्विभिन्नत्वाद्दहंसदृत्तमेवानुसरामीत्यर्थः २८ यानीति यानिमागंदैवतानिधूमराज्यादीनिपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिअचिरहरादी
 निअपुनरावृत्तिप्रदमार्गप्रदर्शकानिवा । प्राज्ञाःकर्मठाउपासकावा इत्यंतियजंते तेनयजनेन 'तयथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवाति'इतिश्रुतेस्तेयजमानाःयथाभावनेतेनतेनदेवयानेनपथाभार्गेण
 अत्रपितृयाणोऽपिदेवयानपदेनोच्यते तेपितृलोकंदेवलोकंवायांति । 'कर्मणापितृलोकाविद्ययादेवलोकः'इतिश्रुतेः २९ तस्यदेवयानेनगतस्यापि एकस्यकर्मठस्यावृत्तिरस्ति । अयंतेमेवाध्वानंपुन
 निवर्ततइतिधूमादिमार्गेणगतानामावृत्तिश्रुतेः । मनीषिणोमनोरोषशीलस्योपासकस्यनास्त्यावृत्तिः नचपुनरावर्ततइत्याचिरादिमार्गेणगतानामावृत्तिश्रुतेः । उभौकर्मठोपासकौ देवैःधूमाश्या
 दिभिरातिवाहिकैःसहयांस्तस्मिन्निदेवयानस्तेनदिश्येनमार्गेणयद्युभावपिगच्छतस्तथाऽपिसंकल्पभेदात्तयोरावृत्त्यावृत्तीभवतइतिमहद्वैलक्षण्यमित्याशयः ३०

शां.मो.१२
अ०
॥२६५॥

म.भा.टी.
॥१४०॥

श्रद्धास्तौति श्रद्धेत्यादिना विवस्वान्प्रकाशरूपश्चिदात्मात्सर्वबंधिनीवैवस्वती ब्रह्मविषयिणीतिवाचत् सेयंसूर्यस्वसूर्यवैवस्वतीप्रकाशधर्मिणः सत्वस्यदुहितेवदुहितासात्विकीत्यर्थः । सैवचश्रद्धा
अवित्रीपालयित्री प्रसवित्रीविशुद्धजन्मप्रदा तथावाहमनसवोरपिसांतरंगं । मिश्रपात्मिकाहिश्रद्धा संकल्पात्मकं संशयात्मकं मनस्ततोवहिरंगं । ततोऽपिवाह्यतरावाणी जपध्यान
जधर्मापिषयाश्रद्धवश्रेष्ठेत्यर्थः ८ एतदेवाह वाग्द्वयमिति वाचास्वरवर्णाविषयासेनयदुदंछिन्नं नष्टं मंत्राव्युच्चारणे तच्छ्रद्धा प्रायतसमावृते । मनसाठप्रेणयन्नष्टं देवताच्यानादितच्छ्रद्धाहीनं
तुव्यर्थमेवकर्मांतो न प्रातुमर्हति कंचित् ९ श्रद्धाशुचित्वयोः श्रद्धाधिकेत्यत्राख्यायिकामाहात्रेति १० कर्तव्यस्य कृपणस्य वाङ्मूर्खान्यविक्रयिणः ११ भीमासित्वाविचार्य १२ । १३

श्रद्धावैवस्वतीसेयंसूर्यस्यदुहिताद्विज ॥ साऽवित्रीप्रसवित्रीचवहिर्वाहमनसीततः ८ वाग्द्वयत्रायते श्रद्धामनोवृद्धं च भारत ॥ श्रद्धावृद्धं वाहमनसीनकर्मत्रातुमर्हति
९ अत्रगाथाब्रह्मगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः ॥ शुचेरश्रद्धधानस्य श्रद्धधानस्य चाशुचेः १० देवावित्तममन्यंतसदृशं यज्ञकर्मणि ॥ श्रोत्रियस्य कर्तव्यस्य वदान्यस्य च
वार्धुषेः ११ भीमासित्वाभयदेवाः सममन्नमकल्पयन् ॥ प्रजापतिस्तानुवाच विषमं कृतमिष्युत १२ श्रद्धापूतं वदान्यस्य हतमश्रद्धयेतरत् ॥ भोज्यमन्नं वदान्यस्य क
र्तव्यस्य न वार्धुषेः १३ अश्रद्धधान एवैको देवानां नार्हते हविः ॥ तस्यैवात्र न भोक्तव्यमिति धर्मविदो विदुः १४ अश्रद्धापरमं पापं श्रद्धापापप्रमोचनी ॥ जहाति पापं श्रद्धा
वान् सर्पो जीर्णा भिवत्त्वचम् १५ ज्यायसीयापवित्राणां निवृत्तिः श्रद्धया सह ॥ निवृत्तशीलदोषीयः श्रद्धावाप्सूत एव सः १६ किंतस्य तपसा कार्यं किं वृत्तेन किं मात्मना ॥
श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः १७ इति धर्मः समाख्यातः सद्भिर्धर्मार्थदर्शिभिः ॥ वयं जिज्ञासमानास्तु संप्राप्ता धर्मदर्शनात् १८ श्रद्धां कुरु महाप्राज्ञततः
प्राप्स्यसि यत्परम् ॥ श्रद्धावान् श्रद्धधानश्च धर्मश्चैवाहिजाजले ॥ स्ववर्त्मनि स्थितश्चैव गरीयानेव जाजले १९ ॥ भीष्म उवाच ॥ ततोऽचिरेण कालेन तुलाधारः स ए
च ॥ दिवं गत्वामहाप्राज्ञो विहरेतां यथा सुखम् २० स्वस्वस्थानमुपागम्य स्वकर्मपरिवर्जितम् ॥ एवं बहुविधार्थं च तुलाधारेण भाषितम् २१ सम्यक्क्रेदमुपालब्धो ध
र्मश्चोक्तः सनातनः ॥ तस्य विख्यातवीर्यस्य श्रुत्वा वाक्यानि सद्भिजः २२ तुलाधारस्य कौंतेय शान्तिमेवान्वपद्यत ॥ एवं बहुमतां च तुलाधारेण भाषितम् ॥ यथौ
पम्योपदेशेन किंभूयः श्रोतुमिच्छसि २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि तुलाधारजाजलसंवादे चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ प्रजानामनुकंपार्थगीतराज्ञाविचरन्तुना १

हविर्दातुमिति शेषः १४ । १५ निवृत्तः शीलदोषाचारलांछनरागादियस्य सनिर्दोषशीलवान् १६ यत्तया सात्विकी राजसीतामसीवा श्रद्धायस्य सपच्छ्रद्धः स एव सात्विको राजसस्ता
मतो वा १७ धर्मदर्शनाख्यान्मुनेर्धर्मवयं प्राप्यतः १८ श्रद्धावान् वेदवाक्ये श्रद्धधानस्तु धर्ममनुष्ठातुं ममेदं श्रेय इति निश्चयवान् धर्मो धर्मात्मा गरीयान् श्रेष्ठतरः १९ अचिरेणाऽल्पेन
दिवं हादां काशारूपं ब्रह्म विहरेतां सत्यकामः सत्यसंकल्प इति श्रुतेयो गैश्वर्येण क्रीडापकुरुतां । स्वस्वस्थाने वासदेशं स्वकर्मभिः परिवर्जितमर्जितमुपागम्येति सार्धः २० । २१ । २२ यथौ
पम्योपदेशेन यथा बहुदांतकीर्तनेन २३ ॥ इति शान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये चतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥
पुस्तुलाधारवाक्यैरहिंसात्मकस्य धर्मस्य श्रेष्ठचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः १

॥१४०॥

छिन्नाविशस्तास्पृणा प्रतिमा शरीरेयस्यर्त । स्पृणायासि स्मृता प्रतिमार्या गृहस्तं मे इति विश्वः । गोग्रहेगवालं भवति यज्ञे यज्ञवाटस्य कर्मणि पृष्टी यज्ञवाटस्थान् ब्राह्मणान्निर्दयान् प्रेक्षमाणः २
निश्चितं वचनं निर्वचनं एवास्वस्ति गोम्योऽस्ति स्वति ३ तदेवाह अव्यवस्थितेत्यादिना हिंसाप्रयत्नस्तदन्यो ब्राह्मणयज्ञ इति मर्यादा अव्यवस्थिता विचलिता मर्यादाये पातैः यतो विमूढैः
तत्रापि हेतुर्नास्ति कैर्नास्ति ब्रह्मेति वदद्भिः संशयात्मभिः आत्मा देहोऽभ्योऽवा अभ्योऽपि कर्ताऽकर्ता वा अकर्ताऽप्येकोऽनेको वा एकोऽपि संगवानसंगो वा इत्यादिरूपः संशयस्तद्वानात्मा चि
तं यपातैः अव्यक्तैर्यज्ञादिद्वारैरुच्यते मिच्छद्भि रिति भावः हिंसाकृती पश्वाळंभः श्रेष्ठः कृतः ४ सर्वेति बहिर्वेद्या भिवसर्वकर्मसु ज्योतिष्टोमादिष्वपिनराः कामकारा देवपशून् हिंसन्ति न तु शास्त्रात्
यतो धर्मात्मानुःसर्वे वेदार्थं तत्त्वविद्विंसा मेवाऽब्रवीत् प्रशशंस । 'ननु वसन्ते वसन्ते ज्योतिषाय जेत प्रति संवत्सरं सोमः' इति श्रुति स्मृतिभ्यां नित्यत्वेन विहितेषु ज्योतिष्टोमादिषु विहितः पश्वाळंभः कथं का
मकारः स्यात् 'जायमानो वै ब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः' इत्युक्त्या न धीत्या निष्ठा प्रजामनुत्पाद्य च कथमनुषो वा स्यात् अनाहिताग्नितायाश्चोप
पातकेषु स्मरणात् कृताधानस्य समर्थस्य कृत्वानारंभो वा कथं स्यादिति चेन्न मार्हस्थस्यैव कामकारत्वे तन्मूलकानामाधानादीनामपितथात्वाज्जायमानो वै इत्यत्रापिनोत्पद्यमान इत्यर्थः किंतु गृहस्थो
ऽधिकारी वा संपद्यमान इति व्याख्येयं अन्यथापि त्रादिष्वकृताधानेषु पुत्रादीनामनाहिताग्निताजनितदोषभाक्कोपपत्तेः किंच यद्दहरेवै न श्रद्धोपनमेदया दधीताय जेतेशतपपश्रुतेराधानादिविधि

छिन्नस्थूणं वृषदंष्ट्राविलापं च गवां भृशम् ॥ गोग्रहे यज्ञवाटस्य प्रेक्षमाणः सपार्थिवः २ स्वस्ति गोभ्योऽस्तु लोकेषु ततो
निर्वचनं कृतम् ॥ हिंसायां हि प्रवृत्ताया माशरीरेषां तु कल्पिता ३ अव्यवस्थितमर्यादैर्विमूढैर्नास्ति कैरैः ॥ संशया
त्मभिरव्यक्तैर्हिंसासमनुवर्णिता ४ सर्वकर्मस्वहिंसा हि धर्मात्मानु रब्रवीत् ॥ कामकाराद्भिर्हिंसन्ति बहिर्वेद्यां पशून् नराः
५ तस्मात्प्रमाणतः कार्यो धर्मः सूक्ष्मो विजानता ॥ अहिंसा सर्वभूतेभ्यो धर्मो ज्यो ज्यया सीमता ६ उपोष्य संशितो
भूत्वा हित्वा वेदकृताः श्रुतीः ॥ अचार इत्यनाचारः कृपणाः फलहेतवः ७

पुश्रद्धावानधिकारी श्रद्धावाधीतसांगवेदस्याऽऽपातमतिपन्नवेदार्थस्य 'छवाह्येते अरुढायज्ञरूपा अष्टादशोक्तमवरं येषु कर्म । एतच्छ्रेयोयेऽभिनंदंति मूढा जरा मृत्युंते पुनरेवा विजन्ति' इति श्रुत्यापो
दश ऋषिजो यजमानः पत्नीचेत्यष्टादशतैर्निष्पाद्यानां यज्ञानामृद्धत्वं तत्कर्तृणां च मूढत्वं दर्शयंत्या ज्योतिष्टोमादिभ्यो हिंसावद्भयो यज्ञेभ्यः प्रागेवापनीता । तथा च वसन्ते वसन्ते ज्योतिषाय जेत इति
विधितो निर्दायवादानुमितनिषेधाच्चातिरात्रेषोऽशिं नं गृह्णाति नातिरात्रेषोऽशिं नं गृह्णातीति विहितमतिपिद्धत्वात् षोडशग्रहणवज्ज्योतिष्टोमोऽपि कृताकृतपवेति । अश्रद्धधानस्य तत्र प्रवृत्तिः काम
कारकृतव । नचोपनिषद्व्ययनारप्रागेव ज्योतिष्टोमे प्रवृत्तिः संभवति येन निर्दायवणात् प्राकृतश्रद्धा आवश्यकत्वबुद्धिश्च संभाव्यते । स्वाध्यायोऽध्येतव्य इति ब्रह्मचर्येणैवार्थज्ञानपर्वतस्योपनिषद्व्य
यनस्य सिद्धत्वात् । ननु कांठद्वयाध्याय्यपिकर्मकांठ एव श्रद्धावानहमस्ति न ज्ञानकांठे इति चेत् हिंसासर्ववृष्टस्य त्वकर्मनिबंमपुरी कुर्वतस्तत्त्वज्ञानसितेयं तिकायेताननः किंचिच्छिन्नं । सर्वथाऽप्याज्ञा
नात्कामकारकृता हिंसा कर्मणि प्रवृत्तिरिति सिद्धं तस्मात्कृत्विधेयवशो कार्यः ५ प्रमाणतः प्रमाणयोर्बलाबलं विजानता सूक्ष्मो धर्मः कार्यः तमेवाह अहिंसेति ६ गृहस्थस्य पंचसुनानामपरिहार्यत्वात्कथ
महिंसाकार्यस्यत आह उपोष्येति उपसमीपे ग्राहस्य वा संकृत्वा भिक्षार्थं ग्राहं प्रविशेदिति विधेः संप्रत्येत्यर्थः । संशितस्तीक्ष्णव्रतो भूत्वा वेदेन कृताः श्रुतीः फलश्रुतीः 'अक्षयं ह वै चातुमांस्ययाजिनः पुरुतं
भवति' इत्याद्या हिंसा आचार इति बुद्ध्याऽनाचारो गृहस्थाचारहीनः स्यात् पुरुषस्येदमेव श्रेय इति बुद्ध्या न कर्मभ्योऽभयोदित्यर्थः । कृपणाः क्षुद्राः फलमेव कर्मणि मृत्तौ हेतुः कारणं येषां तथाभूताः ७

म.भा.टी.
॥१४१॥

शा.भो.१२
७०
॥२६६॥

एतदेवकर्मनिदयास्तौति यदीति यज्ञादिपरामानवाद्यामांसंनखादंतिइतिवःसरषधर्मोनप्रशस्यते ८ वेदिकंधर्मनिदिष्टाकामकारकृतकर्मनिदति सुरामितिसाधैव आसर्वमद्यं कसरा
दनंतिलमिश्रीदनं ९ एवंनिरस्ताखिलदोषोविष्णुमात्मानमेवश्रयेदित्याह विष्णुमिति १० तस्यार्चनार्थंवननक्षत्रेवपुरामासायपेक्षितमित्याह पायसैरिति ११ चोर्णविशुद्धेः १२ आपदः
शरीरंशोषयंतिशरीरंचापदानाशामिच्छत्यतोऽत्यंतंहिंसाशून्यस्यकथंशरीरनिर्वाहइत्याह शरीरमिति १३ यथेति शरीराविरोधेनैवधर्मचरेन्नतुवमौरोधेनशरीरंनाशयेत् १४ ॥ इति
शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमहिंसाधर्मस्पावश्यानुष्ठेयत्वमुक्त्वाकदाचित्परनिर्वंधार्द्धं

यदियज्ञांश्चवृक्षांश्चयूषांश्चोद्दिश्यमानवाः ॥ वृथामांसंनखादंतिनैषधर्मःप्रशस्यते ८ सुरामत्स्यान्मधुमांसमासवंकसरोदनम् ॥ धूर्तःप्रवर्तितं ह्येतन्नैतद्वेदेषु
कल्पितम् ९ मानान्मोहाच्चलोभाच्चलौल्यमेतत्प्रकल्पितम् ॥ विष्णुमेवाभिजानंति सर्वयज्ञेषुब्राह्मणाः १० पायसैःसुमनोभिश्चतस्यापियजनंस्मृतम् ॥ य
ज्ञियाश्चैवयेवृक्षावेदेषुपरिकल्पिताः ११ यच्चापिकिंचित्कर्तव्यमन्यच्चोक्षैःसुसंरुतम् ॥ महत्सवैःशुद्धभाविःसर्वदेवार्हमेवतत् १२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शरी
रमापदश्चापिविवदव्यविहिंसतः ॥ कथंयात्राशरीरस्यनिरारंभस्यसेत्स्यते १३ ॥ भीष्मउवाच ॥ यथाशरीरंनग्लायेत्रेयान्मृत्युवशंयथा ॥ तथाकर्मसुवर्तेत
समर्थोधर्ममाचरेत् १४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि विचरन्नुगीतायां पंचषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंकार्यंपरीक्षेतशीघ्रंवाऽथाचिरेणवा ॥ सर्वथाकार्यदुर्गेऽस्मिन्भवान्नःपरमोगुरुः १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपु
रातनम् ॥ चिरकारेस्तुयत्पूर्ववृत्तमागिरसेकुले २ चिरकारिकमद्रंतेमद्रंतेचिरकारिक ॥ चिरकारीहिमेधावीनापराध्यतिकर्मसु ३ चिरकारीमहाप्राज्ञोऽगौतम
स्याभवस्तुतः ॥ चिरेणसर्वकार्याणिविष्टयार्थान्प्रपद्यते ४ चिरंसंचितयत्यर्थांश्चिरंजाग्रच्चिरंस्वपन् ॥ चिरंकार्याभिपतिंचचिरकारीतथोच्यते ५ अलसग्र
हणंप्राप्तोदुर्मेधावीतथोच्यते ॥ बुद्धिलाघवयुक्तेनजनेनादीर्घदर्शिना ६ व्यभिचारेतुकर्स्मिन्श्रद्धातिक्रम्यापरान्सुतान् ॥ पित्रोक्तःकृपितेनाथजहीमांजननीमि
ति ७ इत्युक्त्वासतदाविप्रोऽगौतमोजपतावरः ॥ अविष्टयमहाभागोवनमेवजगामसः ८ सतथेतिचिरेणोक्त्वास्वभावाच्चिरकारिकः ॥ विष्टयचिरकारित्वाच्चि
ह्वयामास्रवैचिरम् ९ पितुराज्ञांकथंकुर्यान्नह्न्यामातरंकथम् ॥ कथंधर्मच्छलेनास्मिन्निमज्जेयमसाधुवत् १० पितुराज्ञापरोधर्मःस्वधर्मोमातृरक्षणम् ॥ अस्व
तंत्रंचपुत्रस्वंकिंतुमानानुपीडयेत् ११ स्त्रियंहत्वामातरंचकोहिजातुसुखीमवेत् ॥ पितरंचाप्यवज्ञायकःप्रतिष्ठामवाप्तुयात् १२

सामुप्रस्थिताकालविलंबादिनापरिहरोदितिप्रश्नपूर्वकमारुष्यायिकामुलेनाह कथंकार्यामित्यादिना कार्यदुर्गेगुर्वादिवचनादवश्यकर्तव्येहिंसामपत्वेनदुष्करेचसतीत्यर्थः १।२।३।४ चिरका
रिनामनिर्वक्ति चिरमिति कार्याभिपतिःकार्याधिगमः तथातेनहेतुनाचिरकारीत्युच्यते ५ एतदेतत्प्रादीयतेकोकेनेनेतिग्रहणंनामधेयं अलसइतिग्रहणमलसग्रहणंप्राप्तः लाघवंनीचता जने
नोऽप्यवइतिबंधः ६ पित्रागौतमेन इमांजपनीनहस्यात् ७।८।९ धर्मच्छलेधर्मसंकटे १०।११।१२

॥१४१॥

युक्तमुचितं जमंसुखालुष्टेयं इहदुःखावपिधर्मोपरस्परविठद्वौजमयुक्तक्षमौकथमहमेतौनातिवर्तेतमामतिशयेननातिवर्ते किमेतच्छिळव्यथादितितिष्ठंतात्तमपआम् १९ गोत्रस्थनाम्नः १७ बुद्धयेना
नामि संभवमुत्पत्तिहेतुम् १५ जातकर्मणिअकृमाभवपरशुभंवेतिप्राह अइमेवाच्छेद्योभवपरशुरिवमदीयेषुशुभुच्छेदकोमवेतिभंअपदायः उपकर्मओपनपनात्प्रवासादेत्यपुत्रस्यशिरःपरिगृह्य
जपतीतिगृह्याविहितसर्वसंस्कारबहिर्भूत्वादिदमुपकर्म तथाआत्मावैपुत्रनामासीतिप्राह पितुःपालयितुः एवंपितुराशिपमात्मानमावंचदधतोऽगौरवांनिश्चितमित्यर्थः १६।१७।१८।१९ मो

अनवज्ञापितुयुक्ताधारणंमातृरक्षणम् ॥ युक्तक्षमाबुभावेतौनातिवर्तेतमांकथम् १३ पिताह्यात्मानमाधत्तेजायायांजज्ञिवानिति ॥ शीलचारित्रगोत्रस्यधार
णार्थकुलस्यच १४ सोऽहंमात्रास्वयंपित्रापुत्रत्वेप्रकृतःपुनः ॥ विज्ञानंमेकथंनस्याह्युद्धयेचात्मसंभवम् १५ जातकर्मणियत्प्राहापितायञ्चोपकर्मणि ॥ पर्याप्तः
सदृढीकारःपितुर्गौरवानिश्चये १६ गुरुरग्र्यःपरोधर्मःपोषणाद्यापनान्वितः ॥ पितायदाहधर्मःसवेदेष्वपिसुनिश्चितः १७ प्रीतिमात्रंपितुःपुत्रःसर्वपुत्रस्यैव
पिता ॥ शरीरादीनिदेयानिपितात्वेकःप्रयच्छति १८ तस्मात्पितुर्वचःकार्यंनविचार्यंकदाचन ॥ पातकान्यपिपूयंतेपितुःशासनकारिणः १९ भोग्येभोज्ये
प्रवचनेसर्वलोकनिदर्शने ॥ भर्त्राचैवसमायोगेसीमंतोन्नयनेतथा २० पिताधर्मःपितास्वर्गःपिताहिपरमंतपः ॥ पितरिप्रीतिमापन्नेसर्वाःप्रीयंतिदेवताः २१
आशिषस्तामजंत्येनंपुरुषंप्राहयत्पिता ॥ निष्ठातिःसर्वपापानांपितायच्चाभिनंदति २२ मुच्यतेबंधनात्पुष्पंफलंक्ष्मात्प्रमुच्यते ॥ क्लिश्यन्नपिसुतंस्नेहैःपिता
पुत्रंनमुंचति २३ एतद्विचिंतितंतावत्पुत्रस्यपितृगौरवम् ॥ पिहानाल्पतरंस्थानंचितयिष्यामिमातरम् २४ योह्ययंमयिसंघातोमर्त्यत्वेपांचभौतिकः ॥ अ
स्यमेजननीहेतुःपावकस्ययथाऽरणिः २५ मातादेहारणिःपुंसांसर्वस्यार्तस्यनिर्वातिः ॥ मातृलाभेसनाथत्वमनाथत्वंविपर्यये २६ नचशोचतिनाप्येनंस्थाविर्य
मपकर्षति ॥ श्रियाहीनोऽपियोगेहमंवेतिप्रतिपद्यते २७ पुत्रपौत्रोपपन्नोऽपिजननीयःसमाश्रितः ॥ अपिवर्षशतस्यांतेसद्विहायनवच्चरेत् २८ समर्थंवाऽस
मर्थंवाकृशंवाप्यकृशंतथा ॥ रक्षत्येवसुतंमातानान्यःपोष्टाविधानतः २९ तदासदृद्धोभवतितदाभवतिदुःखितः ॥ तदाशून्यंजगतस्ययदामात्रावियुज्यते ॥
३० नास्तिमातृसमाच्छायानास्तिमातृसमागतिः ॥ नास्तिमातृसमंत्राणंनास्तिमातृसमाप्रिया ३१ कुक्षिसंधारणाद्वात्रिजननाज्जननीस्मृता ॥ अंगानां
वर्धनादंबावीरसूत्वेनवीरसूः ३२ शिशोःशुश्रूषणाच्छुश्रूमातादेहमनंतरम् ॥ चेतनावात्तरोह्न्याद्यस्यनासुपिरंशिरः ३३

४८ ग्येवस्त्रादौ भोज्येऽन्नादौ प्रवचनेवेदाध्ययने लोकनिदर्शनेलौकिकशिक्षार्था भर्त्रेतिगर्भाणानादिसर्वसंस्कारोपलक्षणम् १०। ११। १२। १३। १४। १५ निर्वातिःसुखंतत्कर्त्री १६
हेअंबइत्युक्त्वा १७ द्विहायनवद्विर्षवान्भवत् १८। १९। ३०। ३१ वीरसूवीरपुत्रसूः ३२ मातेवशुश्रूस्तामनंतरमव्यवहितमात्मनोदेहंसचेतनावात्तरोह्न्यात् सकः यस्यशिरःशु
पिरंभेदोमज्जादिनारिक्तंशुष्कालाबुवत्पाथपातितंताद्विपरीतमसुपिरंस्यात् ३३

प्राणउपस्थेद्वियंतस्संश्लेषेभ्युनेइत्यर्थः । अभिसंधिःपुत्रोभेगौरोजायेतवेदमवतीतसर्वमापुरित्यादिश्रुत्याप्रदर्शितोऽभिलाषःकृतोदंपतीभ्यामेव । तमभिलाषंमातापितावाउमौवाकुरुतस्तत्र
मूर्तार्थोयाथाव्यंमातयेवतत्कर्तृत्वंस्थितंनिष्ठितंपितरितुसोऽभिलाषःपाक्षिकोभवतीत्यर्थः ३४ भरणमात्रेणगर्भधारणमात्रेणसंबंधेनमातापुत्रंप्रीतिमाह्लादंस्नेहमासक्तिचकरोति अतःप्रत्युप
कारायतस्यामपिप्रीतिस्नेहोपुत्रेणकार्यावित्यर्थः वस्तुतस्तुपितुरेवप्रजाः यथोक्तंप्रागेव 'मातामस्त्रापितुःपुत्रोपेनजातःसएवसः'इति मस्त्राचर्मकोशः पितुराज्ञाऽनुल्लंघनीयेतिभावः ३५
ननुनचैतद्विद्योबाह्यणाःस्मोवयमन्नाहणावेतिश्रुतेःपितृत्वेपेवसंशयात्कर्तृत्वादाज्ञानुल्लंघनीयेत्यत आह पाणीति धर्मं चार्थं च कामे च नातिचरामीति प्रतिज्ञापूर्वकं स्वयंपाणिग्रहं कृत्वा यदपि पुरुषाः
स्त्रियः परदारान् प्रतिप्राप्त्यास्यंति तर्हि तेषां च यथां प्रार्थनीयतां पूज्यतां भित्ति यावत् नार्हेति धर्मत्यागात् । अयमाशयः यद्विधः पितासोऽज्ञातत्वादिशिष्टत्वाच्चानानुरोधो मम तु पितासती पतिर
नुरोध्य एवेति ३६ किं तर्हि पित्राज्ञया माता हंतव्येत्याशंक्याह भरणादिति पत्युर्मात्राः कर्मवापार्थं पाळयितृत्वं तस्मात् तथा च भार्या पूर्वाच प्राणैर्वियोजयितुमिच्छतोऽस्य मर्तृत्वादि
गुणान्यस्योन्मत्तस्येव वचनान्मातरं नर्हि सिध्ये इत्याशयः ३७ ननु व्यभिचारिणी स्त्री हंतव्ये वा म्यथा कुलसंकरापत्तोरित्याशंक्याह एवमिति एवमपीत्यर्थः व्युच्चरन्नाचरन् महादोषं

दंपत्योः प्राणसंश्लेषेयोऽभिसंधिः कृतः किल ॥ तं माता च पिता चेति मूर्तार्थो मातरि स्थितः ३४ माता जानाति यद्गोत्रं माता जानाति यस्य सः ॥ मातुर्भ
रणमात्रेण प्रीतिः स्नेहः पितुः प्रजाः ३५ पाणिबंधं स्वयंकृत्वासहधर्ममुपेत्य च ॥ यदायास्यंति पुरुषाः स्त्रियो नार्हेति याच्यताम् ३६ भरणाद्विस्त्रियो भर्ता
पात्याच्चैव स्त्रियः पतिः ॥ गुणस्यास्य निवृत्तौ तु न भर्तानपुनः पतिः ३७ एवं स्त्रीनापराधोति नर एवापराध्यति ॥ व्युच्चरंश्च महादोषं नर एवापराध्यति
३८ स्त्रिया हि परमो भर्ता देवतं परमं स्मृतम् ॥ तस्यात्मना तु सदृशमात्मानं परमं ददौ ३९ नापराधोऽस्ति नारीणां नर एवापराध्यति ॥ सर्वकार्या
पराध्यत्वान्नापराध्यंति चांगनाः ४० यश्च नोक्तोऽथ निर्देशस्त्रियामैथुनत्तये ॥ तस्य स्मारयतो व्यक्तमधर्मो नास्ति संशयः ४१ एवं नारीमातरं च
गौरवे चाधिके स्थिताम् ॥ अवध्यांतु विजानीयुः पशवोऽप्यविचक्षणाः ४२

पारदार्यं यदि प्रार्थयित्वा न स्यात्तर्हि नायं दोषः प्रसज्येतातः प्रथमप्रवृत्तेः पुंस्येवायं दोष इत्यर्थः ३८ ननु स्त्रिया अपि तदनुमोदनादपराधोऽस्येवेत्याशंक्याह स्त्रिया हीति तस्याऽऽत्मना शरी
रेण सदृशमिन्द्रमालक्ष्येति शेषः आत्मानं शरीरं परमं श्रेष्ठं ददौ स्वपतिवेषेणागताय परस्मै पतिबुद्ध्या शरीरं प्रयच्छंत्या मम मातुर्न व्यभिचारदोषोऽस्ति गर्भानुत्पत्तेः कुलसंकराभावाच्च नेयं
ध्येत्यर्थः ३९ उपसंहरति नापराध इति किंच सर्वेषु कार्येषु पराध्यत्वादनुरोध्यत्वात् रूपबलत्वेन सर्वथा पुरुषाधीनत्वात् तथा च बलात्कारकृते व्यभिचारादौ स्त्रियो नापराध्यंतीत्यर्थः ४०
यश्चनेति च न शब्दोऽप्यर्थे योऽपि मयुनजन्मपुत्रये निर्देशो वचनमुक्तं इन्द्रं प्रतीति शेषः एवं तु पाळयापते स्वपुःपुः स्त्रिशिरा इंद्रेण हतस्तद्वत्यायास्तृतीयांशः स्त्रीपुरजोरूपेण स्थापितो द्वौ वृक्षमूष्यो
निर्यासो पररूपे स्थापितौ तदा स्त्रीभिर्वरः प्रार्थितः । काममाविजनितोऽसंभवामेति अस्माकं जननपर्यंतं पुरुषसंगोऽस्ति वाति सोऽयं निर्देशः स्त्रिया उक्तः तस्य तस्मारयतः स्वहत्यांशनिधाने
न तस्मरणप्रयोजकस्यैव स्वैव व्यक्तमधर्मो न तु ममातुरत्र संशयो नास्ति तस्मादिन्द्रस्यापराधान्धममातुर्वधो नभ्याद्यइति भावः ४१ यावत्कृत्स्नानारीमवध्याजानीयुस्तत्रापि मातरं तत्रापि
गौरवे पातिव्रतपधर्मं स्थितां । पशवोऽपि पशुप्राया अपि किमु तमादृशा इत्यर्थः ४२

समावायः समूहः पितुस्तोषणेन स्वर्गप्राप्तिरित्यर्थः मर्त्यानां देवतानां च समावायं मातरं स्नेहादभ्येतीति योजना मातात्वदृष्टद्वारा लोकद्वयप्रदाहलोकपालादित्रीचेति भावः ३३ । ३४
तेन तावता कालेन संस्थाव्यतिक्रमं मरणानौचित्यं ३५ श्रुतमध्यमनं धैर्यं क्रोधादिजधेस्यैर्धैर्यं तयोः प्रसादेन ३६ । ३७ सांत्वितो विश्रांतिप्रापितः प्रतिपादितः प्रापितः ३८ परवा
नृत्वयाऽहं नाथवानस्मीत्युक्तस्तेन सांत्वनादिना तृप्तः स नृप्रणयिष्यति मयि प्रणयं करिष्यति अत्रास्मिन्नर्थे चिंतितेति अकुशले इन्द्रलोचने स्त्रीदूषणे जाते विषये स्त्रिया अहल्यायाऽप्यतिक्रमो ना
देवतानां समावायमेकस्थं पितरं विदुः ॥ मर्त्यानां देवतानां च स्नेहादभ्येतीति मातरम् ३३ एवं विष्टशतस्तस्य चिरकारितया बहु ॥ दीर्घः कालो व्यतिक्रान्तस्ततोऽ
स्याभ्यागमत्पिता ३४ मेधातिथिर्महाप्राज्ञो गौतमस्तपसि स्थितः ॥ विष्टशततेन कालेन पत्न्याः संस्थाव्यतिक्रमम् ३५ सोऽब्रवीद्दृश संतप्तो दुःखेनाश्रुणिव
र्तयन् ॥ श्रुतधैर्यप्रसादेन पश्चात्तापमुपागतः ३६ आश्रमं मम संप्राप्तस्त्रिलोकेशः पुरंदरः ॥ अतिथिव्रतमास्थाय ब्राह्मणं रूपमास्थितः ३७ समयासांत्वितो वा
ग्भिः स्वागतेनाभिपूजितः ॥ अर्घ्यपाद्ययथान्यायं मया च प्रतिपादितः ३८ परवानस्मिं चेत्युक्तः प्रणयिष्यति तेन च ॥ अत्र चाकुशले जाते स्त्रियानास्ति व्यति
क्रमः ३९ एवं स्त्रीनचैवाहं नाध्वगस्त्रिदशेश्वरः ॥ अपराध्यति धर्मस्य प्रमादस्त्वपराध्यति ५० ईर्ष्याजं व्यसनं प्रादुस्तेन चैवोर्ध्वरेतसः ॥ ईर्ष्यात्वहमाक्षि
प्तो मग्नो दुष्कृतसागरे ५१ हत्वा सार्धं च नारीं च व्यसनित्वाच्च वासिताम् ॥ मर्तव्यत्वेन भार्याचकोनुमां तारयिष्यति ५२ अंतरेण मयाऽऽज्ञप्तश्चिरकारीत्युदारधीः ॥
यद्यद्यचिरकारी स्यात्समां त्रायेत पातकात् ५३ चिरकारिकं भद्रं ते भद्रं ते चिरकारिकं ॥ यद्यद्यचिरकारी त्वंततोऽसि चिरकारिकः ५४ त्राहि मां मातरं चैव तपो
यच्चार्यं तं मया ॥ आत्मानं पातकेभ्यश्च भवाद्यचिरकारिकः ५५ सहजं चिरकारित्वमतिप्रज्ञतया तव ॥ सफलं तत्तथा तेऽस्तु भवाद्यचिरकारिकः ५६ चिरमांशं
सितो मात्राचिरं गर्भेण धारितः ॥ सफलं चिरकारित्वं कुरु त्वं चिरकारिक ५७ चिरायते च संतापाच्चिरं स्वपिति धारितः ॥ आवयोश्चिरसंतापादेव क्षयचिरकारिक
५८ एवं स दुःखितो राजन्महर्षिगातमस्तदा ॥ चिरकारिं ददर्शाथ पुत्रं स्थितमथांतिके ५९ चिरकारी तु पितरं दृष्ट्वा परमदुःखितः ॥ शस्त्रं त्यक्त्वा ततो मूर्धा प्रसा
दायोपचक्रमे ६० गौतमस्तंततो दृष्ट्वा शिरसापतितं भुवि ॥ पत्नीं चैव निराकारां परामभ्यागमन्मुदम् ६१ नहि सा तेन संभेदं पत्नीनीतामहात्मना ॥ विजने
चाश्रमस्थेन पुत्रश्चापि समाहितः ६२ हन्याइति समादेशः शस्त्रपाणौ सुते स्थिते ॥ विनीते प्रसवत्यर्थे विवासे चाऽत्मकर्मसु ६३ बुद्धिश्चासीत्सुतं दृष्ट्वा पितुश्च
रणयोर्नतम् ॥ शस्त्रग्रहणचापल्यं संवृणोति भयादिति ६४

स्ति ३९ अध्वगइति स्वर्गमार्गेण गच्छंतेऽप्राहल्यादृष्ट्वा मोहं प्राप्तेनैतत्कृतमिति सूचितं धर्मस्य योगधर्मसंबंधि प्रमादोऽनवधानता इन्द्रस्यानपराधत्वे पराहित्यान्मुनिनेहोक्तं ननु व्यवहा
रतः ५० तेन प्रसादेन हेतुना ऊर्ध्वरेतसो मुनयः ५१ । ५२ अंतरेण प्रसादेन ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० निराकारालज्जयापाषाणभृतां पुराणांतरेणौ
तमशापेनैव पाषाणभृतामिति स्मर्यते ६१ । ६२ । ६३ । ६४

शा.मो.१९
४०
॥२६८॥

म.भा.टी.
॥१४४॥

तेराजानस्तादृग्भ्यःस्तेनेभ्योऽपप्रपंतेममापिराज्येस्तेनइतिलज्जाकुर्वतेऽतस्तथावृत्तालोकयाप्रार्थप्रजानामिदोषत्वंकामयानाःपितरइवतपस्विनोभवन्ति । तथाचराजानःप्रतिजानतेछांदोग्ये 'नमेस्तेमोजनपदेनकदर्योनमद्यपः ॥ नानाहिताग्निर्नाविद्वाब्रह्मैरीस्वैरिणीकुतः'इति २४ वित्रास्यमानाहाति प्रासेनैवप्रजाःसाध्योभवन्तिमहुराजानोदुष्कृतीन्नुष्टान्कामात्प्रं त्यपितुकुप्रयोजनेनैवप्रत्येवंचसुकृतेनैवप्रजाःशासते २५ एवंविधेरान्नि'यद्यदाचरतिश्रेष्ठस्तत्तदेवतरेजनाः'इतिन्यायेनोत्तरोत्तरंप्रजाःश्रेयस्याभवन्तीत्याह श्रेयसइति २६ राज्ञास्वाचितं जिस्वेवप्रजाःशास्याअन्ययाताएवेनमपहसन्तीत्याह आत्मानमिति २७ । २८ दुष्कृतंदुष्टकर्मकारिणं अनंतरान्पुत्रसोदर्यादीन् २९ विपक्षेदोषमाह यत्रोति यत्रराज्येअच्छति प्राप्नोति ३० स्वोक्तैःसांप्रदायिकत्वमाह इतीति ३१ आश्वासयद्भिः प्रजाइतिशेषः एतद्वृमडलंप्रथमकल्पेनमुख्येनाहिसामयेनदंडेनअयेद्वशीकुर्यात् धिग्दंडंवाग्दंडमादानदंडंघदंडं

राजानोलोकयात्रार्थतप्यंतेपरमंतपः ॥ तेऽपत्रपंतितादृग्भ्यस्तथावृत्ताभवन्तिच २४ वित्रास्यमानाःसुकृतोनकामात्प्रतिदुष्कृतीन् ॥ सुकृतेनैवराजानोभूयिष्ठं शासतेप्रजाः २५ श्रेयसःश्रेयसोऽप्येवंवृत्तंलोकोऽनुवर्तते ॥ सदैवहिगुरोर्दृत्तमनुवर्ततिमानवाः २६ आत्मानमसमाधायसमाधित्सातियःपरान् ॥ विषयेष्विद्रियव शंमानवाःप्रहसंतितम् २७ योराज्ञोदंभमोहेनकिंचित्कुर्यादसांप्रतम् ॥ सर्वोपायैर्नियम्यःसतथापापान्निवर्तते २८ आत्मैवादीनियंतव्योदुष्कृतंसंनियच्छता ॥ दंडयेच्चमहादंडैरपिबंधूनंतरान् २९ यत्रवैपापकृत्रीचोनमहदुःखमच्छति ॥ वर्धतेतत्रपापानिधर्मोहसतिचधुवम् ३० इतिकारुण्यशीलस्तुषिद्वान्वैब्राह्मणोऽत्र शात् ॥ इतिचैवानुशिष्टोऽस्मिपूवस्तातपितामहैः ३१ आश्वासयद्भिःसुमृशमनुक्रोशात्तथैवच ॥ एतत्प्रथमकल्पेनराजाकृतयुगेजयेत् ३२ पादोनेनापिधर्मैणग च्छेत्रेतायुगेतथा ॥ द्वापरेतुद्विपादेनपादेनत्वधरेयुगे ३३ तथाकलियुगेप्राप्तेराज्ञोदुश्चारितेनह ॥ भवेत्कालविशेषेणकलाधर्मस्यषोडशी ३४ अथप्रथमकल्पेनस त्यवन्संक्रोभवेत् ॥ आयुःशक्तिचकालचनिर्दिश्यतपआदिशेत् ३५ सत्यायहियथानेहजह्याद्धर्मफलमहत् ॥ भूतानामनुकंपार्थमनुःस्वायंभुवोऽब्रवीत् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि दुमत्सेनसत्यवत्संवादे सप्तपष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अविरोधेनभूतानांयोगःषाड्गुण्यकारकः ॥ यःस्यादुभयभाग्धर्मस्तन्मेब्रूहिपितामह १

चयगक्रमेणप्रजासुप्रवर्तयेदितितात्पर्यम् ३२ । ३३ । ३४ अयेति निर्दिश्यनिश्चित्यतपोदंडं । 'राजामिःकृतदंडास्तुगुदधन्तिमलिनाजनाः'इतिदंडस्यापितपोवच्छुद्धिहेतुत्वस्मृतेः ३५ उक्तस्यंप्रमाणमाह सत्यायेति सत्यायब्रह्मप्राप्तयेहिप्रसिद्धमहद्धर्मफलंज्ञानं स्वर्गादेःक्षुद्रत्वात् यथायेनप्रकारेणेहनजह्यात्तादृशमहिंसाख्यधर्ममनुरब्रवीत् ३६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये सप्तपष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ इतमनूयपृच्छति अविरोधेनोति राज्ञामप्य हिंसाप्रधानःषाड्गुण्यकारकःषड्गुणाप्यैश्वर्यादयोऽयैर्भगवच्छब्दभाग्भवतिउत्पत्त्यादयःप्रकृतिगुणावतिपांसमूहःषाड्गुण्यंतस्यकारकोहेतुयोगोक्तइतिशेषः । 'ऐश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसः श्रियः ॥ वैराग्यस्यचधर्मस्यषण्णांभगइतीगना ॥ उत्पत्तिचविनाशंचभूतानामागतमिति ॥ वेत्तिविद्यामविद्यांचसवाच्योभगवानिति' १

॥१४४॥

समयमाहमेवविवृणोति गार्हस्थ्यस्येति गार्हस्थ्येपंचसुमाअनिवार्याः योगेपुर्हिंसासर्वात्मनास्याज्वा अदूरेसभीपेककार्यार्थंत्वेसंप्रस्थितयोःप्रवृत्तयोः । 'न्यायागतधनस्तस्वज्ञाननिष्ठो ऽतिथिप्रियः ॥ श्राद्धकृतसत्यत्रादीचसुहृस्योऽपिविमुच्यते ॥ प्राणायामैर्देहेनोचारणामिश्वाकिंस्त्रिषान् ॥ प्रत्याहारेणसंसर्गान्ध्यानेनानेश्वरान्गुणान्'इतिस्मृतिन्यां गुणान्जीवत्वादीन् अतस्तुल्यार्थयोरेतयोर्मध्येकिंस्विच्छ्रेयः २ उभौगार्हस्थ्ययोगधर्मौ ३ । ४ अत्रेति अक्षराधिक्यमाप्य ५ 'तद्यथैवादीमनुष्यराजआगतेऽप्यस्मिन्बार्हस्पत्याणवावेहत्तंवाङ्मते'इतिश्रुति मनुष्यस्यस्त्वपुस्त्वष्ट्रेगृहागतायमनुपकंगामालेमे वेहतवंध्यांगी क्षदतेहंसति ६ नियुक्तांहंतुपुरस्कृतांद्वावेदाइत्यब्रवीदितिद्वयोःसंबंधः दृष्टेत्यस्याध्याहारश्च ७ वेदाइतिगर्हायास्तुतिः ८ प्रविश्ययोगबलेनेत्यर्थः यतिकपिलमुनि हंहोइतिविस्मये वेदायादिमताःगर्हितत्वेनसंमताः अप्रापिगर्हायाःपुनरेनुवाक्ः अपरेहिंसागून्याधर्माःकेनमताः प्रामाण्यमप्रामाण्यंवाकर्मज्ञान

गार्हस्थ्यस्यचधर्मस्ययोगधर्मस्यचोभयोः ॥ अदूरसंप्रस्थितयोःकिंस्विच्छ्रेयःपितामह २ ॥ भीष्मउवाच ॥ उभौधर्मौमहाभागावुभौपरमदुश्चरौ ॥ उभौमहा फलौतौस्तुसद्भिराचरितावुभौ ३ अत्रतेवर्तयिष्यामिप्रामाण्यमुभयोस्तयोः ॥ शृणुष्वैकमनाःपार्थच्छिन्नधर्मार्थसंशयम् ४ अप्राप्युदाहरंतीमितिहासंपुरातनम् ॥ कपिलस्यगोश्वसंवादंतन्निबोधयुधिष्ठिर ५ आम्नायमनुपश्यद्विपुराणंशाश्वतंधुवम् ॥ नहुषःपूर्वमालेभेत्वधुर्गामितिनःश्रुतम् ६ तानियुक्तामदीनात्मासत्वस्थः संयमेरतः ॥ ज्ञानवान्नियताहारोददर्शकपिलस्तथा ७ सद्युद्धिमुत्तमांप्राप्तोनेष्टिकीमकुतोभयाम् ॥ सतीमशिथिलासत्यांवेदाइत्यब्रवीत्सकृत् ८ तांगाष्टपिः स्यूमरश्मिःप्रविश्ययतिमब्रवीत् ॥ हंहोवेदाइयदिमताधर्माःकेनापरेमताः ९ तपस्विनोऽतिमंतःश्रुतिविज्ञानचक्षुषः ॥ सर्वमार्षेहिमन्यंतेव्याहृतंविदितात्मनः १० तस्यैवंगततृष्णस्यविज्वरस्यनिराशिषः ॥ काविवक्षाऽस्तिवेदेषुनिरारंभस्यसर्वतः ११ ॥ कपिलउवाच ॥ नाहंवेदान्विनिंदांमिनविवक्ष्यामिर्हिचित् ॥ पृथगाश्रमिणांकर्माण्येकार्थानांतिनःश्रुतम् १२ गच्छत्येवपरित्यागीवानप्रस्थश्चगच्छति ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीचउभौतावपिगच्छतः १३ देवयानाहिपंधानश्च त्वारःशाश्वतामताः ॥ एषांज्यायःकनीयस्त्वंफलेषूक्तंबलाबलम् १४

कांडयोस्तुल्यमतोनान्यतरत्रिंशेत्प्रशंसेत्रेतिभावः ९ तपस्विनःआर्षमन्यंते किंविदितात्मनःनित्यज्ञानवतःपरमेश्वरस्यव्याहृतं । 'अस्यमहतामृतस्यनिःश्वसितमेतद्यद्भवेदः'इतिश्रुतेर्निःश्वास वदयत्तोश्चारितंभवेदं अतोऽत्रैकमप्यक्षरमप्रमाणीकर्तुमशक्यमित्यर्थः १० मनु'एषश्चैवसाधुर्भकारयतितंयमेभ्योलोकेभ्यउन्निनीपतेपपह्येवासाधुर्भकारयतितंयमऽवोनिनीपते'इतिश्रुत्यास तांमुक्तिमसतांबंधंचदातुंविब्रह्माभेदेनज्ञानकर्मकाहेप्रवृत्तेइत्याशंक्याह तस्येति तस्यैश्वरस्यगततृष्णस्यकलाशाहीनस्य विज्वरस्यद्वेषहीनस्य निराशिषःनीरागस्य निरारंभस्यावाप्तस कलकामत्वात् नवैषम्यविवक्षयावेदवचनंसंभवतीत्यर्थः ११ नाहमिति विवक्ष्यामिप्रमाण्येकार्थानामि १२ एकार्थत्वमाह गच्छत्येवेति परित्यागीसंन्यासी गच्छत्येवपरंपदमितिशेषः १३ देवयानाःदेवमात्मानंयात्येभिरितितथासूताश्चत्वारआश्रमाः एषांज्यायस्त्वंकनीयस्त्वंफलेषूक्तंबलाबलंफलेषुनिमित्तेषूक्तं यथोक्तं 'संन्यासीमोक्षप्राप्नोतिब्रह्मलोकंनतथा । स्वर्लोकंमृ पिलोकेषुगृहस्थब्रह्मचारिणौ'इति १४

४९

म. प्रा. टी. ॥ १४६ ॥

ब्रह्मणो वेदस्य तस्मात्प्रणवपूर्विकायज्ञादिक्रियाकर्तव्येत्यर्थः १९ । ३६ स्तोमाः सामपूरकाक्षराणि हाविहावुइत्यादीनि १७ मानुषादेव्यमुपैयीति मंत्रवर्णादाधानकादिहैवदेवमावप्राप्नोति सोमं लुनोति भवति द्युमां अहेति मंत्रवर्णात्सोमं सुन्तः स्वर्गाधिपत्यं प्राप्नुवतीत्येवमादितद्भगवान् ज्ञानैश्वर्यसंपन्नतमो भवानेव वेद ३९ स्वर्गविधिना स्वर्गप्रदज्योतिष्टोमादिनायतः प्रेत्यमहस्वर्गफलं भवति ३९ वेदवादे विदः यो वेदगतानर्थवादान् वेदतस्योभयं फलसमर्पकमर्थवादद्वयं प्रमाणं स्तुत्यर्थत्वेनेत्यर्थः । यथायस्य षण्मयी जुहुर्मवति न स पापं श्लोकं गृणोतीति फलं कृत्वं गजुहुसंबंधाद्विवक्षितस्वार्थं किंतु रुक्षणया स्तुतिमात्रपरम् । एवं सर्वाश्च लोकाणां प्रीति सर्वाश्च कामान्पस्तमात्मानमनुविद्याविजानातीत्यात्मज्ञानफलमपि ज्ञेयं । ननु लोके वेदसाधारणस्य कर्त्तव्यमनो जुहुवदव्यभिचरितक्रतुसंबंधाभावात्कथं तज्ज्ञानफलस्य जुहुफलवर्धवावस्थ उच्यते देहातिरिक्त आत्मावेदैकगम्योयुष्माहवनीयादिवदलौकिकोऽस्ति तस्य च क्रतुसंबंधो न व्यभिचरति आमुष्मिकव्यहारमात्रस्य तत्सापेक्षत्वात् । ऐहिकव्यहारे च तदनपेक्षणाद्देहात्मवादेऽपि तदुपपत्तेः । यद्यपि जातपुत्रः कृष्णकेशोः प्रीनादधीतेत्यादिविशेषणमात्रस्य पत्न्यादिवच्छोके वेदसाधारणत्वेऽपि फलमोक्तं तथात्वमस्ति । तस्मात्जुहुवस्वर्गकामस्याप्यव्यभिचरितक्रतुसंबंधात्सापेक्षया विवदनारभ्याधीतमपि तज्ज्ञानं क्रतुप्रवेशं लभते तत्फलस्य चार्थवात्त्वमिति पुक्तमुत्पत्त्यामः

शां. यो. १२ अ० ॥ २६९ ॥

ओमिति ब्रह्मणो योनिर्नमः स्वाहास्वधावषट् ॥ यस्यैतानि प्रयुज्यंते यथाशक्ति तान्यपि ३९ न तस्य त्रिपुल्लोकेषु परलोकभयं विदुः ॥ इति वेदावदंतीहा सिद्धाश्च परमर्षयः ३६ ऋचो यजूंषिसामानिस्तोभाश्च विधिचोदिताः ॥ यस्मिन्नेतानि सर्वाणि भवंतीह स वै द्विजः ३७ अम्याधेये यद्भवति यच्च सोमे सुतो द्विज ॥ यच्चैतरेर्महायज्ञैर्वेदतद्भगवान् पुनः ३८ तस्माद्ब्रह्म न्यजेच्चैव याजयेच्चाविचारयन् ॥ यजतः स्वर्गविधिना प्रेत्य स्वर्गफलं महत् ६९ नायं लोकोऽस्त्ययज्ञानां परश्चेति विनिश्चयः ॥ वेदवादे विदुः प्रमाणमुभयंतदा ४० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि गोकपिलीये अष्टषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ कापिल उवाच ॥ एतावदनुपश्यंति यतयोयांति मार्गगाः ॥ नैषां सर्वेषु लोकेषु कश्चिदस्ति व्यतिक्रमः १

तथा च सूत्रम् । शेषत्वात्पुरुषार्थवानिरिदोययान्येऽपि जैमिनेति । षण्णुविद्याफलं प्रत्यक्षमिति तत्राप्युक्तमापस्तबनबुद्धेः स मप्रापणं तच्छास्त्रं विप्रतिपिदं बुद्धेः चेतस्त्रे मप्रापणमिहैव ननुः खमुपलभेतेति बुद्धे आत्मनि ज्ञातेऽपि मप्रापणमानंदप्राप्तिर्नास्ति ज्ञातात्मतस्वस्यापि बुद्धोपलंभात् अपुत्रं च तत् रजोभूत्वाभ्वंसतेऽन्यत्प्रशंसन्नितिकर्ममार्गादन्यज्ज्ञानं प्रशंसतो निवाश्रवणात् तस्मात्तुहात्मज्ञानफलयोः समानमर्थवादत्वमिति पूर्वः पक्षः ४० ॥ इति ज्ञानिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि श्रीलंकटीये भारतभावेदीपे अष्टषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ॥ अत्रोत्तरमाह एतावदिति यतयोयमनियमादिमंतोयांति प्रकरणादात्मानं प्राप्नुवति ते मार्गगाः प्रागेव शुद्धात्माप्राप्तेर्मांसे विशेषावस्थायां स्थिता एतावदुच्यते न परिच्छिन्नं ब्रह्मांडं पार्थिकं कर्मफलमनुपश्यंति गुरुशास्त्रोपदेशमनुसाक्षात्कुर्वन्ति तथा च श्रुतिर्ब्रह्मादिप्राप्तिपरामिति महत्फलमुपाक्षिप्य 'यो वेदनिहितं नृणां परमेष्ठो मनसोऽश्रुते सर्वान्कामान् सह' इति शरीरगुहास्यं सत्यादिलक्षणं ब्रह्म यो वेदसः परमेष्ठो यो ब्रह्मव्याकृतावस्थागतः सर्वकाममाभ्रवतीति च दर्शयति ननु फलं श्रुतेर्यथावत्त्वमुक्तमित्याशंक्याह नैषामिति एषां यतीनां सर्वेषु लोकेषु भोग्यपदायेंषु कश्चिद्व्यतिक्रमो भित्थ्या संकल्पस्वनास्ति । संकल्पादेवास्वपितरः समुत्तिष्ठन्ति संकल्पादेव नु तच्छ्रुतेरिति श्रुतिन्यायाभ्यां तथाहि छांदोग्ये सर्वाश्च लोकाणां प्रीति सर्वाश्च कामानिति प्रजापतिना आत्मज्ञानफलमुपपन्नं तदेवोदिस्येद्विरोचनौ प्रजापतौ ब्रह्मवर्धनं षण्णुः तं वा एतं देवा आत्मानमुपासते तस्मात्तेषां सर्वेषु लोकाः सर्वेषु कामा आप्ता इति परकृतिरूपार्थवादेन सिद्धवन्निर्दिष्टम् । एतस्याविवक्षायां-

॥ १४६ ॥

-कृत्स्नं कर्मफलमप्यविवक्षितं स्यात् न्यायसाम्बाह प्राकरणिकफलत्वाच्च । ननु कदेहादभ्यस्य कर्त्तव्यमनो जुहावनिर्णयः क्रतुसंबंध इति । सत्यं तथापि अन्यत्र धर्मात् अन्यत्र धर्मात् योऽशनायापि पापेशो कं मोहं जरां मृत्युमत्येतीति विदितवेदांतवेद्यस्य धर्माद्यतीतस्याशनायादिरहितस्याऽऽत्मनो ज्ञानं न कर्मागर्भं प्रतिपद्यते । यत्र स्वस्वसर्वं धर्मात्मेवाभूत् तत्केन कं पश्येति तदधिगमे द्वैतोपमर्दश्रवणात् । तस्मान्नात्मज्ञानफलस्यार्थवादत्वं षण्णुमयीदृष्टांते न युज्यते तथा च सूत्रं अधिकोपदेशात्तु वादरायणस्यैवं तद्दर्शनादिति १ यत्तु बुद्धे चेतस्त्रे मप्रापणमिहैव ननुः खमुपलभेतेत्यादि वचनमुदाहृतं तत्राह निर्द्वंद्वा इति निर्द्वंद्वाः शीतोष्णादिजहर्षविषादशून्याः अतएव निर्नमस्काराः न कंचिन्नमस्कुर्वन्ति पतोनिराशीर्बिधनाः प्रार्थनापाशाशून्याः यतः पापेभ्यो वासनाहेतुभ्यो विमुक्ताः शुचयः स्वभावशुद्धाः अमला आर्गुलकद्वेषशून्याः । एतएव विधा मरतसंवर्तादयो बहव उपलभ्यन्ते अत आपस्तंबोक्तिर्ज्ञानाधिकारिणां कर्मणि श्रद्धोत्पादनार्था । अन्यथा पूर्वोदाहृतं न तदीयेन ज्ञानफलाभ्युपगमवचनेन विरोधः स्यात् एतेन गौतमोक्तिरप्यैकाश्रम्यपराव्याख्यातावेदितव्या २ । ३ लोकाः लोक्यंत इति लोकाः काम्यमाना विषयाः सनातनानित्य

निर्द्वंद्वा निर्नमस्कारानिराशीर्बिधना बुधाः ॥ विमुक्ताः सर्वपापेभ्यश्चरंति शुचयोऽमलाः २ अपवर्गेऽथ संत्यागे बुद्धौ चरुतनिश्चयाः ॥ ब्रह्मिष्ठा ब्रह्ममूताश्च ब्रह्मण्येव कृतालयाः ३ विशोकानष्टरजसस्तेषां लोकाः सनातनाः ॥ तेषां गतिं परांप्राप्य गार्हस्थ्ये किंप्रयोजनम् ४ ॥ स्यूरश्मिरुवाच ॥ यद्येषां परमाकाष्ठाय येषां परमागतिः ॥ गृहस्थानव्यपाश्रित्यनाश्रमोऽन्यः प्रवर्तते ५ यथा मातरमाश्रित्य सर्वे जीवंति जंतवः ॥ एवंगार्हस्थ्यमाश्रित्य वर्तते इतराऽऽश्रमाः ६ गृहस्थ एव यजते गृहस्थस्तप्यते तपः ॥ गार्हस्थ्यमस्य धर्मस्य मूलं यत्किंचिदेजते ७ प्रजनाद्यभिनिर्द्वंत्ताः सर्वे प्राणभृतो जनाः ॥ प्रजनं चाप्युतान्यत्र न कथंचन विद्यते ८ यास्तु स्युर्वहिरोषधो वहिरन्यास्तथाऽद्विजाः ॥ ओषधिभ्यो वहिर्यस्मात्प्राणात्काश्चिन्नदृश्यते ९ कस्यैषावाग्भवेत्सत्यामोक्षो नास्ति गृहादिति ॥ अश्रद्धा नैरप्राज्ञैः सूक्ष्मदर्शनवर्जितैः १० निरासैरलसैः श्रान्तैस्तप्यमानैः स्वकर्मभिः ॥ शमस्योपरमोदृष्टः प्रव्रज्यायामपंडितैः ११ त्रैलोक्यस्यैव हेतुर्हि मर्यादा शाश्वती ध्रुवा ॥ ब्राह्मणो नाम भगवान् जन्मप्रभृतिपूज्यते १२

सिद्धाः । तपते सत्याः कामा अकृता पिधाना इति श्रुतेः अतु तदेहादितावात्म्याभ्यासः गार्हस्थ्ये असत्यस्वर्गादिप्रवृत्तकर्माधिकारानिभित्ते किमपि प्रयोजनं नास्ति न हि प्राप्ताप्राज्योपि क्षामन्विच्छति ४ ननु तथाऽपि केकेयनकादीनां गार्हस्थ्येऽप्यविवक्षितं स्वदर्शनात्कर्मसमुच्चितैव विद्याफलाय भवतीत्यभिप्रेत्याह यदीति यदि एषा निर्द्वंद्वादिविशेषणवत्तैव ज्ञाननिष्ठातार्हसागार्हस्थ्यमंतरेण न भवति प्रवर्तते एनाभिशांदा तु संमर्थो भवति ५ । ६ एजते एजकंपने यत्किंचिदुत्सुर्धार्थं चिद्वेते तस्य धर्मफलस्य मूलं गार्हस्थ्यमेव ७ जनायेन प्रजनादिना प्रजोत्पादनादिना अभिनिर्द्वंत्ताः सर्वतः सुखिनो भवन्ति तस्मिन् प्रजनाद्यन्यत्राश्रमांतरे नास्ति ८ यास्तिवति चर्दीपित् गानि ओषधो वाऽन्यानि वहिरन्या ओषधोऽद्विजाः सोमपूतितायायास्तासामपि मूलं दृष्ट्यादि गार्हस्थ्यमेवेति व्यवहितातीतेन संबंधः तथाह्याह । 'अप्रोप्रास्तापुतिः सम्पगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायते वृष्टिर्दृष्टेरन्नंततः प्रजाः' इति ओषधीभ्यः प्राणादिति समानाधिकरणे पंचम्यौ ओषाध्यात्मकात्प्राणाद्बहिर्न कश्चिद्दृश्यते अतो विश्वोत्पत्त्यादिहेतुर्गार्हस्थ्यमेवेति भावः ९ तथापि यो ससाधनं गार्हस्थ्यस्य नास्ति त्याशंक्याह कस्येति १० निरासैः अप्रतिष्ठैः काणत्वादिदोषाद्गार्हस्थ्यं कर्तुं भशकौ रित्यर्थः । अष्टषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ११ ब्राह्मणवेदवित् १२

अविश्रंभेषुमानांतरागम्येषुस्वर्गादिपुत्रिभेषुपेदिकेषुपुत्रवाविषुमाध्येषुमंत्राएवसाधयितुं प्रवर्तते १३ दाहइति मृतस्यदाहादिकांपितरोमंत्राश्वानुमन्यंतइतिद्वयोःसंबंधः तत्र'मैनमप्रेविदह'
इतिदाहप्रकाशयतिमंत्रः । 'संगच्छस्वपितृभिःसंयमेनेष्टापूतंनपरमेव्योमद । हित्वायावयंपुनरस्तमेहितंगच्छस्वतन्वासुवर्चा'इतिमंत्रेस्वयंजीर्णदेहंहित्वायहित्वा आर्षःकस्त्रोयक् पितृभिर्यमेन
इष्टादिफलेनचस्वगंसंगतिंसंप्राप्यपुनरस्तंगृहंपौत्ररूपेणपौत्ररूपेणवापहित्वादेहेनसंगच्छेतिपुनदेहमाप्तिःप्रकाशयते तदिवंपुनःसंश्रयणं देहस्येतिशेषः तस्मिन्निमित्तेदाहइतिसंबंधः ।
देहेपुनःसंश्रितेसतिमृतस्यवृत्तयेपात्रभोजनेपीयतइतिपात्रंजलंभोजनंचतेउभेत्पणनित्यश्राद्धादिरूपेणदेये । तथागववैतरण्यादीनांदानंपशूनांवागोवृपादीनामुत्सर्गःपिडानांवाप्सुमज्जनंक्रियते ।
एतत्सर्वमंत्रमूलंनक्षरीरस्यमुक्तस्योपकारायभवतीतिनताहशरीरतालक्षणोमोक्षोऽस्ति १४।१५ अत्रैवहेत्वंतरमाह ऋणवंतइति तथाश्रुतिः 'जायमानोवैब्रह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायतेब्रह्मच
र्येणऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यःप्रजयापितृभ्यः'इति १६ वेदवादानांप्रजामनुपजायसेतदुत्तमस्यामृतमिति संतत्पविच्छेदस्यैवामृतत्वंवदतानपरिज्ञानयस्मिस्तत्सत्यामासमनृतमशरीरतालक्षणमोक्ष
स्वरूपंदाशैतं १७ प्रतिपादितमर्थमुपसंहरतिनवाइतिद्वाम्बां १८ परिमवादेवोक्तकर्मानावरात् ब्रह्मणित्रैदिककर्मणि । ब्रह्मयआत्माऽपहतपाप्माविजरोविसृष्ट्युर्विशोकोऽविजिघ्रसोऽपिपासः

प्राग्गर्भाधानान्मंत्राहिप्रवर्ततेद्विजातिपु ॥ अविश्रंभेषुवर्ततेविश्रंभेष्वप्यसंशयम् १३ दाहेपुनःसंश्रयणेसंश्रितेपात्रभोजने॥दानेगवांपशूनांवापिडानामप्सुमज्जने १४
अर्चिष्मंतोवर्हिपदःकव्यादाःपितरस्तथा ॥ मृतस्याप्यनुमन्यंतेमंत्रामंत्राश्चकारणम् १५ एवंकोशसुवेदेषुकुतोमोक्षोऽस्तिकस्यचित् ॥ ऋणवंतोयदामर्त्याःपि
हृदेवद्विजातिपु १६ श्रियाविहीनैरलसैःपंडितैःसंप्रवर्तितम् ॥ वेदवादापरिज्ञानसत्याभासमिवाच्यतम् १७ नवैपापैर्हियतेकृप्यतेवायोब्राह्मणोयजतेवेदशास्त्रैः॥ ऊर्ध्वय
ज्ञैःपशुभिःसार्धमेतिसंतर्पितस्तर्पयतेचकामैः १८ नवेदानांपरिभवात्रशाब्देननमायया ॥ महत्प्राप्नोतिपुरुषोब्रह्मणिब्रह्मविंदति १९ ॥कपिलउवाच ॥ दर्शचपौर्ण
मासंचअग्निहोत्रंचधीमतः ॥ चातुर्मास्यानिचैवासंस्तेषुधर्मःसनातनः २० अनारंभाःसुष्टतयःशुचयोब्रह्मसंज्ञिताः ॥ ब्रह्मणैवस्मतेदेवांस्तर्पयंत्यमृतैपिणः २१

सत्यकामःसत्यसंकल्पइत्यष्टगुणयुक्तंप्राप्नोति । तथाचसूत्रं ब्राह्मणजैमिनिरुपन्यासादिभ्यइति ब्राह्मणेनअपहतपाप्मत्वादिगुणाष्टकवत्तारूपेणमुक्तःसंपद्यते कुतः उपन्यासादिभ्यःउपन्यासोऽ
ज्ञातज्ञापनं उद्देशः सिद्धवद्व्यपदेशश्चादिपदार्थः तेचप्राग्गव्याख्याताः । तथाचामिहोत्रादिकर्मसमुच्चितादुपासनारूपावज्ञानान्मोक्षस्यचगार्हस्थ्येएवसिष्मतीतिनिष्कटोऽर्थः । जैमिनि
मतेसृष्टिप्रलययोरभावात् इमंमानवमावर्तनावर्ततइतिदेवयानेनपयागतानामनादृतिश्रुत्वेश्वसगुणभात्रएवनिष्पः वस्तुतस्तुइममिति विशेषणात्मानवांतरेतएवबीजभूताआवर्ततइतिगम्यते ।
तथाचपुनरस्तमेहीतिप्रागुक्तंमंत्रलिगंसंगच्छते । आपस्तंबवचनंचआभूतसंज्ञातेस्वर्गजितःपुनःसर्गेबीजार्थाभवतीति १९ तत्रयदुक्तं कर्मभिरैवचेष्टादिकं करोतितदंगीकरोति दर्शयेति चित्तशु
द्धयर्थिनाएतान्येवकर्माण्यनुष्ठेयानिनपुनार्हेत्याणिपशुबंधादीनीतिभावः २० यत्पुनःसंन्यासोऽलसैःकल्पितइतितत्राह अनारंभाइति येकर्मणिनारभंतेसंन्यसेतितएवसुतरार्थैयंवतः वैरा
ग्यबलेनजितकामत्वात् । अतएवशुचयोरागादिमलरहिताब्रह्मोतिसंज्ञाप्राप्ताः ब्रह्मज्ञाइत्यर्थः 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवति'इतिश्रुतेः । यत्कृणत्रयवात्रमुच्यतइतितत्राह ब्रह्मणैवसाक्षात्कृतेनतेसंन्या
सिनोदेवान्देवऋषिपितृनमुतानिहविःस्वाध्यायप्रजाख्यानिदृच्छंतिवाहसांस्तर्पयंति । क्षणमेकंकृतकृतस्यचतुःसप्तत्यापत्फलंतद्व्याप्तोतीत्येवकालकृतस्यापिध्यानस्यमहाफलत्वात् २१

यदुक्तमूर्ध्वयज्ञैःपशुभिःसार्धमेतीतिततस्यप्राणाउत्क्रांसंत्यत्रैतसमवनीयंतइतिश्रुत्केनब्रह्मविदांमरत्यभावेनविशुद्धमिरयाशयवानाह सर्वेति महिसावांरुपंसार्वाइपंचमासस्यगतिर्भोगोवा
पुत्र्यतेऽस्तस्यमार्गदेवाअपिमुह्यंति । अपदस्यपद्यतेगम्यतेवस्तुस्वरूपमेभिरितिपदानिगुणास्तत्रहितस्य पदैपिणःगुणकामाःदेवाः । एतेनमुक्तस्यसोपाधिकावस्यायांसावांरुपंसार्वाइपंचमासस्यगतिर्भोगोवा
गुचिन्माप्रस्वमितिदाशैतं । तथाचसूत्रम् । एवमप्युपन्यासात्पूर्वभावाद्बिरोधंवादरापणइति । सगुणैकांतवादीजैमिनिनिर्गुणैकांतवादीऔडुलोमिः । अवस्थामेदेनउभयमुपगच्छतोवाद्
रायणस्यस्वविरोधइतिभावः । तद्विवद्वंपंसर्वमृतात्समभूतस्येववदस्येतिविशेषणान्यादाशैतं २२ ननुकथमात्मनेद्विरुध्यकथंवातप्रदेवानामपिमोहइत्याशंक्याह चतुर्द्वारमिति एनंसर्वा
एमानमपदंपुष्टंशरीरांतःस्यवाचागुरुपदेशेनचतुर्ध्वारिवात्सुप्रातर्यामिशुद्धरूपेणउपवातिअवगच्छति अतमोपाधिकाऽनुपाधिकरूपेणात्मनोद्वैविध्यंयुक्तम् । ननुसर्वेषामात्मत्वात्सर्व
देवापमवगतएवास्तीत्याशंक्याह चतुर्द्वारं चत्वारिबाह्यादीनिद्वाराणीवपिघायकानियस्यतंचत्वारिदेहेद्वैत्रियमनोबुद्ध्याख्यानिमुखानीवमोगसाधनानियस्यतम् । आत्माऽपिकर्मादिभिराह

सर्वभूतात्मभूतस्यसर्वभूतानिपश्यतः ॥ देवाऽपिमार्गेमुह्यंतिअपदस्यपदैपिणः २२ चतुर्द्वारंपुरुषंचतुर्मुखंचतुर्धाचैनमुपयातिवाचा ॥ बाहृभ्यांवाचउदरा
दुपस्थात्तेषांद्वारंद्वारपालोबुभूषेत् २३ नाक्षैर्दीव्येन्नाददीप्तान्यवित्तंनवाऽयोनीयस्यशृतंप्रगृह्णात् ॥ कुड्मोचैवप्रहरेतधीमांस्तथाऽस्यत्पाणिपादंसुगुप्तम् २४
नाक्रोशच्छेन्नवृथावदेच्चनपैशूनंजनवादंचकुर्यात् ॥ सत्यव्रतोऽमितभापोऽप्रमत्तस्तथाऽस्यवाग्द्वारमथोसुगुप्तम् २५ नानाशनःस्यान्नमहाशनःस्यादलोलुपः
साधुभिरागतःस्यात् ॥ यात्रार्थमाहारमिह्लाददीततथाऽस्यस्याज्जाठरीद्वारगुप्तिः २६ नवीरपत्नीविहरेतनारीनचापिनारीमनृतावाह्यीत् ॥ भार्याव्रतंह्यात्म
निधारयीततथाऽस्योपस्थद्वारगुप्तिर्भवेत् २७ द्वाराणियस्यसर्वाणिसुगुप्तानिमनीषिणः ॥ उपस्थमुदरंवाहूवाक्रतुर्थीभवेद्विज २८ मोघान्यगुप्तद्वा
रस्यसर्वाण्येवभवंत्युत ॥ किंतस्यतपसाकार्यंकिंयज्ञेनकिमात्माना २९ अनुत्तरीयवसनमनुपस्तीर्णशायिनम् ॥ बाहूपधानंशाम्यंतंतंदेवाब्राह्मणंविदुः ३०
द्वंद्वारामेषुसर्वेषुयएकोरमतेमुनिः ॥ परेषामनुध्यायंस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ३१ येनसर्वमिदंउद्धंप्रकृतिर्विकृतिश्चया ॥ गतिज्ञःसर्वभूतानांतंदेवाब्राह्मणंविदुः ३२
अभयंसर्वभूतेभ्यःसर्वेषामभयंयतः ॥ सर्वभूतात्मभूतोयस्तंदेवाब्राह्मणंविदुः ३३

तत्वाद्गोक्तवादिरूपेणअन्यथाग्रहणादावृत्तएवेत्यर्थः । बाहृभ्यामितिकर्मोपलक्षणं भोगप्रदेनकर्मणेत्यर्थः हेत्वर्थेपंचम्यः । वाचइतिकर्मकांतंत्रांतरीयसिद्धांतानांग्रहणम् । उदरो
पस्थयोरपिविपरीतप्रवृत्तिहेतुतथाआत्माऽवरकरत्वम् । एतैश्चतुर्भिर्निमित्तेषुदेवानामपिद्वारपिधानमस्ति । इत्यगनेअस्माद्भावेघञ् । अतोद्वारपालोबाह्यादीनांपालकोविनियंतानु
भूषेत्भत्रिभुमिच्छेत् २३ नियमनप्रकारमाह नाक्षैरित्यादिना अयोनीयस्यनास्तियोनीयंसंयोनिसंबंधोयस्यसतथातस्य शृतंहविर्नंप्रगृह्णात्नप्रतिगृह्णीयात् पंचमलकारोऽयलिङ्गयंलः
योनिंसंबंधायोग्यंननुयाजयेदित्यर्थः । तथाचश्रुतिः यथाकन्यातथाहविरिति २४ । २५ । २६ नेति हेवीरयुधिष्ठिरपत्नीयज्ञसंबंधवर्तानारीविहरेतनविभजेत तदुपरिख्यंतरकरणेनधर्मार्थ
काभेषुतांविभागवर्तानंकुर्यात् तयोक्तमापस्तंबेन । धर्मप्रज्ञासंपन्नद्वारेनाभ्यांकुर्वीतान्यतराभावेकार्याप्रागग्याधेयावाधानेसातिहिकर्मभिःसंबध्यतइति भार्याव्रतंपरस्त्रीवर्जनं २७ । २८
मोघानिनिष्फलानि सर्वाणितपसादीनि २९ । ३० अननुध्यायनसुखं दुःखंवा ३१ प्रकृतिर्ब्रह्म विकृतिर्द्वैतं ३२ । ३३

८।९ उपकारेनियमेनप्रवर्तयतीमुपकारनियतां १० । ११ । १२ तेजसाप्रभावेन १३ निरुपस्कृतोभोगवर्जितः निदर्शनकुंडधारमकेःप्रत्ययं १४ व्यादिशंतदेवेभ्यःफलयाचकान्निवेदयंतं दे
वाज्ञयायाचकेभ्यःफलानिममर्पयंतंवा १५ अशुभेषु कर्मसुपस्थितेषुप्राग्दत्तमपिराण्यादिकंप्रच्छिदंतिहरंति १६ भूमौपतितोब्राह्मणहितार्थी १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

संनिष्ठश्चदेवस्यनचान्यैर्मानुषैर्वृतः ॥ एषमेदास्यतिधनंप्रभूतंशीघ्रमेवच ८ ततोपुषैश्वर्यंश्वैश्चमाल्यैरुच्चावचैरपि ॥ बलिभिर्विधाभिश्चपूजयामासतं द्विजः
९ ततस्त्वल्पेनकालेनतुष्टोजलधरस्तदा ॥ तस्योपकारनियतामिमांवाचमुवाचह १० ब्रह्मप्रेचसुरापेचचौरेभग्नव्रतेतथा ॥ निष्कृतिर्विहितासद्भिःकृतप्रेना
स्तिनिष्कृतिः ११ आशायास्तनयोऽधर्मःक्रोधोऽसूयासुतःस्मृतः ॥ लोभःपुत्रोनिष्ठत्यास्तुक्तघ्नोनाहतिप्रजाम् १२ ततःसब्राह्मणःस्वप्रेकुंडधारस्यतेजसा ॥
अपश्यत्सर्वभूतानिकुशेषुशयितस्तदा १३ ज्ञमेनतपसाचैवभक्त्याचनिरुपस्कृतः ॥ शुद्धात्माब्राह्मणोरात्रौनिदर्शनमपश्यत् १४ मणिभद्रंसतत्रस्थं देवतानांम
हाद्युतिम् ॥ अपश्यत्महात्मानं व्यादिशंतंयुधिष्ठिर १५ तत्रदेवाःप्रयच्छंतिराज्यानिचघनानिच ॥ शुभैःकर्मभिरारब्धाःप्रच्छिदंत्यशुभेषुच १६ पश्यतामथय
क्षाणांकुंडधारोमहाद्युतिः ॥ निपत्यपतितोभूमौदेवानांभरतर्षभ १७ ततस्तदेववचनान्मणिभद्रोमहामनाः ॥ उवाचपतितंभूमौकुंडधारकिमिष्यते १८ कुंड
धारउवाच ॥ यदिप्रसन्नादेवामेभक्तोऽयंब्राह्मणोमम ॥ अस्यानुग्रहमिच्छामि कृतंकिंचित्सुखोदयम् १९ ततस्तंमणिभद्रस्तुपुनर्वचनमब्रवीत् ॥ देवानामेव
वचनात्कुंडधारंमहाद्युतिम् २० ॥ मणिभद्रउवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेकृतकृत्यःसुखीभव ॥ धनार्थीयदिविप्रोऽयंधनमस्मैप्रदीयताम् २१ यावद्धनंप्रार्थयतेब्रा
ह्मणोऽयंसखातव ॥ देवानांशासनात्तावदसंख्येयंददाम्यहम् २२ विचार्यकुंडधारस्तुमानुष्यंचलमधुवम् ॥ तपसेमतिमाधत्तब्राह्मणस्ययुधिष्ठिर २३ कुंडधार
उवाच ॥ नाहंधनानियाचामिब्राह्मणायधनप्रद ॥ अन्यमेवाहमिच्छामिभक्तायानुग्रहंकृतम् २४ पृथिवीरत्नपूर्णामहद्वारत्नसंचयम् ॥ भक्तायनाहमिच्छा
मिभवेदेषुधार्मिकः २५ धर्मोऽस्यरमतांबुद्धिर्धर्मचैवोपजीवतु ॥ धर्मप्रधानोभवतुममैषोऽनुग्रहोमतः २६ ॥ मणिभद्रउवाच ॥ सदाधर्मफलंराज्यंसुखानिविधि
धानिच ॥ फलान्येवायमश्नातुकायकेशविवर्जितः २७ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततस्तदेववदुशःकुंडधारोमहायशाः ॥ अभ्यासमकरोद्धर्मेततस्तुष्टास्तुदेवताः २८
मणिभद्रउवाच ॥ प्रीतास्तेदेवताःसर्वाद्विजस्यास्यतथैवच ॥ भविष्यत्येषधर्मात्माधर्मैचाधास्यतेमतिः २९ ततःप्रीतो जलधरःकृतकार्योयुधिष्ठिर ॥ ईप्सितं
मनसोलब्ध्वावरमन्यैःसुदुर्लभम् ३० ततोपश्यत्चीराणिसूक्ष्माणिद्विजसत्तमः ॥ पार्श्वतोऽभ्याशतोऽन्यस्तान्यथनिर्वेदमागतः ३१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अयं
नसुकृतंवेत्तिकोऽन्योवेत्स्यतेकृतम् ॥ गच्छामिवनमेवाहंवरंधर्मेणजीवितुम् ३२

२५ । २६ । २७ धर्मधर्मनिमित्तं अभ्यासं पुनः पुनर्धर्ममेव विप्रार्थयमाचत

वेनकामस्तदयोधर्मांश्चेतित्रयमपिहृच्छंनिष्कामधर्मैश्चैवानित्याख्यायिकातात्पर्यमुक्तंभवति २८ । २९ । ३० चीराप्यपश्यतोपाक्षेपत्वेनेकतविरक्तोभूदित्यर्थः शेषंस्पष्टार्थं ३१ । ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिशां. भो. नी. भा. एकस
ष्टस्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ निष्कामधर्मस्यश्रेष्ठमनुकृतं द्विसांन्यस्यैवतस्यैवतिवकुंहेस्त्रयज्ञनिर्दार्योयमव्यायआरभ्यते बहुनामिति एकंचित्तुद्धिरीश्वरप्री
भीष्मउवाच ॥ निर्वेदादेवतानांचप्रसादात्सद्विजोत्तमः ॥ वनंप्रविश्यसुमहत्तपआरब्धवांस्तदा ३३ देवतातिथिशेषेणफलमूलाशनोद्विजः ॥ धर्मैचास्यमहा
राजहृदाबुद्धिरजायत ३४ त्यक्त्वामूलफलंसर्वपणाहारोऽभवद्विजः ॥ पर्णैत्यक्त्वाजलाहारःपुनरासीद्विजस्तदा ३५ वायुभक्षस्ततःपश्चाद्ब्रह्मवर्षगणानभूत् ॥
नचास्यक्षीयतेप्राणस्तदहुतामिवाभवत् ३६ धर्मैश्चश्रद्धघानस्यतपस्युग्रैचवर्ततः ॥ कालेनमहतातस्यदिव्यादृष्टिरजायत ३७ तस्यबुद्धिःप्रादुरासीद्यदिद
द्यामहंधनम् ॥ तुष्टःकस्यचिदेवेहमिथ्यावाद्भवेन्मम ३८ ततःप्रहृष्टवदनोभूयआरब्धवांस्तपः ॥ भूयश्चाचितयत्सिद्धोयत्परंसोऽभिमन्यते ३९ यदिदद्या
महंराज्यंतुष्टोवैयस्यकस्यचित् ॥ सभवेदचिराद्राजानमिथ्यावाग्भवेन्मम ४० तस्यसाक्षात्कुंडधारोदर्शयामासभारत ॥ ब्राह्मणस्यतपोयोगात्सौहृदेनाभिचो
दितः ४१ समागम्यसतेनाथपूजांचक्रेयथाविधि ॥ ब्राह्मणःकुंडधारस्यविस्मितश्चाभवन्नृप ४२ ततोऽब्रवीत्कुंडधारोदिव्यंतेचक्षुरुत्तमम् ॥ पश्यराज्ञां गतिं
विप्रलोकंश्वैवतुचक्षुषा ४३ ततोराजसहस्राणिमग्नानिनिरयेतदा ॥ दूरादपश्यद्विप्रःसदिव्ययुक्तेनचक्षुषा ४४ ॥ कुंडधारउवाच ॥ मांपूजयित्वाभावेनय
दित्वंदुःखमाप्नुयाः ॥ कृतंमयाभवेत्किंतेकश्चेत्ऽनुग्रहोभवेत् ४५ पश्यपश्यचभूयस्त्वंकामानिच्छेत्कथंनरः ॥ स्वर्गद्वारंहिसंरुद्धंमानुषेषुविशेषतः ४६ ॥ भीष्म
उवाच ॥ ततोऽपश्यत्सकामंचक्रोधंलोभंभयंमदम् ॥ निद्रांतंद्रोक्षथाऽऽलस्यमावृत्त्यपुरुषान्स्थितान् ४७ ॥ कुंडधारउवाच ॥ एतैर्लोकैःसुसंरुद्धादेवानां
मानुषाद्भयम् ॥ तथैवदेववचनाद्विप्रं कुर्वंति सर्वशः ४८ नदेवैरननुज्ञातःकश्चिद्भवतिधार्मिकः ॥ एषशक्तोऽसितपसादातुराज्यंधनानिच ४९ ॥ भीष्मउवाच ॥
ततःपपातशिरसाब्राह्मणस्तोयधारिणे ॥ उवाचचैर्धर्मात्मान्महान्मेऽनुग्रहःकृतः ५० कामलोभानुबंधेनपुरातेयदसूयितम् ॥ मयान्नेहमविज्ञायतत्रमेक्षंतुमहं
सि ५१ क्षांतमेवमयेत्युक्त्वाकुंडधारोद्विजर्षभम् ॥ संपरिष्वज्यबाहुभ्यांतत्रैवांतरधीयत ५२ ततःसर्वास्तदालोकान्ब्राह्मणोऽनुचचारह ॥ कुंडधारप्रसादेन
तपसासिद्धिमागतः ५३ विहायसाचगमनंतथासंकल्पितार्थता ॥ धर्माच्छक्यातथायोगाद्याचैवपरमागतिः ५४ देवताब्राह्मणाःसंतोयक्षामानुषचारणाः ॥
धार्मिकान्पूजयंतीहनघनादद्यान्नकामिनः ५५ सुप्रसन्नाहितेदेवायतेधर्मेरतामतिः ॥ धर्मैसुखकलाकाचिद्धर्मेतुपरमंसुखम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिकुंडधारोपाख्याने एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ बहूनांयज्ञतपसामेकार्था
नापितामह ॥ धर्मार्थनसुखार्थार्थकथंयज्ञःसमाहितः १

तिर्वातदर्शानामध्येधर्मांशोयज्ञःसमाहितोविनियुक्तःसकथंकीदृक्स्वरूपस्यात् । सुखार्थस्वर्गार्थधनार्थचयोनभवति तदर्थोहिर्हिंसानानुरुध्यतेऽतोऽधर्ममात्रार्थस्ययज्ञस्यस्वरूपवृद्धित्यर्थः १

म.भा.टी.
॥१५३॥

उच्छृतेर्वाङ्मणस्येतिसंबंधः २ यज्ञविष्णुं । यज्ञोर्विष्णुरिति श्रुतेः । समावेशमाहितोऽभूत् १ इयामाकमशनमदनीयं सूर्यपर्णीसुवर्चलेतिशाकविशेषौ प्रयमेतन्नन्यायज्ञियद्रव्यं ४ उप
गम्यप्राप्य वनेवानमस्याश्रमे । यदन्नःपुरुषोभवातिदत्रास्तस्यदेवताइति श्रुतेर्यमाहापीति ५ पुष्करधारिणीनामतः सत्येसत्यसंज्ञेभर्तृरिवक्ष्यमाणरित्याहिसाप्रधानेनयज्ञेनयष्टुमिच्छ
तिनानुविधीयतेहिंसायज्ञमश्रेयस्त्वेनमन्यमानानुविधानमानुकूल्यंनकरोति ६ तथाऽपिजापाद्रीतासतीभर्तुःस्वभावमनुरुध्यास्तेइत्यर्थः । मायूरिति मायूरपिच्छैःसन्निवेशःविशेषेणगुणितेस्त
स्यावस्त्रंवाणितंविस्तारितं जीर्णंतिस्वयंगलितस्वपर्णानापिच्छानां च ७ अकामयायज्ञंयज्ञफलंवाऽनिच्छत्यापुष्करमालिन्याहोर्भुर्भुर्नुशासनाद्यज्ञःकृतः । एतेनभार्यायाअपिकर्तृत्वमुक्तंन
स्वंगत्वमात्रं । शुक्रस्येति आज्ञाभिरसकृत्कृतयाआज्ञया आज्ञातिरितिपाठेवंशजः ८ सहवासिकोयजमानस्यसत्यसंज्ञस्यप्रतिवेशीसमुगोऽभूत्पृगोभूत्वाचसत्यंमुनिमब्रवीत् दुष्कृतमिति ।

शा.मो.१२
४०
॥२७२॥

॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामिनारदेनानुकीर्तितम् ॥ उच्छृतेःपुरावृत्तंयज्ञार्थेब्राह्मणस्यच २ ॥ नारदउवाच ॥ राष्ट्रधर्मोत्तरेश्रेष्ठोविदर्भेष्वभवाद्भिजः ॥
उच्छृत्तिर्ऋषिःकाश्चिद्यज्ञंयष्टुंसमादधे ३ इयामाकमशनंतत्रसूर्यपर्णीसुवर्चला ॥ तिकंचविरसंशाकंतपसास्वादुतांगतम् ४ उपगम्यवनेशुद्धिसर्वभूताविर्हिसया ॥
अपिमूलफलैरिष्टोयज्ञःस्वर्ग्यःपरंतप ५ तस्यभार्याव्रतकशाशुचिःपुष्करधारिणी ॥ यज्ञपत्नीसमानीतासत्येनानुविधीयते ६ सातुशापपरित्रस्तातस्वभा
वानुवर्तिनी ॥ मायूरजीर्णपर्णानांवल्लंतस्याश्वर्णितम् ७ अकामयाकृतस्तत्रयज्ञोहोत्रनुशासनात् ॥ शुक्रस्यपुनराज्ञाभिःपर्णादोनामधर्मवित् ८ तस्मि
न्वनेसमीपस्थोऽमृगोऽभूत्सहवासिकः ॥ वचोभिरब्रवीत्सत्यंत्वयेदंदुष्कृतंकृतम् ९ यदिमंत्रांगहीनोऽयंयज्ञोभवतिवैकृतः ॥ मांभोःप्रक्षिपहोत्रेत्वंगच्छस्वर्गमनि
दितः १० ततस्तुयज्ञेसावित्रीसाक्षात्संन्यमंत्रयत् ॥ निमंत्रयंतीप्रत्युक्तानहन्यांसहवासिनम् ११ एवमुक्तानितृत्तासाप्रविष्टायज्ञपावकम् ॥ विन्दुदुश्चरितंय
ज्ञेदिदृक्षुःसारसातलम् १२ सतुवद्वांजलिंसत्यमयाचद्धरिणःपुनः ॥ सत्येनसपरिष्वज्यसंदिष्टोगम्यतामिति १३ ततःसहरिणोगत्वापदान्यष्टौन्यवर्तत ॥ सा
धुर्हिसयमांसत्यहतोयास्यामिसद्गतिं १४ पश्यह्यप्सरसोदिव्यामयादत्तेनचक्षुषा ॥ विमानानिविचित्राणिगंधर्वाणामहात्मनाम् १५

यथायवमयेपुरोडाशेब्रीहीणांमेघसुमनस्यमानइतिमंत्रस्पर्लिङ्गामावालोपः । यथावाज्योतिष्टोमेअनुबंध्यायांगोपज्ञोःस्थानेपश्वमावेपयस्येत्याश्वलायनाद्युपदिष्टायांपयस्यापाह्वयथाद्यवदान
लोपोमंत्रलोपश्च । एवंसतिसामर्थ्येमंत्रांगहीनंयज्ञंकुर्वतादुष्कृतंभवतीत्यर्थः ९ ननुदरिद्रेणमयापशुःक्रेतुंनशक्यतेऽतोऽनुकलेनैवश्यामाकचरुणापशुकार्यंक्रियतइत्याशंक्याह यदीति होत्रेद्रुय
तेऽस्मिन्नितिव्युत्पत्त्याअग्नौ सापर्णादंमृगभूतं १० सावित्रीसवितृमंडलाधिष्ठात्रीदेवताप्रत्यक्षमेत्यसंन्यमंत्रयत्तदप्येज्यंशुर्भूतोव्यवहृत्युक्तवती प्रत्युक्ताप्रत्याख्याता तत्रहेतुःनहन्यामिति ११
रसातलंदिदृक्षुःसायज्ञपावकंप्रविष्टेति संबंधः । यज्ञेदुश्चरितंदृष्टमाचरितंकिञ्चित्समीपवर्तिमृदुजनोत्प्रेक्षानिर्देशः १२ सत्यंसत्यसंज्ञं अयाचतमामग्नौप्रक्षिपेतिप्रथितवान् ततोहिं
सायांदांपश्यतापर्यंक्रित्तानारण्यानुरसृजंतीतिशास्त्रदृष्ट्यासत्येनसमुगःपरिष्वज्यस्पृष्ट्वा । एतेनाह्वलंभादिपर्यंभिकरणांतलक्ष्यते । तावत्कृत्वासंदिष्टआज्ञतः १३ सहरिणआत्मनो
वधमात्रेणस्वस्यस्वर्गोतिपश्यन् १४

॥१५३॥

ततइति पशूनांपजमानानांचसहैवस्वर्गोतिस्पृहालग्रेनेदंरसुखंमृयादिति मृगह्यालमेतविषेऽपुनमेनचक्षुषादृष्ट्वापृगंस्वर्गांर्षिनमालोक्याहिसायांकृतायामेवस्वर्गवासंवाप्नोतीतिसमर्थयत्समर्थं
तत्रानितिसंबंधः १५ सन्निति केनचिन्निमित्तेनपूगतांप्राप्तोर्धमस्तस्यनिमित्तस्यनिष्कृतिप्रतीकारमाधतस्वात्मानंमोचितवान्त्वसौयज्ञस्यसमीचीनोभिधिहिंमापयत्वात् १७ आनुमति
नपशुऽतःसास्वर्गप्राप्त्यामीत्समिप्रायेण यज्ञिपायज्ञायहिता १८ ननुवर्धस्यापीदृहृत्कलकरणमपुकमित्पाशंक्याह ततइति याजयत् अडभावार्थः याजितवान् भार्यायाःपुष्करधा
रिण्याहिसामयजमानिच्छुंत्वाः १९ तयातेनस्वर्गपदत्वेनहोणहितः सत्यवादिनांयज्ञादिनांस्वसौनोर्धमः योर्धमंइतिपाठे तेभ्यंसत्यंश्रयामि किंतुसत्यंयःसत्यवादिनांवर्धः
वइतिविधेयपिअंपुंस्त्वं । अत्राख्यायिकातात्पर्यंपशुकाबंधश्यामाकादिविकारांश्चहपुरोडाशादीन्कुशांदिदिगम्बते तथाचगृह्ये । अयश्चोमृतेष्टकाःपशुनास्यालीपाकेनवतिपशुस्थाने

ततःससुचिरंदृष्ट्वापृहालग्रेनचक्षुषा ॥ मृगमालोक्याहिसायांस्वर्गवासंसमर्थयत् १६ सतुधर्मोऽमृगोभूत्वाधुवर्षोपितोवने ॥ तस्यनिष्कृतिमाधतनत्वसौ
यज्ञसंविधिः १७ तस्यतेनानुभावनमृगहिसात्मनस्तदा ॥ तपोमहत्समुच्छिन्नंतस्माद्धिसानयज्ञिया १८ ततस्तंमगवान्धर्मोयज्ञंयाजयत्स्वयम् ॥ स
नाधानंचभार्यायालेभेसतपसापरम् १९ अहिसासकलोधर्मोहिसाधर्मस्तथाहितः ॥ सत्यंतेऽहंप्रवक्ष्यामिनोर्धमःसत्यवादिनाम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां
तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि यज्ञनिदानाम द्विसप्तत्यधिकद्विशततमांश्यायः ॥ २७२ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंभवतिपापात्माकथंधर्मकरोतिवा ॥ केन
निवेदमादत्तेमोक्षंवाकेनगच्छति १ ॥ भीष्मउवाच ॥ विदिताःसर्वधर्मास्तेरिथत्यर्थंत्वंतुपृच्छसि ॥ शृणुमोक्षंसनिवेदंपापंधर्मचमूलतः २ विज्ञानार्थाहे
पंचानामिच्छापूर्वंप्रवर्तते ॥ प्राप्यैकंजायतेकामोद्वेषोवाभरतर्षभ ३ ततस्तदर्थयततेकर्मचारभतेमहत् ॥ इष्टानारूपगंधानामभ्यासंचचिकीर्षति ४
ततोरागःप्रभवतिह्येषश्चतदनंतरम् ॥ ततोलोभःप्रभवतिमोहश्चतदनंतरम् ५ लोभमोहाभिभूतस्यरागद्वेषान्वितस्यच ॥ नधर्मंजायतेदुर्द्विष्यांजाद्वर्भकरो
तिच ६ व्याजेनचरतेधर्ममर्थव्याजेनरोचते ॥ व्याजेनसिद्धयमानपुधेनपुकुरुनंदन ७ तत्रैवकुरुतेदुर्द्विततःपापंचिकीर्षति ॥ सुहृद्भिर्ऋषिमाणो
ऽपिपंडितैश्चापिभारत ८ उत्तरंन्यायसंबद्धंब्रवीतिविधिचोदितम् ॥ अधर्मस्त्रिविधस्तस्यवर्धतेरागमोहजः ९ पापंचितयतेचैवप्रभ्रंतीतिकरातिच ॥
तस्याधर्मप्रवृत्तस्यदोषान्पश्यंतिसाधवः १० एकशीलाश्चभित्त्वंभजंतेपापकर्मिणः ॥ सनेहसुखमाप्नोतिकुतएवपरत्रै ११

स्यालीपाकोऽनुविधीयते एवमन्यत्रपुरोडाशादिनांमिपशुन्यानेविधानमत्रंगतंयं । तस्मान्नहिसायज्ञःश्रेयानिजियज्ञानिदेत्यध्यायनाम तत्रहिसायज्ञनिदेत्यध्यायनाम २० ॥ इतिशां
तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि भीलकंठीये भारतमाधदीये द्विसप्तत्यधिकद्विशततमांश्यायः ॥ २७२ ॥ अहिसाधर्मपुत्रैराग्योत्पादनद्वाराभोऽहंपुरितिनिश्चित्यवर्धमिरोधिनःपापस्योत्पातिप
रिहारापेतरत्रोपादानायजिज्ञासो कथमिति १ । २ पंचानांजद्रादीनामैकंप्राप्यतत्ररागद्वेषोऽजायेतइत्यर्थः ३ तदर्थकामप्रत्यप्राप्तयेद्वेष्यस्यहानायच अभ्यासंपुनःपुनःभवेत् ४ । ५ । ६
व्याजेनकपटन अर्थमर्थजातं ७ पापंचित्यादिवैर्हं ८ न्यायसंबद्धमहारेव्यवहारेष्यकलज्जःपुखीमवेदित्यादि त्रिविधःकायिकोवाचिकोमानसश्च ९ पापंपरानिष्टं १० । ११

५२

म.भा.टी.
१५४

कुशलं वल्ल्यापं परहितमित्यर्थः १२ । १३ सुखदुःखानां विवेचने कुशलश्चतुरः १४ । १५ मूलसिंघते यत्र वैशुणान्प्रशयति तदेव वर्धयति १६ । १७ प्रभुत्वं संकल्पसिद्धत्वं १८
निर्वेदं वैराग्यं १९ भावयते चिंतावर्जं करोति २० धर्मत्यागे धर्मफलस्य स्वर्गादिस्त्यागे नानुपायादुपायाननुष्ठानात् किं नुपायत इव २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति शांतिपर्वणि नील
कंठीये भारतभाष्ये श्रीसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७२ ॥ ॥ ५ ॥ उपायस्वरूपं मभ्रपूर्वकं च कुभारभते मोक्षइति १ सर्वार्थसर्वमर्थवर्मादिमोक्षमेव वा प्राज्ञअर्थग्रहण
समर्थ निपुणं श्रुतार्थपरीक्षया क्षमं निदर्शनं प्रत्ययः मोक्षे स्वच्छिन्नासिद्धिः कडाया इत्यर्थः २ तत्रोपायो द्विविधः प्रवृत्तिरूपो निवृत्तिरूपश्च तयोर्दृष्टांतं मुखेन वैलक्षण्योपपादनपूर्वकं मोक्षहेतुहेतु

शं.मो.१२
अ०
॥२७४॥

एवं भवति पापात्मा धर्मात्मानं तु मे गृणु ॥ यथा कुशलधर्मासकुशलं प्रतिपद्यते १२ कुशलेनैव धर्मो गतिमिष्टां प्रपद्यते ॥ यएतान्प्रज्ञया दोषान्पूर्वनेवानुपश्यति
१३ कुशलः सुखदुःखानां सार्धं श्लाप्यथ सेवते ॥ तस्य साधुसमाचारादभ्यासाच्चैव वर्धते १४ प्रज्ञाधर्मे चरमते धर्मचैवोपजीवति ॥ सोऽथ धर्मादवाप्ते पुघने पुकुरुते
मनः १५ तस्यैव सिंचते मूलगुणान्प्रशयति यत्र वै ॥ धर्मात्मा भवति ह्येवं मित्रं चलभते शुभम् १६ समिप्रधनलाभात्प्रेत्यचेहचनं दिति ॥ शब्देस्पर्शरसेरूपेतथा गंधे
च भारत १७ प्रभुत्वं लभते जंतुर्धर्मस्यैतत्फलं विदुः ॥ सतु धर्मफलं लब्ध्वानहृष्यति युधिष्ठिर १८ अहृष्यमाणो निर्वेदमादत्ते ज्ञानचक्षुषा ॥ प्रज्ञाचक्षुर्यदा कामे रसे
गंधे न रज्यते १९ शब्देस्पर्शतथा रूपेण च भावयते मनः ॥ विमुच्यते तदा कामान्न च धर्मं विमुंचति २० धर्मत्यागे च यतते दृष्ट्वा लोके क्षयात्मकम् ॥ ततो मोक्षाय यत
ते नानुपायादुपायतः २१ शनैर्निर्वेदमादत्ते पापं कर्म जहाति च ॥ धर्मात्मा चैव भवति मोक्षं चलभते परम् २२ एतत्ते कथितं तात यन्नां त्वं परिपृच्छसि ॥ पापं धर्म
रतः मोक्षो निर्वेदश्चैव भारत २३ तस्माद्धर्मे प्रवर्तेथाः सर्वावस्थं युधिष्ठिर ॥ धर्मे स्थितानां कौंतेय सिद्धिर्भवति शाश्वती २४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि चतुःप्राश्निको नाम त्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मोक्षः पितामहे नोक्त उपायान्नानुपायतः ॥ तमुपा
यं यथान्यायं श्रोतुमिच्छामि भारत १ ॥ भीष्म उवाच ॥ त्वय्येवैतन्महाप्राज्ञयुक्तं निपुणदर्शनम् ॥ येनोपायेन सर्वार्थानित्यं मृगयसेऽनघ २ करणे घटस्य या बुद्धिर्ध
टोत्पत्तौ न सामता ॥ एवं धर्मान्युपायेषु नान्यद्धर्मे पुकारणम् ३ पूर्वसमुद्रेयः पंथाः स न गच्छति पश्चिमम् ॥ एकः पंथा हि मोक्षस्य तन्मे विस्तरतः शृणु ४ क्षमया क्रो
धमुच्छिद्यत्कामं संकल्पवर्जनात् ॥ सत्त्वसंसेवनाद्दीरो निद्रां चच्छेत्तुमर्हति ५

मद्रावमाह करणे इति साध्ये धर्मे चिकीर्षा बुद्धिरुत्पद्यते सिद्धे तु ब्रह्मण्याव (णापगमेन ज्ञानमा प्रमिति इह दृष्टांते नैव ज्ञेयमित्यर्थः । एवं धर्मे तु मोक्षधर्मे पुत्रमदमादिपुनिवृत्तिरूपेष्वालोकवद्वस्तुत्तच्छामि
व्यंजने स्वल्पप्रवृत्तिरूपो धर्मः कारणं । तस्योपयोगं विज्ञेयमेव वाह धर्मभ्युपायेषु वमोयोगादिः सरवाभ्युपायेषु । निष्कामस्य यागादिश्चित्तशुद्धिद्वारा निवृत्तिहेतुर्भवतीत्यर्थः ३
एवं प्रवृत्तिनिवृत्ति धर्मयोर्हेतुमद्रावेऽप्यस्यंतं वैलक्षण्यं दृष्टातेनैवाह पूर्वइति ४ निवृत्तिधर्मस्य परः क्रांतासर्ववृत्तिनिरोधरूपो योगस्त्वविवर्त्तादृशः निष्कामादीनित्रयोर्विशतिसाधनानिष्टयुक्त
धो जन्तवोति निर्दिशति क्षमयेत्यादिना सत्त्वसंसेवनाद्दालस्यादित्यागपूर्वकं सत्त्विकमगवद्वशमादिधर्मसेवनात् ५

॥१५४॥

अप्रमादात्सावधानतया मयं लोकापवादजं लज्जामित्यर्थः । श्वासंप्राणचेष्टां क्षेत्रज्ञस्त्वं रदार्यस्तस्य शीलनाद्धे तोः तत्र मनसोधारणयेत्यर्थः । रक्षेत्रिंशद्यदि पूर्वोणांशयः । 'प्राणा
न्पपीहे हस्युक्तचेष्टाः शीणे प्राणो नासिकयोश्च हृत् ॥ दुष्टाश्च युक्तमिवाहनेनं दिद्रान्मनोधारणतेऽप्रमत्तः' इति वायुजयस्य मनोधारणार्थत्वं श्रुतेः । कामं कथमिलापं ६ भ्रमं विपरीतज्ञानं
संमोहः अज्ञानं आवर्तमासमंताद्वर्तत इति व्युत्पत्त्याऽनेककोटिस्पर्शिनं संशयं अभ्यासात्तत्त्वान्यासात् निद्रामनसुपंधानं प्रतिमामन्यानुसंधानं च ज्ञानाभ्यासेन 'तच्चित्तं न तत्कथनमन्योऽन्यंत
त्प्रबोधनं ॥ एतदेकपरस्त्वं च ज्ञानाभ्यासो विदुर्बुधाः' इत्युक्तलक्षण्येन ७ उपद्रवान् लक्ष्माजीर्णादीन् रोगान् चरारितिसारादीन् हितं शहाद्यनुत्पादकं जीर्णसात्म्यतां प्राप्तं तत्त्वंप्रिययाणां रूपम
नर्दकरत्वं तद्दर्शनात् ८ अनुक्रोशात्कृपातः अवेक्षया परिपालनेन आयत्याउत्तकरात् संमोऽभिलाषः ९ योगेन वापुनिग्रहेण मानंचित्तसमुत्पत्तिं १० उत्थानेनोद्योगेन तंद्रीमाल
स्यं चित्तं विपरीतं तं निश्चयाच्छ्रुतिविश्वासात् शौर्येण षड्गजयसामर्थ्येन मयंसंसारं ११ अंगां युक्ताप्रधानयोगमाह यच्छेदिति निद्रायामिदं युगपत्सर्वलयोभाभूदित्यनुष्ठेयं लयक्रमम

अप्रमादाद्गुरुरक्षेच्छ्लासंक्षेत्रज्ञशीलनात् ॥ इच्छां द्विपंचकामंच धैर्येण विनिवर्तयेत् ६ भ्रमंसंमोहमावर्तमभ्यासाद्दिनिवर्तयेत् ॥ निद्रांच प्रतिभांचैव ज्ञानाभ्यासेन त
त्त्ववित् ७ उपद्रवांस्तथारोगान् हितजीर्णमिताशनात् ॥ लोभं मोहं च संतोषाद्दिपयांस्तत्त्वदर्शनात् ८ अनुक्रोशादधर्मचजयेद्धर्मवेक्षया ॥ आयत्याचजयेदा
शामर्थ्यसंगविवर्जनात् ९ अनित्यत्वेन च स्नेहं क्षुधां योगेन पांडितः ॥ कारुण्येनात्मनोमानं तृष्णांच परितोषतः १० उत्थानेन जयेत्तंद्रीवितर्कं निश्चयाज्जयेत् ॥ मौने
न बहुभाष्यं च शौर्येण च भयं त्यजेत् ११ यच्छेद्वाङ्मनसी बुद्ध्या तां यच्छेज्ज्ञानचक्षुषा ॥ ज्ञानमात्मावबोधेन यच्छेदात्मानमात्मना १२ तदेतदुपशांतेन बोद्धव्यं शु
चिकर्मणा ॥ योगदोषान्समुच्छिद्यपंचयान्कवयो विदुः १३ कामं क्रोधं च लोभं च भयं स्वप्नं च पंचमम् ॥ परित्यज्य निषेवेत यतवाग्योगसाधनान् १४ ध्यानमध्यय
नंदानं सत्यं हीराजं वंक्षमा ॥ शौचमाहारतः शुद्धिरियाणांच संयमः १५ एतैर्वि वर्धते तेजः पाप्मानमुपहंति च ॥ सिध्यति चास्य संकल्पाविज्ञानं च प्रवर्तते १६ धृत
पापः स तेजस्वी लघ्वाहारोजितेन्द्रियः ॥ कामक्रोधौ वशे कृत्वानिनीषेद्ब्रह्मणः पदम् १७ अमूढत्वमसंगित्वं कामक्रोधविवर्जनम् ॥ अदैन्यं नुदीर्णत्वमनुद्वेगोव्यवस्थितिः १८

नुरुद्धयवागादिवाहं द्वियव्यापारदुत्सृज्य मनोमात्रेणावतिष्ठेत् मनोऽपि विषयविकलाभिमुखमध्यवसायस्वरूपापां दुद्धौ धारयेत् । तदिदमुक्तं यच्छेद्वाङ्मनसी बुद्ध्येति । तां बुद्धिज्ञानचक्षुषा
शुद्धत्वं पदार्थबोधेन समष्टिदुष्ट्यावा ज्ञानशुद्धत्वं पदार्थमप्यात्मावबोधेनायमात्मान्मद्वेस्यवबोधेन वाक्यजट्ट्यायच्छेत् आत्मानंधीवृत्तिमप्यात्मना परमंचेतन्यप्रकाशेन नियच्छेत् । इन्द्रियाणि
मनसिमनो बुद्धौ बुद्धिस्त्वं रदार्ये तत्र द्याकारवृत्तीताशुद्धात्मनिचेतिक्रमेण प्रविलाप्य स्वरूपात्मनाऽवतिष्ठेतेत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निनीषेन्ननुच्छेदात्मानं कुत्र ब्रह्मणः
पदं पदनीयं ब्रह्माचतुर्मुखोऽपिलीयत तस्स्थानं राहोः शिरः इति वदं देभे दोषचारात्पृष्टी १७ अमूढत्वं वेदांतश्रवणाद्यभ्यासात् असांगित्वं वैराग्यात् कामक्रोधविवर्जनं संतोषमादादधादि
अदैन्यं परिपूर्णकामता अनुदीर्णत्वं दर्पाहंकारराहित्यं अनुद्वेगोनिर्भयत्वं अव्यवस्थितिरनिकेतत्वं १८

कामतोऽन्यथा कामवैपरित्येन नियमो योगो निष्कामः कर्तव्यः योगजसिद्धीनेच्छेदित्यर्थः १९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे चतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽ
 ध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अत्रैवनिनीषद्ब्रह्मणःपदमित्यत्रोक्तेब्रह्मणःपदेविषयेएव १ । २ कुतइत्यर्वावरकारणप्रश्नः कमभ्येतीतिपार्थतिकोपादानकारण
 प्रश्नः १ आद्य योत्तरमाह वेभ्यइति सूतानिजरायुजादीनि कालिकेमांद्रवसमये मावाभावनानिखिलप्राणिधीवासनातयाप्रचादतःपेरितःपरमात्मा महामूतानिखादीनि ४ कःसृजति
 कश्चास्यप्रवर्तकोभावइत्यत आह वेभ्यइति कालश्चतुर्गुणात्मा अधर्मेरतोऽधर्मतित्यक्षुर्धर्मरिभीधर्मेरतइतिचतुर्विधःकलिद्वारपरप्रेताकृतयुगसंज्ञोजीवआत्मावृद्धिस्तयाप्रचोदितः एतभ्यः
 कालवृद्धिमह मूतेभ्यःपरंचेतनमीरामचेतनप्रधानेवाऽन्यदस्तीतिवोब्रूयात्सोऽसदलीकंब्रूयात् । नान्योऽतोस्तिद्रष्टेतिद्रष्टृरनिषेधश्रुतः । तुच्छवेनाभ्यपिहितंयदासीत्तमसस्तन्महिनाऽ
 जावतेकमितितुच्छाज्ञानमाहात्म्याहुःध्यादिरूपेणब्रह्मैवाजायतेतिश्रुतेर्दृश्यमानकार्यमेवास्तिननुपरीक्षापातिरोधीयमानंकारणमस्तिरजूरगोपादानाज्ञानवदतोऽन्येपानित्यानुमेयस्वेनाभिमतंप्र

एपमार्गोहिमोक्षस्यप्रसन्नोविमलःशुचिः ॥ तथावाक्कायमनसानियमःकामतोऽन्यथा १९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि योगाचारानुवर्ण
 नंतामचतुःसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रैवोदाहरंतीमभितिहासपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंदे
 वलस्यासितस्यच १ आसीनं देवलं वृद्धं बुध्या बुद्धिमतां वरम् ॥ नारदः परिप्रच्छ भूतानां प्रभवाप्ययम् २ ॥ नारद उवाच ॥ कुतः सृष्टमिदं विश्वं ब्रह्मन् स्थावरजं
 गमम् ॥ प्रलये च कमभ्येति तद्भवान् प्रब्रवीतु मे ३ ॥ असित उवाच ॥ येभ्यः सृजति भूतानि काले भावप्रचोदितः ॥ महाभूतानि पंचेति तान्याहुर्भूतचिंतकाः ४
 तेभ्यः सृजति भूतानि काल आत्मप्रचोदितः ॥ एतेभ्यो यः परंब्रूयादसद्रूपादसंशयम् ५ विद्धि नारद पंचैतान् शाश्वतान् चलान् ध्रुवान् ॥ महतस्तेजसो राशीन्का
 लपष्ठान् स्वभावतः ६ आपश्चैवांतरिक्षं च पृथिवी वायु पाक्वौ ॥ नासीद्धि परमं तेभ्यो भूतेभ्यो मुक्तसंशयम् ७

धानंतदस्थेश्वरश्चतदुजपदश्याद्द्रुश्यान्वदचेतनंचेतनं वानास्तीतिस्पष्टम् ५ एतान्खादीन् अचलात्परिणामशून्यान् ध्रुवानाद्यंतशून्यान् स्वप्रवटइवाजातत्वादेवत्वनाद्यंतवत्त्वद्विभू
 तेषुजातिवैत्यर्थः । जावएवजायतेमायामात्रमिदंनमितिश्रुत्याच योलोकदृष्टजातोघटादिःसंप्रपरमार्थतोनजायतेस्वप्रवटवदित्पाद्यथुनेरर्थः । द्वितीयायास्तुस्पष्टएवार्थः मह
 तोमहत्तराख्यं यदुद्धिसूक्ष्मस्यतेजसः संप्रप्राधान्येनप्रकाशमयस्य राशीनिवराशीन्कार्याणिविद्धि कालउत्कृष्टपोजीवःनएवपठेपेपातान् स्वभावतइतिपूर्वकलादिप्राधान्येन ६
 तानेवाह आपइति महत्त्वस्याभिमौक्तित्वात्सात्मकेभ्योभूतेभ्यःपरममुत्कृष्टकिमपितत्वंनासीत् उपपत्त्याश्रोतयुक्त्याऽकिंकारुमानेनवाकश्चित्तदस्तीतिवदित्ब्रूयात्तर्हिअंतेअपदज्ञानम
 वब्रूयात् तथाहि दुःखस्यमूलं गरीरं तस्यापिकारणं कर्म कर्मण्यपिप्रवर्तकोरागादिदोषःसचाज्ञानादेवमवतीतिश्रीतीउपपत्तिस्तामसूत्रपद्मगवानक्षवादः । दुःखजन्मप्रवृत्तिदोषमिध्याज्ञाना
 नामुत्तरेतरापायेतदन्तराभावादपवर्गइति । तस्मान्मूलकारणमज्ञाचभेव । ननुसंसारकारणमज्ञानमस्तु तस्यत्रियदादिपंचकारणत्वेकिमानमितिचेत् अत्रपृच्छामः किंतदज्ञानंयत्संसारकारण
 मुच्यते नतावज्ज्ञानाभावमात्रं तस्यसुपुस्तंविषयस्वेनदोषाद्यजनकत्वात् अभावाद्वायोत्पत्त्यसंभवाच्च । नापिसंशयज्ञानं अनवधारणात्मकस्यतस्यप्रवृत्त्याद्यनुपयोगित्वात् । तस्मादतस्मिस्त-

द्विद्विभूतविपरीतज्ञानंतत्रात्माननिदेहादधत्तवृद्धिकरंसंसारकारणमितिवाच्यं । नचासिंहोनाजवकइत्यादोमाणवकेसिंहत्ववृद्धिरस्तिप्रयोऽनतिननुभंसांसिंहमाणवकेषोर्भेदस्वनातिरत्रत्वात्
 अस्मिस्तच्छब्दयोगमात्रं तदुपाणवकेसिंहगतक्रोधादिसंबंधरत्पायकंगोणाभितिप्रसिद्धे । देहादिस्तुशुक्तिरजतवदात्प्रनितादात्म्येनाध्यस्तइतिरुशोऽहंगोरोऽहमिमितत्रदेहयर्मस्यगौरित्वादेः
 प्रत्यक्षेणगीमः सिंहमाणवकयोरिवदेहात्मनोर्भेदस्वलोकाप्रतिद्वत्वात् । ननुमाऽस्तुवोर्भेदप्रसिद्धिःतयाऽपिस्फाटिकलोहित्यन्यायेनधर्ममात्राध्यानेनैवक्रुशोऽहमित्यादिव्यवहारोपपत्तावा
 स्मनिर्किदेहाद्यव्यासकरनेतिचेत् किमहमर्थमेवात्मानंभूषेडगततोऽन्ये आद्येइतापतेः महिजडयोर्देहाहमोऽन्यधर्मस्थान्यत्राध्यासेकिंचिदस्माकंहीयते । अहमर्थस्यचैतन्याश्रयत्वेनाज
 डत्वंत्वाकरएवइत्प्रवृत्तिनाहेतुनानात्मत्वादेवानिरस्तं । अंत्ये 'निःसंगस्यसंभगेनकूटस्यस्यविकारिणा । आत्मनोऽनात्मनायोगोवास्तवो नोपपद्यते'इतिवृद्धवचनात्शुक्तिरजतवदनिर्वचनीय
 एवतयोरज्ञानकृतःसंबंधइत्यज्ञानभेवांतरणीकरगीयं । तथाचस्वप्रवृत्तज्ञानेनैवसंबंधव्यवहारोपपत्तौवियदादीनांपृथक्त्वकल्पनंगरीयस्तरमित्युपेक्षणीयं । तस्माद्युक्तमुक्तमसद्रूपादसंशय
 मिति । आसिद्धेःपरमभितिपाठेऽपावन्मोक्षंभूयःपरममधिक्नोपवत्त्वानवायुक्तयाकश्चिद्ब्रूयात् यदिब्रूयात्तर्ह्यसदज्ञानभेवब्रूयात् । मोक्षेतुनवामूतानिनाप्यज्ञानमितिभावः । अतिदिःपरमे

नोपपत्त्यानवायुक्तयात्वसद्रूपादसंशयम् ॥ वैश्वैतानभिनिर्घृत्तान्पडेतेयस्यराशयः ८ पंचैवतानिकालश्चभावा
 भावौचकेवलौ ॥ अष्टौभूतानिभूतानांशाश्वतानिभवात्ययौ ९ अभाव्यांतितेष्वेवतेभ्यश्चप्रभवंत्यपि ॥
 विनष्टोऽप्यनुतान्येवजंतुर्भवतिपंचधा १० तस्यमृमिमयोदेहःश्रोत्रमाकाशसंभवम् ॥ सूर्याच्चक्षुरसुर्वायोरजस्तु
 खलुशोणितम् १२ चक्षुपीनासिकाकर्णौत्वह्जिह्वेतिचपंचमी ॥ इंद्रियाणांद्रियार्थानांज्ञानानिकवयोविदुः १२
 दर्शनंश्रवणंघ्राणंस्पर्शनंसंज्ञा ॥ उपपत्त्यागुणाविद्धिपंचपंचसुपंचधा १३

तेभ्यइतिपाठेऽपिपृथेभ्यःपरमस्तीतिवत्तत्रासिद्धिप्रमाणभावः यतःनोपपत्त्यानवायुक्तयात्कित्वसदेवब्रूयादितियोज्यं सार्धः ७ एतानपडमिनिर्घृत्तान्सर्वप्रकार्येऽनुगतान्नेत्यजानीपे ।
 यस्वैतेराशयःकार्याणितदसच्छब्दवाच्यमज्ञानचवेत्य । अहमज्ञइत्यनुभवोनीहारिणप्रावृत्ताजल्प्याचेतिश्रुतिश्चाज्ञानसद्रूपेप्रमाणमस्तीतिभावः ८ भावोभावनपूर्वसंस्कारः अभावोऽज्ञानं भावां
 तरमभावोदिकशाविशुद्धपेक्षयतिन्यायेनतदभिभावकरमेवतुसप्तपदार्थरूपमित्युक्तंरागेव । कालोजीवःपंचभूतानिचंचष्टौभूतान्यनादीनिशाश्वतान्यखंडवृद्धायमानानिभूतानांस्थावरजंगमा
 नांमवात्पयावृत्तिल-स्थानानि ९ एतदेवव्याचष्टेऽभावमिति । ननुस्थावरजंगमदेहावयवानामूच्यादीनांस्वकारणेलयोज्यते । जीवस्यतु रूपस्थाननास्तिनान्योतोस्तिद्रष्टेतिद्रष्टृर
 निषेधादत आह विनष्टइति तान्येवभूतानिनष्टान्यनुरुक्षीकृत्यजंतुपिपंचधाभूत्वानष्टोऽपिभवति । विज्ञानघनपंचैतेभ्योभूतेभ्यःसमुत्थायतान्येवानुविनश्यतीतिजलचंद्रन्यायेनोपाधिभूतभू
 तनारासनतत्राजस्वपिश्रवणा १० पंचधात्वभेवविदुषोतितस्थेस्थादिना ११ इंद्रियार्थानांशब्दादीनां ज्ञानानिज्ञानकरणानि १२ पंचइंद्रियाणिपंचसुखरूपादिपुपंचधादर्शनादि
 क्रियाकूपेणवर्तमानानेतात्तुगानेवोपरत्तायुक्तयाविद्धि । अयमर्थः । प्रकाशप्रकाशयोगवप्राणयोःपार्थिवस्वभेवैकजातीयत्वावगमाद्विषयपंचकप्रकाशमनःपंचभूतात्मकतत्प्रवर्तकोविज्ञानमयोऽ
 ितादृशप्रवृत्त्यपूर्ववरीभावोदर्शनादिक्रिया अतःद्रष्टृदर्शनदृष्टवानांश्रवणाणामागुणात्मत्वमुपपन्नमिति १३

रूपमिति तद्गुणाः उपलब्धुर्विज्ञानमयस्यगुणाः पंचधाभूतेनतेनैवोपलब्ध्वाउपलब्धते इन्द्रियैकरणैः १४ उपलब्धुःस्वरूपमाह रूपमितिसार्धप्रयेण मनःसहितानांद्रियाणीतिज्ञेयं ज्ञे
 प्रज्ञोविज्ञानात्मा क्षेत्रज्ञश्चतयोःसमाहारः अथवाक्षेत्रज्ञोक्तज्ञाक्षेत्रज्ञःद्विविधिश्चेतनइत्यर्थः १५ क्षेत्रज्ञेक्षेत्रज्ञनिर्वचनक्ति चित्तमिति १६ चित्तादीनंतःकरणवृत्तिभेदात्प्राप्तये पूर्वमि
 ति चेतयतेजानाति सामान्यतद्वदमितिज्ञानमनवष्टउविशेषचित्तमिति पृथगितिकोद्वयमुपन्यस्ययद्विचारात्मकज्ञानमिदंवाहद्वेतेतत्तमनोव्यवस्यतिनिश्चिनोतिययासावृत्तिर्बुद्धिः । यद्विद्वि
 र्यान्वयवस्येतिउपलब्ध.बुद्धिमान्बुद्धुपहितः १७ इन्द्रियसंघातंश्रोत्रादिपंचकं एतेनबुद्धेरिन्द्रियत्वात्उपलब्धाततोऽपिनिष्कृष्टोऽनुवाधिचिन्मात्रस्वरूपःक्षेत्रज्ञादितोभवति १८ मेहनं
 शिश्रं मुहंवाभिव्रियमदनसाधनंच १९ एतेषाविषयानाह जल्पनेति २० पायूपस्थमितिपूर्वार्थस्योत्तरार्थव्याख्यानम् २१ बलमिति पंचवृत्तिःप्राणः यथामतथासर्वेषाएतानिपटितिमया
 वाचाउक्तानीतिशेषः । चेष्टाकमपयागमंसंशब्दितामयाहतिपाठेस्वष्टोऽर्थः । तेनसामान्याकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेतिसाख्यानासंमतःप्राणस्वेन्द्रियानतिरेकपक्षःपरास्तः । निर्विशे

रूपंगंधोरसःस्पर्शःशब्दश्चैवाथतद्रणाः ॥ इन्द्रियैरुपलब्धतेपंचधापंचपंचभिः १४ रूपंगंधोरसस्पर्शशब्दचैवाथतद्रणान् ॥ इन्द्रियाणिनबुध्यतेक्षेत्रज्ञस्तैस्तुबुध्य
 ते १५ चित्तमिन्द्रियसंघातात्परंतस्मात्परंमनः ॥ मनसस्तुपराबुद्धिःक्षेत्रज्ञोबुद्धितःपरः १६ पूर्वचेतयतेजंतुरिन्द्रियैर्विषयान्पृथक् ॥ विचार्यमनसापश्चादथ
 बुद्ध्याव्यवस्यति ॥ इन्द्रियैरुपलब्धार्थान्बुद्धिमास्तुव्यवस्यति १७ चित्तमिन्द्रियसंघातंमनोबुद्धिस्तथाऽष्टमी ॥ अष्टौज्ञानेन्द्रियाण्याहुरेतान्यध्यात्माचिंतकाः
 १८ पाणिपादंचपायुश्चमेहनंपंचमंमुखम् ॥ इतिसंशब्दयमानानिशृणुकर्मिन्द्रियाण्यपि १९ जल्पनाभ्यवहारार्थंमुखमिन्द्रियमुच्यते ॥ गमनेन्द्रियंतथापादौकर्म
 णःकरणेकरौ २० पायूपस्थंविषयार्थमिन्द्रियेत्तल्यकर्मणी ॥ विषयंचपुरीषस्यविषयंचापिकामिके २१ बलंषष्टंपठेतानिवाचासम्यग्यथामम ॥ ज्ञानचेष्टेन्द्रिय
 गुणाःसर्वेषांशब्दितामया २२ इन्द्रियाणांस्वकर्मभ्यःश्रमादुपरमोयदा ॥ भवतीन्द्रियसंत्यागादथस्वपितिवैतरः २३ इन्द्रियाणांव्युपरमेमनोव्युपरतंयदि ॥ सेवते
 विषयानेवतंविद्यास्वप्नदर्शनम् २४ सात्विकाश्चैवयेभावास्तथातामसराजसाः ॥ कर्मयुक्तान्प्रशंसंतिसात्विकानितरांस्तथा २५ आनंदःकर्मणांसिद्धिःप्रति
 पत्तिःपरागतिः ॥ सात्विकस्यनिमित्तानिभावान्संश्रयतेस्मृतिः २६

पेनसामान्यमितिन्यायेनसुषुप्तौसर्वेन्द्रियोपरमेप्राणानुपलंभापक्षेः तुल्यन्यायेनतथापनसोऽप्यनिन्द्रियत्वापत्तेः २२ एवंजाग्रदवस्थापरीक्षिता सुषुप्तिरवप्रतीःस्वरूपमाह इन्द्रियाणामिति
 इन्द्रियाण्यष्टौचित्तमनोबुद्धिसहितानिप्राणव्यतिरेकानिपंचकंनिन्द्रियाणिव तेषासंत्यागात्प्रकवास्यस्तत्रैवस्वरूपमात्रेणतदाक्षेत्रज्ञास्तइत्यर्थः । नरइतिमुलानानाशाभावात्कीवत्वंदर्श
 तम् २३ उव्युपरतमितिच्छेदः २४ मनस्वप्रेविषयाणामभावात्कथंतद्रानमतआह सात्विकाइति येभावाभावात्तेचित्येतइतिभावाभासनामयाविषयादेजाग्रत्प्रसिद्धास्तानेवसात्विकादी
 न्कर्मयुक्तान्भोगप्रदकर्मयुक्तान्प्रशंसंतिसंति स्वमेऽतीतिशेषः । जाग्रद्भासनाएवकर्मोद्भवेस्वप्नेऽपिभातीत्यर्थः २५ एतदेवाह आनंदइति आनंदःसुखं कर्मणांसिद्धिरैश्वर्यं प्रति-तिज्ञानं
 परागतिःपरंराम्यंधर्मावा धर्मोज्ञानविरागेश्चैव सात्विकभेददृष्टमितिस्तत्तुक्तेः । सात्विकवदपुष्परंस्मृतिनिमित्तानिहेतुमतानानंदादीन्भावान्प्रयासनाःसंश्रयते । सात्विकःपुमान्
 जाग्रद्भासनाहेतुकानानंदादीन्स्वप्नेस्मरतीतिभातः २६

सात्विकस्येत्युपलक्षणत्वेनव्याचष्टे जंतुष्विति सात्विकेपुराजसेषुतामसेषुवाजंतुष्वेकतमेषुयेषुकेचिद्येभावायावासनाविधिकर्मगतिमास्थितास्तानेवभावान्स्मृतिःसंश्रयतइतिपूर्वणसंबंधः ।
 सात्विकादिसंस्कारेष्वन्यतमःप्राक्रमोपोद्वलितःस्वप्नेतादृशान्भावान्स्मारयतीत्यर्थः । स्मृतिरूपमपितज्ज्ञानंभोगप्रदकर्मवशादेवप्रत्यक्षवदवभातीतिभावः । जाग्रत्स्वप्नोरुपपादनफलं
 दर्शयति भावयोरिति द्वित्वजात्यभिप्रायं जाग्रद्भावजातीयस्यस्वाप्रभावजातीयस्यचगमनमपसरणंजागरीयभावस्यस्वप्नेत्वाप्रत्यजागरेचद्वयस्यापिलुप्तौप्रत्यक्षं दृष्टं देवनित्यमपुनरावृत्ति
 स्वभावमीप्सितं नित्यालुप्तिसिरेवमुक्तिःसैवापेक्षितव्या उच्छेदशीलयोर्भावयोरत्यंतिकोच्छेदस्यापिसंभवादित्यर्थः २७ बह्वयौष्ण्यवदात्मनितयोरनुच्छेदमाशंक्याह इन्द्रियाणीति पूर्वी
 कानिचतुर्दशेन्द्रियाणि त्रयःसात्विकादयोभावाः एतेसप्तदशगुणामोक्तरष्टादशस्यात्मनोभोग्या अतोभोक्तोभोग्ययोःस्वस्वामिभावसंबंधोबह्वयौष्ण्यवतादात्म्याभावादुच्छेद्योभवतीत्यर्थः ।
 शरीरेसप्तदशात्मिकायामविद्यायांप्रविष्टोयोऽष्टादशःसशाश्वतोभोक्तेत्यर्थः २८ ननुभोक्तुर्विक्रियावतःकथंशाश्वतत्वमित्याशंक्याह अयवेति अविद्ययासाहितास्तेअष्टादशगुणामोग्याएव
 भोक्तरप्यविद्ययासंहतत्वात्पारार्थ्यमस्त्यतःसोऽपिभोग्यवर्गस्तर्भूतइत्यर्थः । शरीरिणांविद्यात्मनायस्यानुभवस्यार्थभोक्ताभोग्यमिच्छतिससर्वशेषीपरमप्रेमास्पदंतस्यैवेतेऽष्टादशभोग्याः ।
 बहुत्वंभोक्तुभेदकतानुभवभेदाभिप्रायं शरीरिणाभितिकर्मणिषष्ठी भोक्तादयोऽनुभवाश्रिताः अस्यानुभवस्यसत्त्वेप्रमाणमाह तद्वियोगेहीति यतोऽनुभवाभावेसाविद्यास्तेनसंति । प्रमा

जंतुष्वेकतमेष्वेवभावायेविधिमास्थिताः ॥ भावयोरीप्सितंनित्यंप्रत्यक्षंगमनंतयोः २७ इन्द्रियाणिचभावाश्चगुणाःसप्तदशस्मृताः ॥
 तेषामष्टादशोदेहीयःशरीरेसशाश्वतः २८ अथवासशरीरास्तेगुणाःसर्वेशरीरिणाम् ॥ संश्रितास्तद्वियोगेहिसशरीरानसंतिते २९
 अथवासंनिपातोऽयंशरीरंपांचभौतिकम् ॥ एकश्चदशचाष्टौचगुणाःसहशरीरिणा ॥ ऊष्मणासहविशोवासंघातःपांचभौतिकः ३०
 महान्संधारयत्येतच्छरीरंवायुनासह ॥ तस्यप्रभावयुक्तस्यनिमित्तंदेहभेदने ३१

प्रादिभावाभावसाधकस्यानुभवस्याभावेप्रमात्रादयएवसिद्धयंत्यतःसप्तसिद्धतरइत्यर्थः । यथोक्तवार्तिके 'प्रमाणममाणंचप्रमाभावस्तथैवच ॥ यदाश्रिताःप्रवर्ततेतदासंभावनाकृतः'इति
 अप्रमाणंमातृभेयात्मकं ३९ नन्वनुभवोऽपिप्रमोदास्पददुःखानुभवस्यापिप्रार्थ्यत्वापत्तेरित्यतआहायवेति । सन्निपातएकीभावः शरीरेस्थूलसूक्ष्मभेदेनद्विविधं एकोऽनुभवःशरीरिणामो
 कासहदशचाष्टौचेत्यष्टादशपूर्वोक्तागुणाःऊष्मणाजाठराग्निनासहविशोविशतेर्गणः अयंकृत्स्नोऽपिपांचभौतिकःसंघातः । अत्रानुभवव्यधीट्टितिरूपत्वंट्टितित्तमतोभेदंचविबक्षित्वासंघातमध्ये
 पाठः तेनट्टितिरूपोऽनुभवःक्षेत्रज्ञइतिसंकांपरास्ययोमातृमानभेवप्रमाणानांतदाभासानांतदभावानांचप्रकाशकोयोऽखंडसंविद्रूपोऽनुभवःसक्षेत्रज्ञइतिसिद्धं ३० अस्यैवदेहेप्रवेशादिकमाह
 महान्स्वियादिना महानेकविंशतितमउक्तविधोऽनुभवोवायुनाप्राणेनोपकरणेनसहशरीरंविंशात्मकंक्षेत्रंधारयति । ननुतत्राणेप्रपन्नउदतिष्ठदितिप्राणस्यैवमुख्यंशरीरधारकत्वमुच्यतइत्याशं
 क्याह तस्येति तस्यमहतोनिमित्तमुपकरणंदेहभेदनेदेहनाशे । यथाघटनाशेमुद्गरोनिमित्तमात्रंमेतापुष्पएवंमहानेदधारयितादेहस्यवायुस्तुनिमित्तमात्रं । निमित्तमात्रपरतयाचश्रुतिरप्यु
 पपन्नैवेतिनकश्चिदोपः तथाचश्रुत्यंतरं । 'नप्राणेननापानेनमत्यांजवितिकश्चन ॥ इतरेणतुजीवंतियास्मिन्नेतातुपाश्रितौ'इति प्रभावयुक्तस्येत्यनेन'अपाणिपादोजवनोग्रहीतापश्यत्यचक्षुः
 सशृणोत्यकर्णः ॥ सवेत्तिवेद्यंननुतस्यास्तिवेत्तातमाहुर्यंपुरुषंमहांतं ॥ पराऽस्यशक्तिर्विधिवैश्रुतेस्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाच'इत्यादिश्रुत्यर्थोदर्शितः ३१

शां.मो.१२
अ०
॥२७६॥

म.भा.टी.
॥१५७॥

एवं प्रविष्टस्य देहनाशोत्पत्ती अनुनाशोत्पत्ती अपि स्त इत्याह यथैवेति साधेन यथैव किंचिद्वादि कल्पयते न इति चत यैवाशं प्रारब्धपुण्यपापविनाशातिपंचमंगच्छति संचितपुण्यपापाभ्यां समीरितः कालेन देहं देहांतरं विशति २२ कृताश्रयोऽविद्याकामकर्मभिर्निष्पादित देहांतरः । वाशब्द इवायं ३३ तत्र देहसंबंधकृते मरणादौ सति संबंधदर्शिन आत्मनोऽनात्मना देहपुत्रादिना संबंधं वस्तुतोऽविद्यमानमपि भ्रातृयापश्यंतः ३४ पुत्रादिसंबंधं तावन्निषेधति न हीति ३५ देहादिसंबंधं निषेधति नैवेति कदाचिद्विद्यया कर्मदाहे सति परमांगतिं मोक्षं याति ३६ तथापि भारब्धकर्मणामवश्यमोक्तव्यस्वमाह पुण्येति ३७ संचितकर्मणां ज्ञानेनैव वाह इत्याह पुण्येति तरुण्ये पुण्यपापक्षये सति अस्य जीवस्य ब्रह्मभावे ब्रह्मबिद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतिसिद्धे ब्रह्मविद्यया व्यक्ती मृते सति परांगतिं कैवल्यं पश्यति पंडिताः शास्त्रदृष्टवान् स्वस्वकैवल्यमभ्येन द्रष्टुं शक्यत इति ३८ ॥ इति शांति० मोक्ष० नील० कंठीवे भारतमावदीपे पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥

यथैवोत्पद्यते किंचित्पंचत्वंगच्छते तथा ॥ पुण्यपापविनाशातिपुण्यपापसमीरितः ॥ देहं विशतिकालेन ततोऽयं कर्मसंभवम् ३२ हित्वा हित्वा ह्ययं प्रैति देहादेहं कृताश्रयः ॥ कालसंचोदितः क्षेत्री विशीर्णाद्वा गृह्याद्गृहम् ३३ तत्र नैवानुत्पद्यंते प्राज्ञानि श्रितनिश्चयाः ॥ कृपणास्त्वनुत्पद्यंते जनाः संबंधदर्शिनः ३४ न ह्ययं कस्यचित्कश्चिन्नास्य कश्चन विद्यते ॥ भवत्येको ह्ययं नित्यं शरीरसुखदुःखरुत् ३५ नैव संजायते जंतुर्न च जातु विपद्यते ॥ याति देहमयं मुक्ता कदाचित् परमांगतिम् ३६ पुण्यपापमयं देहं क्षपयन्कर्मसंक्षयात् ॥ क्षीण देहः पुनर्देही ब्रह्मत्वमुपगच्छति ३७ पुण्यपापक्षयार्थं हि सांख्यज्ञानं विधीयते ॥ तत्क्षये ह्यस्य पश्यंति ब्रह्मभावे परांगतिम् ३८ ॥ इति श्रीमहाभा० शां० मो० नारदासितसंवादे पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भ्रातरः पितरः पौत्रा ज्ञातयः सुहृदः सुताः ॥ अर्थहेतोर्हेताः क्रूरैरस्माभिः पापकर्मभिः १ येयमर्थोद्भवात् तृष्णा कथमेतां पितामह ॥ निवर्तयेयं पापानि तृष्णया कारिता वयम् २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ गीतं विदेहराजेन मांडव्यायानुपृच्छते ३ सुसुखं वत जीवामियस्य मेनास्ति किंचन ॥ मिथिलायां प्रदीप्तायां न मे दह्यति किंचन ४ अर्थाः खलु सप्तद्विहाडं दुःखं विजानताम् ॥ असमृद्धास्त्वपि सदा मोहयंत्यविचक्षणान् ५ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् ॥ तृष्णाक्षयसुखस्यैते नार्हतः षोडशीं कलाम् ६ यथैव शृंगोः काले वर्धमानस्य वर्धते ॥ तथैव तृष्णावित्तेन वर्धमानेन वर्धते ७ किंचिदेवममत्वेन यदा भवति कल्पितम् ॥ तदेव परितापायनाशे संपद्यते पुनः ८

उक्तविधज्ञानप्रतिबंधिकासर्वानर्धहेतुस्तृष्णाममतात्यागेन नाशनीयेत्याह भ्रातर इत्यादिनाऽध्यायेन १ । १ । ३ । ४ अर्था ब्रह्मलोकांता विपयाः सप्तद्विहाडः हिमसिद्धं विजानतां विवेकिनां दुःखमेव यदाह भगवान् पतञ्जलिः परिणामतापसंस्कारदुःखैर्गुणवृत्तविरोधाच्च दुःखमेव सर्वं विवेकिन इति परिणामे दुःखं विनश्यदवस्थः पुत्रादिदुःखं वदाति विद्यमानोऽपि चैत्रपुत्रवन्नायं गुणवानिति तापयन्नदुःखं वदाति । गुणवान् विनष्टोऽपि हापुत्र इति स्मृत्या मृत्वा दुःखसंस्कारोद्बोधनेन दुःखं वदाति । सर्वथारमणीयेऽपि तस्मिन् च लं गुणवृत्तमितिन्यायेन प्रतिक्षणपरिणामितया चित्तस्थसृक्षमं राजसंतामसं दुःखमोहहेतुं परिणामयोगिन एव ज्ञानं तिन तु भंदाः । अंतःसंज्ञाः स्थावरवद्धारसहामूढास्तदुःखमिति विद्वन्ते अक्षिमाप्रकल्पो हि विद्वान् तदुःखं लेशेनाप्युद्धि जतेऽतो विवेकिनः सर्वं ब्रह्मलोकांतं दुःखमेवेति सूत्रार्थसंक्षेपः ५ । ६ । ७ । ८

॥१५७॥

प्राप्येति धर्मार्थमपि विसंनलिप्सेत यथोक्तं 'धर्मार्थस्य विवेहा वरं तस्य भिरीहिता ॥ प्रजालनादिपंकस्य दूरादस्पर्शनं वरं' इति धर्ममपि अर्थप्राप्यैवोपयुंजीत कामास्त्वर्थप्राप्यापि विसर्जयेत् ९ आत्मना सोपमः आत्मौषम्येन सर्वेषां सुखमिच्छेत् दुःखं च नेच्छेदित्त्वर्थः सर्वपुण्यप पसंचयं १० ततोऽपि किमत आह उभे इति सत्यो नृते जाग्रत्स्वप्नशोकानंदा विष्टवियोगसंयोगजौ त्यक्त्वा कुतः यस्मात्प्रियाप्रिये हृष्टानिष्टे एव तन्मूलमृते स्पजति तेन च मयं संसारं अमयमैश्वर्यं प्रशांतो निर्विकल्पः निरामयो निर्द्वंद्वः ११ । १२ चारित्र्यसंदाचारं १३ । १४ ॥ इति शांतिपर्वणि नकामान नुरुध्येत दुःखं कामेषु वैरतिः ॥ प्राप्यार्थमुपयुंजीत धर्मकामान् विसर्जयेत् ९ विद्वान् सर्वेषु भूतेषु आत्मना सोपमो भवेत् ॥ कृतकृत्यो विशुद्धात्मा सर्वत्यजति चैवह १० उभे सत्यानृत्ये च्छाशोकानं दौ प्रियाप्रिये ॥ भयाभयंच संत्यज्य सप्रशांतो निरामयः ११ यादुस्त्यजादुमंति भिर्यां न जीयंति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणातिकोरोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् १२ चारित्र्यमात्मनः पश्यंश्चंद्रशुद्धमनामयम् ॥ धर्मात्मा लभते कीर्तिं प्रेत्य चेह्यथा सुखम् १३ राज्ञस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रीतिमान भवद्विजः ॥ पूजयित्वा च तद्वाक्यं मांडव्यो मोक्षमाश्रितः १४ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० मांडव्यजनकसंवादे षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अतिक्रामतिकालेऽस्मिन् सर्वभूतभयावहे ॥ किंश्रेयः प्रतिपद्येत तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ पितुः पुत्रेण संवादं तं निबोध युधिष्ठिर २ द्विजातेः कस्यचित्पार्थ स्वाध्यायनिरतस्य वै ॥ पुत्रो बभूव मे धावि मे धावी नाम नामतः ३ सोऽब्रवीत्पितरं पुत्रः स्वाध्यायकरणेरतम् ॥ मोक्षधर्मेष्वकुशलं मोक्षधर्मविचक्षणः ४ ॥ पुत्र उवाच ॥ धीरः किं स्वित्तात कुर्यात्प्रजान् नक्षिप्रं ह्यायुर्भ्रंश्यते मानवानाम् ॥ पितस्तथाऽऽख्याहियथार्थयोगं ममानुपूठ्यां बिभर्धमं चरेयम् ५ ॥ पितो वाच ॥ अधीत्य वेदान् ब्रह्मचर्येषु पुत्रपुत्रानि च्छेत्पावनार्थं पितृणाम् ॥ अग्नीनां धाय विधिवच्चेष्टयज्ञो वनं प्रविश्याथ मुनिर्भूषेत् ६ ॥ पुत्र उवाच ॥ एवमभ्याहते लोके सर्वतः परिवारिते ॥ अमोघासुपतंती पुकिं धीर इव भाषसे ७ ॥ पितो वाच ॥ कथमभ्याह तो लोकः केन वा परिवारितः ॥ अमोघाः काः पतंती ह किं नु भीषयसीव माम् ८ ॥ पुत्र उवाच ॥ मृत्युनाऽभ्याह तो लोको जरया परिवारितः ॥ अहोरात्राः पतंती मे तन्न कस्मान्न ब्रुव्यसे ९ यदाऽहमेव जानामिन मृत्युस्तिष्ठतीति ह ॥ सोऽहं कथं प्रतीक्षिष्ये ज्ञानेनापि हितश्चरन् १० रात्र्यां रात्र्यां व्यतीतायामायुरल्पतरं यदा ॥ गाधोदके मत्स्य इव सुखं विदेत कस्तदा ११ पुष्पाणीव विचिन्वंत मन्यत्र गतमानसम् ॥ अनवाप्तेषु कामेषु मृत्युरभ्येति मानवम् १२ श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्ने चापराह्निकम् ॥ नहि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वाऽस्य न वा कृतम् १३ अद्यैव कुरुयच्छ्रेयोमात्वा कालोऽत्यगाम् महान् ॥ को हि जानाति कस्याद्य मृत्युकालो भविष्यति १४ अकृतेष्वेव कार्ष्णेषु मृत्युर्वसंप्रकर्षति ॥ युवैव धर्मशीलः स्यादनिमित्तं हि जीवितम् १५

नी० भा० षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ तृष्णात्यागिना चत्वार आश्रमा यथा कर्मसेव्यानवेति पृच्छति अतिक्रामतीति १ क्रमानुष्ठानमनियतायुषामशक्यमतो यत्र कुत्रचिदाश्रमे स्थितैर्मोक्षपरैर्भविष्यति वक्ष्यन्पूर्वोक्तमेवेति हासं प्रस्तौति अप्रापीति २ स्वाध्यायनिरतस्यैकबलाध्ययननिरतस्य १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्ष

कृतेधर्मेभवेत्प्रीतिरिहप्रेत्यचशाश्वती ॥ मोहेनहिसमाविष्टःपुत्रदारार्थमुद्यतः १६ कृत्वाकार्यमकार्यंवातुष्टिमेवांप्रयच्छति ॥ तंपुत्रपशुसंपन्नंव्यासक्तमनसं
 नरम् १७ सुतंव्याघ्रमहोचोवाप्त्युरादायगच्छति ॥ संचिन्वानकमेवैनंकामानामवितृप्तकम् १८ वृकीवोरणमासाद्यमृत्युरादायगच्छति ॥ इदं कृतमिदंकार्यं
 मिदमन्यत्कृताकृतम् १९ एवमीहासमायुक्तंमृत्युरादायगच्छति ॥ कृतानांफलमप्राप्तंकार्याणांकर्मसंगिनाम् २० क्षेत्रापणग्रहासक्तंमृत्युरादायगच्छति ॥
 दुर्बलंबलवंतंचप्राज्ञंशूरंजडंकविम् २१ अप्राप्तसर्वकामार्थंमृत्युरादायगच्छति ॥ मृत्युर्जराचव्याधिश्चदुःखंचानेककारणम् २२ असंत्याज्यंयदामर्त्यैःकिंस्व
 स्थइवतिष्ठसि ॥ जातमेवांतकौंतायजराचाभ्येतिदेहिनम् २३ अनुषक्ताद्वयेनैतेभावाःस्थावरजंगमाः ॥ नमृत्युसेनामायांतीजातुकश्चित्प्रवाधते २४ बला
 त्सत्यमृतेत्वेकंसत्येह्यमृतमाश्रितम् ॥ मृत्योर्वागृहमेतद्वैयाग्रमेवसतोरतिः २५ देवानामेषवैमोष्ठोयदरण्यामितिश्रुतिः ॥ निबंधनीरज्जुरेपायाग्रामेवसतोरतिः
 २६ छिच्चैनांसुकृतोयांतिनैनांछिंदंतिदुष्कृतः ॥ योनिसतिस्त्वानिमनोवाक्कर्महेतुभिः २७ जीवितार्थापनयनैःप्राणिभिर्नसबद्धयते ॥ तस्मात्सत्यव्रताचा
 रःसत्यव्रतपरायणः २८ सत्यकामःसमोदांतःसत्येनैवांतकंजयेत् ॥ अमृतंचैवमृत्युश्चद्वयंदेहेप्रतिष्ठितम् २९ मृत्युरापद्यतेमोहात्सत्येनापद्यतेऽमृतम् ॥ सो
 ऽहंसत्यमर्हिसार्थीकामक्रोधबहिष्कृतः ३० समाश्रित्यसुखंक्षेममृत्सुंहास्याम्यमृत्युवत् ॥ शांतियज्ञरतोदांतोब्रह्मयज्ञोस्थितोमुनिः ३१ वाङ्मनःकर्मयज्ञश्चम
 विष्याम्युदगायने ॥ पशुयज्ञैःकथंहिस्त्रैर्मादृशोयष्टुमर्हति ३२ अंतवद्विरुतप्राज्ञःक्षत्रयज्ञैःपिशाचवत् ॥ आत्मन्येवात्मनाजातआत्मनिष्ठोऽप्रजःपितः ३३ आ
 त्मयज्ञोभविष्यामेनमांतारयतिप्रजा ॥ यस्यवाङ्मनसीस्यातांसम्यक्प्रणिहितेसदा ३४ तपस्त्यागश्चयोगश्चसतैःसर्वमवाप्नुयात् ॥ नास्तिविद्यासमंचक्षुर्ना
 स्तिविद्यासमंफलम् ३५ नास्तिरागसमंदुःखंनास्तित्यागसमंसुखम् ३६ नैतादृशंब्राह्मणस्यास्तिवित्तंयथैकतासमतासत्यताच ॥ शीलेस्थितिर्देवविधानमा
 र्जवंतस्ततश्चोपरमःक्रियाभ्यः ३७ कितेधनैर्वाधिवैर्वाऽपिकितेकितेदारैर्बाह्मणयोमरिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छगुहांप्रविष्टंपितामहास्तेकृगताःपिताच ३८
 भीष्मउवाच ॥ पुत्रस्यैतद्वचःश्रुत्वातथाऽकार्षीत्पितानृप ॥ तथात्वमपिवर्तस्वसत्यधर्मपरायणः ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिपिता
 पुत्रसंसप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किंशीलःकिंसमाचारःकिंविद्यःकिंपरायणः ॥ प्राप्नोतिब्रह्मणःस्थानंयत्परंप्रकृतेर्ध्रुवम् १

धर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीये सप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तृष्णांरत्यक्वाशीघ्रंमोक्षमिच्छेदिति श्रुत्वा मोक्षसाधनानिपृच्छति किंशीलइति । शी
 लंसुस्वभावः आचरणमाचारः विद्याज्ञानं परायणमत्यंतंप्राप्यं कार्यब्रह्मलोकव्यावृत्तयेस्परमिति १

क्रमेणोत्तरं मोक्षधर्मेषुनिरतोऽध्यायविद्यापारिशीलनशीलो लघ्वाहारोहितमित्तंमध्यंचान्नादिकंस्वीकुर्वन्नद्वयोरेकमुत्तरंजितेंद्रियइति इन्द्रियजयपत्रमहतीविद्यामुमुक्षुणांशरणंच प्रकृतेः
 परंनिर्विशेषं अतएवध्रुवमविचलं २ समोरागद्वेषहीनःसमुपोढेषूपस्थितेष्वपिपरिव्रजेत् गृहस्यक्त्वामोक्षाश्रमंकुर्यात् ३ परिव्राड्धर्मानाह नचलुषेत्पादिना ४ मैत्रायणगतोमित्रःसूर्यस्तस्ये
 वंमैत्रंतदयनंगमनंतश्चमैत्रायणंतत्रगतःसूर्यवत्प्रत्यहंविभिन्नमार्गः अनिकेतोप्राभैकरात्राविदिनाचरोदिस्यर्थः ५ कंचनोद्दिश्यनाभिमन्येताऽभिमानमहंकारंदर्पनकुर्यात् ६ ग्राममध्येजनसमाजे
 प्रक्षिणमनुकूलंसव्यं प्रक्षिणकूलवानाचरेत् भिक्षार्थचर्यामनेकगृहाद्वनमनापन्नोऽकुर्वन्नित्यर्थः । पूर्वकृतितःप्राङ्मंत्रितोनगच्छेद्भोजनार्थमितिशेषः ७ अवकीर्णोमूढोपांसुभिश्छन्नधिकृतइत्यर्थः
 तथापिनृगुणोऽचपलःस्वधर्मेनिष्ठावान् । यथोक्तं । 'तथाचरतेवैयोगीसतांघर्ममवृषयन् ॥ जनपथाऽप्रमन्येरन्गच्छेयुर्नैवसंगतं'इति मृदुर्दयावान् अप्रतिकूरःकूरजिचांसंतंप्रत्यपिकूरोनस्यात्

॥ भीष्मउवाच ॥ मोक्षधर्मेषुनिरतोलघ्वाहारोजितेंद्रियः ॥ प्राप्नोतिपरमंस्थानंयत्परंप्रकृतेर्ध्रुवम् २ स्वगृहादभिनिःसृत्यलाभेऽलाभेसमोमुनिः ॥ समुपोढेषुका
 मेषुनिरपेक्षःपरिव्रजेत् ३ नचक्षुपानमनसानवाचाद्रूषयेदपि ॥ नप्रत्यक्षंपरोक्षंवाद्रूषणंव्याहरेत्काचित् ४ नहिंस्यात्सर्वभूतानिमैत्रायणगतश्चरेत् ॥ नेदंजीवि
 तमासाद्यैरंकुर्वीतकेनचित् ५ अतिवादांस्तिक्षेतनाभिमन्येतकंचन ॥ क्रोध्यमानःप्रियंब्रूयादाकुष्ठःकुशलंवदेत् ६ प्रदक्षिणंचसव्यंचग्राममध्येचनाचरेत् ॥
 भिक्षचर्यामनापन्नो नगच्छेत्पूर्वकेतितः ७ अवकीर्णःसुगुप्तश्चनवाचाह्यप्रियंवदेत् ॥ मृदुःस्यादप्रतिकूरोविस्त्रब्धःस्यादकथनः ८ विधूमेन्यस्तमुसलेव्यंगा
 रेमुक्तवज्जने ॥ अतीतपात्रसंचारेभिक्षांलिप्सेतवैमुनिः ९ प्राणयात्रिकमात्रःस्यान्मात्रलाभेष्वनादृतः ॥ अलाभेनविहन्येतलाभश्चैवंनहर्षयेत् १० लाभंसा
 धारणंनेच्छेन्नभुंजीताभिपूजितः ॥ अभिपूजितलाभंहिजुगुप्सेतैवतादृशः ११ नचान्नदोषान्निदेतनगुणानभिपूजयेत् ॥ शय्यासनेविविकेचनित्यमेवाभिपूज
 येत् १२ शून्यागारंवृक्षमूलमरण्यमथवागुहाम् ॥ अज्ञातचर्यागत्वाऽन्यांततोऽन्यत्रैवसंविशेत् १३ अनुरोधविरोधाभ्यांसमःस्यादचलोध्रुवः ॥ सुकृतंदुष्कृतंचोभे
 नानुरुध्येतकर्मणा १४ नित्यतृप्तःसुसंतुष्टःप्रसन्नवदनेन्द्रियः ॥ विभीर्जप्यपरोमौनीवैराग्यंसमुपाश्रितः १५ अम्यस्तंभौतिकंपश्यन्भूतानामागतिंगतिम् ॥
 निस्पृहःसमदर्शीचपकापकेनवर्तयन् ॥ आत्मनायःप्रशांतात्सालघ्वाहारोजितेंद्रियः १६

विस्त्रब्धोनिर्भयः अविकल्पनो धर्मोऽहमित्थाधामकुर्वन् ८ यदापात्राणांपरिवेषणपात्रहस्तानांसंचारे अतीतेसतीतिहृतेशरावत्पातेइत्यनेनैतदेवोक्तं ९ मात्राआहारपूर्तिस्तत्राप्यनादृतः
 किमुतवस्त्रादौ अलाभेसतिनविहन्येतहिंसितोनस्यात् १० साधारणंसर्वयोग्यंस्त्रकंदनादिलाम् ११ अन्नदोषान्पर्युषितस्वादीन् शय्येति एकंतिशय्यमासनमुपवेशनंचक्रांतेत्यर्थः १२
 विविक्तमेवाह शून्येति अन्यांपैशाचीअन्यत्रात्मनि १३ अनुरोधयोगस्य विरोधःसंगस्य ताभ्यांसमोब्रह्मस्यात् । निर्दोषंहिसमं ब्रह्मेतिगीता । अचक्रउत्क्रातिगत्यागतिशून्यः ध्रुवःकूटस्थः
 नानुरुध्येतनकोक्षेतकर्मणादद्याद्वेपादिना १४ । १५ अम्यस्तंपुनःपुनर्यास्यात्तथाभौतिकंतत्त्वजातमात्मनोदेहेन्द्रियादिपश्यन्ननात्मत्वेनालोचयन् भूतानांचान्येषां पकेनमक्तादिना अपके
 नमूलादिना वर्तयन्जीविकांकुर्वन् । पक्षापक्षेणेतिपाठे मित्राभिन्नसमूहेनवर्तयन्मित्रवदमित्रमापिपश्येदित्यर्थः । आत्मनाहेतना आत्मलाभार्थमित्यर्थः अध्ययनेनवसतीतिवत् १६

१७। १८ अनपाश्रितःसंगमकुर्वन् अपूर्वचारकःपूर्वाश्रमीयेषुदेशासादिषुचरतीतितदन्वयः १९ नसंसृज्येद्वतयोर्गृहेनवसेत् अज्ञातंपूर्वमकृत्प्रमाहारादिलिप्सित्वैवेत्यज्ञातलिप्सित्वेत्तलब्धु
मिच्छेत् कषादित्वादनुप्रयोगः समूलकापेकपतीतिवत् २० मोक्षसाधनभेदसंन्यासधर्मः मोक्षयानंमोक्षप्रापकम् २१ लोकाविषयाः तेजोमयास्तैजसांतःकरणमयाः । 'सत्यकामःसत्य
संकल्पः'इतिश्रुतेः तथाविदेहकैवल्यकालेआनन्त्यायवाङ्मनासातीतप्रत्यगात्मप्राप्तयेकल्पतेप्रव्रज्येतिशेषः २२ ॥ इति शांति०मो०नी०भा०अष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥
उक्तःसंन्यासेद्वेवतांशमूर्तेःसार्वभौमैर्भगवद्भक्तैरपिप्रार्थ्यतद्दृश्येत्तद्दशैर्भित्तुयुधिष्ठिरप्रश्नमाह धन्याइति १ देवैर्धर्मादिभिर्बीजप्रदैः जातिजन्मप्राप्यापि यद्यस्मादस्माभिरपिदुःखंप्राप्तमतःशरीरा
णांधारणंदुःखमित्युत्तरेणान्वयः २ यतएतद्दुःखमतोदुःखसंज्ञकंदुःखमाशकंसंन्यासकंवाकरिष्यामः मारणतोषणनिशामनेषुज्ञेतिस्त्रेजानातेमोरणार्थंवानुवादात्पशुंसंज्ञपयतीतिब्राह्मणदर्श

वाचोवेगंमनसःक्रोधवेगंहिंसावेगमुदरोपस्थवेगम् ॥ एतान्वेगान्विषहेद्वैतपस्वीनिंदाचास्यहृदयंनोपहन्यात् १७ मध्यस्थएवतिष्ठेत्प्रशंसानिंदयोःसमः ॥ एतत्प
वित्रंपरमंपरिव्राजकआश्रमे १८ महात्मासर्वतोदांतःसर्वत्रैवामपाश्रितः ॥ अपूर्वचारकःसौम्योअनिकेतःसमाहितः १९ वानप्रस्थगृहस्थाभ्यांसंसृज्येतकर्हि
चित् ॥ अज्ञातलिप्संलिप्सेतनचैनंहर्षआविशेत् २० विजानतांमोक्षएषश्रमःस्यादविजानताम् ॥ मोक्षयानमिदंरुत्संविदुषांहारितोऽब्रवीत् २१ अभयंसर्वभू
तेभ्योदस्वायःप्रव्रजेदृहात् ॥ लोकास्तेजोमयास्तस्यतथाऽऽनन्त्यायकल्पते २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि हारीतगीतायां अष्टसप्तत्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धन्याधन्याइतिजनाःसर्वेऽस्मान्प्रवदंत्युत ॥ नदुःखिततरःकश्चित्पुमानस्माभिरस्तिह १
लोकसंभावितैर्दुःखंयत्प्राप्तंकुरुसत्तम ॥ प्राप्यजातिंमनुष्येषुदेवैरपिपितामह २ कदावयंकरिष्यामःसंन्यासंदुःखसंज्ञकम् ॥ दुःखमेतच्छरीराणांधारणंकुरुसत्तम ३
विमुक्ताःसप्तदशभिर्हेतुभूतैश्चपंचभिः ॥ इंद्रियार्थैर्गुणैश्चैवअष्टाभिश्चपितामह ४ नगच्छंतिपुनर्भावंमुनयःसंशितव्रताः ॥ कदावयंगमिष्यामोराज्यंहित्वापरंतप
५ ॥ भीष्मउवाच ॥ नास्त्यनंतंमहाराजसर्वसंख्यानगोचरः ॥ पुनर्भावोऽपिविख्यातोनास्तिकिंचिदिहाचलम् ६

नाच्चसंज्ञपयतेषुलिणेरिण्टीतिणिलोपेनिमित्तापायेनैमित्तिकस्याप्यवायइतिन्यायेनपुङ्क्तिः ३ सप्तदशभिःपंचप्राणाद्वेदनोबुद्धीदशज्ञानकर्मेन्द्रियाणितेःहेतुभूतैर्मुक्तिविरोधितयासंसारवर्धकैः
पंचभिः । 'कामंक्रोधंचलोभंचभयंस्वप्नंचपंचमं'इतिप्रागुक्तैर्योगदोषैः इंद्रियार्थैःशब्दादिभिः गुणैःसत्त्वादिभिः अष्टाभिःपंचस्थूलमूतानिअविद्याहंकारकर्माणिचेतिअष्टत्रिंशतागणेनविमुक्ताः
४ पुनर्भावंजन्मगमिष्यामःपारिव्राज्यंकरिष्यामः ५ एवंदुःखातुरंराजानंदुःखस्यांतवतांबोधयन्नास्त्वयति नास्तीति अनंतंनास्तिदुःखमितिशेषः अस्त्येवदुःखांतराख्योमोक्षइत्यर्थः ।
यतःसर्वसंख्यानंपरिच्छेदस्तस्यविषयः । ननुप्रलयेपिसर्वस्थांतोस्तिनतावतासंसारनिवृत्तिरस्त्यतआह पुनर्भावोभावोभवन्पुनर्जन्मसोऽपिविख्यातोऽतवश्चेत् । नसपुनरावर्ततइतिश्रुत्यासर्व
वादिंसंप्रतिपत्त्याचप्रसिद्धोऽतः । ननुतथाप्यैश्वर्यंलुब्धैरस्माभिःसकयंप्राप्तुंशक्यइत्यतआह नास्तिकिंचिदिहाचलमिति । अतोऽन्यदातंमिति श्रुतेरैश्वर्यस्याप्यंतोमविष्यतीत्यर्थः ६

एषपेश्वर्यदोषइतिमन्यसेतदपिनेतिनच तत्रहेतुःप्रसंगतेश्वर्यस्यापिसंगहेतुत्वेनमोक्षप्रतिबंधकत्वात्तथाऽपिधर्मज्ञायूपमुद्योगाच्छमाद्यभ्यासादेवकालेनकियताऽपिगामिष्यथप्राप्स्यथ मोक्षमि
तिशेषः । 'बहूनांजन्मनामंतेज्ञानवान्मांप्रपद्यते'इतिगीतावचनात् ७ किंचासंजीवःपुण्यपापयोःसुखदुःखयोर्नैशनइष्टे ततएवसुखदुःखोत्थेनैवतमसारागद्वेषात्मकेनाज्ञानेनरुध्यते । देवप्रापि
ताभ्यांसुखदुःखाभ्यामनुद्विग्नोमोक्षार्थमुगोक्तुयादित्यर्थः ८ सुखदुःखयोरुच्छेद्यत्वंदर्शयितुमात्मधर्मत्वंदृष्टात्पूर्वकंव्युदस्यति यथेतिद्व्याभ्यां अंजनमयाःकञ्जलप्रचुरः मनःशिलायाइदंमा
नःशिलंरक्तपीतरजः यथास्वयमरूपोऽपिवायुरंजनादिसंबंधात्तद्वर्णवानिवभूत्वास्वयोर्निदिक्शब्दितमाकाशंचतद्वर्णवंतमिषकरोत्येवंतमसाऽऽवृतोऽविव्योपाधिःसमाष्टिजीवःस्वयंविषणोरारागा
दिराहित्याहोपास्पृगपिदेहद्वयसंबंधात्तद्वर्णैर्गौरत्वकाणत्वसुखित्वादिभिस्तद्वानिवभूत्वास्वयोर्निदंतयामिणमवर्णोत्रिगुणातीतमप्याश्रित्यभ्याप्यतद्वर्णमिवकृत्वादेहेषुभ्रमति । विवप्रतिविंब
योरनन्यत्वात्प्रतिविंबगतंकंपादिकंवस्तुतोविंबएषाषमासतेएवंजीवगतोऽपिसंसारोब्रह्मण्येवास्ति तयोरभेदात् । अतोदुःखादेरात्मधर्मत्वाभावास्तुत्सेनोच्छेद्यत्वंस्यादित्यर्थः ९ । १० ननु
देहात्मयोगोऽनादित्वाद्दुरुच्छेद्यत्वाशंक्पाह ज्ञानेनेति तमःअतस्मिस्तद्विद्विषयोविषयःसचआत्मसंगेऽपिदुःखित्वादिभ्रमोऽज्ञानजोज्ञानेननश्यतियदातदाप्रकाशतेब्रह्मसनातनंसदैक

नचापिमन्यसेराजन्नैषदोषःप्रसंगतः ॥ उद्योगादेवधर्मज्ञाःकालेनैवगमिष्यथ ७ नेशेऽयंसततंदेहीनृपतेपुण्यपापयोः ॥ ततएवसमुत्थेनतमसारुध्यतेऽपिच
८ यथांजनमयोवायुःपुनर्मानःशिलंरजः ॥ अनुप्रविश्यतद्वर्णोदृश्यतेरंजयन्दिशः ९ तथाकर्मफलैर्देहीरंजितस्तमसावृत्तः ॥ विवर्णोवर्णमाश्रित्यदेहेषुप
रिवर्तते १० ज्ञानेनहियदाजंतुरज्ञानप्रभवंतमः ॥ व्यपोहतितदाब्रह्मप्रकाशतिसनातनम् ११ अयत्नसाध्यंमुनयोवदंतियेचापिमुक्तास्तउपासित
व्याः ॥ त्वयाचलोकेनचसामरेणतस्मान्नशाम्यंतिमहर्षिसंधाः १२ अस्मिन्नर्थेपुरागीतंशृणुज्वैकमनानृप ॥ यथादैत्येनवृत्रेणभ्रष्टैश्वर्येणचेष्टितम् १३
निर्जितेनासहायेनहतराज्येनभारत ॥ अशोचताशत्रुमध्येबुद्धिमास्थायकेवलाम् १४ भ्रष्टैश्वर्यपुरावृत्रमुशनावाक्यमब्रवीत् ॥ काचित्पराजितस्याद्यन
व्यथातेऽस्तिदानव १५ ॥ वृत्रउवाच ॥ सत्येनतपसाचैवविदित्वाऽसंशयंह्यहम् ॥ नशोचामिनहृष्यामिभूतानामागतिं गतिम् १६

रूपं । अनादिरपिदेहात्मयोगोऽनादित्वात्मकस्तत्त्वज्ञानेनोच्छेत्तुंशक्यइत्यर्थः ११ तच्चसनातानंब्रह्मअयत्नसाध्यंकर्मप्राप्यंन अनित्यत्वापत्तेः कर्मजंलुत्पाद्यमाप्यंसंस्कार्यविकार्यवास्पात् ।
नहिंसंयत्नेनपिदइवोपास्त्याब्रह्मोत्पाद्यं अनित्यत्वापत्तेः । नापिग्रामवद्भ्रमनेनप्राप्यमात्मत्वात् । अन्यत्वेवद्वज्जत्वापत्तेः । नापिब्रीहिवद्वघातेनोपास्त्यादोषापनयेनसंस्कार्य असंगत्वा
त्संगित्वेवन्ह्यौष्ण्यवत्तदनिवृत्त्यापत्तेः । नापिविकार्यक्षीरादिवद्विकारपुक्तस्यानित्यत्वापत्तेः । अतोज्ञानेनाज्ञानापनोदेसतिकंठगतविस्मृतत्वाभीकरवत्सिद्धमपिसाध्यमित्रोच्यते त
स्माद्युक्तमुक्तमयत्नसाध्यमिति येइति अत्रविद्वदनुभवएवप्रमाणमितिभावः । नशाम्यंतिब्रह्मोपासनात्रोपरमंते उद्योगिनोऽश्रयंब्रह्मप्राप्तिरतस्त्वयोद्योगवतामवितव्यमितिभावः ११
१३ केवलासंगहीनाम् १४ । सत्येनाऽवाधितार्थेनवेदवाक्येन तपसामननध्यानात्मकेनात्मालोचनेन चआगतिसंसारं गतिमोक्षमसंशयंविदित्वा नशोचामिनहृष्यामि तथाच ।
मत्वाधीरोर्ध्वशोकौजहातीतिश्रुतिः १६

कालेति युगचतुष्टययोग्याःपुण्यपापाख्याधर्माख्यतेकेचिन्नरकेकानिचिद्रूतानिदिव्यानिस्वर्गाहाणि १७ क्षपयित्वाभोगेनस्वर्गेनरकेशतकालंनीत्वापुण्यापुण्येसमाप्य ताभ्याभेवतृतिर्यगा
दियोनिप्रापकाभ्यांचोदिताःसंतःपुनःपुनर्भवति कालचोदिताइत्यस्यव्याख्यानंसावशेषेणकालेनेति १८ कामबंधनबंधनाःकामपाशबद्धाः १९ जीवनिजीवन्तिभूतानि अदृष्टवान् नदृष्ट
मदृष्टंभवद्विस्तमतीतभलागतादिचतुर्धातिगच्छतिप्राप्नोतीतिजाभातीस्वदृष्टवान्तीत्रियज्ञानीअहंवेद्वीतिशेषः संसरतोजीवान् शास्त्रनिदर्शनंशास्त्रप्रत्ययंचजानामीत्यर्थः २० एतदेवाह
तिर्यंगिति चरित्वातादशकर्मकृत्वापुण्यदिकंमपच्यतेइतिसार्धेनसंबंधः कृतांतविधिसंयुक्तोयमयातनाते २१ गतमिति । 'यावत्संपातमुषित्वाथैतमेवाध्वानंपुनर्विर्वर्तते'इतिश्रुतेः संपतत्यनेने
तिसंपातःकर्मयावत्तावत्कालंस्थित्वापुनरत्रयथागतमायांतीति सर्वदेतिजन्ममरणप्रवाहस्यानंत्यमुक्तं २२ एतच्चाज्ञप्रत्येवेतिबहुमध्वनोविषेशणं कालेति कर्ममानेनभितं तेनैककर्म्य
श्रयतोनायमध्वाऽस्तीतिदर्शितं एवंसृष्टिस्थितयोःपरायणंपरमात्मानंभाषमाणंकथयंतंतद्वंप्रतिभगवानुशानाशुक्राचार्योऽसुरयोनिजातस्यापीदृशंज्ञानमित्याश्चर्यमत्वातदुद्धिपरीक्षाप्रत्यमा

कालसंचोदिताजीवामज्जंतिनरकेऽवशाः ॥ परितुष्टानिसर्वाणिदिव्यान्याहुर्मनीषिणः १७ क्षपयित्वातुतंकालंगणितंकालचोदिताः ॥ सावशेषेणकालेनसंभवंति
पुनःपुनः १८ तिर्यग्योनिसहस्राणिगत्वानरकमेवच ॥ निर्गच्छंत्यवशाजीवाःकामबंधनबंधनाः १९ एवंसंसरमाणानिजीवान्यहमदृष्टवान् ॥ यथाकर्मतथालाभ
इतिशास्त्रनिदर्शनम् २० तिर्यग्गच्छंतिनरकंमानुष्यंदैवमेवच ॥ सुखदुःखेप्रियेद्रेप्येचरित्वापूर्वमेवह २१ कृतांतविधिसंयुक्तःसर्वालोकःप्रपद्यते ॥ गतंगच्छं
तिचाध्वानंसर्वभूतानिसर्वदा २२ कालसंख्यानसंख्यातंसृष्टिस्थितिपरायणम् ॥ तंभाषमाणंभगवानुशानाप्रत्यभाषत ॥ धीमन्दुष्टप्रलापांस्त्वन्तातकस्मात्प्रभा
षसे २३ ॥ वृत्रउवाच ॥ प्रत्यक्षमेतद्भवतस्तथाऽन्येषामनीषिणाम् ॥ मयायज्यलुब्धेनपुरातंसमहत्तपः २४ गंधानादायभूतानांरसांश्विविधानपि ॥
अवर्धन्त्रीन्समाक्रम्यलोकान्वैस्वेनतेजसा २५ ज्वालामालापरिक्षिप्तोवैहायसचरस्तथा ॥ अजेयःसर्वभूतानामासंनित्यमपेतभीः २६ ऐश्वर्यतपसाप्राप्तंभ्रष्टंतच्च
स्वकर्ममिः ॥ घृतिमास्थायभगवन्नशोचामिततस्त्वहम् २७ युयुत्सुनामहेंद्रेणपुंसासार्धंमहात्मना ॥ ततोभेभगवान्दृष्टोहरिनारायणःप्रभुः २८ वैकुण्ठःपुरु
षोऽनंतःशुक्रोविष्णुःसनातनः ॥ मुंजकेशोहरिश्मश्रुःसर्वभूतपितामहः २९

षड् दृष्टप्रलापानसुरभावविनाशकानर्षकाध्वादाभसुरोभृत्वाकथंभाषयति २५ । २४ गंधाद्यादानंतदाश्रयोपमर्देन अवर्धंतिस्त्वितवान् २५ वैहायसचरोविमानेनमच्छन् २६ । २७
युयुत्सुनायोद्धुमिच्छुना ततस्तत्रपुत्रकाले मेमया भगवान्सर्वैश्वर्यसंपन्नोदृष्टइंद्रसाहाय्यार्थमागतःसप्रबळोक्तिः हरिःपापहर्ता नारायणोनारस्यजीवसंबस्याऽयमंल्यस्थानं पुंस्त्वंलोकात्
प्रसुरंतर्थाभी २८ वैकुण्ठोविकुंठायाअपत्यंविकुंठानामासुरींद्रतुल्यंपुत्रमिच्छंतीमहत्तपस्तेपेतस्याःस्वयमेवेंद्रःपुत्रोजजेइत्यनुक्रमणिकावाक्यात् । विकुंठंभूतानामेलनंकरोतीतिविकुंठः स्वार्थतद्वितः
तथाचनामनिर्वचनाध्यायेवदयति । 'संश्लेषितामयाम्भिरद्विर्व्याघ्राचवापुना ॥ बापुनाचैवतेजश्चैकुंठस्वंततोमम'इतिव्यासागरीये । पुरुषःपूर्णः । यतोऽनंतस्त्रिविधपरिच्छेदशून्यः । शुक्रःशुद्धः ।
विष्णुःशुभ्रः । सनातनःकूटस्थः । मुंजकेशोमंजवत्पीतकेशः । हरिश्मश्रुःपिगलश्मश्रुः । हिरण्यमश्रुःहिरण्यकेशइतिश्रुतेः । सर्वभूतानिविराट्स्वपितामायावीतस्यापिपिताशुक्रंभ्रष्टं २९

तस्वप्रासंगिकस्यविष्णुदर्शनात्मकस्यतपसइंद्रविजयत्रैलोक्याधिपत्यहेतोःसावशेषकर्मगतिजिज्ञासोत्पादकंशेषांकेचिदस्तीत्याह नूनमिति ३० महदैश्वर्यैर्ब्रह्मवर्णेब्राह्मणादिधर्मोत्तमैश्व
र्यैर्ब्राह्मणैश्वर्यनिवर्ततेचकथं अपमर्थः सर्वांश्वलोकानामोतिसर्वांश्वकामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातत्प्यात्मसाक्षात्कारफलमैश्वर्यमंतवत्त्वैककर्मफलाविशेषः । नचपुनरावर्ततइतिश्रुति
व्याकोपश्च । अनंतंचेत्अस्थूलमनणुइत्यादिनिर्विशेषब्रह्मपतिपादकश्रुतिविरोधः । निर्विशेषसविशेषयोर्ब्रह्मणोऽसमसत्ताकत्वायोगादिति ३१ प्रवर्ततेचेष्टांकुर्वति कोऽतर्थामीत्यर्थः शा
श्वतोब्रह्मस्वेतिशेषः किंफलंशाश्वतप्रापकंज्ञानंयज्ञादिफलं ३२ कर्मणायज्ञादिना ज्ञानेनउपास्त्या फलंविद्याख्यं ३३ । ३४ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमा
वदंपिष्कोनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्वहंप्रभारंनिर्वाहंहरिंशरणीकरोति नमइति तलमधोभागः साकाशमाकाशसहितंसर्वमुपरितनं बाहुगो

नूनंतुतस्यतपसःसावशेषमिहास्तिवै ॥ यदहंप्रष्टुमिच्छामिभगवन्कर्मणःफलम् ३० ऐश्वर्यैवैमहद्ब्रह्मवर्णेकस्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ निवर्ततेचापिपुनःकथमैश्वर्यमु
त्तमम् ३१ कस्माद्भूतानिजीवन्तिप्रवर्ततेयथापुनः ॥ किंवाफलंपरंप्राप्यजीवन्तिप्रवर्ततेयथापुनः ३२ केनवाकर्मणाशक्यमथज्ञानेनकेनवा ॥ तदवापुंफलंविप्रतन्मे
व्याख्यातुमर्हसि ३३ इतीदमुक्तःसमुनिस्तदानींप्रत्याहयत्तच्छृणुराजसिंह ॥ मयोच्यमानंपुरुषर्षभत्वमनन्यचित्तःसहसोदरीयैः ३४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारते
शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिवृत्रगीतासुएकोनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ ७ ॥ उशनोवाच ॥ नमस्तस्मैभगवतेदेवायप्रभविष्णवे ॥
यस्यपृथ्वीतलंतातसाकाशंवाहुगोचरः १ मूर्धायस्यत्वनंतंचस्थानंदानवसत्तम ॥ तस्याहंतेप्रवक्ष्यामिविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् २ तयोःसंवदतोरेवमाजगा
ममहासुनिः ॥ सनत्कुमारोधर्मात्मासंशयच्छेदनायवै ३ संपूजितोऽसुरेंद्रेणमुनिनोशनसातथा ॥ निषसादासनेराजन्महाहर्षेमुनिपुंगवः ४ तमासीनंमहाप्रज्ञमुश
नावाक्यमब्रवीत् ॥ ब्रह्मस्मैदानवेद्रायविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ५ सनत्कुमारस्तुततःश्रुत्वाप्राहवचोऽर्थवत् ॥ विष्णोर्माहात्म्यसंयुक्तंदानवेद्रायधीमते ६ शृणुसर्व
मिदंदैत्यविष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ विष्णौजगत्स्थितंसर्वमिति विद्धिपरंतप ७ सृजत्येषमहाबाहोभूतग्रामंचराचरम् ॥ एषचाक्षिपतेकालेकालेविसृजतेपुनः ८
अस्मिन्गच्छंतिविलयमस्माच्चप्रभवंत्युत ॥ नैपज्ञानवताशक्यस्तपसानैवचेज्यया ॥ संप्राप्तुमिंद्रियाणांतुसंयमेनैवशक्यते ९ बाह्येचाभ्यंतरेचैवकर्मणोर्मन
सिस्थितः ॥ निर्मलीकुरुतेबुद्ध्यासोऽमुत्रानंत्यमश्रुते १०

चरोमध्यस्थमित्यर्थः १ अमंतंस्थानंमोक्षः २ विष्णुग्रहमाह तयोरिति १ । ४ । ५ । ६ माहात्म्यंमहांश्वसौआत्माचतस्यभावःविष्णोर्जगज्जन्मादिकर्तृत्वंप्रत्यगभिन्नत्वंच
शृणु उत्तमंतच्छृणुस्यमोक्षदत्वात् । तदेवाह विष्णौजगत्कनकेकुंडलमिवस्थितंविद्धि चेतनाचेतनंसर्वविष्णुरेवेत्यर्थः ७ एतदेवव्युत्पादयति सृजतीति ८ निमित्तस्वमुक्त्वाउपादान
स्वयाहार्धेन अस्मिन्निति कार्ययत्रलीयतेयतश्चोद्भवतितदुपादानमित्यर्थः । एवमभिन्ननिमित्तोपादानत्वलक्षणंजगत्कारणत्वाविष्णोरुक्तं तस्यदुर्ज्ञेयत्वमाह नेति संयमेनयोगेन ९ सं
यमेनैवेत्येवशब्देनयज्ञादीनामात्मप्राप्तावसाधनत्वंमाभूदित्याह बाह्येइति बाह्यमाह्येपज्ञादौविविदिपंतियज्ञेनेत्यादिश्रुतेर्विविदिपाहेतौ । आभ्यंतरे'शांतोदांतउपरतस्तिष्ठःसमाहितो-

भूत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति इति श्रुतेर्दर्शनहेतुत्वेनांतरंगे समाधौ । मनसि संकल्पे च इदं मेऽनेनांगं संक्रियत इति स्मृतेरात्मा विविदिषा चित्तसंस्कारान्पतराभिसंधौ च बुद्ध्यानिश्चयेन स्थितो निष्ठावा
नू तानि बाह्यज्जादीनि निर्मलीकुरुते तैश्चित्तं शोधयतीत्यर्थः । सोऽमुत्र देहाभिमानत्यागलभ्ये आत्मलोके गत्वा आनंत्यं मोक्षमश्नुते १० निर्मलीकरणे दृष्टातांतरमाह यथेति हिरण्यकर्ता
अकर्णकारः ११ जातिशतैर्जन्मशतैः अनेन यज्ञादिनाशमादिना अतियत्नेन त्वेकजातौ एकजन्मन्यपि १२ दृष्टातांतरमाह लीलयेति १३ ननु कर्मसु क्रियमाणेष्वपि चित्तशुद्धिर्न दृश्यते
अतस्तत्करणं व्यर्थं भिर्याशंक्यदृष्टांतपूर्वकमावृत्त्या फलसिध्यतीत्याह त्रिभिः यथाचेति १४ । १५ युक्तो योजितः गुणैः सत्त्वाद्यैः प्रसंगिपुरुषादिसंगिपुदोषः अभ्यासजेन बाह्याभ्यंतरसा
घनानां पुनः पुनरावृत्त्युत्पेन १६ रक्तानि जीवजातानीति शेषः कर्मविशेषानुरागविरागहेतून् १७ यथावा कर्मणि प्रवर्ततेऽविद्यादशायां यस्मिन्निमित्ते तिष्ठंतिकर्मभ्यो निवर्तते विद्यायां सत्यां
आनुपूर्व्येति च्छेदः पूर्वरूपमार्थ १८ एवंसाधनाभिमुखीकृतस्य ज्ञेयमाह अनादीति अनादिनिघनः नित्यः द्योतत इति देवाश्चिन्मात्रः । ननु नित्यज्ञानं नास्त्येव घटज्ञानं जातं पटज्ञानं नष्ट

यथा हिरण्यकर्ता वै रूप्यमग्नौ विशोधयेत् ॥ बहुशोऽतिप्रयत्नेन महताऽऽत्मकृतेन ह ११ तद्ब्रज्जातिशतैर्जीवैः शुद्धयतेऽनेन कर्मणा ॥ यत्नेन महता चैवाप्येकजातौ
विशुद्धयते १२ लीलयाऽल्पं यथामात्रात्प्रमृज्यादात्मनोरजः ॥ बहुयत्नेन महता दोषानिर्हरणं तथा १३ यथाचालपेन माल्येन वासितं तिलसर्षपम् ॥ नमुंचति स्व
कंगंधं तद्द्रव्यं क्षमस्य दर्शनम् १४ तदेव बहुभिर्माल्यैर्वास्यमानं पुनः पुनः ॥ विमुंचति स्वकंगंधं माल्यगंधे च तिष्ठति १५ एवं जातिशतैर्युक्तो गुणैरेव प्रसंगिपु ॥ बुद्ध्या
निवर्तते दोषो यत्नेनाभ्यासजेन ह १६ कर्मणा स्वनुरक्तानि विरक्तानि च दानव ॥ यथा कर्मविशेषांश्च प्राप्नुवंति तथा शृणु १७ यथावत्संप्रवर्तते यस्मिन् तिष्ठति वा वि
भो ॥ तत्तेऽऽनुपूर्व्यां व्याख्यास्ये तदिहैकमनाः शृणु १८ अनादिनिघनः श्रीमान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ देवः सृजति भूतानि स्थावराणि चराणि च १९ सर्वैस्सर्वेषु भूतेषु
क्षरश्चाक्षर एव च ॥ एकादशविकारात्मा जगत्पिबति रश्मिभिः २० पादौ तस्य मूर्ध्नि विद्धि मूर्धानं दिवमित्युत ॥ बाहवस्तुदिशो दैत्यश्रोत्रमाकाशमेव च २१ तस्य ते
जोमयः सूर्यो मनश्चंद्रमसि स्थितम् ॥ बुद्धिर्ज्ञानगतानित्यं रसस्त्वप्सु प्रतिष्ठितः २२ भ्रुवोरंतरास्तस्य ग्रहादानवसत्तम ॥ नक्षत्रचक्रं नेत्राभ्यां पादयोर्भ्रुश्च दानव २३

मित्यनुमवादि स्याशंक्याह श्रीमानिति श्रीयते आश्रीयत इति श्रीरुपाधिस्तद्वान् घटाकाशवदौ पाधिकावुत्पत्तिलपौ ननु स्वत इत्यर्थः हरिः संहर्ता नारायणः सर्वाश्रयः प्रभुः सर्वनियंता १९
अस्यैव सार्वभौम्यं वक्तुं न विषसर्गोपादानत्वमाह सवा इति सर्वेषु भूतेषु शरीरिषु क्षरभंगघातः अक्षरो जीवः एकादश इन्द्रियाणि पिबति गृह्णाति रश्मिभिरिन्द्रियैः अत्रक्षरइति महतः सर्गः प्रथमः
उक्तः । भूतेष्विति भूतसर्गो द्वितीय उक्तः । एकादशेति वैकारिकस्त्वृतीयपेन्द्रियकः सर्ग उक्तः । तपतेत्रयः प्राकृताः सर्गाः यथोक्तवैष्णवे । प्रथमो महतः सर्गो द्विज्योत्रद्वयः ॥ तन्मा
प्राणाद्वितीयस्तु भूतसर्गो द्वितीय उक्तः ॥ वैकारिकस्त्वृतीयस्तु सर्गो द्वितीय उक्तः ॥ इत्येव प्राकृतः सर्गः सस्मृतो बुद्धिपूर्वकः इति १० एकात्म्यसिद्धये नारायणावयवत्वेन कृत्स्नं जगत्त्रिरूपपति
पादावित्यादिना दिवं स्वर्लोकं २१ तेजोमयश्चाक्षुषः मनश्चंद्रमसि स्यादाबाधाराधेयभावो गंगायां जलमिति वदमेद विवक्षया ज्ञेयः बुद्धिर्मेदत्त्वं ज्ञानगतावृत्तिरूपज्ञानाकारा रसस्त्वप्सु प्रति
ष्ठितः आपोरसनेत्यर्थः २१ अनंतराः सत्रिहिताः नेत्राभ्यां नेत्ररश्मिभिर्निर्वृत्तमिति शेषः पादयोः पादावेवभूः २३

रज इति एते गुणावक्ष्यमाणविषयापदप्रकारानारायणाख्यचैतन्यामु विद्धत पाददात्मनः पद्धि जीवसंज्ञा भवेति आश्रमाणा मिति संधिरार्थः कर्मणो जपादेः फलं तत्प्राप्तिरेव सर्वस्य सुकृतस्य फलं
सप्तस्वर्गात्मकं सुखमित्यर्थः २४ अकर्मणो नैककर्मस्य संन्यासस्य फलं मोक्षः छंदांसि मंत्रादयः अक्षरं प्रणवः २५ बहवो वर्णा आश्रमाश्चाऽऽश्रयो यस्य परमो धर्म आत्मदर्शनं यथोक्तं याज्ञ
वल्क्येन । इत्याचारदमार्हि सादान स्वाध्यायकर्मणां ॥ अयं तु परमो धर्मो पद्योगेनात्मदर्शनं इति । तपः कृच्छ्रं चाद्रायणादि तत्फलमप्ययमेवेत्यर्थः सत्कार्यं असत्कारणं २६ श्रु
तिर्मंत्राः शास्त्रं शास्तीति शास्त्रं प्रवर्तनावाक्यं ब्राह्मणं ग्रहापेद्रवाय्याः सोमपात्राणि षोडशः ऋत्विजः ब्रह्मा ब्राह्मणाच्छंस्याग्नीध्रः पोता एते सर्ववेदीयाः । होता मैत्रावरुणोऽच्छावाको प्रा
वस्तोता एते ऋग्वेदिनः । अध्वर्युः प्रतिप्रस्थातानेष्टो ब्रेता एते याजुषाः । उद्गाता प्रस्तोता प्रतिहर्ता सुब्रह्मण्य एते सामगाः २७ तेऽऽत्विजः पृथग्दर्शना अपोद्रान्महेंद्रोऽभ्योऽप्रेर्वैश्वानरोऽभ्य इति
शास्त्रेण पृथक्पितामहादीन्कर्मपृथक्कवशात्पश्यंतोऽपि तस्यैकतां तथाकारणत्वेन संविदंति तथा च कात्यायनः । कर्मपृथक्त्वाद्धिपृथगभिधानाः स्तुतयो भवन्त्येकैव वा महात्मा देवतेति । श्रुति
रपि तद्व्यदिदमाहुरमुंजामुंयजेत्येतस्यैव साविमृष्टिः इति २८ नानेति अयमिति बुद्धिस्व आम्नायः परामृश्यते । सचैकं संतं बहुधा कल्पयति यो देवानां नाम धा एक एव इत्यादिः अनुभवेनैवेतज्ज

रजस्तमश्च सत्त्वं च विद्धि नारायणात्मकम् ॥ सोऽऽश्रमाणां फलं तात कर्मणस्तत्फलं विदुः २४ अकर्मणः फलं चैव स एव परमव्ययः ॥ छंदांसि यस्य रोमाणि ह्यक्षरं च स
रस्वती २५ ब्रह्माश्रयो बहुमुखो धर्मो हृदिसमाश्रितः ॥ सब्रह्म परमो धर्मस्तपश्च सदसच्चसः २६ श्रुतिशास्त्रग्रहोपेतः षोडशः ऋक् क्रतुश्च सः ॥ पितामहश्च विष्णुश्च
सोऽश्विनौ सपुरंदरः २७ मित्रोऽथ वरुणश्चैव यमोऽथ धनदस्तथा ॥ ते पृथग्दर्शनास्तस्य संविदंति तथैकताम् ॥ एकस्य विद्धि देवस्य सर्वजगदिदं वशे २८ नाना
भूतस्यैदं तद्रस्यैकत्वं वदत्ययम् ॥ जंतुः पश्यति विज्ञानात्तो ब्रह्म प्रकाशते २९ संहारविक्षेपसहस्रकोटीस्तिष्ठंति जीवाः प्रचरंति चान्ये ॥ प्रजाविसर्गस्य च पा
रिमाण्यं वापीसहस्राणि बहूनि दैत्य ३० वाप्यः पुनर्योजनविस्तृतास्ताः क्रोशं च गंभीरतया ज्वगाढाः ॥ आयामतः पंचशताश्च सर्वाः प्रत्येकशो योजनतः प्रवृद्धाः ३१
वाप्याजलं क्षिप्यति बालकोट्या त्वह्नासकृच्चाप्यथ न द्वितीयम् ॥ तासां क्षये विद्धि परं विसर्गसंहारमेकं च तथा प्रजानाम् ३२

नोजानातीत्याह जंतुरिति विज्ञानादुत्थासोपाधिकावस्थायी सार्वभौम्यं पश्यति वृत्तिविलये तु ब्रह्माद्वैतं २९ ब्रह्मप्राप्तेरतिदालंभ्यमाह संहारेति संहारस्य स्मिन्नाविक्षिपत्यास्मिन्निति व्युत्प
त्त्यासंहारविक्षेपशब्दाभ्यां जगत्प्रदयकालः कल्पसंज्ञक उच्यते तस्य सहस्रकोटीः कालाध्वनोरत्यंतसंयोगे इति द्वितीया तावत्कालपर्यंतं केचिज्जीवास्तिष्ठंति स्थावरा मृत्वा आसते प्रचरंति
जंगमा भवंति चाम्ये । तत्राप्येकैकस्य कल्पस्यातिप्रमाणत्वं मंसंयंतरेणाह प्रजाविसर्गस्येति परिमाण्यं स्वार्थे तद्धितः बहूनीत्यसंख्येयत्वमुक्तं ३० वापीत्येतद्व्याचष्टे वाप्य इति द्वाभ्यां योजन
विस्तृताः पंचशता इति वाक्यशेषाद्विस्तारयोजनसंख्याज्ञेया आयामतो दैर्घ्यतो योजनतः पंचशता इति संबंधः शता इति लिङ्गव्यत्ययार्थः । पंचशतं योजनानीत्यर्थः । अवगाढानास्तिऽ
वगाढोऽवगाहो यासां ताः दुरवगाहा इत्यर्थः । मागुरिमतेनावेत्पुपसर्गस्याकारलोपं कृत्वान्भूत्समासः अतएव प्रत्येकशः प्रवृद्धाः ३१ वाप्या इति अयमर्थः यदि बालकोट्या केशाग्रेणैकैकस्मि
न्दिवसे एक एक एव विदुर्दुद्धियेत न द्वितीयः तेन क्रमेणैकैकवाप्या उच्छोषणेन बहुसहस्रवाप्युच्छेदः स्यात्तर्हि संसारस्यापि विना ज्ञानमच्छेदः स्यात् । एकस्य मुक्तपैकस्य विसर्गस्य नाशोऽप्यनंता जीवाः
संतीति सर्वथाऽपि संहारस्यानुच्छेद एव । तथोक्तं भगवता नांतो जन्मादिर्न च संमतिष्ठेति ३२

म.भा.टी.
॥१६२॥

पवंमुक्तिदौलभ्यायसंसारस्यानंत्यमुक्ताभिदानैरजःसर्वतमश्चैवविद्विनारायणात्मकामितिपूर्वोक्तगुणप्रयैरजकस्वच्छस्वमाडिनत्वसांप्राद्रकश्चेत्कृष्णशब्दैर्विद्विस्वातेषामागभेदेनपदरूपा
णिप्रकल्प्यते तथाहि । त्रिदंष्ट्रविष्टंभवद्गुणत्रयमन्योन्यव्यतिरेकेणनतिष्ठति तत्रयदातमसआधिक्यंस्वरजसोर्नूनत्वसमत्वेतदाकृष्णोवर्णः । अंत्ययोर्वैपरीत्येषुप्रः । तथारजसभाधि
क्येसस्वतमसोर्नूनत्वसमत्वेनीलवर्णः । अंत्ययोर्वैपरीत्येषुमध्यमोवर्णः । तच्चरक्तंलोकानांसह्यतरं लोकानांप्रवृत्तिकुशलानाममूढानांसाहसिकानांसत्वस्याधिक्येजस्तमसोर्नूनत्वस
मत्वेहारिद्रःपीतवर्णस्तत्रसुखकरं । अंत्ययोर्वैपरीत्येषुशुक्लतत्रात्यंतसुखकरं । ततःकृष्णोमुखसर्गःस्थावरश्चतुर्थः पूषस्तैर्यग्योन्यःपंचमः पीतोदेवसर्गःषष्ठः नीलोमानुषसर्गःसप्तमः मध्यमो
ऽनुग्रहसर्गोऽष्टमः । शुक्लःकौमारसर्गो नवमः । यथोक्तंवेष्णवे 'मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तुमुख्यावैस्थावराःस्मृताः ॥ तिर्यक्स्त्रोतस्तुषःप्रोक्तस्तैर्यग्योन्यःसउच्यते ॥ तदूर्ध्वस्त्रोतसांपद्योदेवसर्गस्तु
सस्मृतः ॥ ततोऽर्धस्त्रोतसांसर्गःसप्तमःसतुमानुषः ॥ मध्यमोऽनुग्रहःसर्गःसास्विकस्तामसश्चसः ॥ पंचैतेवैकृताःसर्गाःप्राकृतास्तुत्रयःस्मृताः ॥ प्राकृतावैकृताश्चैवकौमारो नवमःस्मृतः' ॥
अत्रानुग्रहशब्देनद्वयाहप्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चेतिश्रुतिप्रसिद्धाःशमकामादिचेतोवृत्त्यनुप्राहिकादेवताउच्यंतेसचानुग्रहोजातिभेदाद्भिन्नः यथोक्तंवायुपुराणे 'अष्टमोऽनुग्रहःसर्गःसचतुर्धाव्यव
स्थितः ॥ विपर्ययेणवाशक्तयासिद्ध्यावुष्टयातयैवच ॥ स्यादरेषुविपर्यासस्तिर्यग्योनिपुशक्तिः ॥ सिद्ध्यात्मनामनुष्येषुपुष्ट्यादेवेषुकृत्स्नशः'इति ३३ परंस्विति एतेषुसर्गेषुशुक्लकौमा
रसर्गः रागद्वेषराहित्यात् विमलंनिष्पापमतएवविशोकम् विशोकस्वमपिकुतः यतोगतकर्मप्रवृत्त्याख्यश्रमहीनं सिद्धयतिभोक्षंसाधयति । एतच्चात्यंतदुर्लभमित्याह गत्वेति योभि

पञ्जीववर्णाःपरमंप्रमाणंकृष्णोधूम्रोनीलमथास्यमध्यम् ॥ रक्तंपुनःसह्यतरंसुखंतुहारिद्रवर्णंसुखंचशुक्लम् ३३ परंतुशुक्लंविमलंविशोकंगतकर्मसिद्धयतिदानवै
द्र ॥ गत्वातुयोनिप्रभवाणिदैत्यसहस्रशःसिद्धिमुपैतिजीवः ३४ गतिंचयांदर्शनमाहदेवोगत्वाशुभंदर्शनमेवचापि ॥ गतिःपुनर्वर्णकृताप्रजानांवर्णस्तथाकाल
कृतोऽसुरेन्द्र ३५ शतंसहस्राणिचतुर्दशेहपरागतिर्जिषुगुणस्यदैत्य ॥ आरोहणंतत्कृतमेवविद्विस्थानंतथानिःसरणंचतेषाम् ३६

प्रभवाणिजन्मानिनस्वयोनिजानिष्टव्युत्प्रादिवत् तेषांअधिकारिकाणानेतरव्योनिजंजन्म गत्वाप्राप्य यथोक्तं । 'मनुष्याणांसहस्रेषुकश्चिद्यततिसिद्धवे ॥ वततामपिसिद्धानांकाश्च
न्प्रवितितत्स्वतः'इति २४ यांसिद्धिजीवपैतितान्याचष्टे गतिमिति शुभंदर्शनंसच्छास्त्रंगत्वाप्राप्यदेवद्वेषोयांगतिदर्शनमात्मानुभवत्सिद्धिमाहउक्तवान् सैवशुक्लवर्णमृतांसिद्धिरित्यर्थः ।
तथाचश्रुतिः । 'अएतमेवपुरुषंभ्रततममपश्यदिदमदृशंमिति तस्मादिदंद्रोनाभेदंद्रोहवैनामतमिदंद्रंसंतभिद्रइत्याचक्षते'इति । ततमंततममित्येकस्यतकारस्यच्छावसोलोपः इदंभ्रत
अदर्शमपश्यं एतेनेदमिहवाक्यंप्रमाणत्वेनदाशंसं । इदमेवान्यत्रापितुल्यमित्याह गतिरिति वर्णःसत्त्वादिदारतम्यं वर्णोऽपिकालकृतः कालःप्रागुक्तश्चतुर्गुणःआजीवोधर्मैरतोधर्ममालंबमानो
ऽधर्माद्व्याहृतोऽधर्मैरतइतिक्रमेणकृतमेताद्वापरकलिसंज्ञः तथाचजीवस्प्राग्भवीयसंस्कारवशाद्यादृशःसत्त्वाद्याविमांस्तादृशीगतिरित्यर्थः ३९ शतमिति सेयंजीवगुणस्यगतिःपरापार्य
तिकीदृशानामिद्रिपाणामंतःकरणचतुष्टयस्यचकरणगणस्यभेदाच्चतुर्दशसंख्याकासतीतावंतिशतानिसहस्राणिशतसहस्राणिलक्षानिवाविषयभेदाद्भवति तथाहि विषयभेदाद्वृत्तिभेदंश्रुतिराह
'अयंवेहरयोऽयंवेदशचशतानिचसहस्राणिचप्रभृतानिचेसादि' । आरोहणमुपर्युपरिसोपानारोहक्रमेणोऽर्वागतिः तैरेवचतुर्दशभिःसत्त्वतारतम्यप्रधानैःकृतंतरकृतं स्थानंचतेषुतेषुपदेषुस्यैथ
तथानिःसरणंचतेषामःपदेभ्यश्श्रुतिः तेषांजीवानांतत्कृतैव तस्मादेतेषुतुर्दशसास्विकमार्गप्रवणाःकार्याइत्यर्थः ३६

॥१६२॥

अन्यथादोषमाह कृष्णस्येति कृष्णस्यस्थावरत्वप्रापकस्ववर्णस्यनिकृद्धानीचागतिः यतःसमावीस्याबरोनरकेनरकप्रवेकर्मणिसज्जतेऽतो नरकेपच्यमानएवास्ते । तत्रैवतस्यस्थानंस्थितिः
दुर्गतिभिःतैरेवचतुर्दशभिर्दुर्गमंगप्रवृत्तेर्भवति । स्थानावधिमाह सुबहूनेति प्रजाविसर्गान्कल्पान् ३७ सुबहूनेत्यस्यव्याख्या शतंसहस्राणिलक्षमित्यर्थः हरितंपुत्रंतिर्यग्योनिस्त्वं अमीशोदीनः
शीतवाताद्यर्दितःसर्वतोमृत्पुमयदर्शांश्च पुगक्षयेपापभोगक्षयेइदेहिवर्णद्वयकेवलामोगभूमिरेवाऽतोऽप्रभोगेनक्षपितकल्पस्यदेवात्प्राचीनपुण्योदयेसतिजीवस्तपसाविवेकेनसंवृतात्माव्याप्रचित्तो
भूत्वा ३८ सत्वगुणेनयुक्तःसम्बुद्धघातमोगुणप्रवृत्तिदूरीकुर्वंश्चटोपततेश्रेयसेतदासर्वोत्कर्षेसतिलोहितमष्टममनुग्रहसर्गमुपैति शमकामाद्यभिमानिदेवताभावंप्राप्नोतीत्यर्थः । सत्त्वापकर्षेण
नीलात्रीलत्वंप्राप्त्वामनुष्यलोकेपरिवर्ततेगतागतकरोति चकारोवाशब्दस्यार्थे ३९ सनीलत्वंप्राप्तः तत्रमानुषलोके संहारविसर्गकल्पं बंधनैर्विधिनिषेधनिगद्वैःक्षिप्यमानस्तपोवृद्धिकुर्वाणो
हारिद्रंपष्टसर्गदेवताभावमुपैति । तत्रापिसंहारविक्षेपशतेकल्पशतेजातेसति व्यतीतिव्यतिगच्छति कर्मव्यतिहारेतह गतिकार्यस्यस्वीधातोरंतःप्रच्छिष्टस्यईवातोर्व्यतिपूर्वस्येदंरूपं । त
थाचदेवोभूत्वामनुष्यत्वमुपैतिमानुषत्वमूत्वादेवत्वमुपैतीत्यर्थः ४० एतदेवाह हारिद्रेत्यादिना देवसहस्रशःकल्पान्संचरन्प्राविप्रमुक्तोविषयवियोगहीनो निरयेचसंवर्तकृतानिकल्पेकल्पेक

कृष्णस्यवर्णस्यगतिर्निकृष्टासज्जतेनरकेपच्यमानः ॥ स्थानंतथादुर्गतिभिस्तुतस्यप्रजाविसर्गान्सुबहून्वदंति ३७ शतंसहस्राणिततश्चरित्वाप्राप्नोतिवर्णहरितं
तुपश्चात् ॥ सचैवतस्मिन्निसत्यनीशोयुगक्षयेतपसासंवृतात्मा ३८ सवैयदासत्वगुणेनयुक्तस्तमोव्यपोहन्घटतेस्वबुद्ध्या ॥ सलोहितंवर्णमुपैतिनीलान्मनुष्यलो
केपरिवर्ततेच ३९ सतत्रसंहारविसर्गमेकंस्वधर्मैर्बंधनैःक्षिप्यमानः ॥ ततःसंहारिद्रमुपैतिवर्णसंहारविक्षेपशतेव्यतीते ४० हारिद्रवर्णस्तुप्रजाविसर्गात्सहस्रश
स्तिष्ठतिसंचरन्चै ॥ अविप्रमुक्तो निरयेचदैत्यततःसहस्राणिदशाऽपराणि ४१ गतीःसहस्राणिचपंचतस्यचत्वारिसंवर्तकृतानिचैव ॥ विमुक्तमेनंनिरयाच्च
विद्धिसर्वेषुचान्येषुचसंभवेषु ४२ सदेवलोकेविरह्यभीक्ष्णंततश्च्युतोमानुषतामुपैति ॥ संहारविक्षेपशतानिचाष्टौमर्त्येषुतिष्ठत्यमृतत्वमेति ४३ सोऽस्मादथभ्रश्य
तिकालयोगात्कृष्णेतलेतिष्ठतिसर्वकृष्टे ॥ यथात्वयंसिध्यतिजीवलोकेस्तत्तेऽभिधास्याम्यसुरप्रवीर ४४

तानिफलानिभुञ्जानोगतीःसंचरंस्तिष्ठतीविपूर्वेषाम्भवः । गतिसंख्यादशपंचचत्वारिचेत्येकोनविंशतिसहस्राणि अयमर्थः । एकोनविंशतिमुखःप्रविविक्तमुगितिश्रुतेः स्वप्नोपमेत्वर्गोपिदर्शोत्रिया
णिपंचप्राणामनआदिचतुष्टयंचेत्येकोनविंशतिर्जाग्रद्व्यासनामयानिभोगसाधनानिवर्ततेतान्यैवपूर्ववत्तावंतिशतानिसहस्राणिचमवंति । अत्रदिठयोऽपिभोगोरागहेतुत्वात्पुण्यक्षेपकत्वादनित्यत्वाच्च
निरयएवेतिस्वर्गोऽपिनिरयभोगउक्तः । ततश्चैनंनरानिरयाद्भोगप्रदकर्मणःसकाशात्तुविमुक्तंविद्धि स्वर्गोऽपिज्ञयवानित्यर्थः । अन्येष्वपिसंभवेषुस्यावरतैर्यग्योन्यादिपुमानुषवर्षेषु तस्मात्ति
र्येकसर्गवहेवसर्गोऽपिभोगभूमित्वाद्देयएवेतिभावः ४१ । ४२ व्यतीतेइत्यस्यार्थस्पष्टयति सइति देवामानुषत्वंमानुषाश्चदेवत्वंमजंतइत्यर्थः । अमृतत्वं अष्टौपूर्वोक्तानिश्रोत्रत्वकृष्ण
जिह्वाप्राणचित्तमनोबुद्ध्याख्यानिज्ञानैर्द्रियाणि दृष्टिसृष्टिमाश्रित्यतान्येवस्वस्वविषयलयोदयकारणानीतिविषयभेदात्तान्येवशतानिसहस्राणिवालयोदयान्मर्त्येषुपुयस्तिष्ठतिसउपैतीत्यन्वयः
४३ सोऽस्मात्संकल्पकृताल्लपोदयप्रवाहात्कालःकालरूपस्तयोगाच्चप्रभ्रश्यकृष्णेतलेतलवद्धोगतेसर्वकृष्टेसंभयोनीचेस्यावरेतिष्ठति । अयमारोहावरोहप्रवाहपतितःसिद्धयतिमुच्यते ४४

५५

भक्त्युपायमेवाह दैवानीति समुत्सुःसप्तव्यूहशतानिदेवानिसंश्रित्यरकादिकमेणांतेशुद्धस्वसवराँल्लोकान्संघावतीतिसंबंधः । एकस्यानेकधामावोवूहः बुद्धेःश्रोत्रत्वक्कलुर्जिह्वाप्राणमनोबुद्धिरूपेणसप्तधाभूतायास्तत्तदिन्द्रियवृत्तिमेवाव्यूहानांशतानिसहस्राणिवापूर्ववद्भवति । तत्रदैवानिसार्विकानिशमदमादीन्येवसंश्रित्यप्रथमंरक्तःशमाद्यभिमानिदेवतारूपोऽत्यंतंशमादिमान्भवति । ततोहारिद्रोदैवस्ततःगुह्यःकौमारोबालवद्रागद्वेषगुण्योभवति ततअष्टावराप् अष्टौपुर्यःअवराअनुत्कृष्टाःपश्चाद्भूतावायेपुतान्सगुणात्मरूपान्लोकान् अर्चयतमानघुप्रादिमार्गप्राप्यचंद्रलोकादचर्यादचर्यतरोर्भिरादिमार्गप्राप्पोब्रह्मलोकस्ततोऽप्यर्चयतमान् । ज्ञानेकमाप्यलोकान्पोगफलभूतान् । तस्याभिधयानानृतीयदेहमेदेविश्वैश्वर्यकेवलभासकामइत्यादिश्रुतिप्रसिद्धंनृतीयमैश्वर्यप्राप्नोतीत्यर्थः ४९ अष्टावरानित्येतज्याचष्टे अष्टाविति शतशब्दार्थःप्राग्वत् अयमर्थः सप्तगणकोनविंशतिमुखइतिजाग्रत्स्वप्रयत्नेतुल्यवच्छ्रवणात्सप्तजाग्रदवस्थापंचमूतात्मकःस्थूलदेहःशब्दादिपंचकंचाऽस्यद्रष्टुरंगमिवांगंस्वरूपमूतमप्यविद्यादर्पणेनमुखवत्पराक्त्वंप्रापित्वस्यसत्तःप्राप्तयेकोनविंशतिर्दशेंद्रियाणिप्राणपंचकंमनोबुद्धयहंकारचित्तचतुष्टयंचेतिमुखानीवप्राप्तिद्वाराणि । अविद्याकामकर्मस्मकृच्छ्रिशक्तःसंघातोजाग्रदस्वप्नेऽपितुल्यइतियाप्यष्टावुकानिताम्येवषष्टिशतानीतियोजना । अदात्वविद्यादित्रयंत्रिशकारपृथग्गण्यते तदाऽपिसर्वेषामाट्टस्याषष्टिः । सुप्तौचभानंदमुक्तेतोमुखइतिश्रुतेर्भोग्यभानंदोभोगसाधनंचेतिद्वयंचेत्षष्टिस्तदात्तुवरपर्यार्यः । एतानिमहाद्युतीनांपूर्णप्रकाशानामात्मविदांमनोवि

शां.मो.१२
अ०
॥२८०॥

दैवानिसव्यूहशतानिसप्तरक्तोहरिद्रोऽथतथैवशुक्लः ॥ संश्रित्यसंघावतिशुक्लमेतमष्टावरानर्चयतमान्सलोकान् ४९
अष्टौचषष्टिचशतानिचैवमनोविरुद्धानिमहाद्युतीनाम् ॥ शुक्लस्यवर्णस्यपरागतिर्यात्रीण्येवरुद्धानिमहानुभाव ४६
संहारविक्षेपमनिष्टमेकंषत्वारिचान्यानिसत्यनीशः ॥ षष्ठस्यवर्णस्यपरागतिर्यासिद्धावसिद्धस्यगतक्रमस्य ४७
सप्तोत्तरंतत्रवसत्यनीशःसंहारविक्षेपशतंसशेषम् ॥ तस्मादुपावृत्यमनुष्यलोकेततोमहान्मानुपतामुपैति ४८

रुद्धानिमनसैवविशेषेणरुद्धानि । मूढदृष्ट्यापुण्यमूताम्यपिविदुषामनोमात्राण्येवेत्यर्थः । सेयंशुक्लस्यवर्णस्यगतिःसंक्षेपेण । त्रीणिजाग्रत्स्वप्रतुष्ट्याख्यानिरुद्धानिचेच्छिवमद्वैतंचतुर्थमन्यते सजात्मासंविज्ञेयइतिश्रुतिप्रसिद्धस्यतुर्थस्यप्राप्तिः । एवशब्देनत्रयरोधास्मिन्कैवतुर्थप्राप्तिस्तुर्थस्यप्रत्यक्त्वेनाप्राप्पत्वात् ४६ एवंविदोजीवन्मुक्तस्यापिप्रारब्धकर्मभोगस्यापरिहार्यत्वमाह संहारेति एकंसंहारविक्षेपशतमनिष्टंभवतीति एकंभोगाधारबंधंजन्मदृष्टिसृष्टचमिप्रायेणलयोदयशतात्मकमिहदेहेवसतीत्यध्याहृत्ययोज्यं । अस्येवयोगिनःक्रममुक्तिमाह चत्वारितीति । अनीशोयोगैश्वर्योपस्थापितान्दिव्यान्भोगास्त्वकुमसमर्थोयोग्यन्धानिचत्वारिमहर्जमस्तपःसत्यलोकारूपानियोगबलतारतम्येनैश्वर्यतारतम्यवंतिक्रममुक्तिस्थानानिवसत्यधिवसति । वासेनिमित्तमाह षष्ठस्येति यागतिःसत्त्वशुद्ध्यात्मिकातस्याःसिद्धावप्यसिद्धस्यशुद्धब्रह्मसाक्षात्कारेणजीवन्मुक्ततामप्राप्तस्यगतक्रमस्यनष्टरागादिदोषस्य । योगविदोऽपिब्रह्मात्मैक्यज्ञानात्क्रममुक्तिमाग्भवतीत्यर्थः ४७ योगप्रष्टमतिमाह सप्तैति अनीशःसम्पयोगमनुष्ठानुमशकः तत्रपरोक्षभेदेनिर्दिष्टेस्वर्गलोके सप्तपूर्वाकानिश्रोत्रादिपंचकंमनोबुद्धीचताप्युत्तराणिसत्वोत्कर्षबलेनोत्कृष्टानियस्मिन्तादृशंसंहारविक्षेपशतंसशेषकंशेषसहितं । ध्येयब्रह्मसाक्षात्कारेहि'तद्यथैवीकानूलमप्रौप्रोतंप्रदूयेतैवंहास्यसर्वेषामानःप्रदूयंते'इति निःशेषपापदाहश्रुतेस्ततःप्रागारब्धयोगस्ययोगिनःकर्मशेषमस्तीतिपुंशुद्धकर्मसन्तुयोगीप्राग्योगसिद्धेर्मुंत्वश्रुतोलोकंस्वर्गलोकंचगच्छतीत्यर्थः । ततश्चभानुपंजन्मप्राप्यमहात्तुक्कुशीलविद्यादिनापुण्योभवति ४८

॥१६३॥

तस्मान्मानुषाद्वावादुपावृत्यनिष्क्रम्याःश्रेयस्तरमुत्तरंभूतसर्गप्रतिगर्तुंसंतिष्ठतिप्रस्थानंकरोति पूर्वाभ्यासवशादुत्तरोत्तरांयोगभूमिकामारोहतीत्यर्थः । सएवंप्रतिष्ठमानःसप्तकृत्वःसप्तधरंलोकापरैतिपर्यटतिसंहारविक्षेपयोःसमाधित्युत्थानाभ्याकृतसंवादिदःप्रभावपेश्वर्येनसः अयमर्थः । प्रथमांभूमिकारुढोयोगीमृतःस्वर्गप्राप्यततश्श्रुतःसर्वमौमोराजामवाति एवंसोऽयंभूलोकजयः । एवमुत्तरोत्तरयोगकलावृद्ध्याउत्तरमुत्तरंलोकंजयति । अंतब्रह्मलोकंसप्तमंप्राप्यापिपुनरावर्ततेयदिध्येयवस्तुन्यहंग्रहंनकुर्वीत तंकुर्वीतब्रह्मणासहैवमुच्यते तत्रप्रमाणानि । 'प्राप्यपुण्यकृतांलोकानुपित्वाशाश्वतीःसमाः ॥ शुचीनांश्रीमतांगेहेपोमप्रष्टोऽमिजायते ॥ तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकं ॥ यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुनंदन'इतिगीता । 'आब्रह्मभुवनाल्लोकाःपुनरावर्तिनोऽर्जुन'इतिच । 'ब्रह्मणासहतेसर्वेसंप्राप्तेसंचरे ॥ परस्यातेकतात्मानःप्रविशंतिपरंपदं'इतिच ४९ सप्तैति एवशब्दोभिन्नक्रमः संहारमित्तिणमुलंतं सप्तमूरादिसत्यलोकान्लोकांमनोबुद्धिसहितानिज्ञानिन्द्रियाणिवासंहृत्यैवबोधेनबाधित्वाजीवलोकेसंतिष्ठतिसम्यक्मोहशोकाभावादास्ते । संहारेबीजमुपप्लवानिसंभाव्यतेपाबुद्ध्यादीनांभूरादीनांवाहुःस्वरूपत्वंनिश्चित्यततोदेहातिअव्ययमपरिणामिस्थानमतपवानंतंत्रिविधपरिच्छेदशून्यंशुद्धंब्रह्मप्रतिप्राप्नोति । तत्तुस्थानंकेचिदेवस्यमहादेवस्यसंबंधिकेलासमितिवदंतिशांभवाः । विष्णोर्वैकुण्ठमि

तस्मादुपावृत्यततःक्रमेणसोऽग्रेणसंतिष्ठतिभूतसर्गम् ॥ सप्तकृत्वश्चपरैतिलोकान्संहारविक्षेपकृतप्रभावः ४९ सत्तैवसंहारमुपप्लवानिसंभाव्यसंतिष्ठतिजीवलोके ॥ ततोऽव्ययंस्थानमनंतमेतिदेवस्यविष्णोरथब्रह्मणश्च ॥ शेषस्यचैवाथनरस्यचैवदेवस्यविष्णोःपरमस्यचैव ५० संहारकाले परिदग्धकायाब्रह्माणमायांतिस्सदाप्रजाहि ॥ चेष्टात्मनोदेवगणाश्चसर्वेयेब्रह्मलोकादपराःस्मतेऽपि ५१ प्रजाविसर्गंतुसशेषकालेस्थानानिस्वान्ये वसरंतिजीवाः ॥ निःशेषतस्तत्पदंयांतिचातिसर्वेदेवायेसदृशामनुष्याः ५२ यतुच्युताःसिद्धलोकात्क्रमेणतेषांगतियांतियथानुपूर्व्या ॥ जीवाःपरतद्बलतुल्यरूपाःस्वंस्वंविधिंयांतिविपर्ययेण ५३

तिवैष्णवाः । ब्रह्मणोब्रह्मलोकइतिहैरण्यगर्माः । शेषस्याऽनंतस्येतिदृक्काः । नरस्यजीवस्यैवतत्प्रस्थानमितिसार्व्याः । देवस्यद्योतमानस्यचिन्मात्रस्यविष्णोर्भ्यांपकस्यपरब्रह्मणस्तुर्थेर्मुर्तिस्वरूपस्यपरमस्येतिद्विष्णोःपरमंपदमितिश्रुतिप्रसिद्धमित्यौपनिषदाः ५० एवंशब्दजान्विकल्पान्मोक्षेउपपत्त्यसर्ववादिसंमतंस्तुतत्तमाह संहारेति परितःसर्वात्मनादग्धबोधेनमस्मीकृताःकायाःस्थूलसूक्ष्मकारणदेहायाभिस्ताः ब्रह्माणंब्रह्म पुंस्त्वमार्प देवगणाइन्द्रियाणि येब्रह्मस्वरूपाल्लोकादपराअर्वाचीनाःप्रकृत्यादयस्तेऽपिपरिदग्धकायाःसंहारकालेमोक्षेब्रह्मप्राप्नुवन्ति ५१ एवमात्मबोधजमात्यांतिकंप्रलयमुक्त्वाऽन्तरप्रलयमाह प्रजेति प्रलयकालेआसन्नतरेयेदेवत्वंप्राप्ताअमुककृत्स्नकर्मफलास्तेपूर्वकल्पाजितानिस्थानानिकल्पांतरेऽपिसरंतिलमंते । सर्वेषांकल्पानांपूर्वपूर्वकल्पसादृश्यात् । 'सूर्याचंद्रमसौधातायथापूर्वमकल्पयत्'इतिश्रुतेश्च । येस्वंतेकल्पांतेनिःशेषतःनिःशेषितकालास्तेस्वर्गनाशेइतरवन्मनुष्यत्वमेवयांतीत्यर्थः । प्रलयशतेनापिकृतंकर्मनश्यतितस्वज्ञानमंतरेणेतिभावः ५२ विधिदृष्टंपुण्यपापंतत्फलंयांतिप्राप्नुवन्ति एकस्मिन्नधिकल्पेअसकृदारोहावरोहौवर्ततेऽतःसंसारभीरुणातएवज्ञानमेवाश्रयणीयमितिभावः ५३

एवंसपरिकरात्रिद्विविद्यामुक्तातद्वतोदृष्टिमाह सइति सब्रह्मविद् यावत्सशेषभूः शेषप्रारम्भकर्मतदपरित्यज्यमुक्तेइतिसशेषमुगस्ति । तावत्तदंगेषुतत्स्वरूपेएवप्रजाःसर्वास्तेशुक्तेदेव्यौपराव
 रविद्यैचवर्ततेइतिशेषः । ब्रह्मविदोविशुद्धकेवलयावधिकरुद्रंजगदस्तिअनंतरंनस्तीत्यर्थः । अत्रकिंमानमतआह विशुद्धभावोयोगसंशोधितचित्तोभूत्वासंयम्यचारणाध्यानसमाध्यात्मकं
 संपममनुष्ठाय एतत्परिदृश्यमानंविद्यदादिपंचंद्रियरूपमित्येवविद्गीतिशेषः । तथाहिप्राणेश्योदेवादेवेश्योलोकाइतींद्रियेभ्यःसाक्षात्परंपरयाचदेवानांलोकानांचसृष्टिःश्रूयते । स्वप्रमार्थेद्र
 जालवदुपपद्यतेचैतज्जगतःप्रतिभासमात्रत्वमित्युपपादितमवस्तात् ५४ उपसंहरति शुद्धामिति शुद्धानिरवद्यांपरमांगतिंशुद्धचिन्मात्रमावंशुद्धेनमनसाविचिन्वन्श्रवणमननध्यानाभ्यासेर्जा
 पुमिच्छन्परैतिद्वैतजालंपरावृत्त्यपतिप्राप्नोति । ततोब्रह्मसाक्षात्कारानंतरंमध्ययंस्थानंभोज्यमुपैति । ग्रामवत्प्राप्यत्वमस्त्वित्यतआह ब्रह्म नहित्रिविधपरिच्छेदशून्यस्यगगनस्येवप्राप्यत्वं
 संभवति । अथापिदुष्प्रापमविद्यादिनाभ्यवधानात् शाश्वतंनित्यंप्राप्तमप्यभ्येतिकंठगतचामीकरवादित्यर्थः । तथाचश्रुतयो 'ब्रह्मवाइदमब्रह्मासीत्तदाऽऽत्मानमेवावेदहंब्रह्मास्मीति ब्रह्मैवस

सयावदेवास्तिशेषभुक्तेप्रजाश्वदेव्यौचतथैवशुक्ते ॥ तावत्तदंगेषुविशुद्धभावःसंयम्यपंचेंद्रियरूपमेतत् ५४ शुद्धांगतिंतांपरमांपरैतिशुद्धेननित्यंमनसाविचि
 न्वन् ॥ ततोऽव्ययंस्थानमुपैतिब्रह्मदुष्प्रापमभ्येतिसशाश्वतंवे ५५ इत्येतदाख्यातमहीनसत्त्वनारायणस्येहबलंमयाते ५६ ॥ ॥ वृत्रउवाच ॥ एवं
 गतेमेनविषादोऽस्तिकश्चित्सम्यक्प्रश्यामिवचस्तथैतत् ॥ श्रुत्वातुतेवाचमदीनसत्त्वविकल्मषोऽस्म्यद्यत्थाविपाप्मा ५७ प्रवृत्तमेतद्भगवन्महर्षेमहाद्युते
 श्वक्रमनंतवीर्यम् ॥ विष्णोरनंतस्यसनातनंतत्स्थानंसर्गायत्रसर्वेप्रवृत्ताः ॥ सवैमहात्मापुरुषोत्तमोवैतस्मिन्जगत्सर्वमिदंप्रतिष्ठितम् ५८ ॥ ॥ भीष्म
 उवाच ॥ एवमुक्त्वासकौंतेयवृत्रःप्राणानवासृजत् ॥ योजयित्वातथाऽऽत्मानंपरंस्थानमवाप्तवान् ५९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अयंसभगवान्देवः
 पितामहजनार्दनः ॥ सनत्कुमारोवृत्राययत्तदाख्यातवान्पुरा ६० ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ मूलस्थायीमहादेवोभगवान्स्वेनतेजसा ॥ तत्स्थःसृजति
 तान्भावात्रानारूपान्महामनाः ६१

ब्रह्माप्येतितस्वमस्ययमात्माब्रह्म'इत्याद्यःसिद्धब्रह्मभावंजीवस्योपादिशंति ५५ अहीनसत्त्व ५६ एवमुक्तप्रकारेणगतेजगतोमनोमात्रत्वेस्मितेसति षचोवचोर्ध्वब्रह्माद्वैतं विकल्मषोऽनिरवद्याः
 विपाप्माशोकमोहहीनः ५७ श्रुतंविष्णुमाहात्म्यमनुसंधते प्रवृत्तमितिसार्धेन ५८ एवमिति इंद्रेणसहयुष्यन् अंतकालेप्रवृत्तमेतदित्यादिसार्धेऽंशोकेनविष्णुमनुसंधायाऽऽत्मानंब्रह्मणिषोष
 यित्वा ५९ अयंसहतिपुरोवर्तिनंकृष्णमंगुल्यानिर्दिशति श्रीकृष्णएवसर्वशास्त्रप्रतिपाद्यइत्यर्थः ६० राजवन्मूर्तिमांस्तदस्थईश्वरइतियुधिष्ठिरस्यत्रमोमामुदितिभीष्मउवाच मूलेषि मू
 लमधिष्ठानंतद्विर्विकारेणरूपेणतिष्ठतीतिमूलस्थायी । योऽधिष्ठानचिद्रूपःसमहादेवोमहान्चिदात्मामायानिष्कृष्टोभूत्यानीयःप्रथमःसएवमायाज्ञबलोभगवान्पाद्विधैश्वर्यवान्कारणात्माभवति ।
 बीजस्थानीयश्चिदचिदुभयात्माद्वितीयःसोऽपिस्वेनस्वकीयेनतेजसोपलाक्षितस्तेजसाख्यकार्यब्रह्मतांप्राप्तस्तुतीयोवृक्षस्थानीयोभवतितस्यस्तास्मिन्ब्रह्मांडरूपेकार्येतिप्रत्यंश्रीकृष्णोऽनेकबीजग
 र्भफलस्थानीयश्चतुर्थः । तान्भावान्कार्यकारणरूपान्ब्रह्मबीजाभावान्सृजति । महामनाःमहत्परिच्छेदाभिमानशून्यंसत्यसंकल्पादिगुणकंमनोयस्पसतया ६१

अस्यरूपमाह तुरीयेति तस्यमूलस्थायीनश्चिन्मात्रस्यतुरीयार्धेनाऽष्टमांशेननिष्पन्नमिमंमूर्तिमंतंकेशवंविद्धि । अच्युतमितिमूर्तिमतएवयावदविद्यंनित्यत्वमुक्तं तथाहि । मूलस्थायिपूर्णचै
 तन्यंभगवतिमार्याशस्यसमप्राधान्यादर्धम् । तैजसेस्वाविद्यकेसमष्टिकार्येबीजांशस्यार्धैवसत्त्वानुरीयांशश्चैतन्यस्यास्ति । व्यष्टिकार्येत्परिच्छिन्नेदेहाद्यभेदाभिमानादष्टमांशश्चैतन्यस्या
 स्ति । तदिदमुक्तंतुरीयार्धेनतस्येवंविद्गीति । नन्वेवमस्मदादितुल्यएवायमितितमुद्दिश्याऽयंसमगवानितितियुधिष्ठिरोक्तिरयुक्ता । उपाध्यंशाविब्रह्मायांत्वस्माकमपितयात्वमस्तीत्याशं
 क्याह तुरीयार्धेनेति पूर्वोक्तरीत्याकृष्णेपक्कफलामेईशादिस्रष्टृत्वंयुक्तमपक्कफलामेष्वस्मात्सत्त्वनीशत्वंस्फुटमितिनतेनसहास्माकंसाम्यप्रसंगः ६२ एतदेवकार्यकारणयोर्लैयप्रतिपादनेनद्रव
 याति अर्वागितिसार्धेन अर्वाकस्थितःस्थायीसमष्टिकार्यात्मातुरीयोऽस्मदादिशरीरापेक्षयानित्योऽपिकृष्णातेपरिवर्ततेनश्यतीत्यर्थः । यस्तुभगवान्द्वितीयोऽतिबलोऽनेकब्रह्मांडलयोद
 यबीजमृतःप्रमुरंतर्यामीसोऽपिअस्वापहवापस्तासु । सलिलपकोद्रष्टाऽद्वैतोभवतीतिभ्रुत्यापरावरवर्जितसलिलामस्वेनानिरूपितेअखंडैकरसेब्रह्मणिशेतेलीयते । ईश्वरस्यास्यनित्यत्वंव्य
 वहारापेक्षयैवोच्यतेननुपरमार्थतइतिनतल्लयोक्तिरसंगता । तानित्यनुवाचमपशब्दमपेक्षयवहुत्वंविधेयलोकापेक्षंपुंस्त्वंच तमखंडैकरसंलोकमात्मानंशाश्वतंनित्यप्राप्तमेवविधाताचतुर्मुखःप्रसन्ना
 स्माशुद्धचित्तःसन्नविद्यापनयमात्रेणचरतिगच्छतिप्राप्नोति ब्रह्मादीनचित्तमानामपितदेवलपस्थानमित्यर्थः ६१ सोयमनंतपरमात्मासर्वाणिकारणानिचाशून्यानित्यसत्तास्फूर्तिप्रदानेनपूर्णा

तुरीयार्धेनतस्येवंविद्धिकेशवमच्युतम् ॥ तुरीयार्धेनलोकांस्त्रीन्भावयत्येवबुद्धिमान् ६२ अर्वाकस्थितस्तुयःस्थायीकल्पांतेपरिवर्तते ॥ सशेतेभगवानप्सुयो
 ऽसावतिबलःप्रभुः ॥ तान्विधाताप्रसन्नात्मालोकांश्चरतिशाश्वतान् ६३ सर्वाण्यशून्यानिकरोत्यनंतःसनातनःसंचरतेचलोकान् ॥ सचानिरुद्धःसृजतेमहात्मा
 तत्स्थंजगत्सर्वमिदंविचित्रम् ६४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वृत्रेणपरमार्थज्ञदृष्टामन्येत्मनोगतिः ॥ शुभातस्मात्सुखितोनशोचतिपितामह ६५ शुक्रःशुक्राभि
 जातीयःसाध्योनावर्ततेऽनघ ॥ तिर्यग्गतेश्चनिर्मुक्तोऽनिरयाच्चपितामह ६६ हारिद्रवर्णेःरक्तेवावर्तमानस्तुपार्थिव ॥ तिर्यगेवानुपश्येत्कर्मभिस्तामसैर्दृतः ६७
 वयंतुष्टशमापन्नारक्तादुःखसुखेसुखे ॥ कांगतिंप्रतिपत्स्यामोनीलांकृष्णाधमामथ ६८

निकरोति । सनातनःसर्वदेकरूपोऽपिमायिकउपाधिविशिष्टेनरूपेणश्चीकृष्णात्मनालोकान्संचरते । सचैवंमृतोऽप्यस्मदादिवदुपाधिधर्मेणनिरुध्यतेऽतोऽनिरुद्धोऽहंकारःसन्नजगत्सृजते म
 हात्मासर्वाधाररवयोग्यः तथाचश्रुतिः । 'अस्मान्मायीसृजतेविश्वमेतत्तस्मिन्श्चान्योमाययासन्निरुद्धः'इतिस्त्रष्टुमायासन्निरुद्धादन्यत्त्वमाह तस्त्वंबीजेतरुविवलेबीजानीवपरमात्मनिकृष्णेसर्व
 जगदस्ति तथाचश्रुतिः । 'हिरण्यश्मभूर्हिरण्यकेशः'इति । विग्रहधर्मंतमीश्वरमुपदिश्यइयमेवर्गिभिः सामेत्युक्त्वात्मानानिरूपितंप्रपंचंतस्यसामर्केणैवविहितदंशुलिपर्वत्वेननिर्दिश
 ति अतस्तत्स्थंजगद्गंगातरंगन्यायेनयुक्तम् ६४ एवंब्रह्मविद्यांश्रुत्वात्प्रस्वस्याधिकारोऽस्तिनास्तिवेतिसंविदानःपृच्छति वृत्रेणिति एमनःआत्मनः तस्मादात्मगतिदर्शनात् ६५ शुक्रा
 मिजातीयःशुक्रवंश्यः साध्यःसाध्यसंज्ञकोदेवइतिनावर्तते ६६ हारिद्रवर्णेःसत्त्वाधिक्येत्तमःसाम्येऽरजसोलपत्वेचषष्ठेदेवतासंगेऽके तथारकेरजस आधिक्येसत्त्वस्यसाम्येत्तमसोऽन्युत्त्वेचमममेऽनु
 ग्रहसंगेचवर्तमानः । तमोरजसोःसाम्यात्कदाचिदावरणस्यप्रवृत्तेर्वाउद्रेकःस्यात्तेनततस्तिर्यगादिसंभाष्यते ६७ वयंतुहारिद्राश्रुताःकेवलरजःप्रधानेरकेवर्तमानानीलांभानुर्वाकाकृष्णांततो
 ऽप्यधमातिर्यग्गतिंवा । कृष्णयासहितामवमांकृष्णाधमाम् ६८

एवंभीतंपुषिष्ठिरमाश्वासयति शुद्धेति हेपाडवाप्यंसंपन्नाःस्थ ६९ सिद्धसंख्यासिद्धेपुगणनाम् ७० ॥ इति शांति० मो० नी० भा० अशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ अहोहात १

॥ भीष्मउवाच ॥ शुद्धाभिजनसंपन्नाःपांडवाःसंशितव्रताः ॥ विहृत्यदेवलोकेषुपुनर्मानुषमेप्यथ ६९ प्रजाविसर्गचसुखेनकालेप्रत्येत्यदेवेषुसुखानिभुक्त्वा ॥ सु
खेनसंयास्यथसिद्धसंख्यांभावोभयंमूढिमलाःस्थसर्वे ७० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रगीतासुअशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः
॥ २८० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अहोधर्मिष्ठतातातवृत्रस्यामिततेजसः ॥ यस्यविज्ञानमतुलंविष्णोर्भक्तिश्चतादृशी १ दुर्विज्ञेयंपदंतातविष्णोरमितते
जसः ॥ कथंवारजशार्दूलपदंतुज्ञातवानसौ २ भवताकथितंहेतच्छ्रद्धेचाहमच्युतम् ॥ भूयस्तुमेसमुत्पन्नाब्जद्विरव्यक्तदर्शनात् ३ कथंविनिहतोवृत्रःशक्रेण
पुरुषर्षभ ॥ धार्मिकोविष्णुभक्तश्चतत्त्वज्ञश्चपदान्वये ४ एतन्मेसंशयंब्रूहिपृच्छतेभरतर्षभ ॥ वृत्रस्तुराजशार्दूलयथाशक्रेणनिर्जितः ५ यथाचैवाभवदुद्धंतच्चाच
क्ष्वपितामह ॥ विस्तरेणमहाबाहोपरंकौतूहलंहिमे ६ ॥ भीष्मउवाच ॥ रथेनेंद्रःप्रयातोवैसार्धदेवगणैःपुरा ॥ ददर्शाथाग्रतोवृत्रंधिष्ठितंपर्वतोपमम् ७ योजना
नांशतान्यूर्ध्वंपंचोच्छ्रितमरिंदम ॥ शतानिविस्तरेणाथत्रीण्येवाभ्यधिकानिवै ८ तत्प्रेक्ष्यतादृशंरूपत्रैलोक्येनापिदुर्जयम् ॥ वृत्रस्यदेवाःसंत्रस्तानशांतिमुपले
भिरे ९ शक्रस्यतुतदाराजब्रूस्तंभोव्यजायत ॥ भयाद्वृत्रस्यसहसादृष्टातद्रूपमुत्तमम् १० ततोनादःसमभवद्वादित्राणांचनिःस्वनः ॥ देवासुराणांसर्वेषांतास्मि
न्मुद्धेह्युपस्थिते ११ अथवृत्रस्यकौरव्यदृष्टाशक्रमवस्थितम् ॥ नसंभ्रमोनर्भीःकाचिदास्थावासमजायत १२ ततःसमभवदुद्धंतत्रैलोक्यस्यभयंकरम् ॥ शक्रस्यचसुरै
द्रस्यवृत्रस्यचमहात्मनः १३ असिभिःपट्टिशैःशूलैःशक्तितोमरमुद्गरैः ॥ शिलाभिर्विधाभिश्चकार्मुकैश्चमहास्वनैः १४ शस्त्रैश्चविविधैर्दिव्यैःपावकोल्काभिरेवच ॥
देवासुरैस्ततःसैन्यैःसर्वमासीत्समाकुलम् १५ पितामहपुरोगाश्चसर्वदेवगणास्तथा ॥ ऋषयश्चमहाभागास्तदुद्धंतद्रुमागमन् १६ विमानाग्र्यैर्महाराजसिद्धाश्चभ
रतर्षभ ॥ गंधर्वाश्चविमानाग्रैरप्सरोभिःसमागमन् १७ ततोतरिक्षमावृत्यवृत्रोधर्मभृतांवरः ॥ अश्मवर्षेणदेवेन्द्रंसमाकिरदतिद्रुतम् १८ ततोदेवगणाःकुद्धाःसर्वतः
शरवृष्टिभिः ॥ अश्मवर्षमपोहंतवृत्रप्रेरितमाहवे १९ वृत्रस्तुकुरुशार्दूलमहामायोमहाबलः ॥ मोहयामासदेवेन्द्रंमायायुद्धेनसर्वशः २० तस्यवृत्रादितस्याथमोहआसी
च्छतक्रतोः ॥ रथंतरेणतं वृत्रवसिष्ठःसमबोधयत् २१ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ देवश्रेष्ठोऽसिदेवेन्द्रदैत्यासुरनिबर्हण ॥ त्रैलोक्यबलसंयुक्तःकस्माच्छक्रविपीदसि २२
एषब्रह्माचविष्णुश्चशिवश्चैवजगत्पतिः ॥ सोमश्चभगवान्देवःसर्वेषुपरमर्षयः २३ माकार्षीःकश्मलंशक्रकाश्चिदेवेतरोयथा ॥ आर्यायुद्धेमतिकृत्वाजहिशत्रुं सुराधिप २४

पदंस्थानं पदंपदनीयम् २ वृत्रवधख्यापकेत्स्वद्वचसिश्चद्वाचवेणवस्यवृत्रस्यवधानहर्षवेतिविरुद्धकोटिद्वयेनठपकंसपटमन्यतरकोटिनिश्चयाकंदर्शनंन्यक्तदर्शनंतदमात्राव्यक्तदर्शनात् ३
पदान्वयेव्यक्तदर्शनेवेदांशवाक्यार्थविचारे ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावर्षीये एकाशीत्य

एषलोकगुरुख्यक्षःसर्वलोकनमस्कृतः ॥ निरीक्षतेत्वांभगवांस्त्यजमांहेसुराधिप २५ एतेब्रह्मर्षयश्चैवबृहस्पतिपुरोगमाः ॥ स्तवेनशक्रादिव्येनस्तुवंतित्वांजया
यवै २६ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंसंबोध्यमानस्यवसिष्ठेनमहात्मना ॥ अतीववासवस्यासीद्वलमुत्तमतेजसः २७ ततोबुद्धिमुपागम्यभगवान्पाकशासनः ॥
योगेनमहतायुक्तस्तांमायांव्यपकर्षत् २८ ततोऽगिरसुतःश्रीमांस्तेचैवसुमहर्षयः ॥ दृष्ट्वावृत्रस्यविक्रांतमुपागम्यमहेश्वरम् २९ ऊर्चुवृत्रविनाशार्थलोकानां
हितकाम्यया ॥ ततोभगवतस्तेजोऽज्वरोभूत्वाजगत्पतेः ३० समाविशत्तदारौद्रोवृत्रलोकपतितदा ॥ विष्णुश्चभगवान्देवःसर्वलोकाभिपूजितः ३१ ऐंद्रंसमावि
शद्भ्रंलोकसंरक्षणेरतः ॥ ततोबृहस्पतिर्धीमानुपागम्यशतक्रतुम् ॥ वसिष्ठश्चमहातेजाःसर्वेषुपरमर्षयः ३२ तेसमासाद्यवरदंवासवलोकपूजितम् ॥ ऊचुरेकाग्रम
नसोजहिवृत्रमितिप्रभो ३३ ॥ महेश्वरउवाच ॥ एषवृत्रोमहान्शक्रबलेनमहतावृतः ॥ विश्वात्मासर्वगश्चैवबहुमायश्चविश्रुतः ३४ तदेनमसुरश्रेष्ठत्रैलोक्येनापि
दुर्जयम् ॥ जहित्वंयोगमास्थायमावमंस्थाःसुरेश्वर ३५ अनेनहितपस्तंवलार्थममराधिप ॥ षष्टिवर्षसहस्राणिब्रह्माचास्मैवरंददौ ३६ महत्त्वंयोगिनांचैवम
हामायत्वमेवच ॥ महाबलत्वंचतथातेजश्चाग्र्यंसुरेश्वर ३७ एतत्त्वांमामकंतेजःसमाविशतिवासव ॥ व्यग्रमेनंत्वमप्येनंवज्रेणजहिदानवम् ३८ ॥ शक्रउवाच ॥
भगवंस्त्वत्प्रसादेनदितिजंसुदुरासदम् ॥ वज्रेणनिहनिष्यामिपश्यतस्तेसुरर्षभ ३९ ॥ भीष्मउवाच ॥ आविश्यमानेदैत्येतुज्वरेणाथमहासुरे ॥ देवतानामृषीणां
चहर्षान्नादोमहान्भूत् ४० ततोदुंदुभयश्चैवशंखाश्चसुमहास्वनाः ॥ मुरजाडिंडिभाश्चैवप्रावाद्यंतसहस्रशः ४१ असुराणांतुसर्वेषांस्मृतिलोपोमहानभूत् ॥
मायानाशश्चबलवान्क्षणेनसमपद्यत् ४२ तथाविष्टमथोज्ञात्वाऋषयोदेवतास्तथा ॥ स्तुवंतःशक्रमीशानंतथाप्राचोदयन्नपि ४३ रथस्थस्यहिशक्रस्ययुद्धकाले
महात्मनः ॥ ऋषिभिस्तूयमानस्यरूपमासीत्सुदुर्दृशम् ४४ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वृत्रवधे एकाशीत्यधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ वृत्रस्यतुमहाराजज्वराविष्टस्यसर्वशः ॥ अभवन्न्यानिर्लिगानिशरीरेतानिमेशृणु १ ज्वलितास्योऽभवद्गोरोवैवर्ष्यं
चागमत्परम् ॥ गात्रकंपश्चसुमहान्श्वासश्चाप्यभवन्महान् २ रोमहर्षश्चतीव्रोऽभून्निःश्वासश्चमहान्प ॥ शिवाचाशिवसंकाशातस्यवक्रात्सुदारुणा ३ निष्पपात
महाघोरास्मृतिःसातस्यभारत ॥ उल्काश्चज्वलितास्तस्यदीप्ताःपार्श्वेप्रपेदिरे ४ गृध्राःकंकाबलाकाश्वाचोमुंचन्सुदारुणाः ॥ वृत्रस्योपरिसंसृष्टाश्चक्रत्परिवभ्रमुः
५ ततस्तंरथमास्थायदेवाप्यायितआहवे ॥ वज्रोद्यतकरःशक्रस्त्वंदैत्यंसमवैक्षत् ६ अमानुषमथोनादंसमुभोचमहासुरः ॥ व्यजृंभच्चैवराजेंद्रतीव्रज्वरसमन्वितः ७
अथास्यजृंभतःशक्रस्ततोवज्रमवासृजत् ॥ सवज्रःसुमहातेजाःकालाग्निदृशोपमः ८ धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ वृत्रस्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ यस्त्वमितिय
 क्षिप्रमेवमहाकायंवृत्रंदैत्यमपातयत् ॥ ततोनादःसमभवत्पुनरेवसमंततः ९ वृत्रंविनिहतंदृष्ट्वादेवानांभरतर्षभ ॥ वृत्रंतुहत्वामघवादानवारिर्महायशाः १० वज्रेण
 विष्णुयुक्तेनादिवमेवसमाविशत् ॥ अथवृत्रस्यकौरव्यशरीरादमिनिःसृता ११ ब्रह्मवध्यामहाघोराऋद्रालोकभयावहा ॥ करालदशनाभीमाविकृताळुष्णपिंगला ॥
 १२ प्रकीर्णमूर्धजाचैवघोरनेत्राचभारत ॥ कपालमालिनीचैवकृत्येवभरतर्षभ १३ रुधिरार्द्राचधर्मज्ञचीरवल्कलवासिनी ॥ साऽभिनिष्क्रम्यराजेंद्रतादृशरूपाभ
 यावहा १४ वज्रिणंमृगयामासतदाभरतसत्तम ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यवृत्रहाकुरुदंन १५ स्वर्गायाभिमुखःप्रायाल्लोकानांहितकाम्यया ॥ साविनिःसरमाणंतु
 दृष्ट्वाशक्रंमहौजसम् १६ जग्राहवध्यादेवेन्द्रंसुलग्राचाभवत्तदा ॥ सहितस्मिन्समुत्पन्नेब्रह्मवध्याकृतेभये १७ नलिन्याविसमध्यस्थउवासाब्दगणान्वहून् ॥ अनुसृ
 त्यतुयत्नात्सतयावैब्रह्महृत्यया १८ तदागृहीतःकौरव्यनिस्तेजाःसमपद्यत् ॥ तस्याव्यपोहनेशक्रःपरंयत्नंचकारह १९ नचाशकतां देवेद्रोब्रह्मवध्याव्यपोहि
 तुम् ॥ गृहीतपुवतुतयादेवेद्रोभरतर्षभ २० पितामहमुपागम्यशिरसाप्रत्यपूजयत् ॥ ज्ञात्वागृहीतंशक्रंसद्विजप्रवरवध्यया २१ ब्रह्मासंचितयामासतदाभरतसत्तम ॥
 तामुवाचमहाबाहोब्रह्मवध्यांपितामहः २२ स्वरेणमधुरेणाथसांत्वयन्निवभारत ॥ मुच्यतांत्रिदशेंद्रोऽयंमत्प्रियंकुरुभाविनि २३ ब्रह्मिकितेकरोम्यद्यकामंकिंत्वमिहे
 च्छसि २४ ॥ ब्रह्मवध्याच ॥ त्रिलोकपूजितेदेवेप्रतित्रैलोक्यकर्तारि ॥ कृतमेवहिमन्याभिनिवासंतुविधत्स्वमे २५ त्वयाकृतेयंमर्यादालोकसंरक्षणार्थिना ॥ स्था
 पनावैसुमहतीत्वयादेवप्रवर्तिता २६ प्रीतितुत्वयिधर्मज्ञसर्वलोकेश्वरप्रभो ॥ शक्रादपगमिव्याभिनिवासंसंविधत्स्वमे २७ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथेतितांप्राहतदाब्र
 ह्मवध्यांपितामहः ॥ उपायतःसशक्रस्यब्रह्मवध्याव्यपोहत २८ ततःस्वयंभुवाध्यातस्तत्रवह्निर्महात्मना ॥ ब्रह्माणमुपसंगम्यततोवचनमब्रवीत् २९ प्रातोऽस्मि
 भगवन्देवत्वत्सकाशमर्निदित ॥ यत्कर्तव्यंमयादेवतद्भवान्वकुमर्हति ३० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहुधाविभाजिष्यामिब्रह्मवध्यामिमामहम् ॥ शक्रस्याघविमोक्षार्थंचतुर्भा
 गंप्रतीच्छ्वै ३१ ॥ अग्निरुवाच ॥ मममोक्षस्यकोऽतोवैब्रह्मन्ध्यायस्ववैप्रभो ॥ एतदिच्छामिविज्ञातुंतत्त्वतोलोकपूजित ३२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्त्वांज्वलंतमासा
 द्यस्वयंवैमानवःकचित् ॥ बीजौषधिरसैर्वह्नेनयक्ष्यतितमोवृतः ३३ तमेषायास्यतिक्षिप्रंतत्रैवचनिवत्स्यति ॥ ब्रह्मवध्याहव्यवाहव्येतुतेमानसोज्वरः ३४ इत्युक्तः
 प्रतिजग्राहतद्रुचोहव्यकव्यभुक् ॥ पितामहस्यभगवांस्तथाचतदभूत्प्रभो ३५ ततोवृक्षौषधितृणसमाहूयपितामहः ॥ इममर्थंमहाराजवक्तुंसमुपचक्रमे ३६ ततोवृ
 क्षौषधितृणंतथैवोक्तंयथातथम् ॥ व्यथितंवह्निवद्राजन्ब्रह्माणमिदमब्रवीत् ३७ अस्माकंब्रह्मवध्यायाःकोतोलोकपितामह ॥ दैवेनाभिहतानस्मान्पुनर्हंतुमर्हसि ३८

आदितमिरधिकारीबीजःपुरोडाशादिनाभोषधिरसेःसोभेनपयमादिभिर्ना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ब्रह्मविदांश्चइन्द्रस्याप्यत्यंतदुःखदोनाशहेतुश्चभवतीत्यध्यायतात्पर्यम् ५७

वयमग्निं तथाशीतं वर्षे च पवनेरितम् ॥ सहामःसततं देवतथाच्छेदनभेदने ३९ ब्रह्मवध्यामिमामद्यभवतःशासनाद्वयम् ॥ गृहीष्यामस्त्रिलोकेशमोक्षंचितयतां
 भवान् ४० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पर्वकालेतुसंप्राप्तेयेवैच्छेदनभेदनम् ॥ करिष्यतिनरोमोहात्तमेषाऽनुगमिष्यति ४१ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततोवृक्षौषधितृणमेवमुक्तं
 महात्मना ॥ ब्रह्माणमभिसंपूज्यजगामाशुयथागतम् ४२ आहूयाप्सरसोदेवस्ततोलोकपितामहः ॥ वाचामधुरयाप्राहसांत्वयन्निवभारत ४३ इयमिन्द्रादनु
 प्राप्ताब्रह्मवध्यावरांगनाः ॥ चतुर्थमस्याभागांशंमयोक्ताःसंप्रतीच्छत ४४ ॥ अप्सरसञ्जुः ॥ ग्रहणेकृतबुद्धीनां देवेशतवशासनात् ॥ मोक्षंसमयतोऽस्माकं
 चिंतयस्वपितामह ४५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ रजस्वलासुनारीपुयोवैमैथुनमाचरेत् ॥ तमेषायास्यतिक्षिप्रंव्येतुवोमानसोज्वरः ४६ ॥ भीष्मउवाच ॥ तथेतिह
 ष्टमनसइत्युक्त्वाप्सरसांगणाः ॥ स्वानिस्थानानिसंप्राप्यरोमिरेभरतर्षभ ४७ ततस्त्रिलोकऋदेवःपुनरेवमहातपाः ॥ अपःसंचितयामासध्यातास्ताश्वाप्यथाग
 मन् ४८ तास्तुसर्वाःसमागम्यब्रह्माणममितौजसम् ॥ इदमूर्चुर्वचोराजन्प्रणिपत्यपितामहम् ४९ इमाःस्मदेवसंप्राप्तास्त्वत्सकाशमर्निदम् ॥ शासनात्तलोके
 शसमाज्ञापयनःप्रभो ५० ॥ ब्रह्मोवाच ॥ इयंवृत्रादनुप्राप्तापुरुहूतंमहाभया ॥ ब्रह्मवध्याचतुर्थांशमस्यायूयंप्रतीच्छत ५१ ॥ आपञ्जुः ॥ एवंभवतुलोके
 शयथावदसिनःप्रभो ॥ मोक्षंसमयतोऽस्माकंसंचितयितुमर्हसि ५२ त्वंहिदेवेशसर्वस्यजगतःपरमागतिः ॥ कोऽन्यःप्रसादोहिभवेद्यन्नःकृच्छ्रात्समुद्धरेत् ५३
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अल्पाइतिमतिं कृत्वायोनरो बुद्धिमोहितः ॥ श्लेष्ममूत्रपुरीषाणियुष्मासुप्रतिमोक्षयति ५४ तमियंयास्यतिक्षिप्रंतत्रैवचनिवत्स्यति ॥ तथा
 वोभवितामोक्षइतिसत्यंब्रवीमिवः ५५ ततोविमुच्यदेवेन्द्रंब्रह्मवध्यायुधिष्ठिर ॥ यथाविमृष्टंवासमगदेवशासनात् ५६ एवंशक्रेणसंप्राप्ताब्रह्मवध्याजनाधिप
 पितामहमनुज्ञाप्यसोऽश्वमेधमकल्पयत् ५७ श्रूयतेचमहाराजसंप्राप्तावासवेनवै ॥ ब्रह्मवध्याततःशुद्धिहयमेधेनलब्धवान् ५८ समवाप्यश्रियं देवोहत्वाऽरीश्वसह
 स्रशः ॥ प्रहर्षमतुलंभेवासवःपृथिवीषते ५९ वृत्रस्यरुधिराच्चैवशिखंडाःपार्थजज्ञिरे ॥ द्विजातिभिरमक्ष्यास्तेदीक्षितैश्चतपोधनैः ६० सर्वावस्थंत्वमप्ये
 षां द्विजातीनांप्रियंकुरु ॥ इमेहिभूतलेदेवाःप्रथिताःकुरुदंन ६१ एवंशक्रेणकौरव्यबुद्धिसौक्ष्म्यान्महासुरः ॥ उपायपूर्वनिहतोवृत्रोह्यमिततेजसा ६२ एवं
 त्वमपिकौतेयपृथिव्यामपराजितः ॥ भविष्यसियथादेवःशतक्रतुरभिन्ना ६३ येतुशक्रकथां दिव्यामिमांपर्वसुपर्वसु ॥ विप्रमध्येवदिष्यंतिनतेप्राप्स्यंति किल्वि
 षम् ६४ इत्येतद्वृत्रमाश्रित्यशक्रस्यात्यहुतंमहत् ॥ कथितं कर्मतेतातर्किभूयःश्रोतुमिच्छसि ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशां मोक्षब्रह्महत्याविभागेद्व्यशीत्यधिक
 द्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥ ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इतिशातिपर्वणिमोक्षपर्वणिनीलकंठीये भारतभाष्येद्व्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामहमहाप्राज्ञसर्वशास्त्रविशारद ॥ अस्मिन्वृत्रवधेदेवविवक्षाममजायते १ ज्वरेणमोहितोवृत्रःकथितस्तेजनाधिप ॥ निहतोवासवेने
हवज्जेणेतितदाऽनघ २ कथमेषमहाप्राज्ञज्वरःप्रादुर्बभौकुतः ॥ ज्वरोत्पत्तिनिपुणतःश्रोतुमिच्छाम्यहंप्रभो ३ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराजज्वरस्येमंसंभवंलो
कविश्रुतम् ॥ विस्तरंचास्यवक्ष्यामिद्यादृशश्चैवभारत ४ पुरामेरोर्महाराजशृंगत्रैलोक्यपूजितम् ॥ ज्योतिष्कंनामसावित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ५ अप्रमेयमना
घृष्यं सर्वलोकेचभारत ॥ तत्रदेवोगिरितटेहेमघातुविभूषिते ६ पर्यंकवविभ्राजन्नुपविष्टोबभूवह ॥ शैलराजसुताचास्यनित्यंपार्श्वेस्थितावभौ ॥ तथादेवाम
हात्मानोवसवश्चामितौजसः ७ तथैवचमहात्मानावश्विनौभिषजांवरौ ॥ तथावैश्रवणोराजागुह्यैरभिसंवृतः ८ यक्षाणामीश्वरःश्रीमान्कैलासनिलयःप्रभुः ॥
उपासंतमात्मानमुशनाचमहामुनिः ९ सनत्कुमारप्रमुखास्तथैवचमहर्षयः ॥ अंगिरःप्रमुखाश्चैवतथादेवर्षयोऽपरे १० विश्वावसुश्चगंधर्वस्तथानारदपर्वतौ ॥
अप्सरोगणसंघाश्चसमाजग्मुरनेकशः ११ ववौसुखःशिवोवायुर्नानागंधवहःशुचिः ॥ सर्वर्तुकुसुमोपेताःपुष्पवंतोद्भुमास्तथा १२ तथाविद्याधराश्चैवसिद्धाश्चैव
तपोधनाः ॥ महादेवंपशुपतिंपर्युपासंतभारत १३ भूतानिचमहाराजनानारूपधराण्यथ ॥ राक्षसाश्चमहारौद्राःपिशाचाश्चमहाबलाः १४ बहुरूपधराह
ष्टानानाप्रहरणोद्यताः ॥ देवस्यानुचरास्तत्रतस्थिरेचानलोपमाः १५ नंदीचभगवांस्तत्रदेवस्यानुमतेस्थितः ॥ प्रगृह्यज्वलितंशूलंदीप्यमानःस्वतेजसा ॥
१६ गंगाचसरितांश्रेष्ठासर्वतीर्थजलोद्भवा ॥ पर्युपासततं देवंरूपिणीकुरुनंदन १७ सएवंभगवांस्तत्रपूज्यमानःसुरर्षिभिः ॥ देवैश्चसुमहातेजामहादेवोव्यति
ष्ठत १८ कस्यचित्त्वथकालस्यदक्षोनामप्रजापतिः ॥ पूर्वोक्तिनविधानेनयक्ष्यमाणोऽन्वपद्यत १९ ततस्तस्यमखं देवाःसर्वेशक्रपुरोगमाः ॥ गमनायसमागम्य
बुद्धिमापेदिरेतदा २० तेविमानैर्महात्मानोज्वलनार्कसमप्रभैः ॥ देवस्यानुमतेगच्छन्गंगाद्वारामितिश्रुतिः २१ प्रस्थितादेवतादृष्ट्वाशैलराजसुतातदा ॥ उवा
चवचनंसाध्वीदेवंपशुपतिंपतिम् २२ भगवन्कनुर्यात्येतेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ ब्रूहितत्त्वेनतत्त्वज्ञसंशयोभेमहानयम् २३ ॥ महेश्वर उवाच ॥ दक्षोनामम
हाभागेप्रजानांपतिरुतमः ॥ हयमेधेनयजेतत्रयांतिदिवोकसः २४ ॥ उमोवाच ॥ यज्ञमेतंमहादेवकिमर्थनाधिगच्छसि ॥ केनवाप्रतिषेधेनगमनंतेनविद्यते
२५ ॥ महेश्वर उवाच ॥ सुरैरेवमहाभागेपूर्वमेतदनुष्ठितम् ॥ यज्ञेषुसर्वेषुमनभागउपकल्पितः २६ पूर्वोपायोपपन्नेनमार्गेणवरवर्णिनि ॥ नमसुराःप्रयच्छं
तिभागंयज्ञस्यधर्मतः २७ ॥ उमोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतेषुप्रभावाम्यधिकोगुणैः ॥ अजय्यश्चाप्यघृष्यश्चतेजसायशसाश्रिया २८ अनेनतेमहाभागप्रतिषे
धेनमागतः ॥ अतीवदुःखमुत्पन्नंवेपथुश्चममानघ २९

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

२० । २१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

॥ भीष्म उवाच ॥ एवमुक्त्वातुसादेवीतदापशुपतिंपतिम् ॥ तूर्णोभूताऽभवद्राजन्दह्यमानेनचेतसा ३० अथदेव्यामतंज्ञात्वाहृदतंयच्चिकीर्षितम् ॥ ससमा
ज्ञापयामासतिष्ठत्वमितिनांदिनम् ३१ ततोयोगबलंलुत्वासर्वयोगेश्वरेश्वरः ॥ तंयज्ञंसमहातेजामीरनुचरैस्तदा ३२ सहसाघातयामासदेवदेवभिनाष्टक ॥
केचिन्नादानमुचंतकाचिद्भासांश्चक्रिरे ३३ रुधिरैणापरैराजंस्तत्रार्गिसमवाकिरन् ॥ केचिदूपांसमुत्पाटयन्नुर्विकृताननाः ३४ आस्यैरन्येचाग्रसंततथैव
परिचारकान् ॥ ततःसयज्ञोत्पत्तेवध्यमानःसमंततः ३५ आस्थायमृगरूपंवेखमेवाभ्यगमतदा ॥ तंतुयंजंतथारूपंगच्छंतमुपलभ्यसः ३६ घनुरादायबाणे
नतदान्वसरतप्रभुः ॥ ततस्तस्यसुरेशस्यक्रोधादमिततेजसः ३७ ललाटात्प्रमृतोघोरःस्वेदविदुर्बभूवह ॥ तस्मिन्पतितमात्रेचस्वेदविदौतदाभुवि ३८ प्रा
दुर्बभूवसुमहानग्निःकालानलोपमः ॥ तत्रजाचायततदापुरुषःपुरुषर्षभ ३९ ह्रस्वोतिमात्रंरक्ताक्षोहरिश्मश्रुर्विभीषण ॥ ऊर्ध्वकेशोऽतिरोऽर्मांगःश्वेनोऽकस्त
थैवच ४० करालकृष्णवर्णश्चरक्तवासास्तथैवच ॥ संयज्ञंसुमहासत्वोऽदहत्क्षामिवानलः ४१ व्यचरत्सर्वतोदेवान्प्राद्रवत्सर्षीस्तथा ॥ देवाश्चाप्याद्रवन्सर्वे
ततोभीतादिशोदश ४२ तेनतस्मिन्विचरतापुरुषेणविशांपते ॥ पृथिवीह्यचलद्राजन्नतीवभरतर्षभ ४३ हाहाभूतंजगत्सर्वमुपलक्ष्यतदाप्रभुः ॥ पितामहो
महादेवंदर्शयन्प्रत्यभाषत ४४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भवतोऽपिसुराःसर्वेभागंदास्यांतिवैप्रभो ॥ क्रियतांप्रतिसंहारःसर्वदेवेश्वरत्वया ४५ इमाहिदेवताःसर्वाःऋषयश्च
परंतप ॥ तवक्रोधान्महादेवनशांतिमुपलेभिरे ४६ यश्चैषपुरुषोजातःस्वेदातेविबुधोत्तम ॥ ज्वरोनामैषधर्मज्ञलोकेषुप्रचरिष्यति ४७ एकीभूतस्यनत्वस्यधा
रणेतेजसःप्रभो ॥ समर्थासकलापृथ्वीबहुधासृजतामयम् ४८ इत्युक्तोब्रह्मणादेवोभागेचापिप्रकल्पिते ॥ भगवंतंतथेत्याहब्रह्माणममितौजसम् ४९ परांचप्री
तिमगमदुत्स्मयंश्चपिनाकष्टक ॥ अवापचतदाभागंयथोक्तं ब्रह्मणाभवः ५० ज्वरंचसर्वधर्मज्ञोबहुधाव्यसृजतदा ॥ शांत्यर्थं सर्वभूतानांशृणुतच्चापिपुत्रक ५१
शीर्षाभितापोनागानांपर्वतानांशिलाजतु ॥ अपांतुनीलिकांविद्यान्निर्मोकंभुजगेषुच ५२ खोरकःसौरभेयाणामुषरंपृथिवीतले ॥ पशूनामपिधर्मज्ञदृष्टिप्रत्यवरो
धनम् ५३ रंध्रागतमथाश्वानांशिखोद्भेदश्चवर्हिणाम् ॥ नेत्ररोगःकोकिलस्यज्वरःप्रोक्तोमहात्मना ५४ कवीनांपितभेदश्चसर्वेषामितिनःश्रुतम् ॥ शुकानाम
पिसर्वेषांहिकिकाप्रोच्यतेज्वरः ५५ शादूलेष्वथधर्मज्ञश्रमोज्वरइहोच्यते ॥ मानुषेषुतुधर्मज्ञज्वरोनामैषभारत ५६ मरणेजन्मनितथामध्येचाविशतेनरम् ॥
एतन्माहेश्वरंज्ञेजोज्वरोनामसुदारुणः ५७ नमस्यश्चैवमान्यश्चसर्वप्राणिभिरीश्वरः ॥ अनेनहिसमाविष्टोवृत्रोधर्मभृतांवरः ५८ व्यजृंभतततःशक्रस्तस्मैवज
मवामृजत् ॥ प्रविश्यवज्रं वृत्रं चदारयामासभारत ५९ दारितश्चसवज्जेणमहायोगीमहासुरः ॥ जगामपरमंस्थानंविष्णोरमिततेजसः ६०

शिलाजगुधातुविलेपः नीलिकारीवाकं ५२ खोरकःपशूनांपादरोगः ५३ रंध्रागतमश्वगलरंभ्रगतंमासखंडं ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

॥ २२ ॥ ६९ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि मीलकंठीये मारुतमावदीये ऋषीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ प्राचेतसस्येति वृत्रगीतोपसंहारेभयंसमभवान्देवःपितामह
 नार्दनः ॥ सनत्कुकारोवृत्राययत्तदाख्यातवान्पुरोति श्रीकृष्णप्रकरणप्रतिपाद्यत्वोक्तयानिर्विशेषब्रह्मावाप्तिद्वारस्वमुक्तं तत्प्रसक्तानुप्रसक्तत्वेनवृत्रवधंज्वरोत्पत्तिचोक्तापुनरपितस्यैवमूर्तिम
 तःपरमेश्वरस्यपरमकारुणिकत्वंदर्शयितुं द्विपंतमपिभगवान्दंडपूर्वकमनुग्रहातीतिदक्षाख्यायिकामुखेनोक्तं तत्रकैमुतिकन्यायेनभक्तेश्वनुग्रहःसिध्पतीतिभक्त्याभगवतोपणार्थेनाग्राह्यसहस्रं च
 विष्णुभक्त्याहितेनेदंजगद्द्रव्यात्तमभूत्तदा ॥ तस्माच्चनिहतोयुद्धेविष्णोःस्थानमवाप्तवान् ६१ इत्येषवृत्रमाश्रित्यज्वरस्यमहतोमया ॥ विस्तरःकथितःपुत्रवि.म
 न्यत्प्रब्रवीमिते ६२ इमांज्वरोत्पत्तिमदीनमानसःपठेत्सदायःसुसमाहितोनरः ॥ विमुक्तरोगःससुखीमुदायुतोलभेतकामान्सयथामनीषितान् ६३ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिज्वरोत्पत्तिर्नामत्र्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ प्राचेतसस्यदक्षस्यकथं वैवस्वते
 तरे ॥ विनाशमगद्ब्रह्मन्हयमेधःप्रजापतेः १ देव्यामन्युक्तंमत्वाकुद्धःसर्वात्मकःप्रभुः ॥ प्रसादात्तस्यदक्षेणसयज्ञःसंधितःकथम् ॥ एतद्वेदितुमिच्छेयंतन्मेब्रूहि
 यथास्तथम् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पुराहिमवतःपृष्ठेदक्षोवैयज्ञमाहरत् ॥ गंगाद्वारेणुभेदेशेऋषिसिद्धनिषेविते ३ गंधर्वाप्सरसाकीर्णनानाद्रुमलतावृते ॥ ऋ
 षिसंघैःपरिवृतंदक्षंवर्मभृतांवरम् ४ पृथिव्यामंतरिक्षेचयेचस्वर्लोकवासिनः ॥ सर्वेप्राजलयोभूत्वाउपस्थुःप्रजापतिम् ५ देवदानवगंधर्वाःपिशाचोरगराक्षसाः ॥
 हाहाहूहूश्चगंधर्वौतुंबुरुनारदस्तथा ६ विश्वावसुर्विश्वसेनोगंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ आदित्यावसवोरुद्राःसाध्याःसहमरुद्गणैः ७ इंद्रेणसहिताःसर्वेआगतायज्ञभागिनः ॥
 ऊष्मपाःसोमपाश्चैवधूमपाआज्यपास्तथा ८ ऋषयःपितरश्चैवआगताब्रह्मणासह ॥ एतेचान्येचबहवोभूतग्रामाश्चतुर्विधाः ९ जरायुजांडजाश्चैवसहसास्वेदजो
 द्विजैः ॥ आहूतामंत्रिताःसर्वे देवाश्चसहपत्निभिः १० विराजंतेविमानस्थादीप्यमानाइवाग्रयः ॥ तान्दृष्ट्वामन्युनाऽऽविष्टोदधीर्चिर्वाक्यमब्रवीत् ११ नायंयज्ञो
 नवाधर्मोयत्ररुद्रो नइज्यते ॥ वधबंधंप्रपन्नवैकिलुकालस्यपर्ययः १२ किञ्चुमोहान्नपश्यंतिविनाशंपर्युपस्थितम् ॥ उपस्थितंमहाघोरंनबुध्यंतिमहाध्वरे १३
 इत्युक्त्वासमहायोगीपश्यतिध्यानचक्षुषा ॥ सपश्यतिमहादेवंदेवीचवरदांशुभाम् १४ नारदंचमहात्मानंतस्यादेव्याःसमीपतः ॥ संतोषंपरमंलेभेह
 तिनिश्चत्ययोगवित् १५ एकमंत्रास्तुतेसर्वेयेनेशोननिमंत्रितः ॥ तस्माद्देशादपक्रम्यदधीर्चिर्वाक्यमब्रवीत् १६ अपूज्यपूजनाच्चैवपूज्यानांचाप्यपूजनात् ॥
 नृघातकसमंपापंशश्वत्प्रामोतिमानवः १७ अनृतंनोक्तपूर्वमेनचवक्ष्येकदाचन ॥ देवतानामृषीणांचमध्येसत्यंब्रवीम्यहम् १८

वक्तुमयमध्यायआरभ्यते मोक्षधर्मेषुपाठाच्चास्यस्तवस्यसाक्षात्त्वज्ञानहेतुतयाशमदमादिवन्मोक्षोपयोगित्वं इतरेषांनुयज्ञादिवचित्तुद्धुत्पादनद्वारातद्वेषुत्वमित्ययमेवपदशःसम्यग्भिभ
 ज्यते तत्रप्राचेतसस्यदक्षस्येत्यादिनाग्राह्यसहस्रेणस्तुतवान्दृष्यमध्यजमित्यंतःस्पष्टार्थोऽर्थः तस्यतात्पर्यंपरमेश्वरद्रोहिणाकृतंकर्मानर्थावहंतदनुग्रहमंतरेणदुश्चिकित्स्येचेतिसएवमाध्यंइति १
 २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०

आगतंपशुभतरंस्त्रष्टारंजगतःपतिम् ॥ अध्वरेह्यग्रभोक्तारंसर्वेषांपश्यतप्रभुम् १९ ॥ दक्षउवाच ॥ संतिनोबहवोरुद्राश्चलहस्ताःकपर्दिनः ॥ एकादशस्थानग
 तानाहंवेद्मिमहेश्वरम् २० ॥ दधीचिरुवाच ॥ सर्वेषामेवमंत्रोऽयंयेनासौननिमंत्रितः ॥ यथाहंशंकरादूर्ध्वनान्यंपश्यामिदेवतम् ॥ तथादक्षस्यविपुलोज्ञोऽयं
 नभविष्यति २१ ॥ दक्षउवाच ॥ एतन्मखेशायसुकर्णपात्रेहाविःसमस्तंविधिमंत्रपूतम् ॥ विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्यभागंप्रभुर्विशुश्चाहवनीयएषः २२ ॥ देव्यु
 वाच ॥ किंनामदानंनियमंतपोबाकुर्यामहंयेनपतिर्ममाद्य ॥ लभेतभागंभगवानचिंत्योह्यर्धतथाभागमथोहृतीयम् २३ एवंब्रुवाणांभगवान्स्वपत्नींप्रहृष्टरूपःशुभि
 तामुवाच ॥ नवेत्सिमां देविलशोदरांगिकिंनामयुक्तं वचनं मुखे २४ अहंविजानामिविशालनेत्रेध्यानेनहीनानविदंत्यसंतः ॥ तवाद्यमोहेनचसेंद्रदेवालोकास्त्रयःसर्व
 तएवमूढाः २५ मामध्वरेशंसितारःस्तुवांसिरथंतरंसामगाश्चोपगांति ॥ मांब्राह्मणाब्रह्मविदोयजंतेममाध्वर्यवःकल्पयंतेचभागम् २६ ॥ देव्युवाच ॥ सुप्राकृतोऽपिपु
 रुषःसर्वःस्त्रीजनसंसदि ॥ स्तौतिगयायतेचापिस्वमात्मानंनसंशयः २७ ॥ भगवानुउवाच ॥ नात्मानंस्तौमिदेवेशिपश्यमेतनुमध्यमे ॥ यंस्रक्ष्यामिवरारोहेघा
 गार्थेवरवर्णिनि २८ इत्युक्त्वाभगवान्पत्नीमुमांप्राणैरपिप्रियाम् ॥ सोऽसृजद्भगवान्चक्राहूतंधोरंप्रहर्षणम् २९ तमुवाचाक्षिपमखंदक्षस्येतिमहेश्वरः ॥ ततोवक्रा
 द्विसुक्तेनसिंहेनैकेनलीलया ३० देव्यामन्युव्यपोहार्थंहतोदक्षस्यवैक्रतुः ॥ मन्युनाचमहार्भीमामहाकालीमहेश्वरी ३१ आत्मनःकर्मसाक्षित्वेतेनसार्धंसहानुगा ॥
 देवस्यानुमतंमत्वाप्रणम्यशिरसाततः ३२ आत्मनःसदृशःशौर्याद्विलरूपसमन्वितः ॥ सएवभगवान्क्रोधःप्रतिरूपसमन्वितः ३३ अनंतबलवीर्यश्चअनंतबलपौ
 रुषः ॥ वीरभद्रइतिख्यातोदेव्यामन्युप्रमार्जकः ३४ सोऽसृजद्रोमकूपेभ्योरौम्यान्नामगणेश्वरान् ॥ रुद्रतुल्यागणारौरुद्रा रुद्रवीर्यपराक्रमाः ३५ तेनिपेतुस्तत
 स्तूर्णदक्षयज्ञविहिंसया ॥ भीमरूपामहाकायाःशतशोऽथसहस्रशः ३६ ततःकिलकिलाशब्देराकाशंपूरयन्निव ॥ तेनशब्देनमहताप्रस्तास्तत्रदिवोकसः ३७ पर्व
 ताश्चव्यशीर्यंतचकंपेचवसुंधरा ॥ मारुताश्चैवधूर्णतेचुक्षुभेवरुणालयः ३८ अग्रयोनेवदीप्यंतेनैवदीप्यतिभास्करः ॥ ग्रहानैवप्रकाशंतेनक्षत्राणिनचंद्रमाः ३९
 ऋषयोनप्रकाशंतेनदेवानचमानुषाः ॥ एवंतुतिमिरीभूतेनिर्दहंत्यपमानिताः ४० प्रहरंत्यपरेघोरायूपानुत्पाटयंतिच ॥ प्रमर्दंति तथाचान्येविमर्दंति तथाऽपरे
 ४१ आधावंतिप्रधावंतिवायुवेगामनोजवाः ॥ चूर्ण्यंतेयज्ञपात्राणिदिव्यान्याभरणानिच ४२ विशीर्यमाणादृश्यंतेताराइवनभस्तले ॥ दिव्यान्नपानभक्ष्याणारा
 शयःपर्वतोपमाः ४३ क्षीरनद्योऽथदृश्यंतेघृतपायसकर्मदाः ॥ दधिमंडोदकादिव्याःखंडशर्करवालुकाः ४४ षड्रसानिवहंत्येतागुडकुल्यामनोरमाः ॥ उच्चावचा
 निमांसानिभक्ष्याणिविधानिच ४५ पानकानिचदिव्यानिर्लेह्यचोप्याणियानिच ॥ भुंजतेविविधैर्वैकैर्विलुंपंत्याक्षिपंतिच ४६

म.भा.टी.
 ॥१६८॥

म.भा.टी.
॥१६९॥

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ येनामधेयैरिति उतराधेतानीतिशेषः
 ७२ नन्विहनाम्राप्तसहस्रेणेत्यष्टाधिकसहस्रनाम्रावकव्यस्वेनप्रतिज्ञातं । तत्रनामपाठेकिंचिदधिकानिषट्शतनामान्युपलभ्यते । नचस्तुतिपदेभ्योविपरिणामेननामान्युत्प्रेतुंशक्यते अन्यशब्द
 रुद्रकोपान्महाकायाःकालाग्रिसहशोपमाः ॥ क्षोभयन्सुरसैन्यानिभीषयंतःसमंततः ४७ क्रीडन्तिविविधाकाराश्चिक्षिपुःसुरयोपितः ॥ रुद्रकोधात्प्रयत्नेनसर्वदेवैः
 सुरक्षितम् ४८ तंयज्ञमदहच्छीघ्रंरुद्रकर्मासमंततः ॥ चकारभैरवंनादंसर्वभूतभयंकरम् ४९ छित्वाशिरोवैयज्ञस्यननादचमुमोदच ॥ ततोब्रह्मादयोदेवादक्षश्चै
 वप्रजापतिः ५० ऊचुःप्रांजलयःसर्वेकथ्यतांकोभवानिति ॥ वीरभद्रउवाच ॥ नाहंरुद्रोनवादेवीनैवभोक्तुमिहागतः ५१ देव्यामन्युकृतंमत्वाकुद्धःसर्वात्मकःप्रभुः ॥
 दृष्टुवानैवविप्रेन्द्रान्नैवकौतूहलेनवा ५२ तवयज्ञविघातार्थंसंप्राप्तंविद्धिमामिह ॥ वीरभद्रइतिख्यातोरुद्रकोपाद्विनिःसृतः ५३ भद्रकालीतिविख्यातादेव्याःकोपा
 द्विनिःसृता ॥ प्रेषितौदेवदेवेनयज्ञांतिकमिहागतौ ५४ शरणंगच्छविप्रेन्द्रदेवदेवमुमापतिम् ॥ वरंक्रोधोऽपिदेवस्यवरदानंनचान्यतः ५५ वीरभद्रवचःश्रुत्वादक्षो
 धर्मभृतांवरः ॥ तोषयामासस्तोत्रेणप्रणिपत्यमहेश्वरम् ५६ प्रपद्येदेवमीशानंशाश्वतंधुवमव्यथम् ॥ महादेवंमहात्मानंविश्वस्यजमतःपतिम् ५७ दक्षप्रजापते
 र्यज्ञेद्रव्यैस्तैःसुसमाहितैः ॥ आहूतादेवताःसर्वाऋषयश्चतपोधनाः ५८ देवोनाहूयतेतत्रविश्वकर्माहेश्वरः ॥ तत्रकुद्दामहादेवगिणांस्तत्रव्यसर्जयत् ५९ प्रदी
 पयज्ञवाटेतुविदुतेषुद्विजातिषु ॥ तारागणमनुप्राप्तैरौद्रेदीप्तेमहात्मनि ६० शूलनिर्भिन्नहृदयैःकूजद्विःपरिचारकैः ॥ निखातोत्पाटितैर्यूपैरपविद्धैरितस्ततः ६१
 उत्पतद्भिःपतद्भिश्चगृध्रैरामिषद्विभिः ॥ पक्षवातविनिर्धूतैःशिवाशतनिनादितैः ६२ यक्षगंधर्वसंघैश्चपिशाचोरगराक्षसैः ॥ प्राणापानौसंनिरुध्यवक्रस्थानेनय
 त्ततः ६३ विचार्यसर्वतोदृष्टिबहुदृष्टिरमित्रजित् ॥ सहसादेवदेशोह्यग्रिकुंडात्समुत्थितः ६४ विभ्रत्सूर्यसहस्रस्यतेजःसंवर्तकोपमः ॥ स्मितं कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं ब्रूहि
 किंकरवाणिते ६५ श्रावितेचमखाध्यायेदेवानांगुरुणाततः ॥ तमुवाचांजलिं कृत्वा दक्षो देवंप्रजापतिः ६६ भीतशंकितवित्तस्तःसवाप्पवदनेक्षणः ॥ यदिप्रसन्नो
 भगवान्यादिचाहंभवाम्प्रियः ६६ यदिवाऽहमनुग्राह्योयदिवावरदोमम ॥ यद्गंधंभक्षितंपीतमशितंयच्चनाशितम् ६८ चूर्णीकृतापविद्धंचयज्ञसंभारमीदृशम् ॥
 दीर्घकालेनमहताप्रयत्नेनसुसंचितम् ॥ तन्नमिथ्याभवेन्मह्यंवरमेतमहंष्टणे ६९ तथास्त्वित्याहभगवान्भगनेप्रहरोहरः ॥ धर्माध्यक्षोविरूपाक्षरुयक्षोदेवःप्रजापतिः
 ७० जानुभ्यामवर्नीगत्वादक्षोलब्धाभवाद्भ्रम् ॥ नाम्नामष्टसहस्रेणस्तुतवान्मृषभध्वजम् ७१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यैर्नामधेयैःस्तुतवान्दक्षोदेवंप्रजापतिः ॥
 वक्तुमर्हसिमेतातश्रोतुंश्रद्धाममानघ ७२ ॥ भीष्मउवाच ॥ श्रूयतां देवदेवस्यनामान्यहुतकर्मणः ॥ गूढव्रतस्यगुह्यानिप्रकाशानिचभारत ७३

स्यान्याधेत्वकल्पनेप्रमाणाभावात् । नचतावताऽपिसंख्यापूर्तिःसंभवति तस्माद्भक्तितइहनामसमाग्रायइत्यव्याख्येयमेतत्सहस्रनामस्तोत्रंनानापिठनीयंन्यूनस्वेनवाग्वज्रत्वात् वाग्वज्रोहिमंत्रोऽ
 ध्येतारंनशयति तथाचोक्तंशिखायां । 'मंत्रोहीनःस्वरतोवर्णतोवाभिध्याप्रयुक्तोत्तमर्थमाह ॥ सवाग्वज्रोयजमानंहिनस्तिपथेत्रशत्रुःस्वरतोऽपराधात्'इतींद्रहंतुकामेनत्वप्राप्राथिना-

स्वाहेंद्रशत्रुवर्धस्वेतिमंत्रेणहोमंस्तेर्द्रपदंस्वेष्टसिद्धयेऽतोदासंप्रयोज्यंतच्चनप्रयुक्तंप्रत्युताऽऽद्युवात्तमेवतत्पठितमितींद्रपवतन्पुत्रस्थनाशकोजातइत्युपाख्यापतेत्वष्टाहतपुत्रइत्यनुवाके । तस्मा
 दस्यस्तवस्यमोक्षमंत्रत्वाद्दर्णतश्चात्पंतहीनत्वात्त्रेष्टार्थप्रदत्वंयुज्यतेऽपितुपाठज्ञानर्यंकरत्वमेवेतिचेदुच्यते इदमिहजाबालाःसमामनंति । अथहैनंब्रह्मचारिणऊचुःकिंजप्येनामृतत्वंब्रूहीतिसहोवा
 चयाज्ञवल्क्यःशतद्विषेणेत्येतानिहवाअमृतस्यनामधेयान्येर्तंईवाअमृतोभवतीति । अत्रनामजपस्यामृतसाधनत्वंगम्यते तेषांचनाम्रांन्यूनधिकभावेनानेकासुशाखासुपठितानांगुणोपसंहार
 न्यायेनैकत्रोपसंहारेणभवितव्यं । तच्चास्मदादीनामशक्यमितिभगवान्बादरायणस्तैत्तिरीयकत्राजसनेयकादिप्रसिद्धशाखास्वविद्यमानानानाम्रासुपसंहारमिहकृतवान् । यथाह्यापस्तंबादिःक
 ल्पकारःस्वपरशाखास्थान्यंगान्युपदिश्याऽऽग्नेयमष्टाकपालमितियथासमाग्रातमितिमध्येप्रधानंसिद्धवन्निर्दिश्युनरुपरिष्ठास्वन्यान्यंगान्युपदिशतितद्विहापिनमस्तेदेवदेशेत्यादिनाकानि
 चिन्नामान्युपदिश्य'त्रिसौपर्णतथाब्रह्मयजुषांशतद्विषं'इतिसुपर्णशतद्विषेनाममालायांसिद्धवन्निर्दिश्युशेषमपिनामधेयगणंपठति । तथाचयथाप्रतिज्ञातमष्टोत्तरसहस्रनाम्रांसंख्यापूर्यते
 नान्यथा । तदिदमभिप्रेत्योक्तंगुह्यानीति गुह्यान्यश्रद्धाद्युपहतेष्वप्रकाशयानि ७३ ॥ आदिपुरुषायनमः ॥ नमस्तेदेवेति ब्रह्मविद्याधिकाराध्यात्मपरतयैवैतानिव्याख्येयानि तथाहि हे
 देवजगन्निर्माणक्रीडापरतेतुभ्यंनमः तेइतियुष्मदर्थस्यदृश्यस्यप्रमेयस्यानिर्देशःदेवेशदेवाइंद्रियाणिईशोबुद्धिः 'पुंभुद्धिःख्यातिरीश्वरः'इतिस्मृतेः एतदुभयात्मक एतेनप्रमाणप्रमात्रोर्निर्देशः
 कृतः । एवंनामत्रयेणज्ञेयज्ञानज्ञात्रात्मकत्वंदेवस्योक्तं तत्प्राप्त्युपायंप्रयेणाह देवातीति देवाःशमाद्याइंद्रियवृत्तयस्तेषामरयोऽसुराःकामादपस्तेषांबलक्ष्मसूदन । तथाचशमकामादिषुदे

नमस्तेदेवदेशेदेवारिचलसूदन ॥ देवेन्द्रबलविष्टंभदेवदानवपूजित ७४ सहस्राक्षविरूपाक्षत्र्यक्षयक्षाधिपप्रिय ॥ सर्वतःपाणिपादांतसर्वतोक्षिशिरोमुख ७५
 सर्वतःश्रुतिमंष्टोकेसर्वमावृत्यतिष्ठति ॥ शंकुकर्णमहाकर्णकुंभकर्णार्णवालय ७६ गजेन्द्रकर्णगोकर्णपाणिकर्णनमोऽस्तुते ॥ शतोदरशतावर्तशतजिह्वनमोऽस्तुते
 ७७ गायंतिवागायत्रिणोऽर्च्यैर्कर्मकिणः ॥ ब्रह्माणंत्वाशतक्रतुमूर्ध्वस्वमिवमेनिरे ७८

वासुरशब्दयोःप्रबोमोदष्टोद्वयाहप्राजापात्यादेवाश्वासुराश्चेति । देवानामिंद्रियाणामिंद्रोबुद्धिस्तस्याबलंविषयप्रावण्यंतद्विशेषेणस्तत्रातीतिदेवेन्द्रबलविष्टंम । अतएवदेवैर्द्रिद्यैर्दानैर्बाणाद्यै
 श्वपूजिताऽऽदरैरंतर्तयस्तकारसेवित । पृथंचकामादिजयोधीनिरोधस्त्रादरादिश्चमेयाद्यात्मकस्यवस्तुनःप्रापकइत्युक्तंभवति ६ ॥ ७४ योगेप्रथमंप्राप्यायाःसांबमूर्तेःस्वरूपमाहचतुर्भिः स
 हस्रमज्ञाणियुगपत्सर्वविषयप्रकाशकानांद्रियाणियस्य सर्वज्ञेत्यर्थः । अतएवविरूपाण्यस्मदादींद्रियेभ्योविलक्षणानिव्यवहितादिग्राहकारांद्रियाणियस्य । इयक्षत्रीणिसोमसूर्याद्या
 रूपान्यक्षाणियस्य । यक्षाधिपःकुबेरःसप्रियोयस्य । अथामूर्तेर्ज्ञेयंस्वरूपमाह सर्वतइतिचतुर्भिः ममवद्रीतास्वपिज्ञेयंयत्तत्प्रवक्ष्यामीतिप्रतिज्ञायसर्वतःपाणिपादांतदित्यादिना इदमेव
 स्वरूपमुक्तंसर्वतःपाणयःपादाःअंतःसन्निविश्वस्यससर्वतःपाणिपादांतः एवमुत्तरत्र तथाचश्रुतिः 'विश्वतश्चलुत्तविश्वतोमुखोविश्वतोबाहुत्तविश्वतस्पात् ॥ संबाहुभ्याधमसिंपतत्रैद्यावा
 मूर्मीजनयन्देवएकः'इति धमतिवशीकरोति सर्वेषुसंबोधनपदेपुनमस्तेइत्यनुपंजनीयं । लोकेसर्वमावृत्यतिष्ठसीत्यप्रविपरिणामेनलोकेसर्वमावृत्यतिष्ठामितिसंबोधनमूहनीयं सार्धःश्लोकः ८ । ७५
 शंकुकर्णादयःसप्तईश्वरगणाःसर्वाभिन्नत्वादीशस्यतदात्मत्वमुच्यते ७ शतोदरेत्यर्थोवैश्वरूप्यप्रथमार्थः २ ॥ ७६ । ७७ अस्वैवत्रैवर्णिकोपास्वस्वेऽस्तुतिपठति गायंतीति गायत्रिणस्त्रिसंध्यं
 गायत्रीजपपराःस्वामेवगायंतिगायत्रीप्रतिपाद्यस्त्वमेवासीत्यर्थः । अकिंणअकोपासनपराःस्वामकंसवितारंमंडलाधिष्ठातारमचंत्युपातिष्ठतेसंध्यात् । ब्रह्माणंत्वाविदंचतुर्मुखं । शतक्रतुदेवेन्द्रं । ऊर्ध्वं
 सर्वापाधिभ्यउद्वृतं स्वमिवआकाशवत्सर्वगतश्चानित्यःअसंगश्चतादृशंमेनिरेमुनयः । अप्रापिगायत्रिणेप । अर्क । अर्क्यर्थं । ब्रह्मन् । शतक्रतो । ऊर्ध्वं । सतुल्यस्वेनमतइतिनामान्युत्प्रेयानि ७ । ७८

मूर्त्तौ अष्टरूपायाम्भुव्यं पुत्राद्विवाकाशसूर्यचंद्रयजमानारिभकार्या सर्वदेवतामूर्त्तै इत्युग्रनाथ ७९ हेमवन्हेसोमशरीरित्यादीन्पृथानामान्युद्धानि ८० भगवन्नित्यादीनि पूर्वो धेपंच सदसत्प्र
 मवाप्ययेत्युत्तरार्धेकं ६ ॥ ८१ भवत्यस्मादिति भवः । शृणाति हि नस्तीति शर्वः । रुपापद्रावयतीति रुद्रः । पशूनां ब्रह्मादिस्थावरां तानां जीवानां ६ ॥ ८२ नानारूपत्वेन स्तीति त्रिजटायेत्या
 दिना त्रिजलवरेणपणितुं व्यवहर्तुं शीलमस्य तस्मै त्रिशूलवरपाणिने । त्रीणिशास्त्राचार्यध्यानाभ्यं वक्रानिनेत्राणीवगमकानिबोधकानियस्यसंयं वक्रः । त्रीणिसोमसूर्याद्यारूपाणिनेत्राणिय
 स्य ६ ॥ ८३ चंद्रः सर्वसूदनक्षमः । कुंडः अमत्रवस्त्वस्मिन्सर्ववारयितुं श्रमः । अंडं ब्रह्मांडं । दंडिने दंडधरायशासि त्रे इत्यर्थः । समश्वासो कर्णश्चेति समकर्णः ऋतुर्भ्रुकश्च । दंडीचासौमुं
 दश्चेति दंडिमुंडः परिव्राजकः ७ ॥ ८४ ऊर्ध्वाः उच्चाः दंष्ट्राः केशाश्च यस्य । शुक्रायशुक्राय असंगिने । तथाऽपि अवतताय अवसन्नेन बाध्यनेरूपेण जगदात्मना तताय विस्तृताय । अतएव विलोहिता
 यरजोगुणिने । धूम्राय तमोगुणिने । नीलघ्नीवाय जगद्रक्षणार्थं कंठे विषधारित्वेन सात्विकाय ६ ॥ ८९ नास्ति प्रतिरूपः सदृशो यस्य । विविधानिरूपाणियस्य । शिवाय परमकल्या

शां.मो.१२
 अ०
 ॥२८४॥

मूर्त्तौ हिते महामूर्त्ते समुद्रावरसन्निभ ॥ सर्वा वै देवता ह्यस्मिन्गावोगोष्ठइवासते ७९ भवच्छरीरेपश्यामिसोममग्निजलेश्वरम् ॥ आदित्यमथवैविष्णुं ब्रह्माणं च बृहस्प
 तिम् ८० भगवान्कारणं कार्यं क्रियाकरणमेव च ॥ असतश्च सतश्चैव तथैव प्रभवाप्यथौ ८१ नमो भवाय शर्वाय रुद्राय वरदाय च ॥ पशूनां पतये नित्यं नमोऽस्त्वं धकघा
 तिने ८२ त्रिजटाय त्रिशीर्षाय त्रिशूलवरपाणिने ॥ त्र्यंबकाय त्रिनेत्राय त्रिपुरघ्नाय वै नमः ८३ नमश्चंढाय कुंडाय अंडायां डधराय च ॥ दंडिने समकर्णाय दंडिमुंडाय
 वै नमः ८४ नमोर्ध्वदंष्ट्रकेशाय शुक्राय अवतताय च ॥ विलोहिताय धूम्राय नीलग्नीवाय वै नमः ८५ नमोस्त्वप्रतिरूपाय विरूपाय शिवाय च ॥ सूर्याय सूर्यमालाय सू
 र्यध्वजपताकिने ८६ नमः प्रमथनाथाय वृषस्कंधाय धन्विने ॥ शतुंदमाय दंडाय पर्णचीरपटाय च ८७ नमो हिरण्यगर्भाय हिरण्यकवचाय च ॥ हिरण्यकृतचूडाय हि
 रण्यपतये नमः ८८ नमः स्तुताय स्तुत्याय स्तूयमानाय वै नमः ॥ सर्वाय सर्वभक्षाय सर्वभूतांतरात्मने ८९ नमो होत्रेऽथ मंत्राय शुक्रध्वजपताकिने ॥ नमो नाभाय ना
 भ्याय नमः कटकटाय च ९० नमोस्तुकृशनासाय कृशांगाय कृशाय च ॥ संहृष्टाय विहृष्टाय नमः किलकिलाय च ९१ नमोस्तुशयमानाय शयितायोत्थिताय च ॥
 स्थिताय धावमानाय मुंडाय जटिलाय च ९२ नमो नर्तनशैलाय मुखवादित्रवादिने ॥ नाद्योपहारलुब्धाय गीतवादित्रशालिने ९३

पायतुर्ग्रहणे । सूर्याय सूर्यमंडलरूपाय । सूर्यमालाय तस्मिन्मालत्वे शोभते सूर्यमंडलांतर्वर्तिने परमेश्वराय । सूर्यवत्प्रख्याः ध्वजाः पताकाश्च यस्य ६ ॥ ८६ प्रमथाः शिवगणाः । वृष
 स्येवस्कंधौ यस्य पर्णानि भूर्जत्वचः चीराणि वल्कलानि पटायस्य शबररूपिणस्तापसस्य वा ६ ॥ ८७ । ४ । ८८ । ९ । ८९ नामायनामो जगदस्यास्तीति नामः मत्वर्थो योऽन्यस्येति चेतीकारा
 लोपः । नाभ्यायनामिर्महतीति नाम्नः नामिनमंचेति यत्प्रत्ययेनमादेशः नामिस्थानीयाय । अस्य अरनेमिस्थानेकारणकार्यप्रपंचौ तथाच श्रुतिः । 'तद्यथाऽरेपुनेमिरर्षितो नाभावरा
 आपंता एवमस्मिन्प्राणेषु सर्वे समर्षिते' प्राणेषु ब्रह्मणिसर्वकार्यकारणे च । कदानामावरकाणामपिकदाय आवरकाय । नामद्वयेनांतर्वाहिव्याप्तिर्देशिता १ ॥ ९० किलकिलायशब्दविशेषरूपाय ६ ॥ ९१
 सर्वक्रियाकर्तृत्वेन स्तीति नमोऽस्तिवत्यादिना ७ ॥ ९२ नद्यां भवानिनाद्यानिकमलानितान्ये रोपहारस्तत्र लुब्धाय । 'हरिस्तेसाहस्रं कमलबलिमाधाय पदयोः' इत्येतदनेन सूचितं ४ ॥ ९३

॥१७०॥

ज्येष्ठो वयसाऽधिकः । श्रेष्ठो गुणाधिकः । बलो बलाभिमानो देवता इन्द्रस्तस्य प्रथमं पराजयस्तत्कर्म । कालस्यापि नाथाय नियंत्रे । कल्याय समर्थाय । क्षयाय महाप्रलयाय । उपक्ष
 याय अवांतरप्रलयाय ७ ॥ ९४ भीमव्रतमनशानादितस्य धराय धर्मे ४ ॥ ९५ विभीषणाय निर्भयाय । भीष्माय भयंकराय । हेभीम व्रतेशमादिभिः धरणमाकरुपांतं यस्य तस्मै
 व्रतधराय ६ ॥ ९६ पक्षयज्ञे आममपक्षं शाने उभयविधमांसलुब्धाय ५ ॥ ९७ वृषाय वृष्टिकर्त्रे । वृष्याय वृषो धर्मस्तत्र हिताय धर्मवृद्धिकर्त्रे । गोवृष्याय नदिरूपाय । वृषाय ध
 र्माय । कटकटाय कटीगतौ नित्यवीप्सयोरिति द्वित्वं मुमागमार्थः वात्यादिरूपेण नित्यंगमनशीलायेत्यर्थः कालाय वा । दंडाय नियंत्रे । पचपचाय नित्यं भूतानां पाककर्त्रे कटिपच्योः
 पचाय च ७ ॥ ९८ गौरवरः अतिवरो धेनुः ईप्सितमाघदानं वरः ततोऽप्याधिकदानमतिवरः वरदेवरदाय किंबंतस्यातो धातोरित्यालोपे रूपं ५ ॥ ९९ रकोरागवान् विरक्तस्तद
 न्यस्तदुभयात्मकाय । भावनाय ध्यात्रे । संभिन्नाय कारणरूपेण सर्वतो नुस्यूताय । विभिन्नाय कार्यरूपेण व्यावृत्ताय । छायाय छायावते वृहत्तर्वादिरूपाय । छायाशब्दादर्शनाद्यत्

नमोज्येष्ठाय श्रेष्ठाय बलप्रमथनाय च ॥ कालनाथाय कल्याय क्षयायोपक्षयाय च ९४ भीमदुंदुभिहासाय भीमव्रतधराय च ॥ उग्राय च नमो नित्यं नमोऽस्तु दशवाहवे
 ९५ नमः कपालहस्ताय चितिभस्मप्रियाय च ॥ विभीषणाय भीष्माय भीमव्रतधराय च ९६ नमो विरक्तवक्राय खड्गजिह्वाय दंष्ट्रिणे ॥ पक्षाघ्नमांसलुब्धाय तुंबी
 वीणाप्रियाय च ९७ नमो वृषाय वृष्याय गोवृषाय वृषाय च ॥ कटकटाय दंडाय नमः पचपचाय च ९८ नमः सर्ववरिष्ठाय वराय वरदाय च ॥ वरमाल्यगंधवस्त्राय वरा
 तिवरदे नमः ९९ नमो रक्तविरक्ताय भावनायाक्षमालिने ॥ संभिन्नाय विभिन्नाय च्छायायात्पनाय च १०० अधोरघोररूपाय घोरघोरतराय च ॥ नमः शि
 वाय शंताय नमः शंताय च १०१ एकपाद्गुहनेत्राय एकशीर्ष्णे नमोऽस्तुते ॥ रुद्राय शुद्रलुब्धाय संविभागप्रियाय च २ पंचालाय सितगाय नमः शमशमाय
 च ॥ नमश्चंडिकघंटाय घंटाया घंटाघंठिने ३ सहस्राध्मातघंटाय घंटा मालाप्रियाय च ॥ प्राणघंटाय गंधाय नमः कालकलाय च ४ हुंहुंकारपाराय हुंहुंकार
 प्रियाय च ॥ नमः शमशमे नित्यंगिरिवृक्षालयाय च ५

आत्पनआतपः ७ ॥ १०० । ५ ॥ १०१ एकपादेकपदे ६ ॥ २ पंचालाय विश्वकर्मणे स्थणोकारलोहकारतलादिकर्मकर्त्रे इत्यर्थः । शमशमाय नित्यं शाम्यतीति पचपचवत् ।
 चंडिकाशत्रुभयं करी घंटायस्य तस्मै चंडिकघंटाय । घंटाय घंटा नादरूपाय । अर्घ्यं दानेनादहेत्वभावेऽपि नादवत् अनादतध्वनिरूपायेत्यर्थः ६ ॥ ३ पुंसांसहस्रे पुंशुपदाध्मात्ता एकाऽपि सती प्रति
 विवार्कवत्प्रत्येकं परि समासाघंटाऽस्य योगबलवतः स तथा । तादृशघंटा मालाप्रियाय । प्राणः पंचवृत्तिर्वायुः स एव घंटावच्छब्दहेतुर्नित्यं तस्मै प्राणघंटाय । गंधः प्रासद्धः कलकलउष्माकोलाहलो
 वा ५ ॥ ४ हुंकारः क्रोधवर्णस्तस्य परोऽन्तःशमो हुंकारो याज्ञिकप्रसिद्धः । 'हुं इति हिं कृत्य भूर्भुवः स्वरो मिति जपत्येषोऽभिहितकारः' इत्याश्वलायनाद्युक्तोऽभिहितकारस्तस्य पारो भूरादिलोकेभ्यः परं शंतां
 ब्रह्म । हुंकार आकाश ऊकारः पृष्ठी शिवमूर्तिः सूर्यस्ताभ्यां नामरूपात्मकः मंचो लक्ष्यते मकारस्तस्य कारणमीश्वरस्तस्य पारस्तूरीयं शंतां ब्रह्म तदिदमुक्तं हुंहुंकारपारायेति । हुंहुंकारप्रियायेति
 क्रोधवर्णहुंकारद्वयप्रियाय । शमशमशांतो भवशांतो भवेत्या च हे शमशमेति शास्त्रशाब्देत्यपेक्षिते मांवादि कत्वमार्थे शमशमतीति शमशमतस्मै शमशमे आचारकिंबंतात्कर्त्तरिकिप् ४ । ९

गर्भमांससृगालायतारकायतरायच ॥ नमोयज्ञाययजिनेहुतायप्रहुतायच १६ यज्ञवाहायदांतायतप्यायातपनायच ॥ नमस्तदायतट्यायतटानांपतयेनमः ७
तरत्यनेनेतिव्युत्पस्यायज्ञोपकरणाय । यजिनेयजमानाय । हुतायवाहणमुखेनतृषाय । प्रहुतायामिमुखेनतृषाय ७ ॥ ६ यज्ञवाहायऋषिनादिरूपेणयज्ञनिर्वोद्दि । दांतायजितोद्दि
याय । तप्यायसत्वमयाय । आतपनायरजोमपाय । तप्यंसत्वंतापकरंजइतिसांख्यप्रसिद्धेः तट्यातट्यर्हन्त्यादिरूपाय । तटानांतट्यतीनांनदीनांपतयेसमुद्राय ७ ॥ ७ अन्नदाय
२०० ॥ ४ । ८ । ४ । ९ बालाश्वतेअनुचराश्वतारगोपायतीतिबालानुचरगोप्तःतस्मै गुपेरौणादिकस्तन् एतेनचामिपानादिश्रीकृष्णलीलासूचिता ७ ॥ ११० श्रीणिर्कर्मणियजनाध्ययन
दानानि ४ ॥ ११ कलकलःकोलाहलः ४ ॥ १२ प्राणभग्रायजितश्वासाय बाहिताभ्यादिष्विति विशेष्यस्यैवपूर्वनिपातः वृद्धआयुषं स्फोटनंविदारणं ६ ॥ १३ सांख्यायकपिलायनिरीश्वर

गर्भमांससृगालायतारकायतरायच ॥ नमोयज्ञाययजिनेहुतायप्रहुतायच १६ यज्ञवाहायदांतायतप्यायातपनायच ॥ नमस्तदायतट्यायतटानांपतयेनमः ७
अन्नदायान्नपतयेनमस्त्वन्नभुजेतथा ॥ नमःसहस्रशीर्षायसहस्रचरणायच ८ सहस्रोद्यतशूलायसहस्रनयनायच ॥ नमोबालार्कवर्णायवालरूपधरायच ९ बाला
नुचरगोपायबालक्रीडनकायच ॥ नमोवृद्धायलुब्धायसुब्धायक्षोभणायच ११० तरंगांकितकेशायमुंजकेशायवैनमः ॥ नमःषट्कर्मतुष्टायत्रिकर्मनिरतायच ११
वर्णाश्रमाणांविधिवत्पृथक्कर्मनिर्वर्तिने ॥ नमोघुष्यायघोषायनमःकलकलायच १२ श्वेतपिंगलनेत्रायकृष्णरक्तेक्षणायच ॥ प्राणभग्रायदंडायस्फोटनायकृशायच
१३ धर्मकामार्थमोक्षाणांकथनीयकथायच ॥ सांख्यायसांख्यमुख्यायसांख्ययोगप्रवर्तिने १४ नमोरथ्यविरथ्यायचतुष्पथरथायच ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयायव्या
लयज्ञोपवीतिने १५ ईशानवज्रसंघातहरिकेशनमोऽस्तुते ॥ त्र्यंबकाविकनाथायव्यक्ताव्यक्तनमोऽस्तुते १६ कामकामदकामघ्नतावृत्तविचारिणे ॥ स
र्वसर्वदसर्वघ्नसंध्यारागनमोऽस्तुते १७ महामेघचयप्रख्यमहाकालनमोऽस्तुते ॥ स्थूलजीर्णागजटिलेवल्कलाजिनधारिणे १८ दीप्तसूर्याग्निजटिलेवल्कलाजिन
वाससे ॥ सहस्रसूर्यप्रतिमतपोनित्यनमोऽस्तुते १९ उन्मादनशतावर्तगंगातोयार्द्रमूर्धज ॥ चंद्रावर्तयुगावर्तमेघावर्तनमोऽस्तुते १२० त्वमन्नमताभोक्ताचअन्नदो
ऽन्नभुगेवच ॥ अन्नस्रष्टाचपक्ताचपक्कभुक्पवनोऽनलः २१ जरायुजांडजाश्वैवस्वेदजाश्वतथोद्दिजाः ॥ त्वमेवदेवदेवेशभूतग्रामश्वतुर्विधः १२२

बादिने । सांख्यमुख्यायसेश्वरपातंजलाय । सांख्यवेदांतविचारः । योगोनिदिध्यासनं । अनुग्रहद्वाराएतयोःप्रवर्तकाय ४ ॥ १४ रथस्तदभावोविरथस्तदुभयार्हावरथ्यविरथ्याय । चतुर्भुज
लामिवाय्वाकाशोपुण्यायस्वरथस्यतद्वते रतायेतिपाठेप्रसिद्धोऽर्थः ४ ॥ १५ ईशानहेर्देशितः वज्रसंघातवत्कठिनशरीर । हरिकेशपिंगकेरा । त्र्यंबकाग्निनेत्राचासौअंबिकाच
तस्यानाथ हस्वत्वमार्प । व्यक्तकार्यरूप । अव्यक्तकारणरूप ६ ॥ १६ कामेतिह्यौ ८ ॥ १७ हेस्थूलहेजीर्णाग । जटिलवदाचरतिजटिलतस्मैजटिले ६ ॥ १८ दीप्तौयौसूर्याग्नीतद्वद्दीप्यमा
नजटावते ४ ॥ १९ हेउन्मादनव्यामोहकशतमावर्तयस्मिन्गंगात्मेयेतेनार्द्रमूर्धज । चंद्रंआवर्तयतिपुनःपुनरितिचंद्रावर्तत्यर्थः ९ ॥ १२० त्वमितिअन्नभुगन्नपालकः ९ ॥ २१ जरे
तिजरायुजांडजाइतिनामद्वयं संधिरार्थः । हेदेवहेदेवेश । भूतग्रामश्वतुर्विधइत्येकंनाम ७ ॥ २२

शरेति ब्रह्मेतिब्रह्मविदांवेरतिचानामद्वयं ४ ॥ २३ अनसइति ६ ॥ ७ हायिहायीतिसामभीतिपुराणार्थाःस्तोमाः तेषत्येकंचनुरक्षराख्यः । सुरश्रेष्ठेत्येकंब्रह्मवादिगेयेषिषचममुने
यं ९ २५ यज्ञरिति वेदोपनिषद्गणस्तुतिपठनीयेतिचतुर्थं ४ ॥ ३०० । १२५ वर्णावराःसंकरजाः । विद्युत्स्तनितंसर्वाष्टिकोमेघशब्दः । गर्जितंनिर्दृष्टिकःसः नवनामानि ९ ॥ २०
१० ॥ २८ वृक्षाणामिति ककुदोमुख्याःन्यग्रोधाश्वत्यादयः । पततांपक्षिणांद्वाभ्यामुपासनार्थंविमूतयउक्ताः ९ ॥ २९ ॥ ४ ॥ ३० स्वमितिह्यौ । अर्धरोवाद्यविशेषस्तद्वान्
मतोज्ञातः शास्त्रकृद्भिरितिशेषः २४ । ३१ । ३२ दशलक्षणसंपुक्तोधर्मःइत्येकं । लक्षणानिच अहिंसासत्यास्तेष्वन्नचर्यापरिग्रहायमाइति शौचसंतोषवपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधा
नानिनियमाइतिचयोगीक्तानि क्षमासत्यादीनिमनूक्तानिवा ८ । ३३ तृणौषध्यइतिह्ये । पुगपक्षिणइतिह्ये । द्रव्यकर्मणांसमारंभइत्येकं । कालःपुष्पफलप्रदइत्येकं ९ ॥ ३४ आदि

चराचरस्यस्रष्टात्वंप्रतिहर्तातथैवच ॥ त्वामाहुर्ब्रह्मविदुषोब्रह्मब्रह्मविदांवर २३ मनसःपरमायोनिःखंवायुर्ज्योतिषांनिधिः ॥ ऋक्सामानितथोकारमाहुस्त्वांब्रह्म
वादिनः २४ हायिहायिहुवाहायिहावुहायितथाऽसकृत् ॥ गायंतित्वांसुरश्रेष्ठसामगाब्रह्मवादिनः २५ यजुर्मयोऋङ्मयश्चत्वमाहुतिमयस्तथा ॥ पठचमेस्तु
तिभिश्चैववेदोपनिषदांगणैः २६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्रावर्णावराश्वये ॥ त्वमेवमेघसंघाश्चविद्युत्स्तनितगर्जितः २७ संवत्सरस्त्वमृतवोमासोमासार्थमेवच ॥
युगंनिमेषाःकाष्ठास्त्वंनक्षत्राणिग्रहाःकलाः २८ वृक्षाण ककुदोऽसिस्त्वंगिरीणांशिखराणिच ॥ व्याघ्रोमृगाणांपततांताक्षर्योऽनंतश्चभोगिनाम् २९ क्षीरोदोद्यु
दधीनांचयंत्राणांधनुरेवच ॥ वज्रःप्रहरणानांचव्रतानांसत्यमेवच ३० त्वमेवद्वेषइच्छाचरागोमोहःक्षमाऽक्षमे ॥ व्यवसायोष्टतिलोभःकामक्रोधोजयाजयौ
३१ त्वंगदीस्वंशरीचापिखट्वांगीर्ज्जरीतथा ॥ छेताभेताप्रहर्तात्वंनेतामंतापितामतः ३२ दशलक्षणसंपुक्तोधर्मोऽर्थःकामएवच ॥ गंगासमुद्राःसरितःपल्व
लानिसरांसिच ३३ लतावल्लचस्तृणौषध्यःपशवोमृगपक्षिणः ॥ द्रव्यकर्मसमारंभःकालःपुष्पफलप्रदः ३४ आदिश्चांतश्चदेवानांगायत्र्योकारएवच ॥ हरितो
रोहितोनीलःकृष्णोरक्तस्तथाऽरुणः ॥ कहुश्चकपिलश्चैवकपोतोमेचकस्तथा ३५ अवर्णश्चसुवर्णश्चवर्णकारोघनोपमः ॥ सुवर्णनामाचतथासुवर्णप्रि
यएवच ३६ त्वमिंद्रश्चयमश्चैववरुणोघनदोऽनलः ॥ उपपुत्रश्चित्रभानुःस्वर्भानुर्भानुरेवच ३७ होत्रंहोताचहोम्यंचहुतंचैवतथाप्रभुः ॥ त्रिसौ
पर्णंतथाब्रह्मयजुषांशतरुद्रियम् ३८

श्वेत्यर्थः ४ हरितादिर्देशविधोवर्णाः १० ॥ २५ ॥ ६ स्वमिति उपपुत्रउपरगः ९ ॥ ३७ होत्रमित्यर्थं हुयतेस्मिन्निहितोत्रंवाह्निः । होतायजमानः । प्रसृष्टतस्यफलदईश्वरः ९ त्रिसौपर्णंत्रिसौ
पर्णोविदितंभामजातं । शतरुद्रसंबंधिनामजातंयस्मिन्स्तच्छतरुद्रियं । तत्रब्रह्मवेदरूपं तेनद्रोणपर्वस्यशतरुद्रियस्याशिवोमहेश्वरःशंभुरीतिनामाष्टोत्तरशतादेश्वर्यावृत्तिः । वेदांतरेऽपिशतंरुद्र
नामानिसंभाव्यंतेतद्व्यावृत्तयेयजुषामिति । यजुषांशतरुद्रियमित्येतावत्युक्तेद्रोणपर्वस्यस्यापिशतरुद्रियस्यमूलमूलिभावेनयजुःसंबंधित्वसंभवाद्ब्रह्मेत्पुक्तं । तस्यतथात्वेऽपिसाक्षाद्देवताभावात् ।
ततश्चहुतंचैवतथाप्रभुरित्यंतान्यष्टाशरित्याधिकंशतरुद्रियंनाम्नांभवति । तथापवित्रंचपवित्राणामित्यादीनिनिमेषोन्मेषकर्मसंयंतान्यष्टादशाधिकंशतरुद्रियंतेनषडाधिकपट्टशतानिनाम्नाभिहास्यतानि ।
अत्राधिकसहस्रस्यशेषंद्रव्यधिकंनाम्नांशतरुद्रियांशतरुद्रियाभ्यांपूर्णीयं । तथादि । त्रिसुपर्णत्रयेचतुर्दशमंत्राः १४ सर्वशास्त्रागतानांनाम्नामुपसंहार्यत्वात् । खिलसहितेषुनमकानुवाकेषु-

म.भा.टी.
१७२॥

प्रथमेषोऽंशमंत्राएकादशनामानिचेति सप्तविंशतिः २७ द्वितीयेष्टाचत्वारिंशत् ४८ तृतीयचतुर्थयोःषट्सप्ततिः ७६ ततस्त्रिकेद्विनवतिः ९२ ततोद्विकेऽप्यशीति ८३ रितिनामान्येषां
त्ययोः चतुर्विंशतिः २४ मंत्राःशेषंखिले १७ सप्तदशमंत्राः । नब्रह्मानचगोविंदइत्यादयोमूलश्लोकाश्चैकविंशतिः २१ सर्वेषांसंकलनेद्वयधिकंशतचतुष्टयंपतत्पूर्वोक्तपठधिकषट्शतयुत
मष्टाधिकंसहस्रंभवति । तथाचामृतत्वकामस्यायनामसमाप्तायस्त्रिपुणत्रयशतचतुर्विंशत्याभ्यासमुद्धितएवश्रेयस्करो नत्वम्यथा न्यूनत्वेनवाग्ब्रह्मत्वापत्तेरिति शिर्व ॥ ३८ पवित्रमिति गिरिगि
रिवदचेतनंदेहंकायतिशयतीति गिरिकः आतोऽनुपसर्गेकइतिकः अचेतनमपिदेहादिचेतनं करोतीत्यर्थः । अचेतयदचिहोदेवोअर्चइति मंत्रालिंघ । हिंदुकः हिंदुतेगत्यामतकुंठतेइति
हिंदुकः हिडिगतावित्यस्माद्गाहुलकाडुकचिदाभासइत्यर्थः । वृक्षःवृक्षपतेछेद्यतइति वृक्षः उपाधिविशिष्टेरुपेणनाशवान् । जीवःशुद्धस्वरूपेणजीवत्त्वेवननइयतीत्यर्थः । तथाचश्रु
तिर्विज्ञानधनपूर्वैस्तेभ्योमृतैस्त्वःसमुत्थायतान्येवानुविनइयतीत्यविनाशीवाअरेऽयमात्मेति च । पुद्गलःपुण्यतेगलतिचेतिपुद्गलोदेहः ७ । ३९ अप्रमदाप्रमदयास्त्रियाहीनः ऊर्ध्वरेताइत्य
र्थः १० ॥ १४० लोहिताअंतर्गताचक्षिरस्य पुंवद्भावाभावार्थः ७ ॥ ४१ चलाचलःअत्यंतंचलः । तद्भावतोऽभ्यानस्वेतीतिश्रुतेः ६ । ४२ मत्स्यइवमत्स्योजीवः संसारंनदी

शां.मो.१२
अ०
॥२८४॥

पवित्रंचपवित्राणांमंगलानांचमंगलम् ॥ गिरिकोहिंदुकोवृक्षोजीवःपुद्गलएवच ३९ प्राणःसत्त्वंरजश्चैवतमश्चाप्रमदस्तथा ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चउदानोव्यान
एवच १४० उन्मेषश्चनिमेषश्चक्षुतंजृभितमेवच ॥ लोहितांतर्गताचक्षिरमहावक्रोमहोदरः ४१ सूचीरोमाहरिश्मश्रुर्ध्वकेशश्चलाचलः ॥ गीतवादित्रतत्त्वज्ञो
गीतवादनकप्रियः ४२ मत्स्योजलचरोजाल्योऽकलःकेलिकलःकलिः ॥ अकालश्चातिकालश्चदुष्कालःकालएवच ४३ मृत्युःक्षुरश्चकृत्यश्चपक्षोऽपक्षक्षयंकरः ॥
मेघकालोमहादंष्ट्रःसंवर्तकबलाहकः ४४ घंटोऽघंटोघटीघंटीचरुचेलीमिलीमिली ॥ ब्रह्मकायिकमग्नीनांदेवीमुंडस्त्रिदंडघृक् ४५ चतुर्गुणश्चतुर्वेदश्चातुर्होत्रप्रवर्तकः ॥
चातुराश्रम्यनेताचचातुर्वर्ण्यकरश्चयः ४६ सदाचाक्षप्रियोधूर्तोऽगणाध्यक्षोऽगणाधिपः ॥ रक्तमाल्यांबरधरोगिरिशोगिरिकप्रियः ४७ शिल्पिकःशिल्पिनाश्रेष्ठः
सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥ भगनेत्रांकुशश्चंडःपूष्णोदंतविनाशनः ४८ स्वाहास्वधावषट्कारो नमस्कारो नमोनमः ॥ गूढवतो गूढतपास्तारकस्तारकामयः ४९

जलेचरतीतिजाल्योवासनाजालकः वरभुतस्तुअकलोदुर्धरः कलंधरणंकलः केलिरवकलोयस्य लीलायाऽस्यबद्धस्वनान्यवशातयेत्यर्थः १० । ४३ क्षुरःछेदनसाधनं कृत्यःछेतुंयो
ग्यः कृतीछेदनेइत्यस्यरूपं । पक्षोमित्रंअपक्षःअमित्रं तस्पक्षयंकरः संवर्तकबलाहकःकल्पांतमेवः ८ ॥ ४४ घंटाच्छिद्योततेइतिघंटःप्रकाशवाक् । अघंटोमायावृत्तत्वेनप्रच्छन्नप्रकाशः ।
घटयतिकर्मफलैर्योजयतिनरानितिघटी । घंटीघंटावान् । चरुचेली चरंतितेचरवःस्यावरजंगमाजीवास्तेःसारिमिरिवचेलतिक्रीडतइतिचरुचेली । मिली मिलनंश्लेषणंमिलः पत्रयंभावेकः
तदस्यास्तीतिमिली कारणतयासर्वकार्येष्वनुस्पृतइत्यर्थः । द्विर्वचनंनित्यव्याप्तिप्रदर्शनार्थं । यद्गामिलीइतिद्विर्वचनात्तेनमिलिमिलिइतिमंत्रपदंसाभ्यासमुद्धृतंभवति । गौडास्तुचुद्रचीलि
चिलीमिलीइतिपठंति अस्मिन्पक्षेघंटीप्रणवः रुद्रेतिसंबुद्धिः मिलीरुचीलिचिलिशब्दावपिद्विस्वपरौज्ञेयो ब्रह्मप्रणवःअग्नीनांकायिकंकायेमवंकायिकंजाया । सइममेवात्मानंदेवापातयततःपवि
श्चपत्नीचामवतामिति श्रुतेः वह्निजायास्त्राहेत्यर्थः । तेन ओंरुद्रचीलिचिलीचिलीचिलीमिलीमिलीओंस्वाहेत्यष्टाक्षणाणोर्मंत्रबहुतोभवति । देवी मुंडइतिपरमहंसः । त्रिदंडइतित्रिदंडीउक्तः
१३ । ४५ १५ ४६ गिरिकंकापायंतस्त्रियमस्य ७ । ४७ शिल्पिकोऽल्पशिर्षी ६ । ४८ नमस्कारस्यैवरुपांतर्हंमोनमइतिशिष्टप्रबोधयं । शारकःप्रणवः तारकामयःअचुरनसत्रआकाशरूपः १४९

॥१७२॥

घाताआदिकर्ताविष्णुः । विघाताभौतिकस्रष्टाचतुर्मुखः । संघताएकीकृत्यस्थापकः । संहतामहेश्वरः । विघाताविधिरष्टकर्मैत्यर्थः । धारणः सर्वोधिष्ठानमृतःकारणारमा । अ
धरोनास्तिधरोघर्तायस्येति सर्वबाधावधिभुजःशुद्धात्मा । ब्रह्माब्रह्मवित् । तपआदिचतुष्टयं ब्रह्मविद्यासाधनं १९ ॥ १५० भूतानांजरायुजादीनामात्मा । भूतकृत्रियदाद्युत्पादकः ।
भूतानित्यसिद्धः । भूतमतीतं मध्यमवतीतिकर्तारिकृत्यः । वर्तमानंमविष्यंचतयोर्भवउत्पत्तिर्वस्मान्मायाशबलात्तस्याप्युद्भवउत्पत्तिस्थानं । मूर्ध्वःस्वरितिनामप्रथं इतोध्रुवश्चेत्येकं
नाम इतोऽइयमानाद्वियदादेरपिध्रुवः शाश्वतइत्यर्थः । दांतोर्जितेद्रियः । अतएवमहेश्वरइतरेभ्योब्रह्मादिभ्यइंश्वरेभ्योऽपिमहात् १० ॥ ५१ अदांतनाशनइतिच्छेदः चंद्रमावर्त
यतिमासः युगमावर्तयतिवरूपः सएवसंवर्तःसंप्रवर्तकः सृष्टिहेतुः ९ ॥ ५२ कामःरुच्यमिलापः विंदुःरेतोऽशःपुत्रबीजभूतः स्रजइतिसमासांतष्ट्कार्थः नंदीतिद्वैर्घ्यमार्थं अमुल्लइति
च्छेदः ॥ ५३ शकुनिःपक्षिवदसंगः ७ ॥ ५४ गोनदंःकृष्णावतारेगोपबाललीलायांगौरिवनदंतिअवकरोतीतितथा । गोप्रतारोगवांप्रकर्षणतारकोविषजलाच्छिलावृष्टितश्मोवर्धनो

घाताविघातासंघाताविघाताधारणोधरः ॥ ब्रह्मातपश्चसत्येचब्रह्मचर्यमथार्जवम् १५० भूतात्माभूतकृत्भूतोभूतमव्यभवोद्भवः ॥ मूर्ध्वःस्वरितश्चैवध्रुवोदांतोम
हेश्वरः ५१ दीक्षितोऽदीक्षितःक्षांतोदुर्दांतोऽदांतनाशनः ॥ चंद्रावर्तयुगावर्तःसंवर्तःसंप्रवर्तकः ५२ कामोविंदुरणुःस्थूलःकर्णिकारस्रजप्रियः ॥ नंदीमुखोभीम
मुखःसुमुखोदुर्मुखोऽसुमुखः ५३ चतुर्मुखोबहुमुखोरणेव्यग्रिमुखस्तथा ॥ हिरण्यगर्भःशकुनिर्महोरगपतिर्विराट् ५४ अधर्महामहापार्श्वश्चंडधारोगणाधिपः ॥
गोनदो गोनदो गोप्रतारश्चगोवृषेश्वरवाहनः ५५ त्रैलोक्यगोप्तागोविंदो गोगार्गोऽमार्गएवच ॥ श्रेष्ठःस्थिरश्चस्थाणुश्चनिष्कंपःकंपएवच ५६ दुर्वारणोदुर्विषहोदुःसहोदुर
तिक्रमः ॥ दुर्धर्षोदुष्प्रकंपश्चदुर्विपोदुर्जयोजयः ५७ शशःशशांकःशमनःशीतोष्णक्षुजराधिकृत् ॥ आधयोव्याधयश्चैवव्याधिहाव्याधिरेवच ५८ ममयज्ञमृग
व्याधोव्याधीनामागमोऽगमः ॥ शिखंडीपुंडरीकाक्षःपुंडरीकवनालयः ५९ दंडधाररुच्यं वकश्चउग्रदंडोडनाशनः ॥ विषाग्निपाःसुरश्रेष्ठःसोमपास्त्वमरुत्पातिः ॥
अमृतपास्त्वंजगन्नाथदेवदेवगणेश्वरः ॥ विषाग्निपामृत्युपाश्चक्षीरपाःसोमपास्तथा ॥ मधुश्च्युतानामग्रपास्त्वमेवतृपिताद्यपाः ६१

द्वरणेनाऽऽपसारकः । गोदृषाण्यभीश्वरोनंदीवाहयस्य ७ ॥ ५५ गोभ्यांभोगवामिन्द्रियाणांमार्थेवगत्याश्रयःइन्द्रियचालकइत्यर्थः । अमार्गः इन्द्रियाद्यग्राह्यइत्यर्थः श्रेष्ठःप्रशस्य
तमः । स्थिरश्चलनहीनः । स्थाणुश्चैलोक्यधारणस्तंभः । निष्कंपः कंपाकंपवान् ९ ॥ ५६ दुर्वारणोमृत्युरूपेणाऽऽगतःसन्दुःखेनापिवारयितुमशक्यः । अमृतरूपेणानुग्रहातिचे
दुर्विषहोदुष्टस्यापिबिषस्यहंता । संग्रामेदुःसहःदुरतिक्रमश्च । दुर्धर्षोभीपयिष्ठमप्यशक्यः । दुर्विपोदुःखेनवेष्टुंभ्यामुं प्रवेष्टुमशक्यः विष्णुत्वात्तावित्यस्यकप्रत्ययेरूपं । जयोजयस्वरूपी
नरोधर्मराजारूपोवा ९ ॥ ५७ शशःशीघ्रगः । शशांकश्चंद्रः । शमनोयमः ८ ॥ ५८ पज्ञमृगस्यव्याधइवहंता । व्याधीनामागमः । व्याधीनामश्च ९ ॥ ५९ त्रीणि
वेदाख्यान्यंबकानिचक्षुंपियस्य । विषरूपमग्निपिबतीतिविषाग्निपाः । विषाग्रपादितिपाठेविषमेवाऽग्रपादश्चैलोक्ययाक्रमणादौयस्यास्ति सतथा ८ ॥ १५० विषाग्नेःसकाजात्पातीति
विषाग्निपाःसर्वत्रपिबतीत्येववा मधुश्च्युतानांस्वर्गादिशुखाद्भटानामग्रैर्पूर्वपातीतिप्रथमरक्तकः आपन्नप्रातेत्यर्थः । दुषितानांदेवानामाद्योब्रह्मातंपातीतिदुषिताद्यपाः १० ॥ ६१

म.भा.टी.
॥ १७ ॥

हिरण्यरेतावह्निः । विश्वकृत्विश्वकर्ता ११ । ६२ विश्वं कृतं तद्विष्णुः कृत्विश्वकृत् विश्वसंहर्तृत्यर्थः । विश्वकृतां विश्वकृतां प्रजापतीनां वेदो वर्णीयः । विश्वं वहति पावनपोषणे
नस्वस्मिन्धारयतीति विश्ववाहः चंद्रेत्यर्थः स्तुतिरेव ७ ॥ ६३ सरस्वती नदी वाग्मर्णरूपा । बलं वैराग्यं । निमेषोन्मेषादिकं कर्म यस्य स निमेषोन्मेषकर्मा । यं विना निमेषादिकं मापिकर्तुं
न कश्चिच्छकरोतीत्यर्थः । तथा च श्रुतिः 'न हि स्वदारो निमेषश्चनेशे' इति त्वत्त्वत्तः आरे बूरात् स्वाविनेत्यर्थः । निमेषश्च निमेषोऽपि नर्देशेने शितवान् । पूर्वेषां ब्रह्मादीनामपि पक्षमपातोऽपि
त्वत्प्रेरणं विना नासीत्किमुत्तेदानां तानामल्पसाराणां भित्तिश्रुतिपदार्थः ८ ॥ ६४ न ब्रह्मानच गोविंद इत्यादय एकविंशति श्लोकाजपहोमादौ एकैकनामगणनया पथं वक्ष्यंतीति प्रागुक्तं ६५ । ६६
६७ पुंसां स ह्यप्यावृत्त्या ज्ञानेनाभिभूय एकः ज्ञेयज्ञानज्ञानभावगुण्यः । समुद्राणां कामानामतेनाशो सति तिष्ठति प्रकाशते । कामं समुद्रमाविशेति मंत्रं लिंगात्समुद्रशब्दः कामवचनः । 'यदा
सर्वं प्रमुच्यंते कामा येऽस्य हृदि श्रिताः ॥ अथ मर्त्योऽमृतो भवत्यत्र ब्रह्मसमभुते' इति कामांते ब्रह्मभावश्रुतेश्च ६८ इदं रूपसत्त्वे विद्वदनुभवप्रमाणयति यं विनिद्रा इति । विनिद्रत्वे हेतुः जितश्वासा

शा.यो.१२
अ०
॥ २८ ॥

हिरण्यरेताः पुरुषस्त्वमेव त्वं स्त्रीपुमांस्त्वं च न पुंसकं च ॥ बालो युवास्थविरो जीर्णदंष्ट्रस्त्वं नागेंद्रशक्रस्त्वं विश्वकृद्विश्वकर्ता ६२ विश्वकृद्विश्वकृतां वेदोऽप्यस्त्वं विश्ववाहो
विश्वरूपस्तेजस्वी विश्वतो मुखः ॥ चंद्रादित्यौ च क्षुर्षीते हृदयं च पितामहः ६३ महोदधिः सरस्वती वाग्बलमनलोऽनिलः ॥ अहोरात्रं निमेषोन्मेषकर्मा ६४ न ब्र
ह्मानच गोविंदः पौराणां ऋषयो नते ॥ माहात्म्यं वेदितुं शक्तायाथातथ्येन तेशिव ६५ यामूर्तयः सुसूक्ष्मास्तेन मह्यं यांति दर्शनम् ॥ ब्राह्मिमांसततरं क्षापिता पुत्रमि
वौरसम् ६६ रक्षमारक्षणीयोऽहंतवानघनमोऽस्तुते ॥ भक्तानुकंपी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वयि ६७ यः सहस्राण्यनेकानि पुंसामावृत्त्यदुदृशः ॥ तिष्ठत्येकः समुद्रां
ते समे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ६८ यं विनिद्रा जितश्वासाः सत्वस्थाः संयतेंद्रियाः ॥ ज्योतिः पश्यंति युंजानास्तस्मै योगात्मने नमः ६९ जटिलेदं डिने नित्यं लंबोदरशरी
रिणे ॥ कमंडलुनिपंगायतस्मै ब्रह्मात्मने नमः १७० यस्य केशेषु जीमूतानद्यः सर्वांगसंधिषु ॥ कुक्षौ समुद्राश्च त्वारस्तस्मै तोयात्मने नमः ७१ संभक्ष्य सर्वभूतानि
युगतिपर्युपस्थिते ॥ यः शैते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽबुशायिनम् ७२ प्रविश्य वदनं राहोर्यः सोमं पिवते निशि ॥ असत्यं च स्वर्मानुभूत्वामांसोऽभिरक्षतु ७३

इति । सनिद्रो हि विश्वमित्येव एवमपि हेतुन निरुद्धे वा योऽप्युत्तमिदं शीघ्रं चर्मा भवति तां वारयितुं सत्वस्या इति । तत्राप्यज्ञानमस्येवेति नासौ समाधिः किं सत्वोत्कर्षस्य परस्यां काष्ठायां जायमानाहं
ब्रह्मास्मीति वाच्यजावृत्तिः कतकरजो वत्प्रपंचं प्रविलाप्य स्वयमपि संस्कारात्सनातिष्ठतीति सत्वशब्दाच्चा तस्यां तिष्ठतीति सत्वस्याः संपर्तेंद्रिया इति जाग्रद्व्यावृत्तिः ज्योतिः चिंतितं मां प्रयुंजाना
योगिनः ६९ अस्मिन् योगे प्रथममालंबनीयं मूर्तेमद्रूपमुपादिशति जटिले जटिलवदाचरन् जटिलस्मै आचारकिं तां द्वातोः कर्तुरिच्छिप् । लंबोदरं यच्छरीरं तद्वदे कमंडलुर्जलपात्रं तदेव नि
पंगः बाणाधारो यस्य कमंडलुजले नैव क्षराक्षसादीन् नाशयते इत्यर्थः । ब्रह्माचतुर्मुखस्तदात्मने १७० इव ऊर्ध्ववैराजीं धारणामाह यस्येति ७१ अस्याप्युपसंहारमाह संभक्ष्येति जल
मिषजलं निर्विघ्नं ब्रह्मतत्रयो मायावीशे लीनो भवति । कथं सर्वभूतान्याकाशादीनि संभक्ष्य स्वात्मनि प्रविलाप्य स्वयमपि लीयते इत्यर्थः ७२ इमं राजयोगमनुशातुमसमर्थस्य हठयोगमा
ह प्रविश्येति मुखस्य ऊर्ध्वफलके यच्छिद्रं तत्र च मांसमंडलं बभूव तत्र चंदि को तलं विभेति चान्यत्र उच्यते साहचंद्रसूर्यदेवत्यपोरिडापि गलयोर्नादयोः संहारकत्वाद्वाहोर्वदनमित्युच्यते ।-

॥ १७ ॥

तत्र हि जिह्वाग्रं व्यावृत्त्यधारिते सति वायुर्निकृद्धो भवति संयत्क्षेत्री नाम मुद्रा हृद्योगिनां प्रसिद्धा सोमं तत्र प्रथममूर्ते पिवते निशिरात्रौ ज्ञानज्ञेयज्ञानविभागाभावलक्षणार्पासत्यां निशासद्वावेरत
मेव हेतुमाह यतः स्वर्मानुः राहुः कुरुपः अर्कचांद्रं इडापि मले प्रसतितं मार्गनिरोधेन हृद्योगिनां गिलतियः समां परमेश्वरोऽभितोरक्षतु । अत्र ग्रंथं तत्र वाक्यानि सांख्ययोगे । 'इडायां पि
गलाया च चरतश्चंद्रमास्करौ ॥ इडायां चंद्रमाज्ञेयः पिंगलायां रविः स्मृतः' इति शिवयोगे । अथतेषोऽष्टाधाराणां प्रवक्ष्यामि विशेषत इत्युपक्रम्य 'नवमं वंदिकाधारं जिह्वाग्रं तत्र दापयेत् ॥ सुधाक
लास्त्रवत्येषासातु संतृप्तिकारिणी ॥ यालंबिका चालनदोहनाभ्यां दीर्घा कृतासा विपरितमार्गात् ॥ यस्तालुमूलांतरगर्भवेशे शेषे सोऽन्मनसां प्रयाति' ॥ इति श्वरप्रोक्ते 'लंबिकोर्ध्वस्थिते गते रसनां विप
रीतगां ॥ संभोजयं प्रयत्नेन शृवाकूपे विचक्षणः ॥ मुद्रेषां क्षेत्री प्रोक्ता भक्तानाममुरोधतः ॥ निरंतरकृताभ्यासात्पीयूषं प्रत्यहं पिबेत् ॥ तेन निग्रहसिद्धिः स्यान्मृत्युमातंगकेसरी' इति । इयमेव भूमध्य
दृष्टिरित्याह दत्तात्रेया 'अंतःकपालविवरे जिह्वाव्यावृत्त्यधारयेत् ॥ भूमध्यदृष्टिरप्येषा मुद्रा भवति क्षेत्री' इति ७३ द्विविधेऽपि योगे त्रिविधविघ्नविघातकं मंत्रजातं पठति ये चेति गर्माइवात्यंतं

ये चानुपतिता गर्भा यथा भागानुपासते ॥ नमस्तेभ्यः स्वधा स्वाहा प्राप्नुवतु मुदंतुते ७४ येऽगुष्ठमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् ॥ रक्षंतुते हि मां नित्यं नित्यं चाप्याय
यंतु माम् ७५ येन रोदंति देहस्था देहिनो रोदयंति च ॥ हर्षयंति न हृष्यंति नमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः ७६ येन दीपुसमुद्रेषु पर्वतेषु गुहासु च ॥ वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कांतारे
गहनेषु च ७७ चतुष्पथेषु रथ्यासु च त्वरेषु तटेषु च ॥ हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानालयेषु च ७८ येषु पंचसुभूतेषु दिशासु विदिशासु च ॥ चंद्रार्कयोर्मध्यगताये च
चंद्रार्करश्मिषु ७९ रसातलगताये च ये च तस्मै परंगताः ॥ नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः १८० येषां न विद्यते संख्या प्रमाणं रूपमेव च ॥ असं
ख्येयगुणारुद्रानमस्तेभ्योऽस्तु नित्यशः ८१ सर्वभूतकरो यस्मात्सर्वभूतपतिर्हरः ॥ सर्वभूतांतरात्मा च तेन त्वं न निमंत्रितः ८२ त्वमेव हीज्यसे यस्माद्यज्ञैर्विविधद
क्षिणैः ॥ त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमंत्रितः ८३ अथवामायया देवसूक्ष्मया तव मोहितः ॥ एतस्मात्कारणाद्वापितेन त्वं न निमंत्रितः ८४ प्रसीदममभद्रं ते भाव
भावगतस्य मे ॥ त्वयि मे हृदयं देव त्वयि बुद्धिर्मनस्त्वयि ८५ स्तुत्वैव समहा देवं विरराम प्रजापतिः ॥ भगवानपि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ८६ परितुष्टोऽस्मिते दक्ष
स्तवेनानेन सुव्रत ॥ बहुना त्रकिमुक्तेन मत्समीपे भाषिष्यसि १८७

शिशावः अनुचतुर्मुखसुष्टिमनुपतिताः निर्गतास्त्रयतिशेषः । यथा यथा ब्रह्मगान्यज्ञेषु पासते देवाः पितरश्च तेभ्यो नमः ते च स्वाहा स्वाहा शब्दाभ्यां दत्तेन हृद्योग्येन मुदं हर्षं प्राप्नुवतु ७४ आधि
दैवात्तर्शांतिप्रार्थ्यां ध्यात्वा मूर्तात्प्रार्थयते ब्रह्माभ्यां येऽगुष्ठेति । अंगुष्ठमात्राः जीवाः ७५ प्राणां प्रणमति वेदिति देहिनो जीवान् यतो रोदयं त्यतो रुद्राख्याएते प्राणाः श्रुताः ७६ आधिभौतिके
भ्यः सुखं प्रार्थयते येन दीपुसुत्यादिना ७७ । ७८ । ७९ तस्मै तत्पदार्थाय ईश्वरार्थमित्यर्थः परमुत्कृष्टवैराग्यादिकं गताः प्राप्ताः । 'तदिति वा एतस्य महतो भूतस्य नाम भवति' इति श्रुत्या ईश्वरस्य
तच्छब्दाभिधेयत्वमुक्तं १८० येषामिति सार्वभूतमेव मंत्रं यं तरेण ईश्वरस्योक्तं ८१ स्वयज्ञे ईश्वरस्यानिमंत्रणं युक्तिमाह सर्वेति उपादानत्वात्तदं तयां मित्वा दंतरात्स्वाच्च न क्यवाहितस्य पूयं भूतस्ये
वत्तवनिमंत्रणं युक्तमित्यर्थः ८२ । ८३ अनुपपादानत्वादिना रूपेण भाजान्कथं निहितवानसीत्याशंक्याह अथवेति ८४ भावगतस्य सुष्टाचिह्नतत्त्वेन राजसभावगतस्य सर्वैक्याहं त्वामजात
तइत्यर्थः हृदयं चित्तं चित्तं नानिश्चयः संकल्पश्च त्वज्ञेत्त्वरूपमस्तीत्यर्थः ८५ । ८६ । ८७

म.भा.टी.
॥१७४॥

८८ वाक्यवचनं वाक्यवक्तुमुचितं वाक्यविधावाक्यानितेषुमंतयुक्तिमतमम् ८९ तुभ्येतव दृष्टपूर्वकल्पे अतःसर्वैर्वाक्यरूपानां समानरूपत्वादास्मिन्नपिकल्पे तवेहयज्ञहर्ताऽहंजातोऽतोमन्युर्देव्यं नकार्यं अप्रतिकर्षत्वाद्वादिनहस्यर्थः पुरातनपुराणं १९० । १९१ एतस्स्तोत्रजपोगमूतं व्रतद्वयं विधित्स्वस्तस्त्वुतयेवैदिकं धर्ममनुवदतिवेदादिति १९ वेदोक्तं तपोवेदादिभिश्चीर्णतदपेक्षयामया वक्ष्यमाणं व्रतं श्रेष्ठमित्याह अपूर्वमिति अपूर्ववेदपङ्कगसोरुषयोगतर्करनधिगतं किंतिर्हि केवलं गायुपनिषत्स्वत्याश्रमस्थपदेन प्रकाशितम् । सर्वतोभद्रं फलकाले साधनकाले च श्रेयो रूपं सर्वतो मुखं सर्वेषु वर्णेषु चाश्रमेषु चाश्रमिमुखं सर्वेषामिहाधिकारोऽस्तीत्यर्थः । अथ येषोऽहं हेतुत्वात् अद्देभ्यसाकालेनाऽऽदसाध्यैः सहस्रसंवत्सरसत्रांतेः कर्मभिर्वाद्वाहं भंसुक्तं दशपंचयमापंच नियमाश्चतएवाहानियज्ञक्रतवोयेषां अहःशब्दस्य क्रतुवाचिस्त्वंनवैताम्यहा निभवंतीत्यादौ प्रसिद्धम् । मूयसाकालेन पुण्येन वायमनियमवद्विर्लब्धमित्यर्थः । दशांतेति पाठे तद्वत्तयागपूज्यैर्लब्धमित्यर्थः । गौडास्त्वुदशार्धेति पठेति तदान्देः प्रांसं दशार्धैः पंचाभिः सद्यो जातमित्यादिभिर्भ्रैः संयुक्तं भाग्येन मस्मद्यो जातदिपंचभ्रैः परिगृह्यं बकभिति जलेन मिश्रयित्वेत्यादिभ्युतेः । अस्मिन्पक्षेऽस्याश्रममिति पाशुपतव्रतस्यैव विशेषणम् गूढमस्याश्रमस्य इति पदमात्रेण सूचितमप्रकाशम् अतएवाप्राज्ञैः कर्मठैर्नैदितम् १९ वर्णंति सूतसंहितायामस्याश्रमस्य इत्यत्रत्यमाश्रमपदं वर्णो

शा.मो. १२
अ०
॥२८४॥

अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ प्रजापतेमत्प्रसादात्फलभागी भविष्यसि १८८ अथैनमब्रवीद्वाक्यं लोकस्याधिपतिर्भवः ॥ आश्वासनकरं वाक्यं वाक्यं विद्वाक्यसंमितम् ८९ दक्षदक्षनकर्तव्यो मन्युर्विघ्नमिमं प्रति ॥ अहं यज्ञहरस्तुभ्यं दृष्टमेतत्पुरातनम् १९० मूयश्चतेवरं दधितं त्वं गृहीष्वसुव्रत ॥ प्रसन्नवदनो भूत्वा तदिहैकमनाः गृणु ११ वेदात्पङ्कगादुद्भूत्यसांख्ययोगाच्च युक्तिवः ॥ तपःसुतसंधिपुलंदुश्चरं देवानवैः १२ अपूर्वसर्वतोभद्रं सर्वतोमुखमव्ययम् ॥ अद्दे दशाहसंयुक्तं गूढमप्राज्ञनिंदितम् १३ वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरीतं कंचित्समम् ॥ गतांतैरथ्यवसितमत्याश्रममिदं व्रतम् १९४

पल्लवणीकृत्यवर्णाश्रमधर्मानतिक्रान्तमतिवर्णाश्रमं व्रतं तद्वा नतिवर्णाश्रमीति तेन पदेन ब्रह्मविदं विवक्षित्वा । 'ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः । अतिवर्णाश्रमीतेऽपि क्रमाच्छ्रेष्ठा विचक्षण' इत्युपक्रम्य मूयसाग्रं येन तल्लक्षणान्युक्ता । 'यस्य वर्णाश्रमाचारो गलितः स्वात्मदर्शनात् । सर्वानाश्रमान् सर्वानतीत्यस्वात्मनि स्थितः' । तथा 'न विधिर्न निषेधश्च न वर्णवर्ज्यकल्पना । आश्रमविज्ञानिनामस्ति तथा चान्यज्जनादंनं' इति तस्य यथेष्टाचरणमप्यनुज्ञातम् तदिदमभिप्रेत्य कचिद्व्येवर्णादिधर्मैर्विपरीतमुक्तं एतेन स्वस्थे तदसंमतमिति सूचितं तथा च सूत्रं सर्वान्नाश्रमतिश्रमाणात्पयेतदंशनादिति । छांदोग्ये उपस्थितं चक्राचरणं प्रप्राणकडवाससहेभ्यं कुलमाषात्सादंतं विभ्रैतं होवाचनेतोऽन्ये विद्यंते यथयेम इमे उपनिहता इत्येतेषां भेदे हीति होवाचता नस्मै प्रवदौ हंतानुपानमित्युच्छिष्टं वेपीतं स्यादिति होवाचनस्त्रिदेतेऽप्युच्छिष्टा इति नवाजजीविष्यमिमान्सादाश्रितिकामोमउदपानमिति ब्रह्मविदुपस्तस्वइभ्योच्छिष्टपकमापभक्षणंतद्वत्तजलस्यागश्रमाणात्पयकाले एव विदुषां निषिद्धाचरणं कामकारनिषेधं च दर्शयतः अतएवोक्तं । 'तथाचरेतवैयोगीसतां धर्ममदूपयन् । जनायथाऽवमन्येरन्यच्छेयुर्नैव संगतम्' इति । 'साक्षात्कृतात्मतस्वस्य यथेष्टाचरणं यद्वि । शुनांतस्वदशांचैव कोभेदोऽशुचिभक्षणे' इति च कचिद्विपरीतमपि वस्तुतः सममेव विदुषः कर्तव्याभिमानाभावेन तत्र विधिनिषेधयोरप्रवृत्तेः गतांतैर्जातसिद्धांतैरथ्यवसितं निश्चितं अत्याश्रमपरमहंसपारिव्राज्यं यद्यप्याश्रमालिङ्गधारणं ब्राह्मणस्यैव तथापि तद्धर्मांशमादयः सर्ववर्णसाधारणाः अतएव गृहस्थादीनामप्यत्याश्रमित्वमुक्तं ब्रह्मचारीत्युदाहृतसूतसंहिता श्लोके । तद्विशिनष्टि इदं व्रतमिदं वक्ष्यमाणं व्रतमस्य स्मिन्निति धं व्रतमिति समस्तं पदं १४

॥१७४॥

किंतु तदमित्यत आह मयेति मया वेदकत्रां उरपादितं प्रकटीकृतं एतच्च भूपतश्चर्वं शिस्तुपनिपदि व्रतमेतस्याशुपतं अग्निरिति मस्मवाशुरिति मस्मजलमिति मस्मस्थलमिति मस्मठयो मेति मस्मसर्वे हवाइदं मस्ममनएतानि चक्षुं विभस्मान्यग्निरित्यादिनामस्मगृहीत्वा निमृज्यां गानिसंस्पृशेत् तस्माद् व्रतमेतस्याशुपतं पशुपाशविमोक्षायेति पशवो जीवाः पागोऽविद्या यद्यपिसंन्यासो मस्मोद्धूलनं च ह्यमपि विद्यार्थमुक्तं तथापि संन्यासस्य तीव्रतरवैराग्याधिकारिकत्वेन दुःशकत्वाद्भस्मधारणस्यैव मुख्यं विद्यागत्वं ध्येयं १५ । १६ । १७ ब्रह्मसंमितो वेदेन तुलितः अस्मिन्स्त्वैर्ध्वं वमागोर्धंपाराणां शहति १८ विद्याकामैर्ब्रह्मसाक्षात्कारार्थिभिः १९ । २०० । २०१ । १ । १ । ४ । ९ नामजपे विशेषविधिमाह देवस्येति गृहस्पकार्तिकेयस्य अत्रायं प्रयोगः शुचिः

मया पाशुपतं दक्षशुभमुत्पादितं पुरा ॥ तस्य चीर्णस्य तत्सम्यक्फलं भवति पुष्कलम् १५ तच्चास्तु ते महाभाग त्यज्यतां मानसो ज्वरः ॥ एवमुक्त्वा महादेवः सपत्नीकः सहानुगः ॥ अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामित विक्रमः १६ दक्षप्रोक्तं स्तवमिमं कीर्तयेद्यः शृणोति वा ॥ नाशुभं प्राप्नुयात्किंचिद्दीर्घमायुरवाप्नुयात् १७ यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो भगवाच्छिवः ॥ तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवामां ब्रह्मसंमितः १८ यशोराज्यसुखैश्चर्यकामार्थधनकाक्षिभिः ॥ श्रोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः १९ व्याधितो दुःखितो दीनश्चोरग्रस्तो भयादितः ॥ राजकार्याभियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् २०० अनेनैव तु देहेन गणानां समतां व्रजेत् ॥ तेजसायशसाचैव युक्तो भवति निर्मलः १ नराक्षसापिशाचावानभूतानविनायकाः ॥ विघ्नं कुर्युर्गृहे तस्य यत्रायं पठ्यते स्तवः २ शृणुयाच्चैव यानारतिद्वक्ता ब्रह्मचारिणी ॥ पितृपक्षे मातृपक्षे पूज्या भवति देववत् ३ शृणुयाद्यः स्तवं कृत्वां कीर्तयेद्वासमाहितः ॥ तस्य सर्वाणि कर्माणि सिद्धिं गच्छंत्यभीक्ष्णशः ४ मनसा चिंतितं यच्च यच्च ज्ञाचाऽनुकीर्तितम् ॥ सर्वसंपद्यते तस्य स्तवस्यास्यामुकीर्तनात् ५ देवस्य च गृहस्यापि देव्यानंदांश्चरस्य च ॥ बलिंसुविहितं कृत्वा दमेन नियमेन च ६ ततस्तु युक्तो गृहीयात्प्रामान्याशु यथाक्रमम् ॥ ईप्सितानुलभते सोऽर्थान्मोगान्कामांश्च मानवः ७ मृतश्च स्वर्गमाप्नोति तिर्यक्षुचनञ्जायते ॥ इत्याह भगवान् व्यासः पराशरसुतः प्रभुः २०८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि दक्षप्रोक्ताशिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अध्यात्मं नाम यदिदं पुरुषस्येह विद्यते ॥ यदध्यात्मं यतश्चैव तन्मे ब्रूहि पित्तमह १

१९

कृतमित्यक्रियः कालाभिरुद्रोपनिषदुक्तप्रकारेण मस्मपुत्वात्सुत्राणां श्रुत्वा मुक्तसंगो मृतशुद्ध्यादिपूर्वपूर्वोक्ताष्टादशाक्षरभ्रंशेण त्रिभिश्चतुश्चतुर्भिरंत्ये त्रिभिश्चवर्णैः पंचांगद्वयं कृत्वा पंचाक्षरोक्त विधिना वाग्यासध्यानपूजादिकं कृत्वा गुहादिभ्योऽगदेवताभ्यः पूजापूर्वकं बलिं दत्त्वा यथाशक्त्यर्थां सुसंधानपूर्वकं स्तवमावत्योत्तरपूजां कृत्वा ह्यदिदेवो विसर्जयोदिति ६ । ७ । २०८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावेदीपे दक्षप्रोक्ताशिवसहस्रनामस्तवे चतुरशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ॥ ७ ॥ एवं स्तवपाठादिना विशुद्धचेतसो यज्ञेयं तत्पृच्छति अध्यात्ममिति पुरुषस्याऽऽत्मनि स्वरूपे वर्तत इत्यध्यात्मं दृश्यादृश्यविवेकार्थशास्त्रं चाध्यात्मं तत्किंकुतश्चोत्पद्यत इति प्रश्नः १

सर्वज्ञानमिति पूर्वमसकृदुक्तमप्यध्यात्ममिहसंक्षिप्यवक्तुपसंहारार्थं तेन उपक्रमोपसंहारयोरैकरूप्येणाऽभ्यासेन च शास्त्रस्याध्यात्मपरत्वे निश्चिते मध्ये यद्गर्णाश्रमधर्मजपादिकमुक्तं तत्र प्रकरणात्तदंगभावं भजत इति ज्ञाप्यते । तत्र यदध्यात्ममित्यस्योत्तरं पृथिवीस्थादि । तत्र श्रेयस्योत्तरं पुरुषेतिष्ठती बुद्धिरित्यादि । अनयोः पुंशु बुद्धयोर्विवेकार्थं शास्त्रमध्यात्मं सर्वज्ञायतेऽनेनेति सर्वज्ञानं तदेव परं सर्वश्रेष्ठं बुद्ध्या बुद्धिमत्तया व्याख्या विरूपकथनं २ भूतानां जरायुजादीनां ३ शरीरस्य लूकं लूकं च तेषां भूतानां गुणसंघातः कार्यसमूहः गुणा बुद्ध्यादयो भौतिकाः परमकारणे आत्मनि प्रलीयन्ते ४ तत्र आत्मनः सकाशात् भूतानि जीवाः यांति लीयन्ते । यथा भ्रूणो पुसादात्मनोऽहमर्थस्य जीवस्थोद्भवस्तत्रैव चलय एव महमर्थे भूतेषु महाभूतानामपिलयोदयो भवत इत्यर्थः ५ भूतानि खादीनि भूतानां जीवानां अल्पीमांसिकूर्माणां स्थांगानीवानायासेनैव दृष्टिमात्रेणाविभावं विभुंतिरोभावा विभुं च शक्यानि ६ शरीरस्य भूतकार्यत्वमुक्तं तत्र तत्तद्भूतांशान् विविधं नक्ति आकाशादिति घोषः शब्दः यः शरीरे प्रसिद्धः संघातः कठिनांशः रसो लोहितादिद्रव्यांशः रूपं गौरादिऊष्माश्च ७ एतन्मयं भूतमयं तस्माद्बुद्धिश्च तस्माद्भूतकतुं ब्रह्मणः सकाशाद्बुद्धिश्च यते

भीष्म उवाच ॥ सर्वज्ञानं परं बुद्ध्या यन्मां त्वमनुपृच्छसि ॥ तद्व्याख्यास्यामिते तात तस्य व्याख्यामिमांशुणु २ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ महाभूतानि भूतानां सर्वेषां प्रभवाप्यथौ ३ सतेषां गुणसंघातः शरीरं भरतर्षभ ॥ सततं हि प्रलीयन्ते गुणास्ते प्रभवन्ति च ४ ततः सृष्टानि भूतानि तानि यांति पुनः पुनः ॥ महाभूतानि भूतेभ्य ऊर्भयः सागरे यथा ५ प्रसारयित्वेहांगानि कूर्मः संहरते यथा ॥ तद्ब्रह्म तानि भूतानामल्पीयांसि स्थवीयसाम् ६ आकाशात् खलु यो घोषः संघातस्तु महीगुणः ॥ वायोः प्राणोरसस्त्वद्द्रव्यो रूपं तेजस उच्यते ७ इत्येतन्मयमेवैतत्सर्वं स्थावरजंगमम् ॥ प्रलये च तमभ्येतितस्माद्बुद्धिश्च यते पुनः ८ महाभूतानि पंचैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ विषयान्कल्पयामास यस्मिन् यदनुपश्यति ९ शब्दश्रोत्रे तथा खानि त्रयमाकाशयोनिजम् ॥ रसः स्नेहश्च जिह्वा च अपामेते गुणाः स्मृताः १० रूपं चक्षुर्विपाकश्च त्रिविधं ज्योतिरुच्यते ॥ श्रेयं घ्राणं शरीरं च एते भूमिगुणाः स्मृताः ११ प्राणः स्पर्शश्च चेष्टा च वायो रते गुणाः स्मृताः ॥ इति सर्वगुणाराजं व्याख्याताः पांचभौतिकाः १२ सत्त्वरंजस्तमः कालः कर्म बुद्धिश्च भारत ॥ मनः पष्ठानि चैते पुईश्वरः समकल्पयत् १३ यद्बुद्ध्या पादतलयोरवाङ्मूर्धश्च पश्यसि ॥ एतस्मिन्नेव कृत्स्नेयं वर्तते बुद्धिरंतरे १४ इंद्रियाणि नरे पंचपष्टं तु मन उच्यते ॥ सतर्मा बुद्धिमेवाहुः क्षेत्रज्ञः पुनरष्टमः १५ इंद्रियाणि च कर्ता च विचेतव्यानि भागशः ॥ तमः सत्त्वरंजश्चैव तेऽपि भावास्तदाश्रयाः १६

जायत इति शब्दमात्रेणोच्यते न तु वस्तुतस्तत्र लीयन्ते इत्येव तद्वारण्युवाच ८ भूतकृदहंकारः भूतेषु देहेषु भूतानि खादीमियथा कल्पयामास यस्मिन् भूते देहांतस्थे यत्कार्यं मनुपश्यति तच्छृण्वितिशेषः ९ तदेवाह त्रिभिः शब्देति १० । ११ । १२ सत्वमिति एतेषु शब्दादिषु पंचदशसु सात्विकादिकं कालोऽस्तीति तस्मादिधर्मः प्रागुक्तरीत्या चतुर्गुणमात्रमात्राभासरूपो जीवो वा । कर्म बुद्धिः स्वविषयस्वरूपनिश्चयः । यद्वा कर्मव्यापारः शब्दस्याऽर्थप्रत्यायनं श्रोत्रस्य शब्दप्रत्यायनमित्यादिः । बुद्धिः प्रतीतिगोचरस्येदमित्येवैतन्मयं वेत्यवधारणं । मन इदमित्यर्थे न वेति संशयः कर्मसहिता बुद्धिपंचमीमपेक्षमनःपष्टं ईश्वरोभावादी १३ अस्मिन्पादतलादिमूर्धांते शरीरे तस्या बुद्धिरेव शब्दादिमूर्धांते कर्त्तव्यं तत्त्वरूपेत्याह । यद्बुद्ध्यामिति १४ बुद्धिरेव सत्त्वरूपत्वमाह इंद्रियाणीति पुनः शब्दोद्देश्यात्सप्तकादष्टमस्य दशो रस्यंतु वैलक्षण्यद्योतनार्थः १५ भागशः कार्यविभागेन तेऽपि भावाः सात्विकादयोऽर्थाः तदाश्रया इन्द्रियकर्त्राश्रयाः तत्त्वोत्पत्त्या इत्यर्थः १६

विभागमेवाह चक्षुरिति चक्षुरिन्द्रियमात्रं साक्षी इंद्रियाद्यव्यवधानेन द्रष्टा चिन्मात्र उदासीनः १७ गुणैस्तम आदिपंचभिः नेनीयते पुनः पुनरतिशयेन वा विषयान् प्रतिनीयते बुद्धिरेव इंद्रियाणि चक्रात्तम आदिपंच बुद्धिरेव अत्र हेतुः बुद्धयभावे कुतो गुणा इति १८ एतदेव वाच्येनेति द्वाभ्यां १९ । २० एतानि मनःपष्ठानि बुद्ध्या कल्पितानि तिशेषः अवयवदोषेऽवयवीषिंद्रियेषु दुष्टेषु बुद्धिर्दुष्यति २१ पुरुषे साक्षिणितिष्ठती आध्यात्मिकसंबंधेन वर्तमाना प्रियुसात्विकादिपुरुषादुःखमोहात्मकेषु भावेषु विषयितया बुद्धिर्वर्तते २२ एवं दृग्दृश्ययोः पुंशु ध्योरत्यंतभेदेऽप्याध्यात्मिकसंबंधादेव न्यमन्वानास्तार्किकाः पुमांसमेव सुखादिमंतमाहुः ननु स्नेनेति मोहावस्थोक्ता २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

चक्षुरालोचनायैव संशयं कुरुते मनः ॥ बुद्धिरध्यवसानाय साक्षी क्षेत्रज्ञ उच्यते १७ तमः सत्त्वरंजश्चेति कालः कर्म च भारत ॥ गुणैर्नेनीयते बुद्धिर्बुद्धिरेव इंद्रियाणि च मनःपष्ठानि सर्वाणि बुद्धयभावे कुतो गुणाः १८ येन पश्यति तच्चक्षुःशृण्वती श्रोत्रमुच्यते ॥ जिघ्रती भवति घ्राणं रसती रसनारसान् १९ स्पर्शनं स्पर्शती स्पर्शान् बुद्धिर्विक्रियतेऽसकृत् ॥ यदा प्रार्थयते किंचित्तदा भवति सामनः २० अधिष्ठानानि बुद्ध्या हि पृथगेतानि पंचधा ॥ इंद्रियाणीति तान्याहुस्तेषु दुष्टेषु बुद्ध्याति २१ पुरुषेतिष्ठती बुद्धिस्त्रिषु भावेषु वर्तते ॥ कदाचिद्धमते प्रीतिकदाचिदपिशोचति २२ न सुखेन न दुःखेन कदाचिदपि वर्तते ॥ सेयं भावात्मिका भावांस्त्रीनेतान्परिवर्तते २३ सरितांसागरोभर्ता यथा विलामिवोर्मिमात् ॥ इति भागवता बुद्धिर्भावेनानुवर्तते २४ प्रवर्तमानं तुरजस्तद्भावेनानुवर्तते ॥ प्रहर्षः प्रीतिरानंदः सुखं संशां तचित्तता २५ कथंचिदुपपद्यते पुरुषे सात्विका गुणाः ॥ परिदाहस्तथाशोकः संतापोऽपूतिरक्षमा २६ लिंगानिरजसस्तानि दृश्यंते हेत्वहेतुभिः ॥ अविद्यारागमोहौ च प्रमादस्तब्धताभयम् २७ असमृद्धिस्तथा दैन्यं प्रमोहः स्वप्रतंद्रिता ॥ कथंचिदुपवर्तते विविधास्तामसा गुणाः २८ तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ॥ वर्तते सात्विको भाव इत्युपेक्षेत तत्तथा २९ अथ यद्दुःखसंयुक्तं प्रीतिकरमात्मनः ॥ प्रवृत्तरंज इत्येव तदसंभ्यचित्तयेत् ३० अथ यन्मोहसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ॥ अप्रतर्क्यं मविज्ञेयं तमस्तदुपधारयेत् ३१ इति बुद्धिगतीः सर्वा व्याख्याता यावतीरिह ॥ एतद्बुद्ध्या भवेद्बुद्धः किमन्यद्बुद्धलक्षणम् ३२ सत्वक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरं विद्विसूक्ष्मयोः ॥ सृजतेऽत्र गुणानेक एको न सृजते गुणान् ३३ पृथग्भूतौ प्रकृत्या तु संप्रयुक्तौ च सर्वदा ॥ यथा मत्स्योऽद्भिरन्यः स्यात्संप्रयुक्तो भवेत् तथा ३४ न गुणा विदुरात्मानं स गुणान्वेद सर्वतः ॥ परिद्रष्टा गुणानां तु संघट्टामन्यते यथा ३५ आश्रयो नास्ति सत्वस्य गुणसर्गेण चेतना ॥ सत्वस्य सृजंत्यन्ये गुणान्वेद कदाचन ३६

स्यादिना ३३ । ३४ संघट्टासंशुलतवान् आत्मनो गुणानां च गुणगुणिभावेन संसर्गोऽस्तीति मूढो यथा मन्यते तथाऽसंगुणानां परिद्रष्टा तादात्म्येनात्मनि गुणान्पश्यतीत्यर्थः ३५ ननु किमाश्रितास्त हि गुणाः प्रवर्तत इत्यत आह आश्रय इति सत्वस्य बुद्धिसत्वस्याश्रय उपादानं नास्ति उपादानत्वेन कृत्स्नया ज्ञानस्य स्वरूपतस्तुच्छत्वात् । गुणानां सत्वादीनां सर्गेण कार्येण महदादिना लिंगेनाऽप्ये कारणभूता गुणाः सृजन्तीत्यनुमीयते । कदाचिदपि गुणान्कश्चिदपि न वेद । यथा रज्जुरोपादानमज्ञानं कार्यद्वारैवानुमीयते न त्वपरोक्षीक्रियते तद्वत् । ननु गुणानां तुच्छत्वे तत्कार्यं न दृश्येत स्वपुष्पसौ रमवदत आह चेतना सत्वस्येति अस्य गुणसर्गस्य सत्त्वं चेतना अधिष्ठानसत्त्वात् सत्वस्येतित्यर्थः । तथा च नात्यंततुच्छत्वं गुणानामनिर्वचनीयस्य तद्रूपस्याभ्युपगमादवतानोक्त्यापि इत्यर्थः ३६

म.भा.टी
॥१७६॥

शां.मो.१२
अ०
॥२८६॥

ध्रुवोऽनादिः ३७ प्रदीपार्थप्रदीपप्रयोजनमावरणभंगं निश्चक्षुर्भिरचेतनैरतपवाजानद्रिः इन्द्रियाणिप्रदीपवत्सहकारीणि बुद्धिरिन्द्रियवत्कारणं चिदात्मातुप्रमातृवन्तुतीयः । एतेनबुद्धचतुरि
च्छ्वेतनःसिद्धइतिभावः ३८ दीपवक्षुर्भ्याधीमान्जरजूरगभिवेन्द्रियबुद्धिभ्यांचित्तचेदप्रमासपतीत्याह एवमिति ३९ ऊर्णनाभिदृष्टांतोऽध्यारोपप्रसंगेपरिणामवादमाश्रित्यध्येपः ४० वस्तुत
त्वमाह प्रध्वस्ताइति यथाप्रध्वस्तोवटोविहीनेनकपालाद्यात्मभारुणवर्तते नयंगुणानिवर्तते यतोवटकपालध्वस्तानांगुणानांप्रवृत्तिःसूक्ष्मावयवद्वारानोपलभ्यतेऽतोरजूरगवटुच्छद्यतप
वेत्यर्थः । येतुनिवृत्तिमन्यंतेतेषामप्रवृत्त्यनुपलंभोदोषोपपरिहरइतिभावः ४१ हृदयग्रंथिचिदाचितोरात्ममनसोस्तादात्म्यं बुद्धिश्चिंताचतदुभयप्रधानंबुद्धिचिंतामयं ४२ पृथ्वीमहतीमिमां
संसाररूपानदीमनुप्रच्युताःपतितः गाधतलं अधिद्रासोऽजानंतः एवमयंजीवोबुद्धियोगमनुप्रच्युतस्ताम्येत् ४३ । ४४ यथाविद्वदविदुषोरंतरमेवंविदुषामियोऽतरनास्तीत्याह नहीति

सृजतेहिगुणान्सत्त्वक्षेत्रज्ञःपरिपश्यति ॥ संप्रयोगस्तयोरेषसत्त्वक्षेत्रज्ञयोर्धुवः ३७ इन्द्रियैस्तुप्रदीपार्थक्रियतेबुद्धिरंतरा ॥ निश्चक्षुर्भिरजानद्रिरिन्द्रियाणिप्रदीप
वत् ३८ एवंस्वभावमेवैतत्तद्बुद्धाविहरन्नरः ॥ अशोचन्नप्रहृष्यंश्चसवैविगतमत्सरः ३९ स्वभावसिद्धमेवैतद्यदिमान्सृजतेगुणान् ॥ ऊर्णनाभिर्यथासूत्रंविज्ञेयास्तं
तुवदुणाः४० प्रध्वस्ताननिवर्ततेप्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ॥ एवमेकेव्यवस्यंतिनिवृत्तिरितिचापरे ४१ इतीदंहृदयग्रंथिंबुद्धिचिंतामयंदृढम् ॥ विमुच्यसुखमासीतविशो
कश्छिन्नसंशयः ४२ ताम्येयुःप्रच्युताःपृथ्वीमोहपूर्णांनदीनराः ॥ यथागाधमविद्रांसोबुद्धियोगमयंतथा ४३ नैवताम्यंतिविद्रांसःपुवंतःपारमंभसः ॥
अध्यात्मविदुषोधीराज्ञानंतुपरमंपुवः ४४ नभवतिविदुषामहृदयंयदविदुषांसुमहृदयंभवेत् ॥ नहिगतिरधिकाऽस्तिकस्यचित्सलदुपदर्शयतीहतुल्यताम् ४५
यत्करोतिबहुदोषमेकतस्तच्चद्रूपयतियपुराकृतम् ॥ नाप्रियंतदुभयंकरोत्यसौयच्चद्रूपयतियत्करोतिच ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
पांचभौतिके पांचशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ४४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सुदुःखाच्चसुमृत्योश्चत्रसंतेप्राणिनःसदा ॥
उभयंनोयथानस्यात्तन्मेवृहिपितामह १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ नारदस्यचसंवादंसमंगस्यचभारत २

तत्रहेतुः सकृदिति सकृद्विभातोह्येपन्नलोकइतिश्रुतिःप्रत्ययावृत्तिकृतंतास्तस्यंमोक्षेनास्तीतिदशयतीत्यर्थः ४५ एवंविदुःफलमाह यदिति यदयंज्ञानीबहुदोषंकरुमं करोति यच्चानेनपुराज्ञाना
त्पूर्वकालेकृतं तत्रैकतएकेनज्ञानेनैवद्रूपयतिनाशयति । 'तद्यथापुष्करपलाशआपोनश्चिभ्यंतएवमेवविदिषापंकर्मनश्चिभ्यते ॥ तद्यथेपीकतूलमग्नौप्रोतंप्रदूयेतैवंहास्यसर्वेषाम्मानःप्रदूयंते'इति
श्रुतिभ्यांनस्त्वषिदःक्रियमाणकर्मांशेषपूर्वकर्मदाहयोरवगमात् । दृष्टमपिफलमाह यच्चज्ञानदशायामयमाप्रियमनिष्टंपरकृतंद्रूपयतियचरागादिदोषास्त्वयं करोति तदुभयमाप्रियद्रूपणकारणा
त्मकंन करोतिद्वैतदर्शनाभावात् । स्वयमदृष्टःपरदोषमापिनपश्यतीत्यर्थः ४६ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पांचशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८५ ॥
विद्वच्छरणानिवकुमारभते सुदुःखादिति यान्येवविद्वच्छरणानिवापिबिद्यासाधनानीत्यभिप्रेत्योभयंनोऽस्माकंकथंकेनप्रकारेणस्यादितिप्रश्नः १ समंगंविद्रांसमुदाहृत्यतस्योत्तरमाह अत्रापिदि २

॥१७६॥

अन्वेषिरसानमंतिस्वतूरसाप्रणमसेऽस्त्यंतंविमीतोऽसीत्यर्थः । बाहुभ्यांतरसीवभवनदीं अत्यंतसंकटेऽपिनिरपेक्षोऽसीत्यर्थः । एतत्सुखलिङ्गज्ञानगुणानां १ बालवद्रागद्वेषशून्यः ४ म
वतीतिमयंवर्तमानंभयगेवेतिकर्त्तरिकृत्यः भूतमविष्ययोस्तस्मभविद्यमानत्वं आदावंतेचयन्नास्तिवर्तमानेऽपितत्तथेतिन्यायेनवर्तमानस्यापितत्त्वंतदेव यथोक्तंभगवता । 'नासतोविद्यते
भाषोनाभावोविद्यतेसतः'इति । नह्येद्रजालिकमदर्शितघनद्विद्विज्ञासाभ्यांविद्वान्मुह्यतीत्यर्थः ५ अभ्युपेत्यापिजगत्सत्यत्वमारंमान्फलानिफलवैचित्र्यंदुःखहेतुरेवेतिज्ञानत्रपेतांभादिरप्यहं
मुह्यामीत्याह उपक्रमानिति ६ नन्वनारंमेकधंजीवितव्यमित्याशंक्याह अगाधाश्चेति अगाधानिर्ग्रथामूर्खाः । गाधप्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रथेचेतिस्मृतेः अप्रतिष्ठाघनदारादिशून्याः ग
तिमंतोऽग्रंथनादिमंतः जडामत्तादयः अस्मान्निरारंभान्निरारंभापिजीवंतीत्यर्थः ७ कृतस्तेजीवंतीत्यतआह विहितेनैवेति प्राक्कर्मणैवजीवितिनस्वारंभादिति समाजयपूजय ८
९ यदावयंनशोभेशोकमूलस्याज्ञानस्याभावात् तद्वानोऽस्माकंधर्मणात्मनिब्राह्मण्याद्यध्यासोपजीविनाब्रह्मादिनावाकर्मणालौकिकेनवाकिंप्रयोजनंनकिमपीत्यर्थः । 'एतद्धस्मवैतद्विद्रांस

नारदउवाच ॥ उरसेवप्रणमसेवाहुभ्यांतरसीवच ॥ संप्रहृष्टमनानित्यंविशोकइवलक्ष्यसे ३ उद्वेगंनहितेकिंचित्सुसूक्ष्ममपिलक्षये ॥ नियततइवस्वस्थोबालवच्च
विचेष्टसे ४ ॥ समंगउवाच ॥ भूतंभव्यंभविष्यंचसर्वमेतत्तुमानद ॥ तेषांतत्वानिजानामिततोनविमनाह्वहम् ५ उपक्रमानहंवेदपुनरेवफलोदयान् ॥ लोकेफला
निचित्राणिततोनविमनाह्वहम् ६ अगाधाश्चाप्रतिष्ठाश्चगतिमंतश्चनारद ॥ अंधाजडाश्चजीवंतिपश्यास्मानपिजीवतः ७ विहितेनैवजीवंतिअरोमांगादिवौकसः ॥
बलवंतोऽबलाश्चैवतस्मादस्मान्सभाजय ८ सहस्रिणोऽपिजीवंतिजीवंतिशतिनस्तथा ॥ शाकेनचान्येजीवंतिपश्यास्मानपिजीवतः ९ यदानशोचेमहिर्किंमुनः
स्याद्धर्मेणवानारदकर्मणावा ॥ कृतांतवश्यानियदासुखानिदुःखानिवायन्नविधर्षयंति १० यस्मैप्राज्ञाःकथयंतेमनुष्याःप्रज्ञामूलंहीन्द्रियाणांप्रसादः ॥ मुह्यंतिशोचं
तितथेन्द्रियाणिप्रज्ञालाभोनास्तिमूढेन्द्रियस्य ११ मूढस्यदर्पःसपुनर्मोहएवमूढस्यनायंनपरोऽस्तिलोकः ॥ नह्येवदुःखानिसदाभवंतिसुखस्यवानित्यशोलाभएव
१२ भवात्मकंसंपरिवर्तमानंनमादृशःसंज्वरंजालुकुर्यात् ॥ इष्टान्भोगान्नालुरुध्येत्सुखंवाचर्चितयेदुःखमभ्यागतंवा १३ समाहितोनस्पृहयेत्परेषांनानागतंचाभिनं
देच्चलाभम् ॥ नचापिहृष्येद्विपुलेऽर्षलाभेतथाऽर्थनाशेचनवैविषीदेत् १४

आहुर्कृपयःकावषेयाःकिमर्थावयमध्येप्यामहेकिमर्थावयंयक्ष्यामहे'इतिश्रुतेस्तस्माद्विदोन्वयानुतिष्ठंतीत्यर्थः । शोकाभावेहेतुः कृतांतोति कृतांतवश्याम्यंतवंतियद्यस्मात्तस्मात् नधर्षयं
त्यस्मानितिशेषः १० प्रसादोमोहादिराहित्यंप्रज्ञायामूलं इन्द्रियाण्येवमुह्यंतिशोचंतीत्यस्मैप्राज्ञाःकथयंतेसप्राज्ञइत्यध्याहृत्ययोज्यं । इहयोमोहादिहृदयस्यबुद्ध्याद्यनेकमेवभिन्नस्याहंकारस्यै
वधर्मोत्त्वदृश्यस्यदृष्टात्मनइत्यर्थः ११ दर्पआठयोस्मीत्यादिगर्वः समोहश्चेत्काहानिरतआह मूढस्येति नहीति तस्मात्सुखादेरागमापायित्वात्सुख्यहमितिदपांदुःख्यहमितिदैन्यंचनकार्यमि
तिभावः १२ भवात्मकंसंसाररूपं भावेतिपाठेदृष्ट्यात्मकंसंज्वरंमादृशआत्मज्ञोदेहाभिमानशून्योजालुकुदाचिन्नकुर्वान्नस्वीकुर्यात् तथाचश्रुतिः । 'आत्मानंचेद्विजानीयादयमस्मी
तिपुरुषः ॥ किमिच्छत्कस्यकामायशरीरमनुसंज्वरेत्'इति भोगाद्यचित्तनमेवविज्वरत्वेहेतुरित्याह इष्टानिति १३ अचिंतायामपिहेतुःसमाहितोयोगारूढःअचित्तत्वादेवनस्पृहा
दिमान्भवतीत्यर्थः परेषांसुखादीन्निच्छेत् १४

म.भा.टी.
॥१७७॥

समाहितस्वचशमदमादिरूपेणशीलेनैवभवतिनवाधवादिभिरित्याह नेति शान्तिनिर्विकल्पतां १५ योगविभाजानंमुखं चनास्तीत्याह नास्तीति योगसाधनमाह घृतीति घृतिर्नःप्रार्णे
द्वियप्रियाणांस्तंभसामर्थ्यं १६ योगप्रवृत्त्यर्थलौकिकंमिथंनिंदति प्रियमिति उत्सेकोदपः तान्प्रियहर्षोत्सेकान् १७ आअस्येतिच्छेदः अस्पदेहस्याऽऽविचेष्टनादितिसंबंधः । विमु
क्तश्चविमुच्यतेभूयश्चातिविश्वमायानिष्टातिरितिश्रुतिभ्यांद्विसुकिमायानिष्टयोःप्रतिपादनात्तत्रविदाभिद्रजालत्वविदामिवावरणांशनिष्टतावपिविक्षेपांशानुवृत्तिरस्तीतिगम्यते । साचमतिर्विद
ध्रमादौदृष्टा तेनजीवन्मुक्तिसिद्धीरागद्वेपराहिस्यसिद्धिश्च । अन्यथाज्ञानसमकालमेवदेहपातापत्तिः यस्तुदेहपातावधिसाक्षिवन्नपश्यातिविषयेषुसंगंकरोतितस्यजातमपिज्ञानंनश्यतीति
भावः यथोक्तंभगवता । 'इंद्रियाणांश्चिचरतांयन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्पहरतिप्रज्ञावापुर्नावमिवांभसि'इतिबुद्धिनाज्ञात्प्रणश्यतीतिच १८ । १९ इहवाअमुत्रवानभयमित्यन्वयः २०
महद्ब्रह्मविजानामि अव्ययंतपोयोगंरुद्रासंप्राप्तोऽपिनप्रबाधते शीतोष्णादिजःशोकोदेहस्वाभाव्यादवश्यंप्राप्नोतिनचमूढेष्विवबुद्धेपुतस्यातीवप्रतापोऽस्तीतिभावः २१ ॥ ॥ इतिश्री
महाभारतेशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिषडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ एवमुपदेशप्रधानांब्रह्मविद्यांश्रुत्वातामेवोपपत्तिप्राधान्येनजिज्ञासमानःपृच्छति

शा.मो.१२
अ०
॥२८७॥

नवाधवानचवित्तनकौल्यनचश्रुतनचमंत्रानवीर्यम् ॥ दुःखात्त्रातुं सर्वेषु वोत्सहंते परत्र शीलेन तु यांति शान्तिम् १५ नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य नायोगाद्भिदते सुखम् ॥
घृतिश्च दुःखत्यागश्चेत्युभयंतु सुखं नृप १६ प्रियं हि हर्षजननं हर्षोत्सेकवर्धनः ॥ उत्सेको नरकायैव तस्मात्तान् संत्यजाम्यहम् १७ एतान् शोकभयोत्सेकान् मोहनान् सुख
दुःखयोः ॥ पश्यामि साक्षिवल्लोके देहस्याऽऽस्य विचेष्टभात् १८ अर्थकामौ परित्यज्य विशोको विगतज्वरः ॥ तृष्णामोहौ तु संत्यज्य च रामि पृथिवीमिमाम् १९
न च मृत्योर्न चाधर्मात्त्र लोभात् कुतश्चन ॥ पीतामृतस्येवात्यंतमिह वाऽमुत्र वा भयम् २० एतद्ब्रह्म न विजानामि महत्कृत्वा तपो व्ययम् ॥ तेन नारदसंप्राप्तो न मां शोकः प्रबा
धते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि समंगनारदसंवादे षडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
अतस्त्वज्ञस्य शास्त्राणां संततं संशयात्मनः ॥ अकृतव्यवसायस्य श्रेयो ब्रूहि पितामह १

अतस्त्वज्ञस्यशास्त्राणामिति तस्यशास्त्रं तार्किकपाशुपतपांचरात्रसांख्यपातंजलादिउपपत्तिप्रधानमुपदेशप्रधानं च । तत्रवैदिकेशास्त्रेषु पूर्वोत्तरमीमांसेउपदेशप्रधाने । वैशेषिकतार्किकपाशुपतपांच
चरात्रसांख्यपातंजलादीनिउपपत्तिप्रधानानि । अवैदिकेऽपिलौकायतंशास्त्रमुपपत्तिप्रधानं । आर्हतसौगतेशास्त्रबुद्धमुनिप्रणीतागमप्रधाने । तत्रापिसौगतेचत्वारोभेदाः । सौत्रा
त्तिकवैमायिकयोगाचारमाध्यमिकाः । सर्वाण्येतानि विभिन्नप्रस्थानानिमोक्षार्थचप्रवृत्तानि । मोक्षश्च'नान्यःपंध्यावियतेऽयनाय'इति एकमार्गःश्रूयते । सर्वेषु च शास्त्रेषु स्वमते एव मोक्षोऽस्ति न
परमते इति साठोपंप्रतिपाद्यते । विनिगमनाविरहाच्च नैतेपामप्यतमस्यश्रेष्ठमध्यवसातुं शक्यं नाप्येषामैकमत्यं वक्तुं शक्यं विभिन्नप्रस्थानतायाःस्पष्टत्वात् एकशाखापत्तेश्च । अतः
शास्त्राणांतत्त्वानवधारणात्संशयःकिमुपादेयमिति । ननु'मिद्यतेहृदयग्रंथिशिष्यतेसर्वसंशयाः'इतिश्रुतेरारत्मानुभवएवसंशयोच्छेदं करिष्यतिकमुत्तमतयेत्याशंक्याह अकृतव्यवसायस्येति
व्यवसाय आत्मदर्शनार्थं शमदमाद्य नृष्ठानं तदुत्थतः किं हितं स्यात्तदब्रूहि ।

॥१७७॥

यद्यापि सर्वज्ञानं धर्मिण्यश्नांतं प्रकारितु विपर्यय इति न्यायेनाशरीरता लक्षणमोक्षे तस्मात्तदेषामादौ सर्वेषां शास्त्राणामैकमस्यमस्ति तथाहि । शून्यदेहात्मवादिनां माध्यमिकलौकायतिकौं संचातस्य
तुच्छवंतस्यैवकर्तृत्वादिधर्माश्रयत्वं च प्रययितुमेव सदात्मानमपलपतः । एवं तार्किकादयोऽप्यहमर्थस्यैवकर्तृत्वादिकंप्रययितुं विदात्मानमपलपति अतो न तेषामात्मापलापे तात्पर्यं किंतु संघाता
वेस्तुच्छत्वाद्दौ । तथासांख्योपाधिआत्मनोऽसंगत्वमेव प्रययितुं प्रधानादिकं कल्पयति । ननु तेषामात्मनःकर्तृत्वे प्रधानादिसत्यत्वे आत्ममेदेवातात्पर्यमस्ति एवंतं प्रांतरतात्पर्यमप्युक्तं । सर्व
थाऽपि देहनाशोबाहुःखनाशोवानिर्विषयज्ञानधारावाचितितम्भात्रं चापरमानंदो वा मोक्ष इति शब्दज विकल्पमात्रं सुषुप्तवृद्धदर्शनाभावःसर्वेषां मोक्षेतुल्यः शमादीनां साधनत्वं च उपावहारिकप्र
क्रियाणामात्मतत्त्वप्रतिपादनप्रकारभेदानां च तेषां परस्परविरोधान्नैकशाख्यं विधिमुत्तेनैव अखंडसच्चिदानंदं करसंभ्रमवेदांताविस्पष्टं प्रतिपाद्यतीति तेषामेव श्रेष्ठत्वं च स्पष्टं । तथाऽपि सर्वशास्त्रावि
रोधेनैवोत्तरमाह गुरुपूजेति गुरुपूजाऽत्र ईश्वरे चेतःप्रणिधानं तस्यैव परमगुरुत्वात् । सपूर्वेषां गुरुः कालेनानवच्छेदादिति तस्य पातंजले परमगुरुत्वोक्तेः । तृद्धानामाचार्याणां तथाच 'यस्य
वेदेपराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ॥ तस्यैते कविताद्वयाः प्रकाशं ते महात्मनः'इति श्रुत्वा धर्षोर्दशितः । शास्त्राणामविज्ञेयात्सर्वेषां सर्वत्र मोक्षस्य प्रतिपादनात् अवणं गुरुमुत्तेन ग्रहणं एतच्च मननि

॥ श्रीम उवाच ॥ गुरुपूजा च सततं तृद्धानां पर्युपासनम् ॥ श्रवणं चैव शास्त्राणां कूटस्थं श्रेय उच्यते २ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासपुरातनम् ॥ गालवस्य च सं
वादं देवर्षे नारदस्य च ३ वीतमोहकमं विप्रं ज्ञानतृप्तं जितेंद्रियः ॥ श्रेयस्कामो यतात्मानं नारदं गालवोऽब्रवीत् ४ यैः कश्चित्संमतो लोके गुणैश्च पुरुषोऽसुने ॥ भवत्यनप
गान्सर्वास्तान्गुणान् लक्षयामहे ५ भवानेवंविधोऽस्माकं संशयं छेत्तुमर्हति ॥ अमूढश्चिरमूढानां लोकतत्त्वमजानताम् ६ ज्ञाने ह्येवं प्रवृत्तिः स्यात्कार्याणामविशेषतः ॥
यत्कार्यं न व्यवस्यामस्तद्भवान्चतुमर्हति ७ भगवन्नाश्रमाः सर्वे पृथगाचारदर्शिनः ॥ इदं श्रेय इदं श्रेय इति सर्वे प्रबोधिताः ८ तांस्तु विप्रस्थितान् दृष्ट्वा शास्त्रैः शास्त्राभिनं
दिनः ॥ स्वशास्त्रैः परितुष्टाश्च श्रेयो नोपलभामहे ९ शास्त्रं यदि भवेदेकं श्रेयो व्यक्तं भवेत्तदा ॥ शास्त्रैश्च बहुभिर्भूर्यः श्रेयो गुह्यं प्रवेशितम् १० एतस्मात्कारणाच्छ्रेयः क
लिलं प्रतिभाति मे ॥ ब्रवीतु भगवांस्तन्मे उपसन्नोऽस्म्यधीहिभोः ११

दिष्ट्यासनयोस्त्पलक्षणं गुरुदेवपूजाश्रवणादिप्रयंचकृतस्यमाधिकारिणात्यांतिकमेकांतिकं च यच्छ्रेयस्तद्रूपतस्साधनत्वाद् उच्यते २ । ३ वीतेति जितेंद्रियः श्रेयस्काम इति चाशिष्यलक्षणं शे
पंगुलक्षणं ४ भवति त्वयि अनपगान्स्थिरान् ५ लोकतत्त्वमात्मवाधारण्यम् ६ अज्ञानमेवाह ज्ञानेहीति कार्याणांतत्तच्छास्त्रोवितकर्तव्यानां चैतव्यवंदमतप्रशिलारोहणकृच्छ्रं चाद्राय
णामिहोत्रादीनामविशेषत इदं श्रेय इदं नेति विशेषावधारणहेत्वभावेन साम्यात् एवंसमेव प्रवृत्तिः स्यात् ततश्च परस्परविकृद्धधर्मद्वयाचरणाद्बुधमप्युत्पत्त्यादित्यर्थः । अतस्तेषां कार्याणां मध्येयद
त्वाकंकार्यकर्तृगुणितं तन्नव्यवस्यामो गानिश्चिनुमः सर्वत्र श्रेयो बुद्धिसाम्यात् अतो भवान् विशेषदर्शी तद्ब्रूतुमर्हति ७ एतदेवाह भगवन्निति नास्ति अमोऽनुष्ठानजोयस्मिन्नित्यश्रमं ज्ञानंतस्येमेसाध
का आश्रमाः शास्त्राणि पृथगाचारं पूर्वोक्तं दर्शयितुं शीलं येषां तेषां पृथगाचारदर्शिनः तैराश्रमैः सर्वे नराः प्रबोधिताः ८ तान् प्रबोधितां विविधेन मार्गेण प्रस्थितान् शास्त्राभिनंदिनः स्वैस्वशास्त्रै अभिनंदि
तुं शीलं येषां तान् दृष्ट्वा यथावयं स्वशास्त्रैः परितुष्टास्तथात्तानपि दृष्ट्वा विद्वानाः संतः श्रेयः प्रशस्ततरं नोपलभामहे न भिश्चेतुंसमर्थाः स्मः ९ । १० कलिलं नानाशंकाकुलं अधीहि अध्यापय ११

६०

आश्रमाःशास्त्राणिचत्वारि तत्रधर्मोनास्त्येवेत्येकंशास्त्रं । अर्वादिःशाक्यादिकल्पितश्चैत्येवंदमादिरेवधर्मोनास्त्येवइत्यपरं । वेदोक्तएवधर्मोनास्त्येवइतितृतीयं । धर्माधर्मातीतवस्तुमात्रमस्तीतिचतुर्थं । यथासंकल्पिताःसंकल्पितसंकल्पप्रनतिक्रान्ताः योयेनश्रेयस्त्वेनभावितस्तस्यतदेवश्रेयइत्यर्थः तथाचश्रुतिः तथथायथोपासतेतथेतःप्रेत्यभवतीतिभक्त्यनुसारेणफलंदर्शयति तान्समाश्रित्यअनुपश्यगुरुभ्योऽधिगम्यसम्यगालोचय एताम्बुद्ध्याआलोचयन्स्वयमेवेतेषुप्रशस्तंयत्तज्ज्ञास्पसीतिभावः १२ गुणोद्देशमात्रमज्ञानगुणमूतानांधर्माणांमुद्देशसंकीर्तनं पृथग्विद्वेनप्रकारेणप्रस्थितं । यथापरेपातशिलारोहणादिधर्मःसपत्न्यासमाकसधर्मः । यथावाऽस्माकमग्नीषोमीयपञ्चालंधर्मःसपत्न्यपरेपामधर्मइत्यर्थः १३ नेति तेआश्रमाःस्थूलदृष्ट्यानिरीक्ष्यमाणाःसम्यगभिप्रेतधर्ममात्मतत्त्वंबानयातिनप्रापयति तेषामेवपरांगतिमभ्येसूक्ष्मदृष्टःसम्यग्गुरुजुययास्यात्तथाऽपश्यन्उत्करीत्याफलसाधनयोःसर्वत्राविगानात् १४ एतदेवाह यद्विदिति मित्राणांसर्वम्

शां.मो.१२
अ०
॥२८७॥

नारदउवाच ॥ आश्रमास्तातचत्वारोयथासंकल्पिताःपृथक् ॥ तान्सर्वाननुपश्यत्वंसमाश्रित्येतिगालव १२ तेषांतिपांतथाहित्वमाश्रमाणांततस्ततः ॥ नानारूपगुणोद्देशंपश्यविप्रस्थितंपृथक् १३ नयांतिचैवतेसम्यगभिप्रेतमंशयम् ॥ अन्येपश्यंस्तथासम्यगाश्रमाणांपरांगतिम् १४ यत्तुनिःश्रेयसंसम्यक्तचैवासंशयात्मकम् ॥ अनुग्रहंचमित्राणाममित्राणांचनिग्रहम् १५ संग्रहंचत्रिवर्गस्यश्रेयआहुर्मनीषिणः ॥ निवृत्तिःकर्मणःपापात्सततंपुण्यशीलता १६ सद्भिश्चसमुदाचारःश्रेयसुतदसंशयं ॥ मार्दवंसर्वभूतेषुव्यवहारेषुचार्जवम् १७ वाक्चैवमधुराप्रोक्ताश्रेयएतदसंशयम् ॥ दैवतेभ्यःपितृभ्यश्चसंविभागोऽतिथिष्वपि १८ असत्यागश्चमृत्यानांश्रेयएतदसंशयम् ॥ सत्यस्यवचनंश्रेयःसत्यज्ञानंतुदुष्करम् १९ यद्भूतहितमत्यंतमेतत्सत्यंब्रवीम्यहम् ॥ अहंकारस्यचत्यागःप्रमादस्यचनिग्रहः २० संतोषश्चैकचर्याचकूटस्थंश्रेयउच्यते ॥ धर्मेणवेदाध्ययनंवेदानांतथैवच २१ ज्ञानार्थानांचजिज्ञासाश्रेयएतदसंशयम् ॥ शब्दरूपरसस्पर्शान्सहगंधेनकेवलान् २२ नात्यर्थमुपसेवेतश्रेयसोर्थीकथंचन २३ नक्तंचर्यादिवास्वप्नमालस्यंपैशुनंमदम् ॥ अतियोगमयोगंचश्रेयसोर्थीपारित्यजेत् २४ आत्मोत्कर्षणमार्गेतपरेषांपारिनिंदया ॥ स्वगुणैरेवमार्गेतविप्रकर्षंपृथग्जनात् २५ निर्गुणास्त्वेवभूयिष्ठमात्मसंभाक्तितानराः ॥ दोषैरन्यान्गुणवतःक्षिपंत्यात्मगुणक्षयात् २६ अनूच्यमानास्तुपुनस्तेमन्यंतुमहाजनात् ॥ गुणवत्तरमात्मानंस्वेनमानेनदीपिताः २७ अद्भुवन्कस्यचिन्निदामात्मपूजामवर्णयन् ॥ विपश्चिदुणसंपन्नःप्राप्तोत्येवमहद्वशः २८ अद्भुवन्वातिसुरभिर्गंधःसुमनसांशुचिः ॥ तथैवाव्याहरन्भातिविमलोभानुरंवरे २९ एवमादीनिचान्यानिपरित्यक्तानिमेधया ॥ ज्वलंतियशसालोकेयानिनव्याहरंतिच ३०

तामयप्रदानामनुग्रहंअमित्राणांहिंसाणांचनिग्रहंश्रेयआहुरित्यभिप्रेणान्वयः हिंस्रनिग्रहस्यश्रेयस्त्वोक्त्याहिंस्रसत्त्वस्यातिनिन्द्यत्वमुक्तं १५। १६। १७ सर्वतंत्रसाधारणधर्मप्रसंगाद्वैदिकधर्ममाह दैवतेभ्यइत्यर्थेन १८ सत्यस्यअबाधितात्मतत्त्वस्यवचनश्रवणादिकं १९ सत्यंसत्यप्रापकं २०। २१ जिज्ञासाअनुभवेच्छा २२। २३ अवियोगंआहारादीनां यथाक्तं'नास्त्यश्नतस्तुयोगोऽस्तिनचैकांतमनश्नतः ॥ नचातिस्वप्रशीलस्यजाग्रतोनेवचाहूँन'इति २४ आत्मेति विप्रकर्षमुत्कर्ष नीचादुत्कर्षनेच्छेदपितृभ्यादेवेतिभावः २५ आत्मनोगुणाःक्षयपेक्ष्यर्थतदुमयात् गुणक्षयादितिमाहारः क्षिपंतिनिंदति २६ अनूच्यमानाःक्षिद्यमाणाः २७ विपश्चिदुणाअद्भेष्टासर्वभूतानामित्याहयः महद्वशोब्रह्म । 'नतस्येशोकश्चनतस्यनाममहद्वशः'इतिश्रुतिप्रसिद्धेः २८।२९।३०

॥१७८॥

३१ असत्सारवर्जितंयथास्थासमाप्रोक्तः ३२ मूढानामिति यथासूर्यःसूर्यकंसिद्धोगात्स्वस्याभिर्भूषणंदर्शयतिपंचभूतैश्चिकुशब्दयोगात्सुप्रमंतरारामाभवंशंघटीत्यर्थः ३३ मृगयंतेश्रेयोर्थिनः पृथग्विधानानाशास्त्रभेदमिमां ३४। ३५ वासंपरीक्षेतवस्तुमिच्छेत् ३६ स्वतिकरःसंकरः ३७ आमुयात्संगमात्रेणैवेत्यर्थः ३८ अत्रदृष्टांतमाह अपामिति अवादीनांसंगमात्रंयथाशीतोष्णसुखदुःखदंतथासदसंसंगएवपुण्यपापदइत्यर्थः ३९ विषयंविषयमनुवर्ततइत्यनुविषयोरसःतमपश्यंतःइदंमधुरमिदंतिक्तमित्यनालोचयंतःकेवलंगर्तपूरणमात्रार्थंभुंजते । विषयोदेवतादिशेषतदशानलोकेदीप्यतेमूर्खःकेवलात्मप्रशंसया ॥ अपिचापिहितःश्रेयकृतविद्यःप्रकाशते ३१ असदुच्चैरपिप्रोक्तःशब्दःसमुपशाम्यति ॥ दीप्यतेत्येवलोकेषुशनैरपिसुभाषितम् ३२ मूढानामवलितानामसारंभाषितंवहु ॥ दर्शयत्यंतरात्मानमभिरूपमिवांशुमान् ३३ एतस्मात्कारणात्प्रज्ञांमृगयंतेपृथग्विधाम् ॥ प्रज्ञालाभोहिभूतामामुत्तमःप्रतिभातिमे ३४ नापृष्टःकस्यचिद्द्वयान्नाप्यन्यायेनपृच्छतः ॥ ज्ञानवानपिमेधावीजडवत्समुपाविशेत् ३५ ततोवासंपरीक्षेतधर्मनित्येषुसाधुषु ॥ मनुष्येषुवदान्येषुस्वधर्मनिरतेषुच ३६ चतुर्णायत्रवर्णानांधर्मव्यतिकरोभवेत् ॥ नतत्रवासंकुर्वीतश्रेयोर्थी वैकथंचन ३७ निरारंभोऽप्ययमिहयथालब्धोपजीवनः ॥ पुण्यंपुण्येषुविमलंपापंपापेषुचामुयात् ३८ अपामभ्रेस्तथेदोश्चस्पर्शवेदयतेयथा ॥ तथापश्यामहेस्पर्शमुभयोःपुण्यपापयोः ३९ अपश्यंतोऽनुविषयंभुंजतेविवसाशिनः ॥ भुंजानाश्चात्माविषयान्विषयान्विद्धिकर्मणाम् ४० यत्रागमयमानानामसत्कारेणपृच्छताम् ॥ प्रब्रूयाद्ब्रह्मणोधर्मंत्यजेतदेशमात्मवान् ४१ शिष्योपाध्यायिकावृत्तिर्यत्रस्यात्सुसमाहिता ॥ यथावच्छास्त्रसंपन्नाकस्तंदेशंपारित्यजेत् ४२ आकाशस्थान्भुवंयत्रदोषंभूयुर्विषश्चिताम् ॥ आत्मपूजाभिकामोवैकोवसेतत्रपंडितः ४३ यत्रसंलोडितालुब्धैःप्रायशोधर्मसेतवः ॥ प्रदीप्तमिवचैलांतंकस्तंदेशंसंत्यजेत् ४४ यत्रधर्ममनाशंकाश्चरेयुर्वीतमत्सराः ॥ भवेत्त्रवसेचैवपुण्यशीलेषुसाधुषु ४५ धर्ममर्थनिमित्तंचचरेयुर्वैत्रमानवाः ॥ नताननुवसेज्जातुतेहिपापकृतोजनाः ४६ कर्मणायत्रपापेनवर्ततेजीवितेप्सवः ॥ व्यवधावेत्ततस्तूर्णससर्पाच्छरणादिव ४७ येनखट्वांसमारूढःकर्मणाऽनुज्ञयीभवेत् ॥ आदितस्तत्रकर्तव्यमिच्छताभवमात्मनः ४८ यत्रराजाचराज्ञश्चपुरुषाःप्रत्यनंतराः ॥ कुटुंबिनामग्रभुजस्त्यजेत्तद्राष्ट्रमात्मवान् ४९ श्रोत्रियास्त्वग्रभोक्तारोधर्मनित्याःसनातनाः ॥ याजनाध्यापनेयुक्तायत्रतद्राष्ट्रमावसेत् ५० स्वाहास्वधावपट्कारायत्रसम्यगनुष्ठिताः ॥ अजस्रंचैववर्ततेवसेत्त्राविचारयन् ५१ अशुचीन्यत्रपश्येत्ब्राह्मणानृत्तिकर्षितान् ॥ त्यजेत्तद्राष्ट्रमासन्नमुपसृष्टमिवाभिषम् ५२

नशीलाःशिष्टाः । येतुआत्मविषयान्बुद्धेर्विशेषतोबंधकान्तरसविशेषांपरीक्षापूर्वकंभुंजतेवाऽऽर्कर्मणांविषयान्कर्मपाशगोचराम्बिद्धि । इन्द्रियपोषकाणांकदाचिदपिनसंसारोपरमसंभावनाऽस्तीत्यर्थः ४० गुरुशिष्यधर्मानाह यत्रेत्यादिना आगमप्रमाणजंज्ञानमात्मनइच्छतामागमयमानानां क्यजंतस्यरूपम् ४१। ४२ आकाशस्थानिरालंबनाः अविद्यमानान्दोषान्भूयुरित्यर्थः ४३ संलोडिताःआकुलीकृताः ४४ भवेत्त्रसन्नहितः ४५ काम्यनिषिद्धेर्निंदति धर्ममितिद्वाम्पाय ४६। ४७ अनुशयीपूर्वकर्मशासनावान् रुद्धाःकूटस्थविदुःखग्रस्तः ४८ ४९। ५०। ५१ उपसृष्टंविषम् ५२

आत्मवान्जितचित्तः ५१ । ५४ येदातिपुत्रपुत्राःमक्रोधास्तेषु येचसाधुदुराचारास्तेषु ५५ कामानविषयामिलापान् कामेशःसर्वसंपत्तिमान् ५६ विषयवासिनःस्वदेशस्थानप्रत्युपस्थिते प्रतीपस्तेनोपस्थिते हीयमानेसतीत्यर्थः ५७ प्रधानेनप्राधान्येन संख्यातुंकीर्तयितुम् ५८ एवमनयादिशा वृत्तिजीविकासुद्विश्य तपसास्वधर्मेण प्राणिहितेआत्माचित्तयस्य पाठांतरेप्रणिहितःसमाहितःआत्माचित्तयस्य बहुलंश्रेयोमोक्षारूपम् ५९ ॥ इति ज्ञातिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी० मारतभावदीपे सप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ सर्वतंत्रसाधारणानहिंसाप

प्रीयमाणानरायत्रप्रयच्छेयुरयाचिताः ॥ स्वस्थचितोवसेतत्रकृतकृत्यइवात्मवान् ५३ दंडोयत्राविनीतेपुसत्कारश्चकृतात्मसु ॥ चरेत्तत्रवसेच्चैवपुण्यशीलेषु साधुषु ५४ उपसृष्टेषुदातेपुदुराचारेषुसाधुषु ॥ अविनीतेषुलुब्धेषुसुमहदंडधारणम् ५५ यत्रराजाधर्मनित्योराज्यधर्मेणपालयेत् ॥ अपास्यकामान्कामेशो वसेतत्राविचारयन् ५६ यथाशीलाहिराजानःसर्वान्विषयवासिनः ॥ श्रेयसायोजयत्याशुश्रेयसिप्रत्युपस्थिते ५७ पृच्छतस्तेमयातातश्रेयएतदुदाहृतम् ॥ नहि शक्यंप्रधानेनश्रेयःसंख्यातुमात्मनः ५८ एवंप्रवर्तमानस्यवृत्तिप्राणिहितात्मनः ॥ तपसैवेहबहुलंश्रेयोव्यक्तंभविष्यति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि श्रेयोवाचिकोनामसप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंनुयुक्तःपृथिवीचरेदस्मद्विद्योन्मत्तः ॥ नित्यंके श्वगुणैर्युक्तःसंगपाशाद्विमुच्यते १ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्येऽहमितिहासंपुरातनम् ॥ अरिष्टनेमिनाप्रोक्तंसगरायानुपृच्छते २ ॥ सगरउवाच ॥ किंश्रेयः परमंब्रह्मन्कृत्वहेसुखमभुते ॥ कथंनशोचेन्नष्टुभ्येदेतदिच्छामिवेदितुम् ३ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवमुक्तस्तदातार्यःसर्वशास्त्रविदांवरः ॥ विबुद्धयसंपदंचात्र्यांसद्वा क्यमिदमब्रवीत् ४ सुखंमोक्षसुखंलोकेनचमूढोऽवगच्छति ॥ प्रसक्तःपुत्रपशुपुधनधान्यसमाकुलः ५ सक्तबुद्धिरशांतात्मानशक्यंतच्चिकित्सितुम् ॥ स्नेहपाशसि तोमूढोनसमोक्षायकल्पते ६ स्नेहजानिहतेपाशान्वक्ष्यामिशृणुतान्मम ॥ सकर्णकेनशिरसाशक्याःश्रोतुंविजानता ७ संभाव्यपुत्रान्कालेनयौवनस्थात्रिवेश्यच ॥ समर्थान्जीवनेज्ञात्वामुक्तश्चरयथासुखम् ८ भार्यापुत्रवर्तीष्टृद्वांलालितांपुत्रवत्सलाम् ॥ ज्ञात्वाप्रजहिकालेनपरार्थमनुदृश्यच ९ सापत्योनिरपत्योवामुक्तश्चर यथासुखम् ॥ इंद्रियैरिन्द्रियार्थास्त्वमनुभूययथाविधि १० कृतकौतूहलस्तेषुमुक्तश्चरयथासुखम् ॥ उपपत्योपलब्धेषुलोकेषुचसमोभव ११ एषतावत्समासे नतवसंकीर्तितोमया ॥ मोक्षार्थोविस्तरेणाथभूयोवक्ष्यामितच्छृणु १२

धानान्मोक्षधर्मान्शुस्वाराज्ञांतदनुष्ठानंदुःशकमितिमन्वानःपृच्छति कथमिति १ सर्वस्यासारतांभावयन्नेवसंगपाशाद्विमुच्यतइतिवक्तुमाख्यायिकामुखेनाह अत्रेति २ । ३ संपदमपदेशयो र्यतांश्रियम् ४ । ५ सक्तेति सक्ताविषयनिमग्नासाचासौबुद्धिश्च अशांतश्चासौआत्माचतृष्णाकुलमनः तत्रद्वयंकिंचिकित्सितुमशक्यम् । नसजक्यश्चिकित्सितुमितिपाठांतरेस्पष्टोर्थः सितोवदः ६ सकर्णकेनशिरसेत्येताभ्यांपदाभ्यांसावधानेनजीवतेत्यर्थोलक्ष्यते • निवेशपदारैःसंयोज्य ८ परार्थमितिपुरुषार्थमोक्षं प्रजहित्यज ९ । १० कृतकौतूहलःछिन्नैस्सुख्यः कृहिसायांभ्या द्विस्तस्मान्छायांकृतमितिरूपं उपपत्त्यापहृच्छयाउपलब्धेषुलोकेषुविषयेषुसमारागद्वेषहीनः ११ एषयोगपूर्वकस्यामः मोक्षार्थोमोक्षप्रयोजनः १२

मुक्ताश्छिन्नहृत्पाशाः सक्तभावाःविषयासक्तचित्ताः १३ उक्तेर्वदृष्टांतमाह । आहारेति आहारसंचिन्वतिसंशुद्धंतितादृशाःकीटादयो नश्यंति नत्वसंग्रहिणइत्यर्थः १४ ननु'वृद्धौचमाता पितरौसौध्वीभार्यासुतःशिशुः ॥ अप्यकार्यशतंकरवामर्षव्यामनुरब्रवीत्'इतिस्मृतेःसंग्रहंविनाकथंमात्रादिजीवनंस्यादित्याशंक्याह स्वजनेइतित्रिभिः यथाउत्पत्त्यादिकंतत्कर्माधीनमेवं भोजनादिकमपीतिमात्रादिविषयेचित्तानकार्येत्यर्थः १५ । १६ मात्रापित्राकृतेनस्वकृतेनवासंग्रहमधिगच्छंतीतियोजनान् १७ धात्राप्राक्कर्मफलविभाजकेन १८ स्वस्याकिंचित्करत्वादिपिमा प्रादिषोषणेचित्तानकार्येत्याह स्वयमित्यादिना अहृद्वेतिच्छेदः १९ । २० जीवंतमिति भरणेअत्रे रक्षणगृहादौ असमाप्तेऽप्यन्नादौवेनंभर्तारंजीवंतमपिपरित्यज्यस्वकर्मणैवयथाभार्यादित्रिय तेषश्वात्तदुभयनाशादूर्ध्वमपितयैवमारिष्यत्येवेत्यर्थः २१ यदेति मृतदेशांतरस्यंवास्मन्नंसुखितंदुःखितंवाज्ञात्यसिनाप्युपकारिव्यसियथैवमात्मनेदंबोद्धव्यंमामपिमृतदेशांतरगतंपुत्रादधोन

मुक्तावीतभयालोकेचरंतिसुखिनोनराः ॥ सक्तभावाविनश्यंतिनरास्तत्रनसंशयः १३ आहारसंचयाश्चैवतथाकीटपिपीलिकाः ॥ असक्ताःसुखिनोलोकेसक्ताश्चैव विनाशिनः १४ स्वजनेनचतेचिंताकर्तव्यामोक्षबुद्धिना ॥ इमेमयाविनाभूताभविष्यंतिकथंत्विति १५ स्वयमुत्पद्यतेजंतुःस्वयमेवविवर्धते ॥ सुखदुःखेतथामृत्युं स्वयमेवाधिगच्छति १६ भोजनाच्छादनेचैवमात्रापित्राचसंग्रहम् ॥ स्वकृतेनाधिगच्छंलिलोकेनास्त्यकृतंपुरा १७ धात्राविहितभक्ष्याणिसर्वभूतानिमेदिनीम् ॥ लोकेविपरिधावंतिरक्षितानिस्वकर्मभिः १८ स्वयंमृत्पिंडमृतस्यपरतंत्रस्यसर्वदा ॥ कोहेतुःस्वजनंपोषुरक्षितुंवाऽदृढात्मनः १९ स्वजनंहियदामृत्युर्हृत्येवतवपश्य तः ॥ कृतेऽपियत्नेमहतितत्रबोद्धव्यमात्मना २० जीवंतमपिचैवेनंभरणेरक्षणेतथा ॥ असमाप्तेपरित्यज्यपश्चादापिमरिष्यसि २१ यदामृतंचस्वजनंनज्ञास्य सिकदाचन ॥ सुखितंदुःखितंवाऽपिननुबोद्धव्यमात्मना २२ मृतेवात्वयिजीवेवायदाभोक्ष्यतिवैजनः ॥ स्वकृतंननुबुद्धैवंकर्तव्यंहितमात्मनः २३ एवविजामन् लोकेऽस्मिन्कःकस्येत्यभिनेश्चितः ॥ मोक्षेनेवेशयमनोभूयश्चाप्युपधारय २४ क्षुत्पिपासादयोभावाजितायस्येहदोहिनः ॥ क्रोधोलोभस्तथामोहःसत्वान्मुक्त एवसः २५ द्यूतेपानेतथास्त्रीपुमृगयायांचयोनरः ॥ नप्रमाद्यतिसंमोहात्सततंमुक्तएवसः २६ दिवसेदिवसेनामरात्रौरात्रौपुमान्सदा ॥ भोक्तव्यमितियःखिन्नो दोषबुद्धिःसउच्यते २७ आत्मभावंतथास्त्रीपुमुक्तमेवपुनःपुनः ॥ यःपश्यतिसदायुक्तोयथावन्मुक्तएवसः २८ संभवंचविनाशंचभूतानांचिष्टिवंतथा ॥ यस्तत्त्व तोविजानातिलोकेऽस्मिन्मुक्तएवसः २९

ज्ञास्यंतिनोपकरिष्यंतीति २२ अस्यरूपमिदमुक्तंत्वयिमृतेवाजीवतिवाजनःपुत्राविःस्वकृतंजरा।रोगादिकंमोक्षतिरवंचनतद्वृत्तिःकर्तुंशक्रोधिपवमभ्येऽपितवेतिबुद्ध्या २३ । २४ यस्यदेहिनः येनभुंसा सत्ववान्सत्त्वाधिकः २५ द्यूतेइत्यादयःसामीप्येसप्तम्यः नप्रमाद्यतिआत्मानंविस्मृत्यतत्रामिनिविष्टोनभवति २६ कियत्प्रत्यहंभोक्तव्यंकियत्प्रतिरात्रंभोक्तव्यमितियोभोगात् खिन्नः २७ आत्मेति आत्मभावंचित्तस्यस्वभावं स्त्रीपुविषयमृतासु मुक्तरूपमिलापाद्यावृत्तं सक्तमितिपाठेसक्तंसंगस्तं भावेनिष्ठा आत्मनोभवनंभावांजन्मस्त्रीसंगजन्महेतुत्वेनयःपश्यतीत्यर्थः युक्तःसावधानः २८ संभवमिति जन्ममरणजीवनकेशज्ञानोमुच्यतइत्यर्थः २९

वाहः धाम्यपूर्णशकटे सहस्रेषुकोटिष्वितिसमानाधिकरणं प्रस्थं पुरुषाहारपरिमितं धाम्यं । पद्मापंचकृष्णलकोमावस्तेषोऽशपलेतानिसार्धत्रयोदशप्रस्थः प्रस्थशतमाढकस्तेऽतद्वयं द्रोणः कुंभस्तेऽशवाहइति । यात्रार्थदेहव्यवहारार्थं अधिकसंग्रहोऽर्थइतियः पश्यति ३० अद्वितीर्जाविकायाअभावः ३१ नपश्यन्नित्येकंपदं मृत्युनाऽभ्याहतं लोकमित्यनुकृष्यते ३२ अग्नीषोमाविति अग्निर्जाडरोमोक्ता सोमोऽन्नं भोज्यं अहंतुततोऽभ्यइतियोऽनुपश्यतिसमावैः सुखदुःखादिभिरद्भुतैर्भायिकैर्नसंपृश्यतेसगवान्नभवति ३३ । ३४ औममतसीसूत्रमयं कुशचरितृणव

॥१८०॥

प्रस्थं वाहसहस्रेषुयात्रार्थंचैवकोटिषु ॥ प्रासादेमंचकंस्थानंयः पश्यतिसमुच्यते ३० मृत्युनाऽभ्याहतंलोकं व्याधिभिश्चोपपीडितम् ॥ अद्वितीर्जाविकायाः पश्यति समुच्यते ३१ यः पश्यतिससंतुष्टो नपश्यंश्चविहन्यते ॥ यश्चाप्यल्पेनसंतुष्टो लोकेऽस्मिन्मुक्तएवसः ३२ अग्नीषोमाविदंसर्वमितियश्चानुपश्यति ॥ नचसंपृश्यते भावैरद्भुतैर्दुक्तएवसः ३३ पर्यंकशय्याभूमिश्चसमानेयस्यदेहिनः ॥ शालयश्चवदंश्चयस्यस्यान्मुक्तएवसः ३४ क्षौमंचकुशचीरंचकौशेयंवल्वलानिच ॥ आविकं चर्मचसमंयस्यस्यान्मुक्तएवसः ३५ पंचभूतसमुहृतंलोकंयश्चानुपश्यति ॥ तथाचवर्ततेदृष्टालोकेऽस्मिन्मुक्तएवसः ३६ सुखदुःखेसमेयस्यलाभालाभौजयाजयौ ॥ इच्छाद्वेषौभयोद्वेगौसर्वथामुक्तएवसः ३७ रक्तमूत्रपुरीषाणां दोषाणांसंचयांस्तथा ॥ शरीरं दोषबहुलं दृष्ट्वा चैव विमुच्यते ३८ वलीपलितसंयोगंकार्यं वैवर्ण्यमेवच ॥ कुजभावंचजरयायः पश्यतिसमुच्यते ३९ पुंस्त्वोपघातं कालेन दर्शनोपरमंतथा ॥ बाधिर्यंप्राणमंदत्वयः पश्यतिसमुच्यते ४० गतानृषींस्तथा देवानसुरांश्च तथागतान् ॥ लोकदस्मात्परंलोकंयः पश्यतिसमुच्यते ४१ प्रभावैरन्वितास्तेस्तैः पार्थिवैर्द्राः सहस्रशः ॥ येगताः पृथिवीं त्यक्त्वा इति ज्ञात्वा विमुच्यते ४२ अर्थाश्चदुर्लभाँल्लोकेऽकेशांश्च सुलभांस्तथा ॥ दुःखंचैवकुटुंबार्थेयः पश्यतिसमुच्यते ४३ अपत्यानांचवैगुण्यंजनंविगुणमेवच ॥ पश्यन्भूयिष्ठशोलेकेकोमोक्षेनाभिपूजयेत् ४४ शास्त्रालोकाच्चयोषुद्धः सर्वंपश्यतिमानवः ॥ असारमिवमानुष्यंसर्वथामुक्तएवसः ४५ एतच्छ्रुत्वाममवचोभवांश्चरतुमुक्तवत् ॥ गार्हस्थ्येयदिवामोक्षेकृताशुद्धिराविक्रया ४६ तत्तस्यवचनंश्रुत्वासम्यक्सपृथिवीपतिः ॥ मोक्षजैश्चगुणैर्युक्तः पालयामासचप्रजाः ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि सगरानिष्ठनेमिसंवादे अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तिष्ठते मे सदा तात कौतूहलमिदं हृदि ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामित्वत्तः कुरुपितामह १ कथं देवर्षिरुशनाः सदा काव्यो महामतिः ॥ असुराणां प्रिभकरः सुराणामप्रियेरतः २ वर्धयामास ते जश्च किमर्थमामितौ जसाम् ॥ नित्यं वैरनिबद्धाश्चदानवाः सुरसत्तमैः ३

खं कौशेयं कौशजं आविकं कंबलं ३५ तथा च साम्येनेत्यर्थः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ प्राणमंदस्वंदौर्बल्यं ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ मोक्षजैर्ज्ञानजैरेतद्वेष्ट्वादिभिः ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीये अष्टाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ एवं रागद्वेषहीनोऽतीतसंगो मुच्यते इत्युक्तं । संगदोषाज्जन्मना महानप्यधोगतिस्वर्गमार्गप्रतिबंधंचलभतइति वक्तुंशुक्रोपाख्यानां प्रस्तूयते तिष्ठते इति खेयाख्यायां तद् कौतूहलमाश्चर्थं चिरकालं मम हृदि वर्तते इत्यर्थः १ । २ वर्धयामास चिच्छेद अभितौ जसा देवानां १

॥१८०॥

शुक्रस्वंशुक्रोत्पन्नत्वं ४ नेति तस्याकाशगतिः कुतः कुठितेत्यर्थः सप्तर्षिवाङ्मिषेण स्थितस्य शुक्रस्य मूर्तिविषयक एवायं प्रश्नो मम चक्रस्य मूर्तिविषयः तेन यथाभौमानां वसिष्ठादीनां स्वर्गं उपमतिरस्ति नेवं भामस्य शुक्रस्यास्तीति गम्यते ५ । ६ कारणाक्रियातदात्मके निमित्ते सति एवं त्पुपाख्यायते असुराः किल देवान्वाधित्वा भृगुपरन्या आश्रमं प्रविशंति तंच देवाः प्रवेष्टुमशकृवं तां विष्णुं शरणमीयन्ततो विष्णुश्चक्रेण भृगुपरन्याः क्रिरश्चिच्छेदततो हता वशिष्ठा असुरास्तत्पुत्रं शुक्रं शरणमीयुः । सचमातृवधात्त्रिभ्रोऽसुरेभ्योऽभयं बत्वा देवान्वाधतइति ७ इंद्रो जगतः प्रभुर्धनं रुद्धाधनपतिं देवयोगेन हतवान्वसु ९ हते धने ततः शर्मनलेभे धनदस्तथा ॥ आपन्नमन्युः संविग्रः सोऽभ्यगात्सुरसत्तमम् १० निवेदयामास तदा शिवायामिततेजसे ॥ देवश्रेष्ठाय रुद्राय सौम्याय बहुरूपिणे ११ योगात्मके नोशनसारुद्धाममहत्वंसु ॥ योगेनात्मगतं कृत्वानिःसृतश्च महातपाः १२ एतच्छ्रुत्वा ततः कुद्धो महायोगी महेश्वरः ॥ संरक्तनयनो राजन्शूलमादाय तस्थिवान् १३ कासौ कासाविति प्राहृष्टहीत्वा परमायुधम् ॥ उशनादूरतस्तस्य बभौ ज्ञात्वा चिकीर्षितम् १४ समहायोगिनो बुद्धांतरोषं वै महात्मनः ॥ गतिमागमनं वेत्ति स्थानं चैव ततः प्रभुः १५ संचित्योग्रेण तपसामहात्मानं महेश्वरम् ॥ उशनायोगसिद्धात्मा शूलाग्रे प्रत्यदृश्यत १६ विज्ञातरूपः सतदा तपःसिद्धोऽथ धन्विना ॥ ज्ञात्वा शूलं च देवेशः पाणिना समनामयत् १७ आनतेनाथ शूलेन पाणिना मिततेजसा ॥ पिनाकमिति चोवाच शूलमुग्रायुधः प्रभुः १८ पाणिमध्यगतं दृष्ट्वा भार्गवंतमुमापतिः ॥ आस्यं विवृत्य कुरुदीपाणिना प्राक्षिपच्छनैः १९ सतु प्रविष्ट उशनाकोष्ठं माहेश्वरं प्रभुः ॥ व्यचरच्चापितत्रासौ महात्मा भृगुनंदनः २० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमर्थं व्यचरद्राजशुशनातस्यधीमतः ॥ जठरे देवदेवस्य किंचाकार्षीन्महाश्रुतिः २१ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरासौ तर्जलगतः स्थाणुभूतो महाव्रतः ॥ वर्षाणामभवद्राजन्प्रयुताम्यर्षुदानिच २२ उदतिष्ठत्तपस्तस्वाद्दुश्चरंच महाहृदात् ॥ ततो देवातिदेवस्तं ब्रह्मावैसमसर्पत २३

कथंचाप्युशनाप्रापशुक्रत्वममरद्युतिः ॥ ऋद्धिचसकथंप्राप्तः सर्वमेतद्भवीहिमे ४ नयाति च स तेजस्वी मध्येन नभसः कथम् ॥ एतदिच्छामि विज्ञातुं निखिलेन पितामह ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणुराज ब्रह्महितः सर्वमेतद्यथातथम् ॥ यथामतियथाचैतच्छ्रुतपूर्वमयाऽनघ ६ एष भार्गवदायादो मुनिर्मान्यो दृढव्रतः ॥ सुराणां विप्रियकरो निमित्ते कारणात्मके ७ इंद्रोऽथ धनदो राजाय क्षरक्षोधिपः सदा ॥ प्रभविष्णुश्चकोशस्य जगतश्च तथा प्रभुः ८ तस्यात्मानमथाविश्य योगसिद्धो महासुनिः ॥ रुद्धाधनपतिं देवयोगेन हतवान्वसु ९ हते धने ततः शर्मनलेभे धनदस्तथा ॥ आपन्नमन्युः संविग्रः सोऽभ्यगात्सुरसत्तमम् १० निवेदयामास तदा शिवायामिततेजसे ॥ देवश्रेष्ठाय रुद्राय सौम्याय बहुरूपिणे ११ योगात्मके नोशनसारुद्धाममहत्वंसु ॥ योगेनात्मगतं कृत्वानिःसृतश्च महातपाः १२ एतच्छ्रुत्वा ततः कुद्धो महायोगी महेश्वरः ॥ संरक्तनयनो राजन्शूलमादाय तस्थिवान् १३ कासौ कासाविति प्राहृष्टहीत्वा परमायुधम् ॥ उशनादूरतस्तस्य बभौ ज्ञात्वा चिकीर्षितम् १४ समहायोगिनो बुद्धांतरोषं वै महात्मनः ॥ गतिमागमनं वेत्ति स्थानं चैव ततः प्रभुः १५ संचित्योग्रेण तपसामहात्मानं महेश्वरम् ॥ उशनायोगसिद्धात्मा शूलाग्रे प्रत्यदृश्यत १६ विज्ञातरूपः सतदा तपःसिद्धोऽथ धन्विना ॥ ज्ञात्वा शूलं च देवेशः पाणिना समनामयत् १७ आनतेनाथ शूलेन पाणिना मिततेजसा ॥ पिनाकमिति चोवाच शूलमुग्रायुधः प्रभुः १८ पाणिमध्यगतं दृष्ट्वा भार्गवंतमुमापतिः ॥ आस्यं विवृत्य कुरुदीपाणिना प्राक्षिपच्छनैः १९ सतु प्रविष्ट उशनाकोष्ठं माहेश्वरं प्रभुः ॥ व्यचरच्चापितत्रासौ महात्मा भृगुनंदनः २० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किमर्थं व्यचरद्राजशुशनातस्यधीमतः ॥ जठरे देवदेवस्य किंचाकार्षीन्महाश्रुतिः २१ ॥ भीष्म उवाच ॥ पुरासौ तर्जलगतः स्थाणुभूतो महाव्रतः ॥ वर्षाणामभवद्राजन्प्रयुताम्यर्षुदानिच २२ उदतिष्ठत्तपस्तस्वाद्दुश्चरंच महाहृदात् ॥ ततो देवातिदेवस्तं ब्रह्मावैसमसर्पत २३

गतिद्वःशुक्रः १५ । १६ सशुक्रः धन्विनारुद्रेण शूलंशुक्रयुतं शूलस्थेशूलंप्रयोक्तुमशक्यमितितमेव शूलंधनुरूपं कर्तुं पाणिना समनामयत्संनामितवान् १७ शूलमेव पिनाकपदेनोवाच यतः पाणिनाऽनामयदतः पिनाकेनेनाद्यपदस्याद्यंतवर्णाभ्यां द्वितीयस्य मध्यमाभ्यां कप्रत्यययुक्ताभ्यां पिनाकपदं निष्पन्नमितियोगप्रदर्शनं कृतं १८ पाणिमयगतो धनुपाऽपि वेदुमशक्यइति मत्वा कुरुदेवानां पहाधिपती रुद्रः प्राक्षिपदास्ये १९ कोष्ठमुदरं २० व्यचरदेवमत्वन्नयजीर्णतागतः किंचतदृशमकार्षीत्तपइति शेषः २१ । २२ । २३

५१

शां.मो.१२
अ०
॥२९०॥

म.भा.टी.
॥१८१॥

२४ वृद्धिश्चक्रस्योत्कर्षे तत्संयोगेनतपोयोगेन २५ सञ्जुक्तः २६ निलिल्लेनेनिरांगतिजगामत्रामेत्पर्यः २७ नि.स.रंनिर्गमं तेनरुद्रेग २८ २९ । ३० । ३१ कार्येणेति तेनशिश्ना
त्रिगर्भनेनकार्येणनिमित्तेनास्मदादिवन्नमसोमध्यतोनाध्यगच्छतनाधिगम्यते कर्मणिताह् जा म द इ य स्य रामस्येवास्वर्गातिर्निरुद्धेत्यर्थः । अन्येतुमचक्रस्योऽपिचक्रःसूर्याद्विप्रकर्षात्त्वमध्यगतो
नदृश्यतइतितस्मात्प्रपरतयैवैतद्व्याचरुस्तस्मिन्पक्षेशुक्रत्वहेतुर्नसंगच्छतइत्यालोचनीयं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ ॥ इतिशांतिपर्वणिमो० नी० भा० एकोननवत्यधिकद्विशततमो

तपोवृद्धिमपृच्छच्चकुशलंचैवमव्ययः ॥ तपःसुचीर्णमितिचप्रोवाचवृषभध्वजः २४ तत्संयोगेनवृद्धिचाप्यपश्यत्सतुशंकरः ॥ महामतिरचित्यात्मासत्यधर्म
रतःसदा २५ सतेनाढ्योमहायोगीतिपसाचधनेनच ॥ व्यराजतमहाराजत्रिपुलोकैपुवीर्यवान् २६ ततःपिनाकीयोगात्माध्यानयोगंसमाविशत् ॥ उशना
तुसमुद्विग्नोनिलिल्लेजठरेततः २७ तुष्टावचमहायोगीदेवंतत्रस्थएवच ॥ निःसारंकाक्षमाणःसतेनस्मप्रतिहन्यते २८ उशनातुतथोवाचजठरस्थोमहासुनिः ॥ प्र
सादंमेकुरुष्वेतिपुनःपुनररिदम २९ तमुवाचमहादेवोच्छाशिश्रेणमोक्षणम् ॥ इति सर्वाणिस्त्रोतांसिरुद्धात्रिदशपुंगवः ३० अपश्यमानस्तद्द्वारं सर्वतःपिहितो
मुनिः ॥ पर्यक्रामद्दह्यमानइतश्चेतश्चेतजसा ३१ सवैनिष्कर्म्यशिश्रेणशुक्रत्वमभिपोदिवान् ॥ कार्येणतेननभसोनाध्यगच्छतमध्यतः ३२ विनिष्क्रांतंतुतं
द्वद्वाज्वलंतमिवतेजसा ॥ भवोरोपसमाविष्टःशूलोद्यतकरःस्थितः ३३ अवारयततंदेवीकुद्वपशुपतिपतिम् ॥ पुत्रत्वमगमदेव्यावारितेशंकरेचसः ३४ ॥ देव्युवाच ॥
हिंसनीयस्त्वयानैवममपुत्रत्वमागतः ॥ नहिदेवोदरात्काश्चिन्निःसृतोनाशमृच्छति ३५ ततःप्रीतोभवोदेव्याप्रहसंश्वेदमब्रवीत् ॥ गच्छत्वेषयथाकामामितीराज
न्पुनःपुनः ३६ ततःप्रणम्यवरदं देवेदेवीमुमांतथा ॥ उशनाप्रापतद्धीमान्प्रतिमिष्टांमहासुनिः ३७ एतत्तेकथितंतातभार्गवस्यमहात्मनः ॥ चरितंभरत
श्रेष्ठयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० भवभार्गवसमागमे एकोननवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
अतःपरंमहावाहोयच्छ्रेयस्तद्ब्रवीहिमे ॥ नत्प्याम्यमृतस्येववचसस्तेपितामह १ किंकर्मपुरुषःकृत्वाशुभंपुरुषसत्तम ॥ श्रेयःपरमवाप्नोतिप्रेत्यचेहचतद्द २
॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्यामियथापूर्वमहायशाः ॥ पराशरंमहात्मानंप्रच्छजनकोनृपः ३ किंश्रेयःसर्वभूतानामस्मिंल्लोकेपरत्रच ॥ यद्भवेत्प्रति
पत्तव्यंतद्भवान्प्रब्रवीतुमे ४ ततःसतपसायुक्तःसर्वधर्मविधानवित् ॥ नृपायानुग्रहमनामुनिर्वाक्यमथाब्रवीत् ५

५ अध्यायः ॥ २८९ ॥ रुद्रेणापिहंतुमशक्यस्तस्यजठरेऽपियोनजीर्णोयश्चावायाःपुत्रस्वंगतस्तादृशस्यापिसंगदोषादूर्ध्वगतिःप्रतिबद्धाकिमुताम्येषामितिमत्वाभीतोराजापुनःसर्वसंगदोषघस्परं
श्रेयःकितकारणंचकिंकर्मैतिपृच्छति अतःपरमिति १।२ अभ्यर्हितत्वात्प्रथमंश्रेयःकारणंकर्मैवाहपराशरगीतयाऽत्रेति ३ प्रतिपत्तव्यंज्ञातव्यंनस्वनुष्टातव्यं क्रियासाध्यस्यश्रेयसोऽनित्यत्वापत्तेः
तथाचमयोगः यत्कृतकंतदनिर्णयकार्यत्वाद्दत्वाद्दिति श्रुतिश्च 'दद्ययेदकमंचितो लोकःक्षीयतएवभवासुत्रपुण्यचित्तोलोकःक्षीयते'इति ४ सर्वेषांदर्शाश्रमाणाधर्माणाविधानमाचारस्तद्वित् ५

॥१८१॥

४ धर्मस्मरणमाह धर्मेति कर्मविधिर्यजेतजुष्टयाहृद्यादित्यादिःसर्वधर्मैः एतेनचोदनालक्षणोऽर्थोधर्मइत्युक्तंमवति चोदनेतिक्रियायाःप्रवर्तकंवचनंप्रजेतेत्यादीदमेवधर्मप्रमाणंच ७ त
स्मिन्धर्मेआश्रमिणःसंतस्तत्रिष्टाःकुर्वते विधील्ले ८ कर्मापेक्षितंविज्ञानंनृकष्यस्यादित्यतआह चतुर्विधैति यात्राजीविकाब्राह्मणस्यप्रतिग्रहो राजस्यस्यकरादानं वैश्यस्यकृष्यादि शूद्रस्यमृति
वैतनमितिचतुर्विधा ९ सुकृतासुकृतंपुण्यपापनिषेव्यवृत्तिभिच्छ्रुतां दशानामर्धपंचमृतानितेपुप्रविभक्तानांविभज्यस्थितानांपंचत्वंप्राप्तानामृतानांप्राणिनांवृत्त्यनुरूपचतुर्विधाःपुण्यवातरत्तारत
म्याद्भुविधागतिःश्रूयते पापिनांतियेकंपुण्यवतांस्वर्गस्तयोःसांभ्येमानुपस्वंतत्त्वज्ञानेनोच्छेदेमुक्तिरिति १० जीवानांकर्मानुराजितत्वंसदृष्टांतमाह सौवर्णमिति यथाताम्रादिमयंपात्रंसौव
र्णेनराजतेनवारसेननिषिच्यतेचेसौवर्णमिवराजतमिवाद्यथेतद्वज्जंतुःपूर्वकर्मानुसारंनिषिच्यतेनिषिकोभवतिप्राक्कर्माणा ११ एतत्तर्कबलेनसाधयति नाबीजादिति यथाश्रीधमेपांसुगुणितंवी
जसदृष्टमपिपूर्वास्वंकुरोत्पादनेनानुमीयतेएवंदृष्टादृष्टाभ्यांकारणाभ्यांस्वुत्वादिंकजायते देहक्षयंदेहाधिपत्यंदेहनाशंवा । कर्मभिरेवदेहीहपरत्रचतुसंप्राप्नोतिअप्यथाकृतनाशाकृताभ्यागमोप्रसज्ज
यातामितिभावः १२ अत्रप्रत्यवतिष्ठतेचार्वाकः दैवमिति दैवंपुण्यपापलक्षणंनपश्यामि नाप्यनुमानंतस्यसाधनमस्ति । ननुस्वुत्वादिबेचिऽथाप्यथानुपतिरेवतत्रमानमित्याशंक्याह

॥ पराशरउवाच ॥ धर्मएवकृतःश्रेयानिहलोकेपरत्रच ॥ तस्माद्विपरमंनास्तियथाप्राहुर्मनीषिणः ६ प्रतिपद्यनरोधर्मस्वर्गलोकेमहीयते ॥ धर्मात्मकःकर्मविधि
र्देहिनांनृपसत्तम ७ तस्मिन्नाश्रमिणःसंतःस्वकर्माणीहकुर्वते ८ चतुर्विधाहिलोकेऽस्मिन्यात्रातातविधीयते ॥ मर्त्यायत्रावतिष्ठतेसाचकामात्प्रवर्तते ९ सुकृतासु
कृतंकर्मनिषेव्यविविधैःक्रमैः ॥ दशार्धप्रविभक्तानांभूतानांवहुधागतिः १० सौवर्णराजतंचापियथाभांडनिषिच्यते ॥ तथानिषिच्यतेजंतुःपूर्वकर्मवशानुगः ११
नाबीजाज्जायतेकिंचिन्नाकृत्वासुखमेधते ॥ सुकृतैर्विदतेसौख्यंप्राप्यदेहक्षयंनरः १२ दैवंतातनपश्यामिनास्तिदैवस्यसाधनम् ॥ स्वभावतोहिसंसिद्धादेवगं
धर्वदानवाः १३ प्रेत्ययांत्यकृतंकर्मनस्मरंतिसदाजनाः ॥ तैवैतस्यफलप्राप्तौकर्मचापिचतुर्विधम् १४ लोक्यात्राश्रयश्चैवशब्दोवेदाश्रयःकृतः ॥ शांत्यर्थंम
नसस्तातनैतद्द्वानुशासनम् १५

स्वभावतइति व ह्यचौष्ण्यादिवस्वभावतएवतज्जायतेनकारणांतरादित्यर्थः ११ तत्रसिद्धांतीशंकते प्रेत्येति ननुप्रेत्याऽकृतंकर्मफलंनयांतिनप्राप्तुंतिपंचसतिकृतहानादिदोषप्रसंगइत्यर्थः
नचेष्टापत्तिः लोकवाहविरोधादित्याह स्मरंतीति तस्यकर्मणःफलप्राप्तावकस्मात्प्राजमार्गपतितद्रव्यलाभेरोगाद्युत्पत्तौचसत्वातेजनाःसदाचतुर्विधंकर्मपुण्यपापनीतिरनीतिश्चेतितकारणत्वे
ननुह्यवत्स्मरंति । अन्यथानीतिमतामापिदुःखमनीतिमतामापिसुखंचदृश्यमानंनोपपद्यतेइत्यर्थः । अन्येतुप्रेत्यजातिकृतंकर्मैतिपठित्वात्पूर्वाजन्मांतरेकृतंकर्मजन्मांतरेफलप्राप्तौसत्यांचतु
र्विधंनित्यनैमित्तिककाम्यनिषिद्धलक्षणंकारणत्वेननस्मरंतीतिचार्वाकवचनत्वेचेतमपिष्ठोक्तंनृपाचक्षते १४ लोकेति पुण्यादिचतुष्टयंस्वुत्वादिहेतुत्वेनस्मरंति तयैवचवेदेऽपिगृण्वंति । पुण्यो
वैपुण्येनकर्मणाप्रवृत्तिउत्तिष्ठतजाग्रतप्राप्यवरात्रिबोधतोति वेदशब्दोऽपियःकर्मप्राधान्यपरःसोऽपिशांत्यर्थपरिद्विस्वस्यहानिचदृष्टोत्तमानांसमाधानार्थप्राकृतकर्मणातवशमुःसुखीत्वंचतुःसुखीतिना
त्रतवदोषोऽस्तीतिनसंतापस्त्वयाकार्यइतिप्रयुज्यते अतएतद्वैवप्रतिपादनंनृद्वानांभूहस्परत्यादीनांलोक्यायतागमपणेतुणांशासनंनभवति नहिधर्मःप्रत्यक्षस्यविषयः अयोग्यत्वात् नाप्यनुमा
नस्य तस्यापिप्रत्यक्षपूर्वकत्वात् तदुभयाविषयेयःशब्दःसंकेतलंघनार्थइतिभावः १५

स.भा.टी.
॥१८२॥

एतद्वययति चक्षुवेति इन्द्रियमनोवाकशरीरेषुप्रत्येकंचतुर्विधंपुण्यपापनीत्यास्माकंतादृशंप्रकारंफलंप्रातिपद्यते अवमर्थः । कार्यवैचित्र्यात्कारणवैचित्र्यंतावदवश्यंफलं तच्चकर्मवैचि
त्र्यकृतंलोकेवेदेचकृतंविहायसमानेऽपिभौतिकत्वेऽनंतानवस्थित्वाप्रामाणिकस्वभाववादंकल्पयतोविस्पष्टंमूर्खत्वमितिभावः १६ एतदेवाह निरंतरमिति कमेंतितत्फलंलक्ष्यते कदाचिन्निरंत
रंदुःखमेवलमतेकदाचित्सुखमेवलमतेकदाचिन्मिश्रयुगपदुःखंलमतेपादेभेदुःखंहस्तेमेसुखमिति । नचैतस्वभाववादेयुज्यते नहिबहिरुष्णस्वभावःकंचित्कालमुष्णःकंचित्कालंशीतःकंचित्काल
लमनुष्णाशीतश्चदृश्यते । नन्वाशुतरविनाशिनःकर्मणःकथंकालांतरीयंफलंयुज्यतइत्याशंक्याह ननुनाशोऽस्यविद्यतइति अस्यकर्मणःकर्मजन्यस्यपुण्यपापात्मकस्यापूर्वस्येश्वरप्रीतिरूपस्यवा
भोगंविनानाशोनास्तीत्यर्थः १७ इमंश्लोकंवाचष्टे कदाचिदिति कूटस्थंपक्षपातशून्यं दुष्कृतांबिरोधेनेत्यर्थः १८ । १९ अथसन्निहितेच्छेदः सुखावहाःपुण्यपापयोःसमूलोच्छेदेयत्सु
खंतदावहंतीतितथा २० नियतोयावज्जीवमेकैकभागी अतोद्वयोरप्यागमापायित्वास्त्रित्यंसमाधानेब्रह्मदर्शनहेतौसमाधौप्रपद्यते २१ नचैतत्पितुःपुत्रस्यवासुकृतेनामुंशक्यमित्याह नाय

शा.मो.१२
अ०
॥२१०॥

चक्षुषामनसावाचाकर्मणाचचतुर्विधम् ॥ कुरुतेयादृशंकर्मतादृशंप्रतिपद्यते १६ निरंतरंचमिश्रंचलमतेकर्मपार्थिव ॥ कल्याणंयदिवापापंननुनाशोऽस्यविद्यते
१७ कदाचित्सुकृतंतातकूटस्थमिवतिष्ठति ॥ मज्जमानस्यसंसारयावदुःखाद्विमुच्यते १८ ततोदुःखक्षयंकृत्वासुकृतंकर्मसेवते ॥ सुकृतक्षयाच्चदुष्कृतंतद्वि
द्विमनुजाधिप १९ दमःक्षमाघृतिस्तेजःसंतोषःसत्यवादिता ॥ हीरंहिसाऽव्यसनितादाक्षयंचेति सुखावहाः २० दुष्कृतेसुकृतेचापिनजंतुर्नियतोभवेत् ॥ नित्यं
मनःसमाधानेप्रयतेतविचक्षणः २१ नायंपरस्यसुकृतंदुष्कृतंचापिसेवते ॥ करोतियादृशंकर्मतादृशंप्रतिपद्यते २२ सुखदुःखेसमाधायपुमानन्येनगच्छति ॥ अ
न्येनैवजनःसर्वःसंगतोयश्चपार्थिवः २३ परेषांयदसूयेतनतत्कुर्यात्स्वयंनरः ॥ योह्यसूयुस्तथायुक्तःसोऽवहासंनियच्छति २४ भूरि राजन्योब्राह्मणः
सर्वभक्ष्योवैश्योऽनीहावान्हीनवर्णोऽसश्च ॥ विद्वांश्चाशीलोऽवृत्तहीनःकुलीनःसत्याद्विभ्रष्टोब्राह्मणःस्त्रीचदुष्टा २५ रागीयुक्तःपचमानोऽऽत्महेतोर्भूर्खोवक्ता
नृपहीनंचराष्ट्रम् ॥ एतेऽर्वेशोच्यतांयांतिराजन्यश्चायुक्तःस्नेहहीनःप्रजासु २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरमीतायां
नवत्यधिकद्विशततमोऽध्याय ॥ २९० ॥ ॥ ४ ॥ ॥

मिति योयथाकरोतिसतथाप्रप्नोतीत्युत्तरार्थः २१ सुखदुःखहेतुपुण्यपापेसमाधायतस्वज्ञानेनारमनिप्रविलाप्यपुमानन्येनज्ञानवर्त्मनागच्छतीष्टंभुत्प्रप्नोति । यश्चसंगतोजनःपार्थिवः
पृथिवीस्थःस्त्रीपुत्रपशुमृदधनारामादिःसोऽन्यतो गच्छति । ननुस्वर्गोऽपवर्गोऽपकरोतीत्यर्थः २३ परेषामिति यत्कर्मपरकृतमसूयेतदमयंनित्यंकर्मकरोतीतिदोषवत्तयाऽऽचक्षीततत्स्वयंनकु
र्यात् । तत्किमसूयाऽपिकर्तव्यानेत्याह योयुक्तोयोगीअसुयुर्दोषदर्शीसोऽवहासंनियच्छतिनियमेनस्वीकरोति तस्मात्संगासूयावर्जितोयोग्युक्तोभवेदितिनिष्कटोर्थः २४ यथाऽसू
यावान्योगीनित्यएवंविरक्तोऽपियोगशून्योनिश्चयेतिबहुदृष्टांतपूर्वकमाह भीरुरितिद्वाभ्यां प्रजासुस्नेहहीनइतिस्वकैषणत्वमुक्तं सोऽपिचेदयुक्तोपोगाभ्यासहीनस्तर्हिशोच्यतांयाति तेनयो
गोऽन्यसनीयइतिभावः २५ । २६ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्ये नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ४ ॥ ॥

॥१८२॥

एवंसुखादिहेतुनाप्राक्कर्मणामस्तिस्वंबुत्स्वासकलकमोच्छेदाययोगमाश्रयेदितिसूचितंवेदव्याचष्टे ममइतिद्वाभ्यां मनोमयोरथःशरीरंतदेवरथइवलोकांतरगतिसाधनं । इन्द्रियायाःशब्दाद
योहयाइववाहकापस्यतंप्राप्ययोज्ञानंभूतेस्तत्तदाकारवृत्तिसंवलितैरिन्द्रियैश्चिदाभिर्गच्छतिविषयांश्चिन्मयत्वेनैवपश्यति सद्युद्धिमान् । देहंप्राप्यब्रह्मभावेनविश्वंपश्यन्मुच्यतइत्यर्थः १ अ
न्ययमुक्त्वाव्यतिरेकमाह सेवेति अश्रितेनयत्किंचिदालंबनमनाश्रितेनानिरालंबेनमनसास्थितस्यातएववृत्तिहीनस्यपुंसःसेवामक्तिर्ध्यानरूपेश्वरप्रणिधानंशस्यते निर्विकल्पसमाधिनाऽवस्थानं
श्रेष्ठमित्यर्थः । हेद्विज कीदृशीसेवा अतिहस्ताभिवृत्ता हस्तशब्देनतस्माध्यंकर्मलक्ष्यते अतिहस्तोऽतिक्रान्तकर्मा । सर्वपाप्मानंतरति नैनंकृताकृतेतपतः क्षीयंतेचास्यकर्माणी
त्यादिश्रुतिभ्यःस्त्रीणकर्मब्रह्मवित्तंप्राप्यनिर्वृत्तानिष्पन्नासदाचार्यंप्रसादाल्लब्धाननुपरस्परानुत्तुपाभिवृत्ता । परोक्षज्ञानिनानपरस्परपदेशोऽधिकारःकिंत्वपरोक्षज्ञान्येवोपदेष्टासुक्तइत्यर्थः ।
यथोक्तं । 'परोक्षज्ञानमात्रेणनाचार्यत्वेनियुज्यते'इति । 'तद्विज्ञानार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनिष्ठं । उपदेक्ष्यंतितेज्ञानंज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः'इतिश्रुतिस्मृत्योर्ब्रह्मनिष्ठंस्व

॥ पराशरउवाच ॥ मनोरथरथंप्राप्यइन्द्रियार्थहयंनरः ॥ रश्मिभिर्ज्ञानसंभूतेर्योगच्छतिसद्युद्धिमान् १ सेवाश्रितेनमनसावृत्तिहीनस्यशस्यते ॥ द्विजातिह
स्ताभिवृत्ताननुत्तुल्यात्परस्परात् २ आयुर्नसुलभंलब्धानावकर्षेद्विशापते ॥ उत्कर्षार्थंप्रयतेतनरःपुण्येनकर्मणा ३ वर्णोऽप्यहिपरिभ्रष्टो नवैसमानमर्हति ॥ ननु
यःसत्क्रियांप्राप्यराजसंकर्मसेवते ४ वर्णोत्कर्षमवाप्नोतिनरःपुण्येनकर्मणा ॥ दुर्लभंतमलब्धाहिहन्यात्पापेनकर्मणा ५ अज्ञानाद्विकृतंपापंतपसेवाभिनिर्णुदेत् ॥
पापंहेकर्मफलतिपापमेवस्वयंकृतम् ॥ तस्मात्पापंनसेवेतकर्मदुःखफलोदयम् ६ पापानुबंधयत्कर्मयद्यपिस्यान्महाफलम् ॥ तन्नसेवेतमेधावीशुचिःकुशलिनं
यथा ७ किंकष्टमनुपश्यामिफलंपापस्यकर्मणः ॥ प्रत्यापन्नस्यहिततोनात्मातावद्विरोचते ८ प्रत्यापत्तिश्चयस्येहवालिशस्यनजायते ॥ तस्यापिसुमहांस्तापः
प्रस्थितस्योपजायते ९ विरक्तंशोच्यतेवस्त्रंननुकृष्णोपसंहितम् ॥ प्रयत्नेनमनुष्येद्रपापमेवंनिबोधमे १० स्वयंकृत्वातुयःपापंशुभमेवानुतिष्ठति ॥ प्रायश्चित्तंन
रःकर्तुमुभयंसोऽश्रुतेपृथक् ११ अज्ञानानुकृतांहिसामर्हिसाव्यकर्षति ॥ ब्राह्मणाःशास्त्रनिर्देशादित्याहुर्ब्रह्मवादिनः १२

दर्शनइतिविशेषणाच्च १ एतदेवशीघ्रसाधनीयमित्याहायुरिति नसुलभंकिंतुदुर्लभं नावकर्षेद्विषयसेवनैर्ननाशयेत्किंतुपुण्येनकर्मणोत्कर्षार्थमुत्तरोत्तरश्रेष्ठभूमिलामार्थंप्रयतेत् २ वर्णोऽप्युत्त
भीतासुक्तेभ्यःपुद्भ्यःकृष्णधूमनीलरक्तहारिद्रशुक्रेभ्यःसत्वरजस्तमसांहासवृद्धितारतम्यात्कल्पितेभ्यःपरिभ्रष्टउच्चवर्णांब्रीचवर्णप्राप्तःसंमानंश्रेष्ठयंनार्हति परिभ्रष्टत्वमेवव्याचष्टे नस्तिवति ४ तं
वर्णोत्कर्षमलब्धाकुपुरुषःपापेनात्मानंहन्यान्नाननरकपातेनार्हिस्यात् ५ पापंदुःखं पापंकर्मोतिसंबंधः ६ कुशलिनंकारुकं चंडालविशेषमित्यर्थः ७ कुत्सितंचतत्कष्टंकिंकष्टं ततःपापा
द्धेतोः प्रत्यापन्नस्यविपरीतदृष्टेः अनात्मादेहादिरेवविशेषेणआत्मत्वेनरोचते ८ प्रत्यापत्तिर्बैराग्यं प्रस्थितस्ययोगेप्रवृत्तस्यउत्तरमूल्यामात्तापोजायते प्रस्थितस्यमृतस्यवातापोनरकजः
९ विरक्तंस्वभूतंशुद्धंसाद्विपरीतेनरागेणाक्रान्तंस्त्रंशोच्यते परंतुकृष्णेनमज्जातकेनोपसंहितंरक्तंनशोच्यतेपुर्वमेवमत्तःपापंकिंचिच्छोषितंशुक्लंकिंचिदशक्यमितिनियबोधदुध्यस्व १० धीपूर्वकृतं
ननश्यतीत्याह स्वयामिति ११ अर्हिसाअर्हिसया तृतीयालोपआर्षः ब्रह्मणइतिपाठेदेवसंबंधिनः १२

तथाऽस्यपुंसःकर्मकामकृतंविहिंसाअहिंसानैवानुर्कषति ब्रह्मवादिनःस्मृतिकाराः यथोक्तं । 'प्रायश्चित्तैरपैत्येनोयवज्ञानकृतंभवेत् ॥ कामतोव्यवहार्यस्तुवचनादिहजायते'इति । कर्मकृतमि
तिपाठेकामतइत्यध्याहर्त्तव्यं । तथाकामकृतंचास्येतिपाठेत्वकामकृतवत्कामकृतमपि अहिंसैवापकर्षतीत्यर्थः १९ एवंपरमतनुपन्यस्यकामतोऽकामतोवाकृतंकर्मबहुत्वरूपवामोगमदत्वानैव
इयतीतिस्वमतमाह अहंत्वित्यादिना गुणयुक्तंपुण्यकर्मप्रकाशंबुद्धिपूर्वकंप्रकाशयज्ञास्वेत्यर्थः १७ मुलंतमिदं १४ मनसाबुद्धिपुक्तानिइदमित्यंकुर्यान्नवेतिविमर्शपूर्वकमिदमित्यंकर्तव्यमेवेतिनि
श्चित्येत्यर्थः । यथातथंस्थूलसूक्ष्मतारतम्येनफलंतिखदुःखादिकंयच्छंति १५ नित्यमव्यभिचारिफलमुल्बणंनरकावहंउग्रेणहिंसेण यथाबुद्धिपूर्वकृतंकर्मनियमेनफलदमेवमबुद्धिपूर्वकृतम
पि । तयोर्विशेषस्तुफलबहुत्वात्परस्वकृतोनतुफलसदसद्भावकृतइतिश्लोकत्रयार्थः १६ ननुकर्मफलस्यापारिहायस्वेकयंविश्वामित्रेणवसिष्ठस्यपुत्रशतहंतंतत्फलंनरकपातश्चनप्राप्तइत्याशंक्यालौ
किकत्वान्नतदुदाहरणमित्याहकृतापीति १७ । १८ नवेअपक्वेसलिलंन्यस्तंचेद्रीयतेकपालमेव नवेतरेपक्वेजलंन्यस्तंचेत्तयामावंधयापूर्वरूपंस्मितंतथाकूपत्वमेवप्राप्नोतिनहीयते । एवंतेजस्वि

तथाकामकृतंनस्यविहिंसैवानुर्कषति ॥ इत्याहब्रह्मशास्त्रज्ञाब्राह्मणाब्रह्मवादिनः १३ अहंतुतावत्पश्यामिकर्मयद्द्वर्ततेकृतम् ॥ गुणयुक्तंप्रकाशंवापापेनानुपसंहि
तम् १४ यथासूक्ष्माणिकर्माणिकफलंतीहयथातथम् ॥ बुद्धियुक्तानितानीहकृतानिमनसासह १५ भवत्यल्पफलंकर्मसेवितंनित्यमुल्बणम् ॥ अबुद्धिपूर्वधर्मज्ञकृ
तमुग्रेणकर्मणा १६ कृतानियानिकर्माणिदैवतैर्मुनिभिस्तथा ॥ नचरेतानिधर्मात्माश्रुत्वाचापिनकुत्सयेत् १७ संचित्यमनसाराजन्विदित्वाशक्यमात्मनः ॥
करोतियःशुभंकर्मसवैभद्राणिपश्यति १८ नवेकपालेसलिलंसंन्यस्तंहीयतेयथा ॥ नवेतरेतथाभावंप्राप्नोतिसुखभावितम् १९ सतोयेऽन्यतुयतोयंतस्मिन्नेवप्राप्ति
च्यते ॥ वृद्धेष्टद्विमवाप्तिसलिलेसलिलंयथा २० एवंकर्माणियानीहबुद्धियुक्तानिपार्थिव ॥ समानिचैवयानीहतानिपुण्यतमान्यपि २१ राज्ञाजेतव्याः
शत्रवश्चोन्नताश्चसम्यक्कर्तव्यंपालनंचप्रजानाम् ॥ अग्निश्चेयोवहुभिश्चापियज्ञैरत्येमध्येवावनमाश्रित्यस्थेयम् २२ इमान्वितःपुरुषोधर्मशीलोभूतानिचात्मान
मिवानुपश्येत् ॥ गरीयसःपूजयेदात्मशक्त्यासत्येनशीलेनसुखंनरेन्द्र २३ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां एकनवत्यधि
कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ पराशरउवाच ॥ कःकस्यचोपकुरुतेकश्चकस्मैप्रयच्छति ॥ प्राणीकरोत्ययंकर्मसर्वमात्मार्थमात्मना १

नपापपुण्योदासीनंकर्मनहिनस्तिइतरंतुहिनस्त्येवेतिभावः १९ । २० समानिषाद्विपमाणि २१ एवंसाधारणधर्ममुक्त्वा राज्ञाविशेषमानाह राज्ञेति अंत्येवयस्यविरक्तेनापि मध्येमध्य
मेविरक्तेन २२ आत्मानमिवेत्यहिंसासूचिता गरीयसोगुरुतरान्ब्रह्मविद्यापदान् सत्येनब्रह्मप्राप्तये अद्ययवनेनवसतीतिवद्वेत्तौतृतीया २३ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभा
दीये एकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ नन्वहंराजायेषामुनीनांपालयिताऽस्मितेषांयोगफलस्यषष्ठांशहर्ताचास्म्यतोमब्रह्मप्राप्तयेनगुरुसेवाऽपेक्ष्यतेतेषामहिंसादिभिर्मदीयाहिंसा
देरपिबुद्धिसंभवात् यथोक्तंपातंजले । अहिंसाप्रतिष्ठायांतत्सन्निधौवैरत्यागःइत्याशंक्याह कःकस्येति सत्यं यदिकर्मजन्योमोक्षःस्यात्तर्हिगुण्येतैतत् ज्ञानिकप्राप्त्योमोक्षः इष्टार्थं चज्ञा
नंभोजनादिवन्नेतरेणप्राप्तमितरस्योपकरोति कर्मदृष्टफलंभोजनादि आत्मनाशरीरंद्रियबुद्धिरूपेणाऽऽत्मार्थमात्मनएवतृप्त्याद्यर्थं नतुपरायंकर्मकश्चित्करोतीत्यर्थः १

ननुमातृदेवोभवपितृदेवोभवेत्यादिश्रुतेर्देवदाराधितोमात्रादिपुण्यकरोत्येवेत्याशंक्यानुपकारिणंमात्रादिकमपित्यजंत्येवलोकेऽस्तोनकश्चित्कंचिदुपकरोतीत्याह गौरवेणेति यत्तुमात्राद्याराध
नंतदप्यामुष्मिकायैहिकायवास्वाहितायैवनतुमात्रादिहितायेतिभावः १ कथंतर्ह्यात्महितमाचरेदित्यतआह विशिष्टस्येत्पादि विशिष्टात्प्रतिग्रहोनिर्धनस्यदानेनबुद्धयःसधनस्यतुदानंपुण्य
तरमित्यर्थः २ दानप्राप्तस्त्यप्रकारमाह न्यायेति ४ ऋद्धिघनसमृद्धिनानुस्मरेत्धर्मार्थीत्यनुधंजनीयं १ निर्धनस्यापिदानफलमस्तीत्याह अपइति फलमन्नदानस्येतिशेषः ६ । ७
अतिथिपूजाफलमुक्त्वादेवपूजाफलमाह तैरेवेति समाठरंमाठरेणपारिपाश्विकेनसहितंसमाठरंसूर्य अतोष्यच्छैव्यइतिसंबंधः । 'माठरःपिंगलोदंबश्चंडाशोःपारिपाश्विकाः'इत्यमरः ८ । ९
गौरवेणपरित्यक्तंनिःस्नेहंपरिवर्जयेत् ॥ सोदर्यंभ्रातरमपिकिमुतान्यंपृथग्जनम् २ विशिष्टस्यविशिष्टाच्चतुल्यौदानप्रतिग्रहौ ॥ तयोःपुण्यतरंदानंतद्विजस्यप्रय
च्छतः ३ न्यायागतंधनंचैवन्यायेनैवविवर्धितम् ॥ संरक्ष्यंयत्नमास्थायधर्मार्थमितिनिश्चयः ४ नधर्मार्थीनृशंसेनकर्मणाधनमर्जयेत् ॥ शक्तितःसर्वकार्याणिकु
र्यान्नर्द्धिमनुस्मरेत् ५ अपोहिप्रयतःशीतास्तापिताज्वलनेनवा ॥ शक्तितोऽतिथयेदत्वाक्षुघातार्थाश्रुतेफलम् ६ रंतिदेवेनलोकेष्टासिद्धिःप्राप्तमहात्मना ॥ फ
लपत्रैरथोमूलैर्मुनीनिर्चितवांश्चसः ७ तैरेवफलपत्रैश्चसमाठरमतोषयत् ॥ तस्माल्लेभेपरंस्थानंशैव्योऽपिपृथिवीपतिः ८ देवताऽतिथिभृत्येभ्यःपितृभ्यश्चात्मन
स्तथा ॥ ऋणवान्जायतेमर्त्यस्तस्मादनृणतां व्रजेत् ९ स्वाध्यायेनमहर्षिभ्योदेवेभ्योयज्ञकर्मणा ॥ पितृभ्यःश्राद्धदानेननृणामभ्यर्चनेनच १० वाचाशेषावहार्ये
णपालनेनात्मनोपिच ॥ यथावहृत्यवर्गस्यचिकीर्षेत्कर्मआदितः ११ प्रयत्नेनचसंसिद्धाधनैरपिविवर्जिताः ॥ सम्यग्बुद्ध्वाहुतहवंमुनयःसिद्धिमागताः १२ वि
श्वामित्रस्यपुत्रत्वमृचीकतनयोऽगमत् ॥ ऋग्भिस्तुत्वामहाबाहोदेवान्वैयज्ञभागिनः १३ गतःशुक्रत्वमुशनादेवदेवप्रसादनात् ॥ देवीस्तुत्वानुगनेमोदतेयशसा
वृतः १४ असितोदेवलश्चैवतथानारदपर्वतौ ॥ कक्षीवान्जामदग्न्यश्चरामस्तांड्यस्तथाऽऽत्मवान् १५ वसिष्ठोजमदग्निश्चविश्वामित्रोऽत्रिरेवच ॥ भरद्वाजोहारे
श्मश्रुःकुंडधारःश्रुतश्रवाः १६ एतेमहर्षयःस्तुत्वाविष्णुमृग्भिःसमाहिताः ॥ लेभिरेतपसासिद्धिप्रसादात्तस्यधीमतः १६ अनर्हाश्चार्हताप्राप्ताःसंतःस्तुत्वातमे
वह ॥ नतुबुद्धिमिहान्विच्छेत्कर्मकृत्वानुगुप्सितम् १८ येऽर्थाधर्मेणतेसत्यायेऽधर्मेणधिगस्तुतान् ॥ धर्मवैशाश्वतंलोकेनजह्याद्धनकांक्षया १९ आहिताग्निर्हि
धर्मत्मायःसपुण्यकृदुत्तमः ॥ वेदाहिसर्वराजेंद्रस्थितास्त्रिष्वग्निपुत्रभो २०

१० वाचावेदशास्त्रमद्या श्रवणमननादिनेत्यर्थः शेषावहार्येणपंचयज्ञशेषेणान्नेन पालनेनभूतदयवाऽऽत्मनोऽप्यनृणतां व्रजेत् तथाभृत्यवर्गस्यपुत्रादेःआदितःकर्मजातकर्मादिचिकीर्षेतेना
प्यात्मनएवानृणतां व्रजेत् ११ प्रयत्नेनध्यानधारणादिना हुत्वाहुतवहं अग्निहोत्रं कृत्वेत्यर्थः १२ ऋचीकतनयोऽगमदित्यत्राऽजीगर्तसुतोऽगमदितिपठनीयं शुनःशोपोह्यजीगर्तपुत्रःसन्
विश्वामित्रपुत्रतामापेतिवहृचब्राह्मणेसमाप्रापते । नचतनयशब्दोमोत्रपरःकर्तुंशक्यः । ऋचीकोहिभागोजामदग्न्यस्यरामस्यपूर्वजः अथर्चाकादयोभ्येत्यपितरोराममनुवात्रित्यादिपर्व
णिसंभतंधंकरुयानेलिंगदर्शनात् अजीगर्तस्त्वांगिरसः । यथैवांगिरसःसष्टुपेयांतवपुत्रतामितिविश्वामित्रप्रतिबहृचब्राह्मणेऽनुनःशेषवचनाद्यथाकथंचिद्वाएतत्समाधेयं । योविश्वामित्रपुत्र
रकमगमत्सदेनान्स्तुत्वासिद्धिमागतइत्यध्याहृत्यपूर्वेषुयथोक्तं ११ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

म.भा.टी.
॥ १८४ ॥

२१ अग्निरिति जनयितायः पितासएव न स्वन्व्येऽन्नदातृभयत्रातृभृतयः परिचर्याः सेव्याः २२ क्रीकः कामहीनः सन्नयः प्रीतियोगात् केवलं कृपाद्रयादृष्टापश्यति । दाक्ष्येण स्वदेन हीनभा
यासन्नून्यः सन्नयोधर्मपरः । नदांतइत्येकपदं दानतिष्ठन्नतिदांतः दानआर्जवच्छेदनयोरित्यस्मात्कर्तरिक्तः तदन्योनदांतः नैकधेतिवत्समासः हिंसाशून्यइत्यर्थः २३ ॥ इति शांतिपर्व
णि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ७ ॥ पूर्वाध्यायेयतः स्वस्योपकर्ताऽन्योनास्त्यत आत्मोपकाराय स्वयं मानं त्यक्त्वा
ऽन्यान्सेवेतेत्युक्तं तत्र दृष्टसेवाप्रशंसार्थं शूद्रवृत्तिमहीकरोति वृत्तिरिति वर्णेष्वोब्राह्मणक्षत्रियवैश्वेभ्यः हीनस्य शूद्रस्य वृत्तिर्जाविकावृद्धसेवासेवकान् धर्मिष्ठां कुरुतेऽतः शोभना दृष्टादृष्टोभयार्थे

शां.मो.१२
अ०
॥ २९३ ॥

सचाप्यश्याहितो विप्रः क्रियायस्य न हीयते ॥ श्रेयोह्यनाहिताग्निवमग्निहोत्रं न निष्क्रियम् २१ अग्निरात्मा च माता च पिता जनयिता तथा ॥ गुरुश्च नरशार्दूलपरि
चर्यायथातथम् २२ मानं त्यक्त्वा यो नरो वृद्धसेवी विद्वान्क्लीबः पश्यति प्रीतियोगात् ॥ दाक्ष्येण हीनो धर्मयुक्तो न दांतो लोकेऽस्मिन् वै पूज्यते सद्गिरार्यः २३ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ पराशर उवाच ॥ वृत्तिः सकाशाद् वर्णेष्वस्त्रिभ्यो
हीनस्य शोभना ॥ प्रीत्योपनीतानिर्दिष्टा धर्मिष्ठां कुरुते सदा १ वृत्तिश्चेन्नास्ति शूद्रस्य पितृपैतामहीधुवा ॥ न वृत्तिपरतो मार्गे च लुश्रूषा तु प्रयोजयेत् २ सद्भिस्तु स
हसंसर्गः शोभते धर्मदर्शिभिः ॥ नित्यं सर्वास्ववस्थासु नासद्भिरिति मे मतिः ३ यथोदयगिरौ द्रव्यं सन्निकर्षेण दीप्यते ॥ तथा सत्सन्निकर्षेण हीनवर्णोऽपि दीप्यते ४
यादृशेन हिवर्णेन भाव्यते शुक्लमंबरम् ॥ तादृशं कुरुते रूपमेतदेवमवेहि मे ५ तस्माद्गुणे पुरज्येथामादोषेषु कदाचन ॥ अनित्यमिह मर्त्यानां जीवितं हि चलाचलम् ६
सुखे वायदिवा दुःखे वर्तमानो विचक्षणः ॥ यश्चिनोति शुभान्येव स तंत्राणीह पश्यति ७ धर्मादपेतं यत्कर्म यद्यपि स्यान्महाफलम् ॥ न तत्सेवेतमेधावीनतद्धितमिहो
च्यते ८ यो हत्वा गोसहस्राणि नृपो दद्यादरक्षिता ॥ सशब्दमात्रफलभाया जाभवति तस्करः ९ स्वयंभूरसृजन्नाग्रेधातारं लोकसत्कृतम् ॥ धाताऽसृजत्पुत्रमेवं लो
कानां धारणे रतम् १० तमर्चयित्वा वैश्यस्तु कुर्यादत्यर्थं मृद्धिमत् ॥ रक्षितव्यं तुराजन्यैरुपयोज्यं द्विजातिभिः ११ अजिह्वैरशठक्रोधैर्हव्यकव्यप्रयो कृभिः ॥ शूद्रैर्नि
र्माजर्जनं कार्यमेवं धर्मो न नश्यति १२ अप्रनष्टे ततो धर्मे भवंति सुखिताः प्रजाः ॥ सुखेन तासां राजेंद्रमोदंते दिवि देवताः १३ तस्माद्योरक्षति नृपः स धर्मेणेति पूज्यते ॥
अधीते चापियो विप्रो वैश्यो यश्चार्जने रतः १४ यश्च शूद्रपतेशूद्रः स ततं नियतेन्द्रियः ॥ अतोऽन्यथामनुष्येद्रस्वधर्मात्परिहीयते १५

त्वात् । नहियाजनकरादानवाणिज्यादयो विप्रादिर्जाविकास्तेषां धर्मिष्ठतायै मवत्यतः तत्सेवया लोकद्वयं साधयेदिति भावः १ परतस्त्रैवर्णिकसेवाव्यतिरेकेण २ शूद्राभवेवस्तौति सद्भिरित्या
दिना ३ द्रव्यं मणिकांचनादि दीप्यते सूर्यसन्निकर्षेण अतएव संध्योः सूर्यरश्मयो द्रव्यप्रभाविच्छरणान्द्रकादृश्यते ४ । ५ । ६ तंत्राणि शास्त्राणि स एव शास्त्रदर्शीत्यर्थः ७ । ८ । ९
पुत्रं वर्जन्यदेवतां १० ऋद्धिमत्कृषिगोरक्ष्यादि ११ अजिह्वैर्दुर्भहीनैः अशठक्रोधैर्वित्तशाठ्यक्रोधहीनैः निर्माजर्जनं भूमिगुद्ध्यादि १२ । १३ तस्मादिति धर्मेण रक्षतीति पू
ज्यते न तु नृपस्वमात्रेणेत्यर्थः १४ । १५

॥ १८४ ॥

प्राणसंतापपूर्वकमपि निर्दिष्टादत्ताः काकिण्योर्विशतिवरादिकाः कर्षिजलाधिकरम्यायेन बहुत्वे त्रिस्वैपर्यवसन्नं तिस्रोऽपिकाकिण्यइत्यर्थः १६ यादृशं तादृशं सश्रद्धमश्रद्धवायो नित्यं ददाति
तथाच श्रुतिः । 'श्रद्धया देयं अश्रद्धया देयं श्रिया देयं हिद्या देयं संविदा देयं' इति १७ तमुष्टपापात्रमुष्टार्थं अभिष्टुं सर्वतः प्रशस्तम् १८ तं धर्मं दानं दानात्मकम् १९ अतिक्रामेन्न वा विधि विधिषे
नोपायेन संश्रयाद्गृहपाशात् २० दाक्ष्येण सेवार्थोत्साहेन २१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ दानप्रशंसा

प्राणसंतापनिर्दिष्टाः काकिण्योऽपि महाफलाः ॥ न्यायेनोपार्जितादत्ताः किमुतान्याः सहस्रशः १६ सत्कृत्य हि द्विजातिभ्यो यो ददाति नराधिपः ॥ यादृशं तादृशं
नित्यमश्रातिफलमूर्जितम् १७ अभिगम्य च तत्तुष्ट्या दत्तमाहुरभिष्टुतम् ॥ याचितेन तु यदत्तं दाहुर्मध्यमंबुधाः १८ अवज्ञया दीयते यत्तथैवाश्रद्धयाऽपि वा ॥
तमाहुरधमं दानं मुनयः सत्यवादिनः १९ अतिक्रामेन्मज्जमानो विविधेन नरः सदा ॥ तथा प्रयत्नं कुर्वीत यथा मुच्येत संश्रयात् २० दमेन शोभते विप्रः क्षत्रियो विजये
नतु ॥ धनेन वैश्यः शूद्रस्तु नित्यं दाक्ष्येण शोभते २१ ॥ इति श्रीम० शांति० मोक्ष० पराशरगीतायां त्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ पराशर उवाच ॥
प्रतिग्रहगता विप्रेक्षत्रियेयुधिनिर्जिताः ॥ वैश्येन्यायार्जिताश्चैव शूद्रेऽशूषयार्जिताः १ स्वल्पाप्यर्थाः प्रशस्यंते धर्मस्यार्थं महाफलाः ॥ नित्यं त्रयाणां वर्णानां शु
श्रूषुः शूद्र उच्यते २ क्षत्रधर्मवैश्यधर्माना वृत्तिः पतते द्विजः ॥ शूद्रधर्माय दातु स्यात्तदापतति वै द्विजः ३ वाणिज्यं पाशुपाल्यं च तथा शिल्पोपजीवनम् ॥ शूद्रस्या
पि विधीयंते यदा वृत्तिर्न जायते ४ रंगावतरणं चैव तथा रूपोपजीवनम् ॥ मद्यमांसोपजीव्यं च विक्रयं लोहचर्मणोः ५ अपूर्विणानकर्तव्यं कर्म लोके विगर्हितम् ॥ कृत
पूर्वतुल्यजतो महान् धर्म इति श्रुतिः ६ संसिद्धः पुरुषो लोके यदाऽऽचरति पापकम् ॥ मदेनाभिष्टुतमनास्तच्च न ग्राह्यमुच्यते ७ श्रूयंते हि पुराणेषु प्रजाधिगदं दशासनाः ॥
दांता धर्मप्रधानाश्च न्यायधर्मानुवृत्तिकाः ८ धर्मेषु सदानृणामिहराजन्प्रशस्यते ॥ धर्मवृद्धा गुणानेव सेवंते हीनराश्रुवि ९ तंधर्ममसुरास्तातनामृष्यंतजना
धिप ॥ विवर्धमानाः क्रमशस्तत्र तेऽन्वाविशन् प्रजाः १० तासां दर्पः समभवत्प्रजानां धर्मनाशनः ॥ दर्पात्मनां ततः पश्चात्क्रोधस्तासामजायत ११ ततः क्रोधाभि
भूतानां वृत्तं लज्जासमन्वितम् ॥ हींश्चैवाप्यनशद्राजंस्ततो मोहो व्यजायत १२ ततो मोहपरीतास्ताना पश्यंत यथापुरा ॥ परस्परावमर्देन वर्धयंत्यो यथा सुखम्
१३ ताः प्राप्य तु सधिगदं हीनकारणमतोऽभवत् ॥ ततोऽभ्यगच्छन् देवांश्च ब्राह्मणांश्चावमन्यह १४

प्राकृताप्राणसंतापनिर्दिष्टा इत्यादिना तदर्थं मर्वाजर्जनोपायं नियमयन्नन्यान्पि प्रसंगाद्दर्मान्वक्ष्यति प्रतिग्रहागता इत्यादि १ । २ नपतत इति संबन्धः ३ शिल्पं चित्रलेखनादि वृत्तिः सेवार्थं ४
रंगेच्छया दिवेषेणाऽऽतरणं रूपोपजीवनं जलमंडपिकेति दाक्षिणात्येषु प्रसिद्धं यत्र सूर्यमवच्छेद्यवधाय चर्ममयैराकारैराजामास्यादीनां चर्या प्रदर्शयते ५ अपूर्विणायेन पूर्वमद्याद्युपजीवनं न कृतं
सोऽपूर्वतिनतन्नकर्तव्यम् ६ संसिद्धो लब्धाव्रवच्छादिः नग्राह्यं वृद्धैराचरितमपिनस्वीकर्तव्यम् ७ मद्यपवकुतोऽभवदित्यत आह श्रूयंते हीत्यादिना ८ । ९ अचुराः कामक्रोधादयः १० । ११
अनशद नश्यत १२ । १३ नकारणं तासां नियमने इति शेषः ततस्ताः प्रजा देवान् ब्राह्मणांश्चावमन्याऽभ्यगच्छन् विषयानसेवंतेत्यर्थः १४

एवंकामक्रोधादिद्वारेणप्रजानांबंधनंप्रदश्यंसेपेणतत्रिष्टुत्पुपायमाह एतस्मिन्निति देवाःशमदमादयः देवईश्वरस्ततोऽपिवरंश्रेष्ठंशिवंतुर्थजाग्रत्स्वप्रसुप्तुस्वभिमानिभ्योविश्वतैजसप्राज्ञे
भ्योविराट्पुत्रांतर्यामिभ्यश्चपरंचतुर्थंब्रह्म शिवमद्वैतंचतुर्थंमन्यंतसआत्मासविज्ञेयइतिश्रुतिप्रसिद्धं बहुरूपंमाययेतिशेषः । इन्द्रोमापाभिःपुरुषपईयतइतिश्रुतेः गुणैर्नित्यजनैश्वर्यादिभिरधिकम्
१५ तेनशिवेनसाक्षात्कृतेनतेऽसुराःकामक्रोधादयःमगनगाःमायाख्याव्याकृततांतगताःसपुराःपुरैःस्यूलसूक्ष्मकारणशरीरैःसहिताः क्षितौपेस्वर्धेऽद्भुच्चिन्मात्रेपातिताःप्रविष्टाःपिताः एकेनबाणेनजी
वात्मनाशुद्धचिन्मात्रांतःप्रविष्टेन तथाचश्रुतिः । 'प्रणवोघनुःशरोऽह्यान्माब्रह्मतल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेनवेद्धव्यंशरवत्तन्मयोभवेत्'इति । देवैरिन्द्रियैराप्यायितेनतेजसासंस्कारशेषेणेत्यर्थः १६
मन्वेवंसंस्कारशेषेणपुरांपतनंसुप्तिमूर्च्छयोरप्यस्तीत्यतआह तेषामिति तेषांकामादीनामधिपतिर्भोमयंकरोमहामोहः शूलपाणिनाशूलवतीक्षणाग्रयापुद्गयाआयुधभूतयापाणिस्थवत्स्वाधीन
येत्यर्थः १७ तस्मिन्महामोहेहतेस्वभावंब्रह्मभावंमापवाजीवाःप्रत्यपयंत । 'ब्रह्मविद्ब्रह्मैवभवतिब्रह्मैवसन्ब्रह्माप्येति'इतिश्रुतेः यथापुरेतिः सृष्ट्यादीपयामरीच्यादयोवेदैकनिष्ठाभासंस्तयात

शां.मौ.१२
अ०
॥२१४॥

एतस्मिन्नेवकालेतुदेवादेवरंशिवम् ॥ अगच्छन्शरणंधीरंबहुरूपंगुणाधिकम् १५ तेनस्मतेगगनगाःसपुराःपातिताःक्षितौ ॥ त्रिधाऽप्येकेनबाणेनदेवाप्यायि
ततेजसा १६ तेषामधिपतिस्त्वासीद्भिमोभीमपराक्रमः ॥ देवतानांभयकरःसहतःशूलपाणिना १७ तस्मिन्हतेऽथस्वभावंप्रत्यपयंतमानवाः ॥ प्रापयंतचवे
दान्वैशाखाणिचयथापुरा १८ ततोऽभिषिच्यराज्येनदेवानांदिवावासवम् ॥ सप्तर्षयश्चान्वयुंजवराणांदंडधारणे १९ सप्तर्षीणामथोर्ध्वंचविष्टुर्नामपार्थिवः ॥
राजानःक्षत्रियाश्चैवमंडलेषुपृथक्पृथक् २० महाकुलेषुयेजातावृद्धाःपूर्वतराश्वये ॥ तेषामप्यासुरोभावोहृदयान्नापसर्पति २१ तस्मात्तेनैवभावेनसानुपंगेण
पार्थिवाः ॥ आसुराण्येवकर्माणिन्यसेवन्भीमविक्रमाः २२ प्रत्यतिष्ठंश्चतेष्वेतान्येवस्थापयंत्यपि ॥ भजंतेतानिचाद्यापियेवालिशतरानराः २३ तस्मादहं
ब्रवीमितींराजंसंचित्यशास्त्रतः ॥ संसिद्धाधिगमंकुर्यात्कर्महिंसात्मकंत्यजेत् २४

स्वज्ञानोत्तरमपिजीवन्मुक्ता अनादिसद्भासनावशाद्देकनिष्ठाएवासत्रित्यर्थः १८ ततइति देवानाभिन्द्रियाणाराण्येवशिखेदिविहार्दाकाशे वासवंवासयतिस्वरूपचैतन्येनशरीरैर्द्रियादीनि
तिवासवश्चिदात्मातमभिषिच्यब्रह्मनिष्ठत्वेनजितेन्द्रियाभूत्वासप्तर्षयोवसिष्ठाद्याःलोकशिखांकृतवंतइत्यर्थः १९ आधिकारिकेभ्यःसप्तर्षिभ्योऽपिब्रह्मविदःश्रेष्ठचमाह सप्तर्षीणामिति ।
'अर्वांग्विलश्चमस ऊर्ध्वबुद्रस्तस्मिन्म्यशोनिहितंविश्वरूपम् । तस्यासतःप्रयःसप्ततीरेवागृष्टभीब्रह्मणासंविदाने'तिश्रुतेः । शिरसिसहस्रारमद्वानिहितं तस्यसमीपेऽत्रादिस्थानेषुइमामेव
गोतमभरद्वाजावित्यादिश्रुत्याःऋषिद्विविधीयते ततोऽप्यचस्तनेषुमूलाधारादिषुचक्रेषुराजशब्दिततत्तदेवताधिष्ठितेषुब्रह्मैवविराजतेइत्यर्थः ऋषीणांश्रोत्रादीनामूर्ध्वमुपरिसहस्रारेविष्टुः
विगतंपृथुप्रथनादवयवोपचयात्पृथुशरीरंतद्रहितोऽशरीरःपरमात्माऽस्ति पार्थिवःपृथिवीशरीरंतदाश्रितः तथाच । अशरीरंशरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितमितिश्रुत्याशरीरस्यापिशरीरस्थत्वं
श्रुतं राजंतइतिराजानःषट्चक्राविषागणेशाद्याः क्षत्रियायोगविद्भविनाशिनइत्यक्षरार्थः २० ईदृग्ज्ञाननिदानस्यकामादिजयस्यदौर्लभ्यमाहावधानार्थं महाकुलेष्वित्यादिना २१ । २२
२३ संसिद्धोनित्यसिद्धआत्मातदधिगममात्मज्ञानमासुरभावनिवृत्तयेसंपादनीयमित्यर्थः तत्रोपायः कर्महिंसात्मकंत्यजेदित्यादि २४

॥१८५॥

१५ । २५ इष्टेति सर्वेष्वपिजन्मसुइष्टादियोगोऽस्त्येवेत्यर्थः २७ आत्मनोमुणैरतिरज्यतेअतीवतुष्टोभवति २८ । २९ ईहकोऽन्नाद्यर्थो ३० इदिलिख्यतइवेतिहृल्लेखावासना
नानृतमनृतमहंकारोऽज्ञानंवातद्रहितं नैकधेतिवत्समासः निर्वासनंनिरहंकारंनिर्गताज्ञानंवात्मनोयदाभवतितदाकल्याणंब्रह्मानंदमृच्छतिप्राप्नोति ३१ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि
नीलकंठीये मारतमावदीपे चतुर्नवत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उक्तवक्ष्यमाणयोःसंगतिमाह एषइति १ तपःप्रशांसितुंगाहंस्थ्यानिंदाति प्राथेणे

नसंकरेणद्रविणंप्रचिन्वीयाद्विचक्षणः ॥ धर्मार्थन्यायमुत्सृज्यनतत्कल्याणमुच्यते २५ सत्वमेवंविधोदांतःक्षत्रियःप्रियवांधवः ॥ प्रजाभृत्यांश्चपुत्रांश्चस्वधर्मेणानुपा
लय २६ इष्टानिष्टसमायोगेवैरंसौहार्दमेवच ॥ अथजातिसहस्राणिवहूनिपरिवर्तते २७ तस्माद्गुणेपुरज्येथामादोषेषुकथंचन ॥ निर्गुणोऽपिहिदुर्बुद्धिरात्मनःसो
ऽतिरज्यते २८ मानुषेषुमहाराजधर्माधर्मोप्रवर्ततः ॥ नतथान्येऽपुमूतेषुमनुष्यरहितेष्विह २९ धर्मशीलोनरोविद्वानीहकोऽनीहकोऽपिवा ॥ आत्मभूतःसदालो
केचरेहूतान्यहिंसया ३० यदाव्यपेतहृल्लेखंमनोभवतितस्यैव ॥ नानृतंचैवभवतितदाकल्याणमृच्छति ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि
पराशरगीतायांचतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ पराशरउवाच ॥ एषधर्मविधिस्तातगृहस्थस्यप्रकीर्तितः ॥ तपोविधितुवक्ष्यामित
न्मेनिगदतःशृणु १ प्रायेणचगृहस्थस्यममत्वंनामजायते ॥ संगगतंनरश्रेष्ठभावैराजसतामसैः २ गृहाण्याश्रित्यगावश्चक्षेत्राणिचधनानिच ॥ दाराःपुत्राश्च
भृत्याश्चभवंतीहनरस्यैव ३ एवंतस्यप्रवृत्तस्यनित्यमेवानुपश्यतः ॥ रागद्वेषौविवर्धतेह्यनित्यत्वमपश्यतः ४ रागद्वेषाभिभूतंचनरंद्रव्यवशानुगम् ॥ मोहजाता
रतिर्नामसमुपैतिनराधिप ५ कृतार्थभोगिनंमत्वासर्वोरतिपरायणः ॥ लाभग्राम्यसुखादन्यरतितोनानुपश्यति ६ ततोलोभाभिभूतात्मासंगाद्धयतेजनम् ॥
पुष्ट्यर्थंचैवतस्येहजनस्यार्थचिकीर्षति ७ सजानन्नपिचाकार्यमर्थार्थसेवतेनरः ॥ बालस्नेहपरीतात्मातत्क्षयाच्चानुत्प्यते ८ ततोमानेनसंपन्नोरक्षन्नात्मपराजयम् ॥
करोतिषेनभोगीस्यामितितस्माद्विनश्यति ९ तथाहिदुद्धियुक्तानांशाश्वतंब्रह्मवादिनाम् ॥ अन्विच्छतांशुभंकर्मनराणांत्यजतांसुखम् १० स्नेहायतननाशाच्चध
ननाशाच्चपार्थिव ॥ आधिव्याधिप्रतापाच्चनिर्वेदमुपगच्छति ११ निर्वेदादात्मसंबोधःसंबोधाच्छास्त्रदर्शनम् ॥ शास्त्रार्थदर्शनाद्राजंस्तपएवानुपश्यति १२ दुर्ल
भोहिमनुष्येद्रनरःप्रत्यवमशंवान् ॥ योवैप्रियसुखेक्षीणस्तपःकर्तुंव्यवस्यति १३ तपःसर्वगतंतातहीनस्यापिविधीयते ॥ जितेंद्रियस्यदांतस्यस्वर्गमार्गप्रवर्तकम् १४

त्यादिना १ । ३ । ४ । ५ भोगिनमात्मानमितिशेषः ६ जगत्कुटुंबंदासीदासादिकं अर्थधनं चिकीर्षतिविक्षिपति वृद्धवर्षकुसीदव्यापारंकरोतीत्यर्थः ७ । ८ येनख्यादिना
भोगीभोगसंपन्नःस्यामितिमनसिकरोति तस्मादेवरूपादितोविनश्यति ९ दुद्धियुक्तानांफलासंगिनां त्यजतांनिषिद्धकाम्यकर्माणीतिशेषः १० स्नेहायतनंस्त्रीपुत्रादि ११ तपएवा
नुपश्यतिश्रेयस्त्वेन १२ प्रत्यवमशंवान्सारासारविवेकवान् प्रियसुखेख्यादिजसुखनिषितं क्षीणःक्लेशंघातः तत्रदोषदृष्ट्यातपःकर्तुंनिश्चिनोति १३ सर्वगतंसाधारणंदमव्यादानादि
हीनस्थशुद्धादेरापि १४

प्रजापतिःपूर्वयजमानावस्थायार्थाकचिज्जन्मनिकचिदेशेव्रतानिसूत्रोपासनादीनि सोपासनानिकर्माणि वा आस्थायफलावस्थायार्थाप्रजाभसृजदितिसंबंधः १५ एवमादित्यादयोऽपि पूर्वयजमाना
स्तत्तत्पदप्रापकानिकर्माणि कृत्वा आदित्यादिमात्रप्राप्त्यर्थः । तथाच श्रुतिः । 'अग्निर्वा अकामवत अत्रादो देवानां स्यामिति स एतमभवे कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्' इत्या
दि । यो निरवपत्स यजमानस्तस्मिन्नग्निशब्दप्रयोगो भाविर्नो वृत्तिमाश्रित्य ज्ञेयः । यस्मै निरवपत्स देवतात्मा तद्भावश्च कल्पितरे प्राप्यत इति प्रसिद्धं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
नाप्राप्यमिति अकृतकर्मणा कृतकृत्यत्वहीनानामनुत्पन्नतत्त्वज्ञानानां तपसःफलानि उपभोगपरित्यागो वैराग्यं २३ शास्त्रमवेक्ष्य लोमंत्यजेदितिसंबंधः २४ तत असंतोषोऽलोभाच्च २५ म
ज्ञानाशेषपिकिस्यादत आह नष्टेति न्यायं कर्तव्या कर्तव्यनिर्णयं यो वै प्रियसुखेर्लीण इत्युपक्रांतमुपसंहरति तस्मादिति २६ कृतस्य तपसःफलं सुखमकृतस्य दुःखं २७ प्राकाशं विख्यात

प्रजापतिः प्रजाः पूर्वमसृजत्तपसा विभुः ॥ क्वचित्क्वचिद्ब्रह्मपरोव्रतान्यास्थाय पार्थिव १५ आदित्यावसवोरुद्रास्तथैवाभ्यश्विमारुताः ॥ विश्वे देवास्तथासाध्याः
पितरोऽथ मरुद्गणाः १६ यक्षराक्षसगंधर्वाः सिद्धाश्चान्ये दिवोकसः ॥ संसिद्धास्तपसा तातये चान्ये स्वर्गवासिनः १७ ये चादौ ब्राह्मणाः सृष्टा ब्रह्मणा तपसापुरा ॥
ते भावयंतः पृथिवीं विचरंति दिवं तथा १८ मर्त्यलोके च राजानो ये चान्ये गृहमेधिनः ॥ महाकुलेषु दृश्यंते तत्सर्वतपसःफलम् १९ कौशिकानि च वस्त्राणि शुभान्या
भरणानि च ॥ वाहनासनपानानि तत्सर्वतपसःफलम् २० मनोनुकूलाः प्रमदारूपवत्यः सहस्रशः ॥ वासः प्रासादपृष्ठे च तत्सर्वतपसःफलम् २१ शयनानि च
मुख्यानि भोज्यानि विधानि च ॥ अभिप्रेतानि सर्वाणि भवंति शुभकर्मिणाम् २२ नाप्राप्यं तपसः किंचिन्नैलोक्येऽपि परंतप ॥ उपभोगपरित्यागः फलान्यकृ
तकर्मणाम् २३ सुखितो दुःखितो वाऽपि नरो लोभं परित्यजेत् ॥ अवेक्ष्य मनसा शास्त्रं बुद्ध्या च नृपसत्तम २४ असंतोषोऽसुखायेति लोभादिन्द्रियसंभ्रमः ॥ त
तोऽस्य नश्यति प्रज्ञा विद्ये वाभ्यासवर्जिता २५ नष्टप्रज्ञो यदा तु स्यात्तदान्यायं न पश्यति ॥ तस्मात्सुखक्षये प्राप्ते पुमानुग्रंतपश्चरेत् २६ यदिष्टं तत्सुखं प्राहु
र्द्वेष्यं दुःखमिहेष्यते ॥ कृताकृतस्य तपसःफलं पश्य स्वयादृशम् २७ नित्यं भद्राणि पश्यंति विषयांश्चोपभुंजते ॥ प्राकाशं चैव गच्छंति कृत्वानिष्कल्मषं तपः २८
अप्रियाण्यवमानांश्च दुःखं बहुविधात्मकम् ॥ फलार्थी तत्फलं त्यक्त्वा प्राप्नोति विषयात्मकम् २९ धर्मतपसिदाने च विधित्साचास्य जायते ॥ सकृत्वा पापकान्ये
वं निरयं प्रतिपद्यते ३० सुखे तु वर्तमानो वैदुःखे वाऽपि नरोत्तम ॥ सुवृत्ताद्यो न चलते शास्त्रचक्षुःसमानवः ३१ इषु प्रपातमात्रं हि स्पर्शयोगेरतिः स्मृता ॥ रसने
दर्शने घ्राणेश्रवणे च विशांपते ३२ ततोऽस्य जायते तीव्रवेदना तत्क्षयात्पुनः ॥ अबुधान प्रशंसंति मोक्षं सुखमनुत्तमम् ३३

तां २८ । २९ धर्म इति धर्मादीयथा कालं कर्तव्यमिति अल्पविधित्सा अविहितकार्यं चिकीर्षा जायते । तथाच नित्यकर्मकाले यो न्यायनिकर्माणि कामकारेण करोति स तान्येव पापानि कृत्वानर
कं प्रतिपद्यते । एतेन नित्याकरणमात्रात्प्रत्यवेतीति परास्तं अभावाद्भावोत्पत्त्यसंभवात् ३० । ३१ इष्विति यावता कालेन गुणच्युतो वाणो भूमौ पतति तावत्कालिकमेव रुचादिस्पर्शं सुखमित्य
र्थः । स एव न्यायोरसनादावपीत्याहरसनइति ३२ तत्क्षयात्सुखक्षयात् तर्हि नित्यं सुखमेव कुतो नरानमार्थयंते इत्याशंक्याह अशुभा इति यतो मूढाः अतो नित्यं सुखं मोक्षाख्यं न प्रशंसंति यपि
किमुत्तदर्थं यतिष्यंते । बुधाय न प्रशंसंतीति पाठे येन तीव्रवेदना दुःखेन हेतुना बुधाः मोक्षं प्रशंसंतीति संबंधः ३९

ततो विषयस्वशांतीं प्रवेदना करत्वाद्धे तोः सः स्वविशे किनो ज्ञायसे फलाय मोक्षाय गुणाः शमादयो भवंत्युत्पद्यंते ततश्च तं कामार्थो नाभिभविशुंशुकुत इत्याह धर्मेति ३४ ननु सर्वप्रारब्धक
र्माधीनं किमेहि केन परमेत्याशंक्यप्रारब्धप्रयत्नयोर्विषयौ विभजते अप्रयत्नेति प्रारब्धकर्मोपस्थापिताः रुयन्नपानादयः सेव्याः तेषु हि क्वचित्फलविसंवाद्दर्शनेन पुरुषकारस्य दीर्घत्वात् धर्मेहि
पुरुषकारप्राप्त्यर्थं अन्यथा विधिनिषेधशास्त्रमनर्थकं स्यादिति भावः २५ मानिनामिति पूर्वार्थोक्तानामुचिता क्रिया उत्तरार्धोपात्तैः कर्तुं मशक्येत्यर्थः संवृतात्मनां मूढमनसाम् २६ उभयेषां
मौन्विभजते क्रियमाणमित्यादिना कर्मयज्ञादिकं मानुषं मनुष्यो हमित्यभिमानवता कृतं यस्मादेवं तस्मात्तेषां शास्त्रचलुपांतपसो विचारादन्यत्कर्म न विद्यते ३७ संवृतात्मनां धर्ममाह स
र्वात्मनेति कर्ममिश्रयं ज्ञावौ बुद्धिश्च ३८ । ३९ ॥ इति शांतिपर्वणि मो० नीलकंठीवे भार० पंचनवत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ एवं धर्मान् श्रुत्वा तरोत्तस्मत्कर्षप्रपित्सुः पृच्छति वर्ण इति

ततः फलार्थं सर्वस्य भवंति ज्यायसे गुणाः ॥ धर्मवृत्त्या च सततं कामार्थाभ्यां न हीयते ३४ अप्रयत्नागताः सेव्या गृहस्थैर्विषयाः सदा ॥ प्रयत्नेनोपगम्यश्च स्वध
र्म इति मेमतिः ३५ मानिनां कुलजातानां नित्यं शास्त्रार्थचक्षुषाम् ॥ क्रियाधर्मविमुक्तानामशक्त्या संवृतात्मनाम् ३६ क्रियमाणं यदा कर्मनाशं गच्छति मानु
षम् ॥ तेषां नान्यदृते लोके तपसः कर्म विद्यते ३७ सर्वात्मनाऽनुकुर्वीत गृहस्थः कर्मनिश्चयम् ॥ दाक्ष्येण हव्यकव्यार्थं स्वधर्मे विचरन् ३८ यथानदिनदाः सर्वे
सागरेयांति संस्थितिम् ॥ एवमाश्रमिणः सर्वे गृहस्थेयांति संस्थितिम् ३९ ॥ इति श्रीमो० शांति० मोक्ष० प० पराशरगीतायां पंचनवत्यधिकद्विंशततमोऽध्यायः
॥ २९५ ॥ ॥ जनक उवाच ॥ वर्णो विशेष वर्णानां महर्षे केन जायते ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं तद्ब्रह्मिदं तांवर १ यदेतज्जायतेऽपत्यं स एवायमिति श्रुतिः ॥
कथं ब्राह्मणतो जातो विशेषग्रहणं गतः २ ॥ पराशर उवाच ॥ एवमेतन्महाराज येन जातः स एव सः ॥ तपसस्त्वपकर्षेण जातिग्रहणतां गतः ३ सुक्षेत्राच्च सुवी
जाच्च पुण्यो भवति संभवः ॥ अतोऽन्यतरतो हीनादवरो नाम जायते ४ वक्राहुर्जाभ्यामूरुभ्यां पद्भ्यां चैवाथ जज्ञिरे ॥ सृजतः प्रजापते लोकां निति धर्मविदो विदुः ५
मुखजा ब्राह्मणास्तातवाहुजाः क्षत्रियाः स्मृताः ॥ ऊरुजा धनिनो राजन्पादजाः परिचारकाः ६ चतुर्णामेव वर्णानामागमः पुरुषर्षभ ॥ अतोऽन्ये त्वतिरिक्ता ये ते वैसं
करजाः स्मृताः ७ क्षत्रियातिरथा वष्टा उग्रवैदेहकास्तथा ॥ श्वपाकाः पुल्कसाः स्तेनानिषादाः सूतमागधाः ८ अयोगाः करणाव्रात्याश्चांडालाश्च नराधिप ॥ एते
चतुर्भ्यो वर्णेभ्यो जायंते वै परस्परान् ९ ॥ जनक उवाच ॥ ब्रह्मणै केन जातानां नानात्वं गोत्रतः कथम् ॥ बहूनीह हिलोके वै गोत्राणि मुनिसत्तम १०

तत्र वर्णाः पूर्वोक्ताः पृच्छन् धृष्ट नीलरक्तपीतश्वेताः क्रमेण बुद्धिसत्त्वे तमोरजोऽशोराधिप्यसाभ्यापकर्षजाः । तत्र विशेषः स्वभावाविकर्षणादाधिक्यं तमोरजसोऽहास इत्यर्थः १ यदेतदिति सात्त्विक
स्य ब्रह्मणोऽपत्यं लोके सात्त्विकैरेव ब्राह्मणैर्भवितव्यं कथं रज आदिप्रधानं क्षत्रादिविशेषजातिग्रहणं तत उत्पन्नस्येत्याक्षेपार्थः २ । ३ तपसोऽप्यपकर्षः कुत इत्यत आह सुक्षेत्रादिति सात्त्विकयोर्दपत्योः
पुण्यः संभवस्तयोरन्यतरस्य हीनस्य हीन इत्यर्थः ४ अन्यतरहीनत्वमपि कुत इत्याशंक्योत्पत्तिस्थानभेदादित्याह वक्रादिति द्वाभ्याम् ५ । ६ । ७ अंबष्ठादीनां स्वरूपं जातिविवेकाद्विवेकव्यं ।
'सर्वगोत्राद्यगान्धूतेराज्ञीमूर्धाशसिककं ॥ वैश्याः बंष्टनिपादं तु गूत्रापासवश्चसः' इत्यादिना ८ । ९ ननु निरवपवाद्युक्ताज्जगजातमिति सर्वत्र श्रूयते तत्र कुतोऽवयवकल्पनेति शंकते ब्रह्मणेति
ब्राह्मणेति पाठे केन ब्रह्मणेत्यध्याहर्तव्यं नानात्वं ब्रह्मक्षत्रियादिभावेन भिन्नत्वं गोत्रतोऽन्यतरः गोत्राणि ब्रह्मक्षत्रियादीन्पुण्यां बष्ठादीनि च तस्माज्जातितारतम्यमयुक्तमित्यर्थः १०

तस्यादरेऽपिच्यभिचारमाह यत्रेति यथाकालीवताशूद्रायामुत्पादिताः पुत्राब्राह्मणत्वंनीताननुतेनिषादत्वंप्राप्ताइत्यर्थः । तस्मात्कारणद्वाराकार्यद्वारावाजातिभेदानयुक्तइतिभावः ११
तदेतदभ्युपगमेनैवपरिहरिष्यन्नस्यार्थस्यदुर्ग्रहत्वमाह राजत्रिति अपकृष्टेनवर्णतारतम्यदृष्टिमतारजस्तमोद्यस्तेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ मूलेति मूलकार्यब्रह्म तत्रचत्वारिगोत्राणि
नामाभिसमुत्पन्नानि गुणयोगात् तथाचश्रुतिः 'एतमंगिराइत्याचक्षतेऽगानांहिरसस्तेनेतितं देवा अश्रुवन्नयवैनःसर्वेषांबसिष्ठइतितस्माद्वसिष्ठइत्याचक्षतएतमेवसंतं' इत्यादिका १७ कर्मतो
ऽन्यानिगोत्राणि । 'तस्येदंविश्वंमिभ्रमासीद्यदिदंकिंचितस्माद्विश्वामिभ्रइत्याचक्षतएतमेवसंतं' इत्यादिश्रुतेः कर्मजाभ्येवसर्वाणिगोत्राणि परमात्मनिकर्मजन्यैववर्णाश्रमगोत्ररूपमेति

यत्रतत्रकथंजाताःस्वयोर्निमुनयोगताः ॥ शुद्धयोनौसमुत्पन्नाभियोनौचतथाऽपरे ११ ॥ पराशरउवाच ॥ राजत्रैतद्भवेद्ब्राह्मणपकृष्टेनजन्मना ॥ महात्मना
समुत्पत्तिस्तपसाभावितात्मनाम् १२ उत्पाद्यपुत्रान्मुनयोनृपतेयत्रतत्रह ॥ स्वेनैवतपसातेषामृषित्वंविदधुःपुनः १३ पितामहश्चमेपूर्वमृष्यशृंगश्चकाश्यपः ॥
वेदस्तांड्यःकृपश्चैवकालीवत्कमठादयः १४ यवक्रीतश्चनृपतेद्रोणश्चवदतांवरः ॥ आयुर्मतंगोदत्तश्चदुमदोमात्स्यएवच १५ एतेस्वांप्रकृतिंप्राप्तवैदेहतपसोऽऽश्र
यात् ॥ प्रविष्टितावेदविदोदमेनतपसैवहि १६ मूलगोत्राणिचत्वारिसमुत्पन्नानिपार्थिव ॥ अंगिराःकश्यपश्चैवसिष्ठोभृगुरेवच १७ कर्मतोऽन्यानिगोत्राणिसमु
त्पन्नानिपार्थिव ॥ नामधेयानितपसातानिचग्रहणंसताम् १८ ॥ जनकउवाच ॥ विशेषधर्मान्वर्णानांप्रब्रूहिभगवन्मम ॥ ततःसामान्यधर्माश्चसर्वत्रकुशलोह्यसि
१९ ॥ पराशरउवाच ॥ प्रतिग्रहोयाजमंचतथैवाध्यापनंनृप ॥ विशेषधर्माविम्राणारक्षाक्षत्रस्यशोभना २० कृषिश्चपाशुपाल्यंचवाणिज्यंचविशामपि ॥ द्विजानां
परिचर्याचशूद्रकर्मनराधिप २१ विशेषधर्मानृपतेवर्णानांपरिक्कीर्तिताः ॥ धर्मान्सारधारणास्तातविस्तरेणशृणुष्वमे २२ आनृशंस्यमहिंसाचाप्रमादःसंविभागि
ता ॥ श्राद्धकर्मातिथेयंचसत्यमक्रोधएवच २३ स्वेपुदारेषुसंतोषःशौचंनित्यानसूयता ॥ आत्मज्ञानंतितिक्षाचधर्माःसाधारणाच २४ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्या
स्त्रयोवर्णाद्विजातयः ॥ अत्रतेषामधीकारोधर्मेपुद्विपदांवर २५ विकर्मावस्थितावर्णाःपतंतनृपतेत्रयः ॥ उन्नमंतियथासंतमाश्रित्येहस्वकर्मसु २६ नचापिशूद्रः
पततीनिश्चयोनचापिसंस्कारमिहाहतीतिवा ॥ श्रुतिप्रवृत्तंनचधर्ममाश्रुतेनचास्यधर्मेप्रतिषेधनंकृतम् २७ वैदेहकंशूद्रमुदाहरंतिद्विजामहाराजशुतोपपन्नाः ॥
अहंहिपश्यामिनेरंद्रदेवंविश्वस्यषिष्णुंजगतःप्रधानम् २८

प्रवृत्तकार्यः । तानिचगोत्राणितपसाभितननामधेयापरपर्यायाणि सताग्रहणमापेयंवरणंविधाहादिश्रौतस्मार्यव्यवहारालंबनंभवतीतिशेषः १८ एवंवर्णाद्युत्पत्तिज्ञात्वात्तदीपान्साभान्यावि
शेषधर्मान्पृच्छतिविशेषेति १९ । २० । २१ । २२ आनृशंस्यद्विप्रयोदशकोमणःसर्ववर्णाश्रमसाधारणः २३ । २४ अधीकारः उपसर्गस्यघञ्यमनुष्येबहुलमितिदीर्घः धर्मेषुपू
र्वोक्तेषु २५ विकर्मनिषिद्धकर्म स्वकर्मसुसंतंनरमाश्रित्यवर्णाःसत्त्वादिगुणजाउन्नमंति २६ नचेति संस्काराहोहितदमावैपतेब्रह्मवंधंतथेत्यर्थः । धर्मेभानृशंस्यद्विप्रयोदशकरूपे २७ हेवैदे
हद्विजाःशूद्रकंप्रजापतिब्राह्मणहृत्स्वमाहुः अहंतुतंविष्णुंअत्रियतुस्यंपश्यामि ब्रह्मविष्णुहिब्राह्मणक्षत्रियो यथोक्तद्रोणपर्वणिद्रोणंप्रकृत्य । 'ब्रह्मरूपोभवद्ब्राह्मणेनारायणोपमः' इतिश्रुतिः ।-

-वस्तुतस्तुयेस्यूलंशरीरंत्यक्कालिगमेवात्मस्वेनप्रतिपन्नास्तेविदेहाः येतुस्यूलंमुदमेस्यक्काप्रधानास्वकारणमात्मस्वेनप्रतिपन्नास्तेप्रकृतिकयाः अयमतिक्रान्ताब्राह्मणाः । आद्यस्यमुक्तिर्जन्मद्व
येनव्यवहिता । द्वितीयस्यैकेनाऽस्यस्यस्यः एवंसतिद्विजाःशूद्रवैदेहकंविदेहेषुविदितंमाहुः शूद्रोविद्वज्जन्मनीप्राप्यब्राह्मणोभवतीत्यर्थः । स्वमतेतुसप्रधानमतएकमेवजन्मप्राप्यमुच्यते
इति २८ मन्वयज्ञस्यशूद्रस्यचित्तशुद्धयमावात्कथंविदेहत्वादिकंस्यादत्तआहु सतामिति सतावृत्तंदमदयादानादि निहीनाःशूद्राःउद्दिधीर्षवआत्मानमुद्धतुंमिच्छवः निहीनानुजिहीर्षवइति
पाठेकामादीन्प्रदोषान्उज्जिहीर्षवउच्छेनुमिच्छवइत्यर्थः २९ मोदतेमोदंते ३० एनंनरंरूपयतिहीनतानयति ३१ । ३२ दुष्टकर्मत्यागेजातिकर्मणोर्द्धयोरन्यतरस्याविचहेतुत्वमाह द्वा

सतावृत्तमधिष्ठायनिहीनाउद्दिधीर्षवः ॥ मंत्रवर्जनदुष्यंतिकुर्वाणाःपौष्टिकीःक्रियाः २९ यथायथाहिसदृत्तमालंबंतीतरेजनाः ॥ तथातथासुखंप्राप्यप्रेत्यचेहच
मोदते ३० ॥ जनकउवाच ॥ किंकर्मदूषयत्येनमथोजातिर्महामुने ॥ संदेहोमेसमुत्पन्नस्तन्मेव्याख्यातुमर्हसि ३१ ॥ पराशरउवाच ॥ असंशयंमहाराजउभयंदो
षकारकम् ॥ कर्मचैवहिजातिश्चविशेषंतुनिशामय ३२ जात्याचकर्मणाचैवदुष्टकर्मनसेवते ॥ जात्यादुष्टश्चयःपापंनकरोतिसपूरुषः ३३ जात्याप्रधानंपुरुषंकुर्वा
णंकर्मधिकृतम् ॥ कर्मतदूषयत्येनंतस्मात्कर्मनशोभनम् ३४ ॥ जनकउवाच ॥ कानिकर्माणिधर्म्याणिलोकेऽस्मिन्द्विजसत्तम ॥ नहिंसंतीहभूतानिक्रियमाणा
निसर्वदा ३५ ॥ पराशरउवाच ॥ शृणुमेऽत्रमहाराजयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ॥ यानिकर्माण्याहिस्राणिनरंत्रायंतिसर्वदा ३६ संन्यस्याग्नीनुदासीनाःपश्यंतिविमत
ज्वराः ॥ नैःश्रेयसंकर्मपथंसमारुह्ययथाक्रमम् ३७ प्रश्रिताविनयोपेतादमनित्याःशुसंशिताः ॥ प्रयातिस्थानमजरंसर्वकर्मविवर्जिताः ३८ सर्ववर्णाधर्मकार्याणिस
म्यकृत्वाराजन्सत्यवाक्यानिचोक्ता ॥ त्यक्त्वाधर्मदारुणंजीविलोकैयातिस्वर्गनात्रकार्योविचारः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराश
रगीतार्याषण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ पराशरउवाच ॥ पितासखायोगुरवस्त्रियश्चननिर्गुणानांप्रभवंतिलोके ॥ अनन्यभ
क्ताःप्रियवादिनश्चहिताश्चवश्याश्चतथैवराजन् १ पितापरंदैवतमानवानांमातुर्विशिष्टंपितरंवदंति ॥ ज्ञानस्यलाभंपरमंवदंतिजितेंद्रियार्थाःपरमाश्रवन्ति २ रणाजि
रेयत्रशराग्निसंस्तरेनृपात्मजोघातमवाप्यदह्यते ॥ प्रयातिलोकानमरैःसुदुर्लभान्निषेवतेस्वर्गफलंयथासुखम् ३ श्रांतंभीतंअष्टशस्त्ररुदंतंपराइसुखंपारिवह
श्चहीनम् ॥ अनुद्यंतंरोगिणंयाचमानंनवैर्हिस्याद्बालवृद्धौचराजन् ४ पारिवर्हैःसुसंयुक्तमुद्यतंतुल्यतांगतम् ॥ अतिक्रमेतंनृपतिःसंग्रामेक्षत्रियात्मजम् ५

भ्यां जात्येति ३३ । ३४ । ३५ । ३६ संन्यस्याग्नीन्पारिव्राज्यंकरुतेत्यर्थः यथाक्रमंवितकंविचारानंदास्मितारुव्यासुयोगमूमेषुपूर्वपूर्वभूमिकांत्यक्कोत्तरोत्तरभूमिकामारुह्य कर्म
पथयोगं ३७ प्रश्रिताःअश्रद्धावंतः सुसंशिताःअतिसूक्ष्मबुद्धयः ३८ त्यक्त्वाधर्ममितिच्छेदः ३९ ॥ इतिशांतिपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपेणवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥
कानिधर्मकार्यापीत्यपेक्षायामाह पितोते निर्गुणानांभक्त्यादिहीनानांपित्रादयोयथोक्तसेवाफलंदातुंनमभवन्ति येतुभक्तास्तेपित्रादिसेवाफलंप्राप्तुंवत्येवेत्यर्थः १ लाभंलाभहेतुं जितांश्रि
यार्थायैस्तेकब्दादिषिषयजविभः १ । ३ पारिवर्हैरथाश्चकवचादिभिः अनुद्यंतमापुषमप्रेरयंतमुक्यहीनंवा ४ अतिक्रमेजयेत् ५

म.भा.टी
॥१८८॥

६) ७ विष्टांशोपलब्धः ८ स्त्रियांशोपलब्धः क्रियमाणान्शब्दादीनि नायुरिति परमाणैः प्राणात्प्रपोषयेत् ९ गृहस्थानामिति विनाशबंधधयं पद्मा विःपक्षीपरमात्मा । पुरःसपक्षीभूत्वा
हिरण्यमयःशकुनिर्जगन्नाम ह्यासुपर्णाहत्यादिश्रुतिषु परमात्मनिपक्षिवाचिशाब्दप्रयोगदर्शनात् तेन इत्थंभावेत्तीया परमात्मभावेनशं परमानंदमभिकाक्षतामित्यर्थः । पुलिनेषुपुलिनव
स्तुतीयेषुनिधनंमरणंश्रेयःक्रियावतातीर्थवास्तुवितकर्मवता तथाचलुतिः । 'यस्यहस्तोचपादौचमनश्चैवसुसंयतम् । विद्यातपश्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुते'इति पुलिनेष्वपिसमुद्रगामिन्य
एवमयःप्रशस्ताः तथाचलुतिः । 'इदंतेऽस्यामिरसमानमद्रियाःकाश्चिंधुप्रवहंतिनयः । सर्वाजीर्णाभिवस्वचंजहातिपापंशशिरस्कोऽभ्युपेत्य'इति । योऽप्लुनावंप्रतिष्ठितविदप्रत्येवतिष्ठतीतिच
मावतारकारणपणवक्रवांश्रद्धाविद्यापदत्वंप्राप्ततयाऽपियथापुरोडाशं चतुर्धाकरोत्याभ्रेयं चतुर्धाकरोतीतिवत्सामान्यशास्त्रविशेषेणावच्छेद्यतेएवमत्रहिजंतोः
प्राणेषुकममाणेषुऽत्र स्तारकप्रकृत्याचष्टेयेनासावमूर्तीभूत्वामोक्षीभवतीतिविशेषश्रुतेरविमुक्तावर्गतास्वेऽप्युत्तमिद्यम्यते । अत्राप्यप्लुइतिश्रौतसप्तमीपुलिनेष्वितिपदेनसामीप्येव्याख्याता
तेनाऽसावमीपऽपिमरणंयुक्तम् १० तच्चनहतेनसंपादनीयमित्पाह आपुर्वाति तथाहितेनाहियदृच्छामरणप्रकारेणयदकारणाद्भवत्यज्ञानमाप्रापनयेनस्वतःसिद्धंमोक्षरूपंतत्कारणैस्तीर्थमरणे
ईदंरुपपादितंभवति यथोक्तंवासिष्ठेऽखिलग्रंथे । 'मोक्षक्षेत्रेविमूढांतःकरणायेऽध्वामृताः । क्षेत्रमाहात्म्यतस्तेऽपिसंतिज्ञेप्रफलाश्विताः'इतिविमूढांतःकरणाददंमुक्तिक्षेत्रमित्यप्यजानंतः

शां.मो.१२
अ०
॥२१७॥

तुल्यादिहवधःश्रेयान्विशिष्टाच्चेतिनिश्चयः ॥ निर्हीनात्कातराच्चैवकृपणाद्गृहीतोवधः ६ पापात्पापसमाचारान्निहीनाच्चनराधिप ॥ पापेषुवधःप्रोक्तोनरकायेति
निश्चयः ७ नकश्चिद्वातिवैराजन्दिष्टांतवशमागतम् ॥ सावशेषायुषंचापिकश्चिन्नैवापकर्षति ८ स्निग्धैश्चक्रियमाणानिकर्माणीहनिवर्तयेत् ॥ हिंसात्मकानिसर्वाणि
नायुरिच्छेत्परायुषा ९ गृहस्थानांतुसर्वेषांविनाशमभिकाक्षताम् ॥ निधनंशोभनंतातपुलिनेषुक्रियावताम् १० आयुषिक्षयमापन्नेपंचत्वमुपगच्छति ॥ तथाह्यका
रणाद्भवतिकारणैरुपपादितम् ११ तथाशरीरंभवतिदेहाद्येनोपपादितम् ॥ अध्वानंगतकश्चायंप्राप्तश्चायंगृहाद्गृहम् १२ द्वितीयंकारणंतत्रनान्यत्किंचनविद्यते ॥
तदेहंदेहिनांयुक्तंमोक्षभूतेषुवर्तते १३ शिरास्त्राख्यस्थिसंघातंभीभत्सामेध्यसंकुलम् ॥ भूतानामिन्द्रियाणांचगुणानांचसमागमम् १४ त्वगंतंदेहमित्याहु
र्विद्वान्सोऽध्यात्मचितकाः ॥ गुणैरपिपरिक्षीणंशरीरंमर्त्यतांगतम् १५

क्षेत्रफलंमोक्षस्तदन्वितामुकाहस्यर्थः । अत्रहिजंतोरिस्तुदाहृतश्रुत्यायद्यप्यत्राप्यज्ञानापनयोऽस्त्वेवतथापिसपवाप्रशमादिकंविनामरणेनहठात्साध्यतइतिमोक्षस्यापिहठसाध्यत्वमुपचारा
दुक्तंभवति ११ तीर्थेऽपिहठान्मरणंभिदति तथेति वेहात् स्वच्छोपेपेक्षमी देहंप्राप्येनपुंतापंचत्वमित्यमुक्त्युत्पद्यतेउपपादितंहठेनजलप्रवेशादिनासंपादितं तस्यतथाशरीरंपूर्वदेहप्रकारमे
वशरीरंभवतिदेहस्याभीयासनाशरीरंमोक्षीत्यर्थः । सोऽयमध्वानंमोक्षमार्गंगतोऽपिकुरित्तत्वाध्वानंगतकः यतोऽयंमोक्षक्षेत्रेऽपिगृहाद्गृहंदेहादेहंप्राप्तः १२ तत्किमस्यमोक्षोनास्त्ये
वेत्याशंक्याह द्वितीयमिति तत्रगृहाद्गृहांतरप्राप्तोद्वितीयंकारणंकाइयांमृतस्यापिवातनादेहप्राप्तावेकंकारणंहठमरणमभूत् । ततोऽपिदेहांतरप्राप्तोद्वितीयंकारणंनस्ति । तस्ययातना
देहस्यभोगदेहस्येककर्मदेहत्वाभावाद्देहांतरोत्पादकत्वंनास्तीत्यर्थः । तदेहंकीचत्वमावै देहिनांसोऽपियातनादेहोमोक्षभूतेषुमोक्षयोम्येषुक्रुपिशाचेपुयुक्तमात्महत्यापापनिर्हरणाययातनार्थंयोजि
तंवर्तते १३ यातनादेहस्यस्वरूपमेतदेहहृल्यमित्याह शिरेति गुणानांविषयाणांवातनामयानाम् १४ त्वगंतंत्वगेवांस्तेसमीपेयस्य त्वगस्थिमात्रंभेदोभासवाजेतमित्यर्थः । गुणैः
सादर्यादिभिः मत्तंतंवायवीयमपिपूर्वासातनावशान्पुण्यतामिवगतम् १५

॥१८८॥

अतएवतत्राशोऽपिमर्त्यंशरीरनाशवदेवेत्याह शरीरिणेति केचुकिनाकंयुक्तमिवमुक्तेनपरित्यक्तंभूतेरपंचीकृतैः प्रकृतिस्वस्वकारणं यद्वा भूतेयातनादेहारंभकैःप्रकृतिमात्मानंप्राप्तैः 'एवमे
वास्पपरिद्रपुरिमाःपोडशकलाःपुरुषायणाःपुरुषंप्राप्यास्तंयंति'इतिश्रुतेस्ततोभूमौनिमज्जतिळोकदृष्ट्या । तथाचनतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनीयंतेइतिप्राणानांप्रत्यगात्मनिविद्वद्दृष्ट्यालयं
प्रवृत्तंसलच्छ्रयत्याधमातोमृतःशेतइतिलोकदृष्ट्याशरीरस्यमूर्तयोऽपिश्रुत्याप्रदर्शितः । इदमपिरुद्रपिशाचानामेवदृष्टवान्त्वस्मद्गृह्यातेष्वेवतस्यवर्तनादितिष्येयं १६ ननुपाशेमाघमा
हास्त्वेवाराणस्यामृतस्यापिष्ठाद्व्यणत्यदशजन्मानिस्मर्यतेतत्कथंद्वितीयंकारणंतत्रेतिजन्मांतरप्रापकंकारणांतरंतस्यनास्तीत्युक्तमित्याशंक्याहावेन भावितमिति तत्पिशाचशरीरंकर्मयोगेन
आत्महत्यायाद्भवद्वाऽत्यादीनामनेकजन्मप्रापकाणामनेकेषाकर्मणांकाश्यांकृतानांसंभवात्तत्कर्मवासमयातत्रतत्रयातनाशरीरेजायते । नचैवंदेशांतरमरणादविशेषइत्याशंक्याह इदमिति
इदंयातनाशरीरादन्वयत्रयत्रविषयेनिमसंसत्तन्निवृत्ततत्स्वभावेतत्तद्गुणोऽपरोविसर्गोऽन्मकर्मणःफलभूतोदृष्टः यातनाशरीरविसर्गस्तुत्यक्तशरीरसजातीयोनभवतीत्यर्थः । विमर्दइतिपाठेऽपि

शरीरिणापरित्यक्तंनिश्चेष्टंगतचेतनम् ॥ भूतैःप्रकृतिमापन्नेस्ततोभूमौनिमज्जति १६ भावितंकर्मयोगेनजायतेतत्रतत्रह ॥ इदंशरीरंवेदेहप्रियतेयत्रयत्रह ॥
तत्स्वभावोऽपरोदृष्टोविसर्गःकर्मणस्तथा १७ नजायतेतुनृपतेकंचित्कालमयंपुनः ॥ परिभ्रमतिभूतात्माद्यामिवांबुधरोमहान् १८ सपुनर्जायतेराजन्प्राप्ये
हायतनंनृप ॥ मनसःपरमोह्यात्माइंद्रियेभ्यःपरंमनः १९ विविधानांचभूतानांजंगमाःपरमानृप ॥ जंगमानामपितथाद्विपदाःपरमामताः ॥ द्विपदाना
मपितथाद्विजवैपरमाःस्पृताः २० द्विजानामपिराजेद्रप्रज्ञावंतःपरामताः ॥ प्राज्ञानामात्मसंबुद्धाःसंबुद्धानाममानिनः २१ जातमन्वेतिमरणंनृणामिति
विनिश्चयः ॥ अंतवंतिहिकर्माणिसेवंतेगुणतःप्रजाः २२ आपन्नेतृतरांकाष्ठांसूर्येयोनिधनंनृजेत् ॥ नक्षत्रेचमुहूर्तेचपुण्येराजन्सपुण्यकृत् २३ अयोजयि
त्वाक्केशेनजर्नंष्ट्राव्यचदुष्कृतम् ॥ मृत्युनाऽऽत्मकृतेनेहकर्मकृत्वाऽऽत्मशक्तिभिः २४ विषमुद्वंधनंदाहोदस्युहस्तात्तथावधः ॥ दंष्ट्रिभ्यश्चपशुभ्यश्चप्राकृतोव
घउच्यते २५ नचैभिःपुण्यकर्माणोयुज्यंतेचाभिसंधिजैः ॥ एवंविधैश्चबहुभिरपरैःप्राकृतैरपि २६ ऊर्ध्वमित्वाप्रतिष्ठंतेप्राणाःपुण्यवतानृप ॥ मध्यतो
मध्यपुण्यानामघोदुष्कृतकर्मणाम् २७

सपवाः १७ यातनादेहस्यमृतोवैलक्षण्यमाह नजायतइति भूतात्मारुद्रपिशाचः नजायतेस्वेनरूपेणनाविर्भवतियावत्पापक्षयं १८ आयतनमधिष्ठानंप्राप्योपाधिजनितकालुष्यत्यागेनावग
म्य । आयतनस्वरूपमाह मनसइति निःसंकल्पमेवमोक्षलक्षणमित्यर्थः । तस्मान्निःसंकल्पस्तदस्थितिष्ठेदेतन्मोक्षलक्षणमितिमैत्रायणीयश्रुतेः १९ एवंजंतुतारतम्यवर्जितादेशविशेषायतांग
तिमृक्का कालायतांगतिवक्तुंजंतुतारतम्यंतावदाह विविधानामिति २० आत्मसंबुद्धायोगिनः अमानिनोयोगैश्वर्यकृतदुर्षहीनाः २१ दुर्षत्यागमूलंविशेषमाह जातमिति २२ पुण्यकृतंनृप
कंऽतुमधिकारीत्यर्थः २३ तत्रमुक्तंसाधनंजन्नेनअयोजयित्वेति अत्रापियाहच्छिक्तमेवमरणंश्रेयइत्याह मृत्युनेति आत्मकृतेनकालजेन २४ विषमिति योगीअत्यंतव्याधिपीडाप्रस्तोः
विदुर्मरणेच्छेदित्यर्थः २५ । २६ उत्तरायणेभूतानांपुण्यकृतांगतिमाह ऊर्ध्वमिति सूर्यमंडलंभित्त्वेत्यर्थः । मूर्ध्वद्वारेणतेविरजाःप्रयांतीतिश्रुतेः मध्यतोमनुष्यलोके प्रासंगिकोऽयमर्थच्छोकः २७

देशकालनिरपेक्षगतिस्तुकेवलमज्ञानारूपज्ञानाप्रदेवेत्याह एकद्विद्व्या ३८ वस्यप्रवाधनार्थश्रुतिधर्मयुक्तंयथास्यात्तथावृद्धानुपास्यप्रमवेत सोऽज्ञानशत्रुःप्रज्ञाशरणोन्मथितःप
रैतिनइयानिहेराजपुत्र २९ आश्रमत्रयधर्मःप्रज्ञाप्रज्ञावुपायइत्याह अधीत्येति श्रेयःस्थित्वाश्रेयोत्यर्थतिष्ठतिसन्नद्धोभवतीतिश्रेयःस्थित्वाभोक्तकामः । आतोमनिष्कनिष्कनिष्कनिष्क
निबंतोऽयंशब्दः ३० अध्ययनादियोग्याभ्यांनृयोनिप्रशंसति उपभोगैरितिचतुर्भिः ११ । ३२ । ३३ योधर्मावमंतासकामात्माभवत्सचकाभेनवंच्यते ३४ प्रीतिपुराणेनप्रीत्याचिरंतनेन पुरोगेणे
तिपाठःस्वच्छः दीपोपमानिस्नेहेनसं वर्धनीयानि यावदर्थान्नसर्वान्विषयान् दयावान्मूतानिपश्यतिविरक्तोऽर्थात्प्रपश्यतियःसमहीयतेइत्युत्तरेणसंबंधः ३५ । ३६ पुनरावृत्तिमर्तांगतिमाह

एकःशत्रुर्नद्वितीयोऽस्तिशत्रुर्ज्ञानतुल्यःपुरुषस्यराजन् ॥ येनावृत्तःकुरुतेसंप्रयुक्तोघोराणिकर्माणिसुदारुणानि २८ प्रवाधनार्थश्रुतिधर्मयुक्तंवृद्धानुपास्यप्र
भवेतयस्य ॥ प्रयत्नसाध्योहिसराजपुत्रप्रज्ञाशरणोन्मथितःपरैति २९ अधीत्यवेदंतपसाब्रह्मचारीयज्ञानशक्त्यासन्निष्ठह्येहपंच ॥ वनंगच्छेत्पुरुषोधर्मकामःश्रे
यःस्थित्वास्थापयित्वास्ववंशम् ३० उपभोगैरपित्यक्तंनात्मानंसादयेन्नरः ॥ चंडालत्वेऽपिमानुष्यंसर्वथातातशोभनम् ३१ इयंहियोनिःप्रथमायांप्राप्यजगती
पते ॥ आत्मावैशक्यतेज्ञातुंकर्मभिःशुभलक्षणैः ३२ कथंनविप्रणश्येमयोनितोऽस्याइतिप्रभो ॥ कुर्वतिधर्मममुजाःश्रुतिप्रामाण्यदर्शनात् ३३ योदुर्लभत
रंप्राप्यमानुष्याद्विषतेनरः ॥ धर्मावमंताकामात्माभवेत्सखलुवंच्यते ३४ यस्तुप्रीतिपुराणेनचक्षुषातातपश्यति ॥ दीपोपमानिभूतानियावदर्थान्नपश्यति ३५
सांत्वेनान्नप्रदानेनप्रियवादेनचाप्युत ॥ समदुःखसुखोभूत्वासपरत्रमहीयते ३६ दानंत्यागःशोभनामूर्तिरद्भ्योभूपप्लाव्यंतपसावैशरीरम् ॥ सरस्वतीनैमिष
पुष्करेपुयेचाप्यन्येपुण्यदेशाःपृथिव्याम् ३७ वृहेपुयेषामसवःपतंतितेषामथोनिर्हरणंप्रशस्तम् ॥ यानेनवैप्रापणंचश्मशानेशौचेननूनंविधिनाचैवदाहः ३८
इष्टिःपुष्टिर्यजनंयाजनंचदानंपुण्यानांकर्मणांचप्रयोगः ॥ शक्त्यापिच्यंयच्चकिंचित्प्रशस्तंसर्वाप्यात्मार्येमानवोऽयं करोति ३९ धर्मशास्त्राणिवेदाश्चषडंगानिनरा
धिप ॥ श्रेयसोऽर्थेविधीयंतेनरस्याक्लिष्टकर्मणः ४० ॥ भीष्मउवाच ॥ एतद्वैसर्वमारव्यातंसुनिनासुमहात्मना ॥ विदेहराजायपुराश्रेयसोऽर्थेनराधिप ४१
॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरमीतायां सप्तनवत्याधिकद्विशततस्मोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ पुनरेवतु
पप्रच्छजनकोमिथिलाधिपः ॥ पराशरंमहात्मानंधर्मेपरमनिश्चयम् १ ॥ जनकउवाच ॥ किंश्रेयःकागतिर्ब्रह्मन्किं कृतंनविनश्यति ॥ कगतोननिवर्तेततन्मे
ब्रह्मिहमहामते २ ॥ पराशरउवाच ॥ असंगःश्रेयसोमूलंज्ञानंज्ञानगतिःपरा ॥ चीर्णतपोनप्रणश्येद्रापःक्षेत्रेननश्यति ३

दानमित्यादिनाशोभनामूर्तिः शांताआकृतिः हेमूष अद्रुचोऽद्रिस्तपसाचशरीरंऽऽव्यंशोधनीयं तत्रआपःकृत्याइत्यतआह सरस्वतीति अन्येकुक्षेत्राद्याः ३० उक्तपवायेप्रकारांतरमाह
गृहेष्विति ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भिलकंठीये भारतभावदीपे सप्तनवत्यधिकद्विशततस्मोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ उक्तमर्थसंक्षेपेणवक्तुमारभतेपुनरेवेत्या
ऽऽध्यायं १ श्रेयःश्रेयःसाधनं १ ज्ञानमेवपरागतिः हेज्ञानहेचिन्मात्रस्वरूप प्रत्यकितिरिवपरागतिरित्यर्थः वापोदानं क्षेत्रेसत्पात्रे बीजमितिपाठेबीजमिवन्युषमितिस्पर्शार्थः ३

किं कृतंनविनश्यतीत्यर्थेवोत्तरंप्रायेणाध्यायशेषः अवर्मेतिच्छेदः अभयंकृतमभयंकरंदानंदत्वांसंन्यासंकृत्वेत्यर्थः । सिद्धिमोक्षमनिवर्तनस्थानं इदंचतुर्थप्रश्नस्योत्तरं ४ अभयंसर्वभूते
भ्योयोददातितमभितःसदाऽभयंवर्तते ५ बुद्धिमानासंगशून्यः दुर्बुद्धिर्धनसाविषयसंगवान् ६ श्लिष्यतेआर्लिगति तर्कार्यः पर्णवत्पर्णमिव ७ कारणाफलदानात्मिकाक्रियातस्मिद्धेत्य
पेक्षी समभियद्यतेफलंप्राप्नोति ततोऽधर्मात् कर्ताकर्तृत्वाभिमानी ८ नभियंतेकर्मफलैर्नकिंशयंति तेषांकर्माश्लेषात् कस्तर्हिभियतेऽतआह बुद्धीति नबुध्यतेदुश्चेष्टितमितिशेषः ९ । १०
ययानद्यांबद्धःसेतुर्नैवसीदति स्रोतःपुष्टिकरोति एवमसक्तोधर्मैवसेतुर्नैवसीदति संचयस्तपोवृद्धिश्चस्फीताभवतीत्यर्थः ११ समाधिनानियमेनदृष्टाते दाष्टातिकेत्
समाधिनाध्यानेन यथामणिःसौरंतेजआदत्ते एवंजीवोब्रह्मभावमादत्तेमणिद्वारावहेरिवयोगद्वाराब्रह्मभावामिष्यकिंमवतीत्यर्थः १२ सौम्यतांरम्यतां यथाश्रयंपुनःपुनर्वासनाभ्यासाद्बु
द्धित्वाऽधर्ममयंपाशंयदाधर्मेऽभिरज्यते ॥ दत्त्वाऽभयकृतंदानंतदासिद्धिमवाप्नुते ४ योददातिसहस्राणिगवामश्वशतानिच ॥ अभयंसर्वभूतेभ्यःसदातमभिवर्त
ते ५ वसन्विषयमध्येऽपिनवसत्येवबुद्धिमान् ॥ संवसत्येवदुर्बुद्धिरसत्सुविषयेष्वपि ६ नाधर्मःश्लिष्यतेप्राज्ञंपयःपुष्करपर्णवत् ॥ अप्राज्ञमधिकंपापंश्लिष्यते
जतुकाष्ठवत् ७ नाधर्मःकारणापेक्षीकर्तारमभिसुंचति ॥ कर्ताखलुयथाकालंततःसमभियद्यते ८ नभियंतेकृतात्मानआत्मप्रत्ययदर्शिनः ॥ बुद्धिकर्मद्रिया
णांहिप्रमतोयोनबुद्धयते ॥ शुभाशुभेप्रसक्तात्माप्राप्नोतिसुमहद्भयम् ९ वीतरागोजितक्रोधःसम्यग्भवतियःसदा ॥ विषयेवर्तमानोऽपिनसपापेनयुज्यते १० म
र्यादायांधर्मसेतुर्नैवसीदति ॥ पुष्टस्रोतइवासक्तःस्फीतोभवतिसंचयः ११ यथाभानुगतंतेजोमणिःशुद्धःसमाधिना ॥ आदत्तेराजशार्दूलतथायोगःप्रव
र्तते १२ यथातिलनामिहपुष्पसंश्रयात्पृथक्पृथग्यातिगुणोतिसौम्यताम् ॥ तथानराणांतुविभावितात्मनांयथाश्रयंसत्वगुणःप्रवर्तते १३ जहातिदारांश्वज
हातिसंपदःपदंचयानंविधिधाश्चक्रियाः ॥ त्रिविष्टपेजातमतिर्यदानरस्तदास्यबुद्धिर्विषयेषुभियते १४ प्रसक्तबुद्धिर्विषयेषुयोनरोनबुध्यतेह्यात्माहितंकथंचन ॥
ससर्वभावानुगतेनचेतसानृपाभिषेणेवज्ञपोविकृष्यते १५ संघातवन्मर्त्यलोकःपरस्परमपाश्रितः ॥ कदलीगर्भनिःसारो नौरिवाप्सुनिमज्जति १६ नधर्मकालः
पुरुषस्यनिश्चितो नचापिमृत्युःपुरुषंप्रतीक्षते ॥ सदाहिधर्मस्यक्रियैशोभनायदानरोमृत्युमुखेऽभिवर्तते १७ यथाधःस्वगृहेयुक्तोह्यभ्यासादेवगच्छति ॥ तथा
युक्तेनमनसाप्राज्ञो गच्छतितांगतिम् १८ मरणंजन्मनिप्रोक्तंजन्मवैमरणाश्रितम् ॥ अविद्वान्मोक्षधर्मेषुबद्धोभ्रमतिचक्रवत् १९ बुद्धिमार्गप्रयातस्यसुखंत्विहप
रत्रच ॥ विस्तराःकेशसंयुक्ताःसंक्षेपास्तुसुखावहाः ॥ परार्थविस्तराःसर्वेत्यागमात्महितंविदुः २०

लंतदभावेऽत्यःसत्वगुणःप्रवर्तते ११ भियतेशब्दादिभ्योव्याहृत्तोभवति १४ आभिषेणबुद्धिशर्मेतेन ज्ञपोमरस्यः १५ संघातवहेर्हेन्द्रियादिसमुदायवत् मर्त्यलोकःस्त्रीपुत्रपश्वादिसमुदायः
अपाश्रितउपकारकः १६ नेति सदा मृत्युःसन्निहितोऽस्तीतिसदेवधर्मःकार्यइत्यर्थः १७ धर्मेणाचित्तुद्वीसत्पांयोगाभ्यासाःकार्यइत्याह यथेति अगोचरेऽपिमागेगुरुक्तयुक्त्याभ्यासादेव
गच्छतीत्यर्थः १८ योगाभावेऽनिष्टमाह मरणमिति जन्मानिजन्मानिमितं मोक्षधर्मेषुमोक्षधर्मान्अज्ञानम् १९ ज्ञानमार्गप्रवृत्तस्यवृषभयन्त्रापिसुखमित्याहाधेन बुद्धीति विस्तराःधैता
निकान्यमिहोत्रादीनि संक्षेपास्त्यागादयः परार्थजनारत्नमृतफलार्थ २०

म.भा.टी. ११०॥

मृणालेति लघुविभक्तिकं विसर्तुः कर्दममिवात्मोपाधिभूतं मनस्त्वजतीत्यर्थः २१ मनःकृतः संसारो मनसंवन इत्यतीत्याह मनइति त्मानमात्मानं संधिरासं प्रणयते योगोन्मुखं करोति सयोगी
एनं मनोरूपमात्मानमभियुंजति परस्यां काष्ठायां युनाक्तिप्रविलपयति युक्तो योगसिद्धः तं परं सर्वोपाधिहीनमात्मानम् २२ परार्थे इन्द्रियगृह्यर्थे एतदेव स्वकार्यमिति यो मन्यते मूढः सः स्वकार्यात्
योगात् २३ योगाद्युत्तस्य गतिमाह अधइति स्वर्गपरांगतिमिदं लोकम् २४ योगस्य रूपगतिमाह मृन्मयेइति द्रवः द्रवः द्रव्यं जलादिनश्यति नक्षीयते नक्षरतीत्यर्थः । इत्यतीति शोतनूकरणे
इत्यस्वरूपं शरीरं दुद्धिलिङ्गं वा तप्तं आलोचितं विषयं ब्रह्मलोकं तं अश्रुते व्याप्नोति ननु त्यजतीत्यर्थः २५ शरीरपदेन लिङ्गस्यैव भोक्तृत्वं सूचितं तद्व्याचष्टे विषयानिति यो विषयान् अश्रुते आ
लोकइव व्याप्नोति प्रकाशयति साक्षीनासौ भोक्तेत्यर्थः । यस्तु आत्मा बुद्धिप्रधानश्चिदाभासो जीवो भोक्ता भोगांस्त्यजेद्वैराग्यविशात्स एव भोक्तृत्वं व्यवस्यति अथ यस्मात्प्रकारोति । तथा च श्रुतिर्द्विवि
धमात्मानं दर्शयति 'द्वास्तुपर्णासयुजासखायासमानं वृक्षं परिपस्वजाते । तयोरन्यः पिप्पलं स्वाह्वयन् शन्नन्पो अभिचाकशीति' इति भोक्तृत्वं नश्यतीति पाठे भोगार्थं जन्मांतरलाभायैव प्रियतइत्यर्थः

शां.मो. १२
अ०
॥२९०॥

यथा मृणालानुगतमाशुमुंचतिकर्दमम् ॥ तथाऽऽत्मापुरुषस्येह मनसा परिमुच्यते २१ मनःप्रणयतेऽऽत्मानं स एनमभियुंजति ॥ युक्तो यदासभवति तदा तं पश्यते
परम् २२ परार्थे वर्तमानस्तु स्वकार्यं योऽभिमन्यते ॥ इन्द्रियार्थेषु संयुक्तः स्वकार्यात्परिमुच्यते २३ अधस्तिर्यग्गतिं चैव स्वर्गं चैव परांगतिम् ॥ प्राप्नोति सुकृतैरात्मा
प्राज्ञस्येहेतरस्य च २४ मृन्मये भाजने पक्वे यथा वै नश्यति द्रवः ॥ तथा शरीरं तपसा तप्तं विषयमश्रुते २५ विषयानश्रुते यस्तु न स भोक्षत्यसंशयम् ॥ यस्तु भोगांस्त्य
जेद्वात्मास वै भोक्तृत्वं व्यवस्यति २६ नीहारेण हि संवीतः शिश्रोदरपरायणः ॥ जात्यं वइवपंथानमावृतात्मानबुध्यते २७ वणिग्यथा समुद्राद्वै यथार्थं लभते धनम् ॥
तथा मर्त्याणं वेजंतोः कर्मविज्ञानतो गतिः २८ अहोरात्रमये लोके जरा रूपेण संसरन् ॥ मृत्युर्ग्रसति भूतानि पवनं पन्नगो यथा २९ स्वयं कृतानि कर्माणि जातो जंतुः प्रप
द्यते ॥ नाकृत्वा लभते कश्चिच्चिदत्र प्रियाप्रियम् ३० शयानं यांतमासीनं प्रवृत्तं विषयेषु च ॥ शुभाशुभानि कर्माणि प्रपद्यंते न संदा ३१ न ह्यन्यत्तीरमासाद्य पुन
स्तर्तुं व्यवस्यति ॥ दुर्लभो दृश्यते ह्यस्य विनिपातो महार्णवे ३२ यथा भावावसन्नाहि नौर्महां भसितं तुना ॥ तथा मनोभियोगाद्वै शरीरं प्रचिकीर्षति ३३ यथा समुद्रमभितः
संश्रिताः सरितोऽपराः ॥ तथाऽऽद्या प्रकृतिर्योगादभिसंश्रियते सदा ३४ स्नेहपाशैर्वहुविधैरासक्तमनसो नराः ॥ प्रकृतिस्था विषीदंति जलसैकतयेऽभवत् ३५

२६ नन्वभोक्ताऽऽत्मा कुतो नोपलभ्यत इत्यत आह नीहारेणेति आवृतात्मा जीवः ननु द्रव्ये अनावृतं स्वस्वरूपमभित्यर्थः तथा च श्रुतिरभोक्तारमीशमावृतं दर्शयति । 'नतं विदाय इमाजजाना
न्यद्युष्माकमंतरं बभूव । नीहारेण प्रावृता जल्प्या चासुतृपउक्थशास्त्ररंति' इति २७ यथार्थं मूलधनानुसारेण यथा धनलाभः एवं कर्मविज्ञानानुसारेण गतिरित्यर्थः २८ तस्मादात्मभोक्षायते ते
स्याज्ञयेनाह अहोरात्रेति अहोरात्रमये कालप्रधाने २९ । ३० । ३१ ज्ञाततत्त्वस्य जन्मांतरं नास्तीत्याह दृष्टांते नैव नहीति अन्यत् जलात्परम् ३२ भावेन धीवराभिप्रायेण धीवरस्तंतुना नाव
मिव मनः अभियोगेन भावनाभिनिवेशेन शरीरं प्रचिकीर्षति अंतर्भावित्पर्योऽयं कारयितुमिच्छतीत्यर्थः ३३ अभियोगबलादेव नदीसमुद्रदृष्टांते न मनसो मूलप्रकृतौ लयमाह यथेति योगात् अभि
योगात् अभिसंश्रियते मनसैति शेषः ३४ योगाभावे दोषमाह स्नेहेति प्रकृतिस्थाः अज्ञानवशाः ३५

॥१९०॥

शरीरगृहस्य संज्ञैव संज्ञायस्य देहगतं नाम रूपं आत्मधर्मत्वेन मन्यमानस्य देहिनो देहाभिमानवतः शौचं आंतरं भावशुद्धिः बाह्यं प्रसिद्धं बुद्धिरात्मज्ञानं देवतायुपासनं वा ३६ विस्तरा इति
श्लोको व्याख्यातः ३७ योगविघ्नमृताकुटुंबचित्तानकार्येत्याह संकल्पज इत्यादिना ३८ दानमेव पयि स्वर्गं मर्मिहितमोदनस्थानीयं पाथेयं यस्य सः दानपथ्योदनः ३९ अष्टापदपदं सुवर्णकार्पापणस्त
स्य स्थाने हेदक्षयथा मुद्रारेखा विशेषास्तद्वन्मात्रादय इत्यर्थः । स्वर्गवत्स्वाहृष्टमेव स्त्राभ्युदयहेतुः रेखावत् बांधवाद्योनाममात्रं स्वर्गरेखेवनिर्देवमात्रादयो निष्फला इत्यर्थः । दक्षसूत्रेण लक्ष्यतइ
ति पाठे सूत्रेण सूचकेन मुद्रयेति यावत् । यथा मुद्रया कार्पापणविशेषो लक्ष्यते एवं मात्रादिना जातिविशेष इत्यर्थः ४० यांति फलं दातुमिति शेषः ४१ व्यवसायमुद्योगम् ४२ अद्वैतमनसमेकाग्रचित्तम्
४३ विस्मयात्स्मयोगवस्तदभावात् ४४ गर्भार्द्रमप्रवेशमारभ्य यद्यस्मात्तदुभयं शुभाशुभं अपरिहारवान्परिहर्तुं मशक्यः कालेन प्राप्तेन विच्छेदिना जीवननाशकेन सहायेन मृत्युः कर्मातिकंदिष्टा
शरीरगृहसंज्ञस्य शौचतीर्थस्य देहिनः ॥ बुद्धिमार्गप्रयातस्य सुखं त्विह परत्र च ३६ विस्तराः क्लेशसंयुक्ताः संक्षेपास्तु सुखावहाः ॥ परार्थं विस्तराः सर्वेत्याग
मात्महितं विदुः ३७ संकल्पजो मित्रवर्गो ज्ञातयः कारणात्मकाः ॥ भार्यापुत्रश्च दासश्च स्वमर्थमुपभुंजते ३८ न मातानपिता किंचित्कस्यचित्प्रतिपद्यते ॥ दान
पथ्योदनो जंतुः स्वकर्मफलमश्रुते ३९ मातापुत्रः पिताभ्राता भार्या मित्रजनस्तथा ॥ अष्टापदपदस्थाने दक्षमुद्रेवलक्ष्यते ४० सर्वाणिकर्माणि पुरा कृतानि शुभा
शुभान्यात्मनो यांति जंतोः ॥ उपस्थितं कर्म फलं विदित्वा बुद्धितथा चोदयतेऽतरात्मा ४१ व्यवसायं समाश्रित्य सहायान्योऽधिगच्छति ॥ न तस्य काश्चिदारंभः
कदाचिदवसीदति ४२ अद्वैतमनसंयुक्तं शूरंधीरं विपश्चितम् ॥ न श्रीः संत्यजते नित्यमादित्यमिव रश्मयः ४३ आस्तिक्यव्यवसायाभ्यामुपायाद्विस्मयाद्वि
या ॥ समारभेदनिंद्यात्मानसोऽर्थः परिषीदति ४४ सर्वः स्वानिशुभाशुभानि नियतं कर्माणि जंतुः स्वयं गर्भात्संप्रतिपद्यते तदुभयं यत्नेन पूर्वकृतम् ॥ मृत्युश्चापरि
हारवान्समगतिः कालेन विच्छेदिनादारो शूर्णमिवाश्मसारविहितं कर्मातिकं प्रापयेत् ४५ स्वरूपतामात्मकतं च विस्तरं कुलान्वयं द्रव्यसमृद्धिसंचयम् ॥ नरो हि सर्वो
लभते यथा कृतं शुभाशुभेनात्मकृतेन कर्मणा ४६ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्युक्तो जनको राजन्याथा तथ्यं मनीषिणा ॥ श्रुत्वा धर्मविदां शिष्टः परां मुदमवापह ४७ ॥
इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि पराशरगीतायां अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ पराशरगीतासमाप्ता ॥ ॥ ॥
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सत्यं दमंक्षमां प्रज्ञां प्रशंसंति पितामह ॥ विद्वांसो मनुजालोके कथमेतन्मतं तव १

तं विनाशाख्यं प्रापयेत् । दारोः काष्ठस्य चूर्णमश्मसारविहितं क्रकचकृतं समाशीतोष्णसाम्यवती गतिर्यस्य स समगतिर्वायुः दारुचूर्णमिव मृत्युर्नरं कालेनांतं नयतीत्यर्थः । तस्माद्यदृच्छया गतैर
ब्रादिभिः प्राणान्धारयित्वा भोक्षार्थं यतनीयमिति सिद्धम् ४५ स्वरूपतां स्वस्वरूपं हि रण्यं पशवो विवाहा इति श्रुतं रूपमिव रूपं यस्य स्वकुलानुसारिविधाहादिकं तदेव तत्ताता आत्मकृतं विस्तरं पुत्रसं
तत्यादिपौंशकृत्यं कुलान्वयं संकुलेजन्म यथा कृतं कृतमनातिक्रम्य यस्मात्सर्वप्राकर्षवशादेव लभ्यते इतस्तदर्थं यत्नमकुर्वन्नात्मलाभात्परं विद्यतइति वचनादात्मतत्त्वसाक्षात्कारार्थं यते तैवेति
भावः ४६ । ४७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि भीष्मकंठीये भारतमावदीपे अष्टनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ ॥ अन्नाद्यर्थं यत्नमकुर्वता यत्कृतं व्यं
त्रिरूपयितुं हंसगीता आरभ्यते सत्यं दमंक्षमां प्रज्ञामित्यादिना १

॥१९०॥

१।३।४ हेद्विजपञ्चिन १।६ भोजमृताशाअमृतमुजोदेवाः तपःस्वधर्माचरणं दमोवाह्येद्वियनियमः सत्यंयथार्थमापणं आत्माभिगुप्तिश्चित्तजपः ग्रंथीनरागादीन् स्ववंशंस्वाधी
नतां प्रियाप्रिययोर्हर्षविषादौनकर्तव्यावित्यर्थः ७ अहंतुदोममच्छिदृशंसवादीनिपुरवादीचनस्यात् हीनतोनीचात्परंशास्त्ररहस्यंचनाददीत उपतीमकल्पार्णोदाहकरी पापलोक्या

॥ भूमिउवाच ॥ अत्रतेवर्तयिष्येऽहमितिहासपुरातनम् ॥ साध्यानामिहसंवादं हंसस्यचयुधिष्ठिर १ हंसोभूत्वाऽथसौपर्णस्त्वजोनित्यः प्रजापतिः ॥ स
वैपर्येतेलोकान्हीनथसाध्यानुपागमत् ३ ॥ साध्याऊचुः ॥ ॥ शकुनेवयंस्मदेवावैसाध्यास्त्वामनुयुंक्षमहे ॥ पृच्छामस्त्वामोक्षधर्मभवांश्चकिलमोक्षवित् ४ श्रु
तोऽसिनःपंडितोधीरवादीसाधुशब्दश्चरतेतेपतत्रिन् ॥ किंमन्यसेश्रेष्ठतमं द्विजत्वंकस्मिन्मनस्तेरमतेमहात्मन् ५ तन्नःकार्यंपक्षिवरप्रशाधियत्कार्याणामन्यसे
श्रेष्ठमेकम् ॥ यत्कृत्वावैपुरुषःसर्वबंधैर्विमुच्यतेविहगेंद्रेहशीघ्रम् ६ ॥ हंसउवाच ॥ इदंकार्यममृताशाःशृणोमितपोदमःसत्यमात्माभिगुप्तिः ॥ ग्रंथी
न्विमुच्यहृदयस्यसर्वान्प्रियाप्रियेस्वंशमानयीत ७ नारुंतुदःस्यान्नृशंसवादीनहीनतःपरमभ्याददीत ॥ ययास्यवाचापरउद्विजेतनतांवेदुपतीपापलोक्याम्
८ वाकसायकावदनाभिप्पतंतियैराहतःशोचतिरात्र्यहानि ॥ परस्यनामर्मसुतेपतंतितान्पंडितोनावसृजेस्परेषु ९ परश्चेदेनमतिवादवाणैर्भृशंविध्येच्छमएवेहका
र्यः ॥ संरोष्यमाणःप्रतिहृष्यतेयःसआदत्तेसुकृतंवेपरस्य १० क्षेपायमाणमभिषंगव्यलीकंनिगृह्णातिच्वलितंयश्चमन्युम् ॥ अदृष्टचेतामुदितोऽनसूयुःसआदत्ते
सुकृतंवेपरेषाम् ११ आकुश्यमानोनवदामिकिंचित्क्षमाम्यहंताड्यमानश्चनित्यम् ॥ श्रेष्ठंहेतद्यत्क्षमामाहुरार्याःसत्यंतथैवार्जवमानृशंस्यम् १२ वेदस्योपनिष
त्सत्यंसत्यस्योपनिषद्दमः ॥ दमस्योपनिषन्मोक्षएतत्सर्वानुशासनम् १३ वाचोवेगंमनसःक्रोधवेगंविधित्सावेगमुदरोपस्थवेगम् ॥ एतान्चेगान्योविषहेदुदीर्णा
स्तंमन्येऽहंब्राह्मणंवैमुनिंच १४ अक्रोधनःकुप्यतां वैविशिष्टस्तथातितिक्षुरतितिक्षोर्विशिष्टः ॥ अमानुषान्मानुषोवैविशिष्टस्तथाऽज्ञानाज्ज्ञानविद्वैविशिष्टः १५
आकुश्यमानोनाकुश्येन्मन्युरेनंतितिक्षतः ॥ आक्रोष्टारंनिर्दहतिसुकृतंचास्यविंदति १६ योनात्युक्तःप्राहुरूक्षंप्रियंवायोवाहतोनप्रतिहंतियैर्यात् ॥ पापंचयोने
च्छतितस्यहंतुस्तस्येहदेवाःस्पृहयंतिनित्यम् १७ पापीयसःक्षमेतैवश्रेयसःसदृशस्यच ॥ विमानितोहतोकुष्टपुवंसिद्धिगमिष्यति १८ सदाऽहमार्यान्निष्टतोऽप्युपा
सेनमेविधित्सोत्सहतेनरोषः ॥ नवाऽप्यहंलिप्समानःपरैमिनचैवकिंचिद्विषयेणयामि १९

नरकप्रदाम् ८।९।१० क्षेपायमाणमभिषेपकारिणं अभिषंगव्यलीकमभिनिवेशवादाप्रियम् ११।१२ उपनिषद्ग्रहस्यं वेदाधिगमस्यफलंसत्यवचनमित्यर्थः तस्यापिफलंदमः १३
विधित्साविशिष्टापिपासा धेदुपानेऽस्यरूपं तृष्णावेममित्यर्थः ब्राह्मणं ब्राह्मिष्ठं मुनिं ध्यायिन् १४ अज्ञानाज्ज्ञानहीनान्मूढात् ज्ञानविद्वन्मविल्लब्धज्ञानोवा १५।१६ अत्युक्तोऽत्यंतंनिदि
तःस्तुतोवाकृत्प्रियंवानप्राहेतियोष्यं तस्पृहयंतितंलिप्तंतेहृत्यर्थः १७।१८ निमृतोऽपिपूणांपि विधित्सातृष्णा उत्सहतेच्छसति परैमिधर्मादपगच्छामि विषयेणविषयलाभार्थनयामि
देवतादिकंमार्थयामि १९

ब्रह्ममहत् २०।२१ उत्सेधनउतंमनकरः ब्रह्मादिमंडपस्तंभभूतहृत्यर्थः २२ नैर्गुण्यदोषं अनुयुंजकाःस्पर्धावतः २३ इदंसर्वमेतस्यसर्वस्यफलं २४ अनुधानाक्रोष्टृन्शुनकानैव नवो
धयेत् नवधयेन्नर्हिसयेत् २५।२६।२७।२८ अस्पृहयन्परेषामाशांजितवान् २९ वत्सश्चतुरःस्तनानिवैनान्स्तत्यादीननुपदोकांनृवाऽनुचरेत् सत्यंदमंक्षमाप्रज्ञामित्युपक्रांता
न्वाचतुःसंख्यान आचक्षेकथयामि पारावारस्यसमुद्रस्य ३०।३१।३२ यादृशैरितिच्छोकंवाचष्टे यदीति ३३ मानुषविषयंभोगंद्रुमापिनेच्छति विनाशिश्वात्तस्येत्यर्थः तदेवाहइंदुरमृतमयो
ऽपिनसमःकितूपचयापचयधर्मा । तथावापुरप्यसमएव मंदमध्यमतीव्रमेदात् । एवंसर्वविषयमुच्चावचमुपचयापचयवंतंपोवेदसएववेदनान्यइत्यर्थः ३४ अदुष्टंरागद्वेषशून्यंयथास्यात्तथां

नाहंशतःप्रतिशपामिकंचिदमंद्रारं ह्यमृतस्येहवेभि ॥ गुह्यं ब्रह्मतदिदं ब्रवीमि न मानुषाच्छ्रेष्ठतरं हि किंचित् २० निर्मुच्यमानः पापेभ्यो घनेभ्य इव चंद्रमाः ॥ विरजाः
कालमाकांक्षन्धीरो धैर्येण सिध्यति २१ यः सर्वेषां भवति ह्यर्चनीय उत्सेधनस्तं भइवाभिजातः ॥ यस्मै वाचं सुप्रसन्ना वदंति स वै देवान् गच्छति संयतात्मा २२ न तथा वक्तु
मिच्छंति कल्याणान्पुरुषे गुणान् ॥ यथैषां वक्तुमिच्छंति नैर्गुण्यमनुयुंजकाः २३ यस्य वाङ्मनसी गुप्ते सम्यक्प्रणिहिते सदा ॥ वेदास्तपश्चत्यागश्च स इदं सर्वमाप्नुयात्
२४ आक्रोशनविमानाभ्यां नापुधान्बोधयेद्बुधः ॥ तस्मान्नवर्धयेदन्यं चात्मानं विर्हिसयेत् २५ अमृतस्येव संतृप्येदवमानस्य पंडितः ॥ सुखं ह्यवमतः शेते योऽवमंता
सनश्यति २६ यत्क्रोधनो यजति यद्दाति यद्वातपस्तप्यति यज्जुहोति ॥ वैस्वतस्तद्वरतेऽस्य सर्वमोघः श्रमो भवति हि क्रोधनस्य २७ चत्वारिंशस्य द्वाराणि सुगु
प्तान्यमरोत्तमाः ॥ उपस्थमुदरं हस्तौ वाक्क्रतुर्थासधर्मवित् २८ सत्यंदमं ह्यार्जवमानृशंस्यं घृतिं तितिक्षामतिसेवमानः ॥ स्वाध्यायनित्यो स्पृहयन्परेषामेकांतशी
ल्यूर्ध्वगतिर्भवेत्सः २९ सर्वांश्चैनाननुचरन्त्वत्सवच्चतुरःस्तनान् ॥ नपावनतमं किंचित्सत्यादध्यगमंकचित् ३० आचक्षेऽहं मनुष्येभ्यो देवेभ्यः प्रतिसंचरन् ॥ सत्यं
स्वर्गस्य सोपानं पारावारस्य नौरिव ३१ यादृशैः संनिवसति यादृशांश्चोपसेवते ॥ यादृगिच्छेच्च भवितुं तादृग्भवति पूरुषः ३२ यदि संतंसेवति यद्यसंतं तपस्विनं यदिव
स्तेनमेव ॥ वासो यथारंगवशं प्रयाति तथा सतेषां वशमभ्युपैति ३३ सदा देवाः साधुभिः संवदंते न मानुषं विषयं यांति द्रष्टुम् ॥ नैंदुःसमः स्यादसमो हि वायुरुच्चावचं विष
यंयः संवेद ३४ अदुष्टं वर्तमाने तु हृदयांतरपूरुषे ॥ तेनैव देवाः प्रीयंते सतां मार्गस्थितेन वै ३५ शिश्रोदरे ये निरताः सदैव स्तेनानरा वाक्पुरुषाश्च नित्यम् ॥ अपेतदोषा
नपितान्विदित्वा दूराद्देवाः संपरिवर्जयंति ३६ न वै देवाहीनसत्वेन तोष्याः सर्वा शिनादुच्छ्रुतकर्मणावा ॥ सत्यवता ये तु नराः कृतज्ञा धर्मरतास्तैः सह संभजंते ३७ अ
व्याहृतं व्याहृताच्छ्रेय आहुः सत्यं वेदे व्याहृतं तद्वितीयम् ॥ धर्मं वेदे व्याहृतं तद्वितीयं प्रियं वेदे व्याहृतं तच्चतुर्थम् ३८

तरंपूरुषेऽस्तर्थाभिणिवर्तमाने सति तेनैवांतर्यामिणा ज्ञातेन देवाः प्रीयंते कीदृशेन अधिकारावस्थापांसतां मार्गस्थितेन योऽस्तर्थाभीसएवजीवइत्यर्थः तथाचश्रुतयः । 'अयमात्मा ब्रह्म अहंब्रह्मा
स्मितत्वमसि' इत्याद्या जीवब्रह्मणोरभेदप्रतिपादिकाः ३५ अपेतदोषान्प्रापश्चित्तेनेतिशेषः ३६ हीनसत्वेन नीचबुद्धिना संभजंते तुलं विमज्जसेवंते ३७ अव्याहृतं मौनश्रेयःप्रथममिति शेषः
यत्सत्यं वेदे तद्वितीयं श्रेय इति व्याहृतं सद्भिरिति शेषः मौनादपिश्रेष्ठमित्यर्थः एवमग्रेऽपियोष्यं ३८

म.भा.टी.
॥१९२॥

एवंचेत्सर्वेकृतः श्रेयएवनाचरंतीत्याशयेनपृच्छति केनेति ३९ । ४० नष्टाज्ञानस्यलक्षणंप्रकारंचतुष्टयेनप्रश्नपूर्वकमाह कःस्विदिति ४१ । ४२ देवस्वदेवत्वहेतुःएवमग्रेऽपि ४३ । ४४
क्षेत्रंस्वयूलसूक्ष्मभेदेनाद्विविधं तत्कर्मणांयवोवस्थाद्यभ्यासोपजीविनांयोनिःकारणं सद्भावःसत्तामात्रंयत्तत्सत्यमबाधितं तेनक्षेत्रस्यबाधितत्वमुक्तंभवति विशेषविधिनिषेधयोःशेषनिषेधा
भ्यनुज्ञाफलकत्वनियमात् ४५ ॥ इतिशांतिपर्वणिभोजधर्मपर्वणिनीलकंठीये भारतभावंदीये नवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ एवंपराशरहंसगीताभ्यामधिका
रिविशेषणान्युक्तातेसांख्यमतमनुरुध्यसद्भावःसत्यमुच्यतइतिसत्तामात्रमबाध्यंजिज्ञास्यमुपक्षिप्तमितरस्यबाध्यत्वंसूचितं । तच्चप्रकृतिपरमार्थतावादिनांयोगानामतेविरुद्धमितिमत्वांसंदिहा
नःसांख्ययोगयोर्विशेषपृच्छति सांख्यइति १ अत्रसांख्यनामएकात्म्यज्ञानइदं सर्ववदयमात्मेतिश्रुतिप्रसिद्धंननुकापिलंपटितंत्रारुषं 'संहृत्यसर्वनिजदेहसंस्थं कृत्वासुशेतेजगदंतरात्मा'इत्युपसं
हारात् । षष्टितंत्रेनुप्रधानेएवसर्वलयोनत्वंतरात्मनीतिप्रसिद्धं योगमतेनुनानात्मवादोजीविश्वरयोर्भेदश्च । अत्रैवानीश्वरःकथंमुच्येदित्यादि गुहंतटस्थमीश्वरंविनामोक्षमार्गंभ्यसूचनात्

शां.मो.१२
अ०
॥२००॥

साध्याऊचुः ॥ केनायमावृतोलोकःकेनवानप्रकाशते ॥ केनत्यजतिमित्राणिकेनस्वर्गंनगच्छति ३९ ॥ हंसउवाच ॥ अज्ञानेनावृतोलोकोमात्सर्यान्नप्रकाशते ॥
लोभात्यजतिमित्राणिसंगास्वर्गंनगच्छति ४० ॥ साध्याऊचुः ॥ कःस्विदेकोरमतेब्राह्मणानांकःस्विदेकोबहुभिर्जोषमास्ते ॥ कःस्विदेकोबलवान्दुर्बलोऽपिकः
स्विदेपांकलहंनान्चैति ४१ ॥ हंसउवाच ॥ प्राज्ञएकोरमतेब्राह्मणानांप्राज्ञश्चैकोबहुभिर्जोषमास्ते ॥ प्राज्ञएकोबलवान्दुर्बलोऽपिप्राज्ञेषांकलहंनान्चैति ४२
॥ साध्याऊचुः ॥ किंब्राह्मणानांदेवत्वंकिंचसाधुत्वमुच्यते ॥ असाधुत्वेचकिंतेपांकिमेपांमानुषंमतम् ४३ ॥ हंसउवाच ॥ स्वाध्यायएषांदेवत्वंव्रतंसाधुत्वमुच्यते
असाधुत्वंपरीवादोमृत्युर्मानुष्यमुच्यते ४४ ॥ भीष्मउवाच ॥ संवादइत्ययंश्रेष्ठःसाध्यानांपरिकीर्तितः ॥ क्षेत्रं वैकर्मणांयोनिःसद्भावःसत्यमुच्यते ४५ ॥ इतिश्री
म० शां० मो० हंसगीतासमाप्तौनवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सांख्ययोगेचमेतातविशेषं वक्तुमर्हसि ॥ तवधर्मज्ञसर्वं
हिविदितंकुरुसत्तम १ ॥ भीष्मउवाच ॥ सांख्याःसांख्यंप्रशंसंतियोगायोगांद्विजातयः ॥ वदंतिकारणंश्रेष्ठंस्वपक्षोद्भावनायै २ अनीश्वरःकथंमुच्येदित्येवंशतुक
र्शन ॥ वदंतिकारणंश्रेष्ठंयोगाःसम्यग्मनीषिणः ३

कारणहेतुः युक्तिरितियावत् स्वपक्षोद्भावनायस्वपक्षोत्कर्षाय २ युक्तिमेवाहानीश्वरइति । 'एषह्येवसाधुर्कर्मकारयतितयमेभ्योलोकेभ्यउन्निनीपते ॥ एषह्येवसाधुर्कर्मकारयतितयमघो
निनीपते । अज्ञोजगुरनीशोऽयमात्मनःसुखदुःखयोः ॥ ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गंवाश्वभ्रमेववा'इतिश्रुतिस्मृतिभ्यांस्त्रिंशत्कुरादिकंसकर्वृकंकार्यत्वाद्भवदिति युक्तयनुगृहीताभ्यामस्तितटस्थईश्वरस्त
दभावेहिस्वतंत्रश्चेतनोऽनिष्टजनकेकर्मणिमप्रवर्तते । प्रवर्ततेचेद्विद्वानप्यतोऽस्तिकाश्चिचेतनोऽभिष्ठाता । नचकर्मणःप्रेरकत्वंसंभवति तस्यप्रकृतिकार्यस्यप्रवर्तकत्वायोगात् तथाचपातंजलं
सूत्रं । निमित्तमप्रयोजकंप्रकृतीनामावरणभेदस्तुनतःक्षेत्रिकवदिति । निमित्तंपुण्यपापात्मकंकर्मप्रकृतीनांगुणानांप्रयोजकंनभवति किंतर्हिजलवत्स्वयंप्रवर्तकत्वायांप्रकृतौकैदारिकवदावर
णमंगायैवकर्मण्युपयुज्यते । यथादुरदृष्टप्रतिबद्धागुणाःप्रतिकूल्येनपरिणमंतेसददृष्टेनतुतद्विपरीतंक्रियतइतिसूत्रार्थः । तस्मादयस्कांतमणिवदुदासीनोऽपीश्वरःस्वसत्तामात्रेणप्रधानंप्रवर्त
यन्मत्ताननुगृह्णाति । अतोभोक्षप्रदाताईश्वरोऽत्रश्यमस्तीतिज्ञेयमितियोगानांयुक्तिः ३

॥१९२॥

सांख्यानांयुक्तिमाहवदंतीतिद्व्याभ्यां सशौगतीर्विज्ञायसाक्षात्कृत्य । सांख्यमतेहियथास्फटिकःस्वतःशुद्धोजपाकुमुमसात्रिध्याद्रकःसएवस्फटिकांशोधीप्रमोषैपद्मरागःसोऽपिचंद्रिकायामिद्रनी
लइत्यध्यासपरंपरा । तथाचिदात्मास्वतःशुद्धोमायायोगादीश्वरोऽविव्ययाब्रह्मधीप्रमोषैसूत्रात्माअविद्याप्राबल्येविराट् । अतिप्राबल्येविश्वोऽप्यष्टिदेहमात्राभिमानी तत्रयथाघटांतर्ग
तादीपपभाघटमात्रंमासयतिघटच्छिद्राद्द्विर्गताकंचिद्भवनगतंविषयंसर्वात्मनाघटाद्द्विर्गताकृस्त्रंभवनोदरंठ्याप्रोतितथाप्रत्यक्षितिर्देहावृतादेहमात्रंभासयतिदेहंद्रियादिद्वारादेहाद्द्विर्गतासती
ब्रह्मांडांतर्गतंकंचिच्छब्दादिकंविषयंगुरूक्तयुक्त्याप्रत्यक्षप्रवणस्यसर्वात्मनादेहाध्यासनिवृत्तौकृत्स्नंनिमुवनोदरंठ्याप्रोतितदानीमयंसर्वात्मकोविराट्स्मीत्यभिमन्यते । ततोऽविद्यायास्ता
नवेसूत्रात्माऽस्मीतितस्यावशेईशोऽस्मीतिमायायाश्रविनाशेशुद्धचिन्मात्रात्मनादीप्यतइत्ययमनुभवक्रमः । तत्रविश्वस्यविराट्पूत्रेशुद्रप्रापिकाःक्रमेणचतस्रोगतयस्ताःसर्वाःसाक्षात्कृ
ताश्चेत्सुव्यक्तंसुतरांठ्यक्तंदेहाहंचतुष्टयादूर्ध्वब्रह्मविष्णुच्येत । ब्रह्मण्यज्ञानबलक्रमेणेशादिविश्वाताध्यासस्तत्तानवक्रमेणनश्यतिचपूर्वपूर्वरूपमुपतिष्ठति । सर्वात्मनात्वध्यासनिवृत्तौ
स्फटिकवदनुपाधिप्रत्यक्षंप्रकाशतइत्यनुभवबलादेवसिद्धयति किंतटस्थेश्वरेणांतर्गदुनेतिसांख्यामन्यंते ४ । १ स्वपक्षइति एवंपक्षद्वयेऽपियुक्तौसत्यायःस्वस्यसंमतःपक्षस्तद्विषयैवयुक्तिर्ग्रा
ह्या वचनमपीक्षमतेमागुदाहृत्वमेव समयेस्वस्वपक्षे । सांख्यमतेऽपिअयमात्माब्रह्म सोऽयमात्मा चतुष्टयादित्युपक्रम्यविश्वतैजसप्राज्ञान्जाग्रत्स्वप्नसुषुप्ताभिमानीनःक्रमेणनिर्दिश्यशिवम

वदंतिकारणंचेदंसांख्याःसम्यग्द्विजातयः ॥ विज्ञायेहगतीःसर्वाविरक्तोविषयेषुयः ४ ऊर्ध्वंसदेहात्सुव्यक्तंविमुच्येदितिनान्यथा ॥ एतदाहुर्म
हाप्राज्ञाःसांख्यैवमोक्षदर्शनम् ५ स्वपक्षकारणंग्राह्यंसमयेवचनंहितम् ॥ शिष्टानांहिमंतग्राह्यंत्वद्विधैःशिष्टसंमतैः ६ प्रत्यक्षहेतवोयोगाः
सांख्याःशास्त्रविनिश्चयाः ॥ उभेचैतेमतेतस्वममतातयुधिष्ठिर ७ उभेचैतेमतेज्ञातेचपतेशिष्टसंमते ॥ अनुष्ठितेयथाशास्त्रंनयेतांपरमांगतिम् ८
तुल्यंशौचंतपोयुक्तंदयाभूतेषुचानघ ॥ व्रतामाधारणंतुल्यंदर्शनंसंमतयोः ९

द्वैतंचतुर्थमन्यंतेसआत्मासविज्ञेयइतिशुद्धात्मनोज्ञेयत्वपरं तत्रैवप्राज्ञंप्रकृत्येषसर्वेश्वरइत्याद्याप्राणान्नाप्रतीचोऽन्यईशोऽस्तीतिगम्यते सप्रापिस्वपक्षानुसारियद्वचनंतदेवहितं .९ किंतच्छिष्ट
संमतमित्याकांक्षायांद्वयमपिहेतुविशेषयोःसमबलत्वात्सममेवेत्याह प्रत्यक्षेति कंठकूपेक्षुरिपपासानिवृत्तिरित्यादिकंतत्रप्रधारणाफलंयोगपक्षेप्रत्यक्षमेवप्रामाण्यहेतुः । सांख्यपक्षेदुर्बोदा
हृतंशास्त्रमेवास्ति अतःश्रुतिप्रत्यक्षयोस्तुल्यबलत्वाद्द्वयमपिशिष्टसंमतमेवेत्यर्थः ७ फलस्याविसंवादादपिद्वयोःसांख्यमाह उभेचैतेइति ८ फलैक्येहेतुंसाधनैक्यमाह तुल्यमिति व्रतानामहिंसा
सत्यास्तेथादीनां नद्येकरूपेसाधनेगतिद्वयंसंभवतिनापिद्वयोरगत्योःपरमत्वंसंभवत्यतउभयप्राप्याएकैवगतिः यथोक्तंमगवता । 'यत्सांख्यैःप्राप्यतेस्थानंतद्योगैरपिगम्यते'इति । कृतर्हितयोर्विसं
वादइत्यतआह दर्शनंसंमतयोरिति दर्शनंशास्त्रं अयमर्थः । महदादिसकारणंजगद्रज्ज्वांसर्पइवात्मन्यध्यस्तंतत्सम्यगवेक्षणलक्षणोनाधिष्ठानज्ञानेनबाधितंचेतंसंसारस्यसबीजस्योच्छेदोभवती
तिसांख्याः । योगास्तुहेयंदुःखमनागतमित्तिहेयंबस्तूपन्यस्यद्रष्टृदृश्ययोःसंयोगोहेयहेतुरितितन्निमित्तमुक्तं । तथाचमहदादिदृश्याकारटात्तिनिरोधेनद्रष्टृदृश्ययोर्विषयोःसांख्येतिद्वैतिसारूप्याभावा
त्स्वरूपेऽवस्थितिःकैवल्यंभवति । यथोक्तंयोगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तदाद्रष्टृस्वरूपेऽवस्थानंनृत्तिसारूप्यमितरत्रेति । एवंचहेतुनाशोकार्यनाशाज्जगतोभित्यात्वनिरूपणंव्ययमितिम न्यंतइति
यथोक्तंवाशिष्ठे 'द्वैतमौचित्तनाशस्ययोगोज्ञानंचराव ॥ योगोऽस्तिनिरोधोहिज्ञानंसम्यगवेक्षणं ॥ असाध्यःकस्यचित्तोःकस्यचित्तत्त्वनिश्चयः ॥ प्रकारौद्वैततोदेवोजगादपरमःशिवः'इति ९

५५

फलसाधनयोरैक्येकियमयोऽर्थशास्त्रभेदइतिशंकेते पदीति १० उत्तरमाह रागमिति अर्थभावः । ज्ञानपञ्चेवस्तुतत्त्वदर्शनेनसकृदापिबाधितस्त्वद्वैतसत्यत्वसंस्कारस्यपुनरुदयोभवति प्र
तिविवादिवत्तन्मिथ्यात्वनिश्चयात् । तथाचरागाद्यनुदयात्रकर्मनापिदेहोनापितज्जुःखंभवति संसारकारणाभावात्सुखेनमुच्यते यथोक्तं । दुःखजन्मवृत्तिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरा
पायेतदनंतरापायादपवर्गइति । योगपञ्चेतुनिरोधसंस्कारबलेनैवदृश्यसंस्कारोपमर्दःकार्यः ततश्चरागाद्युच्छेदक्रमेणमुच्यते तदभावेत्सकृद्विरोधाभ्यासेऽपिरागाद्याक्रांततयायोगाद्दृश्यती
तियोगमार्गभोभेविद्वंसंभावनाऽस्तीतिनासौमुह्यइति ११ एतदेवमहामत्स्यायनेकदृष्टांतरूपपादयति यथाचेत्यादिना अनिभिषामत्स्याः योगशब्दोऽप्रप्रायेणमत्वर्थोयोत्प्रत्ययांतोयो

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यदितुल्यं व्रतं शौचं दयाचात्र फलं तथा ॥ न तुल्यं दर्शनं कस्मात्तन्मेव हि पितामह १० ॥ भीष्म उवाच ॥ रागं मोहं तथा स्नेहं कामं क्रोधं च केवलम्
योगाच्छिवात्तोदोषान्पंचैतान्प्राप्नुवंति तत् ११ यथाचानिमिषाः स्थूलाजालं छित्त्वा पुनर्जलम् ॥ प्राप्नुवंति तथा योगास्तत्पदं वीतकल्मषाः १२ तथैव वागुरां
च्छित्त्वा बलवंतो यथा मृगाः ॥ प्राप्नुयुर्विमलमार्गं विमुक्ताः सर्वबंधनैः १३ लोभजानितथाराजबन्धनानि बलान्विताः ॥ छित्त्वा योगाः परमार्गं गच्छंति विमलं शिवम्
१४ अवलाश्वमृगाराजन्वागुरासु तथा परे ॥ विनश्यंति न संदेहस्तद्द्वयो गबलादृते १५ बलहीनाश्चकौंतेयथाजालंगता मृगाः ॥ बंधं गच्छंति राजेन्द्रयोगास्तद्बलसुदुर्ब
लाः १६ यथाच शकुनाः सूक्ष्मं प्राप्य जालमरिंदम ॥ तत्र सक्ता विपद्यंते मुच्यंते च बलान्विताः १७ कर्मजैर्बंधनैर्बद्धास्तद्द्वयो गः परंतप ॥ अवला वै विनश्यंति मुच्यं
ते च बलान्विताः १८ अल्पकश्च यथाराजन्वह्निःशाम्यति दुर्बलः ॥ आक्रांत इंधनैः स्थूलैस्तद्द्वयो गोऽबलः प्रभो १९ स एव च यदाराजन्वह्निर्जात बलः पुनः ॥ समीर
णगतः क्षिप्रं देहैरुत्स्रामहीमपि २० तद्द्वजात बलयोगी दीप्ततेजामहाबलः ॥ अंतकाल इवादित्यः कृत्स्नं संशोषयेज्जगत् २१ दुर्बलश्च यथाराजन्स्रोतसाहियते नरः ॥
बलहीनस्तथा योगो विषयैर्हियते वशः २२ तदेव च महास्रोतो विष्टं भयति वारणः ॥ तद्द्वयो गबलं लब्ध्वा व्यूहते विषयान् बहून् २३ विशंति चावशाः पार्थ योगाद्योगव
लान्विताः ॥ प्रजापतीन्पिन्देवान्महाभूतानि चेश्वराः २४ नयमोनांतकः कुड्मो न मृत्युर्भीमविक्रमः ॥ ईशते नृपते सर्वे योगस्यामिततेजसः २५ आत्मनां च सहस्रा
णिवहूनि भरतर्षभ ॥ योगः कुर्याद्बलं प्राप्य तैश्च सर्वैर्महीं चरेत् २६ प्राप्नुयाद्दिषयान्कश्चित्पुनश्चोग्रंतपश्चरेत् ॥ संक्षिपेच्च पुनस्तातसूर्यस्तेजो गुणानिव २७
बलस्थस्य हियोगस्य बंधने शस्य पार्थिव ॥ विमोक्षे प्रभविष्णुत्वमुपपन्नमसंशयम् २८ बलानियोगप्राप्तानिमयैतानि विशापते ॥ निदर्शनार्थं सूक्ष्माणिव
क्ष्यामि च पुनस्तव २९

गिषरः प्रकरणाज्ज्ञेयः १२ वागुरां पाशवर्तो ह्यपुरज्ज्ञे १३ । १४ । १५ । १७ । १८ योगोऽबलः योगीनिर्बलः १९ । २० । २१ । २२ व्यूहते विक्षिपति तुच्छी करोतीत्यर्थः २३ अवशाः
स्वतंत्राः २४ स्वातंत्र्यमेवाह नयमइति २५ प्रत्यक्षहेतवो योगा इति स्वोक्तिव्याचष्टे आत्मनामिति आत्मना देहानां स एकधामवति त्रिधामवतीत्यादिकाय व्यूहस्य वेदेऽपि श्रवणात् । सां
मर्थादिवद्युगपदनेकदेहधारणं योगिनां दृष्टमित्यर्थः २६ कश्चित्कश्चिद्गुणमिति मूलपाठः २७ उपपादितमर्थनिगमयति बलस्थस्येति बंधने शस्य बंधनं तु संशयस्य २८ मया उक्तानि विशेषः २९

समाधिसिद्धयर्थधारणानाम्याद्यन्यतभेदेशेचित्तस्य स्थिरीकरणं तां प्रति तद्विषये निदर्शनानि दृष्टान् ३० । ३१ पात्रेशिरसि दृष्टे ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ दार्ष्टी
तिकमाह तथैवेति ३७ आत्मन्यात्मानं प्रवेश्य वृत्तिसारूप्यस्यैकेत्यर्थः पुनीतानानि ज्ञानेन सदृशं पवित्रमिह विद्यत इति स्मृतं ज्ञानेन पवित्राणां सांख्यानामित्यर्थः ३८ नाभ्यां मणिपुरे कं
ठे विशुद्धौ शीर्षे सहस्रारे हृदि अनाहते एतच्चाऽऽज्ञादिचक्राणामुपलक्षणं एते आंतराधारणाविषयाः । वक्षःप्रभृतयो देहावयवावाह्याः । एते तालुनिरससंधिदित्यादियोगशास्त्रप्रसिद्धता
ल्वादीनामुपलक्षणं । दर्शने बाह्यतरे सूर्यरश्म्यादौ । श्रवणे अनाहतध्वनौ । घ्राणे नासाग्रे दृष्टिधारणं । अन्नयोगानुष्ठानप्रयोगो वेदस्तुतिटीकापांचतुर्दशेश्लोकेऽस्माभिः प्रदर्शितोऽनुसंधे
यः ३९ अहिंसादय एव जातिदेशकालसमयानवच्छिन्नाः सार्वभौममहाव्रतमित्युच्यंते । तत्र पाठीनरोहितावाद्यौ प्रशस्तौ हव्यकठयोरिति स्मृतेः पाठीनादीनि वभक्षयिष्ये न मत्स्यान् । 'म

आत्मनश्च समाधाने धारणां प्रतिवा विभो ॥ निदर्शनानि सूक्ष्माणि शृणु मे भरतर्षभ ३० अप्रमत्तो यथा धन्वी लक्ष्यं हंति समाहितः ॥ युक्तः सम्यक्तथा योगी मोक्षं प्रा
प्नोत्यसंशयम् ३१ स्नेहपूर्णं यथा पात्रे मन आधाय निश्चलम् ॥ पुरुषो युक्त आरोहेत्सोपानं युक्तमानसः ३२ युक्तस्तथाप्यमात्मानं योगः पार्थिव निश्चलम् ॥ करोत्य
मलमात्मानं भास्वरोपमदर्शनम् ३३ यथा च नावं कौंतेय कर्णधारः समाहितः ॥ महार्णवमतांशीघ्रं नयेत्पार्थिव सत्तम ३४ तद्ददात्म समाधानं युक्त्वा योगेन तत्त्ववित् ॥
दुर्गमं स्थानमाप्नोति हित्वा देहमिमं नृप ३५ सारथिश्च यथा युक्त्वा सदश्वान्सु समाहितः ॥ देशमिष्टं नयत्याशु धन्विनं पुरुषर्षभ ३६ तथैव नृपते योगी धारणासुस
माहितः ॥ प्राप्नोत्याशु परं स्थानं लक्षं मुक्त इवाशुगः ३७ अवेक्ष्यात्मनि चात्मानं योगी तिष्ठतियोऽचलः ॥ पापं हंति पुनीतानां पदमाप्नोति सोऽजरम् ३८ नाभ्यां कं
ठे च शीर्षे च हृदि वक्षसि पार्श्वयोः ॥ दर्शने श्रवणे चापि घ्राणे चामि त विक्रम ३९ स्थानेष्वेतेषु योगी महाव्रत समाहितः ॥ आत्मना सूक्ष्ममात्मानं युक्ते सम्यग्विशां
पते ४० सशीघ्रमचलप्रख्यं कर्मदग्ध्वाशु भाशुभम् ॥ उत्तमं योगमास्थाय यदीच्छति विमुच्यते ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आहारान्कीदृशान्कृत्वा कानि जित्वा
च भारत ॥ योगी बलमवाप्नोति तद्भवान्च कुर्महति ४२ ॥ भीष्म उवाच ॥ कणानां भक्षणे युक्तः पिण्याकस्य च भारत ॥ स्नेहानां वर्जने युक्तो योगी बलमवाप्नुयात् ४३
भुंजानो यावकं रूक्षं दीर्घकालमरिंदम ॥ एकाहारो विशुद्धात्मा यो भीवलमवाप्नुयात् ४४ पक्षान्मासान् च तूँश्चैतान्सं वत्सरानहस्तथा ॥ अपः पीत्वा पयोमिश्रायोगी बल
मवाप्नुयात् ४५ अखंडमपि वामांसं सततं मनुजेश्वर ॥ उपोष्य सम्यक् शुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ४६

त्स्यांश्च कामतो जग्ध्वा पुनः संस्कारमहति इति मत्स्यमक्षणे प्रायश्चित्तगौरवस्मृतेः । सोऽयं हिंसायां जात्यवच्छेदः पाठीनादीनप्यतीर्थेष्वेव हिंसास्येन तीर्थे इति देशावच्छेदः । अतीर्थेऽपि दर्शादि
व्यतिरिक्ते एव काले हिंसास्येनान्यदेतिका लावच्छेदः । तत्रापि श्राद्धार्थं भव हिंसास्येनार्थमिति समयावच्छेदः । एतैरनवच्छिन्नाः सर्वात्मनाऽपि हिंसात्यागात् । अनापत्यापदिवात्स्या
गः सोऽयं महाव्रतमित्युच्यते । एवं सत्ये अस्ते ये व्रतचर्ये अपरिग्रहे च महाव्रतमुदाहर्तव्यं ४० यदीच्छतीति योगिनः स्वेच्छया ब्रह्मलोकादौ गमनं विदेहकैवल्यं देहधारणं चैति दर्शितं ४१ । ४२
४३ यावकं जलोष्मपकं यवात्रं यवपिष्ठमयं वामदं ४४ पयोमिश्राः क्षीराभिः ४५ अखंडं सर्वकालं मांसमुपोष्य सक्त्वा मांसमित्यन्येषामप्युपलक्षणं यथोक्तं हठयोगे 'मांसं दधिकुलिरयं
चलशुने शाकमेव च ॥ कद्रुम्लतिक्तापिष्पाकहिंशुसौवीरसर्षपाः ॥ तैलं च वर्ज्यां न्येतानियत्ततो योगिना सदा ॥ पुनरुष्णीकृतं द्रव्यमहितं चैतिकेचन' इति ४६

पौरुषान्पुरुषप्रियान्शब्दान् ४७ अरतिःस्त्रीसंगाभावजमस्वास्थ्यं स्पर्शःरुयादिसंयोगजं सुखं ४८ दीपयंतिप्रकाशयंति आत्मानंस्वंपदायै आत्मनाद्बुद्ध्या । दृश्यतेस्वययाबुद्धये
तिश्रुतः ध्यानंध्येयाकारप्रत्ययप्रवाहः तत्रप्रत्ययैकतानताध्यानमिति सूत्रं अध्ययनं प्रणवजपः यथोक्तं । 'जपाच्छांतःपुनर्ध्यायेद्ब्रह्मनाच्छांतःपुनर्जपेत् । जपध्यानपारिश्रांत आत्मानं च
विचारयेत्' इति ४९ यः कश्चिदित्पनेनात्राधिकारिदौर्लभ्यमुक्तं ५० । ५१ । ५२ । ५३ सुस्थेयं सुत्वेन स्थातुं शक्यं ५४ नशुभारोगाद्याघातवर्ती ५५ । ५६ योगेषु योगशास्त्रेषु

कामंजित्वातथाक्रोभंशीतोष्णवर्षमेव च ॥ भयंशोकं तथाश्वासं पौरुषान्विषयास्तथा ४७ अरतिर्दुर्जयांचैव घोरां तृष्णांच पार्थिव ॥ स्पर्शनिद्रांतथातंद्रोर्दुर्जयां
नृपसत्तम ४८ दीपयंति महात्मानः सूक्ष्ममात्मानमात्मना ॥ वीतरागामहाप्रज्ञाध्यानाध्ययनसंपदा ४९ दुर्गस्त्वेषमहापंथा ब्राह्मणानां विपश्चिताम् ॥ यः
कश्चिद्भ्रजति ह्यस्मिन्क्षेमेण भरतर्षभ ५० यथा कश्चिद्भ्रंघोरं बहु सर्पसरीसृपम् ॥ श्वभ्रवतो यहीनं च दुर्गमं बहु कंटकम् ५१ अभक्षमटवी प्रायंदावदग्धमहीरुहम्
पंथानंतस्कराकीर्णक्षेमेणाभिपतेद्बुवा ५२ योगमार्गं तथाऽऽसाद्य यः कश्चिद्भ्रजते द्विजः ॥ क्षेमेणोपरमेन्मार्गाद्बहुदोषो हि स स्मृतः ५३ सुस्थेयं सुरधारासुनिशिता
सुमहीपते ॥ धारणासुतुयोगस्य दुःस्थेयमकृतात्मभिः ५४ विपन्नाधारणास्तातनयंति न शुभांगतिम् ॥ नेह हीनायथानावः पुरुषानर्णवेनृप ५५ यस्तु तिष्ठ
तिकौंतेय धारणासुयथाविधि ॥ मरणं जन्मदुःखं च सुखं च स विमुंचति ५६ नानाशास्त्रेषु निष्पन्नं योगेष्विदमुदाहृतम् ॥ परं योगस्य यत्कृत्यं निश्चितं तद्विजातिषु
५७ परं हितं ब्रह्ममयं महात्मन्ब्रह्माणमीशं वरदं च विष्णुम् ॥ भवं च धर्मं च पदानं च यद्ब्रह्म पुत्रांश्च महाभुवनान् ५८ तमश्च कष्टं सुमहद्व्रजश्च सत्वं विशुद्धं प्रकृतिं
परां च ॥ सिद्धिं च देवीं वरुणस्य पर्त्वाति जश्च कृत्स्नं सुमहच्च धैर्यम् ५९ ताराधिपं खे विमलं सतारं विश्वांश्च देवानुरगान्पितृंश्च ॥ शैलांश्च कृत्स्नानुदधींश्च घोरान्नदींश्च सर्वाः
सवनान्वनांश्च ६० नागान्नगान्यक्षगणान्दिशश्च गर्ध्वसंधान्पुरुषान्स्त्रियश्च ॥ परस्परं प्राप्य महान्महात्मा विशेषतः योगीनचिराद्विमुक्तः ६१

कृत्यं कर्तुं योग्यं फलमिति यावत् ५७ ब्रह्मब्रह्मविष्णवादिस्त्रष्टृत्वं मूर्तिरूपं तत्प्रधानं परं कैवल्यात्मकं योगफलं तथा ब्रह्मविष्णवादिभावोऽपि योगफलमित्यर्थः महान्भावान्कृषमकापिकादीन्
५८ तमोरजसीलयविष्णोपौयोगविप्रौ सत्त्वं च धर्मज्ञानैश्वर्योपगमं मामृदिति विशुद्धमित्युक्तं आत्मतत्त्वप्रकाशकत्वं विशुद्धता विशेषतः योगीत्यपकृत्यते परंप्रकृतिप्रकृतिलयत्वं च विशते वरुण
स्य पर्त्वाति सिद्धिं जलजयंते जश्च विराते इत्यनेन तेजो जयं । सुमहच्च धैर्यमिति पृथ्वीजयं च प्राप्नोतीत्यर्थः ५९ ताराधिपादीनां मध्ये द्वावांछति तद्भावमिच्छया प्राप्नोतीत्यर्थः यथोक्तं निरुक्ते ।
अथागमोपायां देवतां निराह तस्यास्तस्यास्ताद्वाढ्य मनुभवतीति ६० । ६१

ननु यथाऽग्नेः स्रुद्राविस्फुलिगाव्युच्चरं त्येव मेवैतस्मादात्मनः सर्व एत आत्मानोऽप्युच्चरंतीति पुरुषादेव ब्रह्मादीनां सृष्टिः श्रूयते तत्कथं ब्रह्मादीनां प्राक्सिद्धान्योगीविशत इत्युच्यते इत्याशंक्याह कथाचेति
देवे परमात्मनि विषये येयं कथा जगत्कृत्वादि निरूपणात्मिका आत्मन आकाशः समूत इत्यादि श्रुतितः प्रसक्तासंयं शुभेवनास्मन्मतविरुद्धेत्यर्थः । यतो योगी नारायणात्माना नारायणेत्युक्तं तद्विषये
अप्यमहं नारायण इत्यहं ग्रहेण प्रणिहित आत्मा येन स तथा । संयथा योपासते तथेतः प्रेत्य भवतीति श्रुतेन नारायणभावं प्राप्तो महात्मा व्यापकचित्तः सर्वानभिभूय सर्वाधिको भूत्वा मर्त्याणां च भौतिकान्
जरायुजादीन् कुरुते संकल्पमात्रेण सृजत्यतो योगिनां संप्रज्ञाते मूतस्त्रष्टृत्वं म्युत्थाने भौतिकं जंतुस्त्रष्टृत्वं चास्तीति मकथा चित्तश्रुत्या योगशास्त्रं विरुध्यते । वेदातिभिरप्यस्य योगेश्वर्यस्य हर्तुं मशक्य
त्वात् शशास्त्रात्पदादेः श्रुत्वा गतत्वाचेति न किंचिदवद्यं ६२ ॥ इति शांति० मोक्ष० नी० भा० त्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ सूचीकटाहं न्यायेन योगमुक्त्वा सांख्यं वल्लुमारभते सम्यगिति १
९ मेमतः इदं वक्ष्यमाणं तस्वामि शेषः यतिभिः ऋषिभिः विहितं प्रकाशितं १ तदेव स्तौति यस्मिन्निति प्राणावैसत्यतेषामेष सत्यामिति श्रुत्या प्राणोपलक्षितस्य कृत्स्नस्य प्रपंचस्य यावद्ब्रह्मा

कथाचयेयं नृपते प्रसक्ता देवे महावीर्यमतौ शुभेयम् ॥ योगीसर्वा नभिभूय मर्त्यान्नारायणात्मा कुरुते महात्मा ६२ ॥ इति श्रीमहा० शांति० मोक्ष० योगविधौ त्रिश
ततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सम्यक्तयाऽयं नृपते वर्णितः शिष्टसंमतः ॥ योगमार्गो यथान्यायं शिष्याये ह हितैषिणा १ सांख्ये
त्विदानीं कात्स्नर्येन विधिं प्रब्रूहि पृच्छते ॥ त्रिपुलोकेषु यज्ज्ञानं सर्वतद्विदितं हिते २ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृणु मे त्वमिदं सूक्ष्मं सांख्यानां विदितं त्वनाम् ॥ विहितं यति
भिः सर्वैः कापिलादिभिरि श्वरैः ३ यस्मिन्नविभ्रमाः केचिद्दृश्यंते मनुजर्षभ ॥ गुणाश्च यस्मिन् बहवो दोषहानिश्च केवला ४ ज्ञानेन परिसंख्यायसदोषान्विषयानृप ॥
मानुषान् दुर्जयान् कृत्स्नान्पैशाचान्विषयास्तथा ५ राजसान्विषयान् ज्ञात्वा यक्षाणां विषयास्तथा ॥ विषयानौरगान् ज्ञात्वा गांर्षवविषयास्तथा ६ पितृणां
विषयान् ज्ञात्वा तिर्यक्षुचरतानृप ॥ सुपर्णविषयान् ज्ञात्वा मरुतां विषयास्तथा ७ राजर्षिविषयान् ज्ञात्वा ब्रह्मर्षिविषयास्तथा ॥ आसुरान्विषयान् ज्ञात्वा वैश्वदेवां
स्तथैव च ८ देवर्षिविषयान् ज्ञात्वा योगानामपि चेश्वरान् ॥ प्रजापतीनां विषयान् ब्रह्मणो विषयास्तथा ९

रमवाध्यत्वलक्षणं सत्त्वमन्यत्सर्वं वैवाबाध्यत्वं सत्त्वं प्रत्यगात्मन इति दर्शितं । तत्राद्यमादाय कृत्स्नोपिकर्मोपास्त्यादिव्यवहारः सिध्यति अंत्यमादाय नेहमानाऽस्ति किंचनेत्यादिर्जगतो बाधादिकं
संगच्छते । मतांतरे तु सर्वस्य मेदस्य पारमार्थिकत्वादिदं सर्वयदयमारमानेहानानाऽस्तीत्याद्या अध्यारोपापवादन्यायेनात्मैक्यप्रतिपादनपराः श्रुतय उपरुध्यंते इति तेषां जगत्सत्यत्वाविभ्रमोद्दृश्यते ।
केषांचिदात्मन्यप्यसत्त्वभ्रमोऽस्ति न त्वस्माकं किंचिदप्यंशे विभ्रमोऽस्तीत्यर्थः । गुणाः कर्मज्ञानकांडयोर्दृष्टिभेदेनाविरोधादयः । दोषाश्च ब्रह्मात्मवादे एकस्मिन् शरीरे सर्वात्मसात्त्रिध्याविशेषादेकस्य
भोगेन सर्वेषां भोगापत्तिरित्यादयस्तेषां हानिः ४ ज्ञानेनेति तत्त्वदर्शनोन्मुखं चेत्तत्त्वस्य तमः पिहिततयाऽनधिगमाच्च शुकौरजतादिवन्मानुषत्वादिभावं पश्यति । तत्रोत्तरोत्तरज्ञाने च पूर्वपूर्वमान्
परिसंख्यायबाधित्वा प्राप्नुवंति शुभमोक्षमिति प्रयोदशेन संबन्धः । सदोषानागमापायितयामिध्यास्वदोषयुक्तान् यथोक्तं । 'आदावंते च यन्नास्ति वर्तमानेऽपि तत्तथा' इति । 'नासतो विद्यते भावः' इति च
ज्ञात्वा परिसंख्यायेति सर्वत्र योज्यं । तत्र यथा यथा तत्त्वावरकस्य तमसः सम्यगवेक्षणेनापगमस्तथोत्तरोत्तरमुत्कृष्टविषयोपास्थितिर्यावद्ब्राह्मणो विषयान् पश्यति प्राग्वत् ५ । ६ । ७ । ८ । ९

म.भा.टी.
॥१९५॥

१० । ११ अत्रगुणाअप्यागमापाबितयादोपाएवेतितेऽपिहानार्थमेवज्ञातव्याः १२ सांख्यज्ञानेऽपिदोषाविद्वत्त्वाभिमानादयः गुणाअद्वेषत्वादयः १३ सत्वमिति । 'आनंदःप्रीतिरुद्वेगःप्राका
श्यंपुण्यशीलता । संतोषःश्रद्धधानस्वमार्जवंत्यागशीलता । ऐश्वर्यचेतिसत्वस्यगुणादज्ञानिसर्गजाः । आस्तिकत्वमकार्पण्यंसुखदुःखोपसेवनम् । मेदःपुरुपताचैवकामक्रोधौमदस्तथा । दपंत्रे
पातिवादाश्चनवैतेराजसागुणाः । तमोमोहोमहामोहस्तामिस्रश्चांधपंचमः । निद्राप्रमादआळस्यमित्यष्टौतमसोगुणाःइति । बुद्धिसप्तगुणामहदहंकारपंचतन्मात्ररूपाम् १४ मनःश्रोत्रादिपं
चकेनसहपङ्कुरूपं नभोवियदादिपंचरूपं बुद्धिःसंशयनिश्चयगर्वस्मरणरूपा तमोऽप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिविपरीतप्रतिपत्तिरूपं १५ रजःप्रवृत्तदुःखरूपं सत्त्वप्रकाशरूपं बुद्ध्यादीनांपुनर्ग्र
हणंप्रातिलोभ्येनसत्त्वेतत्प्रविलापनार्थं एतेपंचपंचाक्षत् एतेषामध्येतत्त्वेनयाथास्म्येनमार्गमात्प्रमपकंसत्वादिप्रधानंविज्ञायहानार्थतत्प्रातिबंधकंचरजस्तमःप्रधानंगुणजातंविज्ञायप्रलयेप्राकृत
लयेतयाप्रेक्षणैआत्मतत्त्वालोकनेच १६ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाएतान्सर्वान्प्रयतोऽनुभवतश्चज्ञात्वाकारणैर्भोक्षोपयोगिभिःसात्त्विकैर्मात्रैर्मावितात्मानोवासिताचितामोक्षप्राप्तवन्ति सूक्ष्मारविरश्म

शा.मो.१२
अ०
॥३०३॥

आयुषश्चपरंकालंलोकोविज्ञायतस्वतः ॥ सुखस्यचपरंतत्त्वंविज्ञायवदतांवर १० प्राप्तेकालेचयदुःखंसततंविषयैषिणाम् ॥ तिर्यक्षुपततांदुःखंपततानरकेचयत्
११ स्वर्गस्यचगुणान्कृत्स्नान्दोषान्सर्वाश्चभारत ॥ वेदवादेऽपियेदोषागुणायैचापिवैदिकाः १२ ज्ञानयोगेचयेदोषागुणायोगेचयेनृप ॥ सांख्यज्ञाने
चयेदोषास्तथैवचगुणानृप १३ सत्त्वंदशगुणंज्ञात्वारजोनवगुणंतथा ॥ तमश्चाष्टगुणंज्ञात्वाबुद्धिसप्तगुणांतथा १४ षड्गुणंचमनोज्ञात्वानमःपंचगुणंतथा ॥ बुद्धिं
चतुर्गुणांज्ञात्वातमश्चत्रिगुणंतथा १५ द्विगुणंचरजोज्ञात्वासत्वमेकगुणंपुनः ॥ मार्गंविज्ञायतत्त्वेनप्रलयेप्रेक्षणेतथा १६ ज्ञानविज्ञानसंपन्नाःकारणैर्भाविताःशु
भाः ॥ प्राप्नुवंतिशुभंमोक्षंसूक्ष्माह्वनमःपरम् १७ रूपेणदृष्टिसंयुक्तांग्राणंगंधगुणेनच ॥ शब्देसक्तंतथाश्रोत्रंजिह्वारसगुणेषुच १८ तनुंस्पर्शतथासक्तांवा
युंनभसिचाश्रितम् ॥ मोहंतमसिसंयुक्तंलोभमर्थेषुसंश्रितम् १९ विष्णुक्रांतिवलेकांकोष्ठेसक्तंतथाऽनलम् ॥ अप्सुदेवींसमासक्तामपस्तेजसिसंश्रिताः २०
तेजोवायौतुसंसक्तंवायुंनभसिचाश्रितम् ॥ नभोमहतिसंयुक्तंमहत्बुद्धौचसंश्रितम् २१ बुद्धितमसिसंसक्तंमोरजसिसंश्रितम् ॥ रजःसत्त्वेतथासक्तंसत्त्वंसक्तं
तथाऽऽत्मनि २२ सक्तमात्मानमीशेचदेवेनारायणेतथा ॥ देवंमोक्षेचसंसक्तंमोक्षंसक्तंतुनकचित् २३

योवायवोवा १७ अत्रप्राणेभ्योदेवादेवेभ्यो लोकाइतिश्रुत्यनुसारादिद्विभ्योदेवतासृष्टिदेवताभ्योलोकसृष्टिचाभ्युपेत्यब्रह्मणिसर्वलयामाह रूपेणेति रूपेणरूपवताद्रव्येणदृष्टिचक्षुरिद्विधंसंयुक्तं
डलेनकनकमिव चक्षुर्व्यतिरिक्तोरूपद्रव्यदेवतादिविषयोनास्तीत्यर्थः एवमग्रेऽपियाधन्मोक्षंज्ञेयम् १८ बायुंस्वर्गिन्द्रियदेवतानभसिस्वकारणेसंश्रितं एतच्चसर्वदेवतोपलक्षणं । मोहंवेचित्यतम
सितमोगुणे । लोभंरजःकार्यमर्थेषु तमसोऽर्थानांचविद्योगेमोहलोभौनभवतइतिदृष्टांतमात्रमिदम् १९ क्रांतिपादविक्षेपे बलेहस्तोद्विभ्ये कोष्ठेउदरे देवींपृथ्वीम् २० महतिमहत्त्वकार्येऽहंकारे
महत्बुद्धौमहत्तत्त्वे २१ आत्मनिजीवेत्त्वंपदार्थं २२ ईशोभायाविनिदेवेनारायणेचेतितस्यैवाविशेषणे । तत्पदार्थंमोक्षेकैवल्येनिर्विकल्पेवस्तुनि तच्चनकचित्सक्तं स्वमहिम्नप्रतिष्ठित
इतिश्रुतेः २३

॥१९५॥

ननुरूपादीनांमोक्षमात्रत्वोक्तिरागममात्रंनस्वप्रकाचिदुपपत्तिरस्तीत्याशंक्याह ज्ञात्वेति सत्वगुणंदेहबुद्धिसत्वमयंस्वार्प्रशरीरंषोडशभिर्गुणैःकार्यैःप्राणाच्छ्रद्धास्वायुज्योतिरापःपृथिवीद्विभ्यं
मनोऽन्नमन्नादीर्यंतपोमंत्राःकर्मलोकेपुनामचेतिश्रुत्युक्तेःप्राणादिनामातैर्वृत्तंज्ञात्वास्वभावंप्राक्कर्मचतदुत्पत्तिकारणंचेतनाधीष्टितंचतदवभासिकांदेहसमाश्रितोर्लिंगदेहाश्रितेज्ञात्वाचमध्यस्थमुदा
सीनभेकमात्मानंयस्मिन्पापंनविद्यतइत्यसंगंजानीपाद् यथैकेनकर्मणास्वाप्रपंचविभ्रमेआत्मनोऽसंगत्वेस्थूलशरीरजदुःखाननुवृत्तेर्दृश्यतेएवंजाग्रदभेऽपिविषयैषिणांविषयवासनावताद्वितीयं
कर्मकारणंविज्ञायैद्विपादीनात्माश्रितानात्मन्यविद्ययाअध्यारोपितान्जानीयादित्यथ्यादृत्ययोज्यं अयमर्थः । यथास्वप्नेएकस्यैवात्मनोवासनावशात्सर्वजगदात्मकत्वमात्मनश्चासंगत्वं
दृश्यतेएवंजाग्रदभेऽपिज्ञेयमितिसार्धंश्लोकद्वयार्थः २४ । २५ एतस्माद्वासनामयादवस्थात्रयसंचरदारमनोमोक्षस्यदुर्लभत्वंवक्ष्यमाणैःकारणैर्विज्ञायकश्चिन्मोक्षबुद्धिसमाश्रितोभवतीतिच

ज्ञात्वासत्वगुणंदेहवृत्तंपोडशभिर्गुणैः ॥ स्वभावंचेतनांचैवज्ञात्वादेहसमाश्रिते २४ मध्यस्थमेकमात्मानंपापंयस्मिन्नविद्यते ॥ द्वितीयंकर्मविज्ञायनृपतेविषयैषि
णाम् २५ इंद्रियार्णांद्रियार्थाश्चसर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यविज्ञायश्रुतिपूर्वकम् २६ प्राणापानौसमानंचव्यानोदानौचतत्त्वतः ॥ अधश्चैवानिलं
ज्ञात्वाप्रवहंचानिलंपुनः २७ सप्तवातांस्तथाज्ञात्वासप्तधापिहितान्पुनः ॥ प्रजापतींषींश्चैवमार्गांश्चैवबहूंचरान् २८ सप्तर्षींश्चबहून्ज्ञात्वा राजर्षींश्चपरंतप ॥
सुरर्षींन्महतश्चान्यान्रह्मर्षींन्सूर्यसन्निभान् २९ ऐश्वर्याच्चयावितान्दृष्ट्वाकालेनमहतानृप ॥ महतांभूतसंधानांश्रुत्वानाशंचपार्थिव ३० गतिंचाप्यशुभांज्ञात्वाचृप
तेपापकर्मिणाम् ॥ वैतरण्यांचयदुःखंपतितानांयमक्षये ३१ योनीपुचविचित्रासुसंसारानशुभांस्तथा ॥ जठरेचाशुभेवासंशोणितोदकभाजने ३२ श्लेष्ममूत्रपु
रीषेचतीव्रगंधसमन्विते ॥ शुक्रशोणितसंधातेमज्जास्नायुपरिग्रहे ३३ शिराशतसमाकीर्णेनवद्वारेपुरेऽशुचौ ॥ विज्ञायहितमात्मानंयोगांश्चविविधाचृप ३४ ता
मसानांचजंतूनांरमणीयावृतात्मनाम् ॥ सात्त्विकानांचजंतूनांकुत्सितंभरतर्षभ ३५ गर्हितंमहतामर्थेसांख्यानांविदितात्मनाम् ॥ उपप्लवांस्तथाघोरान्शशिन
स्तेजसस्तथा ३६ ताराणांपतनंदृष्ट्वानक्षत्राणांचपर्ययम् ॥ द्वंद्वानांविप्रयोगंचविज्ञायकृपणंचृप ३७ अन्योन्यभक्षणंदृष्ट्वाभूतानामपिचाशुभम् ॥ बाल्येमोहंच
विज्ञायक्षयंदेहस्यचाशुभम् ३८ रागेमोहेचसंप्राप्तैकचित्सत्त्वंसमाश्रितम् ॥ सहस्रेषुनरःकश्चिन्मोक्षबुद्धिसामाश्रितः ३९ दुर्लभत्वंचमोक्षस्यविज्ञायश्रुतिपूर्वकम्
बहुमानमलब्धेषुलब्धेमध्यस्थतांपुनः ४० विषयाणांचदौरात्म्यंविज्ञायनृपतेपुनः ॥ गतासूनांचकौतयेदेहान्दृष्ट्वातथाऽशुभान् ४१

तुर्दशेनान्वयः २६ याप्राणादीन्पंचैकीकृत्याधोनयतिसोऽधोऽनिलःषष्ठः एवंप्रवहऊर्ध्वमेतासप्तमः २७ तएतेसप्तवायवःप्रत्येकंसप्तधाविहिताः अपंभावाः । यथैकस्मिन्बडेऽनेकानिबीजा
निष्ठेषुचबीजेषुप्रतिबीजमर्तानिबीजानितद्वदेकस्मिन्बडेसप्तप्राणाःप्रतिप्राणंसप्तसप्तप्राणाएवमुत्तरोत्तरमित्तिजगदानंत्यमुक्तं तस्मात्संसारबीजस्याज्ञानस्यतत्त्वज्ञानेनोच्छेदेयतितव्यामिति
भावः २८ । २९ ननुसंत्यनेकप्राजापत्यादिदेहाएषुसुखमयाःकिंमोक्षेनेत्याशंक्यतेषामप्यैश्वर्यस्यांतवस्वात्नेत्याह ऐश्वर्यादिति ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ उपप्ल
वानुपरामान् तेजसःसूर्यस्य ३६ द्वंद्वानांविपतीनां ३७ । ३८ क्वचित्पुंसि ३९ बहुमानमत्यादरं मध्यस्थतामौदासीन्यं ४० दौरात्म्यंबंधहेतुतां ४१

६६

कलेषु गृहेषु ४२ । ४३ । ४४ । ४५ संवत्सरस्यो बृहस्पतेर्मध्यमराशिभोगयोरंतराले नूर्यस्यद्विरेकराशिसंक्रमेभवति । मासत्रयोदर्शयोरंतराले नूर्यसंक्रांतिद्वयम् ४६ पक्षत्रयः सार्धचतुर्दशदि
नमध्येपर्वद्वयंतदात्रयोदशभिर्दिनेः पक्षोभवति । दिवसत्रयः सूर्योदययोरंतरालेतिथित्रयस्पर्शः । कालाभिमानिदेवज्ञानामपिज्ञयोदयोदश्यैतेकिसुतकाल्यमानानामस्मदादीनामितिभावः ४७
वासंकुलेपुजंतूनांदुःखंविज्ञायभारत ॥ ब्रह्मघ्नानांगतिंज्ञात्वापतितानांसुदारुणाम् ४२ सुरापानेचसक्तानांब्राह्मणानांबुरात्मनाम् ॥ गुरुदारप्रसक्तानांगतिंविज्ञाय
चाशुभाम् ४३ जननीषुचवर्ततेयेनसम्यग्युधिष्ठिर ॥ सदेवकेषुलोकेषुयेनवर्ततिमानवाः ४४ तेनज्ञानेनविज्ञायगतिंचाशुभकर्मणाम् ॥ तिर्यग्योनिगतानांचविज्ञा
यगतयःपृथक् ४५ वेदवादांस्तथाचित्रानृतूनांपर्ययास्तथा ॥ क्षयंसंवत्साराणांचमासानांचक्षयंतथा ४६ पक्षक्षयंतथादृष्टादिवसानांचसंक्षयम् ॥ क्षयंवृद्धिंच
द्रस्यदृष्टाप्रत्यक्षतस्तथा ४७ वृद्धिदृष्टासमुद्राणांक्षयंतेषांतथापुनः ॥ क्षयंधनानांदृष्टाचपुनर्वृद्धितथैवच ४८ संयोगानांक्षयंदृष्टायुगानांचविशेषतः ॥ क्षयंचदृष्टा
शैलानांक्षयंचसरितांतथा ४९ वर्णानांचक्षयंदृष्टाक्षयांतंचपुनःपुनः ॥ जरामृत्युस्तथाजन्मदृष्टादुःखानिचैवह ५० देहदोषांस्तथाज्ञात्वातेपांदुःखंचतत्त्वतः ॥
देहाविक्रवतांचैवसम्यग्विज्ञायतत्त्वतः ५१ आत्मदोषांश्चविज्ञायसर्वानात्मनिसंश्रितान् ॥ स्वदेहादुत्थितान्रगंधांस्तथाविज्ञायचाशुभान् ५२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
कान्स्वगात्रोद्भवान्दोषान्पश्यस्यमितविक्रम ॥ एतन्मेसंशयंकृत्स्नंवक्तुमर्हसितत्त्वतः ५३ ॥ भीष्मउवाच ॥ पंचदोषान्प्रभोदेहेप्रवदंतिमनीषिणः ॥ मार्गज्ञाः
कापिलाःसांख्याःशृणुतानरिसूदन ५४ कामक्रोधौभयंनिद्रापंचमःश्वासउच्यते ५५ एतेदोषाःशरीरेषुदृश्यंतेसर्वदेहिनाम् ॥ छिंदंतिक्षमयाक्रोधंकामंसंकल्पवर्ज
नात् ५६ सत्वसंसेवनाभिद्रामप्रमादाद्भयंतथा ॥ छिंदंतिपंचमंश्वासमल्पाहारतयानृप ५७ गुणान्गुणशतैर्ज्ञात्वादोषान्दोषशतैरपि ॥ हेतून्हेतुशतैश्चित्रैश्चित्रा
न्विज्ञायतत्त्वतः ५८ अपांफेनोपमंलोकंविष्णोर्मायाशतैर्वृतम् ॥ चित्रभित्तिप्रतीकाशंनलसारमनर्थकम् ५९ तमःश्वभ्रनिभंदृष्टावर्षबुद्धिसंनिभम् ॥ नाशप्रायं
सुखाद्धिनंशाशोतरमिहायशम् ६० रजस्तमसिसंमग्नंपंकेद्विपमिवावशम् ॥ सांख्याराजन्महाप्राज्ञास्त्यक्त्वास्नेहंप्रजाकृतम् ६१ ज्ञानयोगेमसांख्येनव्यापिना
महतानृप ॥ राजसानशुभान्रगंधांस्तामसांश्चतथाविधान् ६२ पुण्यांश्चसात्विकान्रगंधान्स्पर्शजान्देहसंश्रितान् ॥ छित्वाशुज्ञानशस्त्रेणतपोदंडेनभारत ६३ ततो
दुःखोदकंधोरंचिंताशोकमहाहृदम् ॥ व्याधिमृत्युमहाग्राहंमहाभयमहोरगम् ६४ तमःकूर्मरजोमीनंप्रज्ञयासंतरंत्युत ॥ स्नेहपंकंजरादुर्गज्ञानदीपमरिदम् ६५ कर्मा
गार्धसत्यतीरंस्थितव्रतमरिदम् ॥ हिंसाशीघ्रमहावेगंनानारससमाकरम् ६६ नानाप्रतिमहारत्नदुःखज्वरसमीरणम् ॥ शोकदृष्ट्यामहावर्ततीक्ष्णव्याधिमहागजम् ६६
अस्थिसंघातसंघट्टंश्लेष्मफेनमरिदम् ॥ दानमुक्ताकरंधोरंशोणितहृदविदुमम् ६७ हसितोत्कुष्ठनिर्घोषंनानाज्ञानसुदुस्तरम् ॥ रोदनाश्रुमलक्षारंसंगत्यागपरायणम् ६९
४८ । ४९ । ५० । ५१ बाह्यदोषानुक्त्वादेहजान्दोषानाह स्वदेहादिभि उस्थितान्दोषानित्यनुपंगः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नलसारंनलतृणवदंतःसारहीनं ५९ नाशप्रायंन
शवहुलम् ६० । ६१ । ६२ शुभाशुभांश्चरगंधांस्तपोदंडेनज्ञानशस्त्रेणधीकुठारेणच्छिद्यत्पतयःसागरंतरंतीतिदशमेनसंबंधः ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ तीर्त्वावेति जन्मईदृशेनालोचनेनजन्मपुंस्त्वुलंशरीरंतीर्त्वाविस्मृत्यविमलंनभःप्रविशति देहाध्यासापायेव्योमसंविदुदेतीत्यर्थः ७२ तत्रेति तस्मिन्हावेव्योमिप्रवृत्तंतुवत्
वयाकमलनालेनांतःसुपिरेणजलंमुखेनाकृष्यमाणमंतःप्रविशतितद्वत् । आत्मनिप्रणिधीयमानमनोद्वारासूर्योऽंतराविश्यतत्रैवदृष्टपाकाशेसांख्यानप्रतिस्वनाडीभिःसंबंधाच्चतुर्दशमुवनगता
न्विषयान्वहतिप्रापयति । प्रवहन्विषयानित्यनेनविषयैःसहसूर्यस्वनित्यसंबंधोदर्शितः । व्योमसंविदुदयेसांख्यस्यसार्वज्ञ्यंसावांस्त्वसर्वभोगमाकृत्स्वचोदेतीत्यर्थः । एतेनप्रत्यगात्मस्था
एवविषयानुकरमुखवदज्ञानवशात्पराकेनमातीत्यात्माद्वैतमुपपादितं । हार्दनाडीनांसूर्यरश्मिभिःसंबंधस्तेपांचब्रह्मांडेनसंबंधश्छांदोग्यादावृक्तःप्रागेवोदाहृतः ७३ तत्रेति तत्रहार्दाकाशे
तांस्तेजोब्रह्मात्मकान्विषयान्प्रवहसंज्ञकोवायुःप्रतिगृह्णातिस्वात्मसात्करोति तथाचश्रुतिः । 'वायुर्देवान्सर्वान्संभृके'इति । किंलुप्रा वीतरागान्यतीन् अपेक्षयेतिशेषः संप्रज्ञातसुखा
स्वादसंकेसांख्येवायुर्विषयान्नसंहरति अन्यथासुसंहरतीत्यर्थः । अतएवसमाधिप्रकृत्योक्तंगौडपादीये नास्वादयेत्पृथ्वंतत्रेति ७४ सूक्ष्मइति सूक्ष्मस्त्वगिन्द्रियाग्राह्यःस्पर्शः । ननुसूर्यर

पुत्रदारजलौकौधंमित्रवांधवपत्तनम् ॥ अहिंसासत्वमर्यादंप्राणत्यागमहोर्मिणम् ७० वेदांतगमनद्वीपंसर्वभूतदयोदधिम् ॥ मोक्षदुर्लभविषयंवडवामुखसागरम्
७१ तरंतियतयःसिद्धाज्ञानयानेनभारत ॥ तीर्त्वाऽतिदुस्तरंजन्मविशंतिविमलंनभः ७२ तत्रतान्सुकृतीन्सांख्यान्सूर्योवहतिरश्मिभिः ॥ पद्मंतुवदाविश्यप्रव
हन्विषयानृप ७३ तत्रतान्प्रवहोवायुःप्रतिगृह्णातिभारत ॥ वीतरागान्यतीन्सिद्धान्वीर्ययुक्तांस्तपोधनान् ७४ सूक्ष्मःशीतःसुगंधीचसुखस्पर्शश्चभारत ॥ सप्ता
नांमरुतांश्रेष्ठोलोकान्गच्छतियःशुभान् ॥ सतान्वहतिकौंतेयनभसःपरमांगतिम् ७५ नभोवहतिलोकेशरजसःपरमांगतिम् ॥ रजोवहतिराजेंद्रसत्वस्यपरमांग
तिम् ७६ सत्वंवहतिशुद्धात्मन्परंनारायणंप्रभुम् ॥ प्रभुर्वहतिशुद्धात्मापरमात्मानमात्मना ७७ परमात्मानमासाद्यतदूतायतनाऽमलाः ॥ अमृतत्वायकल्पंतेन
निवर्तंतिवाविभो ७८ परमासागतिःपार्थनिर्द्वानांमहात्मनाम् ॥ सत्यार्जवरतानां वैसर्वभूतदयावताम् ७९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्थानमुत्तममासाद्य
भगवंतंस्थिरव्रताः ॥ आजन्ममरणंवातेस्मरंत्युत्तनवाऽनघ ८०

शिमसंबंधेऽपिब्रह्मांडंनहार्दाकाशेप्रवेष्टुमर्हति अत्रत्यानाघटादीनांसूर्यास्तोत्तरंलोकांतरसंबंधादर्शनादित्वाशंक्याह सप्तानामिति तान्पिब्रह्मांडरूपान्विषयान् यथाऽयंप्रवहोवायुर्देहेन
संबंधात्स्वयंलोकान्प्रतिगच्छतिपिंडं चतत्तल्लोकान्प्रतिवहति एवंनभसःपरमांगतिहार्दाकाशं गच्छतिब्रह्मांडं चतत्प्रतिवहति । तथाचब्रह्मांडंवातरज्जुभिःसूर्यमंडलेनिबद्धमतोहार्दनमसिसूर्यप्रवे
शेनब्रह्मांडस्यापिप्रवेशोयुज्यते अत्रत्यघटादीनांतुरात्रावपिसूर्यरश्मिसंबंधविचटनंनस्तीतिनतैःसहदेशांतरगमनप्रसक्तिरस्ति अतोयुक्तमुक्तं तत्रतान्सुकृतीनित्यादि ७५ नभइति तम
सःसूक्ष्मतमःपरिणामोव्योमसंवित्रम आख्यांरजसःपरमांगतिमहंकारंनयति । सत्वस्यपरमांगतिमहत्त्वमस्मितामांशुद्धत्वंपदार्थ । तस्यापिपरमांगतिःप्रभुस्त्वपदार्थस्तस्यापिनिरुपा
धिचिन्मात्रमित्यर्थः ७६ । ७७ । ७८ योभवत्सांख्येऽपिशौचादिकंतुल्यमित्युक्तं दत्रोपसंहरति निर्द्वानामिति सेयमात्मनिष्ठायोगैर्विषयेभ्यश्चित्तवृत्तेर्निरोधइत्युच्यते । सांख्यै
रनुत्तद्विषयसहितानां वृत्तीनांलक्षणोदकन्यायेनप्रविलापनमित्युच्यते एवमयंभाषामेदंप्रव । शमादिसाधनंकेवल्यंचफलंपक्षद्वयेऽपिसमानमितिप्रागुक्तंनप्रसमर्तव्यं ७९ भगवंतंपद्मगुणैश्वर्य
संपन्नंपरमात्मानमेवपरंमोक्षाख्यंस्थानंप्राप्याऽऽजन्ममरणंसर्वज्ञत्वाज्जन्ममरणादिकंतत्रस्मरंतिनवामोक्षेविशेषविज्ञानमस्तिमवेतिप्रभः 'कस्मिन्नुभगवोविज्ञातेसर्वाभिर्दंविज्ञातंभवतियएववेदाहं-

सां.मी.१९
अ०
॥ ३०१ ॥

-ब्रह्मास्मीति सद्दं सर्वमवति इति मोक्षे सार्वज्ञ्यसावात्मयोः श्रवणाद्यत्र स्वस्वसर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येदिति विशेषविज्ञानाभावात्तु तत्र संशयः ८० । ८१ एवद्विविधोऽपि मोक्षे महान्दोषः स्फुरति सिद्धिगतान्मोक्षमतिपादकानुषीन्मंत्रानप्राप्यस्फुरति परस्परं विरुद्धस्यैकत्रपक्षद्वयस्यासंभवात् । अन्यतरांगीकारेऽवश्यकर्तव्येऽन्यतरश्रुतेर्बाधोभवतीत्यर्थः । यदीति तत्रैव मोक्षेऽपि विज्ञाने विशेषदर्शने सति कर्मैव श्रेष्ठं किं संन्यसाद्यायासेनेत्यर्थः ८२ तदभावे तु महान्दोषः सुषुप्ताविविगच्छितज्ञानस्यापि ज्ञानमस्तीत्युच्यते चेदितो दुःखतरमयुक्ततरं न किंचिदित्यर्थः ८३ बुधानामैत्रेयीप्रभृतीनामप्यत्र संमोहोऽप्युच्यते तथाहि । मैत्रेयीमुक्तौ द्वैतदर्शने कर्मफलसाध्यं द्वैतादर्शने न मूढतमत्त्वं च पश्यंती अन्यतरस्य श्रेयस्त्वमप्रतिपद्यमानायाज्ञवरुच्यमवोचत् अत्रैव मामगवान्मूढदिति मामां ८४ । ८५ अत्र समाधानमाह इन्द्रियाणीति देहिनांप्राणिनां स्वदेहेस्वस्वरूपेऽधिष्ठाने स्थितानां इन्द्रियाण्येव मनःपष्ठानि बुध्यंते विशेषतः पश्यंति । यतस्ताभ्यात्मनो विशेषविज्ञानेकारणानि हेतुमूतानि । कथं सुखं चिदात्मातेः कर्तृकारणरूपैः पश्यति बाह्यमाभ्यंतरं वा विषयं प्रकाशयति अर्थभावः । प्रत्यक्षं हि बाह्यमर्थं च लुप्येव पश्यति तदभावेन पश्यति न च तावता आत्मनः प्रकाशनशक्तिर्हीयते तेन विनाऽपि स्वप्ने तद्दर्शनात् । एवं सुखिसमाध्योर्मनसा विनाऽपि नास्यात्मनो ज्ञानशक्तिवियोगः उपकरणस्य स्वातंत्र्याविघातकत्वात् । तथा च करणाभावकृत

यदत्र तथ्यंतं मे त्वं यथा वदस्व मुहूर्तसि ॥ त्वद्वत्ते पुरुषं नाम्यं प्रहृमर्हामि कौरव ८१ मोक्षे दोषो महानेष प्राप्य सिद्धिगतानुषीन् ॥ यदि तत्रैव विज्ञाने वर्तते यतः परे ८२ प्रवृत्तिलक्षणं धर्मं पश्यामि परमं नृप ॥ मग्नस्य हि परं ज्ञानं किं न दुःखतरं भवेत् ८३ ॥ भीष्म उवाच ॥ यथान्यायं त्वया तात प्रश्रः पृष्टः सुसंकटः ॥ बुधानामपि संमोहः प्रश्रेऽस्मिन् भरतर्षभ ८४ अत्रापि तत्त्वं परमं शृणु सम्यङ्मयोरितम् ॥ बुद्धिश्च परमायत्र कापिलानां महामनाम् ८५ इन्द्रियाण्येव बुध्यंते स्वदेहे देहिनां च ॥ कारणाभ्यात्मनस्तानि सूक्ष्मः पश्यति तैस्तु सः ८६ आत्मना विप्रहीणानिकाष्ठकुडथसमानितु ॥ विनश्यंति न संदेहः फेनाइव महार्णवे ८७ इन्द्रियैः सह सुप्तस्य देहिनः शत्रुतापन ॥ सूक्ष्मश्चरति सर्वत्र न भसीव समीरणः ८८ स पश्यति यथान्यायं रूपांशुप्राणैः विविधैः ॥ बुध्यमानो यथा पूर्वमखिलेनेह भारत ८९ इन्द्रियाणीह सर्वाणि स्वेस्वे स्थाने यथाविधि ॥ अनीशत्वात् प्रलीयंते सर्पाहतविषाडव ९० इन्द्रियाणां तु सर्वेषां स्वस्थानेष्वेव सर्वशः ॥ आक्रम्य गतयः सूक्ष्माश्चरत्यात्मानसंशयः ९१ सत्वस्य च गुणान् कृत्वा त्रजसश्च गुणान् पुनः ॥ गुणांश्च तमसः सर्वाङ्गुणान् बुद्धेश्च भारत ९२

मेवास्य विशेषविज्ञानराहित्यं । न स्वज्ञकृतमिति केवल्येऽपि नात्मनः सार्वज्ञ्यहानिः तथा च श्रुतिः । यद्वैतं पश्यति पश्यत्यैतन्न पश्यति यद्वैतं न शृणोत्यशृण्वन्वैतन्न शृणोति इत्यादिका सुख्यादावप्यारमनोद्रष्टृत्वादि कं दर्शयति ८६ आत्मनो ज्ञानशक्त्यवियोगं दर्शयितुं इन्द्रियाणां जडत्वमाह आत्मनोति वस्तुत इन्द्रियाणि स्वरूपेणैव न संति अध्येतस्त्वात् । परमते स्थित्वा तस्त्वमुपे स्यापितानिकाष्ठवदचेतनान्येवातो विनश्यंति । तत्र फेनदृष्टांतो यथा योऽभ्यस्यो जनीयः यथा फेनो जलेन विना स्वयं निरारम्येव सारमस्वेन दृष्टोऽपि तेन विना न तिष्ठतीति ८७ इन्द्रियाणां जडत्वमुक्त्वाऽऽत्मनः स्वयं श्योति इति आह इन्द्रियैरिति देहाभिमानिनः सैत्रियस्य स्वप्ने प्रलीनस्यापि यः सूक्ष्मोऽंतरात्मा स सर्वत्र विषये चरति । जाग्रतीव स्वप्नेऽपि सर्वविषयं भासयतीत्यर्थः ८८ एतदेवाह स इति यथा पूर्वजाग्रदित्यर्थः ८९ इन्द्रियाणां सात्मस्वमात्मैवैतान्यनुवेधादेवेत्यन्वयव्यतिरेकाभ्यामाह इन्द्रियाणीति इह स्वप्ने अनीशत्वात् नास्ति ईशः प्रवर्तको येषां तानि तया स्वात् ९० व्यतिरेकमुक्त्वाभ्यमाह इन्द्रियाणां स्थिति स्वस्थानेष्वेवानां गतयः गतीः सर्वा इन्द्रियवृत्तयश्चिदात्मा एव उच्यंतीत्यर्थः ९१ सर्वत्र चिदात्मा सिद्धं दर्शयति सत्वस्येति सत्त्वादीनां गुणान् बुद्ध्याऽप्याऽऽश्चरतीति पूर्वगुणान्वयः सत्वस्य गुणान् बुद्ध्यादीन् रजसः प्रवृत्त्यादीन् तमसोऽप्रवृत्त्यादीन् बुद्धेरध्यवसायादीन् ९२

मनसः संकल्पादीन् नम आदीनां श्रोत्रादीन् छेदजांश्चेहो जलं जायते स्मात्तेजसस्तज्जान् ९३ सर्वाण्येवेति सर्वाण्युक्तां पशुकानि च ज्ञेयं ज्ञेयं सन्निहितानि सत्त्वादीनि गुणैर्मायिकैश्चित्तसत्त्वानंदत्वाद्यैरुपांशु आत्मा ब्रह्म ज्ञेयं जीवित्वात्तु व्याप्नोति कर्मणी च तमेव ज्ञेयं ज्ञेयं व्याप्नुत इति संबन्धः ९४ इन्द्रियाणि मनःपष्ठानि एतन्न ज्ञेयं कर्मसंबन्धे कारणमुपन्यस्तं ९५ मुक्तिकारणं चाह प्रकृतिमिति चादिन्द्रियाणि इन्द्रियाणि कार्यां पार्थिवं कारणां पार्थिवं चातीत्यज्ञेयं ज्ञेयं व्ययं वृद्धिहासगुणं कूटस्थमात्मानं गच्छति तमेव विशिनाष्टि परमिति ९६ तस्मात्प्रिफलमाह विमुक्त इति ९७ ननु परमात्मानं प्राप्तस्यानिवृत्ती पुनर्देहस्योत्थानं न स्यादित्याशंकायाह शिष्टमिति निवृत्तेऽपि कारणे च क्रममिन्यायेन शिष्टं मन आदिप्रतियोगिन आगच्छंति गच्छंति यथा कालं समाधिभ्युत्थानकालमेवेन गुरोः संदेशकारिणः प्रारब्धकर्मानुसारिणी श्वरमेरणातां कर्तुं शीलं येषांते ९८ एवं जीवन्मुक्तिं सद्भावमुक्त्वा विदेहकैवल्यमाह शक्यमिति अल्पेन वर्तमान देहपातावधिना शक्तिविदेहमुक्तिं

गुणांश्च मनसश्चापि न भसश्च गुणांश्च सः ॥ गुणान्वायोश्च धर्मात्मन्स्त्रेहजांश्च गुणान् पुनः ९३ अपां गुणांस्तथा पार्थ पार्थिवांश्च गुणानपि ॥ सर्वाण्येव गुणैर्व्याप्येक्षेत्रज्ञेषु धिष्ठिर ९४ आत्मा च व्याप्तिक्षेत्रज्ञं कर्मणी च शुभाशुभे ॥ शिष्या इव महात्मानमिन्द्रियाणि च तं प्रभो ९५ प्रकृतिं चाप्यतिक्रम्य गच्छत्यात्मानमव्ययम् ॥ परं नारायणात्मानं निर्द्वंद्वं प्रकृतैः परम् ९६ विमुक्तः पुण्यपापेभ्यः प्रविष्टस्तमनामयम् ॥ परमात्मानमगुणं न निवर्तति भारत ९७ शिष्टं तत्र मनस्तात इन्द्रियाणि च भारत ॥ आगच्छंति यथा कालं गुरोः संदेशकारिणः ९८ शक्यं चाल्पेन कालेन शान्तिं प्राप्नुं गुणार्थिना ॥ एवमुक्तेन कौंतेय युक्तज्ञानेन मोक्षिणा ९९ सांख्या राजन्महाप्राज्ञा गच्छंति परमां गतिम् ॥ ज्ञानेनानेन कौंतेय तुल्यं ज्ञानं न विद्यते १०० अत्र ते संशयो माभूज्ज्ञानं सांख्यं परं मतम् ॥ अक्षरं ध्रुवमेवोक्तं पूर्णं ब्रह्म सनातनम् १ अनादिमध्यनिधनं निर्द्वंद्वं कर्तृशाश्वतम् ॥ कूटस्थं चैव नित्यं च यद्वदंति मनीषिणः २ यतः सर्वाः प्रवर्तंते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥ यच्च शंसंति शास्त्रेषु वदंति परमर्षयः ३ सर्वे विप्राश्च देवाश्च तथा शमविदो जनाः ॥ ब्रह्मण्यं परमं देवमनंतं परमच्युतम् ४ प्रार्थयंतश्च तं विप्रावदंति गुणबुद्धयः ॥ सम्यग्युक्तास्तथायोगाः सांख्याश्चामितदर्शनाः ५ अमूर्तेस्तस्य कौंतेय सांख्यं मूर्तिरिति श्रुतिः ॥ अभिज्ञानानितस्याहुर्मतं हि भरतर्षभ ६ द्विविधानीह भूतानि पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ जंगमागमसंज्ञानि जंगमं तु विशिष्यते १०७

९९ । १०० परं योगापेक्षया श्रेष्ठं एवं सांख्येन योगेन वा शोधितस्य स्वंपदार्थस्य ब्रह्माद्वैतसिद्धये तत्पदार्थां मे देवकुं तत्पदार्थस्वरूपमाह अक्षरमित्यादिना अक्षरं व्यापकं अश्रोतेः सरन् ध्रुवमचंचलं अतएव पूर्णं ब्रह्म सञ्चोत्कृष्टं सनातनं सदैकरूपं १ निर्द्वंद्वं द्वैतवर्जितं कर्तृजगज्जन्मादिहेतुः शाश्वतमक्षरं दृढं दंडायमानं कूटस्थं निर्विकारं २ । ३ ब्रह्मण्यं ब्रह्मजातिहितं ४ प्रार्थयंतः गुणेषु विषयेषु बुद्धिर्येषांते तं वदंति मायिकैर्गुणैः स्तुवंति सांख्यायोगाश्च स्तुवंति जगत्कण्ठेन आदिभुक्त्वेन चेतिशेषः ५ सांख्यं ज्ञानं शुद्धिचिन्मात्रं तस्य स्वरूपमित्यर्थः तस्त्वेवमानमाह अभिज्ञानानीति घटादीनां ज्ञानानिताभ्येव तस्यापुर्णं ब्रह्मणो मतं ज्ञानं मनज्ञानैः स्माद्भावेनिष्ठा निर्विषयघटादिज्ञानभेदपरं ब्रह्मेत्यर्थः । यथा कौवार्तिके 'परागर्थप्रमेयेषु या फलस्वेन संमता ॥ संवित्स्वेव हेमया धो विदातोक्तिप्रमाणतः' इति ६ यदुक्तविधं ब्रह्म तस्त्विदानं दूरुपंतं त्रस्था बरेषु स दशमात्राभिठयति जंगमेषु सच्चिदंशयोर्विद्वत्सु सच्चिदानंदांशानां त्रयाणामप्यभिव्यक्तिरिति तेषामुत्तरमुत्तरं श्रेष्ठमित्याह द्वाभ्यां द्विविधानीति अगमसंस्थावरं १०७

म.भा.टी.
॥१९८॥

शां.मो.१२
अ०
॥३०२॥

महत्पुत्रद्वयवित्तु यन्महत्ज्ञानं तत्सांख्यगतं सांख्येऽस्तर्गतं एतेन सांख्यविज्ञानात्सर्वविज्ञानमुक्तं । तथा च स्थावराजंगमश्रेष्ठजंगमेष्वपि विद्वान्श्रेष्ठतरइति भावः ८ । ९ शमादिकं सर्वसांख्ये
सांख्यविज्ञाननिमित्तं विहितमित्यर्थः १२० विपर्यये किंचित्साधनं कल्पयाज्ज्ञानानुत्पत्तौ यत्पुयत्नशीलेषु तांश्चानुसंचार्यते पामाधिपत्यं कृत्वा ११ महाहं अतिपूज्येऽधिकमभिरतास्ते देवं त
त्पदार्थप्रविशं क्रमेणैति शेषः १२ कीदृशी गतिः या पापकृतानामधिवासः एतत्परोक्षज्ञानफलमुक्तम् १३ अपरोक्षज्ञानफलमाह सांख्यमिति कृत्स्नसांख्ययो धारयते साक्षात्कृत्यास्ते सना
रायणः परंब्रह्मैव तथा च श्रुतिर्ब्रह्मविद्वद्भववतीति १४ हेनरमया एतदेव स्यात्तमनस्तत्स्वपुक्तं तच्च नारायणो विश्वमिति सर्वस्वत्वं ब्रह्मेति श्रुतेरित्यर्थः तत्र हेतुः स इति एतेन तज्जलानिति

ज्ञानं महद्यद्विमहत्सुराजन्वे देषु सांख्येषु तथैव योगे ॥ यच्चापि दृष्टं विविधं पुराणे सांख्यागतं तन्निखिलं नरेन्द्र ८ यच्चेति हासेषु महत्सु दृष्टं यच्चार्थशास्त्रे नृपशिष्टजुष्टे ॥
ज्ञानं च लोके यदिहास्ति किंचित्सांख्यागतं तच्च महन्महात्मन् ९ शमश्च दृष्टः परमं बलं च ज्ञानं च सूक्ष्मं च यथावदुक्तम् ॥ तपांसि सूक्ष्माणि सुखानि चैव सांख्ये यथा
वद्विहितानि राजन् १० विपर्यये तस्य हि पार्थ देवान्मच्छंति सांख्याः सततं सुखेन ॥ तांश्चानुसंचार्यतः कृतार्थाः पतंति विप्रेषु यतेषु भूयः ११ हित्वा च देहं प्रविशं
ति देवं दिवौ कसोद्यामिव पार्थ सांख्याः ॥ अतोऽधिकं तेऽभिरतामहाहं सांख्ये द्विजाः पार्थिवशिष्टजुष्टे १२ तेषां नतिर्यग्गमनं हि दृष्टं नार्वाग्गतिः पापकृताधिवासः ॥ न
वाप्रधाना अपिते द्विजातयो ये ज्ञानमेतन्नृपतेऽनुरक्ताः १३ सांख्यं विशालं परमं पुराणं महार्णवं विमलमुदारकांतम् ॥ कृत्स्नं च सांख्यं नृपते महात्मानारायणो धार
यतेऽप्रमेयम् १४ एतन्मयोक्तं नरदेव तत्त्वं नारायणो विश्वमिदं पुराणम् ॥ ससर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले च तदतिभूयः १५ संहृत्य सर्वं निजदेहसंस्थं कृत्वाऽप्सु
शेते जगदंतरात्मा ११६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष० सांख्यकथने एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
किंतदक्षरमित्युक्तं यस्मान्नावर्तते पुनः ॥ किंच तत्क्षरमित्युक्तं यस्मादावर्तते पुनः १ अक्षरक्षरयोर्व्यक्तिं पृच्छाम्यरिनिपूदन ॥ उपलब्धुं महाबाहो तत्त्वेन कु
रुनंदन २ त्वं हि ज्ञाननिधिर्विप्रैरुच्यसे वेदपारंगैः ॥ ऋषिभिश्च महामागैर्यतिभिश्च महात्मभिः ३ शेषमल्पं दिनानां ते दक्षिणायनभास्करे ॥ आवृते भगवत्य
र्के गतासि परमां गतिम् ४ त्वयि प्रसिगते श्रेयः कुतः श्रोष्यामहेव यम् ॥ कुरुवंशप्रदीपस्त्वं ज्ञानदिपेन दीप्यसे ५ तदेतच्छ्रोतुमिच्छामित्वतः कुरुकुलोद्भव ॥
न हृष्यामीहराजेन्द्रशृण्वन्नमृतमीदृशम् ६ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इतिहासं पुरातनम् ॥ वसिष्ठस्य च संवादं करालजनकस्य च ७

श्रुतेरुक्तः १९ सांख्यसर्वस्वमाहाधेन संहृत्येति सर्वकार्यं तातं वियदादिकं संहृत्य प्रविलाप्य कुत्र निजदेहेकारणात्मानिसंस्थासमाधिपत्यसतथा कृत्वा स्वयमपिकारणात्माऽप्सु निर्विशेष
चिन्मात्रे शेते लीनो भवति जगदंतरात्मानारायणः सर्वप्रत्यग्भूतः । एतेन योयं मायावीजगज्जन्मादिहेतुः स सर्वेषां प्रत्यग्भूत ईश्वरश्चिन्मात्रे लीयत इति निर्विशेषब्रह्माद्वैतमुक्तं भवति ११६ ॥ इति शां
तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये मारुतभाद्रदीपे एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ त्वंपदार्थशोधकौ सांख्ययोगावुक्त्वा तस्य पारमार्थिकं तत्पदार्थतत्त्वं क्लृप्तं कुरुवंशमेवोक्तमित्या
दिनां तत्पदार्थस्वरूपमुपलक्षितं तद्विवरणायारभते किंतदक्षरमित्यादि व्यक्तित्वेकं तत्त्वेन याथात्म्येन उपलब्धुं पृच्छामीति द्वयोः संबंधः १।२।३।४।५।६ करालनामा जनकः करालजनकस्तस्य ७

॥१९८॥

कुशलं ऊहापोहसमर्थं गतिरनुभवस्तेन निश्चयोऽस्यास्तीति तथा अध्यात्मे परोक्षापरोक्षो मय विधज्ज्ञानं संतामि त्यर्थः । मैत्रावरुणि मित्रावरुणयोर्दीक्षितयोरुर्वशीमप्सरसंहृष्टा वासती विरेकुं भेरेतोऽ
पतत्ततोऽगस्त्यवसिष्ठावजायेतामिति बह्वृचानां ह्यनुक्रमणिकायां तस्य मैत्रावरुणित्वमुक्तम् ९ प्रश्रितं विनीतं मधुरमर्थतः अनुल्बणं तु तर्कहीनं १० । ११ यच्चेति यत्राक्षरेक्षरते लवणोदकवल्ली
यते एतेन क्षराक्षरशब्दद्वयनिमित्ते दर्शिते शिवमानंदरूपं क्षेम्यं संसारमोचकं यतोऽनामपंनिर्द्वंद्वं १२ यावत्कालेन कृत्स्नेनापिकालेन १३ कृत्स्नं क्षरं यावता कालेन क्षरति तत्प्रमाणमाह युगमिति
युगं चतुर्युगं देवमानेन अबदानां द्वादशसहस्रसंमितं तदेव चतुर्युगं दशशतावृत्तं कल्पं तदेव च ब्राह्ममहुरुच्यते । अत्र योऽयं मानुषः संवत्सरः स देवानामहोरात्रस्तयागणनया द्वादशसहस्रं चतुर्युगं तेन एत
त्पृथक् कश्चात्त्रयेण गुणितं त्रिचत्वारिंशत्सहस्राणि विशति सहस्राणि च । एतेषु दशधामकेष्वेकोऽंशः चतुर्लक्षं द्वात्रिंशत्सहस्राणि च कलेर्मानं तदेव द्विगुणं द्वापरस्य त्रिगुणं त्रेतायाः चतुर्युगं कृतस्य
एतद्ब्रह्मदिनमानं गीतास्वपुक्तम् । 'चतुर्युगसहस्रं तद्ब्रह्मणो दिनमुच्यते । रात्रियुगसहस्रांतांतेऽहोरात्रविदो जनाः' इति १४ यस्यांते यस्पेतितद्विप्रकृतेर्ब्रह्मं ब्रह्मणोते इत्यर्थः प्रतिबुध्यते शंभु

वसिष्ठं श्रेष्ठमासीनमृषीणां भास्करद्युतिम् ॥ प्रपच्छजनको राजा ज्ञानं नैः श्रेयसंपरम् ८ परमध्यात्मकुशलमध्यात्मगतिनिश्चयम् ॥ मैत्रावरुणि मासीनमभिवाद्य कृ
तांजलिः ९ स्वक्षरं प्रश्रितं वाक्यं मधुरं चाप्यनुल्बणम् ॥ प्रपच्छर्षिवरं राजा करालजनकः पुरा १० भगवन् श्रोतुमिच्छामि परंब्रह्मसनातनम् ॥ यस्मान्न पुनरावृत्ति
माश्रुवंति मनीषिणः ११ यच्च तत्क्षरमित्युक्तं यत्रेदं क्षरते जगत् ॥ यच्चाक्षरमिति प्रोक्तं शिवं क्षेम्यमनामयम् १२ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ श्रूयतां पृथिवीपालक्षरतीदं यथा
जगत् ॥ यन्नक्षरति पूर्वेण यावत्कालेन वाऽप्यथ १३ युगं द्वादशसहस्रं कल्पं विद्धि चतुर्युगम् ॥ दशकल्पशतावृत्तमहस्तद्ब्राह्ममुच्यते १४ रात्रिश्चैतावती राजन्य
स्याति प्रतिबुध्यते ॥ सृजत्यनंतकर्माणं महांतं भूतमग्रजम् १५ मूर्तिमंतममूर्तां मा विश्वं शंभुः स्वयं भुवः ॥ अणिमालविमाप्राप्तिरीशानं ज्योतिरव्ययम् १६ सर्वतः
पाणिपादं तत्सर्वतोक्षिशिरोमुखम् ॥ सर्वतः श्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति १७ हिरण्यगर्भो भगवानेष बुद्धिरिति स्मृतः ॥ महानिति च योगेषु विरिचिरिति चाप्य
जः १८ सांख्ये च पठ्यते शास्त्रे नाम भिर्बहुधात्मकः ॥ विचित्ररूपो विश्वात्मा एकाक्षर इति स्मृतः १९ वृत्तं नैकात्मकं येन कृतं त्रैलोक्यमात्मना ॥ तथैव बहुरूपत्वा
द्विश्वरूप इति स्मृतः २० एष वै विक्रियापन्नः सृजत्यात्मानमात्मना ॥ अहंकारं महातेजाः प्रजापतिमहंकृतम् २१ अव्यक्ताद्रथक्त्वापन्नं विद्यासर्गं वदंति तम् ॥
महांतं चाप्यहंकारमविद्यासर्गमेव च २२

रितिसंबंधः अग्रजं हिरण्यगर्भं 'हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतत्स्य जातः पतिरेक आसीत् । सदाधारपृथिवीयासुते मां कर्म देवाय हविषा विधेम' इति श्रुतेः १५ अणिमाद्यायत्र स्वयं भुवः नित्यं स्वतः
सिद्धाः न तु हिरण्यगर्भादिष्विदं तपसा आविर्भूताः ततर्इशानं सर्वं नियंतृज्योतिश्चिद्रूपमव्ययमपारिणामि १६ अमूर्तमेवाक्षरस्य ज्ञेयं रूपमाह सर्वत इति १७ हिरण्यगर्भ इति योऽक्षर इति स्मृतः
स एष हिरण्यगर्भः सृजात्मा भगवान् सर्वेश्वर्यसंपन्नः । बुद्धिः समदृष्टिर्बुद्धिरिति वेदांतिनः । योगे तु एष एव महानिति प्रथमं कार्यं १८ । १९ नैकात्मकं बहुरूपं त्रैलोक्यं कृतं वृत्तं च तदेव विश्व
रूपो विराट् विश्वरूपमस्य तथा च श्रुतिः । 'अग्निर्गर्भां चक्षुषीं चंद्रसूयौ दिशः श्रोत्रे वाग्निवृत्ताश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्येष सर्वभूतांतरात्मा' इति २० एष सृजात्मा
अहंकारमुपाधि अहंकृतं तदभिमानिनं विराजं २१ अस्य द्वैविध्यमाह अव्यक्तादिति महांतं समाष्टं चाव्यष्टबहंकारमविद्यासर्गम् २२

६७

विद्याविद्ययोर्लक्षणमाह अविधिरिति अत्राक्षरात्कारणाद्विरण्यगर्भसृष्टिःप्रथमा विराट्सृष्टिर्द्वितीया एकतपतेपात्रयाणामभ्यतमे एकस्मिन्विषयेयोविधिः । आप्रोतेरादिमत्वात् । आप्रोतिह वाइदंसर्वमादिमांश्रभवतियपवेदेति तत्तदुपास्तिविधानंसाविद्या । योविधिस्तत्त्वमस्यहं ब्रह्मास्मिअयमात्माब्रह्मेतिसिद्धवत्कथनंसाविद्या । अयमर्थः पयारज्जुसर्पत्वेनपशवंतंभीतंनरंप्र तिकश्चिद्रज्जुरियंनसर्पइतिसिद्धवद्रज्जुभावमुपदिशति । तेनचसाक्षात्कृतेनसद्योभयनिवृत्तिर्जायतेसोऽयमविधिर्विद्या । अतिविक्षेपादासवाक्येश्रद्धाहीनंप्रतिहंसर्परज्जुत्वेनभावयतस्तवरज्जुरव मविष्यति सचकर्मश्रद्धाजडोविधाविश्वस्यभावनावलेनतस्यरज्जुत्वंपश्यति सर्पदष्टइवगरुडभावेनेनात्मनोनिर्विपरत्रंतद्वत्सोऽयंविधिरविद्येति तद्वदत्रांपिध्येयं २३ उपहितयोर्महदहंकारयोः सूत्रविराडपरपर्याययोःसृष्टिमुक्त्वातदुपाध्योःसृष्टिमाह भूतेति भूतानिपंचतन्मात्राख्यानिसूक्ष्मपंचभूतान्यपंचीकृतानि सर्वेषुसात्त्विकराजसतामसेषु वैकृतंविक्तमववैकृतं २४ तमेवाह वायुरिति तत्रवाय्वादीनिपंचीकृतानिस्थूलानिभूतानिशब्दादिसहितानितामसाहंकाराच्चतुर्थःसर्गः २५ युगपदित्याकाशाद्वायुःवायोरग्निरित्यादिःश्रातक्रमोऽनादरणीयइत्युक्तंदृष्टिसृष्टयामि

अविधिश्चविधिश्चैवसमुत्पन्नौतथैकतः ॥ विद्याऽविद्येतिविख्यातेश्रुतिशास्त्रार्थचिंतकैः २३ भूतसर्ममहंकारात्तृतीयंविद्धिपार्थिव ॥ अहंकारेषुसर्वेषुचतुर्थंविद्धिवै कृतम् २४ वायुर्ज्योतिरथाकाशमापोऽथपृथिवीतथा ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच २५ एवंयुगपदुत्पन्नंदशवर्गमसंशयम् ॥ पंचमंविद्धिराजद्रभौतिकं सर्गमर्थवत् २६ श्रोत्रंत्वक्क्षुपीजिह्वाघ्राणमेवचपंचमम् ॥ वाक्क्रहस्तौचपादौचपायुर्मेढृतथैवच २७ बुद्धीन्द्रियाणिचैतानितथाकर्मेन्द्रियाणिच ॥ संभूतानीह युगपन्मनसासहपार्थिव २८ एषातत्त्वचतुर्विंशासर्वाकृतिषुवर्तते ॥ यांज्ञात्वानामिशोचंतिब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः २९ एतदेहंसमारव्यानत्रैलोक्येसर्वदेहिषु ॥ वेदितव्यंनरश्रेष्ठसदेवनरदानवे ३० सयक्षभूतगंधर्वेसकिन्नरमहोरगे ॥ सचारणपिशाचैवैसदेवर्षिनिशाचरे ३१ सदंशकीटमशकेसपूतिकाभिमूषिके ॥ शुनिश्वपा केचैणेसेचांडालेसपुल्वसे ३२ हस्त्यश्वखरशार्दूलसवृक्षेगविचैवह ॥ यच्चमूर्तिमयंकिंचित्सर्वत्रैतन्निदर्शनम् ३३ जलेभ्रुवितथाऽऽकाशेनान्यत्रैतिविनिश्चयः ॥ स्थानंदेहवतामासीदित्येवमनुशुश्रुम ३४ कृत्स्नमेतावतस्तातक्षरतेव्यक्तसंज्ञितम् ॥ अहन्यहनिभूतात्माततःक्षरइतिस्मृतः ३५ एतदक्षरमित्युक्तंक्षरती दंयथाजगत् ॥ जगन्मोहात्मकंप्राहुरव्यक्ताद्व्यक्तसंज्ञकम् ३६ महाश्वैवाग्रजोनित्यमेतत्क्षरनिदर्शनम् ॥ कथितंतेमहाराजयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३७

प्रायेण भौतिकंस्थूलभूतजम् २६ तमेवाह श्रोत्रमिति २७ अत्रतामसानिभूतानि सात्त्विकानिमनःश्रोत्रादीनि राजसानिवागादीनि जाड्यप्रकाशप्रवृत्तिधर्मत्वादेतेषामयंविषागोबोध्यः २८ एषामूलप्रकृतिः चतुर्विंशाच्चतुर्विंशतितमी चतुर्विंशीत्युज्जःपाठः । सर्वाकृतिषुसर्वासुविकृतिषु यांप्रकृतिषुपुष्पात्पृथग्भूतांज्ञात्वा २९ एतद्विकृत्यात्मकंदेहंपिंडब्रह्मांडात्मकशरीरं क्लीबत्वमार्थं ३० । ३१ । ३२ । ३३ जलेतिनान्यत्रैतिचपंचमहाभूतांतर्वत्येवदेहवान्जीवस्तान्यतीतस्त्वब्रह्मेवेतिभावः ३४ एतावतएतावत्पर्यंतमक्षरावधियद्यक्तंत्क्षरते भूतात्माचतुर्विं शकःसंघातः ३५ एतदिति मत्पगात्मानंत्वंपदार्थमभिनीयदर्शयति इदमिति पराम्भूतंजगत् जगच्छब्दार्थमाह जगदिति एतेनाव्यक्तस्यापिअरत्त्वमुक्तं ३६ अत्रयुक्तिमाह महा निति यतोमहान्मूढमाबुद्धिःसाऽपिनित्यंक्षरत्यतस्तत्कारणमव्यक्तमपिअरत्येवेत्यर्थः तथाचप्रयोगः । महान्क्षरोपादानकः क्षरात्मत्वाच्छब्दादिति नचात्मधर्माणांदुःखादीनांअरत्त्वेऽपि क्षरोपादानकत्वेनास्त्यात्मनोऽनित्यत्वादेतिवाच्यं दुःखादेरात्मधर्मत्वस्यैवासिद्धेः । तदभ्युपगमेवावन्द्वाष्ण्यवन्निरुत्यसंभवेनयावदुःखनिवृत्तिलक्षणस्यमोक्षस्यासिद्धेरित्यास्तांतावत् ३७

पंचविंशतिमः तकारलोपआर्षः विष्णुःशुद्धःचिन्मात्रंसनिर्गुणत्वात्निस्तत्त्वः कथंतर्हिपंचविंशतितत्त्वेपुतस्यगणनेत्यतआह तत्त्वेति तत्त्वाधिष्ठानत्वादेवास्यतत्त्वसंज्ञानतुकार्भस्वात्कारणत्वाद्वाऽ स्यतत्त्वांतर्मतत्वमस्ति । एतेनब्रह्मणोजगदुपादानत्वमपितदुपादानाज्ञानाश्रयत्वादेवेतिव्याख्यातंअन्यथातस्यापिपूर्वांकानुमानेनक्षरत्वापत्तिः ययोक्तंसंप्रदायविद्भिः । अस्यद्वैतेद्रजाल स्ययदुपादानकारणं ॥ अज्ञानंयदुपाश्रित्यब्रह्मकारणमुच्यतेइति ३८ निस्तत्त्वत्वादेवाधिष्ठातृत्वमपिनास्तीत्याह यदिति यद्यस्माद्धेतोःमर्त्यक्षरणधर्मिप्रधानंकर्तृव्यक्तकार्यमसृजत्त स्माद्धेतोस्तन्मूर्तिमत् जगत्प्रधानेनैवप्रवर्त्यतइत्यर्थः । कोसाधिष्ठातायश्चतुर्विंशतितमःअव्यक्तः । ननुकथमचेतनस्याधिष्ठातृत्वंसंहतत्वादेवेतिशुभाण हियतःपुरुषोऽमूर्तोऽसंहतःअतो नासावधिष्ठातेत्यर्थः ३९ ननुसंहतमप्यव्यक्तंकाष्ठलोष्ठसमत्वात्त्राधिष्ठातृमवेदतआह सएवेति चतुर्विंशतितमएवआतिष्ठतेऽधितिष्ठति यतआत्मवान्निच्छायावान् संघिरार्षः केवलोऽ नुपाधिरपिचेतनःसर्गप्रलयधर्मिण्याप्रकृत्यामूर्तिमान्भवतिस्वतस्त्वमूर्तिमानेव ४० तथैवचनिर्गुणमगोचरमपिगोचरेवर्तते दर्पणेनेवमुलं यदाहुः । नतावदयमेकांतेनाविषयः अस्मत्प्रत्य यविषयत्वादिति ४१ तत्पदार्थनिरूपणमुपसंहरति एवमिति त्वंपदार्थनिरूपयति विकुर्वाणइति प्रकृतिमानविद्यावान् अबुद्धिमान्मूढः अभिमन्यतेअहमित्यात्मानंमन्यते ४२ ली

पंचविंशतिमोविष्णुर्निस्तत्त्वस्तत्त्वसंज्ञितः ॥ तत्त्वसंश्रयणादेतत्त्वमाहुर्मनीषिणः ३८ यन्मर्त्यमसृजद्व्यक्तंतत्त्वमूर्त्यधितिष्ठति ॥ चतुर्विंशतिमोऽव्यक्तोह्य मूर्तःपंचविंशकः ३९ सएवहृदिसर्वासुमूर्तिष्वातिष्ठतेऽऽत्मवान् ॥ केवलश्चेतनोनित्यःसर्वमूर्तिरमूर्तिमान् ४० सर्गप्रलयधर्मिण्याससर्गप्रलयात्मकः ॥ गोचरेवर्त तेनित्यंनिर्गुणंगुणसंज्ञितम् ४१ एवमेवमहानात्मासर्गप्रलयकोविदः ॥ विकुर्वाणःप्रकृतिमानभिमन्यत्यबुद्धिमान् ४२ तमःसत्वरजोयुक्तस्तासुतास्विहयोनिषु ॥ लीयतेप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ४३ सहवासविनाशित्वान्नान्योऽहमितिमन्यते ॥ योऽहंसोऽहमितिबुक्त्वागुणानेवानुवर्तते ४४ तमसातामसान्भावान्चिवि धान्प्रतिपद्यते ॥ रजसाराजसांश्चैवसात्विकान्स्त्वसंश्रयात् ४५ शुक्लोहितकृष्णानिरूपाण्येतानित्रीणितु ॥ सर्वाण्येतानिरूपाणियानीहप्राकृतानिवै ४६ तामसानिरयंयांतिराजसामानुपानथ ॥ सात्विकादेवलोकायगच्छंतिसुखभागिनः ४७ निष्कैवल्येनपापेनतिर्यग्योनिमवाप्नुयात् ॥ पुण्यपापेनमानुष्यंपुण्येनैकेन देवताः ४८ एवमव्यक्तविषयंक्षरमाहुर्मनीषिणः ॥ पंचविंशतिमोयोऽयंज्ञानादेवप्रवर्तते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरा लजनकसंवादे द्व्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

यतेयोनिभिःसहतादात्म्यंप्राप्नोति ४३ तत्रहेतुमाह सहेति सहवासेनविनष्टमदर्शनंगंतुशीलमस्यतस्य भावस्तत्त्वंतस्मात्तान्योहंसंघातादितिमन्यते । योऽहंसोऽहममुष्यपुत्रोऽहममुकजातीयोऽहमितिगुणान्ब्राह्मण्यादीनेव ४४ तामसान्क्रोधादीन् राजसान्प्रवृत्त्यादीन् सात्विकान्प्रकाशादीन् ४५ शुक्लेति क्रमेणस्वच्छत्वाद्भ्रंजकत्वान्मलिनत्वाच्चसत्वादीनिशुक्लाहितकृष्णानि तान्येवजलतेजोऽन्नानि एतानिदृश्यानि । वाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यमितिश्रुतेः । प्राकृतानिप्रकृतिस्तेजोवन्नानित्संबंधानि ४६ तेजोब्रह्मोपाधिकेपुर्जीविषयेतामसाइतिव्याख्येयं ४७ । ४८ एवमिति यद्वा योऽयंपंचविंशतितमस्तमेवाव्यक्तविषयंमायागोचरंसंत क्षरंविनाशिनंविकारिणंवाजातोदेवदत्तोमृतोदेवदत्तासुखीदुःखीपुण्यवान्पापीचेत्यज्ञानादाहुः । कथंतर्हितदुपलब्धिरतआह ज्ञानादेवप्रवर्ततेप्रकाशते एतेनतत्पदार्थेवाज्ञानाज्जीवत्वमापन्नो ज्ञानान्मुच्यतइतिवदतातत्वमसीत्यादिवाक्यार्थोजीवब्रह्माभेदःसाधितोभवति ४९ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥

प्रकृतिसंयोगात्प्रकृत्यामेवानुवर्तत इत्युक्तं तत्र प्रचयस्य ध्यायद्बोधेन एवमप्रतिबुद्धत्वादिस्थादिना अबुद्धमबोधमज्ञानं भावेनिष्ठातेन नृसमासः १ गुणक्षयाद्गुणसामर्थ्यात् क्षिप्तयैश्वर्ययो रित्यैश्वर्यायस्य क्षिधातोरूपं एतच्चतामसानिरयंतीति श्लोकेन प्रागेवोक्तं २ आनंत्यमनंतं ३ । ४ निर्द्ध्वं सुखदुःखादिहीनः ५ हिधमाकासश्वासः ६ एषजीवोऽभिमन्यते अहमेव दुःखीरो गीचेति ७ । ८ मंडूकवत्पाणिपादंसंकोच्य न्युजः शेते इति मंडूकशायी ९ आकाशेनिरावरणे देशे १० । ११ फलगृह्णन्वाफलाशाः मुंजमेखलेतिकौपीनवस्त्रं लक्ष्यते १२ बालेत्याविककंबलोलक्ष्यते

॥ वसिष्ठ उवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धमनुवर्तते ॥ देहाद्देहसहस्राणितथासमभिपद्यते १ तिर्यग्योनिसहस्रेषुकदाचिदेवतास्वपि ॥ उपपद्यतिसंयोगाद्गुणैःसह गुणक्षयात् २ मानुषत्वादिवंयातिदिवोमानुष्यमेवच ॥ मानुष्यान्निरयस्थानमानंत्यंप्रतिपद्यते ३ कोशकारोयथाऽऽत्मानंकीटःसमवरुंधति ॥ सूत्रतंतुगुणैर्न त्यंतथाऽयमगुणोगुणैः ४ द्रं द्रमेतिचनिर्द्ध्वंस्तसुतास्विहयोनिषु ॥ शीर्षरोगेऽक्षिरोगेचदंतश्लेगलग्रहे ५ जलोदरेत्पारोगेज्वरगंडेविषूचके ॥ श्वित्रकुष्ठेऽग्नि दग्धेचहिध्मापस्मारयोरपि ६ यानिचान्याननिर्द्ध्वानिप्राकृतानिशरीरिषु ॥ उत्पद्यंतेविचित्राणितान्येषोऽप्यभिमन्यते ७ तिर्यग्योनिसहस्रेषुकदाचिदेवतास्वपि ॥ अभिमन्यत्यभीमानात्तथैवसुकृतान्यपि ८ शुक्लवासाश्चदुर्वासाःशायीनित्यमवस्तथा ॥ मंडूकशायीचतथावीरासनगतस्तथा ९ चीरधारणमाकाशेशयनंस्था नमेवच ॥ इष्टकाप्रस्तरेचैवकंटकप्रस्तरेतथा १० भस्मप्रस्तरशायीचभूमिशय्यातलेषुच ॥ वीरस्थानांभुपंकेचशयनंफलकेषुच ११ विविधासुचशय्यासुफल गृह्णन्वितस्तथा ॥ मुंजमेखलनग्रत्वंक्षौमकृष्णाजिनानिच १२ शार्णावालपरीधानोव्याघ्रचर्मपरिच्छदः ॥ सिंहचर्मपरीधानःपट्टवासास्तथैवच १३ फलक परिधानश्चतथाकंटकवस्त्रघृक् ॥ कीटकावसनश्चैवचीरवासास्तथैवच १४ वस्त्राणिचान्याननिबहून्यभिमन्यत्यबुद्धिमान् ॥ भोजनानिविचित्राणिरत्नानिविविधा निच १५ एकरात्रांतराशित्वमेककालिकभोजनम् ॥ चतुर्थाष्टमकालश्चषष्ठकालिकएवच १६ षड्रात्रभोजनश्चैवतथैवाष्टाहभोजनः ॥ सप्तरात्रदशाहारोद्वादशा हिकभोजनः १७ मासोपवासीमूलाशीफलाहारस्तथैवच ॥ वायुभक्षोऽप्युपिण्याकदधिगोमयभोजनः १८ गोमूत्रभोजनश्चैवशाकपुष्पादएवच ॥ शैवालभोजन श्वैवतथाऽऽचामेनवर्तयन् १९ वर्तयन्शीर्णपर्णैश्चप्रकीर्णफलभोजनः ॥ विविधानिचकृच्छ्राणिसेवतेसिद्धिकाक्षया २० चांद्रायणानिविधिवर्लिंगानिविविधानिच ॥ चातुराश्रम्यपंथानमाश्रयत्यपथानपि २१ उपाश्रमानप्यपराम्पापंडान्विविधानपि ॥ विविक्ताश्चशिलाच्छायास्तथाप्रस्त्रवणानिच २२ पुलिनानिविविक्तानि विविक्तानिवनानिच ॥ देवस्थानानिपुण्यानिविविक्तानिसरांसिच २३ विविक्ताश्चापिशैलानांगुहागृहनिभोपमाः ॥ विविक्तानिचजप्यानिव्रतानिविविधानिच २४ नियमान्विविधांश्चापिविविधानितपांसिच ॥ यज्ञांश्चविविधाकारान्विर्धांश्चविविधांस्तथा २५

१३ फलकंभूर्जत्वगादिचिपिटकाष्ठवाकौपीनरूपं कंटकवस्त्रंशा र्मलपादितूलजं । कटकेतिपाठेनृणमयःकटः कीटकावसनःपटसूत्रजवस्त्रः १४ । १५ । १६ दशाहारोदशाहाहारः एकोहाकारोऽष्टः दशाहेनाहारोयस्येत्यर्थः १० । १८ आचामेनभक्तमं डेनमासराचामनिष्ठावामंडेभक्तसमुद्भवे इत्यमरः १९ । २० । २१ उपाश्रमान्पाशुपतपांचरात्राद्युक्तदीक्षायोगान् २२ । २३ गृहेषुयेनिभाःनितरांभांतिते दिव्यगृहोपमाइत्यर्थः २४ । २५

२६ । २७ प्रकृत्योपकरणमृतया २८ । २९ विशसनेसंग्रामे ३० मवंमृष्टिं अभ्येत्यग्रासित्वा ३१ । ३२ आत्मरूपगुणान् आत्मनिकल्पितान् रूपवपौवर्णाकृत्यादि गुणान् सत्त्वादीन् ३३ क्रियापथेकर्ममार्गे क्रियांतथातदिति मन्यते इदं कर्म एवंगुणफलमित्यावश्यकत्वेन मानयति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ निरात्मानिःस्वरूपश्चिदाभासविशिष्टो देहं द्वियादिसंघातः दृश्यत्वेनशुक्तिरजतादिवान्मिथ्यात्वात् आत्मगुणैश्चेतनत्वसत्यत्वसुखत्वैः यथोक्तं । आनंदोविषयानुभवोऽनित्यत्वंचेतिसतिधर्माः अपृथक्त्वेऽपि चतेषांचैतन्यात्पृथगिवा वणिकपथांद्विजंक्षत्रैश्वर्यशूद्रांस्तथैवच ॥ दानंचविविधाकारंदीनांधकृपणादिषु २६ अभिमन्यत्यसंबोधात्तथैवत्रिविधानगुणान् ॥ सत्त्वंरजस्तमश्चैवधर्मार्थैकामए वच २७ प्रकृत्यात्मानमेवात्माएवंप्रविभज्युत ॥ स्वधाकारवपट्टकारौस्वाहाकारनमास्त्रियाः २८ याजनाध्यापनंदानंतथैवाहुःप्रतिग्रहम् ॥ यजनाध्यापनेचै वयच्चान्यदापिकिंचन २९ जन्ममृत्युविवादेचतथाविशसनेऽपिच ॥ शुभाशुभमयंसर्वमेतदाहुःक्रियापथम् ३० प्रकृतिःकुरुतेदेवीभवंप्रलयमेवच ॥ दिवसांतगुणा नेतानभ्येत्यैकोऽवतिष्ठते ३१ रश्मिजालमिवादेत्यस्तत्कालेनियच्छति ॥ एवमेषोऽसकृत्पूर्वकीडार्थमभिमन्यते ३२ आत्मरूपगुणानेतान्विविधान्हृदय प्रियान् ॥ एवमेतांविर्कुर्वाणःसर्गप्रलयधर्मिणीम् ३३ क्रियांक्रियापथेरक्तस्त्रिगुणांस्त्रिगुणाधिपः ॥ क्रियांक्रियापथोपेतस्तथातदिति मन्यते ३४ प्रकृत्यासर्वमेवेदंज गदंधीकृतंविभो ॥ रजसातमसाचैवव्याप्तंसर्वमनेकधा ३५ एषंद्रंद्रान्यथैतानिसमावर्तितिनित्यशः ॥ ममैवैतानिजायंतेधावंतेतानिमामिति ३६ निस्तर्तव्या न्यथैतानिसर्वाणीतिनराधिप ॥ मन्यतेऽयं ह्यबुद्धत्वात्तथैवसुकृतान्यपि ३७ मोक्तव्यानिमयैतानिदेवलोकगतेनवै ॥ इहैवचैनंभोक्ष्यामिशुभाशुभफलोदयम् ३८ सुखमेवतुकर्तव्यंसकृत्त्वासुखंमम ॥ यावदंतंचमेसौर्यंजात्यांजात्यांभविष्यति ३९ भविष्यतिचमेदुःखंकृतेमेहाप्यनंतकम् ॥ महदुःखंहिमानुष्यंनिरयेचापि मज्जनम् ४० निरयाच्चापिमानुष्यंकालेनैष्याम्यहंपुनः ॥ मनुष्यत्वाच्चदेवत्वंदेवत्वात्पौरुषंपुनः ४१ मनुष्यत्वाच्चनिरयंपर्यायेणोपगच्छति ॥ यएवंवेत्तिनित्यं वै निरात्माऽऽत्मगुणैर्वृतः ४२ तेनदेवमनुष्येपुनिरयेचोपपद्यते ॥ ममत्वेनावृतो नित्यंतत्रैवपरिवर्तते ४३ सर्गकोटिसहस्राणिमरणांतासुमूर्तिषु ॥ यएवंकुरुते कर्मशुभाशुभफलात्मकम् ॥ सएवंफलमाप्नोतित्रिपुलोकेषुमूर्तिमान् ॥ प्रकृतिःकुरुतेकर्मशुभाशुभफलात्मकम् ॥ प्रकृतिश्चतदश्रातित्रिपुलोकेषुकामगा ४५ ति र्यग्योनिमनुष्यत्वंदेवलोकैतथैवच ॥ त्रीणिस्थानानिचैतानिजानीयात्प्राकृतानिह ४६ अलिंगांप्रकृतिंत्वाहुर्लिंगैरनुमिमीमहे ॥ तथैवपौरुषंलिंगमनुमानाद्धिमन्यते ४७

वमासंतइति ४१ । ४३ । ४४ प्रकृतिरिति यद्यपिस्त्रीपुंसाभ्यामपरमिवपुं प्रकृतिभ्यामेवसर्वकार्यंक्रियतेनाम्यतरेणतथाऽपिविबक्षितविवेकेप्रकृताथैवकर्तृत्वंपर्यवस्यति तस्याःसाविकारत्वात्प्रशु पुंसिनिर्विकारत्वादित्यर्थः ४५ । ४६ अलिंगानित्यानुमेयां ननुबद्धिबलकदाचिप्रत्यक्षां कथंतीहैसामन्यते इहैर्लिंगैर्देहादिकार्यैस्तत्कारणभूतांतामनुमिमीमहे पौरुषंलिंगंपुरुषस्थानु मापकंदेहाद्यनुगतंचैतन्यं चिदाभासलिंगेनचितिरनुमीयतेइत्यर्थः । इतिमन्यतेनिरीश्वरः सारूप्येनवृत्तच्योतिमावः । यत्साक्षादपरोक्षान्द्रअथआत्मासर्वातरइतिचितोऽव्यवाहितापरो क्षरत्त्वशुक्तिविरोधात् ४७

म.भा.टी.
॥२०१॥

सहति अत्रणंप्राकृतंलिङ्गानिर्विकारंप्रकृतेरिदंलिङ्गमकं दृश्यायाःप्रकृतेःसाधकइत्यर्थः । सलिङ्गांतरपुर्यष्टकंभ्रमाप्य क्षरणधर्मित्वाद्गुणोलिङ्गतस्यद्वाराणिश्रोत्रादीनि ४८ । ४९ निर्वणोऽपिब्रणवा
नस्मीतिमन्यते ५० । ५१ अलिङ्गोलिङ्गादन्योऽपि लिङ्गपुर्यष्टकं कालंमृत्युं मरणधर्मास्मीतिमन्यतेइत्यर्थः सत्त्वंबुद्धिंअसत्त्वमवस्तुदेहादिकं आत्मनस्तत्त्वमनारोपितरूपं ५१ मृत्युंइतारं चं
चरत्त्वंसर्गपुत्रादिमात्मसंबंधिनंमन्यते ५२ तपस्तपस्विनं गतिमुक्तांतिगत्यागतिं भवंभववंतंसंसारिणं ५३ अबुद्धिर्विपर्यस्तबुद्धिः ५४ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभा
वदीपे त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ एवंपूर्वोक्तप्रकारेण १ धाम्नापोडशकलःपुरुषइतिप्रकृत्यध्रुवैवास्यपोडशीकलेतिश्रुतिप्रसिद्धयाप्रकाशरूपयाचित्कलया धामसहस्राणिस्थानसहस्रा
णिप्राज्ञेनात्मनासंपरिष्वक्तउत्सर्जयतीतिब्रह्मालिङ्गितस्यैवगत्यादिश्रवणात् २ अत्रदृष्टान्तमाह चंद्रमाइव ३ योनिःसाभासामूलप्रकृतिः दशोद्वियाण्यंतःकरणचतुष्टयंचापेत्यसापंचदशी सोममनृतं
सलिङ्गांतरमासाद्यप्राकृतंलिङ्गमव्रणम् ॥ व्रणद्वाराण्यधिष्ठायकर्मणाऽऽत्मानिमन्यते ४८ श्रोत्रादीनितुसर्वाणिपंचकर्मैद्रियाण्यथ ॥ वागादीनिप्रवर्ततेगुणोऽपिह
गुणैःसह ३९ अहमेतानिवैसर्वमन्येतानीन्द्रियाणिह ॥ निरिन्द्रियोहिमन्येतव्रणवानस्मिनिर्वणः ५० अलिङ्गोलिङ्गमात्मानमकालःकालमात्मनः ॥ असत्त्वंसत्वमा
त्मानमतत्त्वंतत्त्वमात्मनः ५१ अमृत्युमृत्युमात्मानमचरश्चरमात्मनः ॥ अक्षेत्रःक्षेत्रमात्मानमसर्गःसर्गमात्मनः ५२ अतपास्तपआत्मानमगतिर्गतिमात्मनः ॥
अभवोभवमात्मानमभयोभयमात्मनः ५३ अक्षरःक्षरमात्मानमबुद्धिस्त्वभिमन्यते ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनक
संवादे त्र्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥ एवमप्रतिबुद्धत्वादबुद्धजनसेवनात् ॥ सर्वकोटिसहस्राणिपतनांतानिगच्छति १
धाम्नाधामसहस्राणिमरणांतानिगच्छति ॥ तिर्यग्योनिमनुष्यत्वेदेवलोकेतथैवच २ चंद्रमाइवभूतानांपुनस्तत्रसहस्रशः ॥ लीयतेप्रतिबुद्धत्वादेवमेपह्य
बुद्धिमान् ३ कलापंचदशीयोनिस्तद्धामप्रतिबुध्यते ॥ नित्यमेतद्विजानीहिसोमवैपोडशीकलाम् ४ कलायांजायतेऽजस्रंपुनःपुनरबुद्धिमान् ॥ धामत
स्योपयुंजंतिभूयएवोपजायते ५ पोडशीतुकलासूक्ष्माससोमउपधार्यताम् ॥ नतूपयुज्यतेदेवैर्देवानुपयुनाक्तिसा ६ एतामक्षपयित्वाहिजायतेनृपसत्तम ॥
साह्यस्यप्रकृतिर्दृष्टातक्षयान्मोक्षउच्यते ७

शां.मो.१२
अ०
॥ ३०४ ॥

चिदात्मानं नित्यमेतद्विभेदिसंबंधः ४ कलायांयोनिभूतायांपंचदश्यामविधायांनिमित्तभूतायांसत्यां अबुद्धिमान्मृदोविपर्यस्तमतिः जायतेजन्मलभते तस्यजायमानस्यपुरुषस्यधामपोडशीकलातामानं
दरूपासुपयुंजंतिभूतानीतिशेषः । एतस्यैवानंदस्यान्यानिभूतानिमात्रासुपजीवतीतिश्रुतेः । उपजायते एकवचनमार्पं युंजंतीतिप्रथमंशुभिक्षिदानंदलेशंविपर्यस्तंजमुपजीव्यभूतानिसंसरतीत्यर्थः ५
चित्कलानुनेवसंसरतीत्याह पोडशीति देवैरिन्द्रियैर्नोपयुज्यतेपालयतेकिंतुदेवानेवसत्तास्फूर्तिप्रदानेनउपयुनक्तिपालयति ६ एतांपोडशीमक्षपयित्वाअविनाश्यजायतेइदंसर्वैरज्जुमिवसर्पः नतुर्षिण्डमिवघट
उपमृद्यजायतेतद्वत् अक्षपणेहेतुमाह साहीति यत्रकार्यमुत्पद्यतेयत्रचलीयतेसाप्रकृतिरितिप्रसिद्धलोके । नहिर्षिण्डेघटोलीयतेकिंतुर्षिण्डस्यप्रकृतिभूतायांमृद्येव । नचकपालादिकार्यातिरोत्पादएवपूर्वकार्यप्रल
यइतिवाच्यं निराश्रयायाःकार्यधारायाअनुपपत्तेः कुतः घटशरावोदचनदियर्षिण्डलोष्टपांसुपरमाणुषुव्यावृत्तेषुयन्मृदित्यनुस्यूतव्यवहारालंबनेतत्कुसुमेभ्यःसूत्रमिवतेभ्यःपृथक्कदुदलयस्थानंमंतव्यं
अतःप्रकृतित्वात्पोडश्याःक्षपणंनयुज्यतइत्यर्थः । अस्यकार्यस्य नन्वितएवदृष्टान्तात्पोडश्याःकार्याकारत्वंदुस्त्यजमित्याशंक्याह तत्क्षयादिति कार्यक्षयान्मुच्यतइत्यर्थः । सत्त्वंमृदोऽपिविकारविशेषत्वात्

॥ २०१ ॥

कतिपयविकारेष्वनुवृत्तावपिनिर्विकारंरूपंनप्रत्यक्षंतथाऽपिजलमेवतस्यानिर्विकारंरूपमेवंजलस्यतेजस्तेजसःसन्मात्रंयत्सर्वेकार्येष्वनुस्यूतंसत्त्वंसत्यत्वंवक्तव्यं इतरस्यविकारस्य मिथ्यात्वंवाचा
रंभणविकारोनामधेयमितिश्रुतेः सतोऽपिविकारत्वेऽनवस्थापत्तिःशून्याच्चजगदुत्पत्त्यसंभवस्यकथमसतःस जायेतेतिश्रुत्यैवाक्षिप्तत्वात् । तस्मात्सर्वविकारस्येऽपिसन्मात्रंब्रह्मास्तीतितद्वावापत्तिर्मोक्ष
इतियुक्तमुक्तंतत्क्षयान्मोक्षउच्यतइति गोडास्तुएवंतांक्षपयित्वेतिपठति तदापंचदशीपरएवायमृज्वर्थःश्लोकः ७ तदेवेति यद्धामशब्देनमोक्षशब्देनचोच्यतेतदेवाऽऽनंदात्मकंस्तुपोडशकलंचिदचित्सं
घातरूपंषिण्डब्रह्मांडात्मकं तथाचश्रुतिः । 'आनंदाद्देवैस्खल्विमानिभूतानिजायंते आनंदेनजातानिजीवन्ति आनंदंप्रयत्यभिसंविशंतीति' तत्राप्यन्यक्तसंज्ञकंपंचदशीकलयापूर्वयोनिशब्देनोक्तातत्कार्य
त्वात्तदभिन्नंदेहंयोनिरोममायमितिदेहेममतां करोति तत्रैवपरिवर्तते देहेननमुच्यतइत्यर्थः ८ योमन्वानस्तमाह पंचविंशइति शुद्धाशुद्धनिषेवणात्क्रमेणशुद्धोऽशुद्धश्चभवतीतिशेषः ९ तादृक्असंगोऽयं
पुरुषइतिश्रुतेरसंगोऽपिशुद्धात्माऽशुद्धएवभवति तत्रहेतुर्ममायमिति मन्वानइत्यनुवर्तते तादृगित्यनेनैववाऽयंहेतुरनुकूप्यते अबुद्धोऽज्ञः १० अप्रतिबुद्धःप्रतीपोबोधःप्रतिबोधस्तद्रहितोविपर्ययहीनः

तदेवपोडशकलंदेहमव्यक्तसंज्ञकम् ॥ ममायमितिमन्वानस्तत्रैवपरिवर्तते ८ पंचविंशोमहानात्मातस्यैवाप्रतिबोधनात् ॥ विमलस्यविशुद्धस्यशुद्धाशुद्धनिषे
वणात् ९ अशुद्धएवशुद्धात्मातादृग्भवतिपार्थिव ॥ अबुद्धसेवनाच्चापिबुद्धोऽप्यबुद्धतां व्रजेत् १० तथैवाप्रतिबुद्धोऽपिविज्ञेयो नृपसत्तम ॥ प्रकृतेस्त्रिगुणायास्तुसे
वनात्रिगुणोभवेत् ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० वसिष्ठक०चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ जनकउवाच ॥ अक्षरक्षरयोरेष
द्वयोःसंबंधइष्यते ॥ स्त्रीपुंसोर्वाऽपिभगवन्संबंधस्तद्वदुच्यते १ ऋतेतुपुरुषेनहस्त्रीगर्भधारयत्युत ॥ ऋतेस्त्रियंनपुरुषोरूपंनिर्वर्तयेत्तथा २ अम्योन्यस्याभिसं
बंधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ रूपंनिर्वर्तयत्येतदेवसर्वासुयोनिषु ३ रत्यर्थमभिसंबंधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ ऋतौनिर्वर्त्यतेरूपंतद्वक्ष्यामिनिदर्शनम् ४ येगुणाः
पुरुषस्येहयेचमातृगुणास्तथा ॥ अस्थिस्रायुश्चमज्जाचजानीमःपितृतोगुणाः ५ त्वङ्मांसंशोणितंचेतिमातृजान्यपिशुशुम् ॥ एवमेतद्विजश्रेष्ठवेदेशास्त्रेचपठ्यते ६
प्रमाणंयत्स्ववेदोक्तंशास्त्रोक्तंयच्चपठ्यते ॥ वेदशास्त्रद्वयंचैवप्रमाणंतत्सनातनम् ७ अन्योन्यगुणसंरोधादन्योन्यगुणसंश्रयात् ॥ एवमेवाभिसंबद्धौनित्यंप्रकृतिपूरुषौ ८

तथैवेत्यनेनतादृशजनसेवनात्तादृशोभवतीत्युक्तं ११ ॥ इति शांति० मोक्ष० नी० भारतभावदीपे चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ तत्क्षयान्मोक्षउच्यतेइतिप्रकृतिवियोगान्मोक्षउक्तस्तंप्रकृतेः
पुरुषतुल्यत्वेननिवृत्तिर्नसंभवतीतिमन्वानआक्षिपति अक्षरक्षरयोरिति १ रूपमाकृतिं २ । ३ । ४ येगुणाइति द्रोणस्यमातुरभावेऽपिवृष्टदृष्टस्यमातापित्रोर्द्वयोरप्यभावेऽपित्वगस्थ्यादिदर्शनेन
व्याप्तिव्यभिचारोर्नशंक्यः । यज्ञाद्भवतिपर्जन्यइतिस्मृतेर्देवतीसाध्यस्ययज्ञस्यपर्जन्यादिद्वाराप्रजाहेतुत्वेनतत्राप्युभयसंबंधानपायात् साधारणव्यवहारोपेक्षयावाइयमुक्तिः ५ । ६ यद्देशास्त्रेच
प्रमाणत्वेनपठ्यतेतद्देशास्त्रंप्रमाणमित्यर्थः । तस्माद्यद्देवोक्तंतद्विद्वांसउपजीवतीति । तस्माद्ब्राह्मणोनावैदिकमभिधीयतेतिमैत्रायणीयेवेदस्यप्रामाण्यंतदन्यस्याप्रामाण्यंश्रूयते तस्माच्छास्त्रंप्रमाणं
तइतिच । ननुवेदशास्त्रस्यप्रामाण्यंस्वोक्तयैवचेत्शाक्यग्रंथानामपितथैवप्रामाण्यस्यादित्याशंक्याह सनातनमिति वेदस्यहिदृष्टकर्तृस्मरणाभावादपौरुषेयतयानित्यत्वेनाप्रामाण्यशंकानास्पदत्वम
स्तिननुसंभवत्भ्रमविप्रलंभानःशाक्यादिपुरुषाणांवाक्यस्येतिभावः ७ एवंशास्त्रस्यप्रामाण्यमुक्त्वातदर्थेविध्याद्यधिकारिणंभट्टाभिमतांचिदचिदात्मकंकर्तारमाह अन्योन्येति पुंसांप्रकृतेर्जाड्यंरुद्धंदुःखं
चाश्रितं तयाचास्याऽऽनंदादिकंरुद्धंचेतन्यादिकंचाश्रितम् । फलितमाह एवमिति चिदचित्प्रथेद्वत्त्वात्तन्मोक्षसंभावनाप्यऽस्तीतिभावः ८

६८

अनंतरकृतसाक्षात्कृतनिदर्शनमोक्षदृष्टान्तं प्रत्यक्षःप्रत्यक्षदर्शो ९ अनामयनिर्दुःखं यस्मादेहे 'अशरीरवावसंतनप्रियाप्रियेस्पृशनः'इतिश्रुतः अनीश्वरमाशादपिपरमित्यर्थः १० वेदप्रामाण्यमभ्युपेत्यापिवे
दार्थिचिदचित्तोक्तेकालिकसंबंधंनजानासीत्याह यदेतदित्यादिना १११२ धारणंवृथेति श्रुतिश्चात्रभवति 'यस्तित्याजसचिविदंसखायनतस्यवाच्यपिभागोअस्ति । यदोश्रुणोत्यलकंशृणोतिनहिप्रवेदतुकृतस्य
पंथां'इतिपचसेवायाम् सेवाविदंसखायमंतरात्मानंतित्याजत्यक्तवान् भागःफलांशोऽक्षरग्रहणजः यदायदेतत् अलकमलीकंवृथेत्यर्थः सुकृतस्यब्रह्मणः पंथांपंथानं १३ भारमिति श्रुतिश्च ।'स्थाणुरयंभारहारः
क्विलामृदयैत्यवेदनंविजानातियोऽर्थः । योऽर्थज्ञइत्सकलंभद्रमश्रुतेनावमेतिज्ञानविभूतपाप्मा'इति १४ । १५ संसत्सुविद्वत्सभासु १६ छिद्रात्माज्ञानरिक्तचित्तभांडः सोपहासेपिपादप्रणार्थःसंधिः १७
महात्मस्वात्मवित्सु १८ यदेवेति फलतःसाधनतश्चसांख्ययोगयोरेक्येसतिव्यवहारोपपादनेनिस्तात्पर्येतयोर्विरोधोदृश्यमानोऽप्यकिंचित्करइतिभावः १९ 'अस्थिसनायुश्चमजाचजानीमःपितृतो गुणाः । त्वह्

पश्यामिभगवंस्तस्मान्मोक्षधर्मो न विद्यते ॥ अथवाऽनंतरकृतं किंचिदेवनिदर्शनम् ॥ तन्ममाचक्ष्वत्त्वेनप्रत्यक्षोह्यसि सर्वदा ९ मोक्षकामावयंचापिषांक्षामोय
दनामयम् ॥ अदेहमजरंनित्यमर्ताद्रियमनीश्वरम् १० ॥ वसिष्ठउवाच ॥ यदेतदुक्तंभवतावेदशास्त्रनिदर्शनम् ॥ एवमेतद्यथाचैतन्निष्कृतातितथाभवान् ११
धायैतेहित्वयाग्रंथउभयोर्वेदशास्त्रयोः ॥ नचग्रंथस्यतत्त्वज्ञोयथातत्त्वंनरेश्वर १२ योहिदेवेचशास्त्रेचग्रंथधारणतत्परः ॥ नचग्रंथार्थतत्त्वज्ञस्तस्यतद्धारणंवृथा
१३ भारंसवहतेतस्यग्रंथस्यार्थनवेत्तियः ॥ यस्तुग्रंथार्थतत्त्वज्ञोनास्यग्रंथागमोवृथा १४ ग्रंथस्यार्थस्यपृष्ठःसंस्तादृशोवक्तुमर्हति ॥ यथातत्त्वाभिगमनादर्थतस्य
सर्विदति १५ नयःसंसत्सुकथयेद्ग्रंथार्थस्थूलबुद्धिमान् ॥ सकथंमंदविज्ञानोग्रंथंक्षयतिनिर्णयात् १६ निर्णयंचापिच्छिद्रात्मानतंक्षयतितत्त्वतः ॥ सोपहासात्म
तामेतियस्माच्चैवात्मवानपि १७ तस्मात्त्वंगुणराजेंद्रयथैतदनुदृश्यते ॥ याथातथ्येनसांख्येषुधोगेषुचमहात्मसु १८ यदेवयोगाःपश्यंतिसांख्यैस्तदमुगम्यते ॥
एवंसांख्यंचयोगंचयःपश्यतिसबुद्धिमान् १९ त्वह्मांसंरुधिरंमेदःपित्तंमजाचस्नायुच ॥ अथचैद्रियकंताततद्भवानिदमाहमाम् २० द्रव्याद्रव्यस्यनिर्गुणत्वोत्तिरिद्रि
यादिद्रियंतथा ॥ देहादेहमवाप्नोतिबीजाद्वीजंतथैवच २१ निरिद्रियस्याबीजस्यनिर्द्रव्यस्याप्यदेहेनः ॥ कथंगुणाभविष्यंतेनिर्गुणत्वान्महात्मनः २२

मांसंशोणितंचेतिमातृजान्यपिशुश्रुम'इतिबीपुंसाभ्यामिवपुंप्रकृतिभ्यांशरीरंनिर्वर्त्येतइत्युक्तंतदनुवददृष्टान्तासिद्धिमाह त्वमित्यादिना ऐन्द्रियकर्मिन्द्रियसमुदायश्चाधिकः २० सेंद्रियकंयातुसप्तकंवीजाद्वी
जांतरमिवजायते नह्येकंकार्यंबीजद्वयोत्पत्तिकमितिदृष्टमस्तीत्याशयवानाह द्रव्यादिति २१ दार्ष्टान्तिकेपुंप्रकृत्योर्विषमस्वभावत्वात्संबंधासंभवमाह निरिद्रियस्येति नतावत्पुंप्रकृत्योर्विषयविषयिभा
वलक्षणःसंबंधः पुंसोनिरिद्रियत्वात्प्रकृतेस्तुच्छत्वात् नापिबीजांकुरवज्जन्जनकभावः केवलत्वेनपुंसोबीजशक्तिशून्यत्वात्प्रकृतेरकार्यत्वाच्च नापिकुलालघटवत् पुंसोऽद्वितीयत्वेनोपादानांतरा
भावात्तत्कल्पनेऽनवस्थापत्तेश्च । नाप्ययस्कांतमणिलोहवत्तयोःसंबंधः उभयोरप्यमूर्तत्वात् । मूर्तिमत्तोर्हिद्वयोरुभयकर्मजोऽन्यतरकर्मजोवासंबंधोयुज्येतनत्वमूर्तयोः नास्तिदेहीप्रतिसंबंधीयस्येति नदेही
चसमासद्वयेनार्थद्वयमुत्प्रेर्य । नापिपराभिमतःसमवायस्तादात्म्यंवा निर्गुणगुणसंबंधासंभवात् । नद्यस्पर्शनभसिशीतोष्णादिस्पर्शवत्त्वंतुंशक्यमेवंनिरिद्रियस्येत्यादिहेतुपंचकंपुंप्रकृत्योःसंबंधासंभवात्
मुक्तं वार्तिके तु 'निःसंगस्यसंसंगेनकूटस्थस्यविकारिणा । आत्मनोऽनात्मनायोमोवास्तवो नोपपद्यते'इत्येवोक्तं तत्रासंगत्वकूटस्थत्वेप्रसाध्येनिरिद्रियत्वादिहेतुचतुष्टयंतुवदृवादिसंमतमितियुक्ततरं २२

कथंताहैएपासृष्टिरतआह गुणाइति गुणाःखादयः गुणेषुत्रिगुणात्मिकायांमायायां २३ कथमसहायायास्तस्याजगज्जनकत्वमित्याशंक्यदृष्टान्तेनसाधयति त्वमिति यथाद्रोणशरीरेमातरंविनाऽप्येकेनैवशुके
णमेदआदिवत्त्वगादिकमपिजातं एवमेकयैवदर्पणवत्परप्रतिबिंबग्रहणशीलयाकृत्सुनोजग जीवात्माप्रपंचोजायतइतिश्लोकद्वयार्थः २४ पुमानविद्यायामंतःकरणेवाचिन्प्रतिबिंबोजीवः अपुमान्वियदादिः
त्रैलिंग्यंत्रिण्यात्मनोलिंगानिगमकानिप्रमातृप्रमाणप्रमेयानि एतौर्होर्लिंगैरेतेपांसाधकश्चिदात्मागम्यते स्वार्थेश्च पुमानपुमानितिआभासोपाध्योःपृथग्रहणं त्रैलिंग्येतुतयोर्वैशिष्ट्यंविश्वसितं तथाहि अंतः
करणविशिष्टमाभासचैतन्यप्रमाता अंतःकरणवृत्तिविशिष्टप्रमाणघटाद्यवच्छिन्नप्रमेयमितिप्रसिद्धं । ननुप्रमातुंयोग्यतयाघटएवप्रमेयंननुघटावच्छिन्नमाभासचैतन्यंघटज्ञानाख्यं सत्यं प्रमाकरणप्रमा
णस्यहिफलं प्रमेयंतच्चोक्तविधाप्रमेयं तत्संबंधानुघटादिरपिप्रमेयं अतोमुख्यंप्रमेयंचैतन्यमेव अज्ञानेनतस्यैवावृत्तत्वाज्जघटादौआवरणकृत्याभावाच्च । घटाद्यनुभवस्यैवहिपुरुषार्थत्वमतस्तस्यैवावृ
त्त्वमनावृत्तत्वंवावाच्यंनघटादेरित्यास्तांतावत् । लिंगानांप्रमात्रादीनांप्राकृतत्वेऽपिलिंगो नप्राकृतइत्याह नवेति लिंगोपुमानितिअपुमानितिवानाभिधीयतइतियोजना जीवजगतोरन्यइत्यर्थः २५
ननुसंबंधाभावेप्रकृतिपुरुषयोःकथंलिंगलिङ्गिभावइत्याशंक्याह अलिङ्गादिति ल्यब्लोपेपंचमी अलिङ्गोपुरुषप्राप्यसाप्रकृतिरात्मजैर्लिंगैर्महदादिभिःकार्यैर्गमकैरुपालभ्यतिउपलभ्यते अमूर्तयकृतवोयथाफलादि

गुणागुणेषुजायंतेतत्रैवनिविशंतिच ॥ एवंगुणाःप्रकृतितोजायंतेनिविशंतिच २३ त्वह्मांसंरुधिरंमेदःपित्तंमजाऽस्थिसनायुच ॥ अष्टौतान्यथशुकेणजानीहि
प्राकृतानिवै २४ पुमांश्चैवापुमांश्चैवत्रैलिंग्यंप्राकृतंस्मृतम् ॥ नवाऽपुमान्पुमांश्चैवसलिङ्गित्यभिधीयते २५ अलिङ्गात्प्रकृतिर्लिंगैरुपालभ्यतिसाऽत्मजैः ॥ यथा
पुष्पफलैर्नित्यमृतवोऽमूर्तयस्तथा २६ एवमप्यनुमानेनह्यलिङ्गमुपलभ्यते ॥ पंचविंशतिमस्तातलिङ्गेषुनियतात्मकः २७ अनादिनिधनोऽनंतःसर्वदर्शीनिराम
यः ॥ केवलंत्वभिमानित्वाद्गुणेषुगुणउच्यते २८ गुणागुणवतःसंतिनिर्गुणस्यकुतो गुणाः ॥ तस्मादेवंविजानंतियेजनागुणदर्शिनः २९

वतद्वचैतन्यप्रकाशितैर्महदादिभिस्तत्कारणभूताप्रकृतिरेनुमीयते आलोकप्रकाशितैःपुष्पादिभिर्भूतवइवेत्यर्थः । अलिङ्गेतिपाठेस्पष्टोऽर्थः २६ यथाप्रकृतितत्कार्ययोर्लिङ्गलिङ्गभावएवमात्मानात्मनोरपित्याह
एवमिति दृश्यप्रकाशनेनदृगात्माऽपिसूर्यवदृश्यादन्योऽनुमेयइत्यर्थः । अलिङ्गंशुद्धचिन्मात्रंलिङ्गीत्यर्थः तदेवपंचविंशतितमःतकारलोपआर्षः लिङ्गेषुनियतात्मकइतिलिङ्गलिङ्गिनोर्व्याभिर्दिशता । ननुशब्दां
तरेणजडाजडयोरयंविषयविषयिभावसंबंधएवोक्तः न योहिविषयिष्यविषयस्यशुभाशुभत्वाभ्यांहर्षविषादादिविकारवान्भवतिनतुलिङ्गी नह्यालोकःप्रकाश्याभ्यांमेध्यामेध्यवस्तुभ्यांविश्रियतइतितयो
र्महान्भेदइतिभावः २७ अनादीत्यनेनाऽलिङ्गस्यप्रकाशस्यताकिंकाद्यभिमतमनित्यत्वंनिरस्तं । घटज्ञानंजातंपटज्ञानंनष्टमित्यनुभवस्यवृत्तीर्विषयत्वात् अतएवमनोवृत्तिपुन्हीर्षोर्भोःरित्येतत्सर्वमन
एवेतिधीशब्दितंवृत्तिज्ञानमपिपठ्यते कालापरिच्छेदमुक्त्वादेशापरिच्छेदमाहानंतइति प्रकाशत्वादेवसर्वदर्शी निरामयइतिस्वगतपरिच्छेदंगुणगुणिभावादिरूपंन्यावर्तयति । कथंताहस्यगुणासंबंधइ
त्यतआह केवलमिति वास्तवस्याभिमाननिमित्तस्याभावेऽपिशुक्तिरजतेममेदंरजतमित्यभिमानवद्गुणेषुदेहाद्याकारेष्वहमिदंदेहादीत्यभिमानित्वादयंगुणोदेहादिसंघातएवात्मेत्युच्यते । एतेनलिङ्गलिङ्गि
नोःसंबंधःकेवलमाध्यासिकइतिसिद्धं २८ ननुनिर्गुणमपिगुणादिकंगुणवताद्रव्येणसहसंबंधयतेएवंनिर्गुणोऽप्यात्मागुणवत्याप्रकृत्यासंबन्धयतामित्यतआह गुणाइति गुणाःसंयोगादयःसंबंधागुणवतएव
संतित्वेगुणस्यगुणिनासहसंबन्धोत्यर्थः । नन्वस्तितादृशःसमवायाख्यःसंबंधइतिचेत् किमात्मनिप्रकृतेःसमवायउत्तविपरीतं । नाद्यः अनिमोक्षापत्तेःनह्यश्रयनाशमंतरेणाश्रितनाशोऽस्ति । तांत्यः-

योगानांयोगिनां योगेशोगशास्त्रेकृत्यं कर्तव्यमावश्यकं ध्यानमेवपरंबलमविद्याजयेसामर्थ्यं ध्यानमपिद्विविधंभावनाप्रणिधानमेदेनद्विप्रकारं विविधमितिपाठेऽप्ययमेवार्थः ७ तत्रध्यानस्यसाधारणंलक्षणंमनसप्रकाशतेति तथाप्राणायामोऽपियोगिनांयोगकृत्यंबलं तस्यद्वेविधममाह सगुणःसगर्भः निर्गुणोनिर्गर्भः तयोर्मनसःसंबंधीपथमः मानसइतिस्पष्टार्थःपाठः । तत्रभावनावस्तुतश्चनिरपेक्षा । यथायोषितमग्निध्यायीतेत्यनग्नौयोषापामग्निदृष्टिकरणम् । यथावाऽस्तोऽपिकामिन्यादेर्विषयस्यभावानंतरफलंचानित्यं यथोक्तं । 'भावनाजंफलंयच्चयस्यस्यार्कर्मणःफलं । चतस्स्थास्त्रिंशतिमंतवंपण्यस्त्रीसंगतंयथा'इति । एवंसांचपीतांबरादिमूर्तिभावनायाऽपिकीटभृंगन्यायेनप्राप्यतत्साक्यमप्यस्यायीतिज्ञेयं प्रणिधानंतुवस्तुतस्त्वसापेक्षं । यथाचक्षुषारत्नगतसूक्ष्मविशेषेस्वेनागृहीतेपरेणोपदिष्टेसतितद्दृष्टनायतस्यैवचक्षुःप्रणिधानंतत्रैवविषयेऽस्यादरेणनियोजनंक्रियतेतयामनसागृह्यमाणेप्रतीचिभ्रुत्यानिर्विशेषचिन्मात्रोऽसीत्युपदिष्टेसतितद्दृष्टनायतस्यैवमनसोगुरुक्तयुक्त्याप्रणिधानेप्रवर्तते तद्बलाच्चतापुभौवस्तुतस्त्वमवगच्छतः तत्रापिभावनायांफलमेदोदक्षेणसूचितः 'घटुर्णासिप्रणिधानेनयत्फलंतदशाश्वतं । द्वयोस्तुसन्निधानेनशाश्वतंप्राप्यतेफलं'इति । चतुर्णामात्मनःशरीरविषयाणां द्वयोरारम्भमनसोः देहसंगेनसांवादीनभावयन्पुनरावर्तते । देहासंगेनभावयंस्तुध्वेषसाक्यंप्राप्यक्रमेणकैवल्यंप्राप्नोति । उभयथाऽपिभावनाफलस्यास्यायिष्ठमुक्तमिति नोदाहृतंवातिर्कविचुध्यते । प्राणायामोऽपिवायुसंहितायामुक्तः 'जपध्यानंविनाऽगर्भःसगर्भस्तत्समन्वयात् । अगर्भाद्र्भसंयुक्तःप्राणायामःशताधिकः' जपोमनसाप्रसंख्यानं । नदिपुराणे'जाप्येनतुजपंकुयांदाविलंबितमदृष्टं । मनसैवप्रसंख्यानंप्राणायामविशेषः' । जाप्येनप्रगवगाऽऽदिना मंत्रेणमानसोजपइतिसगुणस्यैवप्राणायामस्यमा

योगकृत्यंतुयोगानांध्यानमेवपरंबलम् ॥तच्चापिद्विविधंध्यानमाहुर्विद्याविदोऽजनाः७ एकाग्रताचमनसःप्राणायामस्तथैवच॥ प्राणायामस्तुसगुणोनिर्गुणोमनसस्तथा८ सूत्रोत्सर्गपुरिषेचभोजनेचनराधिप ॥ त्रिकालंनाभियुंजीतशेषंयुंजीततत्परः९ इंद्रियार्णोद्रियार्थेभ्योनिवर्त्यमनसाशुचिः॥ दशद्वादशभिर्वाऽपिचतुर्विंशत्परंततः १०

नसइतिविशेषणंयुज्यतेनस्त्वगुणस्य विस्तरस्तुपोगधितामणिप्रभृतिषुसंग्रहग्रंथेषुद्रष्टव्यः ८ शेषकालं अस्यंतसंपोगेद्वितीया मूत्रादिष्व्यातेरिक्तेसर्वस्मिन्कालेयोगमनुतिष्ठेदित्यर्थः ९ तत्रयो गांगेपुप्राणायामउक्तस्तेनैवततःप्राचीनानिनियमनियमासनाभ्यासिज्ञानि अवपस्याहारमाह इंद्रियाणीति इंद्रियार्थेभ्यःशब्दादिभ्योमनसानिबन्धेतिमुख्यंप्रत्याहारं । 'त्रिरुन्नतंप्राप्यसमंशरीरंरुद्धींद्रियाणिमनसासन्निरुध्य'इतिश्रुत्युक्तमुक्त्वाहठसाध्यंप्रत्याहारादिकमाह दशेति । दशयुक्ताभिर्द्वादशभिर्द्वाविंशतिसंख्याभिः । संचोदनाभिश्चित्ताश्वस्यप्रतोदस्यानीयाभिःप्रेरणाभिर्मतिमानात्मानंजीवंचतुर्विंशद्दज्ञानात्प्रकृतिसंज्ञात्परंपंचविंशंप्रतिगंतुंचोदयेत्प्रेरयेत् । तत्राष्टादशसुख्यानेषुवायोःप्रत्याहरणंयाज्ञवल्क्येनोक्तं । 'अष्टादशसुख्यायोर्मस्यानेषुधारणं । स्थानात्स्थानात्समाकृष्यप्रत्याहारोनिगद्यते'इत्युपक्रम्यमस्यानानितेषामंतरंचोक्त्वाह । संपूर्यकुंभवद्वायुभंगुष्ठान्मूर्ध्निमध्यतः । धारयत्यनिलंबुद्ध्याप्राणायामःप्रचोदितः । ध्योमरंभ्रात्समाकृष्यललाटेधारयेत्पुनः । ललाटेद्वायुमाकृष्यध्रुवोर्मध्येनिरोधयेत् । मूमध्याद्वायुमाकृष्यनेत्रस्थानेनिरोधयेत् । नेत्राद्वायुंसमाकृष्यनासामूलेनिरोधयेत् । नासामूलात्तुजिह्वायामूलेप्राणंनिरोधयेत् । जिह्वामूलात्कंठकूपेततोवायुंनिरोधयेत् । कंठकूपानुद्धममध्येहृन्मध्यान्नाभिमध्यमे । नाभिमध्यात्पुनर्मैत्रेमेद्वाहृत्कालयत्ततः । देहमध्याद्देवागिगुदाद्वैअरुमूलके । अरुमध्यात्तयोर्मध्येतस्माज्जाभ्योनिरोधयेत् । चित्तमूलेततस्तस्माज्जंघयोर्मध्येतथा । जंघांततःसमाकृष्यवायुंगुल्फेनिरोधयेत् । गुल्फादंगुष्ठयोर्गार्गिपादयोस्तंनिरोधयेत् । स्थानात्स्थानंसमाकृष्ययस्त्वेवंधारयेद्विद्या । सर्वेषांपविशुद्धात्माजीवेदाचंद्रतारकं । एतत्तुयोगसिद्धयर्थमगस्त्येनापिकीर्तितं । प्रत्याहारेषुसंबेषुप्रशस्तमितियोगिभिः'इति एवमष्टादशप्रत्याहारचोदनाः धारणाध्यानसमाधिसंज्ञास्तिस्त्रः । ततःसत्त्वपुरुषान्यतारुणातिसंज्ञाद्वाविंशीचोदना । ततोऽपिसंप्रेरितोजीवोनदीसमुद्रन्यायेननिर्विशेषचिन्मात्रतांमतिपच्यतेसार्थः १०

तंयोगिनंतिष्ठंतंजीवन्मुक्तं अजरंजराहीनं मनोपिभिर्योगिभिर्येषामात्तच्छब्देनोक्तं । 'तदितिवाएतस्यमहतोभूतस्यनामभवति'इतिश्रुतेर्ब्रह्मत्वेननिर्दिष्टमतस्तद्वाप'त्तयेआत्मानंप्रत्यंचनरश्चतुर्विंशत्परंप्रतिगंतुंचोदयेदितिपूर्वेणसंबंधः ११ तैर्द्वाविंशत्याप्रेरणैः अहीनकामादिभिरजास्क्रंदितंमनोयस्यतस्यैवव्रतंयोगाल्यंयोग्यमितिशेषः १२ संगेभ्योऽहंकर्तृत्वाद्यभिमानेभ्यःकृयादिभ्योवा १३ पाषाणस्थाणुगिरिदृष्टांतानिश्चलत्वात्कर्पायाः १४ विधेःशास्त्रस्यविधानंतात्पर्यंतजानंतोविधिविधानज्ञाः बुद्ध्यास्वानुभवेनैव तदाआत्मप्राप्त्यवस्थायांसुक्तंयोगिनंप्रचक्षते नशृणोतीत्यादिनातदनुभववर्णयतीत्यर्थः १५ । १६ मकृतंस्वस्वशुद्धस्वरूपं १७ निर्लिङ्गोबुद्ध्यादिहीनः अविचलोव्यापकत्वात् ऊर्ध्वैतिर्यमथोवागतिंनप्राप्नुयात् तथाचश्रुतिः 'नतस्यप्राणाउत्क्रामंत्यत्रैवसमवनोयंते'इति १८ तदेति अंतरात्माऽतर्पामीश्वरोहृदयस्थोऽहमेवमक्षेतियदाकथ्यतेऽनुभवबलात्तदेवात्मानमनुपश्येतेतिज्ञेयं नान्यथात्वंपदार्थमात्रसाक्षात्कारेणात्मदर्शाभवतीत्यर्थः । नकथ्यतइतिपाठेज्ञोज्ञेयइतियवानकथ्यतेसर्ववृत्ति

संचोदनाभिर्मतिमानात्मानंचोदयेदथ ॥ तिष्ठंतमजरंतंतुयत्तदुक्तंमनीषिभिः ११ तैश्चात्मासततंज्ञेयइत्येवमनुशुश्रुम ॥ व्रतंहीनमनसोनान्यथेतिविनिश्चयः १२ विमुक्तःसर्वसंगेभ्योलव्याहारोजितेन्द्रियः ॥ पूर्वरात्रेपररात्रेधारयीतमनोऽऽत्मनि १३ स्थिरीकृत्येन्द्रियग्रामंमनसामिथिलेश्वर ॥ मनोबुद्ध्यास्थिरंकृत्वापाषाणइवनिश्चलः १४ स्थाणुवच्चाप्यकंपःस्याद्विरिचच्चापिनिश्चलः ॥ बुद्ध्याविधिविधानज्ञास्तदायुक्तंप्रचक्षते १५ नशृणोतिनचाघ्रातिनरस्यतिनपश्यति ॥ नचस्पर्शविजानातिनसंकल्पयतेमनः १६ नचाभिमन्यतेकिंचिन्नचबुद्ध्यतिक्राष्टवत् ॥ तदाप्रकृतिमापन्नयुक्तमाहुर्मनीषिणः १७ निर्वातेहियथादीप्यन्दीपस्तद्वत्प्रकाशते ॥ निर्लिङ्गोऽविचलश्चोर्ध्वैतिर्यगतिमाप्नुयात् १८ तदातमनुपश्येतयस्मिन्दृष्टेऽनुकथ्यते ॥ हृदयस्थोऽंतरात्मेतिज्ञेयोज्ञस्तातमद्विधैः १९ विधूमइवसत्तार्चिरादित्यइवरश्मिमान् ॥ वैद्युतोऽग्निरिवाकाशेदृश्यतेऽऽत्मातथाऽऽत्मनि २० येषश्यतिमहात्मानोघ्रातिमंतोमनीषिणः ॥ ब्राह्मणाब्रह्मयोनिस्थाह्ययोनिममृतात्मकम् २१ तदेवाहुरणुभ्योऽणुतन्महद्ब्रह्मोमहत्तरम् ॥ तत्तत्त्वंसर्वभूतेषुपुवंतिष्ठन्नदृश्यते २२ बुद्धिद्रव्येणदृश्येतमनोदीपेनलोककृत् ॥ महतस्तमसस्तातपारेतिष्ठन्नतामसः २३ सतमोनुदइत्युक्तःसर्वज्ञैर्वेदपारगैः ॥ विमलोवितमस्कश्चनिर्लिङ्गोऽलिंगसंज्ञितः २४ योगेषुहियोगानांकिमन्यद्योगलक्षणम् ॥ एवंपश्यंप्रपश्यंतिआत्मानमजरंपरम् २५ योगदर्शनमेतावदुक्तंतेतत्त्वतोमया ॥ सांख्यज्ञानंप्रवक्ष्यामिपरिसंख्यानदर्शनम् २६ अव्यक्तमाहुःप्रकृतिंपरांप्रकृतिवादिनः ॥ तस्मान्महत्समुत्पन्नंद्वितीयंराजसत्तम २७

निरोधादात्मनश्चप्रत्यक्त्वेनज्ञेयत्वात्तदाऽत्मज्ञइत्युच्यतइत्यर्थः । तथाचश्रुतिः 'यदिमप्यसेसुवेदेतिदहमेवापिनूनंत्वंवेत्थब्रह्मणोरूपम्'इति सुवेदसम्परजानामि दहमर्षं । 'यस्यामंतंस्वमंतंमंतंयस्यनवेदसः । अविज्ञातंविजानतांविज्ञातमविजानताम्'इतिच १९ विधूमइत्यादिनाशुद्धप्रकाशात्मत्वमुक्तं २० ब्रह्मयोनिस्थाःब्रह्मावगमहेतुशास्त्रनिष्ठाः २१ । २२ नदृश्यतेचेत्कृतस्तदुपलब्धिर्नित्यतआह बुद्धीति बुद्धिद्रव्येणधीनेनपुंसा अतामसईश्वरात्परः २३ संज्ञातःसंस्तमोनुदःसंसारच्छिन्न निर्लिङ्गःसूत्रात्मनोऽप्यन्यः अलिंगेतिच्छेदः नास्तिअलिंगमकंस्य वाहृमनसातीतत्वात् निरुपाधिब्रह्मसंज्ञितइत्यर्थः २४ योगमृपसंहरति योगेषुइति पश्यंरघारं प्रपश्यंतियोगाइतिशेषः २५ परिसंख्यानंपरिवर्जनंरज्जुरगवदुत्तरोत्तरस्यकार्यस्यपूर्वस्मिन्पूर्वस्मिन्प्रविलापनेतदर्शनंसाक्षात्कारोपरिंमस्तत्तथा २६ एतदेवाहाव्यक्तमितिषद्भिः परांप्रथमानंत्वविकृतिम् २७

पंचभूतानिसूक्ष्माणिपंचतन्मात्राख्यानि २८ एताअव्यक्ताद्याःप्रकृतयोर्विकृतयश्चषोडशविकाराएवप्रकृतयः तेचैकादशंद्रियाणिस्थूलभूतानिच एतेपुपंचवियदादयोविशेषज्ञाः शेषाएकादशतानींद्रि
याणि तेषांविशेषणंपंचेतिपंचयतिव्यक्तीकुर्वन्तिस्वस्वविषयशब्दवचनादिकमितिपंचानितानांद्रियाणिचेत्तिकर्मधारयः २९ । ३० एतेषांप्रविलापनमाह यस्मादिति अंतरात्मनासृज्यंतेनतुनीश्वर
सांख्याभिमतयाप्रकृत्या ३१ । ३२ प्रकृतेरितिकर्मणिपष्टी एवंप्रकृत्यादिकमुत्पद्यतेप्रलीयतेचेत्यर्थः । तथाचप्रकृतेरप्युत्पत्तिप्रलयोवक्ष्यति । तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणंद्रिजसत्तमेति । अव्यक्तंपुरुषे
ब्रह्मन्निष्कलेसंप्रलीयतइतिच । एवंसांख्यमुक्तानानात्वैकत्वेविभजते एकत्वमिति प्रतिलोमक्रमेणप्रकृतेरपिपुरुषेप्रलयेसतिमोक्षेअसंप्रज्ञातेचैकत्वमस्यपुरुषस्यभवतिसृष्टिकालेतुनानात्वमित्यर्थः ३३
नन्वेवसृष्टिकालेनानात्वप्रापकशक्तिमतःकथमेकत्वमतआह अधिष्ठातारमिति अव्यक्तमव्याकृतमविद्यामायेतिपर्यायाःअव्यक्तमेवपुरुषंनानात्वंनयति तथाचश्रुतिः 'भाययाव्यदिवेति । इंद्रोमाया
भिःपुरुषुर्पश्यते'इतिच नहितुच्छयामाययापुंसःसद्वितीयत्वमस्तिरज्ज्वाइवकल्पितभुजंगेन 'तुच्छेनाभ्वपिहितंयदासीत्तमसस्तन्महिनाजायतेकं'इतिश्रुतेः आभुब्रह्म तमसोऽज्ञानस्य महिनामाहात्म्येन

अहंकारस्तुमहतस्तृतीयमितिःश्रुतम् ॥ पंचभूतान्यहंकारादाहुःसांख्यात्मदर्शिनः २८ एताःप्रकृतयश्चाष्टौविकाराश्चापिषोडश ॥ पंचचैवविशेषवैतथापंचे
द्रियाणिच २९ एतावदेवतत्त्वानांसांख्यमाहुर्मनीषिणः ॥ सांख्येविधिविधानज्ञानित्यंसांख्यपथेरताः ३० यस्माद्यदभिजायेततत्रैवप्रलीयते ॥ लीयते
प्रतिलोमानिसृज्यंतेचांतरात्मना ३१ अनुलोमेनजायंतेलीयंतेप्रतिलोमतः ॥ गुणागुणेषुसततंसागरस्योर्मयोयथा ३२ सर्गप्रलयएतावान्प्रकृतेर्वृषसत्तम ॥
एकत्वंप्रलयेचास्यबहुत्वंचयदाऽसृजत् ३३ एवमेवचराजेंद्रविज्ञेयंज्ञानकोविदैः ॥ अधिष्ठातारमव्यक्तमस्याप्येतन्निदर्शनम् ३४ एकत्वंचबहुत्वंचप्रकृतेरर्थत
त्त्वान् ॥ एकत्वंप्रलयेचास्यबहुत्वंचप्रवर्तनात् ३५ बहुधात्माप्रकुर्वीतप्रकृतिप्रसवात्मिकाम् ॥ तच्चक्षेत्रंमहानात्मापंचविंशोऽधितिष्ठति ३६ अधिष्ठाते
तिराजेंद्रप्रोच्यतेयतिसत्तमैः ॥ अधिष्ठानादधिष्ठाताक्षेत्राणामितिःश्रुतम् ३७ क्षेत्रंजानातिचाव्यक्तंक्षेत्रज्ञइतिचोच्यते ॥ अव्यक्तिकेप्रविशतेपुरुषश्चेति
कथ्यते ३८ अन्यदेवचक्षेत्रंस्यादन्यःक्षेत्रज्ञउच्यते ॥ क्षेत्रमव्यक्तमित्युक्तंज्ञातारंपंचविंशकम् ३९

एकमप्यजायतप्रपंचात्मनाआविर्भवेत्यर्थः । अस्यव्यक्तस्याप्येतदेकत्वंनानात्वंचमुष्मिप्रलययोरेकत्वंसृष्टिकालेनानात्वंचेतिनिदर्शनं दृष्टांतः पृथिव्यादिष्वप्येवमेवदृष्टव्यं ३४ अर्थत्ववानर्थतत्त्वस
म्यगधिगतवान्यःसजानीयादितिशेषः । नन्वेवमव्यक्तस्याधिष्ठातृत्वेजितंनिरीश्वरसांख्यैरित्याशंक्याह एकत्वमिति प्रलयेमोक्षे अयस्कांतवत्स्वरूपसत्तामात्रेणार्थप्रकृतिप्रवर्तयंस्तांबहुधाप्रकरोति
अतश्चिदात्मैवसुरूपोऽधिष्ठाता प्रकृतेस्तुगौणमधिष्ठातृत्वंस्वकार्यविषयमितिभावः सार्धः ३५ एतदेवाह तथेति तत्प्रकृतिविकृत्यात्मकं ३६ पुंसोनामानिनिर्वक्ति अधिष्ठानादिति ३७ अव्यक्तिकेआ
विद्यक्षेत्रेपुर्यष्टके अत्रोक्तंकतके । 'सूर्यकांतमुपावृत्त्यसूर्येवतृणदहेत् । नत्वश्मापार्थिवस्तंश्चन्यार्थचित्तमसोर्दिशेत्'इति । यथास्वरूपसत्तामात्रेणतृणप्रकाशयतःसूर्यस्यसूर्यकांतद्वारातृणदग्दृष्टत्वेतृणे
प्रवेशश्चनतुव्यापाराविष्टस्य । एवंपुंसोऽप्यव्यक्तद्वारासर्वकार्याधिष्ठातृत्वंतत्प्रकाशकत्वंचनतुकुलालवदधिष्ठातृत्वंनापिबुद्धिदिंद्रियव्यापाराधीनप्रकाशकत्वंनापिकुंडबदरन्यायेनप्रविष्टत्वंकिंतुवद्विका
ष्टन्यायेनाभिव्यक्तत्वमात्रमितिभावः ३८ नामनिरुक्तेःफलंपुंमकृतयोर्विवेकमाहात्म्यदेवेति एवमधिष्ठातुरन्यदधिष्ठेयंप्रवेष्टुरन्यत्ववेशायतनमित्यपिदृष्टव्यं ३९

ज्ञानं प्रमाणजन्यावृत्तिः ज्ञेयं प्रमारूपं फलं फलकरणयोश्चिदापरशोर्भेदस्य स्पष्टत्वात् ज्ञानज्ञेयपदेव्याचष्टे ज्ञानमिति ४० अधिष्ठातारमव्यक्तमित्यत्रोक्तमव्यक्तपदव्याचष्टेऽव्यक्तमिति । सत्त्वं बुद्धिः क्षेत्रस
त्त्वेश्वरशब्दाः पर्याया इत्यर्थः । ततश्च किमत आह अनीश्वरमिति ईश्वरादिपदोपात्ताद्दृश्यादन्यत् तच्छब्दः परोक्षवाची नास्ति त्वंपरोक्षस्य तदतस्त्वं नित्यापरोक्षं द्रष्टुः स्वरूपं तदेव पंचविंशतेः पूरणं तत्त्वमनारो
पितरूपं अन्यत्सर्वमीश्वरादिकं दृश्यमारोपितमित्यर्थः । अतोऽन्यदार्तामिति श्रुतेः ४१ उपसंहरति सांख्येति सांख्याः परिसंख्यानुदर्शनं प्रकुर्वन्ते प्रकृतिमायांचप्रचक्षते जगत्कारणत्वेन वर्दतीति संबंधः
परिसंख्यास्थूलसूक्ष्मक्रमेण चिदात्मनि प्रपंचप्रविलापनं तामनुदर्शनं साक्षात्कारसंपादयतीत्यर्थः ४२ प्रविलाप्याम्याह तत्त्वानीति प्रकृत्पासहचतुर्विंशच्चतुर्विंशतिस्तत्त्वानि परिसंख्यायेतियोजना निस्तत्त्वो
निर्गतं तत्त्वं परोक्षत्वं यस्मात् यत्साक्षादपरोक्षाद्भेदित्युक्तेर्नित्यापरोक्षइत्यर्थः ४३ अप्रकृत्यात्मा प्रकृतितो निष्कृष्टः बुध्यमानः कर्तारिज्ञानश्च जीव एव प्रकृतित्यागात्केवलो भवति एतेनाऽबुद्धं प्रकृति
बुध्यमानो जीवः प्रबुद्धः केवलइति प्रत्रयस्योत्तरसंक्षिप्तोक्तं ४४ समं ब्रह्मतस्य भावः साम्यं तस्यापि भावः साम्यतासाच ब्रह्मेव । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भवतीति श्रुतेः ४५ प्रकृतेर्ब्रह्मणः ब्रह्मदर्शनमेव सम्यग्दर्शनं
नामनत्वब्रह्मदर्शनं रज्जूरगदर्शनवद्भातत्वात्तस्य नहिरंलुभुजंगत्वेन पश्यन्सम्यग्दर्शी भवति किंतुरज्जुत्वेनैव पश्यन् एवं ब्रह्मण्यध्यस्तमहंकारादिकंपश्यन्नसम्यग्दर्शी अधिष्ठानं तु पश्यन्सम्यग्दर्शीत्यर्थः ।

अन्यदेवचज्ञानं स्यादन्यज्ज्ञेयं तदुच्यते ॥ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंशकः ४० अव्यक्तं क्षेत्रमित्युक्तं तथा सत्त्वं तथेश्वरः ॥ अनीश्वर
मतत्त्वं च तत्त्वं तत्त्वं पंचविंशकम् ४१ सांख्यदर्शनमेतावत्परिसंख्यानुदर्शनम् ॥ सांख्याः प्रकुर्वन्ते चैव प्रकृतिं च प्रचक्षते ४२ तत्त्वानि च चतु
र्विंशत्परिसंख्यायतत्त्वतः ॥ सांख्याः सहप्रकृत्या तु निस्तत्त्वं पंचविंशकः ४३ पंचविंशोऽप्रकृत्यात्मा बुध्यमान इति स्मृतः ॥ यदा तु बुध्यतेऽऽत्मा
नंतदा भवति केवलः ४४ सम्यग्दर्शनमेतावद्भाषितं तत्त्वतः ॥ एवमेतद्विज्ञानं तः साम्यतां प्रतिपत्त्यानुत् ४५ सम्यग्दर्शनं नाम प्रत्य
क्षं प्रकृतेस्तथा ॥ गुणतत्त्वाद्यैतानि निर्गुणेभ्यस्तथा भवेत् ४६

तथाशब्दः पादपूरणार्थः यद्वा । यथेतत्तथाश्रयतइत्यध्याहृत्यश्रुत्यंतरप्रदर्शनार्थः । यथादाशतय्यामाप्रायते । 'परापूर्वेषांसंख्यावृणक्तिवितर्तुराणोअपरेभिरेति ॥ अनानुभूतीरवधून्वानः पूर्वोर्दिंद्रः शरद
स्तर्तरीति' अस्यार्थः पूर्वेषां देवानां स्वाभाविकानां कामक्रोधादीनां संख्यासंख्यानि सुपांसुलुगिति सुपोडा परावृणक्तिपरिवर्जयति । व्यवहितश्चेतिच्छेदसिव्यवहितक्रिययाऽप्युपसर्गसंबंधस्मृतेः
वितर्तुराणः अतिशयेन कालं तर्तरीति तर्तुराणः यद्गुणं तात्तरतेस्ताच्छीलिकश्चानश् उदोष्ठपूर्वस्वैत्यस्माद्दृष्टित्यनुवर्तमाने बहुलं दृष्टीत्युत्तरं परत्वं अभ्यासगुणेरेफलोपाभावादिच्छेदसः अभ्यस्ता
नामादिरित्याद्यदात्तत्वे गतिकारकोपपदात्कृदिति प्रकृतिस्वरः । अपरेभिः शास्त्रीयैः शमदमादिभिः संख्यानि एतिमाप्रोति । मुक्तिकामः कामादीन् जित्वा शमादीनाश्रयेदित्यर्थः । अनानुभूतीः अननुभवान्
अनन्वित्यस्य मध्यममिति प्रातिशाख्यसूत्रादीर्धमध्यत्वं रज्जूरगज्ञानतुल्यानि भ्रान्तिज्ञानान्यवधून्वानः कल्पितं देहादितादात्म्यं प्रविलापयन् पूर्वो रनादिं शरदः कालं तर्तरीति बलेन तर्तरीति । अस्यामृचि
प्रपंचदर्शनमानुभूतिशब्देनोक्तं अत आत्मदर्शनमेव सम्यग्दर्शनमितरदर्शनं भ्रान्तिदर्शनमिति सिद्धं । सम्यग्दर्शनविषयस्य प्रत्यगात्मरूपस्याधिष्ठानस्य शून्यतां वारयन् सम्यग्दर्शनस्य नष्टवनितासाक्षात्का
रतुल्यतां निरस्यति गुणतत्त्वादिति निर्गुणेभ्यः पुरुषेभ्योऽन्यानि यथेतानि महदादीनि गुणतत्त्वात् गुणानां तत्त्वं ताद्भावं गुणत्वाद्दृश्यत्वादित्यावत् । यथेतानि व्यावहारिकप्रमारूपत्वेनाभ्रान्ता
नि प्रत्यक्षाप्येवं निर्गुणानां पुंसामप्यभ्रान्तप्रत्यक्षं भवेदित्यर्थः । निर्गुणेभ्य इति बहुत्वं भूतपूर्वगत्या प्रमातृभेदाभिप्रायं तस्माद्यथावत्स्वेवात्मज्ञानं न भावनादिजन्यं नष्टवनिताज्ञानवदिति सिद्धं ४६

आत्मज्ञानफलमाह नत्विति विगतदेहानामुक्तानांपुनरावृत्तिर्न विद्यते सदेहानां त्वपरं सत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वाद्यैश्वर्यपरं च समाधिकाले निरुपाधिसुखमव्ययं विद्यते । तत्र हेतुः अक्षरभावत्वादिति साम्यतापदव्याख्यातरीत्याभावशब्देन भावप्रत्ययेन चाक्षरमात्रं ग्राह्यं यतो ब्रह्मविदक्षरमेव भवति । अतोऽक्षरधर्माणां एतस्यैवाक्षरस्य प्रशासने गार्गीयावापृथिव्यो विधृतेति हृतः । एतद्वैतदक्षरं गार्गी ब्राह्मणा अभिवर्तयत् स्थूलमनः पृथक् स्वमदीर्घं इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धानां प्रशासितृत्वात् स्थूलत्वादीनां तत्र संबन्धो युज्यते एवेत्यर्थः । तथा च प्रागेवोदाहृतं 'सोपाधिर्निरुपाधिश्चैवाब्रह्मविदुच्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मनिरुपाख्योऽनुपाधिकः ॥ जगत्कीडनरतिं प्राप्स्यति सोपाधिकस्तु ॥ छांदोग्ये सर्वकामाभिः सर्वात्म्यात्स्पष्टीरिता ॥ अहमंत्रं तथाऽज्ञादः श्लोककार्यं प्यहो अहं ॥ इति तत्त्वविदः सामगाने सर्वात्मता श्रुता ॥ अत्रापि च कृद्गतात्सोपाधिस्तत्त्वविच्छ्रुतः ॥ अपूर्वानपराद्युक्त्या श्रोप्यते निरुपाधिकः' इति ४७ के पुनरावर्तते इत्यत आह पश्येरन्निति नेकमतयोनानात्वदर्शनेऽप्येतेषु सम्यग्दर्शनं नास्ति व्यक्तं शरीरं ४८ 'कस्मिन्ननुभवो विज्ञाते सर्वमिदं विज्ञातं भवति' इत्येकविज्ञानात्सर्वविज्ञानं श्रुतं सत्समर्थयते सर्वमिति एतद्वाक्यजातं तत्रार्थतो विज्ञानतो ध्यानबलेन सर्वापरोक्ष्यव्यक्त्या देहस्य वशेन भविष्ये तीतियोज्यं ४९ सर्वमिति पंचविंशस्य विज्ञानात्सर्वज्ञो भवतीति श्लोकद्वयतात्पर्यं भयं सारदुःखं ५० ॥ इतीशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥

नत्वेवं वर्तमानानामावृत्तिर्विद्यते पुनः ॥ विद्यतेऽक्षरभावत्वादपरं परमव्ययम् ४७ पश्येरन्नैकमतयोनसम्यक्तेषु दर्शनम् ॥ ते व्यक्तं प्रतिपद्यते पुनः पुनरिदम् ४८ सर्वमेतद्विज्ञानं तोनसर्वस्य प्रबोधनात् ॥ व्यक्तीभूता भविष्यति व्यक्तस्य वशवर्तिनः ४९ सर्वमव्यक्तमित्युक्तमसर्वः पंचविंशकः ॥ य एनमभिजानंति न भयंतेषु विद्यते ५० ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ ॥ षडधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ सांख्यदर्शनमे तावदुक्तं तेषु सत्तमम् ॥ विद्याविद्ये त्विदानीं मे त्वं निबोधानुपूर्वशः १ अविद्यामाहुरव्यक्तं सर्गप्रलयधर्मिवै ॥ सर्गप्रलयनिर्मुक्तां विद्यां वै पंचविंशकः २ परस्परस्य विद्यां वै त्वं निबोधानुपूर्वशः ॥ यथोक्तमृषिभिस्तातसांख्यस्याभिनिर्दर्शनम् ३ कर्मद्रियाणां सर्वेषां विद्या बुद्धीन्द्रियं स्मृतम् ॥ बुद्धीन्द्रियाणां च तथा विशेषा इति नः श्रुतम् ४ विशेषाणां मनस्तेषां विद्यामाहुर्मनीषिणः ॥ मनसः पंचभूतानि विद्या इत्यभिचक्षते ५

नानात्वैकत्वविज्ञानमित्यादिना कृतानां द्वादशानां प्रश्नानां मध्ये सांख्ययोगीनां नानात्वैकत्वविज्ञानं चेति त्रयं व्याख्यातं अबुद्धादि त्रयमग्निमाध्याये व्याकरिष्यते विद्यादिषु त्रयमिह व्याख्यायते सांख्यदर्शनमिति योगादिसहितमिति शेषः १ तत्त्वदर्शनं विद्या तत्त्वावरकं भावरूपमज्ञानादिकमविद्या । ननु विद्याया अभावमात्रमित्याशयेनाह अविद्यामिति अभावात्सर्गाद्यसंभवाद्भावरूपे वा विद्याऽव्यक्ताख्येत्यर्थः । विद्यामाह सर्गेति विद्यां पंचविंशक इत्याहुरिति योजना २ अस्याविद्यायाः परमत्वं ब्रह्मवांतरविद्याभेदमाह परस्परस्येति ३ कर्मद्रियाणां व्यापारमुत्सृज्य केवलं बुद्धीन्द्रियाण्येवाहमिति चिंतनं बुद्धीन्द्रियवित्यर्थः । एवमुत्तरत्र विशेषाः स्थूलभूतानि देहार्भकाणि तत्र पादादिजानुपर्यंतं पृथिवीस्थानं जाम्बादिपायुपर्यंतं मर्मास्थानमित्यादिना प्रागव्युत्पादितरीत्योत्तरस्य भूतस्य पूर्वपूर्वस्मिन्प्रविलापनेन तन्मात्रात्मनाऽवस्थानेन पंचभूतविद्याः पृथक्फला अनुसंधेयाः ४ विशेषाणां च मनसि प्रविलापनेन मनोमात्रेणावस्थानं मनोविद्या । मनोऽपि विषयविकल्पाभिमुखं वासनामात्रेषु शब्दादिषु प्रविलाप्य तन्मात्रेणावस्थानं सूक्ष्मभूतविद्या एवमुत्तरत्र ज्ञेयं अत्र विशेषमनसोः सूक्ष्मभूताहंकारयोरंतरां विविक्त्वावायुपुराणे एतासां विद्यानां फलान्युक्तानि । 'दशमं च ताराणीह तिष्ठतीन्द्रियचितकाः । भौतिकास्तु शतं पूर्णसहस्रं त्वाभिमानिकाः । बोद्धादशसहस्राणि तिष्ठन्ति विगतज्वराः । पूर्णशतसहस्रं तु तिष्ठन्त्यव्यक्तचितकाः । पुरुषं निर्गुणं प्राप्य कालसंख्यानविद्यते' इति ५

बुद्धिर्महत्तत्त्वं ६ तत्त्वानां महदादीनां ७ सर्वस्य ज्ञानस्य ज्ञेयं सर्वमव्यक्तमित्युक्तं अव्यक्तज्ञानदिवसर्वज्ञो भवतीत्यर्थः । वेदांतेषु पिसावैश्वर्यकारणज्ञानस्य मुख्यफलं शुद्धज्ञानस्य तु नांतरायिकामिति भावः ८ ज्ञानंधीवृत्तिः ज्ञेयस्तदभिव्यंग्यो बोधः यो विज्ञाताप्रमातास एव पंचविंशकबोध इत्यर्थः ९ विद्यासहिताऽविद्या अर्थतत्त्वेन यथा ध्येन क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मानावीक्षते देव एकः । द्वाविमो पुरुषो लोके क्षरश्चाक्षर एव च । उत्तमः पुरुषस्त्वल्पः' इति श्रुतिस्मृत्युक्तं पुत्रैर्विध्यमुपेत्य क्षराक्षरयोस्तावद्विभागमाहाक्षरं चेति अमृतो जीवोऽक्षरमिति श्रुतिपदयोरर्थः संधिश्छांदसः १० उभौ प्रकृतिर्जीवावक्षरावनादित्वात्पुरुषोत्तमाख्याद्वारादनन्यत्वाच्च त्रयस्यापि ब्रह्ममात्रत्वाच्च तथा च श्रुतिः । 'भोक्ता भोग्यं भेरितारं च भ्रत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्ममेतत्' इति । उभावनक्षरौ अक्षरभिन्नौ क्षरावित्यर्थः । विज्ञानघन एवेतेभ्यो भूतेभ्यः समुत्थाय तान्येवानुबिनश्यतीति भूतशब्दितस्य क्षरस्य तदनुसारिणो विज्ञानघनस्य च नाशश्रुतेः भूतानि नष्टान्यनुविज्ञानघनोऽपि नश्यतीति श्रुत्यर्थः । उभयोरप्यक्षरत्वे हेतुमाह सार्धं त्रिभिः कारणं त्विति ११ अनादित्वादिनिधनो अनादिभावस्यानित्यत्वायोगात् ईश्वरोमिश्रोसंतावसंबद्धं दंडायमानस्य प्रपंचस्योपादानं भूतौ कथमनित्योऽस्यातां कथंचिदित्यर्थः ज्ञानचितकैर्ब्रह्मदाशै

अहंकारस्तु भूतानां पंचानां नात्र संशयः ॥ अहंकारस्य च तथा बुद्धिर्विद्यानरेश्वर ६ विद्याप्रकृतिरव्यक्तं तत्त्वानां परमेश्वरी ॥ विद्याज्ञेयानरश्रेष्ठ विधिश्च परमः स्मृतः ७ अव्यक्तस्य परं प्राहुर्विद्यां वै पंचविंशकम् ॥ सर्वस्य सर्वमित्युक्तं ज्ञेयं ज्ञानस्य पार्थिव ८ ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पंचविंशकः ॥ तथैव ज्ञानमव्यक्तं विज्ञाता पंचविंशकः ९ विद्याविद्यार्थतत्त्वेन मयोक्ताते विशेषतः ॥ अक्षरं च क्षरं चैव यदुक्तं तन्न बोधमे १० उभावेवाक्षरा बुक्ता बुभावेतावनक्षरौ ॥ कारणं तु प्रवक्ष्यामि याथातथ्यं तु ज्ञानतः ११ अनादिनिधनावेता बुभावेवेश्वरौ मतौ ॥ तत्त्वसंज्ञा बुभावेतौ प्रोच्येते ज्ञानचितकैः १२ सर्गप्रलयधर्मत्वादव्यक्तं प्राहुर्क्षरम् ॥ तदेतद्गुणसर्गाय विकुर्वाणं पुनः पुनः १३ गुणानां महदादीनामुत्पातिश्च परस्परम् ॥ अधिष्ठानात्क्षेत्रमाहुरेतत्तत्पंचविंशकम् १४ यदा तु गुणजालं तदव्यक्तात्मनि संक्षिपेत् ॥ तदा सहगुणैस्तेस्तु पंचविंशो विलीते १५ गुणागुणेषु लीयंते तदैका प्रकृतिर्भवेत् ॥ क्षेत्रज्ञोऽपि यदा सा तत्क्षेत्रे संप्रलीयते १६

भिः १२ ननु क्षरायाः प्रकृतेरक्षरत्वं क्षरं प्रधानं क्षरः सर्वाणि भूतानीति श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धिविरुद्धमित्याशंक्याह सर्गेति तस्याः क्षरत्वे संसारस्यांतवत्त्वं स्यात् । तच्च 'नांतोन चादिनं च संप्रतिष्ठा' इति तदानंत्यस्मृतिविरुद्धं क्षरत्वश्रुत्यादिकं तु प्रतिक्षणपरिणामित्वमात्रात्तु प्रवाहोच्छेदादिति भावः प्रवाहानुच्छेदमाहाधेन तदेतदिति १३ जीवस्याप्यक्षरत्वमाह गुणानामिति पंचविंशकं चिदाभासमपि गुणानां क्षेत्रमुत्पात्तिस्थानमाहुः । कुतः परस्परमधिष्ठानात् चिच्छायामनवाप्यनकेवला प्रकृतिर्वा प्रकृतिरूपमुपाधिमानवाप्यकेवलः पुरुषो वा महदादीन् स्रष्टुमुत्सहते किंतु परस्परानुग्रहेणैवेत्यर्थः । अतः पंचविंशस्यापि क्षेत्रत्वात्प्रकृतिवदक्षरत्वमिति भावः १४ उभयोः क्षरत्वमाह यदा त्वित्यादिना गुणजालं प्रकृत्यायव्यक्तात्मन्यहमनुभवागोचरे शुद्धे ब्रह्मणि संक्षिपेत् प्रविलापयेद्योगी । तदेति उपाधिना ज्ञानमुत्पात्तौऽपि नश्यतीति द्वयोरपि क्षरत्वं १५ ननु पंचविंशस्य लयेनैरात्म्यस्यादित्याशंक्याह गुणा इति यथा महदादीनां प्रकृतौ लयेनैका प्रकृतिः प्रलयेशिष्यते एवं क्षेत्रज्ञः पंचविंशोऽपि तत्क्षेत्रे स्वोत्पात्तिस्थाने षड्विंशो संप्रलीयते । अत आभासस्य लयेऽपि मुख्यो नश्यतीति नैरात्म्यवादप्रसंगः । यदा तदेति चोभयत्राभ्याहारस्तदैका प्रकृतिरित्यस्यानुकर्षश्चोत्तरार्थे १६

तदेति यदात्वसंप्रज्ञातेपुरुषोनिर्गुणंप्राप्नोति हेवैवेह वेदितिपृथक्पदवा तदाप्रकृतिरपिस्वरत्वंविनाशिवंगच्छते आर्षस्तद् गुणसंश्रितामहदादिभिःसहिता । तत्रस्वरत्वे हेतुः देहगुणेष्वप्रतिवर्तनादिति देहाश्रितेषुश्रोत्रादिपुत्रप्रतिविपर्यवर्तनंतदभावात् १७ अयमेवग्यायःक्षेत्रज्ञोऽपीत्याह एवमिति स्वरत्वंगच्छतेइत्यनुपगः कार्येणाहंकारेणास्तिस्वरंगम्यते यथानद्याःपुरेणोपरिदेशेवृष्टिमस्त्वं पुराभावेतदभावएवंगुणानामप्रवृत्तेरप्रकाशाचप्रकृतिक्षेत्रज्ञानश्येते । तत्रापिक्षेत्रज्ञविशेषमाह प्रकृत्विति गुणगुणिनोक्षेत्रज्ञज्ञानवित्यौ क्षेत्रज्ञस्यतुक्षेत्रज्ञाच्छ्रुतिनिर्गुणोज्ञानांशःसनित्यइत्यर्थः । अनुशुश्रुमसाक्षीचेताकेवलोनिर्गुणश्चेतिश्रुतवंतोवयं १८ एषक्षेत्रज्ञःसाक्षित्वत्यागेनक्षरोयदाऽसंप्रज्ञातोभवतितदेति शेषस्पष्टं १९ प्रकृतेःपरिवर्जनात्प्रविलापनात्तुशास्त्रज्ञानमात्रात्तुध्यत्यप रोक्षीकरोति २० पृथक्केवापृथक्केहेत्यस्योत्तरमाह तदैवइति तत्त्वतामारोपशून्यतां चिदचिद्गंधिरपृथक्त्वंतस्यभेदःपृथक्त्वमित्यर्थः २१ इदंज्ञानेनपश्यतीत्याह यदेति जुगुप्सतेनिदिति पश्यं

तदाक्षरत्वंप्रकृतिर्गच्छतेगुणसंश्रिता ॥ निर्गुणत्वंचवैदेहगुणेष्वप्रतिवर्तनात् १७ एवमेवचक्षेत्रज्ञःक्षेत्रज्ञानपरिक्षये ॥ प्रकृत्यानिर्गुणस्त्वेषइत्येवमनुशुश्रुम १८ क्षरोभवत्येषयदातदागुणवतीमथ ॥ प्रकृतित्वमिजानातिनिर्गुणत्वंतथाऽऽत्मनः १९ तदाविशुद्धोभवतिप्रकृतेःपरिवर्जनात् ॥ अन्योऽहमन्येयमितियदाबुध्यतिबुद्धिमाप् २० तदैषतत्त्वतामेतिनचापिमिश्रतां वजेत् ॥ प्रकृत्याचैवराजेंद्रमिश्रोह्यन्यश्चदृश्यते २१ यदातुगुणजालंतत्प्राकृतं वैजुगुप्सते ॥ पश्यतेचपरंपश्यंतदापश्यन्नसंत्यजेत् २२ किंमयाकृतमेतावद्योऽहंकालमिमंजनम् ॥ मत्स्योजालं ह्यविज्ञानादनुवर्तितवानिह २३ अहमेवहिसंमोहादन्यमन्यंजनाजनम् ॥ मत्स्योयथोदकज्ञानादनुवर्तितवानहम् २४ मत्स्योऽन्यत्वंयथाज्ञानादुदकान्नाभिमन्यते ॥ आत्मानंतद्ददज्ञानादन्यत्वंचैवेवहम् २५ ममास्तुधिगबुद्धस्ययोऽहंमग्रमिमंपुनः ॥ अनुवर्तितवान्मोहादन्यमन्यंजनाजनम् २६ अयमत्रभवेद्वंधुरनेनसहमेक्षमम् ॥ साम्यमेकत्वमायातोयादृशस्तादृशस्त्वहम् २७ तुल्यतामिहपश्यामिसदृशोऽहमनेनैव ॥ अयंहिविमलोव्यक्तमहमीदृशकस्तथा २८ योऽहमज्ञानसंमोहादज्ञयासंप्रवृत्तवान् ॥ ससंगयाऽहंनिःसंगःस्थितःकालमिमंत्वहम् २९ अनयाऽहंवंशीभूतःकालमेतंनबुद्धवान् ॥ उच्चमध्यमनीचानांतामहंकथमावसे ३०

द्रष्टारंपश्यन्नसंत्यजेन्नविस्मरेत् तत्त्वपक्षपातोहिधियांस्वभावइतिन्यायेनसकृज्जातमपिप्रमाणज्ञानंनश्यति अनादिकालीनमपिभ्रांतिज्ञानंनपुनरुग्मिपतीतिभावः । यदाहुर्वात्वाअपि'निरुपद्रवभूतार्थस्वभावस्यविपर्ययैः । नबाधोयत्नवत्त्वेऽपिबुद्धेस्तत्त्वपक्षपाततः'इति । अपरिणामिनो नित्यसिद्धस्ववस्तुनःसम्यग्ज्ञातस्यपुनर्बाधोनास्ति । अयत्नवत्त्वेऽपितद्विषयकप्रत्ययानावृत्तावपि तत्रहेतुर्बुद्धेरितीतिबाध्यश्लोकार्थः २२ इमंप्राकृतं जनंवेहं जालंहिजालमिव २३ उदकज्ञानादिदंममजीवनमितिज्ञानात् हदात्प्रदंमत्स्यइवदेहादेहमप्यनुवर्तितवान् २४ मत्स्यउदकादिवाहंपुत्रादिभ्योऽन्यमात्मानंनवेद्रीतिनशब्दानुकर्षेणयोज्यं २५ मग्रंविपद्स्तं २६ बंधुःसखा एकत्वमविसंवादे तस्येवव्याख्यायाहइति २७ विमलोनिष्कपटः २८ अज्ञयाजडयाप्रकृत्याससंगनिःसंगयोर्भ्रंशंमंतरेणसंबंधायोगादित्यर्थः २९ उच्चादीनां देवमनुष्यतिरश्चांसंबंधिनींतामनेकविकारवतीमित्यर्थः । एतेनविकारित्वाविकारित्वेअपिसंबंधासंभवायदाशंति तथोदाहृतंमागेव । 'निःसंगस्यससंगेनकूटस्थस्यविकारिणा । आत्मनोऽनात्मनायोगोवास्तवोनोपपद्यते'इति ३०

समानयासंयुतया एपेदानीमितिपादपूरणार्थःसंधिः स्थिरःसांख्येयोगेवानि ग्रायुक्तःसन्भवेप्राप्नुयांआत्मानंजानीयामित्यर्थः भूमाप्तावित्यस्वरूपं ३१ वंचनाद्विपर्ययज्ञानजात् अनयामूलाविद्यया विकारयाविकारवत्या ३२ पराङ्मुखंबहिर्मुखंविषयमुपस्थितोभोक्तुपुष्टुक्तः ३३ ततःपराङ्मुखोपस्थानाद्वात्वार्यप्रावण्यात् मूर्तिपुंहेषु अमूर्तस्यापिमूर्तात्मत्वेहेतुर्मत्त्वमित्यर्थः ३४ योनिपुनिपातितइतिशेषः एतदेवप्रधर्षणंनाम निर्ममस्येति किंकृतंनकिमपि ज्ञानस्यासाधनादित्यर्थः ३५ अहंकारेणकृतोहिंसितआत्माययासातया आत्मयेतिसमासांतोडच् ३६ बहुधाऽनेकदेहाकारं ३७ ममत्वमिति अपेत्याऽपसृत्यप्रत्यक्प्रावण्येनइमंप्रकृतित्यक्त्वेत्यर्थः । निरामयंनिर्द्वंद्वपरमात्मानम् ३८ अनेननिरामयेणसाम्यमेक्यं अचेतयाजडया अनेनसहैकत्वक्षेमंनत्वनयासहैकत्वं ३९ परमस्यवादिशस्यसंबोधात् क्षरंत्यक्त्वाअक्षरत्वंनिषच्छेताऽक्षरएवभवेत् ब्रह्मभावंनजड्यादित्यर्थः कःपःपंचविंशःनिरामयमनुबुद्धवान् ४० प्रथममन्यक्तस्याप्यादिं त्वद्विर्गुणःप्रथमश्चभवति निर्गुणत्वादेवव्यावर्तकधर्माभावाद्ब्रह्मैवभवतोत्यर्थः ४१ निदर्शनमनुभवः यथाश्रुतिश्रुतिमनतिक्रम्य निदर्शनादनुभवात् ४२ विबुद्धंविशिष्टज्ञानं विमलंनिर्दोषं ४३

समानयाऽनयाचेहसहवासमहंकथम् ॥ गच्छाम्यबुद्धभावत्वादेपेदानींस्थिरोभवे ३१ सहवासंनयास्यामिकालमेतद्विचंचनात् ॥ वंचितोऽस्म्यनयायद्विनिर्विकारोविकारया ३२ नचायमपराधोऽस्याह्यपराधोह्ययंमम ॥ योऽहमत्राभवंसक्तःपराङ्मुखमुपस्थितः ३३ ततोऽस्मिबहुरूपासुस्थितोमूर्तिष्वमूर्तिमान् ॥ अमूर्तश्चापिमूर्तात्मानमत्वेनप्रधर्षितः ३४ प्राकृतेनममत्वेनतासुतास्विहयोनिषु ॥ निर्ममस्यममत्वेनकिंकृतंतासुतासुच ३५ योनीषुवर्तमानेननष्टसंज्ञेनचेतसा ॥ नममात्रानयाकार्यमहंकारकृतात्मया ३६ आत्मानंबहुधाकृत्वायेयंभूयोयुनक्तिमाम् ॥ इदानींमेषबुद्धोऽस्मिनिर्ममोनिर्द्वंद्वतः ३७ ममत्वमनयानित्यमहंकारकृतात्मकम् ॥ अपेत्याहमिमांहित्वासंश्रयिष्योनिरामयम् ३८ अनेनसाम्यंयास्यामिनानयाऽहमचेतया ॥ क्षेमंममसहानेननैकत्वमनयासह ३९ एवमरमसंबोधात्पंचविंशोऽनुबुद्धवान् ॥ अक्षरत्वंनियच्छेतत्यक्त्वाक्षरमनामयम् ४० अव्यक्तंव्यक्तधर्माणंसगुणंनिर्गुणंतथा ॥ निर्गुणंप्रथमंदृष्टातादृग्भवतिमैथिल ४१ अक्षरक्षरयोरेतदुक्तंतवनिदर्शनम् ॥ मयेहज्ञानसंपन्नंयथाश्रुतिनिदर्शनात् ४२ निःसंदिग्धंचसूक्ष्मंचविबुद्धंविमलयथा ॥ प्रवक्ष्यामितुतेभूयस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ४३ सांख्ययोगौमयाप्रोक्तौशास्त्रद्वयनिदर्शनात् ॥ यदेवशास्त्रंसांख्योक्तंयोगदर्शनमेवतत् ४४ प्रबोधनकरंज्ञानंसांख्यानामवनीपते ॥ विस्पष्टंप्रोच्यतेतत्रशिष्याणांहितकाम्यया ४५ बृहच्चैवमिदंशास्त्रमित्याहुर्विदुषोजनाः ॥ अस्मिंश्चशास्त्रेयोगानांपुनर्वेदपुरःसरः ४६

सांख्येति शमादिभिर्देतादर्शनंमोक्षदमित्यस्यार्थस्योभयत्रसाम्यात् साधनानुभवफलेःसांख्ययोगयोरैक्यमित्यर्थः ४४ किमंशेनतर्हितयोर्भेदइत्याशंक्याह प्रबोधनेत्यादिना अप्रायमर्थः सांख्येहिलवणोदकन्यायेनकार्यस्यकारणेप्रविलापनमितिक्रमेणाऽध्यायादौमिरूपितविद्याएकेननिर्विशेषप्रत्यङ्मात्रेणावस्थानंयुक्तिपूर्वकमुपपादितं ४५ तदेतद्धीमतांशिष्याणामाशुसिद्धिद्वंद्वहृद्यशास्त्रंविदुषोविद्वांसःप्राहुः योगानांपुनरस्मिन्सांख्यशास्त्रेवेदेचपुरःसरोऽत्यंतमादरोऽस्ति तथाहि शास्त्रेअपिसंराधनेप्रत्यक्षानुमानाभ्यामितिशास्त्रेयोगस्यादरोदृश्यतेसंराधनंभक्तियानपूर्वकमात्मनिमनःप्रणिधानं तस्मिन्क्रियमाणेआत्मनःसम्यग्दर्शनंभवति । तत्रप्रमाणंप्रत्यक्षंश्रुतिःप्रामाण्यंप्रत्यनपेक्षत्वात् 'अध्यात्मयोगाधिगमेनदेवंमत्वाधीरोहर्षशोकौजहाति'इत्यादिका अनुमानंस्मृतिःप्रामाण्यंप्रतिसायेक्षत्वाद्योगिनस्तंप्रपश्यंतीत्यादिकाएताभ्यांप्रामाणाभ्यामित्यर्थः । तथोवेदेऽपि 'विद्यामेतांयोविधिंश्चकृत्सं यदापंचावतिष्ठंतेज्ञानानिमनसासह ॥ बुद्धिश्चनविचेष्टतितामाहुःपरमां गतिं । तांयोग-

—मितिमन्येतिस्थिरामिन्द्रियधारणां । अप्रमत्तस्तदाभवतियोगोहिप्रभवाप्ययो'इति । अज्ञातोयोगःससारोज्ञातोमोक्षइतियोगस्यादरोहश्यते । तथाचसांख्यस्यशिष्यानुप्राहकत्वाद्योगस्यचवेदेशा
स्नाहृतत्वाद्बुध्यमानपरित्याज्यामिति । ननुकथंताहिद्विविधोमागार्गावित्युद्धोषः प्रधानोपसर्जनभावेनेत्यवेहि तथाहि । द्विविधोमोक्षाधिकारीकृतोपास्तिरकृतोपास्तिश्च । तत्राद्योवाक्यार्थविचा
रात्प्रामेवानुष्ठितयोगइतिनतंप्रतिध्यानापेक्षा विविक्तस्यत्वंपदार्थस्यप्रागेवदृष्टत्वात् । तस्यतत्पदार्थाभेदमात्रंवाक्यात्प्रतिपत्तव्यंतंप्रतियोगउपसर्जनःसांख्यप्रधानंचरमत्वात् । यस्त्वकृतोपास्तिरो
त्सुक्याच्छ्रवणादावेवप्रवर्ततेतस्यवेदांतेपरोक्षज्ञानंजायतेतदर्थस्यनिदिध्यासनादाप्ररोक्ष्यंतेप्रतिसांख्यमृषसर्जनयोगःप्रधानं । तदिदंमत्तद्वयंगृहीत्वाओपनिषदस्यपुरुषस्यकचिद्वैकगम्यत्वंकचिद्वैक
गम्यत्वमुच्यते । 'नावेदविभ्रनुतेतंबृहंतमिति दृश्यतेत्वम्ययाबुद्धचेतिच' सूत्रमपि'सहकार्यंतरविधिःपक्षेणतृतीयंतद्वतः'इतिध्यानस्यपाक्षिकत्वदर्शयत्यधिकारिभेदेन तद्वतःश्रवणमननवतः तृतीयनिदि
ध्यासनं । पक्षेणशुद्धचेतसामनपेक्षिततयाविकल्पेनसहकार्यंतरविधीयतेआत्मदर्शनार्थमिति सूत्रपदानामर्थः ४६ किंशेतर्हिसांख्यायोगंनाद्रियंतइत्यतआह पंचविंशदिति । तेषापंचविंशेऽसंगा
त्मनिकर्तृत्वानुपगमाज्जडेचप्रकृत्यादौकर्तृत्वासंभवाच्चिज्जडप्रव्यात्मनःकर्त्रात्मापलापेनसर्वविधिप्रतिषेधमोक्षपरंशास्त्रमनर्थकमितिभावः । सांख्यानांतुपदिंशस्याभ्युपगमात् पंचविंशस्यकर्तृत्वा
न्नोक्तदोषस्तत्त्वमसीत्यादिजीवब्रह्माभेदवादानांसांख्यमिदंशयेनाह सांख्यानामिति ४७ कातर्हियोगमतेउक्तदोषगतिरित्याशंक्यथाकथंचित्समाधत्ते बुद्धमिति यदेवानित्यप्रबुद्धंचिदात्म

पंचविंशात्परंतत्त्वंपठयतेनराधिप ॥ सांख्यानांतुपरंतत्त्वयथावदनुवर्णितम् ४७ बुद्धमप्रतिबुद्धत्वाद्बुध्यमानंचतत्त्वतः ॥ बुध्यमानंचबुद्धंचप्राहुयो
गनिदर्शनम् ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्षधर्मपर्वणि वसिष्ठकरालजनकसंवादेसप्ताधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ वसिष्ठउवाच ॥
अथबुद्धमथाबुद्धमिमंगुणविधिंशृणु ॥ आत्मानंबहुधाकृत्वातान्येवप्रविचक्षते १ एतदेवंविकुर्वाणोबुध्यमानोनबुध्यते ॥ गुणान्धारयतेह्येषसृजत्या
क्षिपतेतदा २ अजस्रंत्विक्रीडार्थविकरोतिजनाधिप ॥ अव्यक्तबोधनाच्चैवबुध्यमानंवदंत्यपि ३

स्वरूपंतदेववृत्तिसारूप्यदशायांतत्त्वतःकेवलेनरूपेणाऽप्रतिबुद्धत्वाद्बुद्धयमानंबुभुत्साविषयोभवति नहिस्त्रीविषच्छन्नोदोबुद्धोऽपिनबुभुत्सितोभवतीतियुज्यते नचतावतातस्यद्वैरूप्यंभवति यदपग
मायतत्त्वमसीत्यादयोभेदवादापेक्ष्यंतेइत्याशयः । अतएवकर्त्रात्मापलापिनायोगानांद्वावेवपदार्थावित्याह बुध्यमानंदृश्यंप्रधानं बुद्धंबोधश्चिदात्मा ४८ ॥ इतिशांति०मो० नी० भारतभावदीपे
सप्ताधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ ७ ॥ भोक्ताभोग्यंप्रैरितारंचमत्वेतिश्रुत्यनुसारात्पदार्थत्रयमुपेत्यबुद्धाबुद्धविभागमाह अथबुद्धमित्यादिना बुद्धंबोधःपरमात्मा अबुद्धंतद
न्योजीवः अबुद्धस्यविशेषंगुणविधिंशृणुनांसत्वादीनामेवविधिंविधानंप्रभावमिमंशृणु दृश्यतेहीदंगुणसामर्थ्यंब्राह्मणोऽपिस्वप्रेराजाऽहमितिमन्यतेनचब्राह्मण्यमनुसंधतेइति । आत्मानंबहुधा
विश्वेतेजसप्राज्ञविराट्सूत्रातर्यामिरूपेणकृत्वा माययेतिशेषः तान्येवचरूपाणिप्रविचक्षतेतात्त्विकत्वेनपश्यति । नटस्तुस्त्रीवेषकालेऽप्यात्मनःपुंस्त्वमनुसंधतेइतिपरामर्थभ्रमेतदुदाहरणंनप्रत्यक्तत्त्व
भ्रमे । तस्मात्प्रधानादन्योबुद्धाबुद्धोपृथगभ्युपेयो । तथाचाबुद्धाधिकारिकंशास्त्रंनवेयर्थ्यमश्रुते १ नवेवंजितंभेदवादिनानेत्याह एतदिति बुध्यमानोजीवएतद्बुद्धंब्रह्मनबुध्यते यतएवम
हंकर्ताऽहंभोक्तेतिप्रकारेणविकुर्वाणोभवति । कुतएतद्विकुर्वाणत्वमतआह गुणानिति यतोऽगुणान्धारयतेऽतःसर्गादिकर्तृत्वेनविक्रियतइत्यर्थः २ एतद्विचृणोति अजस्रमिति बुध्यमापदंनिर्वक्ति
अव्यक्तेति अव्यक्तंसकार्यज्ञानंघटोऽयंमामहंनजानामीतिघटादीनांस्वाश्रिताज्ञानस्यचबोधाजीवंबुध्यमानपदेनवदंति ३

नत्विदंबुध्यमानत्वंसत्त्वस्येवधर्मइत्याशंक्याह नत्विति अव्यक्तकर्तृसगुणरूपादिमन्निर्गुणंप्रधानपुरुषोवानबुध्यते अचेतनत्वादव्यक्तस्य अतएवतदप्रतिबुद्धकंजडमित्याहुः ४ तुप्यतुदुर्जनइतिन्याये
नाभ्युपेत्याप्याह बुध्यतइति अव्यक्तकर्तृयदिजानातिनर्हिपंचविंशकंचिदाभासमेवोपाधिविशिष्टमयमहमस्मीतिजानीयान्नतुपदिंशमसंगं यत्स्वयंबुध्यमानःपंचविंशःससंगात्मकश्चिदचिद्विधिरूपोऽहं
कारःपुण्यपापसुखदुःखादिसंगी तथाचश्रुतिः । 'पुण्योवैपुण्येनकर्मणाभघतिपापःपापेन'इति अनेनसंगात्मकत्वेनहेतुनाऽव्यक्तमस्फुटमच्युतमविकारिणमपिसंतमेतंपुरुषमप्रतिबुद्धोमृदइतिवदंति
संधिरार्थः ५ बुध्यमानंजीवंपंचविंशंचिदाभासनंतुनिष्कृष्टचैतन्यरूपंमुख्यंनचासावपिबुध्यतेचिदाभासोऽपिदृश्यत्वान्नान्यंद्रष्टुमोष्टे नहिघटोघटंबुध्यते । यदात्वाभासेऽपिनज्ञातृत्वंसंभवतितदा
नसरांतदुपाधिभूतेसत्त्वेइत्यर्थः ६ कस्तर्हिबुध्यतेइत्यतआह पदिंशमिति निरुपाधिचैतन्यमेवसर्वप्रकाशकमित्यर्थः ७ पदिंशस्यसत्त्वेमानमाह दृश्येति कार्यकारणेचस्वभावेनस्वसत्तयाऽनुगतं
शुक्तीदमंशहवस्वाभ्यस्तरंजतंसर्वस्मिन्हश्येत्सदित्यनुगमोयदनुवेधादृश्यतेतत्सन्मात्रंकेवलंस्तुपदिंशशब्दितमित्यर्थः । अनुभवमप्यत्राह अव्यक्तमिति अव्यक्तमस्फुटमपि अत्रजीवत्येवेहे

नत्वेवबुध्यतेव्यक्तंसगुणंतातनिर्गुणम् ॥ कदाचित्त्वेवखल्वेतदाहुरप्रतिबुद्धचकम् ४ बुध्यतेयदिवाऽव्यक्तमेतद्वैपंचविंशकम् ॥ बुध्यमानोभवत्येवसंगात्मकइतिश्रु
तिः ॥ अनेनाप्रतिबुद्धेतिवदंत्यव्यक्तमच्युतम् ५ अव्यक्तबोधनाच्चापिबुध्यमानंवदंत्युत ॥ पंचविंशंमहात्मानंनचासावपिबुध्यते ६ पदिंशंविमलंबुद्धमप्रमेयंसनात
नम् ॥ सततंपंचविंशंचतुर्विंशंचबुध्यते ७ दृश्यादृश्येह्यनुगतंस्वभावेनमहाद्युते ॥ अव्यक्तमत्रतद्ब्रह्मबुध्यतेतातकेवलम् ८ केवलंपंचविंशंचतुर्विंशंचपश्यति ॥
बुध्यमानोयदाऽऽत्मानमन्योऽहमितिमन्यते ९ तदाप्रकृतिमानेषभवत्यव्यक्तलोचनः ॥ बुध्यतेचपरांबुद्धिविमलाममलांयदा १० पदिंशोराजशार्दूलतथा
बुद्धत्वमावजेत् ॥ ततस्त्यजतिसोऽव्यक्तंसर्गप्रलयधर्मिवै ११ निर्गुणःप्रकृतिवेदगुणयुक्तामचेतनाम् ॥ ततःकेवलधर्माऽसौभवत्यव्यक्तदर्शनात् १२ केवलेनसमा
गम्यविमुक्तोऽऽत्मानमाप्नुयात् ॥ एतत्तत्त्वमित्याहुर्निस्तत्त्वमजरामरम् १३ तत्त्वसंश्रयणादेतत्तत्त्ववन्नचमानद ॥ पंचविंशतितत्त्वानिप्रवदंतिमनीषिणः १४
नचैपतत्त्ववांस्तातनिस्तत्त्वस्त्वेषबुद्धिमान् ॥ एषमुंचतितत्त्वंहिक्षिप्रंबुद्धत्वलक्षणम् १५

तत्केवलंनिर्गुणंब्रह्मबुध्यतेज्ञायतेविद्वद्विरितिशेषः ८ कुतस्तर्हिस्वव्रानुगतोऽपिकेवलस्मदादिभिर्नानुभूयतइत्यतआह केवलमिति बुध्यमानोजीवोयदाऽऽत्मानमहमन्योऽभ्युपेत्यपुत्रोब्राह्मणोऽ
धीतीत्यादिरूपंमन्यतेतदाकेवलंपदिंशंपंचविंशंचसर्वत्रैकरूपंजीवंचतुर्विंशमव्यक्तंचनपश्यति कार्योपहृतदृष्टिवात् ९ कथंताहिंकेवलज्ञःस्यादतआह तदेति अव्यक्तेअव्याकृतेलोचनंदृष्टिरस्याऽ
व्याकृतोपास्त्याप्रकृतिमान्प्रकृतिजयीयदाभवतितदाविमलंशुद्धब्रह्मविषयिणींबुद्धिविद्याममलानिद्वैतांपरांसर्वोत्कृष्टांबुध्यतेअवगच्छति १० तदेवपरविद्योदयकालेपदिंशबोधःप्रकृतित्यागश्चभवतीत्याह
पदिंशइति ११ असौजीवः अव्यक्तस्यस्वस्मात्पृथक्केनदर्शनात्केवलधर्माकेवलएवभवति योनिर्गुणःसंप्रकृतिवेदसकेवलइतियोज्यं १२ आत्मानंकेवलं विमुक्तउपाधित्रयान्मुक्तः सत्त्वमनारोपितरूपं
निस्तत्त्वंपारोक्ष्यरहितंनित्यापरोक्षमित्यर्थः १३ तत्त्वदृश्यंशरीरादि तदाश्रयादस्यापिदृश्यत्वं वस्तुतस्तुनचदृश्यत्वमस्तिदृष्टमात्रत्वात् १४ एषपदिंशः तत्त्ववान्पारोक्ष्यवान् कार्यभूतंमहदा
दितत्त्वमस्यास्तीतितत्त्ववान्च यतोनिस्तत्त्वःकार्यकारणवर्जितःबुद्धलक्षणंतत्त्वमहंब्रह्मास्मीतिवृत्तिमपिएषमुंचति १५

एतदेवाह षड्विंशति । ननु षड्विंशोऽहमित्ययावृत्त्या षड्विंशोऽहमित्येतस्यानाशकस्य वृत्त्यंतरस्याभावाद्भावेवाऽनवस्थापातात्कथं निरुपाधिकस्य साक्षात्कारो वृत्तिरूपस्यैवोपाधेर्विद्यमानत्वादित्याशं
क्याह केवलेनेति बलेन स्वसामर्थ्येन तद्वृत्तिरूपं ग्रहणं समतां याति । यथा कृतकरजौरजौतरं शमयत्स्वयमपि शाम्यतितथा चरमात्राकारावृत्तिवृत्त्यंतरं स्वात्मानं च शमयतीत्यर्थः १६ षड्विंशेनेति येन के
वलप्रकाशात्मनापंचविंशदीन् बुध्यते नमजानन्नबुद्धिमान् यतो भवति एतत्तस्याज्ञानमेव नानात्वं ब्रह्माज्ञानमूलक एव प्रपंच इत्यर्थः १७ षड्विंशानुभवस्वरूपमाह चेतनेनेति पंचविंशस्याऽहंप्रत्ययगम्यस्य
चेतनायुक्तस्य जडस्य तदेकत्वं भवति यदा बुद्ध्याऽप्यहमित्यात्मानं बुद्धयते । धीनिरोधे सति गाढसुषुप्तिवत् षड्विंशानुभव इत्यर्थः १८ एतत्फलमाह बुध्यमान इति अहमित्युक्त्यभावात्संगधर्मासुखादि
संगोजीवोऽप्रबुद्धेन वाह्मनसातीततया अगोचरो कृतेन षड्विंशेन यदा समतामभेदं याति तदानिःसंगात्मा पुण्यापुण्यादिस्पर्शशून्यो भवति १९ निःसंगात्मनः षड्विंशस्य संगत्संगिनोऽपि जीवस्य निःसंगता भवति

षड्विंशोऽहमिति प्राज्ञो गृह्यमाणोऽजरामरः ॥ केवलेन बलेनैव समतां यात्यसंशयम् १६ षड्विंशेन प्रबुद्धेन बुध्यमानोऽप्यबुद्धिमान् ॥ एतन्नानात्वमित्युक्तं सांख्यश्रुति
निदर्शनात् १७ चेतनेन समेतस्य पंचविंशतिकस्य ह ॥ एकत्वं वैभवत्यस्य यदा बुद्ध्या न बुध्यते १८ बुध्यमानोऽप्रबुद्धेन समतां याति मैथिल ॥ संगधर्मा भवत्येपानिः
संगात्मानराधिप १९ निःसंगात्मानमासाद्य षड्विंशकमजं विभुम् ॥ विभुस्त्यजतिचाव्यक्तं यदा त्वेति बुध्यते २० चतुर्विंशमसारं च षड्विंशस्य प्रबोधनात् ॥
एष ह्यप्रतिबुद्धश्च बुध्यमानश्च तेऽनघ २१ प्रोक्तो बुद्धश्च तत्त्वेन यथा श्रुतिनिदर्शनात् ॥ नानात्वैकत्वमेतावद्ब्रह्मव्यंशास्त्रदर्शनात् २२ मशकोदुंबरे यद्ब्रह्मद्वयं तद्ब्रह्म
तयोः ॥ मत्स्योदके यथा तद्ब्रह्मद्वयत्वमुपलभ्यते २३ एवमेवावगंतव्यं नानात्वैकत्वमेतयोः ॥ एतद्विमोक्ष इत्युक्तमव्यक्तज्ञानसंहितम् २४ पंचविंशतिकस्यास्य यो
ऽयं देहेषु वर्तते ॥ एष मोक्षयितव्येति प्राहुरव्यक्तगोचरात् २५ सोऽयमेवं विमुच्येत नान्यथेति विनिश्चयः ॥ परश्च परधर्मा च भवत्येष समेत्यैव २६ विशुद्धधर्माशु
द्धेन बुद्धेन च स बुद्धिमान् ॥ विमुक्तधर्मा मुक्तेन समेत्यपुरुषर्षभ २७ वियोगधर्मिणा चैव विमुक्तात्मा भवत्यथ ॥ विमोक्षिणा विमोक्षश्च समेत्येह तथा भवेत् २८
शुचिकर्माशुचिश्चैव भवत्यमितदीप्तिमान् ॥ विमलात्मा च भवति समेत्यविमलात्मना २९ केवलात्मा तथा चैव केवलेन समेत्यैव ॥ स्वतंत्रश्च स्वतंत्रेण स्वतंत्रत्वमवाप्नुते
३० एतावदेतत्कथितं मया ते तथ्यं महाराज यथार्थतत्त्वम् ॥ अमत्सरत्वं परिगृह्य चार्थसमातनं ब्रह्म विशुद्धमाद्यम् ३१

साचाऽव्यक्त्यागेनैवेत्यर्थः । एतदव्यक्तं दृष्टमात्रेव प्रकृतिर्लीयत इत्यर्थः । यथोक्तं सप्तत्यां 'प्रकृतेः मुकुमारतरं किंचिदस्तीति मे प्रतिभवंति । यादृष्टास्तीति पुनर्भदर्शनमुपैति पुरुषस्य' इति २० असारं रज्जु
रगवन्निःस्वरूपं भवति क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मानावो ज्ञते देवैक इति श्रुत्यनुसारेण अमतिबुद्धः क्षरः बुद्धचमानोऽक्षरः बुद्धईशः एते यथाश्रुतिप्रोक्ताः २१ नानात्वेति यथोदुंबरेण सह मशकस्य
यथावाजलेन सह मत्स्यस्य नानात्वैकत्वे एवं चतुर्विंशत्यात्त्वेः सह पंचविंशस्यैत्यर्थः एतद्योगसंमतं नानात्वैकत्वमुक्तं २२ । २३ अव्यक्तज्ञानसंहितमव्यक्तविषयं पुरुषात्पृथक्त्वेन ज्ञानं पुरुषमात्रावशेषमे
कत्वं मोक्षोऽप्यज्ञानात्वमित्यर्थः २४ सांख्यमतमाह पंचविंशतिकस्येति अव्यक्तादज्ञानात्तद्विषयाग्महदादेश्च मोक्षयितव्यः २५ एवमज्ञानबाधे सत्येव विमुच्येत नान्यथेत्यर्थः । परोऽप्यधिवात्मा
परधर्माक्षेत्रधर्मा समेत्यक्षेत्रेणैकीभूय २६ परधर्मत्वमेव प्रपंचयति विशुद्धेत्यादिना २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

वेदनिष्ठस्य निदाघवत्कर्मश्रद्धाजडस्य । नावेदनिष्ठस्येति पाठः स्वच्छः विधित्समानाय विशेषेण नृणावते घेऽपानेत्यस्य रूपं ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अगाधमप्रतिष्ठितं जन्मयेन तत् जन्मनिवर्त
कमित्यर्थः नास्ति मरणं येन तदमरणं ३९ । ४० । ४१ किंतदक्षरमित्युक्तं यस्मात्प्रवर्तते पुनरित्युपक्रांतमुपपाद्योपसंहरति एतदुक्तमिति ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ वित्ते विज्ञाते ४७ उपाद्रवत्केशवानभूत्
न वेदनिष्ठस्य जनस्य राजन्प्रदेयमेतत्परमं त्वया भवेत् ॥ विधित्समानाय विबोधकारणं प्रबोधहेतोः प्रणतस्य शासनम् ३२ न देयमेतच्च तथाऽनृतात्मने शठाय क्लीबा
य न जिह्वबुद्धये ॥ न पंडितज्ञानपरोपतापिने देयं तु देयं च निबोधयाद्दशे ३३ श्रद्धान्वितायाथ गुणान्विताय परापवादाद्विरतायानित्यम् ॥ निशुद्धयोगाय बुधायानि
त्यं क्रियावते च क्षमिणे हिताय ३४ विविक्तशीलाय विधिप्रियाय विवाहदीनाय बहुश्रुताय ॥ विज्ञानते चैव न चाहितक्षमेदमे च शक्ताय शमे च देयम् ३५ एतैर्गुणैर्ही
नतमेन देयमेतत्परं ब्रह्म विशुद्धमाहुः ॥ न श्रेयसायोक्ष्यति तादृशे कृतं धर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ३६ पृथ्वीमिमां यद्यपि रत्नपूर्णा दद्यान्न देयं त्विदमवताय ॥ जिते
द्रियायैतदसंशयं ते भवेत्प्रदेयं परमं नरेन्द्र ३७ करालमाते भयमस्तु किंचिदेतच्छ्रुतं ब्रह्म परं त्वयाऽद्य ॥ यथावदुक्तं मरमं पवित्रं विशोकमत्यंतमनादिमध्यम् ३८ अगा
धजन्मामरणं च राजन्निरामयंतीत भयं शिवं च ॥ समीक्ष्य मोहं त्यज वाऽद्य सर्वज्ञानस्य तत्त्वार्थमिदं विदित्वा ३९ अवाप्तमेतद्विमया सनातनाद्विरण्यगर्भाद्ब्रह्मदतो नरा
धिप ॥ प्रसाद्यत्वेन तमुग्रचेतसं सनातनं ब्रह्म यथाऽद्य वै त्वया ४० पृष्टस्त्वया चास्मि यथानरेन्द्र यथा मयेदं त्वयि चोक्तमद्य ॥ तथाऽवाप्तं ब्रह्मणो मे नरेन्द्र महाज्ञानं
मोक्षविदां परायणम् ४१ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतदुक्तं परं ब्रह्म यस्मात्प्रवर्तते पुनः ॥ पंचविंशो महाराज परमर्षिने दर्शनात् ४२ पुनरावृत्तिमाप्नोति परं ज्ञानमवा
प्यच ॥ नावबुध्यतितत्त्वेन बुध्यमानोऽजरामरम् ४३ एतन्निःश्रेयसकरं ज्ञानं ते परमं मया ॥ कथितं तत्त्वतस्तात श्रुत्वा देवर्षितो नृप ४४ हिरण्यगर्भाद्विष्णावसिष्ठे
न महात्मना ॥ वसिष्ठाद्विष्णावसिष्ठे लात्नारदोऽवाप्तवानिदम् ४५ नारदाद्विदितं मह्यमेतद्ब्रह्म सनातनम् ॥ माशुचः कौरवंद्रत्वं श्रुत्वा तत्परमं पदम् ४६ येन क्षराक्षरे
वित्ते भयं तस्य न विद्यते ॥ विद्यते तु भयं तस्य यो नैतद्वेत्ति पार्थिव ४७ अविज्ञानाच्च मूढात्मा पुनः पुनरुपाद्रवत् ॥ प्रेत्यजाति सहस्राणि मरणां तान्युपाश्रुते ४८ देव
लोकं तथातिर्यङ्मनुष्यमपि चाश्रुते ॥ यदि शुध्यतिकालेन तस्मादज्ञानसागरात् ४९ अज्ञानसागरो घोरो ह्यव्यक्तोऽगाध उच्यते ॥ अहन्यहनि मज्जंति यत्र भूता
नि भारत ५० यस्मादगाधादव्यक्तादुत्तीर्णस्त्वं सनातनात् ॥ तस्मात्त्वं विरजाश्चैव वितमस्क्वथ पार्थिव ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि
वसिष्ठकरालजनकसंवादसमाप्तौ अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥

मृगयां विचरन्कश्चिद्विजने जनकात्मजः ॥ वने ददर्श विप्रेन्द्रमृषिं वंशधरं भृगोः १

अश्रुते च प्रेत्येत्युभयान्वापि ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शांति० मो० नी० भा० अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ किंतदक्षरमित्युक्तं यस्मात्प्रवर्तते पुनरित्युपक्रांतमुपपाद्योपसंहरति एतदुक्तमिति ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ वित्ते विज्ञाते ४७ उपाद्रवत्केशवानभूत्
शोऽक्षर इति योगमतमुक्तं सोऽपि धर्माय भिमृत्त्वात्क्षर एवेति धर्मावस्पृष्टः षड्विंशोऽक्षरः सांख्यमतेनोपक्षिप्तस्तं व्याखिल्यामुस्तदधिगमेऽधिकारहेतुं कांश्चिद्धर्मांश्चिधते मृगयां विचरन्कश्चित्यध्यायेन १

उपासीनमुपासीनः प्रणम्य शिरसा मुनिम् ॥ पश्चादनुमतस्तेन प्रच्छवसुमानिदम् २ भगवन्किमिदं श्रेयः प्रेत्य चापीह वा भवेत् ॥ पुरुषस्याधुवे देहे कामस्य वशवर्ति
नः ३ सत्कृत्य परिपृष्टः सन्सुमहात्मा महातपाः ॥ निजगादतस्तस्मै श्रेयस्करमिदं वचः ४ ॥ ऋषिरुवाच ॥ मनसोऽप्रतिकूलानि प्रेत्य चेह च वांछसि ॥ भू
तानां प्रतिकूलेभ्यो निवर्तस्व यतेंद्रियः ५ धर्मः सतांहितः पुंसां धर्मश्चैवाश्रयः सताम् ॥ धर्माह्लोकास्त्रयस्तात प्रवृत्ताः सचराचराः ६ स्वादुकामुककामानां वैतृष्यं किं
न गच्छसि ॥ मधुपश्यासि दुर्बुद्धे प्रपातं नानुपश्यासि ७ यथाज्ञाने परिचयः कर्तव्यस्तत्फलार्थिना ॥ तथा धर्मे परिचयः कर्तव्यस्तत्फलार्थिना ८ असता धर्मकामे
न विशुद्धं कर्म दुष्करम् ॥ सता तु धर्मकामेन सुकरं कर्म दुष्करम् ९ वने ग्राम्यसुखाचारो यथा ग्राम्यस्तथैव सः ॥ ग्रामे वनसुखाचारो यथा वनस्तथा १० मनोवाक्का
यिके धर्मे कुरु श्रद्धां समाहितः ॥ निवृत्तौ वा प्रवृत्तौ वा संप्रधार्य गुणा गुणान् ११ नित्यं च बहुदा तव्यं साधुभ्यश्चानसूयता ॥ प्रार्थितं व्रतशौचाभ्यां सत्कृतं देशकालयोः
१२ शुभेन विधिना लब्धमर्हाय प्रतिपादयेत् ॥ क्रोधमुत्सृज्य दद्याच्च नानुत्प्येन्न कीर्तयेत् १३ अचृशंसः शुचिर्दातः सत्यवागार्जवे स्थितः ॥ योनिकर्मविशुद्धश्च
पात्रं स्याद्वेदविद्विजः १४ सत्कृता चैकपत्नी च जात्या यो निरिहेष्यते ॥ ऋग्यजुःसामगोविद्वान्पट्कर्मापात्रमुच्यते १५ स एव धर्मः सोऽधर्मस्तंतं प्रतिनरं भवेत् ॥
पात्रकर्मविशेषेण देशकालाववेक्ष्य च १६ लीलया लपं यथा गात्रात्प्रमृज्या नुरजः पुमान् ॥ बहुयत्नेन च महत्पापनिर्हरणं तथा १७ विरिक्तस्य यथा सम्यग्घृतं भवति भे
षजम् ॥ तथानिर्हृतदोषस्य प्रेत्य धर्मः सुखावहः १८ मानसं सर्वभूतेषु वर्तते वैशुभाशुभम् ॥ अशुभेभ्यः सदाऽऽक्षिप्य शुभेष्वेवावतारयेत् १९ सर्वसर्वेण सर्वत्र क्रियमा
णं च पूजयेत् ॥ स्वधर्मे यत्र रागस्ते कामधर्मे विधीयताम् २० अघृतात्मन्घृतौ तिष्ठतुर्बुद्धे बुद्धिमान्भव ॥ अप्रशांतः प्रशाम्यत्वमप्राज्ञः प्राज्ञवच्चर २१ तेजसा
शक्यते प्राप्नुमुपायः सहचारिणा ॥ इह च प्रेत्य च श्रेयस्तस्य मूलं घृतिः परा २२ राजर्षिरघृतिः स्वर्गात्पतितो हि महाभिषः ॥ ययातिः क्षीणपुण्योऽपि घृत्यालो
कानवाप्तवान् २३ तपस्विनां धर्मवतां विदुषां चोपसेवनात् ॥ प्राप्स्यसे विपुलां बुद्धिं तथा श्रेयोऽभिपत्स्यसे २४ ॥ भीष्म उवाच ॥ स तु स्वभावसंपन्नस्तच्छ्रुत्वामु
निभाषितम् ॥ विनिवर्त्य मनः कामाद्धर्मे बुद्धिं चकार ह २५ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि जनकानुशासने नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥

पूर्वा जात्याः पुत्रोत्पत्तेः योनिः स्थानं १५ । १६ । १७ विरिक्तस्येति विरेचनानंतरमेव यथावृत्तपानं भेषजमेवंदानेन निर्हृतदोषस्यैव यागादिधर्मः सुखावह इत्यर्थः १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपेन वाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥ ॥ ३ ॥

यथा कठवल्लीपुयेयं प्रेते चिकित्सा मनुष्ये अस्तीत्येकेनायमस्तीति चे केहत्यादिना प्रश्रमतिवचनेन स्थूलवेहनादोऽप्यात्मास्ति त्वं प्रसाधितं तस्यैव पुनरन्यत्र धर्मादप्यत्र धर्मादप्यत्रास्मात्कृता कृतादप्यत्र भूता च भ
व्याचयत्तत्पश्यसितद्देत्यादिना धर्माद्युपेतलिंशरीरादन्यत्वं प्रश्र पूर्वकसाधितं तद्ब्रह्मापिसाधयति धर्माधर्मविमुक्तं यदित्यादिना धर्माधर्मो मुखदुःखं तद्देतुजन्ममृत्युतद्देतु पुण्यपापे प्रवृत्तिरूपे तद्देतुः
संशयशक्तिमवस्तु विषयं भ्रान्त्यादिज्ञानं रागादिजनकं तैर्विमुक्तं यत्प्रत्यगात्मवस्तु १ तदेव शिवं जाप्रदाद्यपेक्षया तुरीयं । शिवमद्वैतं चतुर्थं मन्वंतं कृतिश्रुतेः नित्यमभयं सर्वदा भयशून्यं प्रलयादौ कारणब्रह्मभावं
प्राप्तस्यापि जन्मान्तरसत्त्वात् । नित्यमविनाशिद्विरप्यगर्भादिवन्नश्यतीत्यर्थः । अक्षरमपचयशून्यं । अतएवाव्ययं नाशहीनं । शुचिस्वतो निर्दोषं । नित्यमनायासमुपाधिसंपर्केऽप्यप्रच्युतकौटस्थभावं
२ यत्पृष्टं यथापृष्टमपि पृष्टप्रतिपत्त्यर्थत्वादावश्यकं तत्सर्वमाख्यायिका मुखेन वक्तुं प्रतिजानीते अत्रेति ३ । ४ अव्यक्तं कारणं ब्रह्म परं महदादेस्तस्माच्च परतो निर्गुणं ५ कांक्षिणः कांक्षिणमत्यमिति शेषः

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धर्माधर्मविमुक्तं यद्विमुक्तं सर्वसंशयात् ॥ जम्भृत्युविमुक्तं च विमुक्तं पुण्यपापयोः १ यच्छिवं नित्यमभयं नित्यमक्षरमव्ययम् ॥ शुचिनित्यम
नायासं तद्ब्रवान्च कुर्मर्हति २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्र ते वर्तयिष्यामि इति हासं पुरातनम् ॥ याज्ञवल्क्यस्य संवादं जनकस्य च भारत ३ याज्ञवल्क्यमृषिश्रेष्ठं देवरा
तिर्महायशाः ॥ पप्रच्छ जनको राजा प्रश्रं प्रश्रविदां वरम् ४ ॥ जनक उवाच ॥ कर्ताद्रियाणि विप्रर्षेकति प्रकृतयः स्मृताः ॥ किमव्यक्तं परं ब्रह्मतस्माच्च परतस्तु किं
५ प्रभवं चाप्ययं चैव कालसंख्यां तथैव च ॥ वक्तुर्मर्हसि विप्रैर्द्रवदनुग्रहकांक्षिणः ६ अज्ञानात्परिपृच्छामित्वं हि ज्ञानमयोनिधिः ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि सर्वमे
तदसंशयम् ७ ॥ याज्ञवल्क्य उवाच ॥ श्रूयतामवनीपालय देतदनुपृच्छसि ॥ योगानां परमं ज्ञानं सांख्यानां च विशेषतः ८ नतवाविदितं किंचिन्मातुजिज्ञासते
भवान् ॥ पृष्टेन चापि वक्तव्यमेष धर्मः सनातनः ९ अष्टौ प्रकृतयः प्रोक्ता विकाराश्चापि षोडश ॥ तत्र तु प्रकृतीरष्टौ प्रादुरध्यात्मचितकाः १० अव्यक्तं च महातंच त
थाऽहंकार एव च ॥ पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ११ एताः प्रकृतयस्त्वष्टौ विकारानपिमेशृणु ॥ श्रोत्रं त्वक्चैव चक्षुश्च जिह्वाघ्राणं च पंचमम् १२
शब्दः स्पर्शश्च रूपं च रसो गंधस्तथैव च ॥ वाक्क्रहस्तौ च पादौ च पायुर्मेढ्रं तथैव च १३ एते विशेषाराजेंद्रमहाभूतेषु पंचसु ॥ बुद्धीद्रियाण्यथैतानि सविशेषाणि मैथिल
१४ मनः षोडशकं प्रादुरध्यात्मगतिचितकाः ॥ त्वंचैवान्ये च विद्वांसस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः १५

६ । ७ सांख्ययोगयोरैकार्थ्यस्य प्रागुक्तत्वाद्बुभयसंमतमित्यर्थः अव्यक्तं योगमते जडं सत्यं च सांख्यमते चित्प्रतिबिंबगर्भमीश्वराख्यं शुद्धब्रह्मज्ञानेन बाध्यं चेति । यद्यप्येवामवांतरधर्मभेदोऽस्ति तथाऽप्यव्य
क्तादिधर्मिणः सर्वेषामप्रत्याख्येया इति भावः ८ । ९ । १० पृथिव्यादिष्वेस्तन्मात्राण्युच्यंते प्रकृतिशब्दितत्वात् ११ । १२ शब्दादयः स्थूलविषदाद्याः एषामाचां व्याख्या शब्दादीनां भौतिक
त्वोपपादकवाक्यशेषविरोधानुयथाश्रुतमेव साधु सर्वत्र लक्षणायां च सर्वशास्त्रविद्वजः स्यात् १३ एते शब्दादयो दश विशेषाः विकारांतरानुपादानत्वं विशेषत्वं तच्च शब्दादिष्वेव ह्यहंकारस्थूलपृथिव्यादिषु
मनस्तु विकारांतरगतमपि विशेषः तस्यैव स्थमाणरीत्या महाभूतोपादानत्वात् श्रोत्रादीनामपि विशेषत्वं निराचष्टे बुद्धीति सविशेषाणीत्यनेन श्रोत्रादयो न विशेषा इत्युक्तं १४ षोडशकमित्युद्ध
हंकाराभ्यां मनः पृथक् स्तोति एतच्चानुभवबलात्तच्च तां किंकादीनां च संमतमित्याह त्वंचेति तथाहि । लौकिका महंकारमात्मानं बुद्धितद्गुणं मनोऽत्रैन्द्रियं चेति प्रतिपत्ति । शास्त्रतत्त्वे तु मनो बुद्धिर
हंकारश्चित्करणमांतरं । संशयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषयाभ्यां इति सर्वेषामंतरं त्रियत्वमेव १५

सृष्टिक्रममाह अव्यक्तादिति । सुपुत्राख्यंतमोऽज्ञानवद्वेजेस्वप्नबोधयोरित्युक्तेरव्यक्तमिहसोपुततमस्तस्मान्महानात्माऽयमहं ब्राह्मणोऽमुष्यपुत्रइतिविशेषानालिङ्गितोऽस्मीत्येतावन्मात्रप्रत्ययविषयो बुद्धिसूक्ष्माख्योमहानुत्पद्यते १६ ततउक्तविशेषालिङ्गितोऽस्मीतिप्रत्ययविषयोऽहंकारः १७ ततःसंकल्पविकल्पात्मकमनस्तच्चवियदादिभूततद्गुणशब्दाद्यात्मकं १८ अतएवतस्मान्मनसोभूतोत्पत्तिरुच्यते अतोमानसत्वाद्भूतानांस्थूलसूक्ष्मत्वरूपोविभागोनास्तीतिविशेषेषुशब्दादयएवगणितानस्थूलपृथिव्याद्यास्तेषांशब्दादिहेतुत्वेन विकारांतरानुपादानत्वरूपविशेषत्वायोगात् एतच्चतार्किकादीनामपिसंमतंश्रुत्यनुगृहीतं च तथाहि । तार्किकागुणिनःसकाशाद्गुणोत्पत्तिमिच्छंतआकाशादिभ्यएवशब्दाद्युत्पत्तिमिच्छति श्रुतिश्च । इंद्रियेभ्यःपरात्यर्थार्थेभ्यश्चपरमनः । मनसस्तुपराद्युद्धि बुद्धेरात्मानमहान्परः । महतःपरमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषःपरः । पुरुषान्नपरंकिंचित्साकाशासापरागतिःइतिविलोक्येणहममेवानुक्रमंप्रदर्शयति परत्वंकारणत्वं अर्थाःखादयः १९ शब्दादीनां सर्गस्तुभौतिकःपंचमः २० बहुचिंतात्मकमानसमित्यर्थः एतेनशब्दादीनांश्रोत्रायजनकत्वमुक्तंतेनचतेषांविशेषत्वंहृदीकृतंभवति २१ श्रोत्रादिभ्योऽधस्तनोऽधःश्रोत्रःसचासाविंद्रियग्रामश्चवागा

अव्यक्ताच्चमहानात्मासमुत्पद्यतिपार्थिव ॥ प्रथमंसर्गमित्येतदाहुःप्राधानिकंबुधाः १६ महतश्चाप्यहंकारउत्पन्नोहिनराधिप ॥ द्वितीयंसर्गमित्याहुरेतद्बुद्ध्यात्मकंस्मृतम् १७ अहंकाराच्चसंभूतंमनोभूतगुणात्मकम् ॥ तृतीयःसर्गइत्येषआहंकारिकउच्यते १८ मनसस्तुसमुद्भूतामहाभूतानराधिप ॥ चतुर्थंसर्गमित्येतन्मानसंविद्धिमेमतम् १९ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ पंचमंसर्गमित्याहुर्भौतिकंभूतचित्तकाः २० श्रोत्रंत्वक्चैवचक्षुश्चजिह्वाघ्राणंचपंचमम् ॥ सर्गं तुपष्टमित्याहुर्वहुचिंतात्मकंस्मृतम् २१ अधःश्रोत्रेन्द्रियग्रामउत्पद्यतिनराधिप ॥ सप्तमंसर्गमित्याहुरेतदैन्द्रियकंस्मृतम् २२ ऊर्ध्वंस्त्रोतस्तथातिर्यगुत्पद्यतिनराधिप ॥ अष्टमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंस्मृतम् २३ तिर्यक्स्त्रोतस्त्वधःस्त्रोतउत्पद्यतिनराधिप ॥ नवमंसर्गमित्याहुरेतदार्जवकंबुधाः २४ एतानिनवसर्गाणि तत्त्वानिचनराधिप ॥ चतुर्विंशतिरुक्तानियथाश्रुतिनिदर्शनात् २५ अतऊर्ध्वंमहाराजगुणस्यैतस्यतत्त्वतः ॥ महात्मभिरनुप्रोक्तंकालसंख्यानिबोधमे २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ अव्यक्तस्य नरश्रेष्ठकालसंख्यानिबोधमे ॥ पंचकल्पसहस्राणिद्विगुणान्यहरुच्यते १

दिःसोऽपिश्रोत्रादिवर्चिंतात्मकएवेतिभावः इंद्रियकमिंद्रियसमुदायः २२ ऊर्ध्वंस्त्रोतःप्रवाहोऽस्येतिप्राणऊर्ध्वंस्त्रोताः तिर्यगित्यत्रापिश्रोतःपदानुषंगोदृष्ट्यः । तेननाभिमध्यस्थस्यसमानस्य सर्वांगव्यापिनोव्यानस्यसर्वसंधिगतस्योदानस्यचोपरिभागगतांशानांग्रहणं । एतदार्जवकमेतस्यैन्द्रियकस्यआर्जवकंअनुवृत्तिः विशेषानाक्रांतसामान्यवृत्तिरितियावत् यथोक्तंसांख्यसप्तत्यां । सामान्यकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेति २३ तिर्यक्स्त्रोतःशब्देनतेषामेवसमानोदानव्यानानांदेहस्याधोभागगतानांग्रहणं अधःस्त्रोताअपानः शेषंप्राग्वत् २४ सर्गाणिह्रीवःवर्मापि चतुर्विंशतिरव्यक्तमहदहंकारमनांसिचत्वारिपंचभूतानिपंचशब्दाद्याः पंचज्ञानेन्द्रियाणिपंचकर्मेन्द्रियाणि प्राणादिपंचकल्पेन्द्रियेष्वेवांतर्भावाच्चतुर्विंशतिरेवेत्यर्थः २५ गुणस्यगुणसर्गस्य तत्त्वतस्तदुपासनयाततद्वा वापसिप्राप्य ल्यब्लोपेपंचमी यावतंयावतंकालंतिष्ठतिचत्कालस्यसंख्यानिबोधबुध्यस्व मेमतः २६ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ मोक्षस्यानंत्यं वक्तुं कर्मोपास्तिकलस्यसर्वस्यसावधिकत्वमाह अव्यक्तस्येत्यादिना अव्यक्तस्योपासनयाऽव्यक्तभावंगतस्य १

रात्रिरेतावतीति अनयैवसंख्ययाशतायुर्वैपुरुषइतिश्रुतेरस्यशतवर्षाण्यायुरितिज्ञेयं एवमुत्तरत्र अस्यैश्वर्यमाह सृजतीति ओषधिमंत्रतत्कार्यमनः । अन्नमयंहिसोम्यमनइतिश्रुतेः । असतोऽधि मनोऽसृज्यतेतिश्रुतेश्चासच्छ्रितादव्यक्तान्महत्त्वापरनामकंसूक्ष्ममनोऽसृजदित्यर्थः २ मनःप्रजापतिमसृजतेतिश्रुतेरर्थमाह ततइति मनोद्वाराऽव्यक्तमेवप्रजापतिमसृजदितिश्रुत्यर्थोदाशितः । एवमन्यास्वपिश्रुतिपुआकाशादीनांवाय्वादिसृष्ट्वोक्तिर्व्याख्येया । अहं ब्रह्माहंवासनामयं सेतितच्छब्देनाहमुच्यते ३ महामुनिर्महान् संदधेअनुसंधानंकृतवान् अव्यक्तस्याव्याकृतस्य येषंतदे क्षतबहुस्यांप्रजायेयेतिप्राणिकर्मनुरोधेनसृष्टव्यत्रांडालोचनात्मकस्यईक्षणस्यकर्त्रीचिदचिदात्मिकापारमेश्वरीशक्तिःसैवमहत्त्वमितिप्रघटकार्यः ४ । ५ । ६ सृजतीति अपिर्महान् भूतंमहा रात्रिरेतावतीचास्यप्रतिबुद्धोनराधिप ॥ सृजत्योषधिमेवाग्रेजीवनंसर्वदेहिनाम् २ ततोब्रह्माणमसृजद्विरण्यांडसमुद्रवम् ॥ सामूर्तिःसर्वभूतानामित्येवमनुशुश्रुम ३ संवत्सरमुषित्वांऽडेनिष्क्रम्यचमहामुनिः ॥ संदधेसमर्हीकृत्स्नां दिवमूर्ध्वंप्रजापतिः ४ द्यावापृथिव्योरित्येषराजन्वेदेषुपठ्यते ॥ तयोःशकलयोर्मध्यमाकाशमकरो त्प्रभुः ५ एतस्यापिचसंख्यानंवेदेवेदांगपारगैः ॥ दशकल्पसहस्राणिपादोनान्यहरुच्यते ६ रात्रिमेतावतीचास्यप्राहुरध्यात्मचित्तकाः ॥ सृजत्यहंकारमृषिभूतं दिव्यात्मकं तथा ७ चतुरश्वापरान्पुत्रान्देहात्पूर्वमहानृषिः ॥ तेवैपितृणांपितरःश्रूयंतेराजसत्तम ८ देवाःपितृणांचसुतादेवैर्लोकाःसमावृताः ॥ चराचरानरश्रेष्ठइत्येवमनुशुश्रुम ९ परमेष्ठीत्वहंकारःसृजनभूतानिपंचधा ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपंचमम् १० एतस्यापिनिशामाहुस्तृतीयमिहकुर्वतः ॥ पंचकल्पसहस्राणितावदेवाहरुच्यते ११ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधस्तथैवच ॥ एतेविशेषाराजेंद्रमहाभूतेषुपंचसु १२ यैराविष्टानिभूतानिअहन्यहनिपार्थिव ॥ अन्योन्यंस्पृहयंत्येतेअन्योन्यस्याहितेरताः १३ अन्योन्यमतिवर्ततेअन्योन्यस्पर्धनस्तथा ॥ तेवध्यमानाह्यन्योन्यंगुणैर्हारिभिरव्ययैः १४ इहैवपरिवर्ततेतिर्यग्योनिप्रवेशिनः ॥ त्रीणिकल्पसहस्राणिपुतेषामहरुच्यते १५ रात्रिरेतावतीचैवमनसश्चनराधिप ॥ मनश्चरतिराजेंद्रवारितंसर्वमिंद्रियैः १६ नचेंद्रियाणिपश्यंतिमनएवानुपश्यति ॥ चक्षुःपश्यतिरूपाणिमनसातुनचक्षुषा १७ मनसिव्याकुलेचक्षुःपश्यन्नपिनपश्यति ॥ तथेंद्रियाणिसर्वाणिपश्यंतीत्याभिचक्षते १८ नचेंद्रियाणिपश्यंतिमनएवात्रपश्यति ॥ मनस्युपरतेराजनिंद्रियोपरमोभवेत् १९ तदिंद्रियेषूपरमोमनस्युपरमोभवेत् ॥ एवंमनःप्रधानानिइंद्रियाणिप्रभावयेत् २० इंद्रियाणांतुसर्वेषामीश्वरंमनउच्यते ॥ एतद्विशंतिभूतानिसर्वाणीहमहायशः २१ ॥ इतिश्रीम० शां० मोक्ष० याज्ञवल्क्यजनकसंवादे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥

भूतोपादानत्वात् ७ देहाद्भौतिकदेहोत्पत्तेःपूर्वचतुरोभौतिकान्बुल्यहंकारचित्ताख्यान्पुत्रान्महानृषिरसृजत् तेष्वत्वारःपुत्राःपितृणांमहाभूतानामपिपितरइतिमनआदायएवभूतानांकल्पकाइत्यर्थः ८ एवंदृष्टिसृष्टिमुक्त्वासृष्टिदृष्टिमाह देवाइति देवाइंद्रियाण्यंतःकरणचतुष्टयसंहिताः पितृणांमहाभूतानांसुताः देवैर्भूतैः लोकाश्चतुर्दशभुवनानिचराचराश्चतदंतर्गताभूतैरेवावृताः ९ एतदेवविस्पष्टयति परमेष्ठीति चकाराद्भौतिकानिमनआदीनि १० अहंकारोपासकस्यापिकालमानमाहेतस्येति तृतीयमाहंकारिकंसर्गं ११ । १२ । १३ हारिभिर्हरणशीलैः गुणैःरूपादिभिः १४ त्रीणीति एतेषांविशेषोपासकानां १५ भूतादीनामुपास्तिकर्मनआख्यान्महत्तुपासनात्नातिरिच्यतइत्याशयेनमनसःप्राधान्यंप्रतिपादयति मनश्चरतीत्यादिना १६ । १७ । १८ १९ । २० । २१ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

विनाशिकलत्वेऽपिभोजनादिवत्त्वानामुपास्तिरादर्शव्येत्याशंक्यतत्फलस्यांतेबीभत्सतांदर्शयितुं प्रलयमाह तत्त्वानामित्यादिना १ २ अहंकूर्तनरमहंकाराभिमानिनमहारुद्रं ३ सूर्यरूपीरुद्रएव शतसूर्यसमोऽभूत् ४ । ५ । ६ । ७ जाज्वलतिअतिशयेनज्वलति ८ । ९ अष्टात्मकःयथाद्वादशात्मासूर्यएवमष्टात्मकोवायुःसर्वैःस्वरूपैर्युगपद्वातीत्यर्थः १० । ११ अहंकारःअहंकारम हानात्माप्रसतीत्यनुपजते १२ शंभुरीश्वरः तमेवविशिनष्टि अणिमेति सर्वसिद्धिरूपइत्यर्थः १३ सर्वतइत्यादिनाऐश्वर्यंरूपमुक्तं १४ हृदयंहृदयस्थायाबुद्धेःप्रवर्तकः पर्वणाएकदेशेनांगु ष्टमात्रकः बुद्धचुपाधिवशादंगुष्टपर्वमात्रइत्यर्थः । अंगुष्ठमात्रःपुरुषोऽतरात्मेत्यादिश्रुतेः । विश्वमहदंतं १५ महात्मनोऽपिनाशेसर्वब्रह्मसमभवदाविर्भवति क्षयोऽपचयोव्ययोनाशोव्रणःपरिणाम

॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ तत्त्वानांसर्वसंख्याचकालसंख्यातथैवच ॥ मयाप्रोक्ताऽनुपूर्व्येणसंहारमपिमेशृणु १ यथासंहरतेजंतून्ससर्जचपुनःपुनः ॥ अना दिनिधनोब्रह्मानित्यश्चाक्षरएवच २ अहःक्षयमथोबुद्धानिशिस्वप्रमनास्तथा ॥ चोदयामासभगवानव्यक्तोऽहंकृतंनरम् ३ ततःशतसहस्रांशुरव्यक्तेनाभिचो दितः ॥ कृत्वाद्वादशधाऽऽत्मानमादित्योज्वलदग्निवत् ४ चतुर्विधंमहीपालनिर्दहत्याशुतेजसा ॥ जरायुजाडजस्वेदजोद्भिज्जंचनराधिप ५ एतदुन्मेषमात्रेण विनष्टंस्थाणुजंगमम् ॥ कूर्मपृष्ठसमाभूमिर्भवत्यथसमंततः ६ जगद्गन्धाऽमितबलःकेवलांजगतीततः ॥ अंभसाबलिनाक्षिप्रमापूरयतिर्वशः ७ ततःकालाग्नि मासाद्यतदंभोयातिसंक्षयम् ॥ विनष्टेऽभसिराजेन्द्रजाज्वलत्यनलोमहान् ८ तमप्रमेयोऽतिबलंज्वलमानंविभावसुम् ॥ ऊष्माणंसर्वभूतानांसप्तार्चिषमथाजसा ९ भ क्षयामासभगवानवायुरष्टात्मकोबली ॥ विचरन्नमितप्राणस्तिर्यगूर्ध्वमघस्तथा १० तमप्रतिबलंभीममाकाशंग्रसतेऽऽत्मना ॥ आकाशमप्यभिनदन्मनोग्रस तिचाधिकम् ११ मनोग्रसतिभूतात्मासोऽहंकारःप्रजापतिः ॥ अहंकारोमहानात्माभूतभव्यभविष्यवित् १२ तमप्यनुपमात्मानंविश्वंशंभुःप्रजापतिः ॥ अणिमाल धिमाप्राप्तिरीशानोज्योतिरव्ययः १३ सर्वतःपाणिपादांतःसर्वतोक्षिशिरोमुखः ॥ सर्वतःश्रुतिमाल्लोकेसर्वमावृत्यातिष्ठति १४ हृदयंसर्वभूतानांपर्वणांगुष्टमात्रकः ॥ अथग्रसत्यनंतोहिमहात्माविश्वमीश्वरः १५ ततःसमभवत्सर्वमक्षयाव्ययमव्रणम् ॥ भूतभव्यभविष्याणांस्त्रष्टारमनघंतथा १६ एषोऽप्ययस्तेराजेन्द्रयथावत्समु दाहृतः ॥ अध्यात्ममधिभूतंचअधिदैवंचश्रूयताम् १७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादेद्वादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

स्तैःरहितं अनर्घमायादोषास्पाईनं १६ इमंचप्रलययोगिनेनित्यमनुभवतीत्यहरहरनुष्टेयइत्याशयेनाहाध्यात्ममिति अयंभावः । अथातोविभूतयोऽस्यपुरुषस्यवाचासृष्टौपृथिवीचाग्निश्चेत्यादि श्रुत्याऽध्यात्मिकवत्त्वःसकाशादाधिभौतिकानांपृथिव्यादीनामाधिदैविकानामग्न्यादीनांचोत्पत्तिःश्रुता अतोवाचोनिग्रहेतत्कार्ययोःपृथिव्यप्योरपिप्रलयोभवतीतिसर्वकारणलयात्सर्वलयेसतिकेवलोऽद्वैतो ऽवशिष्यते । ननुवागादेर्लयेऽपिव्यवहारानुच्छेदादग्न्यादिलयोनयुज्यतइतिचेत्भ्रान्तोऽसि । येऽग्न्यादीन्पश्यंतितेषांवागाद्योलीनाःसंतियस्यतुवागाद्योलीनानासौबद्ध्यादीन्पश्यतीति । नन्वेवंप्रपंचस्यरज्जूरगतुल्यतास्यात् योगिदृष्ट्यानाशोऽपीतरदृष्ट्यातदभावादितिचेत् इष्टापत्तिः । नहिनित्यसंनिहितंवस्तुबहूनामलुप्तदशांमध्येकश्चिन्नपश्यतीतरेतुपश्यतीतिपुज्यते तस्माद्रज्जूरगस मस्यास्पसंसारस्योच्छेदायतत्त्वज्ञानार्थंपल्लासास्येपइति १७ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वादशाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥

पादाविति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ एषेति आदौमध्यंऽतेचेतिसृष्टिसमाधिप्रलयप्रपंचनेनैकाद्रितियस्यैवकृत्स्नंद्वैतंविभूतिःसर्पेश्वरज्ज्वामितिदर्शितमित्यर्थः १४ प्रकृतिरविद्यासुप्तिप्रबोधवदात्रिदिनवदुग्मीलननिमीलनबध्गुणान्महदादीन्विकुरुतेविशेषेणाविकुरुते तेनप्रकरोतीतिप्रकृतिपदस्यव्युत्पत्तिर्दाशिता । किञ्चक्तौचसंज्ञायामितिक्वजःसंज्ञायां ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ पादावध्यात्ममित्याहुर्ब्राह्मणास्तत्त्वदर्शिनः ॥ गंतव्यमधिभूतंचविष्णुस्तत्राधिदैवतम् १ पायुरध्यात्ममित्याहुर्ग्रथातत्त्वार्थदर्शिनः ॥ विसर्गमधिभूतंचमित्रस्तत्राधिदैवतम् २ उपस्थोऽध्यात्ममित्याहुर्ग्रथायोगप्रदर्शिनः ॥ अधिभूतंतथाऽऽनंदोदैवतंचप्रजापतिः ३ हस्तावध्यात्ममित्याहुर्ग्रथासं ख्यानदर्शिनः ॥ कर्तव्यमधिभूतंतुंद्रस्तत्राधिदैवतम् ४ वागध्यात्ममितिप्राहुर्ग्रथाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ वक्तव्यमधिभूतंतुवद्विस्तत्राधिदैवतम् ५ चक्षुरध्यात्म मित्याहुर्ग्रथाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ रूपमत्राधिभूतंतुसूर्यश्चाप्यधिदैवतम् ६ श्रोत्रमध्यात्ममित्याहुर्ग्रथाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ शब्दस्तत्राधिभूतंतुदिशश्चात्राधिदैवतम् ७ जिह्वामध्यात्ममित्याहुर्ग्रथाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ रसएवाधिभूतंतुआपस्तत्राधिदैवतम् ८ घ्राणमध्यात्ममित्याहुर्ग्रथाश्रुतिनिदर्शिनः ॥ गंधएवाधिभूतंतुपृथिवी चाधिदैवतम् ९ त्वगध्यात्ममितिप्राहुस्तत्त्वबुद्धिविशारदाः ॥ स्पर्शमेवाधिभूतंतुपवनश्चाधिदैवतम् १० मनोऽध्यात्ममितिप्राहुर्ग्रथाशास्त्रविशारदाः ॥ मंतव्य मधिभूतंतुचंद्रमाश्चाधिदैवतम् ११ अहंकारिकमध्यात्ममाहुस्तत्त्वनिदर्शिनः ॥ अभिमानोऽधिभूतंतुबुद्धिश्चात्राधिदैवतम् १२ बुद्धिरध्यात्ममित्याहुर्ग्रथावद भिदर्शिनः ॥ बोद्धव्यमधिभूतंतुक्षेत्रज्ञश्चाधिदैवतम् १३ एषातेव्यक्तितोराजत्रविभूतिरनुदर्शिता ॥ आदौमध्येतथातेचयथातत्त्वेनतत्त्ववित् १४ प्रकृतिर्गुणा न्विकुरुतेस्वच्छंदेनात्मकाम्यया ॥ क्रीडार्थेतुमहाराजशतशोऽथसहस्रशः १५ यथादीपसहस्राणिदीपान्मर्त्याःप्रकुर्वते ॥ प्रकृतिस्तथाविकुरुतेपुरुषस्यगुणान्ब हून् १६ सत्वमानंदउद्रेकःप्रीतिःप्राकाश्यमेवच ॥ सुखंशुद्धित्वमारोग्यंसंतोषःश्रद्धधानता १७ अकार्पण्यमसंरंभःक्षमाष्टतिरहिंसता ॥ समतासत्यमाच्युष्यमार्दवंहीरचापलम् १८ शौचमार्जवमाचारमलौल्यंहृद्यसंभ्रमः ॥ इष्टानिष्टवियोगानांलतानामविकल्पना १९ दानेनचात्मग्रहणमस्पृहत्वंपरार्थता ॥ सर्वभूतदयाचै वसत्वस्यैतेगुणाःस्मृताः २० रजोगुणानांसंघातोरूपमैश्वर्यविग्रहौ ॥ अत्यागित्वमकारुण्यंसुखदुःखोपसेवनम् २१ परापवादेपुरतिर्विवादानांचसेवनम् ॥ अ हंकारमसत्कारश्चितावैरोपसेवनम् २२ परितापोऽभिहरणंहीनाशोऽनार्जवंतथा ॥ भेदःपुरुषताचैवकामःक्रोधोमदस्तथा २३ दर्पोद्वेषोऽतिवादश्चएतेप्रोक्तारजो गुणाः ॥ तामसानांतुसंघातंप्रवक्ष्याम्युपधार्यताम् २४ मोहोऽप्रकाशस्तामिस्रमंधतामिस्रसंज्ञितम् ॥ मरणंचांधतामिस्रतामिस्रक्रोधउच्यते २५ तमसोलक्ष णानीहमक्षणाद्यभिरोचनम् ॥ भोजनानामपर्याप्तिस्तथाऽप्येष्वृत्तता २६ गंधवासोविहारेषुशयनेष्व्यासनेषुच ॥ दिवास्वप्नेऽतिवादेचप्रमादेपुचैरतिः २७

क्तिञ् । स्वच्छंदेनेतिप्रेरकांतराभावउक्तः आत्मकाम्ययाक्रीडार्थेचेतिमोक्षभोगोतत्फलमुक्तं १५ शीपदृष्टान्तेनक्रीडाविषयाणामानंत्यमुक्तं तेनपरिणामक्रमेणमोक्षफलमपिधत्तंविनास्वयमेवभविष्यती तिप्रत्याशानकार्येतिदर्शितं १६ गुणविकारानेवाह सत्त्वमित्यादिना सत्त्वधैर्यं उद्रेकदेश्वर्यं शेषस्पष्टार्थं १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१३ ॥ एतैर्युगविकारैस्तत्प्रकाशकः पुरुषोऽनेकधा विक्रियत इव प्रकाशइवांगुल्याद्युपाधिभिराकाश इवकाहलकलशनलिकाद्युपाधिभिर्दीर्घवर्तुलदंडाद्याकरतामिवप्रतिपद्यते तद्वत्तदाकारानुरूपानिचोत्तममध्यमाधमानिस्थानानिप्राप्नोतीत्यत्रप्रतिपाद्यते एतेप्रधानस्यगुणाःइत्यादिना १।२।३।४।५ ६।७।८ निरूपणतात्पर्यमाह पुण्येति ९ पुण्यादिवियोगेहेतुंज्ञानिनांमध्येसंभवमाह ज्ञानिनामिति तत्त्वज्ञसंगत्यातत्त्वंप्राप्यपुण्यपापविमुक्तोभवतीत्यर्थः अवीजंनिरविद्यं १० अव्यक्तस्थमव्यक्तेऽमूर्तेब्रह्मणितिप्रतीतितथाअव्यक्तद्वाराप्राप्यमित्यर्थः । किंमंजूषारत्नवन्नेत्याह सएवइति प्रकृतिःस्वरूपं नित्यंकूटस्थएवसउपचारात्प्रकृतिस्थइत्युच्यते घटाकाशेगतिरिवास्मिन्प्रकृतिस्थत्वमारोप्यते

चृत्यवादित्रगीतानामज्ञानाच्छुद्धधानता ॥ द्वेषोधर्मविशेषाणामेतेवैतामसागुणाः २८ ॥ इतिश्रीम०शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणियाज्ञवल्क्यजनकसंवादेत्रयोदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१३ ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ एतेप्रधानस्यगुणास्त्रयःपुरुषसत्तम ॥ कृत्स्नस्यचैवजगतस्तिष्ठंत्यनपगाःसदा १ अव्यक्तरूपोभगवान्शतधाचसहस्रधा ॥ शतधासहस्रधाचैवतथाशतसहस्रधा २ कोटिशश्वकरोत्येषप्रत्यगात्मानमात्मना ॥ सात्विकस्योत्तमंस्थानंराजसस्येहमध्यमम् ३ तामसस्याधमंस्थानंप्राहुरध्यात्मचितकाः ॥ केवलेनेहपुण्येनगतिमूर्ध्वामवाप्नुयात् ४ पुण्यपापेनमानुष्यमधमेणाप्यधोगतिम् ॥ द्वंद्वमेपात्रयाणांतुसन्निपातंचतद्वतः ५ सत्वस्यरजसश्चैवतमसश्चशृणुष्वमे ॥ सत्वस्यतुरजोदष्टंरजसश्चतमस्तथा ६ तमसश्चतथासत्त्वस्यव्यक्तमेवच ॥ अव्यक्तःसत्वसंयुक्तोदेवलोकमवाप्नुयात् ७ रजःसत्वसमायुक्तोमानुषेपुप्रपद्यते ॥ रजस्तमोभ्यांसंयुक्तस्तिर्यग्योनिपुजायते ८ राजसैस्तामसैःसत्वैर्युक्तोमानुषमाप्नुयात् ॥ पुण्यपापवियुक्तानांस्थानमाहुर्महात्मनाम् ९ शाश्वतंचाव्ययंचैवमक्षयंचामृतंचतत् ॥ ज्ञानिनांसंभवश्रेष्ठंस्थानमव्रणमच्युतम् ॥ अतीन्द्रियमवीजंचजन्ममृत्युतमोनुदम् १० अव्यक्तस्थंपर्यंतत्पृष्ठस्तेऽहंनराधिप ॥ सएवप्रकृतिस्थोहितस्थइत्यभिधीयते ११ अचेतनाचैवमताप्रकृतिश्चापिपार्थिव ॥ एतेनाधिष्ठिताचैवसृजतेसंहरत्यपि १२ ॥ जनकउवाच ॥ अनादिनिधनावेताबुभावेवमहामते ॥ अमूर्तिमंतावचलावप्रकंप्यगुणागुणौ १३ अग्राह्यावृषिशाईलकथमेकोह्यचेतनः ॥ चेतनावांस्तथाचैकःक्षेत्रज्ञइतिभाषितः १४ त्वंहिर्विप्रेद्रकात्स्न्येनमोक्षधर्ममुपाससे ॥ साकल्यंमोक्षधर्मस्यश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १५ अस्तित्वंकेवलत्वंचविनाभावंतथैवच ॥ देवतानिचमेब्रुहिदेहंयान्याश्रितानिवै १६ तथैवोक्तामिणःस्थानंदेहिनोवैविपद्यतः ॥ कालेनयद्विप्राप्नोतिस्थानंतत्प्रब्रवीहिमे १७ ११ एतेनायस्कांतकल्पेनप्रकृतिलौ

इतुल्या १२ उभयोरपितुल्यवचेतनत्वंमन्वानःप्रकृतेरचेतनत्वमाक्षिपति अनादीत्यादिना अमूर्तत्वमदृश्यत्वं तच्चनित्यानुमेयेप्रधानेपुरुषेचतुल्यमतस्तयोरनादिनिधनत्वंतश्चाप्रकंप्यगुणागुणत्वंअगुणःसंगित्वादिर्दोषः गुणोऽसंगित्वादिः अप्रच्युतस्वभावावित्यर्थ १३ अग्राह्यत्वाच्चतयोर्वैलक्षण्येननिश्चेतुंशक्यमित्याहाग्राह्याविति १४।१५ एवंपुंसश्चेतनत्वेऽप्यस्तित्वंकर्यं ब्रह्मचौण्ययोरिवपुंप्रकृत्योर्युगपन्नाशावश्यंभावात् । अस्तित्वेवाकेवलत्वंप्रकृत्यावियुक्तत्वंकर्यं पुंसोविभुत्वेनप्रकृतेरविनाशेनचतदसंभवात् । ननुतर्कमतेआत्ममनसोरिवपुंप्रकृत्योर्नित्ययोगेऽपिफलोपहितोविलक्षणःसंयोगोऽन्यःसचकदाचित्कृतितदभावान्मोक्षेपुंसःकेवलत्वंयुज्यतइत्याशंक्याह विनाभावमिति निरवयवेपुंस्यव्याप्यवर्तिनःसंयोगस्यैवासंभवात् अभ्युपगमेऽपितत्त्वादिवत्प्रदेशभेदाभावेनतद्वैलक्षण्यस्यसुतरामसंभवाच्चदृष्टांतेहातीतिकेचतुल्यवत्संयोगासिद्धोदृश्यमानस्यसंयोगस्यमिथ्यात्वमंतरेणविनाभावोनसंभवति । मिथ्यात्वंचप्रत्यक्षादिप्रमाणविरुद्धमित्याशयः १६ उक्तामिणउक्तांतस्य विपद्यतोन्नियमाणस्य १७

अरिष्टानिमृत्सुसृक्तानि १८ ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ कथमेकोह्यचेतनइतिचेतनाचेतनविभागमाक्षिपतस्तवोभावापिकिंचेतनावचेतनोवासंमतो । नांत्यः जगदाभ्यप्रसंगात् । नाद्यः दृश्यमानस्यदृश्यविभागस्यदुरपद्वत्वात् । अथयथाप्रलयेचंदनाचंदनावपिचंदनावेवभवतएवमनादिसंयोगाचेतनाचेतनावपितोचेतनावेवभवतइतिब्रूषेतदपिन स्वभावस्यापरिहार्यत्वादित्याह नशक्यइति १ । २ स्वभावतोऽज्ञोप्यारोपितेनज्ञत्वेनोपयुंक्तेमुंक्ते तानुगुणान् ३ तर्हिमुख्योभोक्ताकिंपुरुषइत्याशंक्यनेत्याह अव्यक्तइति अव्यक्तोऽदृश्योदृग्मात्मानजानीतेनभुंक्तेच यतोमसआत्मनोऽन्यभोग्यमर्थेनपश्यति अभिप्रन्यतइतिव्युत्थानाभिप्रायेणोक्तम् ४ अनेनभोक्तृत्वाभोक्तृत्ववैलक्षण्येनएतदव्यक्तंप्रधानं स्वभावतोऽचेतनमपितदन्वथाततोभोक्तुःसकाशादन्यथाविपरीतमभोक्तृत्वंस्वात् । कथंजडेभोक्तृत्वमतआह अक्षरत्वात्क्षरत्वाचेति क्षराक्षरात्मत्वाच्चिदचिदात्मत्वात्तस्यभोक्तृत्वंननुकाप्रकुडधवदचेतनांशमात्रस्येत्यर्थः । नित्यत्वाच्चभोग्यभोक्तृविभागस्यनकश्चिदोपइत्यर्थः ५ ननुजतुकाप्रयोरिवतुल्यस्वभावयोःसंश्लेषोदृष्टोनतुकाष्टाकाशयोरितिचिदचितोःसंबंधोदुर्निरूपइत्याशंक्याह

सांख्यज्ञानंचतत्त्वेनपृथग्योगंतथैवच ॥ अरिष्टानिचतत्त्वानिवक्तुमर्हसिसत्तम ॥ विदितंसर्वमेतत्तेपाणावामलकंयथा १८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादे चतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ ॥ नशक्योनिर्गुणस्तातगुणी कर्तृविशांपते ॥ गुणवांश्चाऽप्यगुणवान्यथातत्त्वंनिबोधमे १ गुणैर्हिगुणवानेवनिर्गुणश्चागुणस्तथा ॥ प्राहुरेवंमहात्मानोमुनयस्तत्त्वदर्शिनः २ गुणस्वभावस्त्वव्यक्तोमुणान्नैवातिवर्तते ॥ उपयुंक्तेचतानेवसचैवाज्ञःस्वभावतः ३ अव्यक्तस्तुनजानीतेपुरुषोऽज्ञःस्वभावतः ॥ नमतःपरमोऽस्तीतिनित्यमेवाभिमन्यते ४ अनेनकारणेनैतदव्यक्तंस्यादचेतनम् ॥ नित्यत्वाच्चाक्षरत्वाच्चक्षरत्वान्नतदन्यथा ५ यदाऽज्ञानेनकुर्वीतगुणसर्गपुनःपुनः ॥ यदाऽऽत्मानंनजानीतेतदाऽऽत्मापिनमुच्यते ६ कर्तृत्वाच्चापिसर्गाणांसर्गधर्मातथोच्यते ॥ कर्तृत्वाच्चापियोगानांयोगधर्मातथोच्यते ७ कर्तृत्वात्प्रकृतीनांचतथाप्रकृतिधर्मिता ८ कर्तृत्वाच्चापिबीजानांबीजधर्मातथोच्यते ॥ गुणानांप्रसवत्वाच्चप्रलयत्वात्तथैवच ९ उपेक्षत्वादनन्यत्वादिमानाच्चकेवलम् ॥ मन्यंतेयतयःसिद्धाअध्यात्मज्ञागतज्वराः ॥ अनित्यंनित्यमव्यक्तंव्यक्तमेतद्विशुश्रुम १०

यदेति अज्ञानेनेतिच्छेदः गुणसर्गगुणसंसर्ग आद्योयदाशब्दोयस्मादर्थे यदितिपाठःस्वच्छः यस्मादाध्यासिकोऽयमज्ञानकृतआत्मनिगुणसंसर्गस्तस्मादावदात्मानमसंगंनजानातितावन्नमुच्यतेइत्यर्थः ६ अमुक्तिहेतुमाह कर्तृत्वादित्यादिना प्राकृतेनमहदादितत्त्वकर्तृत्वेनाप्यपिकर्तापितोभवत्यतो नमुच्यतइत्यर्थः ७ प्रकृतीनांप्रजानां ८ बीजानांस्थावराणां गुणानांकामशमादीनां ९ नन्वेवंविधस्यकर्यंकेवलत्वंस्यादतआह उपेक्षत्वादिति उपसर्गोपेक्षित्वाइक्षतेइत्युपेक्षःसाक्षी नहिसास्येणसाक्षीविक्रियतेघटेनलोकइवातःकेवलत्वमस्ययुज्यते यथोक्तम् । 'नर्तेस्याद्विक्रियादुःखी साक्षिताकाऽविकारिणः ॥ धीविक्रियासहस्राणांसाक्ष्यतोऽहमविक्रियः' इति ननुसाक्षित्वमस्तुमावाप्रतिकूलवेदनीयंदुःखत्वपरिहार्यमित्याशंक्याह अनन्यत्वादिति नास्त्यन्योऽस्मादित्यनन्यस्तत्वात् दुःखादेःस्वरूपेणाप्यसत्त्वात्माननितत्संबंधःकदाचिद्व्यस्तीत्यर्थः । कुतस्तर्हिदुःखभानमतआह अभिमानादिति यदाहिपुत्रमात्मीयंमन्यतेतदातदुःखेनदुःखीभवतिनान्यथा । एवंधीतादात्म्याद्धीदुःखेनैवास्यदुःखित्वंधीत्यागोतुकेवलत्वंनित्यसिद्धमित्येतेनअस्तित्वकेवलत्वाविनाभावानामाक्षेपःपरिहतोज्ञेयः । अनित्यमिति अनित्यंपरिणामि अव्यक्तकारणं व्यक्तकार्यमिति १०

निष्कलब्रह्मविद्यायादौर्लभ्यंगोप्यत्वंदेवताप्रसादप्राप्त्यत्वंचदर्शयितुमाख्याधिकामाह यथाऽऽर्षेणेत्यादिना । आदित्यानीमानिशुक्लानियजुषिवाजसनेयेनयाङ्गवल्क्येनाख्यायंतइतिश्रुतेरादित्यप्रसादात्
 पंचदशशाखाद्रुर्ममवचनमत्यंतपथ्यमपिगहनंचनिष्कलब्रह्मकथनमभूदित्याख्यायिकातात्पर्यं २ । ३ । ४ । ५ । ६ मेऽऽस्वममाऽऽस्व संधिरार्षः ७ । ८ शीतीभविष्यति त्वदेइतिशेषः ९
 खिलंपरशाखीयंस्वशाखायामपेक्षावशात्पठ्यतेतत्खिलमित्युच्यते । यथाबहुचानांहरिण्यवर्णाहरिणीमितिश्रीसूक्तंखिलंत्साहितं सोत्तरंसोपनिषत्कं १० अपुनर्भावेमोक्षे ११ । १२ । १३ । १४

यथाऽऽर्षेणहविधिनाचरताऽवनतेनह ॥ मयाऽऽदित्यादवाप्तानियजुषिमिथिलाधिप २ महतातपसादेवस्तपिष्णुःसेवितोमया ॥ प्रतिेनचाहंविभुनासूर्येणोक्तस्त
 दाऽनघ ३ वरंवृणीष्वविप्रर्षेयदिष्टंतेसुदुर्लभम् ॥ तत्तेदास्यामिप्रीवात्सामत्प्रसादोद्दिदुर्लभः ४ ततःप्रणम्यशिरसामयोक्तस्तपतांवरः ॥ यजुषिनोपयुक्तानिक्षि
 प्रमिच्छामिवेदितुम् ५ ततोमांभगवानाहवितरिष्यामितेद्विज ॥ सरस्वतीहवाभूताशरीरंतेप्रवेक्ष्यति ६ ततोमामाहभगवानास्यंस्वंविवृतंकुरु ॥ विवृतंचततो
 मेऽऽस्यंप्रविष्टाचसरस्वती ७ ततोविदह्यमानोऽहंप्रविष्टोऽभस्तदानघ ॥ अविज्ञानाद्भर्षाच्चभास्करस्यमहात्मनः ८ ततोविदह्यमानंमामुवाचभगवाचरविः ॥
 मुहूर्तंसह्यतांदाहस्ततःशीतीभविष्यति ९ शीतीभूतंचमाहृद्वाभगवानाहभास्करः ॥ प्रतिष्ठास्यतितेवेदःसखिलःसोत्तरोद्विज १० कृत्स्नंशतपथंचैवप्रणेप्यसिद्वि
 जर्षभ ॥ तस्यांतेचापुनर्भावेद्विस्तवभविष्यति ११ प्राप्स्यसेचयदिष्टंत्सांख्ययोगेप्सितंपदम् ॥ एतावदुक्त्वाभगवानस्तमेवाभ्यवर्तत १२ ततोऽनुव्याह
 तंश्रुत्वागतेदेवोविभावसौ ॥ गृहमागत्यसंहृष्टोऽर्चितयंवेसरस्वतीम् १३ ततःप्रवृत्ताऽतिशुभास्वरव्यंजनभूषिता ॥ ओंकारमादितःकृत्वाममदेवीसरस्वती १४ त
 तोऽहमर्थ्यंविधिवत्सरस्वत्यैन्यवेदयम् ॥ तपतांचवारिष्ठायनिषण्णस्तत्परायणः १५ ततःशतपथंकृत्स्नंसरहस्यंसंग्रहम् ॥ चक्रेसपरिशेषंचहर्षेणपरमेणह १६
 कृत्वाचाध्ययनंतेषांशिष्याणांशतमुत्तमम् ॥ विप्रियार्थंसशिष्यस्यमातुलस्यमहात्मनः १७ ततःसशिष्येणमयासूर्येणैवगभस्तिभिः ॥ व्यस्तोयज्ञोमहाराजपितु
 स्तवमहात्मनः १८ मिषतोदेवलस्यापिततोऽर्धकृतवानहम् ॥ स्ववेददक्षिणायाऽर्थेविमर्देमातुलेनह १९ सुमंतुनाऽथपैलेनतथाजैमिनिनाचवै ॥ पित्रातेमुनिभि
 श्वैवततोऽहमनुमानितः २० दशपंचचप्राप्तानियजुष्यर्कान्मयाऽनघ ॥ तथैवरोमहर्षेणपुराणमवधारितम् २१ बीजमेतत्पुरस्कृत्यदेवींचैवसरस्वतीम् ॥ सूर्य
 स्यचानुभावेनप्रवृत्तोऽहंनराधिप २२ कर्तुंशतपथंचेदमपूर्वंचकृतंमया ॥ यथाऽभिलपितंमार्गतथातच्चोपपादितम् २३ शिष्याणामखिलंकृत्स्नमनुज्ञातंससंग्र
 हम् ॥ सर्वेशिष्याःशुचयोगताःपरमहर्षिताः २४ शाखाःपंचदशेमास्तुविद्याभास्करदेशिताः ॥ प्रतिष्ठाप्यथाकामवेद्यंतदनुचितयम् २५

१५ चक्रेकर्मकर्तृप्रयोगः स्वयमेवाविरभूदित्यर्थः १६ मातुलस्यवैशंपायनस्य १७ । १८ मिषतइति देवलस्यमातुलपक्षीपस्यमिषतःपश्यतःपुरस्तात् अर्थेअर्थनिमित्तमातुलादिभिःसहविमर्देसति
 समंविभज्यप्राप्त्यमितिनिर्घेसतिदेवलसंमत्याऽहंदक्षिणायाऽर्थेकृतवान्स्वीकृतवानित्यर्थः । दक्षिणायाऽर्थेइतिसंधिरार्षः १९ । २० । २१ । २२ कर्तुंमकटीकर्तुं २३ । २४ । २५

ब्रह्मर्ष्यं ब्राह्मणजातेर्हितं २६ प्रहरिसत्यत्यंताभिनिवेशेनविचारेप्रवर्ततेइतिदर्शयतिविश्वसुरित्यादिना २७ पंचविंशतिमिति श्रवणमनुईक्षायुक्त्याआलोचनमन्वीक्षामननंतत्प्रधानामान्वी
 क्षिकां चतुर्विंशत्प्राःश्रुत्यवर्षेणपंचविंशोयुक्त्यवर्षेणेत्यर्थः । अत्रकृत्स्नंशास्त्रमायाशबलपरं निष्कलोनास्त्येवेतिपूर्वःपक्षः । सएवास्तिमायेवनास्तीतिसिद्धांतइत्याशयेनविश्वविश्वमि
 त्यादिःसंदर्भःप्रवर्तते । अत्रयद्यप्येकएवप्रश्नएकएवसिद्धांतस्तथापि विषयवाक्यानांप्रकारभेदात्प्रतिप्रकारंस्वपक्षस्थापनंपरपक्षदूषणंचेतिद्वौद्वौप्रश्नोक्तौ । उत्तराणिचस्वपक्षसाधकानिपरपक्षदूष
 णानीतिद्विप्रकाराणिचतुर्विंशतिरितिज्ञेयं विश्वविश्वमिति आत्मेत्येवोपासीतइदंसर्वेयदपमात्मायएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसइदंसर्वेभवतीत्यव्याकृताख्यस्यकारणब्रह्मणआत्मत्वेनोपासनंविधायतस्यप्र
 तिपत्तव्यंरूपमुपासनफलंचसार्वात्म्यमेवोक्तं । अतःसविशेषाद्वैतमेवतत्त्वंनहिसर्वस्मादन्यदसर्वेवस्त्वस्तीतिवक्तुंशक्यं वदतोव्याघातापत्तेरित्यर्थः । ननुसत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मयोवेदनिहितंगुहायांपर
 मेव्योमन्नितिपरमव्योमशब्दितेमायाशबलेसत्यादिशब्दितस्यनिष्कलस्यकुंडबदरन्यायेनसत्वमुक्तंकर्यं शुद्धंनास्तीत्युच्यतेइत्यतआह तथाऽश्वाश्वमिति यथाऽश्वातोऽन्योऽश्वोरेतःसिगस्त्येवमायायां
 स्वप्रतिबिंबस्याप्यिताद्वितीयोऽस्तीतियद्युच्येततदपिन कोव्येवाप्यात्कःप्राण्यात्पदेपआकाशानंदोनस्यादित्याकाशानंदयोःसामानाधिकरण्यात्सैषाऽऽनंदस्यमीमांसाभवतीत्यादिनाकृत्स्नाया
 उपनिषदआनंदमात्रेपर्यवसानंचानंदानंदिनोरभेदाद्वाशुक्लःपदइतिन्यायेनवाज्ञेयं । आनंदं ब्रह्मणोविद्वानिति संबंधदर्शनात् । अतआनंदादिगुणविशिष्टमेकमेवजगत्कारणंनतुवतोनिष्कृष्टंकुंडबदरवद
 न्यद्ब्रह्मनिष्कलमस्तीतिभावः तथाचसर्वत्रैवंयोज्यं । विश्वेवर्ततेनत्वविश्वस्तथाऽश्वेवास्तिनत्वश्वइति । ननुमांशुक्येएषसर्वेश्वरइत्यादिनातृतीयमानंदमयंनिरूप्यनांतःप्रज्ञमित्यादिनाशिवमद्वै

किमत्रब्रह्मण्यमृतंकिंचवेद्यमनुत्तमम् ॥ चिंतयंस्तत्रचागत्यगंधर्वोमामपृच्छत २६ विश्वावसुस्ततोराजन्वेदांतज्ञानकोविदः ॥
 चतुर्विंशांस्ततोऽपृच्छत्प्रश्नान्वेदस्यपार्थिव २७ पंचविंशतिमंप्रश्नंप्रच्छान्वीक्षिकांतदा ॥ विश्वाविश्वंतथाऽश्वाश्वंमित्रंवरुणमेवच २८
 ज्ञानंज्ञेयंतथाऽज्ञोज्ञःकस्तपाअतपास्तथा ॥ सूर्यादःसूर्यइतिचविद्याऽविद्येतथैवच २९

तंचतुर्थमन्यंतेइतिपृथक्कृतयोर्भेदेनोपपादनंहृष्टं । नएषसर्वेश्वरइत्यादेरुत्तरान्वयित्वात् । तथाचविश्वतेजसप्राज्ञभेदेनत्रिविधंजीवमुक्त्वाचतुर्थं ब्रह्मोपदिष्टमेपसर्वेश्वरइत्यादिनासविज्ञेयइत्यंतेनग्रंथेन ।
 तथाचयथावृक्षात्मनेकत्वंपत्रपुष्पफलाद्यात्मनाचनानात्वमितिविशिष्टमेकमेवब्रह्म तथाचश्रुतिः । आपोवाहदस्सर्वेविश्वभूतानीत्युपक्रम्यभूर्भुवःसुवरापओमितिअबाल्यस्यजगत्कारणस्यओमर्थत्व
 माह । नततोऽन्यदशयतीत्याहमित्रंवरुणंचेति वरुणशब्देनापःमित्रशब्देनसूर्यः ताभ्यांसगुणनिर्गुणेउच्येते तथाचवरुणएवास्तिनतुमित्रइति २८ ननुघटादालोकइवज्ञेयान्मायाशबलात्प्रकाश
 रूपंज्ञानमन्यन्नतुतयोर्गुणगुणिभावोयुज्यतइत्याशंक्याह ज्ञानंज्ञेयमिति । सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मेतिपूर्वंप्रकांतं ब्रह्मभृगुणावरुणोऽधीहिभगवो ब्रह्मेतिपृष्टोयतोवाइमानिभूतानिजायंतेइत्यादिनाब्रह्मलक्षण
 मुक्त्वाऽऽहतद्विज्ञासस्वतद्ब्रह्मेतीतितस्यैवज्ञेयत्वमुक्तं अतोज्ञानवदेवब्रह्म प्रकाशमात्रस्यजगज्जन्मादिहेतुत्वायोगात् । तस्माज्ज्ञेयाभिष्कृष्टंनिष्कलंज्ञानंनस्तिकिंतुज्ञेयमेवास्ति । ननुएकधा
 बहुधाचैवइत्येजलचंद्रवदितिश्रुतेःप्रकाशस्यपृथक्त्वेतस्योपाधिमात्स्न्याजीवेष्वल्पत्वमुपाधेःस्वच्छत्वाच्चेष्टरेपूर्णत्वमित्यज्ञोजीवोऽज्ञेश्वरइतितयोर्विभागोयुज्यते । अन्यथाजीवेशयोस्तुल्यज्ञानता
 स्यात्सृष्टयोरिवतुल्यगंधेत्याशंक्याह अज्ञोज्ञइति अज्ञत्वज्ञत्वेतयोःस्वाभाविकेएवन्त्वोपाधिके प्रमाणाभावात् तस्मान्नकेवलःप्रकाशःपृथगस्ति ननुतदेतत्तदहस्यांप्रजायेयेतिकल्पादौईश्वरोजी
 वाहृष्टानुरोधात्सहृष्टं सर्वमीक्षतेऽतएवसर्वज्ञः । शुद्धस्तुयत्रनान्यत्पश्यतिनान्यच्छृणोतिसभूमायोवेभूमात्सुखंअथयत्रान्यत्पश्यतितदल्पंअथयदल्पंतन्मर्त्यमित्तिचतयोर्भेदःश्रुतइत्याह कस्तपाइति
 यएकोभूमानंदःसएवतपाःआलोचनकर्ताआकाशाख्यः तथाचश्रुतिःपद्मावकंतदेवसंपदेवसंतदेवकमितिकस्वपोरभेदमुक्त्वोपसंहरतिपार्णचहास्मेतदाकाशंचोचुरिति । तत्रप्राणस्यविजानाम्यहंमाणो-

—ब्रह्मेतिवदतोपकोसलेन प्रागेवज्ञात्वादाकाशाख्यकारणमहमात्रपरोऽयं वाक्यसंदर्भ इत्यवसीयते । ननुसगुणब्रह्मपरिवेषकोसलविद्यातत्रतुक्तमेव । निर्गुणविद्याधिकारेतु अतपाः निर्गुणः सूर्यादः
सूतेविश्वमितिसूर्योमायावीतमत्तातिसूर्यादःसएवसूर्योऽपिमायावेशादित्तापनीयेश्रूयते । ईश्वरप्रासस्तुरीयइतिमाययाख्यदिवेतिचेति । तस्मादस्तीश्वरात्पृथङ्निष्कलइत्याशंक्याह अतपाः
सूर्यादःसूर्यइतिचेति एकस्मिन्निर्गुणसगुणादत्वंसगुणस्रष्टृत्वंचनयुज्यते विरोधात् । नहिकाष्टादस्यवद्वेःकाष्ठोपादानत्वंघटते । कूर्मीगवन्निर्गुणात्सगुणस्याविर्भावतिरोभावावेवभवतइतिचे तस्यै
वतर्हिसगुणत्वापत्तेः । श्रुतिस्तुसुपुप्तिसमाधिकालिकसुखप्रशंसामात्रपरेतिदृष्टव्यं । ननुयत्रत्वस्यसर्वमात्रमेवाभूत्त्वेनकंपश्येदिति विद्यावस्थायां द्वैतदर्शननिषेधति । यत्रहिद्वैतमिवभवतितदि
तरइतरंपश्यतीत्यविद्यावस्थाया द्वैतदर्शनमितिवर्ततीकथमुपचाराभेया । तस्मादस्ति सगुणात्सद्व्यादद्वयमन्यत् । रज्जुगवत्तत्रेश्वरस्योदयलयावितिनोक्तदोषइत्याशंक्याह विद्याविद्येइति उपा
सनेवविद्यातद्भावोऽविद्या । तत्रापिदेहमिवकृत्स्नं ब्रह्मांडंस्वरूपादनन्यत्वेनपश्यतीतिनोक्तश्रुतिविरोधइतिभावः २९ ननुज्ञातुज्ञानज्ञेयात्मकत्रिपुटीभानमविद्यातद्भानंविद्येतिहि उदाहृतश्रुत्यो
रर्थो नत्वदुक्तइत्याशंक्याह वेद्यावेद्यमिति वेद्यविषयादिविद्यानावेद्यविषयाभविमुर्हति । नचत्रिपुटीभानेवेद्यविषयत्वमस्तिविद्यायाः वदतोव्याघातात् वेद्यंचब्रह्मेव आत्माद्रष्टव्यःसोऽन्वेष्टव्यः
सविजिज्ञासितव्यः इत्यादिश्रुतिभ्यः । यद्यवेद्यंतदब्रह्म अतएवच्छांदोग्येसत्यकामःसत्यसंकल्प आत्मावेद्यत्वेनश्रूयते यआत्माऽपहतपाप्माविजरोविमृत्युविशोकोविजिघत्सोऽपिपासःसत्य
कामःसत्यसंकल्पःसोऽन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्योयस्तमात्मानमनुविद्यविजानातिससर्वांश्चलोकानाप्रोतिसर्वांश्चकामानिति । अभियवेत्तेवभवतिविनाशमेवापीतोभवतीतिमूकशर्मणदृष्टानेन
सुपुप्तं चार्निदितं । त्रिपुटीयाभावाभिर्विकल्पकज्ञानान्मुक्तिरितिचेत्सर्वेऽपिसुपुप्तोतादृशाःसंतीतिन्यर्थेसाधनं । सुपुप्तिसमाध्योर्भेदापादनं परिभाषामात्रं । अनुभूयमानस्यत्रिपुटीभावस्योभयत्रतुल्यत्वा
दतोवेद्यमेवब्रह्मनत्ववेद्यं ननुवेद्यंचेद्ब्रह्मैव नभवातिघटादिवदनात्मवत्त्वाच्च आत्माहिब्रह्मज्ञानमात्ररूपश्च अयमात्माब्रह्मसत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्म इत्यादिश्रुतिशतेभ्यः अतःस्वाभाविकानां देहादिवर्माणं

वेद्यावेद्यंतथाराजन्नचलंचलमेवच ॥ अपूर्वमक्षयंक्षय्यमेतत्प्रश्नमुत्तमम् ३०

स्थूलत्वादीनांयोगजन्मणामणुत्वादीनांचव्यभिचारिणांयुदासेनाऽस्थूलमनणुइत्यादिवाक्येभ्यःसर्वदृश्यधर्मशून्यमक्षरंप्रत्यक्षंप्रतिपत्तव्यमित्याशंक्याह अचलंचलमिति द्विविधं हि ब्रह्मणि धर्मजातं
श्रूयतेऽचलंचलं । तत्रापहतपाप्मत्वादिसत्यसंकल्पत्वांतमचलं । अणुत्वस्थूलत्वादिकंयत्प्रसादायोगिनामपिवर्ततेतदस्यानित्यमिति । नहिसत्यसंकल्पीप्यणुःस्यामितिध्यायन्स्थूलत्वेनरो
हुंशक्योनापिस्थूलःस्यामितिध्यायन्नणुत्वेन नहियुगपत्तद्वयंसंभवतिपरस्परविरोधात् । तस्माद्यथाउच्छ्रायपरिणाहादयोवृक्षधर्माएवंसुरभित्वमदुरत्वकपायत्वादयःपरंपरयावृक्षमता अपिपृष्णफ
लशलाटनामेवधर्मानंतुवृक्षस्यअव्याप्यवृत्तित्वात्तेषां तथासत्यसंकल्पादयोऽचलाब्रह्मधर्माःस्थूलत्वाद्यस्तुतेनसमरसीभूतस्यशक्त्यंशजातस्याऽतस्तन्निषेधोब्रह्मणियुज्यतएव । वृक्षेसौरभादेरिव
स्वाश्रयतादात्म्येनतत्रतत्प्रसक्तेरित्यर्थः । किंचाऽऽत्मेवचेद्ब्रह्मतर्हिशास्त्रस्यवेद्यर्थ्यनित्यापरोक्षत्वात्तत्पुष्पानामपिज्ञानेश्वर्यादीनांसर्वदेवभानापत्तेश्च । नहिमणिबुद्ध्याऽपिस्पृष्टःस्फुल्लिगोनदहती
त्यस्त्यतोदेहबुद्ध्यागृहीतोऽपिस्वाभाविकंधर्मप्रकाशयेदेवतस्मादयमात्माब्रह्मेतिममात्माभदसेनइतिवदुपासनाधर्मोपचारिकोऽभेदइत्याशयेनाह अपूर्वमिति उपास्तेःप्रामविज्ञातं उपास्त्यानुकीटभृंग
न्यायेनप्राप्तुंशक्यमित्यर्थः । ननुपास्त्यासाध्यस्यमोक्षस्यकथंनित्यतास्यात् नित्यश्चमोक्षः क्रियासाध्यस्यानित्यत्वंसर्वसिद्धमित्याशंक्याह अक्षयंक्षय्यमिति क्षययोग्यमपिनचपुनरावर्ततइतिशास्त्र
बलादक्षयमेव । नहिशस्त्रीयेऽर्थेयुक्तिःसंक्रमतेयेनक्रियासाध्यत्वादनित्यत्वंमोक्षस्यानुमीयेत । नहिभस्मीभूतेभ्यःसोमाज्यपयःप्रभृतिभ्यःस्वर्गोत्पत्तौशास्त्राहतेकिंचिन्मानमस्ति । तस्मा
देतत्प्रश्नजातंश्रुत्युपलब्धमनुत्तमंयुक्तिमत्तरं । नह्यात्पतिक्रिकैवल्यपापाणकल्पंनैरात्यवादादनतिरिच्यमानंपुरुषार्थोभवत्यपित्वात्पतिकंसत्यसंकल्पत्वादिकमेव । लोकेऽपिनहिकश्चित्सुपुप्तिसुपुप्तार्थ
त्वेनोपेत्यपितुरुपादिभोगमेव । तत्सामान्यादिदेऽपिपुरुषार्थेभूतस्यार्थस्यनिर्णयःकृतव्यः । तस्मादन्यक्तमेवमुख्यं ब्रह्मननुत्ततोऽयन्निष्कलं नाम शून्यकल्पं किंचिदस्तीतिसिद्धं ३०

अथान्वीक्षिक्यासहितायाश्रुतिर्विशक्तिप्रश्रयाःश्रवणानंतरं ३१ । ३२ घृतमिवेतिप्रश्नानांश्रुतिसारत्वेनगहनत्वमुक्तं ३३ परिशेषंश्रुतेर्वाक्यशेषभूतं तर्कं मध्यामिश्रुतिमुपक्रमोपसंहारैकरूप्या
दिनातात्पर्यौल्लिख्यत्केनपरिभावयामि युक्तिमपिसाधकबाधकतर्कबलेनालोडयामि । परामान्वीक्षिकीश्रुतिर्दाशितायुक्ति ३४ चतुर्थीत्रयीवातादंडनीतिचापेभ्य सांपरायिकीमोक्षायहिता
हेराजशार्दूलहेजनक उदीरितातुभ्यं साविश्वावसुनिकटेऽप्युक्त्यर्थः । गतप्रथेनपंचविंशत्पंचविंशःशारीरस्थमधिकृत्यस्थिता ३५ उक्तप्रश्नानामुत्तराणिवक्तुमुपोद्घातयति अथेति ३६ विश्वेति
अव्यक्तमितिच्छेदः भूतभव्यरूपंपद्वयंसंसारस्तत्करोतीबिभूतभव्यभयंकरं ३७ अविश्वोनिष्कलस्तथेतिगोडपाठःप्रामाणिकः । आत्मेत्येवोपासीतेत्यत्रोक्तस्योपास्यस्यात्मनस्तदेतत्प्रमेयःपुत्रात्मे
योवित्तात्प्रयोऽन्यस्मात्सर्वस्मादंतरतरंपदयमात्मेतिसर्वांतरत्वमयमितिप्रत्यमनन्यत्वंचोक्तं । तदन्यस्यचविश्वस्यस्योन्यमात्मनःप्रियंनुवाणं ब्रूयात्प्रियंतेरोत्स्यतीतिशोकहेतुत्वमुक्तं । अतःपौर्वा
पर्यपर्यालोचनादुःखदाविश्वातदन्योविश्वोनिष्कलआत्मेतिसिद्धं । इदं सर्वयदयमात्मेतिबाधायांसामानाधिकरण्योऽयंस्थाणुःसप्रमानितिवत् । आत्मविदःसार्वात्म्योक्तिरपिबाधकालीनानुभवानुसं
धानमात्रमितिज्ञेयं । यदुक्तंयदेवआकाशानंदोनस्यादित्याकाशानंदयोःसामानाधिकरण्यादुणगुणिभावेनाभेदइतितत्राह अश्वथेति मिथुनमथाऽश्वथेतिद्वयमित्यर्थः ३८ अव्यक्तंस्त्रीरूपांप्रकृतिं
पुरुषंपुरुषंरतःसिचं यस्यप्रतिविंबंप्राप्यप्रकृतिःसर्वकरोतिसंबिचभूतोऽन्योनिष्कलइत्यर्थः । श्रुत्यर्थस्तु आकाशेइतिसप्तमी तेनयदिकारणेआनंदोनस्यात्तदिकार्येसुतरानस्यादित्याधारधेय

अथोक्तश्चमहाराजराजागंधर्वसत्तमः ॥ पृष्टवाननुपूर्वेणप्रश्नमर्थविदुत्तमम् ३१ मुहूर्तमुप्यतांतावद्यावदेवंविचितये ॥ बाढमित्येवकृत्वाचतूर्ण्णांगंधर्वआस्थितः
३२ ततोऽनुचितयमहंभूयोदेवीसरस्वतीम् ॥ मनसासचमेप्रश्नोदघ्नोघृतमिवोद्धृतम् ३३ तत्रोपनिषदंचैवपरिशेषंचपार्थिव ॥ मध्यामिमनसातातदृष्ट्वा
चान्वीक्षिकीपराम् ३४ चतुर्थीराजशार्दूलविद्यैषासांपरायिकी ॥ उदीरितामयातुभ्यंपंचविंशादधिष्ठिता ३५ अथोक्तस्तुमयाराजन् राजाविश्वावसुस्तदा ॥
श्रूयतांयद्भवानस्मान्प्रश्नंसंपृष्टवानिह ३६ विश्वाव्यक्तंपरंविद्यादूतभव्यभयंकरम् ३७ त्रिगुणं गुणकर्तृत्वादिश्वान्यो
निष्कलस्तथा ॥ अश्वश्चाश्वचमिथुनमेवमेवानुदृश्यते ३८ अव्यक्तंप्रकृतिंप्राहुःपुरुषेतिचनिर्गुणम् ॥ तथैवमित्रंपुरुषंवरुणंप्रकृतिंतथा ३९ ज्ञानंतुप्रकृतिं
प्राहुर्ज्ञेयंनिष्कलमेवच ॥ अज्ञश्चज्ञश्चपुरुषस्तस्मान्निष्कलउच्यते ४० कस्तपाअतपाःप्रोक्तःकोऽसौपुरुषउच्यते ॥ तपास्तुप्रकृतिंप्राहुरतपानिष्कलःस्मृतः ४१

भावश्चकारणानंदयोःसर्वत्रश्रूयतइतिनगुणगुणिभावेनतयोःसंबंधः । आनंदं ब्रह्मणोविद्वानितिषष्ठ्यपिराहोःशिरइतिवदोपचारकीवाबोध्या ब्रह्मणइतिपदंब्रह्मवित्परंवाकर्तव्यंयत्तुक्तं । आपो
वाहदंसर्वमित्यादिश्रुतेर्वरुणएवास्तिनमित्रः । मांहूक्योक्तंसर्वेश्वरत्वादिकमपितुरीयान्वय्येवेतितत्राह तथेवेति उदाहृताश्रुतिःकारणमात्रपरानतुशुद्धंनिषेधतीतिनतथामांहूक्यश्रुतंसर्वेश्वरत्वादिकंतृती
यमानंदमयंप्रकृत्यश्रूयमाणंचतुर्थनिष्कलपरतयानेतुंशक्यमतोऽस्तिवरुणादन्योमित्रइत्यर्थः ३९ यत्तुक्तंप्रकाशमात्रस्यजगज्जन्मादिहेतुत्वंनसंभवतीतिज्ञानवदेवब्रह्मेतितत्राह ज्ञानंतुप्रकृतिमिति
यत्तादृशजगज्जन्माद्युपयोगिज्ञानंतन्मायावृत्तिरूपत्वात्प्रकृतिरेव । सत्त्वधर्मोहिज्ञानमितिसारंरूपप्रसिद्धिः । यत्तुतेनज्ञानेनप्रमाणवृत्तिरूपेणजन्येतत्प्रमाणफलभूतंप्रमाणंज्ञानंवेदांतेपुत्रोयमि
त्युच्यते यथोक्तं । परामर्थप्रमेयेपुयाफलत्वेनसंमता । संवित्सेवेहमेयोऽर्थोवेदांतोक्तिप्रमाणतःइति । तच्चज्ञेयस्वरूपंज्ञानंनिष्कलंसत्यंज्ञानमित्यादिश्रुतिविषयइत्यर्थः । यत्तुज्ञत्वात्तत्त्वेईशजीवयोः
स्वाभाविकेतिन्निरस्यति अज्ञेति ज्ञाज्ञोनिष्कलमेवब्रह्मेत्यर्थः । कार्योपाधिरयंजीवःकारणोपाधिरीश्वरःइतिब्रह्मण्योपाधिकोजीवेशभावोऽश्रूयतेतेनोपाध्यपगमेतानुभावपिनिष्कलमेवब्रह्मेतिभावः ४० य
रवानंदाकाशयोर्भेदबोधवर्धवाक्यमुदाहृतं पदावतंतेवेवस्वामितितत्प्रकरणिनःसगुणस्यस्तुतिमात्रमित्याशयेनाह कइति कआनंदः तपाःअव्यक्तं तौचक्रमेणपुंप्रकृतीइत्यर्थः यत्तुक्तं अतपाःसूर्यादःसूर्यइति-

—कर्मो गवन्निर्गुणात्सगुणस्याविर्भावतिरोभावावितिचेन्निर्गुणस्यापिसगुणत्वापभिरितितत्राह अतपानिष्कलइति निष्कलस्परज्जुगवत्सगुणलयोदयाधिष्ठानत्वमतोननिष्कलत्वव्याघातइत्यर्थः ४१ ननु निष्कलस्यवेद्यत्वंनयुज्यतेत्रिपुट्याअभानादित्युक्तमतआह तथैवेति यदज्ञानं पुरुषार्थमतिबंधकंतदवेद्यं । 'यदाचर्मवेदाकाशंवेद्यपिप्यंतिमानवाः । तदादेवमविज्ञायदुःखस्पांतोभविष्यति' इतिश्रुत्याआत्मज्ञानस्यतथात्वादात्मेववेद्यः प्रधानंतुपरिशेषादवेद्यमेव । तद्वेदनं च मनोनाशादेवेति नतत्रत्रिपुटीभानप्रसक्तिरस्ति तथाचश्रुतिः । 'तावन्नमोनिरोद्धव्यं हृदियावतक्षयंगतं । एतज्ज्ञानं च ध्यानं च शेषोऽन्योऽग्रं थविस्तरः' इति । अन्यथाघटादिवदनात्मत्वं जडत्वं स्थौल्यादिमत्त्वं च ब्रह्मणः स्यात् । तथाच 'अयमात्मा ब्रह्म विज्ञानमानंदं ब्रह्म अस्थूलमनणु' इत्यादिश्रुतिविरोधः । नत्यसतिबाधकेतासामौपचारिकत्वं कुंयुक्तं यद्वा । अयमात्मेत्युपास्त्यर्थमौणसामानाधिकरण्यं । छांदोग्येसगुणस्यैवेद्यत्वलक्षणोपास्त्यत्वश्रवणात् । विदेरुपास्त्यर्थत्वस्यापियोवायुंदिशां वत्संवेदेत्यादौ सर्वत्र प्रासिद्धे श्वेत्याशंक्याह तथैवेति यदावृत्तं तद्वेद्यं आवरणं च सत्येनमलेन दर्पणादेर्दृष्टमसत्येनोरणेण रज्ज्वादेश्च । पक्षद्वयेऽपि प्रत्यगात्मेवैद्यो न त्वनात्मा तटस्थ ईश्वरो जडत्वापत्तेरितेनात्मब्रह्मणोरभेदो गौणः । अथागौणोऽप्यभेद उपास्तिसाध्यइत्यपिन छांदोग्ये एवसोऽन्वेद्यव्यइत्यात्मन्यन्वेषणविध्याक्षिप्तस्यावरणस्यानुवादेनेतं ब्रह्मलोकं न विंदत्यनुतेन हि प्रत्यूहाइत्यनुत्त्वविधानात् । ब्रह्माभिन्नलोकं ब्रह्मलोकमात्मानं अतो नृताज्ञानमात्रापनेदेन ब्रह्मवेद्यमेवनृपास्यं अव्यक्तत्ववेद्यं तुच्छत्वात् ४२ यत्तुक्तं वृक्षदृष्टातेन ज्ञानैश्वर्यादीनां सत्त्वं स्थूलत्वादीनां निषेधश्च विशिष्टे ब्रह्मणि युज्यत इति तत्राह चला मिति चला प्रकृतिरचलः पुरुष इति तयोः परिणामित्वकूटस्थत्वादि कृत विशेषात्पारमार्थिकतादात्म्यायोगेन ब्रह्मणि प्राकृतानां ज्ञानैश्वर्यस्थौल्यादीनामाध्यासिकतादात्म्येन प्रसक्तानां मुख्यवृत्त्येव निषेधो युज्यत इति भावः । म

तथैवावेद्यमव्यक्तं वेद्यः पुरुष उच्यते ॥ चलाचलमिति प्रोक्तं त्वया तदपि मे शृणु ४२ चलांतु प्रकृतिं प्राहुः कारणं क्षयसर्गयोः ॥ आक्षेपसर्गयोः कर्तानिश्चलः पुरुषः स्मृतः ४३ तथैवावेद्यमव्यक्तमवेद्यः पुरुषस्तथा ॥ अज्ञातुभौधुवौ चैव अक्षयौ चाप्युभावपि ४४ अज्ञौ नित्याविति प्राहुरध्यात्मगतिनिश्चयात् ४५

कृतिर्विक्रियमाणा जगल्लयोदयकर्त्री पुरुषस्त्वविक्रियमाण एव तत्कर्तेति श्लोकार्थः ४३ यद्यपि शास्त्रतोऽवेद्यमव्यक्तं वेद्यः पुरुष इत्युक्तं तथाऽपि वस्तुस्वभावतो वेद्यमव्यक्तं दृश्यत्वात् । अवेद्यः पुरुषोऽदृश्यत्वादिति तत्त्वमाह तथैवेति यत्त्वात्मा चेद्ब्रह्मतर्हितस्य नित्यापरोक्षतया ब्रह्मज्ञानफलं सार्वभौम्यं सर्वस्यैव स्यादिति तत्राह अज्ञाविति यथा प्रकृतिर्जडत्वात्स्वात्मानं न जानात्येवं निष्कलात्माऽपि स्वात्मनि वृत्तिविरोधात्स्वात्मानं न जानात्यत उभावप्यज्ञौ । आत्मनो नित्यापरोक्षत्वादास्तु दासीनबोधरूपतयाननुवृत्तिविषयतया । यौहिसोपाधी जीवेशो ज्ञातुज्ञेयो तावधिकृत्य जीवस्यात्मज्ञानं तज्ज्ञानात्सार्वभौम्यमिति चोच्यते । निष्कलज्ञानस्य तु सार्वभौम्यफलकत्वं यो वेदनिहितं गुहायां परमेव्यो मन् सोऽश्रुते सर्वांस्कामान्संहेति श्रूयमाणं नान्तरीयकमिति ज्ञेयं ईशज्ञानस्य चंद्रशाखान्यायेन तत्रोपलक्षणत्वात् । तस्मादुपलक्षणस्यैश्वर्याज्ञानादज्ञातं ब्रह्मेति नापूर्वत्वव्याहतिस्तज्ज्ञानस्येति भावः । ध्रुवावनादी अक्षयौ परिणामिनित्यत्वाद्दृश्यवहारपेक्षया प्रकृतिरपि नित्या पुरुषस्त्वसाध्यत्वादेव नित्यइति ४४ यत्तु साध्योऽपि मोक्षः शास्त्रबलान्नित्यो भवतीति तत्राह अज्ञौ नित्याविति द्वित्वमविवक्षितं । 'तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयत एवमेवामुत्र पुण्यचीतो लोकः क्षीयते' इति श्रुत्या यत्कृतकं तद नित्यमिति तर्कोपगृहीतया कर्मफलं नित्यत्वात्तद्यद्वात्मानमनुविद्यन्न जंत्येतांश्च सत्यां कामांस्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीति विधीयमानमात्मज्ञानमुपासनारूपं चैतत्सकर्मितः पातित्वाद्दृश्यैव कर्मनिंदा अकर्मरूपस्यान्यस्य तत उत्कृष्टविधेयस्याभावात् । यद्येतदपि वाक्यमुपासनापरमित्याग्रहस्तदाऽथय एष संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्स मृत्थाय परं ज्योतिरुपसंघस्येन रूपेणाभिनिष्पद्यत एष आत्मेतदमृतमभयमेतद्भोतिवाक्यमात्मविद्यापरं द्रष्टव्यं संप्रसादः सुपुत्राभिमाना प्राज्ञः यं प्रकृत्यमां हृक्ये एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रूयते स परं ज्योतिः शब्दितं निष्कलमुत्तमं पुरुषं ज्ञात्वा स्वनेश्वरेण रूपेण संयुज्यते एतदेव परं ज्योतिरमृतादिरूपमिति श्रुत्यर्थः । तेन यदकर्मफलं तदजंतं देवच नित्यमित्यर्थः ४५

एवं चतुर्विंशत्याप्रश्नेः श्रुतिबलेन प्रत्युत्थितस्य श्रुतिबलेनैवोत्तरं दत्तं । इदानीमान्वीक्षिक्याकेवलतर्कबलेन प्रत्यवस्थितस्य तर्कबलेनैवोत्तरं कुमुपक्रमते अक्षयत्वादिति सार्धेन चतुर्नित्यः स्वर्ग उपास्तिसाध्यः पुरुषार्थो न केवलं पाषाणकल्पं नैरात्म्यवादानतिरेकादिति तत्राह यतः प्रजननेऽक्षयत्वादजमत्राव्ययमाहुरितियोजना प्रकृष्टजननमस्येति प्रजननं तस्मिन्ननित्यस्वर्गे ल्यब्लोपे चमी । अक्षयत्वं परोक्तं श्रुत्या अक्षयादादय आचार्या अत्रव्यवहारे यदजमाकाशादितदेवाव्ययमित्याहुः जायमानस्य घटादेव्यो हि प्रत्यक्षस्तद्वत्पराभिमतस्य मोक्षस्यापीत्यर्थः । नत्यागमशतेनापि वस्तुस्वभावोऽप्यधियंतुं शक्यते इति भावः । पूर्ववत्सुवसतीति पुरुषस्तमक्षयं प्राहुः । नतु पुरामक्षयत्वं युक्तं । तथाच केवल्यमेव मुक्तिर्न त्वैश्वर्यतारतम्यप्रस्तत्वेन कार्यत्वेन परतंत्रत्वेन च तस्यापि दुःखरूपत्वादिति भावः ४६ नन्वस्मदीयामोक्षिणोऽप्राकृतेपुल्लोके पुस्थिताः प्रतिपदमभिनवंदे हृदियादिकमुपादाय भगवद्वाराधनं वा रुपादिभोगं वा कुर्वन्त्यतो न तेषां प्रकृतिलयेऽपि प्रलयो नापि जराघातोऽतस्तेषां प्रवाह नित्यमैश्वर्यं । तथाच श्रीधरस्वामिभिर्वेदस्तुतिटोकायामुदाहृतमृपनिषदाक्यं 'यं सर्वे देवानमतिमुसुखो ब्रह्मवादिनश्चमुक्ता अपिलीलया विग्रहं कृत्वा यं भजते' इति तद्वाप्यं चोदाहृतमित्याशंक्याह गुणक्षयत्वादिति गुणानां क्षयवत्त्वादित्यर्थः । अप्राकृतेपुल्लोके पुस्तत्वादयोगुणाः संतिनवा । अंत्येनामांतरेण केवल्यमेव तत् । आद्ये प्रलयकाले गुणसाम्यावस्थायां गुणकार्यत्वात्तेषामपि क्षयोऽवश्यं भावी अथतेषामनादित्वात्क्षयइति तत्राह प्रकृतिः

अक्षयत्वात्प्रजनने अजमत्राहुरव्ययम् ॥ अक्षयं पुरुषं प्राहुः क्षयो ह्यस्य न विद्यते ४६ गुणक्षयत्वात्प्रकृतिः कर्तृत्वादक्षयं बुधाः ॥ एषातेऽन्वीक्षिकी विद्या चतुर्थीसां परायिकी ४७ विद्योपेतं धनं कृत्वा कर्मणानित्यकर्मणि ॥ एकांतदर्शनवेदाः सर्वे विश्वावसोऽस्मृताः ४८ जायंते च भ्रियंते च यस्मिन्नेते यतश्च्युताः ॥ वेदार्थयेन जानंति वेद्यं गंधर्वसत्तम ४९ सांगोपांगानपियादियश्च वेदानधीयते ॥ वेदवेद्यं न जानीते वेदभारवहो हिसः ५० यो घृताथी खरीक्षी रंमथे द्रं धर्वसत्तम ॥ विष्ठांतत्रानुपश्ये तनमंडनचवैघृतम् ५१ तथावेद्यमवेद्यं च वेदविद्यो न विदति ॥ सकेवलं मूढमतिज्ञानि भारवहः स्मृतः ५२ द्रष्टव्यौ नित्यमेवैतौ तत्परेणांतरात्मना ॥ यथाऽस्य जन्मनिधनेन भवेतां पुनः पुनः ५३ अजस्रं जन्मनिधनं चिंतयित्वा त्रयीमिमाम् ॥ परित्यज्य क्षयमिह अक्षयं धर्ममास्थितः ५४ यदानुपश्यतेऽत्यंतमहन्यहनि काश्यप ॥ तदा सकेवलीभूतः षड्विंशमनुपश्यति ५५

कर्तृत्वादिति काकाक्षिवदयं हेतुरुभयत्रापि संबध्यते प्रकरोतीति प्रकृतिरिति व्युत्पत्तेस्तेषामकार्यत्वे प्राकृतत्वमेव न स्यात् न चेष्टापत्तिः ब्रह्मव्यतिरिक्ता प्राकृतत्वस्त्वंतरकल्पने प्रमाणाभावात् । अतोऽप्यदार्तमिति श्रुत्या तन्नित्यत्वकल्पनाबाधाचेत्यर्थः । यत्त्वं श्वर्यं प्रवाह नित्यमिति तत्राह कर्तृत्वादक्षयमिति सहीदमं पुनः पुनर्जनयतीति श्रुत्या भावनाज्ञानकर्मभिः पुनः पुनर्जायमानस्य भोग्यस्याक्षयत्वमुक्तं । नच भोगभूमौ तानिसंति तस्मादप्राकृतेपुल्लोके भोग्यस्वाक्षयत्वं न युज्यते कर्मभूमौ साधितस्य तस्य क्षयावश्यं भावाद्भोगभूमौ चानुष्ठानाभावादिति सिद्धं । श्रीधरस्वामिभिरुदाहृतयोः श्रुतितद्वाप्ययोस्तु योगसिद्धजीवन्मुक्ताभिप्रायेणाप्युपपत्तिरिति नाप्राकृतलोककल्पनं युक्तमिति उपसंहरति एषेति उक्तेति शेषः ४७ विद्योपेतं मां वीक्षिक्याविद्यया सहितं धनं । ऋचः सामानियजूंषि साहि श्रीरमृतासतां इति श्रुतेः श्रीशब्दितावेदविद्याधनं तां सोपपत्तिकां संपाद्य श्रवणमनने कृत्वेति भावः कर्मणागुरूपसदनादिनायत्नेन सर्वे वेदानित्यकर्मणि एकांतदर्शनाविज्ञेया इत्यर्थः ४८ एते विद्ययाः यस्मिन्नधिष्ठाने जायंते लीयंते च तं वेदार्थे वेदप्रतिपाद्यं वेद्यमात्मानं येन जानंति ते यतश्च्युता भवन्ति तन्नित्यमिति पूर्वांनुपगमः ४९ । ५० विष्ठां विष्ठासमं मंडपं श्ये तनतु घृतं मंडवाशुद्धं ५१ अवेद्यं प्रकृतिः वेद्यं ब्रह्मयो वेदविद्या विदति न लभते नापरोक्षी करोति ५२ यथा येन दर्शनेन ५३ त्रयीकर्मकांडोक्तं धर्मक्षयं क्षयवतं परित्यज्य अक्षयं धर्मयोगं ५४ पश्यते दृश्यते कर्मणितह आत्मेति शेषः शुद्धस्त्वं पदार्थो यदा प्रत्यहं दृश्यते तदा वाक्यज्ज्ञानेन केवलीभूतस्य क्ताविद्यः षड्विंशतत्पदार्थं ५५

तस्वमसीतिवाक्यार्थमेवाह शाश्वतईश्वरःपंचविंशकोजीवः तस्यतेऽनेनमृदेनद्रावणुदृश्येतां अत्रापिकर्मणितह संभावनायांलोद् पृथगिवसंभाव्येतेइत्यर्थः । तमितिविधेयापेक्षयाएकत्वं तावु
 भावप्येकमभिधेवस्त्वितिसाधवोवेदांतनिष्ठाःसांख्याःपश्यति ५६ तदिति तेसांख्यायोगाश्च एतज्जीवेशाभेददर्शनं नाभिनंदतीतिनापित्वाभिनंदत्येव । तत्रसांख्याःस्पष्टमेवाभेदमाहुः । योगाअ
 पिमोक्षेपंचविंशसर्वकेशशून्यनिर्विशेषचिन्मात्रमुपगच्छंतस्तादृशेश्वरंमन्वानास्तयोश्चनिर्विशेषयोर्विशेषकृतस्यभेदस्यायोगात्फलतोऽभेदमेवेच्छंतीतिभावः । भयोद्वेगाइतिपाठेभयादुद्वेगोयेपांतेत
 था अस्मिन्पक्षेसांख्यमतेएवायमभेदइत्यर्थः ५७ पंचविंशपंचविंशस्यतत्त्वयदच्युतत्वंत्वयाउक्तंतत्तथाउतनतथा अयंभावः । यदिजीवत्वंसत्यंतर्हितस्येश्वरत्वंदुर्वचं नद्यागमोऽपिघटंपठयितु
 मीष्टेऽस्तत्त्वमसीत्यभेदोमोणःस्यात् । यद्यसत्यंतदाब्रह्मकांडस्थाप्रामाण्यबंधमोक्षाद्यव्यवस्थाचेति ५८ यद्यप्येतद्बहुभ्यःश्रुतंतथाऽपित्वय्येवममविश्वासोऽस्तीत्याह जैगीषव्यस्येत्यादिना ५९

अन्यश्चशाश्वतोऽन्यक्तस्तथाऽन्यःपंचविंशकः ॥ तस्यद्रावणुपश्येतांतमेकमितिसाधवः ५६ तेनैतन्नाभिनंदंतिपंचविंशकमच्युतम् ॥ जन्ममृत्युभयाद्योगाःसां
 ख्याश्चपरमैषिणः ५७ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ पंचविंशयदेततेप्रोक्तंब्राह्मणसतम ॥ तथातन्नतथाचेतितद्भवान्चकुमर्हति ५८ जैगीषव्यस्यासितस्यदेवलस्यमया
 श्रुतम् ॥ पराशरस्यविप्रर्षेर्वाषिगण्यस्यधीमतः ५९ भृगोःपंचशिखस्यास्यकापिलस्यशुकस्यच ॥ गौतमस्याष्टिषेणस्यगर्गस्यचमहात्मनः ६० नारदस्यासुरे
 श्वैवपुलस्त्यस्यचधीमतः ॥ सनत्कुमारस्यततःशुकस्यचमहात्मनः ६१ कश्यपस्यापितुश्चैवपूर्वमेवमयाश्रुतम् ॥ तदनंतरंचरुद्रस्यविश्वरूपस्यधीमतः ६२ दै
 वतेभ्यःपितृभ्यश्चदैतेयेभ्यस्ततस्ततः ॥ प्राप्तमेतन्मयाकृत्स्नंवेद्यंनित्यंवदंत्युत ६३ तस्मात्तद्भवद्बुद्ध्याश्रोतुमिच्छामिब्राह्मण ॥ भवान्प्रबर्हःशास्त्राणांप्रगल्भश्चाति
 बुद्धिमान् ६४ नतवाविदितंकिंचिद्भवान्श्रुतिनिधिःस्मृतः ॥ कथ्यतेदेवलोकेचपितृलोकेचब्राह्मण ६५ ब्रह्मलोकगताश्चैवकथयंतिमहर्षयः ॥ पतिश्वतपतांशश्वदा
 दित्यस्तवभाषिता ६६ सांख्यज्ञानंत्वयाब्रह्मन्नवाप्तंकृत्स्नमेवच ॥ तथैवयोगशास्त्रंचयाज्ञवल्क्यविशेषतः ६७ निःसंदिग्धंप्रबुद्धस्त्वंबुध्यमानश्चराचरम् ॥ श्रोतुमि
 च्छामितज्ज्ञानंघृतंमंडमयंयथा ६८ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ कृत्स्नधारिणमेवत्वांमन्येगंधर्वसतम ॥ जिज्ञाससेचमाराजंस्तन्निबोधयथाश्रुतम् ६९ अबुध्यमानां
 प्रकृतिंबुध्यतेपंचविंशकः ॥ नतुबुध्यतिगंधर्वप्रकृतिःपंचविंशकम् ७० अनेनप्रतिबोधेनप्रधानंप्रवदंतितत् ॥ सांख्ययोगाश्चतत्त्वज्ञायथाश्रुतिनिदर्शनात् ७१ पश्यंस्त
 थैवचापश्यन्पश्यत्यन्यःसदाऽनघ ॥ षड्विंशंपंचविंशंचतुर्विंशंचपश्यति ७२ नतुपश्यतिपश्यंस्तुयश्चैनमनुपश्यति ॥ पंचविंशोऽभिमन्येतनान्योऽस्तिपरमोमम ७३

६० । ६१ । ६२ । ६३ प्रबर्हःश्रेष्ठःप्रगल्भोवक्ता ६४ । ६५ । ६६ । ६७ मंडमयंघृतमतिस्वादुइतिहिप्रसिद्धं ६८ । ६९ जीवतत्त्वंचकुमुपक्रमते अबुध्यमानामिति जडाप्रकृतिःपुंसामका
 श्यतेनतुपुमान्प्रकृत्यातेनजीवस्यबुद्ध्याथगोचरत्वेननिष्कलत्वमुक्तं ७० अनेनपंचविंशेनप्रतिबोधेनबोधप्रतिबिंबात्मनातत्तांप्रकृतिंप्रधानंप्रधीयतेऽस्मिंश्चित्च्छायेतिसोऽग्नात्प्रधानसंज्ञंप्रवदंति ।
 एतेनचित्च्छायापन्नाबुद्धिरेवाहंप्रत्ययविषयइत्युक्तं । यथाश्रुतिनिदर्शनात् । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेभ्यवस्थितः । एकधावदुधाचेवहृश्यतेजलंचंद्रवत्'इतिजलंचंद्रदृष्टांतादित्यर्थः ७१ पश्यन्नि
 ति चिदाभासादन्यःसाक्षीपश्यन्जाग्रदादौपुंप्रकृत्योर्विवेकख्यातिकालेवापश्यन्सविकारंचतुर्विंशंपंचविंशंचपश्यति । अपश्यन्सुषुप्त्यादौनिर्विकल्पकसमाधौचषड्विंशंपश्यति । एतेनयःसाक्षीस
 एवसाक्ष्येपासंबद्धश्चेत्पंचविंशोभवतिसाक्ष्येणवियुक्तःषड्विंशइत्युक्तं ७२ षड्विंशस्याबुद्धत्वंवदन्चतुर्विंशस्यात्मात्वंलोकायतसौगतसंमतंनिरस्यति पंचविंशइति ७३

मप्राण्यत्मात्माभावेनेतिशेषः ७४ । ७५ कालस्यकालेन । एकत्वंषड्विंशावभेदं मज्जनोन्मज्जनेसंसारमोक्षौ समत्वेनज्ञातेनब्रह्मभावेन ७६ तमेवकालमाह पदेति अहंश्चिदात्मा एषोऽहमर्थोदिरनात्मा
 ७७ प्रायुक्तंजीवेशयोरेदंपरामृशति अन्यइति वरःषड्विंशः तत्स्थानादितिभावप्रधानोनिर्देशः वरस्यावराधिष्ठानत्वादित्यर्थः । अवरस्परज्जूरगवद्वापेसतिवरएकएवेतिसाधवोऽनुभवतीतिभावः
 ७८ तेनेतिसार्थश्लोकोव्याख्यातः ७९ । ८० अमतिबुद्धःप्रधानं बुध्यमानोजीवः बुद्धोब्रह्म ८१ धौफलमाह पश्येति पश्यंदृष्टारं अपश्यंदृश्यं क्षेप्यंक्षेमापसाधु तत्त्वंहृश्ययोरन्यत्वंचनिर्वि

नचतुर्विंशकोग्राह्योमनुजैर्ज्ञानदर्शिभिः ॥ मत्स्यश्चोदकमन्वेतिप्रवर्तेतप्रवर्तनात् ७४ यथैवबुध्यतेमत्स्यस्तथैषोऽप्यनुबुध्यते ॥ सस्नेहात्सहवासाच्चसाभिमानाच्चनि
 त्यशः ७५ सनिमज्जतिकालस्ययदैकत्वंनबुध्यते ॥ उन्मज्जतिहिकालस्यसमत्वेनाभिसंहृतः ७६ यदातुमन्यतेऽन्योऽहमन्येषुइतिद्विजः ॥ तदासकेवलीभूतः
 षड्विंशमनुपश्यति ७७ अन्यश्चराजन्यवरस्तथाऽन्यःपंचविंशकः ॥ तत्स्थानाच्चानुपश्यंतिएकएवेतिसाधवः ७८ तेनैतन्नाभिनंदंतिपंचविंशकमच्युतम् ॥
 जन्ममृत्युभयाद्रीतायोगाःसांख्याश्चकाश्यप ॥ षड्विंशमनुपश्यंतःशुचयस्तत्परायणाः ७९ यदासकेवलीभूतःषड्विंशमनुपश्यति ॥ तदाससर्वविद्धिद्वान्नपुनर्जन्म
 विंदति ८० एवमप्रतिबुद्धश्चबुध्यमानश्चतेऽनघ ॥ बुद्धश्चोक्तोयथातत्त्वंमयाश्रुतिनिदर्शनात् ८१ पश्यापश्यंयोनपश्येःक्षेम्यंतत्त्वंचकाश्यप ॥ केवलाकेवलंचा
 द्यंपंचविंशंपरंचयत् ८२ ॥ विश्वावसुरुवाच ॥ तथ्यंशुभंचैतदुक्तंत्वयाविभोसम्यक्क्षेम्यंदैवताद्यंथावत् ॥ स्वस्त्यक्षयंभवतश्चास्तुनित्यंबुद्ध्यासदाबुद्धियुक्तंमन
 स्ते ८३ ॥ याज्ञवल्क्यउवाच ॥ एवमुक्त्वासंप्रयातोदिवंसविभ्राजन्यैश्रीमतादर्शनेन ॥ दृष्टश्चतुष्ट्यापरयाऽभिनंद्यप्रदाक्षिणंममकृत्वामहात्मा ८४ ब्रह्मादीनांखे
 चराणांक्षितौचयेचाधस्तात्संवसंतेनरेद्र ॥ तत्रैवतदर्शनंदर्शयन्वैसम्यक्क्षेम्यंयेपथंसंश्रितावै ८५ सांख्याःसर्वेसांख्यधर्मेस्ताश्चतद्वद्योगायोगधर्मेस्ताश्च ॥ येचा
 प्यन्येमोक्षकामामनुप्यास्तेषामेतदर्शनंज्ञानदृष्टम् ८६ ज्ञानान्मोक्षोजायतेराजसिंहनास्त्यज्ञानादेवमाहुर्नरेद्र ॥ तस्माज्ज्ञानंतत्त्वतोऽन्वेपितव्यंयेनात्मानंमो
 क्षयेज्जन्ममृत्योः ८७ प्राप्यज्ञानंब्राह्मणात्क्षत्रियाद्वावैश्याच्छूद्रादपिनीचादभीक्षणम् ॥ श्रद्धातव्यंश्रद्धधानेननित्यंनश्रद्धिनंजन्ममृत्युविशेताम् ८८ सर्वेवर्णाब्रा
 ह्मणाब्रह्मजाश्चसर्वेनित्यंव्याहरंतेचब्रह्म ॥ तत्त्वंशास्त्रंब्रह्मबुद्ध्याब्रवीमिसर्वविश्वंब्रह्मचैतत्समस्तम् ८९ ब्रह्मास्यतोब्राह्मणाःसंप्रसूतावाहुर्म्या वैक्षत्रियाःसंप्रसूताः ॥
 नाभ्यां वैश्याःपादतश्चापिशूद्राःसर्वेवर्णानान्यथावेदितव्याः ९० अज्ञानतःकर्मयोर्निभजंतेतांतांराजंस्तेतथायांत्यभावम् ॥ यथावर्णाज्ञानहीनाःपतंतेघोरा
 दज्ञानात्प्राकृतंयोनिजालम् ९१

कल्पकतयायोनपश्येत्सएवकेवलंसाक्ष्येणापिभिर्मुक्तमकेवलंसाक्षिरूपंपंचविंशच्चिदाभासरूपं आद्यंजन्मकारणं परंमहदादिकार्यं । अनेन 'यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिसदृदसर्वंभवति'इतिश्रुतौब्रह्मपदेनभार्व
 शेषसर्वपदेसकेवलंदिक्चप्रात्यभिदिदर्शितम् ८२ क्षेम्यंमोक्षापहितं देवताद्यंब्रह्म ८३ । ८४ दर्शनंशास्त्रं दर्शयन्नदर्शयन् पथंप्रधानम् ८५ ज्ञानदृष्टंप्रत्यक्षफलमित्यर्थः ८६ । ८७ अदिनश्रद्धा
 वंतं आदंतादपिमत्वर्थपिहानिः ८८ । ८९ । ९० । ९१

१२ सर्वत्रस्थेसर्ववर्णगतं तत्स्थोऽज्ञाननिष्ठोऽस्यः स एव ब्रह्मा ब्राह्मणः अपरः स त्रियादिरपि तस्थिवान् तत्स्थोऽज्ञाने इति शेषः तस्मै तदर्थं मोक्षे नित्यं नित्यसिद्धम् १३ । १४ । १५ स्पर्शपामासददौ १६
उपासन्नुपासीनः १७ प्राकृतमाविचकं १८ अर्चतस्त्रिविधपरिच्छेदशून्योऽहमिति मनसि निश्चयकृत्वानित्यं सर्वदा यतो धर्मादिकं प्राकृतमिव्याऽतः केवलमेवाचितयदितिसार्धः श्लोकः १९ इदं धर्मादि
व्यक्तं बुद्ध्यादि अव्यक्तं ज्ञानम् १०० तस्थोऽस्थाशुवद्वलमस्तीत्यर्थः १०१ दीपमानं गवादिर्कसर्वमात्मैवेत्यर्थः १०२ । १०३ एवमुक्तप्रकारेण मन्यस्वजानीहि १०४ । १०५ अव्यक्तादीनां

तस्माज्ज्ञानं सर्वतो मार्गितव्यं सर्वत्रस्थं चैतदुक्तं मयाते ॥ तत्स्थो ब्रह्मा तस्थिवांश्चापरोयस्तस्मै नित्यं मोक्षमाहुर्नरेन्द्र १२ यत्ते पृष्ठं तन्मया चोपदिष्टं याथातथ्यं तद्वि
शोको भवस्व ॥ राजन् गच्छस्वैतदर्थस्य पारं सम्यक् प्रोक्तं स्वस्ति ते त्वस्तु नित्यम् १३ ॥ भीष्म उवाच ॥ स एव मनुशास्तस्तु याज्ञवल्क्येन धीमता ॥ प्रीतिमान
भवद्राजामिथिलाधिपतिस्तदा १४ गते मुनिवरे तस्मिन् कृते चापि प्रदक्षिणम् ॥ देवरातिर्नरपतिरासीनस्तत्र मोक्षवित् १५ गोकोटिं स्पर्शया मासाहिरण्यं तु तथै
व च ॥ रत्नांजलिमथैकं च ब्राह्मणेभ्यो ददौ तदा १६ विदेहराज्यं च तदा प्रतिष्ठाप्य सुतस्य वै ॥ यतिधर्ममुपासंश्चाप्यवसन्मिथिलाधिपः १७ सार्वज्ञानमधीयानो
योगशास्त्रं च कृत्स्नशः ॥ धर्माधर्मचराजेंद्रप्राकृतं परिगर्हयत् १८ अनंतहृति कृत्वा स नित्यं केवलमेव च ॥ धर्माधर्मौ पुण्यपापे सत्यासत्ये तथैव च १९ जन्ममृत्यु च
राजेंद्रप्राकृतं तदचितयत् ॥ व्यक्ताव्यक्तस्य कर्मदमिति नित्यं नराधिप १०० पश्यंति योगाः सार्वज्ञ्याश्च स्वशास्त्रकृतलक्षणाः ॥ इष्टानिष्टविमुक्तं हितस्थौ ब्रह्मपरा
त्परम् १ नित्यं तदाहुर्विद्वांसः शुचितस्माच्छुचिर्भव ॥ दीयते यच्च लभते दत्तं यच्चानुमन्यते २ ददाति च नरश्रेष्ठ प्रतिष्ठाति यच्च ह ॥ ददात्यव्यक्त इत्येतत्प्रतिष्ठा
तियच्च वै ३ आत्मा ह्येवात्मनो ह्येकः कोऽन्यस्तस्मात्परो भवेत् ॥ एवं मन्यस्व स तत मन्यथामाविचिंतय ४ यस्याव्यक्तं न विदितं स गुणं निर्गुणं पुनः ॥ तेन तीर्थानि
यज्ञाश्च सेवितव्या विपश्चिता ५ न स्वाध्यायैस्तपोभिर्वायज्ञैर्वा कुरु नंदन ॥ लभतेऽव्यक्तं स्थानं ज्ञात्वाऽव्यक्तं महीयते ६ तथैव महतः स्थानमाहंकारिकमेव च ॥
अहंकारात्परं चापि स्थानानि समवाप्नुयात् ७ यत्त्वव्यक्तात्परं नित्यं जानते शास्त्रतत्पराः ॥ जन्ममृत्युविमुक्तं च विमुक्तं सदसच्चयत् ८ एतन्मयाऽऽतं जनकात्पुरस्ता
त्तेनापि चातं नृपयाज्ञवल्क्यात् ॥ ज्ञानं विशिष्टं न तथा हियज्ञाज्ञानेन दुर्गतरतेन यज्ञैः ९ दुर्गजन्मनिधनं चापिराजन्नभौतिकं ज्ञानविदो वदंति ॥ यज्ञैस्तपोभिर्नियमै
र्वैतैश्च दिवं समासाद्य पतंति भूमौ ११० तस्मादुपासस्व परं महच्छुचिशिवं विमोक्षं विमलं पवित्रम् ॥ क्षेत्रं ज्ञात्वा पार्थिवं ज्ञानयज्ञमुपास्य वै तत्त्वमृषिर्भविष्यसि ११
यदुपनिषदमुपाकरोत् तथाऽसौ जनकं नृपस्य पुरा हियाज्ञवल्क्यः ॥ यदुपगणितशाश्वताव्ययं तच्छुभममृतत्वमशोकमच्छति १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शां
तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि याज्ञवल्क्यजनकसंवादसमाप्तौ अष्टादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥

मध्ये यद्यदुपास्ते तत्तादात्म्यमाप्नोतीत्याह लभत इत्यादिना व्यक्तं स्पष्टं आपरोक्ष्येणेत्यर्थः १०६ शेषं स्पष्टार्थं १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष
नीलकंठीये भारतभावरूपे अष्टादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥

समाप्ताश्रुतियुक्तिप्रधाना ब्रह्मविद्या अथसाधनप्रधानां च कुमुदकमते ऐश्वर्यवामहत्प्राप्येत्यादिना । स्वधर्माभरणपूर्वकं निवृत्तिमार्गं निष्ठोऽनरांतकाय तिक्रामतिनाप्यथेत्यप्यावतात्पर्यं १ । २ । ३ । ४
५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावरूपे एकोनविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१९ ॥ ॥ इदानीं मार्ग
स्थेऽपि निवृत्तिनिष्ठामुक्तिबीजभूतासंभवतीति दर्शयितुं सुलभाजनकसंवाद आरभ्यते अपरित्यज्येति । बुद्ध्याः बुद्धेः विनीयते लीयतेऽस्मिन्निति विनयो लयस्थानं मोक्षतत्त्वं १ आत्मा लियदेहः व्यक्त

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ऐश्वर्यवामहत्प्राप्यधनं वा भरतर्षभ ॥ दीर्घमायुरवाप्याथ कथं मृत्युमतिक्रमेत् १ तपसा वा सुमहता कर्मणा वा श्रुतेन वा ॥ रसायनप्रयोगैर्वा कैर्ना
प्रोतिजरांतकौ २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ भिक्षोः पंचशिखस्येह संवादं जनकस्य च ३ वैदेहो जनको राजामहर्षिवेदवित्तमम् ॥
पर्यपृच्छत्पंचशिखं छिन्नधर्मार्थसंशयम् ४ केन कृतेन भगवन्नतिक्रमेज्जरांतकौ ॥ तपसा वाऽथ वा बुद्ध्या कर्मणा वा श्रुतेन वा ५ एवमुक्तः स वैदेहं प्रत्युवाचापरोक्षवित् ॥
निवृत्तिर्न तयोरस्ति नानिवृत्तिः कथंचन ६ न ह्यहानिनिवर्तते न मासानपुनः क्षपाः ॥ सोऽप्यप्रपद्यतेऽध्वानं चिरायधुवमधुवः ७ सर्वभूतसमुच्छेदः स्रोतसेवो ह्यते स
दा ॥ ऊह्यमानं निमज्जंतमप्लवेकालसागरे ८ जरा मृत्युमहाग्राहेन कश्चिदभिपद्यते ॥ नैवास्य कश्चिद्भवति नासौ भवति कस्यचित् ९ पथिसंगतमेवेदं दारैरन्यैश्च बंधु
भिः ॥ नायमत्यंतसंवासोलब्धपूर्वो हिकेनचित् १० क्षिप्यंते तेन तेनैव निष्ठं तः पुनः पुनः ॥ कालेन जाताया ताहिवायुनेवाभ्रसंचयाः ११ जरा मृत्युहिभूतानां स्वा
दितारौ वृकाविव ॥ बलिनां दुर्बलानां च हस्वानां महतामपि १२ एवंभूतेषु भूतात्मानित्यभूतो ध्रुवेषु च ॥ कथं हि ह्यप्येजातेषु मृतेषु च न संज्वरेत् १३ कुतोऽहमागतः
कोऽस्मिन्नगमिष्यामि कस्य वा ॥ कस्मिन् स्थितः क्व भविता कस्मात्किमनुशोचसि १४ द्रष्टा स्वर्गस्य कोऽन्योऽस्ति तथैव नरकस्य च ॥ आगमांस्त्वनतिक्रम्य दद्या
च्चैव यजेत च १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिमोक्षपंचशिखजनकसंवादे एकोनविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१९ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अप
रित्यज्यगार्हस्थ्यं कुरु राजर्षिसत्तम ॥ कः प्रातो विनयं बुद्ध्या मोक्षतत्त्वं वदस्व मे १ संन्यस्यते यथाऽऽत्माऽप्यव्यक्तस्यात्मा यथा च यत् ॥ परं मोक्षस्य यच्चापि तन्मे ब्रूहि
पितामह २ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासं पुरातनम् ॥ जनकस्य च संवादं सुलभायाश्च भारत ३ संन्यासफलिकः कश्चिद्भूवन्नृपतिः पुरा ॥ मैथि
लो जनको नाम धर्मध्वज इति श्रुतः ४ संवेदो क्षशास्त्रे च स्वे च शास्त्रे कृतश्रमः ॥ इंद्रियाणिसमाधाय शशासवसुधाभि माम् ५ तस्य वेदाविदः प्राज्ञाः श्रुत्वा तां साधुवृत्त
ताम् ॥ लोके पुस्पृहयंत्यन्ये पुरुषाः पुरुषेश्वर ६ अथ धर्मयुगे तस्मिन् योगधर्ममनुष्ठिता ॥ महीमनुचचारैका सुलभानामभिष्कुकी ७ तया जगदिदं कृत्स्नमटं
त्यामिथिलेश्वरः ॥ तत्र तत्र श्रुतो मोक्षे कथ्यमानं चिदं डिभिः ८

स्य स्थूलदेहस्य आत्मा स्वरूपं देहद्रव्यमथात्यज्यते यच्च मोक्षस्य परं तत्त्वं तद्
देत्यर्थः २ । ३ संन्यासफलसम्यग्दर्शनं तदस्यास्तीति संन्यासफलिकः ४ स्वशास्त्रे दंडनीतो ५ तस्य साधुवृत्ततां श्रुत्वा तां स्पृहयंतीति संबधः ६ धर्मयुगे तस्य युगे अनुष्ठिता कर्तारिक्तः भिक्षुकीत्यनेन स्त्री
णामपि प्राग्निवाद्देहव्याधूर्ध्ववासंन्यासेऽधिकारोऽस्तीति दर्शितं । तेन भिक्षुपर्यमोक्षशास्त्रश्रवणमेकांते आत्मध्यानं च ताभिरपि कर्तव्यं प्रिदंदादिकं च वार्थं ७ मोक्षे मोक्षशास्त्रे निष्णात इति शेषः ८

नेतिनवेति १० । १० लघुशीघ्रमस्त्रगत्यागच्छतीतिसा ११ । १२ सौकुमार्यसौंदर्य १३ । १४ भाष्यविदांसूत्रार्थज्ञानांमध्ये १५ अस्यएनंजनकं धर्मपुमोक्षधर्मेषुविषयेषु अन्धाननादृत्यचोदयामा
सपृष्टवतोअर्थमुक्तोनेतिनवेतिसंशया सत्वमिति स्वस्ययोग्यैरुपापनार्थजनकस्यसत्त्वंबुद्धिसत्त्वेनस्वभाबुद्ध्याप्रविवेश १६ स्वबुद्धेर्बहिरस्वातंत्र्यात्परबुद्धेश्चाप्रत्यक्षत्वात्कथंप्रविवेशेत्याशं
क्याह नेत्राभ्यामिति बुद्धिसत्त्वंअमर्यहिसोम्यमनइतिश्रुतेर्भौतिकद्रव्यरविप्रभावत्सूत्रतद्यदाचक्षुरादिच्छिद्रेभ्योवह्निर्गन्धटादिकंप्रकाशयतिघटच्छिद्रनिर्गतप्रदीपप्रभावत्तदाचक्षुराद्रियामि
त्युच्यते । तत्रैकस्मिन्देशेयुगपत्प्रदीपयोरिवबुद्धचोरंशवःसंसृज्यतेतत्रयक्षराक्षसादयोवीराःस्वीयेनबुद्धचक्षेणसंसृष्टांपरबुद्धिमभिभूयतदीपेर्देहादिभिर्व्यवहरतीतिप्रसिद्धलोके । यदितुद्वावपि

साजतिसूक्ष्मांकांशुत्वात्थ्यनेतिसंशया ॥ दर्शनेजातसंकल्पाजनकस्यवभूवह ९ तत्रसाविप्रहायाथपूर्वरूपंहियोगतः ॥ अविभ्रदनवद्यांगीरूपमन्यदनुत्तमम्
१० चक्षुर्निमेषमात्रेणलघ्वस्त्रगतिगामिनी ॥ विदेहानांपुरीसुभूर्जगामकमलेक्षणा ११ साप्राप्यमिथिलारम्यांप्रभूतजनसंकुलाम् ॥ भैक्ष्यचर्यापदेशेनददर्शमिथि
लेश्वरम् १२ राजातस्याःपरंद्वासासौकुमार्यवपुस्तदा ॥ केयंकस्यकुतोवेतिवभूवागतविस्मयः १३ ततोऽस्याःस्वागतं कृत्वाव्यादिश्यचवरासनम् ॥ पूजितांपा
दशौचेनवरात्रेनाप्यतर्पयत् १४ अथभुक्तवतीप्रीताराजानंमंत्रिभिर्वृतम् ॥ सर्वभाष्यविदांमध्येचोदयामासभिक्षुकी १५ सुलभात्वस्यधर्मेषुमुक्तोनेतिसंशया ॥
सत्त्वंसत्त्वेनयोगज्ञाप्रविवेशमहीपतेः १६ नेत्राभ्यानेत्रयोरस्यरश्मींसंयम्यरश्मिभिः ॥ सास्मत्तंचोदयिष्यंतीयोगबंधैर्वबंधह १७ जनकोऽप्युत्समयनराजाभाव
मस्याविशेषयन् ॥ प्रतिजग्राहभावेनभावमस्यानृपोत्तम १८ तदेकस्मिन्नधिष्ठानेसंवादःश्रूयतामयम् ॥ छत्रादिषुविमुक्तस्यमुक्तायाश्चत्रिदंडके १९ ॥ जनकउवाच ॥
भगवत्याःकचर्येयंकृताकचगमिष्यसि ॥ कस्यचत्वंकुतोवेतिपप्रच्छेनामहीपतिः २० श्रुतेवयसिजातौचसद्भावोनाधिगम्यते ॥ एष्वर्थेषूत्तरंतस्मात्प्रवेद्यंमत्समा
गमे २१ छत्रादिषुविशेषेषुमुक्तंमांविद्वितत्त्वतः ॥ सत्त्वांसंमंतुमिच्छामिमानार्हाहिमतांसिमे २२ यस्माच्चैतन्मयाप्रातंज्ञानं वैशेषिकंपुरा ॥ यस्यनान्यःप्रवक्ता
ऽस्तिमोक्षंतमपिमेशृणु २३ पराशरसगोत्रस्यवृद्धस्यसुमहात्मनः ॥ भिक्षोःपंचशिखस्याहंशिष्यःपरमसंमतः २४ सांख्यज्ञानेचयोगेचमहीपालविधौतथा ॥
त्रिविधेमोक्षधर्मैस्मिन्गताध्याच्छिन्नसंशयः २५ सयथाशास्त्रदृष्टेनमार्गेणैहपरिभ्रमन् ॥ वार्षिकांश्चतुरोमासान्पुरामयिसुखोपितः २६

योगिवीरोबुद्धचक्षुप्रयोगसंहाराभिज्ञोतदाऽस्त्रद्वयवद्दीर्घमिधोनाभिभूयतेततएकस्मिन्देहेदयोर्विवादोभवति संबोदयिष्यंतीप्रष्टुमिच्छंती योगबंधैर्योगवलेनचित्तबंधैर्वबंधवशीचकार १७ उत्सम
यन्स्वस्याऽजेयत्वाभिमानेगर्वकुर्वन् अस्याःसुलभायाःभावमाशयमेनंभूकंकरिष्यामित्येवंरूपं विशेषयन्नभिभवन् भावेनभावंजग्राह १८ तथासहस्रमत्त्वेनैकस्मिन्देहेउवास अधिष्ठानेदेहेउ
त्रेति उभावपिस्थूलदेहोपस्कारंत्यक्तवंतावित्यर्थः १९ एतदाख्यानतात्पर्यत्वेकस्मिन्गेहेइवलिंगदेहेऽपिद्वयोर्जीवयोरवस्थानंभवतितेनस्थूलसूक्ष्मदेहौगृहवजीवस्यानात्मानावित्युक्तं एवंसतिस्व
स्थानभिभूतत्वंदर्शयन्नजनकउवाच भगवत्याइति २० परकीयंश्रुतादिकमज्ञातमतःपृष्टेनतद्देदनीयमित्यर्थः २१ राजाऽप्यहंराज्यामुक्तोऽस्मीत्याह छत्रादिष्विति संमंतुसम्यक्ज्ञातुं २२ मोक्षं
मोक्षहेतुं २३ । २४ सांख्ययोगविधिशब्दैःक्रमेणज्ञानोपास्तिकर्मकांडार्थाज्ञेयाः । अयमेवत्रिविधोमोक्षधर्मस्त्वविषयेगताध्याज्ञातमार्गः २५ प्रथिममसमीपे २६

२७ । २८ वैराग्यमितिद्व्याभ्यांवैराग्यज्ञानयत्नानांवासिष्ठादौवासनाक्षयविज्ञानमनोनाशशब्दितानांत्रिदंडविधंभवदस्योऽयाश्रयेणसिद्धिरुक्ता यथा । 'तत्त्वज्ञानंमनोनाशोवासनाक्षयएवच ।
मिथःकारणतांगत्वादुःसाभ्यानिस्थितानिहि । यावद्विलीनंमनोनतावद्वासनाक्षयः । नक्षीणावासनायावचित्तंतावन्नशास्यति । यावन्नतत्त्वविज्ञानंतावचित्तशमःकृतः । यावन्नचित्तोपशमोन्ताव
त्तत्त्ववेदनं । यावन्नवासनानाशस्तावत्तत्त्वागमःकृतः । यावन्नतत्त्वसंप्राप्तिर्नतावद्वासनाक्षयः । एकेकशोनिषेव्यंतेयद्येतेचिरमप्यलं । तत्रसिद्धिंप्रयच्छंतिमंत्राःसंकीर्त्तिताइव'इति । यथापलंगमंत्राणां
मेकैकमंत्रावृत्त्यानसिद्धिःकितुसहितानामावृत्त्यातद्वित्यर्थः । मोक्षस्यतत्साधनस्यज्ञानस्यविधिरुपायः २९ यत्नयोगाभ्यासंमनोनाशहेतुं महदात्मज्ञानं तेनचपरंवैराग्यमितिसाएवात्रयाणां
सिद्धिर्निष्पत्तिर्महतांद्वंद्वानांमुखदुःखादीनांमोक्षायेतिजीवमुक्तिसुखापवयोतिगेतिमृत्युजयापभवतीत्युक्तं ३० । ३१ ननुरान्यंकुर्वंतस्तवकथंमुक्तसंगितासंभावितेत्यतआह यथेत्यादिना सवीज

तेनाहंसांख्यमुख्येनसुदृष्टार्थेनतत्त्वतः ॥ श्रावितस्त्रिविधंमोक्षंनचराज्याद्विचालितः २७ सोऽहंतामखिलांष्टतित्रिविधांमोक्षसंहिताम् ॥ मुक्तरागश्चराम्येकःपदे
परमकोस्थितः २८ वैराग्यंपुनरेतस्यमोक्षस्यपरमोविधिः ॥ ज्ञानादेवचवैराग्यंजायतेयेनमुच्यते २९ ज्ञानेनकुरुतेयत्नंयत्नेनप्राप्यतेमहत् ॥ महद्वृद्धप्रमोक्षा
यसासिद्धिर्यावयोतिगा ३० सेयंपरमिकाबुद्धेःप्राप्तानिद्वंद्वतामया ॥ इहैवगतमोहेनचरतामुक्तसंगिना ३१ यथाक्षेत्रंष्टूभूतमद्रिराष्ट्रावितंतथा ॥ जनयत्यंकुरं
कर्मनृणांतद्वत्पुनर्भवम् ३२ यथाचोत्तापितंवीजंकपालेयत्रतत्रवा ॥ प्राप्याप्यंकुरहेतुत्वमबीजत्वान्नजायते ३३ तद्वद्भगवताऽनेनशिखाप्रोक्तेनभिक्षुणा ॥ ज्ञानं
कृतमबीजंमेविषयेषुनजायते ३४ नाभिरज्यतिकस्मिन्निन्नार्थेनपरिग्रहे ॥ नाभिरज्यतिचैतेषुव्यर्थत्वाद्वागरोषयोः ३५ यश्चमेदक्षिणंवाहुंचंदनेनसमुक्षयेत् ॥
सव्यंवास्यापियस्तक्षेत्समावेताबुभौमम ३६ सुखीसोऽहमवाप्तार्थःसमलोष्टाश्मकांचनः ॥ मुक्तसंगःस्थितोराज्येविशिष्टोऽन्यैस्त्रिदंडिभिः ३७ मोक्षेहित्रिविधा
निष्ठादृष्टान्यैर्मोक्षवित्तमैः ॥ ज्ञानंलोकोत्तरंयच्चसर्वत्यागश्वकर्मणाम् ३८ ज्ञाननिष्ठांवदंत्येकेमोक्षशास्त्रविदोऽजनाः ॥ कर्मनिष्ठांतथैवान्येयतयःसूक्ष्मदर्शिनः ३९
प्रहायोभयमप्येवज्ञानंकर्मचकेवलम् ॥ तृतीयेयंसमारव्यतानिष्ठातेनमहात्मना ४० यमेचनियमेचैवकामेद्वेषेपरिग्रहे ॥ मानेदंभेतथास्त्रेहेसदृशास्तेकुटुंबेभिः४१

त्वादंकुरंजनयतीत्यभ्याहृत्ययोज्यं तद्वत्कर्मबीजस्थानीयं ३२ । ३३ ज्ञानंबुद्धिः अबीजंवास्तनाबीजशून्यं नजायतेनप्रवर्तते शिखापद्युक्तंमोक्तंनामयस्यतेनपंचशिखेनेत्यर्थः ३४ अन
र्थेश्चुवधादौ परिग्रहेरुपादिसंग्रहे एतेपुरागरोषयोर्विषयेषुस्त्रीशत्रुप्रभृतिषुव्यर्थत्वात्तेषामिध्यात्वेननिःस्वरूपत्वादित्यर्थः ३५ वास्येतिवास्यसंज्ञकेनशस्त्रेण विभक्तिलोपआर्षः अल्पंवास्यंवासीतये
तिवा ३६ उपपादितामात्मनोमुक्तसंगितामुपसंहरतिमुखीति ३७ त्रिविधाज्ञानोपास्तिकर्मात्मिकाएका । अन्याज्ञानोपास्त्यात्मिका । कर्मणांमानसानामपि तेनसांख्ययोगात्मिकेत्यर्थः ३८
ज्ञाननिष्ठांकर्मोपसर्जनां कर्मनिष्ठांज्ञानोपसर्जनां ३९ एवंचत्वारःपरपक्षाउपन्यस्ताः स्वमतमाह प्रहायेति उभयंसमुच्चयविकल्पाख्यपूर्वश्लोकद्वयोक्तंत्यक्त्वैत्यर्थः । ज्ञानस्यकेवलत्वंकर्मकृतौ
पकारनैरपेक्ष्यं । कर्मणःकेवलत्वंप्रयोजनाभावेऽप्यत्यागः । सेयंतृतीयानिष्ठाज्ञानकर्मणोःसमुच्चयपक्षाद्विकल्पपक्षाद्याप्या । तेनपंचशिखेनसमारख्याता ४० इमामेवनिष्ठांस्तौति यमेचेति तेत्रि
दंडिनः यमादौसतिगृहस्थाःसंन्यासितुल्यःकामादौसतिसंन्यास्यपिगृहस्थतुल्यइत्यर्थः ४१

त्रिदंडेति यदिज्ञानेनैवमोक्षार्तिसिद्धं तर्हि त्रिदंडपरिग्रहवच्छत्रपरिग्रहोऽपिन बाधकोज्ञानेनसंगाभावस्योभयत्रापितुल्यत्वादित्यर्थः ४२ येनेति आलंबतेप्रयोजनवत्तयाभासकोभवति कुत्र कर्मणि
द्रव्येष्वद्वाहौ स्वंधनमर्थः कृपादयस्तेषांपरिग्रहे किमर्थं येनयेनकारणेनाभादिनायस्यार्थः प्रयोजनं शुभ्रिवृत्त्यादितदर्थमित्यर्थः । तथाचार्थस्याल्पत्वबहुत्वेबंधमोक्षहेतुनभवतः किंतु तत्रासतयनास
क्तीएवेतिभावः ४३ आधिपत्येतुल्ये त्रिदंडाद्यर्थे आसक्तिर्बाधिकेत्याह दोषेति ४४ आसंगमेव विवृणोति आधिपत्येति शिष्यादिष्विति शेषः ४५ । ४६ त्रिविष्टुर्वत्रिदंडकं लिंगानि आश्रमपरिचा
यकानि ४७ । ४८ अथवेति दुःखाभावार्थे त्रिदंडचेतुर्नव्यतर्हि राज्यामपितदर्थं कुतो न कर्तव्यमित्यर्थः अतएवोक्तं भगवता । दुःखमित्येव यत्कर्मकायकेशभयात्त्यजेत् । सकृत्पाराजसंत्यागं नैव
त्यागफलं लभेत् इति ४९ फलितमाह आकिंचन्येति ५० एषु सत्त्वपि अबधेपदे स्थितं मां विद्धि ५१ राज्यैश्वर्यमयः राज्याद्यासत्तयात्प्रधानः स्त्रीमयोजाल्म इति वत् स्नेहायतने धनदारादिभिर्बध्नाती

त्रिदंडादिपुयद्यस्ति मोक्षो ज्ञानेन कस्यचित् ॥ छत्रादिपुकथं न स्यात्तुल्यहेतौ परिग्रहे ४२ येनयेन हियस्यार्थः कारणेनेह कर्मणि ॥ तत्तदालंबते सर्वद्रव्ये स्वार्थ
परिग्रहे ४३ दोषदर्शी तु गार्हस्थ्ये यो व्रजत्याश्रमांतरे ॥ उत्सृजन् परिग्रहं श्वसोऽपि संगान्नमुच्यते ४४ आधिपत्ये तथा तुल्ये निग्रहानुग्रहात्मके ॥ राजभिर्भि
क्षुकास्तुल्यामुच्यंते केने हेतुना ४५ अथ सत्याधिपत्येऽपि ज्ञानेनैवेह केवलम् ॥ मुच्यंते सर्वपापेभ्यो देहे परमके स्थिताः ४६ काषायधारणं मौडं च त्रिविष्टुर्वंध
कमंडलुम् ॥ लिंगान्युत्पथभूतानि न मोक्षायेति मेमतिः ४७ यदि सत्यपिलिंगेऽस्मिन्नज्ञानमेवात्र कारणम् ॥ निर्मोक्षाये ह दुःखस्य लिंगमात्रं निरर्थकम् ४८
अथवा दुःखशैथिल्यं वीक्ष्य लिंगे कृतामतिः ॥ किंतु देवार्थसामान्यं छत्रादिपुन लक्ष्यते ४९ आकिंचन्येन मोक्षोऽस्ति किंचन्येनास्ति बंधनम् ॥ किंचन्ये चेतरे
चैव जंतु ज्ञानेन मुच्यते ५० तस्माद्दुर्मार्थकामेषु तथा राज्यपरिग्रहे ॥ बंधनाय तनेषु विद्वद्बधेपदे स्थितम् ५१ राज्यैश्वर्यमयः पाशः स्नेहायतनबंधनः
मोक्षाश्मनिशितेनेह च्छिन्नस्त्यागासिनामया ५२ सोऽहमेवंगतो मुक्तो जातास्थस्त्वयि भिक्षुके ॥ अयथार्थं हिते वर्णवक्ष्यामि शृणु तन्मम ५३ सौकुमार्यं
तथारूपं वपुरग्र्यं तथा वयः ॥ तवैतानि समस्तानि नियमश्चेति संशयः ५४ यच्चाप्यनुरूपं तेलिंगस्यास्य विचेष्टितम् ॥ मुक्तोऽयं स्यान्न वेति स्याद्
र्षितो मत्परिग्रहः ५५ न च कामसमायुक्ते युक्तेऽप्यस्ति त्रिदंडके ॥ न रक्षते त्वया चेदं मुक्तस्यास्ति गोपना ५६ मत्पक्षसंश्रयाच्चायं शृणुयस्ते व्यतिक्रमः ॥
आश्रयंत्याः स्वभावेन मम पूर्वपरिग्रहम् ५७

तितथा एतेन संगी बध्यते त्यागी मुच्यते इत्युक्तं ५२ त्वयि योगप्रभाववत्यां जातास्थो जातादरः अथापि अयथार्थं यो माननुरूपं वर्णं त्रिगुणजं रूपं ५३ सौकुमार्यादिकं योगश्रौकल्यां त्वयि परस्परविकृष्टं कथं
स्यादिति संशयः । त्वं योगसिद्धा ब्राह्मणी वा आजानसिद्धा यत्पराक्षसादियो निजावेति भावः ५४ लिंगस्य त्रिदंडधारणस्याननुरूपं शरीरशोषणाय भावात् । धर्षितोरूपादिनाऽभिभूतः परिग्रहः सभा
विकृतवेषत्वं पराभिभवश्च ननु क्लृप्तमिति भावः ५५ नैदिन्यादिलीपइवानुग्रहार्थं मेबंधं धर्षितोऽसीत्याशंक्याह नचेति परानुग्रहनिग्रहकामेयुक्ते योगिनि संन्यासफलनास्तीत्यर्थः । मच्छरीरसंगात्त्वये
इमाश्च लिंगमपिन रक्ष्यते अनेन लिंगेनापि मुक्तस्यारूढपतितस्य गोपनानास्ति । विमुक्तस्येति पाठे ज्ञात तत्त्वस्यापि गोपनाव्यभिचाराय कृत्यादात्परक्षाकर्तव्येत्यस्तेवेत्यर्थः ५६ मत्पक्षेति मच्छरी
रप्रवेज्ञात् । नन्वेवं स्वासने एवास्मीत्याशंक्याह आश्रयंत्या इति स्वभावेन स्वेन विभो न मम परिग्रहं शरीरमाश्रयंत्याः अतस्त्वयि व्यभिचारदोष इति भावः ५७

जारिण्योऽपि संकेतेनैव परपुरं गृहं वा प्रविशंति तत्रापित वास्मान्धर्षयंत्या अपराध इत्याह कस्यवेति सन्निकर्षात्संकेतात् ५८ इष्टापत्तिमाशंक्याह वर्णेति ५९ आश्रमसंकरः संन्यासाद्गार्हस्थ्यं प्रतिपुनराम
मनम् ६० संन्यासिवेषेण गार्हस्थ्यार्थमेवाह मागतास्मीति चेद्रोत्राय निर्णयात् प्रागेतन्नोचितमित्याह सगोत्रामिति ६१ । ६२ अविज्ञानेन ज्ञानाभावेन मिथ्याज्ञानेन विपर्ययेण ६३ नस्त्रीस्वातंत्र्यमर्हतीति
शास्त्रोच्छेदनरूपेण स्वदोषेण तर्हि शास्त्रातिक्रमणात्तव श्रुतं व्यर्थम् ६४ भावयोश्चित्तयोः स्पर्शः ऐक्यं प्रीतिरिति यावत् ६५ दोषलिंगमेवाह नमयीति ६६ अर्हतः पूज्यान् उद्दिश्य ६७ अमर्षः परोत्कर्षासिद्ध्यु

प्रवेशस्ते कृतः केन मम रात्रेपुरेऽपि वा ॥ कस्यवासन्निकर्षात्त्वं प्रविष्टाहृदयं मम ५८ वर्णप्रवरमुख्याऽसि ब्राह्मणीक्षत्रियस्त्वहम् ॥ नावयोरेकयोगोऽस्ति माकृथावर्ण
संकरम् ५९ वर्तसे मोक्षवर्मेण त्वंगार्हस्थ्येऽहमाश्रमे ॥ अयंचापि सुकष्टस्ते द्वितीयोऽश्रमसंकरः ६० सगोत्रावाऽसगोत्रावानवेदत्वांनवेत्थमाम् ॥ सगोत्रमाविशं
त्यास्ते तृतीयो गोत्रसंकरः ६१ अथ जीवतिते भर्ता प्रोषितोऽप्यथ वाक्चित् ॥ अगम्यापरभायेंति चतुर्थो धर्मसंकरः ६२ सात्वमेतान्यकार्याणिकार्यापेक्षाव्यवस्य
सि ॥ अविज्ञानेन वायुक्ता मिथ्याज्ञानेन वा पुनः ६३ अथवाऽपि स्वतंत्रासि स्वदोषेणेह कर्हिचित् ॥ यदि किंचिच्छ्रुतं तेऽस्ति सर्वकृतमनर्थकम् ६४ इदमन्यनृतीयं
ते भावस्पर्शाविघातकम् ॥ दुष्टया लक्षते लिंगं विष्टुष्वत्या प्रकाशितम् ६५ नमय्येवाभिसंधिस्ते जयैषिण्याजयेकृतः ॥ येयं मत्परिषत्कृत्स्ना जेतुमिच्छसितामपि ६६
तथाऽर्हतस्ततश्च त्वं दृष्टिं स्वां प्रतिमुंचसि ॥ मत्पक्षप्रतिघाताय स्वपक्षोद्भावनाय च ६७ सास्वेनामर्षजेन त्वमृद्धिमोहेन मोहिता ॥ भूयः सृजसि योगांस्त्वं विषामृत
मिवैकताम् ६८ इच्छतोरत्रयोलाभः स्त्रीपुंसोरमृतोपमः ॥ अलाभश्चापि रक्तस्य सोऽपि दोषो विषोपमः ६९ माऽत्याक्षीः साधुजानीष्वस्वशास्त्रमनुपालय ॥ कृते
यं हि विजिज्ञासामुक्तोनेति त्वयामम ७० एतत्सर्वं प्रतिच्छेदनं मयि नार्हसि गूहितम् ॥ सायदित्वं स्वकार्येण यद्यन्यस्य महीपतेः ॥ तत्त्वं सत्रप्रतिच्छन्नामयि नार्हसि गूहि
तम् ७१ नराजानं मृषागच्छेन्न द्विजातिकथंचन ॥ नस्त्रियं स्त्रीगुणोपेतां हन्युर्हते मृषागताः ७२ राज्ञां हि वलमैश्वर्यं ब्रह्मब्रह्मविदां वलम् ॥ रूपयौवनसौभाग्यं
स्त्रीणां वलमनुत्तमम् ७३ अतएतैर्वलैरेव वलिनः स्वार्थमिच्छता ॥ आर्जवेनाभिगंतव्या विनाशाय ह्यनार्जवम् ७४ सात्वं जातिं श्रुतं वृत्तं भावं प्रकृतिमात्मनः ॥ कृ
त्यमागमने चैव वक्तुमर्हसि तत्त्वतः ७५ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येतैरसुखैर्वाक्यैर्युक्तैरसमंजसैः ॥ प्रत्यादिष्टानरेन्द्रेण सुलभानव्यकंपत ७६ उक्तवाक्ये तु नृपतौ सु
लभाचारुदर्शना ॥ ततश्चारुतरं वाक्यं प्रचक्रामाथ भाषितुम् ७७ ॥ सुलभोवाच ॥ नवभिर्नवभिश्चैव दोषैर्वाग्बुद्धिदूषणैः ॥ अपेतमुपपन्नार्थमष्टादशगुणान्वितम् ७८

त्वत्तजेन योगान्परबुद्धेः संबन्धान् ६८ विषामृतशब्दो व्याचष्टे इच्छतोरिति रक्तायास्तवरक्तस्य पुंसोऽलाभात् तादृशयोर्योगो विषामृतमित्यर्थः ६९ स्वशास्त्रं संन्यासिशास्त्रं ७० सत्रप्रतिच्छन्नावेपां
तरेण गुप्ता ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ प्रत्यादिष्टातिरस्कृता ७६ । ७७ नवभिर्वाग्दूषणैर्गुर्वक्षरसंयुक्तत्वादिभिर्बन्धप्रमाणैः । बुद्धिदूषणैश्च नवभिः कामादिभिर्बन्धप्रमाणैरेव । अष्टादशगुणाः नवैव वा
मृषणादिविपर्ययैरेव मधुराक्षरत्वादयोगुणाः । नवदोषा अपि गुणत्वेन यत्रोच्यंते ते दोषगुणाश्च नव इत्येवमष्टादशगुणान्वितं वाक्यमित्युत्तरेणान्वयः ७८

सौक्ष्म्यसंशयस्यविषयीभूतपदादि संदिग्धार्थत्वमित्यर्थः । सांख्यपूर्वपक्षेसिद्धांतेचगुणदोषसंख्यानं । क्रमःसंख्यातानांगुणदोषाणांबलाबलविचारणं । विनिर्णयःसिद्धांतः । प्रयोजनमनुष्ठानं । एता निपंचसमुच्चितानिवाक्यंशब्दाख्यप्रमाणमित्यर्थः ७९ स्वलक्षणव्यावर्तकधर्मवचनं तच्चविषयभेदाच्चतुर्धा पदतोवाक्यतः पदार्थतोवाक्यार्थतइति । एतेषामुदाहरणान्यनुपदमेववक्ष्यते ८० ज्ञानमि ति यत्रविषयवाक्येज्ञेयेपुवाक्यप्रमेयतयोपरिस्थितेषुभिन्नेष्वनेकेष्वर्थेषुसत्सुयदाज्ञानंबुद्धिर्भेदेननिर्णयमप्राप्नुवतीअधिवासिनीअनेककोटिस्पर्शिनीवर्ततेतत्सौक्ष्म्यवाक्यस्यदुर्ज्ञेयत्वमित्युच्यते ८१ कचि त्पूर्वपक्षेसिद्धांतेवासंमतं कंचिदनियतमर्थम् ८२ इदमिति संख्यातानांगुणानांदोषाणांचमध्येइदंपूर्ववक्तव्यमिदंपश्चाद्विवक्षितमितिबलाबलविचारक्रमः ८३ वाक्यांतेवाक्यार्थविचारांते प्रोच्यतेप्रकर्षे णयुक्तिमत्तयाउच्यतेसनिर्णयः ८४ प्रयोजनंलक्षयति इच्छेति तत्रइच्छाप्रभवंदुःखंयत्रविषयेजायतेइदमवश्यंकर्तव्यमित्यौत्सुक्येद्वेषभवंदुःखमिदमवश्यंत्याज्यमित्यसत्यत्वं । तत्रयाप्रवृत्तिरूपानिवृ त्तिरूपावावृत्तिःसाप्रयोजनंनाम ८५ एकार्थसमवेतान्येकस्मिन्नर्थपर्यवसितानि वाक्यमितिपंचांगवाक्यंममवचनान्निश्चिनु सौक्ष्म्यादीनामुदाहरणानितु तत्रपदतःसौक्ष्म्यादेरुदाहरणंवायव्यंश्वेतमालभे तभूतिकामइतिविधायाम्नायतेवायुर्वैशेषिष्ठादेवतावायुमेवस्वेनभागधेयेनोपधावतिसएवेन भूतिगमयतीति किंवायुर्वाइत्यादीनिपदानिसमिधोयजतितनूनपांतजयतीत्यादि पदकदंबवतकंचिदर्थविधायप्रधा नवाक्येनएकवाक्यतांप्रतिपद्यतेउतसंभूयप्राशस्त्यमात्रंश्वेतालभस्यार्थलक्षयति एतत्सौक्ष्म्यं अविशिष्टस्तुवाक्यार्थइतिन्यायेनतेषांप्रतीयमानस्यार्थस्यापलपितुमशक्यत्वात्सामिदादिवाक्यवत्स्वार्थपर्यव

सौक्ष्म्यंसांख्यक्रमौचोभौनिर्णयःसप्रयोजनः ॥ पंचैतान्यर्थजातानिवाक्यमित्युच्यतेनृप ७९ एषामेकैकशोऽर्थानांसौक्ष्म्यादीनांस्वलक्षणम् ॥ शृणुसंसार्यमाणा नांपदार्थपदवाक्यतः ८० ज्ञानंज्ञेयेषुभिन्नेषुयदाभेदेनवर्तते ॥ यत्राधिवासिनीबुद्धिस्तत्सौक्ष्म्यमितिवर्तते ८१ दोषाणांचगुणानांचप्रमाणंप्रविभागतः ॥ कंचि दर्थमभिप्रेत्यसांख्येत्युपधार्यताम् ८२ इदंपूर्वमिदंपश्चाद्वक्तव्यंयद्विवक्षितम् ॥ क्रमयोगंतमप्याहुर्वाक्यंवाक्यविदोऽजनाः ८३ धर्मकामार्थमोक्षेषुप्रतिज्ञायविशे षतः ॥ इदंतदितिवाक्यांतेप्रोच्यतेसविनिर्णयः ८४ इच्छाद्वेषभवंदुःखैःप्रकर्षोयत्रजायते ॥ तत्रयानृपतेवृत्तिस्तत्प्रयोजनमिष्यते ८५ तान्येतानि यथोक्तानिसौक्ष्म्यादीनिजनाधिप ॥ एकार्थसमवेतानिवाक्यंममनिशामय ८६

सानंप्राप्येवमहावाक्येनेकवाक्यतांलभंतेइतिपूर्वपक्षेगुणः सिद्धांतेदोषः । तथासर्वस्यान्नायस्यप्रयोजनवदर्थपर्यवसायित्वात्वापोः शीघ्रगामित्वादिप्रतिपादनेशास्त्रस्यप्रवृत्तिनिवृत्तिकरत्वायोगात्आनर्थ क्यलक्षणाप्रामाण्याद्वरंविधेयार्थप्राशस्त्यसमर्पणेनार्थवत्त्वमितिसिद्धांतेगुणाःपूर्वपक्षेदोषाश्च । एतत्सांख्यं अत्रैवक्रमाख्यंपूर्वोत्तरपक्षयोर्बलाबलमुन्नेयं पूर्वपक्षेआनर्थक्यात्दुर्बलत्वं सिद्धांतेऽर्थ वत्त्वात्प्राबल्यमितिइतएवनिर्णयः । अर्थवादानांप्रयाजादिवाक्यानामिवप्रधानविधिनावाक्येकवाक्यतानास्तिअपितुपदेकवाक्यतेवेति तस्माद्वायुर्वाइत्यादिकमेवपदमविधायकं अतःप्रशीघ्रगामिदे वताकं कर्मशीघ्रफलदमितिस्तुतिःसिद्धांतेफलं । पूर्वपक्षेतुयतोवायुःक्षेपिष्ठाऽतिशयेनक्षिप्रगामिनीदेवतेतिस्वयमपिधावनंकर्तव्यमिति । इदंपदेकत्वानेकत्वेसौक्ष्म्यादिकंवाक्येकत्वानेकत्वेतुवैधानरं द्वादशकपालंनिर्वपेत्पुत्रेजातेयदष्टाकपालोभवत्यष्टाक्षरागायत्रीत्यादौसंशयः । किंद्वादशकपालेएवअष्टाकपालत्वादिवैकल्पिकोगुणविधिरुतस्यैवावयवद्वारास्तुतिरिति तत्रउत्पत्तिशिष्टादशत्वारुद्धे उत्पन्नशिष्टानामष्टत्वादीनांनिवेशायोगात्संभवत्येकवाक्यत्वेवाक्यभेदोहिनेष्यतइतिन्यायेनपुत्रेजातेइत्युपक्रम्ययस्मिन्नजातएतामिधिनिर्वर्तित्युपसंहारेणउपक्रमोपसंहारयोरैकरूप्यान्नात्रवाक्यभेदो पापत्यागुणविधानंकर्तुंशक्यमिति । अत्रापिपूर्ववत्सौक्ष्म्यादिकंद्रष्टव्यं तथापदार्थसौक्ष्म्यादि । 'इन्द्रियेभ्यःपरात्परार्थैर्भ्यश्चपरमनः ॥ मनस्तुपराबुद्धिर्बुद्धेरात्मानहान्परः ॥ महतःपरम व्यक्तं'इत्यत्राव्यक्तपदेनसांख्याभिमतंप्रधानं ग्राह्यंरुद्धेरितिपूर्वःपक्षः । 'आत्मानंरथिनंविद्धिशरीरंरथमेवतु ॥ बुद्धिंरुसारथिविद्धिमनःप्रग्रहमेवच । इन्द्रियाणिहयानाहुर्विषयांस्तेपुगोचरान्'इति-

रथरूपककल्पनायांश्रूयतेइन्द्रियादयस्तएवक्रमबुद्धकाम्यांप्रत्यभिज्ञायतेऽतःपरिशेषादव्यक्तशब्देनसूक्ष्मंशरीरमिति सिद्धांतः । तथावाक्यार्थेऽपिसौक्ष्म्यादिकमिद्रेणप्रतर्दनं प्रत्युच्यतेप्राणोऽस्मिप्रज्ञा त्मातंमामायुरमृतमित्युपास्वेतिकिमिहवक्ताइद्रेवोपास्यःउतमुख्यःप्राणःश्रोतार्थलाभात् उतप्रज्ञात्मेतिविशेषगाजीवः । उततथापुरेपुनिमिरापितोनाभाबराअपिताएवमस्मिन्प्राणोसर्वसम र्पितमितिसर्वलयाधिष्ठानत्वोक्तेर्ब्रह्मवातत्रअन्यतमपरत्वमितिपूर्वःपक्षः । वाक्यभेदस्यायुक्तत्वेनैकस्मिन्नर्थेवाक्यपर्यवसानावश्यकत्वाद्धिततमंभ्रूहीतिप्रक्रमात्त्रक्षेत्रस्यहिततमत्वायोगात् । वक्रात्मो पदेशस्यवामदेवदहंमनुरभवंसूर्यश्चेतिप्रत्यक्तत्त्वानुसंधानपरत्वेब्रह्मपरत्वोपपत्तेः । प्राणादिधर्मवैशिष्ट्येनापिब्रह्मोपास्तिसंभवादुदाहृतोपसंहाराच्चब्रह्मपरत्वमितिसिद्धांतइतिदिक् ८६ एवंसौक्ष्म्याद्यंगं चकंसलक्षणमंगिचवाक्यंसलक्षणमुक्त्वावाक्यगुणानाह उपेतार्थमितित्रिभिः । अत्रालंकारिकैःश्लेषादयःशब्दगुणाश्चतुर्विंशतिःप्रतिपादिताः तेऽत्रशब्दांतरेःसंक्षेपेणचअंतर्भावेणचपंचदशप्रोक्ताः तत्रकेन शब्देनकोगुणउच्यतेकस्मिंश्चकोऽतर्भवतितत्संक्षेपेणप्रकाशयते तत्रश्लेषादयस्तावद्भोजेनप्रोक्ताः 'श्लेषः १ प्रसादः २ समता ३ माधुर्यं ४ सुकुमारता ५ अर्थव्यक्ति ६ स्तथाकांति ७ रुदारत्व ८ मु दात्ता ९। ओज १० स्तस्थान्यदौर्जित्यं ११ प्रेयान १२ धसुशब्दता १३ तद्वत्समाधिः १४ सौक्ष्म्यम् १५ चगांभीर्यं १६ मधविस्तरः १७। संक्षेपः १८ संमितत्वंच १९ भाविकत्वम् २० गतिस्तथा २१। रीति २२ रुक्ति २३ स्तथाप्रोढिः २४'इति 'श्लेषःसाम्यंकांतिरोजौर्जित्योदार्यरीतयः ॥ गतिश्चांतर्भवत्यष्टौश्लेषेर्बन्धुणावने' उपेतार्थेअर्थव्यक्तिःसंपूर्णवाक्यत्वरूपा १ अभिन्नार्थमनानार्थप्राप्ति द्दार्थपदत्वंप्रसादाख्यं २ न्यायवृत्तंश्लेषैर्विशेषणैर्योगोउदात्ताख्यः ३ नचाधिकंसंक्षिप्तम् ४ नाश्लेषंश्लेषाद्यगुणयुक्तं ५ नसंदिग्धविविक्तपदतारूपमाधुर्यवत् ६ एतेपदवाक्यगुणाः ८७ अतःपरं

उपेतार्थमभिन्नार्थन्यायवृत्तंनचाधिकम् ॥ नाश्लेषंनचसंदिग्धंवक्ष्यामिपरमंततः ८७
नगुर्वक्षरसंयुक्तंपराइमुखसुखंनच ॥ नानृत्तंनत्रिवर्गेणविरुद्धंनाप्यसंस्कृतम् ८८
नन्यूनंकष्टशब्दाविक्रमाभिहितंनच ॥ नशेषमनुकल्पेननिष्कारणमहेतुकम् ८९

नवंपददोषास्तेऽपिविपर्ययेणवाक्यगुणाएवेतिनजसंबंधाद्बोधाः नगुर्वक्षरसंयुक्तं अनिष्टुराक्षरप्रायंसुकुमाराख्यं निष्टुराक्षरंतु'शुष्कोवृक्षस्तिष्ठत्यत्रे'एवमादि १ पराइमुखानांसुखकरंआम्यं अश्लीलामंगल घृणावदर्थंआम्यं इदंचनतथा अंतर्मुखप्रायंसूक्ष्मार्थमित्यर्थः यथोक्तं 'अंतःसंजल्परूपत्वंशब्दानांसौक्ष्म्यमुच्यते' उदाहृतंच'केवलंदयतिकर्तृवाचिनःप्रत्ययानिहनजातुकर्मणि । धावतःसृजतिसंहशास्तयः स्तौतिरत्रविपरीतकारकः'इति २ अनृतंपुराणाद्यमूलकंमेघसंदेशादिवत् ततोऽन्यत्श्रुत्यादिमूलकतयाप्रौढोक्तिरूपम् ३ त्रिवर्गेणविरुद्धं असावनुपनीतोऽपिवेदानधिजगेरुरोरितिधर्मशास्त्रविरुद्धं कामो पभोगसाकल्यफलोराज्ञांमहीजयइत्यर्थशास्त्रविरुद्धं 'तवोत्तरोष्ठेविंबोष्ठिदशनांकोविराजते'इतिकर्मशास्त्रविरुद्धंच तदन्यत् श्रेयस्करंप्रेयःसंज्ञं असंस्कृतदेश्यं तद्यथा 'गह्रौलावण्यतल्लौतेलडहौमडहौभुजौ॥ नेत्रेसेवाट्टकंदोष्टमोष्टायितसखेसखि' । तदन्यत् उक्तिसंज्ञंविशिष्टभणितिरूपं ८८ न्यूनमसमर्थं 'असंगतंपदंपत्तदसमर्थमितिसमृतं' इदंतदन्यत्समर्थंविस्तररूपं ६ कष्टशब्दंउदोव्याकरणदोषयुक्तं तदन्यत्सुशब्दतारूपं ७ विक्रमाभिहितंउदारत्वं नृत्यद्विरिवपदेवाक्यरचनंगुणः नचेतिचकारात्पूर्वनेकारानुवृत्तिः नकारद्वयेनौदार्याधिक्यं सूचितं तदन्यत्क्लिष्टं यथोक्तं 'दूरंयस्यार्थसंविच्छिःक्लिष्टंनेष्टं हितत्सतां'उदाहृतंच 'विजितात्मभवद्देषी'इत्यादि विनामरुत्तमाजितइंद्रस्तस्यात्मभवोऽर्जुनस्तस्यदेषीकर्णइत्यर्थः ८ नशेषं शेषःपदांतराध्याहारःअनुकल्पोलक्षणातयायुक्तत्वं निष्कारणंनि ष्ययोजनं अहेतुकंयुक्तिशून्यं अध्याहारलक्षणाफलव्युत्पत्तयपेक्षमित्यर्थः यथाइपेत्वेतिवाक्यंछिनम्रीत्यध्याहारसापेक्षं मित्रंमतिविषंभुस्वेतिवचनंशत्रुगृहेभोजननिषेधलक्षणार्थं एतच्च 'समाधिः-

म.भा.टी.
॥२२४॥

—सोऽन्यधर्माणायद्वयप्रकल्पन इत्यालंकारिकाणां गुणः तथापि वेदार्थमर्थोदाविदांमतेऽयं दोषः प्रयोजनहीनराजासौगच्छतीत्यादिनिर्युक्तिः 'गोरपत्यं बलीवर्देस्तृणमत्तिमृखेनसः' इति एतेदोषे हीनभाविकत्वादिगुणांतरयुक्तं तएतेन वशब्दानां गुणानवदोषाश्चतरेणैव न स्वद्विःपदेर्देशिताः यद्यपि उपेतार्थमिति श्लोकेऽपि न वर्तिपदानिवर्तते तथापि तल्लक्ष्याणां दोषाणामेष्वेवांतर्भावान्न तत्रापि तदर्थत्वं कल्पितं तथानिष्ठुराक्षरत्वादीनां दोषाणामपि गुणत्वं केन चिन्नेमि तेनोच्यते यथा 'यच्छ्रुतेर्विरसंकष्टं तस्य दुर्वचकादिषु । गुणत्वमनुमन्यंतेसानुप्रासस्यसूरयः' इति 'भ्राष्ट्रास्त्वाष्ट्रारिराष्ट्रेन भ्राष्ट्रे नार्दष्ट्रिणो जनाः । धार्तराष्ट्राः सुराष्ट्रेन महाराष्ट्रे च नोष्ट्रिणः' इत्यादिप्रंथांतरे द्रष्टव्यं मोक्षकथाव्यवधायकत्वाच्च नैतत्प्रपंचितं तदेतदभिप्रेत्योक्तं न ववाग्दोषा अष्टादशवाचो गुणा इति ८९ नवद्विदोषाना ह कामादिति अनार्यकात्दर्पात् हीतः त्रपातः अनुक्रोशतः कृपातः ९० वाक्यगुणानुक्तावक्तृगुणानाह वक्तेति अविकलमव्यग्रं यथास्यात्तथाविवक्षायां तत्त्वनिर्णयार्थायां कथायां समंसिद्धांतावि रोधेन यदा एतिप्रविशति तदासः विवक्षितार्थः प्रकाशते न तूभयोरप्युत्पथगामित्वे ९१ तयोरेव स्वस्वपक्षग्रहेऽर्थनिर्णयोन भवतीत्याह वक्तव्ये इति स्वार्थस्वेन परिगृहीतमर्थपरार्थमुत्कृष्टमर्थं यदारो

शां.मो.१२
अ०
॥३२०॥

कामाक्रोधाद्गयालोभाद्दैन्याच्चानार्यकात्तथा ॥ हीतोनक्रोशतोमानात्रवक्ष्यामिकथंचन ९० वक्ताश्रोताचवाक्यंचयदात्वविकलं नृप ॥ सममेतिविवक्षायांतदासो र्थः प्रकाशते ९१ वक्तव्येतुयदावक्ताश्रोतारमवमन्यवै ॥ स्वार्थमाहपरार्थतत्तदावाक्यं नरोहति ९२ अथयः स्वार्थमुत्सृज्यपरार्थं प्राहमानवः ॥ विशंकाजायतेत स्मिन्वाक्यंतदापिदोषवत् ९३ यस्तुवक्ताद्वयोरर्थमविरुद्धं प्रभाषते ॥ श्रोतुश्चैवात्मनश्चैव सवक्तानेतरो नृप ९४ तदर्थवदिदं वाक्यं राजत्रेकमनाः शृणु ॥ यथाजतुच काष्ठंचपांसवश्चोदविदवः ९५ संश्लिष्टानितथाराजन्प्राणिनामिहसंभवः ॥ शब्दः स्पर्शोरसोरूपंगंधः पंचेंद्रियाणि च ९६ पृथगात्मानात्मानंसंश्लिष्टाजतुका षवत् ॥ नचैषांचोदनाकाचिदस्तीत्येषाविनिश्चयः ९७ एकैकस्येहविज्ञानं नास्त्यात्मनितथापरे ॥ नवेदचक्षुश्चक्षुश्चोत्रं नात्मनिवर्तते ९८ तथैवव्यभिचारेणव र्तेतेपरस्परम् ॥ प्रश्लिष्टंचनजानंतियथाऽऽपइवपांसवः ९९ बाह्यानन्यानपेक्षंतेगुणांस्तानपिमेशृणु ॥ रूपंचक्षुः प्रकाशश्चदर्शनेहेतवस्त्रयः १००

इतिह्यारूढं भवति ९२ विशंकाभ्रमविप्रलंभकत्वादिबुद्धिरूपा ९३ । ९४ जडादेर्हेन्द्रियादेर्वाग्देववदात्मानं पृथक्पश्यंतीमुलभाप्राणिनांचिदचित्संघातात्मानं जीवानांसंबंधीकेवलश्चिदंश आकाशवत्त्व यिमपिच एकोवाङ्मनसातीतश्चेतिनप्रष्टव्य एवमचिदंशोऽपिकाष्ठलोष्ठसमः स्वदेहवत्सुतरानं प्रष्टव्य इत्याह यथेत्यादिना ९५ । ९६ आत्मानं शब्दाद्यात्मकवियदादिसंघातं पृथगात्मानः नानारूपाः सं तः जतुकाष्ठं बालक्रीडनकं यथापृथगात्मानं जतुकाष्ठे संश्रयतो न चतान्यामन्यत्तस्य रूपं गृह्यते तद्दिहामीत्यर्थः एषां व्यस्तानांसंहतानां वाचोदनाकोसीतिवदेत्येवंरूपाभेरेणानास्त्यचेतनत्वादित्याह न चेति ९७ व्यस्तानामचेतनत्वं परस्वस्वस्य चाज्ञानादित्याह एकैकस्येति आत्मनिवर्तते चक्षुर्वत्स्वस्वरूपं न जानातीत्यर्थः ९८ अज्ञाने हेतुमाह तथेति संघातादन्यस्तत्प्रकाशकोट्टो घटादिवसूर्यः नचेते संघातात्पृथग्दृश्यंतेऽतोऽप्रकाशात्मात्वादात्मानं परस्परमन्यंचनप्रकाशयंतीत्यर्थः संभूयाप्येतेन जानंतीत्याह प्रश्लिष्टमिति प्रश्लिष्टं यथास्यात्तथासंश्लेषं प्राप्यापीत्यर्थः ९९ ननु चक्षुरादयोऽपिदे हाश्रिताः संतो घटादीन्सूर्यादिवत्प्रकाशयंत्येवेत्याह बाह्यानिति यथाचक्षुःस्वापेक्षया बाह्यमालोकं घटप्रकाशार्थमपेक्षते नैवं सूर्य इति तस्यैव प्रकाशकत्वं न बाह्यापेक्षस्वचक्षुष इत्यर्थः बाह्यानेवाह रू पमिति यथारूपमालोकश्चतद्वचक्षुरपिसहकार्येन तु प्रकाशकमिति भावः १००

॥२२४॥

ननुवाच्येत्यप्रयोजकं यथासूर्यश्चक्षुरपेक्षोपिनाप्रकाशक एवंचक्षुःसूर्यापेक्षमपीत्याशंक्याह ज्ञानेति ज्ञानं प्रकाशो ज्ञेयं रूपं अदितयोरंतराले चक्षुरपेक्षयाऽपरोमनोनामगुणोस्ति १ तत्सत्त्वेमानमाह विचार यतीति निश्चयनिमित्तंचक्षुर्निर्मालनेऽपियेन करणेनार्यभोक्तासाध्वसाधुनीविचारयतितमनः बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वं तच्च घटांतेसूर्ये एवास्ति न चक्षुपितस्यसूर्यापेक्षत्वात् नापिमनसितस्यापि घटादौ चक्षुरा यपेक्षत्वात् अतः सुस्थितमिदं स्वप्रकाशत्वलक्षणं अस्वलक्षणस्य बुद्ध्यादिष्वपिसद्भावं वारयितुंतेपामपिवाह्यापेक्षत्वमाह द्वादशस्त्वित्यादिना २ संशयपूर्वेषु बुद्धिः स्वकार्येनिश्चयकर्तव्येस्वस्माद्वा ह्यंसंशयात्मकं मनोऽपेक्षते इत्यर्थः व्यवस्यतिनिश्चिनोति भूतेंद्रियमनांस्यपेक्षयुद्धेर्द्वादशत्वं बुद्धिद्रव्यस्योपादानं सत्त्वं तस्यरजस्तमोभ्यामत्यंतामिभवेमध्यत्वं किंचिदभिभवेमहत्त्वं तस्याल्प त्वादिकं देहात्मकत्रात्मासंगचिदात्मादिनिश्चयद्वाराऽनुमीयते ज्ञायते अक्षरार्थः स्पष्टः ३ अहं कर्तेति येन सत्त्वेनाहं कर्ता ममार्यनिश्चय इति मयते सतप्रसत्त्वे चतुर्दशो गुणः सत्त्वमपेक्षयुद्धिनिश्चयप्रका शकेऽहमर्थेऽपि बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वलक्षणं स्वप्रकाशत्वं नास्तीत्यर्थः ४ कलाः प्राणाच्छ्रद्धांस्ववायुज्योतिरापः पृथिवीं द्रियमनोऽन्नं अन्नादीर्यतपोमत्राः कर्मलोके पुनामचेति श्रुत्युक्ताः षोडशतासांस मूहस्यसामग्र्यं वासनात्मकं जगदहं कर्तेर्यस्ति यथोक्तवासिष्ठे 'यत्राहंत्वं जगत्तत्र पूर्वमागत्यतिष्ठति । त्रसरं पृथ्वेऽपींद्रोवपश्यद्भुवनत्रयम्' इति । वासनाप्यहंकारद्वारास्वकार्यं जगत्प्रकाश

यथैवात्र तथाऽन्येषु ज्ञानज्ञेयेषु हेतवः ॥ ज्ञानज्ञेयांतरेतस्मिन्मनोनामापरो गुणः १ विचारयतियेनायं निश्चयेसाध्वसाधुनी ॥ द्वादशस्त्वपरस्तत्र बुद्धिर्नामगुणः स्मृतः ॥ येन संशयपूर्वेषु बोद्धव्येषु व्यवस्यति २ अथद्वादशकेतस्मिन्सत्त्वं नामापरो गुणः ॥ महासत्वोऽल्पसत्वोवाजंतुर्येनानुमीयते ३ अहं कर्तेति चाप्यन्यो गुणस्तत्रचतुर्दशः ॥ ममायमितियेनायं मन्यते न ममेति च ४ अथपंचदशो राजन्गुणस्तत्रापरः स्मृतः ॥ पृथक्कलासमूहस्यसामग्र्यंतदिहोच्यते ५ गुणस्त्वेवापरस्तत्रसंघातइव षोडशः ॥ प्रकृतिर्व्यक्तिरित्येतौ गुणौ यस्मिन्समाश्रितौ ६ सुखासुखेजरा मृत्यूलाभालाभौ प्रियाप्रिये ॥ इतिचैकोनविंशोऽयं द्वंद्वयोग इति स्मृतः ७

यतीति न स्वप्रकाशेत्यर्थः ५ गुण इति तत्र वासनायांतदुपादानभूतो गुणः त्रिगुणात्मत्वात्संघातइव जगदं कुरवीजभूतोऽविद्यासंज्ञको गुणः षोडशोऽस्ति 'सुपुत्राख्यंतमोज्ञानं यद्गीर्जस्वप्रबोधयोः' इति स्मृतेः सोपुत्राज्ञानस्यसंहतत्वेनाभासमानत्वात्संघातेऽपिलौकिकानुभवापेक्षा संहतत्वविवक्षया इव शब्दः 'तत्राकस्मात्परित्यक्तपूर्वापरविचारणं । यदादानं पदार्थं स्ववासनासाप्रकीर्तिता' इति वासिष्ठोक्तो क्तलक्षणवासनाद्वारासोपुत्राविद्याप्यहमर्थं जनयतीति तस्यामपि बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वमस्तीति नासावपि स्वप्रकाशा तथायस्मिन् षोडशे सोपुत्राज्ञाने प्रकृतिः मायाव्यक्तिस्तत्प्रकाश इत्येतौ द्वौ गुणावाश्रि तौ कल्पितरजते इव शुक्रीदमंशः मायाशबलेभ्रमण्येवसोपुत्राज्ञानमध्यस्तमित्यर्थः अतएवसोपुत्रं प्रकृत्यतदीयपारमार्थिकरूपापेक्षया एव सर्वेश्वर एव सर्वज्ञ इत्यादिमां डूक्येतस्येश्वरत्वं समाभ्रातं विवक्षा भेदाज्जीवमप्येनं वदंति यदाहुर्बाह्या अपि जीवस्य देहाभिमानलयेनैव सर्वज्ञमस्तीति 'मणिहृतवहतारासोमसूर्यादयोऽपि क्षिति विषयमिहाल्पं बाह्यमूद्योतयंति । सहजलयसमुत्थं योतयेज्ज्योतिरंत खिभुवनमपिसूक्ष्मस्थूलभेदक्रमेण' इति । एतयोश्च प्रकृतिव्यक्तयोर्गुणत्वं दृश्यत्वादेव तथाहि दर्पणेन मुखमिव प्रकृत्याचिदात्मा दृश्यते चंद्रेण राहुरिव चिदात्मना प्रकृतिः प्रकाशयते अतोयद्यस्यसाधकं तत्तत्त आंतरमित्यनुगमात् एतयोः परस्परापेक्षया बाह्यत्वात् स्वस्वकार्यप्रकाशे परस्परापेक्षत्वाच्च न द्वयोरपि बाह्यानपेक्षप्रकाशकत्वलक्षणं स्वप्रकाशकत्वमस्तीति प्रकृतेर्निष्कृष्टचेतनः स्वप्रकाश इति भावः ६ तत्र प्रकृतिकार्यमाह सुखेति ७

व्यक्तिकार्यमाह ऊर्ध्वमिति कालःअविद्याख्यःषोडशोगुणउक्तः तदुपाधिर्जावःकालसंज्ञः तस्यसदसद्वासनामयत्वात्कृतप्रेताविकालरूपत्वंप्रागुक्तंनप्रस्मर्तव्यं विंशत्यासंख्यातं ८ महाभूतानि देहारंभकांशव्यतिरिक्तानि सद्भावयोगःइहघटोऽस्तीत्यादिव्यपदेशःअसद्भावयोगइहघटोनास्तीत्यादिव्यपदेशः यद्वाप्रमाभ्रमविषयोसदसद्भावयोगोज्ञेयो ९ विधिःवासनाबीजभूतौधर्मौधर्मौ शुक्रंवासनोद्बोधकःसंस्कारः बलंवासनाविषयप्राप्त्यनुकूलोयत्नः संघातधर्मत्वेनएतेषांपृथग्ग्रहणं ११० विंशतिर्दशचेतित्रिंशत्संघातःशरीरं ११ अस्यत्रिशकस्योत्पत्तौमतांतराप्याह आव्यक्तमिति अव्यक्तप्रधानं प्रकृतिमुपादानं कलानांत्रिंशत्संख्यानां कश्चिन्निराश्वरसांख्यः व्यक्तपरमाणवः चकारादव्यक्तकालादृष्टेश्वरादि स्थूलदर्शिकाणादादिः १२ अव्यक्तंकापिलाः व्यक्तंचतुर्विधाः परमाणवएवेतिचार्वाकाः द्वयीकाणादाः चतुष्टयीव्यवहारेस्वयमभ्युपगतांजीवेशोस्वस्योपाधियुतोपश्यंतिवृत्त्याविषयीकुर्वन्ति इदं सर्वमप्यस्माकमध्यात्मविदामविरुद्धं व्यावहारिकेष्वर्थेष्वतात्विकेषु

ऊर्ध्वचैकोनविंशत्याकालोनामापरोगुणः ॥ इतीमंविद्विंशत्याभूतानांप्रभवाप्ययम् ८ विंशकश्चैषसंघातोमहाभूतानिपंचच ॥ सदसद्भावयोगौतुगुणावन्धौप्रकाशकौ ९ इत्येवंविंशकश्चैवगुणाःसप्तचयेस्मृताः ॥ विधिःशुक्रंवलंचेतित्रयएतेगुणाःपरे ११० विंशतिर्दशचैवंहिगुणाःसंख्यानतःस्मृताः ॥ समग्रायत्रवर्ततेतच्छरीरमितिस्मृतम् ११ अव्यक्तंप्रकृतित्वासांकलानांकश्चिदिच्छति ॥ व्यक्तंचासांतथाचान्यःस्थूलदर्शीप्रपश्यति १२ अव्यक्तंयदिवाव्यक्तंद्वयीमथचतुष्टयीम् ॥ प्रकृतिसर्वभूतानांपश्यंत्यध्यात्मचित्काः १३ येयंप्रकृतिरव्यक्ताकलाभिव्यक्ततांगता ॥ अहंचत्वंचराजेंद्रयेचाप्यन्येशरीरिणः १४ विंदुन्यासादयोऽवस्थाःशुक्रशोणितसंभवाः ॥ यासामेवनिपातेनकललंनामजायते १५ कललाद्दुद्दुदोत्पत्तिःपेशीचतुद्दुदात्स्मृता ॥ पेश्यास्त्वंगाभिनिर्वृत्तिर्नखरोमाणिचांगतः १६ संपूर्णेनवमेमासिजंतोर्जातस्यमैथिल ॥ जायतेनामरूपत्वंस्त्रीपुमान्चेतिलिंगतः १७ जातमात्रंतुतद्दृष्टंद्वाताम्रनखांगुलि ॥ कौमारंरूपमापन्नंरूपतो नोपलभ्यते १८ कौमाराद्यौवनंचापिस्थाविर्यंचापियौवनात् ॥ अनेनक्रमयोगेनपूर्वपूर्वनलभ्यते १९ कलानांपृथगर्थानांप्रतिभेदःक्षणेक्षणे ॥ वर्ततेसर्वभूतेषुसौक्ष्म्यानुनविभाव्यते १२० नचैषामत्ययोराजनलक्ष्यतेप्रभवोनच ॥ अवस्थायामवस्थायादीपस्थेवार्चिषोगतिः २१ तस्याप्येवंप्रभावस्यसदश्वस्येवधावतः ॥ अजस्रं सर्वलोकस्यकःकुतोवानवाकुतः २२

नातीवाभिनिवेष्टव्यमित्याशयः ११३ कृतर्हभिनिवेष्टव्यमतआह येयमिति इयमितिप्रत्यक्त्वेनाभिनीयदर्शयति प्रकृतिरधिष्ठानमात्रत्वेनोपादानं अव्यक्तात्रिशकवदृत्त्यानगृहीता अदृष्टोदृष्टेत्यादि श्रुतेर्वाङ्मनसातीतत्वात् कलाभिरुक्ताभिरेवात्रिंशत्संख्याभिः इत्थंभावेतृतीया माययाकलात्मनाव्यक्ततांइत्यंतांगतेत्यर्थः याचनिष्कलाबाह्यानपेक्षप्रकाशकतयासूर्यवत्त्रिशकादन्यास्वयंज्योतिःसैवत्वंचाहंचान्येचरुमः सर्वेषांप्रत्यग्भूतआत्मैत्यर्थः घटमणिकमल्लिकायाकाशानामिवोपाधिप्रतिसंधानमंतरेणभेदस्याविभाव्यमानत्वात्सर्वेषामस्माकंतन्मात्रत्वमितिभावः नन्वस्यापिमुकुरमुखवद्वाद्यापेक्षप्रकाशत्वमुक्तं न प्रतिविंबस्यैवसप्रकाशोनत्वस्येतिदिक् एवंचिदंशाभिप्रायेणकाऽस्तीत्यादिप्रश्रानुपपत्तिमुक्त्वाजडांशाभिप्रायेणापितामाह विद्विति विंदुन्यासोरेतःसेकस्ततःशुक्रशोणितसंयोगाद्भवतिताः निपातेनभिश्रणेन कललंपरस्परविक्तं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ कलानांपरिणामवर्तानांपृथगर्थानारूपादिप्रकाशार्थानांप्रतिभेदोरूपभेदः १२० सौख्यादित्येवविशृणोति नचेति २१ एवंपरिणामभेदाद्भव्यभेदमुपेत्यमत्रोत्तरक्षणयोर्देहभेदात्कासिकस्यासीतिमत्रस्यानुपपत्तिमुक्त्वादेहस्यानित्यत्वादपितदयोगमाह तस्येति २२

२३ आदित्यात्सूर्यकांतेन मणेलोहसंबंधात् वीरुद्भयोर्मंधनादिना कलानांसमुदयात् इवशब्दोऽनर्थकःपादपुरणार्थः २४ आत्मनीतिसार्थश्लोकः आत्मनिदेहे आत्मानंदेहं आत्मानंनिष्कलं देहात्मवन्निष्कलात्मानमपियद्यसंदिग्धंपश्यसिर्ताहंमद्भिष्टस्वमैकात्म्यवित्त्वादन्यस्मिन्नपिदेहेनिष्कलमेव कुतो नपश्यसीत्यर्थः 'देहात्मज्ञानवज्ज्ञानंदेहात्मज्ञानबाधकं । ज्ञानयस्यभवेदत्रसनेच्छभ्रमिमुच्यते'इति वेदज्ञानहृष्टांतःशुद्धज्ञानेऽस्तितमज्ञात्वाकेचिदिहमध्यममर्थेनपठंति २५ । २६ । २७ कृतवानुचितक्रियावान् भावेनिष्ठा २८ धर्मोर्थःकामइत्यसंकीर्णस्त्रयः धर्मोर्थयोर्धर्मकामयोःकामार्थयोश्चेति

कस्येदंकस्यवानेदंकुतोवेदंनवाकुतः ॥ संबंधःकोऽस्तिभूतानांस्वैरप्यवयवैरिह २३ यथाऽऽदित्यान्मणेश्चापिवीरुद्भयश्चैवपावकः ॥ जायंत्येवंसमुदयात्कलानामिवजंतवः २४ आत्मन्येवात्मनाऽऽत्मानंयथात्वमनुपश्यसि ॥ एवमेवात्मनाऽऽत्मानंयथात्वमनुपश्यसि ॥ एवमेवात्मनाऽऽत्मानमन्यस्मिन्किनपश्यसि २५ यथात्मनिपरस्मिंश्चसमतामध्यवस्यासि ॥ अथमाकाऽसिकस्येति किमर्थमनुपृच्छसि २६ इदंमेस्यादिदंनेतिद्वैर्मुक्तस्यमैथिल ॥ काऽसिकस्यकुतोवेतिवचनैः किंप्रयोजनम् २७ रिपौमित्रेऽथमध्यस्थेविजयेसंधिविग्रहे ॥ कृतवान्योमहीपालःकितस्मिन्मुक्तलक्षणम् २८ त्रिवर्गसतथाव्यक्तंयोनवेदेहकर्मसु ॥ संगवान्यस्त्रिवर्गेणकितस्मिन्मुक्तलक्षणम् २९ प्रियेवाऽप्यप्रियेवाऽपिदुर्बलेबलवत्यपि ॥ यस्यनास्तिसमंचक्षुःकितस्मिन्मुक्तलक्षणम् १३० तदयुक्तस्यतेमोक्षेयोऽभिमानोभवेष्टप ॥ सुहृद्भिःसन्निवार्यस्तेऽविरक्तस्येवभेषजम् ३१ तानितानितुसंचित्यसंगस्थानान्यरिंदम ॥ आत्मनात्मनिसंपश्येत्किमन्यन्मुक्तलक्षणम् ३२ इमान्यन्यानि सूक्ष्माणिमोक्षमाश्रित्यकानिचित् ॥ चतुरंगप्रवृत्तानिसंगस्थानानिमेशुणु ३३ यद्दमां पृथिवीकृत्स्नामेकच्छत्रांप्रशास्तिह ॥ एकएवसवैराजापुरमध्यावसत्युत ३४ तत्पुरेचैकमेवास्यगृहंयदधितिष्ठति ॥ गृहेशयनमप्येकंनिशायांयत्रलीयते ३५ शय्यार्धतस्यचाप्यत्रस्त्रीपूर्वमधितिष्ठति ॥ तदनेनप्रसंगे नफलेनैवेहयुज्यते ३६ एवमेवोपभोगेषुभोजनाच्छादनेषुच ॥ गुणेषुपरिमेयेषुनिग्रहानुग्रहंप्रति ३७ परतंत्रःसदाराराजास्वल्पेष्वपिप्रसज्जते ॥ संधिविग्रहयो गेचकुतोरान्नःस्वतंत्रता ३८ स्त्रीपुत्रीडाविहारेषुनित्यमस्यास्वतंत्रता ॥ मंत्रेचामात्यसमितौकुतस्तस्यस्वतंत्रता ३९ यदाह्याज्ञापयत्यन्यांस्तत्रास्योक्ताऽस्वतंत्रता ॥ अवशःकार्यतेतत्रतस्मिस्तस्मिन्नक्षणेस्थितः १४० स्वप्रकामोनलभतेस्वमुंकार्यार्थिभिर्जनैः ॥ शयनेचाप्यनुज्ञातःसुप्तउत्थाप्यतेऽवशः ४१ स्नाह्यालभपिवप्राशजुहुध्यग्रीन्यजेत्यपि ॥ ब्रवीहिरणुचापीतिविवशःकार्यतेपरैः ४२

संकीर्णादिकास्त्रयः धर्मोर्थकामानांत्रिसंकीर्णस्त्रिकःएकइतिसप्तधा त्रिवर्गसक्तोनमुच्यतइत्यर्थः २९ । १३० अविरक्तस्याऽप्यशीलस्य ३१ तानीतिसंगस्थानानिख्यादीन्यात्मन्येवसंपश्येन्न तुबहिः आत्मक्रांद्वात्प्रतिश्रयःसएवमुक्तइत्यर्थः ३२ चतुर्वर्गेषुशपनोपभोगभोजनाच्छादनेषुप्रवृत्तानिसंगस्थानानिपृथिव्यादीनि ३३ यदुक्तंप्रवेशस्वेकृतःकेनममराज्येपुरेऽपिवेतिप्रवृत्तपुरादिनासंबंधेवनास्तीत्याह यद्दमामिति । पृथ्वीपतिःपुरेऽस्तीतिपृथ्वीव्यर्थापुरेशोऽस्तीतिपुरंव्यर्थेगृहेशोऽपिमंचेऽस्तीतिगृहंन्यर्थेमंचस्थोऽप्येकदेशेऽस्तीतितदीपप्रदेशांतरंन्यर्थे अल्पेनैवनिर्वाहसिद्धेरधिकेप्रमतामोहमात्रं यथोक्तं 'गोशतादपिगोक्षीरंमस्थंशान्यशतादापि । प्रासादादपिखड्गार्थेऽपिःपरविभूतयः'इति ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

४३।४४।४५।४६ एवंराज्येदुःखान्युक्तायत्तत्रसुखं तत्सर्वेषामप्यस्तीत्याह स्वस्वेति ४७।४८ राज्याभिमानेतापोऽधिकइत्याह हतइति ४९ अमुक्तो नित्यसंबद्धः १५०।५१।५२ कइति प्राप्यकोऽभिद्येतनकोऽपीत्यर्थः अतउपशममेवलभेतप्रापुयात् ५३ त्रिदंडविधंभोयथान्योन्याश्रयेणतिष्ठत्येवंमित्रादयःसप्त नात्रतेषांप्रधानगुणभावोऽस्तीत्यर्थः ५४।५५ तत्रोदयावृद्धिसयस्था

अभिगम्याभिगम्यैवंयाचंतेसततंनराः ॥ नचाप्युत्सहतेदातुंवितरक्षीमहाजनान् ४३ दानेकोशक्षयोऽप्यस्यैवैरंचास्यप्रयच्छतः ॥ क्षणेनास्योपवर्ततेदोषावैराग्य कारकाः ४४ प्राज्ञान्शूरांस्तथैवाढ्यानेकस्थानपिशंकते ॥ भयमप्यभयेराज्ञोयैश्चनित्यमुपास्यते ४५ तथाचैतेप्रदुष्यंतिराजनयेकीर्त्तितामया ॥ तथैवास्यभयंतेभ्योजायतेपश्ययादृशम् ४६ सर्वःस्वेस्वेगृहेराजासर्वःस्वेस्वेगृहेगृही ॥ निग्रहानुग्रहान्कुर्वस्तुल्योजनकराजभिः ४७ पुत्रादारास्तथैवात्माकोशोमित्राणिसंचयाः ॥ परैःसाधारणाह्येतेतैस्तैरेवास्यहेतुभिः ४८ हतोदेशःपुरंदग्धंप्रधानःकुंजरोमृतः ॥ लोकसाधारणेषुमिथ्याज्ञानेनतप्यते ४९ अमुक्तोमानसैर्दुःखैरिच्छाद्वेषभयोद्भवैः ॥ शिरोरोगादिभीरोगैस्तथैवाभिनियंतृभिः ५० द्वंद्वैस्तैस्तैस्त्वपहतःसर्वतःपरिशंकितः ॥ बहुप्रत्यर्थिकंराज्यमुपास्तेगणयन्निशाः ५१ तदल्पसुखमत्यर्थवद्दुःखमसारवत् ॥ तृणाग्निज्वलनप्रख्यंफेनबुद्दुसन्निभम् ५२ कोराज्यमभिपद्येतप्राप्यचोपशमंलभेत् ॥ ममेदमितियच्चेदंपुरंराष्ट्रं चमन्यसे ५३ बलंकोशममात्याश्चकस्यैतानिनवानृप ॥ मित्रामात्यपुरंराष्ट्रंदंडःकोशोमहीपतिः ५४ सप्तांगस्यास्यराज्यस्यत्रिदंडस्येवतिष्ठतः ॥ अन्योन्यगुणयुक्तस्यकःकेनगुणतोऽधिकः ५५ तेषुतेषुहिकालेषुतत्तदंगंविशिष्यते ॥ येनयत्सिध्यतेकार्यं तत्प्राधान्यायकल्पते ५६ सप्तांगश्चैवसंघातस्त्रयश्चान्येनृपोत्तम ॥ संभूयदशवर्गोऽयंभुंक्तेराज्यंहिराजवत् ॥ यश्चराजामहोत्साहःक्षत्रधर्मैरतोभवेत् ५७ सतुष्येदशभागेनततस्त्वन्योदशावैरैः ॥ नास्त्यसाधारणोराजानास्तिराज्यमराजकम् ५८ राज्येऽसतिकुतोधर्मोधर्मोऽसतिकुतःपरम् ॥ योप्यत्रपरमोधर्मःपवित्रंराजराज्ययोः ५९ पृथिवीदक्षिणायस्यसोऽश्वमेधोनयुज्यते ॥ साऽहमेतानिकर्माणिराजदुःखानिमैथिल १६० समर्थाःशतशोवक्तुमभवाऽपिसहस्रशः ॥ स्वदेहेनाभिषंगोमेकुतःपरपरिग्रहे ६१ नमामेवंविधांयुक्तामीदृशं वक्तुमर्हसि ॥ ननुनामत्वयामोक्षःकृत्स्नःपंचशिखाच्छ्रुतः ६२ सोपायःसोपनिषदःसोपासंगःसनिश्चयः ॥ तस्यतेमुक्तसंगस्यपाशानाक्रम्यतिष्ठतः ६३ छत्रादिषुविशेषेषुपुनःसंगःकथंनृप ॥ श्रुतंतेनश्रुतंमन्येष्टपावाऽपिश्रुतंश्रुतम् ६४ अथवाश्रुतसंकाशंश्रुतमन्यलुतंत्वया ॥ अथापीमासुसंज्ञासुलौकिकीषुप्रतिष्ठसे ६५ अभिषंगावरोघाम्यांबद्धस्त्वंप्राकृतोयथा ॥ सत्वेनानुप्रवेशोहियोऽयंत्वयिकृतोमया ६६

नाख्यानीतिशास्त्रोक्ताः ५६ संभूयेति तथाऽचेतनःकोशःस्वपुष्ट्यैमित्रादीन्भुंक्तेएवमित्रादयोऽपिकोशमितिजडयोरेवोपकार्योपकारकभावोनतुजडाजडयोः ५७।५८ असतीतिच्छेदः परमोक्षसुखं ५९।१६०।६१ ईदृशंसत्त्वसंबंधेनसंकरकर्तृत्वं ६२ उपायोनिद्विध्यासर्न उपनिषच्छ्रवणमनने उपासंगोऽप्यानांगानियमादीनि निश्चयस्तद्धेतुर्ब्रह्मात्मैकत्वानुभवः पाशानाक्रम्यकामादीन्जित्वा ६३ श्रुतंशास्त्रंतेत्वयानश्रुतंनज्ञातं मृपादंभेन ६४ श्रुतसंकाशंशास्त्राभासरूपंश्रुतंशास्त्रंत्वयाश्रुतमाकर्णितं संज्ञासु'वाचारंभर्णविकारोनामधेयम्'इतिश्रुतेनाममात्रासुसंपत्सु ६५।६६

६७ शून्यंबोधशून्यंभवबुद्धिसत्वमितिभावः शून्यागारेवासश्चसंवासिनांधर्मइतिनममकश्चिहोपोऽस्ति ६८।६९।७०।७१।७२।७३ मोक्षवार्त्तिकोवार्त्तिकमात्राभिज्ञोनतुमुक्तः ७४ मुक्तत्वेहि माकृथावर्णसंकरमित्युक्तिरयुक्तेत्याह नहीति एकत्वंचिदात्मनःपृथक्त्वंपुं प्रकृतयोः भावआत्मा अभावस्तुच्छरूपत्वात्प्रकृतिः अनयोःसमायोगेवर्णसंकरोन्त्यस्ति ७५ कथंतर्हिवर्णसंकरोनिद्यतइत्याशंक्यवर्णाश्रमाभिमानवशादित्याह वर्णाश्रमाइति अपृथक्त्विनः पृथक्त्वंपुं प्रकृतयोर्विवेकस्तदस्यास्तीतिपृथक्त्वीतदन्यस्य अतएवपृथक्त्वेननानात्वेनवर्णाश्रमायस्यभांति दृष्टाअर्थायेनसः

किंतवापकृतंतत्रयदिमुक्तोऽसिसर्वशः ॥ नियमोह्येषुवर्णेषुयतीनांशून्यवासिता ६७ शून्यमवेशयंत्याचमयाकिंकस्यदूषितम् ॥ नपाणिभ्यांनवाहुभ्यांपादोरुभ्यांनचाऽनघ ६८ नगात्रावयवैरन्यैःस्पृशामित्वांनराधिप ॥ कुलेमहातिजातेनहीमतादीर्घदर्शिना ॥ नैतत्सदसिवक्तव्यंसद्वाऽसद्वामिथःकृतम् ६९ ब्राह्मणागुरवश्चेतथामान्यागुरूत्तमाः ॥ त्वंचाथगुरुरप्येषामेवमन्योन्यगौरवम् १७० तदेवमनुसंहश्यवाच्यावाच्यंपरीक्षता ॥ स्त्रीपुंसोःसमवायोऽयंत्वयावाच्यो नसंसदि ७१ यथापुष्करपर्णस्थंजलंतत्पर्णमस्पृशत् ॥ तिष्ठत्यस्पृशतीतद्वत्त्वयिवत्स्यामिमैथिल ७२ यदिचाद्यस्पृशंत्यामेस्पृशंजानासिकंचन ॥ ज्ञानंकृतमवीजंतेकथंतेनेहमिषुणा ७३ सगार्हस्थ्याच्चयुतश्चत्वंमोक्षंचानाप्यदुर्विदम् ॥ उभयोरंतरालेवैवर्त्तसेमोक्षवार्त्तिकः ७४ नहिमुक्तस्यमुक्तेनज्ञस्यैकत्वपृथक्त्वयोः ॥ भावाभावसमायोगेजायतेवर्णसंकरः ७५ वर्णाश्रमाःपृथक्त्वेनदृष्टार्थस्यापृथक्त्विनः ॥ नान्यदन्यदितिज्ञात्वानान्यदन्यत्रवर्त्तते ७६ पाणौकुंडंतथाकुंडेपयःपयसिमक्षिका ॥ आश्रिताश्रययोगेनपृथक्त्वेनाश्रिताःषुनः ७७ नतुकुंडेपयोभावःपयश्चापिनमक्षिका ॥ स्वयमेवामुवंत्येतेभावानतुपराश्रयम् ७८ पृथक्त्वादाश्रमाणांचवर्णान्यत्वेतथैवच ॥ परस्परपृथक्त्वाच्चकथंतेवर्णसंकरः ७९ नास्मिर्वर्णोत्तमाजात्यानवैश्यानावरातथा ॥ तवराजन्सवर्णाऽस्मिश्चद्वयोनिरविभुता १८० प्रधानोनामराजर्षिव्यक्तंतेश्रोत्रमागतः ॥ कुलेतस्यसमुत्पन्नांसुलभांनामविद्धिमाम् ८१ द्रोणश्चशतशृंगश्चशक्रद्वारश्चपर्वतः ॥ ममसत्रेषुपूर्वेषांचितामघवतासह ८२ साऽहंतस्मिन्कुलेजाताभर्तयसतिमद्विधे ॥ विनीतामोक्षवर्मेषुचराम्येकामुनिव्रतम् ८३ नास्मिसत्रप्रतिच्छन्नानपरस्वापहारिणी ॥ नधर्मसंकरकरीस्वधर्मेऽस्मिघृतव्रता ८४ नास्थिरास्वप्रतिज्ञायांनासमीक्ष्यप्रवादिनी ॥ नासमीक्ष्यागताचेहत्वत्सकाशंजनाधिप ८५ मोक्षेतेभावितांशुद्धिंश्रुत्वाऽहंकुशलैषिणी ॥ तवमोक्षस्यचाप्यस्यजिज्ञासार्थमिहागता ८६

जगतःपृथक्त्वंमन्वानस्येतदृष्ट्याभ्यभिचाराद्वर्णसंकरइत्यर्थः यदात्वेवजानात्यन्यच्छरीरमन्यदात्मानभवतिइतितदाज्ञात्वाएतदेवापरोक्षीकृत्यस्थितायाममाऽन्यत्सत्वमन्यत्रत्वयिनवर्त्तइत्यर्थः ७६ पाणिकुंडादयएकदेशस्थाअपिपरस्परंनसंकीर्यंतेकृसरान्नवदेकलोलीभावनगच्छंत्येवमाश्रमाणांचवर्णानांचाऽऽत्मनःसकाशातेतवब्रह्मिष्ठस्यपृथक्त्वात्कथंवर्णसंकरइतिश्लोकरयार्थः ७७।७८।७९ १८०।८१ द्रोणादयःपर्वताममपूर्वेषांसत्रेषुमघवतासहचिताश्रयनेइष्टकास्थानेनिवेशिताइत्यर्थः ८२ तस्मिन्विख्यातप्रभावेकुले विनीतायुग्मभिःशिक्षिता मद्विधेभर्तयसत्यमासेसतिनेष्टिवं ब्रह्मचर्यमेवाश्रिष्टसंन्यासंभूतवत्यस्मीत्यर्थः ८३ सत्रप्रतिच्छन्नाकपटसंन्यासिनी ८४।८५।८६

स्वपक्षपरपक्षयोर्मध्येवर्गस्थास्वपक्षेपक्षपातेनस्थितासतीनाईब्रवीम्यपितृत्वद्विदार्थब्रवीमीतिभावः ननुज्ञाततत्त्वस्यमेकित्वदीयेवाक्यैरित्याशंक्याह मुक्तइति नकारोभिन्नक्रमः योनव्यायच्छते मलवतस्वजयार्थव्यायामंवादश्रमंनकरोतियश्चांतौब्रह्मणिशाम्यतिसमुक्तोऽतस्तवत्त्वज्ञस्याप्यादरेणमद्राक्यश्रवणंयुक्तमितिभावः ८७ स्वस्यग्रामैकरात्रवासित्वंद्योतयति यथेति ८८। ८९ हेतुमंतियुक्तिमंति अर्थवंतियोजनवति नाधिजगोनाधिगतवान् उत्तरं वक्रुनसमर्थोबभूवेत्यर्थः एतेनगार्हस्थ्येमुक्तिर्दुर्लभाऽतःसंन्यासएवश्रेयानितिमुलभामतमेवसिद्धांतइतिदर्शितं १९० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥ संन्यासस्यश्रेष्ठ्यमुक्त्वातद्धर्मान्शुकचरितेनेवदर्शयतिप्रश्नोत्तरमुखेन कथमित्यादिना निवेदंवेराग्यंसंन्यासेमुख्यविशेषणं 'यदहरेवविरजेत्तदहरेवप्रज्जेत'इतिश्रुतेः १ अव्यक्तकारणं व्यक्तकार्यं तत्त्वंतयोरनारोपितरूपब्रह्मतेषानिश्चयं अजस्यनारायणस्यकृतिर्लीला आकृतिरितिच्छेदेस गुणरूपं अत्रप्रथमस्यप्रश्नस्योत्तरंशुकोत्पत्तिरितरयोक्तंशेषग्रंथइतिविभागः २ स्वाध्यायं पितृपितामहपरंपरयापरिगृहीतंवेदभागमभ्याप्यशब्दतोऽर्थतश्चाहयित्वातत्रानधिगतान्शाखांतरीपान

नवर्गस्थाब्रवीम्येतस्वपक्षपरपक्षयोः ॥ मुक्तोव्यायच्छतेयश्चांतौयश्चनशाम्यति ८७ यथाशून्येपुरागारेभिस्तुरेकानिशावसेत् ॥ तथाऽहंत्वच्छरीरेऽस्मिन्निमां व त्स्यामिशर्वरीम् ८८ साऽहंमानप्रदानेनवागातिव्येनचार्चिता ॥ सुप्तासुशरणंप्रीताश्वोगमिष्यामिमैथिल ८९ ॥ भीष्मउवाच ॥ इत्येतानिसवाक्यानिहेतुमंत्यर्थ वंतिच ॥ श्रुत्वानाधिजगौराजार्किचिदन्यदतःपरम् १९० ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति०मो०प० सुलभाजनकसंवादे विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंनिवेदमापन्नःशुकोवैयासकिःपुरा ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे १ अव्यक्तव्यक्ततत्त्वानानिश्चयंबुद्धिनिश्चयम् ॥ वक्तुमर्हसि कौरव्यदेवस्याजस्ययाकृतिः २ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्राकृतेनसुवृत्तेनचरंतमकुतोभयम् ॥ अध्याप्यकृत्स्नंस्वाध्यायमन्वशाद्वैपितासुतम् ३ ॥ व्यासउवाच ॥ धर्मपुत्रनिषेवस्वसुतीक्ष्णौचहिमातपौ ॥ झुत्पिपासेचवायुंचजयनित्यंजितेंद्रियः ४ सत्यमार्जवमक्रोधमनसूयांदमंतपः ॥ अहिंसांचानृशंस्यंचविधिवत्परिपा लय ५ सत्येतिष्ठरतोधर्मोहित्वासर्वमनार्जवम् ॥ देवतातिथिशेषेणयात्रांप्राणस्यसंलिह ६ फेनमात्रोपमेदेहेजीवेशकुनिवत्स्थिते ॥ अनित्येप्रियसंवासेकथंस्वपि पिपुत्रक ७ अप्रमत्तेपुजाग्रत्सुनित्ययुक्तेषुशत्रुषु ॥ अंतरंलिप्समानेषुबालस्त्वंनावबुध्यसे ८ अहःसुगण्यमानेषुक्षीयमाणेतथाऽऽयुषि ॥ जीवितेलिख्यमानेचकि मुत्थायनधावासे ९ ऐहलौकिकमीहंतेमांसशोणितवर्धनम् ॥ पारलौकिककार्येषुप्रसुप्ताभृशनास्तिकाः १०

र्थानन्वशादनुशासितवान् नचाऽध्याप्येतिशब्दतएवस्वाध्यायग्रहणमुच्यतेनत्वर्थतोऽपि चैत्रोऽयमधीतइत्यसरोच्चारणमात्रेऽधीतिशब्दप्रयोगादित्वाच्यं अध्ययनविधेर्वाक्योपक्रमेणोक्तार्थस्यद र्शितत्वात् तथाहि 'यस्तित्याजसचिविदंसखायंनतस्यवाच्यपिभागोअस्ति । यदी शृणोत्यलकंशृणोतिनहिप्रवेदमुकृतस्यपंधाम्'इति तस्मात्स्वाध्यायोऽध्येतव्यइतिसुकृतमार्गाज्ञानेवेदस्यश्रवणग्रहणे निष्फलेइत्युक्त्वाविधीयमानस्याध्ययनस्यार्थज्ञानपर्यंततावसीयते अयंमंत्रःप्रागेवव्याख्यातः काव्यमर्थतेपाणिनीयमधीतेकाणादमधीतेइत्यर्थग्रहणेऽप्यधीतिप्रयोगदर्शनान्मंत्रोऽयमधीतइत्य क्षरमात्रोच्चारणेसगोणइतिमंतव्यं अन्यथाध्याप्यान्वशादितिक्रममात्रविधीयेततच्चन्यर्थं आकांक्षितसमर्पणेतुवाक्यस्यार्थवत्त्वमितिदिक् ३।४।५ संलिहस्पृश स्वादस्वातुविवेकंमाकार्षीरित्यर्थः ६ स्वपिपुत्रकार्यसाधनेनप्रवर्तसे ७ शत्रुषुकामादिषु अंतरंलिहं ८ नधावसिदेवंगुरुंवाशरणंनयासि ९।१०

अपथाअपथेन ११।१२।१३ आद्यकालिकयावत्तमानमात्रदर्शिन्या १४।१५ कूलमातंमहानदीपूरं १६ धृतिःप्राणादिवेगधारणं योगइत्यर्थः १७ अमोघास्वायुर्हरणेनसफलामुरात्रिषु धर्मपोतेनधर्मनोकया १८।१९ संचिन्वानकंधनादिसंचयपरं २० अंधकारेसंसारे दीपोज्ञानं २१।२२।२३।२४ संवास्यश्छेत्तुंयोग्यः संभ्रास्यइतिपाठेऽच्छेत्तुंयोग्यः संभ्यांसइतिपाठेसंध्याइ यमंसस्थानीयंस्यशुकुकृष्णोपसौ २५ चक्षुर्ज्ञानंपरप्रणेत्नेयं अंधवद्यदिनभवसीत्यर्थः परंपरलोकमात्मानंवा २६ परिगतंमात्रंवेदनाशरीरंयमलोकेयातनाशरीरंयैस्तेतथाभूताभवंतीतिशेषः अयमकारणाभिःअधर्मक्रियाभिः २७ एतत्भयंश्रुत्वाभीतराजानमाभासयति राजेति शुभाशुभस्यउत्तमाधमवर्णजातस्यसुकृतेप्रवर्तकत्वात् सुकृतिनांलोकान्दधातिधारयतेप्राप्नोतीत्यर्थः । धर्माययेऽभ्यसूयंतितुद्धिमोहान्वितानराः ॥ अपथागच्छतातिषामनुयाताऽपिपीडयते ११ येतुष्टाःश्रुतिपरामहात्मानोमहाबलाः ॥ धर्म्यपंधानमारूढास्ता नुपास्वचपृच्छच १२ उपधार्यमतंतेषांबुधानांधर्मदर्शिन्याम् ॥ नियच्छपरयाबुद्ध्याचित्तमुत्पथगामिवै १३ आद्यकालिकयाबुद्ध्यादूरेश्वइतिनिर्भयाः ॥ सर्व भक्ष्यानपश्यंतिकर्मभूमिमचेतसः १४ धर्मनिःश्रेणिमास्थायकिंचित्किंचित्समारुह ॥ कोपकारवदात्मानंवेष्टयन्नानुबुध्यसे १५ नास्तिकंभिन्नमर्यादंकूलपात मिवस्थितम् ॥ वामतःकुरुविस्रब्धोनरंवेणुमिवोद्धृतम् १६ कामंक्रोधंचमृत्युंचपंचेंद्रियजलानदीम् ॥ नावंष्टतिमर्याकृत्वाजन्मदुर्गाणिसंतर १७ मृत्युनाऽभ्याह तेलोकेजरयापरिपीडिते ॥ अमोघासुपंततीषुधर्मपोतेनसंतर १८ तिष्ठंतंचशयानंचमृत्युरन्वेषतेयदा ॥ निर्वृत्तिलभतेकस्मादकस्मान्मृत्युनाऽशितः १९ संचिन्वानकमेवैकामानामवितृप्तकम् ॥ तृकीवोरणमासाद्यमृत्युरादायगच्छति २० क्रमशःसंचितशिखोधर्मबुद्धिमयोमहान् ॥ अंधकारेप्रवेष्टव्यंदीपोयत्नेनधा र्यताम् २१ संपतन्देहजालानिकदाचिदिहमानुषे ॥ ब्राह्मण्यंलभतेजंतुस्तत्पुत्रपरिपालय २२ ब्राह्मणस्यतुदेहोऽयंनकामार्थायजायते ॥ इहक्लेशायतपसे प्रेत्यत्वनुपमंसुखम् २३ ब्राह्मण्यंबहुभिरवाप्यतेतपोभिस्तलब्ध्वानरतिपरेणहेलितव्यम् ॥ स्वाध्यायेतपसिदमेचनित्ययुक्तःक्षेमार्थीकुशलपरःसदायतस्व २४ अव्यक्तप्रकृतिरयंकलाशरीरःसूक्ष्मात्माक्षणवृटिशोनिमेषरोमा ॥ संवास्यःसमवलशुकृष्णनेत्रोमासांगोद्रवतिवयोहयोनराणाम् २५ तंष्ट्वाप्रसृतमजस्रमु ग्रवेगंगच्छंतंसततमिहान्वेक्षमाणम् ॥ चक्षुस्तेयदिनपरप्रणेत्नेयंधर्मेतेभवतुमनःपरंनिशाम्य २६ येचात्रप्रचलितधर्मकायवृत्ताःक्रोशंतःसततमनिष्टसंप्रयो गाः ॥ क्लिश्यंतःपरिगतवेदनाशरीरावह्नीभिःसुष्टशमधर्मकारणाभिः २७ राजासदाधर्मपरःशुभाशुभस्यगोप्तासमिक्ष्यसुकृतिनांदधातिलोकान् ॥ बहुविधमपिच रतिप्रविशतिसुखमनुपगतंनिरवद्यम् २८ श्वानोभीषणकायाअयोमुखानिवयांसिबलमृष्टप्रपक्षिणांचसंधाः ॥ नरकदनेरुधिरपागुरुवचननुदमुपरतंविशंत्यसंतः २९ मर्यादानियतास्वयंभुवायइहेमाःप्रभिनत्तिदशगुणामनोनुगत्वात् ॥ निवसतिभृशमसुखंपितृविषयविपिनमवगाह्यसपापः ३०

अनुपगतंनानायोनिसहस्रंस्वप्राप्तमोक्षं स्वर्गमोक्षंवाधुर्नृपःप्राप्नोतीत्यर्थः २८ गुरुद्रोहिणां दुर्गतिमाह श्वानइति नराणांकदंनयत्रतस्मिन्नरके रुधिरपाःकीटाः गुरुणांमातृपितृमभृतीनांवचनंनुदति दूरीकरोतितंतगुरुवचननुदंउपरतंसृतं २९ नियताःविहिताः स्वयंभुवावेदेन ब्रह्मस्वयंभुइतिश्रुतेः दशगुणाःदशविधाः शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरमणिधानानिपंचविधिरूपाः अहिंसासत्यास्ते यत्रह्यचर्यापरिग्रहार्थानिषेधरूपाश्चर्षच पितृविषयममलोके विपिनमसिपत्रवनं तदेवावमात्यतत्रैवनिवसति ३०

निकृतिर्नोचकर्म वंचनाचौर्यादि उपनिधिभिश्छलेन ३१ । ३२ नरकादुद्विजेदित्युक्त्वास्वर्गोऽपिनश्येतेत्याह महापदानीत्यादिना ब्रह्मादीनांस्थानानिदृष्टाकथ्यसेधन्याऽहमितिश्लाघसेपरंतु
ब्रह्मनावेक्षसे मृत्युकारिकांजरां ३३ प्रयायतांप्रचल्यतांभोक्षमार्गेणप्रस्थातव्यं सुखस्यप्रमाथिसंविधीयतांप्रयत्यतां ३४ अंतकायअयतिसुखाय दारुणैःकृच्छ्रादितपोभिः ३५ यावत्जी
वितहरणंजायतेततःप्रागेवसांपरायिकंपरलोकहितंकुरुष्वेत्युत्तरेणसंबंधः ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ वृकाःकामादयः ४३ हिरण्यवृक्षदर्शनंमरणचिह्नं ४४ तेषांत्वमातिवा ४५

योलुब्धःसुभृशंप्रियानृतश्चमनुष्यःसततनिकृतिवंचनाभिरतिःस्यात् ॥ उपनिधिभिरसुखकृत्सपरमनिरयगोभृशमसुखमनुभवतिदुष्कृतकर्मा ३१ उष्णां वैत
रणीमहानदीमवगाढोऽसिपत्रवनभिन्नगात्रः ॥ परशुवनशयोनिपतितोवसतिचमहानिरयेभृशार्तः ३२ महापदानिकथ्यसेनचाप्यवेक्षसेपरम् ॥ चिरस्यमृत्युका
रिकामनागतानबुध्यसे ३३ प्रयायतांकिमास्यतेसमुत्थितंमहद्भयम् ॥ अतिप्रमाथिदारुणंसुखस्यसंविधीयताम् ३४ पुरासृतःप्रणीयतेयमस्यराजशासनात् ॥
त्वमंतकायदारुणैःप्रयत्नमार्जवेकुरु ३५ पुरासमूलबांधवंप्रभुर्हरत्यदुःखवित् ॥ तवेहजीवितंयमोनचास्ति तस्यवारकः ३६ पुराऽभिवातिमारुतोयमस्ययःपुरः
सरः ॥ पुरैकएवनीयसेकुरुष्वसांपरायिकम् ३७ पुरासहिकएवतेप्रवातिमारुतोतकः ॥ पुराचविभ्रमंतितेदिशोमहाभयागमे ३८ श्रुतिश्चसन्निरुध्यतेपुरातवेह
पुत्रक ॥ समाकुलस्यगच्छतःसमाधिमुत्तमंकुरु ३९ शुभाशुभेपुराकृतेप्रमादकर्मविधुते ॥ स्मरन्पुरानतप्यसेनिघत्स्वकेवलंनिधिम् ४० पुराजराकलेवरंविजर्ज
रीकरोतिते ॥ बलांगरूपहारिणीनिघत्स्वकेवलंनिधिम् ४१ पुराशरीरमंतकोभिनतिरोगसारथिः ॥ प्रसह्यजीवितक्षयेतपोमहत्समाचर ४२ पुरावृकाभयंकराम
नुष्यदेहगोचराः ॥ अभिद्रवंतिसर्वतोयतस्वपुण्यशीलने ४३ पुरांधकारमेककोऽनुपश्यसित्वरस्ववै ॥ पुराहिरण्ययात्रगात्रिरीक्षसेऽद्रिमूर्धनि ४४ पुराकुसंग
तानितेसुहृन्मुखाश्चशत्रवः ॥ विचालयंतिदर्शनाद्दटस्वपुत्रयत्परम् ४५ धनस्ययस्यराजतोभयंनचास्तिचोरतः ॥ मृतंचयन्नमुंचतिसमर्जयस्वतद्धनम् ४६
नतत्रसंविद्युज्यतेस्वकर्मभिःपरस्परम् ॥ यदेवयस्ययौतकंतदेवतत्रसोऽश्रुते ४७ परत्रयेनजीव्यतेतदेवपुत्रदीयताम् ॥ धनंयदक्षरंध्रुवंसमर्जयस्वतत्स्वयम् ४८
नयावदेवपच्यतेमहाजनस्ययावकम् ॥ अपकएवयावकेपुराप्रलीयसेत्वरम् ४९ नमात्पुत्रबांधवानसंस्तुतःप्रियोजनः ॥ अनुव्रजंतिसंकटेव्रजंतमेकपातिनम् ५०
यदेवकर्मकेवलंपुराकृतंशुभाशुभम् ॥ तदेवपुत्रसार्थिकंभवत्यमुत्रगच्छतः ५१ हिरण्यरत्नसंचयाःशुभाशुभेनसंचिताः ॥ नतस्यदेहसंक्षयेभवंतिकायसाधकाः
५२ परत्रगामिकस्यतेकृताकृतस्यकर्मणः ॥ नसाक्षिआत्मनासमोवृणामिहास्तिकश्चन ५३

तद्धनंविद्यां ४६ यौतकंविवाहाप्राप्तं धनंदायादाग्राह्यं पाथ्येयमित्यर्थः ४७ । ४८ यावकेवृत्तखंडमिश्रेयवपिष्टविकारेत्वरंत्वरायुक्तं पथास्यात्तथाप्रलीयसेऽत्रियसे भोगान्भुक्त्वामोक्षयत्नंकारिण्या
मीतिनमंतव्यं अप्राप्तएवभोगेऽमृत्युभयमस्तीतिभावः ४९ । ५० सार्थिकं देहद्रियादिसार्थवाहकं ५१ । ५२ परत्रगामिकस्यगमनशीलस्य साक्षिआत्मनेति इकोऽसवर्णेशाकथ्यस्यहस्वश्रैतिप्रकृति
भावेहस्वः साक्षितात्मनेतिपाठःप्रामादिकः मामन्योनजानातीतिमत्त्वापार्पणकर्तव्यमितिभावः ५३

ननुकर्त्तात्मनोतिरिक्तस्यसाक्षिणःसत्त्वेमानंकिमतआह मनुष्येति अमुत्रसाक्षिणिगच्छतोलीयमानस्यकर्तुर्मेनुष्यदेहस्यशून्यमिवशून्यकमभावोभवति परदृष्ट्यासन्नपियोगिहृष्ट्यामनुष्यदेहो नष्टोभवती
त्यर्थः अत्रविद्वदनुभवंप्रमाणयति प्रविश्येति हार्दाकाशमितिशेषः ५४ साक्ष्यंतराण्याह इहेति ५५ । ५६ तत्रपरलोकमार्गे विरूपाःरौद्राश्चमाक्षिकाःदेशायस्मिन्अनेकेपरिपंथिनःशत्रवोलोहर्तुडाःप
क्षिवृकादयोऽस्मिन् ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ अनुव्रजन्मोहयतीति तथापावकःपुनातिपवित्रीकरोतीतिव्युत्पत्त्याधर्मः क्लीवपाठेपावकंसत्कर्म यावकमितिपाठेऽपियावकमिवपाथेयरूपो
धर्मएव ६२ । ६३ प्रमादगःप्रमादगृहवासीअंतकः चमूंचमतिभक्षयतीतिचमूरिंद्रियसेनाताममुखामंतकत्वादिदोषेणस्वस्वविषयभोगहीनांयावत्करोति । ततःपुरेवगृहीतं देहमनतिक्रम्येतियथागृ
हीतं देहमात्रेणेत्यर्थः ६४ यथेति पुरःपश्चाच्चसर्वमात्ममात्रंयथाभवतितथागतिमात्मज्ञानरूपां आत्मनदेहेन परेणतत्संबंधिपुत्रादिना ६५ भयेषुउपस्थितेषुएकपातिनाएकाकिनायत्सांपरायिकं

मनुष्यदेहशून्यकंभवत्यमुत्रगच्छतः ॥ प्रविश्यबुद्धिचक्षुषाप्रदृश्यतेहिसर्वशः ५४ इहाग्निसूर्यवायवःशरीरमाश्रितास्त्रयः ॥ तएवतस्यसाक्षिणोभवंतिधर्मदर्शि
नः ५५ अहर्निशेषुसर्वतःस्पृशत्सुसर्वचारिषु ॥ प्रकाशगूढवृत्तिषुस्वधर्ममेवपालय ५६ अनेकपारिपंथिकेविरूपरौद्रमक्षिके ॥ स्वमेवकर्मरक्ष्यतांस्वकर्मतत्रग
च्छति ५७ नतत्रसंविभज्यतेस्वकर्मणापरस्परम् ॥ तथाकृतंस्वकर्मजंतदेवभुज्यतेफलम् ५८ यथाऽप्सरोगणाःफलंसुखंमहर्षिभिःसह ॥ तथाऽऽश्रुवंतिकर्मजंविमा
नकामगामिनः ५९ यथेहयत्कृतंशुभंविपाप्मभिःकृतात्मभिः ॥ तदाश्रुवन्तिमानवास्तथाविशुद्धयोनयः ६० प्रजापतेःसलोकतांबृहस्पतेःशतक्रतोः ॥ व्रजंतितेपरां
गतिं गृहस्थधर्मसेतुभिः ६१ सहस्रशोप्यनेकशःप्रवक्तुमुत्सहामते ॥ अबुद्धिमोहनंपुनःप्रभुर्निनायपावकः ६२ गतात्रिरष्टवर्षताध्रुवोसिपंचविंशकः ॥ कुरुष्व
धर्मसंचयंयोहितेऽतिवर्तते ६३ पुराकरोतिसौतकःप्रमादगोमुखांचमूम् ॥ यथागृहीतमुत्थितस्त्वरस्वधर्मपालने ६४ यथात्वमेवपृष्ठतस्त्वमग्रतोगमिष्यसि ॥
तथागतिं गमिष्यतःकिमात्मनापरेणवा ६५ यदेकपातिनासतांभवत्यमुत्रगच्छताम् ॥ भयेषुसांपरायिकंनिघत्स्वकेवलंनिधिम् ६६ सकूलमूलबांधवंप्रभुर्हरत्यसं
गवान् ॥ नसंतियस्यवारकाःकुरुष्वधर्मसंनिधिम् ६७ इदंनिदर्शनंमयातवेहपुत्रसांप्रतम् ॥ स्वदर्शनानुमानतःप्रवर्णितंकुरुष्वतत् ६८ दधातियःस्वकर्मणा
ददातियस्यकस्यचित् ॥ अबुद्धिमोहजैर्गुणैःसएकएवयुज्यते ६९ श्रुतंसमस्तमश्रुतेप्रकुर्वतःशुभाःक्रियाः ॥ तदेतदर्थदर्शनंकृतज्ञमर्थसंहितम् ७० निवं
धनीरज्जुरेषायाग्रामेवसतोरतिः ॥ छित्त्वांसुकृतोयांतिनैनांछिदंतिदुष्कृतः ७१ किंतेधनेनकिंवंधुभिस्तेकिंतेपुत्रैःपुत्रकयोमारिष्यसि ॥ आत्मानम
न्विच्छगुहांप्रविष्टंपितामहास्तेकगताश्चसर्वे ७२

परलोकेहितंमेवधर्मज्ञानंवानिधिमिवनिगूहनिघत्स्व केवलंशुद्धं निष्कामंनिर्गुणं ६६ कूलमग्रं प्राकूलेपुर्ध्वंशुपविश्येतिर्लिगात् बालवृद्धैर्वयस्यैःसहितंयथास्यात्तथेत्यर्थः ६७ । ६८ यःस्वकर्मणा
दधातिआत्मानं देहंपुष्पाति यस्यकस्यचित्फलस्यकृतददातिच अबुद्धिरज्ञानंमोहोविपरीतज्ञानंतदुभयजैर्गुणैर्दुःखादिभिः मुच्यतइतिपाठेआत्मानंचित्तं दधाति एकास्मिन्स्वधारायति यस्येतियात्किं
चिद्ददातिसर्वत्यजतीत्यर्थः ६९ श्रुतंतत्त्वमस्यादिवाक्यजंज्ञानं कर्तुं समस्तं ब्रह्मांडमश्रुतेन्याप्रोति । 'एवंवेदाहं ब्रह्मास्मीतिसहस्रं सर्वं भवति' इति ब्रह्मविदः सार्वान्त्स्य श्रुतेः तदेतत्सार्वान्त्स्य सार्वं इयं चार्थ
स्यमोक्षाख्यपरमपुरुषार्थस्यदर्शनं नान्यत् कृतज्ञंकृतज्ञेउपदिष्टमर्थसंहितंपुरुषार्थसंगतं भवति नतुकृतप्रादौ सार्वं इयं सार्वान्त्स्यदाइयंविद्याउत्तमायैवदातव्येत्यर्थः ७० । ७१ । ७२

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ देहभेदेऽपि मरणं नास्तीति जानता अनुपालितेशिष्टेराहते पथिवर्तमानाना ७८ । ७९ । ८० नोत्क्रामति धर्ममिति शेषः ८१ नोपहतेति नैकधेति वत्समा
सः ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ मोक्षदेशिकं मोक्षोपदेशं ९४ पावकस्य धर्मस्याध्ययनं यावकेति पाठेऽपि स एवार्थः यद्वा पावकाध्ययनं

श्वः कार्यमद्य कुर्वीत पूर्वाह्निचापराह्निकम् ॥ नहि प्रतीक्षते मृत्युः कृतं वाऽस्य न वा कृतम् ७३ अनुगम्य विनाशांते निवर्तते हवांधवाः ॥ अग्नौ प्रक्षिप्य पुरुषं ज्ञातयः सुहृदस्त
था ७४ नास्तिकात्रिरेनुक्रोशात्तरान्पापमते स्थितान् ॥ वामतः कुहविस्त्रव्यं परंप्रेप्सुरतां द्रितः ७५ एवमभ्याहते लोके काले नोपनिपीडिते ॥ सुमहद्वैर्यमालं व्यध
र्मसर्वात्मना कुरु ७६ अथे मंदर्शनोपायं सम्यग्यो वेत्ति मानवः ॥ सम्यक् स्वधर्मं कृत्वेह परत्र सुखमश्नुते ७७ न देहभेदे मरणं विजानतां च प्रणाशः स्वनुपालिते पथि ॥
धर्महियो वर्धयते संपंडितो य एव धर्माच्च यते समुह्यति ७८ प्रयुक्तयोः कर्मपथि स्वकर्मणोः फलं प्रयोक्ता लभते यथा कृतम् ॥ निहीनकर्मानिरयं प्रपद्यते त्रिविष्टपंगच्छ
ति धर्मपारगः ७९ सोपानभूतं स्वर्गस्य मानुष्यं प्राप्य दुर्लभम् ॥ तथाऽऽत्मानं समादध्याद्भ्रश्यते न पुनर्यथा ८० यस्य नोत्क्रामति मतिः स्वर्गमार्गानुसारिणी ॥
तमाहुः पुण्यकर्माणमशोच्यं पुत्रवांधवैः ८१ यस्य नोपहता बुद्धिर्निश्चये ह्यवलंबते ॥ स्वर्गे कृतावकाशस्य नास्ति तस्य महद्भयम् ८२ तपोवनेषु ये जातास्तत्रैव
निधनंगताः ॥ तेषामल्पतरो धर्मः कामभोगानजानताम् ८३ यस्तु भोगान्परित्यज्य शरीरेण तपश्चरेत् ॥ न तेन किंचिन्न प्राप्तं तन्मे बहुमतं फलम् ८४ मातापि
त्सहस्राणि पुत्रदारशतानि च ॥ अनागतान्यतीतानि कस्य ते कस्य वा वयम् ८५ अहमेको न मे कश्चिन्नाह मन्यस्य कस्यचित् ॥ न तं पश्यामि यस्याहं तन्न पश्यामि यो मम
८६ न तेषां भवता कार्यं न कार्यं तव तैरपि ॥ स्वकृतैस्तानि जातानि भवांश्चैव गमिष्यति ८७ इह लोके हि धनिनां स्वजनः स्वजनायते ॥ स्वजनस्तु दरिद्राणां जीवतामपि
नश्यति ८८ संचिनोत्यशुभं कर्म कलत्रापेक्षया नरः ॥ ततः क्लेशमवाप्नोति परत्रेह तथैव च ८९ पश्यति छिन्नभूतं हि जीवलोकं स्वकर्मणा ॥ तत्कुरुष्व तथा पुत्रकृत्स्नं यत्समु
दाहृतम् ९० तदेतत्संप्रदश्यैव कर्मभूमिं प्रपश्यतः ॥ शुभान्याचरितव्यानि परलोकमभीप्सता ९१ मासर्तुसंज्ञापरिवर्तके न सूर्याग्निनारात्रिदिवेधनेन ॥ स्वकर्मनि
ष्ठाफलसाक्षिकेन भूतानिकालः पचति प्रसह्य ९२ धनेन किंचिन्न ददाति नाश्रुते बलेन किंचिन्न रिपुं न वाधते ॥ श्रुतेन किंचिन्न धर्ममाचरेत्किमात्मना योनजितेन्द्रियो वशी ९३
॥ भीष्म उवाच ॥ इदं द्वैपायनवचो हितमुक्तं निश्चयतु ॥ शुकोगतः परित्यज्य पितरं मोक्षदैशिकम् ९४ ॥ इति श्री० शां० मोक्ष० पावकाध्ययनं नाम एकविंशत्यधिक
त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यद्यस्ति दत्तमिष्टं वा तपस्तपंतं तथैव च ॥ गुरुणां वापि शुश्रूषा तन्मे ब्रूहि पितामह १ ॥ भीष्म उवाच ॥ आत्मनानर्थ
युक्तेन पापे निविशते मनः ॥ सकर्मकलुषं कृत्वा क्लेशमहतिधीयते २ दुर्भिक्षादेव दुर्भिक्षं क्लेशं भयाद्भयम् ॥ मृतेभ्यः प्रमृतायांति दरिद्राः पापकर्मिणः ३

चित्तशोधकाध्ययनं नाम ॥ इति शांति० मोक्षपर्वणि नीलकण्ठीये भा० एकविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२१ ॥ संन्यासोपयोगिवैराग्यहेतुधर्मानुक्त्वाह तरेपां वैयर्थ्यमाशंक्यते पामपि
सदसत्फलत्वमनिवार्यमित्याह यथस्तीत्यादिना प्राग्व्याख्यातोऽयमध्यायः १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावेदीपे द्वाविंशत्यधिकत्रि
उत्सवाहुत्सवं यांति स्वर्गात्स्वर्गसुखात्सुखम् ॥ श्रद्धाणां श्रद्धांता श्रद्धनस्थाः शुभकारिणः ४ व्यालकुंजरदुर्गे पुसर्पचौरभयेषु च ॥ हस्तावापेन गच्छंति नास्तिकाः किम
तः परम् ५ प्रियदेवातिथेया श्रवदान्याः प्रियसाधवः ॥ क्षेम्यमात्मवतां मार्गमास्थिता हस्तदक्षिणाः ६ पुलकाइव धान्येषु पूत्यं डाइवपक्षिषु ॥ तद्विधास्ते मनुष्ये
षु ये पांधर्मो नकारणम् ७ सुशीघ्रमपि धावंतं विधानमनुधावति ॥ शैते सहशयानेन येन येन यथा कृतम् ८ पापंतिष्ठति तिष्ठंतं धावंतमनुधावति ॥ करोति कुर्वतः
कर्मच्छायेवानुविधीयते ९ येन येन यथायद्यत्पुरा कर्मसुनिश्चितम् ॥ तत्तदेवोत्तरं भुंक्ते नित्यं विहितमात्मना १० समानकर्मविक्षेपाविधानपरिरक्षणम् ॥ भूतग्राममिमं
कालः समंतादपकर्षति ११ अचोद्यमानानि यथाऽपुष्पाणि च फलानि च ॥ स्वकालं नातिवर्तते तथा कर्मपुरा कृतम् १२ समानश्चावमानश्चलाभोलाभः क्षयाव्य
यौ ॥ प्रावृत्तानि निवर्तते निधनांताः पदेपदे १३ आत्मनाविहितं दुःखमात्मनाविहितं सुखम् ॥ गर्भशय्यामुपादाय भजते पूर्वदेहिकम् १४ बालो युवावावृद्धश्च य
त्करोति शुभाशुभम् ॥ तस्यांतस्यामवस्थायां भुंक्ते जन्मनि जन्मनि १५ यथा घेनुसहस्रेषु वत्सोर्विदाति मातरम् ॥ तथा पूर्वकृतं कर्मकर्तारमनुगच्छति १६ मलि
नां हियथावस्त्रं पश्चाच्छुद्धयति वारिणा ॥ उपवासैः प्रतप्तानां दीर्घसुखं नंतकम् १७ दीर्घकालेन तपसा सेवितेन महामते ॥ धर्मनिर्धूतपापानां संसिध्यंते मनोरथाः
१८ शकुनानामिवाकाशे मत्स्यानामिव चोदके ॥ पदं यथान हश्ये ततथा पुण्यकृतांगतिः १९ अलमन्यैरुपालब्धैः कीर्तितैश्च व्यतिक्रमैः ॥ पेशलं चानुरूपं च कर्त
व्यं हितमात्मनः २० ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि धर्ममूलिको नाम द्वाविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ कथं व्यासस्य धर्मात्मा शुकोजज्ञे महातपाः ॥ सिद्धिचपरमां प्राप्तस्तन्मे ब्रूहि पितामह १ कस्यांचोत्पादयामास शुकं व्यासस्तपोधनः ॥ न ह्यस्य जननी
विद्मजन्मचाग्र्यं महात्मनः २ कथं च बालस्य सतः सूक्ष्मज्ञाने गतामतिः ॥ यथानान्यस्य लोकेऽस्मिन् द्वितीयस्येह कस्यचित् ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण म
हामते ॥ नहि मे तृप्तिरस्तीह शृण्वतोऽमृतमुत्तमम् ४ महात्म्यमात्मयोगं च विज्ञानं च शुकस्य ह ॥ यथावदनुपूर्वेण तन्मे ब्रूहि पितामह ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ न हा
यनेर्न पलितैर्न वितैर्न च वंधुभिः ॥ ऋषयश्चक्रिरे धर्मयो नूचानः स नो महान् ६ तपोमूलमिदं सर्वयन्मां पृच्छसि पांडव ॥ तदिन्द्रियाणिसंयम्य तपोभवति नान्यथा ७
इन्द्रियाणां प्रसंगेन दोषमच्छेद्य संशयम् ॥ संनियम्य तु तान्येव सिद्धिमाप्नोति मानवः ८ अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च ॥ योगस्य कलया तात न तुल्यं विद्यते
फलम् ९ अत्र ते वर्तयिष्यामि जन्मयोगफलं तथा ॥ शुकस्याग्र्यांगतिं चैव दुर्विदाम कृतात्मभिः १०

शततमोऽध्यायः ॥ ३२२ ॥ ॥ ध ॥ शकुनानामिवाकाशे इति ब्रह्मनिष्ठानां निष्कलात्मत्वं श्रुत्वा संन्याससहितं ब्रह्मनिष्ठावान् शुकः श्रुतिपथमवतीर्णस्तदीयेनैव मार्गेणाहं कृतकृत्यः स्यामिति मन्वान
स्तस्य जन्मादिकं सर्वं पृच्छति कथं व्यासस्य धर्मात्मेत्यादि १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११। १२ योगेनात्मानमाविश्यांतर्हृदयेईन्द्रियाणिनिहृद्येत्यर्थः १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ कृष्णस्यव्यासस्य २५। २६। २७। २८
 तद्भावमावीति तद्भावम्रह्मभावंब्रह्माहमितिभावमाशयंभावयतीति तद्भावमावी'तदितिवाएतस्यमहतोभूतस्यनामभवति'इतितच्छ्रुत्यब्रह्मनामधेयत्वश्रुतेः नकेवलभावनामात्रकृत् अपितुतदुद्धिस्तत्रैवबु
 मेरुशंगेकिलपुराकर्णिकारवनायुते ॥ विजहारमहादेवोभीमैर्भूतगणैर्वृतः ११ शैलराजसुताचैवदेवीतत्राभवत्पुरा ॥ तत्रदिव्यंतपस्तेपेकृष्णद्वैपायनस्तदा १२
 योगेनात्मानमाविश्ययोगधर्मपरायणः ॥ धारयन्सतपस्तेपुत्रार्थंकुरुसत्तम १३ अग्नेर्भूमेरपावायोरंतरिक्षस्यवाविभो ॥ धैर्येणसंमितःपुत्रोममभूयादितिस्मह
 १४ संकल्पेनाथयोगेनदुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ वरयामासदेवेशमास्थितस्तपउत्तमम् १५ अतिष्ठन्मारुताहारःशतंकिलसमाःप्रभुः ॥ आराधयन्महादेवंबहु
 रूपमुमापतिम् १६ तत्रब्रह्मर्षयश्चैवसर्वेराजर्षयस्तथा ॥ लोकपालाश्चलोकेशसाध्याश्चवसुभिःसह १७ आदित्याश्चैवरुद्राश्चदिवाकरनिशाकरौ ॥ वसवोमरुत
 श्वेवसागराःसरितस्तथा १८ अश्विनौदेवगंधर्वास्तथानारदपर्वतौ ॥ विश्वावसुश्चगंधर्वःसिद्धाश्चाप्सरसस्तथा १९ तत्ररुद्रोमहादेवःकर्णिकारमर्याशुभाम् ॥ धार
 याणःस्रजंभातिज्योत्स्नामिवनिशाकरः २० तस्मिन्दिव्येनरम्येदेवदेवर्षिसंकुले ॥ आस्थितःपरमयोगघृषिःपुत्रार्थमच्युतः २१ नचास्यहीयतेप्राणोनग्ला
 निरुपजायते ॥ त्रयाणामपिलोकानांतदद्भुतमिवाभवत् २२ जटाश्वतेजसातस्यवैश्वानरशिखोपमाः ॥ प्रज्वलंत्यःस्मदृश्यंतेयुक्तस्यामिततेजसः २३ मार्कंडे
 योहिभगवानेतदाख्यातवान्मम ॥ सदेवचरितानीहकथयामासमेसदा २४ एताअद्यापिकृष्णस्यतपसातेनदीपिताः ॥ अग्निवर्णाजटास्तातप्रकाशंतेमहात्मनः
 २५ एवंविधेनतपसातस्यभक्त्याचभारत ॥ महेश्वरःप्रसन्नात्माचकारमनसामतिम् २६ उवाचचैवंभगवांस्त्वयंभक्तःप्रहसन्निव ॥ एवंविधस्तेतनयोद्वैपायनभवि
 प्यति २७ यथाह्यग्निर्यथावायुर्यथाभूमिर्यथाजलम् ॥ यथाचखंतथाशुद्धोभवितातेसुतोमहान् २८ तद्भावमावीतदुद्धिस्तदात्मातदपाश्रयः ॥ तेजसाऽऽवृत्त्य
 लोकाँस्त्रीन्यशःप्राप्स्यतितेसुतः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति०मोक्ष०शुकोत्पत्तौत्रयोविंशत्याधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२३ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
 सलब्धापरमंदेवाद्भरंसत्यवतीसुतः ॥ अरणीसहितेगृह्यममंथाग्निचिकीर्षया १ अथरूपंपरंराजन्विभ्रतोस्वेनतेजसा ॥ घृताचीनामाप्सरसमपश्यद्भगवानृषिः २
 ऋषिरप्सरसंदृष्ट्वासहसाकाममोहितः ॥ अभवद्भगवान्व्यासोवनेतस्मिन्युधिष्ठिर ३ साचदृष्ट्वातदाव्यासंकामसंविग्रमानसम् ॥ शुकीभूत्वामहाराजघृताचीसमुपा
 गमत् ४ सतामप्सरसंदृष्ट्वाहूपेणान्येनसंभृताम् ॥ शरीरजेनानुगतःसर्वगात्रातिगेनह ५ सतुधैर्येणमहतानिगृह्णन्हृच्छयंमुनिः ॥ नशशाकनियंतुंतद्व्यासःप्रवि
 सृतंमनः ६ भावित्वाच्चैवभावस्यघृताच्यावपुषाहृतः ॥ यत्नान्नियच्छतस्तस्यमुनेरग्निचिकीर्षया ७ अरण्यामेवसहसातस्यशुक्रमवापतत् ॥ सोऽविशंकेनमन
 सातथैवाद्भिजसत्तमः ८

द्विनिश्चयोपस्थेत्पनेनश्रद्धावानुच्यते तत्रैवात्माचित्तंयस्येतिआदरः तदपाश्रयइतितत्रस्थैर्येणनेरंतर्यमुच्यते २९

॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सहति अरणीद्वैअधरोत्तरे सहितेभियुनरूपे १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

शुकेनिर्मथ्यमानेजातत्वात्शुक्रइतिरेफलोपेनास्यनामकृतं ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ महात्मानमहादेवउपानयत्स्वशिष्यकृतवानितिसंबंधः १८। १९। २०। २१। २२

अरणीममंथब्रह्मर्षिस्तस्यांजज्ञेशुकोनृप ॥ शुकेनिर्मथ्यमानेसशुकोजज्ञेमहातपाः ९ परमर्षिर्महायोगीअरणीगर्भसंभवः ॥ यथाध्वरेसामिद्धोग्निर्भातिहव्यमुदावहन्
 १० तथारूपःशुकोजज्ञेप्रज्वलन्निवतेजसा ॥ विभ्रत्पितुश्चकौरव्यरूपवर्णमनुत्तमम् ११ बभौतदाभावितात्माविधूमइवपावकः ॥ तंगंगासरितांश्रेष्ठामेरुष्टेजने
 श्वर १२ स्वरूपिणीतदाऽभ्येत्यतर्पयामासवारिणा ॥ अंतरिक्षाच्चकौरव्यदंडःकृष्णाजिनंचह १३ पपातभूमिराजेंद्रशुकस्यार्थेमहात्मनः ॥ जेगीयंतेस्मगंधर्वा
 ननृतुश्चाप्सरोगणाः १४ देवदुंदुभयश्चैवप्रावाद्यंतमहास्वनाः ॥ विश्वावसुश्चगंधर्वस्तथातुंबुरुनारदौ १५ हाहाहुहृश्चगंधवातुष्टुःशुकसंभवम् ॥ तत्रशक्रपुरोगाश्च
 लोकपालाःसमागताः ॥ देवादेवर्षयश्चैवतथाब्रह्मर्षयोऽपिच ॥ दिव्यानि सर्वपुष्पाणिप्रववर्षचमारुतः १७ जंगमाजंगमंचैवप्रहृष्टमभवज्जगत् ॥ तंमहात्मास्वयं
 प्रीत्यादेव्यासहमहाद्युतिः १८ जातमात्रंमुनेःपुत्रंविधिनोपानयत्तदा ॥ तस्यदेवेश्वरःशक्रोदिव्यमद्भुतदर्शनम् १९ ददौकमंडलुंप्रीत्यादेववासांसिवाविभो ॥
 हंसाश्चशतपत्राश्चसारसाश्चसहस्रशः २० प्रदक्षिणमवर्तंतशुकाश्वाषाश्चभारत ॥ आरण्यस्ततोदिव्यंप्राप्यजन्ममहाद्युतिः २१ तत्रैवोवासमेधावीवितचारीसमा
 हितः ॥ उत्पन्नमात्रंतंवेदाःसरहस्याःससंग्रहाः २२ उपतस्थुर्महाराजयथाऽस्यपितरंतथा ॥ बृहस्पतिंचववेसवेदेवांगभाष्यवित् २३ उपाध्यायंमहाराजधर्ममे
 वानुचितयन् ॥ सोऽधीत्यनिखिलान्वेदान्सरहस्यान्ससंग्रहान् २४ इतिहासंचकात्स्न्येनराजशास्त्राणिवाविभो ॥ गुरवेदक्षिणांदत्वासमावृत्तोमहामुनिः २५
 उग्रंतपःसमारिभेब्रह्मचारिसमाहितः ॥ देवतानामृषीणांचबाल्येऽपिसमहातपाः २६ संमंत्रणीयोमान्यश्चज्ञानेनतपसातथा ॥ नत्वस्यरमतेबुद्धिराश्रमेपुनराधिप ॥
 त्रिपुगार्हस्थ्यमूलेषुमोक्षधर्मानुदर्शिनः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०प०शुकोत्पत्तौचतुर्विंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥
 समोक्षमनुचित्यैवशुकःपितरमभ्यगात् ॥ प्राहाभिवाद्यचगुरुंश्रेयोर्थीविनयान्वितः १ मोक्षधर्मेषुकुशलोभगवान्प्रब्रवीतुमे ॥ यथामेनसःशांतिःपरमासंभवेत्प्रभो
 २ श्रुत्वापुत्रस्यतुवचःपरमर्षिरुवाचतम् ॥ अधीष्वपुत्रमोक्षं वैधर्मांश्चविविधानपि ३ पितुर्नियोगाज्जग्राहशुकोधर्मभृतांवरः ॥ योगशास्त्रंचनिखिलंकापिलंचैवभा
 रत ४ सतंब्राह्मयाश्रियायुक्तंब्रह्मतुल्यपराक्रमम् ॥ मेनेपुत्रंयदाव्यासोमोक्षधर्मविशारदम् ५ उवाचगच्छेति तदाजनकंमिथिलेश्वरम् ॥ सतेवक्ष्यतिमोक्षार्थंनिखि
 लंमिथिलेश्वरः ६ पितुर्नियोगमादायजगाममिथिलानृप ॥ प्रष्टुंधर्मस्यनिष्ठां वैमोक्षस्वचपरायणम् ७

ईश्वरप्रसादात्स्वयंभातवेदोऽपिशिष्टाचारपालनार्थंबृहस्पतिगुरुंचकारेत्याह बृहस्पतिमिति २३। २४। २५। २६। २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्विंशत्य
 धिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२४ ॥ सहति मोक्षंमोक्षशास्त्रंअनुचिंत्यउपादेयत्वेनज्ञात्वा १। २। ३। ४। ५ उवाचेतिजनकंप्रतिप्रेरणंप्रतिसंवादायैतत्त्वज्ञानापनयार्थं मोक्षार्थंमोक्षशास्त्रार्थं ६। ७

८।९।१०।११।१२।१३ मेरोर्वर्षमिलावृत्तं हरेर्वर्षहरिवर्षाख्यं हेमवतं वर्षं किंपुरुषाख्यं १४।१५।१६ पश्यन्नपिनपश्यतितुच्छत्वनिश्चयाद्वैराग्याद्वा १७।१८।१९।२०।२१।२२
 उक्तश्चमानुषेणत्वंपथागच्छेत्यविस्मितः ॥ नप्रभावेणगंतव्यमंतरिक्षचरेणवै ८ आर्जवेणैवगंतव्यंनसुखान्वेषिणातथा ॥ नान्वेष्टव्याविशेषास्तुविशेषाद्विप्रसंगि
 नः ९ अहंकारो नकर्तव्योयाज्येतस्मिन्नराधिपे ॥ स्थातव्यंचवशेतस्यसतेछेत्स्यतिसंशयम् १० सधर्मकुशलो राजामोक्षशास्त्रविशारदः ॥ याज्योममसयद्भूयात्
 त्कार्यमविशंकया ११ एवमुक्तःसधर्मात्माजगाममिथिलांमुनिः ॥ पद्भ्यांशक्तोतरिक्षेणक्रांतुं पृथ्वींसागराम् १२ सगिरींश्चाप्यतिक्रम्यनदीतीर्थसरांसिच ॥ बहु
 व्यालमृगाकीर्णाह्वयविवानिच १३ मेरोर्हरेश्चद्वेवर्षेवर्षेहैमवतंततः ॥ क्रमेणैवंव्यतिक्रम्यभारतं वर्षमासदत् १४ सदेशान्विविधान्पश्यंश्चीनहूणनिपेवितान् ॥
 आर्यावर्तमिमं देशमाजगाममहासुनिः १५ पितुर्वचनमाज्ञायतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ अध्वानंसोऽतित्चक्रामखचरःखेचरन्निव १६ पत्तनानिचरम्याणिस्फीतानि
 नगराणिच ॥ रत्नानिचविचित्राणिपश्यन्नपिनपश्यति १७ उद्यानानिचरम्याणितथैवायतनानिच ॥ पुण्यानिचैवरत्नानिसोत्यक्रामदथाध्वगः १८ सोऽचिरेणै
 वकालेनविदेहानाससादह ॥ रक्षितान्धर्मराजेनजनकेनमहात्मना १९ तत्रग्रामान्वहून्पश्यन्बह्वन्नरसभोजनान् ॥ पल्लीघोषान्समृद्धांश्चबहुगोकुलसंकुलान् २०
 स्फीतांश्चशालिवसैर्हंससारससेवितान् ॥ पद्मिनीभिश्चशतशःश्रीमतीभिरलंकृतान् २१ सविदेहानतिक्रम्यसमृद्धजनसेवितान् ॥ मिथिलोपवनंरम्यमाससादसमृद्धि
 मत् २२ हस्त्यश्वरथसंकीर्णंनरनारीसमाकुलम् ॥ पश्यन्नपश्यन्निवत्समतिक्रामदच्युतः २३ मनसातंवहन्भारतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ आत्मारामःप्रसन्नात्मा मि
 थिलामाससादह २४ तस्याद्द्वारं समासाद्यनिःशंकःप्रविवेशह ॥ तत्रापिद्वारपालास्तमुग्रवाचान्यपेधयन् २५ तथैवचशुकस्तत्रनिर्मन्युःसमतिष्ठत् ॥ नचातपा
 ध्वसंतप्तःश्रुत्पिपासाश्रमान्वितः २६ प्रताम्यतिग्लायतिवानापैतित्चतथाऽऽतपात् ॥ तेषांतुद्वारपालानामेकःशोकसमन्वितः २७ मध्यंगतमिवादित्यंष्टुशुक
 मवस्थितम् ॥ पूजयित्वायथान्यायमभिवाद्यकृतांजलिः २८ प्रावेशयत्ततःकक्ष्यां द्वितीयांराजवेश्मनः ॥ तत्रासीनःशुकस्तातमोक्षमेवान्वचिंतयत् २९ छाया
 यामांतपेचैवसमदर्शीसमद्युतिः ॥ तंमुहूर्तादिवागम्यराज्ञोमंत्रिकृतांजलिः ३० प्रावेशयत्ततःकक्ष्यां तृतीयांराजवेश्मनः ॥ तत्रांतःपुरसंबद्धंमहच्चैत्ररथोपमम् ३१
 सुविभक्तजलाक्रीडंरम्यंपुष्पितपादपम् ॥ शुकंप्रावेशयन्मंत्रिप्रमदावनमुत्तमम् ३२ सतस्यासनमादिश्यनिश्चक्रामततःपुनः ॥ तंचारुवेपाःसुश्रोण्यस्तरुण्यःप्रि
 यदर्शनाः ३३ सूक्ष्मरक्तांबरधरास्तप्तकांचनभूषणाः ॥ संलापोल्लापकुशलानृत्यगीतविशारदाः ३४ स्मितपूर्वाभिभाषिण्योरूपेणाप्सरसांसमाः ॥ कामोपचा
 रकुशलाभावज्ञाःसर्वकोविदाः ३५ परंपंचाशतंनार्योवारमुख्याःसमाद्रवन् ॥ पाद्यादीनिप्रतिग्राह्यपूजयापरयाऽर्चयन् ३६ कालोपपन्नेनतदास्वाद्भनेनाभ्यतर्पयन्
 तस्यभुक्तवतस्ताततदंतःपुरकाननम् ३७

२३ तंभारंजिज्ञासाख्यं अर्थमोक्षं २४ तस्याद्द्वारमित्यादिनाअध्यायशेषेणास्वक्रोधकामजयोव्याख्यायते २५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७

३८ आरण्येःअरण्यजःशुकः ३९।४०।४१।४२।४३ कार्पिण्यःशुकः अच्युतोधैर्मादितिशेषः ४४ ॥ इतिज्ञान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीये भास्तभावदीपेपंचविंशत्यधिकत्रिंशत्तमो
 सुरम्यंदर्शयामासुरैकैकश्येनभारत ॥ क्रीडंत्यश्चहसंत्यश्चगायंत्यश्चापिताःशुभम् ३८ उदारसत्वंसत्वज्ञाःस्त्रियःपर्यचरंस्तथा ॥ आरण्येस्तुशुद्धात्मानिःसंदेहःस्व
 कर्मकृत् ३९ वश्येन्द्रियोजितक्रोधो नहृष्यतिनकुप्यति ॥ तस्मैशय्यासनं दिव्यं देवाहंरत्नभूषितम् ४० स्पर्ध्यांस्तरणसंकीर्णददुस्ताःपरमस्त्रियः ॥ पादशौचंतु
 कृत्वैवशुकःसंध्यामुपास्यच ४१ निषसादासनेपुण्येतमेवार्थंविचिंतयन् ॥ पूर्वरात्रेतुत्रासौभूत्वाध्यानपरायणः ४२ मध्यरात्रेयथान्यायंनिद्रामाहारयत्प्रभुः ॥
 ततोमुहूर्तादुत्थायकृत्वाशौचमनंतरम् ॥ स्त्रीभिःपरिवृतोधीमान्ध्यानमेवान्वपद्यत् ४३ अनेनविधिनाकार्पिण्यस्तदहःशेषमच्युतः ॥ तांचरात्रिंनृपकुलेवर्तयामा
 सभारत ४४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिशुकोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततः
 सराजाजनकोमंत्रिभिःसहभारत ॥ पुरःपुरोहितं कृत्वा सर्वाण्यंतःपुराणिच १ आसनंचपुरस्कृत्यरत्नानिविविधानिच ॥ शिरसाचार्षमादायशुरुपुत्रंसमभ्यगात् २
 सतदासनमादायबहुरत्नविभूषितम् ॥ स्पर्ध्यांस्तरणसंस्तीर्णसर्वतोभद्रमृद्धिमत् ३ पुरोधसासंगृहीतंहस्तेनालभ्यपार्थिवः ॥ प्रददौगुरुपुत्रायशुकायपरमार्चितम्
 ४ तत्रोपविष्टंकार्पिण्यशास्त्रतःप्रत्यपूजयत् ॥ पाद्यंनिवेद्यप्रथममर्घ्यं गांचन्यवेदयत् ५ सचतामंत्रवत्पूजां प्रत्यष्ट्वाद्यथाविधि ॥ प्रतिष्ट्वातुतांपूजांजनकाद्विजसत्त
 मः ६ गांचैवसमनुज्ञायराजानमनुमान्यच ॥ पर्यपृच्छन्महातेजाराज्ञःकुशलमव्ययम् ७ अनामयंचराजेंद्रशुकःसानुचरस्यह ॥ अनुशिष्टस्तुतेनासौनिषसाद
 सहानुगः ८ उदारसत्वाभिजनोभूमौराजाकृतांजलिः ॥ कुशलंचाव्ययंचैवपृष्ट्वावैयासकिंनृपः ॥ किमागमनमित्येवंपर्यपृच्छत्पार्थिवः ९ ॥ ॥ शुकउवाच ॥
 पित्राऽहमुक्तोभद्रंतेमोक्षधर्मार्थकोविदः ॥ विदेहराजोयाज्योमेजनकोनामविश्रुतः १० तत्रगच्छस्ववैतूर्ण्यदितेहृदिसंशयः ॥ प्रवृत्तौवानिवृत्तौवासतेछेत्स्यतिसं
 शयम् ११ सोऽहंपितुर्नियोगात्त्वामुपप्रष्टुमिहागतः ॥ तन्मेधर्मभृतांश्रेष्ठयथावद्वक्तुमर्हसि १२ किंकार्यंब्राह्मणेनेहमोक्षार्थंश्चकिमात्मकः ॥ कथंचमोक्षःप्राप्तव्यो
 ज्ञानेनतपसाऽथवा १३ ॥ जनकउवाच ॥ यत्कार्यंब्राह्मणेनेहजन्मप्रभृतितत्तच्छृणु ॥ कृतोपनयनस्तातभवेद्देदपरायणः १४ तपसागुरुवृत्त्याचब्रह्मचर्येणवावि
 भो ॥ देवातानांपितृणांचाप्यनृणोह्यनसूयकः १५ वेदानधीत्यनियतोदक्षिणामपवर्ज्यच ॥ अभ्यनुज्ञामथप्राप्यसमावर्तेतवैद्विजः १६ समावृत्तश्चगार्हस्थ्येस्व
 दारनिस्तोवसेत् ॥ अनसूयुर्यथान्यायमाहिताग्निस्तथैवच १७ उत्पाद्यपुत्रपौत्रंतुवन्थाश्रमपदेवसेत् ॥ तानेवाग्नीन्यथाशास्त्रमर्चयन्नतिथिप्रियः १८ सवनेऽग्नी
 न्यथान्यायमात्मन्यारोप्यधर्मवित् ॥ निर्द्वंद्वोर्वीतरागात्माब्रह्माश्रमपदेवसेत् १९

ऽध्यायः ॥ ३२५ ॥ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ यत्कार्यमित्यादिनाव्रतीभूत्वागृहीभवेद्गृहीभूत्वावनीभवेद्दनीभूत्वाप्रब्रजेदितिश्रुत्युक्तःक्रम
 समुच्चयपक्षोर्दाशितः १४।१५।१६।१७।१८ वीतरागात्माविरक्तचित्तः ब्रह्माश्रमःसंन्यासाश्रमस्तदेवपदंषट्स्थानंतत्र १९

एतदाक्षिपति उत्पन्नेइति ज्ञानंशास्त्रजाधीः विज्ञानमनुभवः तस्मिन्मोक्षाश्रमफलेब्रह्मचर्यात्प्रागेवोत्पन्नेसति त्रिपुरब्रह्मचर्यादिषु । समुद्ययपक्षेयदिचेतरयाब्रह्मचर्यादेवप्रव्रजेद्गृहाद्वावनाद्वायदहरेवविरजे
त्तदहरेवप्रव्रजेदित्यनियमश्रुतिर्बाध्यतेतिभावः २० । २१ तत्रब्रह्मचर्यस्यावश्यकत्वंतावदाह नविनेति २२ प्लावयिताकर्णधारः ज्ञानंशास्त्रं 'तद्विज्ञानार्थसगुरुमेवाभिगच्छेत्समित्पाणिःश्रोत्रियंब्रह्मनि
ष्ठं । नेपातर्केणमतिरापनेयाप्रोक्तान्येनैवसुज्ञानायप्रेष्टा' इत्यादिश्रुतिभिरन्वयव्यतिरेकाभ्यामाचार्यकरणस्यविद्याहेतुत्वावगमात्तदावश्यकमितिभावः तदुभयमाचार्यशास्त्रे २३ वामदेववद्ब्रह्मचर्या

॥ शुकउवाच ॥ उत्पन्नेज्ञानविज्ञानेनिर्द्वेद्रेहदिशाश्वते ॥ किमवश्यंनिवस्तव्यमाश्रमेषुभवेत्त्रिषु २० एतद्भवंतंपृच्छामितद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ यथावेदार्थतत्त्वे
नब्रूहिमेत्वंजनाधिप २१ ॥ जनकउवाच ॥ नविनाज्ञानविज्ञानेमोक्षस्याधिगमोभवेत् ॥ नविनागुरुसंबंधंज्ञानस्याधिगमःस्मृतः २२ गुरुःप्लावयितातस्यज्ञा
नंप्लवइहोच्यते ॥ विज्ञायकृतकृत्यस्तुतीर्णस्तदुभयंत्यजेत् २३ अनुच्छेदायलोकानामनुच्छेदायकर्मणाम् ॥ पूर्वैराचरितोधर्मश्चातुराश्रम्यसंकट २४ अनेन
क्रमयोगेनबहुजातिपुकर्मणाम् ॥ हित्वाशुभाशुभंकर्ममोक्षोनामेहलभ्यते २५ भावितैःकरणैश्चायंबहुसंसारयोनिषु ॥ आसादयतिशुद्धात्मानमोक्षवैप्रथमाश्रमे २६
तमासाद्यतुमुक्तस्यदृष्टार्थस्यविपश्चितः ॥ त्रिष्वश्रमेषुकोन्वर्थोभवेत्परमभीप्सतः २७ राजसांस्तामसांश्चैवनित्यंदोषान्विवर्जयेत् ॥ सात्त्विकंमार्गमास्थायपश्ये
दात्मानमात्मना २८ सर्वभूतेषुचात्मानंसर्वभूतानिचात्मनि ॥ संपश्यन्नोपलिप्येतजलेवारिचरोयथा २९ पक्षिवत्प्रवणादूर्ध्वममुत्रानंत्यमश्नुते ॥ विहायदेहात्रि
मुक्तोनिर्द्वेदःप्रशमंगतः ३० अत्रगाथाःपुरागीताःशृणुराज्ञाययातिना ॥ धार्यतेयाद्विजैस्तातमोक्षशास्त्रविशारदैः ३१ ज्योतिरात्मनिनान्यत्रसर्वजंतुपुतत्समम् ॥
स्वयंचशक्यतेद्रुंसुसमाहितचेतसा ३२ नविभेतिपरोयस्मान्निविभेतिपराञ्चयः ॥ यश्चनेच्छतिनद्वेष्टिब्रह्मसंपद्यतेतदा ३३ यदाभावंनकुरुतेसर्वभूतेषुपापकम् ॥
कर्मणामनसावाचाब्रह्मसंपद्यतेतदा ३४ संयोज्यमनसाऽऽत्मानमीर्ष्यामुत्सृज्यमोहनीम् ॥ त्यक्त्वाकामंचमोहंचतदाब्रह्मत्वमश्नुते ३५ यदाश्राव्येचदृश्येचसर्व
भूतेषुचाप्ययम् ॥ समोभवतिनिर्द्वेदोब्रह्मसंपद्यतेतदा ३६ यदास्तुतिचनिंदांचसमत्वेनैवपश्यति ॥ कांचनंचायसंचैवसुखंदुःखंतथैवच ३७ शीतमुष्णंतथै
वार्थमनर्थंप्रियमप्रियम् ॥ जीवितंमरणंचैवब्रह्मसंपद्यतेतदा ३८ प्रसायंहयथांगानिकूर्मःसंहरतेपुनः ॥ तथेंद्रियाणिमनसासंयंतव्यानिभिक्षुणा ३९ तमःपरि
गतंवेश्मयथादीपेनदृश्यते ॥ तथाबुद्धिप्रदीपेनशक्यआत्मानिरीक्षितुम् ४०

त्प्राग्विज्ञानेजातेसतिक्लितेनेत्याशंक्याह अनुच्छेदायेति लोकशिक्षार्थमपितदावश्यकमितिभावः २४ जातिपुजन्मसु २५ भावितैःशोधितैः करणैर्बुद्ध्यादिभिः २६ तमिति चित्तशुद्धयर्थमाश्रमधर्मा
स्तच्छुद्धौतुतेव्यर्थाइत्यर्थः २७ । २८ सर्वभूतेष्वनुगतमात्मानंसंप्रज्ञातेपश्यतेपश्यतिसर्वभूतानिचाऽऽत्मनिरज्जूरगवद्विलीनान्यसंप्रज्ञातेपश्यन्नि वारिचरोहंसादिः २९ प्रवणान्निम्नात् यथामूचरःपर्वता
त्पर्वतंगच्छन्निर्देशमनुसृत्यगच्छतिनेवंपक्षीतद्विद्वाद्देहेनानुसरतीत्यर्थः ३० । ३१ ज्योतिश्चिन्मात्रं ब्रह्म आत्मनिबुद्धौ सममेकं एकत्वेऽनुभवएवमानमित्याहस्वयमिति सुदुसमाहितंयोगारूढंचेतो
यस्यतेन ३२ दर्शनलिङ्गमाह नविभेतीत्यादिना ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ तमःपरिगतमंधकारव्याप्तमज्ञानव्याप्तंच वेश्मगृहंसर्वाधिष्ठानं ब्रह्मच ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ ॥ इति शांतिपर्वेति मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पांडुशतयधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२६ ॥ ॥

एतत्सर्वंचपश्यामित्वयिबुद्धिमतांवर ॥ यच्चान्यदपिवेतव्यंतत्त्वतोवेदतद्भवान् ४१ ब्रह्मर्षेऽविदितश्वासिविषयांतमुपागतः ॥ गुरोस्तवप्रसादेनतवचैवोपशिक्षया
४२ तस्यैवचप्रसादेनप्रादुर्भूतंमहासुने ॥ ज्ञानंदिव्यंममापीदंतेनासिविदितोमम ४३ अधिकंतवविज्ञानमधिकाचगतिस्तव ॥ अधिकंतवचैश्वर्यंतच्चत्वंनावबु
ध्यसे ४४ बाल्याद्वासंशयाद्वाऽपिभयाद्वाऽप्यविमोक्षजात् ॥ उत्पन्नेचापिविज्ञानेनाधिगच्छतितांगतिम् ४५ व्यवसायेनशुद्धेनमद्विधैश्छिन्नसंशयः ॥ विमुच्यहृद
यग्रंथीनासादयतितांगतिम् ४६ भवांश्चोत्पन्नविज्ञानःस्थिरबुद्धिरलोलुपः ॥ व्यवसायादृतेब्रह्मन्नासादयतितत्परम् ४७ नास्तितेसुखदुःखेषुविशेषोनासिलोलुपः ॥
नौत्सुक्यंनृत्यगीतेषुनरागउपजायते ४८ नबंधुष्वनुबंधस्तेनभयेष्वस्तितेभयम् ॥ पश्यामित्वांमहाभागतुल्यलोष्टाश्मकांचनम् ४९ अहंत्वामनुपश्यामियेचा
प्यन्येमनीषिणः ॥ आस्थितंपरमंमार्गमक्षयंतमनामयम् ५० यत्फलंब्राह्मणस्येहमोक्षार्थश्चयदात्मकः ॥ तस्मिन्वैवर्तसेब्रह्मन्किमन्यत्परिपृच्छसि ५१ ॥ इति
श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० शुकोत्पत्तौषड्विंशत्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२६ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंरुतात्माकृतनिश्चयः ॥ आत्मनात्मा
नमास्थायदृष्ट्वाचात्मानमात्मना १ कृतकार्यःसुखीशांतस्तूर्ण्णीप्रायादुदङ्मुखः ॥ शैशिरंगिरिमुद्दिश्यसधर्माभातरिश्चनः २ एतस्मिन्नेवकालेतुदेवर्षिर्नारदस्त
था ॥ हिमवंतमियाद्द्रुंसिद्धचारणसेवितम् ३ तमप्सरोगणाकीर्णशांतस्वननिनादितम् ॥ किन्नराणांसहस्रैश्चभृंगराजैस्तथैवच ४ मद्भुभिःखंजरैटैश्चविचित्रैर्जी
वजीवकैः ५ चित्रवर्णैर्मयूरैश्चकेकाशतविराजितैः ॥ राजहंससमूहैश्चकृष्णैःपरभृतैस्तथा ६ पक्षिराजोगरुत्मांश्चयंनित्यमधितिष्ठति ॥ चत्वारोलोकपालाश्चदेवाः
सर्पिगणास्तथा ७ तत्रनित्यंसमार्यातिलोकस्याहितकाम्यया ॥ विष्णुनायत्रपुत्रार्थेतपस्तंतमहात्मना ८ तत्रैवचकुमारेणबाल्येक्षितादिवौकसः ॥ शक्तिर्न्यस्ता
क्षितितलेत्रैलोक्यमवमन्यवै ९ तत्रोवाचजगत्स्कंदःक्षिपन्चाक्यमिदंतदा ॥ योऽन्योऽस्तिमत्तोऽभ्यधिकोविप्रायस्याधिकंप्रियाः १० योब्रह्मण्योद्वितीयोऽस्ति
त्रिषुलोकेषुवीर्यवान् ॥ सोऽभ्युद्धरत्विमांशक्तिमथवाकंपयत्विति ११ तच्छ्रुत्वाव्यथितालोकाःकइमासुद्धरेदिति ॥ अथदेवगणंसर्वसंभ्रांतेंद्रियमानसम् १२ अप
श्यद्भगवान्विष्णुःक्षिप्तंसासुरराक्षसम् ॥ किंत्वत्रसुकृतंकार्यंभवेदितिचिंतयन् १३ अनामृष्यततःक्षेपमवैक्षतचपावाकिम् ॥ संप्रगृह्यविशुद्धात्माशक्तिप्रज्वलि
तांतदा १४ कंपयामाससव्येनपाणिनापुरुषोत्तमः ॥ शक्त्यांतुकंप्यमानार्थाविष्णुनावलिनातदा १५

एतच्छ्रुत्वातुवचनमित्यादेरध्यायस्यतात्पर्यंतुयत्रशिवविष्णुस्कंदप्रहादादीनांमहामहिम्नांसमागमस्तत्रपुण्यतमेदेशेयोगिनाध्यानार्थंगंतव्यंविद्याचगोपनीयागुरुशिष्याभ्यांचस्वोचितधर्मेणस्थेयमिति १
शैशिरंगिरिंहिमारुयं २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

मेदिनीकंपितासर्वासैलवनकानना ॥ शक्तेनापिसमुद्धर्तुकंपितासाऽभवत्तदा १६ रक्षितास्कंदराजस्यधर्षणाप्रभविष्णुना ॥ तांकंपयित्वाभगवान्प्रहादमिदमब्र
वीत् १७ पश्यवीर्यकुमारस्यनैतदन्यःकरिष्यति ॥ सोऽष्टम्यमाणस्तद्वाक्यंसमुद्धरणनिश्चितः १८ जग्राहतांतदाशक्तिंनचैनांसव्यकंपयत् ॥ नादंमहांतमुक्त्वा
समूर्च्छितोगिरिमूर्धनि १९ विह्वलःप्रापतद्रूमौहिरण्यकशिपोःसुतः ॥ तत्रोत्तरांदिशंगत्वाशैलराजस्यपार्श्वतः २० तपोऽतप्यतदुर्ध्वतातनित्यंवृषध्वजः ॥ पाव
केनपरिक्षितंदीप्यतायस्यचाश्रमम् २१ आदित्यपर्वतंनामदुर्ध्वमकृतात्मभिः ॥ नतत्रशक्यतेगंतुंयक्षराक्षसदानवैः २२ दशयोजनविस्तारमग्निज्वालासमा
वृतम् ॥ भगवान्पावकस्तत्रस्वयंतिष्ठतिवीर्यवान् २३ सर्वान्विघ्नान्प्रशमयन्महादेवस्यधीमतः ॥ दिव्यवर्षसहस्रंहिपादेनैकेनतिष्ठतः २४ देवान्संतापयंस्तत्र
महादेवोमहाव्रतः ॥ ऐर्द्रीतुदिशमास्थायशैलराजस्यधीमतः २५ विविक्तेपर्वततटेपाराशर्योमहातपाः ॥ वेदानध्यापयामासव्यासःशिष्यान्महातपाः २६ सुमं
तुंचमहाभागवैशंपायनमेवच ॥ जैमिनिचमहाप्राज्ञंपैलंचापितपस्विनम् २७ यत्रशिष्यैःपरिवृतोव्यासआस्तेमहातपाः ॥ तत्राश्रमपदंरम्यंददर्शपितुरुत्तमम्
२८ आरण्योविशुद्धात्मानभसीवदिवाकरः ॥ अथव्यासःपरिक्षितंज्वलंतमिवपावकम् २९ दृष्टोसुतमायांतंदिवाकरसमप्रभम् ॥ असज्जमानंवृक्षेषुशैलेषुवि
षयेषुच ॥ योगयुक्तंमहात्मानंयथावाणंगुणच्युतम् ३० सोऽभिगम्यपितुःपादावगृह्णादरणीसुतः ॥ यथोपजोषंतैश्चापिसमागच्छन्महासुनिः ३१ ततोनिवेदया
मासपित्रेसर्वमशेषतः ॥ शुकोजनकराजेनसंवादंप्रीतमानसः ३२ एवमध्यापयन्शिष्यान्व्यासःपुत्रंचवीर्यवान् ॥ उवासहिमवत्पृष्ठेपाराशर्योमहासुनिः ३३ ततः
कदाचिच्छिष्यास्तंपरिवार्यावतस्थिरे ॥ वेदाध्ययनसंपन्नाःशांतात्मानोजितेंद्रियाः ३४ वेदेषुनिष्ठांसंप्राप्यसांगेष्वपितपस्विनः ॥ अथोचुस्तेतदाव्यासं
शिष्याःप्रांजलयोगुरुम् ३५ ॥ शिष्याऊचुः ॥ महतातेजसायुक्तायशसाचापिर्वर्धिताः ॥ एकंत्विदानीमिच्छामोगुरुणाऽनुग्रहंकृतम् ३६ इतितेषां वचःश्रुत्वाब्र
ह्मर्षिस्तानुवाचह ॥ उच्यतामितितद्दत्सायद्दःकार्यंप्रियंमया ३७ एतद्वाक्यंगुरोःश्रुत्वाशिष्यास्तेहृष्टमानसाः ॥ पुनःप्रांजलयोभूत्वाप्रणम्यशिरसागुरुम् ३८
ऊचुस्तेसहिताराजन्निदं वचनमुत्तमम् ॥ यदिप्रीतउपाध्यायोधन्याःस्मोसुनिसत्तम ३९ कांक्षामस्तुवयंसर्ववरंदातुंमहर्षिणा ॥ पष्ठःशिष्योनतेख्यातिंगच्छेदत्रप्रसी
दनः ४० चत्वारस्तेवयंशिष्यागुरुपुत्रश्चपंचमः ॥ इहवेदाःप्रतिष्ठेरन्नेषनःकांक्षितोवरः ४१ शिष्याणां वचनंश्रुत्वाव्यासोवेदार्थतत्त्ववित् ॥ पराशरात्मजोधीमा
न्परलोकार्थंचिंतकः ४२ उवाचशिष्यान्धर्मात्माधर्म्यैःश्रेयसंबचः ॥ ब्राह्मणायसदादेयंब्रह्मश्रुष्वेतथा ४३ ब्रह्मलोकेनिवासंयोधुवंसमभिकांक्षते ॥ भवंतो
बहुलाःसंतुवेदोविस्तार्यतामयम् ४४ नाशिष्येसंप्रदातव्योनाव्रतेनाकृतात्मनि ॥ एतेशिष्यगुणाःसर्वेविज्ञातव्यायथार्थतः ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति शांति०मोक्ष०नीलकंठीयेभास्त्रभावदीपेसप्तविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यमित्यादेर्व्यासःपुत्रमवारय
दित्यंतस्यतात्पर्यंविद्याप्रचारःकर्तव्योविदुषाऽपिवेदाध्ययनंनत्याज्यंस्वाध्यायानध्यायपरिपालनंचकर्तव्यमिति १ तदात्वापतिसंहितं तदात्वेतत्कालेआयतावुत्तरकालेचसंहितंसम्पिघतं २ । ३

नापरीक्षितचारित्रेविद्यादेयाकथंचन ॥ यथाहिकनकंशुद्धंतापच्छेदनिकर्षणैः ४६ परीक्षेततथाशिष्यानीक्षेत्कुलगुणादिभिः ॥ ननियोज्याश्ववःशिष्याअनियोगेमहा
भये ४७ यथामतियथापाठंतथाविद्याफलिष्यति ॥ सर्वस्तरतुर्गुणिसर्वोभद्राणिपश्यतु ४८ श्रावयेच्चतुरोवर्णान्कृत्वाब्राह्मणमग्रतः ॥ वेदस्याध्ययनंहीदंतच्चकार्यं
महत्स्मृतम् ४९ स्तुत्यर्थमिहदेवानांवेदाःसृष्टाःस्वयंभुवा ॥ योनिर्वदेतसंमोहाद्ब्राह्मणवेदपारगम् ५० सोऽभिध्यानाद्ब्राह्मणस्यपराभूयादसंशयम् ॥ यश्चाधर्मेणविद्व
याद्यश्चाधर्मेणपृच्छति ५१ तयोरन्यतरःप्रेतिविद्वेषंचाधिगच्छति ॥ एतद्दःसर्वमारव्यातंस्वाध्यायस्यविधिंप्रति ५२ उपकुर्याच्चशिष्याणामेतच्चहृदिवोभवेत् ५३
इतिश्रीम०शांति०मोक्ष०सप्तविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यंव्यासशिष्यामहोजसः ॥ अन्योन्यंहृष्टमनसःपरिपस्व
जिरेतदा १ उक्ताःस्मोयद्भगवतातदात्वायतिसंहितम् ॥ तन्नोमनसिसंरूढंकरिष्यामस्तथाचतत् २ अन्योन्यंसंविभाष्यैवंसुप्रीतमनसःपुनः ॥ विज्ञापयंतिस्मगुरुं
पुनर्वाक्यविशारदाः ३ शैलादस्मान्महोगंतुंकांक्षितंनोमहासुने ॥ वेदाननेकधाकर्तुंयदितेरुचितंप्रभो ४ शिष्याणां वचनंश्रुत्वापराशरसुतःप्रभुः ॥ प्रत्युवाचततोवा
क्यंधर्मार्थसहितंहितम् ५ क्षितिंवादेवलोकांवागम्यतांयदिरोचते ॥ अप्रमादश्ववःकार्योब्रह्महिप्रचुरच्छलं ६ तेऽनुज्ञातास्ततःसर्वेगुरुणासत्यवादिना ॥ जग्मुःप्रद
क्षिणंकृत्वाव्यासंमूर्धाऽभिवाद्यच ७ अवतीर्यमहीतिस्थचातुर्होत्रमकल्पयन् ॥ संयाजयंतोविप्रांश्चराजन्यांश्चविशस्तथा ८ पूज्यमानाद्विजैर्नित्यंमोदमानागृहेर
ताः ॥ याजनाध्यापनरताःश्रीमंतोलोकविश्रुताः ९ अवतीर्णेषुशिष्येषुव्यासःपुत्रसहायवान् ॥ तूष्णींध्यानपरोधीमानेकांतेसमुपाविशत् १० तंददर्शाश्रमपदे
नारदःसुमहातपाः ॥ अथैनमब्रवीत्कालेमधुराक्षरयागिरा ११ भोभोब्रह्मर्षिवासिष्ठब्रह्मघोषोनवर्तते ॥ एकोध्यानपरस्तूष्णींकिमास्सेचितयन्निव १२ ब्रह्मघोषे
विरहितःपर्वतोऽयंनशोभते ॥ रजसातमसाचैवसोमःसोमप्लवोयथा १३ नभ्राजतेयथापूर्वनिषादानामिवालयः ॥ देवर्षिगणजुष्टोऽपिवेदध्वनिनिराकृतः १४ ऋ
षयश्चाहिदेवाश्चगंधर्वाश्चमहौजसः ॥ वियुक्ताब्रह्मघोषेणनभ्राजंतेयथापुरा १५ नारदस्यवचःश्रुत्वाकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ महर्षेयत्त्वयाप्रोक्तंवेदवादविचक्ष
ण १६ एतन्मनोनुकूलंमेभवानर्हतिभाषितुम् ॥ सर्वज्ञःसर्वदर्शीचसर्वत्रचकुतूहली १७ त्रिषुलोकेषुयत्तंसर्वतवमतेस्थितम् ॥ तदाज्ञापयविप्रर्षेभूहिकिंकरवा
णिते १८ यन्मयासमनुष्ठेयंब्रह्मर्षेतदुदाहर ॥ विमुक्तस्येहशिष्यैर्मेनातिहृष्टमिदंमनः १९

४ । ५ । ६ । ७ चातुर्होत्रंचतुर्होत्रसंज्ञकामंत्राश्रित्तिःसुक्चित्तमाज्यमित्यादयोऽध्यात्माधियज्ञयोरभेददर्शनार्थः तत्पूर्वकंप्रवृत्तकर्मचातुर्होत्रमग्निहोत्रादिकंसोमांतमकल्पयन्प्रवर्तितवतः ८ । ९
१० । ११ । १२ सोपल्लवोराहुप्रस्तः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ १८ नातिहृष्टमिदंमनइतिविदुषामपिशिष्याविसंयोगवियोगजंसुखं दुःखमपरिहार्यमितिभावः १९

अनाम्नायःअनावृत्तिःसएवमलोदृषणयेषु २० । २१ । २२ । २३ । २४ ततोऽनध्यायइत्यादिग्रंथोयोगिनांस्वेच्छ्याकृत्स्नेब्रह्मांडेसंचारयोग्यताइच्छयादेहत्यागश्रययाभवतितादृशींविद्यांक्वंप्रवर्तते २५ कुतइतिवायोमूलकारणप्रश्नः । विचेष्टितमितिवायुकर्मप्रश्नः २६ । २७ प्रश्नभिनंदन्नस्वार्थस्यजिज्ञासाऽतिदुर्लभमिति सूचयति दिव्यमिति योगसंस्कृतंक्षुर्व्यवहितार्थग्राहित्वात्मनश्चनिर्मलम तीतादिग्राहि सत्त्वेसर्वज्ञत्वादिहेतौबुद्धिसत्त्वे २८ आत्मनिबुद्धौ वेदानवेदार्थान् व्यस्यज्ज्ञापोहाभ्यांपरिभाव्य बुद्ध्यानिश्चयेनसमनुचितयवायुःकुतोऽभूदित्यादिकंविचारय २९ देवयानेति योवि ष्णोर्व्यापकस्यपरमात्मनःसंबंधीदेवयानोऽचिराद्विमार्गस्तत्रचरतीतितेनमार्गेण सात्विकानुपासकान् विष्णुलोकमपुनरावृत्तिपदंप्रापयतीत्यर्थः । पितृयानश्चधूमादिपितृयानमार्गप्रदश्चायमेव सतु तामसःपुनरावृत्तिप्रदत्वात् ३० पृथिव्यामितिपृथिव्यांपिंडे अंतरिक्षेब्रह्मांडे संवांतिसंगच्छति वायुमार्गाःवायुसंचारस्थानानि तत्रदेहेतावद्वायुस्थानवर्णवीजानिनकुलीशयोगपारायणेप्रोक्तानि ।

॥ नारदउवाच ॥ अनाम्नायमलावेदाब्राह्मणस्याव्रतंमलम् ॥ मलंपृथिव्यावाहीकाःस्त्रीणांकौतूहलंमलम् २० अधीयतांभवान्चेदान्सार्धंपुत्रेणधीमता ॥ विधुन्व नृब्रह्मघोषेणरक्षोभयकृतंतमः २१ ॥ भीष्मउवाच ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वाव्यासःपरमधर्मवित् ॥ तथेत्युवाचसंहृष्टोवेदाभ्यासदृढव्रतः २२ शुकेनसहपुत्रेणवेदाभ्या समथाकरोत् ॥ स्वरेणोच्चैःसशैक्ष्येणलोकानापूरयन्निव २३ तयोरभ्यसतो रेवनानाधर्मप्रवादिनोः ॥ वातोऽतिमात्रंप्रववौसमुद्रानिलवेजितः २४ ततोऽनध्यायइ तितंव्यासःपुत्रमवारयत् ॥ शुकोवारितमात्रस्तुकौतूहलसमन्वितः २५ अपृच्छत्पितरंब्रह्मन्कुतोवायुरभूदयम् ॥ आख्यातुमर्हतिभवान्वायोःसर्वविचेष्टितम् २६ शुकस्यैतद्वचःश्रुत्वाव्यासःपरमविस्मितः ॥ अनध्यायनिमित्तेऽस्मिन्निदं वचनमब्रवीत् २७ दिव्यंतेचक्षुरुत्पन्नंस्वयंतेनिर्मलंमनः ॥ तमसारजसाचापित्य क्तःसत्त्वेव्यवस्थितः २८ आदर्शस्वामिवच्छायांपश्यस्यात्मानमात्मना ॥ व्यवस्यात्मनिस्वयंवेदान्बुद्ध्यासमनुचितय २९ देवयानचरोविष्णोःपितृयानश्च तामसः ॥ द्वावेतौप्रेत्यपंथानौदिवंचाधश्चगच्छतः ३० पृथिव्यामंतरिक्षेचयत्रसंवांतिवायवः ॥ सप्तैतेवायुमार्गवैतान्निबोधानुपूर्वशः ३१ तत्रदेवगणाःसाध्याम हाभृतामहाबलाः ॥ तेषामप्यभवत्पुत्रःसमानोनामदुर्जयः ३२ उदानस्तस्यपुत्रोऽभूद्भ्यानस्तस्याभवत्सुतः ॥ अपानश्चततोज्ञेयःप्राणश्चापिततोपरः ३३ अन पत्योऽभवत्प्राणोदुर्धर्षःशत्रुतापनः ॥ पृथक्कर्माणितेषांतुप्रवक्ष्यामियथातथम् ३४ प्राणिनांसर्वतोवायुश्चेष्टावर्तयतेपृथक् ॥ प्राणनाचैवभूतानांप्राणइत्यभिधीयते ३५

‘प्राणोघ्राणाग्रहन्नाभिपादांगुष्ठांतसंस्थितिः ॥ नीलःसौंकाररेफादिवीजेनविनियोजितः’ ऑपमित्यर्थः । ‘कृष्णोपानःकृकाटिस्थःपृष्ठपृष्ठांतपार्ष्णिगः ॥ सतारकनकारांतबीजेनविनियोजितः’ ऑप मित्यर्थः । ‘शक्रचापनिभोव्यानस्त्वामिन्द्रियनिकेतनः ॥ तारकोपेतयातांतबीजतेजोविराजितः’ ऑलमित्यर्थः । ‘मूर्धस्थोमध्यताल्वग्रकंठहृत्पललाश्रयः ॥ उदानोद्वरुणच्छायस्तारकाक्रांतयांतयुक्’ ऑरमित्यर्थः । ‘श्वेतःसमानोहन्नाभिसर्वसंधिनिकेतनः ॥ प्रणवाक्रांतलांतेनबीजेनात्यंतमुज्ज्वलः’इति ऑवमित्यर्थः । पृष्ठसप्तममार्गोतुजीवन्मुक्तिविदेहमुक्तिप्रदोवक्ष्यति ? देवगणाअध्यात्मंइंद्रियाणि तेषांपुत्रःसमानःइंद्रियाणांसामान्यावृत्तिरेवसमानादयः तदुक्तंसारव्यसप्तत्यां सामान्याकरणवृत्तिःप्राणाद्यावायवःपंचेति एवमधिदेवमपिसाध्यानादेवानांसामान्यंरूपंसमानादयइत्यर्थः पिंडब्रह्मांड योरभेदात् ३२ उदानइति एतेषामुत्तरोत्तरस्यपूर्वपूर्वकार्यत्वादुत्तरोत्तरस्थूलत्वज्ञेयं ३३ अनपत्यइतिप्राणस्यकार्यांतरनास्तिसर्वापेक्षयास्थूलत्वंचदर्शितं ३४ पिंडेप्राणकार्यप्राणशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं चाह प्राणिनामिति ३५

अस्येवाधिदेवकर्मनामनीआह प्रेरयतीतिसार्धेन धूमोष्मज्जामेघान्स्नेहंस्नेहत्वमथवास्नेहगुणयुक्तजलवृष्टिकालंप्राप्यअंबरेप्रेरयतीतियोजना सएववायुर्धूमज्योतिःस्नेहक्रेमेणविद्युत्स्वंप्राप्यमहायु तिश्चभवति विद्युद्ब्रह्महतिपंचमील्यरूपे । प्रथमः विष्णुदेवसमानादिक्रेमेणसप्तमोऽपिसंहारक्रेमेणप्रथमइत्यर्थः । अयंभावः । पूर्वोदाहृतघ्राणांतहन्नाभिपादांगुष्ठानांमध्येऽन्यतमेस्थानेप्राणनिरोध्य नीलवर्णप्राणंऑपमितिबीजशरीरसंचितयन्योगीक्रियताकालेनसिद्धिं प्राप्तेजीवतेवशरीरेणप्रवहमार्गेणसंचरति देहांतेचप्रवहेणतादात्म्यंप्राप्नोति एवंसर्वत्रप्रयोगोज्ञेयइति ३६ आध्यात्मिकस्यापान स्याधिदेवकर्मनामनीआह आवहइति भचक्रमासमंतादहतीत्यावहः ३७ आदत्तेभ्रमनेनोहीपकेनजठराग्निरित्यादानोऽपानः अपानस्यजाठरोहीपकत्वमाहयाज्ञवल्क्यः । ‘स्वयंत्वपानंसंप्राप्यतेनैवसह मारुतः । प्रवातिज्वलनंतत्रप्राणोमध्यगतंपुनः । वायुनावाजितोवह्निरपानेनशनैःशनैः । तदाज्वलतिविम्रेसेकलेदेहमध्यमे’ प्राणःअपानंप्राप्यप्रवर्त्यज्वलनंप्रवातिप्रवर्तयति अपानेनवायुनावाजि तःवीजितः वोविद्युनेजुक्इतिजुगंताद्वाघातोर्निष्ठायांरूपं । हेविम्रेद्रेगामिइतियाज्ञवल्क्यश्लोकार्थः । आदानइत्यपावस्यनामांतरंयोगिसिद्धमित्यर्थः । अंतर्देहेष्वित्यर्थे उदानमितिपाठेउत्तरावयि

प्रेरयत्यन्नसंघातान्धूमजांश्चोष्मजांश्चयः ॥ प्रथमःप्रथमेमार्गेप्रवहोनामयोऽनिलः ३६ अंबरेस्नेहमभ्येत्यविद्युद्ब्रह्ममहायुतिः ॥ आवहोनामसंवातिद्वितीयःश्वस नोनदन् ३७ उदयंज्योतिषांशश्वत्सोमादीनांक्रोतियः ॥ अंतर्देहेषुचादानंयेवदंतिमनीषिणः ३८ यश्चतुर्भ्यःसमुद्रेभ्योवायुर्धारयतेजलम् ॥ उद्धृत्याददतेचा पोर्जीमृतेभ्योऽंबरेऽनिलः ३९ योऽद्भिःसंयोज्यजीमूतान्पर्जन्यायप्रयच्छति ॥ उद्धहोनामबंधिष्ठस्तृतीयःससदागतिः ४० समुह्यमानाबहुधायेननीताःपृथग्धनाः॥ वर्षमोक्षकृतारंभास्तेभवंतिघनाघनाः ४१ संहतायेनचाविद्धाभवंतिनदतांनदाः ॥ रक्षणार्थायसंभूतामेघत्वमुपयांतिच ४२ योऽसौवहतिभूतानांविमानानिविहाय सा ॥ चतुर्थःसंवहोनामवायुःसगिरिमर्दनः ४३ येनवेगवतारुणारूक्षेणरुवतानगात् ॥ वायुनासहितामेघास्तेभवंतिबलाहकाः ४४ दारुणोत्पातसंचारोभसःस्त नयित्नुमान् ॥ पंचमःसमहावेगोविवहोनाममारुतः ४५ यस्मिन्पारिप्लवादिव्यावहंत्यापोविहायसा ॥ पुण्यंचाकाशंगयास्तोयंविष्टभ्यतिष्ठति ४६ दूरात्प्रतिह लोयस्मिन्नेकरश्मिर्दिवाकरः ॥ योनिरंशुसहस्रस्ययेनभातिवसुंधरा ४७ यस्मादाप्यायतेसोमःक्षीणःसंपूर्णमंडलः ॥ षष्ठःपरिवहोनामसवायुर्जयतांवरः ४८

३८ उद्धृत्यादानसाम्यादुद्धादानयोरेक्यं ३९ पर्जन्यायवृष्ट्यभिमानिदेवताये बंधिष्ठःअतिशयेनबहुः ४० वर्षमोक्षायकृतआरंभोयैस्ते रिच्यमानोमेघःपूर्णापूर्णात्वाद्घनाघनउच्यतइत्यर्थः ४१ संहताः संघीभूताअपियेनेहेतुनातेपृथक्आविद्धाःप्रक्षिप्ताभवंति अतस्तेषांवाद्यमानवेणुवन्नदतांशब्दं कुर्वतांनदाइतिनामभवति । रक्षणार्थायगोस्तनवत्सेचनात्त्रिकाअपितेमेघत्वंपांति मिहसेचनइतिधातुः नतुनीरसफलवन्नश्च्यतीत्यर्थः ४२ योऽसाविति वर्धनइतिपाठेऽपिसएवार्थः वृधुहिंसापामितिधातोरूपं ४३ मर्दनमेवाह येनेति बलेनपरोपमर्देनअंहंतिगच्छंतितेबलाहकाः पृषोदरादित्वान्नकार लोपः अहिगतावितिधातुः ४४ दारुणोति दारुणालोकनाशसूचकाधूमकेतुसंवर्तमेघादयउत्पातास्तेषांसंचारोयेनस्तनयित्नुःसगर्जितोमेघस्तद्वान् विपमवहनादिवहः ४५ परितउपर्येवयस्यवेगात्पतं तिनरवधःपतंतीतिपरिप्लवाः स्वार्थेत्द्धितः यस्तोयंविष्टभ्याऽऽकाशेएवावस्थाप्य ४६ दूरादिति येनप्रतिहतःसूर्यःसहस्ररश्मिरप्येकरश्मिरिवभातीत्यर्थः ४७ एवंपिंडब्रह्मांडांतर्गतानाधिकारिकान् पंचवायुनुक्तापष्टंतर्गतमपितदस्पर्शिनंवायुमाह यस्मादिति यस्मात्सहस्रारस्थिताच्चिंद्राख्यादयंसोमोब्रह्मांडांतर्गतोऽधीशोब्रह्मांडाप्यायनकृत्पिंडांतर्गतमनश्चपिंडाप्यायनकृदेतद्वयंप्राप्य आप्यायतेवर्धतेसपरिवहःसर्वतोवहनाभ्यापकःकारणात्मापष्टोवायुरित्यर्थः ४८

अनुकालेकल्पान्ते निरस्यतिसंहरति मृत्युवैवस्वतावापियदनुरोधिनी तयोरपिभ्ररकहत्यर्थः । एतेनमृत्युप्रस्तानां ब्रह्मादीनांतदधीनत्वंकैमुतिकन्यायसिद्धं ४९ भोज्यात्माचितकाइतिपूजयांबहुत्वे नपुत्रसंबोधनं । शांतयावाव्याभ्यंतरविषयेभ्यउपरतयाबुद्ध्यासम्यगहं ब्रह्मास्मीतिवाक्यार्थानुसंधानपूर्वकमन्वीक्षतांश्रवणमननमनुध्यानेनपश्यतां । ध्यानाभ्यासोनिरंतरंन्यानमेवाऽभिरामंये पांतेपांयोऽमृतत्वायमोक्षायकल्पते ५० दिशोतंप्रतिपेदिरेब्रह्मांडेनिभिद्यगताहत्यर्थः ५१ सप्तममाह येनेति सृष्टउपसृष्टः एकएवायंनिर्वाजसमाधिगम्यः यावदारव्यकर्मभोगंयस्मिन्लीनो ऽपियोगीसंस्कारशेषसत्त्वात्पुनरावर्ततेप्राख्यभोगांतेदेहेनाशेतुनावर्ततेइतिएतयोर्भेदः । अतोदक्षपुत्राणामप्यारव्यकर्मभोगांतेऽनावृत्तिरेवज्ञेया ५२ अदितेःखंडनशून्यायाअदीनायाःपरमचितेःपुत्रा इवपुत्रारूपभेदाः ५३ । ५४ पर्वतकंपनेहेतुमाह विष्णोरिति यतोऽयंवेदोविष्णोर्निःश्वासवातः । ' महतोभूतस्यनिःश्वसितमेतद्यद्वेदोयजुर्वेदः ' इत्यादिश्रुतेः सयदावेगेनसमीरितःसहसाऽकस्माद्

सर्वप्राणभृतांप्राणान्धोऽनुकालेनिरस्यति ॥ यस्यवर्तमानुवर्ततेमृत्युवैवस्वतावुभौ ४९ सम्यगन्वीक्षतांबुद्ध्याशांतयाध्यात्मचितकाः ॥ ध्यानाभ्यासाभिरामाणां योऽमृतत्वायकल्पते ५० यंसमासाद्यवेगेनदिशोऽतंप्रतिपेदिरे ॥ दक्षस्यदशपुत्राणांसहस्राणिप्रजापतेः ५१ येनसृष्टःपराभूतोयात्येवननिवर्तते ॥ परावहो नामपरोवायुःसदुरतिक्रमः ५२ एवमेतेऽदितेःपुत्रामारुताःपरमाहुताः ॥ अनारतंतेसंवातिसर्वगाःसर्वधारिणः ५३ एतनुमहदाश्चर्ययदयंपर्वतोत्तमः ॥ कंपितःसहसातेनवायुनाऽतिप्रवायता ५४ विष्णोर्निःश्वासवातोऽयंयदावेगसमीरितः ॥ सहसोदीर्यतेतातजगत्प्रव्यथतेतदा ५५ तस्माद्ब्रह्मविदोवेदान्नाधीयंतेऽति वायति ॥ वायोर्वायुमयंहुक्तं ब्रह्मतत्पीडितंभवेत् ५६ एतावदुक्त्वावचनंपराशरसुतःप्रभुः ॥ उक्त्वापुत्रमधीष्वेतिव्योमगंगामगात्तदा ५७ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि शुकोत्पत्तिर्नाम अष्टाविंशत्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ एतस्मिन्नंतरेऽन्येना रदःसमुपागमत् ॥ शुकंस्वाध्यायनिरतंवेदार्थान्प्रष्टुमीप्सया १ देवर्षितुशुक्नेद्वानारदंसमुपस्थितम् ॥ अर्घपूर्वेणविधिनावेदोक्तेनाभ्यपूजयत् २ नारदोऽथाब्रवी त्पीतोब्रूहिधर्मभृतांवर ॥ केनत्वांश्रेयसावत्सयोजयामीतिहृष्टवत् ३ नारदस्यवचःश्रुत्वाशुकःप्रोवाचभारत ॥ अस्मिन्लोकेहितंयत्स्यात्तेनमांयोकुमर्हसि ४ ॥ नारदउवाच ॥ तत्त्वांजेज्ञासतांपूर्वमृषीणांभावितात्मनाम् ॥ सनत्कुमारोभगवानिदंवचनमब्रवीत् ५

दीर्यतेउच्चैःपठ्यतेतदाजगद्यथते मूलपुरुपनिःश्वासःसहसोच्चैरुत्थितःकदाचित्सर्वसंहरेदिनिहेतोरितिभावः ५५ आख्यायिकायाविधित्सितमाह तस्मादिति वायुर्वेदरूपोवेगेनोच्चार्यमाणः एवंवा ह्यवायुकृतभयजनकोभवतितेनचतद्रहजगदुपवेदरूपबापीडितंभवत्यतोमहावायोवायतिवाप्तिसतिनाभ्येतव्यमित्यर्थः ५६ । ५७ ॥ इति शांतिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टाविंशत्य धिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३२८ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ आत्मज्ञानेनसंचितक्रियमाणयोःकर्मणोर्दाहाश्लेषोभवतःप्राख्यतुज्ञानेनाप्यपरिहार्यमितिसर्वत्रप्रसिद्धं । योगीतुनिर्विकल्पकसमाभ्यभ्यासे नवासुलभावद्रुहाद्रुहांतरमिवदेहादेहांतरंप्रविश्यवाशुकवद्यथेदेहेत्यागेनवादेहसिद्ध्यावादेहारंभकं कर्मप्रतिबध्नात्युच्छिन्नसत्त्वेतिदर्शयितुंशुकोत्पत्तनमारभ्यते अतएवयोगीज्ञानिभ्योऽपिमहानितिगीतास्व प्युक्तं । ' तपस्विभ्योऽधिकोयोगीज्ञानिभ्योऽपिमतोऽधिकः ' इति । तत्रतावहोकाद्वयस्यहानार्थतुच्छत्वंप्रदर्शयतेनारदवाक्येन एतस्मिन्नंतरेइत्यादिना शुकंनारदउपागमच्छुकोवेदार्थान्प्रष्टुमी हयानारदमभ्यपूजयदितिसंबधः १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ आत्मभूतेर्देहोद्रियादिभिःसहचवर्तते विनैवपृथक्चवर्तते कः अतद्भूतोदेहादितादात्म्यंवाधित्वाकेवलीभूतः १६ । १७ । १८

नास्तिविद्यासमंचक्षुर्नास्तिसत्यसमंतपः ॥ नास्तिरागसमंदुःखंनास्तित्यागसमंसुखम् ६ निवृत्तिःकर्मणःपापात्सततंपुण्यशीलता ॥ सद्गतिःसमुदाचारःश्रेयएत दनुत्तमम् ७ मानुष्यमसुखंप्राप्ययःसज्जतिसमुद्यति ॥ नालंसदुःखमोक्षायसंयोगोदुःखलक्षणम् ८ सक्तस्यबुद्धिश्चलतिमोहजालविवर्धनी ॥ मोहजालावृतोदुःख मिहचामुत्रसोऽश्रुते ९ सर्वापायात्तुकामस्यक्रोधस्यचविनिग्रहः ॥ कार्यःश्रेयोर्थिनातौहिश्रेयोघातार्थमुद्यतौ १० नित्यंक्रोधात्तपोरक्षेच्छ्रयंरक्षेच्चमत्सरात् ॥ विद्यां मानावमानाभ्यामात्मानंतुप्रमादतः ११ आनृशंस्यंपरोधर्मःक्षमाचपरमंबलम् ॥ आत्मज्ञानंपरंज्ञानंसत्याद्विद्यतेपरम् १२ सत्यस्यवचनंश्रेयःसत्यादपिहितं वदेत् ॥ यद्भूतहितमत्यंतमेतत्सत्यंमत्तंमम १३ सर्वारंभपरित्यागीनिराशीर्निष्परिग्रहः ॥ येनसर्वपरित्यक्तंसविद्वानसचपंडितः १४ इंद्रियैरिन्द्रियार्थान्यश्चरत्या त्मवशैरिह ॥ असज्जमानःशांतात्मानिर्विकारःसमाहितः १५ आत्मभूतैरतद्भूतःसहचैवविनैवच ॥ सविमुक्तःपरंश्रेयोनचिरेणाधितिष्ठति १६ अदर्शनमसंस्पर्शस्त थाऽसंभाषणंसदा ॥ यस्यभूतैःसहमुनेसश्रेयोविंदतेपरम् १७ नहिंस्यात्सर्वभूतानिमैत्रायणगतश्चरेत् ॥ नेदंजन्मसमासाद्यवैरंकुर्वीतकेनचित् १८ आर्किचन्यंसुसं तोषोनिराशीस्त्वमचापलम् ॥ एतदाहुःपरंश्रेयआत्मज्ञस्यजितात्मनः १९ परिग्रहंपरित्यज्यभवतात्तजितेन्द्रियः ॥ अशोकंस्थानमातिष्ठइहचासुत्रचाभयम् २० निरामिषानशोचंतित्यजेदामिषमात्मनः ॥ परित्यज्यामिषंसौम्यदुःखतापाद्विमोक्षयसे २१ तपोनित्येनदांतेनमुनिनासंयतात्मना ॥ अजितंजेतुकामेनभाव्यं संगेष्वसंगिना २२ गुणसंगेष्वनासक्तएकचर्यारतःसदा ॥ ब्राह्मणोनचिरादेवसुखमायात्यनुत्तमम् २३ द्वंद्वारामेषुभूतेषुयएकोरमतेमुनिः ॥ विद्धिप्रज्ञानतृप्तं तंज्ञानतृप्तोनशोचति २४ शुभैर्लभतिदेवत्वंव्यामिश्रैर्जन्ममानुषम् ॥ अशुभैश्चाप्यधो जन्मकर्मभिलंभतेऽवशः २५ तत्रमृत्युजरादुःखैःसततंसमभिद्रुतः ॥ सं सारेपच्यतेजंतुस्तत्कथंनावबुद्धयसे २६ अहितेहितसंज्ञस्त्वमधुवेधुवसंज्ञकः ॥ अनर्थेचार्थसंज्ञस्त्वंकिमर्थनावबुध्यसे २७ संवेष्ट्यमानंबहुभिर्मोहात्तंतुभिरात्मजैः ॥ कोषकारइवात्मानंवेष्ट्यन्नावबुध्यसे २८ अलंपरिग्रहेणेहदोषवानहिपरिग्रहः ॥ कृमिर्हिंकोषकारस्तुबध्यतेसपरिग्रहात् २९ पुत्रदारकुटुंबेषुसक्ताःसीदंतिजंतवः ॥ सरःपंकार्णवेमग्राजीर्णावनगजाइव ३० महाजालसमाकृष्टानस्थलेमत्स्यानिवोद्धतान् ॥ स्नेहजालसमाकृष्टानपश्यजंतून्सुदुःखितान् ३१ कुटुंबंपुत्रदारांश्च शरीरंसंचयाश्चये ॥ पारक्यमधुवंसर्वंकिंस्वंसुकृतदुष्कृतम् ३२ यदासर्वान्परित्यज्यगंतव्यमवशेनते ॥ अनर्थेकिंप्रसक्तस्त्वंसमर्थनानुतिष्ठसि ३३ अविश्रांत मनालंबमपाथेयमदैशिकम् ॥ तमःकांतारमध्वानंकथमेकोगमिष्यसि ३४ नहित्वांप्रस्थितंकश्चित्पृष्ठतोऽनुगमिष्यति ॥ सुकृतंदुष्कृतंचत्वांयास्यंतमनुयास्यति ३५

३६ । ३७ । ३८ क्षमैवाऽरिगणिनोचालनदंडायस्यां धर्मस्थैर्यवतारकानोकाकर्षणरज्जुर्ष्यां ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ महाभूतेति पंचभूतानि महद्बुद्धिः पञ्चाश्रयाहेहात्परंपरलोकगामि
 एषसप्तदशकः इन्द्रियाणिपंच चकारात्पंचप्राणाः तमआदित्रयमेकमिति ४४ इन्द्रियाथैरष्टभिः शब्दादिभिः पंचभिर्मतव्यंबोद्धव्यमहर्कतव्यंचतेःसहाष्टभिःएवंचतुर्विंशकः ४५ । ४६
 विद्याकर्मचशौचंज्ञानं च बहुविस्तरम् ॥ अर्थार्थमनुसार्यतेसिद्धार्थश्चविमुच्यते ३६ निबंधनीरज्जुरेषायाग्राभेवसतोरतिः ॥ छित्वैतांसुकृतोयांतिनेनांछिदंतिदु
 ष्टः ३७ रूपकूलांमनःस्रोतांस्पर्शद्वीपांसावहाम् ॥ गंधपंकांशब्दजलांस्वर्गमार्गदुरावहाम् ३८ क्षमारित्रांसत्यमर्याधर्मस्थैर्यवतारकाम् ॥ त्यागवाताध्वर्गा
 शीघ्रानौतार्यांतांनर्दीतरेत् ३९ त्यजधर्ममधर्मचतथासत्यानृतेत्यज ॥ उभेसत्यानृतेत्यक्त्वायेनत्यजसितंत्यज ४० त्यजधर्ममसंकल्पादधर्मचाप्यलिप्सया ॥ उ
 भेसत्यानृतेबुद्ध्याबुद्धिपरमनिश्चयात् ४१ अस्थिस्थूणंस्नायुयुतंमांसशोणितलेपनम् ॥ चर्मावनद्धदुर्गंधिपूर्णमूत्रपुरीषयोः ४२ जराशोकसमाविष्टरोगायतनमा
 तुरम् ॥ रजस्वलमनित्यंचभूतावासमिमंत्यज ४३ इदंविश्वंजगत्सर्वमजगच्चापियद्भवेत् ॥ महाभूतात्मकंसर्वमहद्यत्परमाश्रयात् ४४ इन्द्रियाणिचपंचैवतमःसत्वं
 रजस्तथा ॥ इत्येषसप्तदशकोराशिरव्यक्तसंज्ञकः ४५ सर्वैरिहोन्द्रियाथैश्चव्यक्ताव्यक्तेर्हिसंहितः ॥ चतुर्विंशकइत्येषव्यक्ताव्यक्तमयोगणः ४६ एतैःसर्वैःसमायुक्तः
 पुमानित्यभिधीयते ॥ त्रिवर्गंतुसुखंदुःखंजीवितंमरणंतथा ४७ यइदंवेदतत्त्वेनसवेदप्रभवाप्ययौ ॥ पारंपर्येणबोद्धव्यंज्ञानानांयच्चकिंचन ४८ इन्द्रियैर्गृह्यतेयद्यत्
 तद्व्यक्तमितिस्थितिः ॥ अव्यक्तमितिविज्ञेयंलिंगग्राह्यमर्तोद्रियम् ४९ इन्द्रियैर्नियतैर्देहीधाराभिरिवतर्प्यते ॥ लोकेविततमात्मानंलोकांश्चात्मनिपश्यति ५०
 परावरदृशःशक्तिज्ञानमूलाननश्यति ॥ पश्यतःसर्वभूतानिसर्वावस्थासुसर्वदा ५१ सर्वभूतस्यसंयोगोनाशुभेनोपपद्यते ॥ ज्ञानेनविविधानक्लेशानतिवृत्तस्यमोह
 जान् ५२ लोकेबुद्धिप्रकाशेनलोकमार्गोनरिष्यते ॥ अनादिनिधनंजंतुमात्मनिस्थितमव्ययम् ५३ अकर्तारममूर्तचभगवानाहतीर्थवित् ॥ योजंतुःस्वकृतैस्तै
 स्तैःकर्मभिर्नित्यदुःखितः ५४ सदुःखप्रतिघातार्थंहंतिजंतुनेकधा ॥ ततःकर्मसमादत्तेपुनरन्यन्नबंधु ५५ तप्यतेऽथपुनस्तेनभुक्त्वाऽपथ्यमिवातुरः ॥ अजस्र
 मेवमोहांधोदुःखेषुसुखसंज्ञितः ५६ बध्यतेमध्यतेचैवकर्मभिर्मथक्सदा ॥ ततोनिबद्धःस्वांयोर्निकर्मणामुदयादिह ५७ परिभ्रमतिंसंसारंचक्रवद्बहुवेदनः ॥ सत्वंनि
 वृत्तबंधस्तुनिवृत्तश्चापिकर्मतः ५८ सर्ववित्सर्वजित्सिद्धौभवभावविवर्जितः ॥ संयमेननबंधंनिवर्त्यतपसोबलात् ॥ संप्राप्तात्रहवःसिद्धिमप्यवाधांसुखोदयाम् ५९
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिणिकोत्रिशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२९ ॥ नारद उवाच ॥ अशोकंशोकनाशार्थंशास्त्रंशांतिकरंशिवम् ॥
 निशम्यलभतेबुद्धिंतांलब्ध्वासुखमेधते १ शोकस्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच ॥ दिवसेदिवसेभूदमाविशांतिनपंडितम् २

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ रिष्यतेहिंस्यते ५३ तीर्थविन्मोक्षोपायवित् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ संयमेनधारणाध्यानसमाध्यात्मकेननबंधिमात्रेणोत्पन्नं ५९ ॥ ॥ इतिशांतिपर्व
 णिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेणिकोत्रिशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३२९ ॥ ॥ ॥ अशोकमिति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ द्वावनर्धोदृष्टरूपादिदेहविनाशःस्वशरीरतापश्च शेषग्रंथःस्पष्टार्थोन्वयाख्यातप्रायश्चेतिनव्याख्यापते ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

तस्मादनिष्टनाशार्थमितिहासंनिबोधमे ॥ तिष्ठतेचेद्दशेबुद्धिर्लभतेशोकनाशनम् ३ अनिष्टसंप्रयोगाच्चविप्रयोगात्प्रियस्यच ॥ मनुष्यामानसैर्दुःखैर्युजतेस्व
 ल्पबुद्धयः ४ द्रव्येषुसमतीतेषुयेगुणास्तान्निचितयेत् ॥ नतानाद्रियमाणस्यस्नेहबंधःप्रमुच्यते ५ दोषदर्शोभवेत्त्रयत्ररागःप्रवर्तते ॥ अनिष्टवार्धितंपश्येतथा
 क्षिप्रंविज्यते ६ नार्थोनिधर्मोनिशोयोऽतीतमनुशोचति ॥ अप्यभावेनयुज्येततच्चस्यननिवर्तते ७ गुणैर्भूतानियुज्यंतेवियुज्यंतेतथैवच ॥ सर्वाणिनैतदेकस्य
 शोकस्थानंहिविद्यते ८ मृतंवायदिवानष्टयोऽतीतमनुशोचति ॥ दुःखेनलभतेदुःखंद्वावनर्धोप्रपद्यते ९ नाशुकुर्वीतियेबुद्ध्यादृष्टालोकेषुसंततिम् ॥ सम्यक्प्रपश्य
 तःसर्वनाशुकर्मोपपद्यते १० दुःखोपघातेशारीरेमानसेचाप्युपस्थिते ॥ यस्मिन्नशक्यतेकर्तुंयत्नस्तन्नानुचितयेत् ११ मेषज्यमेतदुःखस्ययदेतन्नानुचितयेत् ॥
 चिंत्यमानंहिनव्येतिभूयश्चापिप्रवर्धते १२ प्रज्ञयामानसंदुःखंहन्याच्छारीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्येनवालैःसमतामियात् १३ अनित्यंयौवनंरूपंजीवितंद्र
 व्यसंचयः ॥ आरोग्यंप्रियसंवासोऽगृह्येत्त्रनपंडितः १४ नजानपदिकंदुःखमेकःशोचितुमर्हति ॥ अशोचन्प्रतिकुर्वीतयदिपश्येदुपक्रमम् १५ सुखाद्बृहतरंदुःखं
 जीवितेनात्रसंशयः ॥ स्निग्धत्वंचेंद्रियार्थेषुमोहान्मरणमप्रियम् १६ परित्यजतियोदुःखंसुखंवाप्युभयंनरः ॥ अभ्येतिब्रह्मसोऽत्यंतंनतंशोचंतिपंडिताः १७
 स्यजंतेदुःखमर्थाहिपालनेनचतेसुखाः ॥ दुःखेनचाधिगम्यंतेनाशमेषानंचितयेत् १८ अन्यामन्याधनावस्थांप्राप्यवैशेषिकींनराः ॥ अहृत्प्रायांतिविध्वंसंतोषं
 यांतिपंडिताः १९ सर्वेक्षयांतानिचयाःपतनांताःसमुच्छ्रयाः ॥ संयोगाविप्रयोगांतामरणांतंहिजीवितम् २० अंतोनास्तिपिपासायास्तुष्टिस्तुपरमंसुखम् ॥
 तस्मात्संतोषमेवेहधनंपश्यंतिपंडिताः २१ निमेषमात्रमपिहिवयोगच्छन्नतिष्ठति ॥ स्वशरीरेष्वनित्येषुनित्यंकिमनुचितयेत् २२ भूतेषुभावंसंचिंत्येबुद्ध्यामन
 सःपरम् ॥ नशोचंतिगताध्वानःपश्यंतःपरमांगतिम् २३ संचिन्वानकमेवैनंकामानामवितृप्तकम् ॥ व्याघ्रःपशुमिवासाद्यमृत्युरादायगच्छति २४ तथाप्युपा
 यंसंपश्येदुःखस्यपरिमोक्षणम् ॥ अशोचन्नारभेच्चैवमुक्तश्चाव्यसनीभवेत् २५ शब्देस्पर्शंचरूपेचगंधेषुचरसेषुच ॥ नोपभोगात्परंकिंचिद्वनिनोवाऽधनस्यच
 २६ प्राक्संप्रयोगाद्भूतानांनास्तिदुःखंपरायणम् ॥ विप्रयोगानुसर्वस्यनशोचेत्प्रकृतिस्थितः २७ घृत्याशिश्नोदरंरक्षेत्पाणिपादंचक्षुषा ॥ चक्षुःश्रोत्रेचम
 नसामनोवाचंचविद्यया २८ प्रणयंप्रतिसंहत्यसंस्तुतेष्वितरेषुच ॥ विचरेदसमुन्नद्धःससुखीसचपंडितः २९ अध्यात्मरतिरासीनोनिरपेक्षोनिरामिषः ॥ आत्मनै
 वसहायेनयश्चरेत्ससुखीभवेत् ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेणिकोत्रिशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ॥ ॥

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेणिकोत्रिशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३० ॥ ॥ ॥ ॥

सुखेति विपर्योसःसुखेदुःखधीदुःखेसुखधीः १ । २ । ३ विधित्साभिःपिपासाभिस्तृष्णाभिः ४ । ५ व्यत्ययःपौर्वापर्यं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० शीघ्रमिति परशरीराणिशरीरांतराणिप्राप्तुवतीतिशेषः छिन्नबीजंस्वर्गनरकांकुरबीजंस्थूलशरीरंयस्यतंशरीरिणं कदा प्राणसंरोधेसति कीदृशंशरीरिणं मांसशोणितादियुक्तेनबीभत्सेनदेहे

॥ नारदउवाच ॥ सुखदुःखविपर्यासोयदासमनुपद्यते ॥ नैनंप्रज्ञासुनीतंवात्रायतेनापिपौरुषम् १ स्वभावाद्यत्नमातिष्ठेद्यत्नवान्नावसीदति ॥ जरामरणरोगेभ्यः प्रियमात्मानमुद्धरेत् २ रुजंतिहिशरीराणिरोगाःशरीरमानसाः ॥ सायकाइवतीक्ष्णाग्राःप्रयुक्तादृढधन्विभिः ३ व्यथितस्यविधित्साभिस्ताम्यतोजीवितेषिणः ॥ अवशस्यविनाशायशरीरमपकृष्यते ४ स्रवंतिननिवर्ततेस्रोतांसिसरितामिव ॥ आयुगदायमर्त्यानाराज्यहानिपुनःपुनः ५ व्यत्ययोह्ययमत्यंतपक्षयोःशुक्लकृष्णयोः ॥ जातान्मर्त्यान्जरयतिनिमेषान्नावतिष्ठते ६ सुखदुःखानिभूतानामजरोजरयत्यसौ ॥ आदित्योह्यस्तमभ्येतिपुनःपुनरुदेतिच ७ अदृष्टपूर्वानादायभावानपरिशंकितान् ॥ इष्टानिष्टान्मनुष्याणामस्तंगच्छंतिरात्रयः ८ योऽयमिच्छेद्यथाकामंकामानांतदवाप्नुयात् ॥ यदिस्यान्नपराधीनंपुरुषस्यक्रियाफलम् ९ संयताश्चहिदक्षाश्चमतिमंतश्चमानवाः ॥ दृश्यंतेनिष्फलाःसंतःप्रहीणाःसर्वकर्मभिः १० अपरेवाल्लिशाःसंतोनिर्गुणाःपुरुषाधमाः ॥ आशीर्भिरप्यसंयुक्तादृश्यंते सर्वकामिनः ११ भूतानामपरःकश्चिद्विंसायांसततोत्थितः ॥ वंचनायांचलोकस्यससुखेष्वेवजीर्यते १२ अचेष्टमानमासीनंश्रीःकंचिदुपतिष्ठते ॥ कश्चित्कर्मानुसृत्यान्योनाप्राप्यमधिगच्छति १३ अपराधंसमाचक्ष्वपुरुषस्यस्वभावतः ॥ शुक्रमन्यत्रसंभूतंपुनरन्यत्रगच्छति १४ तस्ययोनौप्रयुक्तस्यगर्भोभवतिवानवा ॥ आम्रपुष्पोपमायस्यनिर्वृतिरुपलभ्यते १५ केषांचित्पुत्रकामानामनुसंतानमिच्छताम् ॥ सिद्धौप्रयतमानानानांचांडमुपजायते १६ गर्भाच्चोद्विजमानानांकुद्वादाशीविषादिव ॥ आयुष्मान्जायतेपुत्रःकथंप्रेत्यइवाभवत् १७ देवानिष्टातपस्तत्स्वाकृपणैःपुत्रवृद्धिभिः ॥ दशमासान्परिष्टताजायंतेकुलपांसनाः १८ अपरेधनधान्यानिभोगांश्चपितृसंचितान् ॥ विपुलानभिजायंतेलब्धास्तैरेवमंगलैः १९ अन्योन्यंसमभिप्रेत्यमैथुनस्यसमागमे ॥ उपद्रवइवाविष्टोयोनि गर्भःप्रपद्यते २० शीघ्रंपरशरीराणिच्छिन्नबीजंशरीरिणम् ॥ प्राणिनंप्राणसंरोधेमांसश्लेष्मविचेष्टितम् २१ निर्दग्धंपरदेहेऽपिपरदेहंचलाचलम् ॥ विनश्यंतंविनाशतिनाविनावमिवाहितम् २२ संगत्याजठरेन्यस्तंरेतोषिंदुमचेतनम् ॥ केनयत्नेनजीवंतंगर्भत्वमिहपश्यसि २३ अन्नपानानिर्जीर्यंतेयत्रभक्षाश्चभक्षिताः ॥ तस्मिन्नेवोदरेगर्भःकिंनान्मिवजीर्यते २४

नचेष्टितं चेष्टायस्यतं मरणेऽपिसद्यःशरीरांतरमायातीतिदेहबंधविच्छेदोनकदाचिदस्तीत्यर्थः २१ परदेहेदेहांतरेनिर्दग्धंविनश्यंतंजीवमभिलक्ष्यपरदेहेदेहांतरेचलाचलंपरिणामितयाऽतिचपलं आहितं उपस्थापितंभवति कर्मणेतिशेषः २२ देहधारणमत्याश्चर्यमित्याह संगत्येति २३ । २४

२५ । २६ । २७ सतस्येति सहजातस्यअनादिप्रवाहसंबद्धस्यदेहस्य गर्भवासोजन्मबाल्यंकोमारंपौगंडयौवनंस्थाविर्यंजराप्राणरोधोनाशश्चेतिदशशरीरस्यदशास्तासुसप्तमींस्थाविर्यं तत्रकुटुंबमरणादिचित्तयान्याकुलत्वं नवमीतुप्राणरोधः तामुभयींपंचभूतान्येवप्राप्तुवतीतिमत्वात्मा ततःनवमींप्राप्यनभवंतिदशमीमभावदशांचप्राप्तुवतीत्यर्थः गतायुषःसतःतस्येतिसंबंधः २८ योगाःसाम गर्भेभूत्रपुरीषाणांस्वभावनियतागतिः ॥ धारणेवाविसर्गेवानकर्ताविद्यतेऽवशः २५ स्रवंतिह्युदराद्गर्भाजायमानास्तथापरे ॥ आगमेनतथाऽन्येषांविनाशउपपद्यते २६ एतस्माद्योनिसंबंधाद्योबीजंपरिमुच्यते ॥ प्रजांचलभतेकांचित्पुनर्द्वेषुसज्जति २७ सतस्यसहजातस्यसप्तमींनवमींदशाम् ॥ प्राप्नुवंतिततःपंचनभवंतिगतायुषः २८ नाभ्युत्थानेमनुष्याणांयोगाःस्युर्नात्रसंशयः ॥ व्याधिभिश्चविमथ्यंतेव्याधैःक्षुद्रमृगाइव २९ व्याधिभिर्मथ्यमानानांत्यजतांविपुलंधनम् ॥ वेदनां नापकर्षंति यतमानाश्चिकित्सकाः ३० तेचातिनिपुणावैद्याःकुशलाःसंभृतौषधाः ॥ व्याधिभिःपरिकृष्यंतेमृगाव्याधैरिवार्दिताः ३१ तेपिबंतःकषायांश्चसर्पीषिविविधानिच ॥ दृश्यंतेजरयाभग्रानगानागैरिवोत्तमैः ३२ केवाभुविचिकित्संतेरोगार्तान्मृगपक्षिणः ॥ श्वापदानिदरिद्रांश्चप्रायोनार्ताभवंतिते ३३ घोरानपिदु राधर्षाभृपतीनुग्रतेजसः ॥ आक्रम्याददतेरोगाःपशून्पशुगणाइव ३४ इतिलोकमनाक्रंदंमोहशोकपरिभुतम् ॥ स्रोतसासहसाक्षिप्तंहियमाणंबलीयसा ३५ नघनेननराज्येननोग्रेणतपसातथा ॥ स्वभावमतिवर्तंतेयेनियुक्ताःशरीरिणः ३६ नम्रियेरन्नजीर्येन्सर्वेस्युःसर्वकामिनः ॥ नाप्रियंप्रतिपश्येयुरुत्थानस्यफलेसति ३७ उपर्युपरिलोकस्यसर्वोगतुंसर्माहते ॥ यततेचयथाशक्तिनचतद्वर्ततेतथा ३८ ऐश्वर्यमदमत्तांश्चमत्तान्मद्यमदेनच ॥ अप्रमत्ताःशठाःशूराविक्रांताःपर्युपासते ३९ क्लेशाःपरिनिवर्तंतेकेषांचिदसर्माक्षिताः ॥ स्वस्वंचपुनरन्येषांकिंचिदधिगम्यते ४० महच्चफलवैषम्यंदृश्यतेकर्मसंधिषु ४१ वहंतिशिविकामन्येयांत्यन्ये शिविकागताः ४२ सर्वेषामृद्धिकामानामन्येयथपुरःसराः ॥ मनुष्याश्चगतस्त्रीकाःशतशोविविधाःस्त्रियः ॥ द्वंद्वारामेषुमूतेषुगच्छंत्येकैकशोनराः ॥ इदमन्यत्पदं पश्यमाऽत्रमोहंकरिष्यसि ४३ त्यजधर्ममधर्मंचउभेसत्यानृतेत्यज ॥ उभेसत्यानृतेत्यक्त्वायेनत्यजसितंत्यज ४४ एततेपरमंगुह्यमाख्यातमृपिसत्तम ॥ येनदेवाः परित्यज्यमर्त्यलोकंदिवंगताः ४५ नारदस्यवचःश्रुत्वाशुकःपरमबुद्धिमान् ॥ संचिंत्यमनसाधीरोनिश्चयंनाध्यगच्छत् ४६ पुत्रदारैर्महान्क्लेशोविद्याप्रायेमहाऽऽत्मः ॥ किंनुस्याच्छाश्वतंस्थानमल्पक्लेशंमहोदयम् ४७ ततोमुहूर्तंसंचिंत्यनिश्चितांगतिमात्मनः ॥ परावरज्ञोधर्मस्यपरानैःश्रेयसींगतिम् ४८ कथंत्वहमसंश्लिष्टो गच्छेयं गतिमुत्तमाम् ४ नावर्तयंयथाभूयोयोनिं संकरसागरे ४९ परंभावांढिकांक्षामियत्रनावर्ततेपुनः ॥ सर्वसंगान्परित्यज्यनिश्चितोमनसागतिम् ५० तत्रयास्यामि यत्रात्माशमंमेऽधिगमिष्यति ॥ अक्षयश्चाव्ययश्चैवयत्रथास्यामिशाश्वतः ५१ नतुयोगमृतेशक्याप्राप्तुंसापरमागतिः ॥ अवबंधोहिबुद्धस्यकर्मभिर्नोपपद्यते ५२

ध्यानि २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अनाक्रंदंवेदनयामृहं ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ असंश्लिष्टःसर्वोपाधिनिर्मुक्तः ४९ । ५० । ५१ अवबंधःनीचोदेहबंधः ५२

दिवकरमित्येकमंडलांतर्वर्तीभगपदवाच्यः संसारवीजभजे नवकर्तासर्वेषांप्राणिनांबुद्धेः प्रवर्तको गायत्रीप्रतिपाद्यो ग्राह्यो न च विरादिमार्गपर्ववृत्तो मंडलाभिमान्यादित्यः । कुत एतत्कार्यं ब्रह्मलोकप्रतितद्रम
नस्यादर्शनात् । 'शुकस्तु मारुतादूर्ध्वगतिं कृत्वाऽतरिक्षगां । दर्शयित्वा प्रभावं स्वंब्रह्मभूतोऽभवत्तदा' इति वाक्यशेषे शुद्धब्रह्मभावदर्शनाच्च । सूर्यमंडलपर्यंतं गमनं तु स्वस्य योगप्रभावदर्शनमात्रमिति त्वत्रैव
स्पष्टमस्ति ५३ आवृत्तिमार्गनिंदति नहीति सोमः ध्रुमादिमार्गेण सोमलोकगतः ५४ तल्लोकाधिपतेर्वृद्धिहासवत्त्वात्तत्रगता अपितादृशा एव भवंतीत्याह क्षीयते हीति ५५ । ५६ अत्रवत्स्यामीति

तस्माद्योगं समास्थाय त्यक्त्वा गृहकलेवरम् ॥ वायुमूतः प्रवेक्ष्यामि ते जोरांशि दिवाकरम् ५३ न ह्येष क्षयतां याति सोमः सुरगणैर्यथा ॥ कंपितः पतते भूमिं पुनश्चैवा
धिरोहति ५४ क्षीयते हि सदा सोमः पुनश्चैवाभिपूर्यते ॥ नेच्छाम्येवं विदित्वैते हासवृद्धी पुनः पुनः ५५ रविस्तु संतापयते लोकान् रश्मिभिरुत्वनैः ॥ सर्वतस्ते जआ
दत्ते नित्यमक्षयमंडलः ५६ अतो मे रोचते गंतुमादित्यं दीप्ततेजसम् ॥ अत्रवत्स्यामि दुर्घर्षानिःशंकेनांतरात्मना ५७ सूर्यस्य सद्नेचाहं निक्षिप्ये दंकलेवरम् ॥ ऋ
षिभिः सह यास्यामि सौरं तेजोऽतिदुःसहम् ५८ आपृच्छामि न गान्नागान् गिरिमुर्वीं दिशो दिवम् ॥ देवदानवगंधर्वांश्चो रगराक्षसान् ५९ लोकेषु सर्वभूतानि
प्रवेक्ष्यामि न संशयः ॥ पश्यंतु योगवीर्यमे सर्वदेवाः सहा र्षिभिः ६० अथानुज्ञाप्य तमृषिं नारदं लोकविश्रुतम् ॥ तस्मादनुज्ञां संप्राप्य जगाम पितरंप्रति ६१ सोऽभिवा
द्य महात्मानं कृष्णद्वैपायनं मुनिं ॥ शुकः प्रदक्षिणं कृत्वा कृष्णमापृष्टवान् मुनिं ६२ श्रुत्वा च र्षिस्तद्वचनं शुकस्य प्रीतो महात्मा पुनराह चैनम् ॥ भो भो पुत्र स्थायतां ताव
दद्ययावच्चक्षुः प्रीणयामि त्वदर्थे ६३ निरपेक्षः शुको भूत्वानिःस्नेहो मुक्तसंशयः ॥ मोक्षमेवानुसंचित्य गमनाय मनोदधे ६४ पितरं संपरित्यज्य जगाम मुनि सत्तमः ॥
कैलासपृष्ठं विपुलं सिद्धसंघनिषेवितम् ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिमोक्षशुकाभिगमने एकत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ भीष्म उवाच ॥ गिरि
शृंगं समारुह्य सुतो व्यासस्य भारत ॥ समे देशे विविके सनिःशलाक उपाविशत् १ धारयामास चात्मानं यथाशास्त्रं यथाविधि ॥ पादप्रभृतिगात्रेषु क्रमेण क्रमयोगवित् २
ततः स प्राङ्मुखो विद्वानादित्येनाचिरोदिते ॥ पाणिषादं समादाय विनीतवदुपाविशत् ३ न तत्र पक्षिसंघातो न शब्दो नातिदर्शनम् ॥ यत्र वैयासकिर्धो मानयोऽसुसु
पचक्रमे ४ सददर्शतदाऽऽत्मानं सर्वसंगविनिःसृतम् ॥ प्रजहास ततो हासं शुकः संप्रेक्ष्य तत्परम् ५ सपुनर्योगमास्थाय मोक्षमार्गोपलब्धये ॥ महायोगेश्वरो भूत्वा
सोऽत्यक्राम द्विहायसम् ६ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा देवर्षिं नारदं ततः ॥ निवेदयामास च तं स्वयं योगं परमर्षये ७ ॥ शुक उवाच ॥ दृष्टो मार्गः प्रवृत्तोऽस्मि स्वस्ति
तेऽस्तु तपोधन ॥ त्वत्प्रसादाद्गमिष्यामि गतिमिष्टां महाद्युते ८ नारदेनाभ्यनुज्ञातः शुको द्वैपायनात्मजः ॥ अभिवाद्य पुनर्योगमास्थाय आकाशमाविशत् ९

लिंगान्नात्रमार्गपर्वभूतआदित्यो गृह्यते । सूर्यद्वारेण ते विरजाः प्रयांतीति तस्य द्वारत्वमात्रश्रवणात् ५७ सौरं आदित्यांतर्यामि । 'य आदित्येतिष्ठन्नादित्यादंतरो यमादित्यो न वेद' इत्यादि श्रुतेस्ततोऽन्यत्
५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३१ ॥ ॥ ७ ॥ गिरिशृं
गमिति निःशलाके निस्तुणे १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ व्यवसायेन सार्वान्त्प्यनिश्चयेन १२ । १३ । १४ । १५ अधःकायात्कूर्ध्वं क्रयस्य सूर्येदत्तदृष्टिरतः स्वदेहस्यायोभागं न पश्यतीत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२
२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्वान्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ इत्येवमिति । दोषान्सा
कैलासपृष्ठादुत्पत्य सपपातदिवंतदा ॥ अंतरिक्षचरः श्रीमान्वायुभूतः सुनिश्चितः १० तमुद्यंतं द्विजश्रेष्ठं वै न ते य समद्युतिम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानि मनोमारुतरंहसम् ११
व्यवसायेन लोकांस्त्रीन्सर्वान्सोऽथ विचिंतयन् ॥ आस्थितो दीर्घमध्वानं पावकार्कसमप्रभः १२ तमेकमनसं यांतमव्यग्रमकुतोभयम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानि जंगमानि च
राणि च १३ यथाशक्तितथान्यायं पूजावैचक्रिरे तदा ॥ पुष्पवर्षैश्च दिव्यैस्तमवच कुर्दिवौकसः १४ तं दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वगंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋषयश्चैव संसिद्धाः
परं विस्मयमागताः १५ अंतरिक्षगतः कोऽयं तपसा सिद्धिमागतः ॥ अधःकायोर्ध्वं कश्चनेत्रैः समभिरज्यते १६ ततः परमधर्मात्मा त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ भास्क
रंसमुदीक्षन्स प्राङ्मुखो वाग्यतोऽगमत् १७ शब्देनाकाशमखिलं पूरयन्निवसर्वशः ॥ तमापतंतं सहसा दृष्ट्वा सर्वाप्सरोगणाः १८ संभ्रांतमनसो राजन्नासन्परमवि
स्मिताः ॥ पंचचूडाप्रभृतयो भृशमुत्फुल्ललोचनाः १९ दैवतंकतमं ह्येतदुत्तमांगतिमास्थितम् ॥ सुनिश्चितमिहायाति विमुक्तमिवानिःस्पृहम् २० ततः सम
भिचक्राम मलयनामपर्वतम् ॥ उर्वशीपूर्वचित्तिश्चयं नित्यमुपसेवतः २१ तस्य ब्रह्मर्षिपुत्रस्य विस्मयं ययतुः परम् ॥ अहो बुद्धिसमाधानं वेदाभ्यासरते द्विजे २२
अचिरेणैव कालेन न भश्चरति चंद्रवत् ॥ पितृशुश्रूषया बुद्धिं संप्राप्तोऽयमनुत्तमाम् २३ पितृभक्तो दृढतपाः पितुः सुदयितः सुतः ॥ अनन्यमनसा तेन कथं पित्राविस
र्जितः २४ उर्वश्यावचनं श्रुत्वा शुकः परमधर्मवित् ॥ उदैक्षत दिशः सर्वावचने गतमानसः २५ सोऽंतरिक्षं महीं चैव स शैलवनकाननाम् ॥ विलोकयामास तदा सरांसिस
रितस्तथा २६ ततो द्वैपायनसुतं बहुमानात्समंततः ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वानिरीक्षंते स्म देवताः २७ अब्रवीत्तास्तदा वाक्यं शुकः परमधर्मवित् ॥ पितायद्यनुगच्छेन्मां
क्रोशमानः शुकैति वै २८ ततः प्रतिवचो देयं सर्वैरेव समाहितैः ॥ एतन्मे स्नेहतः सर्ववचनं कर्तुमर्हथ २९ शुकस्य वचनं श्रुत्वा दिशः सर्वाः सकाननाः ॥ समुद्राः सरितः
शैलाः प्रत्यूचुस्तं समंततः ३० यथाऽऽज्ञापयसे विप्रवाढमेवं भविष्यति ॥ ऋषेर्व्याहरतो वाक्यं प्रतिवक्ष्यामहे वयम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि शुकभिपतने द्वान्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३२ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं ब्रह्मर्षिः सुमहातपाः ॥ प्रातिष्ठत शु
कः सिद्धिं हित्वा दोषांश्चतुर्विधान् १ तमो ह्यष्टविधं हित्वा जहौ पंचविधं रजः ॥ ततः स त्वं जहौ धीमांस्तदुत्तमिवाभवत् २

त्विकान्मोक्षप्रतिबंधकान् धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्यप्रदानेन किल्विषयसंसर्गाऽने श्रयाख्यान्वा यदाहमनुः । 'प्राणायामेर्देहेदेनोधारणाभिश्च किल्विषयान् ॥ प्रत्याहारेण संसर्गान्ध्यानेनानैश्च रान्गुणान्' इति ।
योगानिति पाठे वितर्कविचारानंदास्मिताख्यान्संप्रज्ञातभेदान्तत्फलानीत्यर्थः १ अष्टविधं पुर्यष्टकप्रकारं तमः पंचविधं विषयपंचके प्रवर्तकवासनामयं रजः नवगुणं रज इति पाठे 'अत्यागित्वमकार्ष्यं सु
खदुःखोपसेवनं ॥ भेदः परुषता चैव कामः क्रोधस्तथैव च ॥ दर्पो द्वेषोऽतिवाद्दश एते प्रोक्तारजो गुणाः' इति प्रोक्ताज्ञेयाः । सत्त्वं बुद्धिः सत्त्वेन सर्वसंत्यज्यसत्त्वमपित्यक्तयेन त्यजसितत्यजेति नारदेनोपदिष्टत्वात् २

तस्मिन्नादित्यांतर्यामिणिपरब्रह्मणिनित्येपुनरावृत्तिवर्जितेयतोनिर्गुणेप्रत्यतिष्ठत् ३ महापुरुषस्योपरमेहिजगदभाग्यसूचकाउत्पाताभवतीत्याह उल्कापाताइति ४ । ५ । ६ वर्षेत्यादयःशु
कस्योत्पत्तनेशकुनानि ७ । ८ । ९ द्विधाकृतेभारेण समुदलंघनेहनुमद्वारेणमहेंद्रपर्वतहव्यथामापेत्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ततइति पूर्वोक्तासुसप्तसुवायुविद्यासुपंचम्याःज्ञानक

ततस्तस्मिन्पदेनित्येनिर्गुणेर्लिगवर्जिते ॥ ब्रह्मणिप्रत्यतिष्ठत्सविधूमोगिरिवज्वलन् ३ उल्कापातादिशांदाहोभूमिकंपस्तथैवच ॥ प्रादुर्भूतःक्षणेतस्मिस्तदद्भुत
मिवाभवत् ४ दुमाःशाखाश्चमुमुक्षुःशिखराणिचपर्वताः ॥ निर्घातशब्दैश्चमिरिर्हिमवान्दीर्यतीवह ५ नवभासेसहस्रांशुर्नज्ज्वालचपावकः ॥ हृदाश्चसरितश्चैव
चुक्षुभुःसागरास्तथा ६ वर्षवासवस्तोयंरसवच्चसुगंधिच ॥ ववौसमरिणश्चापिदिव्यगंधवहःशुचिः ७ सशृंगेप्रथमेदिव्येहिमवन्मेरुसंभवे ॥ संश्लिष्टेश्वेतपीतेद्वे
कमरूप्यमयेशुभे ८ शतयोजनविस्तारेतिर्यगूर्ध्वचभारत ॥ उदीर्चीदिशमास्थायरुचिरेसंददर्शह ९ सोऽविशंकेनमनसातथैवाभ्यपतच्छुकः ॥ ततःपर्वतशृंगेद्वे
सहसैवद्विधाकृते १० अदृश्येतांमहाराजतदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततःपर्वतशृंगाभ्यांसहसैवविनिःसृतः ११ नचप्रतिजघानास्यसगतिंपर्वतोत्तमः ॥ ततोमहानभू
च्छब्दोदिविसर्वदिवोकसां १२ गंधर्वाणामृषीणांचयेचशैलनिवासिनः ॥ दृष्ट्वाशुकमतिक्रान्तंपर्वतंचद्विधाकृतम् १३ साधुसाध्वितितत्रासीन्नादःसर्वत्रभारत ॥ स
पूज्यमानोदेवैश्चगंधर्वैर्ऋषिभिस्तथा १४ यक्षराक्षससंघैश्चविद्याधरगणैस्तथा ॥ दिव्यैःपुष्पैःसमाकीर्णमंतरिक्षंसंततः १५ आसीत्किलमहाराजशुकाभिपतने
तदा ॥ ततोमंदाकिनीरम्यामुपरिष्ठादभिव्रजन् १६ शुकोददर्शधर्मात्मापुष्पितद्भुमकाननां ॥ तस्यांकीडंत्यभिरतास्तेचैवाप्सरसांगणाः १७ शून्याकारंनिराका
राःशुकंदृष्ट्वाविवाससः ॥ तंप्रक्रामंतमाज्ञायपितास्त्रेहसमन्वितः १८ उत्तमांगतिमास्थायपृष्ठतोऽनुससारह ॥ शुकस्तुमारुतादूर्ध्वगतिं कृत्वाऽतरिक्षगाम् १९ दर्श
यित्वाप्रभावंस्वंब्रह्मभूतोऽभवत्तदा ॥ महायोगगतिंत्वन्यांव्यासोत्थायमहातपाः २० निमेषांतरमात्रेणशुकाभिपतनंययौ ॥ सददर्शद्विधाकृत्वापर्वताग्रंशुकंगतम् २१
शशंसुर्ऋषयस्तत्रकर्मपुत्रस्यततदा ॥ ततःशुकेतिदीर्घेणशब्देनाक्रंदितस्तदा २२ स्वयंपित्रास्वरेणोच्चैस्त्रीलोकाननुनाद्यवै ॥ शुकःसर्वगतोभूत्वासर्वात्मासर्वतोमुखः २३
प्रत्यभापतधर्मात्माभोःशब्देनानुनादयन् ॥ ततएकाक्षरंनादंभोरित्येवसमीरयन् २४ प्रत्याहरज्जगत्सर्वमुच्चैःस्थावरजंगमम् ॥ ततःप्रभृतिचाद्यापिशदानुच्चारितान्पृ
थक् २५ गिरिगह्वरपृष्ठेषुव्याहरंतिशुकंप्रति ॥ अंतर्हितःप्रभावंतुदर्शयित्वाशुकस्तदा २६ गुणान्संत्यज्यशब्दादीन्पदमभ्यगमत्परम् ॥ महिमानंतुतं दृष्ट्वापुत्रस्यामि
ततेजसः २७ निषसादगिरिप्रस्थेषुत्रमेवानुचिंतयन् ॥ ततोमंदाकिनीतीरेकीडंतोऽप्सरसांगणाः २८ आसाद्यतमृषिसर्वाःसंभ्रान्तागतचेतसः ॥ जलेनिलिल्यिरेका
श्वित्काश्चिद्ब्रह्मन्प्रपेदिरे २९ वसनान्याददुःकाश्चित्तं दृष्ट्वा मुनिसत्तमम् ॥ तांमुक्ततांतुविज्ञायमुनिःपुत्रस्यैतदा ३० सक्ततामात्मनश्चैवप्रीतोऽभूद्भीडितश्वह ३१

र्मसमुच्चयरूपायाःपार्षतिकंफलंपंचमवायुस्थानस्यमंदाकिनीदेशस्यप्राग्निः १६ । १७ । १८ शुकस्त्विति मारुतात्सूत्रात्मनोऽर्ध्वं । वायुर्वैगौतमतसूत्रमिति श्रुतेः १९ व्यासउत्थाय संघिरार्थः २०
२१ शुकैति शुका ३ इतिदूराकृतेऽतिः अष्टवदुपस्थितइत्युत्तवद्वावाभप्रकृतिभावः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

३२ तमुवाचमहादेवइत्यादिनाछायाशुकस्यदानंन्यासादीनामपिपुत्रशोकोऽत्यंतापरिहार्यइतिचमूचनेनशुकवदेवनेष्टिकंब्रह्मचर्यमातिष्ठेदित्याशयोदर्शितः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९
४० । ४१ । ४२ ॥ इतिशांति०नी०भा०त्रयस्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३३ ॥ 'यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवतथागुरो । तस्यैतेकथितात्यर्थाःप्रकाशंतेमहात्मनः' इतिश्रुतेर्भक्तयामामभिजानाती
तिभगवद्भचनाचभक्तेर्ज्ञानांगत्वंब्रुत्वाभजनीपां देवतांपृच्छति गृहस्थइति १ कुतःकस्यप्रसादात्ध्रुवोऽनावृत्तिफलकोब्रह्मलोकः २ । ३ तस्मादेवादीनांजनकात् ४ तर्कयातर्केण आर्षोर्लिगव्यत्ययः
तंदेवगंधर्ववृतोमहर्षिगणपूजितः ॥ पिनाकहस्तोभगवानभ्यागच्छतशंकरः ३२ तमुवाचमहादेवःसांत्वपूर्वमिदं वचः ॥ पुत्रशोकाभिसंततं कृष्णद्वैपायनंतदा ३३
अग्नेर्भूमेरपांवायोरंतरिक्षस्यचैवह ॥ वीर्येणसदृशःपुत्रःपुरामत्स्त्वयावृतः ३४ सतथालक्षणोजातस्तपसातवसंभृतः ॥ ममचैवप्रसादेनब्रह्मतेजोमयःशुचिः ३५
सगतिंपरमांप्राप्तोदुष्प्रापामजितेंद्रियैः ॥ देवतैरपिविप्रर्षंतंत्वंकिमशुशोचसि ३६ यावत्स्थास्यंतिगिरयोयावत्स्थास्यंतिसागराः ॥ तावत्तवाक्षयाकीर्तिःसपुत्रस्य
भविष्यति ३७ छायांस्वपुत्रसदृशीं सर्वतोऽनपगांसदा ॥ द्रक्ष्यसेत्वंचलोकेऽस्मिन्मत्प्रसादान्महामुने ३८ सोऽनुनीतोभगवतास्वयंरुद्रेणभारत ॥ छायांपश्यन्स
मावृत्तःसमुनिःपरयामुदा ३९ इतिजन्मगतिश्चैवशुकस्यभरतर्षभ ॥ विस्तरेणसमाख्यातायन्मांत्वंपरिपृच्छसि ४० एतदाचष्टमेराजनदेवर्षिर्नारदःपुरा ॥ व्या
सश्चैवमहायोगीसंजल्पेषुपदेपदे ४१ इतिहासमिमंपुण्यमोक्षधर्मोपसंहितम् ॥ धारयेद्यःशमपरःसगच्छेत्परमांगतिम् ४२ ॥ इति श्रीम०शांति०मोक्ष०शुकोत्प
तनसमाप्तिर्नामत्रयस्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ गृहस्थोब्रह्मचारीवावानप्रस्थोऽथभिक्षुकः ॥ यइच्छेत्सिद्धिमास्थातुं देवतांकांयजेतसः
१ कुतोह्यस्यध्रुवःस्वर्गःकुतो नैःश्रेयसंपरम् ॥ विधिनाकेनशुहुयाद्वैवंपित्र्यंतथैवच २ मुक्तश्चकांगतिं गच्छेन्मोक्षश्चैवकिमात्मकः ॥ स्वर्गतश्चैवकिंकुर्याद्येननच्यवते
दिवः ३ देवतानांचकोदेवःपितृणांचपितातथा ॥ तस्मात्परतरंयच्चतन्मेब्रूहिपितामह ४ ॥ भीष्मउवाच ॥ गूढमांश्रवित्प्रश्रं पृच्छसेत्वमिहानघ ॥ नह्येतत्
कयाशक्यं वक्तुं वर्षशतैरपि ५ ऋतेदेवप्रसादाद्वाराजनज्ञानागमेनवा ॥ गहनं ह्येतदाख्यानं व्याख्यातव्यंतवारिहन् ६ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनम् ॥
नारदस्यचसंवादमृषेर्नारायणस्यच ७ नारयणोहिविश्वात्माचतुर्भूतिःसनातनः ॥ धर्मात्मजःसंबभूवपितैवंमेऽभ्यभाषत ८ कृतेयुगेमहाराजपुरास्वायंभुवेंस्तरे ॥
नरोनारायणश्चैवहरिःकृष्णःस्वयंभुवः ९ तेषानारायणनरौतपस्तेपतुरव्ययौ ॥ बदर्याश्रममासाद्यशकटेकनकामये १०

ज्ञानागमेनऋतेविना ५ । ६ । ७ चतस्रोभूतयोनराधाः ८ स्वयंभुवइत्यनेनवामुदेवस्येवैतेबत्वारोव्यूहाभजन्मानः तेनतुपांचरात्राणामिववासुदेवात्परमकारणात्संकर्षणाख्योजीवउत्पद्यतेततःप्रसुप्ता
ख्यंमनोजायतेततोऽनिरुद्धारख्योऽहंकारउत्पद्यतइतिमंतनिरस्तंतथाचसूत्रं । उत्पत्त्यसंभवादितिनचकर्तुःकरणमितिच । जीवस्योत्पत्तौविनाशित्वंस्यात्तथाचमोक्षिणोऽभावः कर्तुःसकाशात्करणोत्प
त्तिर्दृष्टालोकेइतिसूत्रार्थः ९ शकटेककटवत्परपेयंशरीरे कनकवन्मोहकत्वात्कनकामयंतंमयोस्थित्वेतिशेषः १०

म.भा.टी.
॥२४०॥

अष्टौअविद्याचक्रवदाहकानियस्य भूतैःपंचभिर्युक्तं हिशब्दाहोकाप्रसिद्धमिदं नरनारायणयोःशरीरेतुमायामयेइत्यर्थः वक्ष्यतिच । 'मायाहोपामयासृष्टायन्मांपश्यसिनारद ॥ सर्वभूतगुणैर्युक्तमेवंमां ज्ञातुमर्हसि'इति ११ । १२ नूनमिति हृच्छयोंऽतर्पामीतेनप्रेरितः १३ । १४ आद्विकं ब्रह्मयज्ञादि आस्पदमधिष्ठानं १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
अवाच्यमपिभक्तिमत्त्वाद्दक्ष्यामीत्यर्थः २८ सूक्ष्मं दुर्लक्ष्यं यतोऽविज्ञेयंनविज्ञेयंरूपादिषु अतएवाऽव्यक्तंनस्तिव्यक्तंकार्येयस्यकारणमपिनेत्यर्थः यतोऽचलं कृष्टस्थं विकारिणएवकारणत्वनियमात्

शां.मो.१२
अ०
॥३३४॥

अष्टचक्रं हितद्यानंभूतयुक्तंनोरमम् ॥ तत्राद्यौलोकनाथौतौलशौधमनिसंततौ ११ तपसातेजसाचैवदुर्निरीक्ष्यौसुरैरपि ॥ यस्यप्रसादंकुर्वातेसदेवौद्रष्टुमर्हति १२ नूनंतयोरनुमतेहृदिहृच्छयचोदितः ॥ महामेरोर्गिरेःशृंगात्प्रच्युतोगंधमादनम् १३ नारदःसुमहदूतंसर्वलोकानचीचरत् ॥ तंदेशमगमद्राजन्वदर्याश्रममा शुगः १४ तयोराह्निकवेलायांतस्यकौतूहलंत्वमुत् ॥ इदंतदास्पदं कृत्स्नंयस्मिन्लोकाःप्रतिष्ठिताः १५ सदेवासुरगंधर्वाःसकिन्नरमहोरगाः ॥ एकामूर्तिरियंपूर्वजाता भूयश्चतुर्विधा १६ धर्मस्यकुलसंतानेधर्मादेभिर्विधर्षितः ॥ अहोह्यनुगृहीतोऽद्यधर्मेषुभिःसुरैरिह १७ नरनारायणाभ्यांचकृष्णेनहरिणातथा ॥ अत्रकृष्णोहरिश्चै वकस्मिंश्चिक्कारणांतरे १८ स्थितौधर्मोत्तरौह्येतौतथातपसिधिष्ठितौ ॥ एतौहिपरमंधामकाऽनयोराह्निकाक्रिया १९ पितरौसर्वभूतानांदैवतंचयशास्विनौ ॥ कां देवतांतुयजतःपितृन्वाकान्महामती २० इतिसंचित्यमनसाभक्त्यानारायणस्यतु ॥ सहसाप्रादुरभवत्समीपेदेवयोस्तदा २१ कृतेदैवेचपित्र्येचततस्ताभ्यांनिरी क्षितः ॥ पूजितश्चैवविधिनायथाप्रोक्तेनशास्त्रतः २२ तद्दृष्ट्वामहदाश्चर्यमपूर्वविधिविस्तरम् ॥ उपोपविष्टःसुप्रीतो नारदोभगवानृषिः २३ नारायणंसंनिरीक्ष्यप्र सन्नेनांतरात्मना ॥ नमस्कृत्वामहादेविदं वचनमब्रवीत् २४ ॥ नारद उवाच ॥ वेदेषुपुराणेषुसांगोपांगेषुगीयसे ॥ त्वमजःशाश्वतोधातामाताऽमृतमनुत्तमम् २५ प्रतिष्ठितंभूतभव्यंत्वयिसर्वमिदंजगत् ॥ चत्वारोह्याश्रमादेवसर्वेगार्हस्थ्यमूलकाः २६ यजंतेत्वामहरहर्नानामूर्तिसमास्थितम् ॥ पितामाताचसर्वस्यजगतः शाश्वतोगुरुः ॥ कं वद्ययजसेदेवंपितरंकंनविद्महे २७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अवाच्यमेतद्ब्रह्मव्यमात्मगुह्यंसनातनम् ॥ तवभक्तिमतोब्रह्मन्वक्ष्यामितुयथातथम् २८ यत्तत्सूक्ष्ममविज्ञेयमव्यक्तमचलंध्रुवम् ॥ इंद्रियैरिन्द्रियाथैश्वर्यंभूतैश्चर्वाजितम् २९ सद्यंतरात्माभूतानांक्षेत्रज्ञश्चेतिकथ्यते ॥ त्रिगुणव्यतिरिक्तोवैपुरुषश्चे तिकल्पितः ३० तस्मादव्यक्तमुत्पन्नंत्रिगुणं द्विजसत्तम ॥ अव्यक्ताव्यक्तभावस्थायासाप्रकृतिरव्यया ३१

ध्रुवंशाश्वतंसद्रूपमित्यर्थः एतेनतदसत्त्वशकानिरस्ता २९ पुरिशरीरेवसतीतियोगात्पुरुषइतिकल्पितः । ननुतस्यदेहसंगित्वंवास्तवमस्तीत्यर्थः ३० अव्यक्तंसांख्यैर्नित्यत्वेनकल्पितंप्रधानं । ननुपुरुषस्याऽव्यक्तजनकत्वेकौटस्थ्यव्याहतिरतआह अव्यक्तेति यासत्तास्वयमव्यक्ता घटादिभ्योनिष्कृष्टायास्तस्याअप्रदणात् व्यक्तेषुचभावेपुष्टःसम्पटःसन्नितिसद्रूपेणतिष्ठति सैवसत्ताअव्यया अपरिणामिनी प्रकृतिरुपादानं रज्जुरगवद्रूप्यज्ञानंविवर्ततइत्यभ्युपगमात्तत्रह्यणःकौटस्थ्यहानिरित्यर्थः कल्पितस्यकार्यकारणकार्यस्यसजातीयंकल्पितमेवभवति । तत्सत्त्वंचकल्पनासमानकालि कमेव । नहिरज्जुरगस्यसत्त्वंदर्शनात्प्रागप्यस्तीत्यत्रकिंचिन्मानमस्ति । नचबाधकाभावात्कार्यस्यकल्पितत्वमेवासिद्धमितिवाच्यं । यद्यत्रतात्त्विकरूपावरणपूर्वकमभेदेनभातितत्रकल्पितमिति-

॥२४०॥

-नियमेनाहंकारादेर्मिथ्यात्वावगमाद्गातिचिदात्मनोऽसंगरूपमावृत्त्यतदभेदेनप्रत्यगात्माऽयमहंसुखीदुःखीब्राह्मणोगोरःकाणहति । सुवर्णेकुंडलस्यवाऽभ्यस्तत्वंमाभूदितितास्विकेति । नन्वहंकारय म्हादुःखादयश्चिदात्मनिचिदात्मधर्माश्चैतन्त्यादयोऽहंकारेचाध्यस्पतांकिंचर्म्यध्यासकल्पनेनेतिचेन्न यत्रहिधर्ममात्रमध्यस्यतेनतत्रधर्मिणउल्लेखोदश्यते । यथालोहितःस्फटिकइतिलोहित्यमात्रमुल्लिख्यते नजपाकुसुममपि । अहंकाराध्यासेत्वहंदुःखीतिधर्म्युल्लेखपूर्वकंधर्माध्यासःप्रतीयमानस्तत्रधर्मिणोऽप्यध्यस्ततांविस्पष्टमाचष्टे । तस्मादध्यस्तत्वेनाहमादेर्मिथ्यात्वात्तत्कारणस्याव्यक्तस्यापितधात्वेनह षिसमसमयकल्पितस्यवावश्यवक्तव्यत्वात्तस्मादव्यक्तमुत्पन्नमित्यव्यक्तोत्पत्तिवचनंसंगच्छतेतरामितिदिक् ३१ अस्यचाव्यस्तस्याव्यक्तस्यजीवेशविभागहेतुत्वमाह तांपोनिमिति विधेयापेक्षं स्तीत्वं तांनिष्कलचैतन्यरूपां मापयाआवयोर्जीवेश्वरयोःप्रकृतिविद्धि तथाचश्रुतिः 'जीवेशावाभासेनकरोतिमायाचाविद्याचस्वयमेवभवति' इति । योसौनिष्कलःसदसदात्मकःसदसतीकार्यका

तांयोनिमावयोर्विद्धियोऽसौसदसदात्मकः ॥ आवाभ्यांपूज्यतेसोहिदैवेपित्र्येचकल्प्यते ३२ नास्तितस्मात्परोऽन्योहिपितादेवोऽथवा द्विज ॥ आत्माहिनःस विज्ञेयस्ततस्तंपूजयावहे ३३ तेनैषाप्रथिताब्रह्मन्मर्यादालोकभाविनी ॥ दैवंपित्र्यंचकर्तव्यमितितस्यानुशासनम् ३४ ब्रह्मास्थाणुर्मनुर्दक्षोभृगुधर्मस्तथायमः ॥ मरीचिरंगिराऽत्रिश्चपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ३५ वसिष्ठःपरमेष्ठीचविवस्वान्सोमएवच ॥ कर्दमश्चापियःप्रोक्तःक्रोधोविक्रीतएवच ३६ एकविंशतिरुत्पन्नास्तेप्रजाप तयःस्मृताः ॥ तस्यदेवस्यमर्यादांपूजयंतःसनातनीम् ३७ दैवंपित्र्यंचसततंतस्यविज्ञायतत्त्वतः ॥ आत्मप्राप्तानिचततःप्राप्नुवंतिद्विजोत्तमाः ३८ स्वर्गस्थाअ पियेकेचित्तात्रमस्यंतिदेहिनः ॥ तेतत्प्रसादाद्ब्रह्मंतितेनादिष्टफलांगतिम् ३९ येहीनाःसप्तदशभिर्गुणैःकर्मभिरेवच ॥ कलाःपंचदशत्यक्तास्तेमुक्ताइतिनिश्चयः ४० मुक्तानांतुगतिर्ब्रह्मक्षेत्रज्ञइतिकल्पिता ॥ सहिसर्वगुणश्चैवनिर्गुणश्चैवकथ्यते ४१ दृश्यतेज्ञानयोगेनआवांचप्रसृतौततः ॥ एवंज्ञात्वातमात्मानंपूजयावःस नातनम् ४२ तंवेदाश्चाश्रमाश्चैवनानामतसमास्थिताः ॥ भक्त्यासंपूजयंत्याशुगतिंचैषांदातिसः ४३ येतुतद्वावितालोकेह्येकांतित्वंसमास्थिताः ॥ एतदभ्य धिकंतेपांयतेतंप्रविशंत्युत ४४ इतिगुह्यसमुद्देशस्तवनारदकीर्तितः ॥ भक्त्याप्रेम्णाचविप्रर्षअस्मद्भक्त्याचतेश्रुतः ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्ष धर्मपर्वणिचतुस्त्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥ भीष्म उवाच ॥ सएवमुक्तोद्विपदांवरिष्ठोनारायणेनोत्तमपूरुषेण ॥ जगादवाक्यंद्विपदांवरिष्ठंनारायणं लोकहिताधिवासम् १ ॥ नारद उवाच ॥ यदर्थमात्मप्रभवेणजन्मकृतंत्वयाधर्मगृहेचतुर्धा ॥ तत्साध्यतांलोकहितार्थमद्यगच्छामिद्रष्टुंप्रकृतितवाद्याम् २

रणेतत्कल्पनाधिष्ठानत्वात्तदात्मकः सएवपूज्यतेआनंदात्मासर्वैरित्यर्थः ३२ । ३३ तेनमायोपायिना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ सप्तदशभिःपंचप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियैः गुणैःसत्त्वादि भिः कर्मभिःशुक्लकृष्णैः येश्चपंचदशकलावेराजीयास्त्यक्ताः पूर्वार्थेऽलंभंगउक्तःउत्तरार्थेऽथूलभंगउक्तःउभयोरप्येकोनविंशतिमुखत्वस्यमां हूक्येतुल्यवच्छ्रवणात् तान्येवैकोनविंशतिरंतर्भावेणसप्तदश पंचदशचभवन्ति ४० क्षेत्रज्ञश्चिदात्मा सर्वगुणत्वंप्रापया निर्गुणत्वंस्वतः ४१ प्रसृतौनिर्मतो ४२ । ४३ । ४४ अस्मिन्नेवाध्यायेसर्वप्रश्नाःसमाहिताज्ञेयाः ४५ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३४ ॥ ॥ ७ ॥ सएवेति १ आत्मप्रभवेणस्वयंभुवा जन्मअवतारः आद्यांमूर्तिश्चेतद्वीपस्थां २

८१

तदर्थेनेस्वस्याधिकारसंपत्तिमाह पूजामिति ३ चत्वारिपाणिपादोदरोपस्थानि ४ । ५ । ६ । ७ उत्तरपश्चिमेनवायव्यकोणतः योत्तरतःयःउत्तरतः ८ मेरुमूलाद्वात्रिंशत्सहस्रयोजनादूर्ध्वं अनि
द्विधाःस्थूलदेहसंगहीनाःअतएवाऽनशनाः शब्दादिविषयभोगशून्याः निष्पंदहीनाःनिश्चेष्टाश्च सुगंधिःपरमात्मा सुगंधिपुष्टिवर्धनमितिमंत्रलिङ्गात् शोभनःसुगंधिःसुसुगंधिःसोऽस्त्येपांध्यानगोचर
इतिमुसुगंधिनः ९ श्वेताःशुद्धसत्वप्रधानाः चक्षुर्मुपस्तेजस्वित्वात् मानश्चोन्मानोऽपमानश्चसमोयेपांते शुभोयोगप्रभावजःसारोबलंतेनोपेताः १० छत्राकृतिशीर्षानिर्मास्रीवत्वात् समंपीनत्वर
हितंमुष्कोवृषणोचतुष्कमंसयोःकृद्योश्चांतरालंमुष्कचतुष्कंबाहुचतुष्कंवा । किमुत्वावान्मुष्कयोर्बद्धासतइतिलिङ्गांमुष्कोबाहुः । शुष्कंकाष्ठतुल्यंचतुष्कंयेपांसंशुष्कचतुष्काइत्यपिपठति । राजी
वत्यःपंक्तियुक्ताःशिरारेखास्तासांशतैर्युक्ताःपादायेपां नाडीशतपादाइतिपाठांतरं षष्ठ्यापिष्टिसंख्येर्दे तैरिवजगच्चणकचर्वणक्षमैःसंवत्सैर्युक्ताः । अष्टोदिशःसर्वेपामाश्रयभूतास्ताभिश्चयुक्तः देशकाली

पूजागुरुणांसततंकरोमिपरस्यगुह्यंनतुभिन्नपूर्वम् ॥ वेदाःस्वधीताऽमललोकनाथतप्तपोनानृतमुक्तपूर्वम् ३ गुप्तानिचत्वारियथागमंमेशत्रौचमित्रेचसमोऽस्मि
नित्यम् ॥ तंचादिदेवंसततंप्रपन्नएकांतभावेनवृणोम्यजस्रम् ४ एभिर्विशेषैःपरिशुद्धसत्वःकस्मान्नपश्येयमनंतमीशम् ॥ तत्पारमेष्ठ्यस्यवचोनिशम्यनारायणः
शाश्वतधर्मगोप्ता ५ गच्छेदितंनारदमुक्तवान्संपूजयित्वाऽऽत्मविधिक्रियाभिः ॥ ततोविसृष्टःपरमेष्ठिपुत्रःसोभ्यर्चयित्वातमृषिपुराणम् ६ खमुत्पपातोत्तमयो
गयुक्तस्ततोऽधिभैरौसहसानिलिल्ये ॥ तत्रावतस्थेचमुनिर्मुहूर्तमेकांतमासाद्यगिरेःसशुंगे ७ आलोकयशुत्तरपश्चिमेनददर्शचाप्यहुतमुक्तरूपम् ॥ क्षीरोदधेर्यो
त्तरतोहिद्वीपःश्वेतःसनाम्नाप्रथितोविशालः ८ मेरोःसहस्रैःसहियोजनानांद्वात्रिंशतोर्ध्वकविभिर्निरुक्तः ॥ अनिद्रियाश्चानशनाश्चतत्रनिष्पंदहीनाःसुसुगंधिनस्ते
९ श्वेताःपुमांसोगतसर्वपापाश्चक्षुर्मुपःपापकृतानराणाम् ॥ वज्रास्थिकायाःसममानोन्मानादिव्यावयवरूपाःशुभसारोपेताः १० छत्राकृतिशीर्षामेघौघनिना
दाःसममुष्कचतुष्काराजीवच्छदपादाः ॥ षष्ठ्यादंतैर्युक्ताःशुक्लैरष्टाभिर्दशभिर्भयजिह्वाभिर्येविश्वकंलेलिहंतैसूर्यप्रख्यम् ११ देवंभक्त्याविश्वोत्पन्नंयस्मात्सर्वलोकाः
संप्रसूताः ॥ वेदाधर्मांमुनयःशांतादेवाःसर्वतस्यनिसर्गः १२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अनिद्रियानिराहाराअनिष्पंदाःसुगंधिनः ॥ कथंतेपुरुषाजाताःकातेषांगति
रुत्तमा १३ येचमुक्ताभवतीहनराभरतसत्तम ॥ तेषालक्षणमेतद्धितच्छेदद्वीपवासिनाम् १४ तस्मान्मेसंशयंछिधिपरंकौतूहलंहिमे ॥ त्वंहिसर्वकथारामस्त्वांचै
वापाश्रितावयम् १५ ॥ भीष्मउवाच ॥ विस्तीर्णेषाकथाराजन्शुतामेपितृसन्निधौ ॥ येषातवहिवक्तव्याकथासारोहिसामता १६ राजोपरिचरोनामवभूवाधि
पतिर्भुवः ॥ आखंडलसखःख्यातोभक्तोनारायणंहरिम् १७ धार्मिकोनित्यभक्तश्चपितुर्नित्यमतंद्रितः ॥ साम्राज्यंतेनसंप्राप्तंनारायणवरात्पुरा १८

येपांमुखमध्येप्रविष्टावित्यर्थः । सूर्येणप्रख्यायतेस्फुटीक्रियतेदिनमासतुसंवत्सरत्वात्माहकालस्तं विश्वकंविश्वक्रेयस्पतादृशं जिह्वाभिरिवस्वांगभूताभीरसनाशक्तिभिर्लेलिहंतैपायसमिवलिहं
ति ११ कुतएतेपामीदृशंकालप्रसनसामर्थ्यमतआह देवमिति यस्माद्धेतोर्देवंपरमेष्ठसंप्रसूताभ्यानबलेनहृदयेव्यक्तीकृतवतःसूत्पगारेमातापुत्रमिव । तमेवदेवंविशिनष्टि विश्वोत्पन्नंविश्वमुत्पन्नंय
स्मात् वेदाहयस्तस्यनिसर्गःअयत्नरचिताः १२ । १३ श्वेतद्वीपनिवासिनांजीवन्मुक्तानांचनिरिन्द्रियत्वादिकमेवलक्षणकथं मूर्तब्रह्मध्यायिनांभक्तानाममूर्तब्रह्मध्यायिनांचयोगिनांतुल्यत्वंकथ
मितिभावः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

सात्वतंसात्वतानांपांचरात्राणांहितं तच्छेषेणविष्णुशेषेण १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ प्रायणमुपहारं २५ । २६ । २७ । २८ । २९ सप्तप्रकृतयोमहदहंकारादिमूर्तयः स्वार्थभुवस्तुमूलप्रकृ
सात्वतंविधिमास्थायप्राक्सूर्यमुखनिःसृतम् ॥ पूजयामासदेवेशंतच्छेषेणपितामहान् १९ पितृशेषेणविप्रांश्चसंविभज्याश्रितांश्चसः ॥ शेषान्भुक्सत्यपरःसर्वभू
तेष्वहिसकः २० सर्वभावेनभक्तःसदेवदेवंजनार्दनम् ॥ अनादिमध्यनिधनंलोककर्तारमव्यम् २१ तस्यनारायणेभक्तिवहतोऽमित्रकर्षणः ॥ एकशय्यासनंदेवो
दत्तवान्देवराट्स्वयम् २२ आत्मराज्यंधनंचैवकलत्रंवाहनंतथा ॥ यत्तद्भागवतंसर्वमितितत्प्रोक्षितंसदा २३ काम्यनैमित्तिकाराजन्यज्ञियाःपरमक्रियाः ॥
सर्वाःसात्वतमास्थायविधिंचक्रेसमाहितः २४ पांचरात्रविदोमुख्यास्तस्यगेहेमहात्मनः ॥ प्रायणंभगवत्प्रोक्तंभुंजतेवाऽग्रभोजनम् २५ तस्यप्रशासतोरारज्यं
धर्मेणाभित्रघातिनः ॥ नानृतावाक्समभवन्मनोदुष्टंनचाभवत् २६ नचकायेनकृतवान्सपापंपरमण्वपि ॥ येहितेऋषयःख्याताःसप्तचित्रशिखंडिनः २७ तैरे
कमतिभिर्भूत्वायत्प्रोक्तंशास्त्रमुत्तमम् ॥ वेदैश्चतुर्भिःसमितंकृतंमेरौमहागिरौ २८ आस्यैःसप्तभिरुद्वीर्णंलोकधर्ममनुत्तमम् ॥ मरीचिरत्र्यंगिरसौपुलस्त्यःपुलहःक्र
तुः ॥ वसिष्ठश्चमहातेजास्तोहिचित्रशिखंडिनः २९ सप्तप्रकृतयोह्येतास्तथास्वायंभुवोऽष्टमः ॥ एताभिर्घार्थतेलोकस्ताम्यःशास्त्रंविनिःसृतम् ३० एकाग्रमनसो
दांतामुनयःसंयमेरताः ॥ भूतभव्यभविष्यज्ञाःसत्यधर्मपरायणाः ३१ इदंश्रेयइदंब्रह्मइदंहितमनुत्तमम् ॥ लोकान्संचिंत्यमनसाततःशास्त्रंप्रचक्रिरे ३२ तत्रधर्मा
र्थकामाहिमोक्षःपश्चाच्चकीर्तितः ॥ मर्यादाविविधाश्चैवदिविभूमौचसंस्थिताः ३३ आराध्यतपसादेवंहरिनारायणंप्रभुम् ॥ दिव्यंवर्षसहस्रंवेसर्वेतेऋषिभिःसह ३४
नारायणानुशास्ताहितदादेवीसरस्वती ॥ विवेशतानृपीन्सर्वान्लोकानांहितकाम्यया ३५ ततःप्रवर्तितासम्यक्तपोविद्भिर्द्विजातिभिः ॥ शब्देचार्थेचहेतौचएषा
प्रथमसर्गजा ३६ अदावेवहितच्छास्त्रमोकारस्वरपूजितम् ॥ ऋषिभिःश्रावितंयत्रतत्रकारुणिकोह्यसौ ३७ ततःप्रसन्नोभगवाननिर्दिष्टशरीरगः ॥ ऋषीनुवाच
तान्सर्वानदृश्यःपुरुषोत्तमः ३८ कृतंशतसहस्रंहिष्ठीकानामिदमुत्तमम् ॥ लोकतंत्रस्यकृत्स्नस्ययस्माद्धर्मःप्रवर्तते ३९ प्रवृत्तौचनिवृत्तौचयस्मादेतद्भविष्यति ॥
यजुर्ऋक्सामभिर्जुष्टमथर्वागिरसैस्तथा ४० यथाप्रमाणंहिमयाकृतोब्रह्माप्रसादतः ॥ रुद्रश्चक्रोधजोविप्रायूयंप्रकृतयस्तथा ४१ सूर्याचंद्रमसौवायुर्भूमिरापोऽग्नि
रेवच ॥ सर्वेचनक्षत्रगणायच्चभूताभिश्चिदितम् ४२ अधिकारेपुवर्ततेयथास्वंब्रह्मवादिनः ॥ सर्वेप्रमाणंहियथातथातच्छास्त्रमुत्तमम् ४३ भविष्यतिप्रमाणंवैएत
न्मदनुशासनम् ॥ तस्मात्प्रवक्ष्यतेधर्मान्मनुःस्वायंभुवःस्वयम् ४४ उशनाबृहस्पतिश्चैवयदोत्पन्नौभविष्यतः ॥ तदाप्रवक्ष्यतःशास्त्रंयुष्मन्मतिभिरुद्धृतम् ४५ स्वायं
भुवेषुधर्मेपुशास्त्रेचौशनसेकृते ॥ बृहस्पतिमतंचैवल्लोकेषुप्रतिचारिते ४६ युष्मत्कृतमिदंशास्त्रंप्रजापालोवसुस्ततः ॥ बृहस्पतिसकाशाद्वैप्राप्स्यतेद्विजसत्तमाः ४७

तिरेव महत्कर्तृकत्वादिदंशतसुपाक्षेयमितिपांचरात्रागमस्मृतेः स्तुतिरध्यायशेषेण स्पष्टार्थश्राध्यायः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१
४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये पंचत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥ ॥ ततोऽतीतिमहाकल्पेइत्यध्यायःपर
सहिसद्भावितोराजामद्रक्तश्वभविष्यति ॥ तेनशास्त्रेणलोकेषुक्रियाःसर्वाःकरिष्यति ४८ एतद्वियुष्मच्छास्त्राणांशास्त्रमुत्तमसंज्ञितम् ॥ एतदर्थ्यचधर्म्यचरहस्यंचै
तदुत्तमम् ४९ अस्यप्रवर्तनाच्चैवप्रजानंतोभविष्यथ ॥ सचराजश्रियायुक्तोभविष्यतिमहान्वसुः ५० संस्थितेतुनृपेतस्मिन्शास्त्रमेतत्सनातनम् ॥ अंतर्धास्यति
तत्सर्वमेतद्भःकथितंमया ५१ एतावदुक्त्वावचनमदृश्यःपुरुषोत्तमः ॥ विसृज्यतानृषीन्सर्वान्कामपिप्रसृतोदिशम् ५२ ततस्तेलोकपितरःसर्वलोकार्थचिंतकाः ॥
प्रावर्तयंततच्छास्त्रधर्मयोर्निसनातनम् ५३ उत्पन्नैंगिरसेचैवयुगेप्रथमकल्पिते ॥ सांगोपनिषदंशास्त्रंस्थापयित्वाबृहस्पतौ ५४ जग्मुर्यथेप्सितंदेशंतपसेकृतनि
श्वयाः ॥ धारणाःसर्वलोकानांसर्वधर्मप्रवर्तकाः ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयेपंचत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ ततोऽतीतिमहाकल्पेउत्पन्नैंगिरसःसुते ॥ बभूवुर्निर्वृतादेवाजातेदेवपुरोहिते १ बृहद्ब्रह्ममहच्चैतिशब्दाःपर्यायवाचकाः ॥ एभिःसमन्वितोराज
न्युणैर्विद्वान्बृहस्पतिः २ तस्यशिष्योबभूवाग्र्योराजोपरिचरोवसुः ॥ अधीतवांस्तदाशास्त्रंसम्यक्चित्रशिखंडिजम् ३ सराजामावितःपूर्वदेवेनविधिनावसुः ॥
पालयामासपृथिवींदिवाखंडलोयथा ४ तस्ययज्ञोमहानासीदश्वमेधोमहात्मनः ॥ बृहस्पतिरुपाध्यायस्तत्रहोताबभूवह ५ प्रजापतिसुताश्चात्रसदस्याश्चाभवं
स्त्रयः ॥ एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहर्षयः ६ धनुषाख्योऽथैरम्यश्चअर्वावसुपरावसू ॥ ऋषिर्मेधातिथिश्चैवतांड्यश्चैवमहानृषिः ७ ऋषिःशांतिर्महाभागस्तथा
वेदशिराश्वयः ॥ ऋषिःश्रेष्ठश्चकपिलःशालिहोत्रपितास्मृतः ८ आद्यःकठस्तैत्तिरिश्चैशंपायनपूर्वजः ॥ कण्वोऽथदेवहोत्रश्चएतेषोडशकीर्तिताः ९ संभूताःसर्व
संभारास्तस्मिन्नाजन्महाकृतौ ॥ नतत्रपशुघातोऽभूत्सराजैवंस्थितोऽभवत् १० अहिंस्रःशुचिरक्षुद्रोनिराशीःकर्मसंस्तुतः ॥ आरण्यकपदोद्भूताभागास्तत्रोपक
ल्पिताः ११ प्रीतस्ततोऽस्यभगवान्देवदेवःपुरातनः ॥ साक्षात्तंदर्शयामाससोऽदृश्योऽन्येनकेनचित् १२ स्वयंभागमुपाघ्रायपुरोडाशंगृहीतवान् ॥ अदृश्येनह
तोभागोदेवेनहरिमेघसा १३ बृहस्पतिस्ततःकुद्रःसुचमुद्यम्यवेगितः ॥ आकाशंघ्नन्सुचःपातैरोषादश्रुण्यवर्तयत् १४ उवाचचोपरिचरंमयाभागोयमुद्यतः ॥
ग्राह्यःस्वयंहिदेवेनमत्प्रत्यक्षंनसंशयः १५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उद्यतायज्ञभागाहिसाक्षात्प्राप्ताःसुरैरिह ॥ किमर्थमिहनप्राप्तोदर्शनंसहरिर्विभुः १६ ॥ भीष्मउ
वाच ॥ ततःसतंसमुद्भूतंभूमिपालोमहान्वसुः ॥ प्रसादयामासमुनिंसदस्यास्तेचसर्वशः १७ ऊषुश्चैनमसंभ्रांतानरोषंकर्तुमर्हसि ॥ नैषधर्मःकृतयुगेयस्त्वंरोषमची
कृथाः १८ अरोषणोह्यसौ देवोयस्यभागोऽयमुद्यतः ॥ नशक्यःसत्वयाद्रुमस्माभिर्वाबृहस्पते १९ यस्यप्रसादंकुरुतेसवैतंद्रुमर्हति ॥ एकतद्वितत्रिताश्चोषु
स्ततश्चित्रशिखंडिनः २०

मेभरवर्षनस्यदोर्लभ्यंतद्रक्तदर्शनाघतदर्शनसिद्धिरित्येतत्प्रतिपादयति स्पष्टार्थश्च १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

वयंहिब्रह्मणःपुत्रामानसाःपरिकीर्तिताः ॥ गतानिःश्रेयसार्थंहिकदाचिंदिशमुत्तरां २१ तद्भावर्यसहस्राणिचरित्वातपउत्तमम् ॥ एकपादाःस्थिताःसम्यक्काष्ठमू
ताःसमाहिताः २२ मेरोरुत्तरभागेतुक्षीरोदस्यानुकूलतः ॥ सदशोयत्रनस्तप्तपःपरमदारुणम् २३ कथंपश्येमहिवयंदेवंनारायणात्मकम् ॥ वरेण्यवरदंतंवेदेव
देवंसनातनम् २४ कथंपश्येमहिवयंदेवंनारायणंत्विति ॥ अथव्रतस्यावभृथेवागुवाचाशरीरिणी २५ स्निग्धगंभीरयावाचाप्रहर्षणकरीविभो ॥ सुतप्तंवस्तपोवि
प्राःप्रसन्नेनांतरात्मना २६ यूयंजिज्ञासवोभक्ताःकथंद्रक्ष्यथतंविभुम् ॥ क्षीरोदधेरुत्तरतःश्वेतद्वीपोमहाप्रभः २७ तत्रनारायणपरामानवाश्चंद्रवर्चसः ॥ एकां
तभावोपगतास्तेभक्ताःपुरुषोत्तमम् २८ तेसहस्राचिंपदेवंप्रविशंतिसनातनम् ॥ अनिद्रियानिराहाराअनिष्पंदाःसुगंधिनः २९ एकांतिनस्तेपुरुषाःश्वेतद्वी
पनिवासिनः ॥ गच्छध्वंतत्रमुनयस्तत्रात्मानेप्रकाशितः ३० अथश्रुत्वावयंसर्वेवाचंतामशरीरिणी ॥ यथाख्यातेनमार्गेणतंदेशंप्रतिपेदिरे ३१ प्राप्यश्वेतंमहाद्वी
पंतच्चिन्नास्तद्विदृक्षवः ॥ ततोऽस्मदृष्टिविषयस्तदाप्रतिहतोऽभवत् ३२ नचपश्यामपुरुषंततेजोहृतदर्शनाः ॥ ततोऽप्रादुरभवद्विज्ञानंदेवयोगजम् ३३ नकि
लातततपसाशक्यतेद्रुमंजसा ॥ ततःपुनर्वर्षशतंतद्भावात्कालिकंमहत् ३४ व्रतावसानेचशुभान्नान्दृशिरेवयम् ॥ श्वेतांश्चंद्रप्रतीकाशान्सर्वलक्षणलक्षितान्
३५ नित्यांजलिष्ठतान्ब्रह्मजपतःप्रागुदङ्मुखान् ॥ मानसोनामसजपोजप्यतेतैर्महात्मभिः ३६ तेनैकाग्रमनस्त्वेनप्रीतोभवतिवैहरिः ॥ याऽभवन्मुनिशार्दूल
भाःसूर्यस्ययुगक्षये ३७ एकैकस्यप्रभातादृक्साऽभवन्मानवस्यह ॥ तेजोनिवासःसद्वीपइतिवैमेनिरेवयम् ३८ नतत्राम्याधिकःकश्चित्सर्वेतेसमतेजसः ॥ अथसूर्य
सहस्रस्यप्रभायुगपदुस्थितां ३९ सहसादृष्टवतःस्मपुनरेवबृहस्पते ॥ सहिताश्चाम्यधावंततस्तेमानवाद्भुतम् ४० कृतांजलिपुटाहृष्टानमइत्येववादिनः ॥ ततो
हिवदतातेपामश्रौष्मविपुलंध्वनिं ४१ बलिःकिलोपहियतेतस्यदेवस्यतैरैः ॥ वयंतुतेजसातस्यसहसाहृतचेतसः ४२ नकिंचिदपिपश्यामोहतचक्षुर्वलेंद्रियाः ॥
एकस्तुशब्दोविततःश्रुतोऽस्माभिरुदीरितः ४३ जितंतेपुंडरीकाक्षनमस्तेविश्वभावन ॥ नमस्तेऽस्तुहृषीकेशमहापुरुषपूर्वज ४४ इतिशब्दःश्रुतोऽस्माभिःशि
क्षाक्षरसमन्वितः ॥ एतस्मिन्नंतरेवायुःसर्वगंधवहःशुचिः ४५ दिव्यान्युवाहपुष्पाणिकर्मण्याश्चौषधीस्तथा ॥ तैरिष्टःपंचकालज्ञैर्हरिरेकांतिभिर्नरैः ४६ भक्त्याप
रमयायुक्तैर्मनोवाक्कर्मभिस्तदा ॥ नूनंतत्रागतोदेवोयथातैर्वागुदीरिता ४७ वयंत्वेनंपश्यामोमोहितास्तस्यमायया ॥ मारुतेसन्नितृत्तेचबलौचप्रतिपादिते ४८
चित्ताव्याकुलितात्मानोजाताःस्मोंगिरसांवर ॥ मानवानांसहस्रेषुतेषुवैशुद्धयोनिषु ४९ अस्मान्नकश्चिन्मनसाचक्षुषावाप्यपूजयत् ॥ तेऽपिस्वस्थामुनिगणाए
कभावमनुव्रताः ५० नास्मासुदधिरेभावंब्रह्मभावमनुष्ठिताः ॥ ततोऽस्मान्सुपरिश्रान्तांस्तपसाचातिकीर्शितान् ५१

अ.भा.टी.
॥२४३॥

५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५ ॥ इति शांतिपर्वणि भोक्षवर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पद्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ ३३६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यदाभागवतोत्यर्थमित्यादिरध्यायोवैष्णवानां हिंसयज्ञवर्जनार्थः १। २। ३ अजसंज्ञानिबीजानितस्मादेव एतेषां पशूनां प्रयुक्ततमोयदजस्तेजमालभंतसोऽजादा
 लब्धादुक्कामत्सहमां प्राविशत्तस्मादियं मेध्याऽभवत्तमस्यामन्ववायन्तोऽनुगतोऽप्रीहिरभवदिति बह्वृचब्राह्मणं सर्वेषां पशूनां सयज्ञो मेध्यात्वात् ॥ इमां पृथिवीं प्रविष्टः अन्ववायन् अन्वेषितवतः इयं श्रुतिः
 पुरोडाशस्तुतिमात्रपरान्तुपशूनाममेध्यात्वप्रतिपादनपरा नहिनिदानियंनिदिदुं प्रवर्ततेऽपितु विधेयंस्तोतुमितिन्यायात् इति भोगलोलुपानां देवानां मतं । वीतरागाणामृषीणां तु मानांतराविसंवादादहिसा
 उवाच स्वस्थं किमपि भूतं तत्राशरीरकम् ॥ देव उवाच ॥ दृष्ट्वावः पुरुषाः श्वेताः सर्वेन्द्रियविवर्जिताः ५२ दृष्टो भवति देवेश एभिर्दृष्टैर्द्विजोत्तमैः ॥ गच्छध्वं मुनयः सर्वेय
 थागतमितोऽचिरात् ५३ न स शक्यस्त्वभक्तेन द्रुष्टुं देवः कथंचन ॥ कामं कालेन महता एकांतिवमुपागतैः ५४ शक्यो द्रुष्टुं स भगवान्प्रभामंडलदुर्दृशः ॥ महत्कार्यं
 चकर्त व्यं युष्माभिर्द्विजसत्तमाः ५५ इतः कृतयुगेऽतीते विपर्यासंगतेऽपि च ॥ वैवस्वतंतरे विप्राः प्राप्ते त्रेतायुगे पुनः ५६ सुराणां कार्यसिद्धयर्थं सहायावैभविष्यथ ॥
 ततस्तदद्भुतं वाक्यं निशम्यैवामृतोपमम् ५७ तस्य प्रसादात्प्राप्ताः स्मोदेशमीप्सितमंजसा ॥ एवं सुतपसा चैव हव्यकव्यैस्तथैव च ५८ देवोऽस्माभिर्न दृष्टः सकथं
 त्वं द्रुष्टुमर्हसि ॥ नारायणो महद्भूतं विश्वसृग्घव्यकव्यभुक् ५९ अनादिनिघ्नोऽव्यक्तो देवदानवपूजितः ॥ एवमेकतवाक्येन द्वितत्रितमतेन च ३० अनुनीतः सद
 स्वैश्वर्यहस्परतिरुदारधीः ॥ समापयत्ततो यज्ञं देवतंसमपूजयत् ६१ समाप्तयज्ञो राजाऽपि प्रजापालितवान्वसुः ॥ ब्रह्मशापादिवो भ्रष्टः प्रविवेश मर्हीततः ६२ सरा
 जाराजशादूर्लसत्यधर्मपरायणः ॥ अंतर्भूमिगतश्चैव सततं धर्मवत्सलः ३६ नारायणपरो भूत्वानारायणजपं जपत् ॥ तस्यैव च प्रसादेन पुनरेवोत्थितस्तुतः ६४ मही
 तलाद्गतः स्थानं ब्रह्मणः समन्तरम् ॥ परांगतिमनुप्राप्तवृत्तिनैष्ठिकमंजसा ६५ ॥ इति श्रीमहाभारते शां० मोक्षवर्मपर्वणि नारायणीयेषु पद्त्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽ
 ध्यायः ॥ ३३६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यदाभागवतोत्यर्थमासीद्राजामहान्वसुः ॥ किमर्थं सपरिभ्रष्टो विवेश विवरं भुवः १ ॥ भीष्म उवाच ॥ अत्राप्युदाहरं
 तीमितिहासपुरातनम् ॥ ऋषीणां चैव संवादां त्रिदशानां च भारत २ अजेन यष्टव्यमिति प्राहुर्देवा द्विजोत्तमान् ॥ सचच्छागोप्यजो ज्ञेयोनान्यः पशुरिति स्थितिः ३
 ॥ ऋषय ऊचुः ॥ बीजैर्यज्ञेषु यष्टव्यमिति वैवैदिकी श्रुतिः ॥ अजसंज्ञानिबीजानिच्छागं नो हंतुमर्हथ ॥ नैषधर्मः सतां देवाय त्रवध्येत वैपशुः ॥ इदं कृतयुगं श्रेष्ठं कथं व
 ध्येत वैपशुः ५ ॥ भीष्म उवाच ॥ तेषां संवदतामेव ऋषीणां विबुधैः सह ॥ मार्गागतो नृप श्रेष्ठस्तं देशं प्राप्तवान्वसुः ६

शास्त्रानुग्रहात्सांस्वांतरतात्पर्येण प्रतीयमानोऽर्थो यथाभूत् एव न तु स्वार्थेऽप्रमाणं यथाऽऽहुः संप्रदायविदः । 'विरोधे गुणवादः स्यादनुवादोऽवधारिते । मूतार्थे वादस्तद्धानादर्थवादस्त्रिधामतः' इति तत्रयजमान
 नः प्रस्तरइत्यादिः प्रस्तरयजमानयोरभेदस्य प्रत्यक्षविरोधात् प्रस्तरस्तुत्यर्थे गुणवादोऽयं अग्निर्हिमस्य भेषजमितिलोकानगतार्थत्वादानुवादः मेधातिथिहकाण्वायनं मेधोभूत्वेदो जहारेत्यादि विरोधानुवादयो
 रभावात् मूतार्थवाद इति वृद्धश्लोकार्थः न चात्रापि कत्वर्थेनालंभविधिना पुरुषार्थनिषेधस्य विरोधोऽस्ति अतोऽर्थवादोऽप्यर्थस्वार्थेऽस्वांतरतात्पर्यविधया देवताधिकरणन्यायेन प्रामाण्यमश्रुवीत अन्यथा
 भारतरामायणादीनामपि स्वार्थे प्रामाण्यं विहन्येतेति तस्मादजस्थस्य मेधस्य बीजेऽसंक्रमाद्बीजाप्येवाजसंज्ञानीति युक्तं ४। ५। ६

॥२४३॥

७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३ अत्र राज्ञः शापहेतुत्वाद्धिसयज्ञोऽवर्मोऽपि वसोर्धाराभागप्रापकदेवानुग्रहवशात्किंचित्फलम्
 अंतरिक्षचरः श्रीमान्समग्रवलवाहनः ॥ तं दृष्ट्वा सहसाऽऽयांतं वसुं त्वं तरिक्षगम् ७ ऊर्चुर्द्विजातयो देवानेषु च्छेत्यतिसंशयम् ॥ यज्वादानपतिः श्रेष्ठः सर्वभूतहित
 प्रियः ८ कथं सिवदन्यथा नृयादेव वाक्यं महान्वसुः ॥ एवं ते संविदं कृत्वा विबुधाः ऋषयस्तथा ९ अपृच्छन्सहिताभ्येत्यवसुराजानमंतिकात् ॥ भो राजन्केन यष्टव्यमजे
 नाहोस्विदौषधैः १० एतन्नः संशयं छिंधि प्रमाणं नो भवान्मतः ॥ सतान्कृतां जलिभूत्वा परिपप्रच्छ वैवसुः ११ कस्य वै कोमतः कामो व्रतसत्यं द्विजोत्तमाः ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 धान्यैर्यष्टव्यमित्येव पक्षोऽस्माकं नराधिप १२ देवानां तु पशुः पक्षोमतो राजन्वदस्वनः ॥ भीष्म उवाच ॥ देवानां तु मतं ज्ञात्वा वसुना पक्षसंश्रयात् १३ छागेनाजे
 न यष्टव्यमेव मुक्तं वचस्तदा ॥ कुपितास्ते ततः सर्वे मुनयः सूर्यवर्चसः १४ ऊर्चुर्वसुं विमानस्थं देवपक्षार्थं वादिनम् ॥ सुरपक्षो गृहीतस्ते यस्मात्तस्मादिवः पत १५ अद्य
 प्रभृति ते राजन्नाकाशो विहता गतिः ॥ अस्मच्छापाभिघातेन मर्ही भिच्चाप्रवेक्ष्यसि १६ ततस्तस्मिन्मुहूर्तेऽथ राजो परिचरस्तदा ॥ अधो वै संवभूवा शुभ्रमेर्विवरगो
 नृप १७ स्मृतिस्त्वेवं न विजहौ तदानारायणाज्ञया ॥ देवास्तुसहिताः सर्वे वसोः शापविमोक्षणम् १८ चितया मासुरव्यग्राः सुकृतं हि नृपस्य तत् ॥ अनेनास्मत्कृते
 राज्ञाशापः प्राप्तो महात्मना १९ अस्य प्रतिप्रियं कार्यं सहितैर्नो दिवोकसः ॥ इति बुद्ध्या व्यवस्याशुगत्वानिश्चयमीश्वराः २० ऊचुः संहृष्टमनसो राजो परिचरंतदा ॥
 ब्रह्मण्यदेवभक्तस्त्वं सुरासुरगुरुर्हरिः २१ कामंसतव तुष्टात्मा कुर्याच्छापविमोक्षणम् ॥ माननात्तु द्विजातीनां कर्तव्या वै महात्मनाम् २२ अवश्यं तपसा तेषां फलितव्यं
 नृपोत्तम ॥ यतस्त्वं सहसा भ्रष्टाकाशां मेदिनीतलम् २३ एकं त्वनुग्रहं तु भ्यंदद्यो वै नृपसंतम ॥ यावत्त्वं शापदोषेण कालमासिष्यसेऽनघ २४ भूमेर्विवरगो भूत्वा ता
 वत्त्वं कालमाप्स्यसि ॥ यज्ञेषु सुहृतां विप्रैर्वसोर्धारां समाहितैः २५ प्राप्स्यसेऽस्मदनुध्यानान्माचत्वांगलानिरस्पृशत् ॥ न क्षुत्पिपासे राजेन्द्र भूमेऽश्चिद्रे भविष्यतः २६ व
 सोर्धाराभिपीतत्वात्तेजसाप्यायितेन च ॥ स देवोऽस्मद्दरात्पीतो ब्रह्मलोकं हिनेष्यति २७ एवं दत्त्वा वरं राज्ञे मर्वते च दिवोकसः ॥ गताः स्वभवनं देवाः ऋषयश्च तपोधनाः २८
 चक्रेवसुस्ततः पूजां विष्वक्सेनाय भारत ॥ जप्यं जगौ च सततं नारायणमुखोद्गतम् २९ तत्रापि पंचभिर्यज्ञैः पंचकालानरिंदम ॥ अजयद्दरिं सुरपतिं भूमेर्विवरगोऽपि
 सन् ३० ततोऽस्य तुष्टो भगवान्भक्त्या नारायणो हरिः ॥ अनन्यभक्तस्य सततत्परस्य जितात्मनः ३१ वरदो भगवान् विष्णुः समीपस्थं द्विजोत्तमम् ॥ गरुत्मंतं महावे
 गमावभाषे प्सितं तदा ३२ द्विजोत्तम महाभाग पश्यतां वचनान्मम ॥ सम्राट् राजा वसुर्नाम धर्मात्मा संशितव्रतः ३३ ब्राह्मणानां प्रकोपेन प्रविष्टो वसुधातलम् ॥ मानि
 तास्ते तु विप्रेन्द्रास्त्वं तु गच्छ द्विजोत्तम ३४ भूमेर्विवरसंगुत्तं मरुडेहममाज्ञया ॥ अधश्चरं नृपश्रेष्ठं खेचरं कुरुमाचिरम् ३५ गरुत्मानथ विक्षिप्य पक्षौ मारुतवेगवान् ॥
 विवेश विवरं भूमेर्यत्रास्ते पार्थिवो वसुः ३६

८२

३७ । ३८ । ३९ अध्यायतात्पर्यमाह केवलमिति ४० । ४१ ॥ इति शांति० मोक्ष० नील० भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३७ ॥ ॥ प्राप्येति १ । २ । ३ देवेरिन्द्रिये
र्दीव्यतीतिजीवोदेवदेवस्तस्येशोऽतर्यामी १ निष्क्रियः व्यापकत्वात् २ निर्गुणः असंगत्वात् ३ लोकसाक्षी उदासीनबोधरूपत्वात् ४ क्षेत्रज्ञः देहद्वयप्रकाशकोजीवः ५ पुरुषोत्तमः शरीरजीवेशोभ्योज्या
यान् ६ अतएवानंतोदेशतः कालतोवस्तुतश्चपरिच्छेदशून्यः ७ पुराणिव्यष्टिस्थूलसूक्ष्मकारणशरीराणिओपतिदहतीतिपुरुषः अतएवानंतइत्युक्तं ८ महापुरुषसमष्टिस्थूलादिदाहकत्वात् ९ अतएवपुरुषे
ष्वन्नमयादिपूतमः सत्यज्ञानानंतानंदरूपः १० त्रिगुणेत्यादिनामाधिकंरूपंस्तौति सत्त्वरजस्तमोरूप ११ प्रधानतत्संघातरूप १२ अमृतंसुधा १३ अमृतादेवास्तदारुण्य १४ अनंताख्यशेषशर्मन् १५
व्योमअव्याकृताख्य १६ सनातनोऽनादिः १७ सदसतोः कार्यकारणयोः रूपेणव्यक्तोऽव्यक्तश्चाद्योऽप्राख्यश्चेत्यर्थः १८ ऋतंसत्यमविकारंधामप्रकाशोयस्य १९ आदिदेवोनारायणः २० वसुप्रदः कर्म

ततएनंसमुक्षिप्यसहसाविनतासुतः ॥ उत्पपातनभस्तूर्णतत्रचैनमसुंचत ३७ अस्मिन्मुहूर्तेसंज्ञेराजोपरिचरः पुनः ॥ सशरीरोगतश्चैवब्रह्मलोकंमृपोत्तमः ३८
एवंतेनापिकौंतेयवाग्दोषादेवताज्ञया ॥ प्राप्तागतिरधस्तादुद्विजशापान्महात्मना ३९ केवलंपुरुषस्तेनसेवितोहरिरीश्वरः ॥ ततःशीघ्रंजहौशापंब्रह्मलोकमवाप
च ४० ॥ भीष्मउवाच ॥ एततेसर्वमाख्यातंसंभूतामानवायथा ॥ नारदोऽपियथाश्वेतंद्वीपंसगतवानृषिः ॥ तत्तेसर्वंप्रवक्ष्यामिशृणुष्वैकमनानृप ४१ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीयेसप्तत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३७ ॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ प्राप्यश्वेतंमहाद्वीपंनारदोभगवानृषिः ॥
ददर्शतानेवनरान्श्वेतांश्चंद्रसमप्रभात् १ पूजयामासशिरसामनसातैश्चपूजितः ॥ दिदृक्षुर्जप्यपरमःसर्वकृच्छ्रगतःस्थितः २ भूत्वैकाग्रमनाविप्रऊर्ध्वबाहुःसमा
हितः ॥ स्तोत्रंजगौसविश्वायनिर्गुणायगुणात्मने ३ ॥ नारदउवाच ॥ नमस्तेदेवदेवेश १ निष्क्रिय २ निर्गुण ३ लोकसाक्षिन् ४ क्षेत्रज्ञ ५ पुरुषोत्तम ६ नंत ७
पुरुष ८ महापुरुष ९ पुरुषोत्तम १० त्रिगुण ११ प्रधाना १२ मृता १३ मृताख्या १४ नंताख्य १५ व्योम १६ सनातन १७ सदसद्यत्ताव्यक्त १८
ऋतुधाम १९ त्रादिदेव २० वसुप्रद २१ प्रजापते २२ सुप्रजापते २३ वनस्पते २४ महाप्रजापते २५ ऊर्जस्पते २६ वाचस्पते २७ जगत्पते २८ मन
स्पते २९ दिवस्पते ३० मरुत्पते ३१ सलिलपते ३२ पृथिवीपते ३३ दिक्पते ३४ पूर्वनिवास ३५ गुह्य ३६ ब्रह्मपुरोहित ३७ ब्रह्मकायिक ३८ महारा
जिक ३९ चातुर्महाराजिका ४० भासुर ४१ महाभासुर ४२ सप्तमहाभाग ४३ याम्य ४४ महायाम्य ४५ संज्ञासंज्ञ ४६ तुषित ४७ महातुषित ४८ प्रमर्दन ४९

फलदाता २१ प्रजापतिर्दक्षादिः २२ सुप्रजापतिःसनकादिः मोक्षगुरुत्वात् २३ वनस्पतिःअश्वत्थादिः २४ महाप्रजापतिःचतुर्मुखः २५ ऊर्जस्पतेऊर्जःब्रह्मादयोर्जीवरूपाःपशवस्तेषांपते अलुक्
समासः एकत्वंजात्यभिप्रायं २६ वाचस्पतिःवाचःप्रवर्तकोदेवाचार्योवा २७ जगत्पतिरिन्द्रः २८ मनस्पतिःसुत्रात्मा २९ दिवस्पतिःसूर्यः ३० मरुत्पतिःप्राणवायुः ३१ सलिलपतिर्वरुणः ३२
पृथिवीपतिःराजा ३३ दिक्पतिरिन्द्राग्नादिः ३४ पूर्वनिवासमहाप्रलयेजगदाधार ३५ गुह्यअप्रकाश्य ३६ ब्रह्मपुरोहितब्रह्मणेवेदप्रद 'योब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतितस्मै । तंहदेवमात्मबु
द्धिप्रकाशंमुमुक्षुर्वैशरणमहंमपद्ये'इतिश्रुतेः ३७ ब्रह्मकायिकब्राह्मणशरीरसाध्ययज्ञाध्ययनादिरूप ३८ महाराजिकादयश्चत्वारोदेवानांगणविशेषाः ३९ । ४० । ४१ । ४२ सप्तभिर्गायत्र्यादिभिरर्षिणी
याःसप्तैवमहांतोयज्ञभामायस्पससप्तमहाभागः ४३ याम्ययमगण ४४ महायाम्यचित्रगुप्तादिरूप ४५ संज्ञायमपत्नीतन्नामक ४६ तुषितमहातुषितोदेवगणविशेषो ४७ । ४८ प्रमर्दनोमृत्युः ४९

परिनिर्मितंमृत्युसहायत्वेनकल्पितंकारमरोगादि ५० अपरिनिर्मितंतदन्धतशमारोग्यादि ५१ वशवर्तीकामादिप्रस्तः ५२ अपरिनिर्मितःशमादिमत्त्वात् ५३ अपरिमितःसर्वजातीयेष्वपि
पुअनंतः ५४ वशवर्तीशास्यः ५५ अवशवर्तीशास्ता ५६ यज्ञोऽग्निहोत्रादिः ५७ महायज्ञोब्रह्मयज्ञादिः ५८ यज्ञसंभवोऽतिविगादिः ५९ यज्ञयोनिर्वेदः ६० यज्ञगर्भोऽग्निः ६१ यज्ञ
हृदयंयज्ञांगोपासनारूपः ६२ ६३ ६४ ६५ पंचकालाअहोरात्रमासत्वेयनसंवत्सराः पंचकर्तारः'अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणंचपृथग्विधं ॥ विविधाचपृथक्क्रेष्टादेवंचेवात्रपंचमं ॥ शरीरवाङ्
मनोभिर्यत्कर्मप्रारभतेनरः ॥ न्याय्यंवाविपरीतंवापंचैतेतस्यहेतवः'इतिगीतोक्तास्तेषांपते ६६ पंचरात्रागमगम्य ६७ वैकुण्ठअकुण्ठित विकुण्ठापाःपुत्रेतिवा ६८ ६९ मानसिकमनउपाधिक
७० नामनामिकनामिनामिनिविदित 'नामानिसर्वाणियमाविर्शति'इतिश्रुतेः ७१ परोब्रह्मातस्यस्वामी ७२ सुस्नातसमाप्तवेदव्रत ७३ हंसखिर्दंडी ७४ परमहंसएकदंडी ७५ महाहंसोदंडादि
हीनः ७६ ७७ ७८ ७९ अमृतंजीवः हिरण्यहृदयंदेवाइंद्रियाणि कुशंसमृदजलं ब्रह्मवेदःपद्मंब्रह्मांडमेतेपुशयनादमृतेशयादियत्संज्ञकः ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ विष्वक्सर्वतो

परिनिर्मिता ५० परिनिर्मित ५१ वशवर्ति ५२ अपरिनिर्मिता ५३ परिमित ५४ वशवर्ति ५५ अवशवर्ति ५६ यज्ञ ५७ महायज्ञ ५८
यज्ञसंभव ५९ यज्ञयोने ६० यज्ञगर्भ ६१ यज्ञहृदय ६२ यज्ञस्तुत ६३ यज्ञभागहर ६४ पंचयज्ञ ६५ पंचकालकर्तृपते ६६ पांचरात्रिक ६७ वैकुण्ठ ६८
अपराजित ६९ मानसिक ७० नामनामिक ७१ परस्वामिन् ७२ सुस्नात ७३ हंस ७४ परमहंस ७५ महाहंस ७६ परमयाज्ञिक ७७ सांख्ययोग ७८ सांख्यमू
र्ते ७९ ऽमृतेशय ८० हिरण्येशय ८१ देवेशय ८२ कुशेशय ८३ ब्रह्मेशय ८४ पद्मेशय ८५ विश्वेश्वर ८६ विष्वक्सेन ८७ त्वंजगदन्वय ८८ त्वंजगत्प्रकृति ८९
स्त्ववाग्निरास्यं ९० वडवामुखोग्नि ९१ त्वमाहुतिः ९२ सारथि ९३ त्वंवषट्कार ९४ त्वमोंकार ९५ त्वंतप ९६ त्वंमन ९७ त्वंचंद्रमा ९८ त्वंचक्षु
राज्यं ९९ त्वंसूर्य १०० त्वंदिशांगज १ त्वंदिग्मानो २ विदिग्मानो ३ हयशिरः ४ प्रथमत्रिसौपर्णी ५ वर्णधरः ६ पंचाग्ने ७ त्रिणाचिकेत ८ षडंगनिधान ९
प्राग्ज्योतिष ११० ज्येष्ठसामग ११ सामिकव्रतधरा १२ थर्वशिराः १३ पंचमहाकल्प १४ फेनपाचार्य १५ वालखिल्य १६ वैखानसा १७ भग्नयोगा १८
भग्नपरिसंख्यान १९ युगादे १२० युगमध्य २१ युगनिधना २२ खंडल २३ प्राचीनगर्भ २४

गमनशीलाभक्तपालनार्थेसेनायस्य ८७ जगतिस्तत्तारूपेणान्वयोयस्य ८८ ८९ ९० वडवामुखजोऽग्निस्त्वमेव ९१ ९२ सारथिरग्निश्चत्वं सारथिरस्यकेशीतिमंत्रवर्णात् अग्निर्वायुःसूर्य
श्चकेशिनइतिस्मृतौसत्यामप्यत्राग्निरेवप्रकरणाद्वाच्यः ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ चक्षुराज्यमवेक्षणेनसंस्कृतंयज्ञिर्यसर्पिः ९९ १०० १०१ भानुर्भासकः २ विदिकृदिक्रोणः ३ ४ ब्र
ह्ममेतुमामित्यादीनित्रीणिसुपर्णानितैत्तिरीयोपनिषदिपठ्यंते तत्रप्रथमंसवितुदेवत्यंत्वजगत्कर्तेत्यर्थः सतुष्कपर्दायुवतिःसुपेशाइत्यादिक्रवेदमंत्रत्रयंवाप्रथमत्रिसुपर्णे ५ वर्णाःब्राह्मणादयस्तेषां
धारकः ६ पंचगार्हपत्यदक्षिणाहवनीयसभ्यावसव्याख्याग्निरूप ७ त्रिणाचिकेतनाचिकेताख्योऽग्निःत्रिवारंचितोयेनसत्रिणाचिकेतसंज्ञ ८ षडंगनिधनादीनिनिधीयंतेऽस्मिन्नितिसांगवेदरूप
९ प्राग्ज्योतिषंज्येष्ठसामेतिचद्वेसामनीताभ्यांगेयजोतोवाहारीतिसामप्राग्ज्योतिः मूर्द्धानंदिवइत्यस्यामृचिगीयमानंसामज्येष्ठसाम ११० ११ सामिकानांसामकानांव्रतंवेदव्रतंधारयतीतिसा
मिकव्रतधर १२ अथर्वशिरःसंज्ञाउपनिषत्तद्रूप १३ पंचमहाकल्पाःसौरशाक्तगाणेशशैववैष्णवागमास्तत्प्रतिपाद्य १४ १५ १६ १७ १८ परिसंख्यानंविचारः १९ २० २१
युगनिधनंयुगांतः २२ आखंडलद्वंद्वः २३ प्राचीनगर्भकोशिकोमुनी २४

२५ पुरुवह २६ २७ २८ २९ ३० भोगःशरीरं ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ सर्वच्छंदकसर्वमनोरथप्रद ४८ हरिःक
पिःसखरामावतारेहोऽश्वोयस्य ४९ हरिमेघअश्वमेघ ५० महायज्ञयोगस्तत्रभागोहोम्यद्रव्यजीवस्तस्यहर्षः ५१ ५२ ५३ ५४ हरीमेघाबुद्धिर्यस्यहारभक्त ५५ ५६ ५७ महानियमो
यमादीनामेवपराकाष्ठा ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ प्रवचनेअभ्ययनेमतःस्थितोब्रह्मचारी ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ महतीवियदादिसृष्टिरूपाविभूतिरस्य ७३ मा
हात्म्ययुक्तविराडाख्यशरीरमस्य ७४ पवित्राणिशुक्रियारण्यकादीनि महापवित्राणिपावमानीसूक्तादीनि हिरण्ययानिमंडलब्राह्मणादीनि बृहदेवाख्यब्रह्मइतिजप्यचतुष्टयात्मकेत्यर्थः ७५ ७६

कौशिक २५ पुरुहूत २६ पुरुहूत २७ विश्वक २८ द्विश्वरूपा २९ नंतगते १३० नंतभोगा ३१ नंता ३२ नादे ३३ ५मध्या ३४ व्यक्तमध्या ३५ व्यक्त
निधन ३६ वतावास ३७ समुद्राधिवास ३८ यशोवास ३९ तपोवास १४० दमावास ४१ लक्ष्म्यावास ४२ विद्यावास ४३ कीर्त्यावास ४४ श्रीवास ४५ सर्वा
वास ४६ वासुदेव ४७ सर्वच्छंदक ४८ हरिहय ४९ हरिमेघ १५० महायज्ञभागहर ५१ वरप्रद ५२ सुखप्रद ५३ धनप्रद ५४ हरिमेघ ५५ यम ५६
नियम ५७ महानियम ५८ कृच्छ्रा ५९ तिकृच्छ्र १६० महाकृच्छ्र ६१ सर्वकृच्छ्र ६२ नियमघर ६३ निवृत्तभ्रम ६४ प्रवचनगत ६५ पृथिवीगर्भप्रवृत्त
६६ प्रवृत्तवेदक्रिया ६७ ज ६८ सर्वगते ६९ सर्वदार्श १७० ब्रह्माह्वा ७१ चल ७२ महाविभूते ७३ महात्म्यशरीर ७४ पवित्र ७५ महापवित्र ७६ हिर
ण्यमय ७७ बृहद ७८ प्रतर्क्या ७९ विज्ञेय १८० ब्रह्माय्य ८१ प्रजासर्गकर ८३ प्रजानिधनकर ८३ महामायाघर ८४ चित्रशिखांडिन् ८५ वरप्रद ८६
पुरोडाशभागहर ८७ गताध्वर ८८ च्छिन्नवृष्ण ८९ च्छिन्नसंशय १९० सर्वतोवृत्त ९१ निवृत्तरूप ९२ ब्राह्मणरूप ९३ ब्राह्मणाप्रिय ९४ विश्वमूर्ते ९५
महामूर्ते ९६ बांधव ९७ भक्तवत्सल ९८ ब्रह्मण्यदेव ९९ भक्तोऽहंत्वादिदृष्टुरेकांतदर्शनायनमोनमः ॥ इति श्रीम० शां० मो० अष्टत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमो
ऽध्यायः ॥ ३३८ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंस्तुतःसभगवानुगुह्यैस्तथैश्वर्यानामभिः ॥ तंमुनिर्दर्शयामासनारदंविश्वरूपधृक् १ किंचिच्चंद्राद्विशुद्धात्माकिंचिच्चंद्रादिशे
षवान् ॥ कृशानुवर्णःकिंचिच्चकिंचिद्विष्ण्याकृतिःप्रभुः २ शुकपत्रनिभःकिंचित्किंचित्स्फटिकसन्निभः ॥ नीलांजनचयप्रख्योजातरूपप्रभःकचित् ३ प्रवालां
कुरवर्णश्चश्वेतवर्णस्तथाकचित् ॥ कचित्सुवर्णवर्णाभोवैदूर्यसदृशःकचित् ४ नीलवैदूर्यसदृशइंद्रनीलनिभःकचित् ॥ मयूरग्रीववर्णाभोमुक्ताहारनिभःकचित् ५ एता
न्बहुविधान्वर्णान्रूपैर्विभ्रत्सनातनः ॥ सहस्रनयनःश्रीमाच्छतशीर्षःसहस्रपाद ६ सहस्रोदरबाहुश्चअव्यक्तइतिचकचित् ॥ ओंकारमुद्गिरन्वक्रात्सावित्रीचतदन्वयां ७

७७ ७८ अप्रतर्क्यस्तर्कागम्यः ७९ अविज्ञेयोरूपादिहीनत्वात् ८० ब्रह्मणांकार्यकारणमहाकारणानांमध्येअय्यंश्रेष्ठमहाकारणं ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ गताध्वरप्राप्तयज्ञ ८८
८९ ९० सर्वतोवृत्तवृत्तिर्वर्तनयस्य ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ दिष्टुरस्मिन् एकमेवज्ञेयज्ञानज्ञातृविभागहीनवस्तुअम्येतेगम्यतेयस्मिन्ततनिर्विकल्पकंदर्शनंतस्मैमोक्षायेत्यर्थः
॥ इति शांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३८ ॥ एवमिति विश्वानिसर्वाणिरूपाणिवारयतीतिविश्वरूपधृक् १ एतदेवस्पष्टयति किंचिदि
त्यादिना २ । ३ जातरूपस्वर्णयोरवांतरवेजात्यकृतोभेदोज्ञेयः ४ । ५ सहस्रनयनस्यादिनाविधेयदायज्ञाश्चममतनुरितिदर्शितं ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ दृष्टिशिरेदृष्टुः पदव्यत्ययार्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० मांप्रवेश्यतीत्युक्तत्रप्रवेशार्हंआत्मस्वरूपमाह नदृश्यइत्यादिना नग्नेयःचा
द्रसनीयत्वादिर्वाजितः यतोर्गधादिनाविर्वाजितः २१ रूपाद्यभावमुक्तासत्त्वाद्यभावमाह सत्वमिति कार्यकारणातीतमित्यर्थः २२ अस्योपाधिधर्मास्पशित्वमाह भूतेति अजोनित्यइतिजन्मा
दिसर्वभावविकारनिषेधः शाश्वतइतिप्रकृतिवत्परिणामराहित्यं यतोनिर्गुणः चलंगुणवृत्तमितिन्यायेनसाम्यदशायापिगुणानांपारिणामरूपत्वापरित्यागात् गुणाअपिगुणवृत्तौनभवत्यनवस्थापातादत

शेषेभ्यश्चैववक्त्रेभ्यश्चतुर्वेदान्गिरन्बहून् ॥ अरण्यकंजगौदेवोहरिर्नारायणोवशी ८ वेदिकमंडलुंशुभ्रान्मणीनुपानहौकुशान् ॥ अजिनंदंडकाष्ठंचज्वलितंचहुताश
नम् ९ धारयामासदेवेशोहस्तैर्यज्ञपतिस्तदा ॥ तंप्रसन्नंप्रसन्नात्मानारदोद्विजसत्तमः १० वाग्यतःप्रणतोभूत्वाववंदेपरमेश्वरम् ॥ तमुवाचनतंमूर्धादेवानामादि
रव्ययः ११ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एकतश्चद्वितश्चैवत्रितश्चैवमहर्षयः ॥ इमंदेशमनुप्राप्तामदर्शनलालंसाः १२ नचमातेदृष्टिशिरेनचद्रक्ष्यतिकश्चन ॥ ऋतेह्यै
कांतिकश्रेष्ठात्त्वंचैवैकांतिकोत्तम १३ ममैतास्तनवःश्रेष्ठाजाताधर्मगृहेद्विज ॥ तास्त्वंबजस्वसततंसाधयस्वयथागतम् १४ वृणीष्वचवरंविप्रमतस्त्वयदिहेच्छ
सि ॥ प्रसन्नोऽहंतवाद्येहविश्वमूर्तिरिहाव्ययः १५ ॥ नारदउवाच ॥ अद्यमेतपसोदेवयमस्यनियमस्यच ॥ सद्यःफलमवाप्तंवेदेषोयद्भगवान्मया १६ वरपुपम
मात्यंतंदृष्टस्त्वयत्सनातनः ॥ भगवन्विश्वदृक्सिंहःसर्वमूर्तिर्महान्प्रभुः १७ ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंसंदर्शयित्वातुनारदंपरमेषिणम् ॥ उवाचवचनंभूयोगच्छना
रदमाचिरम् १८ इमेह्यनिर्द्रियाहारामद्रक्ताश्चंद्रवर्चसः ॥ एकाग्रार्थितयेयुर्मानैषाविघ्नोभवेदिति १९ सिद्धाह्येतेमहाभागाःपुराह्येकांतिनोऽभवन् ॥ तमोरजो
भिर्निर्मुक्तामांप्रवेश्यत्यसंशयम् २० नदृश्यश्चक्षुषायोऽसौनस्पृश्यःस्पर्शनेनच ॥ नग्नेयश्चैवगंधेनरसेनचविर्वाजितः २१ सत्वरंजस्तमश्चैवनगुणास्तंभजंतिवै ॥ यश्च
सर्वगतःसाक्षीलोकस्यात्मेतिकथ्यते २२ भूतग्रामशरीरेषुनश्यत्सुनविनश्यति ॥ अजोनित्यःशाश्वतश्चनिर्गुणोनिष्कलस्तथा २३ द्विर्द्वादशेभ्यस्तत्त्वैभ्यःख्यातोयः
पंचविंशकः ॥ पुरुषोनिष्क्रियश्चैवज्ञानदृश्यश्चकथ्यते २४ यंप्रविश्यभवंतीहमुक्तावैद्विजसत्तमाः ॥ सवासुदेवोविज्ञेयःपरमात्मासनातनः २५ पश्यदेवस्यमाहात्म्यं
महिमानंचनारद ॥ शुभाशुभैःकर्मभिर्योनलिप्यतिकदाचन २६ सत्वरंजस्तमश्चेतिगुणानेतान्प्रचक्षते ॥ यत्सर्वशरीरेषुतिष्ठंतिविचरंतिच २७ एतान्गुणांस्तुक्षेत्र
ज्ञोभुंक्तेनैभिःसभुज्यते ॥ निर्गुणोऽगुणभृत्त्रैवगुणस्रष्टागुणाधिकः २८ जगत्प्रतिष्ठादेवर्षेपृथिव्यप्सुप्रलीयते ॥ ज्योतिष्यापःप्रलीयंतेज्योतिर्वायौप्रलीयते २९ खेवा
युःप्रलयंयातिमनस्याकाशमेवच ॥ मनोहिपरमंभूतंतदव्यक्तेप्रलीयते ३० अव्यक्तंपुरुषेब्रह्मन्निष्क्रियेसंप्रलीयते ॥ नास्तितस्मात्परतरःपुरुषाद्वैसनातनात् ३१

आह निष्कलइति एकगुणशरीरेगुणांतरस्याप्युपसर्जनत्वेनप्रवेशसत्त्वात्तन्निष्कलत्वलक्षणंनिश्चयवत्त्वमस्तीतिततोऽप्यन्यद्व्येत्यर्थः २३ द्विर्द्वादशेभ्यश्चतुर्विंशतिभ्यः ज्ञानदृश्यःसूक्ष्मबु
द्धिमाहः दृश्यतेत्वद्वययाबुद्धचेतिश्रुतेः २४ प्रवेशार्हंरूपमुपपाद्योपसंहरति यमिति तंप्रविष्टोयःसनलिप्यतइत्यर्थः २५ । २६ । २७ गुणाधिकःगुणेभ्योऽतिरिक्तः २८ निर्गुणत्ववक्तुम
व्यक्तस्यकार्यस्यप्रलयमाह जगदित्यादिना २९ । ३० अव्यक्तमिति अव्यक्तस्यापिरुपवदतासांख्यमतमपास्तं ३१

एतदेवव्यतिरेकमुत्वेनद्रव्यमिति नित्यमिति नित्यमविनाशिमूर्तंनित्यसिद्धंपरस्मादप्यन्नास्तीत्यर्थः ३२ एवंतत्पदार्थस्वरूपमुक्त्वात्पदार्थस्वरूपमाह सर्वेति सर्वेषामभूतानामात्मभूतःप्रत्यग्रूपोवासु
देवः एतदेवकथमित्यतआह पृथिवीत्यादिना ३३ सएवइहप्रविष्टानखात्रेभ्यइतिश्रुतेरर्थसंग्रहाति तदिति आविशतीतिप्रवेशोक्तयापांचरात्राभिमतोजीवोत्पत्तिपक्षोऽपास्तः लघुविक्रमःशोच
कारी एतेनदृष्टिसृष्टिरुक्ता ३४ घटाकाशवदुपाध्युत्पत्त्याउत्पन्नइति एवशब्दोऽनवधारणे प्रवेशाभावेचेष्टानुपपत्तिमाह नविनेति ३५ सइति योऽयंप्रविष्टःसजीवःसंकर्षणाख्योविश्वविधार
कोभगवतोव्यूहः ३६ सजीवएवसनत्कुमारत्वंजीवन्मुक्तत्वंस्वेनध्यानार्चनादिकर्मणालभते एवमविद्योपाधिकंजीवमुपपाद्यतस्मादेवजीवात्प्रद्युम्नाख्यंमनउत्पद्यतेइत्याह यस्मिन्नित्यायर्थद्वयेन
प्रद्युम्नसंज्ञकेमसिसर्वेषामभूतानांलयोदयाद्युक्तोअतोमानस्येवेयंसृष्टिरितिभावः ३७ तस्मात्प्रसूतइति तच्छब्देनसंकर्षणःपरामृश्यते ३८ तस्मात्सर्वमितितच्छब्देनप्रद्युम्नः सएवचानिरुद्धाख्योऽहंकारः

नित्यंहिनास्तिजगतिभूतंस्थावरजंगमम् ॥ ऋतेतमेकंपुरुषंवासुदेवंसनातनम् ३२ सर्वभूतात्मभूतोहिवासुदेवोमहाबलः ॥ पृथिवीवायुराकाशमापोज्योतिश्चपं
चमम् ३३ तेसमेतामहात्मानःशरीरमितिसंज्ञितम् ॥ तदाविशतियोब्रह्मन्नदृश्योलघुविक्रमः ३४ उत्पन्नएवभवतिशरीरंचेष्टयन्प्रभुः ॥ नविनाधातुसंघातं
शरीरंभवतिकचिच्च ३५ नचजीवंविनाब्रह्मन्वायवश्चेष्टयंत्युत ॥ सजीवःपरिसंख्यातःशेषःसंकर्षणःप्रभुः ३६ तस्मात्सनत्कुमारत्वंयोऽलभत्स्वेनकर्मणा ॥ यस्मिं
श्चसर्वभूतानिप्रलयंयांतिसंक्षयम् ३७ समनःसर्वभूतानांप्रद्युम्नःपरिपठ्यते ॥ तस्मात्प्रसूतोयःकर्ताकारणकार्यमेवच ३८ तस्मात्सर्वसंभवतिजगत्स्थावरजं
गमम् ॥ सोऽनिरुद्धःसईशानोऽव्यक्तःससर्वकर्मसु ३९ योवासुदेवोभगवान्क्षेत्रज्ञोनिर्गुणात्मकः ॥ ज्ञेयःसएवराजेंद्रजीवःसंकर्षणःप्रभुः ४० संकर्षणाच्चप्रद्युम्नो
मनोभूतःसउच्यते ॥ प्रद्युम्नाद्योऽनिरुद्धस्तुसोऽहंकारःसईश्वरः ४१ मत्तःसर्वसंभवतिजगत्स्थावरजंगमम् ॥ अक्षरंचक्षरंचैवसच्चासच्चैवनारद ४२ मांप्रविश्यभवं
तीहमुक्ताभक्तास्तुयेमम ॥ अहंहिपुरुषोज्ञेयोनिष्क्रियःपंचविंशकः ४३ निर्गुणोनिष्कलश्चैवनिर्द्वन्द्वोनिष्परिग्रहः ॥ एतत्त्वयानविज्ञेयंरूपवानितिदृश्यते ४४ इच्छ
न्मुहूर्तान्नश्येयमीशोऽहंजगतोगुरुः ॥ मायाह्येषामयासृष्टायन्मांपश्यसिनारद ४५ सर्वभूतगुणैर्युक्तंनैवंत्वंज्ञातुमर्हसि ॥ मयैतत्कथितंसम्यक्तवमूर्तिचतुष्टयम् ४६

३९ एवंत्वंपदार्थंप्रद्युम्नादिजनकंजीवमुक्त्वाऽस्यपूर्वोक्तेनतत्पदार्थेनाभेदमाह योवासुदेवइति ४०।४१ परमकारणत्वंस्वस्येवाह मत्तइति अक्षरंजीवः क्षरंप्रकृतिमहदहंकारादि सत्कारणं ४२ मां
प्रविश्येत्युक्तःप्रवेशोनदीसमुद्रदृष्टांतेनमाभूदितिस्वस्योपाधिशबलत्वंनिराच्येऽहंहीति पुरुषश्चिन्मात्रः निष्क्रियःऋतस्थः ज्ञेयएवतुप्राप्यः सर्वभूतप्रत्यगात्मत्वात् ४३ निर्गुणत्वात्सुषुप्ताविव
वासनाशेषवतीप्राप्तिःनिष्कलत्वान्नसंयोगरूपा अतएवनिर्द्वन्द्वः महाकाशघटाकाशयोर्विपोपाध्यपगममात्रकृतत्वादेदस्य अतएवोपाध्यभावाद्वासनादिरूपःपरिग्रहोपिनास्ति । ननुविश्वरूपस्यत
वकर्थनिष्कलत्वमतआह एतदिति अयंरूपवानिति यदेतत्त्वयानज्ञातव्यं ४४ यतोहंमुहूर्तान्नश्येयमदृश्योभवेयं इच्छन्नितिमदीक्षामात्रंसृष्टिसंहारावित्यर्थः । देवतादिवददर्शनेऽपि विश्वरूप
त्वंनापेतीत्याशंक्याह मायेति निष्कलस्यममवैश्वरूप्यमेवमायेत्यर्थः ४५ सर्वभूतगुणैःस्वरूपादिभिरेवंप्रकारेणयुक्तंमांज्ञातुंनैवंत्वंज्ञातुमर्हसिनिर्गुणत्वान्ममेत्यर्थः ४६

संज्ञातःजीवत्वेनसम्यक्ज्ञातः । पाठांतरेजीवस्योपकरणभूतःसंघातःजडवर्गोऽप्यहमेव । जीवल्याधिष्ठानत्वाजीवोऽप्यहमेवेतिभावः । यतः जडाजडवर्गात्माऽहमेवततोहेतोश्चक्षुषामांष्ट्रसोपाधिकः

अहंहिजीवसंज्ञातोमयिजीवःसमाहितः ॥ नैवंतेषुद्धिरत्राभूद्दृष्टोजीवोमयेतिवै ४७ अहंसर्वत्रगोब्रह्मन्भूतग्रामांतरात्मकः ॥ भूतग्रामशरीरेषुनश्यत्सुननशाम्य
हम् ४८ सिद्धाहितेमहाभागानराह्येकांतिनोऽभवन् ॥ तमोरजोभ्यानिर्मुक्ताःप्रवेक्ष्यंतिचमांमुने ४९ हिरण्यगर्भोलोकादिश्चतुर्वक्रोनिरुक्तगः ॥ ब्रह्मासनातनो
देवोममवहर्थांचितकः ५० ललाटाच्चैवमेरुद्रोदेवःक्रोधाद्दिनिःसृतः ॥ पश्यैकादशमेरुद्रान्दक्षिणंपार्श्वमास्थितान् ५१ द्वादशैवतथाऽऽदित्यान्वामपार्श्वसमा
स्थितान् ॥ अग्रतश्चैवमेष्यवसूनष्टौसुरोत्तमान् ५२ नासत्यंचैवदस्रंचभिषजौपश्यपृष्ठतः ॥ सर्वान्प्रजापतीन्पश्यपश्यसत्कर्षीस्तथा ५३ वेदान्यज्ञांश्चश
तशःपश्यामृतमथौषधीः ॥ तपांसिनियमांश्चैवयमानपिपृथग्विधान् ५४ तथाष्टगुणमैश्वर्यमेकस्थंपश्यमूर्तिमत ॥ श्रियंलक्ष्मींचकीर्तिंचपृथिवींचकुम्भिनीम्
५५ वेदानांमातरंपश्यमत्स्थांदेवींसरस्वतीम् ॥ भुवंचज्योतिषांश्चिष्टपश्यनारदखेचरम् ५६ अंभोधरान्समुद्रांश्चसरांसिसरितस्तथा ॥ मूर्तिमंतःपितृगणांश्चतुरः
पश्यसत्तम ५७ त्रींश्चैवान्गुणान्पश्यमत्स्थान्मूर्तिविजितान् ॥ देवकार्यादपिमुनेपितृकार्यविशेष्यते ५८ देवानांचपितृणांचपिताह्येकोऽहमादितः ॥ अहंहय
शिराभूत्वासमुद्रेपश्चिमोत्तरे ५९ पिवामिसुहुतंहव्यंकव्यंचश्रद्धयान्वितम् ॥ मयासृष्टःपुराब्रह्मायांज्जमयजत्स्वयम् ६० ततस्तस्मिन्वरान्प्रीतोदत्तवान
स्म्यनुत्तमान् ॥ मत्पुत्रत्वंचकल्पादौलोकाव्यक्षत्वमेवच ६१ अहंकारकृतंचैवनामपर्यायवाचकम् ॥ त्वयाकृतांचमर्यादानातिक्रंस्यतिकश्चन ६२ त्वंचैववर
दोब्रह्मन्वरेप्सूनांभविष्यसि ॥ सुरासुरगणानांचऋषीणांचतपोधन ६३ पितृणांचमहाभागसततंसंशितव्रत ॥ विविधानांचभूतानांत्वमुपास्योभविष्यसि
६४ प्रादुर्भावगतश्चाहंसुरकार्येषुनित्यदा ॥ अनुशास्यस्त्वयाब्रह्मत्रियोज्यश्चसुतोयथा ६५ एतांश्चान्यांश्चरुचिरान्ब्रह्मणेऽमिततेजसे ॥ अहंदत्वावरान्प्री
तोनिवृत्तिपरमोऽभवम् ६६ निर्वाणंसर्वधर्माणानिवृत्तिःपरमास्मृता ॥ तस्मान्निवृत्तिमापन्नश्चरेत्सर्वागनिर्वृतः ६७ विद्यासहायवंतंचआदित्यस्थंसमाहि
तम् ॥ कपिलंप्राहुराचार्याःसारव्यानिश्चितनिश्चयाः ६८ हिरण्यगर्भोभगवानेपच्छंदांसिसुष्ठुतः ॥ सोऽहंयोगरतिर्ब्रह्मन्योगशास्त्रेषुशद्धितः ६९ एषोऽहंव्य
क्तिमागत्यतिष्ठामिदिविशाश्वतः ॥ ततोयुगसहस्रांतिसंहरिष्येजगत्पुनः ७० कृत्वात्मस्थानिभूतातिस्थावराणिचराणिच ॥ एकाकीविद्ययासार्धंविहरिष्येजगत्पुनः
७१ ततोभूयोजगत्सर्वकारिष्यामीहविद्यया ॥ अस्मिन्मूर्तिश्चतुर्थीयासाऽसृजच्छेषमव्ययम् ७२

समष्टिजीवएवमयादृष्टोनत्वीश्वरइतिनमंतव्यंजीवादिरूपेणममेवावस्थानादित्याह नैवमिति ४७ स्पष्टार्थोऽध्यायशेषः ४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६
५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२

सहिसंकर्षणः प्रोक्तः प्रद्युम्नसोऽप्यजीजनत् ॥ प्रद्युम्नादनिरुद्धोऽहंसर्गोममपुनःपुनः ७३ अनिरुद्धात्तथाब्रह्मातन्नाभिकमलोद्भवः ॥ ब्रह्मणःसर्वभूतानिचराणि
स्थावराणिच ७४ एतांसृष्टिंविजानीहिकल्पादिषुपुनःपुनः ॥ यथासूर्यस्यगगनादुदयास्तमनेइह ७५ नष्टेपुनर्बलात्कालआनयत्यमितद्युतिः ॥ तथाबलाद्
हंपृथ्वीसर्वभूतहितायै ७६ सत्वैराक्रांतसर्वांगान्प्रासागरमेखलाम् ॥ आनयिष्यामिस्वस्थानंवाराहंरूपमास्थितः ७७ हिरण्याक्षंविष्यामिदैतेयंबलग
र्वितम् ॥ नारसिंहवपुःकृत्वाहिरण्यकशिपुंपुनः ७८ सुरकार्येहनिष्यामियज्ञंदिदितिनंदनम् ॥ विरोचनस्यबलवान्बलिःपुत्रोमहासुरः ७९ अवध्यःसर्वलोका
नांसदेवासुररक्षसाम् ॥ भविष्यतिसशक्रंस्वराज्याह्यावयिष्यति ८० त्रैलोक्येऽपहृतेतेनविमुखेचशचीपतौ ॥ अदित्याद्वादशादित्यःसंभविष्यामिकश्य
पात् ८१ ततोराज्यंप्रदास्यामिशक्रायामिततेजसे ॥ देवताःस्थापयिष्यामिस्वस्वस्थानेषुनारद ८२ बलिंचैवकरिष्यामिपातालतलवासिनम् ॥ दानवंचब
लिश्चेष्टमव्यंसर्वदेवतैः ८३ त्रेतायुगेभविष्यामिरामोभृगुकुलोद्भवः ॥ क्षत्रंचोत्सादयिष्यामिसमृद्धबलवाहनम् ८४ संध्यांशेसमनुप्राप्तेत्रेतायाद्वापरस्यच ॥
अहंदाशरथीरामोभविष्यामिजगत्पतिः ८५ त्रितोपघाताद्वैरूप्यमेकतोऽथाद्वितस्तथा ॥ प्राप्स्येतेवानरत्वंहिप्रजापातिसुतावृषी ८६ तयोर्येत्वन्वयेजा
ताभविष्यंतिवनौकसः ॥ महाबलामहावीर्याःशक्रतुल्यपराक्रमाः ८७ तेसहायाभविष्यंतिसुरकार्येममद्विज ॥ ततोरक्षःपतिंघोरंपुलस्त्यकुलपांसनम् ८८
हरिष्येरावणंरौद्रसगणंलोककंटकम् ॥ द्वापरस्यकलेश्वैवसंधौपार्यवसानिके ८९ प्रादुर्भावःकंसहेतोर्मथुरायांभविष्यति ॥ तत्राहंदानवान्हत्वासुबहून्देवकं
टकान् ९० कुशस्थलींकरिष्यामिनिवेशंद्धारकांपुरीम् ॥ वसानस्तत्रैवपुर्यामदितोर्विप्रियंकरम् ९१ हनिष्येनरकंभौमंमुहुंपीठंचदानवम् ॥ प्राग्ज्योतिषं
पुरंरम्यंनानाधनसमन्वितम् ९२ कुशस्थलींनयिष्यामिहत्वावेदानवोत्तमम् ॥ महेश्वरमहासेनौवाणप्रियहितैषिणौ ९३ पराजेष्याम्यथोद्युक्तौदेवलोकन
मस्कृतौ ॥ ततःसुतंबलेर्जित्वावाणंवाहुसहस्रिणम् ९४ विनाशयिष्यामिततःसर्वान्सौभनिवासिनः ॥ यःकालयवनःख्यातोर्गर्तेजोभिसंवृतः ९५ भविष्यति
वधस्तस्यमत्तएवद्विजोत्तम ॥ जरासंधश्चबलवान्सर्वराजविरोधनः ९६ भविष्यत्यसुरःस्फीतोभूमिपालोगिरिव्रजे ॥ ममबुद्धिपरिरूपंदाद्रघस्तस्यभविष्यति
९७ शिशुपालंविष्यामियज्ञेधर्मसुतस्यैव ॥ समागतेषुबलिषुपृथिव्यांसर्वराजसु ९८ वासविःसुसहायोवैममत्वेकोभविष्यति ॥ युधिष्ठिरंस्थापयिष्येस्वराज्ये
भ्रातृभिःसह ९९ एवंलोकावदिष्यंतिनरनायणावृषी ॥ उद्युक्तौदहतःक्षत्रलोककार्यार्थमीश्वरौ १०० कृत्वाभारावतरणं सुधायायथेप्सितम् ॥ सर्वसात्वतमुख्या
नांद्धारकायाश्चसत्तम १०१ करिष्येप्रलयंघोरमात्मज्ञानाभिसंहितः ॥ कर्माण्यपरिमेयाणिचतुर्भूर्तिधरोह्यहम् १०२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

कृत्वालोकान्गमिष्यामिस्वानहंब्रह्मसत्कृतान् ॥ हंसःकूर्मश्चमत्स्यश्चप्रादुर्भावाद्द्विजोत्तम ३ वराहो नरसिंहश्चवामनोरामएवच ॥ रामोदाशरथिश्चैवसात्वतःकल्किरे
वच ४ यदावेदश्रुतिर्नष्टामयाप्रत्याहृतापुनः ॥ सवेदाःसश्रुतीकाश्चरुताःपूर्वरुतेयुगे ५ अतिक्रान्ताःपुराणेषुश्रुतास्तेयदिवाक्चित् ॥ अतिक्रान्ताश्चबहवःप्रादुर्भा
वाममोत्तमाः ६ लोककार्याणिकृत्वाचपुनःस्वांप्रकृतिंगताः ॥ नह्येत्ब्रह्मणाप्राप्तमीदृशंममदर्शनम् ७ यत्त्वयाप्राप्तमद्येहएकांतगतबुद्धिना ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातं
ब्रह्मन्भक्तिमतोमया ८ पुराणंचभविष्यंचसरहस्यंचसत्तम ॥ भीष्मउवाच ॥ एवंसभगवान्देवोविश्वमूर्तिधरोऽव्ययः ९ एतावदुक्त्वावचनंतत्रैवांतर्दधेपुनः ॥
नारदोऽपिमहातेजाःप्राप्यानुग्रहमीप्सितम् ११० नरनारायणौद्रष्टुंवर्याश्रममाद्रवत् ॥ इदंमहोपनिषदंचतुर्वेदसमन्वितम् ११ सांख्ययोगकृतंतेनपंचरात्रानुश
ब्दितम् ॥ नारायणमुखोद्गीतंनारदोऽश्रावयत्पुनः १२ ब्रह्मणःसदनेतातयथादृष्टंयथाश्रुतम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एतदाश्चर्यभूतंहिमाहात्म्यंतस्यधीमतः १३
किंवैब्रह्मानजानीतेयतःशुश्रावनारदात् ॥ पितामहोऽपिभगवांतस्माद्देवादनंतरः १४ कथंसनविजानीयात्प्रभावममितौजसः ॥ भीष्मउवाच ॥ महाकल्पसहस्रा
णिमहाकल्पशतानिच १५ समतीतानिराजेंद्रसर्गाश्चप्रलयाश्चह ॥ सर्गस्यादौस्मृतोब्रह्माप्रजासर्गकरःप्रभुः १६ जानातिदेवप्रवरंभूयश्चातोऽधिकंनृप ॥ परमा
त्मानमीशानमात्मनःप्रभवंतथा १७ येत्वन्येब्रह्मसदनेसिद्धसंघाःसमागताः ॥ तेभ्यस्तच्छ्रावयामासपुराणंवेदसंमितम् १८ तेषांसकाशात्सूर्यस्तुश्रुत्वावैभाविता
त्मनाम् ॥ आत्मानुगामिनाराजन्श्रावयामासवैततः १९ षट्शष्टिर्हिसहस्राणिऋषीणांभावितात्मनाम् ॥ सूर्यस्यतपतोलोकाभिर्मितायेपुरःसराः १२० तेषाम
कथयत्सूर्यःसर्वेषांभावितात्मनाम् ॥ सूर्यानुगामिभिस्तातऋषिभिस्तैर्महात्मभिः २१ मेरौसमागतादेवाःश्राविताश्चेदमुत्तमम् ॥ देवानांतुसकाशाद्वैततःश्रुत्वाऽसि
तोद्विजः २२ श्रावयामासराजेंद्रपितृणांमुनिसत्तमः ॥ ममचापिपितातातकथयामासशांतनुः २३ ततोमयाऽपिश्रुत्वाचकीर्तितंतवभारत ॥ सुरैर्वामुनिभिर्वाऽपि
पुराणैरिदंश्रुतम् २४ सर्वेतेपरमात्मानंपूजयंतेसमंततः ॥ इदमाख्यानमार्षेयंपारंपर्यागतंनृप २५ नावासुदेवभक्त्यायत्वयादेयंकथंचन ॥ मतोऽन्यानिचतेरा
जन्नुपाख्यानशतानिवै २६ यानिश्रुतानिसर्वाणितेषांसारोऽप्यमुद्गतः ॥ सुरासुरैर्यथाराजन्निर्मथ्यामृतमुद्गतम् २७ एवमेतत्पुराविप्रैःकथामृतमिहोद्गतम् ॥ यश्चेदं
पठतेनित्यंयश्चेदंशृणुयान्नरः २८ एकांतभावोपगतएकांतिसुमाहितः ॥ प्राप्यश्वेतंमहाद्वीपंभूत्वाचंद्रप्रभोनरः २९ ससहस्रार्चिंपदेवंप्रविशेन्नात्रसंशयः ॥ मुच्ये
दार्तस्तथारोगाच्छ्रुत्वेमामादितःकथाम् १३० जिज्ञासुर्लभलेकामान्भक्तोभक्तगतिंव्रजेत् ॥ त्वयाऽपिसततराजन्नभ्यर्च्यःपुरुषोत्तमः ३१ सहिमातापिताचैवकृत्स्न
स्यजगतोगुरुः ॥ ब्रह्मण्यदेवोभगवान्प्रीयतांतेसनातनः ॥ युधिष्ठिरमहाबाहोमहाबुद्धिर्जनार्दनः ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । १४१ ॥ इतिआदिपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये ऊनचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ ॥ कथं स इति यज्ञधारी यज्ञकृत् एकस्यैव यज्ञभोक्तृत्वं यज्ञकर्तृत्वं च विरुद्धमित्यर्थः तथा परस्परविरुद्धयोः प्रवृत्तिनिवृत्तिधर्मयोरेकस्य शास्त्रत्वविरुद्धं प्रतारकत्वापत्तेरिति प्रश्नार्थः एतेन जीवेशयोरभेदस्तत्प्रतिपत्त्यर्थो निवृ

॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ श्रुत्वैतदाख्यानवरंधर्मराज्जनमेजय ३३ भ्रातरश्चास्यते सर्वे नारायणपराऽभवन् ॥ जितं भगवता तेन पुरुषेणेति भारत ३४ नित्यं जप्यपराभूत्वा सरस्वतीमुदीरयन् ॥ यो ह्यस्माकं गुरुः श्रेष्ठः कृष्णद्वैपायनो मुनिः ३५ जगौ परमकं जप्यं नारायणमुदीरयन् ॥ गत्वांतरिक्षात्सततं क्षीरोदममृता शयम् ३६ पूजयित्वा च देवेशं पुनरायात्स्वमाश्रमम् ॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं नारदोक्तं मयोरितम् ३७ पारंपर्यागतं ह्येतत्पित्रामेकथितं पुरा ॥ सौविर्वाच ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं वैशंपायनकीर्तितम् ३८ जनमेजयेन तच्छ्रुत्वा कृतं सम्यग्यथाविधि ॥ यूयं हितं तत्पसः सर्वे च चरितवताः ३९ सर्वे वेदविदो मुख्या नैमिषारण्यवासिनः ॥ शौनकस्य महासत्रं प्राप्ताः सर्वे द्विजोत्तमाः १४० यजन्त्यसुदुर्त्यज्ञैः शाश्वतं परमेश्वरम् ॥ पारंपर्यागतं ह्येतत्पित्रामेकथितं पुरा १४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशान्तिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये ऊनचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ ३३९ ॥ ॥ शौनक उवाच ॥ कथं स भगवान्देवो यज्ञेष्वग्रहरः प्रभुः ॥ यज्ञधारी च सततं वेदवेदांगवित् तथा १ निवृत्तं चास्थितो धर्मक्षमी भागवतः प्रभुः ॥ निवृत्तिधर्मान्विदधे स एव भगवान् प्रभुः २ कथं प्रवृत्तिधर्मेषु भागार्हा देवताः कृताः ॥ कथं निवृत्तिधर्माश्च कृता व्यावृत्तद्वयः ३ एतं नः संशयं सौतेच्छिधिगुह्यं सनातनम् ॥ त्वयानारायणकथाः श्रुता वै धर्मसंहिताः ४ ॥ सौतेरुवाच ॥ जनमेजयेन यत्पृष्ठः शिष्यो व्यासस्य धीमतः ॥ तत्तेऽहं कथयिष्यामि पौराणं शौनकोत्तम ५ श्रुत्वामाहात्म्यमेतस्य देहिनां परमात्मनः ॥ जनमेजयो महाप्राज्ञो वैशंपायनमब्रवीत् ६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ इमे स ब्रह्मकालोक्तः स सुरासुरमानवाः ॥ क्रियास्वभ्युदयोक्ता सुसक्ता इत्यंति सर्वशः ७ मोक्षश्चोक्तस्त्वया ब्रह्मनिर्वाणं परमं सुखम् ॥ ये तु मुक्ता भवन्तीह पुण्यपापविवर्जिताः ८ ते सहस्रार्चिषं देवं प्रविशन्तीह शुश्रुम ॥ अयं हि देवतुष्टेयो मोक्षधर्मः सनातनः ९ यं हित्वा देवताः सर्वा हव्यकव्यभुजोऽभवन् ॥ किंच ब्रह्माचरुद्रश्च शक्रश्च बलमित्प्रभुः १० सूर्यस्ताराधिपो वायुरग्निर्वरुण एव च ॥ आकाशं जगती चैव ये च शेषा दिवोकसः ११ प्रलयं न विजानन्ति आत्मनः परिनिर्मितम् ॥ ततस्तेनास्थिता मार्गं ध्रुवमक्षरमव्यम् १२ स्मृतिकालपरीमाणं प्रवृत्तिये समास्थिताः ॥ दोषः कालपरीमाणे महानेपक्रियावताम् १३ एतन्मे संशयं विप्रहृदिशल्यमिवापि तम् ॥ छिंधीतिहासकथनात्परं कौतूहलं हि मे १४ कथं भागहराः प्रोक्ता देवताः क्रतुपुद्भिज ॥ किमर्थं चाध्वरे ब्रह्मनिज्यंते त्रिदिवोकसः १५

त्तिधर्मश्चाक्षिप्रइतिज्ञेयं १ । २ । ३ । ४ । ५ । देहिनां परमात्मनोऽंतरात्मनः ६ । ७ । ८ । सहस्रार्चिषं सूर्योत्तर्यामिणमनंतचिद्रूपं वा ९ । यमिति निवृत्तिधर्मश्चेच्छ्रेयांस्तर्हि येऽस्मदपेक्षया जगत्तत्त्वमधिकं जानन्ति तेऽपि ब्रह्मरुद्रादयः सृष्टिसंहारादौ न प्रवर्तयुरतः प्रतारणामात्रं निवृत्तिधर्मस्यार्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ कथमिति यथा देवा देवांतराभावादितरेभ्यो भागं गत्वा स्वयं सुखमेवंते एवंवयमपि सुखं स्थास्याम इति प्रवृत्तिमार्गोऽप्याऽक्षिप्तः १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ मयेति श्रुत्यनुमानाभ्यां पारोक्ष्येण गृहीतार्थो योगिनः प्रत्यक्षः अतो योगजं प्रत्यक्षं प्रकृत्योक्तं योगभाष्ये तत्परं प्रत्यक्षं तच्च श्रुतानुमानयोर्बीजमिति योगसिद्धचभावेत्वात्मागमगम्यत्वायमर्थ इत्याशयः २५ । २६ । २७ परमात्मनः प्रतिबिंबभूता देवा विंबभूतं परमात्मानं येन रूपेण महीचक्रुस्तेन तेन रूपेण स्वयं पूजां यज्ञभागादिरूपां लब्धवन्तः यथोक्तं भागवते 'यद्यज्जानो भगवते विदधीत मानं तच्चात्मनः प्रतिमुखस्य यथा मुखश्रीः' इति अतः फलावस्थां स्वयमकुर्वन्तोऽपि देवा अस्मदत्तान्यज्ञभागान्भुजन्ते अस्माकंच

ये च भागं प्रगृह्णन्ति यज्ञेषु द्विजसत्तम ॥ ते यजन्तो महायज्ञैः कस्य भागं ददन्ति वै १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अहो गूढतमः प्रश्नस्त्वया पृष्ठोजनेश्वर ॥ नातत्तत्पसाद्येष नावेदविदुपातथा १७ नापुराणविदा चैव शक्यो व्याहर्तुं मंजसा ॥ हंतते कथयिष्यामि यन्मे पृष्ठः पुरा गुरुः १८ कृष्णद्वैपायनो व्यासो वेदव्यासो महानृषिः ॥ सुभंतु जैमिनिश्चैव पैलश्च सुहृद्व्रतः १९ अहंचतुर्थः शिष्यो वैपंचमश्च शुकः स्मृतः ॥ एतान्समागतान्सर्वान्पंचशिष्यान् दमान् चितान् २० शौचाचारसमायुक्तान् जितक्रोधान् जितेंद्रियान् ॥ वेदान्ध्यापयामास महाभारतपंचमान् २१ मेरौ गिरिवरे रम्ये सिद्धचारुणसेविते ॥ तेषामभ्यस्यतां वेदान्कदाचित्संशयोऽभवत् २२ एष वै यस्त्वया पृष्ठस्तेन तेषां प्रकीर्तितः ॥ ततः श्रुतो मया चापित्वा रव्ये योद्य भारत २३ शिष्याणां वचनं श्रुत्वा सर्वाज्ञानतमो नुदः ॥ पराशरसुतः श्रीमान् व्यासो वाक्यमथाब्रवीत् २४ मया हि सुमहत्तप्तं तपः परमदारुणम् ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च जानीयामिति सत्तमाः २५ तस्य मे तत्तपसो निगृहीतेंद्रियस्य च ॥ नारायणप्रसादेन क्षीरोदस्यानुकूलतः २६ त्रैकालिकमिदं ज्ञानं प्रादुर्भूतं यथेप्सितम् ॥ तच्छृणु ध्वं यथान्यायं वक्ष्ये संशयमुत्तमम् २७ यथावृत्तं हि कल्पादौ दृष्टं मे ज्ञानचक्षुषा ॥ परमात्मेति यंप्राहुः सांख्ययोगविदो जनाः २८ महापुरुषसंज्ञां सलभते स्वेन कर्मणा ॥ तस्मात्प्रसूतमव्यक्तं प्रधानं तं विदुर्बुधाः २९ अव्यक्ताद्यत्तमुत्पन्नं लोकसृष्ट्यर्थमीश्वरात् ॥ अनिरुद्धो हिलोकेषु महानात्मेतिकथ्यते ३० योऽसौ व्यक्तत्वमापन्नो निर्ममे च पितामहम् ॥ सोऽहंकार इति प्रोक्तः सर्वतेजोमयो हि सः ३१ पृथिवीवायुराकाशमापो ज्योतिश्च पंचमम् ॥ अहंकारप्रसूतामि महाभूतानि पंचधा ३२ महाभूतानि सृष्ट्वैतान् गुणान्निर्ममे पुनः ॥ भूतेभ्यश्चैव निष्पन्ना मूर्तिमंतश्च तान् शृणु ३३ मरीचिरंगिराश्चात्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ वसिष्ठश्च महात्मा वैमनुः स्वायंभुवस्तथा ३४ ज्ञेयाः प्रकृतयोऽष्टौ ताया सुलोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ वेदवेदांगसंयुक्तान्यज्ञयज्ञांगसंयुक्तान् ३५ निर्ममे लोकसिद्धर्थं ब्रह्मालोकपितामहः ॥ अष्टाभ्यः प्रकृतिभ्यश्च जातं विश्वमिदं जगत् ३६ रुद्रो रोषात्मको जातो दशान्यान्सोऽसृजत्स्वयम् ॥ एकादशैते रुद्रास्तु विकारपुरुषाः स्मृताः ३७ ते रुद्राः प्रकृतिश्चैव सर्वे चैव सुरर्षयः ॥ उत्पन्ना लोकासिद्धर्थं ब्रह्माणं समुपस्थिताः ३८

तेभ्योऽप्रदाने महान्दोषः । 'इष्टान्भोगान्निवो देवादास्यंते यज्ञभाविताः ॥ तैर्देवान्प्रदायेभ्यो यो मुक्तेस्तेन षवसः' इति गीतावचनात् । अतः प्रवृत्तिमार्गोऽवश्यमनुसरणीय इत्याह परमात्मेति यंप्राहुरित्यादिनासनः सन्तुजातश्चेत्यतः प्राक्तनेन ग्रंथेन २८ । २९ ॥ ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

वयंसृष्टाहिभगवंस्त्वयाचप्रभविष्णुना ॥ येनयस्मिन्नधीकारेवर्तितव्यंपितामह ३९ योऽसौत्वयाऽभिनिर्दिष्टोह्यधिकारोर्थचिंतकः ॥ परिपाल्यःकथंतेनसाहंकारे
णकर्तृणा ४० प्रदिशस्ववलंतस्ययोऽधिकारार्थचिंतकः ॥ एवमुक्तोमहादेवोदेवांस्तानिदमब्रवीत् ४१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ साध्वहंज्ञापितोदेवायुष्माभिर्भद्रमस्तुवः ॥
ममाप्येषामुत्पन्नाचिंतायाभवतांमता ४२ लोकत्रयस्यकृत्स्नस्यकथंकार्यःपरिग्रहः ॥ कथंबलक्ष्योनस्यायुष्माकंह्यात्मनश्चमे ४३ इतःसर्वेऽपिगच्छामःशरणं
लोकसाक्षिणम् ॥ महापुरुषमव्यक्तंसनोवक्ष्यतियद्वितम् ४४ ततस्तेब्रह्मणासार्धमृषयोविबुधास्तथा ॥ क्षीरोदस्योत्तरंकूलंजग्मुर्लोकहितार्थिनः ४५ तेतपःस
मुपातिष्ठन्ब्रह्मोक्तंवेदकल्पितम् ॥ समहानियमोनामतपश्चर्यासुदारुणः ४६ ऊर्ध्वादृष्टिर्बाहवश्चएकाग्रचमनोऽभवत् ॥ एकपादाःस्थिताःसर्वेकाष्ठभृताःसमाहिताः
४७ दिव्यंवर्षसहस्रंतेतपस्तम्वासुदारुणम् ॥ शुश्रुवुर्मधुरांवाणींवेदवेदांगमूषिताम् ४८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ भोभोःसब्रह्मकादेवाःऋषयश्चतपोधनाः ॥ स्वाग
तेनार्च्यवःसर्वान्श्रावयेवाक्यमुत्तमम् ४९ विज्ञातंवोमयाकार्यंतच्चलोकहितंमहत् ॥ प्रवृत्तियुक्तंकर्तव्यंयुष्मत्प्राणोपबृंहणम् ५० सुतप्तंचतपोदेवाममाराधनका
म्यया ॥ भोक्ष्यथास्यमहासत्त्वास्तपसःफलमुत्तमम् ५१ एषब्रह्मालोकगुरुर्महान्लोकपितामहः ॥ यूयंचविबुधश्चेष्टामांयजध्वंसमाहिताः ५२ सर्वभागान्कल्पय
ध्वंयज्ञेषुमनित्यशः ॥ तथाश्रेयोऽभिधास्याभियथाऽधीकारमीश्वराः ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वैतदेवदेवस्यवाक्यंहृष्टतनूरुहाः ॥ ततस्तेविबुधाःसर्वेब्र
ह्मातेचमहर्षयः ५४ वेददृष्टेनविधिनावैष्णवंकृतमाहरन् ॥ तस्मिन्सत्रेसदाब्रह्मास्वयंभागमकल्पयत् ५५ देवादेवर्षयश्चैवस्वंस्वंभागमकल्पयन् ॥ तेकार्तयुगध
र्माणोभागाःपरमसत्कृताः ५६ प्रादुरादित्यवर्णंतंपुरुषंतमसःपरम् ॥ बृहंतंसर्वगंदेवमीशानंवरदंप्रभुम् ५७ ततोऽथवरदोदेवस्तान्सर्वानमरान्स्थितान् ॥ अशरी
रोवभाषेदंवाक्यंखस्थोमहेश्वरः ५८ येनयःकल्पितोभागःसतथामामुपागतः ॥ प्रीतोऽहंप्रदिशाम्यद्यफलमावृत्तिलक्षणम् ५९ एतद्गोलक्षणंदेवामत्प्रसाद
समुद्भवम् ॥ स्वयंयज्ञैर्यजमानाःसमाप्तवरदक्षिणैः ६० युगेयुगेभविष्यध्वंप्रवृत्तिफलभागिनः ॥ यज्ञैर्येषांपियक्षयंतिसर्वलोकेपुवैसुराः ६१ कल्पयिष्यंति
वोभागांस्तेनरावेदकल्पितान् ॥ योमेयथाकल्पितवान्भागमस्मिन्महाकृतौ ६२ सतथायज्ञभागार्होवेदसूत्रेमयाकृतः ॥ यूयंलोकान्भावयध्वंयज्ञभागफलो
चिताः ६३ सर्वार्थचिंतकालोकेयथाधीकारनिर्मिताः ॥ याःक्रियाःप्रचरिष्यंतिप्रवृत्तिफलमत्कृताः ६४ आभिराप्यायितवलालोकान्वैधारयिष्यथ ॥
यूयंहिभावितायज्ञैःसर्वयज्ञेषुमानवैः ६५ मांततोभावयिष्यध्वमेपावोभावनामम ॥ इत्यर्थनिर्मितावेदायज्ञाश्चौषधिभिःसह ६६ एभिःसम्यक्प्रयुक्तैर्हिप्रीयं
तेदेवताःक्षितौ ॥ निर्माणमेतद्युष्माकंप्रवृत्तिगुणकल्पितम् ६७

६८। ६९। ७०। ७१ एवरजःप्रधानानांप्रवृत्तिमार्गमुक्त्वासत्त्वप्रधानानांयोग्यनिवृत्तिमार्गमाह सनइति ७२। ७३। ७४ कुतएवमार्गभेदोऽधिकारिभेदश्चेत्याशंक्याह यतोऽहमिति अहं
कारोयतस्त्रिगुणःसात्त्विकोराजसस्तामसश्चातःसृष्टिर्त्रैविध्यंजातं येऽत्यंतसात्त्विकास्तेधर्मज्ञानवराग्यैर्धर्मबलेनाहंकारात्परिक्षेत्रज्ञसंहारक्रमेणप्रविशंति येराजसास्तेऽहंकारात्पराचीनमेवशब्दादिकंपुरुषा
मयाकृतंसुरश्रेष्ठायावत्कल्पक्षयादिह ॥ चिंतयध्वंलोकहितंयथाधीकारमीश्वराः ६८ मरीचिरंगिराश्चात्रिःपुलस्त्यःपुलहःऋतुः ॥ वसिष्ठइतिसप्तैतेमानसानि
र्मिताहिते ६९ एतेवेदविदोमुख्यावेदाचार्याश्चकल्पिताः ॥ प्रवृत्तिधर्मिणश्चैवप्राजापत्येचकल्पिताः ७० अयंक्रियावतांपंथाव्यक्तीभूतःसनातनः ॥ अनिरुद्ध
इतिप्रोक्तोलोकसर्गकरःप्रभुः ७१ सनःसनत्सुजातश्चसनकःससनंदनः ॥ सनत्कुमारःकपिलःसप्तमश्चसनातनः ७२ सप्तैतेमानसाःप्रोक्ताऋषयोब्रह्मणःसुताः ॥
स्वयमागतविज्ञानानिवृत्तिधर्ममास्थिताः ७३ एतेयोगविदोमुख्याःसांख्यज्ञानविशारदाः ॥ आचार्याधर्मशास्त्रेषुमोक्षधर्मप्रवर्तकाः ७४ यतोऽहंप्रसृतःपूर्वमव्य
क्तात्रिगुणोमहान् ॥ तस्मात्परतरोयोऽसौक्षेत्रज्ञइतिकल्पितः ७५ सोऽहंक्रियावतांपंथाःपुनरावृत्तिदुर्लभः ॥ योयथानिर्मितोजंतुर्यस्मिन्त्यस्मिन्श्चकर्मणि ७६
प्रवृत्तौवानिवृत्तौवातत्फलं सोऽश्रुतेमहत् ॥ एषलोकगुरुर्ब्रह्माजगदादिकरःप्रभुः ७७ एषमातापिताचैवयुष्माकंचपितामहः ॥ मयाऽनुशिष्टोभवितासर्वभूतवरप्रदः
७८ अस्यचैवात्मजोरुद्रोललाटाद्यःसमुत्थितः ॥ ब्रह्माऽनुशिष्टोभवितासर्वभूतधरःप्रभुः ७९ गच्छध्वंस्वानधीकारांश्चितयध्वंयथाविधि ॥ प्रवर्ततांक्रियाःसर्वाःसर्व
लोकेषुमाचिरम् ८० प्रदिश्यंतांचकर्माणिप्राणिनांगतयस्तथा ॥ परिनिष्ठितकालानिआयूंषीहसुरोत्तमाः ८१ इदंकृतयुगंनामकालःश्रेष्ठःप्रवर्तितः ॥ अहिंस्या
यज्ञपशवोयुगेऽस्मिन्नतदन्यथा ८२ चतुष्पात्सकलोधर्मोभविष्यत्यत्रवैसुराः ॥ ततस्त्रेतायुगंनामत्रयीयत्रभविष्यति ८३ प्रोक्षितायत्रपशवोवधंप्राप्स्यंतिवै
मखे ॥ यत्रपादश्चतुर्थोवैधर्मस्यनभविष्यति ८४ ततोवैद्वापरंनाममिश्रःकालोभविष्यति ॥ द्विपादहीनोधर्मश्चयुगेतस्मिन्नभविष्यति ८५ ततस्तिष्येऽथसंप्रा
प्तेयुगेकलिपुरस्कृते ॥ एकपादस्थितोधर्मोयत्रतत्रभविष्यति ८६ देवादेवर्षयश्चोचुस्तमेवंवादिनंगुरुम् ॥ एकमादस्थितेधर्मेयत्रक्चनगामिनि ८७ कथंकर्त
व्यमस्माभिर्भगवंस्तद्ददस्वनः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्रवेदाश्चयज्ञाश्चतपःसत्यंदमस्तथा ८८ अहिंसाधर्मसंयुक्ताःप्रचरेयुःसुरोत्तमाः ॥ सर्वोदेशःसेवितव्योमावो
ऽधर्मःपदास्पृशेत् ८९ ॥ व्यासउवाच ॥ तेऽनुशिष्टाभगवतादेवाःसर्षिगणास्तथा ॥ नमस्कृत्वाभगवतेजग्मुर्देशान्यथेप्सितान् ९० गतेषुत्रिदिवौकःसुब्रह्मैकः
पर्यवस्थितः ॥ दिदृक्षुर्भगवंतंतमनिरुद्धतनौस्थितम् ९१ तंदेवोदर्शयामासकृत्वाहयशिरोमहत् ॥ सांगानावर्तयन्चेदान्कमंडलुत्रिदंडघृक् ९२ ततोऽश्वशिरसंह
ृष्टातंदेवमामितौजसम् ॥ लोककर्ताप्रभुर्ब्रह्मालोकानांहितकाम्यया ९३ मूर्ध्नाप्रणम्यवरदंतस्थौप्रांजलिरग्रतः ॥ सपरिष्वज्यदेवेनवचनंश्रावितस्तदा ९४

धत्वेनपश्यंतःप्रवृत्तावधिक्रियंतइत्यर्थः ७५ सोऽहमिति सोऽहंनिवृत्तिमार्गरूपआत्यंतिकीनिवृत्तिरात्ममात्रावशेषैवेत्यात्मैवनिवृत्तिरूपःपंथाःसक्रियावतांपुनरावृत्तिमतांदुर्लभःपुनरावृत्तिदुर्लभःप्रथम
पदलोपीसमासः मार्गद्वैविध्यादिकमुपसंहरति योयथेति ७६ एषलोकगुरुरित्यादिस्पष्टार्थः ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४

१५ । १६ एवमुक्त्वेत्यादिव्यासवाक्यं १७ प्रश्नानांक्रमेणोत्तराण्युक्तवोपसंहरति एवमेवदृष्ट्यादिना १८ । १९ भक्त्यतिशयात्प्रश्नोत्तरमुक्त्वास्मृतं परमात्मानंस्तौति सखादिरिति धाताद्
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ लोककार्यगतीः सर्वास्त्वं चिंतयथाविधि ॥ धातात्वं सर्वभूतानां त्वंप्रभुर्जगतो गुरुः १५ त्वय्यावेशितभारोऽहं घृतिं प्राप्स्याम्यथांजसा ॥ यदाच
 सुरकार्यं ते आविषह्यं भविष्यति १६ प्रादुर्भावं गमिष्यामि तदाऽऽत्मज्ञानैर्देशिकः ॥ एवमुक्त्वाहयशिरास्तत्रैवांतरधीयत १७ तेनानुशिष्टो ब्रह्माऽपि स्वलोकमचिरा
 द्रतः ॥ एवमेष महाभाग पद्मनाभः सनातनः १८ यज्ञेष्वग्रहरः प्रोक्तो यज्ञधारी च नित्यदा ॥ निवृत्तिं चास्थितो धर्मगतिमक्षयधर्मिणाम् ॥ प्रवृत्तिधर्मान्विदधे कृत्वा
 लोकस्य चित्रतां १९ सखादिः समध्यः सचांतः प्रजानां सधाता सवेयं सकर्ता सकार्यम् ॥ युगांते प्रसुप्तः सुसंक्षिप्य लोकान् युगादौ प्रबुद्धो जगद्भुत्ससर्ज १०० तस्मै नम
 ध्वं देवाय निर्गुणाय महात्मने ॥ अजाय विश्वरूपाय धाम्ने सर्वदिवौकसाम् १ महाभूताधिपतये रुद्राणां पतये तथा ॥ आदित्यपतये चैव वसूनां पतये तथा २ आश्विभ्यां
 पतये चैव मरुतां पतये तथा ॥ वेदयज्ञाधिपतये वेदांगपतयेऽपि च ३ समुद्रवासिने नित्यं हरये मुंजकेशिने ॥ शांताय सर्वभूतानां मोक्षधर्मानुभाषिणे ४ तपसांतिजसां
 चैव पतये यशसामपि ॥ वचसां पतये नित्यं सरितां पतये तथा ॥ कपर्दिने वराहाय एकशृंगाय धीमते ॥ विवस्वतेऽश्वशिरसे चतुर्भूर्तिघृते सदा ॥ गुह्याय ज्ञानदृश्याय
 अक्षराय क्षराय च ॥ एष देवः संचरति सर्वत्र गतिरव्ययः ७ एष चैतत्परं ब्रह्म ज्ञेयो विज्ञानचक्षुषा ॥ एवमेतत्पुरादृष्टं मया वैज्ञानचक्षुषा ८ कथितं तच्च वै सर्वमया पृष्टे
 न तत्त्वतः ॥ क्रियतां मद्बचः शिष्याः सेव्यतां हरिरीश्वरः ॥ गीयतां विदेशेऽप्युच्यतां च यथाविधि ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वास्तु वयं ते न वेदव्यासेन धी
 मता ॥ सर्वेशिष्याः सुतश्चास्य शुकः परमधर्मवित् ११० सचास्माकमुपाध्यायः सहास्माभिर्विशांपते ॥ चतुर्वेदोद्भूताभिस्तमृग्भिः समभितुष्टुवे ११ एतत्ते
 सर्वमाख्यातं यन्मां त्वंपरिपृच्छसि ॥ एवमेऽकथयद्राजन्पुराद्वैपायनो गुरुः १२ यश्चेदं शृणुयान्नित्यं यश्चैनं परिकीर्तयेत् ॥ नमो भगवते कृत्वा समाहितमतिर्नरः १३
 भवत्यरोगो मतिमान्बलरूपसमन्वितः ॥ आतुरो मुच्यते रोगाद्ब्रह्मो मुच्येत बंधनात् १४ कामान्कामी लभेत्कामं दीर्घचायुरवाप्नुयात् ॥ ब्राह्मणः सर्ववेदी स्यात्क्ष
 त्रियो विजयी भवेत् १५ वैश्या विपुलाभः स्याच्छूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ अपुत्रो लभते पुत्रं कन्या चैवोपसितं पतिम् १६ लग्नगर्भा विमुच्येत गर्भिणी जनयेत्सुतम् ॥
 वंध्या प्रसवमाप्नोति पुत्रपौत्रसमृद्धिमत् १७ क्षेमण गच्छेदध्वानमिदं यः पठते पथि ॥ योयं कामं कामयते सतमाप्नोति च ध्रुवम् १८ इदं महर्षेर्वचनं विनिश्चितं
 महात्मनः पुरुषवरस्य कीर्तितम् ॥ समागमं चर्षिदिवौकसामिमानि शम्यभक्ताः सुसुखं लभंते ११९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारा
 यणीये चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४० ॥

धातिधारयति पोषयति वा धेयं धारणीयं पोषणीयं च १०० मात्रां निर्वचनं तु स्वयमेव करिष्यतीति न व्याख्यायते १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावेदीये चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४० ॥

अस्तौषीदिति निरुक्ते निर्वचनं १ । २ गुणकर्मजगुणः सर्वज्ञत्वादिस्तर्जं कर्मजगत्सृष्ट्यादितर्जं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अष्टादशगुणं सत्त्वं । प्रीतिः प्राकाश्यम्
 द्वेकोलघुतासुखमेव च । अकार्पण्यमसंरंभः संतोषः श्रद्धधानता ॥ क्षमाधृतिरहिंसा च शोचमक्रोध एव च ॥ आर्जवंसमतासत्यमनसूयातथैव च इति तत्तद्गुणोपाधिः प्रीत्यादिशब्दितो भवतीति गुणानामनि
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ अस्तौषीद्वैरिमं व्यासः सशिष्यो मधुसूदनम् ॥ नामभिर्विधैरेषां निरुक्तं भगवन्मम १ वक्तुमर्हसि शुश्रूषोः प्रजापतिपतेर्हरेः ॥ श्रुत्वा भवेयं
 यत्पूतः शरच्चंद्र इवामलः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्यथाऽऽचष्ट फाल्गुनस्य हरिः प्रभुः ॥ प्रसन्नात्माऽऽत्मनो नाम्नां निरुक्तं गुणकर्मजम् ३ नामभिः कीर्ति
 तैस्तस्य केशवस्य महात्मनः ॥ पृष्टवान् केशवं राजन् फाल्गुनः परवीरहा ४ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भगवन्भूतभव्येश सर्वभूतसृगव्यय ॥ लोकधाम जगन्नाथ लोकानामभ
 यप्रद ५ यानि नामानि ते देवकीर्तितानि महर्षिभिः ॥ वेदेषु सपुराणेषु यानि गुह्यानि कर्मभिः ६ तेषां निरुक्तं त्वतोऽहं श्रोतुमिच्छामि केशव ॥ न ह्यन्यो वर्णयेन्नाम्नां नि
 रुक्तं त्वा मृते प्रभो ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ऋग्वेदे स यजुर्वेदे तथैवाथर्वसामसु ॥ पुराणेषोपनिषदे तथैव ज्योतिषेऽर्जुन ८ सांख्ये च योगशास्त्रे च आयुर्वेदे तथैव च ॥
 बहूनि मनामानि कीर्तितानि महर्षिभिः ९ गौणानि तत्र नामानि कर्मजानि च कानिचित् ॥ निरुक्तं कर्मजानां त्वं शृणुष्व प्रयतोऽनघ १० कथ्यमानं मया तात त्वंहि मे
 ऽर्द्धस्मृतः पुरा ॥ नमोऽतियशसे तस्मै देहिनां परमात्मने ११ नारायणाय विश्वाय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ यस्य प्रसादजो ब्रह्मारुद्रश्चक्रोधसंभवः १२ योऽसौ योनि
 र्हिसर्वस्य स्थावरस्य चरस्य च ॥ अष्टादशगुणं यत्सत्त्वं सत्त्ववतांवर १३ प्रकृतिः सा परामहंरोदसी योगधारिणी ॥ ऋतासत्याऽमराऽज्यया लोकानामात्मसंज्ञिता
 १४ तस्मात्सर्वाः प्रवर्तते सर्गप्रलयविक्रियाः ॥ तपोयज्ञश्च यष्टा च पुराणः पुरुषो विराट् १५ अनिरुद्ध इति प्रोक्तो लोकानां प्रभवाप्ययः ॥ ब्राह्मेरात्रिक्षये प्राप्ते तस्य ह्य
 मिततेजसः १६ प्रसादात्प्रादुरभवत्पद्मपद्मनिभेक्षण ॥ ततो ब्रह्मा समभवत्स तस्यैव प्रसादजः १७ अह्नः क्षयेललाटाच्च सुतो देवस्यैव तथा ॥ क्रोधा विष्टस्य संजज्ञे रुद्रः
 संहारकारकः १ एतौ द्वौ विबुधश्चेष्टौ प्रसादक्रोधजा बुभौ ॥ तदादेशितपंथानौ सृष्टिसंहारकारकौ १९ निमित्तमात्रं तावन्न सर्वप्राणिवरप्रदौ ॥ कपर्दी जटिलो मुंडः श्म
 शानगृहसेवकः २० उग्रव्रतचरो रुद्रो योगी परमदारुणः ॥ दक्षक्रतुहरश्चैव भगनेत्रहरस्तथा २१ नारायणात्मको ज्ञेयः पांडवेययुगे युगे ॥ तस्मिन्निपूज्यमाने वैदेवदे
 वे महेश्वरे २२ संपूजितो भवेत्पार्थ देवो नारायणः प्रभुः ॥ अहमात्मा हिलोकानां विश्वेषां पांडुनंदन २३ तस्मादात्मानमेवाग्रे रुद्रं संपूजयाम्यहम् ॥ यद्यहं नार्चयेयं
 वैर्दृशानं वरदं शिवम् २४ आत्मानं नार्चयेत्कश्चिदिति मे भावितात्मनः ॥ मया प्रमाणं हि कृतं लोकैः समनुवर्तते २५ प्रमाणानि हि पूज्यानि ततस्तं पूजयाम्यहम् ॥
 यस्तं वेत्ति समां वेत्तियोऽनुतं सहि मामनु २६

र्वचनं १३ साऽष्टादशगुणमयी मत्त्वं मम पराप्रकृतिः स्वरूपं रोदसीयावापृथिन्यात्मिका योगेन लोकान्धारयतीति योगधारिणी ऋताकर्मफलभूता ब्रह्मलोकांता सत्याववाधितचिन्मात्ररूपा १४ तस्मा
 त्कृताधारमकात्परमात्मन्यभ्यस्तात्सत्त्वात् तपआदिरूपोऽनिरुद्ध एव १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ चतुर्विधाः आर्तो जिज्ञासुर्याथी ज्ञानीचेतिगीतोक्ताः ३३ अन्या आत्मातिरिक्ता देवताऽस्यास्तीत्यन्यदेवतः तथाचश्रुतिः । 'अथमोऽन्यां देवतामुपास्तेऽन्योऽसाव
न्योऽहमस्मीति न सवेदयथापदुरेव स देवानां' इति अन्योपास्तिर्निदति अनन्याऽऽत्मैव देवतायेषां । आत्मेत्येवोपासीतित्यादिश्रुतेः । तेजानिन इत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ प्रतिज्ञातं नामनिर्व
चनं करोति नराणामित्यादिना नराजीवाः बिबे प्रतिबिबमिव यत्राभ्यस्ताः अतस्तेषामयनं नरायणः स्वार्थे तद्धित इत्येकोऽर्थः । दर्पणादिस्वच्छंद्रव्यं प्राप्य रविरश्मिवत् प्रतिबोतः प्रवृत्तेर्नयनरश्मिभिर्ग्रीवा
स्थमेव मुखं पूर्वं प्रवृत्तपराक्संस्कारात्प्रत्यङ्मुखत्वाद्युपाधि यत्र विशिष्टं गृह्यते । अन्यथाऽत्यंतानुभूतपुरुषादिदर्शनं दर्पणेन स्यात् तद्विषयकसंस्काराभावात् । योऽयं दर्पणे दृष्टः स एवायमित्यवाधित
प्रत्यभिज्ञाबलाच्च न दर्पणे भिनवमुखाभ्यास इति व्युत्पादितं वेदांतकतकेऽस्माभिः । श्रुतिश्च ईशजीवयोर्बिबप्रतिबिबभावं दर्शयति । 'यथाव्ययं ज्योतिरात्माविवस्वानपोभिन्नावहुयैकोऽनुगच्छन् ॥ ३

रुद्रो नारायणश्चैव सत्वमेकं द्विधा कृतम् ॥ लोके चरति कौतेयव्यक्तिस्थं सर्वकर्मसु २७ नहि मेकेन चिद्देयो वरः पांडवनंदन ॥ इति संचित्य मनसा पुराणं रुद्रमीश्वरम्
२८ पुत्रार्थमाराधितवानहमात्मानमात्मना ॥ नहि विष्णुः प्रणमतिकस्मै चिद्विबुधाय च २९ ऋते आत्मानमेवेति ततोरुद्रं भजाम्यहम् ॥ सब्रह्मकाः सरुद्राश्च सेंद्रादे
वाः सहर्षिभिः ३० अर्चयंति सुरश्रेष्ठं देवं नारायणं हरिम् ॥ भविष्यतां वर्ततां च भूतानां चैव भारत ३१ सर्वेषामग्रणीं विष्णुः सेव्यः पूज्यश्च नित्यशः ॥ नमस्वहव्यदं
विष्णुं तथा शरणदंनमः ३२ वरदंनमस्वकौतेयहव्यकव्यभुजंनमः ॥ चतुर्विधाममजनाभक्ता एव हि मे श्रुतम् ३३ तेषामेकातिनः श्रेष्ठायै चैवानन्यदेवताः ॥ अहमे
व गतिस्तेषां निराशीः कर्मकारिणाम् ३४ ये च शिष्टास्त्रयोभक्ताः फलकामाहिते मताः ॥ सर्वे च्यवनधर्मास्ते प्रतिबुद्धस्तु श्रेष्ठभाक् ३५ ब्रह्माणं शितिकंठं च याश्चान्या
देवताः स्मृताः ॥ प्रबुद्धचर्याः सेवतो मामेवैष्यंति यत्परम् ३६ भक्तं प्रति विशेषस्ते एष पार्थानुकीर्तितः ॥ त्वंचैवाहं चकौ ते यनरनारायणौ स्मृतौ ३७ भारवतरणार्थं तु
प्रविष्टौ मानुषीतनुम् ॥ जानाम्यध्यात्मयोगांश्च योऽहं यस्माच्च भारत ३८ निवृत्तिलक्षणो धर्मस्तथाऽभ्युदायिकोऽपि च ॥ नराणामयनं ख्यातमहमेकः सनातनः
३९ आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः ॥ अयनं मम तत्पूर्वमतो नारायणो ह्यहम् ४० छादयामि जगद्विश्वं भूत्वासूर्यइवांशुभिः ॥ सर्वभूताधिवासश्च वासुदेव
स्ततो ह्यहम् ४१ गतिश्च सर्वभूतानां प्रजनश्चापि भारत ॥ व्याप्तमेरोदसीपार्थकांतिश्चाम्यधिकामम ४२

पाधिनाक्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रेष्वेवमजोऽयमात्मा इति । तस्माद्बिबचेतन्येऽभ्यस्तस्य जीवारण्यप्रतिबिबस्याविद्यादर्पणापनयेत्तत्रैव विलय इति युक्तं ३९ तस्य नारायणत्वे निर्वचनांतरमाह आप इति
नरो जीवस्तदविद्याकल्पितं बुप्रधानत्वादापः पुरुषवचसो भवंतीति श्रुतेश्चाप इति शरीरमुच्यते तदस्य पूर्वमयनं प्रवेशस्थानं । उपाधिमुद्रितमकालं हि घटाकाशवदुपाधौ चितेः प्रवेशः । उपाध्यभिमाना
नंतरं च जीवत्वमिति विवेकः । अत उक्तं मम तत्पूर्वमयनमिति ४० वासयत्याच्छादयति विश्वं सत्यस्मिन्विश्वमिति वा वासुः वस आच्छादने वसनि वासे इत्यनयोरूपे सचासौ देवश्चेति वासुदेव इत्यर्थः ।
एतेन ईशावास्यमिदं सर्वं कर्माभ्यस्तः सर्वभूताधिवासः इति श्रुत्योर्थः संगृहीतः ४१ विच्छगतो तु दादिः विच्छदीघोचुरादिः विपुसेचनेभ्यादिः विप्लव्यामोऽनुहोत्यादिः विशप्रवेशने तु दादिः णुप्रस
वणेऽदादिः एतेषामन्यतमस्य रूपं विष्णुरित्यभिप्रेत्याह गतिरिति विच्छंति गच्छंति लीयंतेऽस्मिन्विच्छंत्यस्माहोका इति वावेधेऽप्युत्पादितोति वा विच्छयति दीप्यत इति वा ४२

अधिभूतानि सर्वाणि प्राणिजातानि दिव्यादिव्याभ्यंते पुदेहावसाने पुयद्ब्रह्म इच्छन् एच्छन् अडभावार्पणः इच्छितवन्ति तदस्मि सर्वकामप्रपूरकमिति विशेषेण स्नोति प्रसवति कामक्षीरमिति वाचकाराति
चति जीवनं प्रविशति हृदयं क्रामतिकार्यमिति वा विष्णुरित्यर्थः । एतेन गच्छंत्यस्मिन्नागच्छंति च यस्मात्प्रजाः । येनावृत्तं च दिवं महां च तस्य भासा सर्वमिदं विभाति । यदिच्छंते ब्रह्मचर्यं चरंति तद्वावतो
ऽन्यामत्यंतीति । अन्नादो वसुदान इत्यादिश्रुत्यर्थ उक्तः ४३ दमनं दामस्तेन उदुत्कर्षेण ऋच्छंति प्राप्नुवंति स्वर्गादिकं यस्मादिति दामोदर इत्यभिप्रेत्याह दमादिति ४४ पृच्छंत्येनो जिज्ञासवो धर्मजा
तमिति वा पृच्छंत्येनं भुधितादय इति वा पृश्निर्वेदोऽन्नादिवागभोगं स्थान्यतः पृश्निगर्भोऽहमित्यर्थः ४५ ऋषय इति द्वैवेतन्नाम जपफलमाह तुः ४६ । ४७ केशोः केशवत्सूत्रैः सूर्यादिरश्मिभिस्तद्रूपेण

अधिभूतानि चांतेषु तदिच्छंश्चास्मि भारत ॥ क्रमणाच्चाप्यहं पार्थविष्णुरित्यभिसंज्ञितः ४३ दमात्सिद्धिं परीप्संतो मां जनाः कामयंति ह ॥ दिवं चोर्वीचमध्यं च तस्मा
हामोदरो ह्यहं ४४ पृश्निरित्युच्यते चात्र वेद आपोऽस्मृतं तथा ॥ ममैतानि सदा गर्भः पृश्निगर्भस्ततो ह्यहम् ४५ ऋषयः प्राहुरेवं मां त्रितं कूपनिपातितम् ॥ पृश्निगर्भ
त्रितं पाहीत्येकतद्वितपातितम् ४६ ततः सब्रह्मणः पुत्राद्यो ह्यृषिवरश्चितः ॥ उत्तारोदपानाद्वै पृश्निगर्भानुकीर्तनात् ४७ सूर्यस्य तपतो लोकानग्नेः सोमस्य
चाप्युत ॥ अंशवो यत्प्रकाशं ते ममैते केशसंज्ञिताः ४८ सर्वज्ञाः केशवं तस्मान्मामाहुर्द्विजमतमाः ॥ स्वपत्न्यामाहितो गर्भ उतथ्येन महात्मना ४९ उतथ्येऽत
हिते चैव कदाचिद्देवमायया ॥ बृहस्पतिरथाविदत्पत्नी तस्य महात्मनः ५० ततो वै तमृषिश्रेष्ठं मैथुनोपगतं तथा ॥ उवाच गर्भः कौतेय पंचभूतसमन्वितः ५१
पूर्वागतोऽहं वरुदनाहं स्यंवां प्रवाधितुम् ॥ एतद्बृहस्पतिः श्रुत्वा चुक्रोध च शशाप च ५२ मैथुनायागतो यस्मात्त्वयाऽहं विनिवारितः ॥ तस्मादंधो यास्यसि त्वं
मच्छापात्रात्र संशयः ५३ सशापाद्युषिमुख्यस्य दीर्घतम उपेयिवान् ॥ सहिदीर्घतमानामनाम्ना ह्यासीदपिः पुरा ५४ वेदानवाप्यचतुरः सांगोपांगान्सनात
नान् ॥ प्रयोजयामास तदानामगुह्यमिदं मम ५५ आनुपूर्व्येण विधिना केशवेति पुनः पुनः ॥ सचक्षुष्मान्समभवद्भोतमश्वाभवत्पुनः ५६ एवं हि वरुदनाम
केशवेति ममार्जुन ॥ देवानामथ सर्वेषां मृषीणां च महात्मनाम् ५७ अग्निः सोमेन संयुक्त एकयोनि त्वमागतः ॥ अग्नीषोमयं तस्माज्जगत्कृत्स्नं चराचरम् ५८
अपि हि पुराणे भवति एकयो न्यात्मकावग्नीषोमौ देवाश्चाग्निमुखा इति ॥ एकयोनि त्वाच्च परस्परमर्हतो लोकान्धारयंत इति ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति
पर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४१ ॥

वावाति गच्छतीति केशव इत्याह सूर्यस्येति । 'यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयतेऽखिलं ॥ यच्चंद्रमसियच्चाश्रोतं तेजो विद्धि मामकं' इति भगवद्ब्रह्मचर्यार्थः केशवपदव्युत्पत्त्युक्तया सिद्धः ४८ केशवशब्दजपफल
मंधस्य चक्षुः प्राप्तिरित्याह स्वपत्न्यामित्यादिना ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ गौतमः गौशब्देन चक्षुरुच्यते चक्षुष्मत्तम इत्यर्थः ५६ तापनादाप्यायनाच्चलोकं हर्षयति इति
हृषीअग्नीषोमो जाठरान्नरूपो तो केशा इव केशायस्येति हृषीकेश इत्येतमर्थं व्युत्पादयितुमग्नीषोमयोर्भोक्तृभोग्ययोरेकयोनि त्वमाह देवानामित्यादिना ५७ । ५८ एकयोनि त्वं विना भोक्तृभोग्यभावासंभ
वः अन्यथा वाय्वग्नियो न्योः स्पर्शक्षुषोरपि भोग्यभोक्तृभावः स्यादित्याशयेनाह परस्परमर्हत इति भोक्तृभोग्यत्वमिति शेषः ५९ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये
भारतभावदीपे एकचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४१ ॥

अग्नीषोमाविति १ तेजोद्भवंसंधिरार्षेः २ संप्रक्षालनकालेप्रलयकाले चतुर्थुगानांसहस्रतदेतेजलैकार्णवेसलिलवधिदेकसमुद्रे ३ आपइत्येवमिति सलिलएकोद्गष्टाऽद्वैतोभवतीतिश्रुतौब्रह्मभूतस्याऽप्य
र्यायसलिलशब्देनोपादानात् एकार्णववदद्वितीयेइत्यर्थः प्रतिष्ठितेस्वमहिम्नीतिशेषः ४ 'नराऽयांअह्नासीत्प्रकेतः नासदासीन्नोसदासीत्तदानीं नासीद्ब्रजोनोव्योमापरोऽयत्' इत्येतावतःश्रुतिभागस्य
र्थसंगृह्णानि नवैराऽयामिति सतिप्रधाने असतिद्वय्ये व्यक्तेपरमाण्वादौ अव्यक्तेमायाशब्दलेपरव्योमारुये ५ एवंनिर्विशेषसन्मात्रेब्रह्मणिव्यवस्थितेसत्यनिर्वचनीयात्तमसःसृष्टिमाह एवमस्यामि
त्यादिना नारायणगुणानामैश्वर्यादीनामाश्रयादजरामरत्वंभूताकाशेऽस्ति । ननुतस्यश्रोत्रेन्द्रियत्वनोनिरेन्द्रियत्वमस्तीत्यतउक्तमनिन्द्रियादिति । तदपिकालेऽस्तीत्यतआह अप्राद्यादिति काल
स्यापिषडिन्द्रियवेद्यत्वमस्ति इदानींघटपश्यामीत्याद्यनुभवात् । विशिष्टप्रत्यक्षस्यचविशेषणप्रत्यक्षविनाऽसंभवादित्यर्थः । अथवातार्किकाभिमतमनःप्रत्यक्षात्मव्यावृत्त्यर्थमिदं । तदस्थेश्वरेवा

॥ अर्जुनउवाच ॥ अग्नीषोमौकथंपूर्वमेकयोनीप्रवर्तितौ ॥ एवमेसंशयोजातस्तांछिंधिमधुसूदन १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हंततेवर्तयिष्यामिपुराणंपांडुनंदन ॥
आत्मतेजोद्भवंपार्थशृणुष्वैकमनामम २ संप्रक्षालनकालेऽतिक्रान्तेचतुर्थुगसहस्रांते ॥ अव्यक्तेसर्वभूतेप्रलयेसर्वभूतस्थावरजंगमे ॥ ज्योतिर्धरणिवायुरहितेअंधेत
मसिजलैकार्णवेलोके ३ आपइत्येवंब्रह्मभूतसंज्ञकेऽद्वितीयेप्रतिष्ठिते ४ नवैराऽयानदिवसेनसतिनासतिनव्यक्तेनचाप्यव्यक्तेव्यवस्थिते ५ एवमस्यांव्यवस्थायां
नारायणगुणाश्रयादजरामरादनिन्द्रियादग्राह्यादसंभवात्सत्यादहिंस्राल्लामाद्विविधप्रवृत्तिविशेषादवैरादक्षयादमरादजरादमूर्तितःसर्वव्यापिनःसर्वकर्तुःशाश्वतस्त
मसःपुरुषःप्रादुर्भूतोहरिरव्ययः ६ निदर्शनमपिह्यत्रभवति ७ नासीदहोनरात्रिरासीन्नसदासीन्वासदासीत्तमएवपुरस्तादभवद्विश्वरूपम् ॥ साविश्वरूपस्यरजनी
हि एवमस्यार्थोऽनुभाष्यः ८ तस्येदानींतमसःसंभवस्यपुरुषस्यब्रह्मयोनेर्ब्रह्मणःप्रादुर्भावेसपुरुषःप्रजाःसिसृक्षमाणोनेत्राभ्यामग्नीषोमौससर्ज ॥ ततोभूतसर्गेपुसृष्टे
पुप्रजाक्रमवशाद्ब्रह्मक्षत्रमुपातिष्ठत् ॥ यःसोमस्तद्ब्रह्मयद्ब्रह्मतेब्राह्मणायोऽग्निस्तत्क्षत्रंक्षत्राद्ब्रह्मबलवतरम् ॥ कस्मादितिलोकप्रत्यक्षगुणमेतत्तद्यथा ॥ ब्राह्मणेभ्यःपरं
भूतंनोत्पन्नपूर्वदीप्यमानेऽग्नौजुहोतियोब्राह्मणमुखेजुहोतीतिकृत्वाब्रवीमिभूतसर्गःकृतोब्रह्मणाभूतानिचप्रतिष्ठाप्यत्रैलोक्यंधार्यतइतिमंत्रवादोऽपिहिभवति ९

रणार्थमाह असंभवादिति तस्यहिंस्रित्यादिकेसकृत्कंकार्यत्वात्संमतवदित्यनुमानतःसंभवोऽस्ति । नचेतत्तथाऽस्यजडत्वाभ्युपगमात् सत्यात्वव्यवहारतइतिशेषः । ननुपरीक्षातःसत्यत्वमस्यास्ति तत्र
हेतुः अहिंस्रादिति स्वप्रव्याघ्रोहिनिद्रादोषेणोपप्लुतंभीषयत्येवननुहिनस्तितद्वेदतत् सत्यत्वेअहिंस्रत्वंनोपपद्येत्यर्थः । नन्वेवंनामांतरेणासदेवोक्तनेत्याह ललामादिति चिंतामणिरत्नवद्भावरूपादि
त्यर्थः । अतएवविधाःप्रवृत्तिविशेषायस्मात् भावरूपत्वेऽपिजडत्वात्तुच्छत्वाच्चवेरक्षयजराभृत्युमूर्तयोऽस्यनसंभवति । ईदृशमपिसर्वव्यापकंसर्वकर्तृचेति । शश्वद्भवनादि पंचम्यर्थेप्रथमा तमसःस
काशाच्चिदात्माप्रादुर्भूतोव्यक्ततांगतोऽहंप्रत्ययविषयत्वंगतःहरिरव्ययः ६ निदर्शनंश्रुतिरूपंप्रमाणं ७ तदेवपठति नासीदिति तमएवपुरस्तादभवद्विश्वरूपमित्यस्मिन्नर्थेश्रुत्यंतरमप्यस्ति । 'तमआसीत्तम
सागूढमग्रेऽप्रकेतंसलिलंसर्वमाहं तच्छेनाम्बुपिहितंयदासीत्तमसस्तन्महिनाजायतेकं' इति एषाश्रुतिःप्रामाण्याख्याता एवमस्यार्थोऽनुभाष्यः अग्नीषोमयोरेकयोनिर्वभाषितमेवशुद्धात्मावशेषोक्तया
ऽनुरप्यनुभाष्यः इरिमभवत्वेनेत्यर्थः ८ तदेवाहतस्येदानीमित्यादिना सपुरुषः ब्रह्मणाब्राह्मणेन मंत्रवादोऽपिब्राह्मणमाहात्म्यप्रख्यापकः ९

हेअग्नेस्वदेवादीनांहितोऽसियतस्त्वयज्ञानांहोताहोतृस्वरूपोऽस्त्वितिगसि होतृत्वेनार्गिस्तुब्रह्मप्रितोऽपिहोताब्राह्मणोऽधिकइतिदर्शितं १० संक्षिप्यमंत्रंन्याच्छे निदर्शनमिति ११ विस्तरेणन्याच्छे अग्निर्हो
ति होताऽस्त्वित्क् कर्तायजमानः उभोहोतृशब्दार्थः उभयरूपीअग्निर्ब्रह्मब्राह्मणः १२ ब्राह्मणस्यवेदधारित्वेनब्रह्मभावमुपपादयति नहीत्यादिना १३ अप्राविति अग्नीहोतेसतिब्राह्मणोनतृप्यतिब्राह्म

त्वमग्नेयज्ञानांहोताविशेषांहितोदेवानांमानुषाणांचजगतइति १० निदर्शनंचात्रभवतिविशेषामग्नेयज्ञानांत्वंहोतेति ॥ त्वंहितोदेवैर्मुन्यैर्जगतइति ११ अग्निर्हि
यज्ञानांहोताकर्तासचाग्निर्ब्रह्म १२ नहृतेमंत्राणांहवनमस्तिनविनापुरुषंतपःसंभवति ॥ हविर्मंत्राणांसंपूजाविद्यतेदेवमानुषऋषीणामनेनत्वंहोतेतिनियुक्तः ॥
येचमानुषहोत्राधिकारास्तेचब्राह्मणस्यहियाजनंविधीयतेनक्षत्रवैश्ययोर्द्विजात्योस्तस्माद्ब्राह्मणाह्याग्निभूतायज्ञानुद्ब्रहंति ॥ यज्ञास्तेदेवांस्तर्पयंतिदेवाःपृथिवींभावयं
तिशतपथेऽपिहिब्राह्मणमुखेभवति १३ अग्नौसभिद्धेसजुहोतियोविद्वान्ब्राह्मणमुखेनाहुतिंजुहोति १४ एवमप्यग्निभूताब्राह्मणाविद्वांसोऽग्निंभावयंति ॥ अग्निर्वि
ष्णुःसर्वभूतान्यनुप्रविश्यप्राणान्धारयंति १५ अपिचात्रसनत्कुमारगीताःश्लोकाभवंति ॥ ब्रह्माविश्वंसृजत्पूर्वसर्वादिर्निरवस्कृतम् ॥ ब्रह्मघोषैर्दिवंगच्छंत्यमरा
ब्रह्मयोनयः १६ ब्राह्मणानांमतिर्वाक्यंकर्मश्रद्धातपांसिच ॥ धारयंतिमर्हीद्यांचशैक्योवागमृतंतथा १७ नास्तिसत्यात्परोधर्मोनास्तिमातृसमोगुरुः ॥ ब्राह्मणेभ्यः
परंनास्तिप्रेत्यचेहचभूतये १८ नैषामुक्षावहतिनोतवाहानगर्गरोमथ्यतिसंप्रदाने ॥ अपध्वस्तादस्युभूताभवंतियेषाराष्ट्रेब्राह्मणावृत्तिहीनाः १९ वेदपुराणेति
हासप्रामाण्यान्नारायणमुखोद्गताःसर्वात्मानःसर्वकर्तारःसर्वभावाश्चब्राह्मणाश्च २० वाक्संयमकालेहितस्यवरप्रदस्यदेवदेवस्थब्राह्मणाःप्रथमंप्रादुर्भूताब्राह्मणेभ्यश्च
शेषावर्णाःप्रादुर्भूताः २१ इत्थंचसुरासुरविशिष्टाब्राह्मणायएवमयाब्रह्मभूतेनपुरास्वयमेवोत्पादिताःसुरासुरमहर्षयोभूतविशेषाःस्थापितानिहृतीताश्च २२ अह
ल्याधर्षणनिमित्तंहिगौतमाद्दरिद्रमश्रुतामिद्रःप्राप्तः ॥ कौशिकनिमित्तंचेंद्रोमुष्कवियोगंमेषवृषणत्वंचावाप २३ अश्विनोर्ग्रहप्रतिषेधोद्यतवज्रस्यपुरंदरस्यच्यव
नेनस्तंभितौवाहू २४ ऋतुवधप्राप्तमन्युनाचदक्षेणभूयस्तपसाचात्मानंसंयोज्यनेत्राकृतिरन्याललाटेरुद्रस्योत्पादिता २५ त्रिपुरवधार्थंदीक्षासुपगतस्यरुद्रस्यउ
शनसाजटाःशिरसउत्कृत्यप्रयुक्तास्ततःप्रादुर्भूताभुजगास्तैरस्यभुजगैःपीडयमानःकंठोनीलतासुपगतः ॥ पूर्वंचमन्वंतरेस्वायंभुवेनारायणहस्तग्रहणात्रीलकंठ
त्वमेवच २६ अमृतोत्पादनपुरश्चरणतासुपगतस्यांगिरसोबृहस्पतेरुपस्पृशतोऽनप्रसादंगतवत्यःकिलापः ॥ अथबृहस्पतिरपांचुक्रोधयस्मान्ममोपस्पृशतःकलुषी
भूतानचप्रसादमुपगतास्तस्मादद्यप्रभृतिज्ञपमकरकच्छपजंतुभिःकलुषीभवितेति ॥ तदाप्रभृत्यऽऽपोयादोभिःसंकीर्णाःसंप्रवृताः २७

णमुस्वेहृतेचेदयादयोदेवताब्राह्मणशरीरंप्रविश्यधारयंत्यतस्तत्तृप्त्यातृप्यंतीतिशतपथवाक्यार्थः १४ । १५ । १६ शैक्यइवशैक्यःशिक्यसमुदायः यथाशिक्यंगव्यादीन्वारयति एवंब्राह्मणोमत्यादी
नीत्यर्थः १७ । १८ गर्गरोदधीक्षुतेलादिनिपीडनयंत्रं येषाराज्ञांकृष्पादिहीनत्वात्तादृशाराजानोमटाशोराभभवतीत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

विश्वरूपोहि वैत्वाष्ट्रःपुरोहितो देवानामासीत् ॥ स्वस्त्रीयोऽसुराणां सप्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमदात्परोक्षमसुरेभ्यः २८ अथहिरण्यकशिपुं पुरस्कृत्य विश्वरूपमातरं स्व
सारमसुरावरमया चंतहे स्वसरयते पुत्रस्त्वाष्ट्रो विश्वरूपस्त्रिशिरा देवानां पुरोहितः प्रत्यक्षं देवेभ्यो भागमदात्परोक्षमस्माकंततो देवावर्धते वयं क्षीयामस्तदेनं त्वं वारयितु
मर्हसितथा यथाऽस्मान्भजेदिति २९ अथ विश्वरूपं नंदनवनमुपगतं मातो वाचपुत्रं किंपरपक्षवर्धनस्त्वमा तुलपक्षं नाशयसि ॥ नार्हस्येवं कर्तुमिति स विश्वरूपो मा
तुर्वाक्यमनतिक्रमणीयमिति मत्वासंपूज्यहिरण्यकशिपुमगात् ३० हिरण्यगर्भाश्च वसिष्ठाद्विरण्यकशिपुः शापं प्राप्तवान्यस्मात्त्वयाऽन्यो वृतो होता तस्मादसमाप्तय
ज्ञस्त्वमपूर्वात्सत्वजाता द्वधं प्राप्स्यसीति तच्छापदानाद्विरण्यकशिपुः प्राप्तवान्वधम् ३१ अथ विश्वरूपो मातृपक्षवर्धनोऽत्यर्थं तपस्य भवत्स्य व्रतभंगार्थं मिद्रो बह्वीः
श्रीमत्योऽप्सरसो नियुज्यतां श्वद्वामनः क्षुभितं तस्या भवत्ता सुचाप्सरः सुनचिरादेव सक्तोऽभवत्सक्तं चैनं ज्ञात्वा अप्सरस उचुर्गच्छामहे वयं यथागतमिति ३२ ता
स्त्वाष्ट्र उवाच क्रमिष्यथास्यतां तावन्मया सह श्रेयो भविष्यतीति तास्तमब्रुवन्वयं देवस्त्रियोऽप्सरस इंद्रं देवं वरदं पुरा प्रभविष्णुं वृणीमहे इति ३३ अथ ता विश्वरूपोऽब्र
वीदद्यैवसेंद्रा देवान भविष्यतीति ततो मंत्रान्जजापते मंत्रैर्वर्धत त्रिशिरा एकेनास्येन सर्वलोके पुयथावद्विजैः क्रियावद्विर्यज्ञेषु सुदुतंसो मंपपावेकेनात्र मेकेनसेंद्रा देवानथे
द्रस्तं विवर्धमानं सोमपानाप्यायित सर्वगात्रं दृष्ट्वा चिंतामापेदेसहदेवैः ३४ ते देवाः सेंद्रा ब्रह्माणमभिजग्मुस्त उचुर्विश्वरूपेण सर्वयज्ञेषु सुदुतः सोमः पीयते वयमभागाः
संवृत्ता असुरपक्षो वर्धते वयं क्षीयामस्तदर्हसिनो विधातुं श्रेयोऽनंतरमिति ३५ तान्ब्रह्मो वाचक्रुषिर्भार्गवस्तपस्तप्यते दधीचः सयाच्यतां वरं सयथा कले वरं जह्यात्तथा
विधीयतां तस्यास्थिभिर्वज्रं क्रियतामिति ३६ ततो देवास्तत्रागच्छन् यत्र दधीचो भगवानृषिस्तपस्तेपे सेंद्रा देवास्तं तथाऽभिगम्यो चुर्भगवंस्तपः सुकुशलमभिन्नं चे
ति ३७ तान्दधीच उवाच स्वागतं भवद्भ्य उच्यतां किं क्रियतामिति यद्दक्ष्यथ तत्करिष्यामि ३८ ते तमब्रुवन्शरीरपरित्यागं लोकहितार्थं भगवान्कर्तुमर्हतीति ३९
अथ दधीचस्तथैवा विमनाः सुखदुःखसमो महायोगी आत्मानं समाधाय शरीरपरित्यागं चकार ४० तस्य परमात्मन्यपसृते तान्यस्थीनि धाता संगृह्य वज्रमकरोत्तेन वज्रे
णाभेद्येनाप्रघृष्येण ब्रह्मास्थि संभूतेन विष्णुप्रविष्टेनेंद्रो विश्वरूपं जघान शिरसां चास्यच्छेदनमकरोत्तस्मादनंतरं विश्वरूपगात्रमथन संभवंत्वाष्ट्रोत्पादितमेवारिं वृत्रमिंद्रो
जघान ४१ तस्याद्विधीभूतायां ब्रह्मवध्यायां भयादिंद्रो देवराज्यं पर्यत्यजदप्सु संभवां च शीतलां मानससरो गतानलिनीं प्रतिपेदे तत्र चैश्वर्ययोगादणुमात्रो भूत्वा विसग्रं
थिं प्रविशे ४२ अथ ब्रह्मवध्याभयप्रणष्टे त्रैलोक्यनाथेशचीपतौ जगदनीश्वरं बभूव देवान् रजस्तमश्वा विवेश मंत्रान् प्रावर्तत महर्षीणां रक्षां सि प्रादुरभवन् ब्रह्मचोः साद
नं जगामानिंद्राश्चावलालोकाः सुप्रघृष्यावभूवुः ४३

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

अथ देवाः ऋषयश्चायुषः पुत्रं न हृपं नाम देवराज्येऽभिषिपिचुर्न हृषः पंचभिः शतैर्ज्योतिषाललाटेज्वलाद्भिः सर्वतेजोहरैस्त्रिविष्टपंपालयां वभूव ४४ अथ लोकाः प्रकृतिमापे
दिरे स्वस्थाश्च हृष्टाश्च वभूवुः ४५ अथोवाच न हृषः सर्वमांशक्रोपभुक्तमुपस्थितमृते शचीमिति स एव मुक्ताशचीसमीपमगमदुवाचैनां सुभगेऽहमिंद्रो देवानां भजस्वमा
मितितं शचीप्रत्युवाच प्रकृत्या त्वंधर्मवत्सलः सोमवंशोद्भवश्च नार्हसि परपत्नीवर्षणं कर्तुमिति ४६ तामथोवाच न हृष ऐंद्रं पदमध्यास्यते मयाऽहमिंद्रस्यराज्यरत्नहरोना
त्राघर्मः कश्चित्त्वमिंद्रोपभुक्तेति सातमुवाचास्ति मम किंचिद्भ्रतमपर्यवसितं तस्यावभूथेत्वा मुपगमिष्यामि कैश्चिदेवाहोभिरिति स शच्यैवमभिहितो जगाम ४७ अथ
शचीदुःखशोकार्ता भर्तृदर्शनलालसान हृषभयगृहीता बृहस्पतिमुपागच्छत्सचतामत्युद्धिग्रां हृष्टैवध्यानं प्रविश्य भर्तृकार्यं तत्परां ज्ञात्वा बृहस्पतिरुवाचानेनैव व्रतेन तप
साचान्विता देवीं वरदा मुपश्रुतिमाह्वयत दासाते इंद्रं दर्शयिष्यतीति साऽथ महानियमस्थिता देवीं वरदा मुपश्रुतिं मंत्रैराह्वयति सोपश्रुतिः शचीसमीपमगादुवाच चैनामिय
मस्मीति त्वयाऽऽहूतोपस्थिता किंते प्रियं करवाणीति तां भूर्धा प्रणम्यो वाच शची भगवत्यर्हसि मे भर्तारं दर्शयितुं त्वं सत्याऋताचेति सैनां मानसं सरोऽनयत्तत्रे इंद्रं विसग्रं थिग
तमदर्शयत् ४८ तामथ पर्लां कृशां गलानां चेंद्रो दृष्ट्वा चिंतयां वभूव अहो मम दुःखमिदमुपगतं नष्टं हि मामियमन्विष्यथ त्पत्न्यभ्यगमदुःखार्तेति तामिंद्र उवाच कथं वर्तयसी
तिसातमुवाच न हृषो मामाह्वयति पर्लां कर्तुं कालश्चास्य मया कृतइति तामिंद्र उवाच मच्छन हृषस्त्वया वाच्योऽपूर्वेण माष्ट्रियुक्तेन यानेन त्वमधिरूढ उद्ग्रहस्वेति ॥ इंद्र
स्यमहांति वाहनानि संति मनः प्रियाण्याधिरूढानि मया त्वमन्येनोपयातुमर्हसीति सैव मुक्ताहृष्टा जगामेंद्रोऽपि विसग्रं थिमेवा विवेश भूयः ४९ अथेन्द्राणीमभ्यागतां दृष्ट्वा ता
मुवाच न हृषः पूर्णः सकालइति तं शच्यब्रवीच्छक्रेण यथोक्तं समर्षियुक्तं वाहनमधिरूढः शचीसमीपमुपागच्छत् ५० अथमैत्रावरुणिः कुंभयोनि रगस्त्यऋषिवरो महर्षीन्
धिक्रियमाणां स्तान्ब्रह्मपेणापश्यत्पद्भ्यां च तमसृष्टात्ततः सन हृषमब्रवीदकार्यं प्रवृत्तपापपतस्वमहीं सपो भवयावभूमिर्गिरयश्चतिष्ठेयुस्तावदिति समर्षिवावयसमकालमे
वत्स्माद्यानादवापतत् ५१ अथानिंद्रं पुनस्त्रैलोक्यमभवत्ततो देवाः ऋषयश्च भवन्तं विष्णुं शरणमिंद्रार्थेऽभिजग्मुर्चुश्चैनं भगवन्निंद्रं ब्रह्महत्याभिभूतं त्रातुमर्हसीति
ततः सवरदस्तान्ब्रवीदश्वमेधं यज्ञं वैष्णवं शक्रोऽभियजतां ततः स्वस्थानं प्राप्स्यतीति ततो देवाः ऋषयश्चेंद्रं नापश्यन् यदा तदा शची भूर्गच्छसुभगे इंद्रमानयस्वेति सापु
नस्तत्सरः समभ्यगच्छदिंद्रश्च तस्मात्सरसः प्रत्युत्थाय बृहस्पतिमभिजगाम बृहस्पतिश्चाश्वमेधं महाक्रतुं शक्राया हरत्तत्र कृष्णसारंगं मेध्यमश्वमुत्सृज्य वाहनं तमेव कृत्वा
इंद्रं मरुत्पतिं बृहस्पतिः स्वंस्थानं प्रापयामास ५२ ततः स देवराइदे वैर्ऋषिभिः स्तूयमानस्त्रिविष्टपस्थो निष्कल्मषो बभूव ब्रह्मवध्यां चतुर्षु स्थानेषु वनिताऽग्निवनस्पति
गोषु व्यभजदेवमिंद्रो ब्रह्मतेजः प्रभावोपबृंहितः शत्रुवधं कृत्वा स्वंस्थानं प्रापितः ५३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ब्राह्मणमाहात्म्यकथनपरोग्रथः स्पष्टार्थः ६३ क्षत्रियमाहात्म्यमप्याह क्षत्रमिति ६४ उपसंहरति यदेतदिति यदेतद्ब्रह्मसत्रगतं तेजोऽग्नीषोमी
 आकाशगंगगतश्चपुराभरद्वाजोमहर्षिरुपास्पृशन्नीनक्रमानक्रमताविष्णुनाऽभ्यासादितः सभरद्वाजेनससलिलेनपाणिनोरसिताडितःसलक्षणोरस्कःसंवृतः ५४
 भृगुणामहर्षिणाशप्तोऽग्निःसर्वभक्षत्वमुपानीतः ५५ अदितिर्वैदेवानामन्नमपचदेतहुक्काऽसुराहनिष्यंतीतितत्रबुधोव्रतचर्यासमाप्तावागच्छददितिचावोच
 द्विक्षादेहीतितत्रदेवैःपूर्वमेतत्प्राश्यंनान्येनेत्यदितिर्भिक्षांनादादथभिक्षाप्रत्याख्यानरूपितेनबुधेनब्रह्मभूतेनादितिःशप्तादितेरुदरेभविष्यतिव्यथाविवस्वतोद्विती
 यजन्मन्यंडसंज्ञितस्यअंडंमातुरदित्यामारितंसमार्तडोविवस्वानभवच्छाद्धदेवः ५६ दक्षस्ययवैदुहितरःषष्टिरासंस्ताभ्यःकश्यपायत्रयोदशप्रादादशधर्मायदशम
 नवेसप्तविंशतिमिंदवेतासुतुल्यासुनक्षत्राख्यांगतासुसोमोरोहिण्यामभ्यधिकंप्रीतिमानभूत्तस्ताःशिष्टाःपत्न्यईर्ष्यावत्यःपितुःसमीपंगत्वेममर्थंशशंसुर्भगवन्नऽस्मा
 सुतुल्यप्रभावासुसोमोरोहिणींप्रत्यधिकंभजतीतिसोऽब्रवीद्यक्षमैनाविश्येतेतिदक्षशापात्सोमंराजानंयक्षमाविवेशसयक्षमणाऽऽविष्टोदक्षमगादक्षश्चैनब्रवीन्नसंमवर्त
 यसीतितत्रर्षयःसोममबुवन्क्षीयसेयक्षमणापश्चिमायांदिशिसमुद्रेहिरण्यसरस्तीर्थं तत्रगत्वाआत्मानमभिषेचयस्वेत्यथागच्छत्सोमस्तत्रहिरण्यसरस्तीर्थंगत्वाचात्म
 नःसेचनमकरोत्स्नात्वाचात्मानंपाम्नोमोक्षयामासतत्रचावभासितस्तीर्थेयदासोमस्तदाप्रभृतिचतीर्थं तत्रभासमितिनाम्नाख्यातंबभूव ५७ तच्छापादद्या
 पिक्षीयतेसोमोऽम्बावास्यांतरस्थःपौर्णमासीमात्रेऽधिष्ठितोमेघलेखाप्रतिच्छन्नंवपुर्दृश्यतिमेघसदृशंवर्णमगमत्तदस्यशशलक्षमविमलमभवत् ५८ स्थूलशि
 रामहर्षिर्मेरोःप्रागुत्तरेदिग्विभागेतपस्तेपेतस्तस्यतपस्तप्यमानस्यसर्वगंधवहःशुचिर्वायुर्वायमानःशरीरमस्पृशत्सतपसातापितशरीरःकृशोवायुनोपवीज्यमा
 नोहृदयेपरितोषमगमत्तत्रकिलतस्यानिलव्यजनकृतपरितोषसद्योवनस्पतयःपुष्पशोभानिदर्शितवंतइतिसप्तानशशापनसर्वकालंपुष्पवंतोभविष्यथेति ॥
 ५९ नारायणोलोकहितार्थं वडवामुखोनामपुरामहर्षिर्वभूवतस्यमेरौतपस्तप्यतःसमुद्राहूतोनागतस्तेनामर्षितेनात्मगात्रोष्मणासमुद्रःस्तिमितजलःकृतःस्वेद
 प्रस्यंदनसदृशश्चास्यलवणभावोजनितः ६० उक्तश्चाप्यपयोभविष्यस्येतच्चतेतोयंवडवामुखसंज्ञितेनपेपीयमानंमधुरंभविष्यतितदेतदद्यापिवडवामुखसंज्ञि
 तेनानुवर्तिनातोयंसमुद्रात्पीयते ६१ हिमवतोगिरेर्दुहितरमुमांकन्यारुद्रश्चकमेभृगुरपिचमहर्षिर्हिमवंतमागत्याब्रवीत्कन्यामिमांमेदेहीतितमब्रवीद्धिमवानभि
 लक्षितोवरोरुद्रइतितमब्रवीद्गुर्यस्मात्त्वयाऽहंकन्यावरणकृतभावःप्रत्याख्यातस्तस्माच्चरन्नानांभवान्भाजनंभविष्यतीति ६२ अद्यप्रभृत्येतदवस्थितमृषिवच
 नंतदेवंविधंमाहात्म्यंब्राह्मणानाम् ६३ क्षत्रमपिचब्राह्मणप्रसादादेवशाश्वतीमव्ययांचपृथिवींपत्नीमभिगम्यबुभुजे ६४ यदेतद्ब्रह्माग्नीषोमीयंतेनजगद्धार्यते ६५
 उच्यते ॥ सूर्याचंद्रमसौचक्षुःकेशाश्चैवांशवःस्मृताः ॥ बोधयंस्तापयंश्चैवजगदुत्तिष्ठतेपृथक् ६६

यमत्स्तेनैवंतेजसाजगद्धार्यतेऽतो जगदप्याग्नीषोमीयमित्यर्थः ६५ सूर्याचंद्रमसावग्नीषोमीचक्षुः परमेष्ठनेत्राभ्यामुत्पन्नत्वात् केशांशवःकिरणाःबोधयंश्चंद्रस्तापयन्तूर्यः ६६

तोजगद्धर्षयतोयस्मात्तस्मात्तौहृषी हृष्यतेरिन्नतस्येयुपधातुकिदितिकित्वंअलुक्समासः हृषीअग्नीषोमीकेशावशुडवांशुयस्यसहृषीकेशइत्यर्थः ६७ हरिनामनिर्वक्ति इलेति इलोपहृतासहदिवेत्पादि
 मंत्रेणाहूतोर्हतयोगाद्यज्ञभागंहरेहरणंकुर्वेऽतोहंहरित्यर्थः वर्णश्चहरिर्हरिन्मणितुल्यस्तस्माद्धरिरिति ६८ ऋतधामशब्दनिर्वक्ति धामेति धामशब्दोलोकासारवाची ऋतमवाधितंधामसत्तास्फूर्तिरूपंयस्य
 सऋतधामेत्यर्थः ६९ नष्टांजलेमन्नांघरणांविंदतिलभतइतिगोविंदइत्यर्थः ७० हीनानित्यक्तानिरोमाणीवरोमाण्यंशवोऽवयवायेनसशिपिानंक्लृप्त्यर्थः तेनशिपिनारूपेणयत्किंचिदाविष्टयेना
 ऽतोऽयंशिपिविष्टइत्यर्थः ७१ । ७२ अधोनष्टंवेदहरणवेलायांपातालंतर्हितं ७३ अत्रशब्दनिर्वक्तिनहीति ७४ नोक्तेतिसत्यभाषित्वात् ७५ पृथिव्यग्नेजांसिसत्त्वाव्याकाशोत्पत्तदुभयात्मत्वाद्वा
 सत्यनामाहमित्यर्थः पौष्करेभ्रमाभिकमलोत्थे ७६ सत्त्वेनतापतेपालयतेवासत्वंतनोतिविस्तारयतिवासत्वतःसत्वमस्त्यस्मिन्नितिसत्वतःसत्वपूर्वकमेवसर्वकमचिरतीतिसत्वतः सत्वतएवसात्वतः ।

बोधनात्तापनाच्चैवजगतोहर्षणंभवेत् ॥ अग्नीषोमकृतैरोभिःकर्मभिःपांडुनंदन ॥ हर्षकेशोऽहमीशानोवरदोलोकभावनः ६७ इलोपहृतयोगेनहरेभागंक्रतुष्वहम् ॥
 वर्णश्चमेहरिश्रेष्ठस्तस्माद्धरिरहंस्मृतः ६८ धामसारोहिभूतानामृतंचैवविचारितम् ॥ ऋतधामाततोविप्रैःसद्यश्चाहंप्रकीर्तितः ६९ नष्टांचधरणींपूर्वमविंदं वैगुहा
 गताम् ॥ गोविंदइतितेनाहं देवैर्वाग्भिरभिष्टुतः ७० शिपिविष्टेतिचारख्यायांहीनरोमाचयोभवेत् ॥ तेनाविष्टंतुयत्किंचिच्छिपिविष्टेतिचस्मृतः ७१ यास्कोमासृ
 पिरव्यग्रोनैकयज्ञेषुगीतवान् ॥ शिपिविष्टइतिह्यस्मादुह्यनामधरोह्यहम् ७२ स्तुत्वामांशिपिविष्टेतियास्कऋषिरुदारधीः ॥ मत्प्रसादादधोनष्टंनिरुक्तमभिजग्मि
 वान् ७३ नहिजातोनजायेयंनजनिष्येकदाचन ॥ क्षेत्रज्ञःसर्वभूतानांतस्मादहमजःस्मृतः ७४ नोक्तपूर्वमयाक्षुद्रमश्लीलंवाकदाचन ॥ ऋताब्रह्मसुतासामेसत्या
 देवीसरस्वती ७५ सच्चासच्चैवकौंतेयमयावेशितमात्मनि ॥ पौष्करेब्रह्मसदनेसत्यंमामृषयोविदुः ७६ सत्वान्नच्युतपूर्वोऽहंसत्वंवैविद्धिमत्कृतम् ॥ जन्मनीहाभवे
 त्सत्त्वंपौर्विकमेघनंजय ७७ निराशीःकर्मसंयुक्तःसत्वतश्चाप्यकल्मषः ॥ सात्वतज्ञानदृष्टोऽहंसत्वतामितिसात्वतः ७८ कृषामिमेदिनींपार्थभूत्वाकर्णायसोमहान् ॥
 कृष्णोवर्णश्चमेयस्मात्तस्मात्कृष्णोऽहमर्जुन ७९ मयासंश्लेषिताभूमिरद्विव्योमचवायुना ॥ वायुश्चतेजसासार्धं वैकुण्ठत्वंततोमम ८० निर्वाणंपरमंब्रह्मधर्मोऽसौपर
 उच्यते ॥ तस्मान्नच्युतपूर्वोऽहमच्युतस्तेनकर्मणा ८१ पृथिवीनभसीचोभेविश्रुतोविश्वतोमुखे ॥ तयोःसंधारणार्थं हिमामधोक्षजमंजसा ८२

तायुस्तानपालन योस्तनुविस्तारेआभ्यांसत्वशब्दपूर्वाभ्यांडः । तत्पूर्वमरुद्धामित्यत्रश्रुतोमन्वर्थोयस्तप्यत्ययोबाहुलकात्सत्वशब्दादपि अंततद्विदांतानुकरणमेवप्रातिपदिकं । सद्ब्रह्मतर्हतःसत्वंतः
 आपर्भवं तेषामिदं तंत्रंसात्वतंपांचरात्रादितज्जन्मज्ञानेनदृष्टोऽहंसात्वतोवेत्यभिप्रेत्याह सत्त्वादिति ७७ निराशीःकर्मनिष्कामकर्म ७८ कृषामीति कृष्णायसोलांमलकीलरूपी ७९ विशब्दः
 पक्षिवाचीव्योमचारित्वसामान्याद्वायुतेजसोर्मैघरूपास्वप्नुचवर्तते कुःपृथ्वी ठशब्दआकाशश्चनःएतेषांसमाहारोविकुण्ठवर्णाग्नेनविकुण्ठशब्दउत्पन्नः विकुण्ठानामयंश्लेषणकर्तावैकुण्ठइत्यभिसंधायाह
 मयेति विगताकुंठा पंचानांभूतानांमेलनेअसामर्थ्येयस्यसःविकुण्ठःस्वार्थेत्तद्विदुः इतिस्पष्टोऽर्थः ८० । ८१ अद्यहतिपृथिवी अक्षुव्यासावित्यतोऽक् आकाशः तेजभेसंजयतिसंगेनधारयतीत्यधोक्षज
 इत्याह पृथिवीति अधोक्षशब्दपूर्वात्संज्ञेःकःअनिदितामितिनकारलोपः ८२

निर्वचनतरमाह निरुक्तमिति प्राग्वेश्यज्ञशालेकदेशे ८३ एकपदैःपृथक्पदैः अततिसततंगच्छत्पस्मिन्नितिअः अतसातत्यगमनेऽस्माद्ः घोक्षः दृहप्रपूरणेऽस्मादौणादिकःसःशुणभष्मावी जायतेऽस्मात्सर्वमितिजः जगद्धयस्थितिजन्मस्थानमित्यर्थः ८४ ममवद्विस्वरूपस्याचिबोवर्धकमितिशेषः ८५ । ८६ त्रयोधातवउपाधिभूताःसंत्यस्यसत्रिधातुः ८७ । ८८ । ८९ विभु पदंन्याचष्टे नचादिमिति ९० । ९१ । ९२ त्रीणिककुदान्युच्यप्रदेशाःस्कंधपोत्रदंष्ट्रायस्यत्रिककुदःशरीरस्येतिसामानाधिकरण्यं ९३ विशेषेणरिणक्तितत्त्वानांपरिसंख्यानाख्यंप्रविलयंकरोतीति

निरुक्तंवेदविदुषोवेदशब्दार्थचिंतकाः ॥ तेमांगायंतिप्राग्वेश्यअधोक्षजइतिस्थितिः ८३ शब्दएकपदैरेषव्याहृतःपरमर्षिभिः ॥ नान्योह्यधोक्षजोलोकेऋतेनारायणं प्रभुम् ८४ घृतंममार्चिषोलोकेजंतूनांप्राणधारणम् ॥ घृताचिरहमव्यग्रैवेदज्ञैःपरिकीर्तितः ८५ त्रयोहिधातवःख्याताःकर्मजाइतियेऽस्मृताः ॥ पित्तंश्लेष्माचवायुश्चएषसंघातउच्यते ८६ एतैश्चधार्यतेजंतुरेतैःक्षीणैश्चक्षीयते ॥ आयुर्वेदविदस्तस्मात्त्रिधातुंमांप्रचक्षते ८७ वृषोहिभगवान्धर्मःख्यातोलोकेषुभारत ॥ नैघंटुकपदाख्यानेविद्धिमांषुषुत्तमम् ८८ कपिर्वराहःश्रेष्ठश्चधर्मश्चवृषउच्यते ॥ तस्माद्दृषाकपिंप्राहकश्यपोमांप्रजापतिः ८९ नचादिनमध्यंतथाचैवनांतंकदाचिद्विदंतेसुराश्चासुराश्च ॥ अनाद्योह्यमध्यस्तथाचाप्यनंतःप्रगीतोऽहमीशोविभुर्लोकसाक्षी ९० शुचीनिश्रवणीयानिशृणोमीहधनंजय ॥ नचपापानिमृत्तामिततोऽहं वैशुचिश्रवाः ९१ एकशृंगःपुराभूत्वावराहो नंदिवर्धनः ॥ इमांचोद्धृतवान्भूमिमैकशृंगस्ततोह्यहम् ९२ तथैवासंत्रिककुदोवाराहंरूपमास्थितः ॥ त्रिककुप्तेनविख्यातःशरीरस्यतुमापनात् ९३ विरिचइतियत्प्रोक्तंकापिलंज्ञानचिंतकैः ॥ सप्रजापतिरेवाहंचेतनात्सर्वलोककृत् ९४ विद्यासहायवंतंमामादित्यस्थंसनातनम् ॥ कपिलंग्राहुराचार्याःसंख्यानिश्चितनिश्चयाः ९५ हिरण्यगर्भोद्युतिमान्यएषच्छंदसिस्तुतः ॥ योगैःसंपूज्यतेनित्यंसपुवाहंभुविस्मृतः ९६ एकाविंशति साहस्रंऋग्वेदंमांप्रचक्षते ॥ सहस्रशाखंयत्सामयेवेदविदोजनाः ९७ गायंत्यारण्यकेविप्रामद्भक्तास्तेहिदुर्लभाः ॥ षट्पंचाशतमष्टौचसप्तत्रिंशतमित्युत ९८ यस्मिन्शाखायजुर्वेदसोऽहमाध्वर्यवेऽस्मृतः ॥ पंचकल्पमथर्वाणंकृत्याभिःपरिवृंहितम् ९९ कल्पयंतिहिमांविप्राअथर्वाणविदस्तथा ॥ शाखाभेदाश्चयेकेचिद्याश्चशाखासुगीतयः १०० स्वरवर्णसमुच्चाराःसर्वास्तान्विद्धिमत्कृतान् ॥ यत्तद्वयशिरःपार्थसमुदेतिवरप्रदम् १ सोऽहमेवोत्तरेभागेक्रमाक्षराविभागवित् ॥ वामादेशितमार्गेणमत्प्रसादान्महात्मना २ पांचालेनक्रमःप्राप्तस्तस्माद्भूतात्सनातनात् ॥ बाभ्रव्यगोत्रःसबभौप्रथमंक्रमपारगः ३ नारायणाद्भ्रंलब्ध्वाप्राप्ययोगमनुत्तमम् ॥ क्रमंप्रणीयशिक्षांचप्रणयित्वासगालवः ४ कंडरीकोऽथराजाचब्रह्मदत्तःप्रतापवान् ॥ जातीमरणजंदुखंस्मृत्वास्मृत्वापुनःपुनः ५

विरिचइत्यर्थः रेचनादितिपाठेरेचनद्वारातत्साध्यंचेतनमेवलक्षणीयं ९४ कपिलंपीतं आदित्यपुरुषंप्रकृत्यच्छांदोग्येआप्रणखात्सर्वएवसुवर्णइतिश्रुतेः ९५ छंदसिसमष्टिंलगाभिमानीसुत्रात्प्राप्तुविचतुर्मुखः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ क्रमविभागःपदद्वयमादायपूर्वविच्योत्तरमुत्तरेणसंदध्यात् यथा अग्निमीळेईळेपुरोहितंपुरोहितंयज्ञस्येत्यादि अक्षरविभागःपदविभागःवामेतिवामदेवादिष्टेनभ्यानमार्गेणमामाराधयतापांचालेनमुनिनेतिसंबंधः २ । ३ । ४ कंडरीकइतिकुलनाम साप्तजन्मिकंजन्मादिदुःखंस्मृत्वातीव्रतमवेराग्याच्छीघ्रंयोगिनांसंपदमैध्वर्यगतःप्राप्तइतिसार्थः ५

६ । ७ । ८ अपाहरजाशितवान् रुद्रइतिशेषः ९ तच्छूलंकर्तुं ११० आवयोर्नरनापणयोरंतिकादागच्छद्रागतं ११ तत्तेजसाशूलतेजसा १२ । १३ एवंसमुद्धतमुड्डीयागतंरुद्रं १४

सप्तजातिषुमुख्यत्वाद्योगानांसंपदंगतः ॥ पुराऽहमात्मजःपार्थप्रथितःकारणांतरे ६ धर्मस्यकुरुशार्दूलततोऽहं धर्मजःस्मृतः ॥ नरनायणौपूर्वतपस्तेपतुरव्ययम् ७ धर्मयानंसमारूढौपर्वतेगंधमादने ॥ तत्कालसमयेषैवदक्षयज्ञोवभूवह ८ नचैवाकल्पयद्भागंदक्षोरुद्रस्यभारत ॥ ततोदधीचिवचनादक्षयज्ञमपाहरत् ९ ससर्जशूलंकोपेनप्रज्वलंतंमुहुर्मुहुः ॥ तच्छूलंभस्मसात्कृत्वादक्षयज्ञंसविस्तरम् ११० आवयोःसहसाऽऽगच्छद्दर्याश्रममंतिकात् ॥ वेगेनमहतापार्थपतन्नारायणोरसि ११ ततस्तत्तेजसाऽऽविष्टाःकेशानारायणस्यह ॥ बभूवुर्मुंजवर्णास्तुततोऽहंमुंजकेशवान् १२ तच्चशूलंविनिर्धृतंहुंकारेणमहात्मना ॥ जगामशंकरकरंनारायणसमाहृतम् १३ अथरुद्रउपाधावत्तावृषीतपसान्वितौ ॥ ततएनंसमुद्धृतंकेठेजग्राहपाणिना १४ नारायणःसविश्वात्मातेनास्यशितिकंठता ॥ अथरुद्रविधातार्थमिषीकानरउद्धरन् १५ मंत्रैश्चसंयुजोऽऽशुसोऽभवत्परशुर्महान् ॥ क्षिप्तश्चसहसातेनखंडनंप्राप्तवांस्तदा १६ ततोऽहंखंडपरशुःस्मृतःपरशुखंडनात् ॥ अर्जुनउवाच ॥ अस्मिन्नुद्धेतुवार्ण्यत्रैलोक्यशमनेतदा १७ कोजयंप्राप्तवांस्तत्रशंसैतन्मेजनार्दन ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तयोःसंलग्नयोर्युद्धेरुद्रनारायणात्मनोः १८ उद्दिग्नाःसहसाकृत्प्राःसर्वलोकास्तदाऽभवन् ॥ नागृह्णात्पावकःशुभ्रंमखेपुसुहुतंहविः १९ वेदानप्रतिभांतिस्मऋषीणांभावितात्मनाम् ॥ देवानरजस्तमश्चैवसमाविविशतुस्तदा १२० वसुधासंचकंपेचनभश्चविपफालह ॥ निष्प्रभाणिचतेजांसिब्रह्माचैवासनच्युतः २१ अगाच्छोपंसमुद्रश्चहिमवांश्चव्यशीर्यत ॥ तस्मिन्नेवंसमुत्पन्नेनिमित्तेपांडुनंदन २२ ब्रह्मावृत्तोदेवगणैर्ऋषिभिश्चमहात्मभिः ॥ आजगामाशुतंदेशंयत्रयुद्धमवर्तत २३ सौंजलिप्रग्रहोभूत्वाचतुर्वक्रोनिरुक्तगः ॥ उवाचवचनंरुद्रंलोकानामस्तुवैशिवम् २४ न्यस्यायुधानिविश्वेशजगतोहितकाम्यया ॥ यदक्षरमथाव्यक्तमीशंलोकस्यभावनम् २५ कूटस्थंकर्तुंनिर्द्धमकर्तेतिचयंविदुः ॥ व्यक्तिभावगतस्यास्यएकामूर्तिरियंशुभा २६ नरोनारायणश्चैवजातौधर्मकुलोद्भवौ ॥ तपसामहतायुक्तौदेवश्रेष्ठौमहाव्रतौ २७ अहंप्रसादजस्तस्यकुतश्चित्कारणांतरे ॥ त्वंचैवक्रोधजस्तातपूर्वसर्गसनातनः २८ मयाचसाद्धंवरदविबुधैश्चमहर्षिभिः ॥ प्रसादयाऽऽशुलोकानांशांतिर्भवतुमाचिरम् २९ ब्रह्मणा त्वेषुक्तस्तुरुद्रःक्रोधाग्निमुत्सृजन् ॥ प्रसादयामासततोदेवंनारायणंप्रभुम् ॥ शरणंचजगामाऽऽद्यंवरैष्यंवरदंप्रभुम् १३० ततोऽथवरदोदेवोजितक्रोधोजितेंद्रियः ॥ प्रीतिमानभवत्तत्ररुद्रेणसहसंगतः ३१ ऋषिभिर्ब्रह्मणाचैवविबुधैश्चसुपूजितः ॥ उवाचदेवमीशानमीशःसजगतोहरिः ३२

शितिकंठताकृष्णवर्णस्यनारायणस्यसंबंधान्नीलकंठत्वरुद्रोमतइत्यर्थः १५ इषीकैवपरशुतांप्राप्ताक्षिप्तआक्षिप्तस्तेनरुद्रशूलैरुद्रेणवा १६ रुद्रस्यखंडपरशुत्वमसिद्धिस्तुमदनन्यत्वादित्यर्थः १७ । १८ १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

यस्त्वावेत्तिममावेत्तियस्त्वामनुसमामनु ॥ नावयोरंतरं किंचिन्मातेऽभूद्बुद्धिरन्यथा ३३ अद्यप्रभृतिश्रीवत्सःशूलांकोमेभवत्वयम् ॥ ममपाप्यंकितश्चापिश्रीकंठ
स्त्वंभविष्यसि ३४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ एवंलक्षणमुत्पाद्यपरस्परकृतं तदा ॥ सर्व्यं चैवातुलं कृत्वा रुद्रेण सहितावृषी ३५ तपस्तेपतुरव्यग्रौ विसृज्य त्रिदिवोकसः ॥
एषतेकथितः पार्थनारायणजयोमृधे ३६ नामानि चैव गुह्यानि निरुक्तानि च भारत ॥ ऋषिभिः कथितानीह यानि संकीर्तितानि ते ३७ एवं बहुविधैरूपैश्च रामाहि
वसुंधराम् ॥ ब्रह्मलोकं च कौंतेय गोलोकं च सनातनम् ३८ मया त्वं रक्षितो युद्धे महांतं प्राप्तवान् जयम् ॥ यस्तु ते सोऽग्रतो याति युद्धे संप्रत्युपस्थिते ३९ तं विद्विरुद्रं कौं
तेय देवदेवं कर्पादिनम् ॥ कालः स एव कथितः क्रोधजेति मया तव १४० निहतास्तेन वै पूर्वहृत्तवानसियान् ररिपून् ॥ अप्रमेयप्रभावंतं देवदेवमुमापतिम् ॥ नमस्वदेवं प्र
यतो विश्वेशं हरमक्षयम् १३१ यश्च ते कथितः पूर्वक्रोधजेति पुनः पुनः ॥ तस्य प्रभाव एवाग्रेयच्छ्रुतं ते धनं जय १४२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० नारायणी
ये द्विचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४२ ॥ शौनक उवाच ॥ सौते सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् ॥ यच्छ्रुत्वा मुनयः सर्वे विस्मयं परमंगताः १ सर्वा
श्रमाभिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ न तथा फलदं सौते नारायणकथायथा २ पावितांगाः स्मसं वृत्ताः श्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ नारायणाश्रयां पुण्यां सर्वपापप्रमो
चनीम् ३ दुर्दर्शो भगवान् देवः सर्वलोकनमस्कृतः ॥ सब्रह्मकैः सुरैः कृत्स्नैरन्यैश्चैव महर्षिभिः ४ दृष्टवान् नारदो यदुदेवं नारायणं हरिम् ॥ नूनमेतद्धनुमंतं तस्य देवस्य सूत
ज ५ यद्दृष्टवान् जगन्नाथमनिरुद्धतनौ स्थितम् ॥ यत्प्राद्रवत्पुनर्भूयो नारदो देवसत्तमौ ६ नरनारायणौ द्रुपुंकारणं तद्ब्रवीहि मे ॥ सौतिरुवाच ॥ तस्मिन् यज्ञे वर्तमा
ने राज्ञः पारिक्षितस्य वै ७ कर्मांतरेषु विधिवद् वर्तमानेषु शौनक ॥ कृष्णद्वैपायनव्यासमृषिवेदनिधिं प्रभुम् ८ परिप्रच्छ राजेंद्रः पितामहपितामहम् ॥ जनमेजय
उवाच ॥ श्वेतद्वीपान्निवृत्तेन नारदेन सुरर्षिणा ९ ध्यायता भगवद्वाक्यं चेष्टितं किमतः परम् ॥ बदर्याश्रममागम्य समागम्य च तावृषी १० कियं तं कालमवसत्कां कथां
पृष्ट्वांश्वसः ॥ इदं शतसहस्राद्धिभारताख्यानविस्तरात् ११ आमंथ्य मतिमंथेन ज्ञानोदधिमुत्तमम् ॥ नवनीतं यथा दध्ना मलयाच्चंदनं यथा १२ आरण्यकंच वेदे
भ्योऽपि धिम्योऽमृतं यथा ॥ समुद्धृतमिदं ब्रह्मन्कथाऽमृतमिदं तथा १३ तपोनिधे त्वयोक्तं हि नारायणकथाश्रयम् ॥ सर्वशोभगवान् देवः सर्वभूतात्मभावनः १४ अहो
नारायणं ते जो दुर्दर्शो द्विजसत्तम ॥ यत्राविशंति कल्पांते सर्वे ब्रह्मादयः सुराः १५ ऋषयश्च सर्गधर्वा यच्च किंचिच्चराचरम् ॥ न ततोऽस्ति परं मन्ये पावनं दिवि चेह च १६ सर्वा
श्रमाभिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ न तथा फलदं चापि नारायणकथायथा १७ सर्वथा पाविताः स्मेहश्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ हरोर्विश्वेश्वरस्येह सर्वपापप्रणाशनीम् १८

२। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ जालपादाहंसास्तदंकितभृजौ हंसपादांकितभुजौ च कलक्षणो चक्रांकितपादौ ३६। ३७

नचित्रं कृतं वास्तत्रयदार्यो मे धनं जयः ॥ वासुदेवसहायो यः प्राप्तवान् जयमुत्तमम् १९ नचास्य किंचिदप्राप्यं मन्ये लोकेष्वपि त्रिषु ॥ त्रैलोक्यनाथो विष्णुः स यथाऽऽसी
त्साह्यकृत्सवै २० धन्याश्च सर्वे एवासन्नब्रह्मं स्ते मम पूर्वजाः ॥ हिताय श्रेयसे चैव ये पाप्मासीज्जनार्दनः २१ तपसाऽथ सुदृश्यो हि भगवान् लोकपूजितः ॥ यं दृष्टवंतस्ते
साक्षाच्छ्रीवत्सां कविभूषणम् २२ तेभ्यो धन्यतरश्चैव नारदः परमेष्ठिजः ॥ नचाल्पतेजसमृषिवेद्भिर्नारदमव्ययम् ॥ श्वेतद्वीपं समासाद्य येन दृष्टः स्वयं हरिः ॥ देवप्र
सादानुगतं व्यक्तं तत्तस्य दर्शनम् २४ यद्दृष्ट्वांस्तदा देवमनिरुद्धतनौ स्थितम् ॥ बदरीमाश्रमं यत्तु नारदः प्राद्रवत्पुनः २५ नरनारायणौ द्रुपुं कितुत्कारणं मुने ॥
श्वेतद्वीपान्निवृत्तश्च नारदः परमेष्ठिजः २६ बदरीमाश्रमं प्राप्य समागम्य च तावृषी ॥ कियं तं कालमवसत्प्रश्नान्कान् पृष्ट्वांश्वह २७ श्वेतद्वीपादुपावृत्ते तस्मिन् वासुमहा
त्मनि ॥ किमब्रूतां महात्मानो नरनारायणावृषी २८ तदेतन्मे यथा तत्त्वं सर्वमाख्यातुमर्हसि ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नमो भगवते तस्मै व्यासायामिततेजसे २९
यस्य प्रसादाद् दक्ष्यामि नारायणकथामिमाम् ॥ प्राप्य श्वेतं महाद्वीपं दृष्ट्वा च हरिं मव्ययम् ३० निवृत्तो नारदो राजंस्तरसामेरुमागमत् ॥ हृदयेनोद्ब्रह्मभारं यदुक्तं परमा
त्मना ३१ पश्चादस्या भवद्राजन्नात्मनः साध्वसं महत् ॥ यद्गत्वा दूरमध्वानं क्षेमी पुनरिहागतः ३२ मेरोः प्रचक्राम ततः पर्वतं गंधमादनम् ॥ निपपात च खातूर्णवि
शालावदरीमनु ३३ ततः सदृशे देवौ पुराणावृषिसत्तमौ ॥ तपश्चरंतौ सुमहदात्मनिष्ठौ महाव्रतौ ३४ तेजसाऽभ्यधिकौ सूर्यात्सर्वलोकविरोचनात् ॥ श्रीवत्सलक्ष
णौ पूज्यौ जटामंडलधारिणौ ३५ जालपादभुजौ तौ पादयोश्च कलक्षणौ ॥ व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ तथा मुष्कचतुष्किणौ ३६ षष्टिदंतावष्टदंश्रौ मेघौ घसदृशस्वनौ ॥
स्वास्यौ पृथुललाटौ च सुसुहनुनासिकौ ३७ आतपत्रेण सदृशे शिरसी देवयोस्तयोः ॥ एवं लक्षणसंपन्नौ महापुरुषसंज्ञितौ ३८ तौ दृष्ट्वा नारदो हृष्टस्तभ्यां च प्रति
पूजितः ॥ स्वागतेनाभिभाष्याथ पृष्टश्चानामयं तथा ३९ बभूवांतर्गतमतिर्निरीक्ष्य पुरुषोत्तमौ ॥ सदोगतास्तत्र ये वै सर्वभूतनमस्कृताः ४० श्वेतद्वीपे मया दृष्टा
स्तादृशावृषिसत्तमौ ॥ इति संचित्य मनसा कृत्वा चाभिप्रदक्षिणम् ४१ सचोपविशे तत्र पीठे कुशमये शुभे ॥ ततस्तौ तपसां वासौ यशसां तेजसामपि ४२ ऋषीशम
दमोपेतौ कृत्वा पौर्वाहिकं विधिम् ॥ पश्चान्नारदमव्यग्रौ पाद्यार्घ्याभ्यामथार्चतः ४३ पीठयोश्चोपविष्टौ तौ कृतातिथ्या हिकौ नृपौ ॥ तेषु तत्रोपविष्टेषु सदृशोऽभिव्य
राजत ४४ आज्याहुतिमहाज्वालैर्यज्ञवाटो यथाऽग्निभिः ॥ अथ नारायणस्तत्र नारदं वाक्यमब्रवीत् ४५ सुखोपविष्टं विश्रांतं कृतातिथ्यं सुखस्थितम् ॥ नरनारा
यणावूचतुः ॥ अपीदानीं स भगवान् परमात्मा सनातनः ४६ श्वेतद्वीपे त्वया दृष्ट आवयोः प्रकृतिः परा ॥ नारद उवाच ॥ दृष्टो मे पुरुषः श्रीमान् विश्वरूपधरोऽव्ययः ४७
सर्वलोकाहितत्रस्थास्तथा देवाः सहर्षिभिः ॥ अद्यापि चैनं पश्यामि युवां पश्यन्सनातनौ ४८ ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८

४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९ अष्टनलोत्सेधामित्यत्रनलवत्पर्वयुक्तत्वात्तलशब्देनांगुलंशब्दं तलेतिपाठेऽइस्तस्यतलमंगुलोच्छ्रायमेवभवति ६०।६१।६२
६३ एकांतगतबुद्धिभिरव्यभिचरितबुद्धिभिः ६४।६५।६६।६७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेत्रिचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ ॥ ॥ धन्यो
ऽसीत्यध्यायेभूतपंचकात्मकंशरीरंसमनस्कंयेनचृष्टंयोविद्यासह ।योविद्यैकलभ्यस्तंसूर्यद्वारेणविशंतीत्युक्तंत्रायमर्थः आदित्यमंडलांतःस्थेनारायणेसम्यग्दत्तदृष्टिःपुरुषस्तदेकाग्रतयायदाशरीरंसर्वात्म

यैर्लक्षणैरुपेतःसहरिरव्यक्तरूपधृक् ॥ तैर्लक्षणैरुपेतौहिव्यक्तरूपधरौयुवाम् ४९ दृष्टौयुवामयातत्रतस्यदेवस्यपार्श्वतः ॥ इहैवचागतोऽस्म्यद्यविसृष्टःपरमात्म
ना ५० कोहिनामभवेत्तस्यतेजसायशसाश्रिया ॥ सदृशस्त्रिपुलोकेषुऋतेधर्मात्मजौयुवाम् ५१ तेनमेकथितःकृत्स्नोधर्मःक्षेत्रज्ञसंज्ञितः ॥ प्रादुर्भावाश्चकथिताभ
विष्याद्दृश्येयथा ५२ तत्रयेपुरुषाःश्वेताःपंचेंद्रियविवर्जिताः ॥ प्रतिबुद्धाश्चतेसर्वेभक्ताश्चपुरुषोत्तमम् ५३ तेऽर्चयंतिसदादेवतैःसार्धंरमतेचसः ॥ प्रियभक्तोहिभ
गवान्परमात्माद्विजप्रियः ५४ रमतेसोऽर्च्यमानोहिसदाभागवतप्रियः ॥ विश्वभूःसर्वगोदेवोमाधवोभक्तवत्सलः ५५ सकर्ताकारणंचैवकार्यंचातिबलद्युतिः ॥ हेतु
श्चाज्ञाविधानंचतत्त्वंचैवमहायशाः ५६ तपसायोज्यसोऽऽत्मानंश्वेतद्वीपात्परंरिहयत् ॥ तेजइत्यभिविख्यातंस्वयंभासाऽवभासितम् ५७ शांतिःसात्रिपुलोकेषुवि
हिताभावितात्मना ॥ एतयाशुमयाबुद्धानैष्ठिकंव्रतमास्थितः ५८ नतत्रसूर्यस्तपतिनसोमोऽभिविराजते ॥ नवायुर्वातिदेवेशेतपश्चरतिदुश्चरम् ५९ वेदीमष्ट
नलोत्सेधांभूमावास्थायविश्वकृत् ॥ एकपादस्थितोदेवऊर्ध्वबाहुर्दुदुःमुखः ६० सांगानावर्तयन्चेदांस्तपस्तेपेसुदुश्चरम् ॥ यद्ब्रह्माऋषयश्चैवस्वयंपशुपतिश्चयत्
६१ शेषाश्चविबुधश्रेष्ठादैत्यदानवराक्षसाः ॥ नागाःसुपर्णागंधर्वाःसिद्धाराजर्षयश्चये ६२ हव्यंकव्यंचसततंविधियुक्तंप्रयुंजते ॥ कृत्स्नंतुतस्यदेवस्यचरणबुपति
ष्ठतः ६३ याःक्रियाःसंप्रयुक्ताश्चएकांतगतबुद्धिभिः ॥ ताःसर्वाःशिरसादेवःप्रतिगृह्णातिवैस्वयम् ६४ नतस्यान्यःप्रियतरःप्रतिबुद्धैर्महात्मभिः ॥ विद्यतेत्रिपुलोके
पुततोऽस्यैकांतिकंगतः ६५ इहचैवागतस्तेनविसृष्टःपरमात्मना ॥ एवमेभगवान्देवःस्वयमाख्यातवान्हरिः ६६ आसिष्येतत्परोभूत्वायुवाभ्यामहानित्यशः ६७
॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयेत्रिचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ नरनारायणावूचतुः ॥ धन्योऽस्यनुगृहीतोऽसियते
दृष्टःस्वयंप्रभुः ॥ नहितंदृष्टवान्कश्चित्पद्मयोनिरपिस्वयम् १ अव्यक्तयोनिर्भगवान्दुर्दर्शःपुरुषोत्तमः ॥ नारदैतद्विनौसत्यंवचनंसमुदाहृतम् २ नास्यभक्तात्प्रिय
तरोलोकेकश्चनविद्यते ॥ ततःस्वयंदर्शितवान्स्वमात्मानांद्दिजोत्तम ३ तपोहितप्यतस्तस्ययत्स्थानंपरमात्मनः ॥ नतत्संप्राप्तुतेकश्चिद्वेत्तेह्यावांद्दिजोत्तम ४

नाविस्मरतितदाद्रग्धसर्वांगोभवति ततआदित्यपुरुषाकारंमनःक्रमेणपुरुषाकृतिपरित्यज्यअणुःस्मितमात्राकारोनखचंद्रमात्राकारोवाभवेत् एवंसूक्ष्मीकृतंमनःअकारार्थेविराजिअनिरुद्धालयेहंकारे
प्रवेशयेत्तदप्यनिरुद्धाकारतांपरित्यज्योकारार्थेसूत्रात्मनिप्रद्युम्नाख्येमनसितदपिमकारार्थेअंतर्प्राप्तिसंकर्षणाख्येजीवेशुद्धत्वंपदार्थेप्रविशतितमपिपरित्यज्यचतुर्थेऽर्धमात्रार्थेशुद्धेब्रह्मणिवासुदेवाख्येमहा
काशकल्पेघटाकाशवत्प्रविशेदिति १ । २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११२१ । ११२२ । ११२३ । ११२४ । ११२५ । ११२६ । ११२७ । ११२८ । ११२९ । ११३० । ११३१ । ११३२ । ११३३ । ११३४ । ११३५ । ११३६ । ११३७ । ११३८ । ११३९ । ११४० । ११४१ । ११४२ । ११४३ । ११४४ । ११४५ । ११४६ । ११४७ । ११४८ । ११४९ । ११५० । ११५१ । ११५२ । ११५३ । ११५४ । ११५५ । ११५६ । ११५७ । ११५८ । ११५९ । ११६० । ११६१ । ११६२ । ११६३ । ११६४ । ११६५ । ११६६ । ११६७ । ११६८ । ११६९ । ११७० । ११७१ । ११७२ । ११७३ । ११७४ । ११७५ । ११७६ । ११७७ । ११७८ । ११७९ । ११८० । ११८१ । ११८२ । ११८३ । ११८४ । ११८५ । ११८६ । ११८७ । ११८८ । ११८९ । ११९० । ११९१ । ११९२ । ११९३ । ११९४ । ११९५ । ११९६ । ११९७ । ११९८ । ११९९ । १२०० । १२०१ । १२०२ । १२०३ । १२०४ । १२०५ । १२०६ । १२०७ । १२०८ । १२०९ । १२१० । १२११ । १२१२ । १२१३ । १२१४ । १२१५ । १२१६ । १२१७ । १२१८ । १२१९ । १२२० । १२२१ । १२२२ । १२२३ । १२२४ । १२

३ । ४ । ५ ममपितरं प्रजापतिं ब्रह्मापरमेष्ठीतिसंबंधः नारदो देवशापात्प्रजापतेः सकाशात्पुनर्जन्ममापेति हरिवंशेऽस्ति तस्य ब्रह्मणः ६ नारायणविधौ तांत्रिके पूजादौ ७ श्रुतिश्चेति अग्निष्वा
त्तादीन्पुत्रान्पितरो देवाभ्याप्यासुरैः सह युद्धार्थं गतास्ततश्चिरोपितानां तेषां श्रुतिः प्रनष्टा प्रतिभाति ततस्ते पुत्रेभ्य एव वेदमधीतवन्त इत्याख्यापिकापुराणां तत्र प्रसिद्धा सूचिता ८ । ९ । १० पूर्वपु

त्वयामतिमतां श्रेष्ठतन्मेशंसयथागमम् ॥ किमेतत्क्रियते कर्मफलवाऽस्यं किमिष्यते ३ ॥ नारद उवाच ॥ त्वयैतत्कथितं पूर्वदैवैर्कर्तव्यमित्यपि ॥ दैवतंच परोयज्ञः
परमात्मा सनातनः ४ ततस्तद्भावि तो नित्यं यजेवैकुण्ठमव्ययम् ॥ तस्माच्च प्रसृतः पूर्वब्रह्मालोकपितामहः ५ ममवैपितरं प्रीतः परमेष्ठ्यप्यजीजनत् ॥ अहं संकल्प
जस्तस्य पुत्रः प्रथमकल्पितः ६ यजामिवैपितृन्साधो नारायणविधौ कृते ॥ एवं स एव भगवान्पितामातापितामहः ७ इज्यते पितृयज्ञेषु तथानित्यं जगत्पतिः ॥
श्रुतिश्चाप्यपरा देवी पुत्रान्निह पितरोऽयजन् ८ वेदश्रुतिः प्रनष्टा च पुनरध्यापितासुतैः ॥ ततस्ते मंत्रदाः पुत्राः पितृत्वमुपपदिरे ९ नूनं सुरैस्तद्विदितं युवयोर्भावितात्म
नोः ॥ पुत्राश्च पितरश्चैव परस्परमपूजयन् १० त्रीन्पिंडान्यस्यैव पृथ्व्यां पूर्वदत्त्वा कुशानिति ॥ कथं तु पिंडसंज्ञांति पितरो लेभिरेपुरा ११ ॥ नरनारायणावुचतुः ॥
इमां हि धरणीं पूर्वेन घांसागरमेखलां ॥ गोविंद उज्जहाराऽऽशुवारां हं रूपमास्थितः १२ स्थापयित्वा तु धरणीं स्वैस्थाने पुरुषोत्तमः ॥ जलवर्द्धमलितांगोलोककार्यार्थं
मुद्यतः १३ प्राप्ते चाद्विकाले तु मध्यदेशगते रवौ ॥ दंष्ट्राविलग्रांस्त्रीन्पिंडान्विभूय सहसा प्रभुः १४ स्थापयामास वै पृथ्व्यां कुशानास्तीर्य नारद ॥ सतेष्व्वात्मान
मुद्दिश्य पित्र्यं चक्रे यथाविधि १५ संकल्पयित्वा त्रीन्पिंडान्स्वेनैव विधिना प्रभुः ॥ आत्मगात्रोष्मसंभूतैः स्नेहगर्भैस्ति लैरपि १६ प्रोक्ष्यापवर्गं देवेशः प्राङ्मुखः कृत
वान्स्वयम् ॥ मर्यादां स्थापनार्थं च ततो वचनमुक्तवान् १७ ॥ वृषाकपि रवाच ॥ अहं हि पितरः स्रष्टुमुद्यतो लोककृत्स्वयम् ॥ यस्य चिंतयतः सद्यः पितृकार्यविधिं नि
रान् १८ दंष्ट्राभ्यां प्रविनिर्धूता ममैते दक्षिणां दिशम् ॥ आश्रिता धरणीं पिंडास्तस्मात्पितर एव ते १९ त्रयो मूर्तिविहीनवै पिंडमूर्तिधरास्त्वमे ॥ भवंतु पितरो लो
के मया सृष्टाः सनातनाः २० पितापितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः ॥ अहमेवात्र विज्ञेयस्त्रिपुण्ड्रेषु संस्थितः २१ नास्ति मत्तोऽधिकः कश्चित्को वाऽन्योऽर्च्यो मया स्व
यम् ॥ को वा मम पिता लोके अहमेव पितामहः २२ पितामहपिता चैव अहमेवात्र कारणम् ॥ इत्येतदुक्त्वा वचनं देवदेवो वृषाकपिः २३ वराहपर्वते विप्रदत्त्वा पि
डान्सविस्तरान् ॥ आत्मानं पूजयित्वा तत्रैवादर्शनं गतः २४ एषा तस्य स्थितिर्विप्रपितरः पिंडसंज्ञिताः ॥ लभंते सततं पूजां वृषाकपि वचो यथा २५ ये यजंति पितृ
न्देवान्गुरुंश्चैवातिथींस्तथा ॥ गाश्चैव द्विजमुख्यांश्च पृथिवीं मातरं यथा २६ कर्मणामनसा वाचा विष्णुमेव यजंति ते ॥ अंतर्गतः स भगवान्सर्वसत्त्वशरीरगः २७

पृथ्व्यां कुशान्दन्वात्तत्र पित्राद्युद्देशेन पिंडान्यस्यापूजयन्नितिसंबंधः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अहं हीति पितरः पितृन् १८ विष्णोः शालग्राम इव पितृणां मूर्तयः पिंडा
एवेत्याहं दंष्ट्राभ्यामिति १९ । २० पितापितामहश्चेत्यादिना श्राद्धं सर्वविष्णुदेवत्वमेवेति पित्र्यप्रकारो दर्शितः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावंदीये पंचचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वेति अस्य तात्पर्यं सर्वभूतात्म
के विष्णोर्द्रोहमकुर्वाणेषु परमेश्वरः सम्यगाराधनीय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ गुरवे बृहस्पतये

समः सर्वेषु भूतेषु ईश्वरः सुखदुःखयोः ॥ महान्महात्मा सर्वात्माना नारायण इति श्रुतः २८ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० नारायणीये पंचचत्वारिंशदधिकत्रिंश
त्तमोऽध्यायः ॥ ३४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेत्न्नारदो वाक्यं नरनारायणे रितम् ॥ अत्यंतं भक्तिमान्देवे एकांतिवमुपोयिवान् १ प्रोष्य वर्षसहस्रं तु नरनारा
यणाश्रमे ॥ श्रुत्वा भगवदारव्यानं दृष्ट्वा च हरि मव्ययम् २ हिमवतं जगामाऽऽशुयत्रास्य स्वक आश्रमः ॥ तावपि ख्याततपसौ नरनारायणावृषी ३ तस्मिन्नेवाश्रमे र
म्येतेप तुस्तप उत्तमम् ॥ त्वमप्यमितविक्रांतः पांडवानां कुलोद्भवः ४ पावितात्माऽद्य संवृत्तः श्रुत्वे मामादितः कथाम् ॥ नैव तस्यापरो लोको नायं पार्थिवसत्तम ५ कर्म
णामनसा वाचा यो द्विप्याद्विष्णुमव्ययम् ॥ मज्जंति पितरस्तस्य नरकेशाश्वतीः समाः ६ यो द्विप्याद्विभुधश्रेष्ठं देवं नारायणं हरिम् ॥ कथं नाम भवेद्देव्य आत्मा लोकस्य
कस्यचित् ७ आत्मा हि पुरुषव्याघ्रज्ञेयो विष्णुरिति स्थितिः ॥ य एष गुरुरस्माकं ऋषिर्गंधवतीसुतः ८ तेनैतत्कथितं तात माहात्म्यं परमव्ययम् ॥ तस्माच्छ्रुतं मया
चेदं कथितं च तवानघ ९ नारदेन तु संप्राप्तः सरहस्यः ससंग्रहः ॥ एष धर्मो जगन्नाथात्साक्षात्नारायणावृष १० एवमेव महान्धर्मः सते पूर्ववृत्तपोत्तम ॥ कथितो हरिगीता
सुसमासविधिकल्पितः ११ कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्विन्नारायणं भुवि ॥ को ह्यन्यः पुरुषव्याघ्रमहाभारतकृद्भवेत् १२ धर्मानानां विधांश्चैव को ब्रूयात्तस्मृते प्रभुम् १३
वर्ततांति महायज्ञो यथा संकल्पितस्त्वया ॥ संकल्पिताश्च मेघस्त्वं श्रुतधर्मश्च तत्त्वतः १४ ॥ सौतिरुवाच ॥ एतनु महदारव्यानं श्रुत्वा पार्थिवसत्तमः ॥ ततो यज्ञसमा
प्त्यर्थं क्रियाः सर्वाः समारभत् १५ नारायणीयमारव्यानमेतत्ते कथितं मया ॥ पृष्टेन शौनकाद्येह नैमिषारण्यवासिषु १६ नारदेन पुरायद्वैगुरवे तु निवेदितम् ॥ ऋषी
णां पांडवानां च शृण्वतोः कृष्णभीष्मयोः १७ सहिपरमर्षिर्जनभुवनपतिः पृथुधरणिधरः श्रुतिविनयविधिः ॥ शमनियमनिधिर्यमनियमपरो द्विजवरसाहितस्तव च भव
तु गतिर्हरिरमरहितः १८ असुरवधकरस्तपसां निधिः सुमहतां यज्ञसांच भाजनम् ॥ मधुकैटभहाकृतधर्मविदां गतिदोऽभयदो मखभागहरोऽस्तु शरणं सते १९ त्रिगु
णो विगुणश्चतुरात्मधरः पूर्तेष्टयोश्च फलभागहरः ॥ विदधातु नित्यमजितोऽतिचलोगतिमात्मगां सुकृतिनामृषीणाम् २० तं लोकसाक्षिणमजंपुरुषं पुराणं रविवर्णमी
श्वरं गतिं बहुशः ॥ प्रणमध्वमेकमनसो यतः सलिलोद्भवोऽपितृमृषिप्रणतः २१

१७ सहीति सनारायणः शमस्यनियमो निग्रहस्तत्परः यमनियमाश्च पंचपंच अहिंसादयः सत्यादयश्च १८ कृतधर्मः कृतयुगधर्मः सत्यादिस्तद्विदां १९ चत्वारो वासुदेवसंकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धाख्या आ
त्मानस्तां चारयति सतथा पूर्तवाप्यादि इष्टमहिष्टोत्रादि आत्मगां प्रत्यक्तत्त्वगामिनीं २० सलिलमुद्भवो यस्य सनारायणः शेषशायी तन्मृषिं वासुदेवं २१

लोकस्याव्यक्तादेयानिः अमृतस्यमोक्षस्यपदस्थानं पदपदनीयं हेउदार तद्वत् धृतमितिपाठांतरेभ्यातं यतात्मभिर्निरुद्धचित्तैः २२ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपि
पदचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुतंभगवतस्तस्येत्यादिरध्यायोहयग्रीवावतारस्यप्रयोजनमाहात्म्यं च प्रतिपादयति तस्य
तात्पर्यं रजस्तमोभ्यांवेदानष्टास्तिरोहितार्था भवन्ति सत्त्वेनत्वर्थतःसम्यक्प्रकाशतइति १ । २ ह्यकव्यभुजः मूलविभुजादित्वात्कः अकारांतःशब्दः उदकपूर्वैशानकोणे महोदधौतत्समीपे इदमु
त्तरान्वायि ३ । ४ अपूर्वमागहृष्टं ५ अपूर्वमद्भुतं ६ । ७ । ८ । ९ दशितवांस्तदश्वशिरोरूपं १० वेदोवेदहर्तावेदाध्यायीवेदहरणमित्यादिकंसर्वभगवद्दीलामात्रमितिपृष्टस्योत्तरं वक्ष्यंस्तत्त्व

सहिलोकयोनिरमृतस्यपदंसूक्ष्मंपरायणमचलंहिपदम् ॥ तत्सांख्ययोगिभिरुदारवृत्तं बुद्ध्यायतात्मभिरिदं सनातनम् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि नारायणीये षट्चत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४६ ॥ शौनकउवाच ॥ श्रुतंभगवतस्तस्यमाहात्म्यंपरमात्मनः ॥ जन्मधर्मगृहेचैवनरनारा
यणात्मकम् १ महावराहसृष्टाचर्षिडोत्पत्तिःपुरातनी ॥ प्रवृत्तौचनिवृत्तौचयोयथापरिकल्पितः २ तथाचनःश्रुतोब्रह्मन्कथ्यमानस्त्वयाऽनघ ॥ ह्यकव्यभुजो
विष्णुरुदकपूर्वमहोदधौ ३ यच्चतत्कथितंपूर्वत्वयाहयशिरोमहत् ॥ तच्चदृष्टंभगवताब्रह्मणापरमेष्ठिना ४ किंतदुत्पादितंपूर्वहरिणालोकधारिणा ॥ रूपंप्रभावंमहता
मपूर्वधीमतांवर ५ दृष्ट्वाहिविबुधश्रेष्ठमपूर्वममितौजसम् ॥ तदश्वशिरसंपुण्यंब्रह्माकिमकरोन्मुने ६ एतन्नःसंशयंब्रह्मपुराणंज्ञानसंभवम् ॥ कथयस्वोत्तममतेमहापु
रुपनिर्मितम् ७ पाविताःस्मत्वयाब्रह्मण्युण्यांकथयताकथाम् ॥ सौतिरुवाच ॥ कथयिष्यामि ते सर्वपुराणवेदसंमितम् ८ जगौयद्भगवान्व्यासोराज्ञःपारिक्षित
स्यैव ॥ श्रुत्वाऽश्वशिरसोमूर्तिदेवस्यहरिमेघसः ९ उत्पन्नसंशयोराजाएतदेवमचोदयत् ॥ जनमेजयउवाच ॥ यत्तदशितवान्ब्रह्मादेवंहयशिरोधरम् १० किमर्थं
तत्समभवत्तन्ममाचक्ष्वमत्तम ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यत्किंचिदिहलोकेवैदेहसत्वंविशांपते ११ सर्वंपंचभिराविष्टंभूतैरीश्वरबुद्धिभिः ॥ ईश्वरोहिजगत्सृष्टाप्रभुर्ना
रायणोविराट् १२ भूतांतरात्मावरदःसगुणोनिर्गुणोऽपिच ॥ भूतप्रलयमत्यंतंशृणुष्वनृपसत्तम १३ धरण्यामथलीनायामप्सुचैकार्णवेपुरा ॥ ज्योतिर्भूतेजलेचा
पिलीनेज्योतिषिचानिले १४ वायौचाकाशसंलीनेआकाशेचमनोनुगे ॥ व्यक्तेमनसिसंलीनेव्यक्तेचाव्यक्ततांगते १५ अव्यक्तेपुरुषंयातेपुंसिसर्वगतेऽपिच ॥
तमएवाभवत्सर्वंनप्राज्ञायतकिंचन १६ तमसोब्रह्मसंभूतंतमोमूलामृतात्मकम् ॥ तद्विश्वभावसंज्ञांतंपौरुषीतनुमाश्रितम् १७ सोऽनिरुद्धइतिप्रोक्तस्तत्प्रधानंप्रच
क्षते ॥ तदव्यक्तमितिलेयंत्रिगुणंनृपसत्तम १८ विद्यासहायवान्देवोविष्वक्सेनोहरिःप्रभुः ॥ अप्सुवेवशयनंचकेनिद्रायोगमुपागतः १९

नसृष्टिमेवतावदुपक्रमते यत्किंचिदिति ११ ईश्वरबुद्धिभिरिच्छरसंकल्पमात्रैः १२ लयमाह भूतेति १३ । १४ व्यक्तेमहत्तत्त्वेमनोलीनेतद्यक्तेऽप्यव्यक्ततांगुणसाम्यावस्थांगतेसति १५ पुरुषंत्व
मर्थं पुंसिसर्वगतेब्रह्मणिनीनेसतिप्रलयावस्थायांतमएवाभवत्सर्वं विशेषविज्ञानंसर्वलुप्तमित्यर्थः १६ तमसःसकाशात्ब्रह्मजगत्कारणंपरव्योमाल्पमुत्पन्नं तमःकुतउत्पन्नमित्याकांक्षायामाह तमो
मूलामृतात्मकमिति अधिष्ठाममात्रात्मकमुरगइवरज्जुमात्रात्मकः तन्मूलामृतंस्वाभ्यस्ततमसाऽपेतंसद्विभेभावाःसर्वरूपसंज्ञानामतद्रंतंप्रपंचात्मकमित्यर्थः पौरुषीवैराजौ १७ अनिरुद्धएवसूक्ष्मरू
पोऽव्यक्तसंज्ञितोज्ञेयः १८ विद्यानिर्विशेषिन्मात्राकाराचेतोवृत्तिः अप्सुनिर्विशेषेब्रह्मणिशयनंचकेविलयंजगाम १९

सएवचिद्रूपोजगतःसृष्टिचितयन्बहुस्यांप्रजायेयेतीक्षणं कुर्वन् २० । २१ पद्मेब्रह्मांडे अनिरुद्धादहंकारात् संभूतआविर्भूतोब्रह्मा २२ । २३ पद्मस्यपत्रेअंडेकदेशे २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९
३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ रजस्तमोभ्यामभिमूर्तेर्नष्टज्ञानैरीश्वरएवजपध्यानादिनाज्ञानलाभार्थमनुसरणीयइत्याशयेनाह आंनमस्तेइति ३८ तुभ्यंतव लोकधाम
प्रकाशकःसचासोस्वयंभूश्वतस्य ३९ त्वत्तोमइति ननु 'ज्ञानमप्रतिर्मयस्यवेराग्यंचजगत्पतेः ॥ ऐश्वर्यंचैवधर्मश्चसहसिदं चतुष्टयं'इतिस्मृत्या'सहायमीक्षांचक्रेयमदन् यन्नास्तिकस्माशुविभेमीति
जगतश्चितयन्सृष्टिचित्रांबहुगुणोद्भवाम् ॥ तस्यचितयतःसृष्टिमहानात्मगुणःस्मृतः २० अहंकारस्ततोजातोब्रह्मासतुचतुर्मुखः ॥ हिरण्यगर्भोभगवान्सर्वलो
कपितामहः २१ पद्मेऽनिरुद्धात्संभूतस्तदापद्मनिमेक्षणः ॥ सहस्रपत्रेद्युतिमानुपविष्टःसनातनः २२ दृशेऽद्भुतसंकाशोलोकानापामयान्प्रभुः ॥ सत्वस्थःपर
मेष्ठीसततोभूतगणान्सृजन् २३ पूर्वमेवचपद्मस्यपत्रेसूर्याशुसप्रभे ॥ नारायणकृतौविदूअपामास्तांगुणोत्तरौ २४ तावपश्यत्समगवाननादिनिधनोच्युतः ॥
एकस्तत्राभवद्विदुर्मध्वाभोरुचिरप्रभः २५ सतामसोमधुर्जातस्तदानारायणाज्ञया ॥ कठिनस्त्वपरोविदुःकैटभोराजसस्तुसः २६ तावभ्यधावतांश्रेष्ठौतमोरज
गुणान्वितौ ॥ बलवंतौगदाहस्तौपद्मनालानुसारिणौ २७ दृशतेऽरविदस्थंब्रह्माणममितप्रभम् ॥ सृजंतंप्रथमंवेदांश्चतुरश्वारुविग्रहान् २८ ततोविग्रहवंतौ
तौवेदान्दृष्ट्वाऽसुरोत्तमौ ॥ सहसाजगदुर्वेदान्ब्रह्मणःपश्यतस्तदा २९ अथतौदानवश्रेष्ठौवेदान्दृष्ट्वाऽसनातनान् ॥ रसांविविशतुस्तूर्णमुदकपूर्वमहोदधौ ३०
ततोहतेपुवेदेषुब्रह्माकश्मलमाविशत् ॥ ततोवचनमीशानंप्राहवेदैर्विनाकृतः ३१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वेदामेपरमंचक्षुर्वेदामेपरमंबलम् ॥ वेदामेपरमंधामवेदामे
ब्रह्मचोत्तरम् ३२ ममवेदाहृताःसर्वेदानवाभ्यांवलदितः ॥ अंधकाराहिमेलोकाजातावेदैर्विनाकृताः ३३ वेदानृतेहिकिकुर्यालोकानांसृष्टिमुत्तमाम् ॥ अहोवतम
हद्भुःखंवेदनाशनजंमम ३४ प्राप्तदुनोतिहृदयंतीव्रंशोकपरायणम् ॥ कोहिशोकार्णवेमग्रंमामितोऽद्यसमुद्धरेत् ३५ वेदांस्तांश्चानयेन्नष्टान्कस्यचाहंप्रियोभवे ॥
इत्येवंभाषमाणस्यब्रह्मणोऽनृपसत्तम ३६ हरेःस्तोत्रार्थमुहृताबुद्धिर्बुद्धिमतांवर ॥ ततोजगौपरंजप्यंसांजलिप्रग्रहःप्रभुः ३७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अंनमस्ते
ब्रह्महृदयनमस्तेममपूर्वज ॥ लोकाद्यभुवनश्रेष्ठसांख्ययोगनिधेप्रभो ३८ व्यक्ताव्यक्तकरार्चित्यक्षेमंपथानमास्थित ॥ विश्वभुक्सर्वभूतानामंतरात्मन्नयोनि
ज ॥ अहंप्रसादजस्तुभ्यंलोकधामस्वयंभुवः ३९ त्वत्तोमेमानसंजन्मप्रथमांदिषूपूजितम् ॥ चाक्षुषंवेद्वितीयंमेजन्मचासीत्पुरातनम् ४० त्वत्प्रसादात्तुमेजन्म
तृतीयंवाचिकंमहत् ॥ त्वत्श्रवणजंचापिचतुर्थंजन्ममेविभो ४१

कस्माद्दधेभ्यत्द्वितीयाद्वैभयंभवति'इतिश्रुत्यात्तद्वाप्येणचब्रह्मणःस्वतःसिद्धज्ञानत्वमुक्ते । सतिचज्ञानेजन्मांतरंमास्तीतिकथंतस्यसप्तजन्मान्युच्यंते । अभ्युपगमेत्वाज्ञानसिद्धज्ञानस्यवैफल्यं । अतो
व्यर्थंमोक्षधर्मान्वाख्यायानमितिचेदप्रब्रमः अत्रत्यहंकारादुत्पन्नश्रुतुर्मुखः स्वस्यवैराजरूपंसर्वनामरूपात्मकमनुसंदायानोमन्यतेयदायदायथत्प्रकाशतेतत्तदेवोत्पन्नमितितावतिवैराजानिजन्मानीति ।
स्थूलप्रपंचात्मकंमानसंभोगद्वारामनस्त्वृत्तिकरंप्रथमंवेराजंजन्म । रूपप्रपंचात्मकंचाक्षुषंत्वोऽपिवाक्यत्वाद्द्वितीयं ४० वचनमात्रोपस्थापितमेरुस्वर्गाद्यात्मकंततोऽपिवाक्यत्वात्तृतीयं । अत्यभोग्य
तर्यांऽतरंगस्योपस्थापकोवेदात्मानामप्रपंचस्ततोऽपिवाक्यत्वाच्चतुर्थः ४१

नासत्यमिति अभिहेतव्यप्राणजन्ममेषप्रथमात्मकनामोहेस्वपूर्वकरूपस्मारकतयाततोऽपिबहिरंगत्वात्पंचमं । अंडब्रह्मांडतद्दर्शनसंस्कारजंवासनात्मकंस्वाप्रपंचमर्षततोऽपिबाह्यंषष्ठं ४२ ततोऽपिबाह्यंषष्ठेभ्यस्तद्विवापदनीयंवापत्सर्वप्राणिधीवासनोद्बोधकंकारणात्मकमिदंसप्तमं । इतोऽपिबाह्यस्त्वंगुह्यचिन्मात्रोऽष्टमः । सर्वेपुकार्येष्वनुगतत्वात्पिताऽहंत्वत्सत्तयैवकार्यसप्तकरूपेण नासत्यंचापिमेजन्मत्वत्तःपरममुच्यते ॥ अंडजंचापिमेजन्मत्वत्तःषष्ठंविनिर्मितम् ४२ इदंचसप्तमंजन्मपद्मजन्मेतिवैप्रभो ॥ सर्गेसर्गेह्यहंपुत्रस्तवत्रिगुणवर्जित ४३ प्रथमंपुंडरीकाक्षःप्रधानगुणकल्पितः ॥ त्वमीश्वरःस्वभावश्चकर्मबंधःस्वयंभुवः ४४ त्वयाविनिर्मितोऽहंवैवेदचक्षुर्वयोतिगः ॥ तेमेवेदाहताश्चक्षुरंधोजातोस्मिजाय हि ४५ ददस्वचक्षुषिममप्रियोहंतोप्रियोऽसिमे ॥ एवंस्तुतःसभगवान्पुरुषःसर्वतोमुखः ४६ जहौनिद्रामथतदावेदकार्यार्थमुद्यतः ॥ ऐश्वर्येणप्रयोगेणद्वितीयांतनुमा स्थितः ४७ सुनासिकेनकायेनभूत्वाचंद्रप्रभस्तदा ॥ कृत्वाहयशिरःशुभ्रवेदानामालयंप्रभुः ४८ तस्यमूर्धासमभवद्यौःसनक्षत्रतारका ॥ केशाश्चास्याभवन्दीर्घारवे रंशुसमप्रभाः ४९ कर्णावाकाशपातालेललाटंभूतधारिणी ॥ गंगासरस्वतीश्रोण्यौध्रुवावास्तांमहोदधी ५० चक्षुषीसोमसूर्यौतेनासासंध्यापुनःस्मृता ॥ ॐकारस्त्वथसंस्कारोविद्युज्जिह्वाचनिर्मिता ५१ दंताश्चपितरोराजन्सोमपाइतिविश्रुताः ॥ गोलोकोब्रह्मलोकश्चओष्ठावास्तांमहात्मनः ५२ ग्रीवाचास्याभवद्राजन्कालरा त्रिगुणोत्तरा ॥ एतद्वयशिरःकृत्वानानामूर्तिभिरावृतम् ५३ अंतर्दधौसविश्वेशोविवेशचरसांप्रभुः ॥ रसांपुनःप्रविष्टःश्वयोगंपरममास्थितः ५४ शैक्ष्यंस्वरंसमा स्थायउद्गीतंप्रासृजत्स्वरम् ॥ सस्वरःसानुनादीचसर्वशःस्निग्धएवच ५५ बभूवांतर्महीभूतःसर्वभूतगुणोहितः ॥ ततस्तावसुरौकृत्वावेदान्समयबंधनान् ५६ रसातलेविनिक्षिप्ययतःशब्दस्ततोद्भुतौ ॥ एतस्मिन्नंतरेराजन्देवोहयशिरोधरः ५७ जग्राहवेदानखिलानरसातलगतान्हरिः ॥ प्रादाच्चब्रह्मणेभूयस्ततःस्वांप्रकृतिं गतः ५८ स्थापयित्वाहयशिरउदकपूर्वमहोदधौ ॥ वेदानामालयंचापिवभूवाश्चशिरास्ततः ५९ अथकिंचिदपश्यंतौदानवौमधुकैटभौ ॥ पुनराजग्मतुस्तत्रवे गितौपश्यतांचतौ ६० यत्रवेदाविनिक्षिप्तास्तत्स्थानंशून्यमेवच ॥ ततउत्तममास्थायवेगंबलवतांवरौ ६१ पुनरुत्तस्थतुःशीघ्रंरसानामालयात्तदा ॥ ददृशातेच पुरुषंतमेवादिकरंप्रभुम् ६२ श्वेतंचंद्रविशुद्धाभमनिरुद्धतनौस्थितम् ॥ भूयोऽप्यमिबविकांतंनिद्रायोगमुपागतम् ६३ आत्मप्रमाणरचितेअपामुपरिकल्पिते ॥ शयनेनागभोगाढचेज्वालामालासमावृते ६४ निष्कल्मषेणसत्वेनसंपन्नंरुचिरप्रभम् ॥ तंद्वादानवेद्रौतौमहाहासममुंचताम् ६५ उचतुश्चसमाविष्टौरजसातमसा चतौ ॥ अयंसपुरुषःश्वेतःशेतेनिद्रामुपागतः ६६ अनेननूनंवेदानांकृतमाहरणंरसात् ॥ कस्यैषकोनुखल्वेषकिंचस्वपितिभोगवान् ६७ इत्युच्चारितवाक्यौतौ बोधयामासतुर्हरिम् ॥ युद्धार्थिनौदिविज्ञायविशुद्धःपुरुषोत्तमः ६८

मानसतपात्वत्पुत्रोऽस्मीत्याह सर्गेसर्गेइति ४३ प्रधानंमुख्योयुग्मःसर्वंतेनकल्पितःशुद्धसत्त्वमयशरीरइत्यर्थः ४४ यतोवेदचक्षुरहमतोवयोतिगःकालवित् अध्यायशेषःस्पष्टार्थः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६

निरीक्ष्यचासुरेद्रौतौततुयुद्धेमनोदधे ॥ अथयुद्धंसमभवत्तयोर्नारायणस्यैव ६९ रजस्तमोविष्टतनूतावुभौमधुकैटभौ ॥ ब्रह्मणोऽपचितिकुर्वन्जघानमधुसूदनः ७० ततस्तयोर्वधेनाशुवेदापहरणेनच ॥ शोकापनयनंचक्रेब्रह्मणःपुरुषोत्तमः ७१ ततःपरिवृतोब्रह्माहरिणावेदसत्कृतः ॥ निर्ममेसतदालोकान्कृत्स्नान्स्थावरजंगमान् ७२ दत्त्वापितामहायात्र्यांमर्तिलोकविसर्गिकीम् ॥ तत्रैवांतर्दधेदेवोयतएवागतोहरिः ७३ तौदानवौहरिर्हत्वाकृत्वाहयशिरस्तनुम् ॥ पुनःप्रवृत्तिधर्मार्थतामेववि दधेतनुम् ७४ एवमेवमहाभागोवभूवाश्चशिराहरिः ॥ पौराणमेतत्प्रख्यातरूपंवरदमैश्वरम् ७५ योह्येतद्ब्राह्मणोनित्यंशृणुयाद्धारयीतवा ॥ नतस्याध्ययनंनाश मुपगच्छेत्कदाचन ७६ आराध्यतपसोग्रेणदेवंहयशिरोधरम् ॥ पंचालेनक्रमःप्राप्तोदेवेनपथिदेशिते ७७ एतद्वयशिरोराजन्नाख्यानंतवकीर्तितम् ॥ पुराणंवेदस मितंयन्मात्वंपरिपृच्छसि ७८ यांयामिच्छेत्तनुंदेवःकर्तुंकार्यविधौकाचित् ॥ तांतांरुर्याद्विकुर्वाणःस्वयमात्मानमात्मना ७९ एषवेदानेधिःश्रीमानेषवैतपसोनिधिः ॥ एषयोगश्चसांख्यंचब्रह्मचाग्र्यंहविर्विभुः ८० नारायणपरावेदायज्ञानारायणात्मकाः ॥ तपोनारायणपरंनारायणपरागतिः ८१ नारायणपरंसत्यमृतंनारायणात्म कम् ॥ नारायणपरोधर्मःपुनरावृत्तिदुर्लभः ८२ प्रवृत्तिलक्षणश्चैवधर्मो नारायणात्मकः ॥ नारायणात्मकोगंधोभूमौश्रेष्ठतमःस्मृतः ८३ अपांचापिगुणाराजत्रसा नारायणात्मकाः ॥ ज्योतिषांचपरंरूपंस्मृतंनारायणात्मकम् ८४ नारायणात्मकश्चापिस्पर्शोवायुगुणःस्मृतः ॥ नारायणात्मकश्चैवशब्दआकाशसंभवः ८५ मनश्चापिततोभूतमव्यक्तगुणलक्षणम् ॥ नारायणपरःकालोज्योतिषामयनंचयत् ८६ नारायणपराकीर्तिःश्रीश्वलक्ष्मीश्वदेवताः ॥ नारायणपरंसांख्यंयोगोनारा यणात्मकः ८७ कारणंपुरुषोह्येषांप्रधानंचापिकारणम् ॥ स्वभावश्चैवकर्माणिदैव्येषांचकारणम् ८८ अधिष्ठानंतथाकर्ताकरणंचपृथग्विधम् ॥ विविधाचतथाचे ष्टादैवंचैवात्रपंचमम् ८९ पंचकारणसंख्यातोनिष्ठासर्वत्रवैहरिः ॥ तत्त्वंजिज्ञासमानानांहेतुभिःसर्वतोमुखैः ९० तत्त्वमेकोमहायोगीहरिर्नारायणःप्रभुः ॥ ब्रह्मादी नांसलोकानामृषीणांचमहात्मनाम् ९१ सांख्यानांयोगिनांचापियतीनामात्मवेदिनाम् ॥ मनीषितंविजानातिकेशवोनतुतस्यते ९२ येकेचित्सर्वलोकेषुदैवंपि त्र्यंघकुर्वते ॥ दानानिचप्रयच्छंतितप्यंतेचतपोमहत ९३ सर्वेषामाश्रयोविष्णुरैश्वरंविधिमास्थितः ॥ सर्वभूतकृतावासोवासुदेवेतिचोच्यते ९४ अयंहिनित्यःप रमोमहर्षिर्महाविभूतिर्गुणवर्जितारख्यः ॥ गुणैश्चसंयोगमुपैतिश्रीघ्नकालोयथर्तावृत्तुसंप्रयुक्तः ९५ नैवास्यविंदंतिगतिंमहात्मनो नचागतिं कश्चिदिहानुपश्याति ॥ ज्ञानात्मकाःसंतिहियेमहर्षयःपश्यंतिनित्यंपुरुषंगुणाधिकम् ९६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशां०मोक्षपर्वणिनारायणीयेसप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः॥३४७॥

॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्यदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४७ ॥

नासत्येजन्मनीति नासत्येतिपूर्वोक्तरीत्यागंधसंबित् सारसादिसंविदांप्राणुक्तानामुपलक्षणं अनाहनध्वनिश्चितैकाग्र्याभावेऽपिगुरुक्तयुक्तयास्फुरति गंधादिसंविदस्तुचितवैयर्थ्यलक्षणेनस्फुरतीतिपूर्व
स्मात्सूक्ष्माःतत्रापिगंधांशंत्वासांविन्मात्रेस्थेयमितियोगः ३९।४०।४१।४२।४३ अंडजेजन्मनिस्त्रात्मनिअत्रधारणायांसिद्धायामहंब्रह्मास्मीतिवाक्यश्रवणमात्रात्कृतकृत्यतेतिनिर्वि
कल्पापेक्षाऽपीत्ययंसर्वापेक्षयाश्रेयान् ४४।४५।४६।४७ यदिदंसप्तममिति अंतर्गामिरूपंजन्म इदमेवसमुपोदेवनीकेपुहत्यादिनाउपक्रांतगीतायामुक्तमितिप्रत्याभिज्ञानार्थं इमंविदस्वतेयोगंमो

नासत्येजन्मनिपुराब्रह्मणःपार्थिवोत्तम ॥ धर्ममेतंस्वयंदेवोहरिर्नारायणःप्रभुः ३९ तज्जगादारविदाक्षोब्रह्मणःपश्यतस्तदा ॥ सनत्कुमारोभगवांस्ततःप्राधीतवा
चृप ४० सनत्कुमारादपिचवीरणोवैप्रजापतिः ॥ कृतादौकुरुशार्दूलधर्ममेतदधीतवान् ४१ वीरणश्चाप्यधीत्येनैरन्यायमुनयेददौ ॥ रैभ्यःपुत्रायशुद्धायसुवता
यसुवेधसे ५२ कुक्षिनाम्नेसप्रददौदिशांपालायधर्मिणे ॥ ततोऽप्यंतर्दधेभूयोनारायणमुखोद्भवः ४३ अंडजेजन्मनिपुनर्ब्रह्मणेहरियोनये ॥ एषधर्मःसमुद्भूतोना
रायणमुखात्पुनः ४४ गृहीतोब्रह्मणाराजन्प्रयुक्तश्चयथाविधि ॥ अध्यापिताश्चमुनयोनाम्नावर्हिषदोत्तप ४५ वर्हिषद्भ्यश्चसंप्राप्तःसामवेदांतगंद्रिजम् ॥ ज्येष्ठं
नामाभिविख्यातंज्येष्ठसामव्रतोहरिः ४६ ज्येष्ठाञ्चाप्यनुसंक्रांतोराजानमविकंपनम् ॥ अंतर्दधेत्ततोराजत्रेषधर्मःप्रभोहरेः ४७ यदिदंसप्तमंजन्मपद्मजंब्रह्मणो
नृप ॥ तत्रैषधर्मःकथितःस्वयंनारायणेनह ४८ पितामहायशुद्धाययुगादौलोकधारिणे ॥ पितामहश्चदक्षायधर्ममेतंपुराददौ ४९ ततोऽप्येतेदौहित्रेप्रादाद्
क्षोन्वृपोत्तम ॥ आदित्येसवितुर्ज्येष्ठेविवस्वान्जगृहेततः ५० त्रेतायुगादौचततोविवस्वान्मनवेददौ ॥ मनुश्चलोकभूत्यर्थंसुतायेक्ष्वाकवेददौ ५१ इक्ष्वाकुनाच
कथितोव्याप्यलोकानवस्थितः ॥ गमिष्यतिक्षयातेचपुनर्नारायणंनृप ५२ यतीनांचापियोधर्मःसतेपूर्वोत्तम ॥ कथितोहरिगीतासुसमासविधिकल्पितः
५३ नारदेनसुसंप्राप्तःसरहस्यःससंग्रहः ॥ एषधर्मोजगन्नाथात्साक्षान्नारायणाचृप ५४ एवमेषमहान्धर्मआद्योराजन्सनातनः ॥ दुर्विज्ञेयोदुष्करश्चसात्वतैर्धार्यते
सदा ५५ धर्मज्ञानेनचैतेनसुप्रयुक्तेनकर्मणा ॥ अहिंसाधर्मयुक्तेनप्रीयतेहरिरीश्वरः ५६ एकव्यूहविभागोवाकचिद्विर्व्यूहसंज्ञितः ॥ त्रिव्यूहश्चापिसंख्यातश्च
तुर्व्यूहश्चदृश्यते ५७ हरिरेवहिक्षेत्रज्ञोनिर्ममोनिष्कलस्तथा ॥ जीवश्चसर्वभूतेषुपंचभूतगुणातिगः ५८ मनश्चप्रथितंराजन्पंचेंद्रियसमीरणम् ॥ एषलोकविधि
धीमानेपलोकविसर्गकृत् ५९ अकर्ताचैवकर्ताचकार्यकारणमेवच ॥ यथेच्छतितथाराजन्कीडतेपुरुषोऽव्ययः ६० एषएकांतधर्मस्तेकीर्तितोत्तमसत्तम ॥ मया
गुरुप्रसादेनदुर्विज्ञेयोऽकृतात्मभिः ६२ एकांतिनोहिपुरुषादुर्लभावहवोत्तप ॥ यद्येकांतिभिराकीर्णजगत्स्यात्कुरुनंदन ६२

क्तवानहमव्ययं ॥ विवस्वान्मनवेप्राहमनुरिक्त्वाकवेऽब्रवीत् इतितत्रत्यवंशकीर्तनेनद्रढयति विवस्वान्जगृहेततइत्यादिना ४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६ एक
व्यूहेति अत्रानिरुद्धश्चतुष्टयानुगतःप्रद्युम्नश्चितयानुगतःसंकर्षणोद्विगतयामुगतोवासुदेवएकएव । एतदेवव्युत्क्रमेणात्रोक्तं अधिकारतारतम्यादेपासुपासनानांव्यवस्था ५७ जीवश्चहरिरेवेतिसंबंधः ५८
संख्यादहंकारोऽपिहैरेवेत्यव्ययः एषहरिःलोकविधिःलोकप्रवर्तकोऽतर्गामी ५९।६० एकांतधर्मःनिष्कामानांभक्तानांधर्मः ६१।६२

आज्ञाःकर्मकाम्यंकर्म ६३।६४।६५।६६ योगधर्मानादरेतुमविद्यांशैषति एवमित्यादिना ६७।६८ देहबंधेषुदेहएवबंधोयेषान्तेपुजीवेपुपुरुषःसात्विकःश्रेष्ठइतियोजना ६९ सात्विकलक्षण
ग्राह अत्राप्रीत्यादिना ७०।७१।७२ जायमानमिति जन्ममरणादिदुःखभाजंयथेतत्कृपयेतिशेषः ७३।७४ ईशकृपयैवज्ञानंजायतेनत्वात्मेच्छयेत्याह नारायणेनेति तस्माद्भक्तिरास्थेयेति
भावः ७५ भक्त्यभावेदोषमाहराजसीति व्यामिश्रसदोषे ७६ एनंराजसंब्रह्मापश्यतिप्रवृत्तिमार्गेनियोजयतीत्यर्थः ७७।७८ वैकारिकाःसात्विकाहंकारजाःसूक्ष्मेणापिसरत्वेनत्यक्ताःसंतःकदाचि
न्मुच्यंतइत्यर्थः । अतएवैन्द्रादीनांतत्त्वज्ञानंश्रूयतेछांदोग्यादिषु । वैकारिकोऽहंकारोजीवःपुरुषोत्तमकथंनच्छेत् । अन्यस्यान्यात्मताऽयोगाजजीवस्यब्रह्मभावोघटतइत्यर्थः ७९ अत्रानुभवएवमानमि
अहिंसकैरात्मविद्धिःसर्वभूतहितेरेतैः ॥ भवेत्कृतयुगप्राप्तिराशीःकर्मविवाजिता ६३ एवंसभगवान्यासीगुरुर्ममविशांपते ॥ कथयामासधर्मज्ञोधर्मराज्ञेद्विजोत्तमः
६४ ऋषीणांसंनिधौराजन्शृण्वतोःकृष्णभीष्मयोः ॥ तस्याप्यकथयत्पूर्वनारदःसुसहातपाः ६५ देवंपरमकंब्रह्मश्वेतंचंद्राममच्युतम् ॥ यत्रचैकांतिनोयांतिना
रायणपरायणाः ६६ ॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंबहुविधंधर्मप्रतिबुद्धैर्निषेवितम् ॥ नकुर्वंतिकथंविप्राअन्येनानाव्रतेस्थिताः ६७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तिस्रः
प्रकृतयोराजन्देहबंधेषुनिर्मिताः ॥ सात्विकीराजसीचैवतामसीचैवमारत ६८ देहबंधेषुपुरुषःश्रेष्ठःकुरुकुलोद्भव ॥ सात्विकःपुरुषव्याघ्रभवेन्मोक्षायनिश्चितः ६९
अत्रापिसविजानातिपुरुषंब्रह्मवित्तमम् ॥ नारायणपरोमोक्षस्ततोवैसात्विकःस्मृतः ७० मनीषितंचप्राप्नोतिचिन्तयन्पुरुषोत्तमम् ॥ एकांतभक्तिःसततंनारायण
परायणः ७१ मनीषिणोहियेकेचिद्यतयोमोक्षधर्मिणः ॥ तेषांविच्छिन्नहृद्धानांयोगक्षेमवहोहरिः ७२ जायमानंहिपुरुषंयंपश्येन्मधुसूदनः ॥ सात्विकस्तुसवि
ज्ञेयोभवेन्मोक्षेचनिश्चितः ७३ सांख्ययोगेनतुल्योहिधर्मएकांतसेवितः ॥ नारायणात्मकेमोक्षेततोयांतिपरांगतिम् ७४ नारायणेनदृष्टस्तुप्रतिबुद्धोभवेत्पुमान् ॥
एवमात्मेच्छयाराजन्प्रतिबुद्धोनजायते ७५ राजसीतामसीचैवयामिश्रेप्रकृतीस्मृते ॥ तदात्मकंहिपुरुषंजायमानंविशांपते ७६ प्रवृत्तिलक्षणैर्युक्तंनावेक्षति
हरिःस्वयम् ॥ पश्यत्येनंजायमानंब्रह्मलोकपितामहः ७७ रजसातमसाचैवमानसंसमभिभुतम् ॥ कामंदेवाक्रुपयश्चसत्वस्थानृपसत्तम ७८ हीनाःसत्वे
नसूक्ष्मेणततोवैकारिकाःस्मृताः ॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंवैकारिको गच्छेत्पुरुषःपुरुषोत्तमम् ७९ वदसर्वयथादृष्टंप्रवृत्तिचयथाक्रमम् ॥ वैशंपायनउवाच ॥
सुसूक्ष्मंतत्त्वसंयुक्तंसंयुक्तंनिभिरक्षरैः ८० पुरुषःपुरुषंगच्छेत्त्रिष्विष्यःपंचविंशकः ॥ एवमेकंसांख्ययोगंवेदारण्यकमेवच ८१ परस्परान्गान्येतानिपांचरात्रंच
कथ्यते ॥ एषएकांतिनांधर्मो नारायणपरात्मकः ८२

त्याह सुसूक्ष्ममिति सुसूक्ष्मदुर्ग्राहं तत्त्वेनाऽनारोपितेनरूपेणसंयुक्तमधिष्ठानमात्रं अथवाब्रह्मवचतुर्विंशतितत्त्वरूपोपाधियुतं तदेवत्रिभिरक्षरैरकारोकारमकारैःसंयुक्तंसम्पक्समाहितमुपाधित्यागेन
८० एतदेवपुरुषःपुरुषंगच्छेदित्युच्यतेनतत्राप्यप्राप्तत्वलक्षणोन्मरनरवद्देदोऽस्ति किंतुपाधिवियोगएवतत्प्राप्तिरित्यर्थः । एवमेकंसमुचितं सांख्यमात्मानात्मविवेकः योगश्चित्तवृत्तिनि
रोधः वेदारण्यकंजीवब्रह्माभेदपरतत्त्वमस्यादिवाक्यजंज्ञानं । पांचरात्रंभक्तिमार्गःपरमगुरोःकृतानांवेदिकानांकर्मणामर्षणं । एतत्सर्वमेककार्यकारित्वात्समुचितमेवतनुविकल्पितमित्यर्थः ।
उपसंहरति एषइति नारायणपरात्मको नारायणनिष्ठः ८१।८२

८३ । ८४ श्वेतानांगृहस्थादीनां यतिनांकाषायधारिणां ८५ । ८६ । ८७ कृष्णाद्वैतप्रतिपादितंनिगमयति कृष्णएवेति भावनःपालकः ८८ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये
 भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४८ ॥ ७ ॥ कृष्णाद्वैतमुक्तं तत्सांख्यादिभिः सर्वैः प्राप्यमेकमेवेति चोक्तं तत्रतैः समुचितैर्विकल्पितैर्वाप्राप्यतदितिसंदिहानः पृच्छतिसांख्य
 मिति १ । २ अज्ञानतमोनुदायेतिच्छेदः ३ पितामहस्याऽऽथोनारायणस्तंयंपुंनारायणावतारं वदंतीत्यर्थः तथाहि । कार्यस्यकारणानन्यत्वाद्वात्मावैपुत्रनामाऽऽसीतिगोणाभेदाद्वाव्या
 यथासमुद्रात्प्रसृताजलौघास्तमेवराजन्पुनराविशंति ॥ इमेतथाज्ञानमहाजलौघानारायणं वैपुनराविशंति ८३ एषतेकथितो धर्मः सात्वतः कुरुनंदन ॥ कुरुष्वैनंय
 थान्यायंयदिशक्तोऽसिभारत ८४ एवंहिसमहाभागोनारदो गुरवेमम ॥ श्वेतानांयतिनांचाहएकांतगतिमव्ययाम् ८५ व्यासश्चाकथयत्प्रीत्याधर्मपुत्रायधीमते ॥
 सएवायंमयातुभ्यमाख्यातः प्रसृतो गुरोः ८६ इत्थं हि दुश्चरो धर्मेषु पार्थिवसत्तम ॥ यथैव त्वंतथैवान्ये भवंतीह विमोहिताः ८७ कृष्ण एव हिलोकानां भावनो मोहनस्तथा ॥
 संहारकारकश्चैव कारणं च विशांपते ८८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्वे मोक्षधर्मपर्वणि नारायणीये एकांतिकभावे अष्टचत्वारिंशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४८ ॥
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ सांख्ययोगः पांचरात्रं वेदारण्यकमेव च ॥ ज्ञानान्येतानि ब्रह्मर्षे लोकेषु प्रचरंति ह १ किमेतान्ये कनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ॥ प्रब्रूहि वै म
 यापृष्टः प्रवृत्तिचयथाक्रमम् २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जज्ञे बहुज्ञं परमत्युदारं यं द्वीपमध्ये सुतमात्मयोगात् ॥ पराशरात्सत्यवतीमहर्षितस्मै नमोऽज्ञानतमोनुदाय ३
 पितामहाद्यं प्रवदंति षष्ठं महर्षिमाप्येयविभूतियुक्तं ॥ नारायणस्यांशजमेकपुत्रं द्वैपायनं वेदमहानिधानम् ४ तमादिकालेषु महाविभूतिर्नारायणो ब्रह्ममहानिधानम् ॥
 ससर्ज पुत्रार्थमुदारतेजा व्यासं महात्मानमजं पुराणम् ५ ॥ जनमेजय उवाच ॥ त्वयैव कथितं पूर्वसंभवे द्विजसत्तम ॥ वसिष्ठस्य सुतः शक्तिः शक्तिपुत्रः पराशरः ६ प
 राशरस्य दयादः कृष्णद्वैपायनो मुनिः ॥ भूयो नारायणसुतं त्वमेवैनं प्रभाषसे ७ किमतः पूर्वजं जन्मव्यासस्यामिततेजसः ॥ कथयस्वोत्तममते जन्मनारायणोद्भवम्
 ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ वेदार्थान्वेतु कामस्य धर्मिष्ठस्य तपोनिधेः ॥ गुरोर्मे ज्ञाननिष्ठस्य हि मत्पाद आसतः ९ कृत्वा भारतमाख्यानं तपःश्रांतस्य धीमते ॥
 शुश्रूषांतत्परा राजचक्रतवंतो वयंतदा १० सुमंतुर्जैमिनिश्चैव पैलश्च सुदृढव्रतः ॥ अहंचतुर्थः शिष्यो वैशुको व्यासात्मजस्तथा ११ एभिः परिवृतो व्यासः शिष्यैः पंच
 भिरुत्तमैः ॥ शुशुभे हि मत्पादे भूतैर्भूतपतिर्यथा १२ वेदानावर्तयन्सांगान्भारतार्थांश्च सर्वशः ॥ तमेकमनसंदांतं युक्तावयमुपास्महे १३ कथांतरेऽथ कस्मिंश्चित्पृ
 ष्टोऽऽस्माभिर्द्विजोत्तमः ॥ वेदार्थान्भारतार्थांश्च जन्मनारायणात्तथा १४ सपूर्वमुक्त्वा वेदार्थान्भारतार्थांश्च तत्त्ववित् ॥ नारायणादिदं जन्मव्याहर्तुमुपचक्रमे १५
 शृणु ध्वमारव्यानवरमिदमाप्येयमुत्तमम् ॥ आदिकालोद्भवं विप्रास्तपसाऽधिगतं मया १६

सस्यनारायणांशत्वाद्वापुंनारायणत्वं । ऋषिर्हिरण्यगर्भस्तदीयेधर्म्य
 युक्तं नारायस्यांशजं । 'कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणांशजं' इति स्मृतेः । पितामहाद्यं प्रवदंतीति वायस्मात्पितामहाद्यं प्रवदंतीति वाऽध्याहृत्ययोज्यं सर्वथाऽपि पितामहाद्यमित्येकं पदं
 ४ । ५ नारायणः पुत्रार्थं व्यासं ससर्जेत्येतादक्षिपति त्वयेवेति अत आरभ्य भक्तामांस्नेहतो मयेत्यंतो ग्रंथः स्पष्टार्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

प्राप्ते प्रजाविसर्गे वैसप्तमे पद्मसंभवे ॥ नारायणो महायोगी शुभाशुभविवर्जितः १७ ससृजेनाभितः पूर्वब्रह्माणममितप्रभः ॥ ततः सप्रादुरभवदथैनं वाक्यमब्रवीत् १८
 मम त्वं नाभितो जातः प्रजासर्गकरः प्रभुः ॥ सृज प्रजास्त्वं विविधा ब्रह्मन्सजडपंडिताः १९ स एव मुक्तो विमुखश्चित्ताव्याकुलमानसः ॥ प्रणम्य वरदं देवमुवाच हरिमीश्व
 रम् २० काशक्तिर्मम देवेश प्रजाः स्रष्टुं नमोऽस्तुते ॥ अप्रज्ञावानहं देवविधत्स्वयदमंतरम् २१ स एव मुक्तो भगवान्भूत्वाऽथांताहितस्ततः ॥ चिंतयामास देवेशो बुद्धिं
 बुद्धिमतां वरः २२ स्वरूपिणी ततो बुद्धिरुपतस्थे हरिं प्रभुम् ॥ योगेन चैर्नार्योगः स्वयं नियुज्येतदा २३ सतामैश्वर्ययोगस्थां बुद्धिं गतिमतीं सतीम् ॥ उवाच वच
 नं देवो बुद्धिं वै प्रभुरव्ययः २४ ब्रह्माणं प्रविशस्वेति लोकसृष्ट्यर्थं सिद्धये ॥ ततस्तमीश्वरादिष्टा बुद्धिः क्षिप्रं विवेश सा २५ अथैनं बुद्धिसंयुक्तं पुनः सदृशे हरिः ॥ भूय
 श्वैव वचः प्राह सृजे मा विविधाः प्रजाः २६ बाढमित्येव कृत्वाऽसौ यथाऽऽज्ञां शिरसाहरे ॥ एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवांतरधीयत २७ प्रापचैनं मुहूर्तेन संस्थानं देवसंज्ञि
 तम् ॥ तांचैव प्रकृतिं प्राप्य एकी भावगतोऽभवत् २८ अथास्य बुद्धिरभवत्पुनरन्यातदा किल ॥ सृष्टाः प्रजा इमाः सर्वा ब्रह्मणा परमेष्ठिना २९ दैत्यदानवगंधर्वरक्षोग
 णसमाकुला ॥ जाता हीयं वसुमती भाराक्रांता तपस्विनी ३० बहवो बलिनः पृथ्व्यां दैत्यदानवराक्षसाः ॥ भविष्यंति तपोयुक्ता वरात्प्राप्स्यंति चोत्तमान् ३१ अवश्य
 मेव तैः सर्वैर्वदानेन दर्पितैः ॥ बाधितव्याः सुरगणाः ऋषयश्च तपोधनाः ३२ तत्र न्याय्यमिदं कर्तुं भारावतरणं मया ॥ अथ नानासमुद्रैर्वसुधायां यथाक्रमम् ३३ नि
 ग्रहेण च पापानां साधूनां प्रग्रहेण च ॥ इयंतपस्विनी सत्याधारयिष्यति मेदिनी ३४ मया ह्येषा हि ध्रियते पातालस्थेन भोगिना ॥ मया घृताधारयति जगद्धि श्वं चराचरम्
 ३५ तस्मात्पृथ्व्याः परित्राणं करिष्ये संभवंगतः ॥ एवं संचिंतयित्वा तु भगवान्मधुसूदनः ३६ रूपाप्यनेकान्यसृजत्प्रादुर्भावे भवायसः ॥ वाराहं नारसिंहं च वामनं मा
 नुषं तथा ३७ एभिर्मयानि हंतव्यादुर्विनीताः सुरारयः ॥ अथ भूयोजगत्स्रष्टाभोः शब्देनानुनादयन् ३८ सरस्वतीमुच्चचार तत्र सारस्वतोऽभवत् ॥ अपांतरत्नमाना
 मसुतो वाक्संभवः प्रभुः ३९ भूतभव्यमविष्यज्ञः सत्यवादी दृढव्रतः ॥ तमुवाच न तं मूर्धा देवानामादिरव्ययः ४० वेदाख्याने श्रुतिः कार्या त्वयामतिमतां वर ॥ तस्मा
 त्कुरु यथाज्ञतं ममैतद्वचनं मुने ४१ तेन भिन्नास्तदा वेदा मनोः स्वायंभुवेंतरे ॥ ततस्तुतो भगवान्हरिस्तेनास्य कर्मणा ४२ तपसा च सुतप्तेन यमेन नियमेन च ॥ म
 न्वंतरेषु पुत्रत्वमेवमेव प्रवर्तकः ४३ भविष्यस्य च लो ब्रह्मन्नप्रष्टव्यश्च नित्यशः ॥ पुनस्तिप्ये च संप्राप्ते कुरवो नाम भारताः ४४ भविष्यंति महात्मानो राजानः प्रथिता भु
 वि ॥ तेषां त्वत्तः प्रसूतानां कुलभेदो भविष्यति ४५ परस्परविनाशार्थं त्वामृते द्विजसत्तम ॥ तत्राप्यनेकधा वेदान्भेत्स्यसे तपसाऽन्वितः ४६ कृष्णे युगे च संप्राप्ते कृष्ण
 वर्णो भविष्यसि ॥ घर्माणां विविधानां च कर्ता ज्ञानकरस्तथा ४७

४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१ अत्रैवकेष्विदं संप्रति ६२ प्रासंगिकोपसंहारपूर्वकं प्रश्रयोत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते एतदिति ६३ नाना
मतानिभिन्नप्रस्थानानि ६४ सर्वेषां प्रामाण्यसिद्धये विशिष्टकर्तृत्वेन सर्वाणि स्तीति सांख्यस्येत्यादिना ६५। ६६। ६७। ६८ आगमं वेदं ज्ञानमनुभवं चानतिक्रम्य एतेषां सर्वेषां निष्ठापरमतात्पर्यविषयी

भविष्यसितपोयुक्तो न चरागा द्विमोक्षयसे ॥ वीतरागश्च पुत्रस्ते परमात्मा भविष्यति ॥ महेश्वरप्रसादेन नैतद्ब्रह्मचरमन्यथा ४८ यमानसं वै प्रवदंति विप्राः पितामहस्यो
त्तम बुद्धियुक्तम् ॥ वसिष्ठमग्र्यं च तपोनिधानं यस्याति सूर्यव्यतिरिच्यते भाः ४९ तस्यान्वये चापिततो महर्षिः पराशरो नाम महाप्रभावः ॥ पितासते वेदनिधिर्वरिष्ठो
महातपा वै तपसो निवासः ५० कानीन गर्भः पितृकन्यकायां तस्मादपेस्त्वं भविता च पुत्रः ५१ भूतभव्य भविष्याणां छिन्नसर्वार्थसंशयः ॥ ये ह्यतिक्रान्तकाः पूर्वसहस्रयुग
पर्यायाः ५२ तांश्च सर्वान्मयोद्दिष्टान्द्रक्ष्यसे तपसाऽन्वितः ॥ पुनर्द्रक्ष्यसि चानेकसहस्रयुगपर्यायान् ५३ अनादिनिधनं लोके च क्रहस्तं च मामुने ॥ अनुध्यानान्मम
मुने नैतद्ब्रह्मचरमन्यथा ५४ भविष्यति महासत्त्वख्यातिश्चाप्यतुलातव ॥ शनैश्चरः सूर्यपुत्रो भविष्यति मनुर्महान् ५५ तस्मिन्मन्वंतरे चैव मन्वादिगणपूर्वकः ॥ त्वमे
व भविता वत्समत्प्रसादात्संशयः ५६ यत्किंचिद्विद्यते लोके सर्वतन्मद्विचेष्टितम् ॥ अन्यो ह्यन्यं चिंतयति स्वच्छंदं विदधाम्यहम् ५७ एवं सारस्वतमृषिमपांतरतमं
तथा ॥ उक्त्वा च नमीशानः साधयस्वेत्यथा ब्रवीत् ॥ सोऽहं तस्य प्रसादेन देवस्य हरिमेधसः ५८ अपांतरतमानामततो जातोऽऽज्ञया हरेः ॥ पुनश्च जातो विख्यातोऽव
सिष्ठकुलनंदनः ५९ तदेतत्कथितं जन्ममया पूर्वकमात्मनः ॥ नारायणप्रसादेन तथानारायणाज्ञम् ६० मया हि सुमहत्तपः परमदारुणम् ॥ पुरामतिमतांश्च
ष्ठाः परमेण समाधिना ६१ एतद्ब्रह्मकथितं सर्वयन्मां पृच्छथ पुत्रकाः ॥ पूर्वजन्मभविष्यं च भक्तानां स्नेहतो मया ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एष ते कथितः पूर्वसं
भवोऽस्मद्गुरोर्नृप ॥ व्यासस्याक्लिष्टमनसो यथा पृष्ठः पुनः शृणु ६३ सांख्ययोगः पांचरात्रवेदाः पाशुपतं तथा ॥ ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्विना नामतानि वै ६४ सां
ख्यस्य वक्ता कपिलः परमर्षिः स उच्यते ॥ हिरण्यगर्भो योगस्य वेदानान्यः पुरातनः ६५ अपांतरतमाश्चैव वेदाचार्यः स उच्यते ॥ प्राचीनगर्भतमृषिप्रवदंती ह के
चन ६६ उमापतिर्भूतपतिः श्रीकंठो ब्रह्मणः सुतः ॥ उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ६७ पांचरात्रस्य कृत्स्नस्य वेता तु भगवान्स्वयम् ॥ सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञाने
ष्वेतेषु दृश्यते ६८ यथा गमयथा ज्ञानं निष्ठानारायणः प्रभुः ॥ न चैनमेवं जानंति तमोभूता विशापते ६९ तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदंति मनीषिणः ॥ निष्ठानारायणमृ
षिना न्योऽस्तीति वचो मम ७० निःसंशयेषु सर्वेषु नित्यं वसति वै हरिः ॥ संशयान्हेतुबलात्प्राध्यावसति माधवः ७१ पांचरात्रविदो ये तु यथाक्रमपरानृप ॥ एका
तभावोपगतास्ते हरिप्रविशंति वै ७२

भूतोऽर्थस्तु नारायणः परमात्मैवेति दृश्यते इत्यर्थः अत्रभिन्नप्रस्थानत्वाभिमानो मूढानामेवेत्याह नचेति ६९ स्वमतमाह तमेवेति ७० निःसंशयेषु श्रुत्यनुभवबलादिति शेषः हेतुबलात्कृतकबलात्
संशयान् ७१ ईदृशा एव पांचरात्रा अपि मुच्यंते इत्याह पांचरात्रेति ७२

सनातने श्रुतिप्रतिपादितत्वादायं तश्च न्ये उभे अपि तेन पांचरात्रस्य पुं प्रणीतत्वे विरुद्धत्वं च सूचितं तथापि अवांतरतात्पर्ये मेदेऽपि परमतात्पर्ये त्वेकमेवेत्याह सर्वैरिति ईदं विश्वं नारायण इति इदं सर्वं पश्यमा
त्मा ब्रह्मैवेदं सर्वं इत्यादि श्रुतेरर्थो ब्रह्मद्वैतरूपो दाशितः ७३ शुभाशुभमिति सर्वत्र नारायण एव प्रवर्तकं तर्पामीत्यर्थः । समीरितं वेदे विहितं तस्मादपे नारायणात् ७४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष
धर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे उन्नपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ ७ ॥ पुरुषभेदमंतरेण बंधमोक्षव्यवस्थानुपपत्तेः श्रूयमाणस्यात्मैक्यस्य चानतिलंघनीयत्वात्संदिहानः
पृच्छति बहव इति । नन्वेकस्मिन्नाकाशे कर्णशङ्कुलीरूपोपाधिभेदात् श्रोत्रभेदः कल्पितो वा धिर्भुश्रवस्त्वा दिव्यवहारहेतुः शब्दग्रहासंकरहेतुश्च एवमेकस्मिन्नात्मनि अंतःकरणभेदा जीवभेदः कल्पितो बद्धमुक्त
व्यवहारहेतुर्भोगासंकरहेतुश्च भविष्यतीति व्यवहारपरमार्थदृष्ट्या पुरुषबहुत्वे कत्वे संभवत इति न तत्र प्रष्टव्यमस्तीत्याशंक्याह कोत्यत्रेति योषावावगौतमाग्निरिति वदात्मैवेदं सर्वमित्यात्माभेदश्रुतेरुपासना
र्थमौणाभेदपरत्वेनाप्युपपत्तेरात्मैक्यासिद्धौ शङ्कुलीदृष्टान्तेनापि उक्तव्यवस्थाकल्पनस्य निमूलत्वात्मानांतरेण चाद्वैतासिद्धेः कः श्रेष्ठः पुरुषोऽस्ति को वा यो निरस्ति न कोपीत्यर्थः ? लोके व्यवहारे एतदेत
स्मिन्व्यवहारे बहव एव पुरुषान्त्वेक इत्यर्थः परमार्थतस्त्वेक एव न च बहव इति भावः २ स्वमतमाह बहूनामिति । पूर्वोपाधिपुवसतां पुरुषाणां घटमठाकाशदर्पणमणि कृपाणप्रतिबिंबाद्यात्मनां यथैका योनिर्म
हाकाशबिंबपुरुषादिरूपात्तथैव तस्मदादीनां योनिं एकं पुरुषं व्याख्यास्यामीत्यर्थः । अयं भावः ऐक्यात्पुनस्तत्पर्याभावाद्मानांतरविरोधाद्वात्यज्येत नांत्यः एकस्मादपि प्राणिकर्मवासना

सांख्यं च योगं च सनातने द्वे वेदाश्च सर्वे निखिले न राजन् ॥ सर्वैः समस्तैर्ऋषिभिर्निरुक्तो नारायणो विश्वमिदं पुराणम् ७३ शुभाशुभं कर्म समीरितं यत्प्रवर्तते सर्वलोकेषु किं
चित् ॥ तस्मादपेस्तद्भवतीति विद्यादिव्यं तं रिक्षेभुविचाप्सुचेति ७४ ॥ इति श्रीमहाभारते शांति० मोक्ष० प० द्वैपायनोत्पत्तौ उन्नपंचाशदधिकत्रिंशत्तम
मोऽध्यायः ॥ ३४९ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मभुता हो एक एव तु ॥ को ह्यत्र पुरुषः श्रेष्ठः को वा यो निरिहोच्यते ? वैशंपायन उवाच ॥ बहवः
पुरुषालोके सांख्ययोगविचारणे ॥ नैतदिच्छंति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्बह २ बहूनां पुरुषाणां च यथैका यो निरुच्यते ॥ तथातं पुरुषं विश्वं व्याख्यास्यामि गुणाधि
कम् ३ नमस्कृत्वा च गुरवे व्यासाय विदित्वात्मने ॥ तपोयुक्ता यदा ता यवंध्याय परमर्षये ४

गर्भिता ज्ञानसहायात्स्वप्रवृद्धियदाद्युत्पत्तेरविरोधात् शङ्कुलीन्यायेनैकस्मिन्नप्योपाधिकभेदकल्पनया बंधमोक्षादिव्यवस्थोपपत्तेश्च नाद्यः उपक्रमोपसंहारावभ्यासो पूर्वताफलं ॥ अर्थवादोपपत्ती
चलिर्गतात्पर्यनिर्णये इत्ये तेल्लिगेः श्रुतेरेकात्म्ये एव तात्पर्यदर्शनात् तथाहि । सदेव सोम्येदमग्र आसीदेकमेवा द्वितीयमित्युपक्रम्य एतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति चोपक्रमोपसं
हारयोरेकरूप्ये एतदात्म्यमित्यादेरसकृत् श्रवणमभ्यासः मानांतरानवगतत्वादात्मैकत्वस्य अपूर्वता उत तत्रादेशमप्राक्षीर्येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यप्रतमं तम विज्ञातं विज्ञातमित्ये कविज्ञानात्सर्वविज्ञानं फलं
यथासौम्येकेन मृत्पिंडेन सर्वं भृन्मयं विज्ञातं स्यादिति दृष्टान्ता उपपत्तयः लवणमेतद्दुदकेऽवधाप्यन्यग्रोधफलमत आहरेतीत्यादिरर्थवादः लवणे इदं कन्यायेन ब्रह्मणि जगत्त्रयं न्यग्रोधकणिकान्यायेन ततो जगद्
दयं च प्रतिपादयंस्तस्यैका द्वितीयत्वमवगमयति एवमेकात्म्यं प्रतिपाद्य 'घटसंवृतमाकाशं नीयमाने यथा घटे । घटे नीयेतनाकाशं तद्द्रव्यं जीवो न भोपमः । एक एव तु भूतात्मा भूते भूते प्रकाशते । एक
धा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रयत् ॥ अहरहर्गच्छंत्य एतं ब्रह्म लोकं न विदं त्यतृतेन हि मत्पृष्टा इत्यादि श्रुतिभिर्घटाकाशजलचंद्रादिदृष्टान्तपूर्वकं बंधस्याज्ञानकार्यत्वं प्रतिपाद्यतेऽतो न श्रुतेरुपासनायां तात्पर्यमस्ति
प्रत्युत ऐकात्म्ये एवेति व्यक्तमाकरे ३ इदमेव गुरुनमस्कारपूर्वकं माख्यायिका मुखेनोपपादयति नमस्कृत्त्वेत्यादिना आख्यायिकास्पष्टार्था ४

इदंपुरुषसूक्तं हि सर्वे देवेषु पार्थिव ॥ ऋतंसत्यं च विख्यातमृषिसिंहेन चिंतितम् ५ उत्सर्गेणापवादेन ऋषिभिः कपिलादिभिः ॥ अध्यात्मचिंतामाश्रित्य शास्त्राण्युक्तानि भारत ६ समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकत्वमुक्तवान् ॥ ततो हंसं प्रवक्ष्यामि प्रसादादामितौजसः ७ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासपुरातनम् ॥ ब्रह्मणा सह संवाद्यं बकस्य विशांपते ८ क्षीरोदस्य समुद्रस्य मध्ये हाटकसप्रभः ॥ वैजयंत इति ख्यातः पर्वतप्रवरो नृप ९ तत्राध्यात्मगतिं देव एकाकी प्रविचिंतयन् ॥ वैराजसदनात्रित्यं वैजयंतं निषेवते १० अथ तत्रासतस्तस्य चतुर्वक्त्रस्य धीमतः ॥ ललाटप्रभवः पुत्रः शिव आगाद्यदृच्छया ११ आकाशेन महायोगी पुरात्रिनयनः प्रभुः ॥ ततः खान्निपपाता शुधरणीधरमूर्धनि १२ अग्रतश्चाभवत्प्रीतो वंदे चापि पादयोः ॥ तं पादयोर्निपतितं दृष्ट्वा सव्येन पाणिना १३ उत्थापयामास तदा प्रभुरेकः प्रजापतिः ॥ उवाच चैनं भगवांश्चिरस्यागतमात्मजम् १४ ॥ पितामह उवाच ॥ स्वागतं ते महाबाहो दिष्ट्या प्राप्तोऽसि मेतिकम् ॥ कच्चित् कुशलं पुत्रस्वाध्यायतपसोः सदा १५ नित्यमुग्रतपास्त्वं हिततः पृच्छामि ते पुनः १६ ॥ रुद्र उवाच ॥ त्वत्प्रसादेन भगवन्स्वाध्यायतपसोर्मम ॥ कुशलं चाव्ययं चैव सर्वस्य जगतस्त्वथ १७ चिरदृष्टो हि भगवान् वैराजसदने मया ॥ ततोऽहं पर्वतं प्राप्तस्त्विमं त्वत्पादसेवितम् १८ कौतूहलं चापि हि मे एकांतगमनेन ते ॥ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति पितामह १९ किंतु तत्सदनं श्रेष्ठं क्षुत्पिपासाविवर्जितम् ॥ सुरासुरैरध्युषितं ऋषिभिश्चामितप्रभैः २० गंधर्वैरप्सरोग्भिश्च सततं संनिषेवितम् ॥ उत्सृज्ये मंगिरिव मे काकी प्राप्तवानसि २१ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वैजयंतो गिरिवरः सततं सेव्यते मया ॥ अत्रैकाग्रेण मनसा पुरुषश्चित्यते विराट् २२ ॥ रुद्र उवाच ॥ बहवः पुरुषा ब्रह्मं स्त्वया सृष्टाः स्वयंभुवा ॥ सृज्यंते चापरे ब्रह्मन्सचैकः पुरुषो विराट् २३ को ह्यसौ चित्यते ब्रह्मं स्वयैकः पुरुषोत्तमः ॥ एतन्मे संशयं ब्रह्मिह महकौतूहलं हि मे २४ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ बहवः पुरुषाः पुत्रत्वया ये समुदाहृताः ॥ एवमेतदतिक्रान्तं द्रष्टव्यं नैव मित्यपि २५ आधारंतु प्रवक्ष्यामि एकस्य पुरुषस्य ते ॥ बहूनां पुरुषाणां सयथैका यो निरुच्यते २६ तथातं पुरुषं विश्वं परमं सुमहत्तमम् ॥ निर्गुणं निर्गुणाभूत्वा प्रविशंति सनातनम् २७ ॥ ॥ इति श्री महाभारतेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेनारायणीये ब्रह्मरुद्रसंवादे पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५० ॥

ज्ञापकं हि प्रमाणं आत्मभेदश्चाधिगत एवेति न शास्त्रस्य विषयस्त्वत्परत्वेऽभिहितं स्पष्टं जमिति वत्शास्त्रस्यानुवादकत्वापत्तेः अतस्तत्त्वमस्यादिवाक्यं न गोणाभेदपरमित्यर्थः २५ आधारोऽधिष्ठानं एकस्य विराजः सोपाधिकत्वेऽपि पुरुषस्यैकत्वमस्ति किंतु तन्निरुपाधिकत्वे इति भावः २६ विश्वविराजं परमं सूत्रात्मानं सुमहत्तमं कारणं निर्गुणं शृद्धं अनेनानिरुद्धं प्रद्युम्नसं कर्षणवासुदेवाः क्रमेणोक्ताः । तत्र निर्गुणस्येव निर्गुणेषु वासुदेवप्रवेश इत्यर्थः २७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५० ॥

इदमेव पुरुषैकत्वं दृष्टान्तेरुपादयन् कृत्स्नस्य मोक्षशास्त्रस्यार्थमुपसंहरति शृणुपुत्रेत्यादिना । पुरुषः पूर्णत्वात् । शान्तः आर्घतश्च न्यत्वात् । अव्ययः अपरिणामित्वात् । अतएव अक्षयः अपचयहीनः । अपमेयः वाङ्मनसातीतत्वात् । सर्वगः सर्वोपादानत्वात् १ सगुणैः बुद्ध्यादिसिद्धैः निर्गुणैः शमादिहीनैर्भूतैः विश्वो विश्वात्माज्ञानेन चिन्मात्रेणैव दृश्यः स्वयंप्रकाश इत्यर्थः २ अशरीरः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरेर्विरहितः न लिप्यति न लिप्यते आकाशहवघटांसर्गतेर्दोषैर्वृत्तत्वादिभिर्गत्यादिभिर्वा ३ अस्य तदस्थतांवारयति प्रमेति अंतरात्माऽपिनग्राह्यः उपाध्यभिनिवेशात् ४ अयमेव विश्वरूप इत्याह विश्वेति सर्वेषां शरीरेषु वैशरीर्येऽर्थः ५ अस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं सन्निरुक्तमाह क्षेत्राणीति ६ नन्वयमेव क्षेत्रज्ञश्चेदुक्तांति गत्यागत्यादिकमस्यैव प्रसक्तमित्याशंक्याह नागतिरिति घटाकाशस्यैवाप्रतीतितोऽगत्यादिमत्त्वेऽपि वस्तुतो नैवास्ति अतो नैव साज्ञेया आत्मनि गतिरस्तीति न ज्ञातव्यमित्यर्थः ७ क्रातर्हि गतिप्रतीतेर्गतिरित्याशंक्यानिर्वचनीयास्मिन्नगतिप्रतीतिरित्याह चित्तयामीति गतेर्निर्वचनं सत्त्वे वा सत्त्वेन वा दुर्निरूपं पुरुषं यथाज्ञानं श्रुतिमुक्तं यन्भूतीरनतिक्रम्य वक्ष्यामि यतः सनातनं नित्यैकरूपं यद्दिनानारूपं तदिदमित्यमेवेति दुर्निरूपमित्यर्थः ८ अस्य महापुरुषत्वं निर्वक्ति तस्येति

॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्रयथा ह्येष पुरुषः शाश्वतोऽव्ययः ॥ अक्षयश्चाप्रमेयश्च सर्वगश्च निरुच्यते १ न स शक्यस्त्वया द्रष्टुं मयाऽन्यैर्वाऽपि सत्तम ॥ सगुणैर्निर्गुणैर्विश्वो ज्ञानदृश्यो ह्यसौ स्मृतः २ अशरीरः शरीरेषु सर्वेषु निवसत्यसौ ॥ वसन्नपि शरीरेषु न स लिप्यति कर्मभिः ३ ममांतरात्मा तव च ये चान्ये देहसंज्ञिताः ॥ सर्वेषां साक्षिभूतोऽसौ न ग्राह्यः केनचित्कचित् ४ विश्वमूर्धा विश्वभुजो विश्वपादाक्षिनासिकः ॥ एकश्चरति क्षेत्रेषु स्वैरचारी यथा सुखम् ५ क्षेत्राणि हि शरीराणि वीजं चापिशुभाशुभम् ॥ तानिवेत्ति सयोगात्मा ततः क्षेत्रज्ञ उच्यते ६ नागतिर्न गतिस्तस्य ज्ञेयाभूतेषु केनचित् ॥ सांख्येन विधिना चैव योगेन च यथाक्रमम् ७ चिंतयामि गतिं चास्य न गतिं वेद्मि चोत्तराम् ॥ यथाज्ञानं तु वक्ष्यामि पुरुषं तु सनातनम् ८ तस्यैकत्वं महत्त्वं च सचैकः पुरुषः स्मृतः ॥ महापुरुषशब्दं सविभक्त्यैकः सनातनः ९ एको हुताशो बहुधा समिध्यते एकः सूर्यस्तपसो यो निरेका ॥ एको वायुर्वहुधा वातिलोके महोदधिश्चांभसां यो निरेकः ॥ पुरुषश्चैको निर्गुणो विश्वरूपस्तं निर्गुणं पुरुषं चाविशंति १० हित्वा गुणमयं सर्वकर्म हित्वा शुभाशुभम् ॥ उभे सत्यानृतेत्यक्त्वा एव भवति निर्गुणः ११

पुरुषांतरसत्त्वे एकस्य महत्त्वं न स्यात् समत्वात् पुरुषाणां ९ ननु क्षेत्रादिभिरपरमृष्टैश्चरति योगावर्तिसचमहानित्याशंक्यैकस्यैवोपाध्यविशात्संसारस्तदस्थेश्वरस्य पूर्वमेव निरस्तत्वादित्याशयेनाह एक इति । आद्यो दृष्टान्तोपाधितादात्म्ये ज्ञेयः । द्वितीयस्त्वोपाधिकधर्माणामुपहितेपतिविबेजलचांचल्यवत्प्रतीतावसंगित्वेऽप्युपाधिप्रकाशकत्वे च । तपसः प्रकाशस्य श्रुतौ 'एक एवाग्निर्वहुधा समिद्धः एकः सूर्यो विश्वमनुप्रभूतः एकैवोपाः सर्वमिदं विभात्येकं वा इदं विवभूव सर्वं' इति दृष्टान्तत्रयं पृथगुक्तं । सर्वेऽप्येकस्यानेकत्वे दृष्टान्ता एते वायुदृष्टान्तोऽप्यसंगत्व एव । समुद्रदृष्टान्तस्तत्पत्तिलयस्था नत्वे इति विवेकः दृष्टान्तानुक्तादाधीतिकमाहार्येन पुरुषश्चेति । निर्गुणोऽपि मायया विश्वरूपो भवति । विश्वान्निचरूपाणि तमेवाविशंति समुद्राद्दुद्रुता आपः समुद्रमिवेत्यर्थः १० कदा निर्गुणं पुरुषं विशंति इति तत्र आह हित्वेति । गुणमयं देहं द्रियाद्यहंकारांतं हित्वा तद्ज्ञानाच्च शुभाशुभकर्मत्वक्त्वाततः सत्यानृते सत्यमक्षरं जीवाख्यमनृतं प्रधातुं भोक्तारं भोग्यं च त्वत्त्वेत्यर्थः । क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्मना वीशते देव एक इति । अमृतोऽक्षर इति त्वत्त्वे अमृताक्षरमिति च्छांदस उवाच भाषः ११

तन्निर्गुणमचित्यमनोऽतीतज्ञात्वासाक्षात्कृत्यचतुष्टयंभावसूक्ष्मंविचरेत् । भावस्यसत्तामात्रस्यसूक्ष्मसूक्ष्मरूपभूतचतुष्टयमनिरुद्धप्रद्युम्नसंकर्षणवासुदेवापरपर्यायमधिदेवाविराट् सूत्रांतर्यामिशुद्धब्रह्मरूपमध्यात्मं । विश्वतैजसप्राज्ञतुरीयसंज्ञमवस्थाचतुष्टयःसंचरेत् । स्थूलसूक्ष्मप्रविलापनक्रमेणयोनित्यंसमाधिमनुतिष्ठेदित्यर्थः । तस्यलक्षणमसमुद्भूतःअत्यंतशांतः सएवपरमंपुरुषंगच्छेन्नान्यइत्यर्थः १२ एवंयोगमार्गेणकेचिद्योगाः अपरेसांख्याआत्मानंप्रत्यंचमेकात्मानंब्रह्माभिन्नमिच्छंति १३ पक्षद्वयेपिपरमात्मशब्दार्थमाह सार्धेन तत्रेति १४ आत्मशब्दार्थमाह कर्मेति १५ सप्तदशकेनराशिनालिंशदशरेणसःसोपाधिरात्माजीवःसचकर्मभेदादेवतिर्यगादिभावमापन्नोबहुविधइत्याह एवमिति । एवमौपाधिकेपुरुषबहुत्वेसतिथेस्वतएवपुंनहुत्वंप्राहुर्निरीश्वरसांख्यादयस्तेभ्रांताइत्यर्थः १६ एवंबहवःपुरुषाराजज्ञताहोएकएवचेत्यस्यमश्रयोत्तरंसिद्धांतेपुरुषैक्यमुक्तं । संप्रतिब्रह्मविद्यासमाप्तोमंगलार्थतदेवानुसंधानो 'भोक्ताभोग्यंप्रेरितारंभत्वा सर्वेप्रोक्तंत्रिविधं ब्रह्ममेतत्' इतिश्रुतेरर्थभोक्तृभोग्ययोर्ब्रह्माभेददर्शयतिपत्तदित्यादिना धामप्रकाशकंविज्ज्योतिः तदेवपरंवेद्यंतदेवब्रह्मोद्भावोद्भायोयंजीवःसएवबोधनोपईश्वरइत्यर्थः यथोक्तंवृद्धैः । 'अन्वेष्टव्यात्म

अचित्यंचापितंज्ञात्वाभावसूक्ष्मंचतुष्टयम् ॥ विचरेद्योऽसमुद्भूतःसगच्छेत्पुरुषंशुभम् १२ एवंहिपरमात्मानंकेचिदिच्छंतिपंडिताः ॥ एकात्मानंतथात्मानमपरे ज्ञानचितकाः १३ तत्रयःपरमात्माहिसनित्यंनिर्गुणःस्मृतः ॥ सहिनारायणोज्ञेयःसर्वात्मापुरुषोहिसः १४ नलिप्यतेफलैश्चापिपद्मपत्रमिवांभसा ॥ कर्मात्मात्व परोयोऽसौमोक्षबंधैःसयुज्यते १५ सप्तदशकेनापिराशिनायुज्यतेचसः ॥ एवंबहुविधःप्रोक्तःपुरुषस्तेयथाक्रमम् १६ यत्तत्कृत्स्नंलोकतंत्रस्यधामवेद्यंपरंवेधनीयः सवोद्भा ॥ मंतामंतव्यंप्राशिताप्राशनीयंघ्राताघ्रेयंस्पर्शितास्पर्शनीयम् १७ द्रष्टाद्रष्टव्यंश्राविताश्रावणीयंज्ञाताज्ञेयंसगुणंनिर्गुणंच ॥ यद्वैप्रोक्तंतातसम्यक्प्रधानं नित्यंचैतच्छाश्वतंचाव्ययंच १८ यद्वैसूतेधातुराद्यंविधानंतद्वैविप्राःप्रवदंतेऽनिरुद्धम् ॥ यद्वैलोकेवैदिकंकर्मसाधुआशीर्युक्तंतद्वितस्यैवभाव्यम् १९ देवाःसर्वेमुनयः साधुशांतास्तंप्राग्वंशेयज्ञभागंभजंते ॥ अहंब्रह्माआद्यईशःप्रजानांतस्माज्जातस्त्वंचमत्तःप्रसूतः २० मतो जगज्जंगमंस्थावरंचसर्वेवेदाःसरहस्याहिपुत्र २१ चतुर्विभक्तःपुरुषःसक्रीडतियथेच्छति ॥ एवंसभगवान्स्वेनज्ञानेनप्रतिबोधितः २२

विज्ञानात्प्राक्प्रमातृत्वमात्मनः ॥ अन्विष्टःस्यात्प्रमातेवपाप्मदोषाद्विजितइति । नकेवलमात्मनएवमेतद्व्यत्वादिक्मपितुघ्रेयत्वादिक्मपितस्यैवेत्याह घ्रातेत्यादिना १७ किं बहुनायत्प्रधान मनात्प्रत्वेनप्रसिद्धंघ्रेयादीनासुपादानंतदप्यात्मैवेत्याह यद्वैप्रोक्तमिति यत्प्रधानमितिप्रोक्तंयदपिधातुःआद्यंविधानंमहत्त्वंसूतेतदपि एतदेवेत्यन्वयः । एतदेवविशिनष्टि नित्यंध्वंसहीनं अतएवशा श्वतमनादि अव्ययमपरिणामि परिणामिनोद्विकारवत्त्वादाद्यंतवत्त्वंप्रधानस्ययुज्यतेनत्वतादृशस्यपुरुषस्य १८ तदेवंपरेपांमहत्त्वेनाभिमतांविप्राःपुणंज्ञानाब्राह्मणा अनिरुद्धमहंकाराल्यमाहुः । अयमेववैदिककर्मणामधिष्ठात्रीदेवतेत्याह यद्वैलोकेइति आशीर्युक्तंकांम्यंतस्यैवतादर्थ्येनैवभाष्यंचितनीयं अनेनाग्निहोत्रेणानिरुद्धात्मावासुदेवःप्रीयतामितिकर्मावसरेऽनुसंधानंकर्तव्यमित्यर्थः १९ इदमेवसदाचारप्रदर्शनेनद्रष्टयति देवाइत्यादिना २० मत्तइति ममआराध्यादेवतामजौरपिस्थावरजंगमात्प्रकैर्जैवेराराधनीयेत्यर्थः २१ पांचरात्रमार्गमुपसंहरति चतुर्विभक्तइति चतुर्विभक्तः चतुर्धावासुदेवादिरूपेणविभक्तःक्रीडति शास्यशासितृभावेनभोग्यभोक्तृभावेनचेत्यर्थः । एवंसभगवान्वासुदेवउपाध्यावेशादबुद्धइवसन्स्वेनस्वरूपाभिन्नेनज्ञानेनप्रतिबोधितःसन्जीवत्वंपरित्यज्य-

वासुदेवएवभवतीत्यर्थः । ननुचतुर्विभक्तइत्युपसंहारो नयुज्यते पांचरात्रमतस्यावैदिकस्यश्रौतेसांख्ययोगमतेऽनुपसंहार्यत्वादितिचेत्कृत्स्नभावादितिब्रूमः तथाहि । भगवदाराधनंविनासंन्या सपूर्वकंसांख्यमनुतिष्ठतश्चित्काद्यस्याभावाद्बुद्धिर्भ्रंशपतिततश्चारुपतितास्तेउभयंभ्रष्टाभवति यथोक्तंश्रीभागवते । 'श्रेयःश्रुतिभक्तिमुदस्यतेविभोक्लिश्यंतिपेकेवलबोधलब्धये ॥ तेवामसौक्लेश लएवशिष्यतेनान्यथास्थूलतुपावघातिनां ॥ येऽप्येवविदासविमुक्तमानिनस्त्वय्यस्तभावादविशुद्धबुद्धयः । आरुढ्यकृच्छ्रेणपरंपदंततःपतंत्यधोनाहृतयुष्मदंश्रयः' इति । यथायोगिनामपिप्रत्य क्तत्वाधिगमोऽतरायाभावश्चनभगवदाराधनंविनाभवतीतिस्मर्यते । ततःप्रत्यक्तेननाधिगमोऽतरायाभावश्च अंतरायास्तुयोगेरेवोक्ताः व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रांतिदर्शनालब्धमूमि कात्वानवस्थितत्वानिचित्तविक्षेपास्तंऽतरायाः । दुःखदोर्मनस्यांगमेजयत्वथासप्रभासाविशेषसहभुवइति । 'तथानतेमाधवतावकाःकचिद्भश्यंतिमार्गात्त्वयिवद्सौहृदाः ॥ त्वयाऽभिगुप्तावि चरंतिनिर्भयाविनायकानीकपमूर्धसुप्रभो' इति । तस्माद्कोकृत्स्नस्यशास्त्रफलस्यांतर्भावोऽस्तिअतस्तयैवोपसंहारोयुक्तः २२ परमप्रकृतौसांख्ययोगानुपसंहरति एतत्तइति तथाचज्ञानस्यैवप्राकर णिकत्वात्तत्प्रकरणेपठिताभक्तिस्तदंगभावंभजतइतिभावः तथाचोक्तंभगवता । भक्त्यामामभिजानातीति । श्रुतिरपि 'यस्यदेवेपराभक्तिर्यथादेवतथागुरो ॥ तस्यैतेकथितात्थ्याःप्रकाशंतेमहात्मनः'

एतत्तेकथितंपुत्रयथावदनुपृच्छतः ॥ सांख्यज्ञानेतथायोगेयथावदनुवर्णितम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनारायणीयसमाप्तौएकपंचाशदधि कत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३५१ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मापितामहेनोक्तामोक्षधर्माश्रिताःशुभाः ॥ धर्ममाश्रमिणांश्रेष्ठंवक्तुमर्हतिमेभवान् १ भीष्मउवाच ॥ सर्वत्रविहितोधर्मःस्वर्गःसत्यफलमहत् ॥ बहुद्वारस्यधर्मस्यनेहास्तिविफलाक्रिया २ यस्मिन्यस्मिंश्चविषयेयोयोयातिविनिश्चयम् ॥ सतमेवाभिजानातिनान्यं भरतसत्तम ३ इमांचत्वनरव्याघ्रश्रोतुमर्हसिमैकथाम् ॥ पुराशकस्यकथितानारदेनमहर्षिणा ४ महर्षिनारदोराजन्सिद्धस्त्रैलोक्यसंमतः ॥ पर्यतिक्रमशोलोकान् वायुरव्याहृतोयथा ५ सकदाचिन्महेष्वासदेवराजालयंगतः ॥ सत्कृतश्चमहेंद्रेणप्रत्यासन्नगतोऽभवत् ६ तं कृतक्षणमासीनंपर्यपृच्छच्छचीपतिः ॥ महर्षेकिंचि दाश्चर्यमस्तिदृष्टंत्वयाऽनघ ७ यदात्वमपिविप्रपेत्रैलोक्यंसचराचरम् ॥ जातकौतूहलोनित्यंसिद्धश्चरसिसाक्षिवत् ८

इतिभक्तेर्ज्ञातंत्वंदर्शयति तदयंसंग्रहः कर्मभिर्भगवद्भक्तिर्भक्त्येश्वरकृपातया ॥ ज्ञानंतेनविमुक्तिश्चमोक्षधर्मार्थसंग्रहः २३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकपंचाशद धिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३५१ ॥ ॥ यद्यपिसुलभाजनकसंवादेसंन्यासस्यैवश्रेष्ठंस्थितं तथाऽपिसर्वैःप्रकारैःसुखहेतुत्वेनश्रेष्ठतरः कोवाआश्रमइतिजिज्ञासयापृच्छति धर्मोइति आश्रमिणांआश्रम वतांमध्येश्रेष्ठंप्रशस्यतमंधर्ममाश्रमधर्मवक्तुमर्हतिभवान् अयंभावः । संन्यासःश्रेष्ठोऽपितद्दमोणामत्यंतंदुर्नुष्टेयत्वात् यथोक्तंतत्रैवसुलभाजनकसंवादे । 'आधिपत्येतथातुल्येनिग्रहानुग्रहात्मके ॥ राजभिर्भिक्षुकास्तुल्यामुच्यंतेकेनहेतुना' इति । तत्रारूढपातित्यंक्लोसंभावितमतोनशयानःपतत्यथइतिन्यायेनयत्रपातित्यंनस्त्यूर्ध्वगतिश्चसर्वैःप्रकारैःसंभाव्यतेतादृशआश्रमःप्रशस्ततरःकःइति प्रष्टुरभिप्रायइति १ सर्वत्राश्रमेपुविहितोधर्मःस्वर्गःस्वर्गसाधनंसत्यफलमवाधितमोक्षाख्यफलसाधनंचभवति साधनेसाध्योपचारः बहूनिपज्ञदानादीनिद्वाराणिस्य २ यस्मिन्निति सर्वेष्वश्र मेपुस्वर्गोमोक्षश्चास्तितेपुत्रयस्यरुचिस्तेनसकृतकृत्योनाग्यंधर्मबहुमन्यतेइतिश्लोकद्वयार्थः ३ एवंसत्यपिन्यायागतधनस्यगृहस्थस्यश्रेष्ठतमत्वंप्रतिपादयितुमुच्छ्रुत्पुषाख्यानमारभते इमांचत्वं नरव्याघ्रेत्यादिना ४ । ५ । ६ । ७ । ८

१।१०।११॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५२ ॥ ॥ आसीदिति १ सोमान्वयेजत्रिगताध्वाज्ञातमार्गः २
 ३।४।५।६।७।८।९॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रिपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 समुत्पन्नेति अभिधानीबंधनरज्जुःअन्वाभिधानीमादत्तइतिब्राह्मणात् तेनाभिधानशब्दोऽपिबंधनवाचीजातबंधनइत्यर्थः १। २ आत्मानंअवस्थायआलंकार्यएकएवआत्मनिस्थितिआत्मज्ञानार्थं
 मेकाकितयास्थातुंसन्यासंकर्तुमिच्छामि गुणोविषयपाशोर्निबद्धश्चतनेच्छामि यथामंदाग्निर्बह्वाहारकामयानोऽप्यौदर्यदोषेणभोक्तुर्नेच्छतिइदित्यर्थः ३। ४ कुतोधर्ममयःपुवः कुतःकुत्राश्रमे
 नह्यस्त्यविदितंलोकेदेवर्षतवर्किचन ॥ सुतंवाऽप्यनुभूतंवाहृष्टंवाकथयस्वमे १ तस्मैराजन्सुरेंद्रायनारदोवदतांवरः ॥ आसीनायोपपन्नायप्रोक्तवान्विपुलांकथाम्
 १० यथायेनचकल्पेनसतस्मैद्विजसत्तमः ॥ कथांकथितवान्पृष्टस्तथाव्यमपिमेशृणु ११ ॥ इतिश्रीमहाभारते शांति०मोक्ष०प०उच्छृत्त्युपाख्यानेद्विपंचाशदधिक
 त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५२ ॥ ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ आसीत्किलनरश्रेष्ठमहापद्मेपुरोत्तमे ॥ गंगयादक्षिणेतीरेकश्चिद्विप्रःसमाहितः १ सौम्यःसोमान्वयेवेदेग
 ताध्वाच्छिन्नसंशयः ॥ धर्मनित्योजितक्रोधोनित्यतृप्तोजितेंद्रियः २ तपःस्वाध्यायनिरतःसत्यःसज्जनसंमतः ॥ न्यायप्राप्तेनवितेनस्वेनशीलेनचान्वितः ३ ज्ञाति
 संबंधिविपुलेसत्वाद्याश्रयसंमिते ॥ कुलेमहतिविख्यातेविशिष्टां वृत्तिमास्थितः ४ सपुत्रान्वहुलान्दृष्ट्वाविपुलेकर्मणिस्थितः ॥ कुलधर्माश्रितोराजन्धर्मचर्याऽऽ
 स्थितोऽभवत् ५ ततःसधर्मवेदोक्तंथाशास्त्रोक्तमेवच ॥ शिष्टाचीर्णचधर्मचत्रिविधंचित्त्यचेतसा ६ विष्णुमेस्याच्छुभं कृत्वाकिंकृतंकिंपरायणम् ॥ इत्येवांखिद्य
 तेनित्यंनचयातिविनिश्चयम् ७ तस्यैवंखिद्यमानस्यधर्मपरममास्थितः ॥ कदाचिदतिथिःप्राप्तोब्राह्मणःसुसमाहितः ८ सतस्मैसक्तियांचक्रोकृत्यायुक्तेनहेतुना ॥
 विश्रांतंसुसमासीनमिदंवचनमब्रवीत् ९ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्यानेत्रिपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५३ ॥
 ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ समुत्पन्नाभिधानोऽस्मिवाह्माधुर्येणतेऽनघ ॥ मित्रत्वमभिपन्नस्त्वंकिंचिद्वक्ष्यामि तच्छृणु १ गृहस्थधर्मविप्रेंद्रकृत्वापुत्रगतंत्वहम् ॥ धर्मपर
 मकंकुर्याकोहिमार्गोभवेद्विज २ अहमात्मानमास्थायएकएवात्मनिस्थितिम् ॥ कर्तुंकांक्षामिनेच्छामिबद्धःसाधारणैर्गुणैः ३ यावदेतदतीतंमेवयःपुत्रफलाश्रि
 तम् ॥ तावदिच्छामिपाथेयमादातुंपारलौकिकम् ४ अस्मिन्दिलोकसंभारेपरंपारमभीप्सतः ॥ उत्पन्नामेमतिरियंकुतोधर्ममयःपुवः ५ संयुज्यमानानिनिशम्य
 लोकेनिर्यात्यमानानिचसात्विकानि ॥ दृष्ट्वातुधर्मध्वजकेतुमालांपकीर्यमाणामुपरिप्रजानाम् ६ नमेमनोरज्यतिभोगकालेदृष्ट्वायतीन्प्रार्थयतःपरत्र ॥ तेनातिथेडु
 द्विवलाश्रयेणधर्मैणधर्मैविनिधुंक्ष्वमांत्वम् ७ सोऽतिथिर्वचनंतस्यशुत्वाधर्माभिभाषिणः ॥ प्रोवाचवचनंशुद्धंशुद्धंशुद्धंशुद्धंशुद्धंशुद्धंशुद्धंशुद्धंशुद्धं
 पुवःसंस्ताराच्छितरणसाधनं ९ धर्मपुत्रापेक्षायांहेतुमाह संयुज्यमानानानीति निशम्यआलोच्य निर्यात्यमानानिनिपीडयमानानि सात्विकानिदेवादीनि धर्मस्पृष्टमस्यध्वजाःकेतवःपताकादेवो
 पमारोगादयस्तेपांमालासंततिस्तांदृष्ट्वामेमनोभोगकालेनरज्यतीत्युचरेणसंबंधः ६ तांहाकिंभोगत्यागेरज्यतिनेत्याह यतीन्परिभाजकानपिपरत्रगृहेवस्त्राभ्यादिकंप्रार्थयतःप्रार्थयमानानन्दृष्ट्वाचप
 तिधर्मैऽपिमेमनोनरज्यतिअतःदोलापमानंमांधर्मैनिधुंक्ष्व ७।८

शां.मो.१३
 ३०
 ॥३५४॥
 ॥३५७॥

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ उपदेशंत्विति १।२।३

॥ अतिथिरुवाच ॥ अहमप्यत्रमुह्यामिममाप्येषमनोरथः ॥ सचसंनिश्चयंयामिबहुद्वारेत्रिविष्टे १ केचिन्मोक्षंप्रशंसंतिकेचिद्यज्ञफलंद्विजाः ॥ वानप्रस्थाश्रयाः
 केचिद्गार्हस्थ्यंकेचिदास्थिताः १० राजधर्माश्रयंकेचिकेचिदात्मफलाश्रयम् ॥ गुरुधर्माश्रयंकेचिकेचिद्वाक्संयमाश्रयम् ११ मातरंपितरंकेचिच्छुश्रूषंतोदिवंगताः॥
 अहिंसयाऽपरेस्वर्गसत्येनचतथाऽपरे १२ आहवेऽभिमुखाःकेचिन्निहतास्त्रिदिवंगताः ॥ केचिदुच्छ्रवतैःसिद्धाःस्वर्गमार्गसमाश्रिताः १३ केचिदध्ययनेयुक्तावेदव्रत
 पराःशुभाः ॥ बुद्धिमंतोगताःस्वर्गंतुष्टात्मानोजितेंद्रियाः १४ आर्जवेनापरेयुक्तानिहतानार्जवैर्जनैः ॥ ऋजवोनाकपृष्ठेवैशुद्धात्मानःप्रतिष्ठिताः १५ एवंबहुवि
 धैर्लोकैर्धर्मद्वारैरनावृतैः ॥ ममापिमतिराविग्रामेघलेखेववायुना १६ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने चतुःपंचाशदधिक
 त्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५४ ॥ ॥ अतिथिरुवाच ॥ उपदेशंतुतेविप्रकरिष्येहंयथाक्रमम् ॥ गुरुणामेयथाऽऽख्यातमर्थतत्त्वंतुमेशृणु १ यत्रपूर्वाभिसर्गेवैधर्म
 चक्रंप्रवर्तितम् ॥ नैमिषेगोमतीतीरेतत्रनागाह्वयंपुरम् २ समग्रैस्त्रिदशैस्तत्रदृष्टमासीद्विजर्षभ ॥ यत्रेंद्रातिक्रमंचक्रेमांधाताराजसत्तमः ३ कृताधिवासोधर्मात्मा
 तत्रचक्षुःश्रवामहान् ॥ पद्मनाभोमहानागःपद्मइत्येवविश्रुतः ४ सवाचाकर्मणाचैवमनसाचद्विजर्षभ ॥ प्रसादयतिभूतानित्रिविधेवर्त्मनिस्थितः ५ साम्राभेदेनदा
 नेनदंडेनेतिचतुर्विधम् ॥ विषमस्थंसमस्थंचक्षुर्ध्यानैरक्षति ६ तमतिक्रम्यविधिनाप्रष्टुमर्हसिकाक्षितम् ॥ सतेपरमकंधर्मनमिथ्यादर्शयिष्यति ७ सहिसर्वा
 तिथिर्नागोबुद्धिशास्त्रविशारदः ॥ गुणैरनुपमैर्युक्तःसमस्तैराभिकामिकैः ८ प्रकृत्यानित्यसलिलोनित्यमध्ययनेरतः ॥ तपोदमाभ्यांसंयुक्तोवृत्तेनानवरेणच ९
 यज्वादानपतिःक्षांतोवृत्तेचपरमेस्थितः ॥ सत्यवागनस्युश्वशीलवान्नियतेंद्रियः १० शेषान्नभोक्तावचनानुकूलोहितार्जवोत्कृष्टकृताकृतज्ञः ॥ अवैरकृद्भूतहितेनि
 युक्तो गंगाहदांभोऽभिजनोपपन्नः ११ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्यु०पंचपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
 अतिमारोऽद्यतस्यैवभारावतरणमहत् ॥ पराश्वामकरंवाक्यमिदंमेभवतःश्रुतम् १ अध्वक्षांतस्यशयनंस्थानक्षांतस्यचासनम् ॥ तृपितस्यचपानीयंक्षुधार्तस्यच
 भोजनम् २ ईप्सितस्यैवसंप्राप्तिरन्नस्यसमयेऽतिथेः ॥ एषितस्यात्मनःकालेदृष्टस्यैवसुतोयथा ३ मनसाचिंतितस्यैवप्रीतिस्त्रिगंधस्यदर्शनम् ॥ प्रह्लादयतिमां
 वाक्यंभवतायदुदीरितम् ४ दत्तचक्षुरिवाकाशेपश्यामिविष्टशामिच ॥ प्रज्ञानवचनाद्योऽयमुपदेशोहिमेकृतः ५

चक्षुःश्रवाःसर्पः ४ त्रिविधकर्मज्ञानोपास्त्यात्मके ५ चक्षुःचक्षुरादि ध्यानेनवस्तुतत्त्वानुसंधानेन ६ अतिक्रम्यापगम्य ७ आभिकाभिर्कैरमीप्सितैः ८ नित्यंसलिलवन्निर्मलोनित्पसलिलः ९।१०
 ११ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५५ ॥ ॥ अतिभारेति १।२।३।४।५

म.भा.टी.
॥२६८॥

६ । ७ । ८ चतुर्थधर्मोमोक्षधर्मस्तेनसंयुक्तं ९ । १० । ११ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नी० भा० षट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५६ ॥ सवनानीति १ । २ । ३ । ४
वाढमेवंकरिष्यामिद्यथाभेभापतेभवान् ॥ इमांहरिजनीसाधोनिवसस्वमयासह ६ प्रभातेयास्यतिभवान्पर्याश्वस्तःसुखोषितः ॥ असौहिभगवान्सूर्योमंदरश्मि
रवाइसुखः ७ ॥ भीष्मउवाच ॥ ततस्तेनकृतातिथ्यःसोऽतिथिःशत्रुसूदन ॥ उवासकिलतांरात्रिसहतेनद्विजेनवै ८ चतुर्थधर्मसंयुक्तयोःकथयतोस्तदा ॥
व्यतीतासानिशाकृत्स्नासुखेनदिवसोपमा ९ ततःप्रभातसमयेसोऽतिथिस्तेनपूजितः ॥ ब्राह्मणेनयथाशक्त्यास्वकार्यमभिकांक्षता १० ततःसविप्रःकृतकर्म
निश्चयःकृताभ्यनुज्ञःस्वजनेनधर्मकृत् ॥ यथोपादिष्टंभुजगेंद्रसंश्रयंजगामकालेसुकृतैकनिश्चयः ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छृत्त्यु
पाख्यानेषट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५६ ॥ भीष्मउवाच ॥ सवनानिविचित्राणितीर्थानिचसरांसिच ॥ अभिगच्छन्क्रमेणस्मकंचिन्मुनिमुप
स्थितः १ तंसतेनयथोदिष्टंनागंविप्रेणब्राह्मणः ॥ पर्यपृच्छद्यथान्यायंश्रुत्वैवचजगामसः २ सोऽभिगम्ययथान्यायंनागायतनमर्थवित् ॥ प्रोक्तवानहमस्मीति
भोःशब्दालंकृतं वचः ३ तत्तस्यवचनंश्रुत्वारूपिणीधर्मवत्सला ॥ दर्शयामासतंविप्रंनागपत्नीपतिव्रता ४ सातस्मैविधिवत्पूजांचक्रेधर्मपरायणा ॥ स्वागतेनाग
तंकृत्वाकिंकरोमीतिचाब्रवीत् ५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ विश्रांतोऽभ्यर्चितश्चास्मिभवत्याश्लक्षणागिरा ॥ द्रष्टुमिच्छामिभवतिदेवंनागमनुत्तमम् ६ एतद्विपरमं
कार्यमेतन्मेपरमेप्सितम् ॥ अनेनचार्थेनास्म्यद्यसंप्राप्तःपन्नगाश्रमम् ७ ॥ नागभार्योवाच ॥ आर्यःसूर्यरथंबोदुंगतोऽसौमासचारिकः ॥ सप्ताष्टभिर्दिनैर्विप्र
दर्शयिष्यत्यसंशयम् ८ एतद्विदितमार्यस्यविवासकरणंतव ॥ भर्तुर्भवतुकिंचान्यत्क्रियतांतद्ददस्वमे ९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ अनेननिश्चयेनाहंसाधिसंप्राप्त
वानिह ॥ प्रतीक्षन्नागमंदेविवत्स्याम्यस्मिन्महावने १० संप्राप्तस्यैवचाव्यग्रमावेद्योऽहमिहागतः ॥ ममाभिगमनंप्राप्तोवाच्यश्ववचनंत्वया ११ अहमप्यत्र
वत्स्यामिगोमत्याःपुलिनेशुभे ॥ कालंपरिमिताहारोयथोक्तंपरिपालयन् १२ ततःसविप्रस्तानार्गीसमाधायपुनःपुनः ॥ तदेवपुलिनंनद्याःप्रययौब्राह्मणर्ष
भः १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छृत्त्युपाख्यानेषट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५७ ॥ भीष्मउवाच ॥ अथतेननर
श्रेष्ठब्राह्मणेनतपस्विना ॥ निराहारेणवसतादुःखितास्तेभुजंगमाः १ सर्वेसंभूयसहिताह्यस्यनागस्यवांधवाः ॥ भ्रातरस्तनयाभार्यायुस्तंब्राह्मणंप्रति २
तेऽपश्यन्पुलिनेतं वैविकेनियतव्रतम् ॥ समासीनंनिराहारंद्विजंजप्यपरायणम् ३ तेसर्वेसमतिक्रम्यविप्रमभ्यर्च्यचासकृत् ॥ ऊर्चुर्वाक्यमसंदिग्धमातिथेयस्य
वांधवाः ४ षष्ठोहिदिवसस्तेऽद्यप्राप्तस्येहतपोधन ॥ नचाभिभाषसेकिंचिदाहारंधर्मवत्सल ५

शां.मो.१२
अ०
॥३५८॥

५ । ६ । ७ । ८ विवासकरणंप्रवासकारणं ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५७ ॥
अथेति १ । २ । ३ समतिक्रम्योपेत्य ४ । ५

॥२६८॥

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५८ ॥ ॥ ५ ॥ अथेति

अस्मानभिगतश्चासिवयंचत्वामुपस्थिताः ॥ कार्यंचातिथ्यमस्माभिर्वयंसर्वेकुडुंविनः ६ मूलफलंवापर्णवापयोवाद्दिनसत्तम ॥ आहारहेतोरन्नंवाभोक्तुमर्हसिब्रा
ह्मण ७ त्यक्ताहारेणभवतावनेनिवसतात्वया ॥ बालवृद्धमिदंसर्वपीडयतेधर्मसंकरात् ८ नहिनोभूणहाकश्चिज्जातापद्यन्ततोऽपिवा ॥ पूर्वाशीवाकुलेह्यस्मिन्देवता
तिथिवंधुषु ९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ उपदेशेनयुष्माकमाहारोऽयंकृतोमया ॥ द्विरूनंदशरात्रं वैनागस्यागमनंप्रति १० यद्यष्टरात्रेऽतिक्रान्तेनागमिष्यतिपन्नगः ॥
तदाऽऽहारंकरिष्यामितन्निमित्तमिदं व्रतम् ११ कर्तव्योनचसंतापोगम्यतांचयथागतम् ॥ तन्निमित्तमिदंसर्वनैतद्भेदुमिहार्थ १२ तेतेनसमनुज्ञाताब्राह्मणेनभु
जंगमाः ॥ स्वमेवभवनंजग्मुरकृतार्थानरर्षभ १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छृत्त्युपाख्यानेषट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५८ ॥
॥ भीष्मउवाच ॥ अथकालेबहुतिथेपूर्णेप्राप्तोभुजंगमः ॥ दत्ताभ्यनुज्ञःस्ववेश्मकृतकर्माविवस्वता १ तंभार्याऽप्युपचक्रामपादशौचादिभिर्गुणैः ॥ उपपन्नांचतांसार्थी
पन्नगःपर्यपृच्छत् २ अथत्वमसिकल्याणिदेवतातिथिपूजने ॥ पूर्वमुक्तेनविधिनायुक्तियुक्तेनतत्समम् ३ नखल्वस्यकृतार्थेनस्त्रीबुद्ध्यामार्दवीकृता ॥ माद्वियोगेनसुश्रो
णिविमुक्ताधर्मसेतुना ४ ॥ नागभार्योवाच ॥ शिष्याणांशुश्रूषाविप्राणांवेदधारणम् ॥ भृत्यानांस्वामिवचनंराज्ञोलोकानुपालनम् ५ सर्वभूतपरित्राणंक्षत्रध
र्मइहोच्यते ॥ वैश्यानांयज्ञसंवृत्तिरातिथेयसमन्विता ६ विप्रक्षत्रियवैश्यानांशुश्रूषाश्चद्रकर्मतत् ॥ गृहस्थधर्मोनागेंद्रसर्वभूतहितौषिता ७ नियताहारतानित्यं
तचर्यायथाक्रमम् ॥ धर्मोहिधर्मसंबंधादिद्रियाणांविशेषतः ८ अहंकस्यकुतोवाऽपिकःकोमेहमवेदिति ॥ प्रयोजनमतिर्नित्यमेवंमोक्षाश्रमेवसेत् ९ पतिव्रतात्वंभा
र्यायाःपरमोधर्मउच्यते ॥ तवोपदेशान्नागेंद्रतच्चतत्त्वेनवेदिवै १० साऽहंधर्मविजानंतीधर्मनित्येत्वयिस्थिते ॥ सत्यथंकथमुत्सृज्ययास्यामिविपथंपथः ११ देवता
नांमहाभागधर्मचर्यानहीयते ॥ अतिथीनांचसत्कारेनित्ययुक्ताऽस्म्यतंद्रिता १२ सप्ताष्टदिवसास्त्वद्यविप्रस्येहागतस्यवै ॥ तच्चकार्यंनमेख्यातिदर्शनंतवकांक्ष
ति १३ गोमत्यास्त्वेपपुलिनेत्वद्दर्शनसमुत्सुकः ॥ आसीनोवर्तयन्ब्रह्मब्राह्मणःसंशितव्रतः १४ अहंत्वेननागेंद्रसत्यपूर्वसमाहिता ॥ प्रस्थाप्योमत्सकाशंसंप्रा
प्तोभुजगोत्तमः १५ एतच्छ्रुत्वामहाप्राज्ञतत्रगंतुंत्वमर्हसि ॥ दातुमर्हसिवातस्यदर्शनंदर्शनश्रवः १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छृत्
त्युपाख्यानेएकोनषट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५९ ॥ ॥ ५ ॥

१ । २ । ३ अकृतार्थेनधर्मसेतुना ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ मेमांप्रतिख्यातिकथयति १३ वर्तयन् आवर्तयन् ब्रह्मवेदं १४ । १५ दर्शनश्रवः
हेसर्प १६ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकोनषट्पंचाशदधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३५९ ॥ ५ ॥

अथेति १ । २ सौरभेयादिव्यगंधवहाः ३ । ४ । ५ स्तोककथातकः ६ हित्वाविना प्रतिपालयेत्प्रामुष्यात् त्वदर्शनविनाऽस्यकोऽपि विज्ञोमाभूदित्यर्थः अभिजनेसदंशेजातस्तुल्योऽप्य
न्योनागोऽपिकश्चिन्नपर्युपासतेपरित्यज्यनआस्ते अतिथित्यक्तानकश्चित्स्वकुलेआस्तेइत्यर्थः ७ सहजंसर्पत्वजातिजं ८ भूगहत्यैवभूगहत्ययैव ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

॥ नागउवाच ॥ अथब्राह्मणरूपेणकंतंसमनुपश्यसि ॥ मानुषंकेवलंविप्रदेवंवाऽथशुचिस्मिते १ कोहिमांमानुषःशक्तोद्रष्टुकामोयशस्विनि ॥ संदर्शनरुचिर्वाक्य
माज्ञापूर्ववदिष्यति २ सुरासुरगणानांचदेवर्षीणांचभाविनि ॥ ननुनागामहावीर्याःसौरभेयास्तरस्विनः ३ वंदनीयाश्चवरदावयमप्यनुयायिनः ॥ मनुष्याणांवि
शेषेणनावेक्ष्याइतिमेमतिः ४ ॥ नागभार्योवाच ॥ आर्जवेनविजानामिनासौदेवोऽनिलाशन ॥ एकंतस्मिन्विजानामिभक्तिमानतिरोषण ५ सहिकार्यातराकां
क्षीजलेप्सुःस्तोककोयथा ॥ वर्षवर्षप्रियःपक्षीदर्शनंतवकांक्षति ६ हित्वात्वदर्शनंकिंचिद्विघ्नंप्रतिपालयेत् ॥ तुल्योऽप्यभिजनेजातोनकश्चित्पर्युपासते ७ तद्रो
षंसहजंत्यक्त्वात्वमेनंद्रष्टुमर्हसि ॥ आशाच्छेदेनतस्याद्यनात्मानंदग्धुमर्हसि ८ आशयाह्यमिपन्नानामकृत्वाऽश्रुप्रमार्जनम् ॥ राजावाराजपुत्रोवाभूणहत्यैवयुज्यते ९
मौनेज्ञानफलावाप्तिर्दानेनचयशोमहत् ॥ वाग्मित्वंसत्यवाक्येनपरत्रचमहीयते १० भूपदानेनचगर्तिलभत्याश्रमसंभिताम् ॥ न्याय्यस्यार्थस्यसंप्राप्तिकृत्वाफल
मुपाश्रुते ११ अभिप्रेतामसंश्लिष्टांकृत्वाचात्महितांक्रियाम् ॥ नयातिनिरयंकश्चिदितिधर्मविदोविदुः १२ ॥ नागउवाच ॥ अभिमानैर्नमानोभेजातिदोषेणैवम
हान् ॥ रोषःसंकल्पजःसाध्विदग्धोवागग्निनात्वया १३ नचरोषादहंसाध्विपश्येयमधिकंतमः ॥ तस्यवक्तव्यतांयातिविशेषेणभुजंगमाः १४ रोषस्यहिवशंगत्वा
दशग्रीवःप्रतापवान् ॥ तथाशक्रप्रतिस्पर्धीहतोरामेणसंयुगे १५ अंतःपुरगतंत्वसंश्रुत्वारामेणनिर्हृतम् ॥ धर्षणारोषसंविग्नाःकार्तवीर्यसुताहताः १६ जामदग्न्ये
नरामेणसहस्रनयनोपमः ॥ संयुगेनिहतोरोषात्कार्तवीर्योमहाबलः १७ तदेषतपसांशुःश्रेयसांविनिपातकः ॥ निगृहीतोमयारोषःश्रुत्वैवंवचनंतव १८ आत्मानं
चविशेषेणप्रशंसाम्यनपायिनि ॥ यस्यमेत्वंविशालाक्षिभार्यागुणसमन्विता १९ एषतत्रैवगच्छामियत्रतिष्ठत्यसौद्विजः ॥ सर्वथाचोक्तवान्वाक्यंसकृतार्थःप्रयास्य
ति २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छ्रुत्युपाख्यानेषष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६० ॥ भीष्मउवाच ॥ सपन्नगपतिस्तत्रप्रययौब्रा
ह्मणंप्रति ॥ तमेवमनसाध्यायन्कार्यवतांविचारयन् १ तमतिक्रम्यनागेंद्रोभतिमानसनरेश्वर ॥ प्रोवाचमधुरंवाक्यंप्रकृत्याधर्मवत्सलः २ भोभोक्षाम्याभिभाषेत्वां
नरोपंकर्तुमर्हसि ॥ इहत्वमभिसंप्राप्तःकस्यार्थेकिंप्रयोजनम् ३ आभिमुख्यादभिक्रम्यस्नेहात्पृच्छामितेद्विज ॥ विविक्तेगोमतीतीरेकंवात्वंपर्युपाससे ४ ॥ ब्राह्मण
उवाच ॥ धर्मारण्यंहिमांविद्धिनागंद्रष्टुमिहागतम् ॥ पद्मनाभंद्विजश्रेष्ठतत्रमेकार्यमाहितम् ५

१८ । १९ । २० ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६० ॥ ॥ ५ ॥ सपन्नगपतिरिति १ । २ क्षाम्यसमा
पनंकृत्वा ३ । ४ धर्मारण्यंमुनिर्मांविद्धि पद्मनाभंनामद्रष्टुमागतं ५

६ अहोशकरणंक्रेशनिवारकं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ अनर्थज्ञःअर्थानभिज्ञः १३ आत्मानं ब्रह्मजात्मानोजीवस्वगतिविश्रान्तिस्थानं आ मस्थोविषयेभ्योऽन्यावृत्तः एवंविधोऽपिचलितंवासा
थिनंयुहासक्तमपिमहाप्रज्ञंयुहदोषदर्शनंउपास्मिह तथाचनरक्तोनापिविरक्तोऽस्मीत्यर्थः १४ । १५ । १६ ॥ ॥ इतिशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऽष्टम्यधिकत्रिंशत्तमो

तस्यचाहमसान्निध्येऽश्रुतवानस्मितंगतम् ॥ स्वजनातंप्रतीक्षामिपर्जन्यमिवकर्षकः ६ तस्यचाहोशकरणंस्वस्तिकारसमाहितम् ॥ आवर्तयामितद्ब्रह्मयोगयुक्तो
निरामयः ७ ॥ नागउवाच ॥ अहोक्ल्याणवृत्तस्त्वंसाधुःसज्जनवत्सलः ॥ अवाच्यस्त्वमहाभागपरस्नेहेनपश्यासि ८ अहंसनागोविप्रर्षेयथामांविंदतेभवान् ॥
आज्ञापययथास्वैरंकिं करोमिप्रियंतव ९ भवंतंस्वजनादस्मिसंप्राप्तंश्रुतवानहम् ॥ अतस्त्वांस्वयमेवाहंद्रष्टुमभ्यागतोद्विज १० संप्राप्तश्चभवानद्यकृतार्थःप्रतिया
स्यति ॥ विस्त्रब्धोमांद्विजश्रेष्ठविषयेयोकुमर्हसि ११ क्यंहिभवतासर्वगुणक्रीताविशेषतः ॥ यस्त्वमात्महितंत्यक्त्वा मामेवेहानुरुह्यसे १२ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
आगतोऽहंमहाभागतवदर्शनलालसः ॥ किंचिदर्थमनर्थज्ञःप्रष्टुकामोभुजंगम् १३ अहमात्मानमात्मस्थोमार्गमाणोत्मनोगतिम् ॥ वासार्थिनंमहाप्रज्ञंचलच्चित्तमुपा
स्मिह १४ प्रकाशितस्त्वंसगुणैर्यशोर्भगभस्तिभिः ॥ शशांककरसंस्पर्शहृद्यैरात्मप्रकाशितैः १५ तस्यमेप्रश्रमुत्पन्नंछिदित्वमनिलाशन ॥ पश्चात्कार्यवदिष्या
मिश्रोतुमर्हतितद्भवान् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छ्रुत्युपाख्यानेषष्ठ्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
विवस्वतोगच्छतिपर्ययेणबोद्धुंभवांस्तंरथमेकचक्रम् ॥ आश्चर्यमूतंयदितत्रकिंचिदृष्टंत्वयाशंसितुमर्हसित्वम् १ ॥ नागउवाच ॥ आश्चर्याणामनेकानांप्रतिष्ठाभगवा
न्नविः ॥ यतोभूताःप्रवर्ततेसर्वत्रैलोक्यसंभताः २ यस्यरश्मिसहस्रेषुशाखास्विवविहंगमाः ॥ वसंत्याश्रित्यमुनयःसंसिद्धादैवतैःसह ३ यतोवायुर्विनिःसृत्यसूर्यर
श्म्याश्रितोमहान् ॥ विजृम्भत्यंबरेतत्रकिमाश्चर्यमतःपरम् ४ विभज्यतंतुविप्रर्षेप्रजानांहितकाम्यया ॥ तोयंसृजतिवर्षासुकिमाश्चर्यमतःपरम् ५ यस्यमंडलमध्य
स्थोमहात्मापरमत्विषा ॥ दीप्तःसमीक्षतेलोकान्किमाश्चर्यमतःपरम् ६ शुक्रोनामाऽसितःपादोयश्चवारिधरांबरे ॥ तोयंसृजतिवर्षासुकिमाश्चर्यमतःपरम् ७
योष्टमासांस्तुशुचिनाकिरणेनोक्षितंपयः ॥ प्रत्यादत्तेपुनःकालेकिमाश्चर्यमतःपरम् ८ यस्यतेजोविशेषेषुस्वयमात्माप्रतिष्ठितः ॥ यतोवीजंमहीचेयंधार्यतेसचरा
चरा ९ यत्रदेवोमहाबाहुःशाश्वतःपुरुषोत्तमः ॥ अनादिनिधनोविप्रकिमाश्चर्यमतःपरम् १० आश्चर्याणामिवाश्चर्यमिदमेकंतुमेशृणु ॥ विमलेयन्मयादृष्टमंबरेसू
र्यसंश्रयात् ११ पुरामध्यान्हसमयेलोकांस्तपतिभास्वरे ॥ प्रत्यादित्यप्रतीकाशःसर्वतःसमदृश्यत १२ सलोकांस्तेजसासर्वान्स्वभासानिर्विभासयन् ॥ आदित्या
भिमुखोऽभ्येतिगगनंपाटयन्निव १३

ऽध्यायः ॥ ३६१ ॥ ॥ विवस्वतइति १ । २ । ३ । ४ तंवातंपुरोवातादिरूपेणविभज्यपरिणामनीत्वा ५ महात्मांतयोमी ६ पादहवपादोऽवयवः नीलमेघरूपेणाप्ययमेववर्षतैत्यर्थः ७ । ८
यतःसूर्यात् वीजंओषधे ९ । १० । ११ प्रत्यादित्यप्रतीकाशःआदित्यांतरतुल्यतेजस्वः समदृश्यतदृष्टः १२ सइति तदेवभूतंपरामृश्यते १३

म.भा.टी.
॥२७०॥

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे द्विपद्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६२ ॥ ॥ ॥ नैषइति अनिलसखोवादिः १
२ । ३ । ४ । ५ । ६ ॥ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिपद्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६३ ॥ ॥ ॥ आश्चर्यमिति १ । २ । ३ उक्ता
नुक्तेपृष्ठेअपृष्ठेऽपिमयेववात्सल्यात्कृतेसति ४ । ५ अहंत्वयिभक्तिमानितिशेषः मयिमित्रेसातिकाचितानकापीत्यर्थः ६ । ७ सएवत्वमिति यत्रदेवोमहाबाहुःशाश्वतःपुरुषोत्तमः ॥ अनादिनि

हुताहुतिरिवज्योतिर्व्याप्यतेजोमरीचिभिः ॥ अनिर्देश्येनरूपेणद्वितीयइवभास्करः १४ तस्याभिगमनप्राप्तौहस्तौदत्तौविवरवता ॥ तेनापिदक्षिणोहस्तोदत्तःप्र
त्यर्चिताऽर्थिना १५ ततोभित्त्वैवगगनंप्रविष्टोरश्मिमंडलम् ॥ एकीभूतंचततेजःक्षणेनादित्यतांगतम् १६ तत्रनःसंशयोजातस्तयोस्तेजःसमागमे ॥ अनयोःको
भवेत्सूर्योरथस्थोयोयमागतः १७ तेवयंजातसंदेहाःपर्यपृच्छामहेरविम् ॥ कएषदिवमाक्रम्यगतःसूर्यइवापरः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्वणिमोक्षधर्मपर्वणि
उच्छृत्त्युपाख्यानेद्विपद्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६२ ॥ सूर्यउवाच ॥ नैषदेवोऽनिलसखोनासुरोनचपन्नगः ॥ उच्छृत्तिव्रतेसिद्धोमुनिरेपदिवंगतः १
एषमूलफलाहारःशीर्णपर्णाशनस्तथा ॥ अब्मक्षोवायुभक्षश्चआसीद्विप्रःसमाहितः २ भवश्चानेनविप्रेणसंहिताभिरभिष्टुतः ॥ स्वर्गद्वारेकृतोद्योगोयेनासौत्रिदिवंग
तः ३ असंगतिरनाकांक्षीनित्यमुच्छशिलाशनः ॥ सर्वभूतहितेयुक्तएषविप्रोभुजंगमाः ४ नहिदेवानगंधर्वानासुरानचपन्नगाः ॥ प्रभवतीहभूतानांप्राप्तानामुत्तमां
गतिम् ५ एतदेवंविधंष्टमाश्चर्यंतत्रमेद्विज ॥ संसिद्धोमानुषःकामंयोऽसौसिद्धगतिंगतः ॥ सूर्येणसहितोब्रह्मण्युधिर्वीपरिवर्तते ६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांतिपर्व
णिमोक्षधर्मपर्वणिउच्छृत्त्युपाख्यानेत्रिपद्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ आश्चर्यंनान्नसंदेहःसुप्रीतोस्मिभुजंगम ॥ अन्वर्थोपगतैर्वा
क्यैःपंधानंचास्मिदर्शितः १ स्वस्तितेऽस्तुगमिष्यामिसाधोभुजगसत्तम ॥ स्मरणीयोऽस्मिभवतासंप्रेषणनियोजनैः २ ॥ नागउवाच ॥ अनुक्त्वाहद्रतंकार्यं
क्वेदानींप्रस्थितोभवान् ॥ उच्यतांद्भिजयत्कार्यंयदर्थत्वमिहागतः ३ उक्तानुक्तेकृतकार्यमामामंत्र्यद्विजर्षभ ॥ मयाप्रत्यम्यनुज्ञातस्तवोयास्यसिसुव्रत ४ नहि
माकेवलंष्ट्ट्वात्प्रणयवानिह ॥ गंतुमर्हसि विप्रर्षेष्टक्षमूलगतोयथा ५ त्वयिचाहंद्भिजश्रेष्ठभवान्मयिनमंशयः ॥ लोकोऽयंभवतःसर्वःकार्चितामयितेऽनघ ६
॥ ब्राह्मणउवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञविदितात्मन्भुजंगम ॥ नातिरिक्तास्त्वयादेवाःसर्वथैवयथातथम् ७ सएवत्वंसएवाहंयोऽहंसंतुभवानपि ॥ अहंभवांश्च
भूतानिसर्वेयत्रगताःसदा ८

धनोविप्रकिमाश्चर्यमतःपरंइतियःपूर्वमादित्यांतर्वर्तीपुरुषोत्तमउक्तःसएवत्वंसएवचाहं सयश्चार्यपुरुषे यश्चासावादित्येसएकइतिहृदयादित्यपुरुषयोरभेदावगमात्कारणात्मनाऽभेदेपिकायत्मना
आवयोभेदोभविष्यतीत्याशंक्याह योऽहंसएवभवानपि तुशब्दोऽवधारणे एतेनभेदाभेदपक्षोनिरस्तः भूतानिविद्यदादीनि सर्वेषप्रगताःप्रलयकालेतदेवब्रह्मस्मृत्यर्थः एतच्छृत्तेःसूर्यप्रवेशमात्र
श्रवणेनेवज्ञातंनिश्चितंचवेदवाक्यादितिभावः ८

भोगपतेभोगोऽहिकुलंतत्पते भोगिपतेइतिस्वच्छःपाठः ९ । १० ॥ इतिशांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुःषष्ट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६४ ॥ सचेति दीक्षासौरप्राय
श्चित्तादिपूर्वमुच्छ्रतस्वीकारस्तदर्थी १ तदनेनप्रबंधेनयद्यपिसर्वेष्वश्रमेपुमोक्षोऽस्तितथाऽपिगार्हस्थ्यमेवस्वाध्यायव्रतयमनियमज्ञमदमाद्युपेतमाश्रमांतरधर्माणामाश्रयइतितत्रैवकात्स्न्येनसर्वधर्माःसं
भवतीतितेनैवोपसंहारःकृतः यथाछांदोग्येब्रह्मसंस्थोऽमृतत्वमेतीतिसंन्यासोत्कर्षप्रतिपादकेवाक्येसत्यप्याचार्यकुलद्वेदमधीत्ययथाविधानंगुरोःकर्मातिशेषेणाभिसमावृत्यकुटुंबेशुचौदेशेस्वाध्यायमधी
यानोधार्मिकान्चिदयदात्मनिसर्वेद्रियाणिप्रतिष्ठाप्याहिंसन्सर्वाणिभूतान्यत्रतीर्थन्यःसखल्वेवंवर्तयन्यावदायुषंब्रह्मलोकमभिसंपद्यतेनचपुनरावर्ततेनचपुनरावर्ततइतिगृहिणैवोपसंहारःकृतस्तत्रैवकृत्स्ना

आसीत्तुमेभोगपतेसंशयःपुण्यसंचये ॥ सोहमुच्छ्रवतंसाधोचरिष्याम्यर्थसाधनम् ९ एषमेनिश्चयःसाधोक्तंकारणमुत्तमम् ॥ आमंत्रयामिभद्रंतेकृतार्थोऽ
स्मिभुजंगम १० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि उच्छृत्त्युपाख्याने चतुःषष्ट्यधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३६४ ॥
॥ ॥ भीष्मउवाच ॥ ॥ सचामंत्र्योरगश्रेष्ठब्राह्मणःकृतनिश्चयः ॥ दीक्षाकांक्षीतदाराजंश्च्यवनंभार्गवंश्रितः १ सतेनकृतसंस्कारोधर्ममेवाधितस्थिवान् ॥
तथैवचकथामेताराजन्कथितवास्तदा २ भार्गवेणापिराजेंद्रजनकस्यनिवेशने ॥ कथैषाकथितापुण्यानारदायमहात्मने ३ नारदेनापिराजेंद्रदेवेंद्रस्यनिवे
शने ॥ कथिताभरतश्रेष्ठपृष्ठेनाक्लिष्टकर्मणा ४ देवराजेनचपुराकथितैषाकथाशुभा ॥ समस्तेभ्यःप्रशस्तेभ्योविप्रेभ्योवसुधाधिप ५ यदाचममरामेणयु
द्धमासीत्सुदारुणम् ॥ वसुभिश्चतदाराजन्कथेयंकथितामम ६ पृच्छमानायतत्त्वेनमयाचैवोत्तमातव ॥ कथेयंकथितापुण्याधर्म्याधर्मभृतांवर ७ यदयं
परमोधर्मोयन्मापृच्छसिभारत ॥ आसीदीरोहनाकांक्षीधर्मार्थकरणेष्टुप ८

श्रमधर्मसमाप्तेः यथोक्तंभगवतावादरायणेनकृत्स्नभावासुगृहिणोपसंहारइति तथेहापिसुलभाजनकसंवादेसंन्यासस्याधिक्येसिद्धेऽप्युच्छृत्त्युपाख्यानेनगृहिणैवोपसंहारःप्रदर्शितः अतिशेषेणनिःशेषेणकृ
त्वेत्यध्याहारः धार्मिकान्पुण्यावहान्धर्मान् सर्वेद्रियाणिप्रतिष्ठाप्येत्यनेनयोगउक्तः तीर्थेभ्योयज्ञेभ्यइतिश्रुतिपदानामर्थः यत्रकुत्राप्याश्रमेजितेंद्रियोभ्याननिष्ठोमुच्यतइत्युक्तंभवति तथैवचकथा
मेतामित्यादिनावंशउक्तः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ परकृतिस्वरूपेणार्थवादेननिष्कामस्वकर्मवजितेंद्रियेणकर्तव्यंतदेवमोचरमित्याशयेनार्द्धेनाहासीदिति ८

९१

म.भा.टी.
॥२७१॥

उपसंहरति सचेति यमाआहिसादयः नियमाःशौचादयः वनांतरंवनमध्यंप्रविष्टः उच्छःक्षणशआदानंकणिशाद्यर्जनंशिलं परिगणितंपरिमितंमुच्छशिलाजितमन्नमश्रन्फणिपत्युक्तामुच्छवृत्तेर्गतिंप्रापे
तिशेषः ९ ॥ वेदांतैलक्ष्मणार्थंक्रतुविधिविवृतीतीर्थनारायणार्थंतर्केशीरेशमिश्रान्फणिपतिभणितोपोलंगंघरायं ॥ वेवेसांगेपितृव्यंशिवमथापितरंदक्षिणामूर्त्युपास्तोश्रोतेचितामग्निपःशरणमुपगतो

शां.मो.१२७
अ०
॥३६५॥

सचकिलकृतनिश्चयोद्विजोभुजगपतिप्रतिदेशितात्मकृत्यः ॥ यमनियमसहोवनांतरंपरिगणितोच्छशिलाशनःप्रविष्टः ९ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां
संहितायां वैयासक्यां शांतिपर्वणि उच्छवृत्त्युपाख्याने पंचषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ अस्यानंतरमनुशा
सनपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शमोवहृविधाकारःसूक्ष्मउक्तःपितामह ॥ नचमेहदयेशांतिरस्तिश्रुत्वेदमीदृशम् ॥ १ ॥

भृन्निगोपालदेवं ॥ १ ॥ व्याकरोन्मोक्षवर्मान्सनीलकंठःसमासतः ॥ अनेनप्रीयतांदेवोगिरिजापतिरव्ययः ॥ २ ॥ ॥ इतिश्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादाधुरंधरचतुर्थवंशावतंसश्रीमोर्विदसुरिसुनोः
श्रीनीलकंठस्यकृतोभारतभावदीपे मोक्षर्मपर्वार्थप्रकाशे पंचषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३३५ ॥ ॥ समाप्त्यंटीका ॥ शुभमस्तु ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥ ॥

॥ अस्मिन्पर्वणि व्यासोक्ताध्यायश्लोकसंख्यान्यूनाधिक्यं तद्विपिकरादिप्रमादादिवेतिबोध्यं ॥



॥२७१॥

॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां शांतिपर्वणि उच्छवृत्त्युपाख्याने पंचषष्ट्यधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३६५ ॥ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते शांतिपर्व समाप्तम् ॥

CATALOGUED.

See pl I

✓

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.